

Giới thiệu Thiên Hạ Độ Nhất Hệ Thống Convert

【 hệ thống lưu một, vô địch nóng này Sảng Văn, nhiệt huyết Huyền Huyền, YY không cực hạn! 】

Vô Thần đại lục, con kiến hôi may mắn còn sống sót sống tạm, càng có thiên kiều con gái vì là sống nhất mệnh, ủy khuất cầu toàn, tự nguyện hiến thân!

Có thiên chi kiều tử không địch lại cái thể Nhân Kiệt, tuyệt đại thiên kiều, cam vì là ung trào!

Viễn cổ mạn hoang, bộ lạc cường giả huyết khí hương vân tiêu, dẫn tới Thần Giới Chư Cường truyền xuống Thông Thiên pháp tháp, mở ra Vô Thần đại lục con đường tu hành!

Nơi này có cái thể Nhân Kiệt trấn áp Vạn Cổ! Nơi này có tuyệt đại thiên kiều sáng chói Tinh Hà!

Mà ở chủ giác Diệp Văn trước mặt hết thấy cũng là cận bã!

Bởi vì chủ giác kiếp trước là cái tuyệt thể bình vương, quốc tế Nhất Sát thần! Càng xuyên việt nhập thân vào Phế Vật Tam Thiếu, bổ sung bàn tay vàng Thiên Hạ Nhất Hệ Thống một cái!

Vô Thần đại lục Tu Hành Đẳng Cấp: Vũ Đồ, Vũ Sư, Vũ Tôn, Vũ Tông, Vũ Vương, Vũ Quân, Vũ Hoàng, Vũ Thánh, Vũ Đế.

Thần Giới Tu Hành Đẳng Cấp: Tinh Hải cảnh, thánh chủ cảnh, thần binh cảnh, Thần Tôn cảnh, Thần Vương cảnh, Thần Quân cảnh, Thần Đế cảnh, Tạo Hóa Cảnh, Tạo Vật Cảnh, luân hồi cảnh.

Quần Hào

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1 :thiên hạ 1 hệ thống

"Đình!"

"Hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh trước mắt toàn thân HP không đủ một, có sinh mệnh nguy hiểm."

"Xét thấy chủ ký sinh một lần đạt được hệ thống, dựa theo hệ thống quy củ, có thể đạt được Tân Thủ Đại Lễ Bao."

"Lễ Bao bên trong, có một bình Bỏ Khí Tán, có thể trợ giúp chủ ký sinh khôi phục thân thể, HP đạt tới trăm phần trăm."

"Tân Thủ Đại Lễ Bao trừ Bỏ Khí Tán, còn có một khóa Phá Chướng Đan, chú, Phá Chướng Đan có thể không xem chủ ký sinh tư chất thân thể, trực tiếp tấn thăng một cái cấp bậc, bởi vì chủ ký sinh Tiên Thiên Tu Vi là không, Phá Chướng Đan có thể trợ giúp chủ ký sinh trực tiếp tấn thăng năm cái tiểu đẳng cấp."

"Xét thấy chủ ký sinh Tiên Thiên chiến đấu lực là không, là cái danh phó thực chiến 5 cận bã, vì bảo vệ bản hệ thống an toàn, bản hệ thống đặc biệt khen thưởng chủ ký sinh 《 Phong Vân 》 bên trong Bộ Kinh Văn tuyệt thể hảo kiếm một thanh, cộng thêm 《 Bài Văn Chương 》 bí tịch một bản."

Diệp Văn chóng mặt, bất thành linh nghe được quý này gọi tiếng âm, mãnh mẽ từ trên giường ngồi xuống, một đôi mắt trừng Lão Đại.

"Là ai? Là ai đang nói chuyện?" Diệp Văn nhìn chung quanh đánh giá.

"Ba!"

Ngoài cửa vang lên một đạo giong vang, Diệp Văn còn đến không kịp quan sát, một bộ thân thể mềm mại liền dán lên.

Diệp Văn lúc này trong lòng nóng lên, không kiềm lại được đưa tay đặt ở thiếu nữ ngạo nghệ ưỡn lên trên cặp mông.

Diệp Khê Nhi khuôn mặt đỏ lên, nói: "Thiếu gia dạng này không tốt ~ "

Nghe thiếu nữ lời nói, Diệp Văn mới thả tay xuống, xấu hổ cười một tiếng, rất nhanh liền căn cứ trong đầu lưu lại trí nhớ, biết đây là hắc tỳ nữ, Diệp Khê Nhi.

Vì sao nói là lưu lại trí nhớ?

Bởi vì này Diệp Văn không phải là Diệp Văn, hiện tại Diệp Văn chính là có quốc tể Nhất Sát thần, Vương Bài Bộ Đội tuyệt thế binh vương danh hiệu vinh dự Phi Nhân Loại Diệp Văn.

Mà cỗ thân thể này nguyên lai chủ nhân, thì là Bích Lạc thành Diệp gia gia chủ Con riêng , ẩn lý thuyết, coi như chỉ là Con riêng, trước kia Diệp Văn cũng không trở thành lẫn lộn quá thảm.

Có thể là, đây là một cường giả vi tôn thế giới, mà trước kia Diệp Văn nhưng là Bích Lạc thành đại danh đỉnh đỉnh củi mục.

Mười sáu năm qua, ngay cả Vũ Đồ một tầng cảnh giới đều không có đạt tới , có thể nói, không biết chịu bao nhiêu khuất nhục.

"Àm!"

Lúc này, đại môn bị một chân đá văng, đi tới hai cái tướng mạo bị ỏi thiếu niên.

Đột nhiên, bọn họ tựa hồ là bị Diệp Văn hù đến, ánh mắt trừng tròn vo, tại quan sát tỉ mỉ một phen về sau, bên trong một cái thiếu niên hỏi: "Diệp Văn, ngươi không chết?"

Một cái khác thiếu niên hắc hắc cười lạnh nói: "Không chết liền không có chết thôi, tiểu tử tránh ra cho ta, Khê Nhi, tới cùng chúng ta đi thôi!"

"Không, Khê Nhi không cần, thiếu gia mau cứu Khê Nhi đi!"

Diệp Khê Nhi nói xong, chợt trong lòng một hồi hận, sao có thể cầu cứu thiếu gia đâu? Thiếu gia cũng không phải võ giả a. . .

"Hắc hắc, chỉ sợ Diệp Văn hấn tự thân khó đảm bảo đi!"

Hai người trăm miệng một lời nói ra, sau đó, liếc mắt nhìn nhau, cười ha ha đứng lên.

"Diệp Văn, chúng ta ngược lại muốn xem xem ngươi cái này củi mục thì phải làm thế nào đây bảo hộ Khê Nhi!"

Diệp Khê Nhi mắt thấy hai người hướng về Diệp Văn bên kia cười gần đi đến, không biết lấy ở đâu dũng khí, đứng là đứng ở Diệp Văn trước người, nổi giận nói: "Không cho phép các ngươi thương tổn thiếu gia!"

Diệp Tam, Diệp Tứ Lượng người nhìn xem Diệp Khê Nhi tinh xảo khuôn mặt, hoàn mỹ thân thể, hầu kết liền không kim lại được trên dưới chuyển động, trong mắt lóe ra [Tà Ác Quang Mang].

"Tốt, không làm thương hại Diệp Văn cũng được, bất quá, Khê Nhi ngươi cảm cái này báo đáp chúng ta a ~ "

Diệp Tam nói, nhin không được vрон tay, muốn xoa bóp Diệp Khê Nhi kiều nộn khuôn mặt.

"Không cần, không thể dạng này, Khê Nhi là thiếu gia."

Diệp Khê Nhi chảy xuống thanh tịnh nước mắt.

"Thả ra ngươi vuốt chó!"

Ngay tại Diệp Tam tay muốn tiếp xúc đến Diệp Khê Nhi khuôn mặt thì một cái thon dài trắng nõn thủ chương bắt lấy Diệp Tam đen kịt thô ráp thủ chương, nhìn hình thành so sánh rõ ràng.

"Diệp Văn, ngươi đang tìm cái chết, còn không buông ra ngươi vuốt chó!"

"Thiếu gia. . ."

Nhìn thấy Diệp Văn đứng tại trước người mình,

Diệp Khê Nhi đã cảm động lại lo lắng, lo lắng thiếu gia bị hai cái này bại hoại đánh chết.

"Thiếu gia, ngươi không cần phải để ý đến ta, nhanh đến lão gia nơi đó đi, bọn họ không dám làm khó dễ ngươi."

Nghe Diệp Khê Nhi lời nói, Diệp Văn trong lòng cảm động, kiếp trước chấp hành nhiệm vụ thời điểm, gặp được nguy cơ sinh tử, liền ngay cả người thân nhất đồng đội đều sẽ phản bội chính mình, có thể là trước mắt đơn thuần thiếu nữ lại năng lượng như thế đối đãi chính mình.

Mà không phải một mình chạy trốn.

Đã như vậy, ai cũng không thể ở trước mặt ta thương tổn ngươi một sợi lông! Quân hán là Thiên Vương Lão Tử bất luận kẻ nào, trừ phi bước qua Tiểu Gia thì thể đi qua!

Diệp Văn trong mắt lóe ra một vòng bạo lệ chi sắc.

Nhìn thấy Diệp Văn cái này khủng bố bộ dáng, Diệp Tam không khỏi tâm sợ đứng lên, vội vàng quát to: "Diệp Văn, ngươi cái phế vật này còn không mau thả ra người cha!"

"Ngươi thật sự là đang tìm cái chết a!"

Diệp Văn ngữ khí băng hàn, nắm lấy Diệp Tam thủ chương mạnh mẽ dùng lực!

Răng rắc! Một tiếng vang giòn!

Diệp Tam nhất thời Quỷ Khốc Lang Hào đứng lên: "Không! Diệp Văn, ngươi cũng dám phế tay ta, ngươi chết chắc, ngươi chết chắc! Tiểu Tứ, ngươi còn không mau động thủ!"

Diệp bốn mươi mốt sững sờ, tâm đạo, đại ca làm sao lại bị Diệp Văn dạng này phế nhân cho làm gãy tay, bất quá, hắn rất nhanh liền cảm những này ném sau ót.

"Diệp Văn, thả ta ra đại ca!"

"Không thả lại như thế nào?"

Diệp Văn cười lạnh.

"Ngươi dám không thả? !"

Diệp bốn tựa hồ nghe đến cả đời này kinh hãi nhất sự tình, một mặt vẻ khó tin, lập tức, một bước hướng về phía trước, cười hắc hắc, "Không thả ngươi liền đi chết đi!"

"Liệt diễm chương!" Diệp tứ đại quát một tiếng, thủ chương hướng về phía trước vỗ, hô một tiếng, một đám lửa từ bàn tay hắn bay ra.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở."

"Mở ra giao chiến hình thức."

"Diệp Văn vs Diệp bốn!"

"Diệp bốn thân phận bản khối: Bích Lạc thành Diệp gia Hạ Đẳng nô bộc."

Tuổi tác: Ba mươi

Cảnh giới: Vũ Đò Tam Trọng

Tất sát kỹ: Liệt diễm chương, Hoàng Giai Hạ Cấp Công Pháp!

HP: Trăm phần trăm

Tổng hợp thực lực: 3!"

Ngay tại Diệp Văn chuẩn bị động thủ thời điểm, thấy hoa mắt, bất thành linh xuất hiện chính mình bản khối.

"Diệp Văn: Bích Lạc thành Diệp gia gia chủ Con riêng

Tuổi tác: Mười sáu

Cảnh giới: ?

Tất sát kỹ: ?

HP: Trăm phần trăm

Tổng hợp thực lực: 0?"

Nhìn thấy cái này, Diệp Văn nhần không, chủi ầm lên nói: "Hệ thống, ngươi có hay không làm? Ta có thể là quốc tế Nhất Sát thần, tuyệt thế binh vương, Hội tất sát kỹ có thể nhiều, còn có, ta tổng hợp thực lực lại là 0?"

"Hệ thống, ngươi xác định chính mình không có trục trặc sao?"

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, bởi vì chủ ký sinh đối bản hệ thống không tôn kính, bản hệ thống quyết định sớm bắt đầu nhiệm vụ."

"Nhiệm vụ tiến độ một phần trăm, 5% mười, trăm phần trăm."

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, nhiệm vụ bắt đầu, mời chủ ký sinh chuẩn bị sẵn sàng."

"Chủ Tuyển Nhiệm Vụ, trở thành thiên hạ một!"

"Mời chủ ký sinh tại một trăm năm bên trong hoàn thành, nếu không sẽ gặp phải bản hệ thống vô tình mạt sát!"

"Tục ngữ nói, Đại Trượng Phu không thể một ngày không có quyền, lại có tục ngữ nói, Đại Trượng Phu sinh tại thế gian, lẽ ra tính nắm quyền thiên hạ, Tủy Ngọa Mỹ Nhân Đồi."

"Cho nên, chi nhánh nhiệm vụ ngay từ đầu, mời chủ ký sinh tại ba tháng bên trong trở thành Bích Lạc thành thành chủ."

"Nhiệm vụ thành công, khen thưởng 《 Âm Dương Đại Bì Phú 》 cùng Sinh Từ Phù."

"Nhiệm vụ thất bại, tự gánh lấy hậu quả!"

"Chi nhánh nhiệm vụ hai bắt đầu, đạt được Bích Lạc thành có lãnh mỹ nhân danh xưng Tuyệt Vân tiêu trái tim, nhiệm vụ thành công, khen thưởng 《 Đẩu Phá Thương Khung 》 trung được bụi, Dược Lão, Dược Tôn Giả Cốt Linh Lãnh Hòa."

"Nhiệm vụ thất bại, tự gánh lấy hậu quả!"

Diệp Văn đã hoàn toàn mất trọn tròn, mồ hôi lạnh trên trán một giọt một giọt rơi xuống.

Ps: Quần Hào 5 374 62799, hoan nghênh mọi người gia nhập

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2 :Tiêu Viêm phụ thể —— 8 Cực Bằng!

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, giao chiến hình thức khởi động, mời chủ ký sinh chuẩn bị sẵn sàng."

"Chủ ký sinh phải chăng sử dụng tuyệt thể hảo kiếm?"

"Vâng!"

Cái này còn cần nghĩ? Bộ Kinh Vân tuyệt thể hảo kiếm Diệp Văn có thể là hưởng tới đã lâu.

"Chủ ký sinh phải chăng sử dụng Bài Văn Chương?"

"Hệ thống cái này, ta chưa từng luyện a."

Diệp Văn lúc này có chút sững sờ.

"Hệ thống nhắc nhở, bản hệ thống có thể giúp chủ ký sinh trực tiếp sử dụng Bài Văn Chương."

"Tuy nhiên cần chủ ký sinh điểm kinh nghiệm."

"Điểm kinh nghiệm?"

Diệp Văn phát hiện hệ thống càng ngày càng vô nghĩa.

"Mời chủ ký sinh dừng dừng như thế ánh mắt nhìn bản hệ thống, nếu không, phát sinh cái gì không thể đoán được hậu quả, bản hệ thống tổng thể không phụ trách."

Diệp Văn thu liễm ánh mắt, nghiêm túc nhìn xem hân.

"Điểm kinh nghiệm chính là chủ ký sinh nhất định phải thu hoạch được đồ vật, bởi vì trong hệ thống công pháp bí tịch, thần binh lợi khí, linh đan diệu dược

trừ hoàn thành nhiệm vụ lúc có thể thu hoạch được, hẳn thời điểm liền cần chủ ký sinh sử dụng điểm kinh nghiệm tới bản hệ thống cái này mua sắm."

"Nói lâu như vậy, điểm kinh nghiệm đến muốn như thế nào thu hoạch được a, hệ thống!" Diệp Văn cười khổ một tiếng.

"Hệ thống nhắc nhở, điểm kinh nghiệm chính là địch nhân hoặc hung thú trên thân rơi ra tới đồ vật."

"Chủ ký sinh hiểu chưa?"

"Há, là như thế này a!"

Đây không phải cùng đan lưới ngồi rồi du lịch giống nhau sao? Đơn giản!

"Tân Thủ Đại Lễ Bao khen thưởng chủ ký sinh một khóa Phá Chương Đan, xin hỏi chủ ký sinh là muốn hiện tại lập tức sử dụng sao?"

"Đương nhiên!" Diệp Văn đáp.

Vừa rồi Mãn Hình bên trên tổng hợp thực lực số không có thể là dọa đến hấn gần chết, phải biết hấn dù sao cũng là quốc tế Nhất Sát thần, Đặc Chung Vương Bài Bộ Đội tuyệt thế binh vương, tuy nhiên xuyên việt đến bây giờ tên mặt trắng nhỏ này trên thân.

Có thể cơ bản nhất thủ đoạn, hẳn cũng sẽ a, tỉ như, Thái Cực Quyền, Cầm Nã Thủ, có thể là, những này cộng lại cũng đều không đến một, cái này thực sự để cho hấn bị đá kích.

"Leng keng."

"Hệ thống nhắc nhở, luyện hóa Phá Chương Đan, đồng thời bỏ đi Nội Đan độc cần năm trăm điểm kinh nghiệm, lại thêm Bài Văn Chương một ngàn điểm kinh nghiệm, chủ ký sinh tổng cộng thiếu bản hệ thống hai ngàn điểm kinh nghiệm, mời chủ ký sinh nhớ kỹ tại trong vòng hai ngày hoàn trả, nếu không, mặt sát!"

Diệp Văn giật nảy mình đánh cái rùng mình, có chút ít sợ hãi, lập tức, một mặt im lặng chi sắc, hệ thống không phải liền là một ngàn rưỡi điểm kinh nghiệm sao?

Về phần ngươi sao!

Đương nhiên, những lời này Diệp Văn không dám nói đi ra, sợ hãi hệ thống hớ hấn.

"Hệ thống nhắc nhở, Bài Văn Chương có thể đối phó Diệp bốn liệt điểm chương, bắt quá, tại một nén hương về sau, Diệp Tam Diệp Tứ Lão lớn, cũng chính là nguyên lai Diệp Văn nhị ca Diệp Vũ sẽ ra tay đối phó ngươi, mà lại là tại Kiếm Đường so với ngươi thử kiếm pháp, cho nên, chủ ký sinh nhất định phải trước đó học được một môn không sai kiếm pháp, để mà chống cự Diệp Vũ."

Diệp Văn chấn kinh, "Một nén hương về sau sự tình ngươi cũng biết?"

"Xin đừng nên hoài nghi hệ thống năng lực, hệ thống là không gì làm không được."

"Mặt khác, bản hệ thống đề nghị chủ ký sinh học tập Độc Cô Cầu Bại sáng tạo Độc Cô Cửu Kiếm bên trong Phá Kiếm Thức, hoặc là Diệp Cô Thành thiên ngoại phi tiên."

"Cái này chỉ sợ cần hải lượng điểm kinh nghiệm đi!" Diệp Văn một bộ "Ta sớm đã xem thấu ngươi" biểu lộ.

"Chủ ký sinh xin đừng nên dùng ác ý tâm tư phỏng đoán bản hệ thống, hệ thống làm ra hết thấy đều là vì chủ ký sinh, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là muốn phù hợp hệ thống quy củ."

"Hệ thống nhắc nhở, Độc Cô Cửu Kiếm chính là Thập Võ Vị Diện bên trong Tuyệt Thế Kiếm Pháp, mà thiên ngoại phi tiên thì là Trung Võ Vị Diện Tuyệt Thế Kiếm Pháp."

"Cả hai liền uy lực mà nói, thiên ngoại phi tiên càng hơn một bậc, bắt quá, Độc Cô Cửu Kiếm chính là thiên hạ ít có tinh diệu chiêu thức, tỷ như Phá Kiếm Thức, phá hết thiên hạ hết thấy kiếm pháp."

"Nếu như vận dụng thoả đáng, lấy Phá Kiếm Thức đánh bại thiên ngoại phi tiên cũng không phải không có khả năng sự tình!"

"Cho nên, chủ ký sinh lựa chọn đi!"

"Cái kia, mạo muội hỏi một chút, thiên ngoại phi tiên cùng Phá Kiếm Thức cái nào cần điểm kinh nghiệm cỡ nào?"

Hệ thống âm thanh lập tức trở nên trầm thấp đứng lên,

"Thiên ngoại phi tiên. . ."

"Tốt, ta tuyển Phá Kiếm Thức!"

Hệ thống: ". . ."

Chờ một lúc.

"Phá Kiếm Thức cần một ngàn điểm kinh nghiệm, cho nên chủ ký sinh hết thấy thiếu bản hệ thống ba ngàn điểm kinh nghiệm, mời chủ ký sinh trong ba ngày trả lại, nếu không. . ."

"Mạt sát, đúng không? !"

Diệp Văn nhún nhún vai, nói.

"Chủ ký sinh biết liền tốt."

"Leng keng."

"Hệ thống nhắc nhở, bản hệ thống còn có được Vô Thần phụ thể, Vô Thần diễn thuyết, có thể trợ giúp chủ ký sinh đánh bại địch nhân, xin hỏi chủ ký sinh cần sao?"

Diệp Văn nghe vậy, khoe miệng co quắp giật giật dưới, căn cứ nợ cỡ nào không lo lý, thuận tiện kỳ hỏi: "Vô Thần? Nói một chút có người nào?"

"Thật xin lỗi, cái này thuộc về Vô Thần diễn thuyết bên trong nội dung, cần một trăm điểm kinh nghiệm, chủ ký sinh phải chăng muốn nghe?"

"Hắc Tâm hệ thống!" Diệp Văn nghiêng răng nghiêng lợi mắng, "nghe!"

"Vô Thần có Tam Quốc bên trong Đồng Uyên, người này là Thục Quốc đại tướng Triệu Tử Long, Tây Lương đại tướng Trương Tú Ân Sư, Thương Thuật không người năng lượng ra tả hữu."

"Còn có, Tam Quốc Lữ Bố, Tây Sở Hạng Vũ, Tùy Đường Lý Nguyên Bá, Ngũ Đại Thập Quốc Lý Tồn Hiếu."

"Mà tại Huyền Huyền vị diện bên trong, Vô Thần nhiều không kể xiết, nổi danh nhất chính là Vô Thần Hạ Nhất Minh, còn có được tôn xưng là Vô Tổ Lâm Động."

"Bất quá, căn cứ hiện tại chủ ký sinh địch nhân sử dụng chính là liệt điểm chương, hệ thống có hai vị Vô Thần có thể cung cấp chủ ký sinh tham khảo, hai vị này theo thứ tự là hàn băng Vô Thần hạc Thiên Lưu, Hỏa Thần Tiêu Viêm."

"Mời chủ ký sinh lựa chọn."

"Tiêu Viêm đi!"

Diệp Văn mày kiếm vẩy một cái.

"Tốt, đón lấy mời chủ ký sinh lựa chọn là Vô Thần phụ thể vẫn là Vô Thần diễn thuyết."

"Vô Thần phụ thể cần bao nhiêu điểm kinh nghiệm? Vô Thần diễn thuyết lại cần bao nhiêu điểm kinh nghiệm?"

Diệp Văn cẩn thận nói ra, tuy nói nợ cỡ nào không lo, còn không dậy nổi đại giới có thể là phi thường thê thảm đau đớn!

"Vô Thần phụ thể cùng Vô Thần diễn thuyết có một đến chín cấp, cửu cấp cần điểm kinh nghiệm 999 triệu, cấp một cần một ngàn điểm kinh nghiệm."

"Cái kia, hệ thống ta năng lượng lựa chọn cấp một Vô Thần phụ thể sao?"

Diệp Văn tâm thần bất định nói ra.

Hệ thống yên lặng một chút, sau đó nói ra: "Xét thấy chủ ký sinh vô sỉ trình độ có thể so với bản hệ thống, bản hệ thống cũng thường thức chủ ký sinh, cho nên, cho chủ ký sinh lựa chọn lần nữa một cơ hội."

Diệp Văn sắc mặt nhanh chóng Hắc Hóa.

"Chiến đấu sẽ bắt đầu, mời chủ ký sinh chuẩn bị sẵn sàng!"

Diệp Văn gật gật đầu, biểu thị biết, sau đó hít thở một hơi thật sâu, trong mắt lóe lên một đạo tinh quang.

Thời khắc này, Diệp Văn hai tay quang mang lóe lên, chỉ gặp một cái đen kịt rộng thùng thình cự kiếm xuất hiện tại Diệp Văn trong hai tay, không hề nghi ngờ, đây cũng là Bộ Kinh Văn tuyệt thế hảo kiếm!

"Vô Thần Tiêu Viêm —— phụ thể!"

Trong đầu vang lên hệ thống lãnh đạm âm thanh, giờ phút này, Diệp Văn hai mắt trở nên vô cùng đen nhánh, chỉ có nhìn kỹ, mới có thể phát hiện đôi mắt chỗ sâu hai đóa lửa cháy hừng hực.

"Bát Cực Băng!"

Không khỏi, Diệp Văn trong miệng phun ra một đạo cũng không thuộc về chính mình âm thanh, sau đó, một cổ mãnh liệt Kinh Khí ngang nhiên đánh tới đằng trước!

Bát Cực Băng —— Huyền Giai cao cấp Đầu Kỳ!

"Àm!"

Diệp bốn liệt điểm chương tiếp xúc Bát Cực Băng Kinh Khí, lập tức tiêu tán.

"Không tốt!"

Diệp bốn trong lòng hoảng hốt, muốn lập tức chạy trốn, có thể là, lúc này lại là phanh một tiếng vang lên!

Bát Cực Băng, Bát Trọng âm kinh!

Oanh! Rầm rầm rầm!

Tám đạo hung mãnh Kinh Khí trực tiếp đánh vào Diệp bốn trên thân, trong chốc lát, Diệp bốn chiếc bên trong máu tươi không cần tiền phun ra, sau đó, ngã trên mặt đất, không rõ sống chết.

Giờ phút này, Diệp Tam đôi mắt co rụt lại.

"Làm sao có khả năng!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3 :Tuyệt Vân Tiêu

Diệp Văn cúi mặt mười sáu năm, có thể là bây giờ, thế mà một chiêu liền đánh bại Diệp bốn?

Cái này, làm sao có khả năng?

Diệp bốn có thể là Vũ Đồ Tam Trọng, hơn nữa còn nắm giữ Hoàng Giai Hạ Cấp Công Pháp liệt điểm chương!

Nếu như, Diệp bốn cặp bên trên một cái sẽ không công pháp võ kỹ Tứ Trọng Vũ Đồ, như vậy, Diệp bốn thắng được cục diện so cái kia Vũ Đồ Tứ Trọng người tỷ lệ phải lớn!

"Võ kỹ, đúng, nhất định là cái kia quý đệ võ kỹ, bằng không Diệp bốn sẽ không thua thảm như vậy, hiện tại càng là ngay cả sinh tử cũng không biết!"

"Đáng chết, Diệp Văn hấn võ kỹ đến là từ đâu tới!"

Diệp Tam chỉ cần một lần nhớ tới Bát Cực Băng này Bát Trọng âm kinh lực lượng kinh khủng, hai chân liền không chịu được run lên.

"Diệp Văn Vũ kỹ năng ít nhất là Hoàng Giai cao cấp, thậm chí là Huyền Giai hạ cấp!"

Diệp Tam càng nghĩ càng là kinh hãi, toàn bộ Diệp gia cũng chỉ có một bản Huyền Giai Trung Cấp Công Pháp, có thể là, hiện tại Diệp Văn thế mà liền có một bản Huyền Giai võ kỹ cấp thấp công pháp, Diệp Văn, hấn có tài đức gì?

Cái này cúi mặt!

Diệp Tam trong lòng ghen ghét cơ hồ muốn nổi điên.

Có thể là, hiện tại hắn cũng minh bạch chính mình không phải Diệp Văn đối thủ, nói thật, Diệp Tam tự nhận chính mình thậm chí đều không phải là Diệp bốn cặp tay.

Mà bây giờ đối mặt cái này một chiêu liền giết chết Diệp bốn khủng bố Diệp Văn, Diệp Tam căn bản lên không dậy nổi nửa điểm phản kháng tâm tư.

Tuy nhiên ——

Chợt, Diệp Tam cười lạnh nói: "Diệp Văn, ngươi chờ đấy! Ta đối phó không ngươi, Nhị Công Tử lại năng lượng tùy tiện thu thập ngươi, trung thực nói cho ngươi biết, Diệp Khê Nhi là Nhị Công Tử coi trọng, nếu như ngươi không muốn chết lời nói, liền tốt nhất đem Diệp Khê Nhi giao ra!"

"Ta nhìn ngươi là ngựa da!"

Diệp Văn lời còn chưa dứt, Diệp Tam nhưng là dọa đến lập tức quay người mà chạy, nửa điểm cũng không lưu lại yêu.

"Ngươi thật đúng là đáng thương, hắn thế mà không có giúp ngươi nhặt xác liền chạy."

Diệp Văn lắc đầu, nhìn một chút nằm trên mặt đất Diệp bốn, bình thản nói ra.

"Thiếu gia, ngươi không sao chứ!"

Diệp Khê Nhi lại nhào lên, khóc nước mắt như mưa.

"Không có việc gì, Khê Nhi không cần lo lắng, lại khóc coi như không xinh đẹp." Diệp Văn trêu đùa.

"Thật? Thiếu gia?!"

Diệp Khê Nhi trừng mắt, nhưng là không đang khóc, sau đó, cao hứng nói ra: "Thiếu gia tỉnh, thật tốt!"

Nói, lanh lợi đi tới nhà bếp, trước khi đi, còn hướng về Diệp Văn làm một cái Quỷ Kiếm, "Thiếu gia coi như ta không xinh đẹp, ngươi cũng không cho không quan tâm ta a, không phải vậy ta không cho ngươi nấu cơm!"

"Ây. . ."

Diệp Văn nghe Diệp Khê Nhi lời nói sững sờ, sau đó, tự giễu cười nói: "Ta cái thiếu gia này làm thật đúng là uất ức, lại bị nhà mình tỷ nữ uy hiếp!"

Đương nhiên, Diệp Văn chỉ nói là nói mà thôi, cũng không có để ở trong lòng.

Trước kia Diệp Văn là danh phó nếu củi mục, không nhận vị gia chủ kia lão cha chờ thấy, cho nên trôi qua cũng hạnh khổ, nếu như không có Diệp Khê Nhi chiếu cố hắn, nói không chừng đã sớm chết.

"Từ nay về sau, ta Diệp Văn tuyệt không cho bất luận kẻ nào thương tổn ngươi!"

Nghĩ đến vừa rồi Diệp Khê Nhi phản đầu quên mình ngăn tại trước người mình, Diệp Văn rất là cảm động.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh giết chết Diệp bốn, thu hoạch được điểm kinh nghiệm 50."

"Chủ ký sinh cường chế đi dời Diệp Tam thu hoạch được điểm kinh nghiệm 50."

"Xin hỏi chủ ký sinh phải chăng lựa chọn dùng những kinh nghiệm này giá trị triệt tiêu tiền nợ?"

"Chờ một chút, giết chết Diệp bốn thế mà cùng cường chế đi dời Diệp Tam điểm kinh nghiệm bằng nhau? Hệ thống, ngươi xác định không có chơi ta?"

"Mời chủ ký sinh không cần nói xấu bản hệ thống, bởi vì chủ ký sinh giết chết Diệp Bốn Mùa, là Vô Thần phụ thể, cho nên Diệp Tứ Tướng làm tại cũng là bị Vô Thần giết chết."

"Cho nên, giết chết Diệp bốn điểm kinh nghiệm chỉ có 50."

"Hệ thống, ta phát hiện ta bị ngươi lừa dối, xử lý Diệp bốn ta liền xem như dùng Bài Văn Chương cũng được, có thể là, ta hiện tại không chỉ có tổn hao một ngàn điểm kinh nghiệm, dùng để Vô Thần phụ thể, càng tâm nhét là Vô Thần phụ thể lại còn móc ngược ta một nửa điểm kinh nghiệm!"

"Mời chủ ký sinh đừng như vậy nói, Vô Thần phụ thể là có chỗ tốt."

"

"Chủ ký sinh trải qua Vô Thần phụ thể về sau, có thể sử dụng kỹ năng Bát Cực Băng."

"Bát Cực Băng thuộc về Huyền Giai cao cấp Đấu Kỹ, nếu như chủ ký sinh là dùng điểm kinh nghiệm đổi lấy lời nói, cần ba ngàn điểm kinh nghiệm, mà bây giờ chủ ký sinh vốn vốn tổn hao một ngàn điểm kinh nghiệm."

"Đương nhiên, một ngàn điểm kinh nghiệm cũng không thể để cho chủ ký sinh hoàn toàn nắm giữ Bát Cực Bảng."

"Bất quá, chủ ký sinh bởi vì lựa chọn Hỏa Thần Tiêu Viêm làm Võ Thần phụ thể người mang người vật, cho nên, chủ ký sinh cùng Tiêu Viêm thân thiết giá trị đã có mười điểm."

"Hệ thống, xin hỏi thân thiết giá trị là?" Diệp Văn cảm giác càng nghe càng mộng.

"Đích thân cắt giá trị điểm số đạt tới nhất định thì có thể triệu hoán Võ Thần để mà trợ giúp chủ ký sinh chiến đấu."

"Đương nhiên, cái này cần thân thiết giá trị điểm số phi thường cao, bất quá, chủ ký sinh cũng có thể lựa chọn Võ Thần chi điểm."

"Nếu thân thiết giá trị cũng tương đương với điểm kinh nghiệm, chủ ký sinh triệu hoán Võ Thần số lần càng nhiều, như vậy cái này Võ Thần cùng chủ ký sinh thân thiết giá trị cũng liền càng cao."

"Chủ ký sinh, hiểu không?"

Diệp Văn còn có thể nói không sao? Hắn gật gù đầu, biểu thị biết.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, lãnh mỹ nhân Tuyết Vân Tiêu xuất hiện tại cửa, mời chủ ký sinh chuẩn bị sẵn sàng."

"Ủm? Tuyết Vân Tiêu?"

Diệp Văn nghe được ba chữ này, chỉ cảm thấy da đầu có chút nổ, có thể là cái này dù sao cũng là hệ thống tuyên bố nhiệm vụ, không hoàn thành, hậu quả có thể là phi thường thảm.

Bất đắc dĩ, Diệp Văn đành phải mở cửa, quả nhiên, chỉ thấy được một người mặc màu lam nhạt quần áo lạnh lạnh thiếu nữ từ bọn họ đi về trước qua.

Ngay tại Diệp Văn vừa mới dò xét Tuyết Vân Tiêu thời điểm, Tuyết Vân Tiêu chợt quay đầu nhìn một cái, vừa vận cùng Diệp Văn ánh mắt lẫn nhau tiếp xúc.

Không hổ là lãnh mỹ nhân, quả nhiên lạnh quá!

Tại nhìn thấy thiếu nữ khuynh quốc khuynh thành tướng mạo đồng thời, Diệp Văn sợ hãi thần phục sau khi, cũng đối Tuyết Vân Tiêu bằng lãnh khí chất cảm thấy một cổ kinh người hàn ý.

"Cái kia, người tốt, ta gọi Diệp Văn."

Tuyết Vân Tiêu lại chỉ là xem Diệp Văn liếc một chút, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục đi lên phía trước.

Diệp Văn cũng không nhụt chí, giống như ở sau lưng nàng đi tới.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, bản hệ thống đối với chủ ký sinh tán gái thủ đoạn cảm thấy tương đối thất vọng, dựa theo chủ ký sinh trước mắt tiến triển, cả một đời cũng đừng nghĩ đạt được Tuyết Vân Tiêu trái tim, huống chi chủ ký sinh chỉ có ba tháng kỳ hạn."

"Hệ thống, lúc này mới vừa mới bắt đầu được rồi?"

"Chủ ký sinh xin đừng nên thẹn quá hoá giận, bản hệ thống chỉ là muốn nhắc nhở một chút chủ ký sinh, tất nhiên chủ ký sinh không cần, như vậy bản hệ thống không còn nhắc nhở liên quan tới Tuyết Vân Tiêu bất cứ chuyện gì."

Hệ thống lấy Lui làm Tiến, muốn lừa gạt Diệp Văn điểm kinh nghiệm.

Bất quá, lần này, hệ thống đoán sai, Diệp Văn cũng không có dự định muốn hệ thống nhắc nhở.

Hắn vừa rồi tại quan sát Tuyết Vân Tiêu thời điểm, liền phát hiện Tuyết Vân Tiêu loại kia lạnh là từ tâm tàn mát ra, đương nhiên, cũng có Tuyết Vân Tiêu tu luyện hàn thuộc tính công pháp đưa đến.

"Người cùng ta thật lâu đâu, người muốn làm gì?"

Tuyết Vân Tiêu bỗng nhiên dừng bước lại, ngữ khí băng hàn nói ra.

"Ta muốn truy người!"

Diệp Văn không chút nghĩ ngợi liền bật thốt lên, đương nhiên, hắn cũng không có ý định giấu diếm, đây là rõ ràng sự tình, cùng giấu diếm bị Tuyết Vân Tiêu xem thường, còn không bằng hào phóng nói ra.

Nhưng là, Tuyết Vân Tiêu nhưng là lộ ra càng thêm băng lãnh thần sắc.

"Ha-Ha, tiểu tử, chỉ bằng ngươi cũng muốn Truy Vân tiêu tử, ngươi cũng không nhìn một chút chính mình thân phận gì, ngươi cũng xứng sao!"

Lúc này, một đạo cực kỳ trào phúng giọng nữ dễ nghe vang lên, bất quá, cái này tại Diệp Văn trong tai là khó nghe như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4 :Tử Thục khinh miệt

"Ta xứng hay không được, nhắc mớ gì đến ngươi?"

Nhìn xem trước mặt Tử Y Thiếu Nữ, Diệp Văn sắc mặt bình tĩnh, mang theo khinh miệt khẩu khí nói ra.

"Ngươi. . . Ngươi cái này để tiện nô bộc, dám đối với ta như vậy nói chuyện?"

Tử Thục tức giận thân thể mềm mại run rẩy, cái này toàn thân vải thô áo tang, vừa nhìn cũng là thấp hèn nhân vật gia hỏa dám can đảm dạng này nói chuyện với nàng, thật là sống không kiên nhẫn sao?

"Hôm nay, ta liền thay ngươi gia chủ thật tốt quần áo một chút ngươi, tỉnh ngươi cho nhà ngươi chủ tử khắp nơi tại họa, và miệng!"

Tử Thục mắt phượng hàn mang lóe lên, nháy mắt sau đó, đã đi tới Diệp Văn trước người, một cái tay giơ lên, mắt thấy là phải đánh vào Diệp Văn trên mặt.

"Dừng tay!"

Lúc này, vang lên Tuyết Vân Tiêu thanh âm trong trẻo lạnh lùng.

"Để cho hắn đi."

"Vân tiêu tử, ngươi làm gì vì là cái này để tiện nô bộc cầu tình?"

"Ta nói, để cho hắn đi."

Tuyết Vân Tiêu băng lãnh ánh mắt để cho Tử Thục lạnh cả tim, trong mắt lóe lên xấu hổ chỉ sắc, nhưng là, Tuyết Vân Tiêu thực lực phía trên nàng, nàng không dám không nghe.

Tử Thục chỉ có thể khó chịu nói với Diệp Văn: "Lần này tính là ngươi hảo vận, nếu không lần sau gặp lại ta lời nói, nhất định phải để ngươi ăn không ôm lấy đi!"

Há không liệu, Diệp Văn cười nhạt một tiếng, "Ngươi nào ăn không ôm lấy đi còn chưa nhất định đây!"

"Ngươi. . . Hừ! Sẽ chỉ nói mạnh miệng gia hỏa, ngươi cả đời này cũng liền dạng này, vĩnh viễn cũng đừng hòng đuổi kịp Vân tiêu tử!"

Đối với Tử Thục một câu nói kia, Diệp Văn cười ha ha, lựa chọn không nhìn.

"Ừm? Ngươi còn làm theo chúng ta cái gì?"

Chờ một lúc, Tử Thục phát hiện Diệp Văn còn theo sau lưng, sắc mặt lập tức trở nên bất thiện, ác thanh tiếng nói.

"Đây là nhà ngươi sao?"

Diệp Văn chỉ nói câu này, liền để cho Tử Thục á khẩu không trả lời được đứng lên.

"Đây là nhà ta!"

Nhưng mà, một giây sau, một cái thanh niên mặc áo lam liền nói liền Diệp Văn lời nói.

Nhìn xem cái này thanh niên mặc áo lam, Tử Thục trong mắt lóe lên một đạo vẻ mừng rỡ.

"Diệp Vũ ca ca, nguoi tới vừa vặn, nhà nguoi nguoi hầu thật ghê tởm, làm phát bực ta nhiều lần, nguoi nhưng phải thật tốt quản quản hần a!"

Từ Thục nững nịu mềm mại đáng yêu nói ra, có một phen đặc biệt tư vị.

Nghe Từ Thục lời nói, Diệp Vũ đang muốn vỗ bộ ngực đáp ứng, bỗng nhiên ở giữa, thấy rõ Diệp Văn gương mặt kia, không khỏi kinh hô một tiếng: "Là nguoi, Diệp Văn!"

"Không tệ, là ta! Diệp Vũ, nguoi không nghĩ tới ta còn sống đi!"

Lúc này, Diệp Văn từ góc tối bên trong đi ra, nhếch miệng cười một tiếng, ở trong mắt Diệp Vũ là như vậy dữ tợn đáng sợ.

"Lời này của nguoi là có ý tứ gì, ta làm sao nghe không hiểu?"

Diệp Vũ cau mày, nói.

"Diệp Vũ ca ca, nguoi biết cái này nô bộc?"

Từ Thục ở một bên hỏi.

"Nhận biết, không chỉ có nhận biết, chúng ta còn rất quen đây!"

Diệp Vũ quái dị nói ra, "Hần là ta tốt Tam Đệ, Diệp Văn!"

"Cái gì! Hần cũng là Bích Lạc thành Diệp gia Tam Thiếu?!"

Từ Thục mắt phượng trợn Lão Đại, lập tức cười nhạo một tiếng, "Diệp Văn, không nghĩ tới nguoi chính là Diệp Văn, bắt quá, nguoi cái này củi mục đến có cái gì bản sự để cho ta ăn không ô mảy đi a!"

Từ Thục nhớ tới vừa rồi sự tình, liền một trận tức giận, không nghĩ tới một cái Bích Lạc thành trừ danh củi mục thiếu gia cũng dám cùng nàng mạnh miệng!

Nếu như không phải giờ phút này ngay tại Diệp gia, còn có Diệp Vũ, Tuyết Vân Tiêu hai người ở bên người, nàng Từ Thục cam đoan nhất định khiến Diệp Văn muốn sống không được, muốn chết không xong!

"Ha ha, nguoi chẳng mấy chốc sẽ nhìn thấy ta bản sự!"

Đối với Từ Thục lời nói, Diệp Văn đúng là ý vị thâm trường trả lời, làm cho Từ Thục sững sờ.

Gia hỏa này, một cái củi mục đến phách lối cái gì sức lực? Nguoi dựa vào cái gì?

Phế nhân muốn có phế nhân giác ngộ! Mà không phải như cái Tụ Đại Cuồng bốn phía phách lối đắc ý!

Ngay tại Từ Thục vẫn còn ở suy đoán Diệp Văn dựa vào cái gì phách lối như vậy thời điểm, một bên khác Diệp Vũ sắc mặt bỗng nhiên nhanh chóng chìm xuống.

Đối với Diệp Văn lãnh đạm nói ra: "Tam Đệ, không có nghĩ rằng một thời gian không thấy, thực lực nguoi vậy mà tiến bộ nhiều như vậy, nhị ca trước tiên ở cái này chúc mừng nguoi đây!"

Diệp Văn nghe nói lời ấy, nhưng là mày kiếm vẩy một cái, xem ra Diệp Vũ đã từ Diệp Tam nơi đó biết chính mình tin tức, bắt quá, Diệp Văn cũng không lo lắng, mà chính là nghiền ngẫm cười một tiếng, nói: "Nhị ca, sau đó thì sao?"

"Sáng khoái, Ha-Ha!" Diệp Vũ nhất thời cười lớn một tiếng, trong nội tâm thì là âm thầm cười nhạo không thôi, xem ra Diệp Văn cũng là một cái bao cò, đến một chút thực lực đã cảm thấy chính mình không phải người bình thường, cũng tốt, nhị ca hôm nay liền hảo hảo dạy bảo nguoi một phen.

"Tất nhiên Tam Đệ sáng khoái như vậy, như vậy nhị ca cũng liền không khách khí, mấy ngày gần đây, nhị ca Võ Đạo Tu Vi cũng có tiến bộ lớn, nhưng không biết so sánh trước kia tiến bộ bao nhiêu, cho nên, kính xin Tam Đệ hôm nay không tiếc đến Kiếm Đường chỉ giáo một phen!"

"Dễ nói, dễ nói, chỉ điểm nhị ca một phen là hần là!"

Diệp Văn mây trời nước chảy nói.

Mà Diệp Vũ nghe được Diệp Văn một câu nói kia, tức giận kém chút phun ra một cái lão huyết, hần nói chẳng qua là tầm thường lời khách sáo, nhưng từ Diệp Văn trong miệng nói ra liền hoàn toàn biến vị, nói xong như chính mình thật không bằng nguoi, cần nguoi Diệp Văn tới chỉ điểm chỉ giáo một phen.

Bên cạnh Từ Thục nhưng là so Diệp Vũ còn muốn giật mình, nàng coi là Diệp Văn chỉ là Diệp gia một nô bộc, không có nghĩ rằng lại là Diệp gia gia chủ Con riêng, đương nhiên, cái này còn không phải nhất làm cho nàng giật mình, giật mình nhất là, hần Diệp Văn lại dám đón lấy Diệp Vũ khiêu chiến!

Diệp Vũ cũng không phải bình thường người, hần nhưng là Bích Lạc thành trứ danh thiếu niên tuấn kiệt, tại Bích Lạc trong thành, thế hệ trẻ tuổi ít có địch thủ, có thể là, hôm nay nhìn thấy một màn, để cho nàng trong lòng hoài nghi Diệp Văn mới là Diệp Vũ, là Bích Lạc thành thiên kiêu.

"Cái này, làm sao có khả năng!"

Từ Thục âm thầm lắc đầu, bỗng nhiên nhìn thấy Tuyết Vân Tiêu ở một bên, không khỏi mở miệng hỏi: "Vân tiêu tỷ, ngươi cho rằng hai người này người nào lợi hại?"

Tuyết Vân Tiêu lạnh lạnh nói ra: "Không biết, ta cũng không muốn đoán."

Tuyết Vân Tiêu trả lời, nếu như bị người khác nghe được, sợ rằng sẽ trở nên phiền muộn cùng cực, bất quá, Từ Thục cùng Tuyết Vân Tiêu ở chung lâu, cũng biết Tuyết Vân Tiêu tính cách, không để bụng, càng là trực tiếp lời kéo Tuyết Vân Tiêu đi vào Kiếm Đường.

Diệp gia Kiếm Đường chính là một chỗ Diệp gia con em tập võ địa phương, tên như ý nghĩa, tại Kiếm Đường, đại bộ phận đệ tử luyện cũng là kiếm thuật.

Mà Diệp gia Kiếm Đường một người thì là Diệp Vũ!

Làm Diệp Vũ muốn cùng Diệp Văn tỷ thí tin tức mỗi lần bị truyền bá ra thì nhất thời gây nên vô số xôn xao âm thanh.

"Trời, đây không phải nói đùa? Diệp Văn muốn khiêu chiến Nhị Công Tử??"

"Diệp Văn xem như cái gì đồ vật, cũng xứng khiêu chiến Nhị Công Tử, thật sự là tự mình chuốc lấy cực khổ."

"Hắc hắc, tại Bích Lạc thành ai không biết hần Diệp Tam ít, tất nhiên Diệp Tam ít đi để cho chúng ta xem một trận trò vui, chúng ta chờ lấy xem là được!"

"Diệp Tam ít, phi! Thứ đồ gì, bằng hần cũng xứng Diệp Tam thiếu cái này một cái xưng hô!"

Kiếm Đường là một chỗ phong cách cổ xưa kiến trúc, có đã lâu lịch sử, mang theo một loại đặc thù mộc hương, rất có thể khiến người cảm thấy lòng yên tĩnh.

Nhưng là, giờ này khắc này trừ Diệp Văn vẫn là một mặt bình tĩnh chỉ sắc bên ngoài, người khác thì là cười cười, nể nể, đối với Diệp Văn chẳng thêm nói tới.

Nhìn xem những người này xấu xí sắc mặt, Diệp Văn lắc đầu khẽ cười một tiếng.

"Keng!"

Đột nhiên, một đạo thanh thúy tiếng kiếm reo vang vọng mà lên, che lại tuyệt đại bộ phận huyên náo.

"Tam Đệ, mời!"

Diệp Vũ hai tay ôm kiếm, ngạo nghễ mở miệng.

"Oanh!"

Trong nháy mắt, không biết có bao nhiêu thiếu niên thiếu nữ bị Diệp Vũ phong tư sở mê lại.

"Cố lên, Nhị Công Tử, cố lên, xử lý hần!"

"Nhị Công Tử, ngươi là vô địch!"

Nghe chung quanh âm thanh, Diệp Văn cười nhạt một tiếng, trong mắt lóe lên liên tiếp số liệu.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, giao chiến hình thức mở ra."

"Diệp Văn vs Diệp Vũ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5 :Đường Môn —— Quỷ Ảnh Mê Tung!

"Diệp Vũ: Bích Lạc thành Diệp gia Nhị Công Tử."

"Tuổi tác: Mười chín."

"Tất sát kỹ: Hoàng Giai cao cấp kiếm thuật —— Thanh Phong Minh Nguyệt."

"Vũ khí: Hoàng Giai cao cấp —— thanh đồng Cổ Kiếm."

"Trương ứng môn phái: Thương Hải Kiếm Tông."

"Tu vi: Vũ Đò thất trọng."

"HP: Trăm phần trăm"

...

"Diệp Văn: Bích Lạc thành Diệp gia Tam Công Tử."

"Tuổi tác: Mười sáu."

"Tất sát kỹ: Bát Cực Băng, Phá Kiếm Thức, Bài Vân Chưởng."

"Vũ khí: Huyền Giai hạ cấp —— tuyệt thế hảo kiếm."

"Trương ứng môn phái: ?"

"Tu vi: Vũ Đò ngũ trọng."

"HP: Trăm phần trăm"

Thấy rõ ràng hai người mô bản, Diệp Văn trong lòng có chút kinh ngạc, Diệp Vũ làm Diệp gia Nhị Công Tử, vậy mà sẽ chỉ một môn Hoàng Giai cao cấp kiếm thuật, Thanh Phong Minh Nguyệt, cái này coi như có điểm lạ.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, Diệp Vũ tuy nhiên thiên phú không tồi, có thể có phải hay không tất cả mọi người có một cái hệ thống, bọn họ muốn học tập cao thâm kiếm thuật nhất định phải khổ luyện, mà không phải giống như chủ ký sinh, chỉ cần điểm kinh nghiệm liền có thể lập tức học tập đến cao thâm kiếm thuật, đồng thời đại thành."

"Đối với đại đa số võ giả tới nói, tham thi thâm, cho nên bọn họ tình nguyện lựa chọn một môn cao thâm kiếm thuật khắc khổ nghiên cứu."

"Thì ra là thế." Diệp Văn tự lẩm bẩm.

Diệp Văn lúc này tình huống là ngốc đứng ở đây trong đất, nhìn qua ngậy ngốc sừng sò, cùng ngốc đầu nga.

"Tiểu tử kia đang làm cái gì? Nhị Công Tử để cho hắn xuất thủ trước, hắn không xuất thủ, sống ở đó làm gì?"

"Đừng đấy, chính là, nếu là sợ hãi liền lẩn xuống dưới nhận thua a!"

Vốn đang đang lo lắng Diệp Văn ẩn giấu thực lực Từ Thuộc, hiện tại là hoàn toàn buông lỏng tâm tình, "Hừ, vốn cho rằng ngươi tại bản tiểu thư trước mặt dám phát ngôn bừa bãi, lòng trước là có mấy phần bản sự, không nghĩ tới là một cái triệt để bao cò mặt hàng."

"Đã như vậy, như vậy thì trách không được bản tiểu thư thủ đoạn độc ác. . ."

Tại Diệp Văn đối diện Diệp Vũ cũng nhũn mảy, không khỏi khẽ quát một tiếng, mang theo một chút ngạo khí nói: "Nhị đệ, còn chưa động thủ?"

Giờ phút này, Diệp Văn lấy lại tinh thần, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra hai hàm răng trắng, vô cùng rực rỡ cười nói: "Nhị ca, ngươi còn không có nhìn ra được sao? Ta đây là để ngươi xuất thủ trước."

Diệp Vũ nghe vậy sừng sò, giận quá mà cười nói: "Ta sợ ta vừa ra tay, ngươi liền không có cơ hội ra tay!"

"Há, tất nhiên nhị ca tự tin như vậy, cần gì phải tìm đến tiểu đệ làm ngươi bồi luyện?"

"Nhị ca, ta lúc này đi!"

Diệp Văn lời vừa ra khỏi miệng, không chỉ có Diệp Vũ ngây người, phía dưới mọi người cũng trợn mắt hốc mồm nhìn qua Diệp Văn.

Sau một khắc, toàn trường bộc phát ra như sóng biển cự đại ồn ào âm thanh.

"Hắn, hắn thế mà đánh cũng không đánh liền muốn đi?"

"Xin hỏi, là mắt của ta hoa sao?"

"Si nhục a, Diệp Văn thật sự là ta Diệp gia si nhục a!"

"Thân là võ giả, thua không mất mặt, mất mặt là thế mà không đánh mà chạy!"

"Ta nhỏ vào!"

Trong lúc nhất thời, Kiếm Đường bên trong đệ tử đều chửi ầm lên đứng lên, phảng phất Diệp Văn là bọn họ cừu nhân, hận không thể cầm Diệp Văn xoa xương dương hời.

Từ Thục cũng lộ ra vẻ khinh bỉ, nói với Tuyết Vân Tiêu: "Cứ như vậy mặt hàng, cũng dám theo đuổi cầu xin Vân tiêu tỷ người, thật sự là không biết tự lượng sức mình, Cóc Ghê mà đòi ăn thịt Thiên Nga!"

Thật vừa đúng lúc là, Diệp Văn giờ phút này đi đến Từ Thục bên cạnh hai người.

"Không muốn ăn thịt thiên nga Cóc ghê không phải một cái tốt Cóc ghê, mà người. . ."

Diệp Văn chợt lắc đầu, thở dài một tiếng, "Người ngay cả bị Cóc ghê nhớ thương tư cách đều không có!"

"Diệp Văn, người làm càn!"

Từ Thục nhất thời giận tím mặt, chứng trần khí ngực nứt lác một cái lác một cái, để cho chung quanh một đám Kiếm Đường nam đệ tử mở rộng tầm mắt, nước bọt chảy ròng, thậm hồ đã nghiền thời điểm, cũng đối Diệp Văn yên lặng dựng thẳng lên ngón tay cái, hận không thể Diệp Văn lại đến mấy lần.

Ngồi tại Từ Thục bên người Tuyết Vân Tiêu cũng không ghét Diệp Văn sờ tác sờ vị,

Từ Thục đức hạnh nàng là biết, với lại sự tình toàn bộ đi qua nàng cũng nhất thanh nhị sở.

Nếu như không phải Từ Thục tự tìm phiền phức lời nói, tận lực nhằm vào Diệp Văn lời nói, chắc hẳn Diệp Văn cũng sẽ không như thế làm việc, chỉ là, không có Từ Thục ở một bên, không biết Diệp Văn sẽ đối với mình làm ra bao lớn gan sự tình.

Nhớ tới Diệp Văn giữa ban ngày đối với mình thổ lộ, Tuyết Vân Tiêu khuôn mặt liền một trận nóng lên.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, Tuyết Vân Tiêu đối với chủ ký sinh độ thiện cảm gia tăng mười phần trăm, chủ ký sinh hoàn thành nhiệm vụ ở trong tầm tay, nhìn tiếp tục cố gắng."

Nghe được hệ thống nhắc nhở, Diệp Văn quay đầu, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Tuyết Vân Tiêu.

Cái này theo ngoại nhân, cái này Tam Thiếu đầu chỉ củi mục, hơn nữa còn là một cái đồ háo sắc, chờ mọi người thấy rõ Tuyết Vân Tiêu tướng mạo thời điểm, không khỏi âm thầm phi nhổ: "Cũng không nhìn nhìn chính mình cái gì cái đức hạnh, cũng xứng nhìn chăm chăm người ta luôn luôn xem"

Ở đây bên trên Diệp Vũ gặp Diệp Văn là thật đánh quên muốn đi thời điểm, trong lòng cũng có chút bối rối, hắn khiêu chiến Diệp Văn cũng không phải Vô Trung Sinh Hữu, từ khi tại Diệp Tam trong miệng biết được Diệp Văn trong tay nắm giữ một bản Huyền Giai Hạ Cấp Công Pháp võ kỹ.

Diệp Vũ cơ hồ cả người đều muốn nhảy dựng lên, nếu để cho hắn nắm giữ bản này Huyền Giai Công Pháp, Diệp gia gia chủ vị trí chẳng phải là ở trong tầm tay?

Nghĩ đến những này, Diệp Vũ hai mắt đều đỏ bừng, hôm nay, Diệp Văn vô luận như thế nào cũng không thể đi, trừ phi lưu lại quyền kia Huyền Giai Công Pháp võ kỹ!

Trong lúc đó, Diệp Vũ hét lớn một tiếng, "Kiếm Đường trưởng lão ở đâu? Lưu lại cho ta hắn!"

Hừ. . .

Cơ hồ ngay tại Diệp Vũ âm rôi xuống thời điểm, oanh một tiếng vang thật lớn, chỉ gặp một đạo như quỷ mị thân ảnh từ phía ngoài đoàn người rút vào, nhanh mẽ dừng lại tại Diệp Văn trước người, nghe răng cười một tiếng, cần rờ cười to nói: "Tam Thiếu, vẫn là cho lão phu rút về đi!"

Kiếm Đường trưởng lão biến chương thành thảo, muốn chế trụ Diệp Văn bả vai.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở."

"Chủ ký sinh nguy hiểm giá trị đạt tới 7% mười lăm, đề nghị dùng điểm kinh nghiệm đổi lấy 《Đấu La Đại Lục》 Trung Đường môn Quý Ảnh Mê Tung."

Diệp Văn cảm nhận được kinh phong lực lượng, cũng minh bạch chính mình không phải cái này Kiểm Đường trưởng lão đối thủ, cho nên lập tức đáp ứng đổi lấy.

"Đổi lấy thành công, chủ ký sinh hết thấy thiếu bản hệ thống một vạn điểm kinh nghiệm, mời chủ ký sinh cần phải trong năm ngày thanh trừ tiền nợ, nếu không mặt sát!"

"Làm sao thay đổi một vạn?"

Diệp Văn kinh ngạc hỏi.

"Chú, Quý Ảnh Mê Tung chính là Đường Môn tuyệt học, là một môn Địa Giai thân pháp võ kỹ, điểm kinh nghiệm khổng lồ, đây là bản hệ thống thường thức chủ ký sinh vô si, mới cho chủ ký sinh suy giảm sau khi tiền nợ điểm kinh nghiệm."

"Hỗn đản!"

Diệp Văn mãnh mẽ nổi giận gầm lên một tiếng, cũng không biết là mắng Kiểm Đường trưởng lão vẫn là hệ thống, đổi lấy sau khi thành công, Diệp Văn chân đạp Quý Ảnh Mê Tung, đi đến Kiểm Đường trưởng lão sau lưng.

"Bài Văn Chương!"

Một tiếng gầm thét, song chương đánh ra, mang ra hư huyền vân vụ, bỗng nhiên công tại Kiểm Đường trưởng lão phía sau.

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn, Kiểm Đường trưởng lão phía sau gặp trọng kích, lúc này phun ra một ngụm máu tươi, thân thể bay rớt ra ngoài, nằm rạp trên mặt đất, chân kinh nhìn xem Diệp Văn.

Không chỉ có là hấn, ở đây mỗi người đều trở nên kinh ngạc ngạc nhiên, liền ngay cả luôn luôn lãnh lạnh Tuyết Vân Tiêu cũng là cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, Bích Lạc thành Diệp gia Tam Thiếu, Diệp Văn là một cái trứ danh củi mục, năng tự nhiên cũng là biết.

Nhưng là, tính cách cho phép, Tuyết Vân Tiêu sẽ không kỳ thị Diệp Văn, có thể là, bây giờ một màn để cho nàng có chút hoài nghi những lời đồn đại kia thật giả.

Như thế thiên kiều, cũng là Phế Vật, như vậy Bích Lạc thành cảm Vô Thiên kiều tồn tại!

Phải biết, Kiểm Đường trưởng lão là một cái Vũ Đồ lục trọng thể hệ trước cường giả!

"Diệp Văn, Vũ Đồ ngũ trọng!"

Đột nhiên, truyền đến Diệp Vũ trầm thấp tiếng nói, mọi người vừa nhìn, chỉ gặp Diệp Vũ sắc mặt đã trở nên cực kỳ khó coi.

"Vũ Đồ ngũ trọng!"

Từ Thục lập lại một câu, một mặt thật không thể tin nhìn xem Diệp Văn, phải biết nàng cũng vẹn vẹn Vũ Đồ ngũ trọng mà thôi!

Ngày bình thường, Từ Thục đối phó một cái cùng cấp bậc Vũ Đồ, cũng phải phí sức đánh rất lâu, có thể là, lúc này, Diệp Văn lại dễ như trở bàn tay đánh bại Kiểm Đường trưởng lão!

Nàng, có thể nào không rung động?

"Nguyên lai, hấn thực lực mạnh như vậy, buồn cười, ta một mực đang trước mặt hấn nói muốn chết."

"Nguyên lai, từ đầu đến cuối muốn chết cũng là chính ta!"

Từ Thục sắc mặt trở nên tái nhợt Như Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6 :kiểm ý!

"Nhị ca, không biết người phân phó Kiếm Đường trưởng lão lưu lại ta có chuyện gì?"

Diệp Văn nhìn xem Diệp Vũ, mỉm cười nói, trong mắt lưu động một hơi khí lạnh.

Không khỏi điều cỡ nào mấy ngàn điểm kinh nghiệm tiền nợ, cái này khiến Diệp Văn đối với Diệp Vũ rất khó chịu.

Cái này, không cần Diệp Vũ nói gì nhiều, Diệp Văn sớm đã một lần nữa đứng ở trên trận.

Bất quá, Diệp Vũ hiện tại đối mặt Diệp Văn tức giận lại không phải như vậy đủ, hồi tưởng lại vừa rồi Diệp Văn cái kia quý mị thân pháp võ kỹ, Diệp Vũ hoảng sợ sau khi lại đối Diệp Văn bắt đầu ghen tị.

Gia hỏa này trên thân đến có bao nhiêu đồ tốt a!

Đầu tiên là Huyền Giai Công Pháp, sau khi là như thế này làm cho người hướng tới thân pháp võ kỹ, thật là làm Diệp Vũ nhip tim đập không kiềm lại được tăng tốc đứng lên.

Chỉ là ——

Diệp Vũ lòng mảy thật sâu nhấn lại đến, đến thời khắc này, hắn sẽ không bao giờ lại cho rằng Diệp Văn là hắn cái thớt gỗ bên trên thịt cá , mặc cho chính mình xâm lược.

Chỉ sợ chính mình toàn lực xuất thủ, cũng không làm gì được hắn đi!

Đương nhiên, cũng liền chỉ thế thôi, Diệp Vũ từ trước tới giờ không cho rằng Diệp Văn có thể đánh bại chính mình, tối đa cũng cũng là đánh cái ngang tay.

Tuy nói Diệp Văn đánh bại Kiếm Đường trưởng lão, nhưng hắn Diệp Vũ mới là Kiếm Đường một người!

Kiếm Đường trưởng lão chẳng qua là Vũ Đồ lục trọng, mà hắn Diệp Vũ nhưng là Vũ Đồ thất trọng!

Vũ Đồ thất trọng cùng Vũ Đồ lục trọng chênh lệch hết sức rõ ràng, bởi vì đây là một cái đường ranh giới, tại mỗi cái cảnh giới bên trong, Vũ Đồ Tứ Trọng cùng Vũ Đồ thất trọng cũng là đường ranh giới, chênh lệch này giống như Hồng Cầu tương đối rõ ràng.

Yên lặng hồi lâu, chung quy là tham lam chiếm thượng phong, Diệp Vũ nhìn thẳng Diệp Văn ánh mắt, lạnh lùng nói: "Tam Đệ, người đánh ta Kiếm Đường trưởng lão liền muốn dạng này vừa đi sao?"

Diệp Vũ lời nói, để cho phía dưới một đám Kiếm Đường đệ tử sắc mặt biến hóa, sự thật rất rõ ràng, Kiếm Đường trưởng lão bất thành linh xuất thủ đối phó Diệp Văn, không nghĩ không thành công, càng bị Diệp Văn đánh thành trọng thương, cái này tuy nhiên để cho Kiếm Đường các đệ tử cũng phẫn nộ, nhưng cũng không thể làm gì.

Dù sao, là Kiếm Đường trưởng lão xuất thủ trước đây, Diệp Văn hoàn toàn dừng lại, bởi vì đuổi lý không phải hắn Diệp Văn, mà chính là Kiếm Đường trưởng lão.

Có thể là, hiện tại Diệp Vũ nhưng từ phương diện này chỉ trích Diệp Văn, khiến cho Kiếm Đường các đệ tử như nghẹn ở cổ họng.

Kiếm Đường các đệ tử có thể nói cũng là Kiếm Khách, Kiếm Giả, phong mang vậy! Cao ngạo, lạnh lùng! Nhưng cũng không phải một cái tiểu nhân hèn hạ!

Diệp Vũ như thế hành động thật là làm bọn họ khinh thường, nhưng cuối cùng như thế nào, bọn họ cũng sẽ không đối với Diệp Vũ nói gì nhiều, bởi vì bọn hắn cũng là Kiếm Đường người, Kiếm Đường đệ tử.

Đối với rất nhiều Kiếm Đường đệ tử một chút biến hóa, Diệp Văn xem nhất thanh nhị sở, chỉ gặp Diệp Văn cười nhạt một tiếng, hỏi ngược lại: "Sự tình đã phát sinh, bất luận đúng sai, ta chỉ muốn hỏi người Diệp Nhị ca muốn như thế nào?"

Diệp Vũ hô hấp mạnh mẽ trệ, hắn các loại chính là như vậy cơ hội, nghĩ không ra Diệp Văn vậy mà chủ động đưa tới cửa, đây thật là Diệp Văn người tự tìm a, nhưng không trách được người nhị ca ta!

"Tục ngữ nói, thiếu nợ thì trả tiền, đã thương người tự nhiên muốn bồi thường, cho nên, Diệp Văn người xuất ra đã thương ta thuộc hạ Diệp Tam quyền kia công pháp, cùng đã thương Kiếm Đường trưởng lão thân pháp là được, xem như bồi thường!" Diệp Vũ làm bộ có vẻ khó xử, một bộ hiển ngang lăm liệt bộ dáng.

"Diệp Nhị ca đánh tốt một bộ tính toán!" Diệp Văn cười lạnh một tiếng, tiếp theo mở miệng nói ra: "Muốn ta đồ vật, muốn nhìn xem người Diệp Vũ có bao nhiêu cân lượng, có đủ hay không tư cách!"

Àm àm!

Diệp Văn đột nhiên từ trên lưng xuất ra tuyệt thế hảo kiếm, sau một khắc, thân hình thoát một cái, mang ra liên tiếp ảo ảnh, chẳng biết lúc nào vậy mà đã đổi Diệp Vũ vũ tới!

"Diệp Văn, ta có hay không tư cách không phải ngươi nói quên! Còn có, đừng quên Kiếm Đường bắt thành văn quy củ!"

Diệp Văn cười khẩy, Kiếm Đường bắt thành văn quy củ hẳn tự nhiên biết, trừ kiếm thuật, bất kỳ cái gì võ kỹ cũng không thể sử dụng!

"Ngươi cho rằng ngươi kiếm thuật so với ta mạnh hơn? Tiếp đó, ta sẽ để ngươi về sau cầm kiếm đều cảm thấy sợ hãi!"

Diệp Văn trong mắt hàn mang lấp lóe.

Đình!

Cùng lúc đó, Diệp Vũ cũng rút ra thanh đồng Cổ Kiếm,

Nghe được Diệp Văn "Khoác lác", trong lòng tức giận, phần nộ quát: "Chỉ bằng ngươi? Ngươi cho rằng ngươi là ai? Cúi mặt mười sáu năm, đột nhiên quật khởi, có phải hay không cho là mình cũng là thiên chi kiêu tử?"

"Buồn cười cùng cực!"

"Đừng tưởng rằng chỉ ngươi Diệp Văn hiểu được ẩn giấu thực lực!"

Nói đến đây, Diệp Vũ bất thành linh hét lớn một tiếng, "Hôm nay, ta liền để ngươi xem một chút, ta cái này Thương Hải Kiếm Tông hạch tâm đệ tử thực lực chân chính!"

Oanh ~

Trong nháy mắt, một đạo sáng ngời kiếm quang bất thành linh từ trên người Diệp Vũ phóng lên tận trời.

"Kiếm ý? Điều này chẳng lẽ cũng là trong truyền thuyết kiếm ý? !"

Phurong xa trọng thương Kiếm Đường trưởng lão bỗng nhiên trợn to một đôi tròng mắt, sau đó, mãnh mẽ cười to: "Tốt, không hổ là Nhị Công Tử, không hổ là Thương Hải Kiếm Tông cao đồ!"

"Ta vốn cho rằng Nhị Công Tử phần thắng không lớn, nhiều nhất chỉ có bảy thành, nhưng bây giờ, ta phát hiện ta sai!"

"Nhị Công Tử đâu chỉ bảy thành phần thắng! Là thắng định!"

"Thương Hải Kiếm Tông? Chẳng lẽ là Tuyệt Vực vương quốc bảy đại tông môn một trong này Thương Hải Kiếm Tông?"

Từ Thục lúc này mãnh mẽ đứng lên, nhìn xem trên trận Diệp Vũ, trong mắt lóe ra dị dạng hào quang.

Tuyệt Vực vương quốc chính là Bích Lạc thành tương ứng quốc gia, mà tại Tuyệt Vực vương quốc trừ Vương Thất bên ngoài, còn có Ngũ Đại Thế Gia cùng bảy đại tông môn.

Những thế lực này bất kỳ một cái nào tuy nhiên cũng không bằng Tuyệt Vực Vương Thất, nhưng là vừa kết hợp đứng lên, chỉ sợ có thể đem Tuyệt Vực vương quốc Thiên Đô cho xuyên phá.

Đừng bảo là toàn bộ, liền xem như hai ba cái thế lực liên hợp lại, cũng có thể cầm Tuyệt Vực Vương Thất đánh ra mảnh đất này, may mắn là những thế lực này ở chung cũng không hòa hợp.

Bởi là Ngũ Đại Thế Gia cùng bảy đại tông môn càng là chia đình kháng lập, xu thế cùng như nước với lửa.

Bởi vậy có thể thấy được, đứng hàng bảy đại tông môn Thương Hải Kiếm Tông là đến cỡ nào cường hãn!

Đánh cái cang trực quan so sánh, Thương Hải Kiếm Tông tùy tiện phái ra một vị đã hoàn toàn trưởng thành hạch tâm đệ tử liền có thể đem trọn cái Bích Lạc thành san thành bình địa!

"Không!" Lúc này, Tuyệt Văn Tiêu bỗng nhiên ló ra, nhìn xem Từ Thục nghi hoặc ánh mắt, liền nhàn nhạt mở miệng nói: "Diệp Vũ nói Thương Hải Kiếm Tông là Nội Tông."

"Nội Tông?"

"Đúng!"

"Thương Hải Kiếm Tông chia làm Ngoại Tông Nội Tông, Ngoại Tông cũng chính là Tuyết Vực vương quốc tục xưng Thương Hải Kiếm Tông, mà nội tông thì là Đông Hải Thương Hải Kiếm Tông."

"Đông Hải?" Từ Thước trở nên càng thêm nghi hoặc.

"Đó là áp đảo Tuyết Vực vương quốc phía trên chân chính Nhất Lưu Thế Lực, thống trị hàng trăm hàng ngàn cái Tuyết Vực vương quốc cấp bậc thế lực."

"Mà tại Đông Hải Thương Hải Kiếm Tông, cũng là nhất phương hào cường, trong nháy mắt ở giữa liền có thể đề cho Tuyết Vực vương quốc quốc phá người vong."

"Cái này, làm sao có khả năng?"

Từ Thước cảm giác giống như nghe Thiên Thư dạng, vô luận như thế nào cũng không dám tin tưởng.

Bất quá, Tuyết Vân Tiêu tựa hồ cũng không có trông cậy vào nàng tin tưởng, nàng xem thấy ở đây bên trên một mình thừa nhận đến từ kiếm ý áp lực Diệp Văn, trong lòng không khỏi tê rần.

"Vì sao lại dạng này?"

Tuyết Vân Tiêu mê mang nhìn xem Diệp Văn, bỗng nhiên ——

"Không, ta không cần người chết!"

Tuyết Vân Tiêu tại Từ Thước ngạc nhiên dưới ánh mắt lao ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7 :muốn chết phải không!

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh tình huống không ổn."

"Đề nghị chủ ký sinh đổi lấy 《Ma Kiếm Sinh Từ Kỳ》Chỉ Tôn Minh minh chủ Quan Ngự Thiên tiên thiên cương khí, cùng 《thiên hạ một》Bất Bại Ngoan Đồng Cô Tam Thông Kim Cương Bất Hoại Thần Công, còn có 《Ý Thiên Đồ Long Ký》Minh Giáo giáo chủ Trương Vô Kỵ Càn Khôn Đại Na Di, hoặc là 《Thiên Long Bát Bộ》Mộ Dung Thị tuyệt học gia truyền Đâu Chuyển Tinh Di, đương nhiên 《Tuyệt Đại Song Kiều》bên trong Di Hoa Tiếp Mộc cũng không tệ."

Diệp Văn sắc mặt trở nên rất khó coi, "Hệ thống, người không phải nói Diệp Vũ tất sát kỹ là Thanh Phong Minh Nguyệt sao? Hiện tại đến là thế nào một chuyện?!"

"Hệ thống nhắc nhở, Diệp Vũ trong cơ thể có Thương Hải Kiếm Tông kiếm đạo Cự Bá phong ấn, cái này phong ấn có thể ẩn giấu đi Diệp Vũ một chút bài, tỉ như đạo này kiếm ý hình thức ban đầu."

"Giải giải hoàn tất, khẩu trừ chủ ký sinh 50 điểm kinh nghiệm."

Diệp Văn tức xạm mặt lại, "Liên cái này cũng muốn khẩu trừ điểm kinh nghiệm?"

Hệ thống một bản đương nhiên nói ra: "Cái này cần quét hình hình thức bên trong nội dung, khẳng định cần."

"Tốt một cái quét hình hình thức!" Diệp Văn nghiêng răng nghiêng lợi, "Cho ta quét hình!"

"Chủ ký sinh chắc chắn chứ?"

"Xác định cùng khẳng định!"

"Tốt, quét hình bắt đầu, khẩu trừ điểm kinh nghiệm một trăm."

"Diệp Vũ, Bích Lạc thành Diệp gia Nhị Công Tử, Thương Hải Kiếm Tông Nội Tông Đông Hải hạch tâm đệ tử."

"Từ khi ra đời thì thu hoạch được thiên phú thần thông —— Vũ Đế lòng, bắt kỳ cái gì võ học, chỉ cần nhìn một chút liền sẽ. Nhưng ở mười tuổi năm đó gặp phải Đông Hải Thương Hải Kiếm Tông thái thượng tông chủ, bị phong ấn Vũ Đế lòng, từ đó nhất tâm học tập kiếm đạo, mười lăm tuổi lúc lĩnh ngộ Thương Hải kiếm ý."

"Diệp Vũ giờ phút này đã mở ra Vũ Đế lòng một bộ phận phong ấn, tổng hợp thực lực đã đạt tới 5, hệ thống nhắc nhở, đề nghị chủ ký sinh tại ngăn trở kiếm ý về sau, lấy Lôi Đình Vạn Quân Chi Thể nhanh chóng đánh bại Diệp Vũ, nếu không, Diệp Vũ chắc chắn lâm vào Cuồng Bạo ở trong."

"Bét bát nhất là, lâm vào Cuồng Bạo ở trong Diệp Vũ vô cùng có khả năng mở ra Vũ Đế lòng toàn bộ phong ấn, kể từ đó, Vũ Đế hồn có 5% tỷ lệ tỉnh lại."

"Chỉ cần Vũ Đế hồn xuất hiện, chủ ký sinh muốn đánh bại Diệp Vũ tuyệt đối không thể! Trừ phi mời đến Vô Tở Lâm Động, Chiến Thần Hình Thiên, hoặc là Đấu Chiến Thắng Phật Tôn Hành Giả!"

Diệp Văn khòe miệng co quắp rút, nói thẳng: "Hệ thống, tiên thiên cương khí các loại điểm kinh nghiệm bao nhiêu?"

"Tiên thiên cương khí ba ngàn điểm kinh nghiệm."

"Kim Cương Bất Hoại Thần Công một vạn điểm kinh nghiệm."

"Càn Khôn Đại Na Di năm ngàn điểm kinh nghiệm."

"Đủ!"

Ngay tại hệ thống còn muốn nói tiếp đồng thời, Diệp Văn dừng lại hệ thống lời nói, 《Càn Khôn Đại Na Di》chính là cần nội lực thâm hậu làm cơ sở, nói cho đúng là một môn kỹ xảo phát lực, cần 《Cửu Dương Chân Kinh》làm cơ sở.

Diệp Văn cũng không muốn lại tổn hao điểm kinh nghiệm đổi lấy Cửu Dương Chân Kinh, mà Đấu Chuyển Tinh Di cũng không hoàn chỉnh, hẳn tự nhiên không có ý định đổi lấy cái này hai môn.

Cho nên, lựa chọn tốt nhất cũng là tiên thiên cương khí cùng Kim Cương Bất Hoại Thần Công.

Cả hai tương đối tự nhiên là Kim Cương Bất Hoại Thần Công mạnh hơn một chút, chỉ là phát công thời điểm, toàn thân lại biến thành kim sắc, đây cũng quá khó coi chút.

Đương nhiên, Diệp Văn tuyệt sẽ không phủ nhận chính mình là cảm thấy điểm kinh nghiệm quá tài cao chọn tiên thiên cương khí.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, tiên thiên cương khí đổi lấy thành công."

"Mời chủ ký sinh mau sớm trả hết nợ tiền nợ."

Diệp Văn trước mắt lại xuất hiện Diệp Vũ thân ảnh, giờ phút này hẳn một mặt cao ngạo, ánh mắt khinh thường nhìn qua Diệp Văn, Tam Xích Thanh Phong cứng rắn chống đỡ Diệp Văn một bộ, lập tức mãnh mẽ hướng về phía trước một bước, khẽ quát một tiếng: "Thanh Phong Minh Nguyệt!"

Thanh Phong Minh Nguyệt —— Hoàng Giai cao cấp kiếm thuật!

Lúc đầu Hoàng Giai cao cấp kiếm thuật uy lực liền rất lớn, lại thêm Diệp Vũ Thương Hải kiếm ý, càng làm cho Diệp Văn sắc mặt biến hóa, không khỏi lui về phía sau một bước, né người né qua.

Ầm ầm~~!

Có thể là, Thương Hải kiếm ý vào lúc này cuối cùng phát huy uy lực, chỉ gặp từng tầng từng tầng hư vô sóng biển rầm rầm rung động, nghiền ép lấy Diệp Văn, tựa hồ muốn để cho toàn thân hắn mạch máu bạo liệt mà chết.

"Ầm!"

Cùng lúc đó,

Diệp Văn cuối cùng không chống đỡ được, toàn thân run lên, tiên thiên cương khí như vậy phun ra ngoài, cùng vô hình sóng biển lẫn nhau đối kháng.

"Cái gì!"

Diệp Vũ kinh hãi, Thương Hải kiếm ý lợi hại không có người so với hắn rõ ràng hơn, thế nhưng chính là bởi vì dạng này, hắn mới chấn kinh, một cái Vũ Đồ ngũ trọng người thể mà năng lượng chống cự Thương Hải kiếm ý, vậy hắn kiếm ý này cũng chẳng phải là quá kém?

"Không đúng, là cái kia thật tức giận!"

"Đáng chết, hần đến có bao nhiêu đồ tốt a!"

Diệp Vũ mắt đều xanh đứng lên, tuy nhiên hần là trong đông hải Tông Thái thượng tông người truyền nhân, có thể đó là Hậu Tuyền Giả, mà không phải Người thừa kế duy nhất, thái thượng tông chủ chỗ nhận thân truyền đệ tử cũng không chỉ hần một cái.

Nếu như hần Diệp Vũ không có ở ba mươi tuổi trước đó tấn thăng Vũ Sư lời nói, như vậy chờ đợi hần chỉ có thái thượng tông chủ thất vọng, sau cùng từ bỏ!

Nói thật, Diệp Vũ cũng không lo lắng cái này, hần lo lắng là những sư huynh kia bọn họ!

Chỉ có tại tấn thăng Vũ Sư trước đó cảm thụ thân thực lực lớn nhất tăng lên, Diệp Vũ mới sẽ không cảm thấy sợ hãi.

Vũ Đế lòng là lợi hại, có thể là, giải trừ phong ấn cũng quá lớn, đại hần không thể tiếp nhận, lần này Thương Hải kiếm ý, là bởi vì hần đã sớm lĩnh ngộ.

Giải trừ Thương Hải kiếm ý đại giới cơ hồ là không, cho nên, hần có thể dùng Thương Hải kiếm ý đánh bại Diệp Văn.

Nhưng mà, bây giờ, liền ngay cả luôn luôn ý vào vì là bài Thương Hải kiếm ý cũng không thể đánh bại Diệp Văn?

"Không được, tuyệt không thể dạng này!"

Diệp Vũ rống to, "Địa giai cao cấp —— Thiên Trọng Lăng!"

PHỐC PHỐC PHỐC!

Trong nháy mắt, trăm ngàn đạo kiếm ảnh chém giết mà ra, xen lẫn như thoi đưa, Thương Hải kiếm ý bỗng nhiên biến đổi, tầng tầng sóng biển, tựa như là hàng trăm hàng ngàn Kiếm Khách, huy động lợi kiếm trong tay chỗ đâm ra kiếm quang.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, chỉ gặp Diệp Văn trước người tiên thiên cương khí giống như Thấu Kính vỡ vụn, nhưng vẫn còn ở chỗ đứng đó, tựa như là to nhận.

"Làm sao lại dạng này? Làm sao có khả năng!"

Diệp Vũ thất hồn lạc phách, tự mình lâm bẫy, mặt mũi tràn đầy không cam lòng.

"Không, ta còn không có thua!"

Diệp Vũ gặp tiên thiên cương khí sắp chỗ đứng không nổi, tuy nhiên hần tự thân bởi vì thi triển Địa Giai cao cấp võ kỹ Thiên Trọng Lăng cũng nhanh ngã xuống, nhưng trong lòng đối với Diệp Văn trên thân công pháp, loại kia dục vọng mãnh liệt khiến cho hần còn có Nhất Kích Chi Lực.

"Đình!"

Trong chớp lát, Diệp Vũ điên cuồng chém ra một kiếm, khiến cho Diệp Vũ mừng rỡ là, tiên thiên cương khí quả nhiên bị một kiếm trăm phá, có thể là, ngay tại Diệp Vũ còn không có cao hứng bao lâu thời điểm, một đạo bình thân thanh thúy tiếng nói bất thành linh truyền ra, "Phá Kiếm Thức, phá hết thiên hạ hết thấy kiếm pháp!"

Giờ phút này, hai người đều đã không có chân khí, chỉ có thể nương tựa theo kiếm thuật công kích lẫn nhau.

"Diệp Văn, ngươi không có khả năng đánh bại ta!"

Diệp Vũ giật mình, sau đó cười to nói: "Ta chính là Thương Hải Kiếm Tông hạch tâm đệ tử, chỉ đến chân truyền, ngươi cùng ta so kiếm thật sự là tự tìm đường chết!"

"Bất quá, ngươi yên tâm, vô luận như thế nào ngươi cũng là ta Tam Đệ, chỉ cần ngươi giao ra quyền kia Huyền Giai Cao Cấp Công Pháp, cùng đánh bại Kiếm Đường trưởng lão thân Pháp Võ kỹ năng, ta liền tha cho ngươi nhất mệnh!"

"Cái gì! Huyền Giai cao cấp!"

Diệp Vũ lời nói, khiến cho đến phía dưới cả đám người kinh hãi, lập tức mất lộ ra hung quang, không biết suy nghĩ cái gì, nhất thời, đúng là trở nên vô cùng an tĩnh, lặng ngắt như tờ.

"Diệp Vũ, ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, ngươi thật nghĩ quá nhiều, vẫn là chạy trở về nhà nằm mơ đi thôi!"

Hưu!

Cảm giác được Diệp Văn khí thế càng ngày càng mạnh, Diệp Vũ sợ hãi cả kinh, vội vàng xuất kiếm.

Đình đình đang đang!

Hai người trong nháy mắt giao chiến cùng một chỗ, sau đó không lâu, Diệp Văn mãnh mẽ hét lớn một tiếng, "Người còn không nhận thua?"

"Muốn chết phải không!"

Tiếng như lời đình, chấn động Diệp Vũ đầu não một mảnh ông ông tác hưởng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8 :mọi người chấn kinh

Tuyệt Vân Tiêu bỗng nhiên dừng bước lại, một đôi đôi mắt đẹp cực độ chấn kinh nhìn xem trên trận thiếu niên kia, từ nàng lao ra thời điểm, chỉ có điều đi qua mấy giây mà thôi.

Có thể là, cũng chính là tại cái này vài giây đồng hồ, Diệp Văn liền lấy Lôi Đình Vạn Quân Chi Thể đánh bại Diệp Vũ.

Mấy giây, phải biết Diệp Vũ cũng không phải phổ thông thiên kiều, nàng so Diệp gia bất luận kẻ nào đều muốn rõ ràng Diệp Vũ mãnh, cũng chính là bởi vì dạng này, nàng mới so với hẳn người càng thêm sợ hãi.

Hồi lâu, Diệp gia Kiếm Đường bộc phát ra từng đợt tiếng kinh hô, mỗi người trên mặt đều mang vẻ khó tin, ngạc nhiên ngạc nhiên, chấn kinh chấn kinh, dù sao trước đó là không có một cái nào người tin tưởng Diệp Văn thắng lợi.

Có thể là, hiện thực để bọn hắn không thể không nhìn xem trên trận trong tay thiếu niên đen kịt cự kiếm, chính là thanh kiếm kia chống đỡ tại Diệp Vũ trên cổ.

Tỉ tách, tỉ tách. . .

Diệp Vũ tinh tế ngón tay mãnh mẽ nắm chặt, sắc nhọn móng tay đâm rách lòng bàn tay thịt, một giọt một giọt máu không ngừng rơi xuống, hô hấp bởi gấp rút dần dần trở nên nhẹ nhàng, có thể là một đôi mắt bên trong sáng ngời quang mang dần dần trở nên âm đạm.

Hắn, Diệp Vũ thể mà bại!

Thua ở một cái cúi mặt, thua ở một cái bất thành linh quật khỏi thiếu niên!

Đáng chết, Diệp Vũ khoe miệng hiện ra một tia đáng chết nụ cười, trong lòng tuyệt vọng, không có người so với hắn rõ ràng hơn Diệp Văn đáng sợ, hắn phảng phất là trời sinh khắc chế chính mình.

Từ khi xuất kiếm đến nay, mỗi một chiêu mỗi một thức không khỏi bị tranh đối, cùng hắn đánh thật sự là phiền muộn đến cực hạn!

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, Diệp Vũ bại!"

"Chủ ký sinh thu hoạch được điểm kinh nghiệm ba ngàn! Nhìn chủ ký sinh tiếp tục cố gắng, mau sớm trả hết nợ tiền nợ!"

"Chủ ký sinh lựa chọn triệt tiêu tiền nợ vẫn là cảm điểm kinh nghiệm tích lũy lấy?"

"Tích lũy!"

Diệp Văn nói, tuy nói hệ thống có thể tùy ý chính mình thiếu, nhưng bất kể thế nào nói, thiếu nợ dù sao là một kiện không chuyện tốt.

Ánh mắt phiet gấp Diệp Vũ thất hồn lạc phách bộ dáng, Diệp Văn khẽ cười một tiếng, thu hồi tuyệt thế hảo kiếm, nhàn nhạt mỉm cười nói: "Diệp Nhị ca, đừng nản chí, người. . . Vẫn là rất không tệ, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không nên cùng ta so!"

Nghe Diệp Văn như vậy tự nhiên lời nói, Diệp Vũ rốt cuộc nhịn không được, mãnh mẽ ngẩng đầu, quát: "Diệp Văn, người không nên quá đắc ý!"

"Hôm nay, cũng không phải là ta không bằng người! Ta còn có bài!"

"Mười năm, chỉ cần ngươi cho ta mười năm, ta liền nhất định năng lượng đánh bại ngươi!"

Diệp Vũ trong mắt bất thành linh xuất hiện một loại tên là "Đấu chí" hỏa điểm, ánh mắt của hắn sáng rực nhìn xem Diệp Văn, "Diệp Văn, ngươi có dám tiếp nhận ta mười năm ước hẹn? !"

Diệp Văn ngạc nhiên nhìn xem bất thành linh nổi điên Diệp Vũ, không biết hắn như thế nào mà đến từ tin, sau đó, mới hiểu được, hắn Vũ Đế lòng là tại bị phong ấn trạng thái, nếu như phong ấn toàn bộ triển khai, nếu muốn thắng hắn Diệp Vũ thật đúng là không phải một kiện đơn giản sự tình.

Bất quá, cũng liền thoáng khó giải quyết mà thôi!

Diệp Văn từ trên trận đi xuống, phát hiện Tuyết Vân Tiêu đứng ở phía dưới, sắc mặt lo lắng nhìn lấy chính mình, trong lòng đột nhiên ấm áp, giờ khắc này. . . Hắn tựa hồ là thật có điểm ưa thích cái này Bích Lạc thành tử danh lĩnh mỹ nhân.

Mà không phải —— hệ thống tuyên bố cho hắn nhiệm vụ.

"Cảm ơn ngươi quan tâm ta."

"Người nào quan tâm ngươi!"

Tuyết Vân Tiêu đỏ mặt nói, có thể là, không chỉ có Diệp Văn không tin, liền ngay cả hơn người các loại cũng không tin, đều là ánh mắt cổ quái nhìn xem Tuyết Vân Tiêu.

Tuyết Vân Tiêu đại quýnh :- (ㄟ, mạnh mẽ dậm chân, sắc mặt đỏ phảng phất muốn nở ra huyết, tại mọi người không có hảo ý dưới ánh mắt rời đi.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, Tuyết Vân Tiêu đối với chủ ký sinh độ thiện cảm tăng lên thành ba phần trăm mười, mời chủ ký sinh nỗ lực, chỉ cần độ thiện cảm vì là trăm phần trăm, như vậy chủ ký sinh liền hoàn thành nhiệm vụ!"

Diệp Văn thờ nhẹ một hơi, bỗng nhiên dư quang nhìn thấy Diệp Vũ dần dần âm đạm ánh mắt, nhớ hắn làm sao cũng là "Diệp Văn" nhị ca , mặc cho hắn dạng này làm hao mòn đấu chí chỉ sợ cũng không tốt, thế là bình tĩnh mở miệng: "Mười năm ước hẹn, ta đón lấy, hi vọng, mười năm sau ngươi đừng để ta quá thất vọng!"

"Sẽ không, nhất định bao ngươi hài lòng!"

Diệp Vũ nhìn xem Diệp Văn rời đi,

Không nói bất luận cái gì lời nói, coi là biến tướng cự tuyệt chính mình mười năm ước hẹn, nếu là thật như thế, sợ rằng sẽ lại không cơ hội báo thù, đối mặt với Diệp Văn Phá Kiếm Thức hắn là thật sợ hãi.

Nếu như không phải, hôm nay Diệp Văn đem hắn đánh nhau chỉ hoàn toàn không có, hắn cũng không cần lập xuống mười năm ước hẹn, tuy nói rửa sạch nhục nhã cũng để cho người ta phẫn chấn, cần phải là lại bại đâu?

Đây hết thảy, cũng là hôm nay Diệp Văn ban cho hắn, nếu như không lập xuống mười năm ước hẹn, hắn sợ thời gian lâu dài, không còn có dũng khí khiêu chiến Diệp Văn, từ đó suy bại xuống dưới, hoàn toàn phế.

Không nghĩ tới, Diệp Văn đến cuối cùng vẫn là đáp ứng, cái này khiến hắn có chút cảm kích Diệp Văn, hắn thật sâu xem Diệp Văn liếc một chút, nói: "Hôm nay chỉ ăn, tất nhiên không dám quên, ngày sau ta Huyền Công đại thành, có thể thay ngươi làm ba chuyện!"

"Bại tướng dưới tay, ta cần sao?"

Diệp Văn cười nhạt một tiếng, nên bước thoải mái tốc độ dần dần rời đi, vậy xem Kiếm Đường đệ tử giống như thủy triều nhao nhao tản ra, không còn có người dám khinh thị Diệp Văn, nói ra phế vật loại hình lời nói.

"Ngươi. . ."

Diệp Vũ tức giận khuôn mặt tuấn tú đỏ bừng, tuy nhiên hắn biết đây là Diệp Văn đang biến tướng nói với chính mình, không cần hắn bất luận cái gì báo ân cử động, nhưng hắn những lời kia thật cũng cần ăn đòn!

"Thắng? Nếu như là trước đó, ta là vô luận như thế nào cũng không tin hắn Diệp Văn sẽ thắng! Có thể là, hiện thực lại là như thế. . . Ai! Nhị Công Tử khiến ta thất vọng!"

"Trách không được Nhị Công Tử, thật sự là phế. . . Diệp Tam thiếu ẩn tàng quá sâu, bằng hắn vừa rồi mấy tay, đừng bảo là là hai người chúng ta loại hình mặt hàng, liền xem như Vũ Đồ Bát Trọng phía trên cũng có sức đánh một trận!"

Từ Thuộc ngay tại bên cạnh hai người, nhin không được ngắt lời một câu, "Các ngươi cho rằng Nhị Công Tử thực lực như thế nào?"

"Tự nhiên cường hãn! Tại ta Diệp gia trừ bỏ đại công tử bên ngoài, thế hệ trẻ tuổi lại không. . . Đương nhiên, còn có một cái Diệp Văn!"

"Nhưng là, trước đó, trừ đại công tử gia chủ cùng thái thượng trưởng lão bên ngoài, không người là Nhị Công Tử đối thủ!"

"Còn có, tục truyền Nhị Công Tử đã từng dùng Thanh Phong Minh Nguyệt đánh bại một tên Vũ Sư!"

Nói lên Vũ Sư hai chữ, mấy người trong mắt lộ ra vẻ cuồng nhiệt, Vũ Sư, nghĩ bọn hắn cả một đời đều có lẽ không có khả năng trở thành Vũ Sư, có thể là Nhị Công Tử liền có thể. . .

A , chờ một chút? !

Hai người bất thành linh hiểu ra Từ Thuộc lời nói, Nhị Công Tử liền có thể đánh bại một tên Vũ Sư, như vậy, đánh bại Nhị Công Tử Diệp Văn, Diệp Tam thiếu chẳng phải là càng thêm lợi hại?

Hai người liếc nhau, đều là trong ánh mắt toát ra vẻ sợ hãi, Diệp Tam thiếu lợi hại như vậy, nhưng bọn hắn hai người lấy trước như vậy chứ ả Diệp Tam ít, thật sự là người không biết không biết sợ!

Cũng may mắn, Diệp Tam thiếu rộng lượng, không có so đo những này, nếu không, thật sự là không biết chết như thế nào!

Hai người đều cảm thấy một trận hoảng sợ.

Cũng không tiếp tục quản hai người này, Từ Thuộc ánh mắt thăm thẳm nhìn xem Diệp Văn rồi đi, tâm lý tựa hồ vĩnh viễn cũng quên chẳng nhiều thiếu niên. . .

"Tam Thiếu, gia chủ xin ngài đi qua!"

Đi ra Kiếm Đường không bao lâu, một cái hắc y lão giả cung kính nói với Diệp Văn.

"Hắn à. . ."

Diệp Văn nhẹ giọng tự nói, hắn cũng muốn nhìn xem Diệp Thiên Uy là bức nào nhân vật.

Này Diệp Thiên Uy chính là "Diệp Văn" cha.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9 :phủ thành chủ tập toái môn đều tới!

"Diệp Văn!"

Một đạo uy nghiêm tiếng nói từ gia chủ phòng hội truyền đến.

Diệp Văn đi vào phòng hội, chỉ thấy được một người trung niên nam tử, người trung niên này nam tử một thân áo bào đen, trên thân hùng hồn khí thế đang tại tích góp.

"Không tốt!"

Diệp Văn trong lòng biết không ổn, đang muốn cấp tốc lui lại.

Nhưng mà, lúc này!

"Diệp Văn, ăn ta nhất chương!"

Oanh!

Trung niên nam tử chân phải mạnh mẽ đạp, như mũi tên bắn ra, trong chốc lát, hai tay trùng điệp, đánh ra trùng trùng điệp điệp hư huyền chương ấn.

"Bãi Vân Chương!"

Diệp Văn đã biết tránh cũng không thể tránh, rơi vào đường cùng, chỉ có thể tay phải vùng ra, cùng trung niên nam tử đối cứng nhất chương.

"Àm!"

Nhất chương về sau, Diệp Văn sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt vô cùng, một ngụm máu tươi muốn phun ra, nhưng cuối cùng vẫn là bị hấn cho nuốt xuống dưới.

"Không sai! Không nghĩ tới ngươi vậy mà đã là Vũ Đồ ngũ trọng, với lại chân khí trong cơ thể vậy mà như thể hùng hậu, không tệ, không hổ là ta con trai của Diệp Thiên Uy!"

Diệp Thiên Uy cong ngón búng ra, một khóa đen nhánh đan được liền lập tức từ trong tay hấn bay ra, thẳng đến Diệp Văn mà đi.

Diệp Văn đưa tay tiếp nhận, cũng không lập tức nuốt vào, mà chính là sắc mặt âm trầm nhìn chăm chăm Diệp Thiên Uy, trong mắt hàn quang lấp lóe.

"Thế nào, ngươi còn muốn cùng ta động thủ?!"

Diệp Thiên Uy hí hí mắt, nói.

"Ta nuốt không trôi khẩu khí này!"

Diệp Văn cũng không uyển chuyển, một đôi tinh mâu thẳng tắp nhìn chăm chăm Diệp Thiên Uy.

"Ha-Ha, tốt! Đại Trọng Phu làm như thế! Ngươi muốn báo thù, ta cho ngươi cơ hội, bất quá, ngươi nếu là thua, phải cùng ta đi một chỗ!"

Diệp Thiên Uy cười nhạt nói.

"Thắng ta lại nói!"

Diệp Văn mắt sáng lên, sau đó, chân đạp Quý Ảnh Mê Tung, mang ra liên tiếp ảo ảnh.

"Tốt thân pháp!"

Trong mắt toát ra vẻ kinh dị, Diệp Thiên Uy tán thán nói.

"Rống ~!"

Diệp Thiên Uy tán thưởng thuộc về tán thưởng, có thể tuyệt không có thủ hạ lưu tình ý nghĩ, chỉ gặp lúc này Diệp Thiên Uy mãnh mẽ mở to miệng, sau một khắc, một đạo cự đại tiếng rống chính là như Thiên Lôi truyền ra, ầm ầm nổ vang mà lên!

Huyền Giai trung cấp —— Sur Từ Hồng!

"Không tốt!"

Diệp Văn tại Sur Từ Hồng truyền ra trong tích tắc, liền vận khởi tiên thiên cương khí hộ thể, có thể là, đối mặt với Diệp Thiên Uy Sur Từ Hồng, tiên thiên cương khí cũng chỉ là kiên trì chỉ chốc lát, liền toàn bộ vỡ vụn!

"Đáng giận!"

Diệp Văn răng thủ muốn nứt, không thể không chân đạp Quý Ảnh Mê Tung, lui lại ra mấy chục bước, sau đó, Vũ Đồ ngũ trọng chân khí toàn bộ bắn ra, tụ tập tại giữa song chương.

"Bài Văn Chương —— mây bay nước chảy!"

Tại như thể nguy cơ phía dưới, Diệp Văn không thể không lần nữa sử xuất Bài Văn Chương, chỉ là, giờ phút này Diệp Văn hình như có sở ngộ, không kìm lại được thi triển ra Bài Văn Chương Nhất Thức, mây bay nước chảy!

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng chủ ký sinh Bài Văn Chương Tiểu Thành, khen thưởng năm trăm điểm kinh nghiệm."

Cùng lúc đó, hệ thống âm thanh vang lên, bất quá, lúc này Diệp Văn lại cảm toàn bộ tâm thần đặt ở giữa song chương.

Chỉ thấy song chương nước chảy mây trôi vung ra, quuyền ra một mảng lớn hư huyền vân vụ, bao vây lấy Sur Từ Hồng còn sót lại uy lực.

Hiện tại Sur Từ Hồng bị Diệp Văn tiên thiên cương khí ngăn cản được một hồi, cho nên, không có vừa rồi lớn như vậy nguy hiểm, rất có thể bị mây bay nước chảy đánh tan.

"Tốt đặc biệt chương pháp!"

Diệp Thiên Uy trong mắt tinh quang lóe lên, muốn nhìn một chút Diệp Văn Thối Pháp như thế nào, thế là, không có nửa khắc dừng lại, thò lên học roi nhảy lên ra, một chân trực tiếp đá hướng về Diệp Văn mặt.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, Diệp Thiên Uy Thối Pháp đã thông suốt Đại Thành Chi Cảnh, đề nghị chủ ký sinh đổi lấy 《 Phong Vân 》 bên trong Niếp Phong Phong Thần Thối, cùng 《 Thiên Tàn Cước 》."

"Ta tuyển Thiên Tàn Cước!"

Diệp Văn trong mắt lóe lên một vòng vẻ tàn nhẫn, Thiên Tàn Cước lực công kích kinh người, càng là vô cùng ác độc, nếu như Diệp Thiên Uy không có sử dụng ra Sư Tử Hồng này môn uy lực cự đại Huyền Giai Công Pháp.

Diệp Văn không thể nói ra sẽ chỉ lựa chọn Phong Thần Thối.

Nhưng mà, bây giờ, ha ha!

Không cho Tiểu Gia ra chút máu, có thể nào làm ta cam tâm? !

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, khẩu trừ chủ ký sinh điểm kinh nghiệm năm ngàn, đổi lấy thành công!"

Thiên Tàn Cước tin tức lập tức dung nhập Diệp Văn trong đầu, chỉ gặp Diệp Văn khoe miệng nhếch lên, không có hảo ý nhìn xem Diệp Thiên Uy.

"Thiên Tàn Cước!"

Diệp Văn quát to, một chân đá ra, đúng là lấy một cái quý dị góc độ phá giải Diệp Thiên Uy đại thành Thối Pháp, về sau, Diệp Thiên Uy nơi đó càng là truyền ra răng rắc một tiếng vang giòn!

"Thật ác độc Thối Pháp!"

Diệp Thiên Uy kêu lên một tiếng đau đớn, thầm nghĩ trong lòng, nhìn xem nhà mình Tiểu Nhi Tử, trong mắt lộ ra thật sâu vẻ kiêng dè.

Chỉ là, lúc này Diệp Thiên Uy cũng không có nhận thua, mà chính là vậy vậy gãy xương chân, lập tức thật sâu hít sâu một hơi, cái này một cái không khí mới mẽ bị hấp hút vào trong bụng, lập tức truyền lại đến gãy xương cái kia trên đùi.

Tuy nhiên chỉ chốc lát, gãy xương chân đã hoàn hảo không chút tổn hại, sau một khắc, Diệp Thiên Uy mãnh mẽ mở hai mắt ra, một sợi sáng chói tinh quang lóe lên liền biến mất.

"Thiên Giai cao cấp —— vô lượng chân!"

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, nguy hiểm giá trị bạo biểu! Chủ ký sinh vô pháp chống cự! Mời chủ ký sinh tranh thủ thời gian lựa chọn Niếp Phong làm Vô Thần phụ thể người vật dẫn!"

Nhưng mà, hệ thống thanh âm đàm thoại vừa dứt, Diệp Thiên Uy vô lượng chân đã sử xuất, trong chốc lát, căn phòng này cũng là lít nha lít nhít Thối Ảnh.

"Ta —— nhận thua!"

Diệp Văn khoe mắt liếc qua quét mắt nào chéch chân dài, không cam lòng phun ra ba chữ âm.

"Chúng ta đi thôi, năng lượng bức ta sử xuất Thiên Giai Cao Cấp Công Pháp, ngươi đủ để tự ngao!"

Diệp Thiên Uy vỗ vỗ Diệp Văn bả vai, quét đi Diệp Văn trên thân tro bụi, nghiêm túc trên mặt lộ ra mỉm cười.

"Thiên giai công pháp?"

Mà Diệp Văn nghe được bốn chữ này, thì là sắc mặt đại biến.

Thiên giai công pháp, vô cùng trân quý, Diệp Thiên Uy một cái tiểu gia chủ gia người làm sao có khả năng đạt được?

"Ngươi còn quá yếu, cái này bí mật ngươi bây giờ còn không thể biết!"

Diệp Thiên Uy dừng một cái, nói ra.

Lúc này, Diệp Văn chỉ có thể đi theo hất rồi đi.

...

"Ngươi muốn dẫn ta đi nơi nào?"

Diệp Văn ngồi ở trên xe ngựa, hỏi.

"Phủ thành chủ!"

Diệp Thiên Uy nói xong, Mã Phu thanh âm cung kính chính là truyền đến, "Gia chủ đến."

Diệp Thiên Uy nói: "Ta còn có việc, liền đi trước, ngươi tới trước bên trong chờ ta đi."

Diệp Thiên Uy nói xong, liền đi.

Chỉ để lại Diệp Văn lẻ loi trợ một người.

Diệp Văn lông mày thật sâu nhăn lại, không rõ Diệp Thiên Uy đang giờ trò quỷ gì.

Bất quá, đến đâu thì hay đến đó.

Diệp Văn tâm tính rất tốt, có thể, vừa đi đến cửa miệng, Diệp Văn liền bị người cản lại.

"Dừng lại, nơi này không phải ngươi tên ăn mày nhỏ có thể tới!"

Thủ Môn là một tên trắng hán, chỉ ít cao hơn hai mét, nhìn xem Diệp Văn nhãn quang mang theo khinh thường.

"Ta không phải khát cái!"

Diệp Văn băng lãnh nói ra.

"Không phải khát cái cũng không cho phép đâm, cút cho ta!"

Trắng hán bước ra một bước, nhô ra một cái đại thủ nắm lấy Diệp Văn bả vai, muốn cầm Diệp Văn cho ném ra bên ngoài, nhưng là, trắng hán sắc mặt đều trở nên đỏ bừng, cũng không có cầm Diệp Văn nhấc lên nửa phần.

"Oanh!"

Diệp Văn mày kiếm vẩy một cái, bỗng nhiên cười một tiếng, "Hiện tại, cái kia ta đi!"

Hắn cũng là bước ra một bước, tay phải nắm lấy trắng hán bả vai, trắng hán muốn ngăn cản, có thể là, như thế nào là Diệp Văn đối thủ, lúc này liền bị Diệp Văn cho ném ra bên ngoài.

Một màn này, bị vây xem khách mời coi chừng, bọn họ nhao nhao hít sâu một hơi.

Tiểu tử này là người nào? Lại dám tại phủ thành chủ trước mặt giương oai?

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh miêu sát Hạ Đẳng nô bộc một cái, khen thưởng điểm kinh nghiệm một trăm."

"Người tới, có người tại phủ thành chủ trước giương oai!"

Bị Diệp Văn ném ra bên ngoài trắng hán chợt hét lớn một tiếng, dùng ánh mắt oán độc nhìn xem Diệp Văn, tràn ngập khoái ý, tại phủ thành chủ trước mặt, vô luận là ai, dám can đảm quấy rối đều chỉ có một chữ "chết"!

Mà Diệp Văn nhìn xem càng ngày càng nhiều phủ thành chủ hộ vệ lại tới đây, trong mắt nhưng là lộ ra xanh mon mồn quang mang, nhìn qua, tựa như một thót nghèo đói Cô Lang.

"Diệp Thiên Uy, cái này nhưng không trách được ta, ai bảo ngươi không đem ta mang vào liền đi."

Diệp Văn xấu bụng cười cười, lập tức can rõ cười to nói: "Phủ thành chủ tạp toái môn, các ngươi đều cùng lên đi, Tiểu Gia dám nhú một cái lông mày, không coi là là một cái hảo hán!"

"Hút. . ."

Từng đợt hít một hơi lãnh khí âm thanh vang lên, mỗi một cái vây xem khách mời trong đầu đều toát ra cùng một cái suy nghĩ, điên, tiểu tử này điên!

Lúc đầu phủ thành chủ bọn hộ vệ gặp chỉ là một thiếu niên, thế là sinh lòng khinh miệt, không có phái ra bao nhiêu cá nhân, có thể là, Diệp Văn sau cùng lời nói vừa ra, mỗi một vị thành chủ phủ người đều giận!

Mặc kệ là hộ vệ, vẫn là binh lính, còn có những phủ thành chủ đó khách khanh bọn họ đều xông lại.

Diệp Văn nhìn xem nhiều người như vậy tới, cười không ngậm miệng được.

"Diệp Thiên Uy hi vọng ngươi có thể làm được, nhiều người như vậy nếu như bị ta đánh, thành chủ nhất định rất tức giận đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10 :người tính là cái gì chứ!

Hàng năm đầu tháng năm, Bích Lạc thành thiếu niên thiên tài bọn họ đều muốn đến phủ thành chủ tụ hội, đây hết thảy không tại sao, đơn giản là Bích Lạc thành đại tiểu thư, Bích Thanh Thủy.

"Đến, các vị, hoan nghênh tỷ ta từ đại mục phủ mục Vương Học viện trở về, ta tại cái này trước tiên mời ta tỷ một chén!"

Bích Lạc thành Thiếu Thành Chủ Bích An cười lớn một tiếng, nâng chén đối ngồi ở chủ vị nữ tử ngựa đầu uống cạn, sau đó, hơn các loại Bích Lạc thành thiếu gia bọn công tử cũng nhao nhao tiến lên.

"Được. . . Thật đẹp!"

Bên trong một vị thiếu gia bùng chén rượu lên, nhìn xem Bích Thanh Thủy nhưng là sững sờ hạ xuống, chỉ gặp Bích Thanh Thủy một thân lục sắc Cung Trang váy, Mi mĩ ngọc tinh xảo, mặt trứng ngỗng, tuyết trắng da thịt như ngọc bóng loáng, lại phối hợp này khuynh quốc khuynh thành dung nhan.

Làm cho vị thiếu gia này si ngốc không thôi, tựa hồ ngược lại là một kiện binh thường sự tình.

"Ừm?"

Bất quá, Bích Thanh Thủy trong đôi mắt đẹp nhưng là hiện lên từng tia hàn mang, hừ lạnh một tiếng, không vui để ly xuống.

"Tốt người người, cũng dám như thế nhìn ta chăm chăm tỷ xem, ta phế người!"

Đột nhiên, Bích An quát chói tai một tiếng, mãnh mẽ kẹp lên hai cái đùi vào này thiếu gia hai tròng mắt ở trong.

"A —— "

Vị thiếu gia kia kêu thê lương thâm thiết lấy, nhưng mà, bên cạnh hắn người nhưng là cách xa xa, lộ ra vẻ chán ghét, tựa hồ cùng hắn có thiên đại cừ hận, mà phần lớn người thì là không cảm thấy kinh ngạc bộ dáng.

"Hắn là ai mạng vào? !"

Bích An xem tỷ tỷ liếc một chút, gặp nàng lông mày vẫn còn ở nhíu lại, thế là mạnh mẽ đập bàn!

Àm!

Bên trong một vị công tử chợt kêu thảm quỳ xuống, khóc thút thít nói: "Thiếu Thành Chủ, tha mạng a, tiểu nhân cũng không biết gia hỏa này Sắc đảm ngập trời, lại dám như thế nhìn chăm chăm đại tiểu thư. . ."

Hắn nói, đột nhiên đứng lên, hung hăng đá này thiếu gia mấy cước, "Người còn không mau hướng về Thiếu Thành Chủ, đại tiểu thư xin lỗi!"

"Đúng, thật xin lỗi."

Đáng thương vị này, hai tròng mắt bị chọc mù, trong lòng đối với Bích Thanh Thủy hai người hận tới cực điểm, vẫn còn muốn khuất nhục hướng về hai người xin lỗi.

"Đem bọn hắn hai cái dẫn đi, giết cho chó ăn!"

Bích An lạnh lùng nói ra, sau đó, hướng về Bích Thanh Thủy thâm thiết hỏi: "Tỷ, người cảm thấy xử lý như vậy còn có thể sao?"

Bích Thanh Thủy nhàn nhạt gật đầu, chỉ cần người khác nhìn về phía nàng ánh mắt một khi trở nên nóng bỏng lên, nàng liền nhớ lại món kia không chuyển tốt.

Vài ngày trước, nàng ở ngoài thành một nơi ngâm trong bồn tắm, không nghĩ tới một nô bộc dạng thiếu niên bất thành linh từ dưới mặt nước chui ra, đưa nàng thân thể xem không còn một mảnh.

Khi đó, thiếu niên kia cũng là dạng này ánh mắt, lại so vừa rồi vị thiếu gia kia càng thêm nóng rực, phảng phất muốn đem nàng cho ăn!

Tuy nhiên cảm thiếu niên kia nhất chương đánh chết, có thể là, trong nội tâm nàng vẫn là cũng không thoải mái, loại cảm giác này làm nàng phi thường không dễ chịu.

"A, người đâu? Người đều chết đến đi đâu đâu?"

Bích Thanh Thủy bất thành linh nghe được đệ đệ hô, không khỏi Mi nhíu một cái, nhỏ nhẹ nói: "Chuyện gì xảy ra?!"

Nàng luôn luôn tinh táo, có thể đệ đệ tính cách cùng nàng hoàn toàn tương phản, nhưng đi qua chính mình dạy bảo, cũng có thể làm đến mặt không đổi sắc, hiện tại là. . . ?

"Báo cáo Thiếu Thành Chủ, thuộc hạ tới chậm, kính xin Thiếu Thành Chủ trách phạt, bất quá, đây hết thảy cũng là thiếu niên kia quá mức đáng giận!"

"Là ai? Hắn lại làm thế nào sự tình?"

"Đại tiểu thư, đó là một vị mười sáu tuổi thiếu niên, thiếu niên này không chỉ có không có thiệp mòi, muốn xông vào phủ thành chủ, cãi lại ra cuồng ngôn mắng phủ thành chủ người đều là tạp chủng!"

"Cái này. . . Thuộc hạ nghe thật sự là nhẫn không! Cho nên. . ."

"Im ngay!"

"Hiện tại mang ta đi nhìn xem, đến là cái nào tên khốn kiếp dám ở ta trong phủ thành chủ quấy rối, ta chắc chắn hẳn xoa xương dương hoi!"

Bích An trong mắt sát khí sinh sôi, trên bàn thật sâu ấn một cái chuông ấn.

"Vũ Đồ Bát Trọng?"

Người chung quanh gặp, đều sợ hãi cúi đầu xuống, không hồ là Thiếu Thành Chủ, lại có đáng sợ như thế thực lực.

Bích Thanh Thủy cũng khẽ gật đầu,

Xem ra tiểu đệ ngày thường có nỗ lực luyện công, mà không phải sống phóng túng.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh miểu sát Hạ Đăng nô bộc hai cái, khen thưởng điểm kinh nghiệm ba trăm."

"Đốt, chủ ký sinh một chiêu đánh lui Vũ Đồ thất trọng phủ thành chủ khách khanh, thu hoạch được điểm kinh nghiệm một ngàn."

"Đốt. . ."

Nhìn xem thân phận của mình mô bản bên trên điểm kinh nghiệm càng ngày càng nhiều, Diệp Văn liền giống như đánh máu gà, xuất thủ càng lúc càng nhanh, cũng càng ngày càng độc ác, rất nhiều Hạ Đăng nô bộc cũng là bị Diệp Văn một chiêu miểu sát.

Mà những phủ thành chủ đó khách khanh bọn họ cũng bất quá là mấy chiêu mà thôi, tuy nhiên những này khách khanh thực lực lớn bộ phận đều tại Vũ Đồ lục thất trọng, thậm chí còn có bát cửu trọng, nhưng là, bọn họ dù sao không phải Diệp Vũ.

Trong tay nắm giữ Huyền Giai Công Pháp, Địa Giai Công Pháp, hơn nữa còn có Thương Hải kiếm ý.

"Tiểu bối, càn rỡ, ăn ta nhất đao!"

Một cái Vũ Đồ Cửu Trọng khách khanh gạt mở đám người, hướng về Diệp Văn bên này bổ nhất đao tới, có thể là, Diệp Văn tiên thiên cương khí phun ra ngoài, trực tiếp đem hắn đánh bay, lập tức, tuyệt thế hảo kiếm đâm ra, một kiếm liền đem vị này Vũ Đồ Cửu Trọng khách khanh chém giết.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh thu hoạch được điểm kinh nghiệm năm ngàn."

"Cái gì!"

Diệp Văn nghe quát to một tiếng, Diệp Vũ cũng chỉ bất quá là ba ngàn điểm kinh nghiệm, lão gia hỏa này so Diệp Vũ yếu nhiều, làm sao có năm ngàn điểm kinh nghiệm?

"Hệ thống nhắc nhở, điểm kinh nghiệm là căn cứ định nhân cảnh giới huyết khí cường nhược mà quyết định, không phải thực lực, tuy nhiên Diệp Vũ thực lực rất mạnh, nhưng bản thân cảnh giới không bằng vị này Vũ Đồ Cửu Trọng, huyết khí cũng không có hắn nhiều."

"Cho nên Diệp Vũ điểm kinh nghiệm chỉ có ba ngàn."

Diệp Văn nghe hệ thống một phen, sờ sờ cái cằm, cảm giác hệ thống vẫn là rất có nhân tính.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh khẩu trừ tiền nợ, còn có một vạn năm ngàn điểm kinh nghiệm, đã hoàn thành thăng cấp trạng thái trăm phần trăm, xin hỏi chủ ký sinh phải chăng lựa chọn thăng cấp?"

Diệp Văn đầu tiên là sửng sốt, sau đó đáp: "Vâng!"

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng chủ ký sinh thăng liên ba cấp, trở thành Vũ Đồ Bát Trọng, hiện tại chủ ký sinh điểm kinh nghiệm là không, mời chủ ký sinh tiếp tục cố gắng, sớm ngày hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ, trở thành thiên hạ một!"

Diệp Văn không nghĩ tới chính mình điểm kinh nghiệm nhanh như vậy liền xong, bất quá, hắn nhìn xem trước mắt vẫn còn tiếp tục gia tăng đám người, cũng xem thường, điểm kinh nghiệm à. . .

Hiện tại có thể phần lớn là!

Đạt tới Vũ Đồ Bát Trọng, Diệp Văn cảm nhận được trong cơ thể mình chân khí lại trở nên hùng hồn rất nhiều, nếu như giờ phút này lại gặp gặp được Diệp Thiên Uy Sư Tử Hồng, Diệp Văn khẳng định, chỉ dùng tiên thiên cương khí liền có thể đối phó được.

"Oanh!"

Gia tăng một mảng lớn thực lực Diệp Văn, có thể là phi thường hưng phấn, sử xuất Quỷ Ảnh Mê Tung, tốc độ lại thay đổi nhanh rất nhiều, nếu như mới vừa rồi còn có mấy người có thể đuổi kịp chính mình, hiện tại thì là không có bất kỳ ai.

Tiện tay lại thu hoạch hơn một vạn điểm kinh nghiệm, Diệp Văn nhưng là phát hiện người trở nên càng ngày càng ít, đến sau cùng, cuối cùng không có người tiếp tục lao ra.

Chỉ là, hắn tựa hồ ngửi được một chút không bình thường khí tức, ánh mắt quét qua, chỉ thấy được rất nhiều thiếu niên người đi tới, những hộ vệ kia thì là đều lui ra phía sau tại một vị thiếu niên sau lưng.

Thiếu niên kia chính là Bích An, tại phía sau hắn là Bích Thanh Thủy.

"Là người!"

Bích Thanh Thủy nhìn thấy Diệp Văn, màu xanh biếc đồng tử bỗng nhiên co rút lại, hóa thành to bằng mũi kim, tán mát ra từng trận sát cơ.

"Oanh!"

Cùng lúc đó, Diệp Văn trong đầu cũng truyền tới một đạo tin tức hồng lưu, giờ phút này, hắn rốt cuộc biết này "Diệp Văn" là bị ai giết chết.

Nhìn xem Bích Thanh Thủy, Diệp Văn hí hí mắt, hàn mang đại phóng.

"Người nào thay ta bắt lấy hắn! Cùng một ngàn khóa Trung Phẩm Nguyên Thạch!"

Bích An phát phát tay, lạnh lùng nói ra, hắn quyết định trước tiên phái một người xuất thủ thăm dò dưới thiếu niên kia thực lực, nếu như không mạnh, chính mình chắc chắn tự mình xuất thủ, cho hắn biết đắc tội phủ thành chủ là cỡ nào một kiện ngu xuẩn sự tình!

"An ít, đối phó cái này cẩn thận, liền từ ta tới đi!"

Một cái hơn hai mươi tuổi thanh niên nam tử đứng ra, hắn đi đến Diệp Văn trước mặt, bất thành linh quát to: "Diệp Văn, ngươi cái này phế nhân còn không thức thủ chịu trời?"

"Ngươi biết ta?"

"Ta là Diệp Vô Song biểu ca!"

"Nể tình ngươi cùng Vô Song là cùng cha dị mẫu huynh đệ phân thượng, nếu như có thể thức thủ chịu trời, nói không chừng ta sẽ tại Thiếu Thành Chủ trước mặt nói ngươi vài câu lời hữu ích, để cho hắn tha cho ngươi một đầu tiên mệnh!"

Diệp Văn nghe vậy, trong mắt sát cơ chợt lóe lên, Diệp Vô Song là "Diệp Văn" đại ca, nhưng là người đại ca này lại lạnh lùng cùng cực, một bộ cao tại thượng bộ dáng, thậm chí so Diệp Vũ còn không bằng.

Lúc trước, Diệp Văn có một lần chỉ là làm bẩn trên người hắn y phục, thiếu chút nữa bị Diệp Vô Song phế bỏ hai tay, nếu như không phải Diệp Thiên Uy vừa vặn đi ngang qua lời nói, chỉ sợ kết cục còn không chỉ phế bỏ hai tay đơn giản như vậy.

Có thể nói, ở trước mặt hắn nhắc lên Diệp Vô Song ba chữ thật sự là muốn chết!

Lại càng không cần phải nói, Bích Thanh Thủy còn ở nơi này, vừa rồi hắn tổn hao hơn một trăm điểm kinh nghiệm quét hình một chút Bích Thanh Thủy, phát hiện năng lực là thành chủ đại nữ nhi.

Mà bên cạnh hần thiếu niên cũng là Thiếu Thành Chủ, này "Biểu ca" nói năng lượng tại Thiếu Thành Chủ trước mặt vì hần nói tốt, bỏ qua cho hần nhất mệnh, thật sự là trò cười!

Này Bích Thanh Thủy là tuyệt không có khả năng buông tha hần!

Nghĩ tới đây, Diệp Văn nhìn về phía biểu ca ánh mắt liền trở nên ý vị thâm trường đứng lên.

"Đây chính là sống sờ sờ điểm kinh nghiệm a!"

Diệp Văn quét mắt một vòng chung quanh, sau đó tiến về phía trước một bước, làm bộ không nghe rõ bộ dáng, "Ngươi mới vừa nói cái gì? Ta không có nghe rõ!"

"Thật sự là phé nhân!" Biểu ca cười khẩy, lớn tiếng nói: "Ta nói, thúc thủ chịu trói, liền tha cho ngươi nhất mệnh!"

Chỉ gặp Diệp Văn sắc mặt bất thành linh biến đổi, ánh mắt hung ác, độc ác nói ra: "Móa! Ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi tính là cái gì chứ! Lão tử muốn ngươi tha mạng?"

Một trận gió thổi qua, tràng diện hoàn toàn yên tĩnh lại, mọi người chỉ thấy được biểu ca tầm kia về mặt vui cười mãnh mẽ cứng đờ, ánh mắt một mảnh ngốc trệ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11 :Diệp Văn, ta muốn ngươi chết!

"Diệp Văn, ngươi là đang tìm cái chết!"

Biểu ca tướng mạo dữ tợn, hiển nhiên là bị Diệp Văn tức giận không nhẹ, sau đó đại thủ vỗ, đánh ra một đạo cương liệt Chưởng Kính.

Hoàng Giai trung cấp —— Toái Địa Kính!

Đối với này, Diệp Văn khỏe miệng nhếch lên, tâm đạo, "Ngươi mắc lừa!"

Ầm ầm!

Hần cũng là nhất chưởng đánh ra, tuy nhiên cũng không có sự xuất Bài Văn Chưởng, chỉ là dùng ra vừa mới có thể nghiền ép vị này Kính Khí.

Phanh ——

Biểu ca đại thủ cùng Diệp Văn thủ chưởng tiếp xúc, lập tức lùi lại ra ba bước.

Mà Diệp Văn xoay chuyển ánh mắt, thì là lùi lại ra bốn bước.

"Ta cũng không tin, không làm gì được ngươi!"

Gặp Diệp Văn so với hần cỡ nào một bước, ánh mắt của hần lóe lên, tiếp tục hướng phía trước phóng đi.

"Phanh phanh phanh. . ."

Hai người giao thủ hơn trăm hiệp, cuối cùng, để bày tỏ ca hai tay bị Diệp Văn đánh gãy thê thảm đau đớn đại giới kết thúc.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh thu hoạch được điểm kinh nghiệm hai ngàn."

"Không chịu nổi một kích!"

Nghe được hệ thống âm thanh, Diệp Văn trong lòng vui vẻ, ám đạo hiện tại có thể là thu hoạch điểm kinh nghiệm rất tốt thời cơ, nhất định không thể lộ ra vô địch tư thái, nếu không liền không có người lên cùng hần đánh!

Thế là, Diệp Văn tùy tiện nói ra, ánh mắt bề nghệ khinh thường, một bộ Tiểu Nhân đắc chí bộ dáng.

"Ta liền hỏi, còn có ai? ! !"

"Tiểu tử, chớ có can rỡ, ta tới gặp một lần ngươi!"

Không thể không nói, Diệp Văn trời sinh một tấm trào phúng khuôn mặt, lúc này, một thanh niên bay tới, cũng không nói nói nhảm, trực tiếp xuất thủ.

Diệp Văn đầu tiên là làm bộ không địch lại, làm cho người thanh niên kia vui mừng quá đỗi, thừa thắng truy kích, có thể là, vô luận hấn như thế nào đánh, cũng không thể đem Diệp Văn đánh bại, nhiều nhất chỉ có thể làm cho Diệp Văn phun ra một ngụm máu tươi.

Trên thực tế, cái này ngụm máu tươi vẫn là Diệp Văn chính mình bức ra.

"Tiểu tử, ngươi có gan cũng đừng chạy!"

Đánh rất lâu, Diệp Văn đúng là tại vị này trên thân luyện lên Quỷ Ảnh Mê Tung bộ pháp, tuy nhiên Diệp Văn không có sử xuất toàn lực, nhưng vẫn là để cho thanh niên kia phi thường khó truy.

"Tốt, ta không chạy!"

Diệp Văn chợt nhàn nhạt mở miệng nói.

Người thanh niên kia nghe vậy sững sờ, sau đó trong lòng mừng như điên, muốn sử xuất đại chiêu đánh bại Diệp Văn, nhưng mà, giờ phút này, hấn đột nhiên cảm thấy có chút không đúng sức lực, phía sau lưng có một chiếc đũa đứng lên.

"Đi tốt! Không tiến!"

Thanh niên bất thành linh nghe được Diệp Văn cười tủm tỉm âm thanh, phi thường hòa ái, có thể là hấn vậy mà cảm thấy so ma quỷ còn muốn đáng sợ.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh thu hoạch được điểm kinh nghiệm ba ngàn."

Diệp Văn bày ra địch lấy yếu, không thể không nói, hiệu quả rất hữu hiệu, đương nhiên, còn có một bộ phận nguyên nhân là Bích Thanh Thủy cái này đại mỹ nhân ở chỗ này.

Tục ngữ nói, yếu điệu thực nữ, Quân Tử Hảo Cầu, tất cả mọi người muốn tại Bích Thanh Thủy trước mặt biểu hiện tốt một chút một phen, nói không chừng, đại tiểu thư bị chính mình thần võ tư thế oai hùng cho đã động?

Như vậy cứ như vậy, coi như một bước đăng thiên, tót.

Vội lại, xem đối diện tiểu tử kia cũng không phải rất lợi hại đi, thắng một cái ta một chiêu liền có thể đối phó người muốn kéo rất lâu, ta ra sân ngươi chẳng phải là đến quý?

Căn cứ vào dạng này tâm lý, tất cả mọi người không có coi Diệp Văn là làm một chuyện, có thể là, dần dần, bọn họ liền phát hiện không thích hợp, Diệp Văn cùng mỗi một địch nhân đánh, cũng là hiểm lại càng hiểm chiến thắng.

Nhưng mà, máu chốt là, đằng sau ra sân so phía trước ra sân, lợi hại không phải một đỉnh nửa điểm, cứ như vậy, kết quả lại là cùng phía trước không có chút nào khác biệt?

"Có gì đó quái lạ, tỷ!"

Bích An sắc mặt âm u, giọng mang sát cơ nói: "Ta ra sân cùng Phương công tử cùng một chỗ giải quyết hấn!"

Phương công tử là Vũ Đồ Cửu Trọng tu vị, thực lực gần so với hấn yếu một điểm, hấn không tin lấy hai người Hợp Kích Chi Lực còn đối phó chẳng nhiều tên tiểu tử!

Bích Thanh Thủy đầu não có chút hoảng hốt, lúc trước thiếu niên nàng nhất chương liền có thể chụp chết, nhưng hôm nay thế mà trở nên mạnh mẽ như vậy, liền xem như nàng cũng không nhiều lắm nắm chắc có thể đối phó đến Diệp Văn.

Nàng thực lực so sánh công tử bọn người cao,

Đến bây giờ tự nhiên thấy rõ Diệp Văn là cố ý làm như vậy, có thể cuối cùng là vì sao? Chẳng lẽ là vì là trả thù?

Bích Thanh Thủy bỗng nhiên có chút hối hận, sớm biết như thế, lúc trước hấn là lôi kéo Diệp Văn mới đúng, mà không phải nhất chương bắt hấn cho đánh chết, nhưng bây giờ. . . Nói cái gì cũng muộn rồi.

Cắt cỏ cản trở tận gốc!

Bích Thanh Thủy lạnh lùng nói: "Ta và ngươi cùng đi!"

"Tỷ, đối phó hần, không cần ngại xuất thủ, bởi ta cùng Phương công tử liền đủ!"

Bích An gặp Bích Thanh Thủy một mặt kiên quyết, biết nói cái gì cũng vô dụng, thế là không thể làm gì khác hơn nói: "Tỷ, vậy ngại ở bên cạnh lược trận, có cái gì không đúng, ngại liền xuất thủ!"

Bích Thanh Thủy gật gật đầu, nói: "Tốt!"

Lúc này Diệp Văn đang cùng Phương công tử đối kháng, cái này Phương công tử thực lực có chút mạnh, khiến cho hần không thể không xuất ra một điểm bản lĩnh thật sự đi ra, bất quá, cũng liền chỉ thế thôi.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh điểm kinh nghiệm đã thông suốt bốn vạn, xin hỏi phải chăng thăng cấp?"

"Vâng!"

Diệp Văn nửa điểm đều không do dự, điểm kinh nghiệm cố nhiên tốt, có thể là không có thực lực hết thầy đều uống công, lại nói, có thực lực, điểm kinh nghiệm tự nhiên năng lưu giữ trở về.

"Chúc mừng chủ ký sinh thăng liên hai cấp, trở thành một tầng Vũ Sư, chủ ký sinh bây giờ đã có chồng lại Bích Lạc thành thành chủ thực lực, chủ ký sinh còn lại một vạn điểm kinh nghiệm."

"Hệ thống đề nghị chủ ký sinh đổi lấy hàn băng Vô Thần, hạc Thiên Lưu bản mệnh công pháp —— 《Hàn Vũ Thần Quyết》, hoặc là, 《Ý Thiên Đồ Long Ký》 bên trong Huyền Minh chương!"

"《Hàn Vũ Thần Quyết》 cần chủ ký sinh một vạn điểm kinh nghiệm, Huyền Minh chương chỉ cần một ngàn điểm kinh nghiệm."

Diệp Văn nghe đến đó, xì xì răng, nói: "Hệ thống, ngại xác định Huyền Minh chương có thể khắc chế Bích Lạc thành thành chủ Bích Lạc nước?"

"Hệ thống nhắc nhở, Bích Lạc nước bản mệnh công pháp chính là Huyền Giai cao cấp, 《dòng chảy vô tình》, mà Huyền Minh chương mặc dù chỉ là Huyền Giai hạ cấp, lại hàn khí kinh người, đương nhiên, Huyền Minh chương muốn đối phó được Bích Lạc nước, chủ ký sinh cần đem nó thăng cấp đến đại thành!"

"Được rồi, ta liền biết!"

Diệp Văn nhún nhún vai, nói.

"Hết thầy cần bao nhiêu điểm kinh nghiệm?"

"Năm ngàn!"

"Đổi lấy!"

Diệp Văn trong lòng mặc niệm một câu.

"Hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh Huyền Minh chương Tiểu Thành, đại thành, đại viên mãn, Vô Hạ Vô Cấu, thăng cấp thành công."

Cùng lúc đó, Bích An đã đi tới Diệp Văn sau lưng, gặp Diệp Văn còn không có phát giác, không khỏi lộ ra vẻ khinh miệt, quả nhiên là phế nhân, mặc kệ thực lực ngại tại cao, tại bản thiếu trước mặt ngại vẫn là phải chết!

Bích An không có phát hiện, Diệp Văn giờ này khắc này trên thân khí tức đang tại tăng vọt, khi hần thủ chương rơi vào Diệp Văn phía sau thời điểm, lập tức giết mình, "Không tốt, mắc lừa!"

Oanh!

Đáng tiếc, Diệp Văn trên thân huyền minh kinh tức giận âm âm bạo phát, trong nháy mắt, Bích An thân thể liền bay ngược ra xa xưa, vừa vụn rơi vào Bích Thanh Thủy trước mặt.

"Tiểu đệ! Ngươi không sao chứ!" Bích Thanh Thủy cuồng quát kêu gọi một tiếng.

"Tỷ, ta không sao."

Bích An cười nói.

"Không có việc gì liền tốt, không có việc gì liền tốt." Bích Thanh Thủy trong lòng buông lỏng một hơi, nhưng là, sau một khắc, Bích An toàn thân bất thành linh bị một tầng miếng băng mỏng nhanh chóng đóng băng, trở thành một khối Băng Điều, trên mặt hần còn mang theo nụ cười.

"Tiểu đệ!" Bích Thanh Thủy thê lương hét dài một tiếng, "Diệp Văn, ta muốn ngại chết!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12 :đoạn người 1 cánh tay!

"Tới vừa vãn!"

Gặp Bích Thanh Thủy vọt tới, Diệp Văn nhất thời hét lớn một tiếng, một tảng Vũ Sư khí thể toàn bộ giải tán.

"Cái gì! Một tảng Vũ Sư!"

Bích Thanh Thủy thân thể đang ở giữa không trung, cảm nhận được Diệp Văn cường đại, khuôn mặt trắng bệch.

"Ta ai da, trách không được tiểu tử kia mạnh mẽ như vậy, vô luận là ai đi lên đều đối phó không hẳn, nguyên lai hắn là Vũ Sư nhất trọng thiên!"

"Tê, thật là khủng khiếp, nghe nói Diệp phế nhân bây giờ chỉ là mười sáu tuổi a! Mười sáu tuổi Vũ Sư đây là muốn nghịch thiên a!"

"Ta. . . Bại không oan!"

"Buồn cười, ta cho là hắn chỉ là lợi hại hơn ta như vậy một chút, nguyên lai, đây hết thảy cũng là hắn cố ý!"

Thua ở Diệp Văn những thiếu gia đó bọn công tử từng cái kinh hoàng không thôi, vừa nghĩ tới vừa rồi đúng là cùng một vị Vũ Sư giao thủ nửa ngày, dọa đến trái tim đều muốn nhảy ra, cái này. . . Thật sự là muốn chết a!

"Diệp Văn —— "

Bị Diệp Văn cắt ngang hai tay người thanh niên kia, kéo lấy thật dài âm cuối, đối với Diệp Văn hận tới cực điểm, "Bất quá là Vũ Sư nhất trọng thiên, tại Vô Song biểu đệ trước mặt ngươi chính là thứ cặn bã!"

"Mối thù hôm nay, tất báo, ngươi chờ đó cho ta!"

. . .

"Thanh Thủy trở về! Ngươi không phải đối thủ của hắn!"

Đột nhiên, một đạo tiếng rống to vang vọng tại thiên địa bên trong.

Huru!

Lúc này, một bóng người phóng lên tận trời, ngăn tại Bích Thanh Thủy trước mặt, lập tức, một quyền ném ra.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, Diệp Văn khuyếch khắc ở giữa bị một quyền kia đánh bay ra xa xưa, hai tay ầm ầm tê dại.

"Thật mạnh!"

Diệp Văn kêu lên một tiếng đau đớn, ánh mắt lấp lánh không yên.

"Hệ thống, mở ra quét hình hình thức."

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, quét hình hình thức mở ra."

"Bích Lạc Thủy, Tuyệt Vực vương quốc thất phẩm quan viên, Bích Lạc thành thành chủ, sư tòng Tuyệt Vực vương quốc Thất Đạo khách, Vũ Sư Tam Trọng Thiên, tất sát kỹ 《Lưu Thủy Vô Tình》!"

"Cha, tiểu đệ, tiểu đệ bị hắn cho giết chết!"

Bích Thanh Thủy lớn tiếng nức nở nói.

"Cái gì!"

"A a ~~~~ "

"Tiểu An! —— "

Bích Lạc Thủy hai mắt đỏ bừng, toàn thân sát khí tràn ngập, thẳng tắp nhìn chăm chăm Diệp Văn, "Tiểu súc sinh, ta muốn ngươi chết —— "

"Đi cho Tiểu An chôn cùng đi!"

Bích Lạc Thủy phát cuồng gào thét, sau một khắc, hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về Diệp Văn bên kia phóng đi.

"Lưu Thủy Vô Tình!"

Bích Lạc Thủy hét lớn một tiếng, trong chớp lát, trên bầu trời nổi lơ lửng mưa bụi, hóa thành nắm sắc bén đao mang.

"Huyền Minh chương!"

Bất quá, nhìn thấy Bích Lạc Thủy thi triển "Lưu Thủy Vô Tình", Diệp Văn cười lạnh một tiếng, hất các loại ngay tại lúc này, thế là, không chút do dự sử xuất Huyền Minh chương.

"Ầm ầm ~~~~ "

Giống như Thiên Lô cuộn cuộn, Diệp Văn song chương vỗ tới, cùng những đao quang đó chống lại, sau đó, chỉ gặp Diệp Văn toàn thân hàn khí đại phóng, coi là trung tâm, những hàn khí đó nhất thời hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Tự nhiên, cũng cảm Bích Lạc Thủy đao quang đóng băng lại!

"Làm sao lại dạng này! Tiểu tử này công pháp vậy mà chuyên môn khắc chế ta 《 Lưu Thủy Vô Tình 》, làm sao có khả năng!"

Bích Lạc Thủy răng thủ muốn nứt, hai tròng mắt huyết tinh đỏ bừng, bỗng nhiên, hét lớn một tiếng, "Người tới, lên cho ta, người nào đem cái này tiểu tử giết chết, ta cùng hắn cùng hưởng Bích Lạc thành! Phong hắn làm Bích Lạc thành nhị thành chủ!"

Bích Lạc Thủy lời nói vừa ra, phía dưới những khách khanh đó bọn họ vệ nhất thời đều giống như đánh máu gà, cũng không để ý tự thân thực lực cùng Diệp Văn chênh lệch như thế nào, trực tiếp ngang nhiên xuất thủ.

Diệp Văn cười lạnh một tiếng, hắn cũng sẽ không thủ hạ lưu tình, những người này nếu là mạng hắn, như vậy, tự nhiên cũng phải làm tốt bị giết giác ngộ, rất nhanh, Diệp Văn trên thân điểm kinh nghiệm liền lại tăng vọt.

Trong nháy mắt, liền lại đạt tới năm vạn điểm kinh nghiệm!

Bích Lạc Thủy sắc mặt trở nên càng ngày càng khó coi, đột nhiên, phía sau truyền ra một đạo nho nhã âm thanh, "Thành chủ, ngươi vừa mới nói có thể là thật?"

Đó là một vị thư sinh bộ dáng trung niên nam tử,

Có lưu râu dài.

"Tự nhiên!"

Trung niên nam tử này chính là Bích Lạc thành Từ gia gia chủ, đã tâm không nhỏ, vẫn muốn trở thành Bích Lạc thành thành chủ.

"Tốt, vậy ta liền nhìn xem là người phương nào vậy mà cầm thành chủ bức đến tình trạng như thế. . . Hả? Làm sao còn trẻ như vậy? Là hắn?"

Tại phía sau hai người Diệp Thiên Uy nghe vậy, ngẩng đầu nhìn lên, lập tức, hai mắt tròn vo, trên mặt lấy làm kinh ngạc, "Như thế nào là tiểu tử này? Với lại, hắn thực lực làm sao mạnh nhiều như vậy? !"

Diệp Thiên Uy phát hiện, hiện tại chính mình nếu muốn đánh thắng Diệp Văn, chỉ có thể sử dụng bài, Thiên Giai Cao Cấp Công Pháp —— vô lượng chân!

"Diệp gia người, ngươi có phải hay không cái kia cho thành chủ đại nhân một lời giải thích?"

Từ gia gia chủ xoay người, cười tủm tỉm nói.

Bích Lạc Thủy nghi ngờ nói: "Vì sao nói như vậy?"

"Bởi vì, tiểu tử kia là Diệp gia người Tam Từ, Diệp Văn!"

Hắn chỉ nơi xa Diệp Văn nói ra.

"Không có khả năng! Nhà ta Tiểu Khuyển chính là Bích Lạc thành mọi người đều biết phé nhân, làm sao có khả năng lại là hắn?"

"Thiếu niên kia vừa nhìn cũng là Nhân Trung Long Phụng, thiên chi kiêu tử, không phải người bình thường, thế nào lại là nhà ta Tiểu Khuyển!"

Diệp Thiên Uy nghiêm túc nói ra.

Mà đang tại chém giết Diệp Văn lúc này bởi vì tấn thẳng làm Vũ Sư, thánh lực phóng đại, nghe được Diệp Thiên Uy lời nói, không khỏi khòe miệng co quắp rút, nhà ta Tiểu Khuyển?

Bất quá, Diệp Thiên Uy đằng sau lời nói để cho Diệp Văn trong lòng rất hài lòng, xem mấy người đã có muốn động thủ bộ dáng, không khỏi chân đạp Quý Ảnh Mê Túng, đi vào cách hắn gần nhất Từ gia gia chủ bên người, quát: "Bà Văn Chương!"

Ầm ầm!

Từ gia gia chủ duy trì mặt mũi tràn đầy mỉm cười chết đi.

"Là ngươi, thằng nhãi con!"

Đột nhiên nhìn thấy Diệp Văn, Bích Lạc Thủy lập tức nộ hỏa công tâm, lập tức nhưng là nội tâm một mảnh sợ hãi, rống to: "Thanh Thủy, mau trốn!"

"Diệp Văn, không giết ngươi, trong lòng ta mới hận khó tiêu, ngươi đi chết đi cho ta!"

Bích Lạc Thủy đã hoàn toàn điên cuồng, tụ tập toàn thân chân khí muốn tự bạo cùng Diệp Văn đồng quy vu tận.

Nhưng là, Diệp Văn sớm đã sử xuất Huyền Minh chương, tại Bích Lạc Thủy tự bạo trước đó đem hắn cho đông cứng.

"Lão gia tử, Bích Lạc thành chức thành chủ nhường cho ta như thế nào?"

Lúc này, Diệp Văn nhìn xem Diệp Thiên Uy cười tủm tỉm nói.

Tại Tuyệt Vực vương quốc, luôn luôn là cường giả vi tôn, tỷ như Bích Lạc thành nhỏ như vậy thành trì ai làm thành chủ cũng không đáng kể, cho nên, chỉ cần có người có thể đánh bại đời trước thành chủ, hoặc là giết chết đời trước thành chủ, như vậy thì năng lượng thay vào đó.

"Tự nhiên. . . Có thể!"

Nhìn xem Diệp Văn cười tủm tỉm thần sắc, Diệp Thiên Uy không khỏi lạnh cả tim, sau đó gật gật đầu đáp ứng nói, trong lòng thì là thở dài, tiểu tử này làm sao lợi hại như vậy?

Buổi sáng cũng còn bị ta ngược không muốn không muốn, làm sao nháy mắt liền trở nên ngu bực như vậy?

Diệp Thiên Uy tìm ra Bích Lạc thành Thành Chủ Lệnh muốn giao cho Diệp Văn, có thể là, lúc này, một cái trắng nõn thon dài thủ chương nhưng là lấy nhanh chóng như sét không kịp che tai tư thế lấy đi Thành Chủ Lệnh.

Diệp Văn trong lòng giận dữ, mày kiếm vẩy một cái, trong mắt hàn quang lóe lên, ngẩng đầu, chỉ gặp một cái phong độ nhẹ nhàng, dáng người cao gầy tuấn mỹ công tử cách hắn trước người tuy nhiên tam xích.

"Vô Song, làm sao ngươi tới?"

Diệp Thiên Uy ngạc nhiên nói ra, "Ngươi làm sao lấy đi Thành Chủ Lệnh? Lấy ngươi thiên tư, thành chủ này làm cho đối với ngươi là không dùng được a?"

Diệp Vô Song ôm quyền nói ra: "Phụ thân, mời ngươi trước tiên đứng ở một bên."

Diệp Vô Song nói xong, vừa sải bước ra, đậm mạc nói: "Ngươi muốn Thành Chủ Lệnh?"

"Ngươi đây là nói nhảm!"

Diệp Văn cười nhạo một tiếng, tuy nhiên sinh khí, nhưng cũng muốn nhìn xem chính mình cái này "Đại ca" muốn chơi trò xiếc gì.

"Muốn Thành Chủ Lệnh, liền cùng ta đối với một chiêu!"

Diệp Vô Song cao cao tại thượng, nhìn xuống Diệp Văn.

"Vì sao?"

"Trần Thông là biểu ca ta, người đoạn hai cánh tay hấn, xem ở phụ thân trên mặt mũi, ta chỉ cần người một cái tay!"

Diệp Vô Song đương nhiên nói ra.

"Ta nhìn người đây là điên! Luận quan hệ, ta là người thân đệ, người lại vì biểu ca mà đến đoạn người thân đệ một cái tay, người thật sự là thật bản lĩnh, tốt Nhân Nghĩa a!"

Diệp Văn châm chọc nói ra.

Diệp Vô Song ánh mắt phát lạnh, "Ta quyết định, lần này người nhất định phải nằm lý ở trên giường năm ba tháng."

Diệp Vô Song lời nói tràn ngập tự tin.

"Vô Song, như vậy không tốt đâu, Tiểu Diệp Tử làm sao cũng là người thân đệ a, nếu không dạng này, ta đòi Tiểu Diệp Tử đi xem một chút Trần Thông, thuận tiện cho hấn một chút đền bù tổn thất như thế nào?!"

Diệp Vô Song khoát khoát tay, nói: "Phụ thân, việc này người cũng không cần quản, Trần Thông phân phó ta, nhất định phải hấn hai cánh tay, xem ở hấn là ta thân đệ phân thượng, lúc đầu chỉ tính toán đoạn hấn Nhất Tỉ, có thể người trông thấy hấn là thái độ gì!"

"Như thế đối với huynh trưởng bất kính nhân vật, ta giáo huấn hấn là vì muốn tốt cho hấn, tình hấn sau này không biết tôn ti, chết không nơi táng thân!"

Diệp Thiên Uy thở dài một tiếng, nói: "Vậy được rồi, người nhớ kỹ chú ý một chút."

Diệp Văn ở một bên quan sát, gặp Diệp Thiên Uy này tầm thái độ, trong lòng không khỏi phát lạnh, thương tâm.

"Cũng đúng, trong lòng hấn Diệp Vô Song mới là Diệp gia kiêu ngạo, coi như ta đánh bại Bích Lạc Thủy, chỉ sợ trong lòng hấn cũng so ra kém Diệp Vô Song một ngón tay đi!"

Diệp Văn nhưng trong lòng thì càng phát ra tỉnh táo lại, "Muốn ta và người đánh, có thể, trước tiên đem Thành Chủ Lệnh giao ra!"

Như Diệp Thiên Uy nói, Diệp Vô Song thật đúng là không có thềm Thành Chủ Lệnh, cho nên, hấn nhẹ nhàng vung tay lên, rất sung sướng đem Thành Chủ Lệnh giao cho Diệp Văn.

Gặp này, Diệp Văn khoe miệng nhếch lên, "Ta cam đoan, người sẽ hối hận hành động này!"

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ một, khen thưởng năm vạn điểm kinh nghiệm, thu hoạch được 《 Âm Dương Đại Bi Phú 》 cùng Sinh Tử Phù. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13 :gọi cái kia vương 8 dê con lặn tới đây cho ta!

Bích Lạc phù thành chủ.

Diệp Văn ánh mắt nhìn thẳng Diệp Vô Song, một mặt bình tĩnh, nhìn không ra nửa điểm sợ hãi, vẻ sợ hãi.

"Có mấy phần can đảm."

Diệp Vô Song khẽ cười một tiếng, thon dài mười ngón lẫn nhau khoác lên cùng một chỗ, phát ra liên tiếp răng rắc giòn vang âm thanh, sau đó, vung lên tay áo dài.

"Mời!"

Diệp Văn lúc này cười, "Ta sợ ta vừa ra tay, người liền không có phé bỏ cánh tay ta cơ hội, vẫn là người tới trước đi!"

"Nói khoác mà không biết ngượng!"

Diệp Vô Song trong mắt một sợi hàn mang chớp tắt, lạnh lùng nói ra: "Đã ngươi khẳng khẳng như thế, như vậy thì tiếp ta một kiếm, một kiếm này đi qua, vô luận ngươi như thế nào, ta cũng sẽ không tiếp tục xuất thủ."

"Ta ngược lại thật ra không quan trọng, bất quá, nói nhảm vẫn là nói ít điếm đi, ta bề bộn nhiều việc!"

Diệp Văn cố ý mắt liếc thấy hắn, ngữ khí uể oải nói ra.

"Hừ!" Diệp Vô Song khó chịu hừ lạnh một tiếng, sau đó nói ra: "Cẩn thận, ta một chiêu này tên kinh lôi xu thế, Huyền Giai kiếm pháp cao cấp!"

Hừ!

Một đạo kiếm quang bất thành linh từ Diệp Vô Song trên tay bay ra, tàn ảnh trùng trùng điệp điệp, khiến cho người phân biệt không ra cái nào một đạo kiếm quang là thật, cái nào một đạo kiếm quang là giả.

Vội lại, nhìn kỹ lại, liền sẽ phát hiện, kiếm quang cuối cùng mang theo từng tia từng tia tán loạn hồ quang điện.

"Thật nhanh!" Diệp Văn hoảng sợ nói.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, Diệp Vô Song kinh lôi xu thế đã thông suốt đại viên mãn, đề nghị chủ ký sinh dùng Huyền Minh chuông hoặc là Âm Dương Đại Bi Phú tới chống cự!"

Diệp Văn bây giờ trên thân lợi hại nhất chiêu thức chính là Huyền Minh chuông, dù sao, Huyền Minh chuông đã bị Diệp Văn thăng cấp đến Vô Hạ Vô Cấu đỉnh phong cảnh giới.

Mà Âm Dương Đại Bi Phú là địa giai Trung Cấp Vô Học, hắn cũng tốn hao năm ngàn điểm kinh nghiệm đem hắn thăng cấp đến cảnh giới tiểu thành.

Đối với cái này, Diệp Văn trong lòng rất có phê bình kín đáo, bởi vì lần trước thăng cấp Huyền Minh chuông tổng cộng chỉ cần năm ngàn điểm kinh nghiệm, là có thể đem Huyền Minh chuông thăng cấp đến Vô Hạ Vô Cấu cảnh giới.

Mà giờ khác này, tốn hao năm ngàn điểm kinh nghiệm lại chỉ có thể đến cảnh giới tiểu thành.

Tuy nhiên lúc này Diệp Văn không kém điểm kinh nghiệm, nhưng cũng không muốn bị hệ thống như thế vùi dập.

Hệ thống cho ra giải thích là, Âm Dương Đại Bi Phú chính là Địa Giai Huyền Công, tương đối khó học, cho nên tốn hao điểm kinh nghiệm khá nhiều.

Dù sao Diệp Văn hiện tại cũng không rõ ràng, vội lại trên thân còn có mấy vạn điểm kinh nghiệm, cho nên, đến sau cùng, hắn cũng liền nghĩ thoáng.

"Hừ!"

Giờ phút này, kiếm quang sắc bén Kinh Khí đã đạt tới Diệp Văn trước mặt, lúc này, không cho phép Diệp Văn suy nghĩ nhiều, hắn không chút do dự ở trong lòng mặc niệm ra Âm Dương Đại Bi Phú khẩu quyết.

"Mười năm sinh từ hai mệnh mông, không suy nghĩ, từ khó quên, ngàn dặm Cô Phần nơi nào lời nói thề lương. . ."

Chỉ gặp Diệp Văn trước người băng hóa xen lẫn, một cổ không khỏi đau thương khí tức tràn ngập, đến sau cùng, từng khối cao hơn nửa người tảng băng trải rộng tại Diệp Văn trước mặt, ngăn trở Diệp Vô Song công kích.

"Àm!"

Bất quá, kinh lôi xu thế không hổ là Huyền Giai Cao Cấp Công Pháp, nganh sinh sinh đánh tan đại bộ phận tảng băng mới dừng lại, đương nhiên, Diệp Vô Song đem hắn luyện đến đại viên mãn cũng là một cái trọng yếu nguyên nhân.

"Như thế nào?!"

Diệp Văn nhìn xem Diệp Vô Song, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra nguyên hàm răng trắng, cười vô cùng rực rỡ.

"Không tệ, có tiến bộ!"

Diệp Vô Song ánh mắt nhỏ không thể thấy lướt qua một tia hàn quang, sắc mặt âm trầm nói ra.

Sau đó, tựa hồ không muốn nhìn nhiều Diệp Văn liếc một chút liền đi.

"Tốt! Không nghĩ tới Tiểu Diệp Tử ngươi thế mà có thể ngăn cản đại ca ngươi một kích, thật lợi hại a!"

Diệp Thiên Uy vỗ vỗ bả vai hắn, nói.

"Cũng không dậy nổi sao?"

Diệp Văn trở mình một cái liếc mắt, hỏi ngược lại.

"Chớ cùng lấy ta, ta mệt mỏi, muốn một người về nhà lắng lặng. . ."

Nhìn xem Diệp Văn rời đi, Diệp Thiên Uy thở dài một tiếng, hẳn tự nhiên biết nguyên nhân, có thể là, Diệp Vô Song thiên phú thật rất tốt, hẳn không thể không lựa chọn Diệp Vô Song.

. . .

"Thiếu gia, ngươi trở về!"

Mới vừa đi tới cửa nhà, liền vang lên Diệp Khê Nhi ngọt ngào tiếng nói.

Diệp Văn nhất thời tâm tình thật tốt, chỉ là, nháy mắt sau đó, hẳn lông mày nhưng là thật sâu nhăn lại tới.

"Khê Nhi, chúng ta trước kia ăn cũng là những này?"

Diệp Văn chỉ trên bàn đồ ăn, vậy căn bản liền không thể xưng là đồ ăn, là Thảo Căn, rễ cây!

"Làm sao? Thiếu gia, chúng ta trước kia ăn cũng là những này a, là Khê Nhi làm gì sai sao?"

Diệp Khê Nhi sợ hãi nói ra, hai mắt sưng đỏ, đã có nước mắt lấp lóe.

"Khê Nhi, hạnh khổ ngươi!"

Diệp Văn nhìn thấy Diệp Khê Nhi gầy yếu thân thể, trong mắt tràn ngập thương yêu, không khỏi hướng về phía trước ôm chặt lấy Diệp Khê Nhi.

Hắn nhớ tới "Trước kia" một số việc, Diệp Khê Nhi ngày bình thường chưa từng ăn qua một bữa cơm no, cảm hạnh khổ chế tác được đến món chính đều cho Diệp Văn, mà chính nàng thì là ăn những này Thảo Căn, rễ cây.

Trước kia Diệp Văn dù nói thế nào cũng là một cái thiếu gia, có thể từ khi bị kiểm tra đo lường ra là phế nhân về sau, hẳn chỉ có thể đi theo Diệp Khê Nhi hạnh khổ sống qua.

Bất quá, Diệp Văn cho tới bây giờ đều không có ném qua vật như vậy, với lại, cũng không muốn ăn dạng này đồ ăn, chỉ có Diệp Khê Nhi không có đòi được tốt thực vật thì mới có thể ngẫu nhiên chấp nhận một chút.

"Hỗn đản a!"

Diệp Văn thấp giọng mắng lấy, mặc dù là phế nhân, nhưng dù nói thế nào cũng là một cái nam tử, dù sao cũng so Diệp Khê Nhi dạng này một cái Kiều Nhược Nữ Tử tốt, này "Diệp Văn" làm sao lại không nghĩ biện pháp để cho hai người sinh hoạt trôi qua tốt một chút?

Nhìn xem Diệp Khê Nhi không đủ một mét sáu thân cao, Diệp Văn trong lòng ần ần làm đau, tuy nhiên Diệp Khê Nhi tướng mạo rất đẹp, có thể là bởi vì thân cao nguyên nhân, chắc hẳn tương lai nguyện ý cưới người nàng cũng không nhiều.

Tại Bích Lạc trong thành, cưới dạng này một nữ tử là một kiện mất mặt sự tình, không có bao nhiêu người nguyện ý làm như vậy, trừ những thiếu đó số loại hình nam tử.

Có thể là, Diệp Khê Nhi gả cho những nam tử đó thuần túy là chịu khổ!

Vừa nghĩ tới Diệp Khê Nhi vì là "Diệp Văn" hủy đi chính mình, Diệp Văn trong lòng một trận khổ sở.

"Khê Nhi, nói cho ta biết, Diệp gia chương quản nhà bếp là người kia?"

"Là Đại Tổng Quản Diệp năm thước."

"Thiếu gia, ngươi muốn làm gì?" Diệp Khê Nhi bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, "Thiếu gia có phải hay không những này không hợp ngươi khẩu vị? Khê Nhi lại đi làm liền là, ngươi chờ Khê Nhi, đừng đi tìm Đại Tổng Quản, hẳn cũng hung ác."

Diệp Khê Nhi nói, liền một đường chạy chậm đến đi.

"Khê Nhi, yên tâm, cả đời này, ta sẽ không lại để ngươi chịu khổ. . ."

"Trừ phi ta chết!"

Diệp Văn trong mắt lóe lên một đạo lạnh lùng quang mang, "Đại Tổng Quản, đúng không, ngươi rất tốt. . ."

Diệp gia nhà bếp rời Diệp Văn chỗ ở không xa, có thể Ly Kiếm đường rất xa, cho nên, rất nhiều người đều cũng không biết Diệp Văn đánh bại Diệp Vũ,

cho rằng Diệp Văn vẫn là trước kia cái phế vật.

"Nha, Diệp Văn, thật sự là hiếm lạ a, người trước kia không phải không mạnh tới nơi này sao?"

"Làm sao hôm nay có rảnh? A, có phải hay không muốn ăn thịt ăn a?"

Đi đến nửa đường, một cái thương xuyên khi dễ Diệp Khê Nhi nô bộc Diệp tám đối Diệp Văn cười tủm tỉm nói ra, trong tay cầm một bát thịt, bỗng nhiên phun ra một cục đờm đặc nồn ở bên trong.

"Diệp Tam ít, đây là tiểu hiệu kính người."

Nhìn xem trong mắt của hắn trên tức ánh mắt, Diệp Văn sắc mặt nhưng là lạ thường bình tĩnh, lãnh đạm nói ra: "Cho người một cái cơ hội, cảm những này đều cho nuốt, ta liền tha cho người một lần!"

Diệp tám nghe vậy, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, "Bảo người một tiếng Tam Thiếu là cho người cái mặt mũi, không để người, người cái gì đều không phải là, mấy ngày không thấy, người cũng dám tại chim sáo trước mặt làm càn, người thật sự là Phản Thiên á!"

Diệp tám lời còn chưa dứt, bỗng nhiên cảm thấy một cổ kịch liệt đau nhức, chẳng biết lúc nào, bụng dưới lại bị Diệp Văn đá một chân, lạ thường đau.

"A —— "

Diệp tám kêu thảm.

Nhưng là, Diệp Văn cũng không có quyết định buông tha hắn, trong mắt lạnh lùng đến cực hạn, sau một khắc, tay phải bắt lấy Diệp tám đầu, ngay sau đó đầu gối phải nhấc lên, hung hăng hướng về Diệp tám xương mũi đánh tới!

"Đừng đánh, đừng đánh, ta ăn, ta ăn còn không được sao!"

Diệp tám bị đánh nước mũi chảy ngang, kêu trời trách đất, cuối cùng chính mình cảm những cái kia có dính cục đàm thịt đều cho nuốt sạch sẽ, sau đó, cổ họng buồn nôn, muốn phun ra.

"Nếu như người nôn, này không có ý tứ, làm phiền người tiếp tục cảm nhô cho nuốt, tỉnh bản ta giày!"

Nghe vậy, Diệp Bát Nhất đối với mắt cá chết từng Lão Đại, vừa sợ vừa giận nhìn xem Diệp Văn.

"Ta nhìn người không phục lắm a!"

Lúc này, Diệp Văn nghiêng ngả cười một tiếng, mạnh mẽ cái cái tát đập tới đi, đem hắn đánh mặt mũi bầm dập, quát lạnh nói: "Gọi Diệp năm thước cái kia tên khốn kiếp lần tới đây cho ta!"

Diệp tám nghe, đồng tử mãnh mẽ phóng đại, trong lòng cuồng tiếu không ngừng, "Ha-Ha, Diệp Văn người chết chắc! Người cho rằng có thể đánh ta Diệp tám liền cũng không dậy nổi sao!"

"Tại Đại Tổng Quân trước mặt người chính là cái rắm, người chết chắc!"

Diệp tám trong lòng hung ác, quyết định tại Đại Tổng Quân trước mặt thật tốt nói ra một phen.

Lần này, không đem người Diệp Văn giết hết bên trong! Ta liền không gọi Diệp tám!

Diệp Văn, người liền đợi đến liếm đại gia giày đi!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14 :không phải liền là liên thắng 10 trận sao!

"Tiểu tử kia thật sự là nói như vậy?"

Đại Tổng Quân Diệp Ngũ Xích sắc mặt âm tình bất định.

"Trời đất chứng giám, tiểu yếu là có nửa câu lời nói dối, xin mời Đại Tổng Quân nhất chương đánh chết ta!"

"Tốt!"

Ầm!

Diệp Ngũ Xích một chương vỗ trước người trên mặt bàn, nhất thời, cái bàn này liền thành một mảnh xám.

"Dẫn đường, ta ngược lại muốn xem xem tiểu tử kia bây giờ có cỡ nào thực lực, đã vậy còn quá càn rỡ, không đem ta cái này Đại Tổng Quân để vào mắt a!"

Diệp Ngũ Xích ngữ khí dày đặc nói ra.

"Áy, các ngươi nói, Diệp Văn hôm nay làm sao trở nên lợi hại như vậy? Dám gọi Đại Tổng Quân tên khốn kiếp?"

"Cái này, a. . . Đoán chừng là muốn chết đến có tôn nghiêm một điểm đi, với lại, dù nói thế nào hắn Diệp Văn cũng là Gia Chủ Nhi Tử, Đại Tổng Quân là không dám thân thủ giết hắn."

"Tóm lại, chúng ta chớ có quản nhiều, xem thật kỹ bộ phim a!"

"Ừm, nói có lý. . ."

Lúc này Diệp Văn chính đoan ngồi tại một cái ghế bên trên, nhắm mắt dưỡng thần, đối với chung quanh lời nói thờ ơ.

Hồi lâu, phương xa một đạo hét to âm thanh truyền đến: "Diệp Văn ở đâu?"

"Cái kia Tiểu Độc Tử sẽ không phải biết bản Đại Tổng Quân thật muốn đến, liền sợ hãi trốn a?"

"Ha-Ha!"

Diệp Ngũ Xích một trận càn rỡ cười to.

Mà giống như sau lưng Diệp Ngũ Xích Diệp tám thì là một mặt âm hiểm cười, "Diệp Văn a Diệp Văn, ngươi không nghĩ tới sao, chờ Đại Tổng Quân đem ngươi phế, như vậy, ta cam đoan định để ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!"

Ầm ầm!

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn, Diệp Văn hai tròng mắt mãnh mẽ mở ra, bắn ra hai đạo loá mắt tinh quang.

Phanh, Diệp Văn bước ra một bước, tiên thiên cương khí lập tức bao phủ mà ra, nhất thời, vùng thế giới này liền bị tiên thiên cương khí bao trùm lấy, khiến cho đến rất nhiều người đều hít thở không thông.

"Diệp Ngũ Xích, ta cũng cho ngươi một cái cơ hội, nói một câu, vì sao ta trước kia đãi ngộ thâm như vậy, cho dù ta là một cái Con riêng, nhưng cũng là Diệp gia thiếu gia a?"

Lúc này, Diệp Văn lãnh đạm âm thanh truyền đến.

"Ngươi muốn biết? Có thể a, trước tiên thắng bản Đại Tổng Quân lại nói!"

Diệp Ngũ Xích cười ha ha một tiếng.

"Đã như vậy, bản thiếu liền thành toàn ngươi!"

Diệp Văn lời nói lãnh đạm.

Hưu!

Giờ phút này, Diệp Văn hóa thành một đạo tàn ảnh thẳng đến Diệp Ngũ Xích mà đi.

"Thật là nhanh tốc độ!"

Diệp Ngũ Xích trong lòng hoảng hốt, lúc này nhưng cũng không lo được cái gì, chỉ có thể kiên trì bên trên.

"Hoàng Giai cao cấp —— Mãng Ngưu quyền!"

"Oanh!"

Diệp Văn trước người tiền thiên cương khí nhất thời ngưng tụ cùng một chỗ, ngăn cản Diệp Ngũ Xích Mãng Ngu quyền, sau đó, Diệp Văn trong mắt lãnh quang lóe lên.

"Thiên Tàn Cước!"

Vừa nói xong, vô số đạo Thối Ảnh thoáng hiện mà ra, trùng trùng điệp điệp đập nện tại Diệp Ngũ Xích trên thân.

"Phanh —— "

Diệp Ngũ Xích như gặp phải trọng kích, miệng phun một ngụm máu tươi, thân thể bay lên không trung bay đi, đập ầm ầm trên mặt đất, sợ hãi nhìn xem Diệp Văn.

"Vũ Sư nhất trọng thiên?"

"Cái này, làm sao có khả năng!"

Diệp Ngũ Xích miệng há hốc, một mặt chấn kinh, chẳng trách hắn như thế kinh hô, một cái mười sáu tuổi Vũ Sư nhất trọng thiên, cái này tại Bích Lạc thành là gần như không tồn tại sự tình.

Liên liền tại Bích Lạc thành có một ngày mới danh xưng Diệp Vô Song công tử, cũng là tại mười tám tuổi năm đó tấn thăng Vũ Sư nhất trọng thiên!

Có thể hiện nay, thế mà xuất hiện một cái so Diệp Vô Song công tử còn muốn Yêu Nghiệt Thiên Tài? !

"Ta nói, là Đại Phu Nhân phân phó!"

Diệp Ngũ Xích không thể không cười khổ một tiếng, nói ra.

"Đại Phu Nhân. . ."

Diệp Văn trong mắt một sợi hàn mang chớp tắt, "Diệp Vô Song, xem ra ta và ngươi là nhất định không thể cùng tồn tại!"

Đại Phu Nhân chính là Diệp Vô Song mẫu thân, thù này, Diệp Văn nhất định phải báo!

Không phải vậy có lỗi với Khê Nhi, cũng có lỗi với "Diệp Văn" trước đây ít năm nhận được khó khăn!

"Chuẩn bị cho ta một chút tốt đồ ăn,

Không phải vậy, hậu quả như thế!"

"Àm!"

Diệp Văn một quyền đánh vào phương xa một cây đại thụ bên trên, kinh người Kinh Khí khiến cho viên kia cỏ thụ lập tức rã rạc một tiếng, hóa thành hai đoạn.

"Vâng, Tam Thiếu!"

Diệp Ngũ Xích trong mắt lóe lên một tia thật sâu về kiên đề.

Cùng lúc đó, Diệp tám nhưng là mảnh mẽ quý trên mặt đất, cầm đầu hung hăng cúi xuống, không dám nhìn thẳng Diệp Văn liếc một chút.

"Đừng cho là ta không biết ngươi những tiểu tâm tư đó!"

Lúc này, Diệp Văn lãnh đạm thanh âm đàm thoại truyền đến, dọa đến Diệp tám hô hấp thêm gấp rút, khí huyết tăng lên, đúng là đã hôn mê.

. . .

"Khê Nhi, thiếu gia lại trở về, mang rất nhiều ăn ngon."

Diệp Văn đi vào phòng ốc, lại không có nhìn thấy Diệp Khê Nhi, trong phòng yên tĩnh vô cùng.

"Khê Nhi?"

Diệp Văn lại kêu to một tiếng, nhưng vẫn không có Diệp Khê Nhi trả lời.

"Không tốt!"

Diệp Văn trong lòng bối rối.

"Hệ thống, người biết Khê Nhi đi nơi nào sao?"

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, đề nghị chủ ký sinh dùng điểm kinh nghiệm đổi lấy Thiên Lý Nhân hoặc là Thuận Phong Nhi."

"Cái gì!"

Cho dù trong lòng ở vội vã Diệp Khê Nhi an nguy, Diệp Văn cũng vẫn là nhìn không được giật nảy cả mình.

"Hệ thống, người tại đây lại có Thiên Lý Nhân, Thuận Phong Nhi?"

"Đốt. Hệ thống nhắc nhở, đề nghị chủ ký sinh nhanh đổi lấy, bằng không hậu quả tự phụ."

"Hô! Ta muốn đổi lấy Thiên Lý Nhân!"

Diệp Văn nghe vậy, lập tức nói ra.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, Thiên Lý Nhân cấp một trạng thái, cần một vạn điểm kinh nghiệm, chủ ký sinh đổi lấy thành công."

Vừa mới nói xong, Diệp Văn lập tức cảm giác được hai tròng mắt truyền đến một trận cảm giác nóng rực, sau đó, hắn đồng tử từng đột phóng đại, nơi xa đồ vật phảng phất gần trong gang tấc.

"Khê Nhi!"

Hắn nhìn thấy Diệp Khê Nhi bị một thiếu nữ kéo vào Giác Đấu Tràng bên trong.

"Đáng chết!"

Diệp Văn cũng không dám trì hoãn thêm, thân hình nhanh đến cực hạn, một đường giẫm lên Quỷ Ảnh Mê Tung, đi vào cái kia Giác Đấu Tràng trước cửa.

"Ta hỏi các người, có hay không nhìn thấy cả người cao không tới một mét sáu thiếu nữ? Nàng là bị một cái Hồng Y Thiếu Nữ mang vào?"

Thấy rõ Diệp Văn sốt ruột sắc mặt, bên trong một cái tuổi tác so sánh lớn gác cổng nói ra: "Tiểu hỏa tử, ta nhìn người cùng cô nương kia quan hệ không tầm thường a? Bất quá, nghe đại ca khuyên, người đắc tội không nổi mang nàng tới tiểu thư kia."

"Nàng là Tân Tấn Thành Chủ biểu tỷ, người. . . Văn là quen đi!"

Tân Tấn Thành Chủ? Không phải liền là ta sao?

Diệp Văn sắc mặt băng lãnh như sương, Thiên Lý Nhân vận chuyển, thấy rõ Diệp Khê Nhi đã bị mang vào một cái trong lồng giam, trong lòng giống bị đao nhỏ cắt khó chịu.

"Hừ!"

Diệp Văn cảm tốc độ phát huy đến cực hạn, khuyên khắc ở giữa liền đi tới Giác Đấu Tràng chỗ sâu nhất toà kia trong lồng giam.

"Làm sao nhanh chóng như vậy độ?"

Hai cái cửa vệ đều là một bộ gấp quý thần sắc, sau đó, lớn tuổi vị kia thở dài một tiếng, lầm bầm: "Xem ra, người cũng không phải một cái nhân vật tầm thường."

Nhưng mà, hắn nhưng lại không biết Diệp Văn hiện tại gặp được phiền phức, từ trước tới nay lớn nhất phiền phức, hắn lại bị một cái Cửu Trọng Thiên Vũ Sư ngăn cản!

"Lấy ở đâu oắt con, tại đây không phải người có thể tới, mau mau lăn ra ngoài!"

Người võ sư kia là một cái gãy yếu tóc đen lão giả.

"Tiền bối, ta có một người thân bị mang vào, khẩn cầu tiền bối thả ta đi vào, ta Diệp Văn mặt răng khó quên!"

"Diệp Văn? Người chính là Diệp Văn?"

Hắc y lão giả sắc mặt chợt biến đổi, tựa hồ gặp được một kiện rất thú vị sự tình.

"Ha ha, tuy nhiên ta đối với người cảm thấy rất hứng thú, nhưng là Thiên Vũ Giác Đấu Tràng quy củ không phải ta năng lượng phá, người vẫn là dựa theo quy củ tới đi!"

"Cái gì quý chứ?"

Diệp Văn nhướn mày, hỏi.

"Toà kia lỏng giam quan cũng là Giác Đầu Tràng giai cấp Đấu Sĩ, mỗi một cái cũng là kinh lịch trải qua trăm ngàn trận chém giết mới sống sót, với lại, cũng nhận được giai cấp Đấu Sĩ xưng hào."

"Giai cấp Đấu Sĩ chia làm thanh đồng, Hắc Thiết, bạch ngân, hoàng kim, chỉ tôn ngũ đại đẳng cấp!"

"Người muốn đi vào toà kia lỏng giam, chỉ cần thu hoạch được thanh đồng Đấu Sĩ xưng hào là được!"

"Như thế nào mới có thể trở thành thanh đồng Đấu Sĩ?"

Diệp Văn sắc mặt âm trầm hỏi.

"Tại Giác Đầu Tràng liên thắng mười trận, hoặc tích phân đạt tới một ngàn, nhưng lấy người tình huống đến xem, cần là liên thắng mười trận mới có thể cứu ra người vị kia thân nhân."

"Bởi vì thua một trận đấu là muốn khấu trừ một trăm tích phân, tự nhiên thắng cũng là đến một trăm tích phân."

Lão giả cười tủm tỉm nói.

"Không phải liền là liên thắng mười trận sao!"

Diệp Văn lưu lại một đạo lạnh như băng thanh âm đàm thoại, đẩy ra Giác Đầu Tràng đấu trường đại môn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15 :Sát Thần lại xuất hiện!

"Người tốt, xin hỏi người có chuyện gì sao?"

Mở cửa lớn ra, Diệp Văn nhìn thấy là một cái thân mặc bại lộ nữ tử, nữ tử tướng mạo mỹ lệ, da thịt trắng nõn, cũng là một cái mỹ nhân.

Chỉ là, giờ phút này Diệp Văn đối với nữ tử này nhìn như không thấy, lãnh đạm nói ra: "Ta muốn tham gia Giác Đầu Tràng đấu đánh!"

"Người? Người muốn tham gia Giác Đầu Tràng đấu đánh?"

Nữ tử hiếm lạ xem Diệp Văn liếc một chút, sau đó gặp Diệp Văn một thân vải thô áo tang, trong mắt không khỏi hiện lên một đạo vẻ khinh bỉ.

"Thế nào, không được sao?"

Diệp Văn nhướn mày.

"Lại là một cái liều mạng gia hóa! Cũng không nhìn một chút Giác Đầu Tràng Nguyên Thạch là tốt như vậy kiểm lời sao!"

Nữ tử trong nội tâm thầm nghĩ, nhưng ngoài miệng lại nói, "Có thể, mời trước tiên giao nạp một khối Hạ Phẩm Nguyên Thạch, ta cái này cho người đăng ký!"

Diệp Văn sắc mặt hơi khó coi, "Ta có thể hay không trước tiên thiếu? Chờ ta đánh thắng liền còn."

"Ta nhìn người là thuần túy tới đùa giỡn ta đi!"

Nữ tử nhất thời ánh mắt lạnh lẽo, khẽ quát một tiếng, nói: "Người tới, có người đến cái này quấy rối, bắt hắn cho ném ra bên ngoài!"

"Người nào, lại dám tại Thiên Vũ Giác Đầu Tràng quấy rối, ta nhìn người là sống không kiên nhẫn a?"

Theo nữ tử lời vừa ra khỏi miệng, một cái cao lớn vạm vỡ nam tử từ từ bên trong đi tới, nhìn xem Diệp Văn, mắt lộ ra hung quang.

"Đây là các ngươi bức ta a. . ."

Diệp Văn than nhẹ một tiếng, cước bộ khẽ dõn, muốn sử xuất Thiên Tàn Cước.

"Chờ một chút, hấn Nguyên Thạch, ta giúp hấn phó!"

Lúc này, một đạo thanh thúy tiếng nói truyền đến, chỉ gặp một cái tướng mạo thanh thuần nữ tử từ phương xa mà đến, đối Diệp Văn ngòn ngọt cười, xuất ra một khóa Nguyên Thạch đặt ở trên mặt bàn.

"Tiểu tử, tính là ngươi hảo vận, lần sau nếu là còn dám tới quấy rối lời nói, cẩn thận ngươi hai tay hai chân!"

Nghe vậy, Diệp Văn ánh mắt chớp lên, trong lòng đã có tức giận, nhưng giờ phút này thời gian cấp bách, cũng không lo được giáo huấn nữ tử này, đối với này tướng mạo thanh thuần nữ tử liền vội vàng nói một tiếng "Cảm ơn" liền đi.

"Linh nhi, về sau không cần làm nhiều như vậy này nhất cử sự tình, ngươi xem người ta đều không đem ngươi để ở trong lòng, ngươi cái này Nguyên Thạch còn không bằng thất lạc cho chó ăn!"

Tại Phong Linh mà bên người là một cái cô gái áo lam, tướng mạo cay nghiệt, nói ra lời nói cũng cực kỳ lạnh lùng.

"Đúng đấy, là được! Linh nhi muội muội, về sau thêm chút tâm tư, cũng không nên tùy tiện trợ giúp người, bằng không bị người cho lừa gạt cũng không tốt!"

Tại hai nữ sau lưng, là một cái tướng mạo anh tuấn thiếu niên, một bộ tự cho mình siêu phàm bộ dáng.

Mà Phong Linh mà nghe được hai người lời nói, nhưng là chu chu mồm, không nói gì, chỉ là rất là tò mò nhìn chăm chăm Diệp Văn bóng lưng.

"Ngươi tốt, ngươi là tham gia đấu đánh Giác Đấu Sĩ?"

Diệp Văn vừa rồi đi đăng ký địa phương, liền không biết làm sao đứng lên, bởi vì hấn không biết làm sao tham gia đấu đánh, may mắn, không lâu lắm, một cái nam tử liền đi tới bên cạnh hấn, hỏi.

"Vâng!"

Diệp Văn gật gật đầu.

"Vậy thì tốt, Giác Đấu Sĩ cần một cái danh hiệu, làm phiền ngươi cho mình lấy một cái danh hiệu đi!"

Nam tử kia nói ra.

"Danh hiệu?"

Diệp Văn nghi hoặc nhìn xem hấn.

Nam tử mỉm cười nói: "Tham gia đấu đánh là phải bị trọng tài điểm danh Ngu Phương, ngươi chẳng lẽ không lấy một cái uy phong điểm danh hiệu? Dạng này đã có thể gia tăng khí thế,

Cũng có thể vì là ngài hấp thu một chút người xem "

"Áy. . . Tự ta Sát Thần đi!"

Diệp Văn chân chờ một chút, lúc này mới lên tiếng nói ra.

"Sát Thần? Tên rất hay!"

Nam tử cười đi xa.

"Sát Thần. . . Đã lâu!"

Diệp Văn khẽ cười một tiếng, kiếp trước hấn là quốc tế Nhất Sát thần, hiện tại đến nơi đây không nghĩ tới còn hữu dụng bên trên cái này đời hào một ngày.

Bất quá, đấu đánh là sinh tử thi đấu, phối hợp Sát Thần cái này một xưng hào ngược lại thật sự là có như vậy một chút khí thế.

"Tiếp đó, là người mới thi đấu!"

"Thiên Vũ Giác Đấu Trạng tới rất nhiều vị trí người mới, cho nên, hôm nay một trận Giác Đấu chính là người mới độ sức!"

Ở cái này chừng vạn tên người xem Giác Đầu Tràng bên trên, một cái tướng mạo Diễm Mị nữ tử lớn tiếng reo hò nói, " tiếp đó, cho mời người mới Raytheon!"

"Cùng người mới Sát Thần!"

"Ồ ~ "

Phía dưới một trận Quỷ Khốc Lang Hào, nhìn ra tên này xinh đẹp người chủ trì có rất nhiều trung thực người xem.

"Àm!"

Phurong xa, Diệp Văn đối diện, một cái lam sắc tóc ngắn thiếu niên bất thành linh hét lớn một tiếng, lập tức chân phải giẫm một cái, trong chốc lát, toàn bộ thân hình liền giống như một khóa đạn pháo xông lên đầu đánh trên trận.

"Ba ba ba!"

Nhất thời, phía dưới xuất hiện một mảnh tiếng vỗ tay, vì là cái kia lam sắc tóc ngắn thiếu niên cổ lên, hiển nhiên chiêu này, để cho khán giả phi thường nhìn kỹ Raytheon.

Diệp Văn ánh mắt ngưng trọng nhìn xem cái kia tóc ngắn thiếu niên, hẳn không nghĩ tới một cái đối thủ cứ như vậy khó chơi.

Đất.

Giờ phút này, Diệp Văn nện bước nặng nề tốc độ đi lên.

"Tiểu tử kia là Sát Thần? Nhìn qua một điểm khí thế đều không có, thật sự là tự đại, cứ như vậy cũng dám lấy Sát Thần danh hiệu?"

"Người ta Raytheon tiêu sái bay lên đầu trường, người sát thần này nhưng là chậm rãi đi đến đầu trường, ai mạnh ai yếu vừa nhìn thấy ngay a! Thực sự không có gì tốt xem!"

"Đúng rồi! Là được!"

Diệp Văn tự nhiên cũng nghe rõ ràng phía dưới mọi người khinh thường thanh âm đàm thoại, nhưng giờ phút này, lại không phải ý hắn tức giận nắm quyền thời điểm, Diệp Văn nhất định phải tranh thủ tại thời gian ngắn nhất bên trong, đánh bại cái này "Raytheon".

"Tiểu tử, không được liên lần xuống dưới!"

Bất thành linh, có người thực sự xem thường Diệp Văn chậm rãi bộ dáng, tại trên khán đài lớn tiếng hò hét đứng lên, tùy theo, càng ngày càng nhiều người la lên Diệp Văn lần xuống đi.

Nhưng là, Diệp Văn vẫn thờ ơ.

"Hừ! Phế vật!"

Trên lôi đài tóc ngắn thiếu niên, một mặt khinh miệt, hẳn cũng không nghĩ tới chính mình một cái đối thủ lại là một người như vậy, nếu như là hắn, những Thánh Phòng đó bên trên người bình thường dám như thế mắng hắn.

Hắn đã sớm để cho những người đó biết tốt xấu!

Mà không phải giống như Diệp Văn, lạng lẽ!

"Hệ thống, bắt đầu quét hình hình thức."

Không có người biết, Diệp Văn chậm rãi nguyên nhân là muốn trước đem thiếu niên tóc xanh mảnh biết nhất thanh nhị sở, tục ngữ nói, biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, quét hình hình thức mở ra."

"Lôi Thiếu Triết, Vũ Đồ Cửu Trọng."

"Tất sát kỹ, Hoàng Giai cao cấp, Lôi Thần Chi Nộ! Lôi Thần Chi Nộ là huyết mạch võ kỹ, có thể theo chủ nhân nồng độ dòng máu mà biến hóa!"

"Chú, Lôi Thần Chi Nộ có được Thần Hồn Công Kích, mong rằng chủ ký sinh cẩn thận."

"Đề nghị chủ ký sinh đổi lấy một đạo Võ Thần hồn!"

"Không cần."

Diệp Văn lắc đầu, trong mắt là một đạo lạnh lùng đến cực hạn hàn mang: "Hệ thống, cho ta đổi lấy 《che trời》 Trung Hành Ngũ Phương bí mật!"

Hành Tự Bí nắm giữ về sau, nhanh thiên hạ vô song!

Tùy theo, Diệp Văn nhướng mày, nói: "Ta còn muốn đổi lấy 《Lăng Thiên Chiến Tôn》 bên trong Rút Kiếm Thuật!"

"Hệ thống nhắc nhở, Hành Tự Bí chính là một trong Cửu bí, bản đầy đủ cần 10 vạn điểm kinh nghiệm, chủ ký sinh chỉ có thể đổi được cấp một trạng thái dưới Hành Tự Bí."

"Rút Kiếm Thuật chính là Huyền Giai cao cấp, cần năm ngàn điểm kinh nghiệm."

"Hành Tự Bí cấp một cần một vạn điểm kinh nghiệm, chủ ký sinh phải chăng đổi lấy?"

"Vâng!"

Nhìn xem chỉ còn hơn một vạn điểm kinh nghiệm, Diệp Văn không chút do dự gật đầu.

Điểm kinh nghiệm không trả có thể kiếm lại, có thể Khê Nhi chỉ có một cái.

Diệp Văn sờ dĩ đổi lấy Hành Tự Bí cùng Rút Kiếm Thuật, là muốn lấy lời đình chỉ thể quét ngang mười cái Giác Đấu Sĩ!

"Khê Nhi, chờ lấy thiếu gia, thiếu gia rất nhanh liền tới cứu ngươi!"

"Lần này, đem ngươi đưa đến tại đây tới người kia, ta nhất định phải nàng —— chết!"

"Vô luận, nàng —— là ai!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16 :um tùm tiểu thư thổ hào, bá khí!

Đổi lấy sau khi thành công, Diệp Văn bắt tri bắt giác cũng đứng ở đầu trên lối đài.

"Khuyến ngươi vẫn là đi xuống đi, không cần tự rước bới nhọ tốt!"

Lam sắc tóc ngắn thiếu niên, lời Thiếu Triết ngạo nghễ mở miệng nói ra.

Lúc này, Diệp Văn dựng thẳng lên một cây ngón giữa!

Lời Thiếu Triết mặt không đổi sắc, nhàn nhạt mỉm cười nói: "Tính ngươi còn có tự mình hiểu lấy, biết bản thiếu chỉ xuất một chiêu liền có thể miểu sát ngươi!"

Nhưng không ngờ, Diệp Văn nhẹ nhàng lắc đầu, bình tĩnh nói: "Ta ngoài ý muốn nghĩ là, đối phó ngươi, ta chỉ cần ra một chiêu!"

"Ngươi, một chiêu liền đủ!"

Nghe vậy, lời Thiếu Triết sắc mặt dần dần trở nên băng hàn, dày đặc nói ra: "Bản thiếu vẫn là một lần nhìn thấy có người so ta còn phách lối, tiểu tử, ta quyết định, mạng ngươi bản thiếu gia muốn!"

"Oanh!"

Lời Thiếu Triết vừa mới dứt lời, toàn thân bỗng nhiên hiện ra nhất đại đoàn lời đình chân khí, ùng ùng rung động, tiếng oanh minh không ngừng.

"Hoàng Giai trung cấp —— Raytheon quyền!"

Đối phó Diệp Văn, hần lời Thiếu Triết còn khinh thường sử dụng Lôi Thần Chi Nộ.

"Rút Kiếm Thuật!"

Huru!

Giờ phút này, Diệp Văn nhưng là toàn lực ứng phó.

Lúc này, một cái trắng nõn thủ chương mãnh mẽ rút ra tuyệt thế hảo kiếm, sau một khắc, chỉ thấy một đạo kiếm quang mang theo thê lương phá không tiếng rít, hướng về lòi Thiểu Triết này bay đi.

Nhanh!

Rút Kiếm Thuật chỉ có thể dùng cái này một cái từ để hình dung.

Nếu như phải thêm hơn mấy cái chữ, như vậy chỉ có thể là rất nhanh! Thật nhanh!

Nhanh! Nhanh! Nhanh! Nhanh!

"Không tốt! Ngăn không được!"

Lòi Thiểu Triết trong mắt xuất hiện một vẻ bối rối chi sắc, chỉ gặp đạo kiếm quang kia đã xuyên thủng chính mình lòi đình chân khí, mắt thấy là phải đâm trúng cổ mình.

Lòi Thiểu Triết mãnh mẽ hét lớn một tiếng, "Lòi Thần Chi Nộ!"

Tại lòi Thiểu Triết phía sau xuất hiện nhất tôn IBM thân ảnh, cái này nhất tôn cự nhân toàn thân trải rộng đáng sợ lòi đình điện quang.

Đáng tiếc, còn chưa hoàn toàn thành hình!

"Bồng!"

Liên tiếp tiếng va chạm vang lên hoàn toàn mà lên, điện quang bắn ra bốn phía về sau, lòi Thiểu Triết nhưng là đã xuất hiện tại trên khán đài, dẫn tới trên khán đài nữ tử khán giọng thét lên.

Một góc Đấu Sĩ bại!

Diệp Văn tích phân một trăm!

Tại Giác Đấu Tràng cao lớn trên màn hình, xuất hiện Diệp Văn tên, chỉ có điều, tên hấn nhưng là tại lớn nhất đậm mấy vị.

Sau đó, hai cái Giác Đấu Sĩ ra sân!

Đây là một cái tại Giác Đấu Tràng chém giết thật lâu lão gia hỏa, tuy nhiên đã có một đầu tóc trắng, có thể là bấp thịt cả người tràn ngập bạo tạc tính, khiến người hãi hùng khiếp vía.

"Ta gọi Bạch Tê, tiểu gia hỏa, ngươi không phải đối thủ của ta, vẫn là đi xuống đi!"

"Một chiêu!"

Diệp Văn híp mắt lại đến, đột nhiên nói.

"Cái gì?"

"Ta nói, một chiêu bại ngươi!"

Diệp Văn trong mắt tinh quang lóe lên, Quỷ Ảnh Mê Tung lại thêm Hành Tự Bí, khiến cho hấn thân thể nhìn đều thành hoàn toàn hư ảo, tựa hồ giấu ở giữa hư không.

Bạch Tê đồng tử bỗng nhiên co rút lại, đang muốn có hành động thời điểm, bỗng cảm thấy chịu đến chỗ cổ nhàn nhạt ý lạnh, hấn gian nan quay đầu lại.

Chỉ gặp Diệp Văn công hấn, tay phải cầm một thanh đen kịt cự kiếm.

"Thật sự là Anh Hùng xuất Thiểu Niên, Lão Lạc, Lão Lạc. . ."

Bạch Tê thở dài một tiếng, yên lặng đi xuống trận đi.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh thu hoạch được điểm kinh nghiệm tám ngàn."

Đánh bại lời Thiệu Triết Diệp Văn đạt được sáu ngàn điểm kinh nghiệm, mà cái này Bạch Tê chỉ có thể cho Diệp Văn hai ngàn điểm kinh nghiệm

Rất nhanh, Diệp Văn đã đánh bại chín cái Giác Đấu Sĩ, chỉ kém một cái, là hắn có thể trở thành một tên thanh đồng Đấu Sĩ.

Bất thành linh, Diệp Văn mày nhăn lại đến, nói: "Hệ thống, ta có chút thoát lực, ngươi cái này có hay không cái gì tốt đồ vật bổ sung?"

"Ta cái này cái gì cần có đều có. . ." Hệ thống âm thanh hơi có chút bí ối, "Đề nghị chủ ký sinh phục dụng tam phẩm Bồ Khí Tán, có thể khôi phục nhanh chóng chân khí trong cơ thể."

Rút Kiếm Thuật cùng Hành Tụ Bí tiêu hao chân khí đều rất lớn,

Coi như Diệp Văn cường hãn như trâu, lúc này cũng không khôi có chút thoát lực, không thể không như thế.

Đổi lấy sau khi thành công, khấu trừ ba trăm điểm kinh nghiệm, Diệp Văn lúc này tài đại khí thô cũng không thấy đến quý.

Bồ Khí Tán là chất lỏng tồn tại, hệ thống trực tiếp để cho Diệp Văn nuốt vào, cho nên, theo ngoại nhân, Diệp Văn Liên Chiến chín trận không có nghỉ ngơi chỉ chốc lát.

"Sát Thần, hiện tại ta có chút tin tưởng hắn cũng là Sát Thần!"

Phía dưới một cái người xem cảm thán nói ra: "Sát Thần xuất thủ, đều là một chiêu trí mạng, chưa từng có người có thể buộc hắn ra hai chiêu, hắn, thật không hổ là gọi Sát Thần tồn tại!"

"Đúng, lúc đầu ta còn tưởng rằng, hắn gọi Sát Thần, là vũ nhục Sát Thần xưng hào, bây giờ đang ta xem ra, ở cái này Giác Đấu Tràng có thể để Sát Thần nam nhân cũng chỉ có hắn một cái!"

Đột nhiên, vang lên xinh đẹp người nữ chủ trì mềm mại tiếng nói, mang theo kinh ngạc: "Um tùm tiểu thư khen thưởng Sát Thần một vạn lần phẩm Nguyên Thạch!"

"Chúc mừng um tùm tiểu thư trở thành Sát Thần hộ pháp!"

Một vạn lần phẩm Nguyên Thạch tại người bình thường trong mắt có lẽ coi như không tệ, có thể là, tại Thiên Vũ Giác Đấu Tràng, cái này một vạn Nguyên Thạch thật đúng là quên không cái gì, dù sao, tại đây tụ tập các phương Lão Đại.

Chân chính để cho xinh đẹp người nữ chủ trì phi phi kinh ngạc là, um tùm tiểu thư.

Um tùm tiểu thư là Bích Lạc thành một phú hào trăm ức vạn hòn ngọc quý trên tay, tại Bích Lạc thành danh khí cực độ.

Vội lại, um tùm tiểu thư cũng ưa thích quan sát Giác Đấu Sĩ đấu đánh, cho nên thường xuyên xuất nhập Thiên Vũ Giác Đấu Sĩ, bởi vì trăm ức vạn nguyên nhân, có thể nói không ai không biết, không người không hay.

Nhưng mà, um tùm tiểu thư chưa từng có cho người ta khen thưởng qua.

Khen thưởng, là Thiên Vũ Giác Đấu Tràng một hạng đặc thù chế độ, trên khán đài khán giả có thể căn cứ từ mình yêu thích, khen thưởng chính mình yêu thích Giác Đấu Sĩ.

Không chỉ có như thế, trên thực tế, rất nhiều phú hào cũng ở cạnh lấy Giác Đấu Sĩ đánh cược kiếm tiền.

Có thể nói, một cái có thực lực có danh tiếng Giác Đấu Sĩ là dễ dàng nhất kiếm tiền, kiếm lấy Nguyên Thạch.

Bất quá, Diệp Văn đối với mấy cái này không quan tâm chút nào, hắn chỉ là hoàn toàn như trước đây đứng ở nơi đó, sắc mặt bình tĩnh.

Lúc này, Thiên Vũ Giác Đấu Tràng, Phòng Vip.

Trầm hạo kinh ngạc nhìn xem muội muội mình, ngạc nhiên nói ra: "Tiểu muội, ngươi hôm nay làm sao? Ngươi không phải từ không khen thưởng sao?"

"Ca, ngươi có hay không phát hiện Sát Thần rất đẹp trai!"

Tại trầm hạo đối diện, một cái Từ Y Thiếu Nữ ghé vào cửa sổ bên trên, hai mắt bốc lên Tinh nói ra.

Tại Phòng Vip, nếu, ngồi cũng có thể rõ rệt nhìn thấy Giác Đấu Sĩ đánh nhau hình ảnh.

Trầm hạo bất đắc dĩ vỗ trán một cái, nhìn qua Diệp Văn gương mặt kia, không phục nói ra: "Nhiều nhất quên Tiểu Soái, nào có ca ngươi tiến a, tiểu muội ngươi chẳng đem những Nguyên Thạch đó tặng cho ngươi ca!"

Trầm hạo làm trầm ức vạn trường tử, tự nhiên không thiếu Nguyên Thạch hoa, nhưng hắn lúc trước vung tay quá trán quen, trầm ức vạn đã nghiêm ngặt khống chế hắn mỗi tháng Nguyên Thạch số lượng, trên thân tư sản không đến trăm um tùm một phần năm, cho nên, lúc này mới ưỡn nghiêm mặt bên trên hỏi trầm um tùm muốn.

Trầm um tùm nghe đại ca không biết xấu hổ lời nói, xem thường nói ra: "Ngươi nào có Sát Thần tiến, ngươi cùng hần so cũng là một cái cặn bã!"

"Tiểu muội, ta mới là ngươi anh ruột a!"

Trầm hạo khóc không ra nước mắt, lệ rơi đầy mặt.

"Tại Lão khen thưởng Sát Thần 10 vạn Hạ Phẩm Nguyên Thạch, trở thành Sát Thần minh chủ!"

Lúc này, phi phi rung động âm thanh truyền đến.

"Cái gì! Có người dám cướp ta Sát Thần một phần?!"

"Tốt tốt tốt! Cô nãi nãi đòi này cái gì đều Khuyết, cũng là không thiếu Nguyên Thạch cùng tiền!!"

"Không tốt! Tiểu muội, chớ có xúc động a! Xúc động là ma quỷ!"

Trầm hạo vừa mới nói xong, phi phi kiều mị thanh âm đàm thoại lần nữa truyền đến, giờ khắc này, liền ngay cả phi phi cũng có chút ngốc trẻ, ngây người: "Um tùm tiểu thư, khen thưởng Sát Thần một trăm vạn Hạ Phẩm Nguyên Thạch!"

Oanh!

Một thạch kích tình Thiên Tăng Lăng, vô số người xông vào, chấn kinh.

Một trăm vạn Hạ Phẩm Nguyên Thạch tương đương với một vạn Trung Phẩm Nguyên Thạch, một trăm Thượng Phẩm Nguyên Thạch.

Đây chính là ngay cả Võ Tông cấp bậc cường giả cũng không khỏi tâm động a!

"Um tùm . . ."

"Um tùm tỷ, ngươi liền xem như cho ta cái một trăm vạn số lẻ cũng tốt a. . ."

Trầm hạo. . . Khóc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17 :Tử Si!

Nghe được có người khen thưởng một trăm vạn Nguyên Thạch cho mình, Diệp Văn cũng là sửng sốt, nhưng chỉ là trong nháy mắt, hần liền khôi phục lãnh đạm thần sắc.

"Trầm hạo, ngươi xem Sát Thần, thật tốt tiến, nghe được ta khen thưởng hần một trăm vạn Nguyên Thạch, vậy mà mặt không đổi sắc, thờ ơ, trầm hạo, ta. . . Ta phát hiện ta yêu đương. . ."

"Tiểu tử, ngươi tự cầu phúc đi. . ."

Trầm hạo chợt ánh mắt thương hại nhìn một chút Diệp Văn.

"Phong Linh mà khen thưởng Sát Thần. . ."

Sau một lát, mọi người cũng thời gian dần qua an tĩnh lại, có thể là, lại không đến một hồi, phi phi tiểu thư kiều mị tiếng nói. . . Vang lên lần nữa, chỉ là lúc này dừng lại thời gian so trước đó cỡ nào rất nhiều.

"Phong Linh mà là ai?"

"Mặc kệ nàng là ai, chẳng lẽ nàng không biết giờ phút này khen thưởng tựa như là con ếch dưới đáy giếng buồn cười không?"

"Khen thưởng, nàng lại có thể khen thưởng bao nhiêu? Đơn giản là tùy tiện khen thưởng một điểm chơi đùa, sao có thể giống như um tùm tiểu thư đánh đồng?"

"Đáng hận, này Sát Thần có tài đức gì có thể gây nên um tùm tiểu thư chú ý!"

Một chút nam tử trong lòng ghen ghét, lời nói bên trong có gai nói ra.

Nhưng mà, một giây sau, phi phi cuối cùng lấy lại tinh thần, chết lặng nói:

"Phong Linh mà khen thưởng Sát Thần, hai trăm Thượng Phẩm Nguyên Thạch!"

Nếu như nói trước đó trăm um tùm khen thưởng là để cho người ta chấn kinh lời nói, như vậy, Phong Linh mà khen thưởng thì khiến người sợ hãi!

"Phong Linh đây? Cái nào là Phong Linh đây? Chúng ta Bích Lạc thành không có như vậy mọi người tộc a?"

Hai trăm Thượng Phẩm Nguyên Thạch có thể là hai trăm vạn Hạ Phẩm Nguyên Thạch, cái này nhưng so sánh trăm um tùm thêm ra một trăm vạn!

Phòng Víp.

Trăm um tùm cắn chặt môi dưới, sắc mặt tái nhợt, lập tức ác thanh vừa nói nói: "Người nào? Là ai dám cùng ta đối nghịch, ta tha không người! Phong Linh đây?"

"Ai là Phong Linh, cho ta đi thăm dò!"

Trăm um tùm ngữ khí lạnh lùng.

Hai trăm vạn Hạ Phẩm Nguyên Thạch, nàng lấy ra, đừng bảo là hai trăm Thượng Phẩm Nguyên Thạch, liền xem như một ngàn Thượng Phẩm Nguyên Thạch, nàng cũng lấy ra.

Bởi vì, nàng Thẩm gia liền trong tay nắm giữ mấy đầu thượng phẩm linh mạch!

Linh mạch cũng là Nguyên Thạch khu vực, thượng phẩm linh mạch sản xuất Nguyên Thạch trên cơ bản cũng là Thượng Phẩm Nguyên Thạch, thậm chí có nhất định tỷ lệ năng lượng đào ra Cực Phẩm Nguyên Thạch!

"Vâng, đại tiểu thư!"

Trăm um tùm lời nói vừa ra dưới, hai cái người áo xanh bỗng nhiên từ trong bóng tối đi ra, nhưng mà, tuy nhiên trong chớp lát, bọn họ liền cũng đều trở về, vói lại, trên trán bốc lên tinh mịn mồ hôi lạnh.

"Đại tiểu thư, theo chúng ta quan sát, bọn họ chính là Phong Thần tông đệ tử, mà Phong Linh mà càng là Phong Thần tông tông chủ độc nữ, tại Phong Linh mà bên người có Phong Thần tông Tù Sĩ trưởng lão!"

"Tù Sĩ?"

Nghe được cái danh này, trăm um tùm cũng là giật mình, cho dù nàng Thẩm gia thực lực chân chính cũng không phải bên ngoài những cái kia, có thể nghe được Phong Thần tông Tam Tự, trong lòng không khỏi cũng là bị kinh hãi một phen.

Phong Thần tông, chính là thiên hạ Ngũ Tông Tứ Hoàng Tam Tự Nhị Am nhìn qua mười lăm đại Đình Cấp Thế Lực bên trong một vị!

Coi như Thẩm gia tiền lại nhiều, cũng không dám gió êm dịu Thần Tông cứng đối cứng, đây không phải không dám, mà chính là liều không dậy nổi!

Thẩm gia cao thủ cũng là cùng loại với thực khách bị chiêu mộ mà đến, chết một vị liền thiếu đi một cái, có thể nói, Thẩm gia cường giả tại người Trăm gia trong lòng so những Nguyên Thạch đó, vàng bạc châu báu cũng còn muốn trân quý!

Bởi vì, Nguyên Thạch các loại có thể kiếm lại, nhưng là Thẩm gia cường giả là chết một vị thiếu một cái, tuyệt không phục sinh khả năng!

Như thế nào thực khách? Cái này cùng khách khanh cùng loại, nhưng là, thực khách là ở tại chủ nhân gia, ăn chủ nhân gia, muốn thay chủ nhân xuất sinh nhập tử, so khách khanh một chút cỡ nào tự do.

Đương nhiên, sở được đến tư nguyên cũng so khách khanh tốt hơn nhiều.

Tại Thẩm gia, có thể cùng thiên hạ tam si một trong đánh đồng cường giả vô cùng ít ỏi, thậm chí có thể nói dùng hai tay đều có thể đếm đi qua.

Thiên hạ tam si, vì là Tù Sĩ, Kiếm Sĩ, Kỳ Sĩ.

Cái này tam si cả đời vì là tù, kiếm, cờ mà si.

Tù Sĩ, một ngày uống cạn Thiên Bôi thần tiên nưong, mà không thấy nửa điểm say sắc.

Phải biết, một chén thần tiên nhường năng lượng làm một vị Vũ Vương cường giả say ngã Thiên Nhật!

Kiểm Sĩ, Kiểm Trung Hoàng Giả, Kiểm Thánh phía dưới Vô Địch Thủ!

Mười năm trước, cùng thiên hạ một kiếm thánh kịch chiến ba ngày ba đêm, cuối cùng lấy một chiêu tiếc bại!

Kỳ Sĩ, thiên hạ một Kỳ Đạo cao thủ, bị thế nhân tôn xưng là Kỳ Thánh!

Vừa ra đời liền phá giải thượng cổ mười đại ván cờ danh liệt chín "Vạn biến Vô Cương" ván cờ, về sau, bế quan năm mươi năm, lấy mười đại ván cờ Trung Vị liệt hai "Tứ Huy bảy sao" ván cờ Chứng Đạo Kỳ Thánh!

"Quên cô nàng kia hảo vận, hôm nay cô nãi nãi liền tha cho nàng!"

Trầm um tùm hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ: "Chờ ta Đại Sư Phụ trở về, cô nãi nãi nhất định phải để ngươi cái này đưa nhỏ phóng đăng biết Hoa nhi vì sao hồng như vậy!"

Sau đó, trầm um tùm nghiêm túc chú ý tới Diệp Văn.

Diệp Văn vẫn còn ở nhắm mắt dưỡng thần, một mặt lạnh nhạt.

"Ca, ta phát hiện Sát Thần càng ngày càng tiến, ta nên làm cái gì?"

"Hoa Si - mê gái (trai) là bệnh, cần phải trị!"

Trầm hạo phiết trầm um tùm liếc một chút, nói, "Đáng tiếc, ngươi không chữa được!"

Đương nhiên, lời này hắn cũng không nói đến đến, chỉ là ở trong lòng qua một cái miệng nghiêng.

"Vì sao ta cảm thấy sáng khoái?"

Trầm hạo ngẩng đầu nhìn lên trời, một mặt trững trững ưu thương. . .

Mà trầm um tùm trong miệng đưa nhỏ phóng đăng, Phong Linh mà giờ phút này nhưng là khuôn mặt ửng đỏ, đã hưng phấn lại sợ.

"Sư muội, ngươi, ngươi vậy mà lại hoa hai trăm vạn Hạ Phẩm Nguyên Thạch!"

Này tướng mạo cay nghiệt nữ tử hận sắt không thành thép nói ra: "Sư muội, ngươi thói quen này làm sao lại đổi không!"

"Sư Bá, lần này ngươi nhất định phải xuất thủ!"

Nhiếp Tú Phuong trịnh trọng đối với một bên lão giả tóc trắng nói ra.

Lão giả tóc trắng này, tướng mạo nhưng là môi hồng răng trắng, da thịt tinh tế tỉ mỉ bóng loáng, nhìn qua thật giống như mới sinh hài nhi.

"Không, ta không xuất thủ, ta làm sao có thể đối với những tiểu tử kia xuất thủ đâu?"

"Bọn họ đều không đủ ta một chưởng vỗ!"

Lão giả tóc trắng cười hi hi nói, giống một cái nghịch ngợm hài đồng ngồi quỳ chân trên ghế.

"Sư Bá, ngươi không xuất thủ, chúng ta liền không có cơm ăn!"

Nhiếp Tú Phuong ngữ khí băng lãnh, nhưng trong mắt lại lộ ra một cổ vẻ bất đắc dĩ.

"Không ăn cơm sẽ không ăn cơm. Ta có tẩu ăn!"

Lão giả tóc trắng ôm thật chặt chính mình bầu rượu, đầu tiên là đem rượu ấm giọng lên, phảng phất lại nói, "Xem đi, đói không đến ta, Sư Bá ta có tẩu ăn!"

Sau đó, chặt chẽ nâng cốc ấm ôm đến trong ngực, hung ác nói: "Ngươi cũng đừng muốn trộm ta tẩu ăn, bằng không Sư Bá đánh ngươi mông đít nhỏ nha!"

Phong Linh mà nhìn xem sư tỷ một nào tử hắc tuyến, không tìm không phổi cười khanh khách, cười nhánh hoa run rẩy.

Một bên khác, đồ tiểu tử xem kém chút chảy ra nước bọt, Phong Linh mà Trường Thanh thanh thuần Thuần, quốc sắc thiên hương, luôn luôn làm hắn thêm nhỏ dãi không thôi, có thể là, tiểu sư muội đối với hắn không thể nào sinh bệnh.

Làm hắn khá hơn một chút là, tiểu sư muội tựa hồ đối với bất luận cái gì nam tử cũng là như thế.

Nhưng mà, loại tình huống này mãi cho đến vừa rồi mới thôi liên thay đổi!

Tiểu sư muội vậy mà đối với một cái chỉ gặp một lần nam tử khen thưởng hai trăm vạn Hạ Phẩm Nguyên Thạch!

Tiểu sư muội tuy nói là bởi vì vừa căng thẳng, một kích động, một cao hứng liền sẽ không nhịn được nghĩ muốn tiêu phí thói hư tật xấu đưa đến, nhưng hẳn căn bản cũng không tin tưởng!

Đây là bệnh sao? Trên cái thế giới này có như thế Quái Bệnh sao? Hẳn đồ tiểu chủ tuyệt không tin tưởng!

"Đồ sư đệ, ngươi đi làm cái gì?"

Lúc này, Nhiếp Tú Phuong bỗng nhiên nhìn thấy đồ tiểu chủ đẩy ra Phòng Vip đại môn.

"Ta muốn đi làm Giác Đấu Sĩ, đánh lời đài, nhìn xem tiểu bạch kiểm kia có cái gì bản sự giá trị tiểu sư muội ném một cái trăm vạn Jean!"

Đồ tiểu chủ trùng trùng điệp điệp đóng lại đại môn, nổi giận đùng đùng đi.

Nhiếp Tú Phuong cũng không có ngăn cản, trên thực tế, nàng cũng muốn thu thập Diệp Văn một hồi.

"Sư tỷ, ta có phải hay không làm gì sai?"

Phong Linh mà đáng thương nói.

Giờ phút này, gặp nàng bộ dáng này, Nhiếp Tú Phuong làm thế nào cũng không nở mắng nàng, còn sờ sờ đầu nàng, nói: "Cái này chuyện không liên quan ngươi. . ."

"Làm sao không liên quan nàng sự tình? Hồng Nhan Họa Thủy rồi. . ."

"Tiểu Linh mà có người vì ngươi tranh giành tình nhân nha. . ."

Lão giả tóc trắng tiện hề hề nói, tặc mi thử nhìn, thấy thế nào, làm sao bỉ ổi.

"Tửu Si bá bá, ngươi nói loạn, Linh nhi về sau không cho ngươi lấy lòng ăn."

"Tiểu Linh mà không cần, bá bá sai, Tiểu Linh mà tha thứ bá bá có được hay không?"

Nhiếp Tú Phuong ở một bên xem mặt mũi trực nhảy, liền con hàng này cũng là đại danh鼎鼎 tam si một trong?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18 :Túy Quyền —— 1 quyền, La Hán say rượu!

"Sát Thân!"

Đồ tiểu chủ vừa tới trên lời đài, cũng là hét lớn một tiếng, Xem ra hận không thể cầm Diệp Văn ăn sống nuốt tươi.

"Ngươi còn có một câu nói có thể nói!"

Diệp Văn nhìn xem hắn, thản nhiên nói.

"Cái gì!"

Đồ tiểu chủ sững sờ.

"Ngươi có thể rút!"

Đồ tiểu chủ giờ mới hiểu được Diệp Văn ý tứ, tức giận phát điên, "Ngươi đang tìm cái chết!"

Thù mới hận cũ cùng một chỗ xông lên đầu, đồ tiểu chủ trong mắt hàn quang lóe lên.

"Phong Thần Tam Thức, Nhất Thức —— Phong Quyển Tàn Văn!"

Cuồng Bạo tiếng la tại Giác Đẩu Tràng trên không bồi hồi, tùy theo, một cỗ cuồng phong từ phương xa mà đến, sau cùng, hình thành một cái Phong Long Long Trảo trùng trùng điệp điệp hướng về Diệp Văn trên đỉnh đầu đập tới.

"Mười cái!"

Diệp Văn lạnh lùng nói ra.

Lúc này, đồ tiểu chủ mình bạch Diệp Văn ý tứ, sắc mặt sớm đã tái nhợt.

"Ta gặp qua tự đại, còn thật sự chưa từng gặp qua ngươi như thế tự đại!"

"Tại Phong Thần tông, thiên kiều vô số, nhưng không có một cái như ngươi phách lối như vậy, càn rỡ, buồn cười, một con kiến hôi, tự cho là đứng trên trời Chân Long, lại miệt thị tại ta!"

"Hôm nay, liền từ ta xé nát ngươi mộng tưởng!"

Đồ tiểu chủ một tay duỗi ra, phối hợp với Diệp Văn trên đỉnh đầu Long Trảo, hai hai chất chồng thêm, hình thành một cỗ đáng sợ uy thế.

"Ngươi đi chết đi cho ta!"

Đồ tiểu chủ tựa hồ đã nhìn thấy Diệp Văn té ở vũng máu bên trên, sau đó, trên mặt lộ ra Đại Cừ đến báo thoải mái nụ cười, trên thực tế, Diệp Văn cùng hán cũng không có cừ hận gì.

"Không có thực lực người trang bức là ngu ngốc, có thực lực người trang bức thì là thực ngư ếp, mà ta, cũng là cái sau, thực ngư ếp, cho nên, ngươi không may!"

Diệp Văn biểu hiện trên mặt biến đổi, ánh mắt lộ ra vẻ trêu tức, vừa mới nói xong.

Huru!

Kiểm quang bỗng nhiên lao ra!

Rút Kiếm Thuật!

Cùng lúc đó, Long Trảo đã đặt ở Diệp Văn trên đỉnh đầu một thước chỗ, nhưng mà, giờ khắc này.

Diệp Văn thân hình nhưng là bất thành linh trở nên mờ đi.

Cửu Bí hành trình Ngu Phương bí mật! Nhanh thiên hạ vô song!

"Không tốt, người đâu? Người đến đi nơi nào?"

Đồ tiểu chủ trong lòng kinh hoảng.

"Phanh —— "

Đồ tiểu chủ chỉ nghe thấy một đạo tiếng nổ lớn, lập tức, cả người cũng cảm giác như tung bay ở trong mây mù.

"Cái gì! !!"

Đồ tiểu chủ con mắt hơi chuyển động, phát hiện mình đã ở giữa không trung, dọa đến sắc mặt tái nhợt.

"Sư tỷ, cứu ta!"

Nhiếp Tú Phương nghe được tiếng la, trong mắt hàn quang lóe lên, "Đáng chết, thật sự là phế vật!"

Nhưng mà, nói là nói như vậy, Nhiếp Tú Phương nhưng lại không thể không xuống dưới cứu hán, đồ tiểu chủ gia tộc tại Phong Thần tông thế lực cũng không nhỏ.

Nhưng là, thân ở giữa không trung Nhiếp Tú Phương bất thành linh ánh mắt ngưng tụ, sau một khắc, lạnh như băng quát: "Dừng tay, không phải vậy ngươi chết chắc!"

Diệp Văn ngẩng đầu, thấy là một cái mỹ lệ nữ tử, mặt không đổi sắc, nhưng là, nghe được Nhiếp Tú Phương lời nói, sắc mặt nhất thời trầm xuống.

"Dám uy hiếp ta?"

Diệp Văn bỗng nhiên cười một tiếng, "Ta Sát Thần xưa nay không sợ uy hiếp, dám uy hiếp ta người, đã vài phút bị ta dạy bảo làm người."

Nghe vậy, Nhiếp Tú Phương mắng chửi nói: "Thật sự là không biết sống chết!"

"Con kiến hôi, muốn có con kiến hôi giác ngộ!"

"Không có ý tứ, vừa rồi tiểu tử kia cũng nói ta là con kiến hôi, nhưng bây giờ —— "

Diệp Văn nói đến đây, dừng lại một chút, lộ ra người vật vô hại nụ cười.

"Thiên Tàn Cước!"

Oanh!

Trong nháy mắt, tàn quang Loạn Vũ, vô số đạo Thái Ảnh bay ra, trực tiếp đá vào đồ tiểu chử trên mặt.

"Phanh phanh phanh. . ."

Chỉ chớp lát sau, đồ tiểu chử khuôn mặt liền sưng. . .

"Nhưng bây giờ, hán đã bị ta đánh thành đầu heo!"

Mười cái Giác Đấu Sĩ, Diệp Văn tích phân một ngàn!

Lấy được thanh đồng Đấu Sĩ xưng hào!

"Người muốn chết —— "

Nhiếp Tú Phương sắc mặt hoàn toàn băng hàn xuống dưới,

Thân hình thoát một cái, tiếp được hôn mê đồ tiểu chử về sau, lập tức, lần nữa phóng đi, một chương vỡ ra.

"Phong Thần Tam Thức, nhị thức —— Phong Thần chương!"

Hô ~!

Gió nhẹ khí lưu cuốn lên, ngưng tụ tại Nhiếp Tú Phương trong lòng bàn tay, mắt thấy là phải tích góp đến một cái đỉnh điểm thì liền sẽ nổ tung mà ra.

"Dừng tay!"

Một đạo uy nghiêm tiếng nói truyền đến.

Chỉ gặp một cái mang theo Kim Sắc Diện Cụ lão giả xuất hiện tại Nhiếp Tú Phương trong mắt.

"Tiền bối tốt nhất chớ có xen vào việc của người khác, nếu không, người chết chắc!"

Nhiếp Tú Phương ngữ hàm sát cơ nói.

"Ha-Ha, lão phu tung hoành thiên hạ hơn mười năm, còn thật sự là lần đầu bị người dạng này Tiểu Nữ Oa uy hiếp."

Kim Sắc Diện Cụ người cười ha ha một tiếng, thần sắc vui sướng, chỉ là trong mắt lóe lên một đạo hàn quang.

"Xì... Rồi —— "

Nhất thời, Nhiếp Tú Phương trên cánh tay tay áo liên tiếp vỡ nát đứng lên, trong lòng bàn tay khí đoàn cũng bị đánh tan.

"Người này đến là tu vì gì!"

Nhiếp Tú Phương nhìn xem một bên Diệp Văn có chút sợ hãi thần phục sắc mặt, tức giận xấu hổ vô cùng.

"Sur Bá, còn không mau xuất thủ!"

"Ai. . ."

Thở dài một tiếng, Từ Si xuất hiện, tiện tay ném ra ngoài trên thân bầu rượu.

"Rầm rầm rầm!"

Trong chốc lát, vô số ngọn lửa phóng lên tận trời, chỉ gặp hư không run lên, xuất hiện lít nha lít nhít kim ti tàn ảnh.

"Ta tưởng là ai, nguyên lai là Phong Thần tông cao đồ, trách không được không coi ai ra gì, nhưng là, tại ta Thiên Vũ Giác Đấu Tràng bên trong giương oai nhưng là tìm nhảm địa phương!"

"Chậm rãi, Kim lão quý, ta cũng không phải tới tìm người đánh nhau."

Từ Si khó được không còn điên điên khùng khùng.

"Đây hết thầy, cũng là hiểu lầm! Tiểu Phương Phương chúng ta đi!"

Từ Si vừa dứt lời, này Nhiếp Tú Phương nhưng là lập tức nói: "Hiểu lầm gì đó, ta tìm là tiểu tử này, trách người chuyện gì!"

Kim lão quý cười hắc hắc, nói: "Mỗi một cái giai cấp Đấu Sĩ cũng là ta Thiên Vũ Giác Đấu Tràng đệ tử, nói cách khác, người đối phó tiểu tử này, là ta Kim lão quý đệ tử."

"Ai bảo hần là tại bốn tọa khu vực quản lý tấn thăng thanh đồng Đấu Sĩ?"

"Người nói, quan không liên quan bốn tọa sự tình?"

"Muốn đi, tiếp ta một quyền lại nói!"

Kim lão quý bước ra một bước, lập tức oanh ra một quyền, chỉ gặp một đạo kim sắc quyền ảnh nhanh chóng biểu ra, lấy mắt thường căn bản cũng không năng lượng nhìn thấy di động quỹ tích.

"Ai . . ."

"Ta không muốn đánh đỡ a!"

Từ Si phiền muộn nói một câu, nhắc lên bầu rượu, đối với mình trút xuống một ngụm rượu lớn nước, sau đó, chóng mặt nói: "Nhìn ta Túy Quyền lợi hại!"

Ầm!

Từ Si vừa mới di động, liền bị chính mình chân cho trượt chân.

Diệp Văn một mặt "Khe năm, cái này cũng được? Đừng nói cho ta, cái này mẹ nó là một loại võ kỹ?"

Nhưng mà, đã thấy Kim lão quý ngưng thần mà đối đãi, quả nhiên, tại kim sắc quyền ảnh sẽ nện vào Từ Si trên thân thời điểm, Từ Si bỗng nhiên một cái Cá Chép lặn lội vọt lên!

"Túy Quyền, một quyền! La Hán say rượu!"

Phanh phanh phanh!

Từ Si cước bộ nhanh chóng thực sự động, mang ra vô số đạo Từ Si ảo ảnh đi ra, sau đó, những rượu này si đều nửa nằm trên mặt đất, một chân chống đỡ lấy, vung ra một đạo mềm nhũn quyền thức.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, Kim lão quý thân hình chợt nhảy lên, lui ra phía sau ra trên trăm bước.

Tơ mắt nhìn xem Từ Si mang theo mấy người rời đi.

"Tiểu gia hỏa, người rất không tệ, tiếp tục cố gắng đi, tranh thủ sớm ngày trở thành một tên chí tôn Đấu Sĩ!"

Kim lão quý đối Diệp Văn động viên nói một câu, liền bị đối Diệp Văn rời đi.

Không có người nhìn thấy, tay phải hần nhỏ xuống giọt giọt đỏ tươi huyết dịch. . .

"Không hổ là tam si một trong, trước kia, ta ngược lại thật ra xem thường thiên hạ anh hùng!"

Kim lão quý thở dài một tiếng, mang theo trầm thấp.

. . .

"Đứng! Khê Nhi!"

Nhìn thấy hai đại cường giả đối bình, Diệp Văn kém chút quên chính sự, vội vàng chạy về toà kia trong lồng giam.

"A, không nghĩ tới ngươi thật trở thành một tên thanh đồng Đấu Sĩ?"

"Bớt nói nhiều lời, nhanh lên mở cửa!"

Diệp Văn sốt ruột nói.

Lão già cũng không thèm để ý, nói: "Ta phải nhắc nhở ngươi một câu, bên trong chỉ ít có mười vị thanh đồng Đấu Sĩ, năm vị Hắc Thiết Đấu Sĩ, một vị Bạch Ngân Đấu Sĩ, ngươi nhưng phải cẩn thận!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19 :Hắc Thiết Đấu Sĩ, Đại Tượng!

"Rầm rầm ~ "

Làm lồng giam đại môn bị mở ra thì một đám tù phạm mãnh mẽ dừng lại, đình chỉ động tác trên tay, ánh mắt hung ác nhìn về phía Diệp Văn.

"Chắc chắc, người mới sao?"

"Lại một cái, xem ra gần nhất Giác Đấu Tràng không yên ổn thường a!"

"Phi, người mới, lần tới đây cho ta!"

Những này trong lồng giam người đều là phạm sai lầm giai cấp Đấu Sĩ, kêu gọi đầu hàng là một vị trong lồng giam Lão Đại, tục xưng. . . Ngục bá đạo!

"Roi vào khoai sọ trong tay, tiểu tử này không chết cũng phải lột da!"

Người chung quanh cười trên nỗi đau của người khác cười nhẹ nói.

"Ta hỏi các ngươi, người nào có hay không nhìn thấy một cái tiểu nữ hài?"

Khoai sọ vốn cho rằng người mới sẽ ngoan ngoãn dọa đến run lấy bầy, không nghĩ tới, Diệp Văn sẽ nói ra lời như vậy tới.

Khoai sọ sầm mặt lại, quát: "Tiểu tử, ngươi không nghe thấy ta nói chuyện sao?"

"Ngươi cút cho ta!"

Bất thành linh, Diệp Văn mãnh mẽ quay đầu, quát lên một tiếng lớn, chấn động trong lồng giam mọi người ngậy người như phồng.

Chờ một lát sau, khoai sọ kịp phản ứng, xấu hổ vô cùng, tức giận oa oa quát to một tiếng: "Thằng nhãi con, ba ba của ngươi quyết định, muốn đem trên người ngươi xương cốt từng cây hủy đi!"

Lúc này, Diệp Văn nhưng là trở nên bình tĩnh, rất tốt tính khí nói ra: "Hỏi lại ngươi một lần, có người hay không biết tiểu nữ hài kia ở đâu?"

"Người nào nói cho ta biết, ta liền dẫn hắn ra ngoài!"

"Uy, tiểu quý, ta đã cho ngươi một bộ mặt, để ngươi đem ngươi thân nhân mang đi ra ngoài, có thể ngươi không cần không biết tốt xấu, cái này trong lồng giam mỗi một phạm nhân, đều là không thể ra ngoài."

"Ngươi tốt nhất thu hồi vừa rồi câu nói kia, không phải vậy mắt mặt có thể là chính ngươi."

Lồng giam bên ngoài, vị kia Cửu Trọng Thiên Vũ Sư lãnh đạm nói ra.

"Ta —— nói lời giữ lời! Tuyệt không nuốt lời!"

Có thể là, Diệp Văn lại không có để ý đến hắn, việc quan hệ Khê Nhi sinh tử, Cửu Trọng Thiên Vũ Sư lời nói lộ ra như vậy nhỏ bé.

"Hắc hắc, ngay cả ngực đầu cũng dám đắc tội, Xem ra, ngươi người mới này thật sự là không hiểu quy củ."

"Đã như vậy, như vậy, ngươi liền không có sống sót tất yếu!"

"Lão Đại, mà lại xem tiểu khoai sọ vì ngươi lấy lại danh dự!"

Cạch!

Tại mọi người cũng còn chưa có trở về qua thần trong chốc lát, khoai sọ đã cười gần vung ra cánh tay phải!

Hoàng Giai trung cấp —— Xà Cốt tay!

Xà Cốt tay, tên như ý nghĩa, vừa thi triển đi ra hai tay giống như Xà Cốt linh hoạt, ác độc.

"Thậm, này người mới chết chắc!"

"Đến là người mới, không hiểu quy củ."

"Không phải không hiểu quy củ, là hắn quá phách lối, nếu là hắn trước tiên cho khoai sọ Lão Đại Thần phục lời nói, cũng sẽ không chịu loại độc này đánh, có thể nói, hết thấy cũng là hắn gieo gió gặt bão!"

Có người tiếc hận, có người thương hại, càng có người đối với Diệp Văn ôm không khỏi nộ hỏa.

Không hề nghi ngờ, Diệp Văn cốt khí thật sâu kích thích người kia, dù sao, hắn cúi đầu quen, thần phục quen, sớm đã chết lặng, trở thành một tên thấp nhất tồn tại.

Tại mọi người đủ loại không coi trọng dưới ánh mắt, Diệp Văn nhưng là bất thành linh xuất thủ!

Chỉ gặp Diệp Văn năm ngón tay hướng phía dưới nhất câu, thành ung trào hình dáng, mang theo tiên thiên cương khí chế trụ khoai sọ hai tay, tùy theo, mạnh mẽ dùng lực!

Răng rắc một tiếng!

Khoai sọ hai tay cốt cách toàn bộ đứt gãy!

"A —— "

Khoai sọ phát ra kêu thê lương thảm thiết âm thanh, cước bộ bối rối lui về phía sau, dùng một đôi ánh mắt oán độc nhìn xem Diệp Văn.

"Sau cùng hỏi lần nữa, ai biết!"

Người chung quanh đều sợ hãi hướng về trên vách tường tới gần, không dám nhìn thẳng Diệp Văn ánh mắt, vừa rồi chữ bói, miệng thị Diệp Văn mấy người càng là hoảng sợ hàm răng run lên.

Diệp Văn ánh mắt dần dần ảm đạm đi, sau cùng sắp tuyệt vọng.

"Ta biết!"

Tại yên tĩnh trong không gian, chợt vang lên một đạo non nớt giọng nữ.

"Hô!"

Diệp Văn nhanh chóng ngẩng đầu, thuận di đến bên cạnh người kia,

Thấp giọng quát hỏi: "Vì sao không nói sớm?"

"Ngươi đối với nàng cũng để ý sao?"

Không nghĩ, người kia hỏi một đằng, trả lời một nẻo.

"Không cần nói nhảm, không phải vậy ta giết ngươi!"

Diệp Văn trên thân dâng lên một cổ Bạo Lệ Khí Tức, kinh người vô cùng.

"Tới a, hướng về cái này đây, giết ta à!"

Kia tuổi tựa hồ chỉ có mười ba mười bốn tuổi thiếu nữ trên tức nhìn xem Diệp Văn, chằm chọc nói: "Thế nào, không dám động thủ? Xem ra, ngươi thật sự là rất quan tâm nàng a."

"Muốn biết, có thể a, cầu xin ta!"

"Ngươi cầu xin ta, ta sẽ nói cho ngươi biết!"

Nàng ánh mắt một mảnh lãnh đạm, băng lãnh đến cực hạn.

"Ta. . . Cầu xin ngươi nói cho ta biết Khê Nhi ở nơi nào. . ."

Diệp Văn từng chữ nói ra nói, đau thương đến cực hạn, "Nhanh không có thời gian, nàng được đưa tới đây thật lâu, nàng không có một chút chân khí, không biết bất kỳ. . ."

"Cái này, làm sao có thể không làm ta lo lắng. . ."

Diệp Văn trong mắt nước mắt lấp lóe.

Tuy nhiên ở chung ngắn ngủi, có thể Diệp Văn đã sớm bị đã động, này liễu lĩnh liễu mạng hộ thân, này cười đùa tí từng gây sự bộ dáng.

"Thiếu gia, coi như ta không xinh đẹp, ngươi cũng không cho phép không quan tâm ta a, không phải vậy, Khê Nhi không cho ngươi nấu cơm. . ."

Thiếu nữ tựa hồ bị Diệp Văn trong mắt vô hạn nhu tình cho đã động, thì thảo nói ra: "Tại lớn nhất tầng, bên trái số một gian phòng!"

Hừ!

Thiếu nữ vừa mới nói xong, Diệp Văn thân ảnh liền không thấy.

"Trời ạ, Bạch Ngân Đầu Sĩ, Trần Thần vậy mà thật nói cho hắn biết!"

"Đây là Độc Tri Chu sao?"

Bạch Ngân Đầu Sĩ, Độc Tri Chu tính tình quái đản, làm người âm lãnh, chính là một vị thay đổi thất thường Ngoan Nhân, với lại, thực lực cao cường, thủ đoạn độc ác!

Tại khoai sọ các loại một đám tiểu đệ trong mắt là thần nhân tồn tại, có thể là chỉ có khoai sọ biết, Độc Tri Chu đã phế, bằng không, bằng nàng tính tình năng lượng ngoan ngoãn bị giam ở chỗ này?

"Tiểu tử, nếu không phải Đại Tượng uy hiếp nói, nếu ai dám nói loạn lời nói liền nuốt sống hắn, ta đã sớm nói cho ngươi biết!"

"A, khoai sọ, đây là vì sao a?"

Bên trong một vị tiểu đệ không hiểu hỏi.

"Để cho hắn chết sớm sớm siêu sinh!"

Làm trong lồng giam, ngũ đại Hắc Thiết Đầu Sĩ đứng đầu Đại Tượng, không chỉ có thực lực kinh người, hơn nữa còn không chế hẳn tứ đại Hắc Thiết Đầu Sĩ.

Dạng này một thế lực, tại trong lồng giam tuyệt đối là vô địch tồn tại!

Khoai sọ, tuyệt không tin, đối mặt với như thế Ngoan Nhân, Diệp Văn hắn còn có thể sống!

"Đáng tiếc, không thể thân thủ báo thù!"

Đây là, khoai sọ duy nhất có điểm tiếc nuối.

. . .

Nhanh!

Nhất định phải nhanh lên nữa! Không phải vậy không kịp!

Thiên Lý Nhân phát động, Diệp Văn đã sớm thấy rõ lúc này Khê Nhi tình huống thật không tốt.

"Cứu mạng, thiếu gia mau cứu Khê Nhi a!"

Đột nhiên, Khê Nhi âm thanh vang lên.

Diệp Văn nghe được Diệp Khê Nhi bắt lực tiếng kêu thảm thiết, chỉ cảm thấy trái tim bị thiên đao vạn quả.

"Phù hộ, ông trời phù hộ, Khê Nhi nhất định phải không có việc gì a!"

Diệp Văn chỉ có thể cầu nguyện.

"Thiếu gia. . ."

Khe Nhi nhìn xem trước mặt núi thịt, trong lòng sợ hãi hoảng sợ đến cực hạn.

Tay phải yên lặng cầm lấy một cây chủy thủ.

Cây chủy thủ này mẫu thân đưa cho nàng, tại sao phải lưu dao găm cho nàng? Khê Nhi đã từng hỏi, mẫu thân nói, đây là sợ người xấu khi dễ Khê Nhi.

Nếu như không thể giết chết người xấu, như vậy thì tự sát đi.

Không phải vậy, sẽ chỉ khổ hải tử.

Khe Nhi đã từng không biết, hiện tại hiểu.

Nguyên lai mình là mẫu thân bị người xấu khi dễ về sau, sinh hạ, trách không được mẫu thân không thể nào đau chính mình.

"Hắc hắc, tiểu nương tử, liền để ta Đại Tượng tới yêu ngươi đi."

"Ta Đại Tượng thực lực có thể mạnh, hả? Ngươi không nguyện ý? Ngươi dám ám sát ta?"

"Ta muốn" chuẩn bị" chết ngươi!"

Đại Tượng rống to.

"Thiếu gia!"

Nhìn xem dao găm bị đánh bay, Diệp Khê Nhi trong lòng tuyệt vọng, muốn một đầu hướng về trên tường đánh tới.

Lúc này!

"Không muốn!"

"Khê Nhi, không muốn!"

Diệp Văn la lên, tiếng hò hét truyền đến.

Oanh!

Trăm ngàn cân nặng đại môn bị một chân đá văng!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20 :Long Tượng Già Diệp Thê!

"Thiếu gia!"

Diệp Khê Nhi bất thành linh nhìn thấy Diệp Văn, đầu tiên là sắc mặt hoan hỉ, sau đó, lo lắng hô: "Thiếu gia, ngươi đi mau, không cần quản Khê Nhi, cái

tên xấu xa này rất lợi hại!"

"Khê Nhi, ta không đi, ta muốn bảo vệ ngươi."

Diệp Văn trong lòng ấm áp, sau đó lắc đầu, ánh mắt chuyên chú nghiêm túc nói.

"Thiếu gia, hấn thật rất lợi hại, cầu xin ngươi không cần quản Khê Nhi, nếu không ngươi sẽ chết!"

Diệp Khê Nhi chảy xuống nước mắt, vừa rồi nguy hiểm như vậy tình huống dưới nàng đều không khóc.

Có thể là Diệp Văn vừa đến, Diệp Khê Nhi trong lòng lo âu Diệp Văn, lại lập tức liền chảy xuống nước mắt.

"Đây mới thực sự là tốt với ta người!"

Diệp Văn nội tâm hô lớn, "Ai khi dễ nàng —— người nào chết!"

Hừ!

Lúc này, Diệp Văn cước bộ nhoáng một cái, Mê Tung Huyền Ảnh sử xuất.

"Thiên Tàn Cước! —— "

"Phanh phanh phanh!"

Đại Tượng giờ khắc này còn không có lấy lại tinh thần, cho nên, khi hấn phát hiện Diệp Văn thời điểm, Thiên Tàn Cước cũng rơi vào trên người hấn.

"Oanh —— "

Đại Tượng núi nhỏ kia nhục thân trực tiếp bị Diệp Văn đá bay ra ngoài, khắc ở trên tường, sau đó, oanh một tiếng giáng xuống.

Nhưng là, Đại Tượng toàn thân không có nửa điểm thương thế!

"Cái gì!"

Diệp Văn đồng tử co rút lại.

"Hắc hắc, kinh ngạc đi!"

Đại Tượng lay động một chút cự đại đầu lâu, nhẹ răng cười một tiếng, nói ra: "Nếu như ngươi biết ta vì là tu luyện cái này Long Tượng Già Diệp Thê, kinh lịch trải qua đao cắt, chảo dầu, trong nước phát cáu bên trong đi, ngành sinh sinh cầm chính mình từ hơn chín mươi cân người gầy biến thành một cái nặng một vạn cân Đại Mập Mạp."

"Chỉ sợ, ngươi liền sẽ không giết mình như vậy!"

Đại Tượng nhìn xem Diệp Văn khuôn mặt, trên mặt hiện lên một tia ghen ghét.

"Ngươi biết ta tại sao phải cầm chính mình biến thành người này không người quý không quý bộ dáng sao?"

"Đây hết thủy cũng là bởi vì ta mối tình đầu tình nhân!"

"Nàng vậy mà phản bội ta, cho nên, ta muốn trả thù, ta muốn trả thù khắp thiên hạ nữ tử!"

"Người điên!"

Diệp Văn lạnh lùng châm chọc nói.

"Vâng, ta là người điên, có thể dù sao cũng so ngươi tốt! Bởi vì ngươi sắp bị ta cái tên điên này đánh chết, a ha ha. . ."

Tiếng cười như sấm, chấn động lồng giam lay động không thôi.

"Là Đại Tượng, tiểu tử kia chết chắc!"

Khoai sợ mừng rỡ như điên, sau đó, trong mắt lóe lên một tia ngoan lệ quang mang.

"Ai. . . Người tốt sống không lâu, tai họa di ngàn năm rồi...!"

Lúc này, có người thăm thăm nói ra.

Đột nhiên Như Lai âm thanh, để cho Diệp Văn bị kinh ngạc, sau đó nhìn về phía Đại Tượng sau lưng.

Chỉ gặp trên vách tường khóa lại một cái gầy như que củi lão già, không, nói gầy như que củi cũng sai, bởi vì lão già này toàn thân chỉ còn lại có một lớp da bao xương!

"Oanh!"

Bất thành linh, Đại Tượng Cuồng Bạo quát: "Lão gia hòa, ngươi cảm miệng cho ta!"

Đại Tượng bất thành linh đâm ra một quyền, lão già kia ngực bụng lập tức vào bên trong lõm đi vào, với lại, cả người bị này một cổ cường đại lực đạo khám nạm đâm trong vách tường.

"Thật là khủng khiếp lực lượng!"

Diệp Văn vô ý thức lui lại một bước.

Lão già kia còn chưa chết, nhìn xem Diệp Văn lui lại một bước, chợt mở miệng nói ra: "Long Tượng Già Diệp Thể Trảo Môn tại chỗ rón nơi đó."

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, quét hình hình thức thăng cấp."

Lão già vừa dứt lời, Diệp Văn trong đầu liền vang lên hệ thống âm thanh.

"Quét hình hình thức thăng cấp thành công, lần này quét hình để tránh phí, quét hình bắt đầu."

"Đại Tượng, Thiên Vũ Giác Đấu Tràng Hắc Thiết Đấu Sĩ, Vũ Sư Tam Trọng, bởi vì tu tập Long Tượng Già Diệp Thể, chiến lực có thể so với Vũ Sư Bát Trọng Thiên!"

"Tổng hợp thực lực bảy, đánh giá Bán Tinh cường giả!"

"Hệ thống nhắc nhở, Long Tượng Già Diệp Thể vì là Địa Giai cao cấp Hoàn Luyện Công Pháp, Trảo Môn chỗ rón, hệ thống đề nghị chủ ký sinh dùng Rút Kiếm Thuật công kích, đáng giá chú ý là. . ."

"Long Tượng Già Diệp Thể tu tập người,

Lực lượng khủng bố kinh người, chủ ký sinh cẩn thận nhục thân bị công kích đến."

"Đương nhiên, nếu chủ ký sinh cũng không cần lo lắng quá mức, có hay không không thể bản hệ thống ở đây, chỉ cần chủ ký sinh không có bị miêu sát, trong hệ thống thánh dược chữa thương bảo đảm đủ!"

Diệp Văn trở mình một cái liếc mắt, lười nhác trả lời hệ thống.

"Cảm ơn Lão Tiên Sinh nhắc nhở!"

Diệp Văn hướng về lão già kia chân thành ôm quyền nói ra.

"Chắc chắn, thật sự là một bộ cảm động hình ảnh a, lão gia hòa, chẳng lẽ lại ngại lại lên thu đồ đệ tâm tư?"

Đại Tượng ở một bên chép miệng một cái.

"Đáng tiếc, ngại nguyện vọng này nhất định thành khoảng trống, hán hôm nay chết chắc!"

"Còn có, Long Tượng Già Diệp Thể Trảo Môn tại chỗ rón? Lão gia hòa, ngại muốn hại người cũng không cần nói như vậy?"

Đại Tượng cười đắc ý, căn bản cũng không tin lão già lời nói, Long Tượng Già Diệp Thể Trảo Môn hán luôn luôn có nghiên cứu, nhưng sau cùng phát hiện.

Long Tượng Già Diệp Thể không có Trảo Môn!

Về phần chỗ rón? Trò cười, đây chính là toàn thân cứng rắn nhất một nơi!

"Tiểu gia hòa, ngại có thể lên đường!"

Đại Tượng hai cái đùi như trụ cột, đập lên mặt đất phát ra ầm ầm tiếng nổ lớn.

"Chết đi!"

Hán hét lớn một tiếng, sau đó, cự đại quyền đầu mang theo bọc lấy lực lượng kinh khủng, hướng về Diệp Văn đầu lâu đập tới!

Không thể nghi ngờ, cái này nếu như bị đập trúng, xác định vững chắc nổ đầu! Từ trạng, vô cùng thê thảm!

"Thành công!"

Gây như que củi lão già bỗng nhiên nói ra.

Ồ trong mắt lão già, Diệp Văn sắc mặt bình tĩnh.

Huru!

Sau một khắc, một đạo hàn quang phóng lên tận trời!

Ngay sau đó, đầy trời huyết dịch tung tóe tán ra!

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, Đại Tượng mang trên mặt vẻ không cam lòng ngã xuống.

"Làm sao có khả năng? Lão già hỏa, người khi đó không phải nói, Long Tượng Già Diệp Thế không có Tráo Môn sao?"

"Ta nói là, đại thành Long Tượng Già Diệp Thế!"

Lão già nhìn thấy Đại Tượng thâm trạng, vui sướng cười cười.

"Lão thất phu —— "

Đại Tượng sau cùng bất thành linh phát ra một đạo kêu thê lương thảm thiết âm thanh.

Bởi vì, Đại Tượng nhớ rõ lúc trước vừa học tập Long Tượng Già Diệp Thế thời điểm, lão già cũng không có nói đại thành Long Tượng Già Diệp Thế không có Tráo Môn!

"Thiếu gia —— "

Gặp Đại Tượng cuối cùng chết đi, Diệp Khê Nhi kích động ôm chặt lấy Diệp Văn.

"Khê Nhi, không có việc gì, không có việc gì."

Diệp Văn xấu hổ không biết làm sao, tay không biết để chỗ nào, sau cùng mới ôm Diệp Khê Nhi non mềm vòng eo.

"Thiếu gia. . ."

Khê Nhi toàn thân run lên, sắc mặt tươi đẹp ửng ửng, trong mắt nhu tình như nước.

Trách không được Khê Nhi sẽ như thế, bởi vì vòng eo vốn là nữ tử mẫn cảm khu vực một trong.

Diệp Văn gặp Khê Nhi một bộ "Chịu đựng ngắt lấy" đáng yêu bộ dáng, nóng vội ngựa, hận không thể cầm Khê Nhi "Giải quyết tại chỗ", trong lòng nóng hổi, muốn hôn Khê Nhi cặp môi thơm.

Khê Nhi lông mi dài run lên một cái, sau cùng, chậm rãi nhắm mắt lại, hơi hơi ngóc đầu lên.

"Khụ khụ. . ."

Lúc này, vang lên một đạo không đúng lúc tiếng ho khan.

Diệp Văn động tác, im bật mà dừng!

Khê Nhi cũng mãnh mẽ lấy lại tinh thần, bỗng nhiên hét lên một tiếng, mãnh mẽ lùi lại ra mấy bước, hai tay che khuôn mặt nhỏ, không dám tiếp tục nhìn về phía Diệp Văn.

"Thiếu gia, người thật là xấu. . ."

Khê Nhi, cắn chặt môi dưới, trong mắt lóe ra trong suốt nước mắt.

"Ta. . . Oan nha!"

"Ta rõ ràng cái gì đều không làm tốt không tốt!"

Diệp Văn trong lòng phiền muộn đến cực hạn, sau cùng, ánh mắt hung dữ nhìn chằm chằm lão già kia.

Thăng tướng tướng Thiên Quân xem trong lòng run rẩy, bất đắc dĩ, nói ra: "Tiểu Hữu, đừng có lại nhìn kỹ không?"

"Lão đầu tử cũng không muốn a, có thể là lão đầu tử thân thể hư, thật sự là —— thực sự xem không các ngươi cái này a!"

"Tha thứ một chút, lão đầu tử còn muốn lại sống thêm mấy năm tâm tư đi!"

"Đừng nhìn! Đại Bất Lão đầu lĩnh cầm Long Tượng Già Diệp Thẻ truyền cho ngươi như thế nào?"

Sau cùng, cùng nhau Thiên Quân thực sự chịu không Diệp Văn ánh mắt, mãnh mẽ la lớn.

"Tốt!"

Vượt quá hân dự liệu là, Diệp Văn lại một lời đáp ứng!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21 :Ma Kha 3 chỉ

Long Tượng Già Diệp Thẻ chính là Địa Giai Cao Cấp Công Pháp, tu tập độ khó khăn tương đối lớn.

Lúc này, Diệp Văn dựng ngược ở trên tường, vền vẹn ngón trở chống đỡ lấy tự thân thân thể.

"Oanh!"

Tại Diệp Văn trong cơ thể, chân khí nhất thời cuồng tảo lưu động, giống như long tựa như voi.

Chỉ gặp Diệp Văn sắc mặt đã trở nên đỏ bừng.

"Lão gia hòa, ngươi có phải hay không có ý!"

Diệp Văn trong miệng phun ra một đạo phần nộ âm.

Sớm biết Long Tượng Già Diệp Thẻ khó học như vậy, hân liền từ bỏ, hoặc là dùng một chút điểm kinh nghiệm để cho hệ thống trực tiếp trợ giúp chính mình luyện tập thành công.

"Khụ khụ, tiểu tử không nên gấp gấp à, ngươi phải biết nóng vội ăn không nóng đậu hũ a!"

Tương Thiên Quân giống như cười mà không phải cười nhìn một chút Diệp Khê Nhi.

"Già mà không đứng đắn!"

Diệp Văn hiện tại chỉ muốn nhanh chóng kết thúc cái này đáng chết công pháp.

Cho nên, Diệp Văn hoàn toàn tĩnh hạ tâm, nhẫn thụ lấy luyện công mang đến thống khổ.

"Hảo Tiểu Tử, sức chịu đựng không tệ lắm!"

Long Tượng Già Diệp Thẻ thống khổ trừ chết đi Đại Tượng bên ngoài, cũng chỉ có Tương Thiên Quân hiểu biết sâu nhất.

Tại tu tập Long Tượng Già Diệp Thẻ trong quá trình, tu tập người trong cơ thể sẽ sinh ra một cỗ lực lượng khổng lồ, cỗ lực lượng này đủ để no bạo tu tập người thân thể.

Đương nhiên, nó thời khắc duy trì tại một cái điểm bên trên, chịu đựng được liền sẽ tự động tiến vào kế tiếp cửa khẩu, nhìn không được, chỉ có thể chết đi!

Vô đạo một đường cũng là như thế tàn khốc, giống như đi ngược dòng nước, không tiến tức thoái.

"Hiện tại hẳn là đến vạn quân lực lượng a?"

Tương Thiên Quân chắc chắn tán thưởng một tiếng, "Hào Tiểu Tử, xem ra ngươi mới là Long Tượng Già Diệp Thể thích hợp nhất truyền nhân a!"

Long Tượng Già Diệp Thể, một tầng là khí hải Luyện Lực.

Tại giai đoạn này bên trên, sẽ sinh ra một tầng Long Tượng lực lượng, lúc trước, Đại Tượng ở đây giai đoạn bên trên, chỉ có điều khó khăn lắm đạt tới trăm đồng đều lực lượng.

Liên xem như dạng này, cũng làm cho Tương Thiên Quân lau mắt mà nhìn, xem Đại Tượng vì là tiếp ban truyền nhân, cũng chính là bởi vì này, Tương Thiên Quân mới có thể cẩn thận dạy Đại Tượng.

Chỉ là, không nghĩ tới, sau cùng sẽ bị Đại Tượng đánh lên thành công, Phần Khốn lai chính mình. . .

Thật sự là biết người biết mặt không biết lòng a!

Tương Thiên Quân nản lòng thoái chí, sinh ra thoái ẩn ý nghĩ.

"Tiểu tử, đây là Long Tượng Già Diệp Thể bí tịch, ngươi tốt nhất bảo tồn đi!"

Tại Diệp Văn hoàn thành Long Tượng Già Diệp Thể một cái luyện khí Chu Thiên thời điểm, Tương Thiên Quân mở miệng nói ra.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh thu hoạch được Địa Giai Cao Cấp Công Pháp võ kỹ một bản, khen thưởng chủ ký sinh ba vạn điểm kinh nghiệm!"

Lúc này Diệp Văn, trên thân điểm kinh nghiệm đã đem gần có hơn năm vạn.

"Lão gia hòa, ngươi làm cái gì vậy?"

"Ta Lão thôi, không muốn chơi tiếp tục!"

Tương Thiên Quân tự giấu cười một tiếng, nói.

"Tiểu tử, lão đầu rất xem trọng ngươi a, ta cái mạng này là ngươi cứu, lão gia hóa trên thân trừ quyền này Long Tượng Già Diệp Thể bên ngoài, trọng yếu nhất còn có. . ."

"Khe nằm, lão gia hòa, ngươi lại còn tàng trữ?"

Diệp Văn một mặt kinh ngạc.

Tương Thiên Quân mặt đen lại, "Tiểu tử ngươi cũng không phải đồ đệ của ta, lão gia hòa cho ngươi Long Tượng Già Diệp Thể đã rất phúc hậu."

"Nhìn ngươi cái này lải nhải bộ dáng, là không muốn lão gia hòa trên thân bảo đảm tuyệt học đúng không?"

"Ai nói!"

Diệp Văn lập tức quát to, một mặt chính khí, "Ta có nói qua sao? Có sao? !"

Dạng như vậy, đừng đề cập có bao nhiêu vô tội.

"Hi hi. . ."

Diệp Khê Nhi ở một bên cũng nhịn không được cười nhẹ lên tiếng.

"Ai, ngươi a. . ."

Tương Thiên Quân lắc đầu, bị Diệp Văn chọc cười.

"Ta bảo đảm tuyệt học chính là Ma Kha Tam Chỉ, nhất chỉ Phá Sơn Hà, hai chỉ Toái Tinh thần, ba ngón Vạn Tượng Quy Nhất."

"Cái này Ma Kha Tam Chỉ chính là thượng cổ tuyệt học, ngươi cần phải nhớ kỹ, đúng, Ma Kha Tam Chỉ tốt nhất đừng tại Thiên Hạ trước sáu thế lực ba trong chùa môn hạ đệ tử lộ ra!"

"Nếu không,

Bị đuổi giết cũng đừng trách ta!"

"Nhắc lại ngươi một câu, bị cái này ba chùa truy sát, trên trời dưới đất có thể cứu ngươi chỉ có một chỗ."

"Cái kia chính là thiên hạ nhìn qua!"

"Đừng quên. . ."

Tương Thiên Quân hảo tâm thăm thăm nói ra.

Diệp Văn xì xỉ rằng, "Nguy hiểm như vậy a, ta vẫn là không cần học đi!"

Diệp Văn nói, liền lui ra phía sau một bước, nhưng không ngờ Tương Thiên Quân cười ha ha một tiếng, "Cái này coi như không phải do ngươi!"

"Khe nằm, ngươi lão gia hỏa này muốn làm gì?!"

Diệp Văn chửi ầm lên nói.

Nhưng mà, cái này không làm nên chuyện gì, Tương Thiên Quân gầy yếu thân thể bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ kinh thiên lực lượng, hoàn toàn không chế lại Diệp Văn, càng là nhẹ nhàng thoải mái cầm Diệp Văn khoanh chân ngồi xuống.

Mà Tương Thiên Quân thì là ngồi tại Diệp Văn phía sau, lập tức, duỗi ra song chưởng.

"Lão gia hỏa, ngươi cũng không nên lấy Oán báo Ân a!"

Cầm phía sau lưng lộ ra, Diệp Văn có chút ít sợ hãi.

Lời vừa nói dứt, Diệp Văn phát ra kêu đau một tiếng.

Chỉ gặp Tương Thiên Quân song chưởng đã chống đỡ tại Diệp Văn phía sau, trên đỉnh đầu càng là toát ra cuộn cuộn nồng đậm chân khí, cái này chính là Tương Thiên Quân một thân tu vi chỗ.

"Oanh. . ."

Giống như đại dương mệnh mông, sau một khắc, Diệp Văn liền cảm nhận được một cỗ to lớn bàng mông Long Tượng lực lượng xông vào trong cơ thể, sau đó, càng có Ma Kha Tam Chi truyền thừa pháp môn cũng cùng một chỗ khắc vào trong cơ thể.

"Lão gia hỏa, ngươi muốn làm gì? Ngươi điên hay sao?"

Diệp Văn cả kinh nói.

Nguyên lai, Tương Thiên Quân tại truyền tống Ma Kha Tam Chi pháp môn truyền thừa thời điểm, cũng cùng một chỗ vượt qua hấn một thân chân khí.

"Ta không muốn chơi, cho nên người tốt làm đến, cho ngươi năm trăm năm công lực."

"Thế nào, có phải hay không cảm giác mình cũng có lời?"

"Cũng đúng, cứu một cái ta như vậy Tao Lão Đầu, có thể được đến cái này mấy loại chỗ tốt, tiểu tử, ngươi cũng không tính thua thiệt!"

Lúc này, Tương Thiên Quân còn cười ra, ở trong mắt Diệp Văn là như vậy thật không thể tin.

"Chẳng lẽ lại, lão nhân này điên?"

Ngay tại Diệp Văn vừa mới phát ra dạng này kỳ quái ý nghĩ thời điểm, hệ thống âm thanh vang lên lần nữa.

"Hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh đạt được Long Tượng Vũ Hoàng Tương Thiên Quân năm trăm năm công lực truyền thừa, bản hệ thống quyết định khen thưởng chủ ký sinh một bản 《 Thiên Địa Vô Cực 》 kiểm pháp."

"Chú, Thiên Địa Vô Cực kiểm pháp chính là phương thiên địa này mười lăm đại thể lực một trong, Thiên Địa Vô Cực tông Trần Tông kiểm pháp!"

"Mời chủ ký sinh cẩn thận sử dụng, nếu không hậu quả có thể tham chiếu Long Tượng Già Diệp Thể bị tiết lộ hậu quả. . ."

Diệp Văn nghe vậy, lúc này khóe miệng cũng là co lại.

Hệ thống, còn có thể lại dựa vào điểm phổ không?

Một nén hương về sau, Tương Thiên Quân chậm rãi thu hồi song chưởng, sắc mặt có chút tái nhợt.

"Tiểu tử, ta đi, nếu có phiền phức lời nói, dùng khối ngọc bội này đến Cổ Đô hoàng triều Tương gia tới tìm ta."

"Ngươi sự tình chính là ta sự tình, ta Tương Thiên Quân thiếu ngươi một cái mạng, ngươi suy nghĩ gì thời điểm cầm lại đều có thể, đương nhiên là tại ba

năm sau, ba năm này ta có chuyện trọng yếu muốn làm."

"Mệnh tạm thời còn không thể cho người. . ."

Tương Thiên Quân đi, nói ra lời nói, ở trong mắt Diệp Văn là buồn cười như vậy.

Trên thực tế, Tương Thiên Quân cho hết thầy theo người ngoài đủ để trả lại Diệp Văn ân tình.

Mà Diệp Văn cũng xác thực nghĩ như vậy.

Long Tượng Già Diệp Thê, Ma Kha Tam Chi, năm trăm năm Vũ Hoàng công lực truyền thừa, bên nào không phải ngàn năm khó gặp đồ vật?

"Thật là đồ ngọc!"

Diệp Văn cười mắng, Tương Thiên Quân ở trong mắt Diệp Văn là một cái trọng tình trọng nghĩa đứa ngọc.

Nặng hơn nữa tình trọng nghĩa cũng là một đứa ngọc!

"Thiếu gia, đừng khổ sở." Khê Nhi cầm ra khăn, chà chà Diệp Văn cái trán.

"Ta không có khổ sở, lão tiểu tử kia tính là gì? Ta sẽ vì hấn khổ sở? Nói đùa!"

"Ta muốn khổ sở cũng là vì Khê Nhi a!"

"Thiếu gia. . ." Diệp Khê Nhi ưm then thùng một tiếng.

"Đúng, Khê Nhi, là ai đem người đưa đến tại đây?"

Sau đó, Diệp Văn nhớ tới cái kia kẻ cầm đầu, lạnh lùng hỏi.

"Ta giống như nghe người ta nói, hấn gọi Trần Lâm lâm. . ." Khê Nhi bất thành linh khê giật mình, "Thiếu gia, người muốn làm gì? Khê Nhi đã không có việc gì, cầu xin người không cần đi giết người, Khê Nhi sợ hãi. . ."

"Sợ cái gì?" Diệp Văn không khỏi hỏi.

"Sợ hãi thiếu gia Vĩnh Viễn Ly Khai ta!"

"Oanh!"

Diệp Văn toàn thân run lên, trong lòng trào lên một dòng nước ảm.

"Tốt, thiếu gia không giết người!"

"Thật sao?"

"So trên châu thật đúng là!"

"Thiếu gia, người thật tốt!"

Diệp Khê Nhi nín khóc mà cười.

"Người không phải thường xuyên nói, thiếu gia, người thật là xấu à. . ."

Diệp Văn học giọng nói của nàng, trêu chọc một câu, nhắm trúng Diệp Khê Nhi vùi đầu ở trước ngực, then thùng không nói thêm gì nữa.

Nhìn xem Diệp Khê Nhi, Diệp Văn ở trong lòng bổ sung một câu, "Ta không giết người, nhưng ta sẽ để cho nàng sống không bằng chết!"

"Khê Nhi, chúng ta đi trước ra cái địa phương quý quái này đi!"

"Ừm, ta nghe thiếu gia!"

Chương 22 :Lạc Thần Tuyệt Vũ chương vs1 chỉ Phá Sơn Hà!

"Hắc hắc, Lão Đại chiến đấu lực thật đúng là cường hãn a."

"Cũng là chính là, cô nàng kia tuy nhiên vóc dáng không cao, nhưng tướng mạo lại xác thực nhất lưu, nói là tuyệt sắc cũng không đủ! Khó trách Lão Đại đối với hân cứ như vậy mê!"

"Ách, cô nàng kia là không tệ, nhưng các ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được cái kia Hồng Y Thiếu Nữ cũng rất hỏa cay sao?"

Vừa nhắc tới Hồng Y Thiếu Nữ, bốn người trong mắt nhất thời bốc lên ánh sáng.

"Cô nương kia thật là đủ sòng a! Xuyên thành dạng như vậy!"

Tại Đại Tượng ngoài cửa, mấy cái người mặc nam tử mặc áo giáp đen bí ỏi trò chuyện với nhau, đây chính là mặt khác bốn cái Hắc Thiết Đấu Sĩ.

"Các ngươi nói cái kia Hồng Y Thiếu Nữ ở đâu?"

Mấy người đã chìm đắm trong Trần Lâm Lâm nóng bỏng dáng người bên trên, đột nhiên Như Lai thanh âm đàm thoại để bọn hân đều giật mình.

"Cút đi!"

"Cái nào con rùa dám ở mấy ca trước mặt xen vào?"

Hắc Thiết các đấu sĩ nhìn lại, chỉ gặp một thiếu niên mang theo vừa rồi cô nàng kia lẳng lẳng đứng tại bọn họ trước mặt.

"Ách, là ngươi? Lão Đại?"

Mấy người thần sắc biến đổi, tựa hồ nghĩ đến cái gì, vội vàng hướng về trong phòng vừa nhìn, chỉ gặp Đại Tượng thân thể nằm trên mặt đất, không nhúc nhích.

"Lão Đại —— "

"Nhìn không ra, các ngươi vẫn còn rất giảng nghĩa khi?"

Diệp Văn mĩa mai một câu, bắt quá, cũng liền tại một câu nói kia về sau, bên trong một cái Hắc Thiết Đấu Sĩ vậy mà xoay người chạy!

Đánh mặt, trần trụi đánh mặt!

Diệp Văn thẹn quá hoá giận, quát: "Sinh Tử Phù!"

Hưu!

Tại Diệp Văn trên tay xuất hiện một đạo trần ngập Sinh Tử Chi Khí chỉ riêng phù hư ảnh.

"Àm!"

Cái kia Hắc Thiết Đấu Sĩ bên trong Sinh Tử Phù về sau, lập tức nằm trên mặt đất, kêu thảm không thôi.

"Lão tứ!"

Ba cái Hắc Thiết Đấu Sĩ thê lương la lên một tiếng, hân cùng cái này lão tứ quan hệ rất tốt.

"Giao gió gặt bão!"

Lão nhị âm trầm quát, "Đừng nghĩ lại trốn, cầm phía sau lưng lộ ra, chúng ta liền phải biến thành lão tứ như thế kết cục, cho nên, mấy ca cùng tiểu tử này liều đi!"

Cùng lúc đó, Lão Tam đại thủ vỗ, quát: "Hân trời chương!"

"Oanh!"

Diệp Văn nhìn cũng không nhìn, một chiêu Bài Vân Chương vung ra.

Phanh ——

Lão Tam thân thể lập tức bay rót ra ngoài.

"Đáng giận!"

Lão Đại điên cuồng hô: "Lão Ngũ, còn không xuất thủ!"

Sau đó, vị này Hắc Thiết Đầu Sĩ lật bàn tay một cái.

Ầm!

Một tiếng vang trầm, chỉ gặp một đạo hắc ảnh lấy tốc độ ánh sáng xông lên Diệp Văn.

Diệp Văn nhướng mày, biết mình trốn không thoát, dứt khoát cũng không tránh, toàn thân chấn động, tiên thiên cương khí mãnh mẽ kích động tràn ra đi.

Đình!

Quả không phải vậy, bóng đen này cũng không có đánh tan tiên thiên cương khí kết giới, trái lại, bị bắn ra xa xưa, sau cùng, mới nhìn rõ đây là một khóa đen nhánh Đạn Châu.

Huru!

Mà Diệp Văn thì là không có dừng lại chỉ chốc lát, lập tức thân hình xông lên.

"Thiên Địa Vô Cực kiếm pháp, một kiếm, Truy Phong!"

Thiên Địa Vô Cực kiếm pháp, cùng sở hữu Ngũ Kiếm, Diệp Văn mới vừa vận nắm giữ một kiếm Truy Phong.

Bất quá, làm Thiên Địa Vô Cực tông Trần Tông kiếm pháp, coi như chỉ là một kiếm cũng cũng không được.

Rầm rầm~

Đột nhiên, từng đợt vô hình khí lưu phun trào tiến đến.

"Không tốt!"

Lão nhị run lên trong lòng, chợt quát to: "Lão Ngũ, ngươi vì sao còn không xuất thủ?"

Tiếng nói vừa mới rơi xuống.

Giữa thiên địa truyền đến oanh một tiếng vang thật lớn!

Chỉ gặp những khí lưu đó đã hóa thành năm gió chi kiếm, thẳng hướng hai cái Hắc Thiết Đầu Sĩ.

Một lần cuối cùng, hắn cuối cùng thấy rõ Lão Ngũ đang làm gì, không nhìn còn khá, vừa nhìn phía dưới, hắn tức giận phun ra một cái lão huyết, sau đó hoàn toàn chết đi.

Nguyên lai, này Lão Ngũ sớm đã dọa đến tê liệt trên mặt đất, miệng sùi bọt mép, ngất đi.

"A!"

"Bỏ qua cho ta đi,

Vạn cầu ngài bỏ qua cho ta đi! Ta thật thống khổ a!"

Bên trong Sinh Tử Phù cái kia Hắc Thiết Đầu Sĩ, phát ra liên tiếp nghẹn ngào, tiếng kêu rên.

Nếu như giờ phút này hắn có thể nhúc nhích lời nói, sợ là sẽ phải ôm chặt lấy Diệp Văn hai chân, khóc ròng ròng cầu khẩn Diệp Văn cho hắn một cái thống khoái chết đi.

Lúc này, Diệp Văn khẽ cười một tiếng, nụ cười hòa ái phi thường, nhưng ở cái này Hắc Thiết Đầu Sĩ trong mắt lại so ác ma còn kinh khủng hơn.

"Hiện tại, ngươi năng lượng nói cho ta biết cái kia Hồng Y Thiếu Nữ ở đâu a?"

"Ta nói, ta nói! Nàng tại Thiên Vũ Giác Đầu Tràng năm cái Phòng Vip bên trong!"

"Còn có, nằng ở chỗ này an trí một cái Thông Linh Thử!"

"Cái gì! Thông Linh Thử!"

Nghe được Thông Linh Thử ba chữ, Diệp Văn biến sắc, Thiên Lý Nhân vận chuyển, quả thật ở phía xa nhìn thấy một cái Thông Linh Thử.

Thông Linh Thử, chính là Nhất Giai hung thú, thực lực không mạnh, lại có một hạng thiên phú thần thông, có thể cảm chính mình chứng kiến hết thảy hết thảy truyền lại cho chủ nhân.

Cạch!

Cái kia Thông Linh Thử cũng phát hiện Diệp Văn, nó con mắt hơi chuyển động, nhưng là lập tức trốn vào trong đất.

"Đáng chết!"

"Khê Nhi, đi theo ta!" Diệp Văn một tay lấy Diệp Khê Nhi đặt ở phía sau, sau đó, Thiên Lý Nhân mở ra, theo sát cái kia Thông Linh Thử.

"Oanh!"

Diệp Văn lo lắng Thông Linh Thử chạy trốn, trực tiếp đâm vào một bức trên tường, lưu lại một cửa động khổng lồ.

Khoai sợ lúc này đang hưởng thụ lấy thủ hạ bọn họ xoa bóp, đột nhiên nhìn thấy Diệp Văn lao ra, đồng tử lập tức co rút lại, ánh mắt trừng tròn vo!

"Sao. . . Thế nào không chết!"

Khoai sợ ghen ngào kinh hãi nói.

"Nhanh, đi cho ta mở!"

Khoai sợ hô to, tranh thủ thời gian đứng lên, muốn tìm một cái địa phương giấu đi.

Chỉ là, Diệp Văn nhưng từ bắt đầu đến cuối cùng đều không có nhìn hấn.

Khoai sợ. . . Xấu hổ, nhìn xem chung quanh một đám tiểu đệ biểu tình cổ quái, lập tức quát: "Tranh thủ thời gian cắt ngay cho ta!"

Mụ, mắt mắt thất lạc đại phát!

"Uy, người nói chuyện giữ lời sao?"

Diệp Văn đang tại cấp tốc chạy vội bên trong, trong tai lại truyền đến Bạch Ngân Đấu Sĩ Trần Thần âm thanh.

"Cái gì?"

"Dẫn ta đi!"

Diệp Văn không có trả lời, trực tiếp ôm lấy Trần Thần, Bạch Ngân Đấu Sĩ hiển nhiên không nghĩ tới Diệp Văn sẽ như vậy bất thành linh, mang tai không khỏi trở nên đỏ bừng.

"Ừm? Tiểu tử, ta không phải đã nói à, không cho phép mang phạm nhân rời đi nơi này!"

"Xem ra người cầm lão phu lời nói xem như đánh rắm!"

Này Cừu Trọng Thiên Vũ Sư điềm nhiên nói.

"Cút ngay!"

Diệp Văn lại đối với lão giả này không có nửa phần hảo cảm, nếu như không phải hấn mở ra lồng giam môn, Khê Nhi làm sao lại bị bắt vào đi.

"Tiểu tử, người là đang tìm cái chết, người có biết hay không? !"

Lão giả trên mặt sát cơ hiện lên.

Ầm ầm~

Vũ Sư Cừu Trọng Thiên khí thế cường đại nở rộ mà ra, giống như không tước xòe đuôi, này cổ chân khí sau cùng tại lão giả trên đỉnh đầu hóa thành một đầu cự mãng.

"Đông!"

Cự mắng như thiểm điện xông lên Diệp Văn.

Chỉ là, Diệp Văn chân đạp Quỷ Ảnh Mê Tung cùng Hành Tự Bí, há lại tốt như vậy đuổi kịp?

"Cảm ơn ngươi."

"Không cần, làm phiền ngươi chiếu cố một chút Khê Nhi, ta đi một chút liền đến!"

Thiên Vũ Giác Đấu Trăng bên ngoài, Diệp Văn lần nữa lướt đi.

. . .

"Chi chi!"

Trần Lâm Lâm nhìn xem Thông Linh Thử, sắc mặt âm tình bất định, "Đáng chết, tiểu tử kia là ai? Dám phá hỏng ta chuyện tốt!"

"Ủm? Đã vậy còn quá nhanh liền đuổi theo?"

Trần Lâm Lâm không dám trì hoãn.

"Nạp mạng đi!"

Oanh!

Một đạo kiếm quang từ Trần Lâm Lâm bên người xẹt qua, cắt lấy một sợi tóc dài.

"Ngươi tốt Big Dog gan! Tiểu tử, ngươi chết chắc!"

Trần Lâm Lâm giận dữ, lại cũng không quay đầu lại tiếp tục chạy trốn.

"Ta là Bích Lạc thành thành chủ vị hôn thê? Ngươi dám giết ta? Ngươi liền không sợ bị diệt tộc sao?"

Diệp Văn cười to nói: "Ta chính là Bích Lạc thành thành chủ!"

Trần Lâm Lâm căn bản chưa thấy qua Diệp Văn, không khỏi châm chọc một tiếng, "Vậy ta vẫn ngươi cô nãi nãi đây!"

. . .

"Làm sao hướng về Diệp gia chạy?"

Gặp Trần Lâm Lâm chạy trốn phương hướng, Diệp Văn suy nghĩ sâu xa, sau đó bật cười lớn, "Mặc kệ ngươi đi hướng nào, đều cái biến không kết cục!"

Diệp gia.

"Lão gia, ngươi xem sự tình cứ như vậy định ra như thế nào?"

Đại Phu Nhân mỉm cười nói ra.

"Lâm nhi là ta Ngoại Sanh Nữ, nàng bản tính như thế nào, ta biết nhất thanh nhị sở, chính là Đại Gia Khuê Tú, tuyệt đối xứng với Tiểu Diệp Tử."'

Diệp Thiên Uy ở một bên trầm tư không nói.

"Tỷ phu, ngươi còn do dự làm gì? Chẳng lẽ nhà ta Lâm Lâm không xứng với nhà ngươi Tiểu Diệp Tử sao?"

Đại Phu Nhân em dâu, cũng chính là Trần Lâm Lâm chỉ mẫu không vui nói ra.

"Phụ thân, liền để Diệp Văn lấy Trần Lâm Lâm đi!"

Lúc này, Diệp Vô Song bỗng nhiên mở miệng nói.

"Được rồi, vậy cứ như thế. . ."

Bất thành linh, một tiếng hét thảm từ ngoài cửa truyền đến!

"Cô Phụ, cô cô mau cứu ta, Vô Song biểu ca, mau cứu ta, có người muốn giết ta!"

Trần Lâm Lâm bối rối xong tới.

"Lâm nhi chuyện gì xảy ra?" Trần Mầu giận tím mặt, "Là ai? Thật lớn mặt! Chẳng lẽ không biết nhà ta Lâm Lâm là Tân Thành Chủ vị hôn thê sao?"

"Ta còn thực sự không biết!"

Diệp Văn tiếng cười lạnh vang lên!

"Tiểu Diệp Tử!"

Diệp Thiên Uy nhanh mẽ đứng lên, "Người làm cái gì vậy? Có phải hay không có cái gì hiểu lầm?"

"Lâm Lâm là biểu muội người, càng là người vị hôn thê a, người sao có thể giết nàng?"

"Ta không đồng ý!"

Trần Lâm Lâm sắc mặt "Vù" một chút liền Bạch, hần nói lại là thật?

Hần vậy mà thật sự là Tiểu Biểu Ca? !

"Diệp Văn, người tốt lớn mặt!"

Một bên khác, Đại Phu Nhân phần nộ quát.

"Người thì tính là cái gì?"

Không ngờ, Diệp Văn đâm ngược nói ra.

"Văn Nhi, người làm sao đối với mẹ người nói chuyện?"

"Nàng không phải mẹ ta!"

Nghe vậy, Diệp Thiên Uy sắc mặt tái xanh.

"Tốt, đã người không nhận, như vậy ta Diệp gia liền không có người người như vậy, bắt quá, người dám truy sát ta Diệp Vô Song biểu muội, là tự tìm đường chết!"

Diệp Vô Song bất thành linh quát.

"Lạc Thần Tuyết Vũ chương!"

Lạc Thần Tuyết Vũ chương —— Địa Giải trung cấp!

"Diệp Vô Song, người không cần tự tin quá mức, lần trước, chúng ta cân sức ngang tài, buồn cười, người lấy ở đâu tự tin năng lượng tùy tiện cảm xuống ta?"

"Ma Kha Tam Chỉ —— nhất chỉ Phá Sơn Hà!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23 :Thiên Dao 8 Thức, Thiên Ván 1 đao!

Oanh!

Diệp Vô Song vọt mạnh trên không trung, song chương huy động, kích phát ra lộn xộn tuyệt hoa chân khí tàn ảnh.

Lạc Thần Tuyết Vũ chương!

Giờ phút này Diệp Vô Song khí thế kinh người, tuần mỹ Vô Song dung nhan nhìn qua càng là như ngôi sao loá mắt.

"Lạc Thần Tuyết Vũ chương?"

Diệp Thiên Uy cuối cùng phản thần, giật nảy mình rùng mình một cái, "Lạc Thần Tuyết Vũ chương, chính là Vương Thất tuyệt học, Vô Song làm sao lại như vậy?"

Đại Phu Nhân nhàn nhạt mở miệng nói ra: "Song Nhi trước đó vài ngày kết bạn Vương Thất Tam Công Chúa điện hạ, điện hạ đối với Song Nhi nhất kiến chung tình, tình chân ý thiết."

"Cái này Lạc Thần Tuyết Vũ chương chỉ là điện hạ đưa cho Song Nhi một hạng trọng yếu hơn võ kỹ a."

"Đối với tôi nói, võ kỹ ngược lại là Hạ Thừa, vị công chúa kia điện hạ mới thật sự là bảo bối!"

Đại Phu Nhân lộ ra nụ cười nhàn nhạt, trong ngôn ngữ tràn ngập vẻ tự đắc.

"Vói lại, Song Nhi thiên tư tuyệt đỉnh, Lạc Thần Tuyết Vũ chương đã thông suốt Đại Thành Chi Cảnh."

"Cái gì! Người làm sao không nói sớm!"

Diệp Thiên Uy cả giận nói, như thế nào đi nữa Diệp Văn cũng là hán Thân Tử, hán cũng sẽ không để cho Diệp Văn chết đi.

Huống chi, là chết tại hán thân đại ca trên tay!

Cổ Ngữ đều nói, Hồ Dữ cũng còn không ăn thịt con đây!

"Song Nhi, Văn Nhi, dừng tay!"

Diệp Thiên Uy hét lớn một tiếng, sắc mặt trướng đỏ bừng, đáng tiếc, hai người lẫn nhau không hợp nhau thật lâu, bây giờ có quang minh chính đại giao thủ lý do, như thế nào đơn giản như vậy liền từ bỏ?

Không chỉ Diệp Vô Song thấy ngứa mắt Diệp Văn, Diệp Văn cũng đối cái này "Đại ca" cũng không ưa, một bộ thiên địa lớn, lão tử hai phách lối bộ dáng, giống như vậy người nên bị hành hung một phen!

Dùng chính mình chân đạp tại cái kia Trương Tuấn nước mỹ trên mặt, hán mới biết. . . Càng hiểu chuyện?

Không! Sẽ trở nên càng phát ra phần nộ!

Nhưng Diệp Văn muốn cũng là hán cái dạng này!

Kiếp trước Diệp Văn làm tuyệt thế bình vương, cũng sẽ gặp được một chút đại gia tộc đệ tử ở trước mặt hán diệu võ dương oai, hán luôn luôn là giết hết bên trong!

Coi như đắc tội những đại gia tộc kia, hán cũng ở đây không tiếc!

Phải biết, hán Sát Thần xưng hào cũng không phải thôi ra! Đây là thật chiến tích!

"Nhất chi Phá Sơn Hà!"

Tùy theo, Diệp Văn thân thể đột ngột từ mặt đất mọc lên, cùng Diệp Vô Song xa xa nhìn nhau, sau đó duỗi ra một cây ngón trỏ.

Hoa ~

Làm Ma Kha Tam Chi nhất chỉ, Phá Sơn Hà, tên như ý nghĩa, lúc đạt tới Vô Hạ Vô Cấu cảnh giới thì tùy ý nhất chỉ đều có thể phá nát sơn hà.

Lúc này, Diệp Văn quanh thân có sơn hà hư ảnh xuất hiện, đột nhiên, một đạo sắc bén chỉ quang từ đó mãnh liệt bắn đi ra!

"Oanh!"

Một đạo khí bạo âm thanh, chỉ gặp một cái quán quanh lấy băng tuyết tinh thể cự đại thủ chương chọt vỡ dưới, tại hán phía dưới chính là cái kia đạo sắc bén chỉ quang.

Diệp Văn nhất chỉ Phá Sơn Hà mặc dù chỉ là vừa mới nhập môn, nhưng hán trên thân có thể là có Long Tượng Vũ Hoàng Tương Thiên Quân năm trăm năm công lực.

Đây là cùng Ma Kha Tam Chi đồng tông giống nhau, cho nên, Diệp Vô Song Lạc Thần Tuyết Vũ chương khuyên khắc ở giữa liền bị Diệp Văn đánh vỡ, sau đó cái kia đạo chỉ quang vọt thẳng đâm vào Diệp Vô Song trên thân.

Phanh ——

Diệp Vô Song thân thể hướng về trên mặt đất đập ầm ầm đi, lúc này Diệp Vô Song đã bị thương nặng, cái này nếu là chứng thực, ít nhất đến nằm ở trên giường ba tháng.

Nghĩ tới đây, Diệp Văn trên mặt lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, nếu quả thật như thế, Diệp Vô Song sợ rằng sẽ bị tức thổ huyết đi, bởi vì, trước đây không lâu, hắn là như thế nói với Diệp Văn.

Phía dưới, Diệp Thiên Uy vẫn còn ở ngạc nhiên, khiếp sợ, hắn vừa mới vẫn còn ở lo lắng Tiểu Nhi Tử, không nghĩ, trong nháy mắt, phải lo lắng Đại Nhi Tử.

"Song Nhi!"

Bên tai bỗng nhiên truyền đến phu nhân kêu thảm tiếng kinh hô, Diệp Thiên Uy mới phát hiện Diệp Vô Song tình huống không ổn, nhưng giờ phút này xông tới hiển nhiên đã tới không kịp.

"Vô Song!"

Tại mấy người không giống nhau dưới ánh mắt, bất thành linh, một bóng người xinh đẹp phóng đi, bay ở không trung, kịp thời ôm lấy Diệp Vô Song.

"Ta không cần ngươi lo!"

Diệp Vô Song vừa mới rơi xuống đất,

Liền đẩy ra bên người thiếu nữ, ánh mắt âm trầm nhìn xem Diệp Văn.

Đối với bại tướng dưới tay, Diệp Văn từ trước đến nay không sợ, bình thân nói ra: "Thế nào, ngươi còn muốn tới? !"

"Ta muốn giết ngươi!"

Diệp Vô Song vẫn không nói gì, bên cạnh hắn thiếu nữ tựa như một cái bảo vệ con cộp cái, mãnh mẽ hướng về Diệp Văn một kiếm đâm tới.

Gặp thiếu nữ vọt tới, Diệp Văn nhướng mày, phiết gấp bình thường không có gì lạ kiếm pháp, thế là, chỉ tùy ý dùng tuyệt thế hạo kiếm ngăn cản một chút.

"Bồng!"

Nhưng mà, tuyệt thế hạo kiếm tiếp xúc thiếu nữ kia trường kiếm, lại lập tức bị đánh nứt.

"Nát?"

Diệp Văn đôi mắt co rút lại.

"Đốt, hệ thống quét hình hình thức mở ra."

Không cần Diệp Văn nhiều lời, hệ thống đã quét hình người kia thân phận.

"Tuyệt Từ Hoa, Tuyệt Vực vương quốc Tam Công Chúa, Võ Đạo Tu Vi, Vũ Đồ Cửu Trọng Thiên."

"Trương ứng Bội Kiếm, Huyền Giai cao cấp, Phượng Khiếu Kiếm, có được Đặc Thủ Kỹ Năng ám kinh."

"Thì ra là thế!"

Diệp Văn trong mắt số liệu lóe lên, mới hiểu được tuyệt thế hạo kiếm là bị tiếng gió hú kiếm ám kinh cho chấn vỡ.

"Hệ thống, ta muốn đòi lấy 《 Đại Đường Song Long Truyện 》 Tổng Phiệt môn chủ Thiên Dao Tổng Khuyết Thiên Dao Bát Thức!"

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, Thiên Dao Bát Thức chính là Thiên Giai sơ cấp, bản đầy đủ cần tám mươi vạn điểm kinh nghiệm."

Diệp Văn khóe mắt nhất thời nhảy nhẩy một cái, Thiên Giai võ kỹ nguyên lai cần thiết điểm kinh nghiệm đúng là khủng bố như vậy?

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh có thể đòi lấy Thiên Dao Bát Thức Thiên Văn nhất đao —— Thượng Hạ Vị Hình, Hà Do Khảo Chi?"

"Thiên Văn nhất đao chỉ cần muốn năm vạn điểm kinh nghiệm."

"Đòi lấy!"

Diệp Văn âm thầm cắn răng.

"Ta đã đau lòng không thể thờ nổi. . ."

Nhìn thấy năm vụn điểm kinh nghiệm biến mất, Diệp Văn cảm thấy tóc đều Bạch hơn phân nửa.

Đi qua, hần mới chỉnh lý tốt tâm tình, tóm lại một câu nói, điểm kinh nghiệm không có thể kiểm lại, nếu như bởi vì thực lực không đủ, bị người giết vậy coi như thiệt thòi lớn.

"Tránh roi? Nhưng ta nhìn ngươi năng lượng lẫn mất bao lâu? !"

Tuyết Từ Hoa ánh mắt hung ác, Diệp Vô Song là nàng yêu người, tiểu tử này cũng dám thương tổn Diệp Vô Song thật sự là không thể tha thứ!

"Huru! Huru! Huru ~ "

Tuyết Từ Hoa Phượng Khiếu Kiếm vung vẩy, quét ra liên tiếp hàn mang kiếm quang.

"Đừng tưởng rằng ta thật sợ ngươi!"

Diệp Văn hừ lạnh một tiếng, bởi vì Phượng Khiếu Kiếm Đặc Thủ Tính, Diệp Văn cảm thấy sử dụng Thiên Dao Bát Thức năng lượng tốt hơn khắc chế Tuyết Từ Hoa.

Nếu, trừ Thiên Dao Bát Thức còn có Hùng Bá Tam Phân Quy Nguyên Khí cũng được.

Xa không nói, tiên thiên cương khí cũng có thể khắc chế Phượng Khiếu Kiếm ám kinh.

Chỉ là, tiên thiên cương khí đã từng bị Diệp Vũ phá mất, để cho Diệp Văn đối với tiên thiên cương khí không còn ôm lấy hy vọng quá lớn.

"Thiên Dao Bát Thức, Thiên Văn nhất đạo, Thượng Hạ Vị Hình, Hà Do Khảo Chi?"

Oanh ~

Lúc này, chỉ gặp Diệp Văn biểu lộ trang nghiêm túc mục, chấp tay trước ngực, một đạo đạo mang tại hai tay ở giữa thời gian dần qua thành hình.

"Chém!"

Đạo quang lóe lên, Tuyết Từ Hoa lập tức liên lần lộn ra ngoài.

"Ngươi cũng dám đối với ta như vậy? Không biết cô chính là Tuyết Vực vương quốc Tam Công Chúa sao?"

Tuyết Từ Hoa đứng lên, giống như còn muốn nói nữa cái gì, lại bị Diệp Vô Song giữ chặt, sau đó lạnh lùng xem Diệp Văn liếc một chút, hai người cùng đi xa.

"Trần Lâm Lâm!"

Lúc này, Diệp Văn hét lớn một tiếng.

"Cô Phụ, cứu ta!"

Trần Lâm Lâm điềm đạm đáng yêu nói ra.

"Diệp Văn, không cho ngươi giết nàng, nàng là người vị hôn thê, muốn giết nàng liền từ ta trên thi thể nhảy tới!"

"Đáng giận!"

Diệp Văn không cam lòng nhìn một chút Trần Lâm Lâm, sau đó xoay người rời đi, Diệp Thiên Uy tất nhiên nói như vậy, hần cũng không có khả năng giết chết Trần Lâm Lâm, mặc kệ như thế nào Diệp Thiên Uy cuối cùng "Diệp Văn" cha.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24 :Diệp Thành Chủ, người thật sự là thật lớn uy phong a!

Bích Lạc phù thành chủ.

Phía trước đuổi theo giết Trần Lâm Lâm thời điểm, Diệp Văn liền đem Thành Chủ Lệnh giao cho Trần Thần, để cho nàng mang theo Khê Nhi trước tiên ở tạm ở chỗ này.

"Thiếu gia, người không sao chứ?"

Khe Nhi nhìn thấy Diệp Văn lúc phi thường hoan hỉ, tùy theo, bất thành linh nói ra: "Thiếu gia, người mau đi xem một chút Trần Thần đi, nàng giống như trúng độc!"

"Người đây là chuyện gì xảy ra?"

Diệp Văn nhìn thấy Trần Thần, chỉ gặp nàng một mặt tái nhợt, toàn thân đỏ mồ hôi tràn trề.

"Không cần người quản!"

Trần Thần lạnh lùng nói.

Diệp Văn bữu môi, không có lại nói cái gì, Tâm Niệm nhất động, cười hắc hắc, nói: "Hệ thống, người hiểu."

"Mời chủ ký sinh không cần đùa giỡn bản hệ thống, một bình Giải Độc Đan ba ngàn điểm kinh nghiệm!"

Diệp Văn nhìn một chút trên người mình chỉ có năm ngàn điểm kinh nghiệm, khóc không ra nước mắt.

"Có thể hay không tiện nghi một chút. . . Đại ca!"

"Bản hệ thống cự tuyệt ép giá!"

Đổi lấy thành công, Diệp Văn xuất ra Giải Độc Đan, run run rẩy rẩy đưa tới, chỉ là, nhìn thấy Trần Thần tái nhợt khuôn mặt, hân tị hồ không có như vậy thật đau, chỉ có đau lòng.

"Cho người."

Nhìn một chút Giải Độc Đan, Trần Thần ánh mắt trở nên nhu hòa một chút, thấp giọng nói: "Cảm ơn. . ."

Sau đó, nàng từ trong ngực vung ra một tấm thiệp mời.

Người được thượng diện một tia hương thơm, Diệp Văn trong lòng tạo nên một tia gọn sóng, cảm giác có chút kiêu diễm bầu không khí, thế là, đi đến bên ngoài, quan sát lên thiệp mời nội dung.

"Nam lạc thành phát hiện một tòa nguyên thạch khoáng mạch, bổn tọa rằng cá thành thành chủ, rằng Mạnh Tử, đặc biệt mời đạo hữu trợ bổn tọa một chút sức lực, sau đó nguyên thạch khoáng mạch chia đôi!"

"Nguyên thạch khoáng mạch sao?"

Diệp Văn thon dài ngón trỏ điểm ở trên bàn, phát ra "Cạch cạch" âm thanh, lâm vào trong trầm tư.

"Báo cáo thành chủ, rằng cá thành Hộ Quân thống lĩnh cá nghi mang theo bọn họ Thiếu Thành Chủ tới chơi, nói có chuyện quan trọng thương lượng!"

Lúc này, có một vị tiểu tướng đẩy cửa vào, quỳ một chân trên đất cung kính nói ra.

"Oanh!"

Diệp Văn bất thành linh thủ chương vung lên, té ra một đạo Sinh Tử Phù ấn.

"A ——"

Này tiểu tướng lập tức phát ra kêu thê lương thảm thiết âm thanh, về sau, Diệp Văn vung tay lên, vung ra một cỗ to lớn Kính Khí, làm này tiểu tướng không thống khổ nữa.

"Thành chủ đại nhân, tiểu tướng đối với thành chủ trung thành tuyệt đối, tuyệt đối không dám có Nhị Tâm a!"

Tiểu tướng ngày xưa chỉ ở ngày đó Diệp Văn giết chết Bích Lạc thành thành chủ thì nhìn thấy qua Diệp Văn một mặt, mặc dù biết Diệp Văn rất lợi hại, nhưng thẳng đến lúc này mới biết được Diệp Văn khủng bố.

"Này vừa rồi chỉ riêng phù hù ảnh đến là cái gì? Bằng vào ta Vũ Sư Nhị Trọng Thiên đình phong thực lực vậy mà hoàn toàn không thể chống cự?"

Kinh Phong thầm giật mình, trên trán mồ hôi lạnh một giọt một giọt rơi xuống.

"Ngày xưa ta không biết, nhưng bây giờ ta nhưng là biết người đối với ta là tuyệt không Nhị Tâm, chắc hẳn người cũng không hy vọng lại tiếp nhận một lần này sống không bằng chết thống khổ a?"

Hồi lâu, Diệp Văn lãnh đạm thanh âm đàm thoại truyền đến.

"Tiểu nhân không dám!"

Kinh Phong vội vàng nằm xuống, không nhúc nhích, cung kính phi thường, giờ phút này hẳn cũng là Diệp Văn một con chó, Diệp Văn gọi hẳn hướng tây, hẳn tuyệt không dám hướng về đông!

"Như thế rất tốt, đứng lên đi."

Kinh Phong do dự một hồi, gặp Diệp Văn là thật gọi hẳn dậy, hẳn nửa điểm cũng không dám trì hoãn, dáng người đứng thẳng tắp!

"Hiện tại phủ thành chủ còn có người nào cao thủ?"

"Còn có thủ tịch khách khanh! Cùng phương đại sư!"

"Từ cái đó ra, thuộc tiểu nhân thực lực cao cường nhất!"

Kinh Phong biết, cái này tự nhiên là cảm Diệp Văn bài trừ bên ngoài.

"Để cho hai người bọn họ tới gặp ta!"

Diệp Văn nói, nhắm mắt lại, thành chủ phạm vừa lộ không bỏ sót, đây đương nhiên là Diệp Văn tận lực như thế, nếu không, hẳn một thiếu niên, thật đúng là rất khó để cho người ta thần phục.

Bất quá, có sống chết phù nui tay, mặc kệ người lại cứng rắn xương cốt cũng phải mềm dưới!

Sinh Từ Phù, để cho người ta sống không bằng chết!

Thủ tịch khách khanh là trước kia Bích Lạc Thủy mời đến,

Cho nên, hẳn đối với Diệp Văn không có nửa phần hảo cảm, tương phản, phương đại sư là nhất phẩm Luyện Dược Sư, tuy nhiên cũng là Bích Lạc Thủy mời đến.

Nhưng hẳn đối với Bích Lạc Thủy không có cái gì cảm tình, nói trắng ra, hẳn cũng là một cái luyện dược, mua thuốc, cùng thương nhân không sai biệt lắm.

Với lại, hẳn cũng Lão, nhân tình thế thái so thủ tịch khách khanh hiểu được rất nhiều, minh bạch bây giờ Bích Lạc thành là Diệp Văn khống chế, cho nên, làm Kinh Phong mời hẳn thời điểm, hẳn không có nửa điểm do dự liền theo đi.

"Kinh Phong, bích thành chủ đợi người ta không tệ, người vì sao muốn phản bội hẳn?"

Thủ tịch khách khanh mặt âm trầm, quát hỏi.

"Lương chim chọn mộc mà hơi thở, Người thường đi chỗ cao, Nước hướng chỗ thấp chảy, ta làm như vậy có cái gì không đúng?"

"Khuyên người một câu, người tốt nhất theo tới, nếu không, người chết chắc!"

"Ha-Ha!"

"Người đừng bảo là như thế đường hoàng, đơn giản là Thiếu Thành Chủ vùng người mấy cái cái tát, để người ghi hận trong lòng a!"

Thạch Trường Cung khinh thường nói ra.

Kinh Phong cười nhạt một tiếng, "Phải thì như thế nào? !"

"Sau cùng, hỏi người, người có đi hay không?"

"Để cho ta thần phục tiểu tử kia mơ tưởng, bất quá, gặp một chút tiểu tử kia cũng là không sao cả!"

Thạch Trường Cung cũng muốn nhìn một chút Diệp Văn như thế nào, nếu như không có thực lực lời nói, nhất định phải giết hẳn báo thù cho Bích Lạc Thủy!

Chỉ là, làm ba người đi tới cửa bên ngoài thời điểm, lại cảm thấy một cỗ áp lực thật lớn.

"Oanh ~ "

Một cỗ tiên thiên cương khí ngang dọc tại thiên địa bên trong, tuy nhiên Diệp Văn chỉ là Vũ Sư nhất trọng thiên, nhưng tiên thiên cương khí cũng không phải dễ đối phó như vậy.

Vội lại, tại cỗ này tiên thiên cương khí bên trong tựa hồ lại có một đạo không khỏi uy thế.

"Xoẹt!"

Sau đó, ba người đã nhìn thấy một đạo đao mang từ Diệp Văn trên đỉnh đầu phóng lên tận trời!

Oanh! Rầm rầm rầm!

Tại như vậy một hồi thời gian, Diệp Văn liền đem tiên thiên cương khí cùng Thiên Văn nhất đạo kết hợp với nhau, uy lực há lại chỉ có từng đó gia tăng gấp hai.

"Vào đi!"

Nhìn xem mấy người đã bị bức ra mấy chục mét, trên mặt lộ ra sợ hãi biểu lộ, Diệp Văn cười nhạt một tiếng, hẳn muốn chính là như vậy hiệu quả!

"Thành chủ, thuộc hạ đã xem hai người đưa đến!"

Kinh Phong hơi có vẻ cuồng nhiệt nhìn xem Diệp Văn, bây giờ, Diệp Văn thực lực đã hoàn toàn chinh phục hắn.

Diệp Văn hướng về hắn gật gật đầu, sau đó đem ánh mắt nhìn về phía hai người khác.

"Thành chủ đại nhân, lão hủ phương nghe."

Phương đại sư nhìn xem người trẻ tuổi kia, trên thân cảm nhận được một cỗ uy lực cực lớn.

Nào chỉ là hắn, lúc này thạch Trường Cung cũng cũng giống như thế, hắn vốn còn muốn cùng Diệp Văn động thủ một phen, nếu như thắng liền thuận thế giết hắn báo thù cho Bích Lạc Thủy.

Thua liền gia nhập, dù sao cũng không có gì tổn thất.

Có thể là, hiện tại hắn mới hiểu được chính mình căn bản không phải thiếu niên này đối thủ!

"Quả nhiên, thiên hạ không có miễn phí bữa trưa, hắn năng lượng giết chết Bích Lạc Thủy, xem ra là bằng bản lĩnh thật sự!"

Thạch Trường Cung nghĩ đến chỗ này, cũng liền muốn hành lễ ân cần thăm hỏi tân nhiệm thành chủ, chỉ là, hắn động tác mới vừa vận tiến hành một nửa, một vệt ánh sáng phù hư ảnh nhưng là bất thành linh chạy ra tới!

"Không tốt!"

Thạch Trường Cung muốn lui, có thể là, chỉ riêng phù hư ảnh tốc độ lập tức tăng tốc, tiến vào trong cơ thể hắn.

"A a!"

Hai tiếng kêu thảm, phương đại sư cùng thạch Trường Cung trở nên thống khổ không chịu nổi, sống không bằng chết, một hồi lâu, Diệp Văn mới khiến cho bọn họ khôi phục lại.

Chỉ là, lúc này hai người cũng không dám nhìn thẳng Diệp Văn, trong mắt cất giấu thật sâu vẻ hoảng sợ.

Thật đáng sợ!

Thiếu niên này học được là công pháp gì võ kỹ, đã vậy còn quá lợi hại!

"Kinh Phong, các người thành chủ đâu?"

Bất thành linh, một đạo ngang ngược nữ tử giọng hỏi truyền đến, sau đó, mấy đạo nhân ảnh liền xuất hiện ở trong mắt Diệp Văn.

"Đại nhân, ta ngăn không được bọn họ!"

Một tên lính quỳ về mặt cầu xin, đối với Kinh Phong nói.

"Phế vật!"

Kính Phong sắc mặt tái xanh.

Lúc này, Diệp Văn khoát khoát tay, ra hiệu người tiểu binh kia ra ngoài, người tiểu binh kia cũng nhớ kỹ Diệp Văn, biết hẳn cũng là ngày đó giết chết Bích Lạc Thủy Ngoan Nhân.

Nhìn thấy Diệp Văn thù thế, nào còn dám dừng lại chốc lát?

"Người chính là Bích Lạc thành thành chủ?"

"Không đúng, ta nghe ta cha nói, Bích Lạc thành thành chủ là một cái trung niên người, người hẳn là Thiếu Thành Chủ, tiểu tử, mau gọi cha người ra đi!"

Thiếu nữ kia lộ ra không kiên nhẫn cũng, bên cạnh nàng một cái lão giả nhưng là mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, mặc cho thiếu nữ làm xằng làm bậy.

"Bích Lạc Thủy, bị ta giết, ta chính là tân nhiệm thành chủ!"

"Người?" Thiếu nữ kia cười khẩy, "Người người này thật đúng là thích nói khoác lác!"

"Ta không có!"

Diệp Văn chân thành nói.

"Như vậy, nói cách khác, người thật sự là rồi?"

Thiếu nữ kia bỗng nhiên âm trầm nói ra.

"Không sai!"

"Đã như vậy, thành chủ người thật sự là thật lớn uy phong a! Để cho chúng ta chờ lâu như vậy! Xem ra người là không đem chúng ta rằng cá thành để vào mắt a!"

"Cá Lão, còn không cho tiểu tử này một chút giáo huấn?"

"Vâng, Nhị Tiểu Thu!"

Hừ!

Âm vừa rơi xuống, một bóng người bất thình lình xông lên Diệp Văn.

Diệp Văn lông mày hung hăng nhú một cái!

"Lớn mặt!"

Kính Phong mấy người gặp này, lập tức gầm thét một tiếng, chỉ gặp thạch Trường Cung xông lên lão giả kia, cùng lão giả đối với một cái.

"Oanh!"

Trong tiếng nổ, Kính Phong xông về thiếu nữ kia, lập tức một cái trùng trùng điệp điệp cái tát vỗ qua.

"Ba —— "

Giòn vang âm thanh truyền vào trong tai mọi người, thiếu nữ kia hoàn toàn bị đánh mộng.

"Nhị Tiểu Thu!"

Cùng lúc đó, thiếu nữ kia người sau lưng toàn bộ xuất thủ, lại bị phương đại sư hoành tảo ra ngoài.

Dù sao, rằng cá thành lần này chỉ là tới tiền đưa thiệp mời, phái cao thủ cũng không nhiều, chỉ có lão giả kia.

"Thờ ra. . ."

Diệp Văn cười, không cần tự mình động thủ liền đem địch nhân đánh ngã cảm giác thực tốt thoải mái.

Chỉ là, tiếng cười kia tại rằng cá thành cả đám người trong tai, là như vậy chói tai.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25 :1 cắt âm mưu quỷ kế tại thực lực tuyệt đối trước mặt đều sẽ sụp đổ!

"Thành chủ đại nhân, lần này chúng ta tới đồng thời không có ác ý, kính xin giờ cao đánh khẽ!"

Rằng cả thành Hộ Quân thống lĩnh cả nghị, cũng chính là lão già kia mở miệng nói ra.

"Không có ác ý?"

Diệp Văn từng bước một đi xuống, hai tay thả lỏng phía sau, khẽ ngẩng đầu, cũng không lên tiếng.

Tuy nhiên Diệp Văn nhìn nghị dưỡng tự nhiên, nhưng cả nghị cũng không dám khẳng định vị này Bích Lạc thành tân nhiệm thành chủ là bức nào nhân vật.

Dù sao, giống hần ít như vậy năm thành chủ cũng thật sự là hiếm thấy, với lại, thiên tài thiếu niên phần lớn thích sĩ diện, tự ngạo, lần này Nhị Tiểu Thư gây hấn mặt mũi, chỉ sợ hần sẽ không như vậy tùy tiện từ bỏ ý đồ a?

Lúc này, lão già này âm thầm hồi hận tại sao mình muốn tùy ý Nhị Tiểu Thư làm xằng làm bậy, chỉ là, bây giờ nói cái gì đều muộn rồi.

"Không biết, thành chủ đại nhân cần gì điều kiện mới bằng lòng buông tha Nhị Tiểu Thư?"

"Chín một điểm thành?"

Diệp Văn thân nhiên nói.

"Không có khả năng!"

Cả nghị tự nhiên biết Diệp Văn chỉ là cái gì, hần đang muốn nói chuyện, Nhị Tiểu Thư Nha Yên Từ cũng đã ló ra nằng: "Ngươi thật sự là nói chuyện viên vông!"

"Nguyên thạch khoáng mạch quý báo đường nào? Ngươi vậy mà đưa ra chín một điểm thành hõn trưởng nói ra đến, Xem ra, ngươi là căn bản không muốn cùng chúng ta rằng cả thành hợp tác!"

Nha Yên Từ lạnh lùng nói.

"Thờ ra. . ."

Chỉ gặp Diệp Văn khẽ cười một tiếng, chính diện nhìn xem Nha Yên Từ, chột chặc chặc tán thán nói: "Tốt một cái quốc sắc thiên hương tiểu mỹ nhân!"

"Ngươi biết liền tốt! Làm sao, ngươi muốn theo đuổi bản tiểu thư?"

"Hừ, vậy còn không mau cầm bản tiểu thư thả? Lại nguyên thạch khoáng mạch chia, ngươi đành phải ba, như vậy bản tiểu thư cũng không phải không thể đáp ứng ngươi theo đuổi!"

Nghe vậy, Nha Yên Từ cao ngạo nói ra, nằng đối với mình tướng mạo luôn luôn cũng tự tin, mà trên thực tế, Nha Yên Từ đáng đáp cũng xác thực không tệ.

Không ngờ, Diệp Văn ngữ khí lạnh lùng, nhàn nhạt trách nằng: "Ngươi xem như cái gì đồ vật? Cũng dám cùng bản thành chủ nói như vậy?"

Nói, Diệp Văn đi đến trước mặt nằng, cùng nằng chớp mũi chạm nhau, nhìn kỹ nằng liếc một chút, sau đó tay phải nắm bắt nằng cái cằm, chăm chọc nói: "Bốn thành chủ coi như hiện tại muốn ngươi, ngươi năng lượng như thế nào?"

"Đừng quên, bây giờ ngươi là thịt cá, ta là dao thớt! Còn dám như thế cùng ta điên cuồng, ta cam đoan để ngươi. . . Dục tiên, muốn chết!"

"Ngươi. . .!"

Nha Yên Từ bị tức bộ ngực chập trùng không chừng, sắc mặt trắng đỏ bừng, cũng không dám lại nói dọa.

"Thành chủ đại nhân, ngài khi dễ như vậy nhà ta tiểu muội dạng này một cái cô gái yếu đuối, chỉ sợ không thể nào nói nổi đi, cũng không sợ bị hư hỏng ngài uy danh sao?"

Đột nhiên, một đạo giọng nữ vang lên, Diệp Văn ánh mắt quét qua, thấy là một cái dụ dàng diễm lệ váy dài thiếu nữ, không khỏi nghiêng ngẫm cười một tiếng, "Ngươi lại là người phương nào?"

"Tiểu nữ tử, rằng cá thành Thiếu Thành Chủ, Nha Bách Tử."

"Gặp qua thành chủ đại nhân!"

Nha Bách Tử xoay người hành lễ, lộ ra một vòng trắng nõn khe rãnh đi ra, nhưng mà, đối với dạng này "Phúc lợi", Diệp Văn nhưng là làm như không thấy.

"Thiếu Thành Chủ, ngươi đây là muốn sử dụng mỹ nhân kế sao?"

"Lớn mật!"

"Làm càn!"

Đi theo Nha Bách Tử vị này mỹ nhân đằng sau người hầu cũng không ít, theo Diệp Văn vừa dứt lời dưới, bên trong người trong đám đó đi ra một vị cao ngạo thiếu niên đi ra.

"Một cái nhỏ nhỏ địa phương dễ nhũ thành chủ, cũng dám phách lối như vậy, ta Trương Phương du còn thật sự là chưa bao giờ thấy qua!"

Này cao ngạo thiếu niên, một thân màu xanh nhạt trường bào, lộ vẻ một cái tông môn đệ tử.

"Nhà ta thành chủ như thế nào, còn chưa tới phiên ngươi tiểu bối này nói bừa!"

Kinh Phong là thật tâm sùng bái Diệp Văn, cho nên, không cho phép người khác đối với Diệp Văn khẩu xuất cuồng ngôn, sau một khắc, Kinh Phong cầm Nha Yên Tử ném cho thù hạ.

Sau đó, oanh một tiếng! Vọt ra.

"Sóng to gió lớn chừng!"

"Muốn chết!"

Trương Phương du trong mắt hàn mang lóe lên, mềm nhũn vung ra nhất chừng.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở. Trương Phương du tam phẩm tông môn,

Ô Môn bên ngoài tông môn đệ tử, Vũ Sư nhất trọng thiên, sát sát kỹ, Hoàng Giai cao cấp —— Ô Sát chừng!"

"Kinh Phong, lui ra!"

Kinh Phong mặc dù không có cam lòng, nhưng không dám không nghe Diệp Văn mệnh lệnh, chỉ có thể lui ra.

"Muốn đi? Buổi tối!"

Trương Phương du cười lớn một tiếng, lúc đầu mềm nhũn nhất chừng bỗng nhiên ở giữa trở nên vô cùng tàn nhẫn, tấn mãnh, mang ra từng tầng từng tầng âm u chừng phong Kính Khí, một chừng này Kinh Phong tuyệt đối ngăn không được!

"Thật độc chừng pháp!"

Kinh Phong mắt nhìn bên trong phun lửa, nếu như không phải Diệp Văn, hẳn chỉ sợ không chết cũng bị thương.

Bất quá, hẳn cũng không lo lắng Diệp Văn, mà trên thực tế xác thực như thế.

"Buổi tối? Ngươi nghĩ quá nhiều!"

Diệp Văn cười nhạo một tiếng, lập tức chột quát lên: "Huyền Minh chừng!"

"Hoa ~~~ "

Trong hư không chừng phong Kính Khí bị Huyền Minh Chân Khí đóng băng lại, thế là, chỉ gặp từng tầng từng tầng kinh phong tại trong tầng băng đung đưa, mà giờ khắc này, Diệp Văn đã lần người mà đi.

"Hoàng Giai cao cấp —— Ô Sát chuông!"

"Huyền Minh chuông!"

Lúc này, Quái Vật thì ít mà Dân treo Auto thì nhiều, Diệp Văn cũng không có báo ra Huyền Minh chuông đẳng cấp.

"Thật sự là muốn chết, Trương sư huynh Ô Sát chuông cũng không phải tốt như vậy tiếp!"

"Đứng, vói lại, Ô Sát chuông vẫn là Hoàng Giai cao cấp, ta cũng không tin này để nhũ thành chủ có thể ngăn cản Trương sư huynh Ô Sát chuông!"

Có mấy người Ô Môn tông đệ tử ở một bên khinh thường nói.

"Hoàng Giai cao cấp?"

Nghe được bọn họ lời nói Diệp Văn, thì cười cũng rực rỡ.

Tại một đám người chờ mong dưới ánh mắt, hai người thủ chuông cuối cùng đối bính cùng một chỗ.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, một bóng người bất thình lình bay ra, ngã trên mặt đất về sau, phun ra một cái hồng diễm máu tươi.

"Xem đi, ta liền biết. . ."

"Đã sớm đoán được, dám cùng Trương sư huynh đánh nhau, là cái này. . ."

Mấy cái Ô Môn tông đệ tử đang muốn mở miệng lần nữa trào phúng thì nói đến một nửa, đều là im bật mà dừng!

Bởi vì, ngã trên mặt đất đúng là bọn họ Trương Phương du, Trương sư huynh!

Trong nháy mắt, mấy người sắc mặt trở nên đỏ bừng, lúng túng không thôi, liền tranh thủ Trương Phương du nâng lên, muốn mau chóng rời đi tại đây.

Bỗng nhiên!

"Trương sư huynh, chết!"

Một cái Ô Môn tông đệ tử ghen ngào gào lên nói.

"Chết?"

Nha Bách Tử màu xanh ngọc đồng tử co rụt lại, "Làm sao có khả năng?"

"Không tệ, là chết, bị ta Chuông Kính hàn khí đóng băng nứt vỡ trái tim chết đi!"

Cùng lúc đó, Diệp Văn từ tốn nói, tiểu tử kia cũng không có lưu thủ, tự nhiên, Diệp Văn cũng liền không cần lưu thủ.

"Ngươi, ngươi dám giết hân?"

Nha Bách Tử vừa sợ vừa hối hận, kinh sợ là Diệp Văn lớn mật, hối hận là thật không nên đem Trương Phương du mời đến, nhưng mà ai biết Trương Phương du yếu như vậy a?

Không! Trương Phương du không yếu, là thiếu niên này thành chủ quá mạnh!

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh miểu sát Trương Phương du thu hoạch được điểm kinh nghiệm tám ngàn."

Nghe được hệ thống nhắc nhở, Diệp Văn trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, hỏi: "Như thế nào, chín một điểm thành, chuộc về các ngươi Nhị Tiểu Thư, cái này không lỗ a?"

"Không lỗ, không lỗ. . ."

Nha Bách Tử một lần lại một lần lặp lại.

...

Nửa ngày sau, hai chiếc xe ngựa từ Bích Lạc trong thành lái ra.

"Tỷ, ngươi làm sao lại đáp ứng chín một điểm thành như thế chuyện ngoại hạng? Phụ thân tuyển thấp nhất mới Tứ Lục a!"

Nha Yên Tử vừa vội vừa giận nói, " cái kia hỗn đản, thật sự là lòng tham không đáy!"

"Một, người trong tay hân, người an nguy mới là trọng yếu nhất, hai, hân giết chết Trương Phương du, chuyện này, Trương Phương du sư phụ là sẽ không từ bỏ ý đồ!"

"Tỷ, người nói là, Ô Môn Tông Hội nhúng tay?"

"Không phải Ô Môn tông, là Trương Phương du sư phụ, quý Mộc lão người."

"Tại hân giết chết Trương Phương du thời điểm, ta liền đã bí mật thông tri phụ thân, muốn hân cáo tri quý Mộc lão người, chắc hân hân đã cùng quý Mộc lão người chờ lấy thiếu niên kia tự chui đầu vào lưới đi. . ."

Nha Bách Tử nhìn ngoài cửa sổ, trên mặt lộ ra một tia buồn yêu chi sắc, "Đáng thương thiếu niên kia. . ."

Nhớ tới quý Mộc lão người cái kia hung tàn lão gia hỏa, Nha Yên Tử cũng giật nảy mình rùng mình một cái.

"Cũng không làm như vậy lời nói, liền đến phiên chúng ta rằng cá thành một mình tiếp nhận quý Mộc lão người nổi giận."

Nha Bách Tử thở dài một hơi, nói ra, trên mặt xuất hiện một tia mệt mỏi.

Đằng sau trên xe ngựa.

Thạch Trường Cung nhíu mày hỏi: "Sẽ có hay không có lừa dối? Như thế chuyện ngoại hạng, tiểu nữ oa kia làm sao lại đáp ứng?"

Uống một chén trà, Diệp Văn thân nhiên nói: "Hân tiểu muội trong tay ta, đây là trọng yếu nhất, hai, có thể là muốn mời quân vào cuộc đi!"

"Thành chủ, đã người biết, vì sao còn muốn đáp ứng?"

Kinh Phong không hiểu hỏi.

"Hết thầy âm mưu quỷ kế, tại thực lực tuyệt đối trước mặt đều sẽ sụp đổ!"

Diệp Văn chém đinh chặt sắt ngoan lệ nói ra.

"Rằng cá thành thành chủ cũng không dễ chọc a. . ."

Thạch Trường Cung không rõ Diệp Văn lấy ở đâu tự tin.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26 :Lạc Tư Hi

Ngư Nha Thành chỗ bờ biển, là một tòa bờ biển thành trì, ở lại đại đa số là Ngư Dân, cùng nam lạc thành sánh vai mà lân cận.

Giờ phút này, hai chiếc xe ngựa từ xa xôi địa phương đi tới.

"Báo cáo thành chủ đại nhân, Thiếu Thành Chủ cùng Nhị Tiểu Thụ trở về!"

"Tới sao. . ."

Ngư Nha Thành Nha Mạnh Tử trong mắt lướt qua một tia hàn mang, "Tiểu tử kia khẩu vị thật không nhỏ, chín một điểm thành, thật thiết thòi người năng lượng nghĩ ra được!"

"Đến sao!"

Tại Nha Mạnh Tử bên người, là một cái toàn thân bao phủ tại áo bào đen phía dưới lão giả, hân chính là Trương Phương du sư phụ, quý Mộc lão người.

"Lão Tiên Sinh, chớ có sốt ruột, chờ nguyên thạch khoáng mạch sự tình giải quyết về sau, tiểu tử kia theo Lão Tiên Sinh xử trí như thế nào!"

Nha Mạnh Tử tùy ý nói ra.

"Cũng tốt, dám giết đồ nhi ta, lão phu định để ngươi biết sống không bằng chết đến là một loại tư vị gì!"

Nghe lão giả lời nói, Nha Mạnh Tử trong lòng cũng là có một hơi khí lạnh sinh sôi.

"Diệp Thành Chủ, làm phiền ngươi hiện tại cái này sau, tiểu nữ từ cái này đi thông tri gia phụ."

Đi vào Hội Khách Thính, Nha Bách Tử mỉm cười, nói, ôn hòa thì thâm, xinh đẹp hào phóng.

"Cũng tốt, chờ Nhất Đẳng cũng không phòng!"

Diệp Văn uể oải ngồi trên ghế, lần này hắn chỉ đem tới mấy chục người mà thôi, tuy nhiên đại đa số là Bích Lạc thành tinh nhuệ, Vũ Đồ thất bát trọng chiêm hơn phân nửa.

Mà Vũ Sư số lượng nhưng là hai tay đều có thể đếm rõ.

Kinh Phong cùng Thạch Trường Cung lặng lẽ sau ở một bên.

Tuy nhiên chỉ chớp lát, một trận tiếng cười to truyền đến, "Diệp Thành Chủ giá lâm, thật sự là bông vách tường sinh huy a, không có từ xa tiếp đón, mong rằng rộng lòng tha thứ!"

Người đến tự nhiên là Nha Mạnh Tử.

"Muộn một chút không sao, chỉ là hi vọng đến lúc đó chín một điểm thành, thành chủ đại nhân cũng không nên lật lọng. . ."

Diệp Văn ý vị thâm trường nói ra.

Hai ngón kẹp lấy một trang giấy Thư nhân, đúng là hắn cùng Nha Bách Tử chỗ ký kết, bản ý, hắn cũng không muốn sư tử mở rộng miệng, nhưng ai để cho Nha Yên Tử đắc tội hắn?

Nhìn thấy tờ giấy này Thư nhân, Nha Mạnh Tử khóe mắt nhỏ không thể thấy co lại, cười ha hả, cười nói: "Đương nhiên sẽ không."

Chỉ là, lúc nói chuyện, trong mắt hàn quang cực kỳ nồng đậm.

"Như vậy thì nói định, lúc nào cướp đoạt nam lạc thành nguyên thạch khoáng mạch?"

"Tùy ý không bằng xung đột, như vậy, liền tới nay đi!"

Rất nhanh, bóng đêm tiến đến.

Nam lạc thành.

Diệp Văn đứng tại một chỗ trên đỉnh núi, nhìn xuống phía dưới khoáng mạch, từ tốn nói: "Nha Thành Chủ có thể bắt đầu sao?"

"Tiếp qua một nén hương thời gian."

Nha Mạnh Tử hít mắt cười nói, lần này, hắn mang đến cũng là trong phủ tinh nhuệ, cùng Diệp Văn số lượng không sai biệt lắm, chỉ là thêm một cái quý Mộc lão người từ một nơi bí mật gần đó.

Chỉ chờ tới lúc thành công không chế lại nguyên thạch khoáng mạch thời điểm, Diệp Văn liền có thể đi chết. . .

Một nén hương về sau.

"Hành động!"

Nha Mạnh Tử quát to, hai nhóm đội ngũ từ đỉnh núi lao xuống, thế như lôi đình.

Không chế nguyên thạch khoáng mạch chính là nam lạc thành cùng bắc sâu xa thành, cái này hai nhóm thế lực mỗi một cái đều cùng Ngự Nha Thành không sai biệt lắm, cho nên, Nha Mạnh Tử mới có thể nghĩ đến mời Bích Lạc thành.

Bởi vì, Bích Lạc Thủy quan hệ cùng hắn cũng xem là tốt, chỉ là, lại nghĩ không ra Bích Lạc Thủy bị giết chết, tân nhiệm thành chủ càng biến thành Diệp Văn.

Nam lạc thành các loại ngay từ đầu bởi vì gấp rút tay không kịp, rất nhanh liền bị Nha Mạnh Tử không chế lại nguyên thạch khoáng mạch, thoáng một cái hai nhà nhất thời nổi giận!

Dần dần phái ra cường giả trợ giúp.

"Báo cáo thành chủ, Ngự Nha Thành một phương nhân thủ bỗng nhiên không thấy tăm hơi, chúng ta đang sắp bị nam lạc thành các loại vây quanh!"

"Báo cáo thành chủ, Thạch Trường Cung khách khanh bị chặt đoạn Nhất Tí!"

Tin tức càng ngày càng nhiều, Diệp Văn ban đầu cũng không thèm để ý, có thể là , chờ nghe được Thạch Trường Cung cánh tay bị chặt thương tổn thời điểm, lập tức an vị không được!

"Chuyện gì xảy ra? Lấy thực lực người hoàn toàn không nên a!"

Diệp Văn cau mày, hỏi.

"Có Ngự Nha Thành người phía sau đánh lên ta,

Ta mới bị nam lạc thành đại công tử chém đứt Nhất Tí!"

Nam lạc thành không có thiết lập Thiếu Thành Chủ.

Thạch Trường Cung không nghĩ tới Diệp Văn vừa thấy được chính mình liền chất vấn, trong lòng đối với Diệp Văn rất thất vọng.

Bất thành linh, hần phát hiện Diệp Văn cầm lấy cái kia chỉ tay cụt, sau đó dùng được cao gì bôi lên một chút, hần lập tức liền cảm thấy mình cánh tay đã hoàn hảo không chút tổn hại!

"Các người đi trước, ta tới đoạn hậu, thù này ta cho người báo!"

Diệp Văn lạnh lùng nói ra.

Cho Thạch Trường Cung được cao tên là Đoạn Tục Cao, hết thầy tám ngàn điểm kinh nghiệm, có thể nói, Diệp Văn hiện tại đã không có điểm kinh nghiệm đây!

Bất quá, nhìn xem vọt tới các binh sĩ, Diệp Văn khoe miệng nhếch lên, "Điểm kinh nghiệm? Tối nay phần lớn là!"

Oanh!

Diệp Văn trong nháy mắt liền lao ra.

Mà Thạch Trường Cung hai người rất nhanh liền phát hiện Diệp Văn chiến đấu lực quả nhiên cường hãn, xông vào trong vòng vây, vậy mà không có chịu đến nửa điểm thương tổn, còn như cá gặp nước!

"Thành chủ đại nhân, thật lợi hại a!"

Kinh Phong chân thành tán thán nói.

Mà Thạch Trường Cung nhìn xem cánh tay mình, trong mắt lóe lên một đạo vẻ phức tạp.

"Ta coi là cánh tay này khẳng định không, nghĩ không ra. . ."

Hần biết có thể làm cho mình cánh tay hoàn hảo như lúc ban đầu được cao là cỡ nào trân quý, có thể Diệp Văn ánh mắt đều không nháy liền cho dùng tại trên người mình.

"Àm!"

Diệp Văn một chương vỗ bay một cái Vũ Đồ Cửu Trọng Thiên, thu hoạch được điểm kinh nghiệm năm ngàn.

Diệp Văn chân đạp Quý Ảnh Mê Tung, tốc độ càng lúc càng nhanh, rất nhiều người đều không có ngăn trở hần một chiêu, đương nhiên, Diệp Văn cũng không có cỡ nào làm hại nhân mạng.

"Quá lợi hại! Đại công tử, người này quá lợi hại! Chúng ta không phải là đối thủ!"

Lạc Nghị gật gật đầu, đồng ý, bỗng nhiên nhìn thấy Diệp Văn cách mình càng ngày càng gần, nhất thời quát to một tiếng, "Nhanh cho ta ngăn trở hần, hần hướng về ta bên này vọt tới!"

Sau đó, tiện tay cầm lấy bên người một người ném cho Diệp Văn.

Àm!

Diệp Văn lại là nhất chương đánh bay một cái bị Lạc Nghị ném tới tiểu binh.

"Thật sự là cận bã!"

Diệp Văn vốn đang dự định chỉ là đem hấn bắt hướng về Thạch Trường Cung nói lời xin lỗi mà thôi, dù sao, hại Thạch Trường Cung chính là Ngự Nha Thành người.

"Hiện tại, ta thay đổi chủ ý!"

Huru!

Diệp Văn một đường đuổi theo Lạc Nghị.

"Đến, cuối cùng đến!"

Trở lại nam lạc thành trong nhà về sau, Lạc Nghị buông lỏng một hơi, nhưng mà, thời khắc này!

Đột nhiên, một đạo đao quang bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống!

"Không tốt!"

Lạc Nghị vội vàng lăn lộn ra ngoài, nhưng vẫn là trễ một bước, bị chém xuống một cánh tay.

"Lớn mật, người nào dám tại ta trong phủ giương oai?"

Rống!

Nương theo lấy một đạo tiếng hét dài, một bóng người cực nhanh mà ra, điên cuồng đánh ra ba chương.

"Ầm!", "Ầm!", "Ầm!"

Đáng tiếc, cái này ba Chương Kích bên trong chỉ là Diệp Văn hư huyền tàn ảnh.

"Đáng giận, đến là ai?!"

Gặp Đại Nhi Tử bị trăm Nhất Tỉ, Lạc Vạn Tượng hận đến muốn phát cuồng.

...

"Nguy hiểm thật!"

Tại một cái góc bên trong, Diệp Văn dừng bước lại, hấn con mắt đã hoàn thành, cũng không có hứng thú lại cùng này Lạc Vạn Tượng cứng đối cứng, lại nói đây là người ta địa bàn, vạn nhất có cái gì đòn sát thủ lời nói, chính mình coi như thiệt thòi lớn!

Diệp Văn gặp lúc này này Lạc Vạn Tượng khẳng định đã phái ra nhân thủ điên cuồng tìm chính mình, nghĩ đến bị phát hiện lại được một trận Sinh Tử Bác Đấu, suy nghĩ vẫn là trước tiên tìm một cái an toàn chỗ trốn lấy.

Hắn nhìn thấy một gian phòng ốc không có bất kỳ cái gì ánh đèn, thế là, đẩy cửa vào.

Chỉ là, sau một khắc, Diệp Văn hoàn toàn mở to hai mắt, một bộ vẻ khó tin.

Bởi vì, tại trong phòng này có một thiếu nữ đang ngâm mình ở trong thùng tắm, mặc dù không có ánh đèn, có thể Diệp Văn vẫn là mượn ánh trăng thấy rõ trên mặt nước trôi những cánh hoa đó, đương nhiên, còn có thiếu nữ này tuyết trắng da thịt. . .

Gặp thiếu nữ mặt lộ vẻ hoảng sợ, một bộ sẽ phải hô "Cứu mạng" bộ dáng.

Diệp Văn lập tức gấp, không quan tâm nhảy đến trong thùng nước đi, một tay bịt thiếu nữ cái miệng anh đào nhỏ nhắn, sốt ruột nhẹ nói nói: "Ta không có ác ý!"

Gặp thiếu nữ một bộ khó chịu bộ dáng, Diệp Văn không đành lòng, nghĩ một lát, nói ra: "Người không gọi, ta liền buông ra người."

"Ừm, nháy một chút ánh mắt cũng là đáp ứng, nháy hai lần ánh mắt cũng là không đáp ứng."

Sau đó, Diệp Văn đã nhìn thấy thiếu nữ nháy một chút ánh mắt, ngẫm lại, Diệp Văn cuối cùng vẫn buông ra, nếu như thiếu nữ muốn đổi ý, hắn cũng không có gì biện pháp.

Tuy nhiên Diệp Văn tự nhận không phải một cái quân tử, nhưng hắn cũng có một chút đạo đức tuyến.

May mắn, thiếu nữ tại Diệp Văn buông ra miệng thời điểm không có để cho, chỉ là ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ nhìn xem Diệp Văn, trên mặt còn có vẻ thẹn thùng. . .

Dù sao, giờ phút này thiếu nữ vẫn là không mạnh dạn che thân. . .

"Thùng thùng!"

Sau đó, truyền đến một trận tiếng đập cửa.

"Tam tiểu thư, xin hỏi người nơi này có cái gì dị thường sao? Ngạch, cũng chính là có hay không phát hiện cái gì nhân vật khả nghi?"

"Nếu như thuận tiện lời nói, liền để Tiểu Tiến tới tìm tòi một phen."

Diệp Văn đang nghe âm thanh thời điểm, liền ản núp xuống dưới, giờ phút này, hắn nhìn thấy thiếu nữ kia đem ánh mắt xem ra hắn, Diệp Văn cười khổ một tiếng về sau, tại bàn tay nàng viết lên "Ta sẽ không tổn thương ngươi".

"Tùy ngươi như thế nào."

Đang bị Diệp Văn bắt lấy thời điểm, thiếu nữ toàn thân run lên, cắn chặt môi dưới, sau đó mới nói: "Không tiện, ta đang tắm."

Nàng âm thanh uyển chuyển biến ảo khôn lường, cực kỳ ngọt ngào, thanh thúy.

Nghe được cái này, Diệp Văn buông lỏng một hơi.

Chờ người đi xa về sau, mới cảm kích nói ra: "Cảm ơn ngươi!"

"Ngươi tên là gì. . ."

Thiếu nữ kia bất thành linh thấp giọng hỏi, mang tai đỏ một mảnh.

Diệp Văn nghĩ thầm, cái này tiểu mỹ nhân tình yêu thẹn thùng, nhờ ánh trăng, vói lại tại như vậy khoảng cách gần dưới, hắn sớm đã thấy rõ thiếu nữ tinh xảo dung mạo.

"Ta gọi Diệp Văn."

"Ta gọi Lạc Tư Hi. . ."

Lạc Tư Hi nói, bỗng nhiên thấp giọng nói: "Ngươi có thể hay không trước tiên xoay người sang chỗ khác?"

Diệp Văn "A" một tiếng, tranh thủ thời gian xoay qua chỗ khác, đưa lưng về phía nàng.

"Tốt!"

Lạc Tư Hi nói.

Mà Diệp Văn cũng biết xoay qua chỗ khác nguyên nhân, nguyên lai là Lạc Tư Hi tắm rửa tốt, muốn mặc xong quần áo.

"Tối nay, ngươi liền ở lại chỗ này, chờ sau khi trời sáng lại đi thôi."

Lạc Tư Hi thấp thỏm nói.

Diệp Văn bỗng nhiên một trận không đành lòng, muốn nói cho nàng, chính mình đối với nàng huynh trưởng làm ra như thế nào tàn nhẫn sự tình, lập tức, nhưng lại nhụt chí.

"Được rồi!"

Hắn không muốn Lạc Tư Hi dùng loại kia ánh mắt oán độc nhìn xem chính mình.

"Quần áo ngươi ầm ướt, ta giúp ngươi giặt giặt đi."

Yên lặng một hồi, Lạc Tư Hi nói ra.

"Không cần. . ."

Diệp Văn tuy nhiên rất muốn, nhưng vẫn là muốn rụt rè một phen, được rồi, có chút làm. . .

Diệp Văn cũng nhịn không được muốn khinh bỉ chính mình. . .

"Ách, người sẽ còn giặt quần áo?"

Bất thành linh, Diệp Văn lại cảm thấy kỳ quái.

Lạc Tư Hi không biết nói cái gì, chỉ là đôi mắt chỗ sâu hiện lên vẻ đau thương, đau đớn.

"Người không nguyện ý sao?"

Lạc Tư Hi cúi đầu xuống.

"Không phải, không phải!"

Diệp Văn lập tức bật thốt lên, sau đó, nhin không được tại nội tâm hô to, "Diệp Văn, khuôn mặt đâu?"

Hắn phát hiện mình tựa hồ rất không muốn để cho thiếu nữ này thương tâm, khổ sở, không biết vì sao, chẳng lẽ đây là thảm mệnh sao?

Diệp Văn tuy nhiên làm người hai đời, nhưng đến cho đến trước mắt vẫn là chính tông gà tở.

Đối với cảm tình trống rỗng, bằng không thì cũng sẽ không bị hệ thống khinh bỉ.

Rửa sạch y phục về sau, Diệp Văn vốn định cứ như vậy ngủ ở mặt đất, không nghĩ tới đơn thuần Lạc Tư Hi không có chút nào sợ hãi người nào đó có thể hay không biến thân làm sói, lại để cho Diệp Văn ngủ ở nệm trên giường!

Nói, ngủ ở mặt đất sẽ lạnh.

Thế là, Diệp Văn một mặt xoắn xuýt chi sắc, có nên hay không nói cho nàng, ta là một cái võ giả, muốn cảm lạnh thật cũng không dễ dàng.

Một phương diện khác, Diệp Văn trong lòng lại mừng như điên, ta nên làm cảm thú đâu? Vẫn là làm cảm thú đâu?

Tóm lại, Diệp Văn sau cùng đáp ứng, nhưng là, hắn cái gì đều không làm, tương phản, vẫn là Lạc Tư Hi ôm chặt lấy hắn, hắn không biết Lạc Tư Hi có ngủ hay không, bởi vì, Lạc Tư Hi nước mắt xẹt qua khuôn mặt, làm ướt hắn lồng ngực.

Thẳng đến, thật lâu, Lạc Tư Hi mãi rặng âm thanh truyền đến, Diệp Văn mới khẳng định nàng ngủ.

Nghe nói, lúc ngủ mãi rặng là chịu áp lực rất lớn, cùng thống khổ, khổ trương, cô độc các loại hàng loạt nguyên nhân tạo thành.

Diệp Văn cũng không biết thật giả, nhưng hắn khẳng định, Lạc Tư Hi ở chỗ này trôi qua cũng không hạnh phúc.

Hắn đang do dự có nên hay không mang Lạc Tư Hi cùng đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27 : Lạc Hà nữ thần cùng truyền nhân

"Người dẫn ta đi thôi!"

Hai ngày, Diệp Văn vừa mở mắt lúc liền gặp được Lạc Tư Hi khuôn mặt, lập tức nghe được Lạc Tư Hi thanh âm đàm thoại.

Diệp Văn bị nàng lời nói lời một cái kinh ngạc.

"Người không nguyện ý?"

Lạc Tư Hi lộ ra có chút bi thương, đôi mắt chỗ sâu hiện lên một tia tuyệt vọng.

"Ta. . . Ta nguyện ý!"

Diệp Văn chợt nhớ tới tự mình làm một giấc mộng, thế là, yên lặng một chút, đáp ứng.

Trong mộng là liên quan tới Lạc Tư Hi, Diệp Văn cũng không dám khẳng định vậy có phải hay không mộng, hần nhìn kỹ liếc một chút Lạc Tư Hi, phát hiện thiếu nữ hết thấy bình thường, lập tức khẳng định chính mình suy nghĩ nhiều.

Này. . . Có lẽ thật sự là một giấc mộng.

Chỉ là, cái này mộng vì sao chân thật như vậy? Tốt đẹp như vậy? Làm cho hần Diệp Văn lưu luyến quên về?

"Àm!"

Tại Diệp Văn trầm tư thời điểm, đại môn ầm ầm vỡ vụn, Lạc Vạn Trọng xuất hiện tại cửa ra vào.

Tại bên cạnh hần là Lạc Nghị, cừu nhân gấp mặt, hết sức đỏ mắt!

Lạc Nghị mắt lập tức đỏ, "Người dám cắt ta Nhất Tỉ, người đi chết đi cho ta!"

Hừ!

Một thanh trường kiếm bất thành linh đâm tới.

Lúc này, Diệp Văn còn không có kịp phản ứng, mắt thấy là phải bị một kiếm này đâm trúng.

"Phốc xích" một tiếng vang lên!

Lạc Tư Hi ngăn trở một kiếm này, kiếm đâm xuyên nàng bụng dưới.

"Tam Muội, người vậy mà thay hần ngăn trở một kiếm này, xem ra, tối hôm qua là người thu lưu tiểu tử này?"

"Bạch nhãn lang!"

Lạc Nghị hét lớn một tiếng, "Người cũng cho ta đi chết đi!"

Này Lạc Vạn Trọng chỉ gặp một bên lạnh lùng quan sát, tập trung tinh thần nhìn chăm chăm Diệp Văn.

"Không!"

Diệp Văn cuối cùng tỉnh lại, có thể là giờ khắc này, Lạc Nghị kiếm tới quá đột ngột, Diệp Văn chỉ có thể lấy tay bắt lấy, trong nháy mắt, máu tươi lan tràn mà ra.

"Oanh!"

Cùng lúc đó, Lạc Vạn Trọng lập tức xuất thủ, thân hình thoát một cái, thẳng đến Diệp Văn mà đến.

"Vạn Trọng quyền!"

Một quyền tiến đến, không khí lập tức kịch liệt nổ tung, trước người không đủ một thước chỗ hình thành một cái hư vô Đại Trọng.

"Ngao ~~~ "

Đại Trọng gào thét, muốn một chân đạp xuống.

"Không cần, cha, đại ca, không muốn!"

Lạc Tư Hi tại cái này sống chết trước mắt lần nữa ngăn tại Diệp Văn trước mặt.

"Cút cho ta!"

Có thể là, Lạc Vạn Trọng quát lên một tiếng lớn, quyền đầu không chút nào lui, muốn xông phá Lạc Tư Hi thân thể mềm mại đánh vào Diệp Văn trên thân.

"Long Trọng Già Diệp Thê, khí hải Luyện Lực!"

Ông một tiếng!

Lạc Vạn Trọng vô ý thức cảm thấy một cơn gió lớn đập vào mặt, ám đạo không ổn, tranh thủ thời gian lần nữa oanh ra một quyền.

Phanh ——

Một tiếng kịch liệt nổ vang, Lạc Vạn Tượng thân thể khuynh khắc ở giữa điện cuồng bay ra ngoài.

"Không cần, ngươi không được qua đây!"

Lạc Nghị gấp phụ thân đều bị oanh bay, dọa đến kém chút tê liệt, gặp Diệp Văn từng bước một đi tới, lúc này xoay người chạy!

"Muốn đi?"

Diệp Văn ánh mắt trầm xuống.

"Không nên giết hắn, dẫn ta đi có được hay không?"

Bất thành linh, Lạc Tư Hi suy yếu nói ra.

Giờ khắc này, Diệp Văn mới tỉnh táo lại, hiện tại cảm Lạc Tư Hi cho cứu tốt mới là chính sự.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, đề nghị chủ ký sinh đổi lấy một bình về không tản ra."

"Chú, về không tản ra, tam phẩm Liệu Thương Đan Dược, cần thiết điểm kinh nghiệm ba ngàn."

Diệp Văn lập tức đổi lấy, tại tối hôm qua, hắn lại tích lũy hơn mười vạn điểm kinh nghiệm.

Đang lúc Diệp Văn muốn cho Lạc Tư Hi liệu thương thời điểm, vô số chỉ mũi tên bất thành linh từ ngoài cửa bắn vào.

PHỐC! PHỐC! PHỐC!

Diệp Văn trong mắt hàn quang văng khắp nơi, một cỗ cự đại khí thế từ trên thân bộc phát ra.

Oanh ——

Từng tầng từng tầng tiên thiên cương khí kịch liệt khuếch tán ra, quét ngang vô số nhánh mũi tên.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh đã thông suốt thăng cấp trạng thái, xin hỏi, phải chăng thăng cấp? !"

"Vâng!"

"Chúc mừng chủ ký sinh thăng cấp,

Trở thành Vũ Sư Nhị Trọng Thiên, xin hỏi chủ ký sinh còn muốn thăng cấp hay không?"

"Lại tăng tam cấp!"

Vũ Sư Ngũ Trọng Thiên, hắn tin tưởng đủ để ứng phó Lạc Vạn Tượng, đây là bởi vì căn cứ hệ thống quét hình, Lạc Vạn Tượng chỉ là một tên Vũ Sư Tứ Trọng Thiên.

"Lạc Tư Hi, chúng ta đi!"

Giờ phút này, thiếu niên thiếu nữ mười ngón nắm chặt, từ phương xa phóng tới mũi tên đều bị tiên thiên cương khí đánh bay ra ngoài.

"Lạc Tư Hi, ngươi theo ta đi, ngươi sẽ hối hận sao?"

Thiếu niên công thiếu nữ, vọt mạnh ra ngoài cửa, ngay sau đó, một chưởng vũ bay đến đây ngăn cản binh lính.

"Sẽ không, ta mãi mãi cũng sẽ không!"

Lạc Tư Hi lời nói kiên định, kinh ngạc nhìn xem khăn tay bên trên này một điểm Chu Hồng, tùy theo thu lại, ôm thật chặt lại Diệp Văn cổ.

Tuy nhiên có chút khó chịu, nhưng là Diệp Văn cũng không có lên tiếng.

Hắn, là nàng duy nhất dựa vào.

"Bắn tên, cho ta bắn tên!"

Mất thấy Diệp Văn một đường chạy vội, cuối cùng từ dưới tường thành nhảy đi xuống, Lạc Vạn Tượng cuối cùng nhịn không được hô lớn.

Huru ~! Phan ——!

Vô số chỉ mũi tên lần nữa từ trên tường thành rơi xuống, lúc này, Lạc Vạn Tượng tự mình xuất thủ, kém chút bắn xuyên tiên thiên cương khí chỗ tạo thành

kết giới.

Nhưng cuối cùng, vẫn là kém một bước. Chỉ có thể trở mắt nhìn xem hai người chạy trốn.

...

"Tốt, không có việc gì, tư hi."

Đi đến một chỗ bờ sông, Diệp Văn tự nhiên thân mật kêu lên Lạc Tư Hi.

Lạc Tư Hi cũng thẹn thùng, nhưng vẫn là tái nhợt bất lực.

Diệp Văn cũng không dám trì hoãn thêm, xuất ra về không tản ra, cời sạch Lạc Tư Hi ngoại y, nhìn xem Lạc Tư Hi vền vện ăn mặc cái yếm, Diệp Văn không khỏi nhớ tới cái kia "Mộng" .

Trong lòng của hắn một trận phát nhiệt, trong mắt có chút đỏ, bất quá, hiện tại Lạc Tư Hi ngàn cân treo sợi tóc, hắn cũng không dám có quá nhiều ý nghĩ.

Chỉ là, tại bồi lên về không tản ra thời điểm, Diệp Văn vẫn là không nhận được tâm viên ý mã.

Không chỉ là hắn, Lạc Tư Hi khuôn mặt cũng dần dần trở nên đỏ bừng.

"Rầm rầm ~ "

Gió nhẹ thổi, đi vào ban đêm.

"Ta muốn đi tắm rửa. "

Lạc Tư Hi mặt ửng hồng nói.

"Ách, tốt! Ta không có nhìn trộm!"

Diệp Văn lập tức nói, sau đó, khóe miệng co lại, cái này không lộ vẻ giấu đầu lòi đuôi sao?

Còn tốt, Lạc Tư Hi rất đơn thuần, tin tưởng Diệp Văn, chỉ là Diệp Văn tuy nhiên dùng bàn tay ngăn trở ánh mắt, nhưng lại chừa lại một cái khe.

"Vì sao? Thân thể nàng cùng trong mộng giống như đúc?"

Diệp Văn nhin không được lẩm bẩm nói.

Bất thành linh!

Diệp Văn mãnh mẽ đứng lên, "Không tốt!"

Oanh!

Chói mắt chum sáng bỗng nhiên từ bờ sông thẳng tới bầu trời, nếu như vền vện chỉ là dạng này, Diệp Văn còn không đến mức như thế, vấn đề là, chum sáng kia vậy mà mang theo Lạc Tư Hi cùng một chỗ xông lên bầu trời!

"Tư hi ——!"

Diệp Văn hô to.

Giữa không trung Lạc Tư Hi cũng một trận sốt ruột nhìn xem Diệp Văn, có thể là khoảng cách quá xa, Diệp Văn căn bản là nghe không rõ Lạc Tư Hi đang nói cái gì.

"Hoa ~~~ "

Lại là hào quang tỏa sáng, thương khung Đẩu Chuyển Tinh Di, từ đó xé mở một đạo cái khe to lớn, chỉ gặp một cái tuyệt mỹ thần nữ xuất hiện ở trong mắt Diệp Văn.

"Nghĩ không ra ta Lạc Hà ở tại thần giới tìm kiếm truyền nhân ngàn vạn năm, đến cuối cùng vẫn là không thu hoạch được gì, lại không nghĩ ta Lạc Hà truyền nhân nguyên lai ở quê hương mảnh thế giới này. . ."

Lạc Hà mỉm cười, thiên địa đều tại nụ cười này bên trong mất đi màu sắc.

"Ngươi là ai?"

Vào thời khắc này, hai người trăm miệng một lời nói ra.

Lạc Hà mỉm cười, "Ta là trong thần giới người, Tiểu Nữ Oa người cùng bốn tọa hữu duyên, bốn tọa muốn thu người làm người!"

Theo Lạc Hà thanh âm đàm thoại rơi xuống, hai người đều rất giống bị kinh lôi bỏ lại, Thần Giới đại năng nhận Lạc Tư Hi làm đồ đệ?

Cái này tại người bình thường trong mắt thật đúng là bánh từ trên trời rớt xuống chuyện tốt!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28 :động thủ!

Àm âm!

Theo một vệt sáng xông lên chân trời.

"Tư Hi!"

Diệp Văn mãnh mẽ quát to một tiếng, lúc này chung quanh yên tĩnh cũng, không có bất kỳ cái gì người.

Àm!

Đột nhiên, Diệp Văn một quyền đánh ở bên người cổ thụ phía trên.

Cạch!

Một đạo kịch liệt giòn vang âm thanh, chỉ thấy cổ thụ gặp trọng lực về sau, lập tức bay tứ tung ra ngoài.

Nhỏ yếu!

Diệp Văn thật sâu cảm nhận được nhỏ yếu, không có thực lực hết thảy cũng là nói suông, ngay cả yêu thích người đều không bảo vệ được.

Đi theo Thần Giới đại năng, mặc dù là chuyện tốt, nhưng Diệp Văn không cho rằng như vậy.

"A!"

Diệp Văn phát ra cự đại gào thét, oanh ~!

Toàn thân khí thế tràn quét ra ngoài, cảm phía trước hồ nước chấn động một mảnh cuộn cuộn sôi trào, từng đạo từng đạo cột nước phóng lên tận trời, sau đó, rơi xuống, tứ tán nước bắn.

"Hệ thống, nữ tử kia đến thực lực gì?"

"Một ngàn điểm kinh nghiệm!"

Diệp Văn sắc bén khí thế bị hệ thống một câu nói hoàn toàn đánh tan, cái trán gân xanh nhảy nhót, sau cùng. . . Chửi ầm lên nói: "Hệ thống, người cái này Hắc Tâm gia hóa! Ngay cả cái này cũng muốn một ngàn điểm kinh nghiệm!"

"Bản hệ thống không ra dày đặc, hiện tại tăng giá, chủ ký sinh cần tốn hao hai ngàn điểm kinh nghiệm mới có thể có biết nữ tử kia tin tức."

"Xem như người lợi hại! Đổi lấy!"

Hắn thật đúng là sợ hệ thống lập tức lần nữa tăng giá.

"Lạc Hà nữ thần, Lạc Thần tông tông chủ, Thần Cảnh lập đạo kỳ, bản mệnh Đạo Bảo Lạc Hà bức tranh."

"Nàng tại sao phải mạng đi Tư Hi?"

Thương tâm đi qua, Diệp Văn trở nên dễ chịu một chút, hần nhìn ra được này Lạc Hà tựa hồ sẽ không tổn thương Lạc Tư Hi, nói cách khác Tư Hi không có sinh mệnh nguy hiểm.

"Thần Cảnh lập đạo kỳ, tên như ý nghĩa, chỉ có khai tông lập phái, thành lập Đạo Thống mới có thể càng tiến một bước, Lạc Tư Hi huyết mạch thiên tư cũng thích hợp làm Lạc Hà truyền nhân."

Truyền nhân sao? Hi vọng Tư Hi đừng có chuyện gì, không phải vậy coi như ta chết cũng phải người găm xuống một miếng thịt!

Diệp Văn trong mắt hàn quang văng khắp nơi!

...

Ngư Nha Thành.

Nha Mạnh Tử nhìn xem bị vây quanh Kinh Phong các loại người liên can, ánh mắt quét qua, lại phát hiện không có Diệp Văn thân ảnh, lông mày không khỏi hung hăng nhíu một cái!

"Nha Thành Chủ, người nói cái kia giết chết ta bảo bối đồ nhi tiểu tử đâu?"

Hừ!

Một đạo hắc bào nhân ảnh như quỷ mị dời bước đến Nha Mạnh Tử bên người, âm trầm mở miệng hỏi.

"Khả năng còn chưa có trở lại đi!"

"Sẽ không bị giết chết à?"

"Không có khả năng, tiểu tử kia cũng là một cái thành chủ, tổng sẽ không như thế yếu, với lại, nam lạc thành cùng bắc sâu xa thành hai vị thành chủ cũng còn không có xuất thủ đây!"

Nha Mạnh Tử khẳng định nói ra.

"Ha-Ha, thành chủ đại nhân không cần lo lắng, có ta ở đây, lượng hai vị kia cũng lật không nổi bao lớn sóng gió!"

Thời khắc này, một vị bạch bào người trẻ tuổi leo lên cao ốc, ngôn ngữ khinh thường nói.

"Nguyên lai là Vương diệt, cũng đúng, có Vương diệt mà ở đây, thật sự là không cần lo lắng cái gì!"

Nhìn xem Vương Thành bên người đại nữ nhi, Nha Mạnh Tử tâm có chút co lại.

Vương Thành chính là đại mục phủ Vương gia dòng chính, thân phận không tầm thường, vèn vèn chỉ là bên cạnh hần hai vị, liền có Vũ Đồ lục trọng thực lực.

Hiện tại Ngư Nha Thành, chỉ sợ cũng chỉ có quý Mộc lão người mới có thể thắng qua hai vị này đi!

Đại mục phủ Vương gia có thể là một cái Tứ Phẩm gia tộc thế lực, nghe nói, trong tộc có một vị Võ Tông cấp bậc lão tổ!

Cái này thế lực, liền ngay cả Ô Môn tông cũng phải nhượng bộ ba phần, bởi vì Ô Môn tông mạnh nhất một người cũng bắt quá là Vũ Tôn đỉnh phong.

Vũ Sư phía trên, chính là Vũ Tôn!

Sau một lát, nhìn xem Kinh Phong bọn người bị bắt lại, gắt gao, thương tổn thương tổn, nhưng vẫn là không có nhìn thấy Diệp Văn, Nha Mạnh Tử sắc mặt hơi có chút trầm thấp.

Hừ lạnh một tiếng về sau, mang theo quý Mộc lão người rời đi.

"Tỷ, người có phải hay không quá hi sinh? Cái kia Vương Thành cũng không phải đồ tốt, trong khoảng thời gian này, dù sao là tìm cơ hội quấy rối ta,

Nhân quang cũng thỉnh thoảng hướng về trên người của ta nghiêng mắt nhìn."

Nha Yên Tử gặp Vương Thành rời đi, hướng về mặt đất phun một bãi nước miếng, oán hận nói ra.

"Ta đương nhiên biết, nhưng ta tổng cảm thấy bất an, tâm lý rất loạn, lại nói, ta sớm muộn đến lấy chồng, dù sao ta cũng không có ưa thích người, sớm gả buổi tối gả người nào không đều như thế?"

Nha Bách Tử xem cũng mở, từ tốn nói, mở ra tốc độ, rời đi.

"Ta chẳng lẽ về sau cũng phải giống như tỷ tỷ?"

Nha Yên Tử trong đầu bỗng nhiên xuất hiện Diệp Văn thân ảnh, "Đáng chết hồn dân!"

Nàng tức giận mắng, đột nhiên nhìn thấy một bóng người vô cùng nhanh chóng tiếp theo Ngự Nha Thành.

Bồng! ! !

Đạo nhân ảnh kia vậy mà không chút nào dừng lại, trực tiếp đụng nát thành môn.

"Làm sao có khả năng!"

Nha Yên Tử đôi mắt đẹp trừng tròn vo, lộ ra phi thường đáng yêu, lập tức lại là giết mình!

"Diệp Văn, lại là hắn!"

Rất nhanh, Diệp Văn đuổi tới Ngự Nha Thành bên trong, ngửi ngửi trong không khí lưu lại mùi máu tươi, Diệp Văn ánh mắt lạnh lẽo, sau đó, Thiên Lý Nhân mở ra, quả nhiên tại Ngự Nha Thành chủ phủ bên trong Địa Lao nhìn thấy bị giam giữ Kinh Phong, Thạch Trường Cung bọn người.

Huru!

Lúc này, hắn cũng không ngừng lại, đuổi tới trong phòng tiếp khách.

"Diệp Thành Chủ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ à!"

Nha Mạnh Tử cũng nhận được tin tức, nhìn xem Diệp Văn hai tay thả lỏng phía sau, đưa lưng về phía chính mình, thảnh thơi trong lòng, "Muốn hay không hiện tại động thủ?"

Cầm phía sau lưng lộ ra, thiếu niên này đến là ngu xuẩn, vẫn là có tự tin?

"Nha Thành Chủ, ngươi có phải hay không làm qua chia một chút?"

Giờ khắc này, Diệp Văn quay người, đang đối mặt lấy Nha Mạnh Tử, trong mắt hàn quang nồng đậm

"Không biết Diệp Thành Chủ bắt đầu nói từ đâu?"

Nha Mạnh Tử mỉm cười nói, thong dong ngồi xuống.

Sau đó, Diệp Văn đi theo, Nha Mạnh Tử thay hắn rót một ly tửu, Diệp Văn ngang đầu uống cạn!

"Hào Khí Phách!"

Nha Mạnh Tử tán thưởng nói, "Diệp Thành Chủ liên không sợ ta tại trong rượu động thủ cái gì chân?"

"Sợ, ta liền không đến!"

Diệp Văn tranh phong đối lập, lạnh như băng nói: "Chúng ta trước đó nói xong, có phải hay không chín một điểm thành?"

"Vâng!"

Nha Mạnh Tử mỉm cười nhìn xem Diệp Văn.

"Như vậy, vì sao bây giờ ngươi lật lọng? Trong chiến đấu rút lui, làm hại ta người bị vây quanh, càng có ta thủ hạ bị người người đã thương?"

"Thật sao? Ta nhưng không biết." Nha Mạnh Tử đẩy không còn một mảnh, sau đó nói: "Ta người rút lui, là ta phân phó, bởi vì ta muốn chiếm lĩnh khoáng mạch, về phần ngộ thương người người, hỗn chiến bên trong không thể tránh được sao?"

"Tin tưởng Diệp Thành Chủ cũng có thể thông cảm!"

"Tốt, đã như vậy, vì sao ta người bị người chế trụ? Với lại, ta chia chết đến đi đâu? !"

Ầm!

Diệp Văn trùng trùng điệp điệp vỗ bàn một cái, một cỗ Kính Khí âm âm đánh thẳng Nha Mạnh Tử mà đi!

"Ha ha, Diệp Thành Chủ không cần tức giận đi, người người bởi vì muốn chiếm đoạt ta chỉ có một điểm thành, ta tự nhiên phải chế trụ bọn họ, người muốn chuộc về bọn họ, cũng thành, còn lại chia tất cả thuộc về ta!"

Nha Mạnh Tử cũng đã sớm chuẩn bị, tiện tay vung lên, một thanh trường đao hướng về mặt bàn đụng một cái, răng rắc một tiếng!

Cái bàn tứ phân ngũ liệt!

Lúc này!

"Muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có cớ, đã như vậy, như vậy thì bằng bản lĩnh thật sự đi!"

Nha Mạnh Tử nghe vậy, trong mắt lóe lên một đạo vẻ châm chọc.

"Động thủ!"

Hắn mãnh mẽ quát to.

Oanh!

Trong nháy mắt, một đạo áo bào đen thân ảnh cực nhanh mà đến, âm thanh hung dữ cười như điên nói: "Tiểu tử, chết đi cho ta!"

Cùng lúc đó, mặt khác hai bóng người cũng cùng nhau động thủ, một cái cầm trong tay trường thương, rung ra một đạo hình xoắn ốc Khí Kinh, hướng về Diệp Văn bên này đánh tới!

Một cái khác, sử xuất toàn thân cội mạnh, bỗng dung tăng vọt ra tam xích, giống Tê Giác vọt tới Diệp Văn, sau đó, chỉ thấy vị này trước người ngưng tụ ra một cây cực đại Tê Giác!

Diệp Văn tình huống nóng vội nguy cơ, tánh mạng tại trong một sớm một chiều!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29 :Sur Bảng 87 —— Bắc Cung Đàn

"Muốn giết ta? Các ngươi nằm mơ đi thôi!"

Diệp Văn bất thành linh hét lớn một tiếng, hai tay kẹp lấy Nha Mạnh Tử trường đao, lập tức rung ra một cỗ Huyền Minh Chân Khí.

Phanh ——

Huyền Minh Chân Khí hạng gì bằng hàn đáng sợ, Nha Mạnh Tử nhất thời lùi lại mà ra, sắc mặt lấy làm kinh ngạc.

"Ngũ Trọng Thiên Vũ Sư? Làm sao mạnh như vậy? Còn trẻ như vậy?"

"Không tốt, kẻ này công pháp có gì đó quái lạ, mọi người cẩn thận, vói lại, kẻ này lại là một vị Ngũ Trọng Thiên Vũ Sư!"

"Cái gì!"

Nha Mạnh Tử lời nói để cho Vương gia hai vị bị kinh ngạc, dù sao, bọn họ cũng chỉ là Vũ Sư Lục Trọng Thiên.

"Hắc hắc, Ngũ Trọng Thiên lại như thế nào? Bồn tọa thích nhất cũng là hành hạ đến chết ngươi dạng này thiên tài!"

Quý Mộc lão người không thôi để ý, cười khằng khặc quái dị một tiếng, sau đó quát to: "Tiểu tử, vì ta đồ nhi đền mạng đi!"

"Quý Mộc Ân!"

Oanh!

Quý Mộc lão người hai tay lẫn nhau trùng điệp cùng một chỗ, u quang lấp lóe, lập tức, kết xuất một đạo âm u tà ác chương ấn.

"Âm!"

Sau một khắc, quý Mộc lão người cười ha ha một tiếng, thần sắc điên cuồng.

"Thằng nhãi con, đi chết đi cho ta!"

"Người nào chết còn chưa nhất định đây!"

Diệp Văn bỗng nhiên túm lấy trường đao, trong mắt bùng lên ra một đạo tinh quang.

"Thiên Đao Bát Thức, Thiên Ván nhất đao!"

"Thượng Hạ Vị Hình, Hà Do Khảo Chỉ?"

Ông ~

Một đạo hơn một trượng thô to đao mang từ trường đao bổ ra, xẹt qua trời cao, kính nhưng đi vào quý Mộc lão thân người trước.

"Điều trùng tiêu kỹ!"

Quý Mộc lão người tự kiềm chế Vũ Sư Bát Trọng Thiên cường hãn tu vi, đối với Diệp Văn một đao kia không chút nào để vào mắt, càng là lộ ra khinh thường nụ cười.

Sau đó, trường bào vung lên, vền vền cổ động chân khí nghênh đón Diệp Văn đao mang.

"Thượng Hạ Vị Hình, Hà Do Khảo Chỉ? !"

Thượng Hạ Vị Hình, Hà Do Khảo Chỉ! ! !

Bất thành linh, Diệp Văn bỗng to một tiếng, đao mang nhanh chóng tăng tốc, trong nháy mắt cắt vỡ quý Mộc lão người trường bào, về sau, huyết quang lóe lên!

"PHỐC!"

Đầy trời huyết dịch nước bắn, quý Mộc lão Nhân Thi thủ hai điểm, tràng diện hơi có chút huyết tinh.

"Chết? Quý Mộc lão người chết? !"

Hai người khác vẫn còn ở chấn kinh thời điểm, Diệp Văn đã chủ động xuất thủ!

"Long Tượng Già Diệp Thể, Bách Luyện Thành Cương!"

Long Tượng Già Diệp Thể, nhị tầng, Bách Luyện Thành Cương!

Trong chiến đấu Diệp Văn tựa hồ hiểu ra cái gì, bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn, đối mặt với này cực đại Tê Giác, Diệp Văn cũng không né tránh, trực tiếp đuổi ra hai tay!

Ầm! ! !

Một tiếng vang thật lớn, Diệp Văn mãnh mẽ vịn đoạn cây kia Tê Giác, sau đó một quyền đối người võ sư kia đầu lâu đập tới.

Oanh ~ !

Chỉ gặp một bóng người kêu thảm lẫn lộn ra ngoài.

"Còn người nữa!"

Bỗng nhiên, Diệp Văn lần nữa nhanh chóng quay người.

"Nạp mạng đi đi!"

Diệp Văn chấp tay trước ngực, tại hình thành một đạo đao quang về sau, giờ tay phải lên, dùng lực vung vung đi qua.

"Thật mạnh đao quang!"

Người võ sư kia cũng không phải hơi hạng người, "Xoát" một tiếng về sau, chỉ thấy một chùm huyết vụ nổ tung, nguyên lai, người võ sư kia lại sử dụng bí thuật để cho mình tốc độ bay nhanh rất nhiều!

"Oanh!"

Có thể là, cuối cùng cũng vẫn là tránh né không bị chém giết vận mệnh.

"Ừm, Nha Mạnh Tử?"

Tại giết ba người về sau, Diệp Văn lại phát hiện Nha Mạnh Tử không thấy tăm hơi.

"Nhanh, mau trốn!"

Nha Mạnh Tử tại nhìn thấy Vương Thành cùng Nha Bách Tử thì vội vàng lớn tiếng la lên.

"Bá phụ, chuyện gì xảy ra?"

Vương Thành nghi hoặc hỏi.

"Không có thời gian giải thích, ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, ngươi hộ vệ cùng quý Mộc lão người đều bị tiểu tử kia giết chết!"

"Tiểu tử kia rất mạnh!"

"Không có khả năng!"

Vương Thành không thể tin được.

"Muội muội của ngươi đâu?"

Nha Mạnh Tử không để ý tới hắn, đối với Nha Bách Tử hỏi.

"Không, không biết. . ."

Luôn luôn rất bình tĩnh Nha Bách Tử lúc này đều có chút hoảng.

"Ai, ý trời à, chúng ta vẫn là đi mau đi, hắn muốn đuổi theo!"

"Phụ thân, có thể là tiểu muội. . ."

"Không có có thể là! Ngươi không đi, ta đi!"

Nha Mạnh Tử không nói thêm lời, hung hăng trốn, cuối cùng, Nha Bách Tử thở dài một hơi, chỉ có thể đuổi theo.

"Muốn chạy trốn?"

Đứng tại Ngự Nha Thành trên đầu thành, Diệp Văn ánh mắt bình tĩnh, Nha Mạnh Tử các loại cách hắn không phải rất xa, có hi vọng đuổi kịp.

Huru!

Diệp Văn hóa thành một đạo tàn ảnh, vọt thẳng xuống dưới.

. . .

Nửa ngày sau.

Diệp Văn cuối cùng vẫn không có đuổi kịp Nha Mạnh Tử, bởi vì địa hình này hắn không phải rất quen, tuy nhiên có Thiên Lý Nhãn, có thể chỉ cần hắn bị trì hoãn một hồi, rằng cá tử ba người liền sẽ cách hắn lại một mảng lớn khoảng cách.

"Quên!"

Diệp Văn tại xử lý này ba vị Vũ Sư về sau, đạt được bảy vạn điểm kinh nghiệm, tâm tình rất tốt, thế là, gặp đuổi không kịp Nha Mạnh Tử, cũng liền không truy.

Lúc này, là giữa trưa, mặt trời lên cao vào đầu, nóng bức khó chịu.

Diệp Văn đi đến một chỗ trà trước sạp, tùy tiện tìm một cái địa phương ngồi xuống, phân phó lấy lão bản tới một bình băng mai canh.

"Công tử, đây là ngươi băng mai canh."

Lão bản là một cái cao tuổi lão giả tóc trắng, có chút khom người, lưng còng.

"Ừm, lão bản cái này cần bao nhiêu Nguyên Thạch?"

Tại biết nguyên thạch khoáng mạch về sau, Diệp Văn cầm Bích Lạc thành Nguyên Thạch thu hoạch một phen, tự nhiên, cũng tu luyện một chút, Diệp Văn phát hiện sử dụng nguyên thạch khoáng mạch tu hành, cũng hệ thống trực tiếp tăng lên hần tu vi, hai cái này thực lực chênh lệch không cao bao nhiêu kém.

Cho nên, Diệp Văn đối với Nguyên Thạch cũng không quá coi trọng, đương nhiên, là Hạ Phẩm Nguyên Thạch, tu luyện một khối Hạ Phẩm Nguyên Thạch, chỉ có thể đạt được mười điểm điểm kinh nghiệm.

"Công tử, có thể uống xong lại tính tiền."

Lão giả khẽ cười nói, cũng không lo lắng Diệp Văn quịt nợ.

"Vậy được rồi. . ."

Diệp Văn cũng không còn kiên trì.

Tại Diệp Văn uống bằng mai canh uống đến một nửa thời điểm, hần chợt nghe chung quanh truyền đến từng đợt thấp giọng hô âm thanh.

Diệp Văn hiếu kỳ ngẩng đầu nhìn liếc một chút, chỉ gặp đi tới một vị Lam Y Thiếu Nữ, thiếu nữ kia diện mạo tươi mát thoát tục, khí chất cao quý, nắm một thót tuấn mĩ Bạch Mã.

Hiển nhiên, thiếu nữ thân phận không thấp.

"Là nàng, đứng hàng sư bång tám mươi bảy Bắc Cung Đàn!"

"Nghe nói, Bắc Cung Đàn quốc sắc thiên hương, hiện tại xem ra quả thật như thế a!"

"Vóc người đẹp đúng giờ, khuôn mặt thật là tinh xảo, không tệ, là ta thích loại hình! Nếu là quỳ gối ta giữa hai chân, này chắc chắn. . ."

Người chung quanh nghị luận âm ỉ, tuy nhiên đều nghị luận, nhưng là âm thanh cũng không lớn, có thể là, người cuối cùng nói chuyện tiếng nói thật sự là so sét đánh còn tiếng nổ.

Người kia an vị tại Diệp Văn cách đó không xa, Diệp Văn gặp người kia tướng mạo bỉ ổi, cũng không phải này Cự Linh Thân khôi ngô đáng người.

Xem ra, hần là cố ý nói như vậy.

Diệp Văn khước miệng nhếch lên, lúc đầu cầm cái này một bát bằng mai canh uống xong, Diệp Văn liền định đi.

Hiện tại ——

"Đại gia, lại cho ta một bát bằng mai canh!"

"Được, công tử, ngài chờ một lát!"

Người kia lời nói không phải bình thường lớn, thiếu nữ kia muốn giả bộ như nghe không được đều không được.

"Người đã nói chia!"

Bắc Cung Đàn lạnh lùng nhìn xem hần.

"Quá phận? Ta làm sao không cảm thấy?"

Người kia thuận thế đứng lên, đi vào Bắc Cung Đàn trước mặt, ánh mắt tùy ý đánh giá Bắc Cung Đàn thân thể mềm mại, liếm liếm khô ráo bờ môi, tới gần Bắc Cung Đàn cổ, nói: "Người nói một chút ta quá đáng như thế nào?"

"A, người cái này trên cổ Đàm Hoa thật sự là thật xinh đẹp, để cho ta sờ sờ!"

Hần nói, muốn một cái sờ về phía Bắc Cung Đàn hương thơm cái cổ.

Keng!

Bỗng nhiên, một đạo giòn vang oanh minh mà lên!

Một thanh kiếm nửa ra khỏi vỏ chống đỡ tại giữa hai người.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30 :1 trận thất bại anh hùng cứu mỹ?

"Cút cho ta!"

Bắc Cung Đàn bên người bất thành linh thêm ra một vị bạch y nam tử, người này tướng mạo lạnh lùng, cao ngạo phi thường.

"Tinh đồ kiếm?"

"Ngươi là Bắc Chu Tinh Cung đệ tử?"

Này tướng mạo tên hèn mọn nhìn xem trước mặt tinh đồ kiếm, duỗi ra hai ngón tay khinh thường phát phát trường kiếm, "Tiểu quý, khuyên ngươi vẫn là đem kiếm thu hồi đi tốt, bằng không... Hắc hắc!"

"Dâm Tặc, sắp chết đến nơi, còn dám càn rỡ? Vị sư muội này, ngươi trước tiên trốn đến đi một bên."

Nghe vậy, Bắc Cung Đàn lập tức đứng ở xung quanh tinh đồ phía sau.

"Nói một câu, ngươi muốn chết như thế nào? Nếu như, ngươi bây giờ rời đi lời nói, đồng thời đối với vị sư muội này xin lỗi lời nói, ta cũng là có thể tha cho ngươi một cái mạng!"

"Ha ha, hắc hắc! Ha ha ha ha! !!"

Bất thành linh, này tên hèn mọn điên cuồng cười to nói, trong mắt lóe lên một vòng hồng mang.

"Bắc Chu Tinh Cung đệ tử cũng không dậy nổi sao? Ngươi xung quanh tinh đồ cũng không dậy nổi sao?"

"Sư báng bài danh năm mươi bảy tinh đồ kiếm, ta rất sợ đó nha!"

Hắn mặc dù nói sợ, có thể toàn thân trên dưới nào có nửa phần vẻ sợ hãi.

"Tiểu quý, ta cũng khuyên ngươi một câu, hiện tại cút lời nói, đồng thời gọi đại gia ta ba tiếng gia gia, như vậy, ngươi liền có thể cút!"

"Dâm Tặc, càn rỡ, chết đi cho ta!"

Xung quanh tinh đồ chính là thiên chi kiêu tử, ngày thường cao ngạo phi thường, làm sao có thể chịu đựng người này ngôn ngữ vũ nhục, lập tức, tay phải vung lên, Tướng Tinh bức tranh kiếm hoàn toàn mang ra!

"Thất Tinh Kiếm Pháp?"

Nhìn qua xung quanh tinh đồ sử xuất kiếm khí, tên hèn mọn chắc chắn tán thưởng, "Không tệ, không tệ, đáng tiếc, còn non kém!"

Vừa mới nói xong, oanh! Một tiếng, chỉ thấy một bóng người như thiểm điện cực nhanh tiến tới ra ngoài.

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Đao quang lóe lên, lại là lóe lên! Mấy bóng huyết vụ bất thành linh nổ tung, bay lên đầy trời.

Phanh ——

Chỉ gặp một khóa anh tuấn đầu lâu phóng lên tận trời, sau đó, phanh một tiếng, liền trùng trùng điệp điệp lăn xuống trên mặt đất, xung quanh tinh đồ thân thể nhưng là còn đứng ở tên hèn mọn trước mặt.

"Sư báng năm mươi bảy? Không có ý tứ, chỉ là bất tài, sư báng ba mươi sáu!"

"Huyết Nhân đồ, Dâm Tăng là vậy!"

Tên hèn mọn lúc này dương dương đắc ý đi qua, cầm Bắc Cung Đàn ép từng bước một lui ra phía sau, trên đường gặp được xung quanh tinh đồ đầu, nghe răng cười một tiếng, mạnh mẽ đập mạnh!

Bồng!

Lúc này, khóa này đầu hoàn toàn nổ tung, hóa thành một chùm huyết vụ.

"Oe ~ "

Người chung quanh nhìn không được nôn mửa.

"Sur bảng ba mươi sáu, Huyết Nhân đồ?"

Càng có người nghe được Dâm Tăng tiếng nói, vội vội vàng vàng liền chạy đi.

Sur bảng là Tuyết Vực vương quốc một cái Bảng danh sách, bên trong nhận liệt Tuyết Vực vương quốc cảnh giới võ sư bên trong có tên cường giả.

Bên trong, Tuyết Vực vương quốc kinh đô, Tuyết Vân trong thành Tứ Đại Công Tử càng là quét ngang sư bảng trước ba ghế.

Cố Trung Lưu, Bát Dao Khách, sư thừa Tuyết Vực vương quốc Đạo Đạo một người, Nhất Dao Môn dưới!

Cố Trung Lưu, Lưu Vân công tử, đứng hàng sư bảng một!

Tiểu Lan Hoa, sư bảng hai!

Bởi vì tu tập "Thiên Ti Tú Lý Châm", cho nên trở nên âm nhu chút, cử chỉ hình thái cơ hồ cùng nữ tử không sai biệt lắm, lại bởi vì ưa thích nhếch lên Lan Hoa Chỉ, cổ xưng vì là Lan Hoa Công Tử.

Sư bảng ba —— Thiên Diện Nhân Ma!

Thiên Diện Nhân Ma sở học rất hỗn tạp, bởi vì thời niên thiếu chính là một cái khát cái, vì cuộc sống thường xuyên lưu lã tứ xứ, bái nhập rất nhiều tông môn.

Cũng bởi vậy, đắc tội những tông môn này, bị bốn phía truy sát, nghĩ không ra đang đuổi giết những trong năm này tu luyện thành "Thiên biến vạn hóa" !

Là lấy, thể nhân xưng là Thiên Diện công tử.

Sư bảng bốn, Bách Lý Thừa Phong!

Bách Lý Thừa Phong biết rất ít, hấn nổi danh là bởi vì trước kia sư bảng bốn đuổi giết hấn không thành, bị sát hại, nhưng là không có người nhìn thấy.

Cho nên, Tứ Đại Công Tử bên trong, thuộc Thừa Phong công tử thần bí nhất.

...

Không đề cập tới sư bảng mười cường giả đứng đầu, liền xem như sư bảng năm mươi vị trí đầu cũng không phải kẻ vớ vẩn,

Bởi vì, những võ sư này là Tuyết Vực vương quốc cảnh giới võ sư cường hãn nhất một số người!

Từng cái bất phàm, đều có thể vượt cấp giết địch, chính là thiên kiều nhân vật bình thường.

Mà tại sư bảng bên trong, thuộc Huyết Nhân đồ —— Dâm Tăng đáng sợ nhất, đáng giận!

Huyết Nhân đồ Dâm Tăng không có điều ác nào không làm, không gái không vui!

Nhìn thấy một người như vậy vật, đâu còn có người dám đấu ở chỗ này? Không sợ bị nhất đao chặt, tựa như vừa rồi xung quanh tinh đồ một dạng!

"Hắc hắc, tiểu mỹ nhân, hiện tại người hầu như đều lộ hàng, ngươi cũng không có như vậy then thùng a? Như vậy, chúng ta liền đến thật tốt thân mật một phen đi!"

Huyết Nhân đồ trong mắt lóe ra Dâm Tà chi quang, tựa hồ đã nhìn thấy Bắc Cung Đàn tại dưới háng nàng thể thâm kêu, không cam lòng giẫy dụa, mặt mũi tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Đến gần, Huyết Nhân đồ không khỏi bị này tuyệt thế tư câu thất hồn lạc phách, khoe miệng chảy xuống từng tia nước bọt.

"Tiểu mỹ nhân, yên tâm đi, ta sẽ thật tốt thương ngươi."

Huyết Nhân đồ bỏ qua mũ rộng vành, lộ ra một cái che kín huyết sắc đường vân đầu trọc đi ra, lấy tay sờ sờ, nghe răng cười một tiếng, "Tới đi, tiểu mỹ nhân đừng then thùng, nhìn ngươi nguyên âm không mất, chắc hẳn không biết Nam Hoan Nữ Ái tư vị đi!"

"Hôm nay, ca ca liền để ngươi biết làm nữ nhân mỹ diệu chỗ!"

Huyết Nhân đồ đã đem Bắc Cung Đàn ép vô lộ khả tẩu.

"Cút, ngươi cút cho ta!"

Bắc Cung Đàn tuyệt vọng kêu, trong mắt nước mắt lấp lóe, ngay cả bài danh phía trên nàng xung quanh tinh đồ đều bị cái này Dâm Tăng nhắt đao giải quyết, nàng tuyệt đối không phải là đối thủ.

Nhưng nàng, sẽ không buông tha cho.

"Cút, ngươi rời ta xa một chút, không phải vậy ta liền tự vận cho ngươi xem!"

Bắc Cung Đàn mang theo một tia thanh âm rung động nói ra, nước mắt che kín tình xảo khuôn mặt, ánh mắt lại kiên định phi thường.

Huyết Nhân đồ bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt trở nên âm trầm vô cùng, dày đặc nói ra: "Cho thể diện mà không cần, tự vận? Muốn dùng tự vận tới uy hiếp ta?"

"Tiểu mỹ nhân, ngươi vẫn là quá ngây thơ!"

"Coi như ngươi chết, ta cái kia làm vẫn phải làm!"

"A, Oa Cấp Cấp! ! !"

Huyết Nhân đồ trong mắt lóe lên một vòng vẻ bạo ngược, thần sắc điên cuồng, mãnh mẽ quát to: "Đến, ngươi chết cái ta xem một chút! Tới a!"

Rống!

Huyết Nhân đồ một câu cuối cùng, bị hấn toàn lực hô lên, cầm Bắc Cung Đàn chấn động ngóc trệ một hồi.

Sau đó, giễu cợt linh lợi!

Ánh đao màu đỏ ngòm lóe lên, cắt lấy Bắc Cung Đàn một sợi tóc xanh, cũng cầm Bắc Cung Đàn trường kiếm đánh tan.

Oanh!

Lúc này, Huyết Nhân đồ mãnh mẽ nhảy lên ra, như một đạo tia chớp màu đỏ ngòm, thẳng đến Bắc Cung Đàn mà đi.

"Sư huynh, ta nhẫn không!"

Trà trước sạp, còn có hai bàn, một bàn tự nhiên là Diệp Văn.

Mặt khác một bàn là một đám tông môn đệ tử, chỉ là bọn hấn ăn mặc tùy ý, không hề giống xung quanh tinh đồ như thể ăn mặc có tinh đồ áo trắng trường bào.

"Nhị sư huynh, ta cũng nhẫn không! Dựa vào chúng ta hợp lực, ta cũng không tin đối phó không cái này Dâm Tăng!"

Ban đầu nói chuyện là một cái lãnh diễm thiếu nữ, sau đó là một người đáng đáp chất phác thanh niên nam tử.

Bọn họ này một bàn người thực lực cũng không yếu, khi nhìn đến Bắc Cung Đàn bị Huyết Nhân đồ đùa giỡn thời điểm muốn nhện không được động thủ, có thể là, bọn họ nhị sư huynh cản bọn họ lại.

Bởi vì có xung quanh tinh đồ xuất mã, bọn họ liền lần nữa ngồi xuống.

Có thể là, không nghĩ tới đó là Dâm Tăng Huyết Nhân đồ, càng không có nghĩ tới xung quanh tinh đồ không chịu được như thế, vừa đối mặt dưới liền bị đánh giết!

Nhị sư huynh sắc mặt nhợt nhạt, hấn làm sao không muốn Hành Hiệp Trọng Nghĩa? Có thể là, các người có biết hay không, một trận chiến này ít nhất phải trọng thương chết đi mấy vị sư đệ, các sư muội!

Nhưng là, nhị sư huynh không thể nói rõ, chẳng lẽ nói cho bọn hấn sẽ chết, lại không được hiệp trọng nghĩa? Tùy ý Bắc Cung Đàn tại bọn họ trước mắt bị khi phụ?

Bọn họ làm không được!

Hấn cũng làm không được!

Đã như vậy, còn có cái gì có thể nói? Duy —— nhất chiến Nhĩ!

"Làm!"

Oanh!

Nhị sư huynh lời mới vừa vừa hạ xuống, thân hình liền bay ra ngoài.

"Ta liền biết, còn có tôm tép nhãi nhép, các ngươi những này Tạp Ngư, muốn anh hùng cứu mỹ, cũng không nhìn một chút chính mình là món hàng gì sắc!"

"Huyết Dao, Phi Ảnh chém!"

Huyết Dao, Phi Ảnh trăm, Huyền Giai cao cấp!

Huru!

Huyết sắc đao cung mãnh mẽ kích phát ra đi, kéo theo ra một mảnh vang ong ong âm thanh, tại đèn nhánh ban đêm như Minh Đăng lập lòe.

"Ầm! Phanh phanh. . . Ầm! ! !"

Liên tiếp đập nện âm thanh truyền đến, sau đó vài tiếng kêu thê lương thảm thiết vạch phá ban đêm trời cao, càng là từ không trung rớt xuống đoạn cánh tay, gãy chân.

Bọn họ —— thất bại thảm hại!

"Phi! Thứ đồ gì, làm hại lão tử lại trì hoãn một hồi công phu!"

Huyết Nhân đồ hùng hùng hổ hổ, lúc này, hấn vội vội vàng vàng cỡi quần ngoài, cười hắc hắc, nói: "Tiểu mỹ nhân, cái này, cuối cùng không có người đến quấy rầy chúng ta."

"Xuân tiêu nhất khắc thiên kim a, tới tới tới, trước hết để cho ca ca thân thiết. . ."

Huyết Nhân đồ nói, híp lại ánh mắt, đối với Bắc Cung Đàn cặp môi thom tiến tới.

"Chẳng lẽ, trong sạch thật muốn bị hấn hủy sao?"

Bắc Cung Đàn có thể nói là tại đoạn thời gian này, kinh lịch trải qua mấy cái chấp trùng, đầu tiên là tuyệt vọng, sau đó là hi vọng, sau cùng. . . Tuyệt vọng.

Nếu như không phải, có thâm cừ đại hận, nàng đã sớm cắn môi tự vận.

Nàng đang do dự, trên đầu lưỡi máu chậm rãi chảy ra, nàng cảm thấy càng ngày càng suy yếu.

"Khụ khụ! Không có ý tứ!"

"Ta vẫn còn ở uống băng mai canh đâu, các ngươi làm việc này có thể hay không tới trước nơi khác đi?"

Bắc Cung Đàn chợt nghe đến bên tai truyền đến một thanh âm, lúc này, nàng không còn ôm lấy hi vọng, với lại, nàng nhìn ra thiếu niên này tuổi tác so với nàng còn nhỏ.

"Cảm ơn ngươi, ngươi vẫn là đi mau đi. . ."

Nàng biết, thiếu niên này là muốn cứu nàng.

"Đi?"

"Cắt ngang lão tử chuyện tốt, ngươi liền muốn dạng này vừa đi?"

Huyết Nhân đồ ác thanh tiếng nói.

"Để cho hấn đi, ta. . . Ta không phản kháng!"

Bắc Cung Đàn thân thể lập tức mềm.

"Hắc hắc, ngươi cho rằng ngươi phản kháng được sao?"

Nhưng mà, Huyết Nhân đồ cũng không chịu bỏ qua, đối với Diệp Văn cười lạnh một tiếng, "Tiểu quý, chết cũng đừng oán ta, ai bảo ngươi xen vào việc của người khác?"

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, Dâm Tăng vung ra một quyền.

Hắn thấy, thiếu niên này năng lượng lớn bao nhiêu bản sự? Một quyền, đủ để xong!

"Nếu, ta thật chỉ là muốn an an tĩnh tĩnh uống một chén băng mai canh mà thôi!"

Diệp Văn thờ dài một tiếng, nhún nhún vai, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ nói ra.

Lập tức!

Diệp Văn trong mắt tinh quang bùng lên ——

"Đã nguoi như thế không biết tốt xấu, Tiểu Gia liền thành toàn nguoi!"

Long Tượng Già Diệp Thế —— Bách Luyện Thành Cương!

Oanh!

Diệp Văn khuyneh khắc ở giữa cũng là một quyền ném ra, hắn đúng là phát sau mà đến trước, so Huyết Nhân đồ nhanh hơn tiếp xúc đến quả đấm đối phương.

"Tiểu quý, nguoi dám cùng ta cứng đối cứng. . ."

Huyết Nhân đồ muốn trắng trợn chế giễu một phen, đột nhiên, cảm thấy một cỗ bàng bạc to lớn lực đạo từ trên người đối phương truyền đến.

"Không tốt!"

Huyết Nhân đồ muốn rút về cánh tay, nhưng là, trong chớp nhoáng này, răng rắc một tiếng vang lên!

Bồng! ! !

Huyết Nhân đồ phát ra một đạo kêu thê lương thảm thiết âm thanh, thân thể mãnh mẽ điên cuồng bay ra ngoài.

Phanh phanh ~

Roi xuống trên mặt đất sau khi. Lại cút mấy lần, khắp khuôn mặt là máu tươi!

Giờ phút này, lặng ngắt như tờ.

Bắc Cung Đàn che cái miệng nhỏ nhắn, một mặt hoảng sợ sớm đã đổi thành mừng rỡ, cao hứng, thật không thể tin.

Phương xa, này một đám các sư huynh đệ vẫn còn chấn kinh ở trong.

"Làm sao có khả năng? Thiếu niên kia làm sao lại mạnh như vậy?"

"Thật là khủng khiếp lực lượng!"

"Thật cường đại nhục thể!"

Mà phương xa Diệp Văn thì là ngửa mặt lên trời thờ dài một tiếng, "Muốn an an tĩnh tĩnh uống một chén băng mai canh làm sao lại khó như vậy?"

Diệp Văn thật sự là muốn uống băng mai canh sao?

Không, giữa trưa điểm băng mai canh hắn đến bây giờ cũng còn không có uống xong.

"A a, tiểu quý, ta muốn xé xác nguoi!"

Nơi xa, Huyết Nhân đồ Cuồng Bạo âm thanh truyền đến.

"Cẩn thận!"

Bắc Cung Đàn gặp Diệp Văn đưa lưng về phía Huyết Nhân đồ, không khỏi lo lắng lớn tiếng nói.

Chẳng lẽ, cuối cùng vẫn chạy không khỏi vận rủi sao?

Bắc Cung Đàn tâm đều đang run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31 :lấy Oán báo Ân bạch nhãn lang!

"Huyết Dao, Phi Ảnh chém!"

Huru!

Từng đạo từng đạo hình cung dao quang từ phương xa đánh tới, lập tức oanh một tiếng, từ bốn phương tám hướng cầm Diệp Văn vây quanh ở bên trong, sau đó, trong nháy mắt đụng vào Diệp Văn.

"Trời ạ, này hỗn tiểu tử làm sao đại ý như vậy?!"

Mục Hiểu Phi nghiêng răng nghiêng lợi nói ra, nàng mặc dù chỉ là chịu một chút vết thương nhẹ, có thể sư huynh của nàng bọn họ đều bị thương rất nặng, với lại nếu không phải những sư huynh này các sư tỷ bảo hộ, nàng đã sớm chết!

Mục Hiểu Phi hận không thể cầm Huyết Nhân Đồ Thiên đao vạn róc thịt!

Lúc đầu coi là cuối cùng có thể đem này Dâm Tăng đánh bại, giết chết, nghĩ không ra nhưng bởi vì tiểu tử kia khinh địch mà công thua thiệt một bại?

"Ý trời à, thiên ý như thế, không lạ người nào. . ."

Nhị sư huynh ánh mắt cũng dần dần ảm đạm đi.

Hắn so ở đây bất luận kẻ nào đều rõ ràng "Huyết Dao, Phi Ảnh trăm" một chiêu này đáng sợ, bởi vì, hắn một đầu tay cụt cũng là bị cái này chém đứt.

"Xong sao?"

"Thật muốn xong?!"

Bắc Cung Đàn giờ phút này cũng toàn thân bất lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem những huyết sắc đỏ hồ quang từ trước người nàng lướt qua, sau cùng muốn cầm thiếu niên kia thân thể chém thành hai đoạn?

"Xi!"

Huyết Nhân đồ từ trong miệng phun ra một búng máu, âm ngoan nhìn qua Diệp Văn, thật sự là giang hồ Gà mờ, không biết nhân tâm hiểm ác, chẳng lẽ nguoi cho rằng cầm ta đánh bại là được đâu?

Vẫn là, nguoi tự đại cho rằng bằng một quyền này liền có thể cầm ta Huyết Nhân đồ sát chết?

"Buồn cười!"

Huyết Nhân đồ khinh thường mắng, nếu như là hắn, hắn nhất định sẽ thừa thắng truy kích, tuyệt không cho đối thủ lưu lại bất luận cái gì trở tay chỗ trống.

Đáng tiếc, không có nếu như! Như vậy, nguoi liền đi chết đi!

Huyết Nhân đồ ở trong lòng điên cuồng hô to!

Sau một lát, những dao quang đó cuối cùng rời Diệp Văn càng ngày càng gần, mục Hiểu Phi cũng nhìn không được nhắm mắt lại, không dám quan sát.

Oanh ——

Lúc này,

Bỗng nhiên một đạo tiếng nổ lớn quán triệt tại thiên địa bên trong.

"Làm sao động tĩnh lớn như vậy?"

Bắc Cung Đàn ánh mắt dò dẫm, hơn người cũng tập trung tinh thần nhìn chăm chăm, sau đó, mục Hiếu Phi vụng trộm mở ra một con mắt.

Mọi người nhìn thấy Diệp Văn quanh người bất thành linh xuất hiện từng tầng từng tầng hộ thể chân khí, nói cho đúng, đó cũng không phải hộ thể chân khí, mà chính là —— tiên thiên cương khí!

Tại mọi người đều coi là Diệp Văn sẽ bởi vì chủ quan mà bị Huyết Nhân đồ sát khi chết sau, không có người thấy rõ Diệp Văn khoe miệng hơi hơi nhếch lên, trong ánh mắt tràn ngập tự tin.

Huru!

Diệp Văn thân thể bất thành linh biến mất!

Quý Ảnh Mê Tung!

Tại trống trải đại địa bên trên, bất thành linh dâng lên một trận cuồng phong, cầm Bắc Cung Đàn tóc xanh gió lên, bị mái tóc che kín Bắc Cung Đàn thêm ra một chút yếu đuối, tú lệ vẻ đẹp.

Có thể là, tại như thế trước mắt, không có người sinh ra một tia dị dạng thần sắc, càng không có người cố ý chú ý Bắc Cung Đàn.

Vô luận là Diệp Văn, vẫn là Huyết Nhân đồ!

Huyết Nhân đồ cảm giác được này cỗ cuồng phong cách mình càng ngày càng gần thời điểm, trong lòng bất thành linh thêm ra một tia bất an, tại vừa rồi thời điểm, những Huyết Dao đó đã đụng vào nhau, hoàn toàn bạo phế.

Hiện tại Huyết Nhân đồ chỉ có thể trở mắt nhìn xem trận kia cuồng phong đến, sau đó nhất quyết sinh tử, hẳn đã sớm biết đây không phải phổ thông cuồng phong!

Bởi vì, hẳn phát giác được sát cơ!

"Tới a, tới a! Ta cũng không tin ngươi cái này mao đầu tiểu tử năng lượng lớn bao nhiêu bản lĩnh, ta Huyết Nhân đồ tại Thiên Hạ du lịch thời điểm, ngươi hồn tiểu tử này vẫn còn ở chơi bòn đây!"

"Oanh!"

Huyết Nhân đồ chỉ là muốn ác tâm một phen Diệp Văn, nếu như Diệp Văn bị ảnh hưởng, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn, không có, cũng không quan hệ.

Sau đó mới là bữa ăn chính!

Huyết Nhân đồ cước bộ nhoáng một cái, thân hình dần dần trở nên hư huyền chòng lên đứng lên, một cỗ gay mũi mũi máu tươi cũng tràn ngập ra.

"Huyết Bò Đề!"

Huru!

Tại Huyết Nhân đồ chỗ mi tâm, bất thành linh vỡ ra một cái khe, ngay sau đó, một khóa lớn chừng trái nhãn huyết sắc Bò Đề Tử lộ ra.

Xoạt!

Huyết Nhân đồ tay phải mãnh mẽ nắm chặt khóa này Bò Đề Tử, thậm chí bởi vì tốc độ quá nhanh, dùng sức quá mạnh, làm không khí đều ba động một phen, phát ra một đạo rất nhỏ tiếng vang.

"Tiểu tử, trò vui mới vừa bắt đầu, hôm nay, ta liền để các ngươi mở mang kiến thức một chút, vì sao ta gọi Huyết Nhân đồ!"

"Rống ~!"

Chi Kiến Huyết Nhân Đồ nhanh chóng nuốt vào viên kia Bò Đề Tử, sau đó, tại hán quanh người, nhộn nhạo lên từng vòng từng vòng huyết sắc gợn sóng.

"Rống! !!"

Bỗng nhiên, Huyết Nhân đồ ngửa mặt lên trời gào thét điên cuồng gào thét, hai mắt đã hoàn toàn bị hồng mang thay thế, so lúc trước càng thêm gay mũi mũi máu tươi lần nữa khuếch tán ra.

Chi Kiến Huyết Nhân Đồ những nơi đi qua, không có một ngọn cỏ, đều bị ăn mòn, hoàn toàn không có sinh cơ.

"Cái gì! Thế mà trở nên mạnh mẽ!"

Đang tại phi tốc di động Diệp Văn bất thành linh dần hiện ra thân hình, kinh ngạc nhìn xem Huyết Nhân đồ.

Vào thời khắc này Huyết Nhân đồ nơi nào còn có nửa phần người bộ dáng, hoàn toàn biến thành một cái khát máu quái thú.

"Xoạt ~ "

Huyết Nhân đồ nhìn thấy Diệp Văn, trong hai con ngươi hồng quang nhất thời tăng vọt, cừu hận nhìn qua Diệp Văn, "Tiểu tử, nếu như không phải ngươi, ta đã sớm cùng cái này tiểu mỹ nhân cùng hưởng Cực Nhạc chi đỉnh."

"Đáng hận, đây hết thấy đều bị ngươi phá hư, ta muốn ngươi chết!"

Huyết Nhân đồ giờ hai tay lên, xoạt xoạt xoạt. . . , liên tiếp giơ vang về sau, chỉ Kiến Huyết Nhân Đồ hai tay mười ngón biến thành đỏ tươi móng vuốt.

"Hoa ~!"

Vên vên chỉ là tùy ý vạch một cái, chỉ làm thành Mạc Đại Uy Lực, từng đạo từng đạo hồng mang mãnh liệt bắn ra ngoài.

Về sau, càng tại hư không hình thành một tòa huyết sắc Phật Ảnh!

Toà này Đại Phật toàn thân huyết sắc, chảy xuống giống nhau màu sắc nước mắt, nhưng trên mặt mang cực kỳ hưởng thụ nụ cười.

"Cực Nhạc chi đỉnh? Ha ha, lão tử hiện tại liền tiễn đưa ngươi đi Tây Phương Cực Lạc Thế Giới!"

Diệp Văn biết, Huyết Nhân đồ đã hoàn toàn dùng ra toàn lực, mà Diệp Văn lúc này đương nhiên cũng sẽ không lưu thủ.

"Bài Văn Chương! —— "

Bài Văn Chương Nhất Thức, mây bay nước chảy!

Oanh!

Bất thành linh, huyết sắc Đại Phật mở hai mắt ra, từ đó chém ra một đạo đáng sợ đao mang, đạo này đao mang vên vên bị Bài Văn Chương ngăn cản chỉ chốc lát, tùy theo, tiếp tục hướng phía trước nghiền ép lên tới.

"Thiên Tàn Cước!"

Diệp Văn gặp này, như rồng mây, lần nữa quát, hai chân đạp một cái, vọt mạnh lên trên trời bên trong, đối huyết sắc Phật Ảnh chỗ chém ra đáng sợ đao mang hung hăng đá vào!

Ầm! Phanh phanh!

Trong nháy mắt, vô số đạo tàn quang Thối Ảnh thoáng hiện mà ra, nhưng mà, kết quả cuối cùng nhưng vẫn là không có đánh nát cái kia đao đao mang.

"Ta cũng không tin!"

Diệp Văn cũng là đánh ra nộ hỏa, tụ tập toàn thân chân khí, xuyên qua tại nhất chỉ phía trên.

"Ma Kha Tam Chỉ, nhất chỉ Phá Sơn Hà!"

"Rầm rầm!"

Lúc này, chỉ thấy từng tòa sơn hà hư ảnh ảo tưởng hiện ra, ngay sau đó một đạo sắc bén chỉ quang từ đó xuyên thủng đi ra, điểm nát từng tòa hư huyền sơn hà.

Cuối cùng, xoạt xoạt xoạt!

Vài tiếng tiếng vang, tòa kia đao mang cùng huyết sắc Phật Ảnh đồng thời tiêu tán.

"Thông Thiên chùa, Lôi Âm Tự, Tây Lăng chùa thất truyền thần thông, Ma Kha Tam Chỉ, nhất chỉ Phá Sơn Hà, ngươi làm sao lại như vậy? Ngươi đến là ai? !"

Huyết Nhân đồ chỗ mi tâm Huyết Bồ Đề chui ra, lơ lửng trong hư không, mà Huyết Nhân đồ thì tại nói xong một câu nói kia về sau, liền âm âm sụp đổ.

Toàn bộ thân hình hóa thành vô số Huyết Tinh biến mất ở trong thiên địa.

"Hô, mệt mỏi quá!"

Cùng Huyết Nhân đồ chiến đấu hoàn tất, Diệp Văn toàn thân không có nửa điểm khí lực.

"Ừm, Thất Sur Huynh, ngươi không có việc gì?"

Đột nhiên, mục Hiểu Phi nhóm người kia bên trong truyền đến rối loạn tung bùng, bởi vì lúc trước vốn đã bị thương thật nặng Thất Sur Huynh bỗng nhiên Sinh Long Hoạt Hổ tốt!

"Không có việc gì, đương nhiên không có việc gì, đó là ta làm bộ!"

"Cái gì!"

Mục Hiểu Phi một nhóm người đều kinh ngạc đến ngây người, "Ngươi tại sao phải làm như vậy?"

Thất Sur Huynh không để ý đến, chỉ là dùng một đôi tham lam ánh mắt nhìn chăm chăm Diệp Văn.

"Thiếu niên, nguyên lai ngươi sẽ Ma Kha Tam Chỉ?"

Nghe được người này thanh âm đàm thoại, Diệp Văn hí hí mắt, trong mắt hàn quang văng khắp nơi.

"Ta sẽ không, ta sẽ chỉ nhất chỉ, Phá Sơn Hà!"

Đây là sự thật, Diệp Văn thoải mái nói ra.

"Đưa ngọc, ngươi chẳng lẽ không nhìn ra ta Thất Sur Huynh không có hảo ý sao?"

Mục Hiểu Phi hận sắt không thành thép lạnh giọng nói ra.

Nàng hận Diệp Văn không sớm một chút xuất thủ, nếu như sớm một chút xuất thủ lời nói, sư huynh của nàng các sư tỷ cũng sẽ không chịu nặng như vậy thương tổn!

"Thờ ra. . ." Diệp Văn cười nhạo một tiếng, "Đã sớm không có trông cậy vào hảo tâm có Hảo Báo, có thể các ngươi chẳng lẽ chính là như vậy đối đãi ân nhân cứu mạng sao?"

"Cũng không trông cậy vào các ngươi báo đáp, có thể các ngươi chính là như vậy đối với ta?"

Gặp Diệp Văn còn ngụy biện, mục Hiểu Phi càng tức giận, "Im ngay! Ngươi rõ ràng có thực lực giết chết Huyết Nhân đồ, vì sao không sớm một chút xuất thủ!"

Nàng tức giận gấp, cùng thuộc tại mục Hiểu Phi một đám Kiếm Nhân đường các bạn đồng môn cũng lặng lẽ.

Tuy nhiên bọn họ biết mục Hiểu Phi cùng Thất Sur Huynh (Thất Sur Đệ) làm không đúng, nhưng bọn hắn cũng sẽ không nhiều nói cái gì, bởi vì bọn hắn cũng hận Diệp Văn không sớm một chút xuất thủ.

"Đây chính là nhân tính, đây chính là xấu xí nhân tính a!"

"Các ngươi không phải hỏi ta vì sao không sớm một chút xuất thủ sao? Ta chính là sợ gặp ngươi bọn họ những này nuôi không quen bạch nhãn lang!"

"Tri Ân không báo đáp mặt hàng, còn cắn ngược lại ta một cái!"

Diệp Văn hung hăng phi một tiếng, "Thứ đồ gì mà!"

"Ngươi muốn chết!"

Kiếm Nhân đường một nhóm người đều chửi ầm lên, "Thất Sur Huynh (Thất Sur Đệ) nhanh giết hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32 :Nữ Lưu Manh, mau buông ta ra!

"Tất cả im miệng cho ta!"

Thất Sur Huynh, Kỳ Liên sắc bén ánh mắt quét qua, ngữ khí băng hàn nói ra: "Người nào lại nhao nhao, ta giết kẻ ấy, vô luận là ai!"

Có lẽ là Kỳ Liên này tâm lực thân bất nhận bộ đáng hù sợ bọn họ, lúc này liền ngay cả mục Hiếu Phi đều dừng lại tiếng quát mắng.

Nhưng là, nàng vẫn là dùng cặp kia như nước trong veo con ngươi trừng mắt Diệp Văn, tựa hồ dạng này mới có thể ra một cái trong nội tâm nàng ác khí.

"Người cầm Ma Kha Tam Chỉ dạy cho ta, ta giúp người giết người, thế nào?"

Diệp Văn nhìn xem Kỳ Liên ánh mắt đã phát sinh một chút biến hóa, sắc mặt trở nên cực kỳ cổ quái, người này ngược lại là một nhân tài.

Nếu như không chết, đợi hán hoàn toàn trưởng thành về sau, tuyệt đối là một cái kiêu hùng.

Nơi đây trừ Diệp Văn cùng này Bắc Cung Đàn, còn lại cũng là hán Sur Huynh Muội, mà Diệp Văn ở chỗ này cừu nhân cũng chính là bọn họ, tiểu tử này lại vì là Ma Kha Tam Chỉ có thể đại Nghĩa diệt Thân, a, không! Là tự giết lẫn nhau.

Bất quá, tương đối mà nói, điều này cũng đúng cái "Nhân vật".

Gặp Diệp Văn một mặt trầm tư, Kỳ Liên coi là Diệp Văn không hài lòng trong tay mình điểm ấy thẻ đánh bạc, hán bỗng nhiên linh cơ nhất động, nhìn về phía rúc vào trên đại thụ Bắc Cung Đàn.

Quả nhiên là thiên hương quốc sắc!

Liền ngay cả kỳ sư huynh cũng nhận không được trái tim để lọt nhảy vỗ, bất quá, hán tu luyện chính là vô tình công pháp, đối với nữ tử lực miễn dịch là tương đối cường hãn.

Chỉ là chờ một lúc, Kỳ Liên liền một tay dẫn theo Bắc Cung Đàn, sau đó, từ hán sư đệ hoặc là sư huynh nơi đó móc ra một hạt đan dược đi ra, nắm bắt Bắc Cung Đàn cái cằm, muốn cầm viên này đan dược cho ăn xuống.

Bắc Cung Đàn một ban đầu đều không có khí lực, càng về sau vẫn là nuốt vào viên kia đan dược.

Sau cùng, Kỳ Liên cầm Bắc Cung Đàn một cái lắc tại Diệp Văn trong ngực.

"Người nhanh lên, xong việc về sau, tốt nhất cho ta Ma Kha Tam Chỉ luyện công pháp bức tranh, hoặc là truyền thừa, không phải vậy, ta nhưng là không còn dễ dàng như vậy nói chuyện!"

Kỳ Liên thời gian dần qua đi xa.

Mà Diệp Văn thì bị biến cố này làm cho có chút mộng, khi hán kịp phản ứng thời điểm, Bắc Cung Đàn đã tại trong ngực hán.

"Hô! Thật là nóng!"

Diệp Văn không cẩn thận tiếp xúc một chút Bắc Cung Đàn da thịt,

Thủ chương lập tức thu hồi, không khỏi la lớn: "Người đến cho nàng cho ăn cái gì?!"

"Ô Kê hoàn."

Mà Diệp Văn nghe được ba chữ này, sắc mặt thì hoàn toàn trắng bệch, Ô Kê hoàn là một loại cương liệt dược vật, chuyên môn dùng để đối phó những Liệt Nữ đó quả phụ.

Dược vật này thật không phải Cái, chính là thiên hạ Dâm Tặc, Hái Hoa Đại Đạo nhà ở thiết yếu, ra ngoài lữ hành tốt nhất một loại dược vật, không có cái thứ hai!

Trước tiên không đề cập tới nó này không gì sánh kịp cương liệt dược lực, càng làm cho những tiểu thư đó, đám thiếu phụ bọn họ thống hận là cái này Ô Kê hoàn không có Giải Độc Đan, có thể hiểu biết độc này!

Bởi vì nó căn bản cũng không là Độc Đan!

Tương phản, Ô Kê hoàn vẫn là một loại Đại Bổ Dược phẩm, cho nên thiên hạ vô giải!

Cảm nhận được trong ngực giai nhân không an phận cử động, Diệp Văn cũng là một trận nhe răng nhếch miệng, "Tiểu nữ, đừng sờ loạn a, không phải vậy ca xử lý người!"

Đáng tiếc, Bắc Cung Đàn bị Ô Kê hoàn làm cho thần trí mơ hồ, hai tay dùng sức ôm Diệp Văn cổ, cảm chính mình cặp môi thơm hung hăng đi lên tập hợp.

"Móa, ngươi muốn cho ta ăn miếng ngươi nước? Nghĩ hay lắm!"

Diệp Văn chẳng chặc đảng hoàng nói ra, lập tức giận dữ, "Rời ta xa một chút —— "

Hắn cảm đầu mình trốn đông trốn tây, sau cùng lẫn mất hư thoát, dù sao, bản thân hắn liền cùng Huyết Nhân đồ chiến đấu một phen.

"Hệ thống, ta muốn Giải Độc Đan, hiểu biết cô nàng này độc!"

"Hệ thống nhắc nhở, đề nghị chủ ký sinh mời trước chờ đợi một hồi, đề cho hệ thống trước tiên quét hình một phen."

Mượn Diệp Văn ánh mắt, hệ thống rất nhanh liền nhìn thấy Bắc Cung Đàn tình huống.

"Đốt, đinh đinh, hệ thống nhắc nhở, xuân, thuốc không phải độc, xin thứ cho bản hệ thống bất lực!"

Nói, liền hoàn toàn không có tiếng âm

"Uy, uy, hệ thống, ngươi có thể hay không đừng như thế không đáng tin cậy!"

"Bản hệ thống đề nghị chủ ký sinh dùng điểm kinh nghiệm đổi lấy bản đầy đủ đại thành 《 Kim Cương Bất Hoại Thân Công 》, tu luyện này thân công nhất định phải hài nhi dương thân, đại thành giữa lưng chỉ có thể so với Jean kiên , bất kỳ cái gì nữ sắc phía trước đều có thể thờ ơ!"

"Đinh đinh đinh, hệ thống nhắc nhở, hệ thống kiểm tra đo lường đến chủ ký sinh trước mắt đã không phải chính tông gà tơ, cho nên phủ quyết!"

Cái gì! ! !

Diệp Văn nghe gọi là một cái trọn mắt hốc mồm, chuyện gì xảy ra? Ca Xử Nam Chi Thân tại sao lại bị phá? Đến là ai?

Chẳng lẽ. . . Thật sự là nàng?

Diệp Văn chợt nhớ tới Lạc Tư Hi, có thể, không có khả năng a, đó bất quá là một giấc mộng. . .

Nhưng, mộng thật chân thật như vậy sao?

Nhưng vấn đề là, hắn cùng Lạc Tư Hi tại đêm đó bất quá là một lần gặp mặt a, làm sao có khả năng! Làm sao có khả năng! !

"Hệ thống khởi động hai cái phương án, đề nghị chủ ký sinh đổi lấy 《 Quý Hoa Bảo Điện 》, 《 Ích Tà Kiếm Phổ 》 là có thể bình an vượt qua cái này liên quan!"

Diệp Văn nghe lộ ra hiếm một cái lão huyết phun ra.

"Hệ thống, chẳng lẽ ngươi không biết cái này hai môn công pháp đều có một cái điểm giống nhau sao?"

"Dục Luyện Thử Công, trước phải Tự Cung!"

"Ngươi muốn cho ta Đoạn Tử Tuyệt Tôn sao? Hệ thống, ngươi đến cùng ta có thâm cừ đại hận gì?"

Diệp Văn đang điên cuồng kêu, miệng há Lão Đại, hồn nhiên không có chú ý tới Bắc Cung Đàn đã thời gian dần qua đến gần môi hắn.

"A ~ "

Diệp Văn nhìn xem đối diện giai nhân, gấp nàng nhắm mắt lại, trong lòng không khỏi hoảng loạn lên.

Căn cứ tình yêu trắc thí, hai người hôn lên thời điểm, nếu như một phương nhắm mắt lại, như vậy nàng là thật tâm yêu ngươi, nếu như không có nhắm mắt, như vậy thì là. . .

Nhưng vấn đề là, hắn Diệp Văn cùng cái này sư băng tám mươi bảy Bắc Cung Đàn có cái lông quan hệ?

Diệp Văn cũng không rõ ràng, tại lúc ấy dưới tình huống đó, Bắc Cung Đàn đã hoàn toàn tuyệt vọng, có thể là, sau cùng nhưng là Diệp Văn cứu nàng.

Tự nhiên, Bắc Cung Đàn đối với Diệp Văn có như vậy một tia hảo cảm.

Lại thêm cái này Ô Kê hoàn. . .

"Hệ thống, nhanh!"

"Nhanh, ta muốn đổi lấy năm bình Bỏ Khí Tán!"

"Không phải vậy, ta trong sạch liền bị này nữ lưu manh cho hủy!"

Diệp Văn tại vừa rồi chiến đấu hoàn tất thì liền đã hoàn toàn thoát lực, vì là tiết kiệm một chút điểm kinh nghiệm, chỉ đổi lấy một bình Bỏ Khí Tán.

Có thể là, hiện tại hắn mới biết được cái gì gọi là vững hồ chính mình, thật sự là trời gây nghiệt, còn có thể tha thứ, tự gây nghiệt, không thể sống a!

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, Bỏ Khí Tán đổi lấy thành công, khấu trừ chủ ký sinh một ngàn điểm kinh nghiệm!"

Đây là Nhị Phẩm Bỏ Khí Tán, liền thành mỗi bình hai trăm điểm kinh nghiệm.

Đổi lấy sau khi thành công, Diệp Văn mừng rỡ như điên, ngửa mặt lên trời cười to.

"Oa Cấp Cấp! . . ."

Cười, cười, Diệp Văn lại đột nhiên phản nản khuôn mặt, khóe miệng co lại, vô cùng buồn bực!

Chỉ thiếu chút nữa, chỉ thiếu chút nữa a!

Có thể là, cái này Bắc Cung Đàn vì sao cứ như vậy đói khát, khó nhịn đâu? !

"Chờ một chút, ta giống như thật bị này nữ lưu manh phản công!"

Diệp Văn lập tức lấy lại tinh thần, "Không được, không được! Ta dù nói thế nào cũng là một cái đường đường Thất Xích Nam Nhi!"

"Làm sao có thể ở phía dưới?"

Diệp Văn tự mình lăm bắm, bất thành linh một cái xoay người, cầm Bắc Cung Đàn đặt ở dưới thân.

Thời khắc này, Diệp Văn không có chú ý tới, Bắc Cung Đàn mê ly ánh mắt dần dần khôi phục thành thư thái, càng có từng tia hoảng sợ, với lại, mặt nàng cũng bỗng nhiên vận vẹo thành một đoàn, biểu lộ trở nên vô cùng thống khổ.

Một giọt nóng hổi nước mắt "Ba" một tiếng rơi trên mặt đất.

"Đau quá ~ "

Nàng nhẹ giọng ní non.

Diệp Văn thân thể mạnh mẽ cương! Lập tức cảm nhận được dưới thân thân thể mềm mại, ánh mắt lại trong nháy mắt trở nên đỏ bừng, trầm thấp gầm rú một tiếng, không để ý Bắc Cung Đàn khổ sở, tùy ý làm bậy đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33 :dựa vào cái gì? !

"Huỳnh đệ, kiên trì đủ lâu a, thế nào, cô nàng này còn đủ vị sao?"

Thiên Minh về sau, Kỳ Liên cười hắc hắc đi tới, hắn chỉ là tu luyện vô tình công pháp, cũng không phải là nói không thể tiếp cận nữ sắc, chỉ là cái này đại giới rất lớn, có nhất định tỷ lệ để cho hắn phá công, trở thành một tên phế nhân.

Nhưng mà, nhìn xem Bắc Cung Đàn run lấy bầy bộ đáng, hắn cũng không nhịn được động tâm.

"Thật sự là một cái vu vật a, ta thấy mà yêu, chắc chắn, đáng tiếc!"

Cảm khái một phen về sau, Kỳ Liên nghiêm mặt nói ra: "Huỳnh đệ, ngươi thoải mái cũng thoải mái, Ma Kha Tam Chi truyền thừa hắn là giao ra a?"

Diệp Văn đầu tiên là hừ lạnh một tiếng, nói: "Nói cho ngươi, ta sẽ chỉ nhất chỉ Phá Sơn Hà!"

Sau đó, Diệp Văn nhìn xem cách đó không xa Bắc Cung Đàn, la lớn: "Tiểu nữ, ngươi bây giờ là nữ nhân ta, đem y phục mặc tốt, không cho phép để

cho người khác nhìn thấy người bả vai cùng tuyết trắng bắp đùi!"

Bác Cung Đàn nhếch môi dưới, trong mắt lóe lên một đạo vẻ phức tạp, thiếu niên kia cứu mình, nhưng lại hủy chính mình trong sạch.

Cái này, xem như lẫn nhau không thiếu nợ nhau sao?

Không!

Bác Cung Đàn quyết định bám vào Diệp Văn bên người, nàng nhìn ra, Diệp Văn đối với nàng có một chút lòng áy náy, cho nên, nàng muốn khẩn cầu Diệp Văn giúp nàng báo thù!

Trong lòng có ý nghĩ này, Bác Cung Đàn lúc này đối với Diệp Văn lời nói nói gì nghe nấy đứng lên.

"Ha ha, người không cần để ý như vậy, ta tu luyện là vô tình công pháp."

Kỳ Liên cười ha ha, nói.

"Người tu luyện công pháp gì, Quan lão tử đánh rắm?"

"Tiểu tử, chú ý Họa là từ ở Miệng mà ra!"

Kỳ Liên sắc mặt lạnh lẽo.

"Liên người?"

Diệp Văn khinh thường liếc hắt một cái, duỗi ra hai ngón tay, lung lay, chững chạc đằng hoàng nói ra: "Người còn chưa đủ tư cách, thật, ta nói thật!"

"Người đang tìm cái chết!"

Ba ——

Kỳ Liên một cái bàn tay vung ra đi!

"Người nào muốn chết,

Nói không chừng đây!"

Diệp Văn nhất thời vron người đứng dậy, oanh! Một quyền ném ra đi!

Này cỗ kinh khủng lực lượng khiến cho hư không đều ơng ơng run rẩy lên.

"Vô ảnh chương!"

Kỳ Liên gặp Diệp Văn lực lượng khôi phục lại, trong lòng cũng không khỏi bị kinh ngạc, bất quá, sau đó cũng là cười lạnh một tiếng! Song chương liền tiếp đánh ra vô số đạo chương ấn!

Vô ảnh chương, Địa Giai Hạ Cấp Công Pháp!

Ầm!

Trong nháy mắt, vô số đạo chương ấn ầm ầm kéo đến hướng về Diệp Văn đánh tới.

Diệp Văn nhất thời cười lạnh một tiếng, lập tức quát to: "Thiên Tàn Cước!"

Cuối cùng trạng thái dưới Thiên Tàn Cước, có thể là có thể so với Như Lai Thần Chương Tuyệt Thế Công Pháp, cho nên, làm Diệp Văn sử xuất Thiên Tàn Cước thời điểm, kết cục đã nhất định!

Nhưng là, Kỳ Liên không nhìn như vậy, hắc ám giấu thực lực nhiều năm, vô ảnh chương càng là chưa bao giờ trước mặt người khác sử xuất, hắc ám thấy, Diệp Văn cùng Huyết Nhân đồ nhất chiến bản thân bị trọng thương, thế nào lại là đối thủ của hắc ám!

Nhưng mà, làm này đầy trời chân ảnh cùng vô ảnh chương vừa đối kháng thời điểm, Kỳ Liên liền sai, hắc ám phát hiện mình sai không hợp thói thường!

"Không tốt!"

Mất thấy Thiên Tàn Cước tiêu diệt vô số chương ấn, Kỳ Liên lập tức thân hình thoát một cái, bỏ chạy phương xa.

"Muốn đi? Không có dễ dàng như vậy!"

Huru!

Cửu Bí hành trình tự bí mật!

Quý Ảnh Mê Tung chính là quý mị bộ pháp, tốc độ tuy nhiên cũng rất nhanh, nhưng chỉ thích hợp cự ly ngắn.

Cho nên, truy người dễ thực hiện nhất là Hành Tự Bí!

Rất nhanh, Diệp Văn rời Kỳ Liên khoảng cách càng ngày càng gần.

"Người tại sao phải đuổi tận giết tuyệt? Ta tự hỏi không có đối với người làm quá phận sự tình? Người làm gì như thế?"

Kỳ Liên tại phía trước hô lớn.

"Không có làm có lỗi với ta sự tình?"

"Người hủy ta trong sạch, còn nói không có làm có lỗi với ta sự tình! Thật sự là trò cười!"

Nghe vậy, Kỳ Liên khoe miệng co lại, hơi có vẻ ngốc trẻ, "Người trong sạch?"

Sau đó, kịp phản ứng, tức hồn hên quát: "Người cái Lão Đại gia môn có cái cái rắm trong sạch!"

Bất quá, nói lên cái này, Diệp Văn mắt nhưng là đỏ đứng lên, nhất thời, quát to: "Người cho ta chịu chết đi!"

Huyền Minh chương!

Một cổ Cực Hàn đóng băng khí tức từ Diệp Văn trong lòng bàn tay tản ra, PHỐC PHỐC PHỐC, trong lúc nhất thời, cảm Kỳ Liên chỗ đánh tới công kích toàn bộ đóng băng nứt vỡ lại, sau cùng, oanh một tiếng! Cầm Kỳ Liên đóng băng lại!

"Hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh miêu sát Kỳ Liên khen thưởng tám ngàn điểm kinh nghiệm!"

Vỗ vỗ tay, Diệp Văn tâm tình lập tức sáng khoái đứng lên, nếu như Diệp Văn không có khôi phục thực lực lời nói, trời mới biết Kỳ Liên nói dễ nghe như vậy lời nói, là thật là giả!

Vội lại, muốn để Diệp Văn không có bất kỳ cái gì chỗ tốt liền giao ra "Nhất chỉ Phá Sơn Hà", này Kỳ Liên thật sự là tưởng mỹ!

Tổng hợp những này, không giết Kỳ Liên, Diệp Văn nghĩ không ra có bất kỳ lý do.

Huru!

Diệp Văn con người đi dạo, sau đó trở về mục Hiểu Phi trước người.

"Người không chết? Vội lại không có bất kỳ cái gì thương tổn?"

Mục Hiểu Phi thần sắc cũng đặc sắc, tay run run chỉ hỏi.

Nàng đến bây giờ cũng còn không có khôi phục lại, "Thất Sư Huynh chẳng lẽ buông tha người?"

"Có thể là, cái này sao có thể!"

Mục Hiểu Phi nói, lập tức liền lại lắc đầu, chính mình phủ định nói.

Nàng biết Kỳ Liên ẩn tàng sâu như vậy, chắc chắn sẽ không dễ dàng như vậy từ bỏ ý đồ, lập tức, mục Hiểu Phi trừng mắt, cười trên nỗi đau của người khác cười to nói: "Người cầm chính mình truyền thừa đều giao cho Thất Sư Huynh? Đúng! Nhất định là như thế này, bằng không Thất Sư Huynh không thể lại buông tha người!"

Lúc này, Diệp Văn cười nhạt một tiếng, "Không phải hán không buông tha ta, mà là ta không buông tha hán, hán đã bị ta giết!"

"Không có khả năng!"

Mục Hiểu Phi đồng tử co rút lại, cùng nói nàng không tin Diệp Văn lời nói, chẳng nói nàng không muốn thừa nhận, trên thực tế, nhìn thấy chỉ có Diệp Văn một mình đến đây thời điểm, nàng liền có dự cảm!

"Mặc kệ người tin hay không, tóm lại kết cục cũng là như thế. . ." Diệp Văn cười ha ha, lập tức lời nói xoay chuyển, lạnh lùng nói: "Người nói, ta hán là như thế nào đối phó các người những này bạch nhãn lang!"

Diệp Văn nói, dùng lực nắm bắt mục Hiểu Phi cái cảm, bỗng nhiên chép miệng một cái, chặc chặc cảm thán nói: "Nha, không nghĩ tới dung mạo người cũng không tệ sao!"

"Đó là!"

Cho dù tình thế bất lợi cho nàng, mục Hiếu Phi nhưng vẫn là cao ngạo nói.

"Ngươi nói, ta đem ngươi bán cho những tú bà kia, thế nào?"

Nghe được Diệp Văn lời nói, mục Hiếu Phi sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt, không khỏi thẹn quá hoá giận nói: "Ngươi dám?"

"Không có ta cái gì không dám làm!"

Diệp Văn ánh mắt dần dần trở nên lạnh lùng.

Bất thành linh!

"Ngươi. . . Buông tha các nàng có được hay không? Dù sao, các nàng cũng là bởi vì cứu ta mới có thể dạng này."

Bác Cung Đàn mềm mại âm thanh truyền đến.

Mà Diệp Văn thì là nường mảy, cảm thấy không thích, hấn cho tới bây giờ không có nói qua bạn gái, cũng không biết bạn gái là thế nào, nhưng là, làm chính mình nữ nhân, chẳng lẽ không phải giúp mình nói chuyện sao?

Còn nữa, hấn Diệp Văn cũng không phải loại kia lãnh khốc vô tình người, chỉ là muốn hù dọa các nàng, dù sao những này bạch nhãn lang thật là đủ đáng giận!

Nhưng là, Bác Cung Đàn mở miệng, hấn cũng không dễ không để ý tới.

Bất quá, Diệp Văn nhưng là không nói một lời, lập tức chạy tới Ngự Nha Thành phương hướng.

Nên nói ra lời này thì nhìn thấy Diệp Văn mảy nấn lại đến, Bác Cung Đàn liền biết không ổn, quả nhiên Diệp Văn lập tức xoay người bước đi, không cùng nàng nói bất luận cái gì một câu nói.

"Hấn, làm sao nhỏ mọn như vậy?"

Bác Cung Đàn trong lòng hơi có chút tức giận, có thể là, nàng không thể không đuổi kịp Diệp Văn, nhu hòa hỏi: "Ngươi làm sao?"

"Không có việc gì!"

Giờ phút này, Diệp Văn đã trở nên vô cùng bình tĩnh, lãnh đạm hỏi: "Ngươi có việc?"

Bác Cung Đàn muốn cùng Diệp Văn nói giỡn tâm tư lập tức cổ họng quay về trong bụng, sau cùng, kiên trì nói ra: "Ngươi có thể hay không giúp ta báo thù?"

Diệp Văn cười, "Dựa vào cái gì?"

"Nếu như ngươi muốn nói ta bên trên ngươi chuyện này, không có ý tứ, coi như ta cứu ngươi này chuyện triệt tiêu."

"Còn có, vừa rồi ngươi nói sai một điểm, không phải là các nàng cứu ngươi, mà là ta! Diệp Văn!"

"Nếu như không có ta lời nói, ngươi phải chết, các nàng đều phải chết!"

Diệp Văn ánh mắt băng hàn, "Ngươi hiểu không?"

Quả nhiên!

Bác Cung Đàn sắc mặt trắng bệch, lúc này, hấn mới hiểu được chính mình sai, dùng sự kiện kia uy hiếp Diệp Văn căn bản cũng không chính xác! Dù sao, là hấn cứu mình!

"Ngươi liền thật không thể giúp ta sao?"

Bác Cung Đàn thâm trầm, bắt lực, mang theo vẻ tuyệt vọng nói ra.

Diệp Văn thân thể mạnh mẽ ngừng lại!

Hồi lâu, Diệp Văn chậm rãi nhắm mắt lại, ghénh đầu, hỏi: "Giết ai?"

Vô luận như thế nào, hấn là chính mình ý thức rõ ràng một nữ nhân, với lại, hấn cũng không phải là một cái Lãnh Mạc Vô Tình người.

"Bắc sâu xa thành, bắc từ hồ!"

Bắc Cung Đàn lập tức mừng rỡ nói ra, trong lòng chợt trào lên một giòng nước ấm, quả nhiên, hân. . . Vẫn là tại hồ chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34 :không đành lòng nhìn thẳng. . .

"Nói như vậy, bắc từ hồ là người nhị thúc? Lại giết người phụ thân?"

Tại một gian tử lâu bên trên, Diệp Văn hỏi.

"Ừm!"

Nhắc lên bắc từ hồ, Bắc Cung Đàn ánh mắt đều đỏ đứng lên.

"Hắn thực lực như thế nào?"

"Vũ Sư Bát Trọng Thiên. . ."

Bắc Cung Đàn âm thanh dần dần tiêu đứng lên.

Diệp Văn không nói một lời, lúc trước Huyết Nhân đồ cũng bắt quá là Vũ Sư Lục Trọng Thiên, Diệp Văn tin tưởng, hân Bắc Cung Đàn cũng nhìn ra thực lực mình.

Bây giờ, muốn hân một người vũ sư Ngũ Trọng Thiên đi đối phó Bát Trọng Thiên Vũ Sư.

"Thật sự là đủ nhìn lên ta à!"

Diệp Văn tự giễu cười một tiếng, bưng chén rượu lên, Bắc Cung Đàn lập tức đứng lên, vì là Diệp Văn ngã xuống một chén rượu, thấp thỏm nói: "Ta, ta không phải muốn để người đi chịu chết, nếu như người không thể đối phó, có thể các loại có nắm chắc thời điểm lại đến."

Bắc Cung Đàn cũng biết mình bị cừu hận choáng váng đầu óc, để cho Diệp Văn hiện tại đi đối phó bắc từ Hồ Chân là bốc lên nguy hiểm rất lớn.

Chỉ là, Diệp Văn xử lý sư băng ba mươi sáu Huyết Nhân đồ mới khiến cho nàng có một tia tự tin.

Bất quá, những uy tín lâu năm đó Vũ Sư thực lực cũng không thể khinh thường, bởi vì sư trên băng võ giả đại đa số là người trẻ tuổi, thế hệ trước thì là không quan tâm, hoặc là không còn mặt mũi tranh sư trên băng danh ngạch.

Nghiêm chỉnh mà nói, bắc từ hồ thực lực cũng không yếu, muốn đối phó hân, rất có độ khó khăn.

"Xem ra, người vẫn là quan tâm ta sao, đã như vậy, ta liền liều mình tiếp giai nhân, cùng này bắc từ hồ đấu bên trên một đấu."

Diệp Văn trêu chọc một câu, tâm tình thư sướng một chút.

Bắc Cung Đàn cúi đầu xuống, mặt ửng hồng, vì là Diệp Văn xoa bóp bắp đùi, "Ta. . . Không phải như thế người, chỉ là ta phụ thân bị bắc từ Hồ Sát, ta thật rất hận hân!"

"Ừm, ta hiểu, trời buổi tối, ngủ đi!"

Đuổi hồi lâu đường, đến bắc sâu xa thành lúc sau đã là ban đêm, với lại Diệp Văn hơi mệt, liền đưa ra ý nghĩ này.

Nhưng là, Bắc Cung Đàn hiểu lắm.

"Người đi theo ta đến gian phòng làm gì? Người có chuyện gì sao?"

Diệp Văn sắc mặt cô quái nhìn qua nàng.

"A, không phải người gọi ta tới sao?"

"Ta không có a, ta chỉ nói là, trời buổi tối, cái kia ngủ."

Diệp Văn rất chân thành nói ra.

Bác Cung Đàn trên mặt nhanh chóng xuất hiện một đóa Hồng Vân, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, không biết như thế nào cho phải, bộ dáng cũng đáng yêu.

Diệp Văn xem trong lòng nóng lên, kim lòng không được chậm rãi cúi đầu.

"Hô ~ "

Bác Cung Đàn hô hấp thêm gấp rút, hai tay mười ngón không an phận pha trộn cùng một chỗ, hiện tại thời khắc này, nàng cũng không biết làm sao bây giờ.

Nàng chỉ biết mình trái tim nhảy loạn, với lại nhanh thở không nổi, một cái tay dùng sức nắm lấy Diệp Văn phần lưng, muốn tránh thoát mở, nhưng lại sợ Diệp Văn sinh khí, không dám dùng lực, một cái tay khác thì hung hăng gõ cánh cửa, cầm ra từng đạo từng đạo dầu tay.

Cuối cùng, Diệp Văn rời đi, Bác Cung Đàn ánh mắt hoàn toàn mông lung, bỗng nhiên rơi xuống giọt giọt nước mắt hạ xuống, nhưng lại dùng sức chịu đựng.

"Thật xin lỗi. . ."

Diệp Văn bỗng nhiên cảm giác mình rất tiểu nhân, có chút lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn.

Phát giác được Diệp Văn ôn nhu, Bác Cung Đàn bỗng nhiên lập tức trừng to mắt, trong lòng thương cảm biến mất một cách bí ẩn.

Nàng thật sâu nhìn xem Diệp Văn, trong mắt chỗ sâu có vô hạn quyến luyến.

"Các người đang làm gì?"

Mãnh mẽ, một đạo chán kinh, tức giận năm giọng nữ truyền đến.

"Sư phụ?"

Bác Cung Đàn kinh ngạc nhìn xem cái kia trung niên nữ tử.

Cái kia trung niên nữ tử ước chừng ba mươi ngày đầu bộ dáng, dung mạo mỹ hảo, dáng người càng là nhất lưu, phong nhã, mông bự, trong miệng bôi trét lấy tinh hồng sắc son môi, để cho người ta càng thêm phun máu là nàng vậy mà không có mang cái yếm áo ngực loại hình, một màn kia trắng nõn, khe rãnh cực kỳ lộ mắt.

"Khá lắm, đoán chừng phải có F sao?"

Diệp Văn tự nhiên cũng nhìn thấy nữ tử này, nhìn thấy cái kia đối với đầy đặn, không khỏi âm thầm tắc lưỡi, tuy nhiên Bác Cung Đàn cũng rất lớn, có thể là cùng nữ nhân này so sánh. . .

Thật sự là Tiểu Vu gặp Đại Vu, một trời một vực!

"Bác Cung Đàn, người quá làm cho ta thất vọng!"

Cô gái đối diện phần nộ quát, Trung Niên Nữ Tử là Thiên Hà tông một vị trưởng lão, họ Du, khi nàng biết được đệ tử phụ thân sau khi bị giết chết, nàng cũng là bị kinh ngạc, bất quá, nàng bản thân cũng chỉ là một tên Thất Trọng Thiên Vũ Sư, cho nên, không dám giúp đệ tử báo thù.

Có thể là, đến sau cùng, thực sự không yên lòng yêu thương nữ đệ tử, thế là, chạy tới.

Nhưng mà , khiến cho nàng không nghĩ tới là Bác Cung Đàn lại bị người tới nơi cửa. . . ?

Du trưởng lão vốn là có bệnh thích sạch sẽ, hiện tại mắt thấy cái này, càng là cảm giác toàn thân nổi da gà!

Với lại, nàng còn nghĩ tới cấp độ càng sâu địa phương, Bác Cung Đàn vì sao rơi lệ?

Chẳng lẽ?

Nghĩ tới đây, Du trưởng lão nhìn kỹ liếc một chút Bác Cung Đàn, phát hiện nàng đã không phải là Xử Nữ chi Thân, nhất thời, trên mặt một mảnh tái nhợt, sát cơ cực cut!

Tuy nhiên trên thực tế hoàn toàn không phải như vậy, nhưng bản chất trên căn bản không sai biệt lắm, dù sao cũng là Diệp Văn làm, có thể nói, Du trưởng lão đánh bại đánh bại biết được Bắc Cung Đàn bị Diệp Văn phá thân.

"Nghiệt Chương! Ta Du Tiểu Mẫn tại sao có thể có người dạng này không biết liên si đệ tử!"

Du Tiểu Mẫn hiển nhiên giận dữ, huy động trong tay Phát trần đập nện ra ngoài, phanh, một tiếng vang trầm về sau, những Phát trần đó trường ti điều lập tức tản ra, hóa thành một đạo đạo kiếm quang.

"Ừm?"

Diệp Văn phiết gấp một màn này, không lo được nữ nhân ngực lớn không lớn, dám ra tay với Bắc Cung Đàn, thật sự là không thể tha thứ.

Này một hôn. . . Rất không tệ, vậy mà để cho hấn động tâm.

Với lại, nghiêm ngặt nói đến, hai người vừa mới nhận biết, Bắc Cung Đàn không biết chính mình kiêng kỵ cũng là bình thường.

Hấn kiếp trước trải qua rất nhiều phản bội, đối với bên người thân cận nhân ngôn đi cử chỉ tự nhiên càng thêm chú ý, với lại, ngay từ đầu hấn cùng Bắc Cung Đàn nhưng không có cái gì tình cảm.

Tự nhiên, đối với Bắc Cung Đàn cũng chưa nói tới đề ý, cho nên, mới có thể lạnh lùng như vậy.

Bất quá, hiện tại khác biệt.

"Oanh!"

Nhưng là, ngay tại Diệp Văn muốn xuất thủ trong nháy mắt, một bóng người nhưng là từ trên trời giáng xuống.

Lập tức, một tay vỗ tới, cầm những kiếm quang đó toàn bộ chấn vỡ.

"Là người?"

Du Tiểu Mẫn lập tức mặt mày biến sắc.

Chỉ thấy nơi đây bất thành linh thêm ra một cái vóc người khôi ngô, mặt mộc đầy râu người đàn ông, trong tay hấn đang nắm lấy những cái kia phạt ti điều.

"Không tệ, là ta!"

Trung niên người đàn ông lập tức cười ha ha một tiếng, "Tiểu Mẫn, nhiều năm không thấy, ta có thể là cực kỳ nghĩ người a!"

Sau một khắc, tay mạnh mẽ dùng lực, nơi xa Du Tiểu Mẫn liền té ngã tại trong ngực hấn.

Trung niên người đàn ông không kịp chờ đợi hung hăng nhào nặn một cái này trước ngực đầy đặn, tiếp đó, liền làm lên "Chính sự". . .

"Sư phụ. . ."

Bắc Cung Đàn mắt nhìn lòng đen tròn vo, lập tức liền muốn la lên, lại bị Diệp Văn một tay bịt cái miệng nhỏ nhắn, ngưng tuyến truyền âm nói: "Người này rất mạnh, chớ có lên tiếng, chẳng lẽ ngươi muốn cùng người sư phụ một dạng, bị hấn cái kia. . .?"

Diệp Văn nói đến đây, khoe mắt giật một cái, Du Tiểu Mẫn nơi đó nhất định không đành lòng nhìn thẳng, hấn yên lặng ngăn trở Bắc Cung Đàn ánh mắt.

"Người làm gì?"

"Tiểu hài tử, đừng nhìn những vật này!"

"Vậy còn người?"

"Ta đang tại quan sát, học tập. . ."

"Ừm, về sau dùng tại trên người người!"

Bắc Cung Đàn: ". . ."

"Tốt, đừng nói chuyện, chúng ta vụng trộm đi."

Rất nhanh, Diệp Văn mang theo Bắc Cung Đàn rời đi.

"Van cầu người, mau cứu sư phụ ta!"

Vừa mới thoát ly hiểm cảnh, Bắc Cung Đàn liền mặt hốt hoảng, không kịp chờ đợi nói ra.

Diệp Văn khòe miệng co lại, được rồi, hắn đã thành thói quen Bắc Cung Đàn dạng này, ai bảo hắn là nàng nam nhân đâu?

"Tốt, ta đi cứu nàng, người đợi ở chỗ này không nên động!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35 : Phong Chi Ý Cảnh!

Ngoài cửa sổ, lầu xà nhà nơi.

Diệp Văn hai tay dùng sức che mắt, trong miệng liên tục nói ra: "Phi lễ chó nhìn, phi lễ chó nhìn a ~~!"

Nhưng là, hắn nói là nói như vậy, hai tay mười ngón khe hở nhưng là Trương lão đại, một đôi con ngươi quay tròn chuyển.

Mắt thấy này Du Tiểu Mẫn có muốn tự vận ý tứ, Diệp Văn lúc này không lo được cái gì, cong ngón búng ra, oanh! Một đạo Kính Khí từ đầu ngón tay bắn ra!

"Ồi! Cái nào tên khốn kiếp?"

Trung niên người đàn ông bị đánh trúng đầu, nhất thời nổi giận, nghĩ hắn một cái đường đường Vũ Tôn, lại bị người đánh lén? Cái này vẫn phải?

Trong chốc lát, hắn mãnh mẽ đứng lên, ánh mắt quét qua, rất có thể đã nhìn thấy Diệp Văn.

"Thằng nhãi con, là người?"

Cát Đại Lực âm trầm nói: "Lão tử buông tha các ngươi, ngươi còn dám tới khiêu khích ta? Ai cũng thật là sống không kiên nhẫn?"

Đứng tại ngoài cửa sổ lầu trên xà nhà Diệp Văn không có chút nào chạy trốn ý tứ, ánh mắt bề nghệ khinh thường, vô cùng phách lối đuổi ra một cây ngón giữa, lung lay, cười lớn một tiếng, nói: "Liên ngươi? Ngươi dạng này ta có thể đánh mười cái!"

"Tranh thủ thời gian thả này bà nương, nếu không, ngươi sẽ biết tay! Ngươi Tiểu Gia trong tay Thiên Dao Bát Thức cũng không phải ăn chay!"

Du Tiểu Mẫn lúc này thật sự là muốn chết tâm đều có, bị Cát Đại Lực như vậy khi dễ, nàng xấu hổ giận dữ muốn lập tức chết đi, bỗng nhiên nhìn thấy đệ tử tình nhân xuất hiện.

Nàng cũng muốn mở một chút, ít nhất Bắc Cung Đàn cùng thiếu niên này là tự nguyện, về sau tuyệt đối sẽ không giống như tự mình, một lần giao cho mình căm ghét nam tử.

"Ngươi đi mau, hắn là một cái Vũ Tôn Tam Trọng Thiên cường giả, ngươi tuyệt đối không phải đối thủ của hắn, mang theo Đàn Nhi đi xa xa, không cần trở về!"

"Ta hi vọng ngươi cũng khuyên nhủ Đàn Nhi, bây giờ đừng đi báo thù, chờ ngươi hoặc nàng thực lực lại cao hơn một điểm, lại báo thù cũng không muộn!"

Du Tiểu Mẫn tuyệt vọng hô.

Giờ phút này, Cát Đại Lực cười lạnh liên tục, ánh mắt băng hàn nhìn qua Diệp Văn.

Nhưng lại tại sau một khắc, Diệp Văn trên mặt trực tiếp lộ ra một tia âm hiểm cười.

"Lão Bà Nương, ngươi yên tâm, hắn không làm gì được ta."

Diệp Văn lời nói để cho Du Tiểu Mẫn khuôn mặt co lại,

Để cho Cát Đại Lực điểm nộ khí trực tiếp bạo biểu.

"Thằng nhãi con, hôm nay không đem người đánh người ba ba cũng không nhận ra người, ta liền theo họ người!"

"Ta nhưng không có người dạng này không hiểu chuyện từ, bắt quá, người quả thực là muốn làm nhĩ tử ta, ta cũng không phải không thể không tiếp nhận."

"Đến, con ngoan, trước gọi ba tiếng ba ba tới nghe một chút!"

"Tiểu quý, người muốn chết!"

Cát Đại Lực giận mà ra tay, chọt vỗ ra một đạo Kính Khí chỉ riêng chuông.

Oanh!

Diệp Văn sắc mặt biến hóa, lập tức quát to: "Thiên Địa Vô Cực kiếm pháp, một kiếm—— Truy Phong!"

"Không tốt!"

Cát Đại Lực gặp Diệp Văn trịnh trọng như vậy sự tình, trong lòng hơi nhảy, sợ hãi bên trên Diệp Văn làm, toàn thân vận chuyển chân khí, ngưng thần chăm chú nhìn chăm chăm Diệp Văn.

Sau đó, hắn liền gặp được Diệp Văn phía sau bay ra một cái khí chất phi phạm lợi kiếm đi ra.

"Oanh —— "

Một đạo tiếng nổ lớn về sau, Diệp Văn nhảy lên Truy Phong trên thân kiếm, duỗi ra một cây ngón tay cái, sau đó ba trăm sáu mươi độ đảo ngược đi qua, đi xuống hung hăng đâm một cái!

Tuy nhiên không biết Diệp Văn biểu đạt là có ý tứ gì, nhưng là, Cát Đại Lực rõ ràng một điểm, đây tuyệt đối là vũ nhục chính mình ý tứ.

"A!"

Cát Đại Lực tức giận quát to một tiếng, chân phải mạnh mẽ đạp.

Huru!

Khuynh khác ở giữa, một đạo hắc ảnh liền xông lên Diệp Văn.

"Nương hi vọng thốt, gia hỏa này tốc độ làm sao nhanh như vậy? Không hổ là Vũ Tôn cường giả!"

Diệp Văn hơi hơi nhe răng, sau đó toàn bộ tinh lực đều dùng đang đuổi Phong Kiếm bên trên.

"Hô!"

Nhanh chóng tốc độ, để cho Diệp Văn cảm nhận được Nghịch Hành cuồng phong, lêu lêu có chút đau nhức, bắt quá, giờ phút này hắn nhưng là vô dụng chân khí hộ thể.

Tiếp xúc đến cuồng phong gào thét, Diệp Văn tâm cảnh lập tức trở nên vô cùng trầm tĩnh, phảng phất trong thiên địa này hết thảy sự vật đều chẳng qua như thế.

Chỉ có gió, mới là thiên địa thể gian chân chính Sùng Nhi.

Giờ phút này Diệp Văn toàn thân bị cuồng phong khí lưu bao phủ, với lại, tốc độ bay trở nên càng lúc càng nhanh, trên thân tản mát ra từng đợt quang mang.

"Đây là, đốn ngộ?"

Truy tại Diệp Văn hậu phương Cát Đại Lực trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ chấn động, tiểu tử này vậy mà tại bị chính mình truy sát lúc đốn ngộ?

"Cái này. . . Thiên phú!"

Cát Đại Lực cảm giác mình hô hấp thêm gấp rút, khuôn mặt đỏ bừng, liền giống như một lần cho thanh lâu cô nương khi đó không sai biệt lắm.

"Tốt! Tốt! Tốt! !"

Cát Đại Lực liền nói ba tiếng tốt, ánh mắt tỏa sáng, một mặt thêm nhỏ dãi nhìn qua Diệp Văn.

Vừa lúc lúc này, một cái công tử ca ở phía dưới nhấc ngẩng đầu, nhìn thấy một màn này, trong nháy mắt giật mình.

"Chắc chắn, thật sự là thế gian to lớn, không thiếu cái lạ a, ta vẫn là một lần nhìn thấy cái này nam nam. . ."

"Uy, các người nhanh hướng về trên trời xem a!"

Công tử ca mạnh mẽ âm thanh rống to, trong nháy mắt, người qua lại con đường đều hướng trên trời nhìn lại, chỉ gặp một trung niên trắng hán một mặt thềm nhỏ dài nhìn qua phía trước thiếu niên kia, bộ dáng kia. . . Vô cùng bi ối?

Cho dù hôm nay mặt trời chói chang, có thể tất cả mọi người cảm thấy một trận thấu xương hàn ý, thẳng từ chân phun lên xương cột sống, nổi da gà rơi một chỗ.

Cát Đại Lực mộng, kịp phản ứng về sau, mạnh mẽ rống to: "Các người nghe ta giải thích, không phải là các người tưởng tượng cái dạng kia!"

"Chúng ta hiểu, giải thích cũng là che giấu!"

Phía dưới mọi người trăm miệng một lời nói ra, sau đó nhanh chóng chạy đi, dù sao, Cát Đại Lực nhìn qua rất khó dây vào bộ dáng.

"Oa Cáp Cáp, chúng ta Bắc Huyền Thành lại có. . . Ách, ha ha ha. . ."

Nghe được phương xa mơ hồ truyền đến gà cười mờ ám âm thanh, Cát Đại Lực cũng ỳ khuất, khóc không ra nước mắt.

"Thật không phải là các người muốn cái dạng kia a ! ! !"

Rống to về sau, Cát Đại Lực ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm còn đang bơi vì đồn ngộ, mà khoanh chân ngồi tĩnh tọa Diệp Văn.

"Tiểu tử, đều tại người!"

Cát Đại Lực hét lớn một tiếng, hai tay vẩy ra mấy chục đạo hỏa diễm chùm sáng, cầm Diệp Văn đưa đến toà kia trong tử lâu.

"Thiên Địa Vô Cực, Truy Phong Kiếm Pháp!"

Huru!

Đột nhiên, Diệp Văn hai mắt mở ra, một đạo chói mắt tinh quang chớp tắt mà qua.

Huru! Huru! Huru!

Diệp Văn nhanh chóng tán loạn, tốc độ kia xem Cát Đại Lực kinh hãi không thôi, sau đó âm thầm may mắn nói: "Còn tốt, ta có dự kiến trước, dùng hỏa diễm lồng giam sớm liền vậy khôn hấn!"

"Làm sao có khả năng!"

"Ta lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh, làm sao sẽ còn bị khốn trụ?"

Gặp Diệp Văn mất lòng người, Cát Đại Lực cười gọi là một cái thoải mái, một cái phách lối đắc ý, "Người chạy a, người ngược lại là chạy cái ta xem một chút!"

Nghe được Cát Đại Lực bi ối tiếng cười, Diệp Văn sắc mặt nhất thời trắng bệch, âm thầm nuốt nước miếng một cái, cười bồi nói: "Đại ca, thứ lỗi thứ lỗi a, tiểu đệ có mắt không biết Thái Sơn, vừa rồi nói đùa ngài đây!"

"Thật sao? !"

Cát Đại Lực nghe cười một tiếng, cười hắc hắc không ngừng.

Thống khoái! Thống khoái a!

"Tiểu tử người cũng có hôm nay a, người không phải mới vừa cũng phách lối sao? !"

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh Hậu Cung một trong, Bắc Cung Đoàn trước mắt có sinh mệnh nguy hiểm, mời chủ ký sinh mau sớm đuổi tới Bắc Huyền Thành phủ thành chủ!"

"Cái gì!"

Diệp Văn nhất thời hoảng hốt đứng lên, "Tiền bối, nữ nhân ta trước mắt có sinh mệnh nguy hiểm, kính xin thả ta ra ngoài, ngày sau, nhất định gấp mười lần trả lại tiền bối hôm nay ân tình!"

"Ồ?" Cát Đại Lực ánh mắt nhất thời sáng lên, hấn nhưng không có muốn giết Diệp Văn tâm tư, một tự nhiên là tiểu tử này là tình nhân cũ đệ tử ý trung nhân, hai nha, tiểu tử này thiên phú không tồi. . .

Khi hấn Lão Cát đệ tử còn kém chút, nhưng bái nhập chính mình son môn vẫn là không sai biệt lắm.

Yêu nghiệt như thế thiếu một mình hấn tình?

Kiểm bọn!

Hấn nhưng biết Phong Chi Ý Cảnh là cỡ nào bất phạm!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36 : Bắc Cung Đàn là nữ nhân ta!

Bắc Cung Đàn sắc mặt trắng bệch nhìn qua này râu dài nam tử, tại Diệp Văn sau khi đi, nàng liền trốn ở này không nhúc nhích, không nghĩ tới Bắc Tông Hồ người vừa vận phát hiện nàng.

"Đàn Nhi, cầm Thành Chủ Lệnh giao ra đi! Thúc thúc sẽ không bạc đãi ngươi."

Bắc Tông Hồ chậm rãi uống một chén trà nóng, sau đó lạnh nhạt nói ra.

Bây giờ, Bắc Cung Đàn trong tay hấn, hết thấy có thể nói là đại cục đã định.

"Ngươi mơ tưởng!"

Bắc Cung Đàn oán độc theo dõi hấn, người này là nàng người thân thích phụ, tuy nhiên lại thân thù giết nàng phụ thân, nếu như không phải mình khi đó không có ở phủ thành chủ, chi sợ cũng không khỏi bị độc thủ.

"Không biết điều!"

Bắc Tông Hồ trùng trùng điệp điệp vỗ bàn một cái, ánh mắt lạnh lùng, "Bây giờ ngươi bị ta bắt, thân ngươi nhà tánh mạng đều trong tay ta, ngươi nói chuyện tốt nhất trải qua suy nghĩ, nếu không, ta sẽ để ngươi biết cái gì gọi là tuyệt vọng!"

"Cái gì gọi là sống không bằng chết!"

Bắc Tông Hồ vỗ vỗ tay, sau đó, từng con hung ác mãnh hổ từ bên ngoài đi tới, mỗi một cái đều bị người dắt, nếu như không làm như vậy lời nói, những này nghèo đói mãnh hổ sẽ ở trong nhảy mắt cầm Bắc Cung Đàn xé xác, sau đó nuốt vào trong bụng.

"Ngươi chỉ có một cái cơ hội, Thành Chủ Lệnh chỉ là một cái biểu tượng thôi, bây giờ Bắc Huyền Thành ta mạnh nhất, ai dám không nghe lời ta?"

"Những cái kia dám can đảm phản kháng ta người, đều bị ta giết! Cho nên nói, Thành Chủ Lệnh đối với ta có cũng được mà không có cũng không sao!"

Bắc Huyền Thành không giống Bích Lạc thành, Bắc Huyền Thành thành chủ bình thường đều là người nhà họ Bắc kế thừa, Bắc Tông Hồ chính là Bắc gia nhị gia, tại Bắc Huyền Thành mọi người đều biết.

Hấn nói nhà mình đại ca Bắc Huyền Thành thành chủ bệnh chết, cũng không có bao nhiêu người hoài nghi, bởi vì bọn họ là thân huynh đệ.

"Nhanh lên đi, ta tốt cháu gái!"

"Ta cho dù chết, cũng sẽ không giao ra Thành Chủ Lệnh!" Bắc Cung Đàn cắn răng, nói.

"Vậy thì, không có gì có thể nói!"

Về sau, Bắc Tông Hồ vung tay lên, những Tuần Thú Sư đó liền đều buông ra xích sắt, những này mãnh hổ đại đa số là Nhất Giai hung thú, thực lực có thể so với Vũ Đồ lục thất trọng bộ đáng.

Nhưng là, chúng nó số lượng thực sự quá nhiều, Bắc Cung Đàn cũng không dễ dàng đối phó, vèn vẹn một hồi thời gian, nàng y phục liền bị xé rách rách rưới nát, lộ ra tuyết trắng da thịt đi ra.

"Muốn chết sao?"

Bắc Cung Đàn thời gian dần qua cảm thấy bất lực đứng lên, hai tay nhanh không còn khí lực, sắc mặt tái nhợt dọa người.

"Hô ~ "

Bắc Cung Đàn hít thở một hơi thật sâu, trước mắt cảm thấy từng đợt mê muội, trong thoáng chốc, nàng bất tỉnh linh nhìn thấy Diệp Văn chạy tới.

"Đây là trước khi chết ảo giác sao?"

Bắc Cung Đàn chảy xuống nước mắt, không nghĩ tới trong lòng không bỏ xuống được người lại là Diệp Văn.

Hắn lại hôn ta. . .

Bắc Cung Đàn sững sờ, cái này ảo giác làm sao như thế chân thực? Nàng lại cảm thấy mình sắp bị Diệp Văn hôn tuy nhiên tức giận đến, không được, sao có thể luôn bị hắn khi dễ!

Bắc Cung Đàn quyết định muốn trả thù trở về, thế là, nàng chủ động cuốn lấy Diệp Văn cổ, rất rất lâu, hai người đều không có tách ra.

"Ngươi, làm sao?"

Diệp Văn có chút mộng, nàng hôm nay làm sao như thế chủ động? Diệp Văn vì chính mình lùi bước mà cảm thấy đáng xấu hổ, bất quá, lại không sau khi tách ra, hai người sợ rằng sẽ trở thành trong lịch sử một đôi hôn mê mà chết tình lữ.

"Diệp tử. . ."

Bắc Cung Đàn tỉnh táo lại, nàng bỗng nhiên cảm thấy có điểm không giống nhau, điều này chẳng lẽ không phải ảo giác?

Bắc Cung Đàn sắc mặt lại nhanh chóng trở nên đỏ bừng, mạnh mẽ miệng cắn lấy Diệp Văn trên bờ vai.

"Ôi, ngươi làm gì, ngươi là là câu sao?"

Diệp Văn che bả vai, vội vàng lui ra phía sau, một trận nhe răng nhếch miệng, thuận tiện cảm những Nhất Giai đó Bạch Văn Hổ Sát mấy cái.

"Đây không phải ảo giác?"

"Không phải, ta tới cứu ngươi!"

Bắc Cung Đàn một trận cảm động, còn muốn nói tiếp cái gì, bên kia Bắc Tông Hồ sớm đã nổi giận!

"Tiểu tử, ngươi là người phương nào? Dám nhúng tay ta Bắc Huyền Thành sự tình?"

Những Bạch Văn đó hồ có thể là hắn thân thủ nuôi nấng, lập tức lại bị Diệp Văn giết chết mấy cái, tự nhiên đau lòng không thôi.

"Bắc Huyền Thành? Cũng không dậy nổi sao?"

Diệp Văn không trả lời mà hỏi lại, hắn lời nói để cho Bắc Tông Hồ neoh mắt lại, tiểu tử này, rất ngông cuồng a?

"Ngươi là ai? !"

Nếu như là đại gia tộc thiếu gia, hắn thật đúng là không thể động thủ, tuy nhiên nếu là một cái vô danh tiểu tốt, hôm nay, cũng không cần nghĩ đến ra ngoài!

"Diệp Văn!"

"Cái gì! Ngươi là Diệp thiếu gia Diệp Thành Chủ!"

Diệp Văn đánh chạy Nha Mạnh Tử, đây cũng không phải là một chuyện nhỏ, dù nói thế nào, Nha Mạnh Tử cũng là Nhất Thành Chi Chủ, đương nhiên, trọng yếu nhất là hắn Bắc Huyền Thành cùng nam lạc thành hợp tác nguyên thạch khoáng mạch bị Nha Mạnh Tử cho đoạt!

Bắc Tông Hồ lúc này mới hỏi thăm một chút Diệp Văn tin tức.

Tuy nhiên Nha Mạnh Tử đã chạy trốn, cái này nguyên thạch khoáng mạch chẳng phải rơi xuống tiểu tử này trong tay sao?

Bắc Tông Hồ cơ hồ lập tức liền muốn động thủ, nhưng là, lập tức hắn liền lại kiềm chế lại, hắn nhưng là rõ ràng biết, nghe nói Ô Môn tông quỹ Mộc lão người đều thua ở trên tay tiểu tử này đây!

Bắc Tông Hồ còn không biết Diệp Văn đã giết sư bằng ba mươi sáu Huyết Nhân đồ, nếu như biết sợ rằng sẽ càng giết mình, làm một cái uy tín lâu năm Vũ Sư cường giả, lúc tuổi còn trẻ tự nhiên tham gia sư bằng chiến tranh!

Cũng chính là bởi vì như thế, Bắc Tông Hồ mới rõ ràng hơn sư bằng cường giả chỗ đáng sợ.

Đáng tiếc, đây hết thầy, Bắc Tông Hồ còn chưa không biết.

"Nguyên lai là Diệp thiếu gia, tuy nhiên Diệp thiếu gia chính là Bích Lạc thành thành chủ, a, bây giờ cũng vẫn là Ngự Nha Thành cường giả, không biết bây giờ đến đây cần làm chuyện gì?"

"Ta có thể nhớ kỹ ta Bắc Huyền Thành có thể cùng Diệp Thành Chủ ngao, không có bất kỳ cái gì liên quan a!"

"Bắc Cung Đan là nữ nhân ta!"

Lúc này, Diệp Văn bước ra một bước, lạnh lùng nói ra.

Bên cạnh Bắc Cung Đan sớm đã ngượng ngùng cúi đầu xuống.

"Ha ha, Diệp thiếu gia nói giỡn, lấy thân phận của ngươi cái gì mỹ nhân tìm không thấy?"

"Không nói đùa, lấy ngươi Bích Lạc thành cùng Ngự Nha Thành làm thí dụ, tại hạ không tin sẽ tìm không ra một cái tuyệt sắc mỹ nhân."

"Nếu quả thật không có, ta chỗ này ngược lại là có!"

Bắc Tông Hồ cười ha ha một tiếng, cũng không muốn cùng Diệp Văn là địch bộ dáng, trên thực tế cũng chính là như thế, nếu như có thể cùng Diệp Văn không động thủ, tự nhiên là tốt.

Đây là bởi vì hắn không có nắm chắc giết chết Diệp Văn!

Lấy hắn nhãn lực tự nhiên năng thấy rõ Diệp Văn chỉ là một cái Ngũ Trọng Thiên Vũ Sư, cùng hắn kém ba cái tiểu đẳng cấp, nhưng là Diệp Văn còn trẻ như vậy liền đạt tới Vũ Sư cảnh giới.

Chỉ sợ là một thiếu niên thiên tài a. . .

Đối với cái này Vũ Sư thiên tài, hắn Bắc Tông Hồ luôn luôn là Kính nhi viễn chi, bởi vì loại này thiên tài thường thường có vượt cấp giết địch đáng sợ năng lực!

"Ba ba!"

Bắc Tông Hồ song chưởng đập động, nói: "Cầm Yêu Cơ mang tới!"

Yêu Cơ?

Diệp Văn nghe vậy, sắc mặt lập tức trở nên cô quái, đây là muốn dụ hoặc ta sao?

Hung thú đạt tới Vô Vương Cảnh Giới về sau liền sẽ hóa thành nhân hình, đây là bởi vì nhân thể càng thích hợp tu luyện "Đạo".

Thế gian hết thầy năng lượng tu hành sinh linh, tới chung cực nguyện vọng tự nhiên là trở thành một tên Vô Thần, mà đại đa số trong truyền thuyết năng lượng tu luyện tới Vô Thần tồn tại cũng là hình người!

Ngày xưa cũng có hung thú tu hành đến Đế Cảnh đỉnh phong, có thể là thế nào cũng không thể Phá Toái Hư Không, dẫn phát Thần Kiếp, từ đó Độ Kiếp trở thành một tên chân chính Vô Thần!

Bất quá, đế kinh đỉnh phong hung thú nhiều, như vậy thì có cá biệt hung thú coi là đời này liền bộ dạng như vậy, cho nên dứt khoát hóa thành nhân hình có thể càng cố gắng hơn hưởng thụ sinh hoạt.

Nghĩ không ra một Hóa Hình, liền dẫn ra Thần Kiếp. . .

Thế là, đám hung thú liền mình bạch muốn thành thần nhất định phải hóa thành nhân hình!

Mà Yêu Cơ chính là hình người hung thú, nghiêm ngặt nói đến cùng người cũng không có bao nhiêu khác biệt, chỉ là sẽ giữ lại một chút bản thể tập tính.

Tự nhiên, Bắc Tông Hồ đưa cho Diệp Văn Yêu Cơ không phải một tên Vũ Vương tồn tại.

Chỉ là Vũ Vương hung thú cùng nhân loại kết tinh.

Cái này Yêu Cơ, là Bắc Tông Hồ tốn hao đại đại giới từ đại mục phủ nổi danh nhất sủng Võ phòng đấu giá chỗ đấu giá được đến, vốn chỉ là vì chính mình hưởng thụ.

Nhưng bây giờ chỉ có thể đưa cho Diệp Văn, một mặt là vì để Diệp Văn không còn nhúng tay, một phương diện khác cũng là nghĩ giao hảo Diệp Văn thiếu niên này thiên tài.

Rất nhanh, này Yêu Cơ liền đến đến nơi đây.

Diệp Văn vừa nhìn, quả nhiên là cái yêu nghiệt!

"Nô gia, xà dụ dàng."

Yêu Cơ sóng mắt lưu chuyển, lộ ra một tia vũ mị chi sắc, chiếc lưỡi thom tho xẹt qua bờ môi, sau đó nhẹ nhàng nhếch nước nhuận quang trạch môi dưới, hai tay để ở một bên, thi lễ.

"Vưu vật!" Diệp Văn than khẽ, bất thành linh cảm thấy bên hông một trận thịt đau, vội vàng thử lấy răng phần hận nhìn chăm chú lên Bắc Cung Đàn.

"Ngươi làm gì?"

"Cái gì?"

Bắc Cung Đàn một mặt vô tội nhìn xem Diệp Văn, chỉ là trong mắt quật cường chỉ sắc lại bán nằng, với lại nằng hai tay còn ôm thật chặt Diệp Văn cánh tay.

"Ngươi ăn dấm?"

Diệp Văn chợt phát hiện cái gì, cười xấu xa nói.

"Không có!"

Bắc Cung Đàn bối rối đáp, vội vàng cúi đầu, chỉ là như thiên nga trắng nổi cái cổ lại đỏ một mảnh.

Lúc này, Diệp Văn đối Bắc Tông Hồ mỉm cười, "Ta và ngươi là không thể nào cùng tồn tại, bởi vì ngươi giết ta tương lai Lão Trọng Nhân!"

"Cái gì? !" Bắc Tông Hồ sắc mặt nhất thời trầm xuống, hỏi: "Ngươi lão Trọng Nhân là?"

"Bắc Cung Đàn là nữ nhân ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37 :Tuyệt Long phong

"Ừm? Hần mới vừa nói là thật?"

Diệp Văn lời nói để cho Bắc Tông Hồ bị kinh ngạc, lập tức Bắc Tông Hồ thân thể lập tức bay rút ra ngoài.

"Muốn đi?"

Diệp Văn hừ lạnh một tiếng, theo sát lấy Bắc Tông Hồ tốc độ.

"Chớ có khinh người quá đáng!"

Bắc Tông Hồ rống to, chợt vỗ ra nhất chương.

Rống!

Một cỗ tiếng hô gầm vang lên theo, về sau, một cái chân khí Hồ Trảo bất thành linh chụp về phía Diệp Văn.

"Oanh!"

Diệp Văn tay phải không lưu tình chút nào đập tới, Long Tượng Già Diệp Thể lực lượng khuynh khắc ở giữa bạo phát.

Bắc Tông Hồ kêu lên một tiếng đau đớn, chỉ cảm thấy trong cơ thể ngũ tạng lục phủ một trận khí huyết sôi trào.

"Hồ Khiếu Sơn bờ sông!"

Sau một khắc, Bắc Tông Hồ đem hết toàn lực hồ, ngang nhiên phát động tới cường công kích.

Cũng là nương tựa theo một chiêu này, Bắc Tông Hồ mới có thể ổn thỏa thành chủ bảo tọa.

Hồ Khiếu Sơn bờ sông —— Huyền Giai cao cấp!

Hống hống hống! ! !

Tiếng hồ gầm chấn động tứ phương, truyền đến từng đợt hồi âm, Diệp Văn trước mắt giống như xuất hiện từng con đốm không hết Bạch Văn hồ, những này Bạch Văn hồ tùy tiện liền đem chính mình nuốt vào trong bụng.

"Đây là ảo giác?"

Một lát sau, Diệp Văn lòng còn sợ hãi nói ra, cũng may mắn tu tập Ma Kha Tam Chi, Diệp Văn mới có thể tùy tiện tỉnh lại.

Ma Kha Tam Chi là Phật Môn Công Pháp, có Thanh Tâm ngưng thần hiệu quả.

"Chết đi cho ta! —— "

Bắc Tông Hồ còn chưa phát hiện Diệp Văn đã tỉnh táo lại, lúc này thân thể hóa mảnh hồ hư ảnh hướng về Diệp Văn vồ giết tới.

"Thiên Địa Vô Cực kiếm pháp!"

Truy Phong một kiếm!

Huru!

Diệp Văn thân thể lập tức trở nên nặng nề đứng lên,

Sau đó phanh một tiếng văng ra tứ tán, cái này khiến Bắc Tông Hồ sửng sò, bởi vì hấn mất đi mục tiêu công kích.

"Người ở nơi nào? Không tốt!"

Bắc Tông Hồ chung quy là một cái Bát Trọng Thiên Vũ Sư cường giả, Cảm Tri Lực cũng là khá cường đại, tại Diệp Văn vừa xuất hiện tại sau lưng của hấn lúc liền phát hiện.

"Ngươi cho rằng trốn ở sau lưng ta ta liền không làm gì được ngươi sao?"

Bắc Tông Hồ nghe răng cười một tiếng, đầu hấn vậy mà một trăm tám mươi độ hướng về phía sau chuyển đi, thân thể đưa lưng về phía Diệp Văn, đầu chính diện nhìn xem Diệp Văn.

"Rống ~ "

Chỉ gặp Bắc Tông Hồ bất thành linh mở ra miệng rộng, toàn bộ đầu hóa thành một cái cực đại Hồ Đầu, hàm răng liên tục Trương Hạp, xoạt xoạt xoạt cắn về phía Diệp Văn.

"Ngươi thật đúng là không làm gì được ta!"

Lúc này, Diệp Văn lại mỉm cười, thân hình lần nữa biến mất.

"Làm sao có khả năng? !"

Bắc Tông Hồ căn bản là không có có thấy rõ Diệp Văn động tác.

Hấn cẩn thận bắt lấy Diệp Văn khí tức, cùng tìm kiếm Diệp Văn thân ảnh, có thể là Diệp Văn nhìn thật giống như hư không tiêu thất một dạng, để cho người ta không chỗ có thể tìm ra.

"Đáng chết, hấn đến ở nơi nào!"

Bắc Tông Hồ tâm không khỏi hoảng loạn lên, khóe mắt liếc qua bất thành linh đảo qua Bắc Cung Đàn, lập tức sinh lòng một kế!

"Diệp Thành Chủ, ngươi nếu là không còn ra lời nói, coi như đừng trách ta không thương hương tiếc ngọc!"

Bắc Tông Hồ dày đặc ác độc thanh âm đàm thoại truyền đến.

"Ngươi nếu là thật muốn chết, ta liền thành toàn ngươi!"

Diệp Văn lạnh như băng âm thanh vang lên, cùng lúc đó, từng tia gió nhẹ khí lưu xuất hiện tại Bắc Tông Hồ trước mắt, sau đó, dần dần hóa thành một đạo hình người.

"Đây là. . . Thiên Nhân Hợp Nhất? ! !"

Nhìn thấy một màn này, Bắc Tông Hồ mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc, "Ngươi vậy mà lĩnh ngộ được Ý Cảnh?"

"Vội lại, vẫn là Phong Chi Ý Cảnh!"

Trách không được Bắc Tông Hồ bộ dáng này, Ý Cảnh vốn là khó đạt tới, kiếm ý, đao ý các loại cần Nhân Kiếm Hợp Nhất, Nhân Đao Hợp Nhất mới có thể đạt được.

Mà tỷ như Phong Hóa Lôi Vũ thì nhất định phải Thiên Nhân Hợp Nhất mới có thể đạt được một loại Ý Cảnh.

Thiên Nhân Hợp Nhất tự nhiên so cái trước "Nhân Kiếm Hợp Nhất", "Thân thể cùng đao hợp" càng hơn một bậc.

"Chúc mừng ngươi chính xác, như vậy, mời đi chết đi!"

Diệp Văn nhếch miệng cười một tiếng, rực rỡ phi thường, trên mặt còn mang theo ngượng ngùng nụ cười, giống như chàng trai chói sáng lửa gạt Lân Gia Tiểu Muội Muội bỏ trốn ra chạy thời điểm bộ dáng.

"Gió cảnh giới, Truy Phong Vô Cực!"

Ầm!

Một tiếng vang trầm về sau, Diệp Văn thân thể liền điên cuồng lướt đi đi, mang ra hoàn toàn hư ảo tàn ảnh.

Vội lại, tại Diệp Văn phía sau còn rất dài ra một đôi hư vô gió cánh.

"Hoa ~ "

Cánh chim vền vền nhẹ nhàng vạch một cái, Diệp Văn tốc độ lập tức tăng vọt.

Tại bức này tốc độ ánh sáng gia trì dưới, Diệp Văn "Truy Phong kiếm" tự nhiên trở nên càng thêm đáng sợ.

Hưu!

Hàn quang lóe lên, chỉ là trong nháy mắt, Truy Phong kiếm liền mang ra tung tóe rơi vãi huyết dịch, xuyên thủng qua Bắc Tông Hồ thân thể!

Nói lúc trường, nếu chẳng qua là một nén hương thời gian, Bát Trọng Thiên Vũ Sư liền chết tại Diệp Văn trong tay.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh giết chết Bắc Huyền Thành thành chủ, thu hoạch được điểm kinh nghiệm một vạn."

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh trước mắt đã là ba cái thành trì chương khống giả, mở ra chi nhánh nhiệm vụ —— mời trong vòng một năm trở thành một tên Đại Quân Thống! !"

"Nhiệm vụ thành công khen thưởng 10 vạn điểm kinh nghiệm, thiên giai công pháp 《 Như Lai Thần Chương 》 Phiên Bản đơn giản hóa!"

"Nhiệm vụ thất bại phạt sát!"

Đại Quân Thống?

Mà Diệp Văn nghe được hệ thống âm thanh, lập tức liền giật mình, Đại Quân Thống là quân đội cự đầu, có thể là nguyên soái, có thể là đại tướng quân.

Liền ngay cả Vũ Vương cường giả cũng có thể nhưng mặc cho Đại Quân Thống.

Tóm lại, một câu nói, Đại Quân Thống có mạnh có yếu, mạnh như trong truyền thuyết Vũ Thánh, yếu như Tiểu Địa Phương Vũ Đồ thôn trưởng.

"Đại Quân Thống? Hệ thống, ta muốn đạt tới cấp bậc gì a?"

"Hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh ít nhất phải trở thành một tên Võ Tông Đại Quân Thống, chương khống mười toà Bắc Huyền Thành dạng này thành trì, thuộc hạ quân đội quan viên chỉ ít có hai trăm ngàn người!"

Ba!

Diệp Văn lập tức một cái bàn tay đập vào trên trán, mặt mũi tràn đầy vẻ bất đắc dĩ, đây là muốn hấn tạo phản sao?

Phải biết, tại mỗi một cái trong vương quốc, căn bản là không có khả năng để cho một cái Đại Quân Thống một mình chừng không vượt qua hai trăm ngàn người số quân đội.

Tại Tuyệt Vực vương quốc, người mạnh nhất chính là Vũ Vương, nếu như một cái Vô Tông cường giả dẫn theo hai trăm ngàn người thành viên quân đội, nếu như an bài thỏa đáng, xử lý Vũ Vương cũng không phải một kiện không có khả năng sự tình.

Có thể nói, nhiệm vụ này rất có độ khó khăn.

Nói lên cái này, Diệp Văn chợt nhớ tới một cái khác chỉ nhánh nhiệm vụ.

Rồi tháng ba kỳ hạn nhanh đến, nhưng hấn hiện tại ngay cả Tuyệt Vân Tiêu ở nơi nào cũng không biết!

"Hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh chó hoảng sợ, Tuyệt Vân Tiêu tại Cát Đại Lực chỗ sơn môn bên trong."

Dạng này a. . .

Diệp Văn sờ sờ cái cằm, vừa rồi Cát Đại Lực đáp ứng thả hấn điều kiện cũng là gia nhập hấn chỗ sơn môn —— Tuyệt Long phong!

Tuyệt Long phong là Tứ Phẩm thế lực, bên trong có Vô Tông cường giả, mà Cát Đại Lực chính là Tuyệt Long phong bên trong Nhất Sơn phong trưởng lão.

"Diệp tử, ngươi làm sao?"

Bắc Cung Đàn nhìn xem Diệp Văn sắc mặt âm tình bất định, không khỏi lo lắng hỏi.

"Há, không có việc gì!"

"Đàn Nhi, ngươi có thể giúp ta một sự kiện sao?"

Diệp Văn bỗng nhiên một mặt khẩn cầu nhìn qua Bắc Cung Đàn.

"Ngươi, ngươi nói. . ."

Bắc Cung Đàn nhip tim đập lợi hại.

"Cầm phong thư này đưa đến Bích Lạc thành trong phủ thành chủ."

Diệp Văn không dám nói ra Diệp Khê Nhi tên, hấn cùng Khê Nhi có chút ít mập mờ, cái này hai tiểu mỹ nhân nếu là gặp phải lời nói, hấn coi như xấu hổ.

"Há, ngươi là Bích Lạc thành sao?"

"Ừm, ta là Bích Lạc thành người Diệp gia, nếu như ngươi gặp được phiền toái gì lời nói, liền đến Diệp gia. . . Tìm Diệp Thiên Uy, ngươi nói là nữ nhân ta, hấn sẽ giúp ngươi."

Diệp Văn nghĩ thầm, đời này liên hệ máu mủ sợ là đoạn không đi, đã như vậy, tin tưởng Diệp Thiên Uy xem ở Bắc Cung Đàn là hấn tương lai Con Dâu phân thượng. . .

Chỉ sợ cũng phải kiệt lực tương trợ a?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38 :ngươi sẽ chết rất khó coi!

Tuyết Long Phong tên như ý nghĩa, nếu là từ từng tòa tuyết trắng son phong chỗ tạo thành.

Tại Tuyết Long Phong chân núi, một chỗ xanh um tươi tốt trong rừng rậm, chợt vang lên một trận chửi mẹ âm thanh:

"Cát Đại Lực, nguoi gia hòa này chờ đó cho ta! Các loại Tiểu Gia kiểm ra cái kết quả, nhất định phải để nguoi đẹp mặt!"

Nghe tới bị Cát Đại Lực từ trên không trung vút xuống, Diệp Văn liền một trận Lão Đại khó chịu, nếu không có "Phong Chi Dực", Diệp Văn cũng không dám tưởng tượng chính mình kết cục sẽ có cỡ nào bị thảm.

"Rống!"

Bất thành linh, một đạo tiếng gầm gừ vang lên, tùy theo, một đạo hắc ảnh từ trong bụi cỏ nhảy lên ra, sau một khắc, một đoàn hỏa cầu khổng lồ liền xông về Diệp Văn.

"Ta dựa vào, chuyện gì xảy ra!"

Diệp Văn còn không có kịp phản ứng, tuy nhiên trong cơ thể tiên thiên cương khí liền tự động hóa làm một tầng kết giới, bảo hộ lấy Diệp Văn.

"Khụ khụ! Cái nào con rùa đánh lên Tiểu Gia!"

Diệp Văn liền tiếp ho khan vài tiếng, hùng hùng hổ hổ hô, sau đó, mới nhìn rõ phía trước đứng đấy một cái toàn thân tràn ngập hỏa diễm chó con?

"Là nguoi con chó này con non đánh lên Tiểu Gia?"

Diệp Văn trong mắt hung quang lóe lên, nghe thấy cười liên tục: "Nguoi xui xẻo, ta cho nguoi biết!"

"Phi, liên nguoi? Một cái nho nhỏ Vũ Sư cũng dám ở bốn thiên tôn trước mặt phách lối? Thật sự là muốn ăn đòn!"

"Còn có, bốn thiên tôn không phải Cầu Tế Tử! Là chỉ tôn thần thú —— Thực Nhật Cuồng Sư!"

Rống ~

Cầu Tế Tử không cam lòng thấp giọng gào thét, sau đó tứ chi đập một cái, như một đạo Cực Quang hướng về Diệp Văn bổ nhào qua.

"Còn dám động thủ trước?"

Diệp Văn cười lạnh liên tục, như thể một cái không đủ lớn chừng bàn tay Cầu Tế Tử, hán thật đúng là không có để vào mắt, chỉ là về sau Diệp Văn lại tại con chó này con non trên thân thiệt thòi lớn.

Huyền Minh chuông!

Ầm!

Cực độ băng hàn Kinh Khí đụng vào Cầu Tế Tử trên thân, lại chỉ là để cho Cầu Tế Tử trên thân hỏa diễm tránh lóe lên.

"A, lại là Băng Hệ võ giả? Bất quá, nguoi còn quá non, hoàn toàn không phải bốn thiên tôn đối thủ!"

Cầu Tế Tử hắc hắc cười quái dị, cảm huyền minh kính khí thôn vào bên trong miệng, sau đó chợt phun ra tới.

"Cái gì!"

Diệp Văn ngạc nhiên, cước bộ liền tiếp lắc lư, thân hình một chút một chút thoát ra xa xưa, nhưng vẫn là không thể thoát khỏi cái này đoàn băng hàn hỏa diễm.

"Thiếu niên, đừng có lại giả dựa, để cho bốn thiên tôn ngoan ngoãn đem nguoi nuốt đi!"

Cầu Tế Tử cười gọi là một cái đắc chí, "Bốn thiên tôn là bậc nào nhân vật? Nguoi cái này nho nhỏ Vũ Sư bị ta nuốt, là nguoi phúc khí!"

"Mẹ nó, bị nuốt vẫn là phúc khí? Cầu Tế Tử nào từ có vấn đề a?"

Diệp Văn khóe miệng co lại, lập tức châm chọc nói ra.

"Hống hống hống ~ "

"Tiểu quỷ, nguoi chọc giận bốn thiên tôn, bốn thiên tôn muốn đem trên người nguoi thịt từng khối cắn xé hạ xuống!"

Diệp Văn nghe lạnh cả tim, cái này Cầu Tế Tử cũng quá hung tàn a?

Huru!

Diệp Văn bên này vẫn còn đang suy tư , bên kia Cầu Tê Từ đã đem Diệp Văn ngã nhào xuống đất, ngồng cuồng cười lớn một tiếng về sau, hung hăng hướng về Diệp Văn cánh tay cần xuống!

Răng rắc!

Một tiếng vang giòn!

Chỉ gặp Cầu Tê Từ sắc mặt nhanh chóng trở nên tái nhợt, còn chưa hoàn toàn phát dục nhỏ nhỏ Hồ Nha đã nát không còn hình dáng.

"A —— "

Cầu Tê Từ gọi cực kỳ thâm, đau nước mắt nước mũi chảy ngang, hung hăng nhảy loạn, mấy cái lấp lóe liền không thấy tăm hơi.

"May mắn luyện Long Tượng Già Diệp Thế, bằng không hậu quả thật đúng là rất khó đoán trước a!"

Diệp Văn xóa sạch đem trên trán không tồn tại mồ hôi lạnh, mụ, chó chết bầm này quá quý dị, chính mình căn bản hoàn toàn không phải là đối thủ.

"Hệ thống, người biết vừa rồi con chó kia con non lai lịch sao?"

Diệp Văn Tâm Niệm nhất động, hướng về hệ thống hỏi.

"Đây là chí tôn thần thú, Thực Nhật Cuồng Sur chuyển thể chi thể, thần hồn bất tử bất diệt, trừ phi Thần Giới đại năng tự mình xuất thủ."

"Cái này Thực Nhật Cuồng Sur đạo hào Cửu Sur Thiên Tôn, là Thượng Cổ Thần Giới đại năng một trong."

"Trước mắt chính là Vũ Tôn cấp bậc tam giai hung thú!"

"Chủ ký sinh năm ngàn điểm kinh nghiệm, bản hệ thống vui vẻ nhận!"

Hơi có chút gian trá âm thanh vang lên.

"Cái gì! Cái này muốn năm ngàn điểm kinh nghiệm? !"

"Ừm, hệ thống kiểm tra đo lường Thực Nhật Cuồng Sur cần đại giới rất lớn, tự nhiên cần bằng nhau điểm kinh nghiệm.

"

Diệp Văn nhưng trong lòng thì không tin, hận đến nghiến răng, nhưng là, điểm kinh nghiệm chính là hệ thống cất giữ cho, hệ thống muốn khấu trừ điểm kinh nghiệm hắn cũng không có cách.

Nhìn một chút còn rất xa khoảng cách Tuyết Long Phong, Diệp Văn đành phải cắn răng tiếp tục tiến lên, bây giờ chân khí của hắn tiêu hao rất lớn, không muốn tùy tiện tổn hao điểm kinh nghiệm đối lấy Bồ Khí Tẩn.

Với lại, sử dụng Phong Chi Dực cái kia cái gì cũng quá. . . Phách lối.

Thế là, Diệp Văn cứ như vậy từng bước một chậm rãi hướng đi Tuyết Long Phong.

"A, đây là cái gì? Làm sao thơm như vậy? !"

Trên đường đi tới Diệp Văn, bất thành linh ngữ được một cỗ mùi thơm, cái này lập tức để cho Diệp Văn cảm thấy một trận nghèo đói.

"Móa! Đến là ai? Không biết ca hiện tại rất đói sao? Dụ hoặc! Đây là trần trụi dụ hoặc!"

Diệp Văn cơ hồ trong nháy mắt liền đuổi tới mùi thơm nơi nguồn cội, hắn nhìn thấy tại đây đã có bảy tám người bộ dáng.

Đối với những người này Diệp Văn không chút nào để ý, chỉ trừng lớn liếc trông mắt nhìn phía xa đồng lửa bên trên thịt nướng, cũng không biết này làm sao làm, câu Diệp Văn nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chăm chăm này thịt nướng.

"Lấy ở đâu Tiểu Khất Cái, còn không mau cho bản thiếu gia cút xa một chút!"

Tại Diệp Văn vẫn còn ở cẩn thận nhìn chăm chăm thịt nướng thời điểm, một đạo tràn đầy căm ghét lạnh lùng tiếng quát bất thành linh vang lên.

Diệp Văn ánh mắt nhất thời lạnh lẽo, "Người có gan liền lặp lại lần nữa!"

Đó là một cái bộ dáng hơi có chút lạnh tuấn thanh niên, nghe được Diệp Văn lời nói, lập tức khinh thường cười cười, một bộ lạnh lùng bộ dáng.

"Cút cho ta!"

"Chắc chắn, con ngoan, không nghĩ tới người như thế nghe lời a, cha bảo người lặp lại lần nữa người liền lặp lại lần nữa a, lão cha chưa từng có trông cậy vào qua người cái này đồ con rùa. . ."

"Người hán, mục sống không kiên nhẫn đúng không!"

Oanh!

Thanh niên kia trên mặt hiện lên một đạo sát cơ, mãnh mẽ rút ra bên hông trường kiếm, vội vã bước ra mấy bước, muốn đâm ra một kiếm, cảm Diệp Văn tàn nhẫn sát hại.

"Tùng, dừng tay!"

Nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, một đạo già nua tiếng nói gọi lại Triệu Tử Tùng, đó là một cái bảy tám chục tuổi tóc đen lão già, thân thể cao lớn uy mãnh.

"Gia gia?"

Triệu Tử Tùng kinh ngạc, không rõ lão già từ gọi thể nào lại chính mình.

"Trở về!"

Triệu Khang ngừng khí trầm thấp.

"Gia gia, này Tiểu Khát Cái. . ."

"Im ngay!"

Triệu Khang đứng lên, cao lớn thân thể cho người ta một loại mãnh liệt cảm giác áp bách.

"Tiểu Hữu, việc này như vậy coi như thôi như thế nào? Dù sao cũng là không ảnh hưởng toàn cục việc nhỏ."

Diệp Văn cười nhạt một tiếng, lão già này nhân quang ngược lại lợi hại, biết mình là một cái không tốt làm cho người ta.

Triệu Tử Tùng chỉ là một tên Vũ Đồ Cửu Trọng Thiên, ở cái này tuổi tác cũng xem là tốt, có thể thì tính sao? Diệp Văn muốn giết hán, một chiêu liền đủ.

Mà lão nhân này thì là một cái Thất Trọng Thiên Vũ Sư, Diệp Văn cũng không có để vào mắt.

Bát Trọng Thiên quý Mộc lão người đều bị ta làm, còn sợ người cái này Thất Trọng Thiên?

Diệp Văn cười thâm trong lòng.

"Gia gia, người vì sao cản ta?"

Triệu Tử Tùng có thể nói biệt khuất cũng, phải biết hán ngưỡng mộ thiếu nữ cũng ở cái địa phương này a, vốn định đại triển thần uy, để cho nàng lau mắt mà nhìn, có thể là. . .

"Ngu xuẩn! Người về sau làm việc đến động não, không nên tùy tiện dựng lên kẻ địch, nếu không người bị chết sẽ rất khó coi!"

Triệu Khang hừ lạnh một tiếng, sau đó mới nói: "Tiểu tử kia cho ta một loại rất nguy hiểm cảm giác!"

"Cái gì?!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39 :người có muốn hay không cùng ta 1 lên tắm rửa?

"Tiểu tử kia vậy mà để cho gia gia cảm thấy nguy hiểm, cái này, làm sao có khả năng? !"

Triệu Tử Tùng ánh mắt trầm xuống, chỉ gặp Diệp Văn đã ngồi xỏm ở bên cạnh đồng lửa, một mặt "Muốn tìm, bắt mần" bộ dáng

"Ngươi, muốn ăn cái này sao?"

Bỗng nhiên, Diệp Văn cảm thấy trong đầu truyền đến một trận ba động.

"Người nào? Người nào đang nói chuyện?"

Diệp Văn ánh mắt quét qua, phát hiện chỉ có vừa rồi tại thịt nướng bên trên thà đồ ăn thiếu nữ đang ngó chừng hắn, nháy mắt một cái nháy mắt.

"Vậy ta liền không khách khí!"

Diệp Văn đưa tay tiếp nhận thịt nướng, ăn như gió cuốn đứng lên.

"Ngươi, ngươi năng lượng nghe được ta nói chuyện?"

Thiếu nữ kia mừng rỡ "Nói" nói.

Diệp Văn lúc này mới nhìn rõ thiếu nữ bờ môi cũng không có động, con mắt màu xám bạc tản ra vui sướng hào quang.

"Hệ thống, này sao lại thế này?"

Diệp Văn trong miệng thịt nướng xoạch một tiếng đến rơi xuống, bộ dáng có chút ngu dại.

"Thiếu nữ này chính là vong linh Thánh Thể, bởi vì còn không có hoàn toàn Giác Tỉnh Thể chất, cho nên chỉ có thể cùng vong linh quý hồn câu thông, thể là, biến thành Người cảm."

"Dạng này a. . ."

Diệp Văn thói quen sờ sờ cái cằm, nghiêm túc đánh giá thiếu nữ kia, Diệp Văn nhưng lại không biết, hần bộ dáng này cho người ta một loại cũng bị ỏi cảm giác.

"Ba!"

Bất thành linh, một thanh kiếm chuôi đánh vào Diệp Văn trên tay, cái này không kịp phản ứng dưới, Diệp Văn trên tay thịt nướng đã rơi trên mặt đất.

"Đặng Đồ Từ!"

Tại con mắt màu xám bạc thiếu nữ bên cạnh, một cái hỏa hồng sắc tóc dài thiếu nữ lạnh như băng nhìn xem Diệp Văn.

Thiếu nữ kia thuận thế đứng lên, bởi vì ăn mặc hồng sắc váy da, mà lại cái này váy da rất ngắn duyên cớ, cảm bẹn đùi bộ đều lộ ra, khó khăn lắm bao trùm này làm cho người hướng tới thần bí mang.

Này một đôi thon dài trắng nõn bị ánh mặt trời chiếu sáng lầy, chiết xạ ra càng thêm mê người quang mang, càng khủng bố hơn là, thiếu nữ này một đôi Ngọc Nữ to bằng ngọn núi nhất định không hợp thói thường!

Để cho ở đây nam tử xem nhìn không chuyển mắt!

Này Triệu Tử Tùng càng là liếm liếm khô ráo bờ môi,

Hắn không thể cầm cái này vũ mị vụ vật hung hăng đặt ở dưới thân!

"Điều này chẳng lẽ cũng là trong truyền thuyết đồng nhân cự, sửa? !"

Diệp Văn nội tâm cuồng hô, "Yêu nghiệt a, rồi ta xa một chút, không cần dụ hoặc ta!"

Nhưng là, Diệp Văn mặt ngoài nhưng là lộ ra thuần khiết người thiếu niên súc vô hại nụ cười, "Vị tỷ tử này, xin hỏi ngươi có chuyện gì sao?"

Chu Ly mà nhìn thấy Diệp Văn bộ dáng này, trong lòng căm ghét bỗng nhiên giảm xuống rất nhiều.

Nhưng nàng vẫn là một cái chân dài đạp ở Diệp Văn phía sau trên đại thụ, từ mắt cá chân nơi xuất ra một cái điều khắc hỏa diễm đường vân dao găm.

"Tiểu đệ đệ, ngươi tốt nhất đừng đối với Mạch Mạt lộ ra cái gì không nhớ quá pháp?"

"Nếu không lời nói —— àm!"

Chu Ly mà dùng dao găm tại Diệp Văn trước mặt lác lư mấy lần, sau đó tổ thủ vung lên, thanh chủy thủ kia liền giễu cợt một tiếng, về ra trên không trung một đạo hình cung quỹ tích về sau, liền bay trở về Chu Ly mà trong tay.

Nhưng về sau, truyền đến phanh một tiếng vang thật lớn!

Một khóa cổ lão đại thụ ầm ầm ngã xuống đất.

"Ừng ục ~ "

Diệp Văn hầu kết không kim lại được nhấp nhô một chút.

"Tính nguoi thức thời!"

Chu Ly mà khoe miệng nhếch lên, lộ ra nụ cười quyến rũ, lần nữa ngồi xuống đi.

Nàng cho rằng Diệp Văn là kiến thức đến thủ đoạn mình, mới có thể sợ hãi thành bộ dạng này.

Nếu, nàng hoàn toàn hiểu lầm, Diệp Văn sẽ nuốt nước miếng là bởi vì Chu Ly mà này một đôi soi trào mãnh liệt son phong ở trước mặt hấn luôn luôn đung đưa a đung đưa, mới có thể không kim lại được nuốt ngoạm ăn nước.

Lúc này, Mạch Mạt nắm kéo Chu Ly mà y phục, ngọc thủ trên không trung vẽ phác thảo mấy lần, trong hư không liền xuất hiện màu xám bạc chữ viết.

"Rời tỷ tỷ, nguoi tại sao như vậy? !"

"Tiểu mặt mặt nguoi tâm tư đơn thuần, cũng không nên bị gia hỏa này cho lừa gạt!"

"Nàng không phải người xấu!"

"Nguoi làm sao biết?"

"Trực giác!"

Chu Ly mà: ". . . "

Mạch Mạt từ hòa trên kệ xuất ra nhất đại khối thịt nướng lần nữa đưa cho Diệp Văn.

"Cho nguoi."

"Nguoi có phải hay không năng lượng nghe được ta nói chuyện?"

Trong đầu truyền đến một đạo mỹ diệu tiếng nói.

"Ừm! Ta luyện một loại đặc thù võ kỹ, cho nên mới năng lượng nghe được."

"Thật sao?"

Mạch Mạt ánh mắt trừng lớn lớn, xem Diệp Văn yên lặng cúi đầu, này một đôi con mắt màu xám bạc, tựa hồ có một loại đặc biệt mị lực, hấp dẫn Diệp Văn không thể tự thoát ra được.

Chu Ly mà ở một bên hải lòng gật gật đầu, yên lặng tốt, nàng nhưng lại không biết hai người đã trong đầu vui mừng hơn hờ trò chuyện này đứng lên.

Tại mang theo thỏa mãn nụ cười dưới, Chu Ly mà vỗ vỗ tay tìm kiếm lấy ao nước tắm rửa.

Bên kia Triệu Từ Tùng mắt sáng lên, do dự muốn hay không theo sau, này vu vật cũng không tốt đối phó a, đã là một người vũ sư. . .

Cùng lúc đó, Diệp Văn gật gật đầu xem như đáp lại Mạch Mạt lời nói, sau đó hai ba lần liền đem thịt nướng ăn xong.

Lúc này, bỗng cảm thấy đến một trận hương khí, hấn hơi sững sờ, nhìn thấy Mạch Mạt đang dùng thiếp thân khăn tay lau trên trán mình một chút mồ hôi.

Diệp Văn trong lòng ảm áp, "Cảm ơn nguoi a."

"Không khách khí. . . "

Mạch Mạt tướng mạo nếu xem như thanh tú, trên mặt còn có thiếu nữ tàn nhang, nàng cùng Chu Ly mà kém mấy cái cấp bậc, nhưng là ánh mắt của nàng rất đặc biệt, là màu xám bạc, có một loại đặc biệt mị lực.

Nhưng là, thẹn thùng thiếu nữ tổng làm cho người cảm thấy cảnh đẹp ý vui, Diệp Văn cũng giống như thế.

Bỗng nhiên ——

"Người có muốn hay không cùng đi với ta tắm rửa?"

"PHỐC!"

Còn nhai tại trong miệng thịt nhất thời bị phun ra ngoài, Diệp Văn đang hoài nghi mình có phải hay không nghe lầm, lại mừng rỡ lại hưng phấn nhìn xem Mạch Mạt.

Đi tới nơi này trên thế giới này, Diệp Văn lớn nhất cảm tạ chính là chỗ này có thể tam thê tứ thiếp.

Quả nhiên. . .

Giống ta ưu tú như vậy mỹ nam tử luôn luôn mỹ nhân sẽ kim lòng không được hướng về trên người của ta dốc sức. . .

Oa Cáp Cáp. . .

Diệp Văn ngửa mặt lên trời cười to.

"Ai, người làm sao? Người đừng hiểu lầm, ta nói là, tìm tới ao nước về sau, chúng ta tuy nhiên tại một cái trong ao, nhưng người Yêu Ly ta xa một chút."

Diệp Văn cười im bất mà dừng, nói không nên lời xấu hổ.

Suy nghĩ nhiều, nguyên lai vẫn là chính mình suy nghĩ nhiều. . .

"Người, không cho phép tới nha."

Mạch Mạt không yên lòng xem Diệp Văn liếc một chút.

Nàng là một cái Người câm, cho nên có rất ít người nguyện ý cùng nàng nói chuyện, không, là không nguyện ý đợi nàng về phác thảo ra chữ viết.

Mà nàng cùng với Diệp Văn nói chuyện, cơ hồ chống đỡ lên nàng bình thường nửa năm nói chuyện tổng cộng.

Nhìn xem Mạch Mạt chậm chạp trút bỏ trên thân áo trắng, Diệp Văn trái tim cơ hồ muốn ngưng đập, hần lúc này ở phương xa trong ao.

Khoảng cách này là Mạch Mạt định, nếu, nàng không biết lấy Diệp Văn Vũ sư Ngũ Trọng Thiên thực lực khoảng cách này vẫn có thể mơ hồ thấy rõ.

"Ta có nên hay không sử dụng Thiên Lý Nhân đầu?"

Lúc này, Diệp Văn đang xoắn xuýt lấy vấn đề này.

"Liên liếc một chút!"

Sau cùng, Diệp Văn vẫn là không nhìn được nội tâm xao động, khi nhìn thấy Mạch Mạt này mỹ hảo thân thể mềm mại thì Diệp Văn cảm giác mình trên thân huyết dịch cơ hồ đều muốn sôi trào lên.

"Không được! Đây là muốn dẫn hỏa thân trên a!"

Mặc dù là liếc một chút, nhưng là Diệp Văn ánh mắt tại Mạch Mạt trên thân chỉ ít dừng lại mấy chục giây, thẳng đến phát giác được máu mũi chảy ra, mới không cam lòng xuyên xuống nước bên trong để cho mình thanh tịnh một chút.

Ở trong nước đợi một hồi, Diệp Văn chợt thấy một bộ mỹ hảo thân thể hướng về hần bên này bơi tới.

"Ủm? Là người?"

Diệp Văn nhìn thấy Mạch Mạt, nhất thời sững sờ một chút.

Nàng làm sao bơi tới? Chẳng lẽ?

Diệp Văn tâm lại táo động.

Chương 40 :đừng đánh khuôn mặt, được không?

"Này , bên kia có người!"

Mạch Mạt lời nói mới vừa vụn nói xong, bỗng nhiên cảm thấy ở ngực tê rần, nàng xem thấy Diệp Văn đỏ bừng cả khuôn mặt bộ dáng, nhất thời, giật mình.

"Không muốn!"

Mạch Mạt hoảng sợ kêu to, sợ hãi nhìn xem Diệp Văn, này một đôi con mắt màu xám bạc nhộn nhạo lên một tia xuân sắc, ý sợ hãi.

Nghe được Mạch Mạt tiếng la, Diệp Văn đỏ bừng con ngươi mới dần dần khôi phục bình thường, nhưng vẫn là rất khó chịu, không khỏi gằm nhẹ nói: "Ngươi có thể hay không giúp ta một chút?"

"Ngươi, ngươi khi dễ người!"

Mạch Mạt ghen ngào nhìn xem Diệp Văn, hai mắt đỏ bừng đỏ bừng.

"Ta, ta thật không phải cố ý, thật sự là ngươi —— quá mê người!"

Diệp Văn một hơi nói xong, dứt khoát không biết xấu hổ.

Mạch Mạt cũng hiển nhiên không ngờ tới Diệp Văn có thể như vậy nói, trong lòng vừa thẹn lại giận, bất thành linh nàng cảm thấy mình tay bị Diệp Văn nắm chặt.

"Sờ sờ. . . , có được hay không? !"

Diệp Văn tiếng buồn bã khẩn cầu.

Gặp Diệp Văn bộ dáng này, Mạch Mạt bỗng nhiên lại cảm thấy một trận mềm lòng, sau cùng, cắn môi dưới, nói: "Ngươi không thể lại khi dễ ta, ta liền đáp ứng ngươi. . ."

Nói đến về sau, âm thanh càng ngày càng thấp.

"Tốt!"

Diệp Văn trong lòng một trận đại hi.

"Nhanh. . ."

"Nhanh một chút, đúng, chính là như vậy. . ."

"Tê. . ."

"A. . ." Mạch Mạt bỗng nhiên lập tức trừng to mắt.

"Làm ta bạn gái a?"

Diệp Văn buông ra Mạch Mạt, nhu hòa hỏi, ánh mắt nghiêm túc nhìn chăm chăm nàng.

"Phanh! Phanh!"

Mạch Mạt cảm thấy mình trái tim nhảy rất nhanh, nàng chưa từng có trải qua dạng này sự tình, trong lúc nhất thời có chút hoảng.

Không khỏi lên vào đến trong nước, du lịch xa.

"Không muốn đi a!"

Diệp Văn hô to một tiếng, theo thật sát đi , chờ đến trên bờ, hấn lại không nhìn thấy Mạch Mạt.

"Ngươi muốn theo đuổi con gái hướng về chỗ ấy đi!"

Ngay tại Diệp Văn nhìn chung quanh thời điểm, một đạo trần ngập từ tính trầm thấp tiếng nói vang lên.

Diệp Văn vừa nhìn, chỉ gặp đó là một áo đen thiếu niên, thiếu niên tướng mạo phi thường tuấn mỹ, lại thêm này cổ đặc biệt lạnh lùng khí chất, tuyệt đối là một thiếu nữ sát thủ.

Trừ thiếu niên tướng mạo, đặc thù nhất chính là hai tay của hắn ôm này một thanh kiếm.

Kiếm dài tám thước, bao quát nửa thước, trên thân kiếm cang là thỉnh thoảng lưu động một vòng ô quang.

"Ngươi không sợ?"

Thiếu niên mặc áo đen tuy nhiên đang nói chuyện, có thể ngữ khí vẫn là lạnh như băng.

"Không sợ, ngươi cái này tựa hồ là một thanh ma kiếm?"

"Ma? Như thế nào ma?"

"Nó không phải Ma Kiếm, nó là ta đồng bọn, huynh đệ của ta!"

Diệp Văn lúc đầu coi là thế gian này không còn có thể cho thiếu niên này động tình sự vật, không nghĩ tới chỉ là một thanh kiếm là được, không, chính như thiếu niên mặc áo đen nói, có lẽ cái này. . . Là hắn huynh đệ.

Đây là một cái trọng tình trọng nghĩa người, đáng giá giao nhau!

"Nhận thức một chút, ta gọi Diệp Văn, Diệp tử Diệp, Văn Võ Song Toàn Văn."

"Thú vị, thú vị, ngươi không sợ ta?"

Thiếu niên mặc áo đen dù cho nói thú vị hai chữ, trên mặt vẫn là mặt không biểu tình.

"Đây chính là trong truyền thuyết để cho vô số Hoa Sĩ - mê gái (trai) thiếu nữ lấy lại Diệt Than Nam a!"

Diệp Văn trong lòng thầm nhủ một tiếng, trên miệng lại nói: "Ngươi nói hai lần ta vì sao không sợ ngươi? Ta cũng muốn hỏi, ta tại sao phải sợ ngươi?"

Thiếu niên mặc áo đen ngậm miệng, ngửa đầu nhìn lên trời, lạnh lùng trên mặt lại mang theo một cổ u buồn khí tức.

"Bởi vì ta là ma!"

Diệp Văn cười khế, hướng về phía trước bước ra một bước, nói: "Như thế nào ma? Như thế nào đang?"

"Thiên Địa Bất Nhân, coi vạn vật như Sô Cầu!"

"Thiên Nhục Hữu Tình, Thiên Diệt Lão, Nhân Gian Chính Đạo Thị Thương Tang!"

"Nếu như thế, ma có gì không thể? Có gì không đúng? !"

"Chỉ cần trong lòng còn có chính nghĩa, làm người kiên trì tuyền, người nào lại dám nói ngươi là ma?"

Thiếu niên mặc áo đen nhãn tình sáng lên, "Là ta lấy cùng nhau, đa tạ chỉ điểm, ta gọi Lãnh Nhục Thiên!"

"Từ đó, nguyện vọng đi theo phía sau ngươi!"

Diệp Văn sững sờ, hỏi: "Đây là vì sao?"

"Ta tu tập công pháp có khuyết điểm, ngài một phen đề cho ta hiểu ra rất nhiều, ta nguyện vọng phụng ngươi vì chúa công!"

Nói, Lãnh Nhục Thiên một bước hướng về phía trước muốn quỳ xuống, Diệp Văn vội vàng hai tay ngăn chặn hắn.

"Cái gì chúa công không chúa công, ta gọi Diệp Văn, ngươi có thể gọi ta Diệp tử."

"Cái này, sao được?"

"Vậy chúng ta lấy tuổi tác định lớn nhỏ, như thế nào?"

Lãnh Nhục Thiên ngay từ đầu không đồng ý, nhưng sau cùng phát hiện Diệp Văn so với hắn lớn, hắn cũng liền gật đầu đồng ý, hắn thấy, đại ca, Lão Đại, cùng chúa công không sai biệt lắm.

Cũng chính là tại một ngày này, ngày sau quấy thiên hạ "Huỳnh Đệ Minh" chính thức đặt vững một cái cơ sở.

"Nếu trời ạ, người đến nơi đây cũng là vì gia nhập Tuyết Long Phong sao?"

Lãnh Nhục Thiên gật gù đầu, nói: "Vâng, ta là muốn tìm một gốc Thiên Giai Thánh Vật, Tuyết Hoàng sen!"

Diệp Văn nghe vậy, nhất thời giật mình, hỏi: "Người tìm cái này làm gì?"

"Vì ta yêu sâu nhất nữ nhân, nàng đan điền đã phế, chỉ có Tuyết Hoàng sen có thể y tốt nàng."

"Ta tìm mười năm, cuối cùng nhận được tin tức, Tuyết Long Phong có cái này thiên giai Thánh Vật!"

Diệp Văn một mặt vẻ khâm phục, "Người bỏ! Chúng ta nếu là huynh đệ, ta cũng sẽ giúp người tìm!"

Coi như không tìm được cũng không quan hệ, ta hệ thống nơi tay, thiên hạ ta có!

Chỉ là, cái này thiên giai Thánh Vật điểm kinh nghiệm nhất định là hải lượng.

Bất quá, nếu là huynh đệ, Diệp Văn là nhất định sẽ vì hắn góp nhặt điểm kinh nghiệm đổi lấy Tuyết Hoàng sen.

"Đi, không cần lo lắng, Ta tin tưởng người nhất định sẽ thành công!"

Diệp Văn ôm lấy Lãnh Nhục Thiên bả vai, cùng một chỗ hướng về nguyên lai phương hướng đi đến.

Lãnh Nhục Thiên luôn luôn lạnh như băng, bất thành linh gặp được nhiệt tình như vậy Lão Đại, vẫn có chút mất tự nhiên, đương nhiên, tổng tới nói vẫn là cảm động chiếm đa số.

"A, người chờ ở đây, ta đi một chút liền đến!"

Đi đến một cái một chỗ, Diệp Văn dừng chân lại.

"Gặp được phiền phức sao? Cần ta cùng một chỗ sao?"

Lãnh Nhục Thiên trong mắt bắn ra một đạo lãnh mang, Diệp Văn đã là hắn huynh đệ, huynh đệ sự tình cũng là việc khác, hắn tự nhiên sẽ toàn lực ứng phó.

"Không phải phiền phức, một cái việc vui!"

Ngay tại vừa rồi, Diệp Văn nhìn thấy Triệu Tử Tùng lén lén lút lút tìm được cái gì, hắn cảm thấy hiếu kỳ, muốn theo đi xem một chút.

Triệu Tử Tùng chỉ là một cái Vũ Đồ, đối với Diệp Văn tới nói, đương nhiên không tính là phiền phức, coi như hắn cái kia Thất Trọng Thiên gia gia cùng tiến lên, cũng chỉ là mấy chiêu sự tình.

Cho nên, chỉ là một cái việc vui.

"A."

Nghe được không phải phiền phức, Lãnh Nhục Thiên liền đứng ở chỗ này, việc vui? Hắn trong từ điển không có hai chữ này.

...

"Uy, người ở chỗ này làm gì?"

Lúc này, đang ghé vào cây rong thượng diện Triệu Tử Tùng bất thành linh cảm thấy bả vai bị vỗ một cái.

"Hóng hét! Bị phát hiện sao? !"

Triệu Tử Tùng đồng tử co rút lại, lập tức lác đầu, Chu Ly mà đang tại xa như vậy địa phương tắm rửa, hắn mới vừa vịn tìm tới nơi này muốn nhìn lên, Chu Ly mà không có khả năng phát hiện hắn.

"Là người?"

Triệu Tử Tùng mãnh mẽ quay đầu, nhìn thấy Diệp Văn nhất thời ghen ngào hô.

"Là ta!"

Diệp Văn đối hắn mỉm cười.

"Người muốn chết!"

Triệu Tử Tùng đang tại làm chuyện xấu, bất thành linh bị người đập bả vai, này bị kinh sợ có thể nghĩ, hướng chỉ người này vẫn là hấn cấm hận Diệp Văn.

"Àm! Âm!"

Hai tiếng nổ mạnh, một tiếng là Diệp Văn cùng Triệu Tử Tùng giao thủ chỗ tạo thành, hai tiếng thì là Triệu Tử Tùng bị Diệp Văn đánh ngã trên mặt đất phát ra tiếng vang.

Diệp Văn khinh thường cười cười, bỗng nhiên hô hấp thêm gấp rút, bởi vì hấn nhìn thấy một đầu "Mỹ nhân ngư", không! Đó là Chu Ly mà!

Nàng tại không buồn không lo bơi ngựa lấy, lộ ra không mảnh vải che thân mỹ hảo thân thể mềm mại. . .

"Người nào!"

Bất thành linh, một đạo lạnh lùng giọng nữ vang lên.

Diệp Văn nhất thời giật nảy mình rùng mình một cái, vội vàng chạy trốn tới phương xa.

Triệu Tử Tùng cũng là giật mình, hiển nhiên biết Chu Ly mà phát hiện tại đây, thế là, muốn đứng lên chạy trốn, có thể là, hấn bị Diệp Văn nện một quyền, hiện tại đang toàn thân bất lực lấy!

Nghĩ tới đây, Triệu Tử Tùng khuôn mặt nhanh chóng trắng bệch đứng lên!

Nơi xa, Diệp Văn quay đầu hướng Triệu Tử Tùng lộ ra một cái "Bảo trọng" thần sắc.

"Đừng để cho ta tìm tới đối phó ngươi cơ hội!"

Triệu Tử Tùng cùng Diệp Văn đối với một cái, biết Diệp Văn không dễ chọc, cho nên ở trong lòng phát ra dạng này tiếng hò hét.

Vì sao ở trong lòng hò hét? Bởi vì Chu Ly mà sắp đuổi theo!

Triệu Tử Tùng thống khổ gãy dựa đứng lên, đang muốn cao hứng một phen, bất thành linh nhìn thấy một bộ hỏa hồng sắc thân ảnh.

Mà Diệp Văn người kia sớm đã không thấy tăm hơi. . .

"Tiểu thư, ta nói nhìn trộm người có người khác, người tin không?"

Triệu Tử Tùng nói là nói thật.

"Người cứ nói đi?"

Chu Ly mà bỗng nhiên cười một tiếng, Bách Mị bộc phát.

Triệu Tử Tùng khoe miệng co quắp rút, nói: "Đừng đánh khuôn mặt, được không? !"

Ps: Nếu có đồng hành đang nhìn quyển sách này, xin đừng nên báo cáo, người báo cáo ta cũng không chiếm được chỗ tốt gì, người cái kia Phác Nhai vẫn phải Phác Nhai, dù sao ta cũng là Phác Nhai, viết chơi, đại không phong Thư nhân ta lại viết một bản, hướng chỉ ta cái này nhiều lắm là khóa chương tiết, ta sửa lại là được.

Các vị người đại đại, cũng không cần báo cáo a! Tiểu Phác Nhai không thương nổi!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 41 :lấy thân thể Ngộ Đạo, Vạn Pháp Bất Xâm

Nửa ngày sau, sắc trời đã tối xuống.

Lúc này Diệp Văn đang mang theo Lãnh Nhục Thiên, đi đến Mạch Mạt bên cạnh.

Sau đó, Diệp Văn đoạt lấy Mạch Mạt đang muốn mang đến miệng thịt nướng, kéo xuống Mạch Mạt không có cần qua này một nửa đưa cho Lãnh Nhục Thiên.

Mà Diệp Văn chính mình thì là say sưa ngon lành cầm còn lại này một nửa gặm sạch sẽ.

"Người. . . Người lại khi dễ ta!"

Mạch Mạt tức giận nhìn xem Diệp Văn.

"Lại?"

Diệp Văn mày kiếm vẩy một cái, giống như cười mà không phải cười nhìn xem Mạch Mạt.

Hiển nhiên, Mạch Mạt cũng muốn lên sự kiện kia, nàng lập tức xoay người sang chỗ khác, mắt không thấy vì là chỉ toàn.

"Được rồi, người đừng nóng giận, ta giải thích với người."

"Người nói xin lỗi một điểm thành ý đều không có!"

Mạch Mạt tức giận nói ra.

"Này. . ."

Diệp Văn đang muốn nói cái gì, Lãnh Nhục Thiên bỗng nhiên đứng lên.

"Có người tới! Với lại mang theo sát khí!"

Ầm ầm!

Lãnh Nhục Thiên lời mới vừa dứt, một tiếng vang thật lớn liền từ phương xa truyền đến, lập tức một bộ uyển chuyển thân ảnh liền bị ném tới.

"Ly nhi tỷ tỷ!"

Thấy rõ cổ kia thân ảnh, Mạch Mạt mặt hiện lên sốt ruột chi sắc, ôm chặt lấy Chu Ly.

"Đi mau! Tiểu Khất Cái, làm phiền người mang theo Mạch Mạt đi mau!"

Tiểu Khất Cái?

Diệp Văn không hiểu, sau đó cúi đầu xem chính mình liếc một chút, phát hiện y phục trên người bị đốt rách tung toé.

"Đáng chết Cầu Tê Từ!"

Diệp Văn giờ mới hiểu được vì sao những người này gọi mình Tiểu Khất Cái.

Mình cùng Cầu Tê Từ đại chiến một phen,

Toàn thân bị đốt đen nhánh, tản ra khét lẹt , có thể nói là vô cùng dơ bẩn, nhưng mà, Mạch Mạt lại dùng chính mình thiếp thân khăn tay vì chính mình lau mồ hôi!

Nghĩ tới đây, Diệp Văn liền một trận cảm động.

"Tiểu Khất Cái, người còn thất thần làm gì? Còn không mau mang theo Mạch Mạt chạy, lão gia hỏa kia cũng không phải ăn chay!"

Chu Ly mà sốt ruột nói ra.

"Chạy? Buổi tối!"

Oanh!

Này uy nghiêm âm thanh rồi Diệp Văn bọn người lại gần một chút, sau đó một đạo khôì ngô cao lớn thân ảnh liền xuất hiện tại một khóa cổ thụ phía trên.

"Gia gia, cũng là hấn làm hại ta biến thành bộ dạng này!"

Triệu Tử Tùng oán độc âm thanh vang lên.

Diệp Văn nhìn thấy Triệu Tử Tùng thâm bộ dáng, không khỏi hít sâu một hơi, chỉ gặp Triệu Tử Tùng khuôn mặt bị đánh thành đầu heo bộ dáng, dưới hông càng là máu me đầm đìa.

"Thật ác độc!"

Diệp Văn khòe mắt liếc qua phiến liếc một chút Chu Ly, giờ phút này đàn bà đã bị Triệu Khang đánh thành trọng thương, cũng chặt vật nằm rạp trên mặt đất.

"Ngươi vì sao muốn hại ta tôn tử?"

Triệu Khang từ trên cây rơi xuống, ánh mắt băng hàn âm ngoan nói, hiện tại coi như Diệp Văn để cho hắn có lo lắng tính mạng hắn cũng không lo được!

Nhà mình tôn tử bị đánh thành bộ dạng này, hắn nhất định phải báo thù!

"Khực, đây là hắn tự tìm, ai bảo hắn muốn nhìn trộm con gái người ta đâu?"

"Ngươi làm sao biết?!"

Mãnh mẽ, Chu Ly mà ghen ngào hô, bất thành linh kịp phản ứng: "Hắn nói là thật?"

Hồngбет! Nói lộ ra miệng!

Diệp Văn thật nghĩ quát chính mình hai cái bạt tai!

"Thật tốt, đã ngươi thừa nhận, như vậy, liền tiếp nhận mệnh tới đi!"

"Húc Nhật Đông Thăng!"

Húc Nhật Đông Thăng, Huyền Giai trung cấp!

Một sát na này, Triệu Khang phía sau bất thành linh xuất hiện một đạo sáng ngời kim mang, tùy theo một đoàn tiểu hình mặt trời lên đến đỉnh đầu hắn, về sau.

Hưu một tiếng! Phá không mà đi!

"Long Tượng Già Diệp Thể, Bách Luyện Thành Cương!"

Diệp Văn sắc mặt mạnh mẽ thay đổi, trong nháy mắt liền vận chuyển Long Tượng Già Diệp Thể nội công tâm pháp.

Rống!

Một tiếng Long Tượng gào thét gầm nhẹ mà lên, giờ phút này, Diệp Văn da thịt trở nên cứng rắn vô cùng, tại đoàn kia kim mang tiến đến thời điểm, Diệp Văn hai tay ngang nhiên hóa quyền đánh tới!

Oanh! Oanh!

Đoàn kia kim mang trong nháy mắt liền bị đánh nát, mà Diệp Văn thừa cơ truy kích, trực tiếp đập trúng Triệu Khang bụng.

Phanh ——

Triệu Khang lập tức lục lợi bay rút ra ngoài.

"Tùng, chúng ta đi!"

Triệu Khang bị phản hô, muốn mang theo Triệu Tử Tùng thoát đi.

Bất thành linh!

Chung quanh lướt qua một tia gió lạnh.

Hưu!

Vô cùng nhanh chóng kiếm quang từ trong chốc lát xuyên thủng Triệu Khang hai người thân thể.

"Ngươi vì sao muốn giết chúng ta?"

Triệu Khang nhìn phía xa thiếu niên mặc áo đen.

"Người muốn giết ta huynh đệ, như vậy thì đáng chết!"

Lãnh Nhục Thiên hoàn toàn như trước đây lạnh lùng.

"Huynh đệ, làm không sai!"

Diệp Văn cũng bị Lãnh Nhục Thiên những lời này nho nhỏ cảm động một phen.

"Nhìn người Sát Nhân Kiếm Pháp rất là thành thạo a?"

"Ta đi là Sát Phạt Chi Đạo!"

Sát Phạt Chi Đạo?

Diệp Văn bất thành linh giật mình.

Hắn nghĩ không ra Lãnh Nhục Thiên còn trẻ như vậy liền linh ngộ được chính mình tiến lên đường.

Như vậy, chính mình đâu?

Lãnh Nhục Thiên đi là Sát Phạt Chi Đạo, chính mình lại nên đi như thế nào đường?

Nói? Nói là cái gì?

Diệp Văn giờ khắc này vô cùng mê mang, nhưng lại vô cùng rõ rệt, hắn cảm thấy mình đột phá chỉ cần một cái điểm, một cái đâm một cái tức phá điểm!

Ào ào ~

Tại Diệp Văn suy nghĩ thời điểm, vô số cuồng phong vọt tới, quét lên Diệp Văn tóc dài.

Chu Ly mà biến sắc, "Hắn đây là muốn Ngộ Đạo? !"

Lãnh Nhục Thiên trên mặt cũng lộ ra một chút vẻ kinh ngạc, hắn nhìn ra, cái này lớn hơn mình không bao nhiêu đại ca thực lực cũng không so với hắn yếu, thậm chí so với hắn còn lợi hại hơn.

Hắn đi là Sát Phạt Chi Đạo, đối với nguy hiểm khí thế cảm xúc rất sâu, tại Diệp Văn trên thân hắn cảm nhận được một loại nguy hiểm tính mạng!

Loại cảm giác này liền xem như Vũ Tôn cường giả cũng không có Diệp Văn tới mãnh liệt!

Nói! Nói! Nói! Như thế nào nói? Nói là cái gì?

Diệp Văn trong mắt dần hiện ra một vòng vẻ điên cuồng, hung hăng tự hỏi.

Nói! Là kiếm! Là đao! Là thương! Là cung! Là Ý Cảnh! Cũng là Phong Chi Ý Cảnh!

Diệp Văn bất thành linh minh bạch.

Thiên địa vạn vật đều là nói, người là nói, ta là nói, có người nói rất cường đại, có người nói rất nhỏ yếu, cái này bởi vì bọn hắn ngộ đạo không giống nhau.

Đã như vậy, ta Dĩ Thân Chứng Đạo, Ngộ Đạo!

"Oanh!"

Giờ khắc này, Diệp Văn tự tin vô cùng, lạnh nhạt.

Lấy thân thể Ngộ Đạo, Diệp Văn tin tưởng vững chắc trăm năm sau khi hắn định là thiên hạ một, thiên hạ vô địch!

Cuồng phong trở nên càng thêm mãnh liệt, tạch tạch tạch. . . , chung quanh cổ thụ đều bị thổi đứt gãy, Lãnh Nhục Thiên bọn người không kịp lại được lùi lại ra rất xa.

"Từ đó, ta liền xưng người là quy một nói!"

Diệp Văn mở hai mắt ra, khóe miệng lộ ra nụ cười nhàn nhạt, Dĩ Thân Chứng Đạo, tin tưởng vững chắc duy ta không phá, đến lúc cuối cùng Vạn Pháp Bất Xâm, liền thiên địa quy nhất, Dĩ Thân Hợp Đạo.

"Nếu trời, người tới đâm ta một kiếm thử một chút!"

Lúc này, Diệp Văn lên tiếng như vậy nói.

"Tốt!"

Chỉ hơi hơi do dự một hồi, Lãnh Nhược Thiên liền đáp ứng hạ xuống.

Lúc này Diệp Văn nhất định là có chỗ đột phá, cần một người tới kiểm tra đo lường hấn đột phá thành quả, Lãnh Nhược Thiên cũng nguyện ý vì Diệp Văn trắc thí.

Hắn cũng muốn nhìn xem bây giờ Diệp Văn đến cường đại cỡ nào.

Lúc trước hấn vẫn là một cái bình thường người thời điểm, liền ngoài ý muốn lĩnh ngộ Sát Phạt Chi Đạo, nương tựa theo Sát Phạt Chi Đạo hấn lấy một cái bình thường người thân liền trăm một cái Vũ Đồ Từ Trọng Thiên Vũ Tu.

Hiện nay Diệp Văn, chỉ sợ còn mạnh mẽ hơn hấn.

Hắn cảm giác ra Diệp Văn hiểu ra "Đạo", còn mạnh mẽ hơn hấn!

"Người hiểu ra là cái gì nói?"

Lãnh Nhược Thiên hỏi, hấn làm Diệp Văn là huynh đệ cho nên mới hỏi, bởi vì hấn tuyệt sẽ không bán Diệp Văn.

"Quy một nói, lấy thân thể Ngộ Đạo, Chứng Đạo, sau cùng thiên địa quy nhất Dĩ Thân Hợp Đạo."

Diệp Văn cũng làm Lãnh Nhược Thiên là huynh đệ, cho nên không chút do dự nói ra.

"Ta lĩnh ngộ Sát Phạt Chi Đạo, để cho ta đối với nguy hiểm khí thể cảm thụ càng thêm khắc sâu, học tập sát phạt loại hình võ kỹ làm nhiều công ít, với lại, ngộ ra một chiêu "Kiếm vị trí, thể xác tinh thần đều là chết", đây là một chiêu đồng quy vu tận Kiếm Kỳ."

"Người đây?"

"Người đâm ta một kiếm liền biết."

Diệp Văn nhú nhú mày, cười cợt nói.

"Tốt!"

Hắn tin tưởng Diệp Văn, cũng tin tưởng mình tuyệt sẽ không ngộ thương Diệp Văn.

"Hừ!"

Lãnh Nhược Thiên kiếm không thể bảo là không vui, một kiếm đâm ra, giống như một đạo huyết sắc điện quang, phi thường tấn mãnh mau lẹ, một kiếm này mang theo ra kiếm khí dư âm càng là trực tiếp cầm quanh người mười mấy khóa cổ thụ cho xuyên thủng.

"Àm!"

Nhưng mà, một kiếm này rơi vào Diệp Văn trên thân, lại không để lại mảy may vết thương.

"Cái này. . ."

Lãnh Nhược Thiên chấn kinh nhìn xem Diệp Văn.

"Quy một nói, Vạn Pháp Bất Xâm! Vạn Pháp Quy Nhất!"

Àm âm!

Một tiếng vang thật lớn, chỉ gặp Diệp Văn trong cơ thể bất thành linh bắn ra một đạo cùng loại Lãnh Nhược Thiên huyết sắc kiếm quang.

Àm! Âm! Âm!

Kiếm quang bốn quét, cầm này mười mấy khóa cổ thụ trực tiếp vỡ nát! Đầy trời mảnh gỗ vụn phấn khởi!

Chương 42 :lại là chân đông!

"Cuối cùng đến!"

Nhìn xem trước mặt cao lớn sơn phong, Diệp Văn trong lòng có điểm rung động, hần nhìn xem mấy người khác, phát hiện bọn họ đều cùng mình không sai biệt lắm bộ dáng.

"Mạch Mạt chúng ta đi!"

Chu Ly mà tức giận khoét liếc một chút Diệp Văn, muốn nắm Mạch Mạt tay, Mạch Mạt ánh mắt cũng phức tạp, cuối cùng đi theo Chu Ly mà rời đi.

Diệp Văn tự nhiên biết Chu Ly mà vì sao hận mình như vậy, giờ phút này hần chỉ có cười khổ.

"Đi thôi!"

Gặp hai người đã đi xa, Diệp Văn rồi mới lên tiếng.

"Không truy sao?"

Lãnh Nhục Thiên hỏi.

"Không, dù sao đều ở nơi này, sớm muộn gì đều phải gặp mặt."

Diệp Văn nhún nhún vai, sáng sủa nói.

Chỉ thấy phía trước còn có một tòa tháp bé Tuyết Phong, tại Tuyết Phong ở giữa bên trên đứng vững vàng một tòa cự đại cung điện.

Hai người cùng đi đi vào.

Đây là một tòa bởi băng khối điêu khắc mà thành cự đại cung điện, trong cung điện bộ có động thiên khác, lui tới đi tới rất nhiều người mặc bạch bào đệ tử.

"Các ngươi là muốn gia nhập Tuyết Long Phong sao?"

Không bao lâu, một cái nữ tử áo trắng đi tới lãnh ngạo hỏi.

Nàng này thanh linh đã là một vị Vũ Sư nhất trọng thiên Vũ Tu.

Năng lượng tại tuổi như vậy trở thành một tên Vũ Sư, tự nhiên xem như một thiên tài, mà các thiên tài phần lớn có chính mình ngạo khí.

Diệp Văn cũng không thôi để ý, mà Lãnh Nhục Thiên thì còn cao hơn nàng ngạo, không nói một lời, mặt không biểu tình.

"Vâng!"

Diệp Văn gật gật đầu, nói.

"Ngươi đây?"

Nữ tử áo trắng như sương mây, đối với Lãnh Nhục Thiên hỏi, rất khó chịu bộ dáng.

"Hần cùng ta cùng một chỗ."

Diệp Văn vội vàng nói.

"Ta không hỏi ngươi, ngươi tốt nhất đừng xen vào!"

Từ Tuyên bỗng nhiên lạnh lùng quát.

"Ngươi đây là nói nhảm!"

Lãnh Nhục Thiên dùng so với nàng còn băng lãnh lại nói nói.

"Thật tốt! Nham Từ Hòa, người đến mang bọn họ!"

Từ Tuyên vung lên tay áo dài liền nổi giận đùng đùng rồi đi, ngay sau đó, một cái nam đệ tử đi tới, ánh mắt thương hại nhìn xem Diệp Văn hai người.

"Ta khuyên các người vẫn là hiện tại liền xuống núi đi thôi, đắc tội Từ sư tỷ, coi như hai người các người thông qua ngoại môn đệ tử khảo nghiệm, các người ở chỗ này cũng rất khó lẫn lộn!"

Diệp Văn cũng bị này Từ Tuyên ngạo khí cho làm cho trong lòng nổi giận, cho nên lúc này tức giận nói: "Vị sư huynh này, người vẫn là mang bọn ta hai người đi nhanh một chút đi!"

Nham Từ Hòa cười hắc hắc, nói: "Người đừng tưởng rằng ngoại môn đệ tử khảo nghiệm rất đơn giản, đây là muốn nhân mạng, đã các người tìm được đi chịu chết, sư huynh cũng không ngăn người!"

"Như thế nào là chịu chết? Nói không chừng chúng ta liền thông qua đâu?"

Diệp Văn hiếu kỳ hỏi.

"Hắc hắc, người biết Tuyết Vực băng nguyên sao? Đây chính là Tuyết Vực vương quốc hung thú nhiều nhất một chỗ hiểm cảnh, các người nhất định phải tại cái này chờ đợi ba mươi ngày."

"Đừng bảo là các người, liền xem như sư huynh năm đó ta cũng là dựa vào vận khí mới thành công gia nhập Tuyết Long Phong!"

Diệp Văn thầm nghĩ, tên này làm sao không biết xấu hổ như vậy?

Đương nhiên, hắn nhìn ra vị này Nham Từ Hòa vẫn là rất tốt nói chuyện, liền hỏi: "Nham sư huynh mới vừa nói chúng ta đắc tội Từ sư tỷ tại cái này rất khó lẫn lộn, đây là ý gì?"

Nham Từ Hòa một mặt cười trên nỗi đau của người khác nói: "Từ Tuyên sư tỷ không chỉ có thiên phú đến, là một tên Vũ Sư nhất trọng thiên, trọng yếu nhất là nàng vẫn là Thiên Hành phong Phong Chủ nữ nhi."

"Là một phong đại tiểu thư!"

"Đắc tội Từ Tuyên sư tỷ, các người liền xem như đắc tội toàn bộ Thiên Hành phong!"

"Đừng bảo là Thiên Hành phong Phong Chủ tại Tuyết Long Phong lục đại sơn phong bên trong chính là số một số hai cường giả, vèn vèn Thiên Hành phong đại sư huynh, toàn bộ Tuyết Long Phong bài danh mười vị trí đầu Yuko Kiếm Sư huynh, cũng không phải hai người các người có thể đối phó!"

"Người nói, các người ngày sau thời gian có thể hay không rất thê thảm?"

Nham Từ Hòa bất thành lời dừng lại, cười hỏi.

"Ha ha, ngày —— sau lại nói đi. . ."

Diệp Văn hỏi tương lại vừa rồi Từ Tuyên này uyển chuyển đáng người, không khỏi tà ác nói ra.

"Ách ——"

Nham Từ Hòa cùng Diệp Văn hiển nhiên là người trong đồng đạo, lập tức liền minh bạch Diệp Văn lời nói, không khỏi âm thầm dựng thẳng lên ngón tay cái.

"Các người đang nói cái gì? Cái gì ngày sau hãy nói?"

Đơn thuần Lãnh Nhục Thiên vẫn không rõ hai người lời nói.

"Không có gì, đến, đây là Tuyết Vực băng nguyên truyền tống trận, các người mang tốt khối này lệnh bài, thời gian đến, lệnh bài này sẽ chỉ dẫn các người đi đến gần nhất truyền tống trận ở trong."

Diệp Văn nhìn xem trước mặt Lục Giác Tinh Mang, không khỏi ngốc trệ một chút, thật sự là truyền tống trận này quá đẹp, tại truyền tống trận chung quanh phiêu đảng nhỏ vụn tuyết hoa tinh thể, nhìn qua không mở mắt ra nổi, đẹp không sao tả xiết.

"Lên đi, Diệp sư đệ, sư huynh rất xem trọng người nha!"

Tại vừa rồi trong lúc nói chuyện với nhau, Diệp Văn cũng hướng về Nham Từ Hòa giới thiệu sơ lược mình cùng Lãnh Nhục Thiên.

"Vì sao?"

Diệp Văn sờ sờ cái cằm, không khỏi tự huyền nói ra: "Chẳng lẽ sư huynh nhìn ra sư đệ ẩn giấu thực lực?"

"Biết sư đệ cũng là trong truyền thuyết Tuyết Thế Thiên Kiều?"

Cái này vô si lời nói để cho Lãnh Nhục Thiên cũng nhìn không được da mặt co lại, bất quá, Nham Từ Hỏa không hổ là "Người trong đồng đạo", cười ha hả cười nói: "Không, không phải có một câu nói nói xong người sống không lâu, tai họa đi ngàn năm sao? Sư đệ, người hiểu, ha ha ~ "

"Ha ha, sư huynh tình yêu nói đùa!"

Sau đó, Diệp Văn cùng Lãnh Nhục Thiên đứng tại truyền tống trận ở trong

Hưu!

Một trận hào quang tỏa sáng về sau, Diệp Văn bất thành lĩnh không chịu nổi truyền tống quá trình bên trong chỗ sinh ra áp lực, trực tiếp ngất đi.

Không biết qua bao lâu, Diệp Văn bỗng nhiên tỉnh lại, nhưng là, hần liếc nhìn nhưng là một đầu hoàn mỹ không tì vết thon dài cặp đùi đẹp.

Đầu này cặp đùi đẹp ven ven kéo lấy một cái guốc gỗ, lộ ra trắng nõn non mềm trong suốt ngón chân.

"Ừng ục ~ "

Diệp Văn kim lòng không được thâm nuốt xuống từng ngụm từng ngụm nước.

"Xem được không?"

Về sau, Diệp Văn cảm thấy bên tai truyền đến mềm nhũn ngọt ngào tiếng nói, càng cảm thấy một cổ nóng rực khí tức phun đậm trong lỗ tai, để cho hần cảm thấy một trận ngứa ngáy.

Hần nhìn xem chính mình giống như trói thành Bánh Chung dạng thân thể, cũng thành thật yên lặng nói ra: "Đẹp mắt. . ."

"Vậy người còn muốn xem sao?"

Này một đầu tuyết tóc thiếu nữ, dùng một đầu roi da câu lên Diệp Văn cái cằm

Thon dài trắng nõn ngón trở điểm tại Diệp Văn trên môi, để cho Diệp Văn trong lòng nóng lên.

Cảm thấy thiếu nữ này tại đây trời cũng là tuyết hoa băng lạnh hoàn cảnh dưới, ven ven mặc một bộ đơn bạc y phục cũng là tới dự hoặc chính mình.

Diệp Văn khước mắt liếc qua nhìn xem bên người đầu kia cặp đùi đẹp, cảm thấy cái này một bộ tình cảnh vô cùng quen thuộc, không khỏi thấp giọng thờ dãi: "Tại sao lại là chân đông?"

"Chân đông? Chân đông là cái gì?"

Thiếu nữ ngồi xổm người xuống thân thể, lộ ra một tấm tinh xảo Vô Khuuyết khuôn mặt, quang trạch bờ môi câu lên một vòng đẹp mắt đường cong, cười ním nói ra: "Người không cho ta cái giải thích, ta cam đoan để người không gặp được ngày mai thái dương."

Nàng tuy nhiên đang cười, lại làm cho Diệp Văn cảm thấy một trận thấu xương hàn ý.

"Được, Tuyết Nhi trở về!"

Mãnh mẽ, một đạo thô ráp hùng hậu tiếng nói truyền đến, sau đó Diệp Văn liền gặp được một cái chùng cao hơn hai mét, thân hình cao lớn uy mãnh thanh niên đi tới.

Thanh niên này cũng là một đầu ánh sáng óng ánh tuyết tóc, màu trắng bạc con ngươi lạnh như băng nhìn xem Diệp Văn.

"Nói đi, người là ai?"

"Ta là, nam nhân? . . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43 :Hồng Trần Đạo!

"Uy! Nói chuyện thành thật một chút!"

Tuyệt tóc thiếu nữ một cái bạo lật đập vào Diệp Văn trên đầu, để cho Diệp Văn một hồi lâu nghe răng nhếch miệng, cô nàng này ra tay thật là đủ nặng!

Mà người thanh niên kia nam tử thì lạnh lùng xem Diệp Văn liếc một chút, sau đó phát phát tay nói, " thả hã đi."

Hắn tựa hồ đối với Diệp Văn không thêm đề ý chút nào.

"Ừm."

Tuyệt tóc thiếu nữ từ trên cây nhảy xuống, nhất thời, mảng lớn tuyết liền rơi vào Diệp Văn trên đầu, khiến cho hắn nhìn qua tựa như một cái Tuyết Nhân.

"Cô nương, ngươi liền không thể kiềm chế một chút sao?"

Diệp Văn bất đắc dĩ nói.

"Thiếu cho ta cười đùa tí từng!"

Tuyệt tóc thiếu nữ giật nhẹ Diệp Văn da mặt, chợt kinh ngạc nói: "Ngươi da thịt vẫn rất bóng loáng, tựa như đàn bà."

". . ." Diệp Văn mặt đen thui.

"A, ngươi đừng sờ loạn a!"

Chờ một lúc, Tuyệt Nhi tại Diệp Văn trên thân lục lọi, từ trong ra ngoài, toàn thân trên dưới không có một chỗ địa phương bỏ qua.

"Chỗ kia cũng không cần tìm đi? Còn có, ngươi đến đang tìm cái gì a?"

"Thực vật a!"

Tuyệt Nhi đương nhiên nói: "Quý mới biết ngươi có phải hay không là biến thái, cầm Ích Cốc Đan loại hình giá ở chỗ nào."

Tuyệt Nhi khuôn mặt đều không đỏ, rất hào phóng đưa ngón trở ra, điểm Diệp Văn dưới hông.

"Xoát!"

Đột nhiên, hàn quang lóe lên, Tuyệt Nhi trên tay liền thêm ra một cái sắc bén dao găm.

"Thành thật một chút, nói ngươi trên thân đến có hay không Ích Cốc Đan?"

Tuyệt Nhi tay tại Diệp Văn trong dừng quần loạn lác, không có hảo ý mỉm cười nói: "Ta là người có một cái mao bệnh, cũng là Thủ Kinh thường không nghe sai khiến, cái này nếu là không cẩn thận làm bị thương ngươi chỗ nào, cái này không có ý tứ."

Nàng toàn thân trên dưới nào có nửa điểm không có ý tứ!

Diệp Văn cắn răng nói: "Muốn Ích Cốc Đan,

Có thể, đem lỗ tai đưa qua."

Tuyệt Nhi hoài nghi nhìn Diệp Văn liếc một chút, nhưng vẫn là nghe theo Diệp Văn lời nói, cầm lỗ tai đưa tới.

"Muốn Ích Cốc Đan, ngươi nằm mơ đi thôi!"

Nói, Diệp Văn liền nhẹ nhàng cắn Tuyệt Nhi tinh xảo vành tai, đồng thời vào bên trong thổi một cái nóng rực khí tức.

"Sảng khoái! Cuối cùng trả thù lại!"

Diệp Văn trong lòng cái kia kích động a!

"A a, ta muốn đem ngươi toái thi vạn đoạn!"

Tuyệt Nhi khuôn mặt trong nháy mắt liền đỏ, càng là ghen ngào gào lên đứng lên, lúc này tay phải khê cong, liền hướng Diệp Văn nơi đó đâm tới.

"Thật ác độc!"

Diệp Văn liền tranh thủ thân thể co lại một nửa, thế là, thanh chủy thủ kia lại vừa vụn cắt vỡ dưới chân băng liên.

Ầm!

Diệp Văn toàn thân chấn động, toàn bộ thân thể liền đứng lên, lập tức, về phía sau ngay cả trở mình mấy cái té ngã.

"Ta muốn giết ngươi!"

Tuyệt Nhi phần nộ xấu hổ nói, thân thể nhoáng một cái, liền hướng về Diệp Văn xông tới.

"Mỹ nữ, làm gì xúc động như vậy a, có phải hay không sợ ngươi tình nhân biết a, ngươi không cần khẩn trương như vậy, ta không nói, ngươi không nói, hần nào có biết a!"

Diệp Văn một trận cười xấu xa, cố ý mập mờ nhìn xem Tuyệt Nhi.

"A, ngươi nói vớ nói vẩn cái gì, hần là anh ta, anh ruột!"

Tuyệt Nhi bị Diệp Văn tức điên, xuất thủ đã không có kết cấu gì, mà Diệp Văn thì là chân đạp quý mị tốc độ, cảm phía sau băng liên lần nữa đưa đến Tuyệt Nhi trước mặt.

Răng rắc!

Một tiếng vang giòn, hai tay tuyệt liên quả nhiên bị chặt đoạn.

Diệp Văn lập tức mừng rỡ, "Thân thiết tốt Tuyệt Nhi, ngươi quả nhiên là hướng về ta, không cần đi theo ngươi vị kia tình lang ca ca, đi theo ta đi, ta sẽ thật tốt đối ngươi!"

Diệp Văn tay phải nắm lấy Tuyệt Nhi trắng nõn thủ chương, tay trái nhẹ nhàng nhu hòa tại trong lòng bàn tay nàng bên trên vuốt ve, đồng thời gãi gãi lòng bàn tay.

Tuyệt Nhi chỉ cảm thấy nói không nên lời xấu hổ, toàn thân nổi da gà lên một chỗ, phần nộ hô lớn: "Ca, có người khi dễ ta!"

Hả?

Trong nháy mắt, phương xa chậm rãi bước đi tới Bạch Yến Phi bất thành lĩnh dừng chân lại, mãnh mẽ xoay người lại vừa nhìn, nhìn thấy Bạch Tuyết mà bị người thân mỏng bộ dáng, hai mắt nhất thời bắn ra hai đạo thực chất hóa hàn mang!

Huru!

Trong chớp lát, Bạch Yến phi thân hình nhất động, mang ra mấy đạo hư huyền tàn ảnh, lập tức toàn bộ thân hình nhưng là biến mất không thấy gì nữa.

Diệp Văn xem lòng mây nhưồn lên, rất nhanh liền hướng về trên bầu trời nhìn lại, quả nhiên, chỉ gặp Bạch Yến Phi hóa thành một đạo lưu quang lấy lối đình chỉ thể tấn mãnh giáng xuống!

"Ách, ngươi làm sao nhanh như vậy, liền biết anh ta là ở trên trời phát động công kích?"

Diệp Văn đối với Bạch Tuyết mà lộ ra một nụ cười khổ, "Ngươi đoán đâu?"

Khe nằm! Khe nằm! ! Khe nằm! ! !

Cái này mẹ hần, là Như Lai Thần Chương?

Diệp Văn sắp khóc.

Oanh! ! !

Một tiếng vang thật lớn, âm bạo liên tục, chỉ gặp Bạch Yến Phi hai ngón điểm tại Diệp Văn trên đỉnh đầu.

"Cái này, làm sao có khả năng?" Bạch Yến bay gặp Diệp Văn lông tóc không thương, liền giống như giống như gặp quỷ, gần trong gang tấc Bạch Tuyết mà cũng là cơ hồ dọa sợ.

Bạch Yến Phi một chiêu này tên là "Tuyệt Hồng Trần", bình thường người đừng bảo là chống cự, liền ngay cả công kích phương hướng đều không mò ra, có thể là, tiểu tử này không chỉ có biết!

Với lại, càng quá phận là —— hần ngăn trở! !

Ngăn trở. . .

Ngăn trở. . .

. . .

Bạch Yến Phi từ xuất đạo đến nay, nương tựa theo "Tuyệt Hồng Trần" một chiều này, vô luận là cường đại cỡ nào địch nhân đều gánh không được Tuyệt Hồng Trần, không chỉ có bởi vì Tuyệt Hồng Trần uy lực cự đại.

Càng bởi vì Tuyệt Hồng Trần dung nhập hần sở ngộ nói —— Hồng Trần Đạo.

Vừa vào Hồng Trần, lại khó thoát ly, có rất ít người có thể thanh tịnh.

Có thể là, tiểu tử này căn bản là không có có trúng chiêu!

"Oanh ~ "

Lấy Bạch Yến Phi làm trung tâm, từng tầng từng tầng băng tuyết lập tức hướng bốn phía khuếch tán ra, Bạch Tuyết mà cũng không khỏi lùi lại liên tục, không dám tới gần Bạch Yến Phi hai người.

"Quy một nói, Vạn Pháp Bất Xâm!"

Diệp Văn cười to trong lòng, nhìn xem Bạch Yến Phi hai người kinh hãi biểu lộ, tâm tình đừng đề cập sáng khoái hơn.

"Hiện tại, giờ đến phiên ta ra chiêu!"

Diệp Văn trong cơ thể bỗng nhiên dâng lên một cỗ dị dạng chân khí.

Huru!

Khuynh khắc ở giữa, Diệp Văn liền thoát ly Bạch Yến Phi không chế, đồng thời cả người liền xông lên không trung, sau một khắc, một bóng người liền lấy Lưu Tinh vân lạc tư thế đập mạnh rơi xuống!

"Đây là —— Tuyệt Hồng Trần!"

Làm sao có khả năng? !

"Làm sao có khả năng! !"

Không chỉ có Bạch Yến Phi rung động, Bạch Tuyết mà cũng là một mặt vẻ sợ hãi.

Tuyệt Hồng Trần, hần làm sao lại như vậy?

Hai người nhưng lại không biết, Diệp Văn Ngộ Đạo chính là quy một nói.

Nói? Như thế nào nói?

Không có người giải thích rõ, Ngộ Đạo càng là khó càng thêm khó!

Năng lượng Ngộ Đạo có thể nói ngàn vạn người bên trong mới có một cái, đây là trên thế giới tối đỉnh cấp thiên tài.

Vội lại, nói còn có cường nhược!

Tuy nhiên nói cũng là bởi vì người mà đi, bất quá, cường đại nói có thể trợ giúp chủ nhân Dĩ Nhược Thắng Cường.

Đánh cái so sánh tới nói, không có Ngộ Đạo Diệp Văn coi như lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh cũng không phải Cát Đại Lực cái này Vũ Tôn đối thủ, nhiều nhất, đánh cái ngang tay.

Mà Ngộ Đạo Diệp Văn, Cát Đại Lực ở trước mặt hần cũng là không chịu nổi một kích tồn tại!

Cái này không quan hệ nói cường nhược, chỉ cần Ngộ Đạo, cũng là cường hần, coi như Diệp Văn Ngộ Đạo chỉ là cấp thấp nhất, cũng có thể giết chết Cát Đại Lực.

Lại càng không cần phải nói, Diệp Văn Ngộ Đạo vẫn là tối cao cấp một cái kia cấp bậc.

Quy một nói, Dĩ Thân Chứng Đạo, Vạn Pháp Bất Xâm! Thiên địa quy nhất Dĩ Thân Hợp Đạo!

Liên thiên địa đều có thể quy một Hợp Đạo, cái này "Tuyệt Hồng Trần" lại có thể tránh cho?

Coi như nó là Hồng Trần Đạo!

Àm ầm!

Diệp Văn thủ chương năm ngón tay mảnh mẽ mở ra, cuối cùng, hung hăng chụp về phía Bạch Yến Phi.

Ngao ~

Bất thành linh, một đầu Bạch Long từ dưới bay ra, phun ra vô tận băng tuyết, có thể là trả lại một đạo, Vạn Pháp Bất Xâm trước mặt, cái này có thể đề cho người ta từ vong băng tuyết, nhưng căn bản liên ngăn cản không Diệp Văn cước bộ!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44 :tại ca trước mặt trang bức? Người còn non điểm!

"Muội muội, đi mau!"

Từ Bạch Long trong miệng truyền ra Bạch Yến Phi âm thanh, về sau, đầu này Bạch Long liền mang theo Bạch Tuyết mà bay đến Cao Không Chi Trung, lấy nhanh chóng tốc độ liền bỏ chạy.

"Ai, cái này lại cần gì chứ?"

Diệp Văn đưa tay ngăn trở chương mắt ánh sáng mặt trời, nhìn xem Bạch Tuyết mà rời đi thân ảnh không khỏi chép miệng một cái, hắn phát hiện mình từ khi mất đi đồng nam thân, giống như biến sắc rất nhiều?

...

Huru!

Đột nhiên, một cái bởi vô hình gió nhẹ tạo thành trường kiếm mãnh liệt đâm ra.

Phương xa, một đầu tuyết trắng Báo Tử lập tức bắt lực ngã xuống, trong bụng máu tươi chảy ròng.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh chém giết Nhị Giai hung thủ rời ban đầu báo một cái, khen thưởng điểm kinh nghiệm chín ngàn."

"Hệ thống, cho ta lên nhị cấp!"

Hiện tại Diệp Văn có ít nhất mười mấy Vạn Kinh nghiệm giá trị, lúc này thăng lên nhị cấp, tối đa cũng chỉ là tốn hao hấn bốn vạn điểm kinh nghiệm.

Vũ Sư không luận võ người, cần thiết thăng cấp điểm kinh nghiệm luận võ người thời kỳ hơn rất nhiều.

...

Từ khi đánh chạy Bạch Yến Phi về sau, Diệp Văn ngay tại tuyết này Vực băng nguyên vượt qua ba ngày, cho tới bây giờ, hắn mới biết được vì sao Bạch Tuyết mà liều mạng ở trên người hắn tìm được Ích Cốc Đan.

Ở cái này Quỷ Địa Phương thật rất có thể cảm thấy nghèo đói!

Chờ một lúc, Diệp Văn tùy chỗ tìm một cái địa phương liền dựng lên Bó củi, chuẩn bị cảm cái này rồi ban đầu báo cho nướng.

Rất nhanh, cái này rồi ban đầu báo liền quen, nhưng Diệp Văn lại một mặt ghét bỏ.

"Mụ, làm sao khó ăn như vậy? ! Nếu là Mạch Mạt cô nàng kia ở chỗ này tốt biết bao nhiêu!"

Diệp Văn không khỏi hoài niệm lên Mạch Mạt thịt nướng, ách, còn có nàng một đôi tay nhỏ. . .

Cộc cộc.

Bỗng nhiên, truyền đến từng đợt tiếng bước chân!

"Người nào?"

Diệp Văn ánh mắt lập tức liền trở nên sắc bén rất nhiều,

Sau đó, Diệp Văn liền gặp được một cái chất phác nam tử đi tới, hắn nhìn xem rồi ban đầu báo nuốt nước miếng.

"Ta không có ác ý, chỉ là cảm thấy đối!"

Chất phác nam tử mở miệng nói ra, "Người năng lượng chia ta một chút sao?"

"Há, có thể!"

Diệp Văn cũng không thêm để ý, hệ thống bên trong có Ích Cốc Đan đối lấy, nếu là thật cảm thấy đối, đối lấy là được.

"Cho người!"

Diệp Văn xé nhất đại khối hạ xuống, đủ hai người phân lượng.

"Cảm ơn người!"

Chất phác nam tử cảm kích nói ra, nhưng chạy sau, ánh mắt mật mờ lần nữa quét hỏa trên kệ rồi ban đầu báo liếc một chút.

Diệp Văn nhàn rỗi nhàm chán, liền mở ra Thiên Lý Nhân quan sát một chút bốn phía, phát hiện địa phương quý quái này, trừ này chất phác nam tử thật tìm không thấy nửa người.

Rất nhanh, này chất phác nam tử liền đi tới một nhóm người bên cạnh, lúc này, hắn đã đem báo chân gặm hơn phân nửa.

"Song song, cái này cho người!"

Hắn đi đến một người đáng đáp coi như không tệ, hơi có chút tư sắc tiểu mỹ nữ bên người.

Tên là song song thiếu nữ cảm ghét liếc hắn một cái, có thể là trong bụng truyền đến cảm giác đối bụng, để cho nàng nhịn không được lấy tay sờ sờ, lộ ra một cái nhu hòa nụ cười, "Tiểu Võ, cảm ơn người a."

"Không khách khí, không khách khí!"

Tiểu Võ một mặt "Chất phác", kích động không thôi.

Cặp kia song lại càng phát ra cảm ghét nhìn xem hắn, kéo xuống gần một nửa về sau, cầm thịt nướng trả lại, sau đó phân cho một cái thanh niên anh tuấn, nũng nịu nói ra: "Mẫu đại ca, cho người ~ "

Thanh âm kia dừng đề cập có bao nhiêu dính nhau.

Mẫu Thanh Viễn lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, đưa tay tiếp nhận, bỗng nhiên chân thành nói ra: "Song song, cảm ơn người."

Song song lộ ra "Ngượng ngùng", cúi đầu xuống.

Tiểu Võ ở một bên si ngốc nhìn xem song song, cuối cùng, thờ dài một tiếng.

Một chút về sau, chất phác Tiểu Võ lần nữa cầm rồi ban đầu báo đưa tới một người mặc Cung Trang váy dài nữ tử bên người, cung kính nói ra: "Hứa Su Tỷ cái này cho người."

Hứa Nhược lê lác đầu, ôn hòa nói ra: "Không cần, ta còn có một hạt Ích Cốc Đan, năng lượng kiên trì một đoạn thời gian nữa."

"Ta nói, Tiểu Võ, người tên đại sắc lang này, làm sao chuyên môn cầm thực vật tìm đến đưa cho xinh đẹp tỷ tỷ, xinh đẹp muội muội trên thân, chúng ta đều còn bị đối đây!"

Lúc này, đi tới một thanh niên, đẩy ra Tiểu Võ, đoạt lấy còn lại không nhiều thịt nướng.

"Còn có hay không?"

Thanh niên kia sau khi ăn xong, chất vấn Tiểu Võ, hắn vốn là Tuyết Long Phong dưới đại gia tộc công tử ca, ngày thường sống an nhàn sung sướng, hiện tại đến tuyết này Vực băng nguyên, cả ngày chịu đủ phong sương, còn đói khổ lạnh lẽo, làm sao nhịn.

"Bên kia, còn có."

Tiểu Võ yên lặng một hồi, mở miệng nói ra: "Đó là một thiếu niên, là hán phân cho ta."

Đang sử dụng Thiên Lý Nhân quan sát Diệp Văn, hắc hắc cười lạnh một tiếng, cái này Tiểu Võ xem ra cũng không phải như vậy chất phác a, tuy nhiên rồi ban đầu báo còn có rất nhiều, nhưng nhóm người này thoáng qua một cái đến, chính mình chỉ sợ cũng lưu không được bao nhiêu.

Nghe Tiểu Võ một phen, một đám người đều ánh mắt sáng lên, hướng về Diệp Văn bên kia tiến đến.

Tuy nhiên bọn họ tự thân cũng giấu một chút Ích Cốc Đan, nhưng Ích Cốc Đan ăn vào vô vị, nào có thịt nướng ăn ngon? Với lại, cái này vẫn chưa tới nguy cấp nhất trước mắt, Ích Cốc Đan vẫn là ít dùng chút.

Không phải vậy, đến lúc đó khóc đều không đến khóc.

Một nhóm người cuối cùng đến Diệp Văn trước mặt, giờ phút này, nhưng là này cung trang thiếu nữ ra mặt hỏi: "Vị công tử này, ngươi có thể hay không cho chúng ta một chút?"

Nàng chỉ rời ban đầu báo, sau đó tay cô tay nhất chuyển, xuất ra một bản Huyền Công võ kỹ đi ra.

"Đây là Hoàng Giai trung cấp võ kỹ, Thiên Sát kiếm, ta và ngươi trao đổi được hay không?"

Cùng lúc đó, song song càng là khuếch trương hô, "Hứa Sư Tỷ, đây chính là Hoàng Giai trung cấp Kiếm Kỹ, ngươi làm sao cam lòng dùng tới trao đổi?"

Chỉ gặp Diệp Văn khẽ cười một tiếng, "Nàng bỏ được, ta còn không nỡ, ta cái này rời ban đầu báo có thể là Nhị Giai hưng thú, tương đương với Vũ Sư Nhị Trọng Thiên!"

"Ngươi lừa gạt quỷ đầu!"

Song song nhất thời khinh thường nói, "Liên ngươi tên mặt trắng nhỏ này, năng lượng giết chết Nhị Giai hưng thú? Nhặt được còn tạm được!"

Nàng một bên nói một bên đánh giá, phát hiện Diệp Văn lại so mẫu Thanh Viễn đáng đáp còn tiền, không khỏi cùng Diệp Văn mở lên trò đùa.

"A? Ngươi làm sao biết?!"

Diệp Văn lại một bộ bị vạch trần bộ dáng, những người này vừa nhìn liền không có hảo ý, bây giờ ẩn giấu thực lực mới là thượng sách a.

Vạn nhất có cái đột phát sự kiện, chính mình cũng có thể tốt hơn ứng phó!

Ừ, ta thật TMD cơ trí!

Diệp Văn trong lòng tự luyện đứng lên.

Mẫu Thanh Viễn nhìn xem song song cùng Diệp Văn vừa nói vừa cười bộ dáng, trong lòng thầm mắng song song cái này kỹ nữ, từ, thủy tính, phản hoa phát tán, thấy một lần có người so với chính mình còn tiền, liền quên chính mình, như vậy sao được?

Hắn còn không có cầu kết lại tay đây! Ngay cả song song tay đều không dặt, sao có thể để cho Diệp Văn đem nàng cho hống lên giường!

"Vị sư đệ này, nói dối cũng không phải một cái thói quen tốt, Nhị Giai rời ban đầu báo liền xem như Vũ Sư Tam Trọng Thiên Vũ Tu cũng không dễ đối phó."

"Ngươi nói, ngươi năng lượng giết chết? Ha ha, ta là tuyệt không tin!"

Mẫu Thanh Viễn tiện tay một kiếm chém ra, phía trước một cây đại thụ nhất thời thêm ra một đạo sâu đật nửa thước kiếm ngân, cao ngạo nói ra: "Ngay cả ta cũng không thể giết chết đối phó rời ban đầu báo, ngươi?"

Hắn lắc đầu, rất khinh thường bộ dáng.

Song song thì là mắt nhìn lòng đen sáng lên, nàng rõ ràng biết một chút, vô luận nam nhân đáng đáp lại như thế nào đẹp mắt, thực lực lại mới là căn bản.

Giờ khắc này, nàng ở trong lòng lựa chọn mẫu Thanh Viễn, về phần Diệp Văn?

Ừ, coi ta Địa Hạ Tình Nhân, tiểu bạch kiếm còn tạm được.

Nàng đối với Diệp Văn liếc một chút ấn tượng cũng không tệ lắm. . .

Không biết Diệp Văn biết song song ý nghĩ, không biết nên là khóc vẫn là cười?

Lại bị người cho xem như lớp xe dự phòng? !

Nhưng giờ phút này, Diệp Văn nhưng là một cái đứng dậy, mãnh mẽ đứng lên!

"Người? Muốn tại ca trước mặt trang bức? Còn non điểm!"

Nói, Diệp Văn cũng lắc đầu, sờ sờ này nửa thước kiếm ngân, đối với mẫu Thanh Viễn lộ ra khinh miệt nụ cười.

Oanh!

Lập tức, một quyền bất thành linh ném ra, phanh một tiếng, cây to này khuynh khắc ở giữa liền điên cuồng bay ra ngoài!

Mẫu Thanh Viễn bọn người một mặt vẻ khó tin!

"Còn tốt, còn tốt, ta không có cùng mẫu Thanh Viễn lên giường."

Song song gặp Diệp Văn đại triển thần uy, một quyền cường hãn như thế, không khỏi may mắn chính mình chưa từng có sớm lựa chọn.

Nàng xem thấy Diệp Văn, trong mắt từng đợt tỏa sáng!

"Chỉ có cường giả như vậy mới có thể xứng với bản tiểu thư!"

Thà song song trong lòng một trận cao ngạo!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45 :Võ Thần phụ thể, Đấu Chiến Thắng Phật: Ta Lão Tôn tới cũng!

"Phản phật!"

Tại mọi người vẫn còn ở quan sát Diệp Văn thời điểm, đất bằng lại cuộn lên một đạo cuồng phong, tùy theo, từng tầng từng tầng Phong Tuyết liền bay đến không trung, hình thành to lớn vô cùng Tuyết Long phong bạo.

"Cái này. . ."

Hứa Nhược Lê bọn người một trận tròn mắt hốc mồm, một mặt chấn kinh.

"Đi mau a, các người còn chờ đợi tại cái này làm cái gì!"

Phía trước, truyền đến một trận tiếng quát mắng, Diệp Văn lúc này mới chú ý tới, những này phong bạo cũng là những người này dẫn tới!

"Cái này, đến là làm cái gì thiên hạ đều căm ghét sự tình a!"

Diệp Văn một mặt mộng ép, lúc này co căng liền chạy, có thể là đi chưa được mấy bước, hắn tại này phong bạo phía dưới nhìn thấy Chu Ly.

"Nàng, làm sao lại ở chỗ này?"

Chu Ly mà tại cái này, Mạch Mạt chẳng phải là cũng tại cái này?

Diệp Văn trong lòng giật mình, cũng không lo được cái gì, vọt thẳng đến này phong bạo phía dưới!

"Hắn, điên sao?"

Vậy công tử ca bộ dáng thanh niên giống xem bệnh thần kinh một dạng nhìn xem Diệp Văn, tại như vậy cự đại băng tuyết phong bạo phía dưới, liền xem như Vũ Tôn cường giả cũng không thể còn sống sót!

"Chúng ta đi nhanh lên, không phải vậy liền không có cơ hội!"

Hứa Nhược Lê thật sâu nhìn một chút Diệp Văn, trong lòng hiện lên một tia dị sắc, này phong bạo tiếp theo nhất định có để cho hắn để ý người.

Hắn thấy người nghe vậy, nào còn dám trì hoãn, lập tức đi theo Hứa Nhược Lê đi xa.

Hô! Hô!

Bên tai truyền đến cuồng phong, để cho Diệp Văn biết cái này băng tuyết phong bạo nhất định là vô cùng cường đại, nhưng hắn vẫn là quyết chí tiến lên, ánh mắt kiên định!

Ầm!

Diệp Văn trước người băng hòa xen lẫn, chính là vận chuyển Âm Dương Đại Bì Phủ, như thế, trước đó phương giáng xuống băng tuyết phong bạo mới không còn chôn hắn.

"Chu Ly, Mạch Mạt!"

Mười năm sinh tử. . . Hai mệnh mỏng, không suy nghĩ. . .

Từ khó quên,

Ngàn dặm Cô Phần. . . Nơi nào. . . Lời nói thê lương. . .

Tại bực này hiểm ác hoàn cảnh dưới, Diệp Văn cảm giác mình tâm linh bất thành linh trở nên vô cùng bình tĩnh, Âm Dương Đại Bì Phủ càng là trực tiếp bước vào cảnh giới tiểu thành!

"Diệp Văn!"

Chu Ly mà nhìn xem xông phá Phong Tuyết Diệp Văn, nhất thời ngốc ngẩn ngơ, hắn làm sao dám xông tới? Thật chẳng lẽ không sợ chết sao?

"Ta hỏi ngươi, Mạch Mạt đây! ! !"

Tại Diệp Văn trước người, một cỗ băng tuyết hóa thành hồng lưu đánh thẳng vào thân thể của hắn, nhưng là đến sau cùng đều bị Âm Dương Đại Bì Phủ ngăn trở.

"Quy một nói, Vạn Pháp Bất Xâm!"

Ầm ầm!

Này bông tuyết đầy trời rơi vào Diệp Văn trên thân, nhất thời, một cỗ băng tuyết phong bạo trong chốc lát từ Diệp Văn trong cơ thể tuôn trào ra!

Giờ khắc này, thiên địa tựa hồ cũng bình tĩnh lại.

Chu Ly mà nhìn xem Diệp Văn tám kia tái nhợt khuôn mặt, kịch liệt đập trúng ngực thấu, tay nhỏ không khỏi che hồng diễm bờ môi.

"Cái này liền thiên địa ở giữa hiểm ác băng tuyết phong bạo, vậy. Không thể ngăn cản cho hắn sao?"

Một màn này, may mắn không có bị người nhìn thấy, nếu không xác định vững chắc sẽ chấn kinh một chỗ trông mắt.

"Mạch Mạt? Đúng, Mạch Mạt bị phong ở một tòa trong tầng băng, người nhanh đi cứu nàng!"

Chu Ly mà vội vã hô.

"Làm sao không nói sớm, dẫn đường!"

Diệp Văn một cái công lên Chu Ly, la lớn.

Chu Ly mà cũng ủy khuất, nhưng là, chỉ có thể thuận theo nói cho Mạch Mạt hạ lạc.

Nàng hiện tại cũng không dám giống như trước một dạng, đối với Diệp Văn chẳng hề để ý, tùy ý quát mắng khinh miệt.

Huru! Huru! Huru!

Tại Tuyết Vực băng nguyên một cái góc, băng tuyết bên trên bình nguyên, một bóng người đang lấy một cái thật không thể tin tốc độ cực nhanh chạy.

"Thật nhanh!"

Tại Diệp Văn trên lưng Chu Ly mà hoảng sợ nói, bất thành linh, Diệp Văn âm thanh truyền đến.

"Là tại đây sao?"

Chu Ly mà nhìn xem bốn phía Băng Trụ, gật gật đầu, nói: "Hắn là tại đây!"

Diệp Văn cau mày, hỏi: "Cái gì hắn là tại đây? Không phải cũng không phải là, là là được!"

Chu Ly mà không dám đối với Diệp Văn nổi giận, hít thở một hơi thật sâu, mới nói: "Ta cùng Mạch Mạt đang tại tại đây tìm kiếm Thủy Nguyên, chỉ là, không nghĩ tới một cái toàn thân cũng là băng khối tướng sĩ cầm Mạch Mạt bắt vào đi."

Diệp Văn trong mắt hàn quang lóe lên, "Hắn làm sao không có bất người?"

"Không biết, tựa như là Mạch Mạt thể chất tương đối đặc thù."

Oanh! Rầm rầm rầm!

Tại Diệp Văn cùng Chu Ly mà nói chuyện với nhau thời điểm, phía trước một tòa Băng Sơn lại truyền tới một trận âm âm tiếng vang thanh âm, ngay sau đó, này một tòa Băng Sơn trực tiếp vỡ vụn, nổ ra đầy trời vụn băng!

Ầm!

Về sau, trong núi băng đi ra một cái Băng Nhân, cái này Băng Nhân mặt không biểu tình, hai tay cầm kiếm, lạnh lùng nhìn xem Diệp Văn.

"Quấy rầy Ngô Chủ truyền thừa, chết! ! !"

Cái gì? ?

Truyền thừa là thể nào một chuyện?

Diệp Văn trong lòng trăm điều khó hiểu, lúc này, này băng cảm nhưng là giết tới, toàn bộ thân hình hóa thành một đạo gió lạnh.

"Đập Vân Chương!"

Giờ phút này, Diệp Văn cũng là ngậm phần xuất thủ, Nhất Thức mây bay nước chảy, mãnh mẽ trên bầu trời, ngàn vạn đám mây biến ảo, từng đạo từng đạo vân vụ trụ rú xuống tới.

"Oanh!"

Sau một khắc, Diệp Văn hai mắt nổ bắn ra hai đạo tinh quang.

Vân chi đạo, quý!

Phong Tông Hồ, Vân tông Long!

Tại như vậy trong lúc nguy cấp, Diệp Văn đứng là lĩnh ngộ Ba Ngàn Đại Đạo Trung Vân Quý Biến ảo tướng chi đạo!

"Vân tới! Sói!"

Diệp Văn trong miệng phun ra một đạo băng lĩnh âm, trong nháy mắt, trên bầu trời Vân Hải nhất thời rú xuống đến, hóa thành vô số Vân sói!

"Oanh!"

Trong tích tắc, cái này băng chấp nhận chết oan chết uổng!

"Tạch tạch tạch!"

Đột nhiên, toàn bộ mặt đất lắc lư một chút, sau đó, Diệp Văn đã nhìn thấy tầng băng mặt biển tăng lên lên một cái chân đạp Bạch Hồ tọa kỵ tướng quân!

Người tướng quân này lúc đầu rời Diệp Văn rất xa, có thể là mấy cái trong chốc lát, người tướng quân này liền đã biến hóa mấy cái phương vị, lúc này, rời Diệp Văn càng ngày càng gần!

"Đẫn Sử Long Thành Phi Tướng Tại!"

Đột nhiên, Băng Nhân tướng quân quát lên một tiếng lớn, hét dài ở giữa, chấn động thiên địa, vô số tầng băng vỡ vụn, từng tòa Băng Sơn âm âm sụp đổ, với lại, một tòa không nhìn thấy cuối cùng hư huyền Vạn Lý Trường Thành cũng xuất hiện tại Diệp Văn trước mặt!

Không chỉ như vậy, một đầu dài đến vạn trượng to lớn cự long cũng lạnh lùng nhìn xuống Diệp Văn.

"Cái gì!"

Diệp Văn vô cùng ngạc nhiên, rung động trong lòng tới cực điểm, tướng quân này đến là tu vì gì?

Như thế thời khắc mấu chốt, Diệp Văn cũng không dám lãng phí thời gian gọi hệ thống quét hình.

"Hệ thống, ta muốn Vô Thần phụ thể, trực tiếp có thể ngược cái này hung nhân Vô Thần!"

Oanh!

Tuy nhiên Diệp Văn không có gọi hệ thống quét hình, nhưng là hệ thống lại tại trong nháy mắt quét hình này hung nhân, tương đối mà nói, quét hình điểm kinh nghiệm đã có thể tính là số lẻ cho Diệp Văn miễn phí.

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, đây là Tuyệt Vực băng nguyên đứng đầu nhất đại tướng, băng Vô Ngân, hệ thống đề nghị chủ ký sinh sử dụng Đấu Chiến Thắng Phật Tôn Hành Giả, làm Vô Thần người vật dẫn!"

"Điểm kinh nghiệm, một trăm vạn!"

Nghe được cần một trăm vạn điểm kinh nghiệm, Diệp Văn sắc mặt kịch biến, nhưng nghĩ tới chính mình mệnh đề nhanh muốn không, còn quản hán nhiều như vậy!

"Đấu Chiến Thắng Phật, Tôn Hành Giả phụ thể!"

Vừa mới nói xong, Diệp Văn ánh mắt bất thành linh xuất hiện hai đạo hỏa hồng tinh mang!

Không hề nghi ngờ, đây là Hỏa Nhân Kim Tinh!

Oanh!

Cũng không thấy Diệp Văn có cái gì động tác, chỉ là tiện tay vung lên, một cây kim sắc Bồng Tử liền xuất hiện tại Diệp Văn trong tay, sau một khắc, Diệp Văn mãnh mẽ hô to một tiếng: "Ta Lão Tôn tới cũng!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46 :đại ca dạy ta Càn Đấu Vân!

Giữa thiên địa bất thành linh xuất hiện vô số đạo lít nha lít nhít Côn Ảnh, lập tức một đạo Cự Linh Thần hét to âm thanh quán triệt mà lên.

"Oanh!"

Băng Vô Ngân trường thương trong tay đâm ra, sau đó thân hình xông lên, nhảy lên thật cao, trên không trung liên tục lăn lộn, sau cùng hai tay cầm thương muốn phát động cường hãn nhất một chiêu.

Phanh ——

Nhưng mà, bị Đấu Chiến Thắng Phật phụ thể Diệp Văn chiến đấu lực lập tức tăng vọt, tại băng Vô Ngân nhảy lên thời điểm, hán cũng là vọt lên, sau đó, chân phải đá một cái!

Băng Vô Ngân lúc này chỉ có thể bị động chịu Diệp Văn một cước này, sau đó toàn bộ thân hình như Lưu Tinh vẫn lạc tư thế hướng về trên mặt đất rơi đập xuống dưới, tại tầng băng bên trên lộ ra một cái cự đại động quật.

"Yêu nghiệt, cho Lão Tôn nạp mạng đi!"

Diệp Văn vô đầu bứt tai, tê một tiếng về sau, trong tay Kim Cô Bồng lập tức biến thành trăm vạn trượng lớn nhỏ, khoe mắt liếc qua quét gập cái kia Bạch Hổ xông lên, nhất thời vừa trừng mắt!

"Cho Lão Tôn cút ngay!"

"Oanh —— "

Kinh thiên động địa một tiếng vang thật lớn về sau, cái kia Bạch Hồ bị Như Ý Kim Cô Bổng đánh trúng, toàn thân run rẩy một chút, liền bị chết không thể chết lại, về sau, Tôn đại thánh đứng lý không tha người, lấy một cái Thái Sơn Áp Đỉnh trọng kích cầm bằng Vô Ngân hoàn toàn đánh chết!

"Huru!"

Sau đó trong nháy mắt, Diệp Văn chỉ cảm thấy trong cơ thể mình giống như bị phân chia ra một đạo linh hồn, nhìn kỹ, phát hiện đó chính là Đẩu Chiến Thắng Phật Tôn Hành Giả!

"A, đây là nơi nào? Ta Lão Tôn không phải tại Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động tu hành sao?"

"Tiểu tử, ngươi lại là người phương nào? Chẳng lẽ là người đem ta triệu hoán tới?"

"Có thể là Lão Tôn làm sao cảm giác mình biến yếu rất nhiều? A, thì ra là thế, ngươi triệu hoán chỉ là ta Lão Tôn một đạo phân thân!"

Tôn đại thánh không hổ là Đại Náo Thiên Cung tồn tại, suy nghĩ giống như thay đổi thật nhanh, lập tức liền hiểu được.

Một bên khác, Diệp Văn nhưng là cơ hồ muốn nhìn mắt tròn, khe nằm, đây là thật? Đây là hàng thật giá thật Tôn đại thánh?

Diệp Văn hồ sờ đại thần, để cho Tôn đại thánh một trận được không tự tại.

"Này, ngọt tiểu tử kia, ngươi sờ ta làm gì?"

Tôn đại thánh trừng mắt,

Trong hai con ngươi bốc lên lửa cháy hừng hực.

"Đại thánh, ta là người trung thành nhất Fan a, ngài biết không, ta lớn nhất hướng tới cũng là có một ngày, năng lượng giống như ngài, đánh lên Thiên Đình, cầm 10 vạn thiên binh thiên tướng đánh hấn cái hoa rơi nước chảy!"

Tôn đại thánh nghe vậy, nhãn tình sáng lên, nhưng trên mặt nghiêm túc nói ra: "Ta Lão Tôn đã không làm này hoạt động rất nhiều năm, ừ, ngươi tuyệt đối đừng học ta, bằng không bị Lão Phật Gia cho trấn áp cái năm trăm năm cũng không phải nói giỡn!"

Tôn đại thánh tuy nhiên nói như thế, nhưng thần sắc lại tựa hồ như cổ vũ Diệp Văn không ngừng cố gắng?

Diệp Văn do dự một hồi, mới mở miệng nói ra: "Nếu, ả ta nói, ngọc đế lão nhân sao có thể giống như ngài đánh đồng, cái này Thiên Đình Chi Chủ vị trí hẳn là bởi đại thánh ngài làm a!"

Tôn đại thánh lập tức mặt mày hớn hở nói: "Không được, không được, này ngọc đế lão nhân thời gian tu hành cũng không phải ta Lão Tôn có thể so sánh."

Diệp Văn đang muốn gật đầu phụ ứng, chợt nhìn thấy Tôn đại thánh trong mắt vẻ chờ đợi, đành phải kiên trì nói ra: "Thời gian tu hành dài ngắn quên cái gì? Này ngọc đế lão nhân tại vị trí kia bên trên làm lâu như vậy, cũng không thấy hấn có cái gì hành động, nếu như là đại thánh ngài. . ."

"Vay coi như không giống nhau, tam giới bên trong ai chẳng biết đại thánh tên a?"

"Ha-Ha! Đó là, tuy nhiên có một chút tiểu tử ngươi có thể nói sai, Bản Đại Thánh uy danh cũng không chỉ tại tam giới lưu truyền rộng rãi!"

Diệp Văn khoe miệng co lại, giống như là nhận thức lại một lần Đẩu Chiến Thắng Phật.

"Ừm, ta nhìn ngươi tiểu tử cũng thuận mắt, đã như vậy, chúng ta kết bái làm huynh đệ đi!"

Tôn đại thánh tràn đầy phấn khởi, lôi kéo Diệp Văn tay liền quỳ đi xuống.

"Ta Lão Tôn chính là trời sinh Thạch Hầu, đời này không cha không mẹ, có chi là hai. . . Một vị sư phụ, có thể là từ khi ta thành Đẩu Chiến Thắng Phật về sau, liền cùng này Kim Thiên Tử không có gì quan hệ!"

"Ừm, hôm nay gặp ngươi tiểu tử rất đối với ta khẩu vị, ta muốn cùng ngươi kết làm Dị Tính Huynh Đệ, ngươi đồng ý không?"

Hạnh phúc tới quá đột ngột, Diệp Văn trong lúc nhất thời còn không có kịp phản ứng, đợi hấn thấy rõ Tôn đại thánh trong mắt chân tình bộc lộ thời điểm, giờ mới hiểu được hấn không có nói đùa!

Đã như vậy, hấn Diệp Văn còn có cái gì không đồng ý?

Đây chính là tiếng tâm lòng lấy Đẩu Chiến Thắng Phật, Tôn đại thánh a!

Lúc trước 10 vạn thiên binh thiên tướng cũng không thể làm gì được hần!

Nếu như không phải Tây Phương Phật Tổ nhúng tay, ngày này đình vị trí nói không chừng thật đúng là đến dị vị trí!

"Ta nguyện ý!"

Diệp Văn trịnh trọng nói ra.

"Ha-Ha, tốt!"

Về sau, hai người đối với thiên địa quỷ bá ba lần, Tôn Ngộ Không cười vô cùng cao hứng.

"Nhị đệ a, ta nhìn ngươi tu vi không cao lắm a, ngay cả Tiên Thần Chi Cảnh cũng còn chưa đạt tới, như vậy đi, Lão Tôn dạy ngươi một hạng thần thông, Cân Đầu Vân, ngươi có bằng lòng hay không học tập?"

"Cân Đầu Vân, có thể là truyền thuyết kia bên trong một cái bồ nhào liền có thể phi hành mười vạn tám ngàn bên trong Cân Đầu Vân?"

Diệp Văn bị cái này đột nhiên Như Lai chuyện tốt cho kinh ngạc đến ngây người.

Hần tán dương Tôn đại thánh một tự nhiên là, khi còn bé thật cũng sùng bái, hai nha, cùng một vị cường giả giữ gìn mối quan hệ cũng không phải ăn thiệt thòi sự tình, Hà Nhạc mà không vì sao?

Nhưng là, hần thật không nghĩ tới, Đẩu Chiến Thắng Phật nguyện ý cùng hần kết bái!

Với lại, còn nguyện ý dạy hần Cân Đầu Vân!

"Ừm, ca ca ta hai đại bản lĩnh trừ cái này Cân Đầu Vân cũng là Huyền Công, bảy mươi hai loại biến hóa."

"Huyền Công chính là Địa Sát Thất Thập Nhị Biến, nhị đệ ngươi mà lại chớ cho rằng đây là Địa Sát cũng không bằng Thiên Cương, nếu, ta trước kia Nhị Sư Đệ Lão Trư sở học cũng là Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!"

"Nhưng ngươi có biết, hần sẽ chỉ thay đổi những hoa cỏ cây cối đó loại hình?"

"Thiên Cương chính là thân cận trời sinh đồ vật, đối với người cùng hung thú biến báo tự nhiên không bằng Địa Sát Thất Thập Nhị Biến."

"Bất quá, ngươi bây giờ thực lực còn rất nhỏ yếu, ca ca Huyền Công liền tạm thời không dạy."

"Đại ca chớ có như vậy, năng lượng học tập Cân Đầu Vân đã là tiểu đệ phúc khí, làm sao còn dám hy vọng xa vời Huyền Công?"

Diệp Văn nói là nói thật, Tôn đại thánh cùng hần bất quá là một lần gặp mặt, liền có thể như thế đối hần, thật làm cho hần cảm thấy hổ thẹn.

"Hắc hắc, nhị đệ đây là nói cái gì lời nói, ngươi ta bây giờ chính là huynh đệ, đừng bảo là Huyền Công cùng Cân Đầu Vân, coi như ca ca toàn bộ bản lĩnh truyền cho ngươi cũng không có việc gì!"

Tôn đại thánh hào khí ngất trời nói ra.

Diệp Văn trong lòng đã cảm động lại hổ thẹn, rất nhanh, một tháng liền đi qua.

Một ngày này, Diệp Văn nghiêng nhìn phương xa, yên lặng nhìn chăm chú hồi lâu.

Cái này ba mươi ngày đến, Tôn Ngộ Không dạy có thể nói là tận tâm tận lực.

Cân Đầu Vân chính là Tuyệt Thế Thần Thông, so Hành Tự Bí, Quỷ Ảnh Mê Tung là có phần hơn mà không kịp, cường đại như thế thần thông, nếu như không phải Diệp Văn lĩnh ngộ Vân quỷ chi đạo.

Chỉ sợ đến bây giờ còn là không có đầu mối!

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh thu hoạch được Đẩu Chiến Thắng Phật Tôn Hành Giả Cân Đầu Vân thần thông, khen thưởng điểm kinh nghiệm năm mươi vạn!"

Lần trước triệu hoán Tôn Ngộ Không, Diệp Văn hết thấy tổn hao một trăm vạn điểm kinh nghiệm, mà giết chết băng Vô Ngân cùng cái kia Bạch Hổ, cũng bất quá là năm mươi vạn điểm kinh nghiệm, cho nên, vừa vạn về không.

Cho tới bây giờ mới thôi, Diệp Văn điểm kinh nghiệm vẫn là hơn bảy vạn, lần trước là 10 vạn, nhưng là tháng liền nhị cấp, lập tức khấu trừ bốn vạn.

Bất quá, đây hết thấy cũng là đáng giá!

Hiện tại Diệp Văn có thể là Vũ Sư Thất Trọng Thiên, hơn nữa còn đem Cân Đầu Vân cho luyện đến cấp một trạng thái! Cũng chính là tục xưng nhập môn!

"Hồngбет, một tháng thời gian mau qua tới!"

Mãnh mẽ, Diệp Văn mới nhớ tới chuyện này, bên hông lệnh bài đã đang không ngừng lóe ra!

"Cân Đầu Vân!"

Lúc này, Diệp Văn hét lớn một tiếng, hừ một chút, một đám mây sương mù trong nháy mắt liền xuất hiện tại Diệp Văn dưới chân, sau đó, như gió như điện chạy như điên

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47 :chinh phục Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu, Băng Vân Sương!

Huru!

Trên bầu trời, một đạo lưu quang đột nhiên đáp xuống.

"Mạch Mạt tìm tới sao?"

Diệp Văn hỏi Chu Ly.

Hiện tại thời gian có chút gấp gáp a, Tuyết Long Phong ngoại môn đệ tử khảo hạch là tại ba mươi ngày bên trong tìm tới truyền tông trận.

Mất thấy trời muốn sáng, đi vào ba mươi một ngày buổi sáng, đã không cho phép Diệp Văn không nóng nảy, bởi vì nhất định phải tại ba mươi một ngày rạng sáng trước đó đuổi tới Tuyết Long Phong sơn môn!

Chu Ly mà thần sắc không biết làm sao, sau cùng thở dài một tiếng, nói ra: "Chính người hướng bên trong xem đi!"

Nhượng này, Diệp Văn ánh mắt quét qua, cái này vừa nhìn phía dưới, nhưng là sắc mặt đột biến.

"Đây là làm sao một chuyện? !"

Nguyên lai, Mạch Mạt bị từng đoá từng đoá tuyết trắng Băng Liên bao khóa ở bên trong, toàn thân tiếp cận không mảnh vải che thân, bộc lộ ra tuyết trắng da thịt, tuy nhiên bị Băng Liên che kín, nhưng vẫn là làm cho người phun máu.

Diệp Văn chỉ nhìn liếc một chút liền thu hồi ánh mắt , có thể nói, hiện tại Mạch Mạt trở nên so trước kia càng xinh đẹp hơn, lúc trước nàng không thể nói nước mỹ.

Mà bây giờ liền xem như Chu Ly mà đứng ở trước mặt nàng đều trở nên âm đạm phai mờ, chỉ sợ sẽ không có nhiều người nhìn nàng liếc một chút!

Oanh ~~~!

Một cỗ to lớn băng hàn khí thế bất thành linh lan tràn, từng tầng từng tầng băng tuyết giống như thủy triều đập trùng, cầm Diệp Văn hai người mang ra xa xưa.

"Người chờ ở tại đây ta!"

Diệp Văn phân phó một câu, sau đó, đạp chân xuống, điều động Cân Đầu Vân xông đến Mạch Mạt trước người, mà giờ khắc này, những cái kia vây quanh ở Mạch Mạt bên người Băng Liên nhưng là bất thành linh một trận hào quang tỏa sáng, lập tức, từng đoá từng đoá Liên Biện rơi xuống.

Ầm ầm!

Mạnh mẽ tiếng nổ, vô số băng tuyết Liên Biện hóa thành mũi tên nhọn bắn về phía Diệp Văn.

"Hồngбет, khó đối phó!"

Diệp Văn trong mắt tinh quang lóe lên, quát to: "Mạch Mạt, là ta!"

Tựa hồ là nghe được Diệp Văn tiếng gọi âm ỉ, Mạch Mạt cuộn mình thân thể chậm rãi giãn ra, mở ra một đôi hờ hững không mang theo mây may cảm tình con mắt màu xám bạc.

"Là ngươi? !"

Cánh hoa xua tan ra,

Vô hình băng tuyết tia điện tại cái này một cái chớp mắt mạnh mẽ nhảy.

"Ngươi —— đáng chết!"

Mạch Mạt trong mắt hàn quang lóe lên, tổ thủ bóp, nhất thời, trên đầu ngón tay quán quanh lên một đóa trong suốt nhỏ bé Băng Liên, cái này Băng Liên ẩn chứa một cỗ cực độ năng lượng, tựa hồ có thể hủy thiên diệt địa!

"Cái gì? !"

Đột nhiên, nàng lại hai tay ôm lấy đầu.

"Diệp đại ca, ngươi đi mau, nàng sẽ giết ngươi!"

Lúc này, Mạch Mạt ôm đầu hô.

"Cái này, đến là thế nào chuyện?"

Diệp Văn một mặt mộng ép, xem ngốc.

"Hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh Hậu Cung một trong Mạch Mạt chính là Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu chuyển thể chi thể, hiện nay ngoài ý muốn dung hợp kiếp trước hồn, vô cùng có khả năng hoàn toàn thức tỉnh!"

"Này, Mạch Mạt vẫn là Mạch Mạt sao?"

"Không phải, Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu tính cách độc lập, băng thanh ngọc khiết, không cho phép nửa điểm tì vết, chỉ cần nàng một giấc tỉnh, liền sẽ cầm chủ ký sinh giết chết!"

"Vì sao? !"

Hệ thống yên lặng một hồi, tùy theo cười gian nói: "Bởi vì ngươi đưa nàng chuyển thể chi thể khinh bạc!"

"Hệ thống đề nghị, chủ ký sinh hiện tại tốt nhất cầm giây dựa tuyết roi vừa Vực băng nguyên đứng đầu làm!"

"Cứ như vậy, Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu liền sẽ bỏ qua này là bị chủ ký sinh làm bản thân thể! Nhiều nhất cũng là chờ đợi tại chuyển thể chi thể thần hồn trong đầu ngủ say, chờ đợi kế tiếp chuyển thể chi thể đến!"

Diệp Văn còn đang suy nghĩ chính mình lúc nào cầm Mạch Mạt khinh bạc, chẳng đến nhớ tới cái kia ao nước. . . , hắn liền một mặt xấu hổ, nhưng mà, vừa mới nghĩ xong, hệ thống liền mẹ nó lại ra một cái chủ ý ngu ngốc!

"Cái này, có thể làm sao?"

Diệp Văn âm thầm tắc lưỡi, nhìn xem Mạch Mạt bên người băng tuyết hàn sen, hắn chỉ cảm thấy hiện tại Mạch Mạt nhất định cũng là một cái băng con gái thân!

Này một đầu đến eo tuyết trắng tóc dài, này một đôi con mắt màu xám bạc, trên mặt tàn nhang tự nhiên sớm đã biến mất không thấy gì nữa, khuôn mặt nhỏ càng trở nên cùng lúc trước vị kia Lạc Hà nữ thần không sai biệt lắm, há lại chỉ có từng đó một cái hoàn mỹ có thể hình dung?

"Diệp đại ca, ngươi đi mau, ta nhanh không kiên trì nổi!"

Mạch Mạt thống khổ hô, lập tức trên mặt lại hiện đầy sát cơ, băng hàn nói ra: "Ta muốn giết ngươi!"

Thật sự là một cái mâu thuẫn tồn tại!

Diệp Văn thật sâu hô hấp một cái thở dài, "Mạch Mạt, ta có một cái biện pháp có thể trợ giúp ngươi, ngươi nguyện ý không?"

"Biện pháp gì?"

Diệp Văn không có trả lời, chỉ là bước ra một bước.

"Ngươi dám tới, thật sự là muốn chết!"

Lúc này, lại thành Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu, nàng cười lạnh một tiếng, tay phải chọt vỗ mà đi, trong chốc lát, cuộn cuộn Hàn Lưu đánh trúng Diệp Văn thân thể.

"PHỐC!"

Diệp Văn tuy nhiên thực lực tiến bộ rất nhiều, nhưng làm sao có khả năng là Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu đối thủ?

Nàng có thể là thống trị toàn bộ Tuyết Vực băng nguyên, vô tận hung thú đều nghe lệnh của hấn, bên trong không thiếu Vũ Vương cấp bậc Ngũ Giai hung thú! Thậm chí Lục Giai!

May mắn là, hiện tại Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu còn không có hoàn toàn khôi phục lại, thực lực cũng rất nhỏ yếu.

Một bước!

Diệp Văn bị đánh bại về sau, lại là một bước bước ra!

"Làm sao có khả năng? Làm sao không có việc gì? !"

Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu kinh hô, sau đó, Mạch Mạt xuất hiện, kêu khóc nói: "Diệp đại ca! Ngươi đừng tới đây, ngươi đừng tới đây, ngươi sẽ chết! ! !"

"Chết?" Diệp Văn nhếch miệng cười một tiếng, nói không nên lời can rờ: "Chỉ bằng nàng, còn không làm gì được ta!"

Àm!

Diệp Văn vừa mới nói xong, toàn bộ thân hình nhưng lại bị đánh bay ra ngoài.

"Nói khoác mà không biết ngượng!"

Băng nguyên đứng đầu, Băng Vân Sương hừ lạnh một tiếng,

"Ta nói ngươi không được, ngươi chính là không được!"

Bất thành linh, Diệp Văn hét lớn một tiếng, Long Tượng Già Diệp Thê!

Àm!

Lại là một chưởng vỗ bay, nhưng mà, Diệp Văn không có nửa khắc dừng lại, lần nữa xông đi lên, cứ như vậy, luôn luôn bị oanh bay ra mấy chục lần!

Diệp Văn toàn thân máu me đầm đìa, không ngừng chảy máu!

"Diệp đại ca, không cần, ngươi đi đi, không cần quản ta! Van cầu ngươi! ! —— "

"Ta không sao!"

Diệp Văn cười cười, sau đó thân thể phanh một tiếng lần nữa ngã xuống!

"Diệp đại ca —— "

Bên tai truyền đến thê lương tiếng la, Diệp Văn trong lòng nói không nên lời khó chịu, giờ phút này hấn mặt mũi tràn đầy cũng là máu!

Đứng cách đó không xa quan sát Chu Ly mà đều bị một màn này rung động!

Nàng vốn cho rằng Diệp Văn cũng là một cái Côn Đồ, một cái tiểu côn đồ, một cái có mấy phần thực lực liền không biết trời cao đất rộng cặn bã!

Cho nên, nàng cho rằng Diệp Văn không xứng với Mạch Mạt!

Đáng tiếc, cho tới bây giờ giờ khắc này, nàng mới phát hiện chính mình sai, với lại, sai không hợp thói thường!

Dạng này nam nhân làm sao lại không xứng với Mạch Mạt? ! !

Hắn phối hợp!

Một người nam nhân có thể vì một nữ nhân đi chết! Như vậy, liền đầy đủ!

Nhìn xem Diệp Văn lần lượt ngã xuống, lần lượt đứng lên, từ trước kia hăng hái, cho tới bây giờ con rắn chết nằm rạp trên mặt đất.

Chu Ly mà cảm thấy trong lòng khó chịu vô cùng.

Hắn, chết sao?

Chu Ly mà kinh ngạc nhìn xem không nhúc nhích Diệp Văn, cuối cùng thở dài một tiếng!

Cái kia thần hồn quá cường đại, Diệp Văn căn bản không phải nàng đối thủ!

"Diệp đại ca! Diệp đại ca! Ngươi mau tỉnh lại a! —— "

...

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh toàn thân HP không đủ phần trăm 0.5, tánh mạng ngàn cân treo sợi tóc, hệ thống tự chủ đổi lấy Ngũ Phẩm Phục Nguyên Đan. . ."

"Đình đình đình, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh thân thể đang tại chậm rãi khôi phục, đã không cần Phục Nguyên Đan. . ."

Chết? Không! Hắn còn chưa có chết!

Đang tại quan sát Diệp Văn Chu Ly mà bỗng nhiên nhìn thấy Diệp Văn ngón tay động một chút, trong lòng nói không nên lời cao hứng, nàng vui đến phát khóc, hai tay che cái miệng nhỏ nhắn, nghẹn ngào liên tục.

Không có người biết, nàng đã yêu Diệp Văn!

Bị Triệu Khang đánh thành trọng thương ngã gục, là Diệp Văn thay nàng ôm thù! Là Diệp Văn xuất ra Bồ Khí Tán chữa cho tốt nàng!

Từ khi đó lên, trong nội tâm nàng liền có Diệp Văn bóng dáng!

Sau đó, một người hăm sâu băng tuyết phong bạo bên trong, vẫn là Diệp Văn cứu nàng!

Nàng nhìn thấy Diệp Văn khôi phục, trong lòng đã khổ sở lại cao hứng, cao hứng Diệp Văn không chết, khổ sở, Diệp Văn làm ra hết thảy đều không phải là vì chính mình!

...

Không chết sao?

Diệp Văn ghé vào trên mặt tuyết, lay động một chút đầu, hắn cảm thấy trong cơ thể có một cỗ vô cùng chân khí đang lưu động lấy, đó là Long Tượng lực lượng!

Long Tượng Già Diệp Thể Tiểu Thành! Đồng Bì Thiết Cốt!

Oanh!

Như tạt quang Điện Thiểm, một quyền bất thành linh biểu ra, cường đại lực phá hoại, suýt nữa để cho Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu thần hồn đều kéo ra Mạch Mạt trong cơ thể!

"Làm sao có khả năng! Hắn làm sao còn chưa có chết! !"

Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu trong mắt một mảnh ngốc trệ.

Thời khắc này, Diệp Văn nhưng là mạnh mẽ đem ôm Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu vòng eo, hung hăng đối miệng nàng môi tấp tới! Tay phải tùy ý tại nàng thân thể mềm mại trên thân chạy lấy!

Tuyết Vực băng nguyên đứng đầu đột nhiên cứng đờ, xấu hổ phần nộ gằm thét lên: "Ngươi mau buông ta ra!"

Đáng tiếc, cái này vừa vặn để cho Diệp Văn thừa lúc vắng mà vào!

Băng Vân Sương tự cho mình cao quý, làm sao có thể chịu như thế vũ nhục, cho nên, lập tức liền rời khỏi quyền khống chế thân thể.

Có thể là, Mạch Mạt cũng hiển nhiên không có dự liệu được sự tình lại biến thành bộ dạng này, với lại nàng cũng chịu không Diệp Văn "Nhiệt tình", cho nên, đến sau cùng, hai người đều đẩy tới đẩy lui, để cho Diệp Văn nhặt một cái đại tiện nghi!

Khi thì hưởng thụ được như Queen Băng Vân Sương cao quý lạnh lùng, cộng thêm này một lòng muốn chết biểu lộ, Diệp Văn trong lòng liền vô cùng thư sướng!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48 :Thiên Vương Lão Tử tới đều vô dụng! ! !

một phen sau khi sáng khoái, Diệp Văn từ trên người Mạch Mạt leo xuống, Hắc cũng không biết đến là ai cùng hắc đến sau cùng đại!

Đột nhiên, hắc cảm thấy ngón tay nơi truyền đến một trận ngứa ngáy, chỉ gặp Chu Ly mà chẳng biết lúc nào đi vào bên cạnh hắc, mở ra hồng diễm nóng hôi hổi môi, đang mút vào tự thân ngón trỏ.

"Miệng —— mở lớn điem!"

Diệp Văn hơi hít sâu một hơi, bỗng nhiên nói ra.

Chu Ly mà lúc này còn không có hoàn toàn đánh mất thần trí, vừa rồi nàng gặp Diệp Văn hai người hoan hảo, Lúc này mới đem cảm không được xông lên.

hiện tại nhìn thấy Diệp Văn nóng rực ánh mắt, cảm thấy phi thường không có ý tứ, ngưng ngưng Cúi đầu xuống, một hồi lâu, mới Mở ra Hồng Hồng cái miệng anh đào nhỏ nhắn.

tuy nhiên không biết Diệp Văn muốn làm gì, nhưng là nàng ưa thích Diệp Văn, cho nên vô luận Diệp Văn bảo nàng làm cái gì, nàng cũng sẽ làm theo!

"A ~ "

Bỗng nhiên ở giữa, nàng cảm thấy trong miệng no đủ, ánh mắt trừng lớn lớn, phi thường đáng yêu.

Nàng nghĩ không ra Diệp Văn sẽ như vậy đối với nàng, người được này cổ gay mũi mùi tanh, muốn phun ra, nhưng là, Nhìn thấy Diệp Văn trên mặt lộ ra vui vẻ thần sắc.

Nàng nhưng là thử nghiệm từng chút từng chút nuốt vào.

"Tê —— "

Một sát na này, Diệp Văn chỉ cảm thấy da đầu dễ chịu muốn nổ tung, hắc vừa rồi nhưng không có cùng Mạch Mạt thân thể chơi hưng hắc như vậy.

Theo thời gian trôi qua, Diệp Văn bất thành linh một phát bắt được Chu Ly mà mái tóc dài màu đỏ rực, chặt chẽ án lấy đầu nàng.

Chu Ly mà tuy nhiên cảm thấy khó chịu, nhưng vẫn là không có giãy dụa, cảm những toàn bộ đó nuốt vào đi , chờ đến Diệp Văn buông nàng ra thời điểm, nàng còn liếm liếm khóe miệng chất lỏng, khiêu khích xem Diệp Văn liếc một chút.

"Thật là một cái mặt nhọc Tiểu Yêu Tinh!"

Diệp Văn cười hắc hắc nói: "Không nghĩ tới ngươi sẽ xông lên, chính mình đưa tới cửa!"

Diệp Văn cười gọi là một cái bi ối!

Chu Ly mà hai gò má đỏ bừng, sắc giọng: "Ngươi tại sao như vậy nói người ta ~ "

". . ." Diệp Văn xóa sạch một cái trên trán không tồn tại mồ hôi lạnh, hắc thể mới biết Chu Ly mà làm nũng lại so với nàng nổi giận còn muốn đáng sợ!

"Nhanh không có thời gian,

Chúng ta đi!"

Nhìn một chút sắc trời, Diệp Văn sốt ruột thổi một cái miệng rít gào, trong nháy mắt, Cân Đầu Vân liền bay ở dưới chân hắn.

"Ta. . . Ta ta còn khó chịu hơn đây!"

Diệp Văn ôm lấy ngũ tạng Mạch Mạch, phát hiện Chu Ly mà một mặt nhăn nhó, thăng đến rất lâu mới biết xuất một câu nói kia, Diệp Văn đừng đề cập mẹ nó có bao nhiêu xấu hổ!

"Cô nãi nãi, hiện tại thời gian đang gấp, chúng ta đừng làm rộn được không!"

"Tốt, ta chờ ngươi, ngươi cũng không cho phép không đến nha!"

Diệp Văn trong lòng cũng phức tạp, Chu Ly mà cũng có như thế một bộ Tiểu Nữ Nhi hình thái? Nàng không phải Ngự Tỷ sao?

Nghĩ tới lần đầu gặp mặt thì Chu Ly mà chân đông, hắn phát hiện chân kia hắn năng lượng chơi một năm!

Không nghĩ tới có thực hiện một ngày! Cái này chắc chắn. . .

Diệp Văn trong lòng mừng thầm, không chế lấy Cân Đầu Vân hướng về gần nhất truyền tống trận tiến đến.

Cũng không lâu lắm, Diệp Văn liền gặp được một cái truyền tống trận, chỉ là, cũng không trùng hợp, cái truyền tống trận này hơn mấy hộc chật ních người.

"Ông ơ!"

Lúc này, trên truyền tống trận vang lên một trận ơ ơ tiếng vang.

Diệp Văn trong lòng giật mình, vội vàng xuất ra bên hông lệnh bài, mang theo Chu Ly mà hai người chui vào.

"Mẹ nó, cái này đã không có vị trí, ngươi còn chui vào! Cút xuống cho ta!"

Nhưng mà, ngay tại Diệp Văn vừa mới đứng vững thời điểm, một đạo quyền ảnh bất thành linh giáng xuống.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, bởi vì Diệp Văn căn bản không có ngờ tới có người sẽ đánh lên hắn, cho nên, trong nháy mắt liền bị đánh xuống đi.

"Thằng Nhãi Con, cùng ta đấu, ngươi mẹ nó đang tìm cái chết!"

Thanh niên kia nam tử cười lạnh một tiếng, chợt phát hiện Chu Ly mà hai cái đại mỹ nhân, nhất thời nhãn tình sáng lên, còn kém phải chảy nước miếng.

"Ta cái ai da, không nghĩ tới ngươi tiểu tử này còn điểm phúc không cạn à, lại có hai cái tiểu mỹ nhân theo ngươi!"

"Ngươi muốn làm gì?" Chu Ly mà quát!

"Làm gì? Ngươi tới đây cho ta đi, ngươi!"

Nam tử kia đại thủ tìm tòi, từ trong tay hắn truyền đến một cỗ kịch liệt hấp lực, đúng là muốn đem Mạch Mạch cho hút đi qua!

"Ngươi muốn chết!"

Chu Ly mà như thế nào lại tùy ý người này làm xằng làm bậy, lúc này khẽ kêu một tiếng, trong tay hỏa hồng sắc roi dài hóa thành một đạo mạng ảnh dùng dưng đập nện đi qua!

"Tiểu Võ, ngươi cho ta ngăn lại nà!"

Lúc này, thanh niên kia nam tử mở miệng nói ra.

"Tốt!"

Tiểu Võ bước ra một bước.

"Ngươi cái tên khốn kiếp, ngươi dám? !" !"

"Vong ân phụ nghĩa gia hỏa, ngươi mẹ nó là quên người nào tại ngươi sắp chết đói thời điểm, cho ngươi rồi ban đầu báo ân? !" !"

Bên ngoài, Diệp Văn mãnh mẽ rống to.

Bởi vì truyền tống trận đã khởi động, cho nên mở ra một đạo kết giới, lúc này, Diệp Văn đang toàn lực ứng phó tấn công lấy kết giới!

"Tiểu Võ, vậy thì thế nào? Ta sẽ chờ để cho một nữ nhân cho nguoi chơi, lần này cũng có thể a? !"

Tiểu Võ nhìn thấy Chu Ly mà hai cái mỹ nhân tướng mạo, lập tức gật gật đầu! Cười lớn một tiếng:

"Không phải liền là một khối thịt nướng đi, ta sẽ trả lại nguoi gấp mười lần thịt nướng, như thế nào? A ha ha ha! !"

Tiểu Võ một trận can rở cười to, căn bản cũng không cảm Diệp Văn đề vào mắt, tiếng cười tùy ý khinh miệt!

"Ta cho nguoi biết, các nguoi là tại mẹ nó muốn chết! Ta địt con mẹ mày!"

Oanh!

Đột nhiên, Diệp Văn một quyền đánh tung mà ra.

Ầm! Ầm! Ầm!

Trong truyền tống trận một trận rung động!

Diệp Văn không thể không liều mạng như vậy, bởi vì Chu Ly mà sắp không kiên trì nổi, mà hai cái này đại mỹ nhân nếu là rơi vào này hai cái Ác Ôn trong tay, đâu còn có đường sống?

Diệp Văn không thể không liều mạng!

"Thiên Địa Vô Cực kiếm pháp, một kiếm, Truy Phong! ! !"

Oanh ~~~!

Một trận rung động kịch liệt, chỉ gặp Diệp Văn phía sau tách ra trăm ngàn đạo kiếm khí, tùy theo, đồng loạt đánh phía truyền tống trận kết giới!

"Ha ha, coi như nguoi phá kết giới lại như thế nào? !"

"Vẫn là phải chết!"

Thanh niên kia tùy ý cuồng tiếu, thân hình thoát một cái, tàn ảnh trùng trùng điệp điệp, mãnh mẽ rút ra bên hông Loan Dao, lập tức, hàn quang chớp liên tục, nhát dao giống như như thiểm điện đánh xuống!

"Chết đi! —— "

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn sau khi.

Tiểu Võ bất thành linh biến sắc, "Làm sao có khả năng! Làm sao có khả năng không có việc gì! Đáng chết! !"

"Hắn luyện là công pháp gì?"

Phá kết giới về sau, Diệp Văn trong lòng lập tức bình tĩnh trở lại, lộ ra một cái hòa ái nụ cười, nhưng ở Tiểu Võ hai người, cùng quanh hắn xem bọn người tới nói, nhưng là dữ tợn vô cùng, tràn ngập sát khí!

"Long Tượng Già Diệp Thê!"

Oanh! Oanh! Rầm rầm rầm!

Từ khi sử dụng Long Tượng Già Diệp Thê đối địch về sau, Diệp Văn phát hiện đây quả thực là trang bức lợi khí, mãnh mẽ đậm tới, quân hắn là ai, ta lấy Nhất Lực Hàng Thập Hội!

Thần can giết thần! Phật can giết phật!

"Huyền Giai hạ cấp, Bách Dao Trảm!"

Hưu!

Như thế thời khắc, thanh niên kia cũng không lo được ẩn giấu thực lực, trực tiếp xuất động tuyệt chiêu!

"Muốn giết ta? Ta để nguoi giết cái đù! !"

"Long Tượng Già Diệp Thê, Đồng Bì Thiết Cốt!"

Ông ——

Loan Dao rơi vào Diệp Văn trên thân, phát ra một đạo oanh minh tiếng nổ lớn, nhưng là, tại Diệp Văn trên thân không để lại bất kỳ vết thương nào!

Ngốc!

Tiểu Võ ngốc! Thanh niên kia ngốc! Chu Ly mà ngốc! Trong truyền tống trận người đều ngốc!

Còn có một cái —— cái kia chính là Hứa Nhượng Lê!

"Người không thể giết hắn!"

Hứa Nhượng Lê ghen ngào hô.

"Cút cho ta, hôm nay ai chống ta đều vô dụng! Dám đánh ta nữ nhân chủ ý, cái kia chỉ có một chữ —— chết! !"

"Bốn chữ —— hắn phải chết không nghi ngờ! !"

"Thiên Vương Lão Tử tới đều vô dụng! !"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49 :Chấp Pháp Đường ở đâu! !

Àm!

Một chùm huyết vụ bất thành linh nổ tung, huyết quang chớp liên tục, ở tại Hứa Nhượng Lê trên mặt.

"Người, người làm sao dám giết hắn? Hắn nhưng là Tuyết Long Phong Thái Thượng Phong chủ yếu rơi vào Ngoại Tôn Từ a!"

Hứa Nhượng Lê một mặt kinh hãi nhìn xem Diệp Văn, từ khi hôm đó băng tuyết phong bạo tiến đến về sau, mấy người bọn họ liền gặp gỡ vị này ô họ thanh niên.

Hứa Nhượng Lê tướng mạo tuyệt mỹ, tự nhiên hấp dẫn vị này ô đã, nhưng là nàng lại đối với vị này ô đã không chút nào cảm thấy hứng thú.

Thế là, ô đã liền rõ ràng lộ ra thân phận của mình, bất quá, coi như thế, nàng Hứa Nhượng Lê cũng không có để ý.

Tương phản, tại ô đã lộ thân phận ra về sau, này thà song song thì là một mặt nịnh bợ, hoàn toàn cảm mẫu Thanh Viễn quên, để cho mẫu Thanh Viễn trong lòng thâm mắng, sắc mặt tái xanh bên ngoài, cũng không thể làm sao.

Nhưng mà, tại kiến thức đến Hứa Nhượng Lê cái này mỹ nhân về sau, ô đã đối với thà song song dạng này dong chi tục phản nhưng là không chút nào để ý.

Bởi vì Tiểu Võ tên cùng hắn họ tên âm cũng tương tự, thế là ô đã liền nhận Tiểu Võ vì là tiểu đệ.

Tiểu Võ cho là mình có thể đi theo ô đã tại Tuyết Long Phong bên trong một bước đăng thiên, không nghĩ tới Diệp Văn nhưng là không chút nào lưu tình liền giết ô đã!

"Đại họa lâm đầu! Đại họa lâm đầu a!"

Tiểu Võ cuồng tiếu không ngừng, "Người chết chắc, ta cho người biết, giết ô công tử, người chết chắc!"

Diệp Văn nhưng là một mặt lãnh đạm, "Ta có chết hay không còn không biết, nhưng là, hiện tại người nhưng là chết chắc!"

"Oanh!"

Vân quỷ chi đạo! Thiên biến vạn hóa!

Diệp Văn tay phải tùy ý vạch một cái, trong chốc lát, chung quanh thủy chi khí tức dần dần bốc hơi, chỉ chốc lát sau, một đầu màu trắng Vân gấu liền đứng ở Tiểu Võ trước mặt.

"Tiểu Võ, mau tránh!"

Hứa Nhược Lê giết mình, mãnh mẽ hung mãnh đâm ra mấy đạo hàn quang kiếm mang, đúng là cầm Vân gấu cho hủy diệt!

"Người muốn ngăn trở ta?!"

Diệp Văn trong mắt phát lạnh, lạnh lùng quát hỏi.

"Tiểu Võ là ta mang đến, người không thể giết hấn!"

Hứa Nhược Lê thật dài hít một hơi, nói, nàng biết mình rất khó ngăn cản Diệp Văn giết người, nhưng là, truyền tống trận mở ra hồi lâu, đã nhanh muốn tới Tuyệt Long Phong cung điện.

Cho nên, nàng chỉ cần ngăn cản lập tức đi!

"Người vì người này cần bà ngăn trở ta? Thật buồn cười, chẳng lẽ người không nhìn thấy hấn mới vừa rồi là như thế nào đối phó nữ nhân ta sao?"

"Người chẳng lẽ cũng không phải là một cái nữ? Vậy mà bao che cái này Ác Ôn!"

Hứa Nhược Lê cũng bị Diệp Văn nói một trận mặt đỏ tới mang tai, vội vàng quát khẽ nói: "Tiểu Võ, người còn không mau xin lỗi!"

Tiểu Võ nghe vậy, ánh mắt lấp lóe, bỗng nhiên quát to: "Hấn mơ tưởng! Hấn cho là hấn là ai! Một người chết a!"

Cùng lúc đó, truyền tống trận kết giới đã mở ra, Tiểu Võ vội vàng đi ra ngoài, đồng thời la lớn: "Không tốt, việc lớn không tốt, Thái Thượng Phong người ô rắng Phong Chủ Độc Tôn bị người giết chết!"

Oanh!

Tiểu Võ lời nói vừa nói ra, đang tại nhân nhĩ đi tới đệ tử áo trắng bọn họ nhất thời bước lại cước bộ.

"Ô rắng Phong Chủ Độc Tôn bị giết? Trời! Cái này chẳng lẽ đang nói đùa?"

"Đúng, đúng! Lão Phong Chủ vẫn luôn là người cô đơn một cái, lúc nào có một cái Độc Tôn?"

Gặp tất cả mọi người không tin lời này, Tiểu Võ lập tức gấp, la to nói: "Ta nói là thật, cầu xin các người tin tưởng ta!"

Bất thành linh, một đạo thướt tha bóng hình xinh đẹp đi tới, người này một thân màu xanh nhạt tay áo dài quần áo, lộ ra tuyết trắng hai vai, cùng đùi thon dài!

Trên lưng một cái vừa mảnh vừa dài sắc bén bảo kiếm!

Keng!

Mãnh mẽ, hàn quang lóe lên, giòn âm thanh oanh minh, nàng này đã tay phải cầm thanh trường kiếm kia, trong mắt băng hàn dày đặc nói ra: "Người nói có thể là thật!"

"Thiên chân vạn xác! Ô công tử cũng là bị hấn giết! !!"

Hấn nhanh chóng chỉ Diệp Văn.

Diệp Văn ánh mắt nhất thời trầm xuống, bởi vì nàng này phía sau theo tới một số người đã ần ần vây lại hấn.

"Người nhưng có tin vật?"

Ý Hàn Mai hỏi.

Sư phụ nàng cũng là ô rắng, trước đó không lâu vừa mới nghe nói sư phụ tìm tới lưu lạc bên ngoài Độc Tôn, hôm nay không sai biệt lắm liền có thể gia nhập Tuyệt Long Phong, thế là, mệnh nàng ở chỗ này chờ chờ đợi!

Có thể là, không nghĩ tới vừa mới vừa đến, liền nghe đến dạng này tin tức,

Nàng cơ hồ có thể tưởng tượng sư phụ sẽ có cỡ nào nổi giận!

Nàng hy vọng dường nào lời này là giả a, nhưng là, Tiểu Võ lời nói đánh vỡ nàng ảo tưởng!

"Sư tỷ, đây là công tử ban cho ta ngọc bài!"

Nhìn thấy thời khắc đó có ô Ngu Phương ngọc bài, ý Hàn Mai tâm hoàn toàn chìm xuống.

"Công tử chết! Người vì sao không chết đi! —— "

Ý Hàn Mai tổ thủ võ, Tiểu Võ không có chút nào sức phản kháng liền bị đánh bay ra ngoài.

"Sư tỷ, tiểu cũng muốn đuổi theo tìm công tử mà đi, nhưng là ta không thể để cho giết chết công tử người nhón nhơ ngoài vòng pháp luật a ——!"

Tiểu Võ tình chân ý thiết, một bộ lòng trung thành nô bộc bộ dáng

Ý Hàn Mai khẽ gạt đầu, cảm thấy gia hỏa này không sai.

"Buồn cười!"

Bất thành linh, một đạo thanh thúy thanh âm vang lên!

"Buồn cười? Có gì có thể cười? Công tử chết, người còn có thể bật cười! Chẳng lẽ không muốn sống! !"

Ý Hàn Mai tuyết trắng trên trán gân xanh nhảy một cái, cho dù nổi giận nằng có mấy phần dữ tợn, nhưng là tuyệt mỹ lãnh diễm tinh xảo dung mạo cũng vẫn là để cho rất nhiều nam đệ tử xem ngẩn ngơ.

"Ta vì sao không thể cười? !"

"Người vì sao năng lượng cười?"

Ý Hàn Mai cảm thấy nam tử trẻ tuổi kia thật là sống chán, nàng không ngại tiền hấn một đoạn!

"Bởi vì, này đồ đệ tiện là ta giết!"

Lúc này, thanh niên nam tử quát, hấn chính là Diệp Văn!

"Không chỉ có này đồ đệ tiện ta muốn giết, cái này đáng chết tên khốn kiếp cũng đừng hòng sống mệnh!"

Hừ!

Trong nháy mắt, Diệp Văn thân thể liền lao ra!

Hứa Nhược Lê trong mắt phức tạp, nàng cảm thấy này ô công tử không phải người tốt lành gì chết thì chết, nhưng là Tiểu Võ vậy mà. . .

Ngày xưa Tiểu Võ ở trước mặt nàng cũng là chất phác trung thực, mang theo tự ti tâm lý, có thể là, nàng lúc này mới phát hiện chính mình sai không hợp thói thường!

"Hứa tỷ tỷ, người biết ta vì sao chán ghét Tiểu Võ sao?"

Lúc này, thà song song đi tới, than nhẹ một tiếng, "Tiểu Võ tốt với ta, ta sẽ không biết? Coi như ta không tuyển chọn hấn, cũng sẽ không đối với hấn như thế. . ."

"Đúng, ta cũng nghi hoặc điểm này!" Hứa Nhược Lê hiếu kỳ hỏi: "Cái này đến chuyện gì xảy ra?"

"Nếu Lê tỷ, người có nhớ hay không người thất lạc này một đôi bút tất?"

"Người nói là. . ."

"Không sai, cũng là Tiểu Võ cầm, ta còn nhìn thấy hấn bắt người bút tất làm này chuyện buồn nôn!"

"Nhìn thấy một màn này, ta liền lén lút cùng hấn mấy lần, phát hiện ta thất lạc những bút tất đó cũng là hấn cầm!"

Ông!

Hứa Nhược Lê bị những lời này chấn động đầu vầng mắt hoa, nàng nghĩ không ra chính mình bảo hộ lại là dạng này một cái mặt hàng?

Bây giờ, còn bị hấn kêu đi ra, gọi tới người giết chết thiếu niên kia?

Hứa Nhược Lê giờ khắc này cảm thấy đau lòng vô cùng, thật sâu đối với Diệp Văn cảm thấy áy náy!

"Ở trước mặt ta còn muốn giết người? Người muốn chết!"

Ý Hàn Mai tuy nhiên cũng muốn giết chết Tiểu Võ, nhưng nàng lại không cho phép người khác giết chết, đây chính là nhà mình chó chỉ có thể chính mình đẹp đường lý!

Nếu không, để cho người khác giáo huấn quên làm sao một chuyện?

Huru!

Lúc này, ý Hàn Mai cũng bước đi phiêu dạt bộ pháp, theo sát lấy Diệp Văn.

"Muốn chết!"

Diệp Văn hét lớn một tiếng, tay nắm Thiên Địa Vô Cực kiếm quyết.

"Oanh!"

Một đạo kiếm mang từ Diệp Văn giữa ngón tay bắn ra hạ xuống.

"Không tốt!"

Ý Hàn Mai lập tức thân trên sau này ngã xuống, chân trái cao cao giơ lên, lộ ra này tuyết trắng quần lót, thân thể bày biện ra một trăm hai mươi độ hình đáng

Àm!

Sau đó, một tiếng Thiên Lôi tiếng vang quán triệt mà lên, tại băng hàn trong cung điện thật lâu bồi hồi, dư âm còn văng vẳng bên tai.

"Người vậy mà thật giết hần?"

"Chấp Pháp Đường ở đâu! !"

Ý Hàn Mai bèn nhọn tiếng gào truyền ra xa xưa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50 :bị buộc tiến vào 10 Tử Vô Sinh Kiếm Sát Phong!

"Chấp Pháp Đường ở đây!"

Liên đề ý Hàn Mai lời mới vừa dứt thời điểm, chỉ gặp một cái mắt màu lam thiếu niên dẫn theo Chấp Pháp Đường mọi người đi tới tại đây.

"Không biết ý sư tỷ có gì phân phó?"

Mắt màu lam thiếu niên mỉm cười, nhìn xem ý Hàn Mai bại lộ thân thể, ánh mắt bên trong lướt qua một tia màu nhiệt huyết, cái này ý Hàn Mai tại Tuyết Long Phong có thể là một cái hiểm có mỹ nhân!

"Hần giết sư phụ ta Độc Tôn, cang ở trước mặt ta giết vị này vừa mới nhập môn sư đệ! Người này đáng chém!"

Ý Hàn Mai chỉ Tiểu Võ, sau đó đối mặt với Diệp Văn lạnh như băng nói ra.

Nghe vậy, xanh vút bỏ Phong Mâu chỉ riêng trầm xuống, dày đặc hỏi: "Tiểu tử, ý sư tỷ nói chuyện người thừa nhận không? !"

"Là bọn họ trước tiên. . ."

"Im ngay! Ta hỏi người, có thừa nhận hay không giết người! ! Không phải hỏi người đừng, người tốt nhất đừng cho ta ngắt lời!"

Xanh vút bỏ Phong Ngữ mang sát cơ, trên mặt một mảnh hờ hững!

Ý sư tỷ là hấn theo đuổi đối tượng, vô luận sự thật như thế nào, chỉ cần ý sư tỷ nói người nào chết, người nào liền phải chết!

Tại Tuyệt Long Phong, Cháp Pháp Đường có tiên trăm hậu tấu thực lực!

Mà hấn, chính là Cháp Pháp Đường đường chủ thân truyền đệ tử, muốn giết người, còn không phải hấn một câu nói sự tình?

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh giết chết Tiểu Vô, khen thưởng điểm kinh nghiệm một ngàn."

Đang tại bởi vì xanh vút bỏ gió lời nói mà nhúu mày Diệp Văn, đột ngột nghe được hệ thống âm thanh, mày nhúu lại càng sâu. . .

"Một ngàn điểm kinh nghiệm? Thật rác rưởi a!"

Diệp Văn nhẹ giọng tự nói.

Xanh vút bỏ gió tu vi không yếu, nghe được Diệp Văn rác rưởi hai chữ, có thể hấn thấy, Diệp Văn thật có gan này, dám gọi hấn rác rưởi sao?

"Người nói cái gì?"

Thế là, xanh vút bỏ gió hỏi.

Vừa rồi xanh vút bỏ gió lời nói, Diệp Văn nghe được nhất thanh nhị sở, biết người này là cùng chính mình thù địch, cũng liền không chút nào khách khí từng chữ nói ra nói: "Ta nói, ở đây các vị, trong mắt ta —— cũng là rác rưởi!"

"Lớn mặt!"

Xanh vút bỏ gió nhất thời nổi giận, tuyết này Long Phong bên trên lại còn có so với hấn càng ngông cuồng hơn, khoa trương?

"Tuy nhiên thật không tốt ý tứ, nhưng là, sự thật cũng là như thế."

Một mặt mây trời nước chảy, dù sao không có khả năng hóa thù thành bạn, cho nên Diệp Văn dứt khoát vào chỗ chết đắc tội!

"Bao lâu, Ha-Ha!"

"Từ khi ta gia nhập Cháp Pháp Đường về sau, người không phải một cái ở trước mặt ta phách lối như vậy, nhưng ta cam đoan, người lại là cái cuối cùng!"

"Lần này, ta muốn để người kết cục bị thảm bị Tuyệt Long Phong toàn bộ đệ tử cho xem cho rõ ràng!"

"Ta muốn đem người treo ở trên đỉnh núi, để cho người khác biết đắc tội ta kết cục!"

Xanh vút bỏ gió nói chuyện một cái so một cái ngoan lệ, trong mắt hung quang lấp lóe.

"Chắc chắn, nhìn người cuồng vọng như vậy bộ dáng, không biết người còn tưởng rằng người là Tuyệt Long Phong Lão Đại, tuy nhiên chỉ là một cái Cháp Pháp Đường đệ tử, có cái gì tư cách ở trước mặt ta phách lối!"

Diệp Văn từ trước tới giờ không tùy tiện đắc tội với người, nhưng là ai dám ở trước mặt hấn làm càn lời nói, cắt ngang xương cốt cũng là nhẹ!

Hừ!

Bỗng nhiên ở giữa, Diệp Văn động, bước chân hấn lại không có động, cả người nhìn tựa như là tung bay ở trên mặt đất, với lại, tốc độ còn thật nhanh!

"Người còn dám động thủ trước?"

Nhìn thấy một màn này, xanh vút bỏ gió giận tím mặt, đang muốn xuất thủ thật tốt đối phó Diệp Văn.

Có thể là, đúng lúc này!

Diệp Văn trôi đi thân thể lần nữa gia tốc!

Căn bản là không có có người có thể thấy rõ đạo thân ảnh này, để cho muốn động thủ xanh vút bỏ gió đều cảm thấy không biết làm sao đứng lên!

"Làm sao nhanh như vậy!"

"Đốt, hệ thống nhắc nhở, Tuyệt Long Phong Cháp Pháp Đường thân truyền đệ tử, xanh vút bỏ gió, Vũ Sư Tử Trọng Thiên, tất sát kỹ —— "

"Không cần báo tất sát kỹ!"

"Ở trước mặt ta, một cái Tứ Trọng Thiên Vũ Sư muốn sử xuất tất sát kỹ?"

"Trước kia có lẽ còn có thể, nhưng bây giờ —— "

Vân quý chi đạo, thiên biến vạn hóa!

"Kiếm tới!"

Diệp Văn quát khẽ một tiếng, lập tức, chân phải mãnh mẽ hướng về trên mặt đất đá vào.

Oanh! ! !

Lúc này, chỉ thấy một đạo giống như vân vụ trường kiếm bị Diệp Văn đá ra, lấy một cái nhanh chóng tốc độ xuyên thủng xanh vút bỏ gió ở ngực!

Một đạo tiếng nổ lớn đi qua, vô cùng an tĩnh,

Không có người lại nói tiếp, mọi người thấy trên mặt đất cổ kia mất màu lam thiếu niên thân thể, trong lòng dâng lên vô hạn hàn ý.

Cái kia tân nhập môn sư đệ, vậy mà cảm Chấp Pháp Đường đường chủ thân truyền đệ tử đều cho giết? Còn có cái gì là hần không dám làm! Còn có ai là hần không dám giết! !

Trong lúc nhất thời, Diệp Văn đám người chung quanh đều nhao nhao lùi lại ra mấy bước, tựa hồ Diệp Văn cũng là Hồng Hoang Cự Thủ, không, trong mắt bọn hần Diệp Văn so Hồng Hoang Cự Thủ còn đáng sợ hơn!

"Điên, người điên, người vậy mà giết chết Chấp Pháp Đường đệ tử!"

"Lần này ai cũng cứu không người!"

Ý Hàn Mai nghẹn ngào nói ra, nàng cũng không nghĩ ra Diệp Văn sẽ như vậy quả quyết, Chấp Pháp Đường thân truyền đệ tử nói giết liền giết!

Chấp Pháp Đường, chính là ước thúc Tuyết Long Phong toàn bộ đệ tử một chỗ, cho tới tạp dịch đệ tử, từ Tuyết Long Phong các loại lục đại Phong Chủ, cùng Thái Thượng Phong người trưởng lão các loại!

Có thể nói, tại Tuyết Long Phong không có người nào dám chính diện khiêu khích Chấp Pháp Đường!

Có thể là, vào hôm nay cái này thông lệ bị đánh phá!

"Thật sự là người không biết không sợ a!"

Ý Hàn Mai khoải ý nhìn xem Diệp Văn, giờ phút này coi như nàng không xuất thủ, Diệp Văn cũng hần phải chết không nghi ngờ!

Ý Hàn Mai không biết là, Diệp Văn thực lực phía trên nàng, nếu như không phải xanh vút bỏ gió nhảy ra, chết liền sẽ là nàng!

"Chết chắc, hần chết chắc! Hần làm sao như thế lỗ mắng!"

Thà song song nhìn xem Diệp Văn, nhịp tim đập có chút nhanh, không thể không nói, vừa rồi Diệp Văn cử động thực sự bá khí, suất khí!

Có thể là, giết Chấp Pháp Đường đệ tử, chỉ có một con đường chết!

"Không, còn có cơ hội!"

Hứa Nhược Lê bình tĩnh nói.

"Cơ hội gì?"

Thà song song hỏi.

"Kiểm Sát phong!"

Nói xong, Hứa Nhược Lê không tiếp tục để ý thà song song, hướng về Diệp Văn la lớn: "Công tử, bây giờ người chỉ có một con đường sống, người mau cùng lấy ta đi!"

Diệp Văn nhìn xem Hứa Nhược Lê, bản năng cảm thấy căm ghét, nhưng là hần cũng muốn nhìn xem hiện nay đến có cái gì biện pháp có thể cứu chính mình!

Hần đối với cái này cảm thấy hiếu kỳ, cũng không phải là tuyệt lộ, gây gáp hần, đại không hướng về hệ thống ký sổ, trực tiếp đòi lấy một cái Vô Thần đại năng đi ra!

Hắn cũng không tin ở cái này Tuyệt Long Phong còn có cái gì địch nhân sẽ giết không chết!

Chỉ là, cái này đại giới quá cao, nếu là thật đến một khắc này, hắn sẽ triệu hoán một cái Vũ Vương đi ra.

Bất quá, hiện tại tựa hồ còn có một cái biện pháp?

"Kiểm Sát phong?"

Ý Hàn Mai nghe được Hứa Nhược Lê lời nói, sắc mặt lập tức biến đổi, lập tức khinh thường cười một tiếng, phân phó nói: "Không nên ngăn cản hắn, để cho hắn đi, muốn dựa vào Kiểm Sát phong tới mạng sống?"

"Thật sự là si tâm vọng tưởng!"

Rất nhanh, Diệp Văn liền theo Hứa Nhược Lê đi vào Kiểm Sát phong, chỉ chốc lát sau, Cháp Pháp Đường người cũng đến, người tới là Cháp Pháp Đường một vị sư họ trưởng lão.

"Tiểu quý, là người giết xanh vút bỏ gió, hiện tại thúc thủ chịu trói, bồn tọa để người ăn ít một điểm đau khổ!"

Sư họ trưởng lão nhìn xem Diệp Văn, nhàn nhạt mở miệng, hắn không tin Diệp Văn thực biết tiến vào Kiểm Sát phong.

Tiến vào Kiểm Sát phong, thập tử vô sinh!

Đây là dùng vô số sinh mệnh tổng kết ra một đầu kết quả!

"Lão thất phu, cút xa một chút!"

Đối với muốn đến bắt chính mình sư họ trưởng lão, Diệp Văn căn bản không cho hắn mảy may sắc mặt tốt.

"Ủm?"

Sư họ trưởng lão ánh mắt lóe ra băng hàn sát cơ.

"Chỉ bằng người bây giờ không coi bề trên ra gì đầu này sai lầm, ta đánh chết người, ai cũng không lời nào để nói!"

Oanh!

Hai tay của hắn vung, ôm ấp hư không, lập tức mạnh mẽ ném

Huru!

Nhất đại đoàn hắc sắc điện quang hướng về Diệp Văn ném ra đi.

"Lão thất phu, chờ ta sau khi ra ngoài, người chết chắc!"

Diệp Văn cảm nhận được một chiêu này đáng sợ, ánh mắt phát lạnh, lập tức một bước bước ra, đi vào Kiểm Sát phong bên trong.

Ầm ầm!

Điện đoàn nện vào đi, phát ra từng tiếng tiếng vang, rất nhiều người gặp này, đều cảm thấy một trận tiếc hận.

Như thế một cái thiên kiều lại bị bức tiến đi vào Kiểm Sát phong bên trong, thật sự là đáng tiếc.

Diệp Văn cường đại, làm một số người trong lòng bội phục, dù sao, Diệp Văn giết là xanh vút bỏ gió, mà không phải bọn họ thân thuộc, hưởng hủ, xanh vút bỏ gió các loại Cháp Pháp Đường đệ tử thường xuyên lấy quyền mưu tư, có thể nói là chết chưa hết tội!

Chỉ là, đáng tiếc vị thiên tài kia thiếu niên!

Ai . .

Vô số người ở trong lòng thờ dài.

Chương 51 : Kiểm Sát phong Phong Chủ —— Thanh Sam Tử!

Vút! Hồn hên!

Tiến vào Kiểm Sát phong sau khi, Diệp Văn sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, chỉ thấy bốn phía hoàn toàn mông lung hư huyền, không gian đều giống như bị vụn vụn.

Ầm! ! !

Sau đó, từng đạo kiếm quang, kiếm khí từ bốn phương tám hướng mà tới, phổ biến ở thiên địa tứ phương.

Diệp Văn, không chỗ có thể trốn!

"Tiên thiên cương khí! —— "

Nếu vô pháp tránh né, như vậy, Diệp Văn cũng chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ, chính là, tiên thiên cương khí chỉ là chống đỡ một hồi, liền bị đánh phá thành mảnh nhỏ.

"Đáng chết, những này kiếm khí đến là từ đâu tới, không trách, tiến vào Kiểm Sát phong, chắc chắn phải chết!"

Diệp Văn ánh mắt chìm xuống, cảm giác mình gặp phải đại phiền toái.

Trong thiên địa này kiếm khí quả thực vô cùng vô tận, rất nhanh, Diệp Văn liền bị thương, một đạo kiếm khí chém vào trên bả vai hần, suýt chút nữa liền để hần chết.

"Rống!"

Giờ khắc này, Diệp Văn cố không được ẩn giấu, trực tiếp gào lên.

"Quy một đạo, "vạn pháp bất xâm!"!"

Ở lúc bình thường, quy một Đạo Khí tức chỉ là đang thông thả vận chuyển, hơn nữa, vừa nãy cũng là quy một Đạo Duyên cố, mới không có bị này một luồng ánh kiếm chặt bỏ cánh tay, vụn vụn chỉ là thương tổn bờ vai.

Oanh long!

Diệp Văn đem tốc độ chạy đến mức tận cùng, ở mảnh này trong hư không, chỉ thấy được Diệp Văn vô số tàn ảnh, trên trời, dưới mặt đất, giữa không trung đều là lít nhít lít nhít hư ảnh, căn bản không nhận rõ Diệp Văn chân thân ở nơi nào.

Chính là, những này kiếm khí mật độ so Diệp Văn tàn ảnh còn muốn dày đặc.

Phốc phốc phốc. . .

Liên tiếp huyết quang nổ hiện, Diệp Văn cả người xuất hiện mười mấy cái lỗ máu, những này lỗ máu vị trí không phải là chỗ yếu, bằng không, Diệp Văn đã sớm chết.

"Cũng là hiện tại!"

Đột nhiên, Diệp Văn ánh mắt ngưng lại, mạnh hét lớn một tiếng: "Quy một đạo, "vạn pháp bất xâm!"!"

Trên trời, vô số đạo kiếm khí hóa thành hồng lưu nghiêng mà xuống, đập ầm ầm ở Diệp Văn trên thân, sau đó, Diệp Văn hét dài một tiếng, từ trong cơ thể hần tỏa ra cùng nhau sáng ngời quang mang, sau đó, từng đạo kiếm khí phóng lên cao!

"Ào ào ào ~ "

Tiếng vang như dòng suối nhỏ chảy, từ Diệp Văn trong cơ thể phóng ra kiếm khí cùng ngọn núi này kiếm mang lẫn nhau nên đập, đụng chạm, chỉ chốc lát sau, thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, vạn vật không hề có một tiếng động.

Phốc!

Diệp Văn chợt phun ra một ngụm máu tươi, quỳ một chân trên đất, từng ngụm từng ngụm thở dốc, nếu như không phải quy một đạo, giờ khắc này hần đã

sớm chết!

Ở đây chờ dày đặc công kích dưới, nhanh chóng đến đầu độ cũng là uống công.

Mông lưng hư huyền vận vẹo không gian dần dần định hình, sau đó, Diệp Văn chỉ cảm thấy cả người lông tóc dựng đứng đứng lên, da thịt giống bị một luồng sắc bén đến mức tận cùng khí tức cho cắt vỡ.

Đương nhiên, vẫn không có cắt vỡ, chỉ là để Diệp Văn cảm thấy đau đớn, không thể làm gì bên dưới, Diệp Văn chỉ có thể để cho mình thời khắc bảo trì ở Long Tượng Già Diệp Thể trạng thái.

Đột nhiên!

Diệp Văn bị trước mắt một màn chắn động đến, chỉ thấy phía trước bạch vụ đã lan rộng không gặp, ở nơi đó lộ ra đầy đất bạch cốt âm u, cùng với cảm ở bốn phía phá nát trường kiếm.

Đương nhiên, tổng mà nói, những này kiếm đại bộ phận đều vẫn là hoàn chỉnh, không có phá nát.

Để Diệp Văn kinh sợ là, ở phía trước, có một chuỗi màu xanh thăm thẳm trường kiếm, thanh kiếm này cả người chảy xuôi lam sắc lưu quang, bên trong phóng ra khí tức vượt xa nơi đây bất kỳ một cái trường kiếm!

"Keng, hệ thống nhắc nhở, phát hiện một thanh kiếm chi thân khí, chuẩn xác đẳng cấp cần EXP đổi lấy."

"Chủ ký sinh, đổi lấy hay không?"

Diệp Văn trợn mắt, không thèm để ý hệ thống, chỉ cần chờ hắn đem thanh kiếm kia bắt được tay, bất kể hắn là cái gì đẳng cấp!

Mặc kệ Hào Kiếm, nát kiếm!

Chỉ cần có thể giết người cũng là Hào Kiếm!

Diệp Văn cũng là mắt thèm này thanh vừa nhìn liền không giống tầm thường thần kiếm, hắn cẩn thận dè dặt chậm rãi bước đi qua, tinh thần thời khắc bảo trì đang khẩn trương trạng thái, để tránh chính mình một cái bất cẩn liền khiếp nhược chết đi!

Vù!

Trong chớp mắt, một đoàn Ô Hắc Sắc kiếm hình sát khí xuất hiện ở Diệp Văn trước mắt, sau đó, cái này đoàn Kiếm Sát liền hóa thành một cái thanh sam trung niên nam tử.

Nhìn thấy một màn này, Diệp Văn mới phát hiện vừa nãy kiếm khí chính là do những này trôi nổi ở chỗ này Kiếm Sát tạo thành, hơn nữa, hắn cũng rõ ràng nơi đây Kiếm Sát phong tên nguyên do.

"Một ngàn năm đi qua,

Ta cho rằng không ai còn có thể thông qua một tầng khảo nghiệm, không nghĩ tới rốt cuộc có hậu bối đệ tử đi tới nơi này tới."

Thanh sam nam tử vừa xuất hiện, thần sắc hơi hơi mờ mịt một hồi, sau đó nhìn thấy Diệp Văn, mới khôi phục tinh thần, cảm khái như thế nói.

"Ngài là?"

Diệp Văn nhìn cái này thanh sam nam tử, thần sắc ngạc nhiên hỏi.

"Bồn tọa Tuyệt Long Phong 33 đại tổng phong Phong Chủ, Kiếm Sát phong ba mươi lăm đại cũng chính là sau cùng một đời Phong Chủ, Thanh Sam Tử!"

Thanh sam nam tử nhìn Diệp Văn, mỉm cười nói: "Ngươi là nào một phong đệ tử?"

"Nào một phong?" Diệp Văn đầy mặt nghi hoặc, "Ta là mới vừa vào tới ngoại môn đệ tử."

"Ngươi là tân đệ tử?"

Thanh Sam Tử thần sắc đột biến, cực độ chấn kinh nói: "Một tầng khảo nghiệm, Kiếm Sát khí hải, chính là cho lĩnh ngộ ra kiếm ý Vũ Tôn cấp bậc hạch tâm đệ tử thiết trí khảo nghiệm, ngươi là tu vi gì?"

Diệp Văn lúng túng nói: "Vũ Sư Thất Trọng Thiên. . ."

Thanh Sam Tử một bộ gặp quỷ thần sắc, "Vũ Sư Thất Trọng Thiên lại có thể có thể đi tới hai quan?"

"Hơn nữa, vẫn là như thế tuổi trẻ một vị Vũ Sư Thất Trọng Thiên? Đáng chết! Ngươi sư trưởng là vị nào, không biết chờ ngươi Vũ Tôn sau khi trở lại

xông Kiếm Sát phong sao!"

Diệp Văn lần nữa lúng túng nói: "Ta không có sư phụ. . ."

"Làm sao có khả năng!"

Thanh Sam Từ cơ hồ gầm hét lên: "Một vị trẻ tuổi như vậy Thất Trọng Thiên Vũ Sư, lại có thể không có ai thu người làm đệ tử, Tuyết Long Phong những trưởng lão kia, Phong Chủ đều là mắt mù sao!"

"Coi như không có ai thu người là đệ tử thân truyền, này hạch tâm đệ tử thân phận tổng cho người chứ?"

Diệp Văn một mặt mờ mịt, lơ mơ, "Hạch tâm đệ tử? Không có!"

"Đương nhiệm Tuyết Long Phong tổng Phong Chủ là ai, như thế một cái thiên kiều lại có thể làm như không thấy, ta muốn xé xác hắn!"

Thanh Sam Từ sắc mặt âm trầm, một hồi lâu, mới mỉm cười nói: "Nếu không có ai thu người làm đệ tử, như vậy người báỉ bốn tọa sư phụ làm sao?"

Diệp Văn thấy người này một bộ thâm bất khả trắc bộ dáng, liền muốn gật đầu đáp ứng, bỗng nhiên chính giữa, một luồng gió rét thổi tới, tùy theo, truyền tới cùng nhau thanh âm già nua: "Báỉ sư sự tình, đợi lát nữa lại nói, người trước cho tiểu tử này hạch tâm đệ tử lệnh bài."

Thanh Sam Từ đột ngột lời ấy, thần sắc kịch biến, sắc mặt lại trở nên cực kỳ khó coi.

"Vâng, sư thúc!"

"Ta liền biết, ta liền biết chính là như vậy!"

Sau khi, Thanh Sam Từ một bộ thâm các Oán Phụ bộ dáng, hắn là bao nhiêu muốn thu Diệp Văn làm đệ tử, chính là, hắn biết hiện tại đã không thể!

Vừa nãy đạo kia thanh âm già nua chủ nhân, là hắn sư thúc, rất hiển nhiên, vị sư thúc này cũng coi trọng Diệp Văn!

"Tuy nhiên, vậy thì có thể ngăn cản cho ta sao?"

Thanh Sam Từ nội tâm rên một tiếng, sau đó, tay phải vung lên, đối với Diệp Văn cười híp mắt nói: "Đây là người hạch tâm đệ tử lệnh bài."

Diệp Văn nhìn rơi vào trong tay quang mang, sau đó xuất hiện hai khối lệnh bài, liền muốn nghi hoặc mở miệng, nhưng mà, lời nói vẫn không có nói ra, Thanh Sam Từ âm thanh ngay ở bên tai hắn vang lên: "Không nên hỏi nhiều, người chỉ cần biết lệnh bài kia đối với người chỉ có chỗ tốt cũng là, còn có, chớ đừng đem nó cho ném!"

Diệp Văn nhìn một cái có khắc Kiếm Sát phong Tam Tự lệnh bài, bỗng nhiên sờ sờ cảm, vị tiền bối này không phải mới vừa nói, hắn cũng là Kiếm Sát phong ba mươi lăm mặc cho Phong Chủ sao?

Như vậy lệnh bài kia. . .

Diệp Văn rất muốn hiện tại liền đi ra ngoài, đem lệnh bài kia lấy ra, nhìn còn có ai dám ở trước mặt hắn hung hăng!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52 :mục tiêu, thần khí Cổ Kiếm —— Thiệu Hoa!

Ngay ở Diệp Văn tiến vào Kiếm Sát phong sau khi, đã qua một ngày.

Bên ngoài quan sát đoàn người từ lâu tán hơn nửa, giờ khắc này còn lưu ở nơi đây chỉ có Chu Ly nhi cùng với hôn mê Mạch Mạt mấy người.

Báỉ Diệp Văn ban tặng, này sư họ trưởng lão cũng còn ở lại chỗ này, lam vút gió là Cháp Pháp Đường đường chủ đệ tử thân truyền, hắn bị Diệp Văn giết chết, người đường chủ kia đương nhiên sẽ không buông tha Diệp Văn.

Nói như vậy, tiến vào Kiếm Sát phong người chắc chắn phải chết, thế nhưng, vì phòng chừng Diệp Văn chỉ là đi ở Kiếm Sát phong bên ngoài an toàn một

điểm địa phương, chờ đợi thời cơ trốn ra được.

Hắn sư thừa vẫn chỉ có thể tiếp tục chờ ở trong này trông coi.

Hai ngày. . .

Ba ngày. . .

Liên như vậy, ngày từng ngày đi qua, rốt cuộc chờ đến Đêm Trăng Tròn, vào lúc này giờ khắc này Kiếm Sát phong khu vực bên ngoài sương khói mờ lung sẽ tan ra.

Ánh trăng xuyên suốt vào trong, sư thừa vẫn trông thấy bên trong rỗng tuếch địa vực, cùng với đầy đất bạch cốt, tự nhiên cho rằng Diệp Văn chết đi từ lâu.

"Ha-Ha, chết được, lần này lão phu rốt cuộc có thể không cần ở chờ ở chỗ này địa phương!"

Sư thừa vẫn cười lớn một tiếng rồi đi.

"Không, Diệp Văn sẽ không chết!"

Chu Ly nhí tóc tai bù xù, trong mắt vẫn vện tia máu.

Trời tối người yên, chỉ có Chu Ly nhì một mình một người, nàng bỗng nhiên cảm thấy cực kỳ tuyệt vọng.

Chẳng lẽ, Diệp Văn thật chết?

Không phải vậy, hắn tại sao lâu như vậy đều không ra?

Lại là một ngày đi qua. . .

Ý Hàn Mai mang theo một đám đệ tử đi tới, "Đưa các nàng hai cái trở lại!"

"Vâng, sư tỷ!"

Chu Ly nhì biểu hiện hoảng hốt, "Các người muốn làm gì?"

"Lão sư nghe nói các người cùng thật là chết gia hỏa là một nhóm, cho nên, muốn gặp một lần các người."

Ý Hàn Mai mỉm cười nói, mắt chỗ sâu xẹt qua một tia sắc bén hàn mang.

. . .

"Người chuẩn bị kỹ càng sao?"

Thanh Sam Tử nhìn trước mặt thiếu niên, hòa ái hỏi.

Chỉ thấy Diệp Văn trầm tư không nói, căn cứ Thanh Sam Tử từng nói, nơi đây tổng cộng có Tam Trọng khảo nghiệm, một tầng khảo nghiệm tự nhiên chính là Kiếm Sát khí hải.

Mà cái này Nhị Trọng khảo nghiệm, cũng là muốn khiêu chiến Thanh Sam Tử, thắng mới có thể tiếp tục kéo dài, đạt được Kiếm Sát phong ngàn năm tới nay thậm chí còn xa xưa hơn cổ lão truyền thừa.

Bại, cũng chỉ có thể hiện tại lui ra!

"Chuẩn bị kỹ càng!"

Chỉ chốc lát sau, Diệp Văn đáp ứng, bất luận thế nào cũng đã tới đây, Diệp Văn không muốn dễ dàng buông tha.

"Tốt lắm, người liền ở ngay đây lựa chọn một thanh kiếm đi!"

Thanh Sam Tử mắt mang ý cười, khá thưởng thức nhìn Diệp Văn.

Hắn lúc trước tới xông Kiếm Sát phong thời điểm, cũng là Vũ Tôn tu vi, nhưng mà, trước mặt thiếu niên chỉ là một cái Vũ Sư liền đến tới đây, hắn chính là trải qua Kiếm Sát khí hải.

Biết này một tầng khảo nghiệm không phải như vậy dễ dàng vượt qua.

Lúc này Diệp Văn ánh mắt bốn quét, nhìn chu vi Cổ Kiếm, chân mày hơi nhíu lại tới.

Kiểm Sát phong, không hổ là Kiểm Sát phong, chỉ cần nơi này Cổ Kiếm liền nhiều không kể xiết.

Diệp Văn trong khoảng thời gian ngắn cũng khó có thể lựa chọn.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, có thể cần bản hệ thống trợ giúp? Chỉ cần tiêu phí 10 ngàn EXP, chủ ký sinh, bản hệ thống bảo chứng, ngươi tuyệt đối là kiểm!"

10 ngàn EXP?

Diệp Văn trong lòng kinh ngạc, hắn vừa định đáp ứng, đột nhiên cảm thấy một luồng không khí tức.

"Oanh —— "

Chân khí trong cơ thể nhất thời lộn lộn, hắn dường như có chút không khống chế được.

Chỉ thấy Diệp Văn nhắm mắt, cước bộ đạp ở Kiểm Trì bên trong, càng chạy càng xa.

"Nguy hiểm! Ngươi mau trở lại!"

Thanh Sam Từ cho rằng Diệp Văn chỉ là đang lựa chọn trường kiếm thôi, mãi đến tận Diệp Văn hướng Kiếm Trì chỗ sâu đi đến, hắn mới phát hiện không ổn.

Chỗ đó coi như là hắn cũng không dám dễ dàng bước chân, Diệp Văn vào trong, chẳng phải là chết chắc?

"Sư thúc, xin mời cứu một cứu tên tiểu tử này."

Ở trong mắt Thanh Sam Từ, Diệp Văn thật là tiểu gia hỏa, dù sao, Thanh Sam Từ hoạt số tuổi đã vượt qua một ngàn.

"Chớ vội, hắn gặp phải nguy hiểm, coi như ngươi không nói, ta cũng sẽ ra tay, chính là, ngươi lại nhìn kỹ lại, hắn thật nguy hiểm không?"

Tang thương thanh âm đàm thoại truyền tới.

Nghe nói, Thanh Sam Từ sững sờ, hắn lần nữa nhìn lại,

Phát hiện lúc này Diệp Văn, cả người giống cái sàng giống, bị lên tới hàng ngàn, hàng vạn thanh cổ kiếm tỏa ra kiếm khí bắn vào trong cơ thể.

"Cái này, làm sao có khả năng!"

"Đều như vậy, làm sao còn chưa có chết? Hơn nữa, không có chịu đến trọng thương?"

Thanh Sam Từ kịch sợ, những Cổ Kiếm đó kiếm khí không phải chuyện nhỏ, bên trong có sáu bảy giai Pháp Kiếm, tương đương với Võ Quân, Vũ Hoàng cái này một cấp bậc a!

"Tiểu phiên tử, ngươi rất hi vọng tên tiểu tử này đi chết sao?"

"Không, không! Sư thúc, ngươi Lão nói giỡn, ta làm sao hi vọng hắn đi chết? Ta chỉ là cảm thấy chấn kinh!"

Xác thực, Thanh Sam Từ cảm thấy phi thường khó mà tin nổi, lấy hắn tu vi vào trong đều cửu tử nhất sinh, Diệp Văn tên tiểu tử này so với hắn còn không bằng, chính là, đều lúc này còn chưa có chết!

Tuy nhiên Diệp Văn nhìn qua rất thê thảm, thỉnh thoảng bị kiếm khí bắn vào trong cơ thể, cả người giống cái sàng giống.

Chính là, Diệp Văn cũng càng chạy càng xa, càng chạy càng sâu, ở này chỗ sâu Cổ Kiếm đều không phải Phạm Phạm, căn bản là không thấy được Nhất Giai Nhị Giai rác rưởi!

Thanh Sam Từ không biết là, Diệp Văn lúc này cũng phi thường không dễ chịu, hắn hiện tại trạng thái phi thường huyền diệu, nhưng lại làm sao, những kiếm khí đó cho mình tạo thành thương tổn là thật chân thực thật tồn ở đây!

Tuy nhiên đa số bị quy một đạo hóa giải.

Không sai, Diệp Văn có thể đi tới hiện tại tình trạng này, tiến tới là quy một đạo, những kiếm khí đó tiến vào trong cơ thể hắn, lại ở trong nhất thời liền bị quy một đạo tan rã.

Đương nhiên, những cường đại đó kiếm khí lấy hiện tại Diệp Văn tu vi, vẫn chưa thể sử dụng quy một đạo hoàn toàn hóa giải, tuy nhiên, những này kiếm khí cũng đối với Diệp Văn khó có thể tạo thành cự đại thương tổn!

Thế nhưng, thống khổ là tồn tại!

Theo thời gian trôi qua, Thanh Sam Từ miệng từ vừa bắt đầu nhắm, sau đó khẽ nhếch, đến sau cùng hoàn toàn mở ra, biểu thị hán càng lúc càng cảm thấy khó mà tin nổi!

Bởi vì, Diệp Văn sắp đem kiếm trì lộ trình toàn bộ đi đến!

Mà hai tay hán vẫn là không!

"Hán, hán muốn làm gì?"

"Chẳng lẽ? ! Hán mục tiêu là này thanh thời gian tồn tại cổ xưa nhất Thiều Hoa kiếm? —— "

Thanh Sam Từ đã hoàn toàn nói không ra lời, chỉ có thể trợn mắt há mồm nhìn Diệp Văn, nhìn chăm chú hán một cử chỉ, một hành động.

Rốt cuộc!

Diệp Văn cước bộ dừng lại, ở Thanh Sam Từ ngơ ngác dưới ánh mắt, hai tay nắm trụ này thanh màu xanh thăm thẳm Cổ Kiếm!

"Hán mục tiêu lại có thể thực sự là nó!"

"Là ta xuất hiện ảo giác, vẫn là hán điên! !"

Đúng, ở trong mắt Thanh Sam Từ chỉ có người điên mới sẽ làm ra như thế điên cuồng sự tình tới!

Không sai, này thanh màu xanh thăm thẳm Cổ Kiếm là đẳng cấp tối cao, chỉ cần không phải người mù là có thể nhìn ra.

Chính là, lâu như vậy, tại sao không có ai đem hán lấy đi?

Tiểu từ kia liền không cần thận ngẫm lại sao!

Tự nhiên phải. Hán phát ra ra kiếm khí cũng là lợi hại nhất, Tội Nguru B a!

Àm!

Quả không phải vậy, ở Diệp Văn vừa cầm Thiều Hoa kiếm thời điểm, cùng nhau cơ hồ có thể xé rách thiên địa hư không kiếm khí liền mạnh kích phát mà ra, trong một sát na liền tiến vào Diệp Văn trong cơ thể!

Phốc ——

Cùng lúc đó, một ngụm máu mạnh tự Diệp Văn trong miệng phun ra!

"Quả nhiên, vẫn không được sao?"

"Ta liền biết Thiều Hoa kiếm không có tốt như vậy lấy. . ."

Thanh Sam Từ than thở một tiếng, không dám nhìn thẳng Diệp Văn thi thể.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53 :ánh mắt như lửa, đốt hết thương khung!

"Àm!"

Cùng nhau kinh thiên động địa tiếng nổ lớn đột Như Lai, ngay tiếp đó, sấm sét vang dội, cuồng phong gào thét, mưa to bùng bùng nện đập hạ xuống.

"Xảy ra chuyện gì?"

Thanh Sam Từ ánh mắt ngưng lại, chỉ thấy cái kia hấn cho rằng chết đi thiếu niên, đã một lần nữa đứng lên, một tay nắm này thanh Thiệu Hoa kiếm.

Lúc này hai tay hấn huyết dịch tràn trề, rất hiển nhiên, Diệp Văn bị Thiệu Hoa kiếm kiếm khí gây thương tích.

Thương thế không phải bình thường nặng, thế nhưng, ánh mắt của hấn kiên định như lúc ban đầu!

"Còn cứng hơn giữ sao? Chẳng lẽ ngươi thật không sợ chết?"

Thanh Sam Từ hoàn toàn hoàn toàn bị Diệp Văn chấn động trụ, phía trên thế giới này ngoài miệng nói không sợ chết rất nhiều, thế nhưng, làm từ vong chân chính tiến đến lúc, lại có mấy người có thể làm được mặt không biến sắc?

"Vang ầm ầm~~ "

Thiệu Hoa thần kiếm lúc này không có lần nữa kích phát ra kiếm khí, dường như tán thành Diệp Văn.

Nhưng mà, giờ khắc này, xèo xèo xèo! Tiếng xé gió mãnh liệt!

Chỉ thấy thiên địa tứ phương xuất hiện vô số Âm Hắc Sắc Kiếm Sát, tùy theo, từng đạo bóng người thoáng hiện mà ra, mỗi người nhìn Thiệu Hoa thần kiếm đều lộ ra tham lam ánh mắt.

"Thiếu niên, đem Thiệu Hoa thần kiếm đưa cho ta xem một chút."

Lúc này, một cái bạch mi râu dài, tiên phong đạo cốt dáng dấp lão già trôi đi lại đây, đối với Diệp Văn lộ ra hòa ái nụ cười.

"Sư thúc —— "

Thanh Sam Từ làm như có chút không thể tin tưởng nhìn hấn sư thúc, Dã Hành Thiên.

"Câm miệng! —— "

Dã Hành Thiên khẽ quát một tiếng, xoay người nhìn chăm chăm Thanh Sam Từ, trong ánh mắt che kín sát cơ.

"Tiểu gia hỏa, đem Thiệu Hoa kiếm cho ta nhìn một chút."

Chỉ chớp lát sau, Dã Hành Thiên xoay người lại, sắc mặt hiền lành nói với Diệp Văn.

Diệp Văn nhìn bốn phía những kia không có hảo ý ánh mắt , trong lòng lại dị thường bình tĩnh, lạnh như băng nhìn chăm chú Dã Hành Thiên, lãnh đạm nói: "Ngươi muốn?"

"Thiếu niên, ngươi nói sai, ta chỉ là mượn đến xem thử."

"Ngươi dám phát thệ sao?"

Diệp Văn khẽ cười một tiếng, không nhúc nhích nhìn Dã Hành Thiên con mắt, bộ mặt biểu tình.

"Sư huynh, cùng con thỏ nhỏ chết bầm này nói nhằm gì đó!"

Sau đó, cùng nhau cường tráng thân ảnh bay ra, hai tay hấn cầm hai thanh cự đại chùy sắt.

"Bé con, giao ra Thiệu Hoa thần kiếm, lưu một mình ngươi toàn thân, bằng không để ngươi chết không có chỗ chôn! —— "

Oanh long!

Tráng hấn Song Chùy va chạm, nhất thời, tia lửa văng khắp nơi, phát ra cùng nhau oanh long tiếng nổ lớn.

Diệp Văn sắc mặt lập tức lạnh lẽo, ánh mắt nhìn chung quanh chu vi người, sau cùng rơi vào một cái nữ tử áo trắng trên thân, hấn nhìn ra được nữ tử này mới là nơi này người cầm đầu.

"Các ngươi nhất định phải làm như vậy? !"

Diệp Văn kiềm nén trong lòng cực kỳ giận dữ khí, hấn nhọc nhằn khổ sở, cửu tử nhất sinh mới lấy ra cái này Thiệu Hoa thần kiếm, nhưng mà, những người này lại không trả giá tí tẹo đại giới liền muốn đem cái này Thiệu Hoa thần kiếm lấy đi?

Muốn thật đẹp!

Thiếu nữ mặc áo trắng kia, tướng mạo khá không tầm thường, có được khuynh quốc khuynh thành tuyệt sắc tư.

"Thiếu niên, thất phu vô tội, hoài bích tội đạo lý, chắc hẳn ngươi cũng hiểu được chứ?"

"Cầm Thiệu Hoa thần kiếm, đối với ngươi không có một chút nào chỗ tốt, ngược lại, còn có thể mang cho ngươi tới vô tận tai họa!"

"Cho nên, đem Thiệu Hoa thần kiếm giao cho chúng ta, mới là ngươi chính xác nhất lựa chọn!"

Bạch Y Thiếu Nữ, xa xưa tuế nguyệt Tuyết Long Phong thánh nữ, An Diệu Khả Nhu nhẹ giọng nói.

Dường như nàng nói chuyện thực sự là vì muốn tốt cho Diệp Văn.

"Làm kỹ nữ còn muốn lập Bài Phường, các ngươi lẽ nào thật sự không biết nhục nhã hai chữ thế nào viết sao?"

"Muốn chết! Thằng nhãi con, ngươi dám sỉ nhục thánh nữ, thực sự là gan to bằng trời, chán sống oai!"

Này tay cầm Song Chùy người đàn ông, mạnh quát lên một tiếng lớn, cước bộ giẫm một cái, lúc này thân thể hóa cùng nhau hắc sắc lưu quang, từ trên trời giáng xuống, sử dụng cặp kia chùy, quay về Diệp Văn từ đầu đến chân đánh xuống!

Vút!

Đột nhiên chính giữa, lộ ra sắc bén hàn khí kiếm quang chọt lóe lên, ngay tiếp đó, một chùm bông huyết vụ liên miên không ngừng nổ tung, máu tươi rơi một chỗ.

"Sur đệ!"

Dã Hành Thiên kêu lên thê lương thảm thiết một tiếng, sau đó, hận thì lại cuồng, đối với Diệp Văn gầm hét lên: "Ngươi tốt Big Dog dám, dám giết sư đệ ta! !"

Nói, Dã Hành Thiên liền muốn xông lên,

Cùng Diệp Văn quyết đấu sinh tử.

"Không đúng! Chậm đã động thủ!"

An Diệu Khả một đôi mắt đẹp lộ ra trí tuệ quang mang, "Hắn thật giống bị thần kiếm khống chế, các ngươi lúc này đi tới cũng là chịu chết!"

Ở chùy sắt người đàn ông phát động công kích thời điểm, Diệp Văn liền muốn tránh đi, chính là, trên tay Thiệu Hoa thần kiếm lại thấu tới một luồng cường đại ý niệm!

Kiếm thần linh, sao có thể tránh lui?

Thuộc về thần kiếm uy nghiêm đề Thiệu Hoa lựa chọn mạnh mẽ chống đỡ, càng trong nháy mắt liền miêu sát này chùy sắt người đàn ông.

Tuy nhiên thân thể quyền không chế đã không ở trong tay mình, thế nhưng, Diệp Văn lại rõ ràng cảm nhận được một luồng mệnh môn như biển mệnh môn kiếm ý.

Dù sao, thần kiếm phát ra động kiếm thức đều là trải qua trong tay hắn thi triển.

"Thánh nữ, lúc này lẽ ra làm sao?"

Ngay ở một hồi này, một cái âm gãy lão giả cúi người ở An Diệu Khả bên cạnh, cung kính nói.

"Khởi động, phong sơn đại trận!"

An Diệu Khả chỉ hơi trầm ngâm, liền mở miệng nói.

"Tuần mệnh!"

Nói xong, một nhóm người này đều thành kính quý báu ở mặt đất, tùy theo, một lần nữa hóa thành từng đoàn Ô Hắc Sắc Kiếm Sát.

Vù!

Cùng lúc đó, trên trời dưới đất Thập Diện bát phương, vọt tới vô số kiếm khí, sau đó, một tiếng vang ầm ầm nổ vang!

Thiên địa hư không đều trở nên một trận vận vạo, những kia đột nhiên giáng lâm kiếm khí cũng đều trở nên Cuồng Bạo không ngớt.

Ong ong ong ——

Càng điên cuồng là, ở Diệp Văn dưới chân, những kia thuộc về bọn họ tự thân Cổ Kiếm dòn dập phóng lên cao, cầm ở Diệp Văn quanh người, tùy theo, một luồng cường đại khí tức mạnh bộc phát ra!

"Hô lạp lạp!"

Như là hủy diệt cự đại sóng biển, nghiền ép mà xuống, thực, đây là do vô số đạo Cổ Kiếm, cùng với bọn họ tỏa ra kiếm khí tạo thành!

Phong sơn đại trận! Phong tỏa hết thảy không an phận sự vật!

Tuy nhiên, đang lúc này, Diệp Văn trong mắt bỗng nhiên thoáng hiện mà ra vô số đạo lít nha lít nhít kiếm khí, trăm nghìn không giống nhau, cực đáng sợ kinh người!

Đột nhiên, những này kiếm khí đều hóa thành một đạo màu xanh thăm thẳm kiếm khí, xì!

Kiếm khí từ trong con ngươi bắn ra, vô cùng đáng sợ, tốc độ kinh người hướng về phía trước chém giết mà ra, sau cùng biến hóa thành Thiêu Hoa thần kiếm bản thể!

Mặc ngươi muôn vạn thuật pháp, vạn đạo Cổ Kiếm, ta chỉ lấy một kiếm trăm!

Ầm! ! !

Tiếng vang chấn thiên động, trong thiên địa hết thảy tựa hồ cũng quá mức tĩnh mịch, chỉ có từng tầng từng tầng tro bụi phổ biến ở trong vùng thiên địa này.

"Chết sao?"

Diệp Văn ngẩng đầu nhìn lên, ho khan vài tiếng, ngay ở vừa nãy, Thiêu Hoa thần kiếm đã vắng lặng đi qua, nó ở chỗ này vô tận tuế nguyệt, tu hành từ lâu đạt tới bình cảnh, hơn nữa, nơi đây không phải Thần Giới.

Không có có thể để cho Thiêu Hoa thần kiếm hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí, cho nên, ở sau một đòn, nó liền hoàn toàn thu liễm tự thân linh quang, ngủ say đi qua.

"Cái gì!"

Đột nhiên, Diệp Văn mạnh trợn mắt to đồng, bởi vì, hắn ở phía trước nhìn thấy một cái nữ tử áo trắng, cô gái mặc áo trắng kia tuy nhiên đã bị thương nặng, nhưng vẫn không có hoàn toàn chết đi!

"Ha ha, Thiêu Hoa thần kiếm quả nhiên danh bất hư truyền, đã như vậy, ta thì càng muốn chiếm được nó!"

Răng rắc!

An Diệu Khả đem tự thân tay phải năm ngón tay xương cốt nhéo răng rắc rung động!

"Tiểu quỷ, ngươi cho ta nạp mạng đi đi!"

Ầm!

An Diệu Khả xòe tay lớn, ống tay áo cuốn một cái, bên trong dường như có thể phong phú toàn diện!

"Muốn chết sao? —— "

Diệp Văn giờ khắc này cũng không có sức đánh một trận! Thiêu Hoa thần kiếm đem trong cơ thể hắn chân khí đều tiêu hao sạch sẽ!

Rống! ! !

Thế nhưng, vào thời khắc này, đã thú tiếng gầm gừ vang lên, một con Hỏa Kỳ Lân từ phương xa mà tới, đem An Diệu Khả tay áo thiêu hủy, càng là tăng tăng va chạm, đem An Diệu Khả cũng cho va lẫn đi ở mặt đất!

"Ngươi là người nào?"

An Diệu Khả tuy nhiên bản thân bị trọng thương, thế nhưng bản thân thực lực cũng bảo lưu ba, bốn phần mười, thực lực không yếu, nhưng hôm nay bị người một chiêu đánh đổ? !

Đây là An Diệu Khả không thể chịu đựng!

"Ha-Ha, bốn tọa Hồ Kỳ Lân, ngươi cũng có thể xưng hô ta Hỏa Kỳ Lân!"

Cùng nhau tiếng cười lớn Lãng Lãng vang lên, ở tầm mắt có thể thấy được một toà cao sơn bên trên, hiện ngang sừng sững một cái hình dáng hùng vĩ bất phàm nam tử.

Hắn, ánh mắt như lửa, dường như có thể đốt hết thương khùng!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54 : Thanh Sam Tử v S Diệp Văn!

Vút!

Chỉ thấy ở này cao sơn bên trên Hồ Kỳ Lân thân hình loáng một cái, nẩy cái lóe ra, liền đến đến Diệp Văn cùng An Diệu Khả giữa hai người.

"Ngươi là ai, vì sao phải quản việc không đâu?!"

An Diệu Khả một đôi mắt đẹp lập tức liền trở nên âm trầm cực kỳ.

"Không phải nói cho ngươi sao, ta gọi Hồ Kỳ Lân, còn quản việc không đâu? Ta có thể không cho là như vậy."

Hồ Kỳ Lân cười ha ha, "Ta ngược lại thật ra cho rằng, ta là ở thấy việc nghĩa hăng hái làm, ngươi nói là chứ? Huynh đệ?"

Nghe nói, Diệp Văn sững sờ, sau đó phản ứng kịp, mỉm cười nói: "Đúng là như thế, bọn họ lấy mạnh hiếp yếu, lấy nhiều khi ít, nếu không là huynh đệ ngươi đúng lúc chạy tới, ta cái mạng nhỏ nhưng là khó giữ được!"

Diệp Văn một mặt vô cùng đau đớn, "Thực sự là lãng phí dung mạo ngươi đẹp đề như vậy khuôn mặt!"

An Diệu Khả khóe miệng rụt rụt, tuy nhiên rất không muốn hiểu Diệp Văn, nhưng vẫn là cau mày, hỏi thăm: "Cái này quan ta bộ dạng nhìn có được hay không chuyện gì?"

"Khả khả, cái này do ta đến trả lời ngươi, bộ dạng càng xinh đẹp nữ nhân, nàng a, này lòng dạ liền càng ác độc!"

Hồ Kỳ Lân nháy mắt mập mờ nói, "Huynh đệ, ta nói đúng hay không?"

"Đúng! Quá hợp!"

Diệp Văn vội vàng vỗ tay, này tiếng vang thực sự là bùm bùm vang dội a!

"Ngươi, còn có ngươi, các ngươi chờ đó cho ta nhìn!"

An Diệu Khả oán hận khoét hai người liếc một chút, liền muốn xoay người rời đi.

"Muốn đi? Đứng lại cho ta đi! ——"

Hồ Kỳ Lân một bước bước ra, tiếng quát như Thiên Lô: "Thiên Hỏa Lưu Tinh quyền!"

Thiên Hỏa Lưu Tinh quyền —— Địa Giai trung cấp!

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn sau, phía trên bầu trời đột nhiên bay lên một mảnh hỏa hồng sắc đám mây, sau đó, từng đạo hỏa điểm Lưu Tinh liền từ trên bầu trời mới nhanh chóng rơi xuống.

"Muốn đuổi tận giết tuyệt? Ngươi nằm mơ đi thôi! ——"

An Diệu Khả tuyệt mỹ trên mặt, che kín sát cơ, nàng hận Diệp Văn, càng hận cái này ngăn cản nàng chuyện tốt nam tử!

"Tuyệt Long Phong!"

An Diệu Khả lúc này xòe tay phải ra, chỉ thấy một toà nhỏ nhỏ sơn phong lơ lửng ở nàng trong lòng bàn tay, ngọn núi này hiện ra Tuyệt Long uốn lượn hình dáng!

Nếu như không nhìn kỹ lại, ngọn núi này liền cùng một cái Tuyết Long không có một chút nào khác nhau!

"Ca —— "

Sơn phong bị An Diệu Khả ném ra, tùy theo cắt phá trời cao, mang ra thể lương tiếng rít, sau đó, hóa thành trăm trượng lớn nhỏ, sau khi, toàn bộ thân hình loáng một cái!

Ngắn ngắn trong nháy mắt, lại lần nữa xuất hiện sáu toà Tuyết Long Phong!

"Àm!"

Băng lãnh cùng hòa nhiệt đan dệt, đụng chạm, phát ra xì xì tiếng vang, thiên địa tựa hồ cũng trong sát na này mất đi màu sắc, trở nên tái nhợt u ám.

"Khắc khắc!"

Diệp Văn bị tro bụi sắc một chút, cộng thêm thương thể vẫn chưa hoàn toàn phục hồi, cho nên giờ khắc này lần nữa ho khan mấy lần.

"Nàng chết sao?"

Diệp Văn hỏi.

"Không có, cái này nước mỹ nữ mạng lớn lắm!"

Hồ Kỳ Lâm lắc lắc đầu, cảm khái nói: "Bất kể nói thế nào, nàng đều là này bên trong cổ xưa nhất thánh nữ, muốn giết chết nàng nói dễ hơn làm?"

"Cái này không phải là một cái đơn giản sự tình!"

"Như vậy cũng được, nàng cừu, ta sớm muộn cũng sẽ tự mình báo!"

Diệp Văn lạnh lùng nghiêm nghị nói.

"Lân này, đa tạ ngươi, nếu không là ngươi, ta e sẽ chết ở con mụ này trên tay!"

Diệp Văn trịnh trọng đối với Hồ Kỳ Lâm đạo tạ.

"Không cần, không cần, đây chỉ là việc nhỏ, dễ như ăn cháo mà thôi!"

Hồ Kỳ Lâm hào phóng phát phát tay, tuy nhiên, sự thật cũng xác thực như thế, An Diệu Khả coi như ở toàn thịnh thời kỳ, cùng Hồ Kỳ Lâm thắng bại cũng tuy nhiên là ngũ ngũ mở mà thôi.

Huống chi, nàng còn bị Thiêu Hoa thần kiếm cùng Diệp Văn gây thương tích, còn lại thực lực căn bản không đủ nguyên lai ngũ thành.

"Tiền bối, ngươi làm sao?"

Diệp Văn nhìn Thanh Sam Tử thất hồn lạc phách bộ dáng, không khỏi mở miệng hỏi.

"Ta, chúng ta có lỗi với ngươi a!"

Bất thành linh, Thanh Sam Tử lại như là được rất lớn oan ức giống như vậy, khóc rống lên.

"Tiền bối, cái này chuyện không liên quan ngươi."

Đi qua, Diệp Văn vỗ vỗ Thanh Sam Tử lưng, lại như hồng tiêu hải tử giống nhau.

"Thật, ngươi không trách ta?"

Diệp Văn nhún nhún vai, nói: "Ta không phải là một cái cố tình gây sự người,

Chuyện này tiền bối căn bản là không nhúng tay a, ta làm sao sẽ trách móc tiền bối?"

"Được rồi, ta dẫn ngươi đi tới chung cực nơi truyền thừa."

Thanh Sam Tử bất kể nói thế nào, cũng là một cái anh hùng nhân vật, lúc này, rất nhanh sẽ chinh lý hảo tâm tình.

"Tiền bối, ta hai quan không phải không quá sao?"

Diệp Văn nghi hoặc hỏi.

"Quên, ngươi cầm chắc Thiệu Hoa thần kiếm, ta căn bản là không phải đối thủ của ngươi."

Thanh Sam Từ lắc lắc đầu, rộng rãi cười nói: "Lại nói, lần này, chúng ta đối với ngươi làm ra như vậy việc. . ."

"Tiền bối, chuyện gì ra chuyện đó, lại nói, ta cũng muốn thử một chút tiền bối kiếm thuật."

"Xin tiền bối thành toàn!"

Nói, Diệp Văn cúi người, chính sắc nói.

"Được! Đã như vậy, ta sẽ giúp đỡ ngươi một phen tấm lòng son!"

Thanh Sam Từ là thật đối với Diệp Văn lau mắt mà nhìn, phải biết, Diệp Văn một khi khiêu chiến thất bại, như vậy, chỉ có thể gọi ngay bây giờ đạo Hồi Phủ.

Này tới chung cực truyền thừa liền cùng Diệp Văn không chút nào liên hệ!

"Không sai!"

Hồ Kỳ Lân cũng ở một bên, đầy mặt mỉm cười, hẳn không có cứu làm người.

Ở trên đời này, loại người gì cũng có, Hồ Kỳ Lân cũng không hy vọng chính mình cứu là một cái phẩm đức không thể tả người.

Tuy nhiên, sự thật chứng minh, hẳn Hồ Kỳ Lân không có nhìn nhầm.

Diệp Văn là một cái không sai người. . .

Xem ra, đáng giá hẳn giao nhau!

Cùng lúc đó, Diệp Văn cùng Thanh Sam Từ tương đối mà đứng.

Hai người đều không có sử dụng kiếm, bởi vì nơi này không có hai cái giống nhau Cổ Kiếm, cho nên hai người quyết định lấy chi đại kiếm.

Dù sao, Nhị Trọng khảo nghiệm muốn thi so sánh chỉ là Diệp Văn kiếm thuật!

"Xin mời! —— "

Thanh Sam Từ tùy ý nói, dứt bỏ Thiệu Hoa thần kiếm, Thanh Sam Từ có tuyệt đối tự tin.

Hắn tu hành kiếm thuật có thể nói là đã qua trăm nghìn năm, đối phó Diệp Văn cái này kiếm đạo Gà mờ, tự nhiên không thành vấn đề.

Nhưng mà, Thanh Sam Từ không biết là, Diệp Văn cũng có tuyệt đối tự tin.

Ở đi Kiếm Trì trong quá trình, Diệp Văn trong cơ thể hấp thu không biết bao nhiêu thanh cổ kiếm tỏa ra kiếm khí.

Phải biết, những này kiếm khí đều là những Cổ Kiếm đó chủ nhân lưu lại dưới một đời tình hoa vị trí.

Tuy nhiên bị quy một đạo tan rã một chút, thế nhưng, còn lại này một phần, khiến cho Diệp Văn thu hoạch rất nhiều.

Có thể nói, ở đi Kiếm Trì dọc đường, Diệp Văn hấp thu chỉ ít hàng trăm hàng ngàn kiếm đạo mọi người tình hoa.

Hơn nữa, lại đang sau khi, hẳn bị Thiệu Hoa thần kiếm không chế, vừa học đến khá nhiều tinh diệu Kiếm Thức, những này nhưng không cùng tầm thường, chính là một đời Kiếm Thần lưu lại!

Cũng chính bởi vì vậy, Diệp Văn mới có ý cùng Thanh Sam Từ tỷ thí kiếm thuật, hẳn muốn kiểm nghiệm nhìn chính mình kiếm đạo tiến bộ bao nhiêu.

Ở Thanh Sam Từ nói ra xin mời Ngu Phương thời gian, Diệp Văn cũng không có khách khí, cho dù biết mình thắng nắm chắc rất lớn, Diệp Văn cũng không dùng lơ là thiếu cảnh giác.

Phải biết, Thanh Sam Từ chính là chỉ ít hoạt một ngàn năm, trời mới biết hẳn sống lâu như thế, có hay không cái gì bảo đảm tuyệt chiêu!

Cho nên, Diệp Văn vừa ra tay cũng là mãnh liệt nhất công kích!

"Rào!"

Diệp Văn cũng chỉ thành kiếm, ngón trở cùng ngón giữa chăm chú dựa cùng một chỗ, tùy theo, cực nhanh mà ra, tốc độ như điện tiếng sấm chớp, nhanh căn bản là không thể lấy mắt thường thấy rõ!

"Tới được!"

Mà Thanh Sam Tử cũng xác thực không có tác dụng một đôi đũa ngẫu Lão nhân quan xem, hần nghiêng tai lắng nghe, bất thành linh, huy chương vừa bỏ, sau đó, lại lấy tốc độ cực nhanh độ co lại, sau cùng, oanh một tiếng!

Chỉ thấy một ánh kiếm từ trước người hần biến ảo mà ra, đánh giết tới!

"Àm!"

"Không được!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55 :mỹ nữ, đây là một mỹ diệu hiệu làm, ngươi tin không?

Đùng! Đùng! Đùng! Đùng!

Kiểm Sát phong giữa sườn núi trên, hai bóng người đang lấy khó mà tin nổi tốc độ cực nhanh va chạm, từng đạo khí bạo thanh không ngừng vang lên.

Giữa hai người kiếm khí tung hoành, kiếm quang phi vũ bắn nhanh, vòn quanh ở trong trời đất.

Không đếm được thạch đầu bị ầm ầm đập nát, tùy ý bay ngang, bụi đất tung bay.

Hồ Kỳ Lân ở bên cạnh xem khỏe mắt giạt một cái nhảy một cái, lấy thực lực của hần tự nhiên năng thấy rõ Diệp Văn cùng Thanh Sam Tử giao thủ trạng thái.

Tuy nhiên, cũng chính bởi vì vậy hần mới cảm thấy kinh ngạc.

Bởi vì, giờ khắc này càng là Diệp Văn ở chiếm cứ thượng phong!

"Vút!"

Bất thành linh, cùng nhau thê lương tiếng xé gió tùy theo mà lên, ngay tiếp đó, oanh một tiếng vang thật lớn, hai bóng người cùng bao bọc sấm gió tư thế tăng tăng đụng vào nhau, sau đó, lại cấp tốc tách ra!

Tí tách. . .

Diệp Văn nhìn đầu ngón tay hạ xuống huyết châu, thần sắc hơi hơi có chút hoảng hốt.

"Hần bại sao?"

Hồ Kỳ Lân hơi nhỏ tiểu thất vọng, Diệp Văn lại có thể không có khiêu chiến thành công?

"Không, là ta thua!"

Thanh Sam Tử nói, kêu rên một tiếng, phun ra một cái Âm Hắc Sắc huyết dịch, tùy theo, liên tiếp kiếm khí từ trên người hần nổ tung!

Phốc phốc phốc. . .

Không đếm được kiếm khí ở Thanh Sam Tử trong cơ thể bắn ra, hần toàn bộ thân hình đều trở nên co giật không ngớt.

Ngay sau đó, Thanh Sam Tử vội vàng khoanh chân cố định, vận chuyển trong cơ thể Huyền Công đang toàn lực khôi phục tự thân thương thế.

"Mịa nó! Xem ngươi bộ dáng này, ta còn tưởng rằng ngươi muốn thua đây!"

Hồ Kỳ Lân một cái quyền đầu đập tới.

"A ai nha —— "

Diệp Văn bỗng nhiên kêu thảm một tiếng, sợ đến Hồ Kỳ Lân biến sắc mặt, "Ngươi làm sao? !" "

"Ôi, ngươi cái này quyền đánh tốt nhẹ, không ăn cơm đúng không?"

Rất nhanh, Diệp Văn cười híp mắt nói.

Hồ Kỳ Lân trừng mắt, "Cái tên nhà ngươi hoàn cấp ta mở lên chuyện cười? Ta là đang lo lắng ngươi, biết không?"

"Biết! Biết! Chớ sốt sáng mà!"

Diệp Văn kẻ vai sát cánh, cùng Hồ Kỳ Lân hướng về một chỗ đi ra.

"Ồ, ngươi không là muốn đến nơi truyền thừa sao? Ngươi đây là dẫn ta đi nơi nào?"

"Cũng là chỗ nào a! Tiền bối vừa nãy đã truyền âm nói cho ta."

"Ngươi dẫn ta đi, cái này không hay lắm chứ?"

"Không có chuyện gì, ngươi cứ yên tâm đi. . ."

"Vậy thì tốt!"

Liền như vậy, hai người một đường nói giỡn, đi tới nơi truyền thừa.

Chỉ thấy phía trước là một toà cự đại băng tuyết sơn phong, xa xa toà đứng ở một chỗ hiện ra hơi lạnh rộng lớn trên mặt sông.

"Cái này, muốn làm sao vượt qua?"

Hồ Kỳ Lân âm thầm nuốt một chút ngưng nước, chấn kinh hỏi.

"Hắn sẽ không phải, không muốn đem truyền thừa cho ngươi đi, cái này chỉ ít có một dặm lộ trình, trừ phi có thể ngự không phi hành, không phải vậy ngươi là không qua được!"

"Chờ đã, cái này con bà nó còn có Cẩm Bay Trần Pháp!"

Diệp Văn cũng là một bộ bị hổ bộ đáng, vén tay áo lên, "Ngươi đừng cản ta, ta trở lại tìm lão nhân kia tính sổ!"

Hắn lần này, liền tiền bối đều không nói.

"Ai, ngươi làm sao không ngăn cản ta?"

Diệp Văn quay đầu nhìn Hồ Kỳ Lân liếc một chút.

"Ta chặn ngươi làm gì? !" "

Hồ Kỳ Lân bắt đầu dĩ nói.

"Đáng tiếc, ta là Hỏa Hệ."

Nghe Hồ Kỳ Lân tiếng thở dài, Diệp Văn âm thầm ánh mắt bỗng nhiên sáng lên tới, "Ngươi là nói, chỉ cần là Băng Hệ hoặc là Thủy Hệ là có thể đi qua?"

"Nên còn có tuyết hệ chứ? Ta cũng không rõ lắm."

"Mặc kệ!"

Cuối cùng, Diệp Văn quyết định sử dụng 50 ngàn EXP đổi lấy hàn băng Vô Thần hạc Thiên Lưu 《Hàn Vũ Thần Quyết》.

Nhìn 50 ngàn EXP giây lát rồi đi, Diệp Văn lập tức cúi hạ xuống, cả người đều trở nên phờ phạc khá nhiều.

Làm Thần Cấp Công Pháp, Hàn Vũ Thần Quyết toàn bản, Diệp Văn tự nhiên là đổi lấy không nổi, hắn chỉ là đem Hàn Vũ Thần Quyết một tầng cho đổi lấy hạ xuống.

Hàn Vũ Thần Quyết một tầng —— Thiên Vũ Băng Trùng!

"Rào!"

Sau đó, Hồ Kỳ Lân liền nhìn thấy Diệp Văn toàn thân tràn ngập nồng nặc Băng Nguyên Tố, dần dần, những này Băng Nguyên Tố thật giống như trở thành tiên hạc vũ mao.

Chỉ là, cái này vũ mao lại như là Băng Trùy giống nhau.

Tuy nhiên một hồi, Diệp Văn khắp toàn thân từ trên xuống dưới liền bị Thiên Vũ Băng Trùy cho làm thành dày đặc tam tầng, sau đó, xèo xèo xèo! Thiên Vũ Băng Trùy liền bắn tới trên mặt sông.

Àm!

Liền gặp một viên Thiên Vũ Băng Trùy tiến vào mặt sông sau khi, chu vi Thủy Vực liền hóa thành từng khối Băng Trùy.

Sóng nước cuộn cuộn, liên miên không dứt, chỉ là trong chớp mắt, mặt sông bên trên thêm ra từng cái từng cái Băng Trùy con đường.

"Cái đệt, thật là có ngươi! Chiêu này thực sự là Lô-cốt!"

Hồ Kỳ Lân than thở nói.

"Khi nào, hai ta tới so tài so tài a!"

Diệp Văn sâu sắc liếc hần một cái, sau đó, không có hảo ý cười hắc hắc nói: "Chờ ta đến Võ Thần, theo ngươi thế nào!"

Hồ Kỳ Lân yên lặng đứng thẳng lên một cái ngón giữa, Diệp Văn kẻ này quá không biết xấu hổ!

Chờ ngươi đến Võ Thần Chi Cảnh, ai cùng ngươi luận bàn a!

Đương nhiên, hần cũng rõ ràng, Diệp Văn đây là ám chỉ chính mình cảnh giới cao hơn hần, bây giờ cùng hần luận bàn chiếm tiện nghi lớn!

Rõ ràng điểm này, Hồ Kỳ Lân hào phóng cười nói: "Ta áp chế Tự Thân Cảnh Giới cùng ngươi luận bàn thế nào?"

"Tốt! Cậu cũng không được!"

Diệp Văn không chút suy nghĩ đáp ứng.

Cùng cảnh giới luận bàn, hần vẫn đứng là không sợ!

Thực, Diệp Văn cũng không phải thật không dám cùng Hồ Kỳ Lân tỷ thí, tuy nhiên Hồ Kỳ Lân cảnh giới cao hơn hần, thế nhưng, chính mình chính là có quy một đạo, Vân Quỹ Đạo, đầu gì lấy ra hệ thống!

Trực tiếp nợ món nợ đổi lấy một cái Thần Cấp Cường Giả đi ra, quân hần là ai, cũng phải quỳ xuống tới gọi ba ba!

Tự nhiên, đây chỉ là luận bàn mà thôi, Diệp Văn vẫn đứng là không làm được chuyện như vậy, đây chính là hần đòn sát thủ!

Đổi lấy Thần Cấp Cường Giả, hoặc là Vũ Đế các loại đại năng, mặc dù sẽ ghi nợ khổng lồ EXP, nhưng mệnh đều muốn không, còn quân được nhiều như vậy!

Yên lặng nhìn xuống vẫn chưa tới 3 vạn EXP, Diệp Văn cảm thấy tất yếu tích góp kinh nghiệm, bằng không thật bị hệ thống mật sát, này thực sự chết oan!

Cho dù ở cùng Hồ Kỳ Lân trò chuyện, Diệp Văn cũng ở dùng Thiên Vũ Băng Trùy, từng bước từng bước tiến lên.

Nửa ngày sau khi, Diệp Văn cuối cùng bước vào toà này băng tuyết sơn phong.

Chỉ là, vừa vào bờ, Diệp Văn lại nghe đến một luồng nồng nặc mùi máu tanh, dường như nơi này vừa chết rất nhiều người.

Diệp Văn đi nửa nén hương sau khi, quả nhiên ở dưới chân núi nhìn thấy khá nhiều người chết, những người này cách ăn mặc không giống nhau, tướng mạo cũng khá là kỳ lạ, thật giống không phải một chủng tộc người.

Bỗng nhiên chính giữa, truyền tới leng keng leng keng tiếng đánh nhau!

Diệp Văn ánh mắt ngưng lại, quyết định vẫn là trước núp trong bóng tối quan sát một phen.

Ôm như vậy tâm tư, Diệp Văn đi tới chỗ cao, đào mở trước mặt bụi cỏ, trên cao nhìn xuống nhìn xuống đi.

Nhưng mà, cái này vừa nhìn có thể không được, Diệp Văn chỉ thấy được một mảnh trắng phau!

"Xuyt xuyt. . ."

Rất nhanh, một cột nước liền chảy tới trên mặt đất.

Diệp Văn xem ngốc, hẳn cảm thấy cái này thật buồn nôn lại thật. . . Con bà nó hương diễm kích thích!

"Là ai?"

Đột nhiên, cùng nhau khẽ kêu tiếng vang lên!

"Không được!"

Diệp Văn ám đạo không ổn, muốn lên lên lút lút rồi đi, chính là, lúc này "Xoạt" một chút, một cái băng lãnh trường kiếm liền đặt ở trước mặt hắn.

Nhìn trước mặt thiếu nữ vẻ chán ghét, Diệp Văn gian nan nuốt xuống chính mình ngum nước, không thể không nói, thiếu nữ này bộ dạng vẫn đúng là khá tốt, càng quan trọng là nàng thân hình còn rất nóng bỏng!

Chớ đừng nói chi là, Diệp Văn vừa liền xem người ta cái kia!

Trong nhất thời, Diệp Văn chỉ cảm thấy một đám lửa liền hướng chỗ bụng dưới thiêu đi.

"Ngươi thật buồn nôn!"

Thiếu nữ chán ghét nói một câu, liền muốn đem trường kiếm hướng trước mặt đưa đi.

Lúc này, Diệp Văn nào còn dám lại trầm mặc.

"Mỹ nữ, ta nói, đây là một cái mỹ diệu hiểu lầm, ngươi tin không?"

Lúng túng nở nụ cười, Diệp Văn rút co người, rồi xa thanh trường kiếm kia.

Thiếu nữ nhưng chỉ là lạnh lùng xem Diệp Văn liếc một chút, trường kiếm sắc bén chỉ vào Diệp tiểu đệ, giờ khắc này Diệp tiểu đệ đã là phần nợ giường nanh múa vuốt, dường như phải đem trước mặt tên thiếu nữ này giải quyết tại chỗ!

Diệp Văn bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Diệp tiểu đệ, chỉ có giữ yên lặng.

"Không lời nào để nói chứ?"

Thiếu nữ hừ lạnh một tiếng, liền muốn động thủ, đột nhiên ——

"Biểu tỷ, ngươi ở đâu? . . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56 :Diệp đại ca là người tốt!

"Biểu tỷ, ngươi đây là đang làm gì? !"

Từ trong rừng chỗ sâu, đi tới cùng nhau thân ảnh kiều tiểu, chỉ là cái này bóng người trước ngực lại khá đồ sộ, quả thực có thể dùng hung tàn để hình dung!

Theo thiếu nữ bước đi cước bộ, nàng này một đôi đại bạch thỏ liền run a run, dường như muốn đem người khác con ngươi cho choáng váng.

"Biểu tỷ, ngươi đây là muốn giết người sao?"

Thiếu nữ hấp háy mắt, manh manh đất bộ dáng, cắn ngón trỏ, nghi hoặc nhìn hai người.

Diệp Văn lên lút quan sát một chút bộ ngực thiếu nữ, không thể không nói, thực sự là đại lệnh người giận sôi a! Rõ ràng dậy thì không thẳng bằng a!

Diệp Văn có chút đau lòng thiếu nữ, bình thường mang theo đôi với bảo bối bước đi, có thể hay không một môi rất thảm.

Lúc này, Diệp Văn rồi lại cảm thấy một đôi băng lãnh ánh mắt ở theo dõi hắn, ánh mắt kia ý tứ rất rõ ràng: "Người nếu như dám lăm miệng, cô nài nài tha không người! Cần thận người nửa đời sau hạnh phúc!"

Không! Hắn là tính phúc đi!

Nhìn thiếu nữ ngạo kiều rồi đi, Diệp Văn không tự nhiên sờ sờ lỗ mũi, con bà nó, chuyện này là sao a!

"Này, biểu tỷ làm gì cầm kiếm chỉ người, người có phải là làm gì để biểu tỷ sinh khí sự tình a?"

Thiếu nữ vô tội nhìn Diệp Văn, rất thiên chân vô tà, rất đơn thuần bộ dáng.

"Ta cũng không biết a, ta chỉ là lạc đường!"

Diệp Văn dùng so với nàng còn đơn thuần ánh mắt nhìn thiếu nữ. . . Một đôi to lớn son phong.

"Hừ, người muốn làm gì?"

Cảm nhận được Diệp Văn ánh mắt, nghiêm Tư Tư lại như một con bị kinh sợ Tiểu Bạch Thỏ, dùng hai cánh tay chăm chú ôm chính mình này cực đại "Son phong" !

"Ta cho người biết, ta rất lợi hại, người tốt nhất không nên nghĩ cái gì không hảo tâm tư, không phải vậy. . ."

"Không phải vậy, ta nghiêm Tư Tư để người ăn không lộn tới đi!"

Nghiêm Tư Tư nói đến không phải vậy hai chữ, rất là buồn rầu cắn chính mình ngón trỏ, sau đó nghĩ đến cái gì, rất là kích động nói đến, cái này nhất kích động, nàng son phong liền điều a điều.

Bỗng nhiên, nàng nhỏ nhắn xinh xắn thân thể liền chịu đựng không ngon núi kia áp lực, cả người liền muốn hướng trên mặt đất đổ tới!

Cái đệt! Cái này bị chính mình đại bạch thỏ cho kiểm được? Diệp Văn xem khoe miệng rụt rụt, hắn vẫn là một lần nhìn thấy như thế kỳ hoa sự tình.

Diệp Văn thừa nhận, hắn tuy nhiên không phải một cái quân tử, nhưng cũng là một cái giúp người làm niềm vui Tam Hảo thiếu niên, cho dù Tam Hảo thiếu niên muốn đánh lên đầu ngoặc kếp, có thể cũng không là một cái Tam Hảo thiếu niên?

Liền, rất chuyện đương nhiên, Diệp Văn một bước về phía trước, đứng lúc bám trụ nghiêm Tư Tư. . . Này một đôi hung tàn đại gia hỏa, dùng Dương Quang Thiếu Niên, hot boy Học Trường cấp bậc từ tính giọng nói, nhu hòa nói: "Người —— không có sao chứ?"

Cái này nháy mắt, dường như trở nên cực kỳ an tĩnh.

Nghiêm Tư Tư sững sờ lắng, sau đó cúi đầu, trắng như tuyết cổ đỏ một mảnh, ngượng ngùng nói: "Không, không có chuyện gì, cảm ơn người. . . Ôi chào!"

Mạnh, nghiêm Tư Tư đột nhiên thất thanh gọi ra, oan ức cùng cực nhìn Diệp Văn, "Người làm gì thế nhéo người ta ở đâu?"

"Cái gì?"

Diệp Văn vô tội ánh mắt nhìn nàng.

Nghiêm Tư Tư một đôi màu xanh biếc con người đột nhiên trừng lớn khá nhiều, sau đó tỉ mỉ xem Diệp Văn một chút, gặp Diệp Văn ánh mắt bất biến, mới hơi hơi yên lòng.

Sau đó, đi tới Diệp Văn trước mặt, tới gần Diệp Văn trái tim nơi đó.

"Người làm gì thế?"

Diệp Văn "Nộ hỏa" chưa tiêu, lúc này, nghiêm Tư Tư lại dựa vào tới, quả thực cũng là hỏa thượng kiều du a!

"Ta muốn nghe nghe người nhịp tim đập khoái bất khoái, nếu như khó chịu, chứng minh người không có nói láo, ngạch, người tiếng tim đập rất nhanh, người đang nói dối!"

Nghiêm Tư Tư lập tức nhảy ra, rồi xa Diệp Văn, tức giận bĩu môi.

Diệp Văn con mắt hơi chuyển động, bỗng nhiên oan ức nói: "Ta oan uổng a!"

"Ta. . . Ta!"

"Tuy nhiên rất không tốt ý tứ, nhưng, thế nhưng, ta là một lần cùng nữ hài tử áp sát như thế, như thế thân cận, cho nên nhịp tim đập trở nên so bình thường hơi nhanh, là rất bình thường a!"

"Thật, giả?"

Nghiêm Tư Tư hồ nghi vọng Diệp Văn liếc một chút.

"Không tin? Người tiếp tục nghe nghe!"

Nghiêm Tư Tư nửa tin nửa ngờ lần nữa nằm nhoài Diệp Văn trên ngực,

Tuy nhiên, lần này, nàng rất rõ ràng nghe tiếng tim đập phi thường bằng phẳng.

"Kia, thật hey, người không có nói láo?"

Nghiêm Tư Tư con mắt tròn to lớn, phi thường chọc người, Diệp Văn cảm thấy không chịu nổi, giả vờ lúng túng tăng hắng một cái, đang muốn nói sang chuyện khác, chỉ nghe nghiêm Tư Tư nói: "Người lạc đường a, bằng không, đi theo ta đi! Ta mang người rồi đi nơi này!"

Nghiêm Tư Tư vỗ vỗ trước ngực phình bộ ngực, hào khí ngất trời bộ dáng.

Diệp Văn cảm thấy nàng rất thú vị, hơn nữa, xem vừa này ngạo kiều thiếu nữ phương hướng rồi đi cũng là nơi truyền thừa nơi đó, cho nên Diệp Văn

"Ta là một lần ra khỏi nhà, cái gì cũng không quá hiểu, người có thể chiếm được chiếu cố nhiều ta một chút a!"

"Không thành vấn đề, không thành vấn đề!"

Nghiêm Tư Tư cao hứng hí hai mắt, nói: "Người đi theo ta đi!"

Rất nhanh, Diệp Văn cảm thấy trước mắt cái này một mảnh khu vực cực kỳ quen thuộc, không khỏi mở miệng hỏi: "Cái kia, Tư Tư, người xác định người không có đi nhầm đường?"

"Xin mời gọi ta nghiêm Tư Tư!"

Nghiêm Tư Tư chăm chú cái chính nói, "Cái này, ta khả năng quên đi. . ."

Nàng rụt rụt cổ, rất lúng túng nói.

Diệp Văn vỗ vỗ cái trán, không lời nhìn màu xanh thăm thẳm bầu trời.

"Lần này, ta tới dẫn đường đi."

"A, nha."

Nghiêm Tư Tư không dám nhìn Diệp Văn, đem đầu cơ hồ chôn ở này trắng như tuyết con thỏ bên trong, nhưng mà, rất đúng dịp là, ở nghiêm Tư Tư phía dưới vừa vặn có một tảng đá.

"Cẩn thận!"

Diệp Văn mắt sắc, vội vàng đem nghiêm Tư Tư kéo vào trong ngực.

"Vút!"

Đột nhiên, một mũi tên nhọn từ Diệp Văn bên tai xẹt qua, sau đó, đồng một tiếng, bắn trúng Diệp Văn sau người một cây đại thụ, phát ra tiếng ông ông vang!

"Khúc đại ca, người làm gì a?"

Nghiêm Tư Tư chấn kinh nhìn cách đó không xa một người mặc Thú Bì thiếu niên, thiếu niên này chính cầm một tấm cây cung dài, hấn đối với nghiêm Tư Tư chất vấn, chỉ là hơi hơi lắc lắc đầu.

"Tư Tư, người mau tới đây, không nên cùng cái này buồn nôn gia hỏa sống chung một chỗ!"

Này ngạo kiều thiếu nữ, thư Tân Nhã xuất hiện ở Diệp Văn trước mặt, dùng một đôi cơ hồ phun lửa con người hung hăng nhìn chăm chăm Diệp Văn.

"Người tốt nhất hiện tại cách chúng ta xa một chút, không phải vậy lời nói, vừa này này một mũi tên bắn trúng cũng là người cái cổ!"

Diệp Văn lửa giận trong lòng thực không thể so thư Tân Nhã thiếu.

"Ha ha, hấn có loại lời nói tự hấn lại bắn một chút, thù một chút xem!"

Diệp Văn ánh mắt lạnh lẽo, ngữ khí băng hàn quát.

Thú Bì thiếu niên, Khúc Trường cung nghe Diệp Văn lời nói, cười ha ha, "Vốn Tân Nhã nói ngươi người này là tên cận bã, ta còn không tin, hiện tại vừa nhìn, quả thật như thế!"

"Tân Nhã, ngươi tránh ra, liền để người này cận bã mở mang kiến thức một chút ta Khúc Trường cung lợi hại!"

"Cũng được! Tur Tur, lại đây!"

Thư Tân Nhã lạnh lùng nghiêm nghị nói.

"Biểu tỳ, đây là làm sao, êm đẹp tại sao phải đánh đánh giết giết a, còn có, khúc đại ca ngươi làm cái gì vậy a!"

"Làm gì vừa đến đã bắn Diệp đại ca một mũi tên!"

Nghiêm Tur Tur gắt giọng.

"Tur Tur lại đây, ngươi tâm tư đơn thuần, chớ bị người này cận bã mê hoặc!"

"Biểu tỳ, Diệp đại ca là người tốt!"

Nghiêm Tur Tur chăm chú nói: "Hấn sẽ không hại ta!"

"Người tốt?" Thư Tân Nhã cười lạnh một tiếng, "Ngươi trước kia không phải bộ dáng này, có thể ngươi xem một chút chỉ cùng hấn ở một lúc, liền ngay cả ta lời nói đều không nghe sao?"

"Nếu như không phải ta đứng lúc chạy tới, ngươi không biết cũng bị hấn bắt cóc đi nơi nào! Theo ta đi!"

Nói, thư Tân Nhã liền hung bạo đem nghiêm Tur Tur cho lôi đi.

"Ha ha, hiện tại Tur Tur đi, ta xem ngươi còn có bản lĩnh gì ở trước mặt ta hung hăng!"

Khúc Trường cung lại một lần nữa đem mũi tên quay về Diệp Văn.

"Ta cũng muốn nói, để như vậy một cái đơn thuần thiếu nữ nhìn thấy ngươi thể thăm bộ dáng, đối với nàng cũng không được, ngươi biết không, ta vừa này tại sao không động thủ?"

"Cũng là sợ hủy cái này đơn thuần thiếu nữ trong lòng mỹ hảo thế giới!"

Lúc này, Diệp Văn từng bước từng bước đi ra, lời nói dày đặc gần từng chữ một: "Vừa này một mũi tên mỗi thù, có phải là nên làm cái hiểu biết?"

"Xin lỗi, Tur Tur, ta không phải một người tốt. . ."

Diệp Văn chậm rãi nhắm mắt.

Mối thù này, nhất định phải báo!

"Dám ở ta Khúc Trường cung trước mặt nhắm mắt? Ngươi thật không phải bình thường tự đại! Hơn nữa, ngươi cũng rất buồn cười!"

"Bất kể là ai, cũng không dám ở ta Khúc Trường cung trước mặt sợ ý, Ta tin tưởng ngươi là một cái! Cũng sẽ là cái cuối cùng! Lại cho ngươi một cơ hội, mở mắt đi!"

"Không phải vậy, ngươi chết cũng không biết chết như thế nào!"

"Từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy!"

Lúc này, Diệp Văn hét lớn một tiếng! Con mắt vẫn là nhắm!

Chương 57 : Ly Hợp kiếm thuật! Thần Cung vô địch!

"Người muốn chết! —— "

Vút! Vút! Vút! Âm! ! !

Khúc Trường Cung nộ, trực tiếp cài tên giương cung, chỉ là trong nháy mắt, cung tựa như trăng tròn, ba mũi tên nhọn liền mang theo mạnh mẽ lực đạo hướng về Diệp Văn vọt tới!

"Ai chết còn chưa chắc chắn đây!"

Diệp Văn nhếch miệng lên, mang theo cười lạnh, ở mũi tên tiến đến thời gian, thân hình bỗng nhiên tiêu tan!

"Chết đi đâu?"

Khúc Trường Cung trong mắt mang theo nghi vấn, bỗng nhiên, hấn đường như nghĩ đến cái gì, thân thể đột nhiên nghiêng về phía trước, sau đó, một cái xoay người lại, cặp chân liên tiếp đá ra!

Bang bang! Bang bang bang bang! !

Liên tiếp nện đập, phát ra giống như rang đậu giống như bùm bùm giòn vang thanh, chỉ thấy Diệp Văn song quyền chém ra, sau đó, lấy khuỷu tay tăng tăng va chạm Khúc Trường Cung hai chân!

"Oanh —— oanh —— oanh —— "

Vài đạo tiếng nổ lớn sau, một bóng người khuynh khắc thời gian liền tung bay đi ra ngoài, này chính là Khúc Trường Cung!

Khúc Trường Cung dù sao không kịp phản ứng, hơn nữa Diệp Văn tu hành Long Tượng Già Diệp Thể, một thân Khí Lực cỡ nào cự đại, Dĩ Thuần túy cày mạnh đối kháng so đấu.

Khúc Trường Cung căn bản không phải Diệp Văn đối thủ!

"Ta muốn người chết! —— "

Bị Diệp Văn nện đứt hai chân, nhìn chỗ đùi một bãi đỏ tươi vết máu, Khúc Trường Cung gào hét lên: "Mũi tên tâm ý cảnh!"

"Thiên Lang Phá Quân!"

Vút!

Trong giây phút này, Khúc Trường Cung biến ảo ra hơn mười đạo hư huyền thân ảnh, những này bóng người đem Diệp Văn trong ngoài vây cái hiểu! Một con con ruồi đều bay không vào trong!

"Xoạt", sau đó, những này thân ảnh đột nhiên lại chồng chất cùng Khúc Trường Cung dung hợp lại cùng nhau, càng ở giương cung sau khi, Khúc Trường Cung rút cuộc bắn ra liên tiếp mũi tên!

Bồng!

Chỉ thấy trong hư không xẹt qua liên tiếp đen nhánh bóng tên, một con cự đại sói đen đột nhiên dần hiện ra thân ảnh, càng thêm đáng sợ là ở này con cự lang chu vi quay chung quanh từng ngôi sao!

Không, đây là Khúc Trường Cung mũi tên biến thành!

Mũi tên tâm ý cảnh! Thiên Lang Phá Quân —— Huyền Giai cao cấp!

"Người đi chết đi cho ta! —— "

Khúc Trường Cung trong mắt loé ra một vết vệt dữ tợn.

"Người cho rằng, cũng chỉ có người hiểu ý cảnh sao?"

Không ngờ, Diệp Văn vào lúc này khẽ cười một tiếng, biểu hiện cực kỳ bình tĩnh, khóe miệng hơi vênh lên, tựa hồ đối với Khúc Trường Cung tuyệt sát kỹ năng không để ý chút nào!

"Ý Cảnh —— gió!"

Chỉ thấy Diệp Văn phun ra băng lãnh cùng nhau âm, trong mắt cấp tốc xẹt qua một trận cuồng phong, không chỉ như vậy, Diệp Văn mắt đồng cũng là đột nhiên co rụt lại, ngay tiếp đó, hóa thành màu trắng bạc!

"Tán!"

Diệp Văn dò ra tay phải, nắm vào trong hư không một cái, trong phút chốc, toàn bộ thân hình liền biến thành từng đạo gió nhẹ, khí lưu, biến mất ở bên trong thế giới này.

"Làm sao có khả năng! !!"

Khúc Trường Cung đồng tử mắt rụt, con ngươi hóa thành to bằng mũi kim, đầy mặt không thể tin tưởng.

"Cối đời này không có cái gì là không thể!"

Dứt lời, Khúc Trường Cung chỉ cảm thấy thấy lạnh cả người xông thẳng đỉnh đầu, muốn phản kích thời gian, làm thế nào cũng không kịp!

Chỉ thấy từng đạo hư huyền tàn ảnh từ phía sau hấn lược đến trước mắt, ngay tiếp đó, thấy hoa mắt, làm sao cũng không nhìn thấy Diệp Văn thân ảnh, tùy theo mà tới là một luồng kịch liệt cảm giác đau đớn!

Đừng! Một quyền! Khúc Trường Cung thân thể bay về phía sau đi, lúc này! Bóng đen kia lại phiêu đến sau lưng của hắn, lại là một quyền!

Ầm!

Liền như vậy tới lui ai đến mấy lần, Khúc Trường Cung đã liên tiếp phun ra vài son môi điểm điểm máu tươi, mũi bầm mặt sưng, một tấm anh tuấn mặt đã hoàn toàn không ra hình thù gì!

"Tuyệt Hồng Trần!"

Lúc này, Khúc Trường Cung vẫn chưa hoàn toàn đã hôn mê, đột nhiên nghe Diệp Văn băng lãnh âm, rốt cuộc cố không được bộ mặt, thê lương hô to một tiếng: "Cứu mạng a!"

Vút!

Cùng lúc đó, Diệp Văn thân thể từ mặt đất chui lên! Hóa thành cùng nhau trắng như tuyết lưu quang!

"Xảy ra chuyện gì!"

Ở phía trước hành tẩu Thư Tân Nhã hơi nhượng mảy.

"Biểu tỳ, được, thật giống là khúc đại ca tiếng kêu thảm thiết!"

Nghiêm Tư Tư khẽ nhếch sáng bóng miệng nhỏ, ngốc manh nói.

"Không thể!"

Chính là vừa nãy đạo kia tiếng kêu thảm thiết thật là Khúc Trường Cung không thể nghi ngờ!

"Đáng chết! Là người kia cặn bã!"

Thư Tân Nhã vội vội vàng vàng quay người lại!

Nghĩ có thể lần nữa nhìn thấy Diệp đại ca,

Nghiêm Tư Tư cũng rất cao hứng, nhún nhảy một cái theo Thư Tân Nhã hướng tại chỗ đi đến. . .

"Oanh. . ."

Trên bầu trời, một vệt sáng mang theo băng lãnh tuyết tiết tinh thể, lấy một cái vượt qua thường nhân tưởng tượng tốc độ rơi xuống!

"Dừng tay —— "

Mất thấy nguy hiểm cách Khúc Trường Cung càng ngày càng gần, Thư Tân Nhã cố không được ần giấu thực lực, trường kiếm trong tay giống như hoạt giống như vậy, đột nhiên từ trên người nàng bay đi!

"Vút! Xèo xèo xèo!"

Thanh trường kiếm kia đột nhiên tăng tốc độ, cùng hư không phát ra mảnh liệt ma sát, ong ong ong tiếng vang cũng liên tiếp không ngừng.

"Đây là Ly Hợp kiếm thuật? Trời ạ, biểu tỳ ngươi làm sao có thể sử dụng nguy hiểm như vậy kiếm thuật!"

Ly Hợp kiếm thuật, chính là Đông Hải Kiếm Ly tông trấn tông kiếm thuật một trong, đứng hàng Địa Giai cao cấp!

Thư Tân Nhã sử dụng như thế đáng sợ kiếm thuật, Diệp đại ca còn có thể sống mệnh?

Nghiêm Tư Tư chỉ cảm thấy thân thể mình, vào lúc này đột nhiên trở nên mềm yếu vô lực, lập tức ngã xuống.

May là sau người là một gốc cây cổ thụ, cho nên nghiêm Tư Tư mới không có rơi ngã, chỉ là y ôi tại nơi đó.

"Không, biểu tỳ, ngươi khi nào trở nên như thế tàn nhẫn?"

Nghe biểu muội lời nói, Thư Tân Nhã cũng cảm thấy chính mình có chút tàn nhẫn, Ly Hợp kiếm thuật vừa ra, cho đến tận này vẫn chưa có người nào có thể sống mệnh, chỉ là, nghĩ đến Diệp Văn nhìn trộm chính mình chuyện này!

Nàng liền cảm thấy một trận chán ghét cùng xấu hổ, hận không thể đem Diệp Văn lúc từng miếng thịt!

"Oanh —— oanh —— "

Rốt cuộc, ở chỉ chớp lát sau, thanh trường kiếm kia chia ra làm sáu, tạo thành một cái Kiếm Trận, chính ôm cây đợi cỏ chờ đợi Diệp Văn tự chui đầu vào lưới!

"Rào!"

Trên bầu trời Diệp Văn vừa bay xuống, Ly Hợp Kiếm Trận liền khuynh khắc thời gian vây quanh đi tới, không nhìn thẳng Diệp Văn những băng lãnh đó Hàn Lưu, đối kháng chính diện Tuyệt Hồng Trần!

Diệp Văn chỉ thấy được sáu thanh trường kiếm lấy Nhất Tự Trường Xà Trận xông tới hấn lại đây!

"Muốn chết! —— "

Diệp Văn hàm phẫn một kích, tuyệt không lưu thủ, Tuyệt Hồng Trần điểm cách hợp Kiếm Trận bên trên!

Oanh long!

Một tiếng vang thật lớn sau khi, sáu thanh trường kiếm dồn dập bị đóng băng lại, sau khi, kèn kẹt ca một mảnh giòn vang mà lên, sáu thanh trường kiếm toàn bộ vỡ vụn!

Tuy nhiên, cùng lúc đó, bên dưới Khúc Trường Cung lại bắt lấy cái cơ hội này, lộn một vòng, chạy trốn Diệp Văn phạm vi công kích!

"Tiểu tử, đây là ngươi buộc ta!"

Khúc Trường Cung thần sắc điên cuồng, dữ tợn nở nụ cười, nhưng là đem chính mình cây cung dài cho làm đoạn!

"Ngươi nổi điên sao?"

Nhìn thấy một màn này, Diệp Văn khinh thường cười cười, chế nhạo nói.

"Chết đã đến nơi, ngươi còn bật cười?"

Khúc Trường Cung dùng xem như người chết ánh mắt nhìn chằm chằm Diệp Văn!

"Đừng dùng loại kia ánh mắt nhìn chằm chằm ta, điều này làm cho ta rất khó chịu, ta khó chịu hậu quả chính là rất nghiêm trọng, chớ ép ta đem ngươi con ngươi đào móc ra!"

"Ngươi dám! !"

Mạnh, cùng nhau hét to thanh đột nhiên tự trong thiên địa quán triệt mà lên, chỉ thấy phía trước hư không hoàn toàn mờ hồ, mờ hồ xuất hiện một toà kiến trúc liên miên phù đệ.

Sau khi, đi tới một cái từ đường bên trong, ở bên trong này, một cái trung niên áo đen nam tử chính mục quang băng lãnh nhìn Diệp Văn!

"Vút!"

Đột nhiên, cái này uy nghiêm trung niên nam tử mạnh mẽ cầm lấy từ đường trên mặt bàn cung phụng một tấm cây cung dài, cái này cây cung dài vừa nhìn liền không phải cái Phàm Phẩm!

Vút! ——

Chỉ thấy trung niên nam tử bắn ra mũi tên càng là vượt qua không biết nhiều xa xôi khoảng cách, lập tức liền đến đến Diệp Văn trước mặt!

"Không được!"

Diệp Văn đồng tử bỗng nhiên co rụt lại!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58 :chịu đến Diệp Văn làm nhục Thư Tân Nhã!

Leng keng Keng!

"Hệ thống nhắc nhở, nguy hiểm trị bạo biểu! Kiến nghị chủ ký sinh trực tiếp thoát đi!"

"Đáng chết! Thật không ngăn được!"

Này mũi tên nhọn cách Diệp Văn càng ngày càng gần, cũng làm cho Diệp Văn cảm nhận được tử vong khí tức!

"Cân Đầu Vân!"

Bất đắc dĩ, Diệp Văn chỉ phải triệu hoán Cân Đầu Vân, vút! Diệp Văn chân đạp mây trắng, trực tiếp bay lên không trung!

Càng ở sau khi, Diệp Văn sau lưng "Rào" một tiếng, một đôi vô hình Phong Chi Dực mạnh mẽ mở ra, mang theo Diệp Văn bay nhanh rời đi nơi đây.

Chỉ là, này mũi tên nhọn nhưng là theo đuổi không bỏ, hung hăng đi theo Diệp Văn sau lưng, này bay nhanh tốc độ thậm chí bởi vì cùng hư không kịch liệt ma sát, phân sau trực tiếp lên một đám lửa.

"Muốn đi? Thương tổn ta cây cung dài khúc gia con cháu, trên trời dưới đất, cũng không còn người chạy trốn nơi!"

Xa xôi "Cung Thần" phủ đệ.

Lúc này, một cái trung niên nam tử mặc áo đen, sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm Diệp Văn phương hướng, chỉ thấy hắn một đôi con ngươi hiện ra trùng trùng hình thái!

Cung Thần hậu nhân, trời sinh trùng trùng!

Cái này trùng trùng có thể nhìn thấu hết thảy hư vọng, càng có thể bên ngoài ngàn dặm người không chỗ che thân hiệu quả!

"Àm —— "

Trung niên nam tử song chỉ néo mũi tên, lần nữa bắn ra ba mũi tên, lần này, ba mũi tên nhọn lập tức liền xuất hiện ở Diệp Văn trước mặt!

Oanh một tiếng!

Ba mũi tên nhọn dồn dập nổ bung, hóa thành ba đám thấu xương Băng Phách tiến vào Diệp Văn trái tim bên trong.

Đông! Một mũi tên khiến Diệp Văn trái tim trực tiếp ngưng đập!

Thùng thùng!

Hai mũi tên, Diệp Văn toàn thân đều bị đông cứng, càng là hóa thành một ngôi tượng đá!

Ba mũi tên, trực tiếp đem Diệp Văn bắn vào đỉnh núi bên trong!

Nhìn thấy một màn này, trung niên nam tử mới hơi hơi dễ chịu một chút, ở trong lòng hấn, Diệp Văn lúc này chắc chắn phải chết!

"Oanh ~ "

Chỉ thấy nam tử mặc áo đen quanh người hư không từng trận kịch liệt ba động, một hồi lâu, nhưng là xuất hiện ở Khúc Trường Cung trước mặt!

"Hài nhi chẳng ra gì, để lão tổ thất vọng!"

Nhìn thấy người này, Khúc Trường Cung lập tức quỳ xuống lạy.

Vốn trung niên nam tử là rất phẫn nộ, phẫn nộ Cung Thần hậu nhân sẽ bị người đánh thê thảm như vậy, chỉ là vừa thấy được Khúc Trường Cung thảm trạng, trong miệng không khỏi nhu hòa nói: "Không sao, ngươi đã làm rất tốt, chỉ là, Gia Tộc Quy Củ không thể phá. . ."

"Nếu ngươi cung hủy, như vậy sẽ trở lại đi!"

Khúc Trường Cung trầm mặc xuống, sau đó, nói với Thư Tân Nhã: "Lần này cảm ơn ngươi, nếu không là ngươi ra tay, ta chỉ sợ sớm đã chết!"

Thư Tân Nhã lúc này trong lòng nhưng là vô cùng hưng phấn, nàng không nghĩ tới Khúc Trường Cung lại lịch lớn như vậy, trong gia tộc lão tổ dĩ nhiên chính là như thế một cái siêu cấp cường giả!

Hoàn Huyết Hư Không, cái này tới thiếu phải là Vũ Hoàng cường giả a!

Nàng Thư gia ở Đông Hải cũng coi như là Đỉnh Tiêm Thế Lực, chính là trong tộc mạnh nhất lão tổ cũng tuy nhiên là Võ Quân, cùng Vũ Hoàng chính là cách biệt rất xa a!

"Không, không khách khí."

Thư Tân Nhã bên tai đều đỏ.

Nghĩ đến cái này trước kia đối với mình lạnh lùng phi thường Thiên Chi Kiều Nữ lộ ra như thế một bộ Tiểu Nữ Nhi tư thái, Khúc Trường Cung trong lòng không khỏi cười lạnh một tiếng, "Xem ra, ta vẫn là xem trọng ngươi!"

"Cây cung dài, sau đó đừng tìm bực này nông thôn Thôn Cô giao du, lúc này hạ thấp thân phận ngươi!"

Trung niên nam tử từ tốn nói.

"Lão tổ hiểu lầm, hài nhi chỉ là mới tới nơi đây, còn cần nơi này Thổ Dân vô gia chỉ dẫn, ta xem nữ tử này ngoại hình vẫn không sai, một đường làm bạn cũng coi như đẹp mắt, cho nên cùng nàng cũng coi như quen thuộc."

"Chỉ là, không nghĩ tới nữ tử này như thế không biết tốt xấu. . . Ai!"

Nói, Khúc Trường Cung than dài một tiếng.

"Được, chúng ta đi!"

...

"Khúc Trường Cung!"

Thư Tân Nhã đột nhiên nghe Khúc Trường Cung lời nói, hoàn toàn sững sờ! Thẳng đến lúc này mới phản ứng được, hận ý cuộn cuộn cắn răng cắn lợi răng!

Nàng không nghĩ tới Khúc Trường Cung như thế vô si, dọc theo con đường này, Khúc Trường Cung có thể nói là hoàn toàn đúng nàng muốn gì được đó, nàng nói hướng đông, Khúc Trường Cung liền chắc chắn sẽ không đi tây!

Thế nhưng, vạn vạn không nghĩ đến Khúc Trường Cung trở mặt sẽ đảo đến nhanh như vậy!

Thư Tân Nhã không biết là, đối với Khúc Trường Cung mà nói, hấp dẫn là Thư Tân Nhã này cự người ngoài ngàn dặm lạnh lùng cùng cao quý!

Tuy nhiên,

Hiện tại nhìn thấy Thư Tân Nhã bộ dáng này, hấn liền biết nữ nhân này cùng những kia dong chi tục phần không có khác nhau lớn bao nhiêu, đều giống nhau thấy Người sang bắt quàng làm họ!

Sau cùng, Thư Tân Nhã cũng sẽ đi tới nghiêm Tư Tư trước mặt, phát hiện nàng đang đào đỉnh núi trên Diệp Văn bị sa vào động khẩu.

"Ngươi, ngươi đang làm gì? Ngươi không sẽ muốn cứu tên rác rưởi kia chứ?"

"Ngươi đừng nói chuyện với ta, ta không quen biết ngươi! Biểu tử, ta phát hiện ngươi biến! Trờ nên ta đều không quen biết ngươi!"

Nghiêm Tư Tư gào khóc hô.

Thư Tân Nhã khòe miệng rụt rụt, trong lòng tự giễu nói: "Đó là bởi vì, ngươi từ trước tới nay chưa từng gặp qua ngươi biểu tử bộ mặt thật sự!"

"Ta vào đi thôi, thực lực ngươi quá thấp, trong này nếu như chui ra một con lợi hại hung thú đi ra, ngươi nhưng là gặp xui!"

Nghiêm Tư Tư không thể tin tưởng nói: "Ngươi phải cứu hần?"

"Hừm, tôi thiếu hần so một cái nào đó vong ân phụ nghĩa người cường nhiều. . ."

Thư Tân Nhã lập lòe nước đôi nói, xác thực, đối với nàng mà nói, Khúc Trường Cung hành vi không khác vong ân phụ nghĩa. . .

"Hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh cả người HP thiếu nghiêm trọng, khấu trừ chủ ký sinh 20 ngàn EXP đổi lấy thập toàn đại bổ đan một hạt."

"Chú: Thập toàn đại bổ đan chính là siêu cấp Đại Bổ đan được, một hạt liền có thể làm cho chủ ký sinh đầy máu, tuyệt đối đáng giá!"

Hệ thống lãnh đạm âm thanh chậm chậm vang lên, làm thế nào cũng che giấu không này Giáo Trá như Hồ bi ối tiềm chất. . .

Sự thực, thập toàn đại bổ đan chỉ cần 10 ngàn EXP liền có thể đổi lấy!

Hệ thống phát hiện, mỗi lần Diệp Văn trọng thương thời gian, đều là nó phát tài thời điểm!

...

"Thư Tân Nhã, ngươi cái này kỹ nữ! Ta muốn làm, chết ngươi!"

Đột nhiên, Diệp Văn mạnh quát to một tiếng, chớp mũi, trên trán đều là mồ hôi lạnh, không trách hần như thế, nếu không là Thư Tân Nhã ngăn cản hần một hồi, Khúc Trường Cung sớm đã bị hần giết!

Nào đến phiên hần làm đoạn cây cung dài, đưa đến lão tổ cứu binh, đánh mình đến như vậy thảm! Cơ hồ cứu tử nhất sinh!

"Người nào!"

Lúc này, Diệp Văn lại cảm chính mình Thiệu Hoa thần kiếm, nhìn thanh kiếm thần này, Diệp Văn cũng là có chút đau lòng, nếu như thần kiếm còn thức tỉnh lời nói, quần hần tới mấy cái lão tổ, đều phải chết! !

"Không biết, thần kiếm như thế nào mới sẽ hoàn toàn thức tỉnh lại. . ."

Ở Diệp Văn nhìn thần kiếm thời điểm, Thư Tân Nhã đã đi tới, nhìn thấy bên trong băng thiên tuyết địa giống như cự đại cung điện, hơi hơi bị kinh ngạc.

Ở nàng nhìn thấy Diệp Văn thời điểm, càng là sắc mặt kịch biến: "Ngươi chưa chết? Hơn nữa, vẫn không có bị thương? !"

"Rất bất ngờ đi!"

Diệp Văn lộ ra nụ cười dữ tợn, trong mắt sát khí ngập trời.

Vút!

Diệp Văn thực lực, Thư Tân Nhã cũng đã gặp qua, liền nàng mạnh nhất Ly Hợp Kiếm Trận đều bị Diệp Văn phá, cho nên, nàng hoàn toàn không phải Diệp Văn đối thủ!

Lúc này, nhìn thấy Diệp Văn không bỏ nụ cười, lập tức sợ đến xoay người bước đi!

Chỉ là, nàng nhanh hơn nữa đều sắp tuy nhiên Diệp Văn Cân Đầu Vân!

"Muốn đi? Ngươi đi được sao?"

Diệp Văn cực kỳ ôn hòa nhiều cười nói, nghiêng người tới gần Thư Tân Nhã.

Thời khắc này, Thư Tân Nhã thực sự là khòe không ra nước mắt, chỉ thấy nàng con ngươi đi dạo, bỗng nhiên ôm chặt Diệp Văn.

"Ngươi không là nói muốn muốn làm chết ta sao? Tốt, ngươi giết chết ta đi!"

Thư Tân Nhã lời nói lộ ra một luồng mị lực khác thường, chỉ thấy nàng lúc này sóng mắt lưu chuyển, trong con ngươi toả ra từng trận tia sáng kỳ dị!

"Cút!"

Diệp Văn chỉ cảm thấy buồn nôn!

Chính là, Thư Tân Nhã lại cười khúc khích, nhẹ nhàng lấy môi đùa bỡn Diệp Văn vành tai.

Lúc này, Diệp Văn tuy nhiên rất đáng ghét Thư Tân Nhã, chính là Thân Thể Bản Năng lại không bị hấn không chế, hấn cũng không nghĩ tới Thư Tân Nhã xem ra một bộ băng thanh ngọc khiết, lạnh lùng nữ thần bộ dáng, càng sẽ tu luyện một loại Mị Thuật!

"Lăn ra!"

Diệp Văn lại một lần nữa đẩy ra Thư Tân Nhã, chính là Thư Tân Nhã một con thon dài chăm chú câu ở Diệp Văn bờ eo trên.

Diệp Văn trong lòng một mảnh chán ghét, trực tiếp đưa tay ra nắm bắt Thư Tân Nhã cái cổ!

Trong lúc nguy cấp này bên trong, Thư Tân Nhã trong lòng hoảng hốt, là mạng sống, hoàn toàn buông xuống trong lòng nhục nhã, mặt khác một cái chân cũng treo lên, sau đó cấp tốc đứng đưa vênh cao cái mông!

Diệp tiểu đệ đang lập tức liền "Nộ" !

"Ngươi thật sự cho rằng ta không dám giết ngươi sao?"

Diệp Văn hai tay chăm chú nắm bắt Thư Tân Nhã cái cổ, khiến cho Thư Tân Nhã cái lưỡi đình hương không tự chủ được lộ ra, dường như là nhận biết được chính mình cách tử vong không xa.

Thư Tân Nhã đem cả người Mị Thuật sử dụng, cái mông đang đưa càng ngày càng gấp rút, không biết xảy ra chuyện gì, Diệp Văn hai tay nhưng dần dần không còn khí lực.

Chỉ là dùng một đôi vắn vện tia máu con mắt hung hăng nhìn chăm chăm Thư Tân Nhã.

Thư Tân Nhã hồn nhiên không sợ, càng đẹp để phun ra cái lưỡi thom tho, vũ mị liễm sáng bóng sáng chói lạn môi.

Dường như là thập toàn đại bổ đan hay là Thư Tân Nhã Mị Thuật lên hiệu quả, Diệp Văn vô lực trụ Thư Tân Nhã sau cổ, cùng nàng hôn sâu đứng lên.

Ngay sau đó, tay phải càng là trực tiếp đưa nàng quần trắng xé mở, đào mở một cái bắp đùi, hung hăng chen vào.

Cùng lúc đó, một đóa Mai Hoa chậm chậm hé mở.

Thư Tân Nhã chảy xuống nước mắt, nàng không phải đau, là cảm thấy rất lớn nhục nhã!

Nàng là mạng sống, dĩ nhiên như thế câu dẫn một cái nam tử, càng là thi triển không muốn người biết Mị Thuật!

"Diệp Văn, sớm muộn cũng có một ngày, ta sẽ đem ta chịu đến sỉ nhục trả lại mười lần!"

Tuy nhiên ở bây đặt lời hung ác, thế nhưng, hiện tại nàng chỉ có thể toàn tâm toàn ý lấy lòng Diệp Văn, không phải vậy, Diệp Văn là sẽ thật giết nàng!

...

"Ồ, tiểu thư, ngươi là người phương nào?"

Ở trong phi hành Khúc Trường Cung bởi vì một mối, cho nên ở một chỗ dòng suối nhỏ nghỉ ngơi, nhưng không nghĩ đụng tới một cái cực kỳ mỹ lệ thiếu nữ.

"Ta gọi An Diệu Khả, đúng, ngươi biết Tuyết Long Phong một thanh kiếm thần bị người cướp đi sao?"

"Cái gì!"

Trung niên nam tử, có mũi tên hoàng danh xưng khúc vệ đột nhiên thất thanh nói.

Chương 59 : khi ta nữ nô ta liền buông tha ngươi!

Một mảnh tuyết trắng mênh mang sơn phong.

Cuồng phong gào thét, thổi vào khá nhiều Phong Tuyết, rơi vào Tuyết Long Phong Phong Chủ trước người.

Giờ khắc này hân , trong lòng băng lãnh đến mức tận cùng.

"Phong Chủ, đừng nói ta không nể mặt ngươi, hạn ngươi ở trong vòng một ngày tìm ra cái này ngoại môn đệ tử, bằng không, ta san bằng ngươi toà này Tuyết Long Phong!"

Nhìn trước mặt người đàn ông trung niên này, Tuyết Long Phong Phong Chủ, Niệm Ngữ Khê chậm rãi ngẩng đầu, nhưng là nhìn một bên ngồi An Diệu Khả.

"Ta làm sao ở trên thân thể ngươi cảm nhận được bốn môn công pháp khí tức?"

Nghe Niệm Ngữ Khê lời nói, An Diệu Khả nhưng là khe khẽ mỉm cười, "Ta cảm thấy, giờ khắc này Phong Chủ nên đem quan trọng nhất sự tình đặt ở cái này ngoại môn đệ tử trên thân."

"Thái Hòa hoàng triều, cây cung dài khúc gia mũi tên hoàng muốn tiêu diệt ngươi Tuyết Long Phong thực sự là giản đơn hết sức!"

"San bằng Tuyết Long Phong không phải là một câu lời nói suông!"

Cho dù an giã có thể từ trước là Tuyết Long Phong thánh nữ, nhưng nàng thân cận người, còn có trung thành cấp dưới đều bị Diệp Văn cho giết.

Cho nên, nàng hiện tại là một người cô đơn, đối với hiện tại Tuyết Long Phong cũng không có bao nhiêu cảm tình.

"Phong Chủ, ngươi đáp ứng hân đi!"

Giờ khắc này, mấy cái khác Phong Chủ cũng là liền vội vàng nói, khúc vệ toà ra khí thế thật rất mạnh mẽ, để bọn họ một trận hải hùng khiếp vía.

Niệm Ngữ Khê cau mày, trầm tư không nói.

...

Vẫn là ngọn núi kia, vẫn là cái kia động khẩu.

Thư Tân Nhã sợ hãi mềm mại đáng yêu khóc không ra tiếng: "Ngươi hay là muốn giết ta sao?"

Diệp Văn nắm Thiệu Hoa thần kiếm , trong mắt một mảnh lạnh lùng.

"Ngươi giết đi. . ."

Thư Tân Nhã bị thâm nộ nụ cười, giọt nước mắt treo đầy trên mặt, càng là buông ra toàn bộ tâm thần, không có một chút nào phòng ngự, làm Diệp Văn Kiếm Nhất điểm một điểm tới gần nàng ở ngực lúc, nàng vẫn là thờ ơ không động lòng!

Chỉ là, làm Diệp Văn nhìn thấy nàng ở ngực, chỗ đùi bầm tím lúc, trở về nghĩ đến Thư Tân Nhã mới vừa cho lấy cho bỏ, không thể không nói, đáng đáp kia Thư Tân Nhã có một luồng mị lực khác thường.

Hơn nữa, nàng Mị Thuật cũng làm cho Diệp Văn cảm nhận được một luồng rất lớn khoái cảm.

Nguyên lai, làm chuyện như vậy còn có nhiều như vậy hoa dạng, tư thế. . .

Tuy nhiên, để Diệp Văn kinh ngạc nhất là Thư Tân Nhã vẫn là một cái nơi.

Nói cách khác, chính mình là nàng một người đàn ông, nghĩ tới đây, Diệp Văn mặt lộ vẻ ra một tia vẻ cổ quái.

"Ngươi không là muốn giết ta sao? Tới a!"

Thư Tân Nhã gặp Diệp Văn do dự , trong mắt lóe qua một tia vẻ mừng rỡ, trắng nõn thủ chương lại có thể nắm thật chặt Thiệu Hoa thần kiếm, tùy ý máu tươi chảy xuống, đôi mắt thâm tình một mảnh nhìn Diệp Văn.

"Àm!"

Diệp Văn rung cổ tay, một luồng Khí Khí xuyên vào Thiệu Hoa thần kiếm, thẳng đem Thư Tân Nhã chấn khai.

"Ngươi cho rằng ta không biết ngươi xiếc? Ngươi muốn chết? Có thể, ta cho ngươi cái cơ hội, chính ngươi tự sát đi!"

Diệp Văn phục hồi tinh thần lại, cười lạnh nói.

Thư Tân Nhã sắc mặt dần dần trở nên băng lãnh, ánh mắt lóe ra không ngừng, nhìn Thiệu Hoa thần kiếm, làm thế nào cũng không lấy tới.

"Bị ta đoán đúng chứ? Ngươi muốn sống?"

Thư Tân Nhã bị Diệp Văn nhìn ra xiếc, cũng cố không được giấu diếm tâm tư, bàn tay trắng nõn liêu đi bên tai sợi tóc, có một phen đặc biệt phong tình ôn nhu nói: "Ngươi thả ta? Có được hay không?"

"Còn có, ta là đi vào cứu ngươi."

"Ngươi còn muốn gạt ta?"

"Không có, không tin ngươi đợi lát nữa đi ra ngoài, hỏi một chút Tư Tư."

"Chờ đến khi Tư Tư trước mặt, nàng e sợ làm sao cũng sẽ không để cho ta giết ngươi chứ? Ngươi cái này đánh bàn tính là được, đáng tiếc, quá đàn một điểm!"

"Thật sự coi ta đùa ngốc trên chộc sao? !"

Diệp Văn nhất thời trong lòng giận dữ, nhìn Thư Tân Nhã bại lộ thân thể, không khỏi tà tà nở nụ cười, "Được, ta cho ngươi một cái mạng sống cơ hội!"

"Lại đây!"

Nhìn thấy Diệp Văn tà ác nụ cười, Thư Tân Nhã bản năng hướng hậu diện trên tường tới gần, run thanh, hỏi thăm "Ngươi, ngươi muốn làm gì?"

"Làm gì? Ngươi như thế sợ hãi làm cái gì a? Ngươi vừa nãy không phải rất nhiệt tình sao!"

Nhìn Diệp Văn từng bước từng bước tới gần, Thư Tân Nhã chăm chú cắn môi dưới, vừa nãy sự tình tuyệt đối là nàng một đời thống khổ, cực không muốn hồi ức sự tình!

Chính là,

Hiện tại . .

"Ta sẽ cùng ngươi làm một lần, ngươi liền buông tha ta? Có được hay không?"

Thư Tân Nhã không thể không nói đạo, bây giờ nàng là thịt cá, Diệp Văn là đao thớt, tình thế không bằng người, chỉ có thể như thế.

Thế nhưng, nàng đôi mắt chỗ sâu là một mảnh lửa cháy hừng hực!

"Chờ xem, chỉ cần để ta tránh được lần này, ta sẽ để ngươi sống không bằng chết —— "

Thư Tân Nhã trong mắt lập lòe cực kỳ nồng nặc hận ý quang mang.

"Ngươi rất hận ta a?"

Đột nhiên, Diệp Văn nói.

"Không có, tuyệt đối không có chuyện!"

Thư Tân Nhã một mặt oan ức.

Nhìn nàng này tấm thân thái, Diệp Văn hồi tưởng lại một lần gặp mặt lúc, Thư Tân Nhã vênh vào hung hăng, chính mình chẳng qua trong lúc vô tình, nhìn nàng một lần cái kia. . .

Nàng liền hận không thể giết chính mình!

Khà khà, hiện tại cũng là báo thù thời điểm!

"Ngươi cho ta quỳ xuống!"

Diệp Văn quát.

Thư Tân Nhã trầm mặc một hồi, lại chỉ có thể nghe theo.

"Cong lên mông! Lại tiểu tiện cho ta xem!"

Nghe nói, Thư Tân Nhã mạnh ngẩng đầu, cắn răng nghiêng lợi nói: "Ngươi không muốn quá phận quá đáng!"

Này đối với nàng mà nói, tuyệt đối so với Diệp Văn trên chính mình còn khó chịu hơn, làm Diệp Văn nằm nhào trên người nàng thời điểm, nàng có thể lừa mình dối người tự an ủi mình, coi như bị quý ép một chút!

Chính là, hiện tại Diệp Văn yêu cầu, thật làm cho nàng sống không bằng chết!

Nàng chính là Thư gia đại tiểu thư, lúc nào được quá như vậy sỉ nhục!

Chính là, Diệp Văn cũng không để ý nàng, trực tiếp hai tay kết ấn, lấy ra cùng nhau Sinh Tử Phù!

Oanh long!

Cùng nhau tràn ngập tử vong khí tức quang phù lập tức liền tiến vào Thư Tân Nhã trong cơ thể.

Cái này quang phù là chết phù, đủ có thể khiến người ta sống không bằng chết!

Mà sinh phù nhưng là chết phù giải được!

"Ngươi đối với ta làm cái gì?"

Thư Tân Nhã vừa giận vừa sợ nói.

Diệp Văn cười hi hi, "Ngươi rất nhanh sẽ biết."

A ——

Quả nhiên, một lát sau, Thư Tân Nhã phát ra cùng nhau tiếng kêu thảm thiết.

Mà Diệp Văn nhưng là thờ ơ không động lòng, hẩn nhìn ra, thật làm cho Thư Tân Nhã làm như vậy việc, nàng nói không chắc sẽ chọn tự sát!

"Thả ta, van cầu ngươi, thả ta đi! Ta nguyện ý!"

Thư Tân Nhã cuối cùng vẫn là bù không được Sinh Tử Phù uy lực.

Diệp Văn cười lạnh một tiếng, nói: "Đây đều là ngươi gieo gió gặt bão!"

Không sai, có thể nói tất cả những thứ này đều là Thư Tân Nhã duyên có, nếu như không phải nàng, Khúc Trường Cung cũng sẽ không ra tay với chính mình.

Thư Tân Nhã trong lòng lúc này cũng vô cùng hối hận, nhưng nàng luôn luôn cao ngạo, một cái nam tử xa lạ nhìn nàng cái kia, không coi hẩn là trảng đánh chết cũng là xem ở nghiêm Tư Tư ở bên cạnh.

Sợ, Diệp Văn trước khi chết đem này ngưng ngưng sự tình nói ra, như vậy, nàng nhưng là không có cách nào làm người!

Nàng hận, nàng hận lúc đó tại sao không đem Diệp Văn cho giết chết!

Trong mắt chảy xuống khuất nhục nước mắt, Thư Tân Nhã chậm rãi cởi ra bị xé nát quần trắng.

"Đù, nhớ kỹ, sau đó nghe lời một chút, ngươi hiện tại chính là ta nữ nô!"

Diệp Văn một cái cầm nàng cằm, đột nhiên, đôi mắt co rút lại, cảm thấy tay bên trong Thiều Hoa thần kiếm xao động, Diệp Văn không khỏi khỏi động Thiên Lý Nhân, nhìn về phía phương xa.

Ngẩng lại, nói: "Lại tới một lần nữa, ta trước hết buông tha ngươi."

Thư Tân Nhã nghe nói, trên mặt biểu tình hơi hơi nhu hòa một phen nhi, ôn hòa cười cười, chủ động nhắm hai mắt, hơi hơi nghiêng đầu.

Sau một hồi, nàng nghi hoặc nhìn Diệp Văn, chỉ thấy Diệp Văn tựa như cười mà không phải cười, cười quần.

"Cái miệng . ."

Thư Tân Nhã biểu tình ngưng trọng, nàng vừa nảy có thể không cùng Diệp Văn làm như vậy việc.

Nàng nhưng lại không biết đây là Diệp Văn ở cùng Chu Ly nhi từng làm như vậy sự tình sau, liền đối với trên việc này nghiến, bây giờ nhìn Thư Tân Nhã thế gia này đại tiểu thư, nếu như nàng cũng cùng Chu Ly nhi như thế?

Diệp Văn suy nghĩ một chút liền cảm thấy thể xác tinh thần thỏa mãn.

Thư Tân Nhã ở vừa nảy trải qua một phen sống không bằng chết sau, hơn nữa, cảm thấy đây chính là người yêu sự tình, cho nên không cảm thấy so ở Diệp Văn trước mặt tiểu tiện nhục nhã.

Là, giờ khắc này Thư Tân Nhã mở to mắt, ngo ngác nhìn Diệp Văn nhắm mắt hưởng thụ bộ dáng, nàng hiện ở trong lòng rất mâu thuẫn, nàng phi thường hận Diệp Văn, mong còn không được hấn chết!

Chính là, mặt khác, Diệp Văn là nàng một người đàn ông, trong lòng lại có chút quyến luyến.

Trước kia, nghe người ta nói, nữ tử đối với cướp đi tự thân một lần nam nhân, có một loại đặc thù cảm tình, nàng luôn chẳng thêm ngó tới, chính là, đến hiện tại, nàng mới rõ ràng đây là thể nào cảm thụ!

Diệp Văn không giết nàng, làm cho nàng trong lòng có chút cảm kích, thể nhưng, nàng hiện ở trong lòng hận lớn hơn hết thảy!

"Chờ ta tìm tới cơ hội, ta cũng làm cho ngươi quỳ xuống tới liếm ta!"

Thư Tân Nhã oán hận nghĩ đến.

Giữa hai người ái muội, ở Thư Tân Nhã cao vút tiếng thét chói tai kết thúc.

Diệp Văn tuy nhiên có chút bất mãn, nhưng hấn là hai lần, hơn nữa nhìn Thư Tân Nhã con rắn chết bình thường nằm trên đất, hấn cũng không có hứng thú.

Mau mau rời đi Thư Tân Nhã thân thể, hướng về khiến Thiệu Hoa thần kiếm xao động vị trí kia đi đến.

Hồi lâu, Thư Tân Nhã chậm rãi mở mắt ra, nàng nhìn Diệp Văn choàng tại trên người nàng y phục, trong mắt lóe qua một vết cực thần sắc phức tạp.

"Àm! Âm!"

Bất thành linh, hai đạo tiếng nổ lớn nổ lên, Thư Tân Nhã nghi hoặc nhìn lại, chỉ thấy hai đạo Nguyệt Hoa từ trên bầu trời nghiêng mà xuống, tiến vào một chỗ.

Thư Tân Nhã chậm rãi đứng lên, ngẩng lại, vỗ tới một chuông!

Bồng! !

Vụn băng nổ tung, lộ ra một cái do băng tuyết tạo thành trường kiếm, cùng với một quyển sách.

Mang theo vẻ kinh dị xem xong quyển sách kia tịch, Thư Tân Nhã mới biết đây là một quyển Thần Cấp Công Pháp!

《Cửu Thiên Huyền Nữ kinh》!

Mà thanh kiếm này nhưng là thần khí —— Lưu Ly thần kiếm!

Ở trên sách ghi chép, đây là mười triệu năm trước một vị Tuyết Long Phong Phong Chủ, nàng không phải tổng Phong Chủ, chỉ là lúc đó tổng Phong Chủ sư muội, tuy nhiên cái này cũng là một vị Thiên Túng Chi Tử!

Trải qua thiên tân vạn khổ rốt cuộc đến Phá Toái Hư Không thời gian, trở thành một tên Vô Thần!

Mà thanh kiếm này nhưng là sư phó của nàng ban cho nàng, nàng không đành mang đi Thần Giới, liền lưu lại, cùng cái này bản nàng bắt ngờ đạt được 《Cửu Thiên Huyền Nữ kinh》 đặt ở cùng một chỗ!

"Không nghĩ tới, ta càng là nhân họa đắc phúc!"

Thư Tân Nhã chỉ cảm thấy lão thiên cùng nàng mở một cái thiên đại chuyện cười!

Thư Tân Nhã thậm chí có một sợi kích động, lập tức cầm thanh kiếm thần này đi tới Diệp Văn trước mặt, nhìn hấn sẽ là về mặt gì!

Chỉ là, nàng cũng biết, chính mình trung kỳ Văn chiêu, còn cầm chắc trong tay Diệp Văn, lúc này đi qua, không khác tự chui đầu vào lưới!

"Diệp Văn, ngươi chờ ta, ta sẽ rất mau trở lại! Đến lúc đó. . ."

Thư Tân Nhã trong mắt loé ra cùng nhau bằng lãnh sắc thái.

"Biểu tỳ, người. . . Người đây là làm sao? Người làm sao ăn mặc Diệp đại ca y phục?"

Nghiêm Tư Tư kinh dị hỏi.

Thư Tân Nhã đầu tiên là cười khở, nàng cũng không muốn a, có thể Diệp Văn đưa nàng y phục trên người đều xé nát, liền cái yếm nội y các loại đều không buông tha!

"Biểu tỳ, người tại sao không nói chuyện? Diệp đại ca làm sao?"

"Tư Tư, người khỏi nói tên rác rưởi kia, hần, hần bắt nạt ta!"

Nghe nghiêm Tư Tư lời nói, Thư Tân Nhã con mắt hơi chuyển động, nói, chảy xuống oan ức nước mắt, mạnh ôm chặt nghiêm Tư Tư.

Tất cả những thứ này thật rất chân thực, dù sao cũng là Thư Tân Nhã chân thực kinh nghiệm, hơn nữa, Thư Tân Nhã cũng xác thực cảm thấy oan ức, nàng lúc đó cho rằng Diệp Văn chết sớm, cho nên, đáp ứng nghiêm Tư Tư vào trong tim hần. . .

Đương nhiên, là tìm Diệp Văn thi thể, cũng không định đến, kết quả là đem mình cho khoát lên bên trong!

Nàng bị Diệp Văn một phen nhục nhã, cũng cảm thấy rất khó vượt qua, lúc này ôm cái này biểu muội, trong lòng dễ chịu khá nhiều.

"Tỷ, Diệp đại ca thực sự là như thế cảm thú?"

Ở vừa nãy, Thư Tân Nhã quyết định ăn ngay nói thật, đương nhiên, bên trong giấu điếm một chút nội dung.

"Không thể, tỷ, Diệp đại ca không phải như thế người!"

Nghiêm Tư Tư một lần nhìn thấy Diệp Văn liền rất có hảo cảm, hơn nữa, lúc đó cũng là bởi vì nàng, mới bị Khúc Trường Cung cùng với biểu tỷ hiểu lầm, làm hại Diệp Văn bộ dáng này.

"Người xem!"

Thư Tân Nhã một mặt cũng là muốn buồn nôn một chút Diệp Văn, mặt khác gặp biểu muội đối với Diệp Văn rất tốt, trong lòng lại không khỏi cảm tức, liền, xòe bàn tay ra, lộ ra từng mảng từng mảng bầm tím.

Đương nhiên, thượng diện Thủ Cung Sa cũng không!

Nghiêm Tư Tư xem chán động trong lòng, không tự chủ được rút lui ra vài bộ!

Thư Tân Nhã nhếch miệng lên, lúc này mới cảm thấy sáng khoái nhiều.

...

Lúc này, Diệp Văn chính đang là trước mặt hung thú mà cảm thấy phiền não!

Nơi này tối thiểu có mười mấy con hai, tam giai hung thú!

Bên trong tam giai hung thú chính là tương đương với Vũ Tôn cường giả!

Nhìn trước mặt hung thú dần dần bao vây mình lại, Diệp Văn mồ hôi lạnh trên trán là một giọt một giọt hạ xuống a.

Nếu như Diệp Văn biết Thư Tân Nhã hoàn toàn không phí sức phải có được một vị Võ Thần hoàn chỉnh truyền thừa, e sợ đến tức hộc máu!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60 :kiếm thương 72, người thủ hộ Mục 3 Gia cùng với

Băng Cực quyền!

Mãng Ngưu Hùng?

Nhìn một con Nhị Giai Mãng Ngưu Hùng vọt tới, Diệp Văn ánh mắt nhất thời chìm xuống.

"Muốn chết!"

Ngay sau đó, Diệp Văn một bước bước ra, vung lên Hữu Quyền bang bang âm đập tới!

Oanh long! ——

Mãng Ngưu Hùng cực đại thân thể lập tức như bánh xe giống như lộn ngã đi ra ngoài.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh giết chết một con Mãng Ngưu Hùng khen thưởng 10 ngàn EXP!"

Cái gì!

Diệp Văn sợ cả kinh, một con Mãng Ngưu Hùng dĩ nhiên có nhiều như vậy kinh nghiệm?

Rống! !

Còn chưa các loại Diệp Văn cao hứng xong, một con so vừa nảy con kia đại ra đồng lúa Mãng Ngưu Hùng chụp vỗ ở ngực, gào thét lên chạy nhanh lại đây, một trận vùng núi vậy động!

Hùng Bá Thiên Hạ!

Mãng Ngưu Hùng song chưởng đập lại đây, lập tức Diệp Văn không chút do dự xông lên, cùng nó đối cứng một cái.

"Đừng!"

Chỉ thấy lấy Diệp Văn làm trung tâm, dưới chân băng tầng giống nhau mạng nhện giống như liên tiếp vỡ vụn ra.

Thích!

Diệp Văn một bước lùi về sau, ngay tiếp đó liền phiên vài bỏ lộn nhào, mới dừng lại!

Sắc mặt chìm xuống, Diệp Văn không nghĩ tới này con Mãng Ngưu Hùng lực lượng sẽ mạnh mẽ như thế.

Xem ra định là tam giai hung thú không thể nghi ngờ!

Vút!

Ở Mãng Ngưu Hùng sắp vọt tới thời điểm, Diệp Văn nhưng là trong nháy mắt hay dùng Thiệu Hoa thần kiếm đón đỡ trụ Mãng Ngưu Hùng nhất chương.

Sau đó, thân hình loáng một cái, trốn ở Mãng Ngưu Hùng sau lưng, trong phút chốc, cùng nhau băng hàn kiếm quang liền phóng lên cao, phốc phốc phốc!

Chỉ thấy Mãng Ngưu Hùng cả người thêm ra nẩy chục đạo lít nha lít nhít miệng máu, cùng với liên tiếp huyết vụ!

Vút!

Ngay tiếp đó, Diệp Văn lần nữa từ Mãng Ngưu Hùng sau lưng xuyên qua!

Lúc này, kiếm quang cùng với một viên cực đại đầu lâu, cùng với đầy trời huyết dịch!

Ánh sáng màu đỏ ngòm chọt lóe lên, Thiệu Hoa thần kiếm màu xanh thăm thẳm trên thân kiếm thì lại thêm ra lít nha lít nhít huyết châu.

"Rống! Rống!"

Còn lại Mãng Ngưu Hùng nhất thời giận dữ, nhưng này Mãng Ngưu Hùng cả người đại bộ phận là tuyết Vực Băng Hùng hình thái, chỉ có đầu là tuyết Vực Mãng Ngưu đầu.

Mà tuyết Vực Mãng Ngưu tính khí luôn luôn so sánh táo bạo, cho nên lúc này đều bất quản bất cố hướng về Diệp Văn bỏ nhào qua.

Diệp Văn thì lại cúi đầu liếc mắt nhìn Thiệu Hoa thần kiếm, tuy nhiên thần kiếm đã ngủ say, nhưng bản thân sắc bén như cũ, Diệp Văn lúc này mới có thể dễ dàng dựa vào "Kiếm thương 72" giết chết tam giai Mãng Ngưu Hùng!

Kiểm thương 72 là Kiếm Trì bên trong 72 đạo kiếm khí, mặc dù là 72 đạo kiếm khí, nhưng là thống nhất thanh cổ kiếm kích phát.

Lúc đó, Diệp Văn ăn được chút vị đắng, mới dùng quy một đạo đưa nó hóa giải.

Nhìn những Mãng Ngưu Hùng đó vọt tới, Diệp Văn khỏe miệng hơi vênh lên.

"Kiếm thương 72!"

Diệp Văn đem kiếm đặt trước người, ở những Mãng Ngưu Hùng đó đánh tới thời gian, lập tức thi triển kiếm quyết!

Vút! Vút! Vút ~~~!

Trong giây lát này, 72 bóng người phổ biến ở chỗ này, ở một tiếng to rõ hét vang trong tiếng, bỗng nhiên chém xuống!

"Oanh —— oanh —— oanh —— "

Kiểm quang đan dệt, ngang dọc, hình thành cùng nhau dày đặc Kiếm Võng, như muốn khắc thời gian liền giết chết những Mãng Ngưu Hùng đó.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh chém giết Nhị Giai Mãng Ngưu Hùng bảy con, tam giai Mãng Ngưu Hùng tám con, khen thưởng hai mươi lăm Vạn Kinh nghiệm trị!"

Phát. . .

Nghe hệ thống âm thanh, Diệp Văn trong lòng chỉ có cái này một ý nghĩ.

Hai mươi lăm Vạn Kinh nghiệm trị ở tay, Hừ! Chấp Pháp Đường thì lại làm sao?

Diệp Văn cao hứng đi tới bằng môn trước người, liền muốn đi vào, bỗng nhiên ——

Ở băng môn hai bên Băng Điều mạnh nổ tung!

Ầm!

Đầy trời vụn băng, chỉ thấy hai cái khôi ngô thân ảnh, lập tức, cái này hai bóng người lại lấy tốc độ ánh sáng va chạm vào nhau, sau đó hợp hai làm một, trở thành một lão già tóc trắng.

"Ngài là? —— "

Nhận biết được trên người lão già thâm bất khả trắc khí tức, Diệp Văn cước bộ khẽ dời, chỉ cần một cái không đúng, hắn sẽ chạy trốn!

Chỉ thấy khôi ngô lão già lưng chậm rãi khom người xuống, khẽ cười nói: "Ta là Kiếm Linh người thủ hộ, chỉ cần ngươi thông qua ta khảo nghiệm, là có thể thu được Kiếm Linh."

"Kiếm Linh?"

"Không sai, thực trong tay ngươi Thiệu Hoa thần kiếm sở dĩ sẽ ngủ say, một là bởi vì nàng Kiếm Linh không ở trong cơ thể,

Hai là, Thiệu Hoa thần kiếm thần lực chỉ dựa vào bản thân ngủ say, là cần thời gian lâu dài mới có thể khôi phục."

"Tuy nhiên, Hữu Kiếm linh liền không giống nhau, hắn có thể mang Nhân Giới Thiên Địa Nguyên Khí chuyển hóa làm thần lực."

Diệp Văn nhãn tình sáng lên, "Vậy ta thể nào mới có thể thông qua ngươi khảo nghiệm?"

Khôi ngô lão già bởi vì trở nên khom người một chút, trở nên cùng Diệp Văn giống nhau cao, cho nên hắn lúc này không như vậy khôi ngô.

Lão già tóc trắng tiếp theo bảo trì mỉm cười, hòa ái nói: "Ta khảo nghiệm rất đơn giản, chỉ có hai hạng, một hạng cũng là ta hi vọng ngươi có thể đến đại mục phủ mục gia đi xem một chút."

"Ta ban đầu là đại mục phủ mục gia tam gia, bất đắc dĩ mới trở thành Kiếm Linh người thủ hộ, nếu như ngươi có thể đến đại mục phủ tìm một cái tên là Thái Minh Thanh Lâu Nữ Tử, hơn nữa giúp nàng chuộc thân, cái này một hạng khảo nghiệm coi như ngươi quá."

Diệp Văn nghe được không còn gì để nói, "Tiền bối, cái này một hạng khảo nghiệm nguyên bản có sao?"

Mục tam gia tiếp theo khe khẽ mỉm cười, nói: "Không có, là ta trở thành Kiếm Linh người thủ hộ cộng thêm."

". . ." Diệp Văn.

"Người đáp ứng không?"

"Tiền bối, chuyện đến nước này, ta còn có thể nói không sao?"

Diệp Văn bất đắc dĩ nói.

Mục tam gia nhất thời cười ha ha, "Tốt lắm, Nhị Trọng khảo nghiệm tới, người có thể chiếm được căn thận!"

"Cái đệ, tiền bối có muốn hay không vội như vậy, người trước tiên cần phải nói cho ta hai hạng khảo nghiệm là cái gì a! !"

"Đừng lo lắng, cũng là tiếp ta ba quyền!"

Đứt lời, lão già tóc trắng lập tức đâm ra một quyền, vốn hấn cách Diệp Văn chỉ ít có xa một mét, thế nhưng vừa đứt lời, liền đến Diệp Văn trước mặt!

Diệp Văn đôi mắt đột nhiên co rút lại, "Tiền bối người là tu vi gì?"

"Vũ Vương!"

"Cái gì!"

Diệp Văn sợ đến mồ hôi, cái này còn thi cái gì? Vũ Vương một quyền là hấn có thể tiếp được sao? Huống chi vẫn là ba quyền!

"Ha, đây là một quyền!"

Nghe nói, Diệp Văn cảm thấy mình da đầu đều muốn nổ tung, chuyện này thực sự quá khủng bố, cùng Vũ Vương đối chiêu? Chuyện này căn bản là không phải hấn Tiểu Võ sư có thể trợ lý a!

"Tiền bối, ta muốn đổi ý!"

Lập tức, Diệp Văn lập tức lớn tiếng nói.

"Đổi ý vô hiệu!"

Àm!

Một quyền dán vào Diệp Văn khuôn mặt xẹt qua.

Diệp Văn khoe miệng giật giật, đây là đánh hụt sao? Con bà nó, một mình người Vũ Vương cường giả không biết ngưng cho ta đánh hụt? !

Không! Đánh hụt tốt!

"Hai quyền tới lạc!"

Hai quyền trước sau như một khủng bố, thế nhưng kết quả cuối cùng vẫn là đánh hụt, Diệp Văn đều không làm rõ được hấn muốn làm gì!

Ba quyền càng kinh khủng, quả thực để Diệp Văn thăng không nổi chút nào phản kháng, hơn nữa, quan trọng nhất là hấn còn cảm thấy một luồng nghẹt thở cảm, giống như bị đóng băng ở trong biển!

Đừng! ! !

Mục tam gia thu quyền, phun ra một cái nóng rực khí tức, hơi thở phun ra, thật giống như hai cái Long Xà.

"Tiền bối, người cái này thật giống là nhường?"

Diệp Văn thấp thỏm hỏi.

"Đúng vậy, lão phu cũng là đang nhường!"

Nghe cái này chẳng chặc đằng hoàng, chuyện đương nhiên hỏi đáp, Diệp Văn suýt nữa bị sặc một cái.

"Vậy ta xem như thông qua sao?"

Diệp Văn xoa xoa tay, ngại ngần nói.

"Đương nhiên!"

"Đơn giản như vậy?"

"Cũng là như thế đơn giản!"

"Quả nhiên như thế đơn giản!"

Diệp Văn mới nghĩ đến mục tam gia lời nói, nói khảo hạch này rất đơn giản, quả nhiên a!

"Khà khà, tiểu tử, nếu như ngươi không đáp ứng ta một điều thỉnh cầu lời nói, liền không phải như thế đơn giản lạc!"

Lúc này, mục tam gia cười ha ha nói.

"Quả nhiên!"

Diệp Văn ám đạo nguy hiểm thật, trước hai quyền còn nói được, cuối cùng này một quyền quả thực muốn nhân mệnh a!

Nghĩ tới đây, Diệp Văn mở miệng hỏi: "Tiền bối, ngươi vừa nãy dùng quyền pháp là cái gì a?"

"Băng Cực quyền!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61 : ngửa mặt lên trời cười to, đập cửa bỏ chạy!

Băng Cực quyền?

Diệp Văn kinh ngạc, cảm thấy danh tự này thật là bá khí.

"Làm sao, ngươi muốn học?"

Mục tam gia cười hì hì, nói.

"Tiền bối nguyện ý dạy ta?"

Diệp Văn lần nữa Tha Thủ, nhãn tình sáng lên.

Mục tam gia lại nhìn kỹ một chút Diệp Văn, một hồi lâu mới nói nói: "Tiểu tử ngươi, có thể có Băng Hệ chân khí?"

Bình thường võ giả, ở mới vừa sơ sinh thời điểm, sẽ sinh ra một luồng tiên thiên chân khí, này cổ tiên thiên chân khí đến sau cùng sẽ cùng với nhân thể trưởng thành, mãi đến tận lưu Vô sinh ra nguyên tố thuộc tính chân khí mới sẽ biến mất.

Nếu như là phạm nhân, thì lại biến mất càng nhanh hơn.

Mà trừ Tiên Thiên sinh ra thuộc tính chân khí, cũng có thể thông qua sau Thiên Công Pháp Vô kỹ tu luyện, nhưng cái này hiệu quả không khác sẽ yếu rất nhiều.

"Ta có a!"

Nghe mục tam gia lời nói, Diệp Văn lập tức mở bàn tay, chỉ thấy trong lòng bàn tay lơ lửng một đoàn Băng Phách chân khí.

"Chà chà, ngươi thật là có Băng Hệ chân khí, tuy nhiên, Băng Cực quyền không phải là tốt như vậy học!"

Mục tam gia chà chà than thở, "Tốt lắm, ta trước hết đem Băng Cực quyền luyện công pháp môn truyền thụ cho ngươi, sau khi, ngươi tự mình luyện tập đi!"

Dứt lời, mục tam gia liền chỉ điểm một chút ở Diệp Văn trên mi tâm.

Vút!

Một chi điểm ra, tàn ảnh gần bó xuyên.

Diệp Văn cả người chấn động, hồi lâu sau, mới trịnh trọng ôm quyền, nói cảm ơn: "Đa tạ tiền bối truyền xuống pháp môn!"

Ở vừa nãy, Diệp Văn ở trong đầu đã hồi ức một lần Băng Cực quyền truyền thừa pháp môn.

Biết, cái này chỉ ít là một môn Địa Giai Công Pháp.

"Không có chuyện gì, luyện không luyện thành, hay là muốn dựa vào người chính mình bản lĩnh, lão phu chỉ là dạy cho người pháp môn mà thôi, cái này xem như người đáp ứng lão phu sự tình thù lao đi!"

Mục tam gia cười ha hả nói, "Được, người hiện tại có thể vào trong."

Diệp Văn nhìn băng môn bên trong,

Chỉ thấy bên trong một mảnh trắng xóa, ngoài ra, liền không nhìn thấy gì.

Trong lòng hắn không khỏi có một loại khủng hoảng.

Tuy nhiên, Diệp Văn chung cuộc không phải một cái sợ phiền phức, nhất gan gia hỏa, ở một chút sau khi, Diệp Văn đi chuyển cước bộ, đi vào.

Lạnh!

Đi vào băng môn sau, Diệp Văn chỉ có cái này một cái cảm thụ, Diệp Văn không thể không vận chuyển lên 《Hàn Vũ Thần Quyết》 tâm pháp, dùng để chống cự này cỗ băng hàn.

Rất nhanh, thấu xương ý lạnh liền biến mất không còn tăm hơi.

Chỉ là, ở nhìn bốn phía vụ khí, Diệp Văn nhưng lại không biết nên làm gì, mục tam gia nói tới Kiếm Linh rốt cuộc ở nơi nào?

"Oanh ——"

Ngay ở Diệp Văn mê man thời gian, cùng nhau tiếng nổ lớn quanh quần ở mảnh này yên tĩnh trong không gian.

Kèn kẹt ca!

Ngay tiếp đó, liền tiếp tiếng răng rắc vang lên, lúc này, bốn phía vân vụ đã dần dần lan rộng, lộ ra từng thanh lơ lửng ở không lợi kiếm.

"Không thể nào?"

Nhìn những này kiếm, Diệp Văn rất lo lắng cùng lần trước đi Kiếm Trì lúc, bị cùng công.

May là, những này kiếm không có tới công kích Diệp Văn, Xem ra, chỉ là trang sức phẩm.

Hô lạp lạp!

Tuy nhiên, đang lúc này, một trận băng lãnh cuồng phong tạp mang theo tuyết hoa gào thét mà qua.

Oanh long!

Cùng nhau tiếng nổ lớn sau, thiên địa dần dần trở nên thư thái, chỉ thấy phía trước một cái cô gái mặc áo xanh dạt dào ườn ngực, lãnh đạm nhìn Diệp Văn.

"Người cũng là Thiệu Hoa thần kiếm sở hữu giả?"

Diệp Văn muốn ôm quyền hồi đáp, cô gái mặc áo xanh kia lại lần nữa cau mày nói: "Người, quá yếu!"

Yếu. . .

Quá yếu. . .

Diệp Văn nghe nói, đại ra một hồi, chính mình cho tới bây giờ đều là được người gọi là thiên kiêu a!

Diệp Văn cảm thấy tất yếu để con mụ này chính mình cũng không yếu!

"Làm sao, người còn không phục?"

Thanh y thiếu nữ mi xếch lên, cười nhạt: "Ta là Thiệu Hoa thần kiếm Kiếm Linh, nhưng ta cũng không cho rằng, người có thể đi theo tư cách!"

"Cho nên, xin lỗi, ta muốn đoạt lại Thiệu Hoa thần kiếm!"

Thanh y thiếu nữ nói xong , trong mắt nhất thời ập ù lên vô tận Phong Tuyết, giống kiếm quang hàn mang bắn ra bốn phía!

Vút!

Cũng không gặp thanh y thiếu nữ có động tác gì, chỉ thấy thân thể nàng sau lưng ảo ảnh tầng tầng, sau đó, càng có vô số đạo kiếm khí màu xanh thoáng hiện mà ra!

"Thật mạnh!"

Diệp Văn sợ hãi than.

"Vậy thì cường sao? Ta hiện tại áp chế tu vi cũng là Vũ Sư Thất Trọng Thiên!"

Kiểm Linh khinh thường nở nụ cười , trong mắt càng có vẻ khinh bỉ, cũng không biết Diệp Văn như vậy phết vật, đến là làm sao thông qua ngoài cửa người thủ hộ khảo nghiệm.

Nếu như, thanh y thiếu nữ biết Diệp Văn là thông qua nhường đi vào, không biết có thể hay không bị tức học máu!

"Cái gì! Thất Trọng Thiên? !"

Diệp Văn cũng xác thực bị giật mình, thế nhưng, hẳn chưa bao giờ là xem thường buông tha cho người.

"Kiếm thương 72!"

Xoạt xoạt xoạt. . . , trong nháy mắt, 72 đạo Diệp Văn phân thân hư ảnh cộng đồng chặn đánh Kiếm Linh.

Mà thanh y thiếu nữ đối mặt 72 đạo kiếm khí, nhưng là, cười nhạt.

"Kiếm thương 72? Khiến cho không sai, đáng tiếc, ngươi không cảm thấy ở trước mặt ta sử dụng kiếm thương 72, là múa rìu qua mắt thợ sao?"

"Không được!"

Nghe thanh y thiếu nữ lời nói, Diệp Văn cả người Long toa đều dựng thẳng đứng lên, hung hăng lùi về sau, chính là, Diệp Văn tốc độ nhanh, thiếu nữ mặc áo xanh kia tốc độ càng nhanh hơn!

"Kiếm thương 72!"

Cùng nhau không mang theo chút nào cảm tình lạnh lùng giọng nói tiến vào ở Diệp Văn trong tai, sau đó, bốn phía hư không truyền tới kịch liệt tiếng rít!

Phốc phốc phốc. . .

Thanh y thiếu nữ không hổ là Thiệu Hoa thần kiếm Kiếm Linh, Diệp Văn ở trước mặt nàng có thể nói cho tới bây giờ, không có một chút nào sức phản kháng.

Kiếm thương 72, không nghi ngờ chút nào, tiến vào Diệp Văn trong cơ thể, khiến Diệp Văn thân thể phát ra liên tiếp phù phù thanh!

"Xi xi xi! . . ."

Giờ khắc này Diệp Văn, cả người lại như là một cái cái sàng giống như vậy, cả người lộ ra "Kiếm thương 72" kiếm khí, mắt thấy trong cơ thể máu tươi từng giọt không cần tiền tung ra, Diệp Văn trong lòng đau dường như muốn tích huyết!

"Quy một đạo! 'vạn pháp bất xâm!'"

"Hệ thống, lại cho ta thăng nhị cấp!"

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh thăng cấp thành công, tiến vào Vũ Sư Cửu Trọng Thiên, lần này thăng cấp cần 40 ngàn EXP, cho tới bây giờ chủ ký sinh tổng cộng có hai mươi một Vạn Kinh nghiệm trị!"

Quy một đạo!

Ở hệ thống lời nói vừa hoàn tất thời gian, Diệp Văn trong cơ thể kiếm khí bỗng nhiên bị một luồng không khí lực lượng ngăn cản, sau đó, kiếm thương Thất Thập Nhị Biến đến càng mạnh mẽ hơn, Hướng Thanh Y nữ tử bắn mạnh mà ra!

"Không được!"

Cô gái mặc áo xanh nhân lực cỡ nào lão lạt, chỉ là liếc một chút, liền nhìn ra tự thân tình huống rất không ổn.

Ầm!!

Ở cùng nhau kịch liệt tiếng vang bên trong, Kiếm Linh sắc mặt kịch biến, chính là, lúc này đã không kịp, huống chi, nàng là cùng Diệp Văn Đồng Giai đối địch.

"Đáng chết! Quá nhanh! Nếu như chậm một chút nữa, cái này kiếm thương 72, lại có gì e ngại!"

Thanh y thiếu nữ trong lòng thâm hận, chính là, lúc này chỉ có thể hung bạo tiếp nhận được Diệp Văn đòn đánh này!

Phốc!

Một ngụm máu tươi từ thiếu nữ trong mắt phun ra, sau khi, Diệp Văn trong lỗ tai truyền tới này lạnh lạnh âm thanh: "Ngươi thắng!"

Vút!

Thanh y thiếu nữ hóa thành một ánh kiếm tiến vào Thiệu Hoa thân kiếm bên trong, nhất thời, Thiệu Hoa thân kiếm trên thân kiếm chảy xuôi một vệt sáng ngời quang mang!

Thần kiếm phục hồi!

Diệp Văn trong lòng một cái kích động, lập tức ngửa mặt lên trời cười to, đập cửa bỏ chạy!

"Ồ, tiền bối, ngươi không đi sao?"

Ngoài cửa, Diệp Văn nhìn hóa thành Băng Điều mục tam gia, không khỏi mở miệng hỏi.

"Ngươi đi đi, ta không thể rời đi nơi này, nếu không sẽ chết đi. . ."

Ps: Không nên hỏi ta làm cái gì muộn như vậy, nói nhiều đều là lẽ. . .

Chờ ta ăn cơm tối xong liền mã hai chương!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62 :không nghĩ tới người chân dài như vậy, như thế Bạch.

• •

"Niệm Phong Chủ, một ngày kỳ hạn sắp tới, cái kia ngoại môn đệ tử vẫn không có tìm tới sao?"

Lúc này, Tuyết Long Phong đỉnh núi, một chỗ cự đại Băng Cung bên trong.

Tiến Hoàng Khúc Vệ mang theo băng hàn ngữ khí, hỏi.

Niệm Ngữ Khê cau mày, trầm tư không nói, mà ở bên cạnh nàng một vị Phong Chủ nhưng là gấp gáp nói: "Tiến Hoàng Đại Nhân, một ngày kỳ hạn có thể hay không quá ngắn?"

"Ngắn? Ngươi cùng ta nói ngắn?"

Khúc Vệ lông mày rậm giương lên, dày đặc hỏi.

Vị phong chủ kia gặp Khúc Vệ bộ dạng này, nào còn dám nói nữa.

"Lão tổ, không biết việc này do ta tới xử lý làm sao?"

Ở hoàn toàn yên tĩnh bầu không khí dưới, Khúc Trường Cung hốt mở miệng nói.

Khúc Vệ nghe nói, không tỏ rõ ý kiến gật gù.

Gặp lão tổ đáp ứng thỉnh cầu, Khúc Trường Cung trong mắt loé ra cùng nhau vẻ mừng rỡ, mạnh ngời ở Niệm Ngữ Khê trước người, chậm rãi nhẹ giọng mở miệng nói: "Ngữ Khê, ngươi muốn nhiều hơn chút thời gian, cũng không phải là không thể, tới, chúng ta đi ra bên ngoài đàm luận."

Khúc Trường Cung thâm tình nhìn Niệm Ngữ Khê, nói, liền muốn lôi kéo Niệm Ngữ Khê ngọc thủ.

"Ngữ Khê, là ngươi có thể gọi sao?"

Niệm Ngữ Khê đột nhiên đứng lên, ánh mắt băng hàn nhìn Khúc Trường Cung.

"Thờ ra. . ."

Cùng lúc đó, An Diệu Khả phát ra một tiếng ý tứ sâu xa tiếng cười.

"Đưa ngọc, Tuyết Long Phong tổng Phong Chủ tu hành luôn luôn là Băng Tâm công pháp, ngươi lại dám khiêu khích Niệm Ngữ Khê, này không phải muốn cho nàng phá công sao!"

Luận đến tu vi cùng công pháp cảnh giới, Niệm Ngữ Khê tự nhiên không phải An Diệu Khả đối thủ, tuy nhiên, An Diệu Khả lúc này lại bị thương thật nặng.

"Niệm Phong Chủ, ngươi biết hay không, ngươi đây là tự chịu diệt vong!"

Khúc Trường Cung nghe An Diệu Khả tiếng cười, trong lòng tức giận, nhưng biết hiện tại không phải là động An Diệu Khả thời cơ, dù sao, Thiều Hoa thần kiếm còn chưa tới tay.

"Các hạ, không khỏi quá khinh thường ta Niệm Ngữ Khê!"

Niệm Ngữ Khê trong mắt hoàn toàn lạnh lẽo, thấy chết không sờn nói.

"Không phải ta coi khinh ngươi, ta là căn bản coi khinh các ngươi Tuyết Long Phong, ta ngược lại muốn xem xem các ngươi Tuyết Long Phong đã có bao nhiêu cá nhân không sợ chết!"

Ầm!

Khúc Trường Cung lời nói giống cùng nhau kinh lôi nổ vang ở các vị Phong Chủ tâm lý.

"Tổng Phong Chủ, kính xin nghĩ kỹ rồi mới làm!"

"Đúng vậy, Phong Chủ, chỉ là đi ra bên ngoài đàm luận một chút lời nói, ngươi đáp ứng khúc công tử đi!"

"Phong Chủ, kính xin xem ở sáu phong đệ tử tánh mạng trên, nghĩ kỹ rồi mới làm!"

Sau đó, dư tử đại Phong Chủ cùng một thời gian mở miệng lớn tiếng nói: "Kính xin, tổng Phong Chủ nghĩ kỹ rồi mới làm!"

"Ngươi, các ngươi! ——"

Niệm Ngữ Khê không cảm tin tưởng nhìn những phong chủ này, sau khi, chỉ cảm thấy ở ngực tê rần, như tranh vẽ Mi đã nhấn lại tới, tay phải đặt ở trên ngực.

...

Kiểm Sát phong.

"Cuối cùng đi ra được!"

Nhìn trước mặt rộng lớn địa phương, không có bất kỳ người nào ảnh, Diệp Văn thâm tình bỗng nhiên rơi xuống khỏi đi.

"Chu Ly nhi, Mạch Mạt đây? Các nàng hẳn là sẽ không đi, nhất định sẽ ở chỗ này chờ ta!"

Diệp Văn lạnh cả tim, "Bình tĩnh, ta nhất định phải bình tĩnh!"

Chỉ chốc lát sau, Diệp Văn khởi động Thiên Lý Nhân, chính là căn bản là không thể đem sáu phong xem xong.

"Đáng chết!"

Diệp Văn trong lòng quynh lên, liền muốn gọi hệ thống, đột nhiên ——

Một mảnh Hồng Tụ thổi qua tới.

"Đây là Chu Ly nhi tay áo? !"

Diệp Văn thân hình lóe lên, cầm lấy cái này tay áo, chỉ thấy mặt trên dùng máu viết sáu cái huyết tự!

Tuy nhiên có chút mơ hồ, nhưng vẫn là có thể nhìn ra đây là "Thái Thượng Phong người Ô Nha" sáu cái chữ lớn!

"Người biết Ô Nha ở nơi nào sao?"

Ở một cái trên đường nhỏ, Diệp Văn giữ chặt một người tuổi còn trẻ ngoại môn đệ tử hỏi.

"Người con bà nó là ai vậy? Ta làm cái gì muốn. . . ?"

"Sư huynh chuyện gì cũng từ từ!"

Đệ tử trẻ tuổi nhìn trên cổ kiếm, lộ ra còn khó coi hơn khóc nụ cười: "Ô Phong Chủ ở đây!"

. . .

"Lão sư, người đã mang đến!"

Ý Hàn Mai cung kính đối diện trước ông lão tóc đen nói.

Ông lão tóc đen vền vện mặc một bộ áo đơn, ngồi ở một khối hắc sắc cự đại băng thạch thượng điện, nghe ý Hàn Mai lời nói,

Mạnh mở hai mắt ra!

Một tia [Tà Ác Quang Mạng] xẹt qua!

Ý Hàn Mai biểu hiện ngăn ra, không tự chủ được rút lui ra vài bước, cả lâm hỏi thăm: "Lão sư, người còn có chuyện gì muốn dặn dò sao?"

"Tiểu Ý a, người theo ta mấy năm nữa?"

Ô Nha hỏi một đặng trả lời một nẻo.

"Đã có mười năm!"

Do dự một hồi, ý Hàn Mai nói.

"Mười năm a, nhân sinh có bao nhiêu cái mười năm?"

Ô Nha đi tới ý Hàn Mai sau lưng, thân thể khom xuống, cúi người lưu ý Hàn Mai bên tai ôn nhu hỏi: "Tiểu Ý, người nói lão sư mười năm này đợi người thế nào?"

Ý Hàn Mai không tự nhiên nghiêng đầu đi, nói: "Rất tốt."

"Như vậy, người làm lão sư nữ nhân làm sao?"

Oanh long!

Ý Hàn Mai sắc mặt kịch biến, nhanh chóng rời xa Ô Nha, cắn răng nói: "Lão sư, người cái này chuyện cười không tốt đẹp gì cười!"

Ô Nha thân sắc dần dần trở nên băng lãnh, lạnh lùng nói: "Ta không phải đang nói đùa, ta duy nhất tôn từ bị người giết, coi như ta báo thù cho hấn, hấn cũng không thể sống lại!"

"Cho nên, ta cần tìm một người phụ nữ vì ta sinh nhi tử!"

"Tại sao là ta?"

"Mười năm chung sống, ta đối với người có cảm tình, lựa chọn người không là rất bình thường sao?"

Nói tới chỗ này, Ô Nha cực kỳ ôn hòa tiếp tục nói: "Chỉ cần Tiểu Ý, người chịu làm nữ nhân ta, ta sẽ đối với người rất tốt, coi như người muốn trên trời chấm nhỏ, ta cũng có thể trích cho người!"

"Lão sư, người điên!"

Ý Hàn Mai hô to một câu, lập tức cũng không quay đầu lại xoay người rời đi.

"Cho thể diện mà không cần!"

Ồ Nha hừ lạnh một tiếng, chỉ thấy trên mặt băng hắc mang lóe lên, thân thể đã quỷ mị tới ý Hàn Mai sau lưng, sau đó, tay phải vỗ một cái!

Nhe rồi ——!

Ý Hàn Mai hôm nay mặc áo đỏ bị xé thành rách nát!

"Lão sư, đây là người buộc ta!"

Ý Hàn Mai hét vang một tiếng, "Huyền Giai, Mai Hoa kiếm thuật!"

Vút!

Liên gập ý Hàn Mai Kiếm trên thân dần hiện ra đám Tuyết Bạch Sắc Đông Mai.

"Thơm quá!"

Ồ Nha một tay cầm chú ý Hàn Mai phá nát Hồng Y, cúi đầu ngửi một chút, lộ ra Sắc Trung Ác Quỷ giống như thỏa mãn nụ cười.

"Tiểu Ý, người bản lĩnh đều là ta giáo, người dùng để đối phó ta có phải là quá ngây thơ?"

Ý Hàn Mai khép miệng không đáp, trơ mắt nhìnỒ Nha thuận tay phá tan Mai Hoa kiếm thuật, lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Vút!

Sau khi,Ồ Nha càng là nhanh chóng che lại ý Hàn Mai huyết đạo trên người.

"Chà chà, Tiểu Ý, người thân hình thực là không tồi a!"

Nhìn ý Hàn Mai vóc dáng "hot",Ồ Nha cảm khái nói.

Ý Hàn Mai lúc này không thể nói chuyện, chỉ phải dùng một đôi Mai Hoa hình dáng con người, hận ý cuộn cuộn nhìn chăm chămỒ Nha.

"Tiểu Ý, người ánh mắt thật là đáng sợ, tuy nhiên, lão sư, ta thích!"

Ồ Nha nói, liền muốn dò ra thủ chương, còi ra ý Hàn Mai y phục trên người.

Lúc này! ——

"Lão cầu, buông ra Ly nhi!"

"Băng Cực quyền!"

Ầm!

Ồ đi tới lộ trình bên trong, Diệp Văn liền biết sẽ có một phen ác chiến, cho nên trực tiếp tiêu phí 50 ngàn EXP đem Băng Cực quyền cho tới Tiểu Thành trạng thái!

Đáng thương Thái Thượng Phong người, Vô Tông cường giảỒ Nha lúc này không có một chút nào phòng bị liền bị Diệp Văn Băng Cực quyền bắn cho trự.

"Người, người là ai?"

"Giết người tôn tử người!"

Nghe nói,Ồ Nha con người trùng Lão Đại, "Ta không cam lòng a, nếu không là người tiểu bối này, đánh lén cho ta, ta làm sao sẽ bị người, giết chết, ạch!"

Ồ Nha thân thể cấp tốc bị một tầng miếng băng mỏng che phủ kín, sau khi, hoàn toàn không sinh cơ.

"Ly nhi, ồ, tại sao là người?"

Nhìn là ý Hàn Mai nằm ở trên giường, Diệp Văn trong lòng buông lỏng một hơi.

"Chà chà, không nghĩ tới người chân dài như vậy, như thế Bạch?"

Diệp Văn chà chà than thở, không khách khí chút nào đặt tay lưu ý Hàn Mai thon dài trắng nõn trên đùi, sau đó vẫn hướng trên. . .

"Ồ, người tại sao không gọi?"

Diệp Văn nghi hoặc, sau đó nghĩ đến cái gì, còi bỏ ý Hàn Mai á huyệt.

"Ta sẽ giết người!"

Huyệt đạo mỗi lần bị còi bỏ, ý Hàn Mai liền la lớn, trong mắt chảy xuống khuất nhục nước mắt.

"Người muốn chết sao? !"

Diệp Văn nhăn quang lạnh lẽo.

"Ta chết, hai người nữ nhân cũng đừng nghĩ hoạt! !"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63 :1 kiểm bên trong, có ta vô địch!

Nhìn trống rỗng gian nhà, Diệp Văn sắc mặt tái xanh hỏi thăm: "Người không là nói các nàng hai cái liền nhốt tại nơi này sao?"

Nghe nói, ý Hàn Mai gương mặt trắng bệch, "Người, người không yếu xung động!"

"Người đến, đến là xảy ra chuyện gì!"

Sau khi, ý Hàn Mai quát, tuy nhiên một hồi thời gian, thì có hai cái ngoại môn đệ tử chậm rì rì đi tới, tê cả da đầu nói: "Về, hồi sư tỷ lời nói, các nàng bị Chấp Pháp Đường người mang đi."

"Cái gì! Các người sẽ không ngăn bọn họ sao!"

"Tôi là sư trưởng Lão, chúng ta không dám. . ."

Hai cái tuổi trẻ ngoại môn đệ tử đều sắp muốn khóc.

Là hần!

Nghe mấy người đối thoại, Diệp Văn không khỏi hồi tưởng lại bị bức ép tiến vào Kiểm Sát phong thời gian, gặp phải này một ông lão.

Rất tốt, Chấp Pháp Đường —— chúng ta thù mới hận cũ cùng nhau tới quên!

. . .

Ở Tuyệt Long Phong các loại lục đại sơn phong bên trong, trừ Kiểm Sát phong, liền chúc Chấp Pháp Đường thần bí nhất.

Chấp Pháp Đường đường chủ, Hận Biệt Ly là một vị Vô Tông cường giả.

Ở đương kim thế giới, Vô Tông cấp bậc Vũ Tu có thể coi là một phương cường giả, có thể khai tông lập phái.

"Đường chủ, người mang tới!"

Thuốc lá lượn lơ, đó là một toà lư hương bày ra ở Hận Biệt Ly trước mặt.

Sư trưởng Lão ở phía dưới vị trí, cung kính nói.

"Đưa các nàng giết!"

Nhìn Chu Ly nhi hai nữ, Hận Biệt Ly đã nghĩ từ bản thân Tiểu Đồ Đệ, lam vút gió.

Chuyện đã xảy ra hẳn đã điều tra rõ ràng, biết lam vút gió sở dĩ sẽ bị giết, là bởi vì ý Hàn Mai.

"Hong Nhan Họa Thủy a!"

Nghĩ, Hận Biệt Ly trái tim hơi hơi vừa kéo.

"Báo cáo đường chủ, ngoài cửa xông tới một nam một nữ, nam không biết tên gì, cái kia nữ dường như là ý Hàn Mai, ý sư tỷ!"

"Hon nữa, thiếu niên kia giết chết khá nhiều đường bên trong đệ tử!"

Sư trưởng Lão trong lòng hơi động, hỏi thăm: "Thiếu niên kia là người nào?"

"Về trưởng lão, là giết chết Lam sư huynh cái kia!"

Đệ tử kia lén lút liếc mắt nhìn Hận Biệt Ly, nói xong, mau mau cúi đầu.

Àm!

Một toà lư hương bỗng nhiên chia năm xẻ bảy, tro bụi bay lượn khắp trời.

"Ý Hàn Mai —— "

"Đệ tử ta nhân người mà chết, không nghĩ tới người lại vẫn dám cùng hung thủ giết người cầu kết, lần này, ta xem Ô lão, lấy cái gì tới hộ người!"

Hận Biệt Ly phôi cơ hồ đều muốn tức điên.

Thật sự là không thể nhịn được!

"Chúng ta đi, ngược lại muốn xem xem cái kia hậu sinh tiểu tử có bản lĩnh gì hung hăng!"

"Dám đến Ngã Chấp Pháp Đường tới giương oai!"

Sư trưởng Lão khước mắt giật một cái, hẳn nhìn ra Hận Biệt Ly là thật sinh khí, lấy Hận Biệt Ly tu đường lúc này đều lần này nổi giận, bởi vậy có thể thấy được, ý Hàn Mai cùng Diệp Văn làm việc là bao nhiêu phát rò mắt trí. . .

"Chà chà, cái này cũng là một loại bản lĩnh a, tìm chết bản lĩnh, ha ha!"

Sư trưởng Lão cười thâm trong lòng, còn đối với Diệp Văn dám tìm tới cửa, hẳn cho rằng, đơn giản là tìm tới một vị Võ Tông cường giả làm chỗ dựa.

Nhưng, vậy thì như thế nào? Hận Biệt Ly thực lực không phải là bình thường Võ Tông có thể sánh ngang.

. . .

Ngoài phòng.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh miểu sát Chấp Pháp Đường đệ tử, khen thưởng EXP một ngàn. . ."

"Chủ ký sinh dứt rồi Chấp Pháp Đường đệ tử một chân, khen thưởng EXP năm trăm. . ."

Xem chính mình đánh cả buổi, mới bắt quả tăng cường hơn một vạn EXP, Diệp Văn thật là không có gì để nói rất, cũng không biết hệ thống EXP là tính thế nào.

"Diệp công tử, ta có thể hay không đi trước?"

Diệp Văn hung tàn, để khá nhiều Chấp Pháp Đường đệ tử cũng không dám xông lên, chỉ phải mắt nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm Diệp Văn, ánh mắt kia khỏi nói bao nhiêu hung ác!

Mà ý Hàn Mai cũng nhún thì giờ hướng về Diệp Văn hỏi, ý Hàn Mai bị ánh mắt thực không chút nào so Diệp Văn ít, nếu như ánh mắt có thể giết người lời nói, hai người từ lâu chết trăm lần, ngàn lần!

Lúc này, ý Hàn Mai rốt cuộc ý thức được không đúng, cho nên mới hướng về Diệp Văn hỏi.

"Người nói xem?"

Diệp Văn nhưng là cười hi hi, hỏi ngược lại.

"Tiện nhân. . ."

Ý Hàn Mai trong lòng thầm mắng, "Nếu như ta có khả năng làm chủ lời nói, nào còn dùng đến hỏi nguoi!"

Tuy nhiên,

Nàng vẫn đứng là không dám một mình rời đi.

"Đại sư huynh, đại sư huynh đi ra!"

"Cái gì, đại sư huynh dĩ nhiên tới? Hai người này chết chắc!"

"Không ngừng, liền Nhị Sư Tỷ, Tam Sư Huynh cũng đi ra!"

Chỉ chớp lát sau, chặn ở Diệp Văn trước người Cháp Pháp Đường các đệ tử bỗng nhiên phát ra từng trận tiếng hò hét, thần sắc dần dần trở nên hưng phấn lên, hiển nhiên, ở trong mắt bọn họ, chỉ cần ba vị này bất kỳ một vị ra tay, Diệp Văn đều chắc chắn phải chết!

"Là nguoi ở trong này quấy rối?"

Lúc này, một cái áo hồng thiếu nữ cao ngạo duỗi ra một ngón tay, chỉ vào Diệp Văn.

Diệp Văn bĩu môi, nhưng là không nói gì.

"Này, ta hỏi nguoi đây?"

Áo hồng thiếu nữ khí thẳng giậm chân.

"Sư muội, đừng nóng vội, để cho ta tới!"

Nhị sư huynh kia đi tới, ánh mắt phát lạnh, quát hỏi: "Tiểu tử, thầy ta muội đang hỏi nguoi lời nói đây!"

"Léo nha léo nhéo cái gì, muốn đánh liền đánh, ta không có thời gian!"

Băng Cực quyền!

Diệp Văn không có nói nhảm nữa, mạnh nứt ra một quyền, sau đó, cùng nhau thấu xương hàn ý tùy ý phát tán ra.

"Hô lạp lạp!"

Khí tức lạnh lẽo như băng lại như là từng đạo sóng biển, hình thành hư huyền tràng cảnh, cái này Băng Cực quyền nhất thời để nhị sư huynh cảm thấy một luồng ngột thở cảm.

"Cái gì! Làm sao mạnh như vậy!"

Nhị sư huynh lập tức giật mình, con mắt trừng Lão Đại, "Sư huynh, không được, ta không phải tên tiểu tử này đối thủ!"

"Mau lui!"

Người đại sư kia huynh hiển nhiên cũng nhìn ra Diệp Văn không dễ trêu, vội vàng dõn bước ở trước mặt hắn, sau đó, khẽ quát một tiếng!

"Biệt ly kiếm!"

Rào!

Hai đạo kiếm quang bay nhanh nhảy lên ra, thập tự giao nhau.

"Là biệt ly kiếm!"

"Quá tốt, biệt ly Kiếm Nhất ra, tiểu tử kia chết chắc!"

"Đây là đường chủ tất sát Kiếm Kỹ, ta tuyệt không tin hắn một cái nho nhỏ Vũ Sư có khả năng ngăn trở!"

"Huống chi, đại sư huynh vẫn là một cái Vũ Tôn!"

"Vũ Tôn a! !"

Mọi người nghe biệt ly kiếm cùng với Vũ Tôn năm chữ, đều hướng tới không ngớt.

Nhưng mà, vào thời khắc này, bọn họ liền nhìn thấy Diệp Văn một tiếng cười khẽ, thuận tay chém ra Thiệu Hoa thần kiếm, ngay tiếp đó, oanh một tiếng vang thật lớn!

Ầm——

Cùng nhau thê lương tiếng va chạm kinh thiên động địa giống như vang vọng mà lên.

Vô số người kinh ngạc đến ngây người, tròn mắt lú lờ.

"Đây là cái gì?"

"Không thể!"

"Không thể, chỉ là một kiếm liền phá tan biệt ly kiếm, hơn nữa, đại sư huynh, nhị sư huynh đều trọng thương!"

"Thực sự là —— gặp quỷ!"

"Hắn làm sao cường hãn như thế bất thường! —— "

Áo hồng thiếu nữ lúc này hoàn toàn bị trấn trụ, chỉ phải si ngốc nhìn Diệp Văn bóng lưng.

Thực, làm sao dùng là nàng một cái?

"Thật xông vào!"

Ý Hàn Mai kinh ngạc trong lòng, nhìn chu vi Bất Thiên ánh mắt, do dự một hồi, chỉ có thể cứng đầu cùng Diệp Văn cùng nhau vào trong.

...

Rất khéo là, Hận Biệt Ly cũng mang theo sư trưởng Lão từ ngoài cửa đi ra.

"Thực sự là oan gia ngõ hẹp a. . ."

Diệp Văn sờ sờ Thiệu Hoa thần kiếm, sau khi, không chút do dự một kiếm chém ra!

"Người nào? Không được!"

Hận Biệt Ly rít gào một tiếng, thuận tay nắm lên sư trưởng Lão ngăn trở trước người.

"Đừng chủ, không muốn a!"

Sư họ trưởng lão một tiếng kêu rên, nhưng căn bản liền không thể phản kháng, tro mắt nhìn mình bị kiếm mạng chém thành hai đoạn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64 :ngại ngừng, để cho các người thất vọng!

Hận Biệt Ly vừa giận vừa sợ nhìn Diệp Văn, hắn vừa nảy cử động chỉ là bản năng mà thôi, hiện tại phản ứng kịp, nhìn sư trưởng chết già đi thì thể.

Chỉ cảm thấy , trong lòng vừa kéo.

Sư trưởng Lão chính là hắn trợ thủ đắc lực, luôn luôn lấy hắn cầm đầu, nhưng mà bây giờ —— lại bị Diệp Văn giết chết!

"Tiểu bối, ta muốn ngươi chết!"

Hận Biệt Ly giận dữ , còn Diệp Văn vừa nãy ánh kiếm kia, thì bị hấn tự động lơ là.

Vừa nãy một chiêu đó, nhiều nhất là Diệp Văn bảo đảm tuyệt sát, mà cùng loại với bực này tất sát kỹ, bình thường chỉ có thể sử dụng một lần mà thôi.

Cho nên, hiện tại Hận Biệt Ly thì lại cười gằn nói: "Vốn ngươi cùng ta không oán không cừu, nhưng hôm nay, chúng ta hiềm khích kết đại!"

Diệp Văn nhưng là bất đắc dĩ than thở một tiếng, nói: "Nhân vật phản diện chết vào nói nhiều, chẳng lẽ ngươi không biết không?"

Hận Biệt Ly kinh ngạc, ngay tiếp đó, hấn liền nhìn thấy Diệp Văn lần nữa huy động trong tay này thanh màu xanh thăm thẳm trường kiếm

"Cái này —— làm sao có khả năng!"

Hận Biệt Ly trên mặt vẻ sợ hãi chợt lóe lên, nếu như Diệp Văn có thể lần nữa phát ra vừa nãy ánh kiếm kia, vậy hấn còn đánh cái gì?

Không thể không nói, Võ Tông cấp bậc cường giả đối với cảm giác nguy hiểm vượt qua thường nhân, ở Diệp Văn sẽ phải chém ra ánh kiếm kia thời điểm

Hận Biệt Ly vội vàng lớn tiếng hô hoán nói: "Dừng tay!"

"Vút!"

Nửa tháng hồ quang vào vỏ, Diệp Văn cân nhắc nhìn Hận Biệt Ly, "Làm sao, ngươi còn muốn nói điều gì?"

"Ta. . . Chịu thua, được không? !"

Tuy nhiên biết rõ là thanh kiếm kia duyên cớ, chính là lúc này chính mình căn bản là không thể chống cự tiểu tử này, chỉ có thể bất đắc dĩ đầu hàng.

"Ồ? Chịu thua?"

Diệp Văn cười hì hì, nói: "Vậy cũng lấy a!"

Oanh long!

Âm Dương Sinh Từ phù!

Diệp Văn hai tay mười ngón bay nhanh nhúc nhích, ảo ảnh gấn bó xuyên, sau khi, một vệt ánh sáng phù hư ảnh liền tiến vào Hận Biệt Ly ở ngực bên trong.

"Ngươi đối với ta làm cái gì?"

Hận Biệt Ly nhất thời lui ra phía sau một bước, sắc mặt trắng bệch hỏi.

"Không có gì, chỉ là nói mà không có bằng chứng, ta không quá tin tưởng ngươi nói chuyện, cho nên liền. . . Đối với ngươi dùng một loại chế phục thủ đoạn."

Diệp Văn nhún nhún vai, vui cười hơn hồ cười nói.

"Cái gì?"

Hận Biệt Ly muốn chết tâm tư đều có, cái này chẳng phải là nói, hấn từ nay về sau đến bị quản chế với tên tiểu tử này? Giời ạ, đây là nói đùa gì vậy? Chính mình chính là đường đường Võ Đạo Tông Sư!

Sắc mặt một trận âm tình bất định, Hận Biệt Ly cắn răng cắn lợi nói: "Có thể hay không đem cái này giải trừ?"

Nghe nói, Diệp Văn ánh mắt nhất thời lạnh lẽo, bình tĩnh mở miệng nói: "Chú ý, ngươi lúc này cũng không có cùng ta đàm luận giới trả giá tư cách!"

"Ngươi nói cái gì?"

Hận Biệt Ly tự thành là Tông Sư tới nay, trải qua đều là Nhân Thượng Nhân sinh hoạt, khi nào được quá bực này khí, trước mắt, liền muốn lập tức nổi giận!

Nhưng mà, liền gặp lúc này Diệp Văn hừ lạnh một tiếng, Hận Biệt Ly liền cảm thấy một trận sống không bằng chết thống khổ truyền tới, bực này thống khổ, khiến cho hấn phát ra như dã thú tiếng kêu thảm thiết!

"A —— "

"Không được! Van cầu ngươi, không muốn, bỏ qua cho ta đi, ta nguyện ý trung thành với ngài!"

Diệp Văn một trận thổ thức ngắn thở dài, "Người cái này lại là tội gì? Sớm một chút như thế, không phải cái gì khổ cũng không cần được sao?"

Hắn tùy ý, tiêu sái cùng cực ở Hận Biệt Ly trên thân Loạn Phách mấy lần, sau khi, Hận Biệt Ly trên thân thống khổ liền biến mất không còn tăm hơi.

Loại thù đoạn này, đề thân là Vô Tông Hận Biệt Ly đều không khỏi lộ ra cực kỳ hâm mộ ánh sáng.

Loại thù đoạn này thật sự phi phạm.

...

Tuyết Long Phong.

Một cái Bạch Y Thiếu Nữ đi tới, nhìn rất nhiều Lão Đại ở đây, không khỏi lộ ra vẻ hoảng sợ, sau đó lập tức quỳ một gối bái hạ xuống.

"Báo cáo Phong Chủ, Cháp Pháp Đường nơi đó chết rất nhiều người!"

Ở trong này Phong Chủ có rất nhiều, tuy nhiên, rất hiển nhiên, Bạch Y Thiếu Nữ nói chuyện là cho Niệm Ngữ Khê nghe.

"Xảy ra chuyện gì?!"

Niệm Ngữ Khê quát hỏi.

"Nghe nói là một cái ngoại môn đệ tử bởi vì giết chết Ổ Nha Thái Thượng Phong người Độc Tôn, sau đó ở ngoại môn bên trong cung điện cùng ý Hân Mai sư tỷ phát sinh xung đột."

"Ý Hân Mai sư tỷ không địch lại, tự tới Cháp Pháp Đường lam vút Phong sư huynh."

"

"Nhưng này người thiếu niên rất lợi hại, lam vút Phong sư huynh bị hắn mấy cái đối mặt lâu giết chết!"

Nói tới chỗ này, thiếu nữ mặc áo trắng này một mặt khuyên Page sắc, mắt bốc sao sáng.

"Người nói cái gì! Ngoại môn đệ tử!"

Cùng lúc đó, Tiễn Hoàng Khúc Vệ thân hình teleport đến Bạch Y Thiếu Nữ trước mặt, quát khê hỏi thăm!

"Cái kia ngoại môn đệ tử bộ dạng thế nào?"

Ở Tiễn Hoàng Khúc Vệ cường đại khí thế bên dưới, Bạch Y Thiếu Nữ căn bản là không dám nói dối, thành thành thật thật đem Diệp Văn bộ dạng cho miêu tả một lần.

"Được! Được! Còn thật là đập phá thiết hại vô mạch xử, được đến thì chẳng mất công chi a!"

Khúc Vệ một trận can rờ cười to, tiếng cười kinh người, một chút sau khi, Khúc Vệ quát lớn nói: "Còn không mau đem cái này ngoại môn đệ tử dẫn tới!"

"Xin nghe Tiễn Hoàng pháp chỉ!"

Hắn tứ đại Phong Chủ nào dám chống lại Tiễn Hoàng, trăm miệng một lời đáp.

Giờ khắc này, Niệm Ngữ Khê lông mày lại sâu thâm nhăn lại tới.

"Đứng lại!"

"Hả?"

Tiến Hoàng không khỏi cảm giác được không ổn.

Hắn Phong Chủ cũng sững sờ, nhìn Niệm Ngữ Khê.

"Hô!"

Niệm Ngữ Khê sâu sắc thở ra một hơi, "Thiếu niên kia nếu là ta ngoại môn đệ tử, hẳn xảy ra chuyện gì lẽ ra do ta Tuyết Long Phong tới gánh chịu! Do ta Tuyết Long Phong tới bao che!"

"Đối ứng với nhau, hẳn phạm cái gì sai, cũng có thể do ta Tuyết Long Phong chính mình tới trừng phạt!"

"Phong Chủ!"

"Phong Chủ —— "

"Phong Chủ!"

Hắn Phong Chủ nhất thời kinh hãi, hét lớn.

"Niệm Phong Chủ, các ngươi Tuyết Long Phong có phải là muốn chết, tự chịu diệt vong?"

Không nghĩ ngờ chút nào, Tiến Hoàng Khúc Vệ đã nằm ở nỗi giận biên giới.

"Àm!"

Khúc Vệ cước bộ một bước, cả tòa Tuyết Long Phong đều run rẩy lên.

"Ngươi Tuyết Long Phong là tại tìm chết!"

Gặp Khúc Vệ phát uy, bốn vị Phong Chủ cùng với các đệ tử sắc mặt đều đại biến đứng lên.

"Phong Chủ, kính xin cầu Tiến Hoàng tha thứ a!"

Hắn Phong Chủ sợ đến trên mặt đã sớm không huyết sắc.

"Niệm Phong Chủ, bổn tọa lại cho ngươi một cơ hội, ngươi đi tự mình đem cái kia ngoại môn đệ tử cho nắm về."

"Phong Chủ, ngươi đáp ứng đi!"

Như thế thời khắc mấu chốt, bốn vị đại Phong Chủ cùng với các đệ tử đều cùng nhau quỳ xuống tới, khẩn cầu Niệm Ngữ Khê không muốn phản kháng Tiến Hoàng.

Niệm Ngữ Khê khóe miệng rụt rụt, nàng có nàng kiên trì, chính là nhìn những phong chủ này cùng với các đệ tử, nàng cảm giác mình trong lòng kiên trì có lẽ là sai lầm?

Thế nhưng, thân là Phong Chủ chẳng lẽ không nên bao che chính mình đệ tử môn nhân?

Niệm Ngữ Khê nhắm mắt, hồi lâu sau, bỗng nhiên mở hai mắt ra, một đôi con ngươi trong suốt bên trong dần hiện ra tỏa ra ánh sáng lung linh!

"Từ hôm nay trở đi, ta không còn là Tuyết Long Phong Phong Chủ!"

Đùng!

Một khối điêu khắc Tuyết Long Phong đồ án Họa Quyền rơi vào trên mặt bàn.

"Thế nhưng, ta làm Tuyết Long Phong một thành viên, tuyệt không cho phép ngươi thương tổn Tuyết Long Phong đệ tử!"

Niệm Ngữ Khê nói đến sau, ánh mắt càng lúc càng kiên quyết không rời.

"Rút kiếm đi! —— "

"Được! Được! Được!"

Khúc Vệ cười to ba tiếng, lập tức dày đặc nói: "Ngươi nếu muốn tìm cái chết, Bản Hoàng sẽ tác thành ngươi!"

Àm ——

Cùng nhau hắc sắc điện quang khuynh khắc thời gian lóe qua, Niệm Ngữ Khê thân thể liền như cũng sợi điều từ Tuyết Long Phong trên ngã xuống!

"Phong Chủ —— "

Rất nhiều người hô to, Tuyết Long Phong thậm chí không kịp, coi như là Vũ Hoàng cường giả từ như thế chỗ cao hạ xuống, mà không có tác dụng Huyền Công hộ thể lời nói, cũng sẽ chết không có chỗ chôn!

Huống chi, Phong Chủ?

Trời mới biết, hiện tại Phong Chủ có hay không bị Tiến Hoàng đánh vỡ đan điền khí hải?

Ở rất nhiều người lo lắng thời gian, ngoài cửa cùng nhau đơn bạc thân ảnh nhưng là đón gió tuyết dần dần mà bước mềm mại tốc độ đi tới.

Nhìn thiếu niên trong lòng Niệm Ngữ Khê, rất nhiều người mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

"Là người? Người còn chưa có chết? Người đến là ai? !"

Mạnh như Tiến Hoàng Khúc Vệ, ở nhìn thấy thiếu niên này cũng là một bộ gặp quỷ thần sắc!

"Lão tổ là ai? Hà? Là người ——!"

Khúc Trường Cung nhìn thiếu niên kia, cũng lộ ra cùng Khúc Vệ giống nhau như đúc biểu hiện!

Bởi vì, ở trong mắt bọn họ chết đi từ lâu người —— còn còn sống!

"Ngại ngại, để cho các người thất vọng, nhận thức một chút, ta gọi Diệp Văn!"

"Diệp tử Diệp, Văn Võ Song Toàn Văn!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65 :bị Kiểm Linh khiêu khích Diệp Văn

Diệp Văn? Diệp Văn? Diệp Văn là ai? ! Hắn là thần thánh phương nào? Dĩ nhiên để một vị hoàng giả đều ngơ ngác biến sắc?

Tuyệt Long Phong bốn vị Phong Chủ dồn dập đại ra, ngay ở vừa nãy, bọn họ lại muốn phái người đem như vậy một vị nhân vật cho áp lên tới?

Này không phải tự tìm đường chết sao!

Lúc này, lại nghe vị kia công tử trẻ tuổi, Khúc Trường Cung một trận cười to: "Thực sự là thiên đường có lối người không đi, địa ngục không cửa người chèo xông a!"

"Cho ta nạp mạng đi đi! —— "

Liên ở đây trước một quãng thời gian, Khúc Vệ đã đem hắc đoạn cung chữa trị được, càng là đem nguyên bản tuy nhiên tam giai nguyên cung cho lên cấp đến Ngũ Giai!

"Đây chính là tương đương với một vị Vũ Vương Nguyên Khí, ta liền không tin người có thể gánh vác được!"

Khúc Trường Cung trong lòng cười thầm.

Ở trên thế giới này, Thiên Địa Nguyên Khí dồi dào, lúc này mới sinh ra khá nhiều khá nhiều cường đại võ giả.

Càng có thiên địa tự nhiên sinh ra thần khí, Nguyên Khí các loại.

Mà ngoài ra, còn có Chú Khí Sư các loại tiền bối chế tạo ra cường giả Nguyên Khí.

Mà khúc gia tuy nhiên không phải Chú Khí Sư, nhưng tới phiên chú tạo cây cung dài bản lĩnh, trừ này hội tụ thiên hạ đỉnh cấp Chú Khí Sư ở ngoài rèn đồ công hội, thiên hạ ít có người cùng!

Thậm chí, không khoa trương nói, luận là đương thời một cũng không quá đáng!

Tự nhiên, thân là một đời hoàng giả Tiến Hoàng, chú tạo cây cung dài bản lĩnh cũng là kinh người rất!

"Bây sao hàng loạt!"

Vút!

Thời khắc này, Diệp Văn đến, khiến Khúc Trường Cung trong lòng hận ý đạt đến đỉnh điểm.

Hắn luôn luôn đều là thiên chi kiêu tử, khi nào được quá như thế vô cùng nhục nhã, mối thù này nhất định phải huyết tẩy!

"Àm——"

Bảy mũi tên nhọn cắt phá trời cao, phát ra "Xèo xèo xèo" chói tai hô khiếu chi thanh, hơn nữa, cái này Thất Tiễn Công Thủ có thể, rất khó bị người bài trừ.

"Lần này, ta liền xem ngươi làm sao chán!"

Khúc Trường Cung ánh mắt lập loè hung tàn quang mang.

Thế nhưng, ngay sau đó hắn biểu tình nhưng là trở nên tròn mắt lú lười, cực kỳ đại ra cùng khó coi.

Chỉ thấy Diệp Văn một mặt hồ hững, đối với "Bảy sao hàng loạt" dường như không để ý chút nào.

Ở mọi người——

"Xảy ra chuyện gì? Tiểu tử kia bị dọa sợ sao? Làm sao còn không phòng ngự?!"

Một vị Phong Chủ chấn kinh nói, hiện tại, bọn họ gặp Khúc Trường Cung phản ứng, biết Diệp Văn không phải một cái siêu cấp cường giả.

Mà chính là, đối với Người chết đột nhiên phục sinh khó mà tin nổi.

Không thể không nói, gừng càng già càng cay, những lão quỷ này không có một cái dễ lừa.

"Chết tốt nhất, tình liên lụy chúng ta!"

Mặt khác một vị Phong Chủ hừ lạnh một tiếng.

Các loại loại này thanh âm đàm thoại vang lên thời gian, Diệp Văn rút cuộc ra tay.

"Vút!"

Chỉ thấy một đạo hàn quang nhanh như tia chớp lướt ra.

Bực này tốc độ nhanh quả thực bất thường, khiến mọi người chỉ có thể nhìn thấy đuôi sau cùng không gian kịch liệt ma sát ra hỏa quang.

Vang ầm ầm!

Tiếng vang không ngừng, sóng to gió lớn, liền gặp này bảy mũi tên nhọn tạo thành "Bắc đầu thất tinh" cái thìa đáng đập trận hình lập tức bị công nát!

Sát sát sát. . .

Mỗi âm thanh nhỏ bé giòn vang thanh liên miên không ngừng tiến vào mọi người trong lỗ tai, sau đó, bọn họ liền nhìn thấy Khúc Trường Cung khuôn mặt đột nhiên trở nên phá thành mảnh nhỏ đứng lên.

"Ta thật hối hận, ta nên các loại lão tử ra tay~"

Khúc Trường Cung cúi đầu vọng chính mình bộ ngực liếc một chút, chỉ thấy miệng máu nơi phun ra từng đạo đồ tươi Huyết Trụ.

Oanh——

Tiếng nổ lớn lên, Khúc Trường Cung ầm ầm ngã xuống đất, chết không thể lại chết.

"Cây cung dài!"

Không chờ mọi người phục hồi tinh thần lại, Tiễn Hoàng mạnh mẽ thanh thê lương thét dài.

"Tiểu bối, ta muốn ngươi chết! Cho ta gia trưởng cung bồi mệnh đi!"

Khúc Vệ lúc này phần nộ công tâm, trực tiếp lấy ra trên lưng loan cung.

Chỉ thấy cái này cây cung lớn hiện ra màu xanh ngọc sáng bóng.

Vù——

Cùng lúc đó, Tiễn Hoàng song chỉ một vùng, chỉ lát nữa là phải một mũi tên bắn ra.

"Không thể —— "

"Tiên Hoàng không thể a, mũi tên này bắn ra, ta Tuyết Long Phong còn có đệ tử có thể sống sao?"

Từng vị Phong Chủ hô lớn.

"Cút ngay cho ta, ta các ngươi phải đều cho ta gia trưởng cung bồi mệnh!"

Trong vắt lung quang lóe lên, Tiên Hoàng bắt quả bất cổ kéo dài cây cung dài . .

Trong thiên địa, tựa hồ cũng ở dưới mũi tên này yên tĩnh lại.

Mũi tên này oai, dường như không người có thể địch, bất luận người nào ở mũi tên này mìnước trước đều phải chết đi!

"Oanh ——! Rầm rầm —— Ầm ! ! !"

Mũi tên này uy thế không thể nghi ngờ, đã vượt xa Khúc Trường Cung bảy sao hàng loạt.

Dù sao, hai người tu vi cùng với cây cung dài chênh lệch đẳng cấp là cùng nhau thâm không thể du khe.

"Chết! Thiếu niên kia chết chắc!"

Bạch trúc phong Phong Chủ phảng phất mất đi linh hồn, dường như kiểu ác mộng tự lảm bảm

"Không sai, chết chắc! Tuy nhiên, có thể chết ở một vị cái thế hoàng giả thủ hạ, cũng xem là tốt, ha ha! Ha ha ha. . ."

Thanh Thủy phong Phong Chủ tiếng cười ý tứ sâu xa.

Nói chung, không có ai cho rằng thiếu niên kia có thể trốn được này một mũi tên.

Đương nhiên, trừ Diệp Văn chính mình.

"Tiểu quý, ngươi cũng không nên xằng bậy, ngươi nếu như mạnh mẽ chống đỡ cái này một chiêu, ta mang cho thần kiếm thần lực đều muốn toàn bộ biến mất!"

"Kể từ đó, ta liền muốn cùng thần kiếm cùng nhau ngủ say."

Thanh y thiếu nữ, Kiếm Linh lạnh lạnh thanh âm đàm thoại ở Diệp Văn trong đầu vang lên.

"Ta biết, thế nhưng, người dù sao cũng phải báo thù không phải? Bằng không, còn sống còn có có ý gì?"

Diệp Văn cười híp mắt, chỉ là trong mắt hàn quang như đao kiếm giống như tràn đầy sắc bén.

"Được rồi. . ."

Kiếm Linh không nói thêm nữa.

Bởi vì, Diệp Văn đã là nàng tán thành chủ nhân. . .

"Thế nhưng, tiếp đó, thỉnh giáo cho ta đi!"

"Cái gì? ! !"

Diệp Văn cả kinh, lập tức, hần liền phát hiện mình mất đi thân thể quyền không chế.

"Kiếm Linh, cái này đến là xảy ra chuyện gì?"

Diệp Văn nào hải thần hồn bên trong.

Từng đạo u ám vận vẹo u quang nhúc nhích không ngừng, dường như là từ trên cao hạ xuống, hoặc là từ trên mặt đất chui ra.

Ở chỗ sâu nhất cùng nhau u quang hồ nước bên trong, một cái tuyệt mỹ thanh y thiếu nữ chậm rãi giờ lên trắng nõn đùi thon dài, um tùm ngọc thủ thương tiếc vuốt ve.

Nhận biết được tình cảnh này, Diệp Văn suýt chút nữa phun ra máu mũi.

"Ta cô nãi nãi, ngươi đến đang làm cái gì? Ta sắp bị giết, ngươi làm sao còn không ra tay!"

Kiểm Linh ngoái đầu nhìn lại nở nụ cười, bách mị từng sinh, "Đừng nóng vội sao, cô nải nải giải quyết hẳn chỉ cần một chiêu. "

Thanh sam cuốn một cái, bao trùm Kiểm Linh Linh Lung mỹ diệu thiếu nữ thân thể.

Sau đó, Kiểm Linh đứng Diệp Văn bên cạnh, ngọc thủ vuốt ve Diệp Văn khuôn mặt, hơi thở như lan ở Diệp Văn bên tai nhẹ giọng nói: "Người muốn người ta sao?"

Diệp Văn trong lòng thâm mắng, người cái Từ Kiểm linh không giúp ta mau chút giết địch, lại ở cái này khiêu khích nhà người chủ tử, không muốn quá phận quá đáng a a. . .

Nhưng ở bề ngoài lại chứa giống muốn không phải nghĩ, một bộ Heo Ca dạng, chỉ lát nữa là phải chảy nước miếng.

Lúc này, Kiểm Linh lại cười khúc khích, "Tốt đáng tiếc, người ta chỉ là kiểm linh nha."

Nói, nhẹ nhàng thơm Diệp Văn khuôn mặt một cái, sau đó không thấy tăm hơi.

"Sát, vì sao cái này xúc cảm như thế chân thực?"

Diệp Văn sờ sờ khuôn mặt, có chút dại ra.

. . .

Tuyết Long Phong, chủ điện.

"Kiểm thương —— 72!"

Xoạt xoạt xoạt. . .

Trong nháy mắt, 72 bóng kiếm ùn ùn kéo đến giống như trải ra đi qua.

Cùng mũi tên quang đột nhiên oanh kích cùng một chỗ.

Hồi lâu, đều là tĩnh mịch bình thường trầm mặc.

"Cái này, cũng là thần kiếm oai sao?"

Không biết qua bao lâu, Tiến Hoàng Khúc Vệ trong mắt lộ ra kinh diễm sắc, lập tức bị thâm nở nụ cười, "Đáng hận a, như thế thần khí lại có thể là cảm chắt ở người cái này nhóc con miệng còn hôi sữa trên thân!"

"Nếu như là ta khúc gia chương không bức này thần khí, nhất định có thể xưng bá thiên hạ!"

"Ha ha ha ha. . ."

Tiến Hoàng Khúc Vệ ánh mắt dần dần âm đạm đi, thân thể trở nên không nhúc nhích.

"Chết thì chết đi! Còn bày cái gì tư thế, người quá phận a!"

Một chiêu qua đi, Kiểm Linh quả thật rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, trôi nổi ở u quang bên trong hồ, đương nhiên, lúc này, nàng đã mặc quần áo tử tế.

Cho nên, Diệp Văn khôi phục thân thể quyền không chế, vừa thấy Khúc Vệ bức này tinh tướng tư thế, giận dễ sợ, trực tiếp đạp hẳn bay ra ngoài.

Tuyết Long Phong mọi người cái hít vào một ngụm khí lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66 :ta muốn 100 thứ! 1000 thứ! 1 vạn lần!

"Chuyện này. . . Thiếu niên lại có thể giết chết một vị hoàng giả?"

"Ta là hoa mắt sao?"

"Cái này dường như phải. . . Thật?"

Trong đại điện, lặng ngắt như tờ, mấy vị Phong Chủ biểu hiện trên mặt quả thực cùng táo bón giống nhau, phi thường giật mình.

Diệp Văn không tự nhiên sờ sờ lỗ mũi, "Ta nói, các người nhìn ta như vậy không hay lắm chứ?"

"Ta cũng không phải mỹ nữ? Các người cho tới chứ?"

Nghe nói, mấy vị Phong Chủ trên mặt đều lộ ra vẻ lúng túng.

Nói, Diệp Văn lại thuận tay nhặt lên này thanh màu xanh ngọc cây cung dài.

"Cũng còn tốt có người!"

Diệp Văn hơi hơi than thở một tiếng, tuy nhiên Thiệu Hoa thần kiếm cùng Kiếm Linh ngủ say đi qua, thế nhưng, có thể đạt được cái này cây cung dài cũng xem là tốt.

Này Khúc Vệ nếu là một cái hoàng giả, như vậy, cái này cây cung dài Nguyên Khí chỉ ít cũng là Thất Giai Nguyên Khí chứ?

Chỉ là nhìn cái này Thất Giai Nguyên Khí phá nát khom lưng, Diệp Văn bỗng nhiên ngẫm bực vừa này Kiếm Linh động thủ thời điểm làm sao không nhẹ chứ?

Tốt xấu buông tha cái này cây cung dài a, dù sao, Nguyên Khí bản thân có thể cùng hắn không cừ. . .

"Người là Tuyết Long Phong ngoại môn đệ tử?"

Niệm Ngữ Khê thương thế đã tốt gần như, điều này làm cho Diệp Văn cảm khái, không hổ là một tông chủ nhân, tích súc vẫn có.

Võ đạo hoàng giả một kích, coi như chỉ là thuận tay mà là, cũng không phải bình thường Võ Tông có thể đối kháng.

Không chết cũng phải trọng thương a. . .

Thế nhưng, hiện tại vị mỹ nữ này Phong Chủ đã có thể sống nhảy nhảy loạn.

"Coi như thế đi!"

Diệp Văn gật gù, tầm mắt tự nhiên hạ xuống, bỗng nhiên chính giữa, hai con mắt mạnh mẽ rụt.

"Chuyện này. . . Cái này tối thiểu đến có D đi!"

"Tốt ngực!"

Diệp Văn một trận nhe răng.

"Cái gì tốt hung?"

Niệm Ngữ Khê không rõ hỏi, nàng tự hỏi chính mình làm một phong chủ nhân, trong ngày thường, uy nghiêm là có, tuy nhiên không tính là hung chứ?

Nàng tính cách vẫn là rất ôn hòa.

Liên, Niệm Ngữ Khê nghi hoặc nhìn Diệp Văn.

"Ta là nói —— Phong Chủ người luyện một thân tốt cơ ngực!"

"Người xem, người cơ ngực lớn hơn so với ta nhiều!"

Nghe nói, Niệm Ngữ Khê khoe miệng rụt rụt, cúi đầu xem chính mình bộ ngực liếc một chút, lại nhìn Diệp Văn một chút, nhẹ giọng xùy xùy nói: "Luu mạnh!"

Dứt lời, vung ống tay áo rời đi.

"Hậu sinh khả úy a, lại dám đùa bỡn Phong Chủ, ha ha. . ."

Đồ Long phong Phong Chủ là một vị tóc trắng xóa lão giả, hắc cười híp mắt liếc mắt nhìn Diệp Văn, nói: "Không sai, Tiểu Hữu, ta là niệm Phong Chủ Đại

Bá, ta rất xem trọng người nha!"

Lập tức mang theo tiếng cười lớn rời đi.

"Khắc khắc, tiểu huynh đệ, thực niệm Phong Chủ này không gọi cơ ngực, ta đây mới là cơ ngực!"

Nguyên Sơn phong Phong Chủ cười hi hi, hai cánh tay thu nạp, một cái hoàn mỹ Nhân Ngư Tuyền liền xuất hiện ở Diệp Văn trước mắt, này cơ ngực càng là có thể nói khủng bố.

Nhưng mà, Diệp Văn xem nhưng là đầy não hắc tuyến, "Thật sự cho rằng ta ngốc sao?"

"Đương nhiên, tiểu huynh đệ như thế bất phàm, tất nhiên là không ngốc."

Chờ đến Nguyên Sơn phong Phong Chủ sau khi nói xong, ngày đó hành phong Phong Chủ trầm mặc không lên tiếng một chân đem ban đầu Ly Sơn cho đá văng, đối với Diệp Văn lộ ra hòa ái nụ cười: "Tiểu huynh đệ, không biết năm nay tuổi tác bao nhiêu?"

"Trong nhà có thể có hôn phối?"

"Nếu như không có lời nói, khắc khắc, tại hạ có một lương phối giới thiệu với tiểu huynh đệ."

"Từ Lão tiểu tử, người kẻ này quá vô liêm sỉ, giới thiệu người khuê nữ liền giới thiệu đi, bằng cái gì đem lão tử cho một chân đá văng!"

Ban đầu Ly Sơn một lần nữa đứng lên, mắt nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm từ ky.

"Tới tới, tiểu huynh đệ, người đừng nghe lão già này lời nói, nhà hắc khuê nữ có thể không được, ngạo rất đây! Ta bảo chứng, coi như các người kết hôn, người muốn trên nạng giường cũng không phải một chuyện dễ dàng sự tình!"

"Ban đầu Ly Sơn! —— "

Từ ky một mặt âm trầm hồ hững nói: "Nhà người khuê nữ lại là tốt hơn giường, chỉ sợ là ai cũng có thể làm chồng đi. . ."

"Từ ky, người là muốn tìm đánh đúng không?"

"Ai sợ ai?"

"Tới a! Lẫn nhau thương tổn sao! !"

Diệp Văn nhìn hai người một đường đánh tung đi ra ngoài, chỉ xem tròn mắt lú lỏi, không phải giới thiệu cho ta nhà các người khuê nữ sao? Đánh như thế nào đứng lên?

Ai . .

Các người là không phải trước đem chính mình khuê nữ cho ta,

Lại đánh a?

Diệp Văn nội tâm cười thầm.

"Tội lỗi a, tội lỗi! A Di Đà Phật, ta không xuống đất ngực, ai vào địa ngục? Như vậy phiền phức toàn bộ giao cho tại hạ đi. . ."

Diệp Văn một mặt thâm trầm.

Đêm đó, mát như nước.

Đèn đuốc sáng choang.

"Mạch Mạt a, ta có việc muốn đi ra ngoài trước một quãng thời gian, người rồi cùng Ly nhi. . ."

"Hà?"

Lúc này Mạch Mạt đã hoàn toàn chiếm thượng phong, hoặc là nói, tuyết Vực băng nguyên chủ nhân Băng Văn Suong khinh thường với Mạch Mạt này tám bị Diệp Văn làm bản thân thể. . .

Nhìn Mạch Mạt mang theo chất vấn ánh mắt, Diệp Văn vội vàng sửa miệng, "Ta là nói, người cùng Ly nhi tỷ cứ đợi ở chỗ này chờ ta trở lại."

Lập tức, Diệp Văn thâm hô nguy hiểm thật, Mạch Mạt cô nàng này cũng không biết hắc cùng Chu Ly nhi này quan hệ mập mờ.

Tuy nhiên Diệp Văn biết, giây tóm lại bao không được lừa, thế nhưng, bây giờ có thể giấu một hồi là một hồi, bằng không đợi Mạch Mạt khởi xướng biểu

tới, này mãnh liệt bão táp nhất định có thể đem chính mình dẫn vật khổ không thể tả. . .

"Người cùng Ly nhi tỷ có phải là có bí mật gì gạt ta?"

Mạch Mạt vuốt Diệp Văn khuôn mặt.

Lời này lập tức để Diệp Văn như ngồi trên đệm châm, thấy lạnh cả người xông lên: "Không có, không có chuyện gì!"

"Ngạch, thật sự có, ta cũng không sao cả, ta cùng Ly nhi tỷ quan hệ khỏe, nếu như ba người chúng ta có thể vĩnh viễn cùng một chỗ vậy thì tốt nhất!"

Diệp Văn nghe được được kêu là một cái lệ nóng doanh trùng a, cơ hồ liền muốn bật thốt lên ra bản thân cùng Chu Ly nhi quan hệ, thế nhưng, nhìn Mạch Mạt trong mắt này giáo hoạt ánh mắt.

Vừa tới bên mép lời nói lập tức nuốt xuống. . .

"Người làm sao?"

Mạch Mạt ngừng đầu, nghi hoặc nhìn Diệp Văn.

Không thể không nói là, Mạch Mạt từ khi ngày ấy tiếp thu Băng Vân Sương một phần truyền thừa sau khi, trên mặt tàn nhang đã biến mất không còn tăm hơi, trở thành một khuynh quốc khuynh thành đại mỹ nhân.

Diệp Văn sâu sắc hô hấp một cái thở dài, cắn Mạch Mạt vành tai thân mật nói: "Ta muốn người —— "

Trong nháy mắt, Mạch Mạt trắng nõn cổ liền đỏ một mảnh, không dám ngừng đầu nhìn Diệp Văn, ngượng ngùng cúi đầu, hai tay giao hợp lại cùng nhau.

Diệp Văn nhìn thấy một màn này, trong mắt lóe qua cùng nhau vẻ mừng rỡ, nội tâm cuồng hô: "Có hi vọng!"

Àm ——

Cùng nhau Kính Khí chặt đứt trên mặt bàn ngọc nển, hai bóng người tay nắm tay đi tới giường đi, sau đó ôm vào cùng nhau, chỉ thấy cửa sổ trên mặt hai bóng người dần dần hợp làm một thể.

Một ngày không nói chuyện, chỉ có đạo bất tận xuân sắc.

Hai ngày, Diệp Văn mang theo thỏa mãn mỉm cười mở ra cửa phòng.

"Ồ, Ly nhi người sao lại ở đây?"

Diệp Văn lúng túng hỏi.

"Người sẽ không phải ở nơi này một đêm chứ?"

Chu Ly nhi bữu môi, hơi chua nói: "Người cho rằng bản cô nương giống như người đói —— khát a?"

Diệp Văn bị nuốt không lời, vừa định muốn nói chuyện, Chu Ly nhi hỏa nhiệt thân thể lại dính sát, cuồng nhiệt hôn Diệp Văn khuôn mặt, nhẹ nhàng hôn Diệp Văn vành tai.

"Muốn ta. . ."

". . ." Diệp Văn bữu môi, "Vừa nãy là ai nói ta đói —— khát đây?"

Chu Ly nhi nhưng lại không hiểu Diệp Văn lời nói, trực tiếp động thủ!

"Tê —— "

"Cô nải nải, đừng ở chỗ này cửa a, người muốn hại chết ta sao?"

"Làm sao người dám làm không dám chịu sao? Hiện tại mới sợ hãi bị Mạch Mạt biết?"

"Tốt Ly nhi, đừng như vậy, coi như ta cầu người. . ."

"Tốt lắm, đến phòng ta tới, ta muốn mười lần, không, ta muốn 100 lần, một ngàn lần, một vạn lần!"

". . ." Diệp Văn nhanh khóc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67 :Huyền Giai cao cấp —— Âm Bạo Sát!

Ở tuyệt Vực vương quốc bên trong, trừ Vương Thành chính là chức phủ to lớn nhất, từ cao đi xuống lần lượt sắp hàng theo thứ tự là Vương Thành, quận phủ, thành trì, tiểu trấn, nông thôn.

Tuyệt Vực vương quốc tổng cộng có tám cái quận phủ, bên trong thì có đại mục phủ, mà đại mục phủ ở bát đại quận trong phủ bài danh nhưng là thấp hơn, đứng hàng đếm ngược ba.

Thế nhưng, tuy nói như thế, cũng không phải hán hèo lãnh thành nhỏ có thể so sánh với.

Mọi người đều biết, trừ Vương Thành, liền chức quận phủ xa hoa nhất, coi như đại mục phủ chỉ là quận trong phủ cuối cùng tồn tại.

Cho nên, căn cứ vào những này, quận trong phủ mọi người có một ít cao ngạo tâm lý, đối mặt hán bên trong tòa thành nhỏ đi tới người, quận phủ người địa phương trong lòng thường thường sẽ lưu giữ một chút cảm giác về sự ưu việt.

Lúc này, ở một gian trong tửu lâu.

"Người đến, đem cái này thú ăn mày cho ta đánh ra đi!"

Quán rượu chương quỹ, một mặt buồn nôn biểu tình, hãy cùng ăn con ruồi bình thường khó coi.

Diệp Văn cả lơ phất phơ đi vào, nhìn bên cạnh một cái khát cái lộ ra một cái đồng tình sắc mặt.

"Đứng lại cho ta, bảo người rút đây! Người không nghe thấy?"

Hai cái vóc người cao lớn trắng hán nghe chương quỹ lời nói, lập tức đứng nơi cửa, như hai đạo tường cao sừng sững.

"Đừng!"

Đột nhiên, một bàn tay lớn khoát lên Diệp Văn trên bả vai.

"Tiểu quý, nói người đây? Người còn đi vào bên trong? ! !"

"Ta?"

Nghe nói, Diệp Văn phản thủ chỉ mình, đầy mặt ngạc nhiên.

"Không phải người, còn có ai!"

Trắng hán gầm lên giận dữ, liền muốn đem Diệp Văn nhấc lên, một cái ném ra ngoài.

"Àm!"

Tuy nhiên, đang lúc này, cùng nhau cuồng phong đột Như Lai càn quét mà mờ, thẳng thối hai cái trắng hán con mắt hung hăng nheo lại.

"Đó là đại mục phủ mục Vương Học viện học viên. . . !"

"Xem, mau nhìn! Cầm đầu cái kia là tô Nhân Kiệt Tô công tử!"

"Hơn nữa,

Tục truyền là sư báng trên có tên thiên chi kiêu tử, là chúng ta đại mục phủ Tô gia đại công tử!"

Mọi việc như thế thanh âm đàm thoại không ngừng vang lên, ở trong tửu lâu ăn cơm thiếu nữ càng là liên tiếp nhìn trộm, hận không thể nhảy vào ôm ấp.

Tuy nhiên, này tô Nhân Kiệt xác thực bắt phạm, còn nhỏ tuổi dĩ nhiên đã đạt tới Vũ Sư Lục Trọng Thiên.

Hơn nữa, người này bộ dạng anh tuấn phi phàm, phong độ nhẹ nhàng

"Ta nếu có thể trở thành Tô công tử thì từ thật là tốt bao nhiêu a!"

"Người muốn thật đẹp, Tô công tử thì từ chỉ ít cũng là mục phủ học viên nội viện đệ tử thân phận a!"

"Ta không muốn nhiều, có thể trở thành là Tô công tử một tên Tiểu Thiếp là tốt rồi."

Lại một thiếu nữ e thẹn nói.

...

"Chờ đã, Tô công tử bên cạnh vị kia là —— Lục Y Lâm tiểu thư!"

Một chút sau khi, ồ lên thanh lại vang lên, "Đây chính là cùng Tô công tử nổi danh Lục gia tiểu thư a."

"Có người nói, nàng cũng là mục Vương Học trong viện môn đệ tử! Cùng mặt khác hai cái Thiên Chi Kiều Nữ đặt ngang hàng là mục phủ ba nước mỹ!"

Tại trong tửu lâu, không bao giờ thiếu cũng là xem trò vui người, cũng không thiếu kiến thức rộng rãi hạng người, bên trong thì có người nói ra, trừ hai vị này thanh danh tại ngoại sư bằng cường giả hán mục Vương Học trong viện viện đệ tử.

Những này nội viện đệ tử, hình tượng so sánh anh tuấn chút nam gọi hác khải, một cái khác là lỗ đồng.

Mà nữ tắc là Phạm Như Yên, cùng với cái cuối cùng xem ra nhu nhu nhược nhược thiếu nữ, Lâm Từ Huyền.

Thân là mục Vương Học trong viện viện học viên bản thân sẽ bắt phàm, hướng chi vẫn là xinh đẹp đáng yêu mỹ thiếu nữ, điều này làm cho trong tửu lâu một chút gia súc nhất thời kích tình phình to.

"Hoan nghênh Tô công tử!"

Hai cái tráng hán vừa thấy bức này đội hình, căn bản là cổ không được Diệp Văn cùng với một cái khác "Khất cái".

"Ân ——"

Tô Nhân Kiệt hiển nhiên là này bên trong khách quen, rụt rè gật đầu ứng một chút, mà bên cạnh hán Lục Y Lâm nhưng là một bộ nhẹ như mây gió bộ dáng, giống như tiên nữ trên trời, không dính phàm trần, cử thể trên lầu hai.

Hai cái tráng hán căn bản cũng không có trách móc ý tứ, nói giỡn, vậy cũng là lục mỹ nhân, có thể xem thêm ta liếc một chút, cũng là ta phúc khí!

Đối với Tô Nhân Kiệt bình dị gần gũi, hác khải rất là không hiểu, "Tô sư huynh, tuy nhiên là hai cái người hạ đẳng, cần gì hiểu, chúng ta vẫn là mau chút lên đi, miễn cho để Lục sư tỷ đợi lâu!"

Nói, hác khải xông lên trước đi đến, bỗng nhiên nhìn thấy một cái khất cái che ở trước mặt, trên mặt xuất hiện một vết bạo lệ thần sắc.

"Từ đâu tới khất cái, cút ngay cho ta!"

Ầm ——

Một chân không chút do dự đá ra, cái này một chân nếu như đá trúng, này khất cái tuyệt đối sẽ chết rất thảm.

Dù sao, hán nhưng là một cái không có chân khí người bình thường.

"Sư đệ, người tính khí đến sửa sửa."

Tô Nhân Kiệt hơi hơi thở dài một chút, sau đó không chút do dự đi lên lầu.

Tô Nhân Kiệt không biết là, tình cảnh này bị Lục Y Lâm đặt ở trong mắt, khó mà nhận ra một chút nhũn mỳ.

"Oanh ——"

Mắt thấy này khất cái liền muốn chết thời gian, Diệp Văn rút cuộc ra tay, còi đời này chuyện bất bình rất nhiều, hán không quản được, nhưng gặp phải, làm sao cũng không thể khoanh tay đứng nhìn.

Diệp Văn cũng là đột nhiên một chân đá ra, cái này một cái roi chân có thể so với hác khải càng nhanh hơn, càng ác hơn!

Ngay sau đó, cùng nhau xương cốt gãy vỡ giòn vang thanh nổ tung, lập tức một bóng người cuồng bay ra ngoài, đập ầm ầm nát một cái bàn.

"Hác sư huynh! ——"

Phạm Như Yên cùng Lỗ Đông Tề tề hô to một câu.

"Giết, giết cho ta hán!"

"Ta muốn hán chết!"

Hác Khải đột nhiên bị cái này một chân đá bay, đầu đều vẫn là choáng, nhưng phản ứng kịp sau khi, liền không nhịn được lớn tiếng gầm hét lên.

"Hác sư huynh, ngươi yên tâm đi, ta sẽ cho ngươi báo thù!"

Phạm Như Yên cùng Hác Khải quan hệ ám muội, biết on lang bị đánh thành bộ dạng này, nào còn có thể nhịn được, ngay lập tức ra tay.

"Phạm sư tỷ, Lỗ sư huynh, các ngươi nghe ta nói, lần này là Hác sư huynh làm sai, dù sao, là hán trước muốn vô tội hại người!"

"Tiện nhân, ngươi câm miệng cho ta! Có tin hay không, ta liền ngươi cũng cùng nhau làm thịt!"

Phạm Như Yên nhưng căn bản không có nghe Lâm Từ Huyền, ngược lại trả về thân thể rỗng to đứng lên.

Lỗ Đông thì lại hơi nhướng mày, "Phạm sư muội, ngươi cái này có thể có điểm quá, Lâm sư muội có thể không chọc giận ngươi, chúng ta địch nhân là tiểu tử kia!"

Lỗ Đông nhất chỉ Diệp Văn, sát cơ凛 nhiên.

"Chà chà, thực sự là tốt một bộ cảm động tràng diện —— "

Diệp Văn đầu tiên là chuyện cười một câu, sau đó, ánh mắt trở nên băng lãnh, hững hờ cân nhắc nói: "Ta cho các ngươi một cơ hội, muốn lên cùng lên đi!"

"Nói khoác mà không biết ngượng!"

Lỗ Đông mắng chửi một câu, liền muốn ra tay, thế nhưng, lúc này Lâm Từ Huyền lần nữa nói: "Lỗ sư huynh, cần gì phải đuổi tận giết tuyệt, mọi người ngồi xuống cố gắng nói chuyện không được sao?"

Nghe thấy Lâm Từ Huyền lời nói trong mưa có bảo vệ tiểu tử kia ý tứ, Lỗ Đông trong lòng lòng đỏ kị không khỏi thiếu huy đứng lên.

"Lâm sư muội, ngươi câm miệng cho ta! Hôm nay, ngươi lời nói hơi nhiều!"

"Ta —— "

Lâm Từ Huyền bị kiềm hãm, không nghĩ tới bình thường đối với nàng chiếu cố rất nhiều Lỗ sư huynh sẽ nói ra lời như vậy tới.

"Là ta nghĩ quá nhiều sao? Các ngươi căn bản cũng không có coi ta là các ngươi đồng bạn a. . ."

Lâm Từ Huyền tự gấu nở nụ cười.

Sau đó, che ở Diệp Văn trước mặt.

"Bọn họ là vô tội, gây sự là Hác sư huynh, các ngươi không cho phép giết người!"

"Tiện nhân, muốn chết!"

Lúc này, Lỗ Đông hoàn toàn không nhịn được, lòng đỏ kị khiến cho hán ra tay toàn lực, muốn vừa đối mặt đem Lâm Từ Huyền giết chết!

Nhìn tình cảnh này, Lâm Từ Huyền tuyệt vọng, nàng vốn tưởng rằng chính mình che ở trước mặt hai người, Lỗ Đông cùng Phạm Như Yên sẽ kiêng kỵ một chút, không nghĩ tới bọn họ căn bản là không để ý chính mình chết sống!

Lâm Từ Huyền tâm hoàn toàn băng hàn hạ xuống.

"Cô nương, ngươi quá yếu lòng, đối phó như vậy kẻ cận bã, vẫn để cho ta tới đi!"

Diệp Văn cười nhạt, nắm Lâm Từ Huyền tay, kéo nàng đến sau lưng.

"Cận, cùng lên đi!"

Lỗ Đông giận dữ cười, "Đối phó ngươi, một mình ta giàu có dư dật!"

"Viêm Long quyết!"

"Chính mình muốn chết, quái không ta!"

Nhìn một cái Hòa Long nhằm phía chính mình, Diệp Văn sử dụng Kiếm Trì trung học đến một chiêu kiếm thuật.

Huyền Giai cao cấp —— Âm Bạo Sát!

Vút!

Một luồng ánh kiếm mạnh rút ra.

Thê lương tiếng nổ hình thành Âm Ba Công Kích, hóa thành từng đạo vô hình âm sát kiếm quang!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68 :ai mới thật sự là rác rưởi? !

"Cái gì! Đây là cái gì Kiếm Kỳ? Lại có thể khủng bố như vậy? Không được, mau lui!"

Lỗ đông trông thấy Âm Bạo Sát giảo diệt cái kia Viêm Long, nhất thời biến sắc mặt, cặp chân bay nhanh thực sự động, thân hình cơ hồ đều phải biến đổi đến mức vận vẹo đứng lên.

Thế nhưng, tốc độ của hắn không chậm, Âm Bạo Sát tốc độ càng là có thể nói khủng bố!

Vút! Vút ~! ! !

Hơn mười đạo Vô Hình Kiếm quang xì linh lợi bay đến, đem lỗ đông vây quanh ở bên trong.

"A! —— "

Sau đó, cùng nhau kêu lên thê lương thảm thiết tiếng vang hoàn toàn mà lên, chỉ thấy Âm Bạo Sát kiếm quang đem lỗ đông y phục cho trộn dập nát, càng là cắt lấy không đếm được kiếm ngân!

"Ừng ục ~!"

Phạm Như Yên cổ họng nơi lại như con chuột nhỏ giống như trên dưới lăn, giật mình không thôi, lỗ đông thực lực còn mạnh hơn nàng, bây giờ lại bị thiếu niên này đánh thành như chó chết?

Trên mặt lóe qua một tia không tự nhiên, Phạm Như Yên cước bộ lạng lè lùi về sau, sau đó lập tức xoay người mà chạy!

"Rác rưởi! Cặn!"

Diệp Văn khinh thường cười cười, những người này sẽ chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, tự cho mình siêu phàm, hung hăng xem thường, làm thấp đi người khác, tự cho là thiên chi kiêu tử!

Phi! Thứ đồ gì nhi! Không phải là ý vào gia thế tốt? Có mấy phần thực lực mà thôi?

Dám tùy ý nhục mạ bắt nạt người khác? Diệp ba ba tới tập chung dạy ngươi làm người!

"Ngươi không sao chứ?"

Diệp Văn lúc này mới nhìn về phía này khát cái, thiếu niên khát cái một đôi mắt cực kỳ sáng ngời trong suốt, thanh tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại tràn đầy tro bụi.

"Cảm ơn ngươi. . ."

Thiếu niên khát cái cúi đầu.

Diệp Văn nhưng là xem sững sờ, bởi vì hần ở thiếu niên này bên lỗ tai nhìn thấy một cái nhỏ bé động khẩu, dường như là khuyên tai tạo thành.

"Ta ai ya, chẳng lẽ nàng là nữ?"

Diệp Văn âm thầm tắc lưỡi, không có hoài nghi cũng còn tốt, cái này một hoài nghi, Diệp Văn liền quan sát tỉ mỉ cái này khát cái, thấy nàng cổ họng nơi này quả nhiên không có hầu kết, một đôi tay nhỏ trắng nõn non mềm, dường như sờ một cái liền có thể nặn ra nước tới.

"Chuyện này. . . Da thịt coi là thật non không tưởng nổi a!"

Diệp Văn xem khóe mắt giật một cái.

Đột nhiên!

Khát cái mạnh quát to một tiếng, "Cẩn thận —— "

Dứt lời, người đã đến Diệp Văn phía trước.

Àm! ! !

Cùng nhau tiếng nổ lớn lên, thiếu nữ khát cái chọt phun ra một ngụm máu tươi, thân thể vô lực ngã xuống.

Diệp Văn ngờ ngác ôm chặt thiếu nữ, trong đầu trả về nghĩ đến thiếu nữ tiếng kinh hô.

"Coi như ngươi mạng lớn, bị ngươi tránh được một kiếp!"

Đột Như Lai thiếu niên nơi khóe miệng mang theo một vệt cười nhạt, ngả ngón nhìn Diệp Văn, sau đó đưa tay phải ra, ngoắc ngoắc ngón tay, khiêu khích nói: "Ngươi không là rất can rở, hung hăng sao?"

"Tôi a, dám bắt nạt ta mục Vương Học viện thành viên, ngươi sẽ trả giá thảm thối đại giới!"

Trên lầu hai, Lục Y Lâm Mi giương nhẹ, việc này mặc dù là hác khải bọn họ không đứng trước.

Nhưng, Lục Y Lâm cũng cho rằng Diệp Văn ra tay có chút quá, tuy nhiên là một cái khát cái mà thôi?

Làm sao có thể cùng bọn họ mục Vương Học viện đánh đồng?

Thế nhưng, bọn họ không biết, ở trong mắt Diệp Văn, mọi người bình đẳng.

Đây là kiếp trước sinh hoạt mang đến ảnh hưởng, trên thế giới không có tuyệt đối công bằng, thế nhưng không nữa công bằng, kiếp trước tốt xấu cũng không có làm được tùy ý giết người mức độ.

Giết người là muốn trả giá thật lớn! Là muốn ngồi tù, là muốn đền mạng!

Hơn nữa, thiếu nữ này khát cái cũng không có đắc tội bọn họ, nhiều nhất là chặn đường mà thôi, nào cho tới dùng mệnh tới thưởng?

Diệp Văn chân nộ, hần nộ đến mức tận cùng, lại vô cùng nhạt nhiên, một mặt bình tĩnh, chỉ là ánh mắt như lưỡi đao giống như băng lãnh.

Tô Nhân Kiệt xem không khỏi cau mày, người này ánh mắt dĩ nhiên để hần cảm thấy sợ?

Sao có thể có chuyện đó? Hần chính là sư bång cường giả!

Ở cái này tuổi trẻ, có thể hay không đạt tới Vũ Sư cũng không tốt nói, thiếu niên này chính là sư bång cường giả sao?

Là ta muốn nhiều. . .

Tô Nhân Kiệt tự giễu nở nụ cười, lập tức khóe miệng khẽ nhếch, coi như là sư bång cường giả thì lại làm sao? Ta Tô Nhân Kiệt cũng không phải chưa từng giết. . .

Diệp Văn thì lại dùng 10 ngàn EXP đổi lấy một viên Đại Hoàn Đan, nhẹ nhàng tống vào thiếu nữ khát cái trong miệng.

"Cơ hội tốt!"

Tuy nói Tô Nhân Kiệt không để ý Diệp Văn, nhưng hần luôn luôn không làm không chắc chắn sự tình, lúc này, Diệp Văn cả người đều là kẻ hồ, lúc này không công cang chờ khi nào?

Xoạt!

Tô Nhân Kiệt thân ảnh loáng một cái, ánh mắt khinh bỉ xem Diệp Văn liếc một chút, sau đó, nhất chương từ trên xuống dưới cuồng bổ mà đi!

"Oanh —— oanh —— oanh —— "

Diệp Văn hung bạo chịu đựng một chương này, ôm thiếu nữ khất cái từng bước từng bước rút lui đi ra ngoài, nơi khoe miệng tràn ra một chút vết máu.

"Tô công tử, tốt dạng! Giết chết hắn!"

Chu vi vây xem người xem được kêu là một cái nhiệt huyết sôi trào, ở trong mắt bọn họ, Tô Nhân Kiệt cũng là thiên chi kiêu tử, chủ định trở thành đại nhân vật.

Như vậy Nhân Kiệt tự nhiên là bọn nam tử sùng bái ảo tưởng đối tượng, hận không thể chính mình cướp rồi thay thế, mà những thiếu nữ đó nhóm nhưng là đầy mặt vẻ hưng phấn, hận không thể nhào vào Tô Nhân Kiệt trong lòng.

"Rác rưởi!"

"Thật sự nhẫn không, đánh chết cái này rác rưởi!"

"Rác rưởi phế vật! Đứng ở chỗ này thuần túy là ảnh hưởng lớn gia muốn ăn, xem bản đại gia đều muốn phun!"

"Đánh chết hắn! Đánh chết hắn!"

Trong đám người, từng đạo hò hét trợ uy tiếng vang lên, phảng phất Diệp Văn thực sự là rác rưởi.

Tô Nhân Kiệt cười nhạt, phát phát tay, nhất thời, não động thanh ngừng lại.

"Chư vị, người này tàn hại ta mục Vương Học viện sư đệ sư muội nhóm, tại hạ Tô Nhân Kiệt là muốn hướng về hắn thảo một cái công đạo!"

Tô Nhân Kiệt ôm một cái quyền, một mặt chính khí nói.

"Tốt dạng, Tô công tử, tốt dạng!"

"Đây là nên, mục Vương Học viện đệ tử chính là chúng ta đại mục phủ kiều ngạo, làm sao có thể bị người này làm hại? Tô công tử người là tại vì dân trừ hại!"

"Không cần cố kỵ nhiều như vậy, giết hắn!"

Một cái hơi có chút sắc đẹp thiếu nữ đứng lên, đồng dạng nói.

"Ừm!"

Tô Nhân Kiệt hướng về nàng gật gù, khe khẽ mỉm cười.

Cô gái kia nhất thời đỏ bừng cả khuôn mặt ngồi xuống, ở bên cạnh thiếu nữ một vị chàng thanh niên ghen tỵ nói: "Thứ đồ gì nhi mà! Sư muội, người cũng không phải không nhìn thấy, này Tô Nhân Kiệt nếu không là đánh lên thiếu niên kia!"

"Ai chết vào tay ai còn chưa biết đây!"

Nghe nói, cô gái kia viên đỏ xuất sắc giận tím mặt nói: "Sư huynh, người đây là ghen ghét! Tô công tử chính là thiên chi kiêu tử, nhân trung chi long, đối phó thiếu niên này dễ dàng!"

Người sư huynh kia phòng trợ chính trực muốn phản bác, bọn họ đại sư tỷ bỗng nhiên hơi nhướng mày, trách mắng: "Có cái gì tốt tranh chấp?"

"Này Tô Nhân Kiệt là không sai, nhưng này thiếu niên cũng không yếu, hắc khái cùng lỗ đồng chính là mục Vương Học trong viện viện học viên, chỉ ít có Vũ Sư 5, Lục Trọng Thiên tu vi!"

"Thiếu niên kia có thể dễ dàng đánh bại hai người này, chắc hẳn tu vi cũng không yếu, không nói có thể chiến thắng Tô Nhân Kiệt, nhưng Tô Nhân Kiệt nếu muốn giết hắn cũng không phải như vậy dễ dàng một chuyện!"

"Điểm này, Từ Cương lại là nói đúng, nếu như không phải đánh lên, ai chết vào tay ai còn chưa biết, chỉ là hiện tại. . ."

"Đáng tiếc thiếu niên kia. . ."

Chim loan xanh hơi hơi than thở một tiếng.

Nghe đại sư tỷ lời nói, phòng trợ mới vừa mặt lộ vẻ vẻ đắc ý, "Sư muội, này Tô Nhân Kiệt cũng chỉ đến như thế sao, nếu như không phải đánh lên, ha ha!"

"Cho nên nói, như vậy nhân phẩm thấp kém rác rưởi, ngươi vẫn là thiếu cùn hèn giao thiệp với!"

Viên Hồng Tú chán ghét nói: "Nói đùa gì vậy? Chỉ bằng tiểu tử kia?"

"Tiểu tử kia? Khả khả, hèn dù như thế nào, cũng so ngươi và ta được! Ngươi có thể đánh thắng hác khải, lỗ đông sao?"

"Ngươi nhìn, bọc này sát khí ngươi có thể gánh vác được sao?"

Phương xa, Diệp Văn cả người toả ra cuộn cuộn sát cơ!

Sát khí kia quả thực như vực sâu như ngục!

Khiến người run rẩy!

Quốc tế Nhất Sát thần không phải là chỉ là hư danh!

"Các ngươi luôn miệng nói ta là rác rưởi, vậy ta liền để các ngươi mở mang kiến thức một chút, đến ai mới thật sự là rác rưởi! !"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69 :không tìm chết thì sẽ không chết!

Àm!

Diệp Văn cũng là không chút hàm hồ, nói được là làm được, trong nháy mắt tiếp theo liền mang ra liên tiếp tàn ảnh, chạy đến tồ Nhân Kiệt trước mặt.

"Muốn chết!"

Tồ Nhân Kiệt cười lớn một tiếng, "Bát Hoang hám thiên chương!"

Chỉ thấy tồ Nhân Kiệt song chương nhanh như tia chớp đánh ra, sử dụng đại mục phủ Tồ gia tuyệt học!

Bát Hoang hám thiên chương —— Huyền Giai cao cấp!

Chỉ thấy tồ Nhân Kiệt một bước bước ra, song chương mang theo một luồng khí thế đáng sợ.

Oanh long!

Cùng nhau viến cổ Mãng Hoang mệnh mông khí tức nhất thời tràn ngập ở trong tửu lâu, dường như có thể rung chuyển trời đất.

Viên Hồng Tú xem khuôn mặt đỏ bừng, kích động lớn tiếng nói: "Xem! Nhìn! Tồ công tử nào dùng đánh lên này rác rưởi!"

Phòng trọ mới vừa bừa bãi, không tỏ rõ ý kiến.

Đôi mắt tồ Nhân Kiệt Bát Hoang hám thiên chương, Diệp Văn lại mặt không đổi sắc, hung bạo kháng trụ cái này một chiêu.

"Cái gì!"

Gặp Diệp Văn không mất một sợi tóc, người chung quanh đều cùng gặp quỷ giống như vậy, tồ Nhân Kiệt cũng là hoảng sợ không ngớt.

"Không thể! Bên trong ta Bát Hoang hám thiên chương làm sao sẽ chẳng có chuyện gì!"

"Cường chống đỡ? Đúng! Tiểu tử này nhất định là liều chết!"

Tồ Nhân Kiệt muốn thôi, trong lòng mới định, lập tức trong mắt hung quang lóe lên.

"Liền để ta nhìn ngươi một chút có thể liều chết bao lâu!"

Sau đó, tô Nhân Kiệt tay phải mạnh mẽ đập bên eo, chỉ nghe ầm một tiếng vang thật lớn, một luồng ánh kiếm như độc xà tàn nhẫn dò ra!

Nhưng mà, đáng sợ sự tình phát sinh, chỉ thấy Diệp Văn song chưởng vỗ một cái, này thanh tam giai Nguyên Khí lập tức phá nát!

"Không thể! !!"

Phong độ nhẹ nhàng Tô công tử rút cuộc giờ chân, chính là, Diệp Văn nhưng không có hiểu nhiều như vậy, trực tiếp nắm lấy tô Nhân Kiệt cánh tay, sau đó một quyền quay về hân khuôn mặt ném tới!

"Oanh —— "

Tô Nhân Kiệt miệng mũi máu tươi giàn giụa, mũi bầm mặt sưng, nào còn có nửa điểm Văn Nhã Công Tử ca đáng đáp, cả người vẫn co giật không ngừng, thế nhưng, lệnh tô Nhân Kiệt tuyệt vọng là, Diệp Văn còn không dừng tay!

Ầm! ! !

Diệp Văn lần nữa một chân đá ra, đem tô Nhân Kiệt hung hăng đập ở mặt đất!

Sau đó, ánh mắt bề ngễ khinh thường, tùy ý la lớn: "Hiện tại, các ngươi nói cho ta? Ai mới thật sự là rác rưởi? ! !"

Trong giây lát này, giống như chết vắng lặng, những kia vậy xem làm thấp đi Diệp Văn người nào còn dám tiếp tục nhiều chuyện.

Mỗi người trong lòng đều bốc lên hàn ý, chỉ cảm thấy trời cũng sắp sụp hạ xuống, tô Nhân Kiệt không chỉ là thiên chi kiêu tử, càng trọng yếu hơn là hân chính là đại mục phủ Tô gia Địch Tử!

Đại mục phủ Tô gia chính là Tứ Phẩm đỉnh phong thế lực! Nói cách khác, khoảng cách Ngũ Phẩm cũng chính là khuyết thiếu một cái Vũ Vương mà thôi!

Tuy nhiên, Tô gia cách điểm này cũng không xa, bởi vì ông tổ nhà họ Tô hiện tại cũng là Vô Tông đỉnh phong!

"Nói a, tại sao không nói?"

Thấy chung quanh mọi người một bộ Người câm bộ dáng, Diệp Văn trong lòng cười lạnh, hân đi tới một cái bên người nam tử, nhấc lên hân cổ áo, dày đặc quát: "Vừa nãy ngươi không là nói ta là rác rưởi sao?"

"Hiện tại nói cho ta, ai mới là rác rưởi!"

Nam tử kia quả thực muốn chết tâm đều có, hân hận không thể đánh mình mấy cái bạt tai mạnh, khóc không ra nước mắt nói: "Gia, ngươi hãy bỏ qua ta đi, ta mệnh tiện! Ta là mệnh tiện! Ngươi nếu như còn sinh khí lời nói, tiểu liên tát mấy bạt tai cho ngươi xem!"

Đừng!

Nam tử này cũng là một nhân vật, nói không chút do dự đánh mình một bạt tai, có thể thấy được, người này tuyệt đối không có nương tay.

"Ngươi nói hân là rác rưởi, ta liền buông tha ngươi!"

Nam tử khỏe mắt dư quang trông thấy tô Nhân Kiệt ánh mắt oán độc, giật nảy mình rung mình một cái, nào dám nói ra cái này rác rưởi hai chữ chỉ cần nói chuyện, hân có thể khẳng định chính mình liền không thấy được ngày mai thái dương!

"Gia, ta thật không thể nói a, ta sẽ chết!"

Diệp Văn hai mắt dần dần mà neho lại tới, bất thành linh, xì một tiếng! Chỉ thấy Diệp Văn thuận tay bắn ra một đạo kiếm khí tiến vào tô Nhân Kiệt trong cơ thể.

"Phốc. . ."

Một cột máu nhất thời bắn tóe ra.

"Có nói hay không?"

Lúc này, Diệp Văn chỉ vào tô Nhân Kiệt, lãnh đạm nói: "Ngươi không nói, kết cục nhưng là giống như hân!"

"Ta nói, tô Nhân Kiệt là rác rưởi!"

Phù phù!

Nói xong,

Nam tử này liền mặt không có chút máu lập tức liền ngồi xổm ngồi xuống.

"Vút!"

Diệp Văn thân ảnh đi tới một cái tướng mạo đường đường công tử trẻ tuổi bên cạnh, bỗng nhiên khà khà cười lạnh một tiếng, "Nếu như ta nhớ kỹ không nói bậy, vừa nãy liền chúc ngươi mừng hăng chứ?"

"Chúng ta đi!"

Thanh Loan hốt mở miệng nói.

"Đại sư tỷ tại sao a?"

Phòng trọ mới vừa không rõ hỏi.

"Còn không phải Viên sư muội thẳng ngu này!"

Một cái khác cùng viên Hồng Tú luôn luôn không hợp nhau lắm thiếu nữ nhìn có chút hả hê nói: "Ngươi chưa thấy thiếu niên kia ở một cái cái tính sở sao?"

"Ta có thể nhớ kỹ, Viên sư muội mắng vị công tử kia mắng có thể không nhẹ a. . ."

Lựa mông cười híp mắt.

Nghe nói, viên Hồng Tú gương mặt đã trắng bệch, lập tức, đỏ lên mặt nói: "Đại sư tỷ, tại sao phải đi? Ngươi chính là Vũ Sư Bát Trọng Thiên, so thiếu niên kia cùng Tô công tử chắc chắn mạnh hơn, chúng ta tại sao phải sợ thiếu niên kia?"

Viên Hồng Tú lúc này cũng không dám nữa nói với Diệp Văn rác rưởi hai chữ.

"Ngu xuẩn!"

Thanh Loan băng lãnh quát lớn nói: "Là ta không sợ thiếu niên kia! Các ngươi gặp phải hắn đều phải chết!"

"Một mình ta có thể bảo hộ không được các ngươi nhiều như vậy cái!"

Nghe đến đó, phòng trọ mới vừa không rõ hỏi thăm: "Đại sư tỷ, chúng ta cũng không có đắc tội hắn, thiếu niên kia tại sao muốn ra tay đối phó chúng ta?"

"Người này vừa nhìn liền không phải cái đơn giản gia hỏa, nếu như hắn không có ở viên Hồng Tú trên thân trút ra cơn giận, khó tránh sẽ không xuất thủ đối phó các ngươi."

"Một mình ta lại là bảo vệ được viên Hồng Tú, có thể mấy người các ngươi cộng lại cũng không phải đối thủ của hắn, cho nên, cho các ngươi an nguy, ta không nên đối nghịch với hắn!"

Thanh Loan một hơi nói xong, lúc này mới hỏi: "Các ngươi còn có ai phải ở lại chỗ này?"

Nghe như thế dài giải thích, trong lòng mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, dồn dập đứng dậy rời đi.

Chỉ có viên Hồng Tú đầy mặt cay đắng, đại sư tỷ gọi thẳng nàng tên, Xem ra là đối với nàng rất bất mãn.

Trước khi rời đi, Thanh Loan hốt mở miệng lần nữa nói: "Viên Hồng Tú, còn có một chút ngươi nói sai, ta là Vũ Sư Bát Trọng Thiên không giả, chính là thiếu niên kia nhưng là Vũ Sư Cửu Trọng Thiên, tuy nhiên chúng ta không có giao thủ!"

"Thế nhưng, hắn cho ta cảm giác rất nguy hiểm, thực nếu như hắn thật tìm đến ngươi phiền phức, ta cũng không có tuyệt đối nắm chắc có thể bảo vệ được ngươi!"

"Cái gì? —— "

...

Này tướng mạo đường đường công tử trẻ tuổi lúc này sắc mặt rất khó nhìn, thế nhưng hắn không những không có khuất phục với Diệp Văn, càng là la lớn: "Chư vị, các ngươi đều nhìn thấy, người này là quyết định muốn bắt được mắng hắn người, sau đó từng cái từng cái tính sở!"

"Chúng ta chẳng lẽ muốn tùy ý hắn làm xằng làm bậy sao?"

"Không! Chúng ta muốn đoàn kết đứng lên, chỉ có đem cái này rác rưởi giết chết! Như vậy mới có thể bảo hộ chúng ta!"

"Nói không sai!"

"Đứng, chúng ta không nên ngồi chờ chết! Chúng ta muốn chủ động phóng ra!"

"Người này Ác Quán Mãn Doanh, là cái không hơn không kém rác rưởi! Giết chết hắn!"

"Đứng, giết chết cái này rác rưởi!"

Àm!

Trong nháy mắt, chỉ cần mắng quá Diệp Văn, hoặc là xem Diệp Văn rất không hợp mắt đều đứng lên.

"Đại sư tỷ, ta không đi!"

Nhìn thấy một màn này, viên Hồng Tú dừng lại, cùng lúc đó, mấy người khác cũng dừng lại, bọn họ cũng không có mắng quá Diệp Văn, nói thật ra, thật không cần thiết đi!

Thiếu niên kia nhiều nhất giáo huấn viên Hồng Tú, quan mấy người bọn hắn chuyện gì?

Nếu như không phải đại sư tỷ lời nói, bọn họ mới chẳng muốn đi!

Hiện tại viên Hồng Tú chính mình không đi, khả khả. . . Vậy chúng ta còn đi làm gì?

Mấy người lại lần nữa ngồi xuống, chỉ có Thanh Loan một mặt tái nhợt sắc.

"Được rồi, nếu chính ngươi muốn chết, cũng đừng trách ta không có giúp ngươi!"

"Đại sư tỷ, ngươi lúc nào trở nên nhát gan như vậy?"

"Ngươi nói cái gì!"

Thanh Loan biến sắc, hắn mấy cái cũng chán kinh nhìn viên Hồng Tú.

Viên Hồng Tú chỉ cảm thấy trút con giận, sáng khoái rất, "Này rác rưởi lúc này thân mình lo chưa xong, nào còn đăng xuất thù đối phó ta? Nói không chắc, hắn sẽ bị những người này cho giết chết!"

. . .

Diệp Văn nhìn từng bước từng bước tới gần hắn những người đó nhóm, ngữ khí bình thản nói: "Cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, hiện tại hết tay quay xuống, nhận lỗi với ta, ta tạm tha các ngươi!"

"Ha, đại sư tỷ, các ngươi xem, người kia cũng là người đàn độn, hắn chết chắc!"

Viên Hồng Tú ánh mắt sáng ngời.

"Ha-Ha, rác rưởi, ngươi dọa sợ chứ? Chúng ta hiện tại chỉ ít có hơn trăm người, sao lại sợ ngươi một cái!"

"Nên quỳ là ngươi!"

Cái kia tuổi trẻ công tử ha ha cười nói, đắc ý vong hình bất chéo chân, một mặt khinh thường nhìn Diệp Văn!

"Loại này Phiền Thủ Vi Vân, Phúc Thủ Vi Vũ cảm giác thật con bà nó thoải mái!"

"Muốn chết!"

Diệp Văn trong mắt hàn quang tung toé! Đột bật ra sát cơ!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70 :liêu nhân này bóng đêm

Ầm——

Diệp Văn đột một chương võ ra, chỉ nghe răng rắc một tiếng vang giòn!

Cái kia tuổi trẻ công tử vẫn không có phản ứng kịp liền bị Diệp Văn cho đánh gãy xương cốt toàn thân, mềm nhũn nằm ở trên ghế, không có nửa điểm sinh lợi.

Nhanh! Quá nhanh!

Vốn chính đang tới gần những võ giả kia, nhìn thấy cảnh này, càng là đồng thời dừng bước lại, chấn kinh nhìn Diệp Văn.

"Chạy mau a! Người này quá mạnh, chúng ta căn bản là không phải là đối thủ!"

Nhiều người, luôn có sợ chết mấy cái, từ khi một cái bay nhanh chạy trốn, rất nhanh, thì có hai cái, ba cái. . .

Vút!

Nhưng mà, Diệp Văn tốc độ còn nhanh hơn bọn họ, mấy cái lóe ra, cũng đã giết vài người.

"Còn có người!"

Diệp Văn lúc này, nhưng là đến viên Hồng Tú trước mặt, nữ nhân này, hẳn chính là trí nhớ khắc sâu rất a, dù sao, nữ tử này chính là đứng lên đối với tô Nhân Kiệt nói, không cần cố kị cái gì! Trực tiếp giết mình a!

Hừ!

Diệp Văn cười lạnh một tiếng, một bước về phía trước, sợ đến viên Hồng Tú rít gào liên tục: "Đại sư tỷ, cứu ta!"

Thanh Loan nhũn chặt lông mày, nếu như viên Hồng Tú còn bảo trì đối với mình tôn kính, nàng Thanh Loan đến là không làm được thấy chết không cứu, thế nhưng, viên Hồng Tú vừa nãy những câu nói kia, chính là không chút nào đặt mình ở trong mắt a!

Hơn nữa, sớm nghe chính mình lời nói rồi đi, đâu chỉ với rơi xuống mức độ như vậy?

Ngay ở Thanh Loan do dự có nên hay không cứu người thời điểm, Diệp Văn nhưng là không chút do dự, trong lòng bàn tay Kính Khí ánh kiếm phùng phục, sau đó, mang theo lời đình chỉ thể ầm ầm nện xuống!

Diệp Văn vốn tưởng rằng nữ tử này chắc chắn phải chết, thế nhưng, hẳn muốn sai, một con trắng nõn thủ chương nhưng là ngăn trở Diệp Văn, cùng Diệp Văn lòng bàn tay tương đối.

Oanh long!

Sau khi, từng luồng Kính Khí tự trên người hai người lan rộng mà ra, càn quét chu vi hết thảy, đem bàn liền ghế tất cả đều đập cho nát bét!

"Oanh——"

Cùng lúc đó, hai người tất cả đều rút lui ra ba bước.

"Người này thật mạnh!" Thiếu nữ trong lòng cả kinh.

"Người muốn ngăn trở ta?"

Nhìn đối diện thiếu nữ, Diệp Văn ngữ khí băng hàn hỏi.

"Công tử, cần gì đuổi tận giết tuyệt?"

Cô gái kia chính là Lục Y Lâm, nàng bài trừ một tia ôn hòa nụ cười đi ra.

"Cần gì đuổi tận giết tuyệt? Người lời này nói tới thật là tốt nghe!"

Diệp Văn xem thường nở nụ cười, "Người cũng không cần Trang cái gì Bạch Liên Hoa, Thánh Mẫu các loại."

"Công tử, người lời này nói tới quá, hơn nữa, ta Lục Y Lâm có sao già vò già vệt?"

Thiếu nữ Bất Thiện xem Diệp Văn liếc một chút.

Nhưng không ngờ, Diệp Văn cười lớn một tiếng: "Đã như vậy, ta mới vừa rồi bị tô Nhân Kiệt đánh lén thời gian, ngươi lại vì sao không ra tay giúp đỡ?"

"Thiếu niên kia khát cái cũng bị hác khai giết chết thời điểm, ngươi làm sao không ra tay?"

Lục Y Lâm cười nhạt, "Bọn họ sinh tử quan hệ gì tới ta?"

"Thờ ra, như vậy chiếu ngươi lời nói mà nói, người này cũng không có quan hệ gì với ngươi, ngươi cần gì phải ra tay?"

Diệp Văn noi khước miệng lộ ra châm chọc nụ cười.

"Dù nói thế nào, nàng cũng là một cô gái, một mình ngươi Đại Nam Nhân ra tay đối phó người ta tóm lại không tốt sao?"

Lục Y Lâm cân nhắc cười nói: "Chẳng lẽ công tử khí lượng như thế tiểu?"

Diệp Văn bình tĩnh mở miệng nói, "Ngươi nói đúng, ta khí lượng cũng là như thế tiểu."

Diệp Văn một bộ "Ngươi cần ta?" Bộ dáng.

Lục Y Lâm từ nhỏ liền bị thụ sủng ái, khi nào được quá như vậy khí, lập tức, cũng cười lạnh, "Có ta ở đây, ngươi liền đừng hòng thương tổn cái này tỷ muội!"

"Nói lại là dễ nghe, vừa nãy ta giết chết vị kia công tử trẻ tuổi thời điểm, cũng không thấy ngươi đi ra, Xem ra, ở trong mắt ngươi chỉ có ngươi Nữ Đồng bào a!"

"Vậy lại như thế nào?"

"Không thể nào!"

Diệp Văn cười ha ha, đột nhiên hỏi: "Ngươi có phải là không thích nam nhân?"

"Ngươi muốn chết!"

Nghe hỏi như vậy lời nói, Lục Y Lâm nhất thời liền nộ, không thích nam nhân, tiềm thức không phải là nói nàng thích nữ nhân sao?

Đừng!

Lục Y Lâm tay phải vung lên, màu trắng ống tay áo chọt hóa làm một dải lụa đánh ra, dùng dùng dùng, liên tiếp giòn vang rất có tiết tấu nổ lên.

Thế nhưng, Diệp Văn há lại là tốt như vậy đối phó,

Tay phải mạnh mẽ tước, chém xuống một đoạn ống tay áo, ngay tiếp đó, cánh tay run lên, này ống tay áo liền từng tầng từng tầng đem Diệp Văn cánh tay cuốn lại.

Chuyện đương nhiên, Lục Y Lâm cũng hướng về Diệp Văn bên kia tới gần.

"A —— "

Lục Y Lâm kinh hô một tiếng.

Diệp Văn cười hi hi, "Hiện tại tự? Hiện tại gọi mới không muộn sao!"

Đừng! Đừng dùng dùng dùng!

Diệp Văn thủ chương huy động, một chút một chút đánh vào Lục Y Lâm vênh cao cái mõng trên, khiến Lục Y Lâm tiếng kêu thảm thiết liên tiếp không ngừng vang lên.

"Ta liễu mạng với ngươi!"

Lục Y Lâm giận dữ, chính là tiếp đó, nàng cảm giác mình thân thể nhưng dần dần trở nên nhũn ra, ánh mắt cũng mê ly lên, yên lặng nghênh hợp Diệp Văn nện đập.

Lúc lên lúc xuống hết đợt này đến đợt khác. . .

". . ." Diệp Văn xem trọng không còn gì để nói, sau cùng tăng tăng một cái tát vung xuống!

Đừng! ! !

Một tát này đánh Lục Y Lâm miệng nhỏ khe khẽ, hơi hơi hít vào một ngụm khí lạnh, lập tức, nhưng là nằm ngoài Diệp Văn trên thân không nhúc nhích.

"...?"

Diệp Văn lông mày nhíu lại, vỗ vỗ Lục Y Lâm lưng, "Này, người đừng giả bộ chết a!"

"Ngạch? Đây là cái gì?"

Đột nhiên, Diệp Văn nhìn thấy Lục Y Lâm hai chân một đám lớn nước đọng, khoe miệng nhất thời Ma Quý, "Tiểu nữ, người có thể giải thích đây là chuyện ra sao sao?"

"Ta cùng người không đội trời chung!"

Lúc này, Lục Y Lâm rốt cuộc khôi phục một chút khí lực, sắc mặt nàng trưởng đồ bừng hướng về Diệp Văn rống to.

"Tới a, lẫn nhau thương tổn a!"

Diệp Văn nói xong, nhưng là khiêu khích xem Lục Y Lâm liếc một chút, "Chỉ sợ người không là ta đối thủ!"

"Quân tử báo thù, mười năm không muộn! Tiểu nữ tử báo thù ba năm không muộn, người cho bản tiểu thư chờ!"

Cũng không biết Lục Y Lâm khiến thủ đoạn gì, ầm một tiếng, cả người nhưng là biến mất không còn tăm hơi.

"Được, hiện tại không người đến cứu người, người muốn lựa chọn chết như thế nào?"

Viên Hồng Tú nhìn chung quanh, phát hiện Thanh Loan mấy người các loại cũng không thấy, bi thảm nở nụ cười, sau đó, phù phù một tiếng, quỳ xuống tới, ôm chặt Diệp Văn hai chân.

"Van cầu người, đừng có giết ta, ta không có quá phận quá đáng mất người, chỉ là cùng người khác cùng nhau nói người vài câu rác rưởi mà thôi. . ."

Nhìn viên Hồng Tú quỳ gối trước mặt mình, một cái nước mũi, một cái nước mắt, Diệp Văn nhưng là không nói ra được mất hết cả hứng, một chân đá đi, muốn đem nàng cho đá văng.

Không nghĩ tới viên Hồng Tú làm tướng Diệp Văn đối với nàng động sát cơ, cả người sợ đến sắc mặt trắng bệch, ôm chặt lấy Diệp Văn bàn chân kia, càng dùng trước ngực no đủ dùng sức ma sát!

"Van cầu người, đừng có giết ta."

Viên Hồng Tú mặt đã mặt không có chút máu, khổ sở cầu khẩn nói.

Lúc này, người chung quanh sớm đều chạy gần như, mà ngay cả bị Diệp Văn cứu Tiểu Khát Cái đều đi.

Diệp Văn chỉ cảm thấy trong lòng một luồng tà hỏa hướng ngực bụng, trong đầu phóng đi.

Dù sao, Diệp Văn làm tất cả những thứ này cơ hồ đều là này Tiểu Khát Cái, chính là, hiện tại nàng lại có thể không chào mà đi?

Tòa tử lâu này bên trong chỉ còn dư lại Diệp Văn cùng viên Hồng Tú hai người, cùng thắp chiếu sáng diệu ở viên Hồng Tú trước ngực kia tuyết bạch cái khe lúc, Diệp Văn ánh mắt tự nhiên nhìn phía ấy đi.

Cảm nhận được Diệp Văn ánh mắt, viên Hồng Tú trong lòng vui mừng, thuận thế kéo xuống chính mình đại an toàn, một thân quần dài màu đỏ chậm rãi cởi ra tới.

Đối với nữ nhân này, Diệp Văn không có một chút nào thương tiếc, trực tiếp kéo qua nàng trắng như tuyết cổ chân, lôi kéo chính giữa, dĩ nhiên vang lên leng keng leng keng tiếng vang.

Nguyên lai, viên Hồng Tú ở trên cổ chân treo một chuỗi chuông gió.

Một luồng đau nhức đột Như Lai, viên Hồng Tú không khỏi thở nhẹ nói: "Đau. . ."

Thế nhưng, Diệp Văn không có bất kỳ phản ứng nào, một đôi đại thủ càng là ở trước ngực nàng hung hăng nhào nặn, viên Hồng Tú không khỏi đau đến sắc mặt tái nhợt.

Lập tức, lại cảm thấy một luồng chưa bao giờ có thư thái cảm truyền tới, này cổ khoái cảm làm cho nàng thoải mái gọi ra, mê người rên, ngâm thanh Thực Cốt vào hôn, để Diệp Văn cũng không nhịn được ngừng đầu.

Nhìn thấy bộ này bộ dáng, Diệp Văn lại khó chịu đứng lên, thừa dịp nàng đang gọi thời điểm, hướng về này môi hồng trắng tới Hoàng Long (đánh ngay chỗ yếu) mà đi, này sợi ôn hòa, ướt át khoái cảm khiến Diệp Văn da đầu đều thoải mái muốn nổ tung.

Viên Hồng Tú chỉ cảm thấy nghẹt thở, nàng đột nhiên cảm giác thấy thiếu niên trước mắt so này tở Nhân Kiệt tốt một ngàn lần, gấp một vạn lần, cho phép

là cảm kích Diệp Văn không có giết nàng.

Viên Hồng Tú cái lưỡi dính hương tùy ý ở này lớn vòn, môi hồng phun ra nuốt vào, mang theo cùng nhau trong suốt dài tở.

Hơn nữa bớt thì giờ nói: "Tướng công, người đã thương tô Nhân Kiệt, nhưng bị hấn chạy, hấn nhất định sẽ để mục Vương Học viện đạo sư chạy tới đối phó người."

"Tướng công?"

Diệp Văn cười lạnh, "Ta xem người nên gọi này tô Nhân Kiệt tướng công a!"

Viên Hồng Tú bị kiềm hãm, không dám nhìn Diệp Văn, lại càng thêm gắng sức phun ra nuốt vào đứng lên, nghẹn ngào, mơ hồ không rõ nói: "Người ta trước kia không hiểu chuyện, tướng công liền không muốn tính toán đi, từ nay về sau, người ta trong lòng chỉ có tướng công một cái!"

Diệp Văn đột nhiên dùng tay chế trụ viên Hồng Tú đầu, dùng sức ấn lại, viên Hồng Tú ngay từ đầu hoảng sợ không biết làm sao, sau đó thì lại hiểu được.

Dù sao, nàng chính là một vị người trưởng thành, tự nhiên so những Thanh đồ sắp thiếu nữ hiểu được khá nhiều, cho nên, nàng cũng không giãy dụa, phản kháng, càng nhanh hơn dùng cái lưỡi dính hương ma sát, lớn vòn, môi hồng càng tấn mãnh phun ra nuốt vào!

"Tê —— "

Diệp Văn hít vào một ngụm khí lạnh, muốn rút trở về, thế nhưng, viên Hồng Tú lại hai tay ôm Diệp Văn cái mông, không cho hấn rút ra, mãi đến tận mút vào sạch sẽ sau, viên Hồng Tú mới liếm liếm khóe miệng, một bộ chưa hết thòm thèm bộ dáng.

Nếu như không phải nàng này chỗ háng đồ tươi vết máu, Diệp Văn vẫn đứng là không thể tin được nàng là một cái nơi!

"Oanh long!"

Một tia chớp xẹt qua, ngoài phòng mưa rào tầm tã, từng trận tiếng bước chân vang lên.

"Tới!"

Diệp Văn ánh mắt giống như lưỡi đao giống như băng lạnh.

"Oanh —— oanh —— "

Dưới lầu, bỗng nhiên dần hiện ra từng đạo xoay tròn đao mang, từ ánh đao này tỏa ra uy thế tới xem, người đến chỉ ít là một cái Vũ Tôn cường giả!

"Người đi đi!"

Diệp Văn nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ta không đi!"

Viên Hồng Tú lắc lắc đầu, nói nhỏ.

"Ta đối với người cũng không có cảm tình, người chết ta cũng sẽ không lưu ý. "

Diệp Văn lạnh lùng cười nói, sau đó, từ trên lầu lao xuống đi.

"Người đối với những người đó nói người muốn gia nhập mục Vương Học viện, bọn họ liền tạm thời sẽ không giết người, thế nhưng, người nhất định phải gia nhập nội viện, bọn họ mới sẽ không là tô Nhân Kiệt đối phó người!"

Viên Hồng Tú gào khóc hô, sau đó xoay người gạt lệ rời đi.

Diệp Văn trầm mặc, hấn cũng không biết cái này viên Hồng Tú đối với hấn có phải là động thật cảm tình, thế nhưng, có thể khẳng định là, hấn không có!

Hấn chỉ là trả thù mà thôi!

Hơn nữa lúc đó trong lòng có "Lửa", hấn chỉ là muốn phát tiết một chút mà thôi, cho tới viên Hồng Tú ngày sau làm sao, hấn cũng không muốn biết.

Nhìn dưới lầu ba người, Diệp Văn cười nhạt: "Các người là tìm đến ta phiền phức?"

"Thật lớn mật, dám tàn hại ta mục Vương Học viện đệ tử!"

Nói chuyện là một người đàn ông trung niên, sau khi, một người khác lấp ba lấp bắp nói: "Liền, cũng là! Người, người tốt to gan!"

"Hai vị sư huynh, cần gì nhiều lời? Giết hấn việc!"

Người cuối cùng là một vị thành thực thiếu phụ, nàng nói liền hướng Diệp Văn xông lên.

"Àm!"

Thế nhưng, Diệp Văn chỉ là một chỉ điểm ra!

"Nhất chỉ Phá Sơn Hà!"

Vút!

Nhất thời, cùng nhau chỉ quang bắn mạnh mà ra, lúc này Diệp Văn chính là Vũ Sư Cửu Trọng Thiên, luận võ tôn sai không bao nhiêu, hơn nữa nhất chỉ Phá Sơn Hà!

Phụ nhân này chết đi dường như rất là bình thường!

"Ngươi, ngươi giết nàng?"

Hai người kia nhìn thấy một màn này không những không có sợ hãi, càng là lộ ra tham lam ý cười.

Bên trong một người dĩ nhiên nhắc lên phụ nhân làn váy, lộ ra trắng phau bắp đùi cùng với cở thom tiêu điều lạnh lẽo, sau đó, dùng chính mình hạ thân đánh sạt vào đi tới!

"Được! Được, thật thoải mái a!"

Một cái khác khoa trương hô, lấy ra chính mình "Lời kia nhi" nhét vào phụ nhân trong miệng.

"Buồn nôn. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

chương 71 :1 quyền mang đến chấn động!

Hắn Diệp Văn từ khi mất đi đồng nam thân cũng biến sắc khá nhiều, nhưng khi nào đánh qua một cái thi thể chủ ý?

"Buồn nôn?"

Na Niên Trường sư huynh một trận cười ha ha, nói: "Tiểu Oa Tử, ngươi làm sao biết bên trong mỹ diệu mùi vị?"

"Ồ a ~ "

Nói, cả người một trận nhún.

"Liền, cũng là! Trang Tử không phải cá, ai biết, biết cá chi nhạc? !"

Nghe nói, Diệp Văn ngưng cười nói: "Các ngươi lạc thú ta là không hiểu, thế nhưng, các ngươi ở trước mặt ta làm việc này có phải là quá không đem ta để vào mắt?"

"Ha ha!"

Lớn tuổi sư huynh cười lạnh liên tục.

"Liền, không coi ngươi ra gì, sao, sao! Đừng tưởng rằng ngươi giết chết sư muội liền có thể đối kháng, ta cùng, sư huynh!"

Sư đệ cả lâm rất có tiết tấu.

"Đừng! Sư đệ, để cho ta tới nói!"

"Người giết chết chỉ là một cái giả Vũ Tôn, căn cơ bất ổn, là người khác tiêu phí lượng lớn linh đan diệu dược cùng với Thiên Tài Địa Bảo, càng có một vị Vũ Tôn đỉnh phong cường giả vì nàng truyền công giả Vũ Tôn!"

"Liên nàng như thế, ta biết đánh nhau mười cái!"

Sư huynh một cái bàn tay đập tới, lúc này mới cười hì hì, không có hảo ý nói: "Nếu như ta là người, sẽ hiện tại liền chạy."

"Chạy? Tại sao muốn chạy?!"

Diệp Văn hỏi ngược lại.

"Người vấn đề này hỏi rất ngu, chờ chúng ta hai cái làm xong việc, người sẽ chết định!"

Sư huynh lời mới vừa dứt, bỗng nhiên thất thanh hô: "Cái này, làm sao có khả năng!"

Nguyên lai, Diệp Văn vừa nảy sử dụng Phong Chi Ý Cảnh lập tức teleport đến sư huynh sau lưng, sau đó Thiệu Hoa thần kiếm cũng đã đâm thủng thân thể hắn.

"Sư huynh! Người, người đánh lên sư huynh của ta!"

Sư đệ một trận kinh hãi, nói là nói như vậy, lại vội vàng từ trên người phụ nhân leo xuống, căn bản là không dám cùng Diệp Văn giao thủ.

Lập tức, sau lưng của hắn bóng dáng kéo đến dài dài, đem hắn toàn bộ thân hình bao bọc vào trong, càng là trốn vào địa trung biến mất không còn tăm hơi!

"Đây là cái gì võ kỹ!"

Diệp Văn đuổi tới ngoài phòng, không thấy được sư đệ thân ảnh, lông mày sâu sắc nhăn lại tới.

"Không được! Bị hắn chạy! Xem ra nhất định phải gia nhập mục Vương Học viện!"

Thực, Diệp Văn hiện tại là có thể bỏ chạy về Tuyệt Long Phong, thế nhưng, hắn còn chưa hoàn thành mục tam gia bàn giao nhiệm vụ!

...

Hôm sau, một vệt màu trắng bạc từ Đông Phương chân trời xuất hiện.

Ở mục Vương Học cửa viện tụ tập rất nhiều thiếu niên, càng xếp thành mấy cái dài dài đội ngũ.

Diệp Văn nhìn trước mặt cái này điều đội ngũ, khỏe miệng hơi hơi Ma Quỷ, bắt đặc dĩ, chỉ có thể xếp hàng chờ đợi.

"Tiểu huynh đệ, người cũng là tới tham gia mục Vương Học viện khảo hạch sao?"

Ở Diệp Văn mặt sau, là một cái sợ hãi yếu yếu thiếu nữ, da thịt có Bệnh trạng bình thường tái nhợt, ở bên cạnh nàng là một cái da thịt ngăm đen, gầy yếu trung niên nam tử.

"Ừm!"

Diệp Văn gật đầu đáp.

"Ta gia khuê nữ cũng là! Nàng chính là phong hệ võ giả, bây giờ đây đã là một cái Tứ Trọng Thiên Vũ Đồ!"

Trung niên nam tử tự hào nói.

"Đây là ở trước mặt ca tìm cảm giác về sự ưu việt a!"

Diệp Văn trong lòng cảm khái không thôi, sau đó giả vờ than thở nói: "Không sai! Không sai!"

Nghe Diệp Văn lời nói, trung niên nam tử cười nhếch môi, xem ra rất cao hứng bộ dáng.

Mà hắn khuê nữ, thì lại đầy mặt hiếu kỳ nhìn Diệp Văn, giờ khắc này, Diệp Văn cũng chính nhìn nàng, thiếu nữ thật giống cái ăn vụng Tiểu Sàm Miêu, bị người bắt ngay tại trận, lập tức liền hoảng loạn quay đầu lại.

"Tứ Trọng Thiên Vũ Đồ? Rất tốt? Thực sự là cười roi bản công tử Đại Nha!"

Nơi này tổng cộng lập mấy cái đội ngũ, cùng Diệp Văn cùng bài khác một cái đội ngũ là một cái Hoa Phục thiếu niên.

Hoa Phục thiếu niên khinh thường cười nói: "Vũ Đồ Tứ Trọng Thiên thế là tốt rồi? Nay bản công tử Bát Trọng Thiên Vũ Đồ này lại tính là gì?"

Àm!

Dứt lời, Hoa Phục thiếu niên phóng ra trên thân khí thế, dẫn tới từng trận tiếng kinh hô.

"Trời ạ, thật mạnh! Dĩ nhiên là Bát Trọng Thiên Vũ Đồ!"

"Chà chà, khá lắm, những thế gia này thiếu gia cũng là không giống nhau, hẳn xem ra cùng ta giống nhau số tuổi, dĩ nhiên đã là Bát Trọng Thiên!"

Chờ chút than thở, tiếng kinh hô để Hoa Phục thiếu niên lộ ra thỏa mãn nụ cười.

"Hai Lúa, ngươi nói ta cái này tính là gì?"

Hoa Phục thiếu niên ngao nghể hướng về Diệp Văn hỏi.

Diệp Văn nghe được không còn gì để nói, người khác đại thúc hướng về hắn huyền diệu chính mình khuê nữ chỉ là hơi nhỏ tiểu lòng hư vinh, nhưng cái tên này liền có thể ác, đây là thuần túy muốn giẫm ca gương mặt làm hắn đá dặt chân a!

"Bát Trọng Thiên Vũ Đồ? Cũng là cái cặn bã!"

Diệp Văn một mặt rầm thời nói, dánh đáp kia làm sao hung hăng làm sao tới.

"Bát Trọng Thiên Vũ Đồ? Là cái cặn bã? Mịa nó! Cái tên này thật cuồng!"

"Chỉ sợ là phùng má già làm người mập đi!"

Hoa Phục thiếu niên nghe Diệp Văn lời nói, sắc mặt nhất thời khí tái nhợt, "Tiểu tử, ngươi có gan, dám nói ta là cái cặn bã!"

"Ta cho ngươi biết! Ngươi con bà nó chết chắc!"

Người chung quanh đều một mặt cười trên sự đau khổ của người khác nhìn Diệp Văn, vừa nãy cái tên này, đối với một cái Tứ Trọng Thiên Vũ Đồ đều nói không sai, sợ là so Tứ Trọng Thiên Vũ Đồ còn cặn bã chứ?

Hiện tại, dám đối với Bát Trọng Thiên Vũ Đồ nói cặn? Xem ra, thực sự là không biết chữ "chết" viết như thế nào chứ?

"Khuê nữ, ngươi sau đó thiếu cùng loại này tự đại gia hỏa cùng một chỗ, ân, sau đó, ngươi nhiều lắm cùng vị này Bát Trọng Thiên Vũ Đồ loại này thiên chi kiêu tử nhiều trao đổi một chút!"

Trung niên nam tử kia nói khẽ với chính mình khuê nữ nói.

Hắn nhưng lại không biết, không cần nói Diệp Văn, liền ngay cả chu vi phần lớn người đều nghe được một rõ hai ràng, dù sao tới nơi này đều là muốn gia nhập mục Vương Học viện.

Chỉ có số ít giống trung niên nam tử này người bình thường.

Diệp Văn cười nhạt, hẳn kinh nghiệm nhiều chuyện, chỉ cần không chạm đến hắn sợi, chuyện gì cũng dễ nói, giống như vậy lời nói, căn bản là ba động không hẳn tâm cảnh!

Này chu vi nghe trung niên nam tử lời nói mọi người là một mặt hài hước nhìn Diệp Văn.

Giờ khắc này, Hoa Phục thiếu niên cũng là một mặt vẻ miệt thị.

Chỉ có cô gái kia tức giận nói: "Cha, ngươi làm sao có thể như vậy!"

"Tốt khuê nữ a, ta đây là vì muốn tốt cho ngươi a!"

"Ta không cần, ngươi không muốn xen vào ta!"

Thiếu nữ mặt đỏ đỏ nói với Diệp Văn: "Đúng, thực xin lỗi a! Cha ta không phải cố ý."

Nàng biết tới nơi này chỉ ít cũng là nhất trọng thiên Vũ Đồ, nàng cha nói chuyện tuy nhiên nhỏ giọng, có thể trở thành vô giả thính lực phình to như thế nào sẽ không nghe được?

Tổ Tổ trong lòng rõ ràng vô cùng.

"Không sao!"

Diệp Văn cười nhạt.

Lúc này, tới phiên Diệp Văn.

"Đến từ nơi nào?"

"Bích Lạc thành!"

"Tuổi tác?"

"Mười bảy."

"Đến bên kia đi toàn lực đánh một quyền!"

Giám Khảo liên tiếp hỏi mấy vấn đề, lúc này mới chỉ vào một bên một tảng đá lớn nói.

"Khà khà, anh em người nói cái tên này là mấy tầng Thiên Vũ đồ?"

"Nhiều nhất Tam Trọng!"

"Nào có Tam Trọng a, hai tầng coi như hấn lợi hại!"

Mấy người tùy ý ở bên cạnh cười to, trào phúng.

Diệp Văn trên căn bản đối với những câu nói này miễn dịch, nhìn khối này chỉ ít có cao hơn ba mét cự thạch, cảm thấy không ra điểm lực là không được, liền Diệp Văn đánh mạnh ra một quyền!

Ầm! ! !

Tiếng nổ lớn lên, khối cự thạch này lập tức nổ tung, những kia vây quanh ở Diệp Văn bên cạnh muốn xem chuyện cười người, đều bị đá vụn nện trúng, nghiêm trọng điểm đều trực tiếp đã hôn mê, chỉ ít cũng là vỡ đầu chảy máu.

Nhất thời, hoàn toàn yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 72 :xinh đẹp tuyệt trần Học Tử nói ta là bạn trai nàng

"Hắn. . . Thật không phải đang nói mạnh miệng a! Bát Trọng Thiên Vũ Đồ ở trước mặt hắn thật là cái cặn bã!"

"Cái kia. . . Hắn sẽ sẽ không tìm chúng ta phiền phức?"

Một chút đã cười nhạo Diệp Văn thiếu niên đều lên lút hướng đội ngũ hậu phương chen tới.

Này Hoa Phục thiếu niên cũng là một bộ ăn tường (shit) biểu tình, dùng một tiếng, mở ra quạt giấy ngăn trở chính mình khuôn mặt.

"Giám Khảo, ta cái này xem như thông qua sao?"

Sau đó, Diệp Văn vỗ vỗ hai tay, hỏi.

"Thông. . . Quá!"

Giám Khảo khóe mắt co giật không ngừng, ác thanh thanh đáp, xem về mặt đó hận không thể đem Diệp Văn cho nuốt.

"Tiểu Tuệ, nhanh đưa tiểu tử này cho mang đi!"

Giám Khảo phát phát tay.

"Vâng!"

Sau khi, một người đáng đáp xinh đẹp tuyệt trần thiếu nữ đi tới, ôn nhu nói: "Học Đệ, đi theo ta!"

Học Đệ?

Diệp Văn nghe được rất là quái dị, chăm chú theo vị này xinh đẹp tuyệt trần Học Tỷ cước bộ.

Bởi vì ở hậu phương, cho nên Diệp Văn có thể rõ ràng nhìn thấy vị này Học Tỷ bước đi tư thế, bên eo vẩy vẹo. . . Cùng với cái móng dao động. . .

"Học Đệ, người tên là gì a? Đến từ đại mục phủ nơi nào? Là đại mục phủ người địa phương sao?"

Đi ở phía trước xinh đẹp tuyệt trần Học Tỷ dừng bước lại, hỏi.

Bỗng nhiên, nhìn thấy Diệp Văn ánh mắt không đúng lắm, không khỏi gắt giọng: "Học Đệ người đang nhìn cái gì?"

Diệp Văn nhất thời lấy lại tinh thần, cười hắc hắc nói: "Không thấy cái gì, ta gọi Diệp Văn, đến từ Bích Lạc thành."

"Ta cũng là tới tự Bích Lạc thành hey!"

Xinh đẹp tuyệt trần Học Tỷ cao hứng nói: "Ta gọi Trương Tiểu Tuệ, là ngoại viện năm thứ ba sinh."

Biết Diệp Văn cũng là tới tự Bích Lạc thành, Trương Tiểu Tuệ có vẻ rất cao hứng, rất có Đồng Hương gặp Đồng Hương, hai mắt lưng tròng cảm giác.

Trương Tiểu Tuệ nhiệt tình hướng về Diệp Văn giới thiệu: "Mục Vương Học viện là đại mục phủ một đời mục vương thành lập, tổng cộng chia làm là nội viện cùng với ngoại viện."

"Mục Vương Học viện có thể nói là đại mục phủ học viện tốt nhất."

"Tại ngoại viện tổng cộng cần học tập ba năm, sau khi sẽ có một lần khảo hạch, nếu như có thể thông qua khảo hạch, sẽ trở thành nội viện học viên!"

"Đương nhiên, thực cũng không cần đợi ba năm, chỉ cần có thể thông qua khảo hạch, hoặc là hai mươi tuổi trở xuống Vũ Sư liền có thể đi vào nội viện!"

"Học Đệ, người muốn nỗ lực nha!"

Trương Tiểu Tuệ nhìn thẳng Diệp Văn con mắt, một đôi mắt tràn đầy cổ vũ sắc.

Mà Diệp Văn nhưng là không thối lui chút nào đối mặt nàng, nhất thời, Trương Tiểu Tuệ con mắt trừng lớn lớn, quá rất lâu, nhưng là Diệp Văn bại lui hạ xuống.

"Học Đệ, người còn kém điểm nha!"

Diệp Văn khó chịu, "Tại sao người có thể kiên trì lâu như vậy?"

"Bởi vì ta tu luyện Nhật Nguyệt đồng a! Đây chính là ta Trương gia Tổ Truyền tuyệt học!"

Trương Tiểu Tuệ cười khúc khích, có vẻ rất là đắc ý.

"Sư đệ, cố lên, tranh thủ sớm trở thành nội viện học viên, Học Tỷ ta nhưng là phải nhanh!"

Diệp Văn nghe nói, khinh thường bĩu môi, tâm đạo, cao giọng lát nữa liền đi nội viện, hiện ra ánh mắt người!

Bởi vì Diệp Văn cùng Trương Tiểu Tuệ đều là đến từ Bích Lạc thành, hơn nữa, Diệp Văn bộ dạng cũng cũng tạm được, cho phép là Dị Tính Tương Hấp, chỉ chốc lát sau, Trương Tiểu Tuệ liền đối với Diệp Văn có hảo cảm, thân thể càng là cách Diệp Văn quá gần.

"Tiểu Tuệ! Hắn là ai!"

Ngay ở hai người thật cao hứng tán gẫu thời điểm, không, nói cho đúng là Trương Tiểu Tuệ ở hướng về Diệp Văn giới thiệu mục Vương Học viện thời điểm, một người đáng đáp thanh niên anh tuấn đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hai người.

Thanh niên bộ mặt Như Sương, cực băng lãnh.

"Vũ Bất Phàm, người đừng tới đây dựa ta, ta đã có bạn trai!"

"Người nói đùa gì vậy? Người có bạn trai ta sẽ không biết?"

Vũ Bất Phàm sắc mặt càng là chìm xuống.

Trương Tiểu Tuệ con mắt hơi chuyển động, bỗng nhiên chăm chú ôm Diệp Văn cánh tay, nói: "Đây chính là bạn trai ta!"

"Không thể, tiểu tử này ta trước giờ chưa từng thấy!"

Trương Tiểu Tuệ lớn tiếng nói: "Hắn là ta nhà tôi, chúng ta đã tốt rất lâu đây, ngươi không biết cũng bình thường, cho nên, sau đó ngươi đừng tới phiền ta đây!"

"Nói như vậy, hắn là mới tới?"

Vũ Bất Phàm đột nhiên cười gằn.

"Làm sao?"

Trương Tiểu Tuệ dù sao đơn thuần,

Cũng không hiểu Vũ Bất Phàm tiềm thức.

Thời khắc này, Vũ Bất Phàm không hề trả lời, trực tiếp đi tới Diệp Văn trước mặt, chán ghét nói: "Tiểu tử, tiểu Tuệ không phải ngươi có thể phối hợp!"

"Thức thời một chút liền rút xa một chút cho ta!"

Diệp Văn trong mắt hàn quang lóe lên, mi mắt nhẹ giơ lên, ngữ khí không nặng không nhẹ hỏi thăm: "Ngươi lại đáng là gì?"

Này tám thần thái, lời nói này, quả thực cũng là tình huống lợi khí, khí vũ bất phàm sắc mặt trực tiếp đại biến.

"Mới tới, ngươi đây là tại tìm chết biết không!"

"Vũ Bất Phàm, ngươi muốn làm gì? Học Viện không cho phép nội đấu, chẳng lẽ ngươi không biết không?"

Vũ Bất Phàm vừa nảy cũng là khó thở, cho nên, giờ khắc này, Vũ Bất Phàm lạnh lùng nói: "Là nam nhân lời nói, hãy cùng ta đến luận võ đấu trên đài đi!"

"Vũ Bất Phàm, ngươi còn muốn mặt không? Diệp tử chỉ là tân sinh, ngươi nhưng là năm thứ ba học viên, ngươi tốt ý tứ?"

Trương Tiểu Tuệ tức giận nói, nghe lời nói này, Vũ Bất Phàm càng là ghen ghét, nhưng hắn cũng biết hiện tại không thể giáo huấn Diệp Văn.

"Hèn nhất, ngươi có bản lĩnh liền cả một đời trốn ở nữ nhân sau lưng!"

Nói thật, Diệp Văn cũng đã làm tốt động thủ chuẩn bị, không nghĩ tới cái này Vũ Bất Phàm như thế không thể tả, trực tiếp bị Trương Tiểu Tuệ hoảng sợ đi.

"Học Đệ, thực xin lỗi, sớm biết ta thì không nên để ngươi nghĩ ta bạn trai."

Trương Tiểu Tuệ một mặt chán nản nói.

"Học Đệ, ngươi muốn làm gì?"

Gặp Diệp Văn mạnh tập hợp lại đây, Trương Tiểu Tuệ ngạc nhiên hỏi.

"Học Tử, vừa nảy ngươi đã nói cái gì, nhanh như vậy liền không muốn nhận nợ sao?"

"Ta nói rồi cái gì?"

"Ngươi nói ta là bạn trai ngươi, ta làm bạn trai ngươi, thân ngươi có lỗi sao?"

Diệp Văn chừng chặc đang hoảng nói.

"Không sai, có thể, chính là! Ta nói là giả a!"

"Học Đệ, ngươi cũng không thể coi là thật!"

Trương Tiểu Tuệ đều bị Diệp Văn hù sợ.

"Giả? Vậy cũng không được, ta chính là ở đánh đổi mạng sống nguy hiểm đang giúp ngươi a!"

Trương Tiểu Tuệ cũng biết mình làm như vậy có chút quá phận, cho nên, lúc này đối mặt Diệp Văn chất vấn cũng có chút đuối lý, không khỏi thấp thỏm nói: "Học Đệ thực xin lỗi mà, ta cũng không phải cố ý, thật sự là này Vũ Bất Phàm quá đáng ghét!"

Diệp Văn lại lắc lắc đầu, nói: "Ta mặc kệ, trừ phi Học Tử khi ta bạn gái, hoặc là hôn ta một cái!"

"Cái gì! Học Đề, người quá phận quá đáng!"

Trương Tiểu Tuệ chăm chú căn môi dưới, sau đó một chân đạp ở Diệp Văn trên chân, bước nhanh rồi đi, liền nói lời từ biệt lời nói cũng không nói với Diệp Văn một câu.

"Tê —— "

"Thật ác độc! Không thân liền không thân sao! Tốt xấu ta cũng giúp người, người cho tới lấy Oán báo Ân, giẫm ta một chân sao!"

Diệp Văn một bộ thôn thức, thể phong nhật hạ, lòng người khác xưa bộ dáng, qua chân, từng bước từng bước đi tới chính mình cửa phòng ngủ.

Nhìn cửa trên 404 biển số nhà hào, Diệp Văn khóe miệng rụt rụt, thật sự có một loại tất chó cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 73 :bị Học Tử hổ

"Thùng thùng!"

"Này, bên trong có ai không?"

Nhìn đại môn thật chặt nhắm, Diệp Văn nhất thời liền gõ gõ cửa.

Gập môn còn chưa mở, Diệp Văn chuẩn bị lại kêu một tiếng, nếu như môn còn chưa mở lời nói, hẳn liền chuẩn bị phá cửa mà vào.

Ca!

Bỗng nhiên truyền ra một tiếng vang giòn, Diệp Văn cao hứng hé miệng, lúc này, phốc một tiếng! Một cái bồn lớn nước nhưng là giội đi ra. . .

". . ." Diệp Văn há há mồm, biến mất trên mặt thủy châu, sắc mặt tái xanh nhìn bên trong cửa người.

Gập Diệp Văn một bộ gà nhúng nước bộ dáng, bên trong cửa người cũng giật mình, vội vội vàng vàng chạy đến, liên tục nói: "Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta không phải cố ý."

Diệp Văn lúc này mới thấy rõ đây là một người đáng đáp thanh thuần, hồn nhiên chân chất Bạch Y Thiếu Nữ, thiếu nữ trắng nõn trên trán mang theo một khối Nguyệt Nha thạch, tới gần bờ vai cánh tay nơi đó cũng đeo cùng nhau ngân quyền.

Người chưa đến, hương khí đã phiêu, Diệp Văn ngửi được một luồng hương thơm hương khí, không khỏi mở miệng hỏi: "Đây là cái gì nước?"

"Tốt nhất hay là nước rửa chân! Không phải vậy ta liệu mạng với người!"

Bạch Y Thiếu Nữ khuôn mặt nhỏ vừa kéo, mỉm cười nói: "Không phải, không phải, người chớ sốt sắng, đây là rửa tay, ta ở thu thập cái giường, tay có chút bẩn, cho nên ở rửa tay, xong, liền chuẩn bị cũng. . ."

"Không nghĩ tới người ở ngoài cửa, vậy thì lúng túng. . ."

Bạch Y Thiếu Nữ tuyệt mỹ trên mặt mang theo vẻ lúng túng, tâm đạo, "Tuy nhiên không phải nước rửa chân, nhưng cũng gần như, đây là nước tắm. . ."

Nhưng thiếu nữ ở bề ngoài lại bất động thanh sắc, một bộ "Không có gì lớn không, người đừng để ý" bộ dáng.

Gập thiếu nữ nói như vậy, Diệp Văn cũng không quá tính toán, dù sao cái này nước nghe là thơm. . .

"Ồ, chờ chút, một mình người nữ sinh tại sao lại ở chỗ này?"

Diệp Văn lúc này mới phản ứng được.

Bạch Y Thiếu Nữ giải thích: "Ngoại viện tức xá là nam nữ sinh hỗn ngủ."

"Tốt như vậy?"

Diệp Văn con mắt đều trừng lớn đứng lên.

"Tốt cái gì được! Người muốn làm chuyện xấu vẫn là sao? Ta cho người biết, nam sinh chỉ cần bị người khiêu nại bắt nạt nữ sinh, bắt luận đúng sai, trước chụp người mười cái học phần, nếu như sau cùng chứng minh nam sinh không nói bậy, liền không giữ học phần."

"Thế nhưng bị chứng minh, nhẹ thì trục xuất Học Viện, nặng thì hủy bỏ đơn điền, tại chỗ đánh chết!"

Nói, Bạch Y Thiếu Nữ liền mở ra đại môn, để Diệp Văn vào trong.

"Ta gọi Nguyệt nhi, người đây?"

"Diệp Văn."

"Ngạch, tên không sai, Diệp Văn người may là không có tính toán ta gọi người nước chuyện này, không phải vậy ta liền gọi bất lịch sự!"

Nguyệt nhi dương dương tự đắc nói.

Nghe nói, Diệp Văn sắc mặt đều đen đến tối, "Người không chứng cứ, chứng minh như thế nào ta bất lịch sự người?"

Nguyệt nhi ngồi ở trên giường mình, chân phải khoát lên trên chân trái, cà lơ phát phơ run run, một bộ Cồn Đồ, Nữ Luru Mạnh hình tượng, càng quá đáng là dùng tay gãi gãi chân.

Tuy nhiên Nguyệt nhi rất đẹp, là quốc sắc thiên hương, như vậy động tác cho dù có chút không văn nhã, nhưng cũng sẽ không làm người chán ghét, thế nhưng. . .

Nàng vừa nãy thật giống đang nói rửa tay? Chẳng lẽ là bởi vì trào chân đa tài rửa tay?

Nghĩ đến đây, Diệp Văn sắc mặt đều trắng bệch đứng lên, trong dạ dày mơ hồ làm đau, dường như liền muốn lập tức phun ra.

"Người mới vừa nói đó là rửa tay nước?"

Nguyệt nhi phát hiện Diệp Văn ánh mắt nhìn chăm chú ở chính mình chân trên, nhất thời hiểu được, "Người, người đừng để ý a, thực, này không phải rửa tay nước!"

"Trước lúc này, ta không có trào chân! Lại nói, ta chân là sạch sẽ, người xem!"

Vừa nói, Nguyệt nhi liền giơ lên chính mình trắng nõn chân, quả nhiên không có một tia dơ bẩn, phi thường sạch sẽ.

"Vậy người cả ngày trào chân làm gì? Hơn nữa, không phải rửa tay nước, đó là cái gì nước?"

Nguyệt nhi tiếp theo cầm lấy chân, thuận miệng hỏi đáp: "Ta là thánh rắn nhất tộc, trước kia không có chân, hiện tại thêm ra chân để ta rất không quen!"

"Há, còn có đó là nước tắm!"

"Nước tắm?"

Diệp Văn lập tức trợn mắt lên, đầy mặt không thể tin tưởng, khẽ nhếch miệng, ánh mắt có chút đại ra.

"Người là nói, người vừa nãy dùng là nước tắm gội ta?"

Diệp Văn từng bước từng bước tới gần Nguyệt nhi,

Trên thân khí thế càng lúc càng sắc bén.

"Người, người nghe ta nói sao! Diệp đại ca thực người nghe làm, này không phải nước tắm!"

Nguyệt nhi rụt rụt cổ, cứng ngắc cổ nặn ra vẻ tươi cười.

"Người còn muốn gạt ta?"

Diệp Văn rống to.

"Có cái gì đại không! A! Rất nhiều người đều muốn uống cô nãi nãi nước rửa chân đây, cô nãi nãi đều không bỏ được cho bọn họ uống!"

"Người uống cô nải nải nước tắm, còn chưa biết thế nào là đủ? Người muốn như thế nào?"

Nguyệt nhi mạnh đứng lên, đăm đăm Diệp Văn ở ngực.

"Nói cho cô nải nải, người muốn như thế nào?"

Nói, lại đăm đăm.

"Người muốn như thế nào? Muốn như thế nào a! ! !"

Mạnh mẽ thanh rống to, đều muốn Diệp Văn cho chấn trụ chốc lát, lập tức, Nguyệt nhi nhưng là hoang mang đi ra ngoài, không cẩn thận liền guốc gỗ đều rơi xuống, hơn nữa là lớn: "Cứu mạng a!"

"Cứu mạng a! !"

"Có người muốn bắt lịch sự cô nải nải!"

Nhìn dần dần đi xa Nguyệt nhi, Diệp Văn cũng không biết có nên hay không đuổi tới, lúc này, chỉ có Nguyệt nhi cùng hân hai người, cái này nếu như bị người khác biết.

Lấy cái kia Nguyệt nhi niêu tính nhất định sẽ nói chính mình bất lịch sự nàng, người khác nhìn Nguyệt nhi này phó thiên chân vô tà tướng mạo, nhất định sẽ lựa chọn tin tưởng nàng, mà không phải mình. . .

Diệp Văn than dài một tiếng, vô lực nằm ở Nguyệt nhi thơm ngào ngạt trên giường, đều sắp khóc. . .

"Thùng thùng!"

"Xin hỏi, bên trong có ai không?"

Lúc này, cùng nhau tiếng gõ cửa vang lên, ngay tiếp đó, một người mặc vai trần quần dài vũ mị thiếu nữ ở ngoài cửa dò tới tìm kiếm, đầy mặt vẻ tò mò.

"Có người —— "

Diệp Văn hữu khí vô lực hồi đáp.

"Ồ."

Ngoài cửa vai trần thiếu nữ dẫu môi, kéo nhất đại bao đồ vật chậm rì rì đi tới.

Diệp Văn nhìn nàng kéo đến cổ hết sức, không khỏi đứng dậy trợ giúp nàng để đồ ở trên giường, cũng không biết thiếu nữ xảy ra chuyện gì, dĩ nhiên lựa chọn ở Diệp Văn bên cạnh một cái giường phơ.

"Cảm ơn người a, Tiểu Diệp Tử!"

Vừa nãy, hai người đã liên hệ tính danh, Diệp Văn cũng biết thiếu nữ này gọi Lô Tử Ngư, là ngoại viện năm thứ hai sinh Học Tỷ.

Điều này làm cho Diệp Văn không khỏi một trận nhỏ nước bọt, nam nữ hỗn ngủ cũng thôi, lại vẫn đến số tuổi hỗn ngủ.

"Tiểu Diệp Tử, người là nơi nào a?"

"Bích Lạc thành."

"Thật là đúng dịp nha, ta cũng là!"

Lô Tử Ngư sóng mắt lưu chuyển, hiếu kỳ hỏi, cả người có một luồng mị ý tỏa ra.

"Làm cái gì vậy?"

Diệp Văn thầm giật mình, hai người mới một lần gặp mặt, theo đạo lý mà nói cái này Lô Tử Ngư không đến mức như vậy, huống hồ lấy nàng tướng mạo mà nói, muốn nam nhân còn không phải muốn bao nhiêu có bấy nhiêu?

"Hệ thống, quét hình!"

Trải qua vừa nãy sự tình, Diệp Văn đột nhiên đối với nữ nhân không khỏi có một sợi cảm giác sợ hãi, hân cũng không muốn lại bị hố.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, quét hình hình thức mở ra."

"Lô Tử Ngư Võ Đạo Tu Vi, Vũ Đồ Tử Trọng Thiên, Bích Lạc thành người, là một tên xử nữ."

"Chú, hệ thống nhắc nhở, nữ tử này chính là Thiên Sinh Mị Cốt, là Cửu Âm huyền mẫu thân thể, kiến nghị chủ ký sinh thu nhập Hậu Cung, cố gắng điều giáo một phen."

"Ngày sau nhất định có khả năng trợ giúp chủ ký sinh trở thành thiên hạ một!"

"Hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh phát hiện một tên Cửu Âm huyền mẫu thân thể, rất khen thưởng chủ ký sinh một quyền song tu công pháp —— âm âm Xá Nữ công!"

Diệp Văn nghe những câu nói này, đã sửng sờ.

"A ~ "

Đột nhiên Lô Tử Ngư phát ra một tiếng thét kinh hãi, hướng địa trên mặt ngã xuống, hảo hảo bắt hảo Diệp Văn đã lấy lại tinh thần, nhìn thấy một màn này, hai tay mở ra, tự nhiên ôm chặt Lô Tử Ngư.

"Ngươi không sao chứ?"

Bị Diệp Văn ôm chặt, Lô Tử Ngư khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, "Không, không có chuyện gì!"

Àm!

Đột nhiên, hai cái thiếu niên đã văng ra đại môn, mạnh mẽ tiếng hét lớn.

"Ngươi tốt to gan! Dám bắt lịch sự Lô Tử Ngư!"

Nghe nói, Diệp Văn kinh ngạc, Lô Tử Ngư trong mắt loé ra một tia vẻ áy náy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

chương 74 :lấy sắc gạt người? Không sai

Hai cái thiếu niên đứng ở ngoài cửa, bên trong một cái nôi giận dùm dùm đi tới, ác thanh thanh nói: "Cái đệ! Ngươi dám bắt lịch sự ta cái bộ?"

Nói, một phát bắt được Diệp Văn cổ áo, phát phát quyền đầu, "Tiểu tử, mau đưa Nguyên Thạch giao ra đây, bằng không, ta liền đem ngươi đưa đến giáo đạo xử nơi đó!"

"Ta nói, các ngươi đây là ở cho ta chơi lấy sắc gạt người?"

Diệp Văn liếc mắt nhìn Lô Tử Ngư, sau đó, nhẹ nhàng đẩy ra thiếu niên kia cầm lấy cổ áo thủ chương.

"Còn có, các ngươi cái này lấy sắc gạt người chơi cũng quá hạ cấp chứ? Vị này chính là ca ngươi chứ?"

Diệp Văn hướng về Lô Tử Ngư hỏi.

Thiếu nữ mặt hiện đỏ bừng sắc, gạt gù.

"Cái gì lấy sắc gạt người? Tiểu tử ngươi muốn cho ta giả bộ sao? Ta cho ngươi biết, hôm nay ngươi không giao ra Nguyên Thạch, chúng ta cùng ngươi không đề yên!"

"Cũng là! Không bỏ qua cho ngươi!"

Một cái khác đầy mặt tàn nhang thiếu niên phụ họa nói.

"Tiểu tử, mau chút giao ra Nguyên Thạch đi!"

"Đứng! Mau chút giao ra Nguyên Thạch!"

Diệp Văn nhìn hai người này cực phẩm, dở khóc dở cười, lập tức, tay phải nhẹ nhàng một vùng, hai người này liền bị Diệp Văn sủy ngã xuống đất!

Tứ lạng bạt thiên cân!

Diệp Văn kiếp trước bái một vị Quốc Thuật Bạc đàn anh sư phụ phó, vị này Bạc đàn anh chính là Thái Cực Môn chương môn nhân, thân thể kiêm Thái Cực Quyền, Thái Cực Kiếm, Thái Cực Chương Tam Tuyệt, được xưng Tam Tuyệt chân nhân.

Diệp Văn ở hán môn hạ vượt qua mười năm, có thể nói vị này Bạc đàn anh công phu đã bị Diệp Văn học cái thấu triệt.

Lúc này, Diệp Văn phúc chí tâm linh sử dụng cái này một chiêu "Tứ lạng bạt thiên cân" !

Tứ lạng bạt thiên cân, lấy lực mang lực, lấy nhanh đánh nhanh, gấp mạnh khỏi cường!

Đồng ——

Hai người thân thể nhất thời bay ngược ra ngoài.

Lô Từ Ngự kinh hô một tiếng, "Ca!"

Nàng nâng dậy cầm đầu thiếu niên kia, chỉ thấy thiếu niên kia cùng Lô Từ Ngự bộ mặt chỉ ít có bảy tám phần tương tự, cái này cũng là tại sao Diệp Văn nói cái này lấy sắc gạt người như thế hạ cấp nguyên nhân.

Tốt xấu nói là muội muội? Lúc này mới càng bàng hoàng chứ?

"Ca, ta liền nói không nên như vậy làm đi! Ngươi xem một chút, ngươi đều bị đánh thành hình dáng gì!"

Lô Từ Ngự oán giận nói.

"Tê, đau, tiểu muội ngươi thân điểm!"

"Ca ngươi ta nào có biết học sinh mới này lại có thể mạnh như vậy! Ta ở trong tay hán liền một chiêu đều không sống quá!"

"Phải biết, ca ta chính là Vũ Đồ Ngũ Trọng Thiên!"

"Cũng là, Lão Đại chính là Vũ Đồ Ngũ Trọng Thiên!"

Lô Từ Ngự tức giận hô: "Tiểu mã, ngươi có thể câm miệng không?"

"Cá con tỳ, ta sai!"

Tiểu mã ù rử cúi đầu.

"Này, ngươi muốn làm gì? Một mình đánh nhau là phạm pháp, ngươi không muốn ở Học Viện hỗn là không?"

Lô từ bay gặp Diệp Văn cười híp mắt đi tới, nhất thời, sợ đến sắc mặt trắng bệch, thật chặt đem Lô Từ Ngự kéo đến sau lưng, cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc hô: "Tiểu tử, thức thời một chút lời nói, liền giao ra Nguyên Thạch tới, chúng ta liền không nói cho đạo sư!"

"Bằng không, ngươi chơi xong!"

"Ồ?"

Nghe lô từ bay lời nói, Diệp Văn nhưng là cười càng thêm rực rỡ.

Lô từ bay vừa thấy Diệp Văn bộ dạng này, nuốt nước miếng, mau mau kéo Lô Từ Ngự hai người, vừa chạy bờ gọi nói: "Chúng ta không muốn Nguyên Thạch ~~!"

Diệp Văn khẽ cười một tiếng, cũng không có đuổi tới, hán nhìn ra mấy người này là vi phạm lần đầu, hơn nữa, khả năng là thật bị bức ép hết cách rồi, mới nghĩ ra ý đồ này tới.

...

404 phòng ngủ ngoài cửa sổ.

"Lấy sắc gạt người sao? Thú vị?"

Vũ Bất Phàm ánh mắt lóe lên.

Vũ Bất Phàm vốn là muốn tìm cơ hội, kích Diệp Văn cùng hấn trên luận võ đấu đài, sau khi, lại hung hăng giáo huấn hấn một trận, nếu như có cơ hội giết chết vậy thì không thể tốt hơn.

Chỉ là đi tới nơi này, đã thấy đến cái này thú vị một bộ hình ảnh.

Chỉ thấy Vũ Bất Phàm nhếch miệng lên, lấy ra một tờ Đạo Phù đi ra, đạo phù này tên là truyền tin phù.

Truyền tin phù là Phù Sư nghiên cứu ra công cụ giao thông, tổng cộng có Nhất Giai đến tứ giai.

Trong tay hấn cái này Trương Đạo phù cũng là tứ giai, có giá trị không nhỏ, cộng cần 40 ngàn hạ phẩm Nguyên Thạch.

Người bình thường căn bản là tiêu phí không nổi.

"Này, Vũ Thiệu, có chuyện gì không?"

Đại mục phủ xa hoa nhất thổi nạt "Thiên Thượng Nhân Gian", lúc này,

Một cái làn da trắng tích, tướng mạo hơi có điểm âm nhu Giản Thiệu, tiếp lấy bên cạnh mỹ nhân truyền tin phù.

"Nghe nói người nơi đó đáng điệu không tệ nữ có rất nhiều?"

"Ôi nha thờ ra, Vũ Thiệu, người nghĩ thông mẫn? Nghe nói, người gần nhất không phải ở truy Trương gia này tiểu mỹ nữ sao, làm sao, không sợ bị nàng biết không?"

"Người lời thừa đừng nhiều như vậy!"

"Cố gắng, ta không hỏi, chúng ta sẽ sẽ đưa đến trong phủ của người đi."

Giản Thiệu thuận tay đem truyền tin phù nhét vào bên cạnh mỹ nhân sóng lớn bên trong, mỹ nhân kia không có một chút nào khó chịu, càng là hai mắt phát sáng.

Một tấm Nhất Giai truyền tin phù ít nhất phải muốn một ngàn hạ phẩm Nguyên Thạch, mà Giản Thiệu làm Thiên Thượng Nhân Gian đại thiếu, trong tay hấn cái này một tấm truyền tin phù càng là tứ giai!

Đây chính là 40 ngàn hạ phẩm Nguyên Thạch a!

"Tiểu Thi a, đừng có cao hứng, ta hỏi người, lâu bên trong có hay không sắc đẹp coi như không tệ? Ngạch, tốt nhất xinh đẹp điểm!"

Nghĩ đến là Vũ Thiệu muốn nữ nhân, Giản Thiệu cũng không dám tùy ý qua loa, hấn làm Thiên Thượng Nhân Gian Thiếu Đông Gia, trong tủ lâu bao hàm "Thanh lâu, Đồ Quán, quán rượu" có thể nói là cái gì cần có đều có, lúc này mới lấy tên là "Thiên Thượng Nhân Gian".

Tuy nhiên, đại mục phủ vũ gia cũng đồng dạng không thể khinh thường, này thiên hạ chung cuộc là võ đạo làm đầu, nhiều tiền hơn nữa ở siêu cấp cường giả trong tay cũng vô dụng.

Cho nên, hấn Thiên Thượng Nhân Gian cũng đến cùng những võ đạo đó thể gia giữ gìn mối quan hệ.

"Giản Thiệu, làm sao? Người ta sắc đẹp cũng xem là tốt, xinh đẹp, người làm gì thể còn muốn tìm người a!"

Tiểu Thi nũng nịu làm nũng nói, Giản Thiệu chính là Thiếu Đông Gia, hầu hạ hấn được, chính mình chính là một bước lên trời, từ nay ăn ngon mặc đẹp, đeo vàng đeo bạc cũng không thành vấn đề.

Nàng cũng không hy vọng một cái khác nữ cũng tới cướp lấy Giản Thiệu niềm vui.

"Ha-Ha, người ghen? Yên tâm, không phải ta! Là Vũ Thiệu, tiểu tử kia dự đoán tư xuân, khả năng là một lần, người cũng tìm cho ta cái đáng điệu không tệ số."

"Là Vũ Thiệu?"

Tiểu Thi ánh mắt sáng ngời.

"Làm sao, người muốn trên Vũ Thiệu giường?"

"Không phải, không phải."

Tiểu Thi vội vàng kinh hoảng nói.

"Là cũng không liên quan, ta hôm nào mời Vũ Thiệu ta ba tới cố gắng chơi một chút!"

"Giản Thiệu, ngươi không là nói đùa sao?" Tiểu Thi cẩn thận dè dặt hỏi.

"Không phải, ngươi, ta đều sẽ có một ngày chơi ngán, nếu như ngươi nghĩ tới đến càng tốt hơn, đem Vũ Thiệu hầu hạ thoải mái được, để hấn dẫn ngươi đi, ngươi cũng có thể lại hưởng thụ một đoạn Nhân Thượng Nhân sinh hoạt. "

"Như vậy ngươi tốt, ta tốt, chào mọi người, có sao mà không làm đây?"

"Đi, đem người mang đến cho ta!"

"Vâng!"

Tiểu Thi nghĩ đến Vũ Thiệu, chỉ cảm thấy nhịp tim đập lợi hại, mặt đỏ tai hồng.

Tuy nhiên một hồi.

"Giản Thiệu, ngươi mang đến!"

Giản Thiệu mắt liếc thấy một chút, nhất thời ánh mắt sáng ngời, chỉ thấy cô gái kia tướng mạo tinh trí, da thịt trắng như tuyết như ngọc, một đôi thẳng tắp thon dài, không khỏi khiến người ta hạ tư, nếu như cái này một đôi đùi đẹp treo tại trên vai mình, lại là cỡ nào mỹ diệu?

"Lại tìm một cái khác đi! Cái này ta muốn!"

Giản Thiệu xem mắt hơi hơi toả nhiệt.

"Cái này, Giản Thiệu không tìm được, ngươi cũng biết lâu bên trong tỷ muội luôn luôn là cung không đủ cầu, huống chi vẫn là bực này sắc đẹp sò."

"Hơn nữa, nàng còn có bệnh!"

"Bệnh gì?"

"Bị kinh phong, cũng là phát bệnh đứng lên, cả người co giật, miệng sùi bọt mép loại kia!"

"Hơn nữa, nàng nơi này cũng có vấn đề!"

Tiểu Thi chỉ chỉ đầu.

Nghe nói, Giản Thiệu trong mắt một mảnh chán ghét, hấn đến hiện tại mới rõ ràng tại sao bực này sắc đẹp mỹ nữ, dĩ nhiên đến hiện tại vẫn là một cái sò, phải biết hấn Thiên Thượng Nhân Gian không phải là bình thường địa phương.

Bực này sắc đẹp mỹ nữ hội đặt ở buổi đầu giá trên đầu giá.

Hiện tại không bán đi, chỉ sợ sẽ là có bệnh nguyên nhân.

Đối với như vậy nữ, coi như xinh đẹp nữa, hấn Giản Thiệu cũng không thèm khát trên.

Nếu như ở làm chuyện này thời điểm, cái này phát bệnh đứng lên, thật là nhiều buồn nôn?

Cái này tương tượng nghĩ, Giản Thiệu liền không "Muốn ăn".

"Xem ra, chỉ có thể đưa cho Vũ Thiệu, tên kia e sợ cũng chính là chơi cái một hai lần."

Giản Thiệu trong lòng có chút thương tiếc.

Cô gái này. . . Thật sự nước mỹ.

"Vũ Thiệu, ngươi ta đã đưa đến!"

Thu hồi truyền tin phù, Vũ Bất Phàm nơi khoe miệng mang theo một vệt cao thâm mặt trắc nộ cười.

chương 75 :nghênh mới Dạ Hội khúc dạo đầu

Sắp tới ban đêm

"Học Đệ, người ở đâu?"

Trương Tiểu Tuệ âm thanh vang lên.

"Đừng!" Đại môn lập tức liền mở, để Trương Tiểu Tuệ không khỏi hoài nghi Diệp Văn có phải là vẫn trốn ở môn sau chò nàg.

Bằng không, làm sao sẽ nhanh như thế?

"Học Tỷ, người không giận ta?"

Thấy là Trương Tiểu Tuệ, Diệp Văn cười hi hi.

"Hừ! Người muốn thật đẹp, người ta còn giận người đây!"

Trương Tiểu Tuệ con người đảo một vòng, "Tuy nhiên, Học Tỷ cho người cái tương công chiết tội cơ hội!"

"Cơ hội gì?"

Diệp Văn có một loại cảm giác không ổn.

"Làm người ta bạn nhảy!"

Diệp Văn nụ cười nhất thời cứng đờ, "Ta sẽ không a!"

Tuy nhiên kiếp trước hắn ở trong quốc tế là một cái phi thường có danh tiếng đại nhân vật, thế nhưng hắn thật không biết khiêu vũ.

Từ khi một lần học vũ đạo lúc, bị một cái Tiểu Mỹ Mi cười nhạo, Diệp Văn phát bốn, sau đó cũng không tiếp tục khiêu vũ, mà cũng chính vì như thế, khiến cho hắn chung quy bị những đô thị đó Mỹ Nhân giáo dục vũ đạo. . .

Đương nhiên, Diệp Văn không phải là chân chính ở học, luôn đang khai du, điều này cũng khiến cho hắn Hàm Trư Thủ là luyện được kêu là một cái lô hỏa thuần thanh a!

"Học Đệ, bồi người ta đi thôi ~ "

Trương Tiểu Tuệ làm nũng, con người ở quay tròn chuyển động.

"Học Đệ, tối nay nghênh mới Dạ Hội chính là có thật nhiều mỹ nữ Học Tỷ nha, hơn nữa, các người khóa này tiểu mỹ nữ cũng không ít đây!"

"Không đi, không đi!" Diệp Văn lắc lắc đầu, chừng chặc đảng hoàng nói: "Có Học Tỷ cái này đại mỹ nữ ở đây, hắn tiểu mỹ nữ lại quên cái gì?"

"Ngạch, được rồi, tuy nhiên khá là đáng tiếc đây, nghênh mới Dạ Hội người chủ trì là các người khóa này, vẫn là một đại mỹ nữ, có người nói nàng là thế gia tiểu thư nha, mà, vũ đạo thiên phú không tệ."

"Nếu như, người có thể cùng nàng tốt hơn, vậy thì là thật chính là một bộ đáng thiên đây! Ô? Người làm gì?"

"Ta ở chuẩn bị đổi một bộ y phục!"

Nói xong, Diệp Văn liền đóng cửa lại, sau khi ra ngoài, cũng đã đổi một bộ quần áo, tốc độ kia gọi một cái tấn mãnh a!

Gặp này, Trương Tiểu Tuệ sắc mặt đều đêm đen tới, "Học Đệ, người không là nói không đi sao?"

"Có sao?"

Diệp Văn vô tội duỗi tay.

Quay người đi, Trương Tiểu Tuệ hừ nhẹ một tiếng, "Cùng Học Tỷ đầu, người còn non điểm đây!"

Nhìn Trương Tiểu Tuệ thật cao hứng đi đến, Diệp Văn khóe miệng hiện ra một vết ý cười, hắn biết Trương Tiểu Tuệ ở tính kế hắn, nhưng hắn khi nào cũng không phải ở tính kế cái này Học Tỷ?

Nghênh mới Dạ Hội. .

Trắng phau bắp đùi. .

Sóng sữa dao động. .

Gọi cảm mị hoặc Học Tỷ nhóm, đáng yêu thanh thuần Học Muội nhóm. .

Diệp Văn ngấm lại thì có chút ít kích động.

Mục Vương Học viện nghênh mới Dạ Hội thực mỗi một giới đều có, cái này Dạ Hội bình thường đều là Hội Học Sinh chủ trì, Học Viện đạo sư, những người lãnh đạo rất ít những tay.

Nghênh mới Dạ Hội chia làm phổ thông cấp bậc, hào hoa cấp bậc.

Nghe tên là biết nghĩa, phổ thông cấp bậc là là những Hàn Môn Từ Đệ đó chuẩn bị.

Đương nhiên, cũng không tuyệt đối, nếu như Hàn Môn Từ Đệ thiên phú đầy đủ xuất chúng, gia sản đầy đủ phong phú cũng có thể thân hào hoa cấp bậc khu vực đi.

"Tiểu Tuệ!"

Hai người chính đi trên đường, bất thành linh, mấy vị trên người mặc quần dài, trang phục cực mỹ lệ mỹ nữ xuất hiện ở Diệp Văn trước mắt.

"Tiểu Tuệ, đây chính là người tới nay bạn nhảy a, cũng không ra sao mà!"

Nói chuyện là một cái có Mỹ Nhân Lệ chỉ thiếu nữ.

"Không ra sao, này mẫn thư người bạn nhảy đây, gọi ra cho ta nhìn một cái!"

Mẫn thư một trận cười duyên, "Ta vẫn không có bạn nhảy đây, tuy nhiên chỉ ít cũng không thể so với người vị này kém!"

"Người nói là chứ? Tiểu đệ đệ?"

Diêu Mẫn Thư tới gần Diệp Văn bên tai, thổi ra một cái nóng rực khí tức.

"Coi như ta không tìm được bạn nhảy, không phải là có người sao?"

Diêu Mẫn Thư hấp háy mắt, mị nhãn như tơ.

"Khắc khắc, rất tình nguyện là Học Tỷ công hiến sức lực!"

"Diệp Văn, người!"

Trương Tiểu Tuệ khí kêu to, "Người tại sao có thể như vậy?"

Diệp Văn lúng túng nở nụ cười, "Học Tỷ, ta cũng không muốn a, chính là ta vẫn không có bạn gái đây, người lại không đáp ứng, ta có biện pháp gì đây?"

"Người hỗn đản!"

Trương Tiểu Tuệ lập tức đuổi ra một cái chân,

Tuy nhiên, Diệp Văn sớm có phòng bị, nhưng mà, Trương Tiểu Tuệ không có giẫm đến Diệp Văn chân là không bỏ qua, trực tiếp lói Diệp Văn thân thể!

Diệp Văn bắt đắc dĩ, chỉ có thể làm cho nàng giẫm một chân!

"Chà chà, không nghĩ tới người là này dạng một cái nam!"

"Đứng núi này trông núi nọ, tốt quá phận a!"

"Hừ, muốn đuổi theo mẫn thư tỷ, cũng không nhìn một chút chính mình là cái gì cái mặt hàng!"

Diêu Mẫn Thư bọn tỷ muội đều dùng xem thường ánh mắt nhìn Diệp Văn.

"Được, được! Đều bớt tranh cãi!"

Diêu Mẫn Thư cười dài nhìn Diệp Văn, "Người còn không đuổi theo nàng?"

"Thành thật mà nói, ta cùng nàng không có quan hệ gì, chỉ là Đồng Hương."

"Khanh khách, xem ra ngươi thật muốn muốn truy ta a, đáng tiếc, tiểu đệ đệ ngươi không là tỷ tỷ món ăn nha!"

Diệp Văn nhún nhún vai, nói: "Ngươi đừng hiểu lầm, ta chỉ là ở mượn ngươi tay bỏ rơi nàng, đừng tưởng bỏ!"

Diệp Văn hào hiệp nở nụ cười, không mang theo nửa điểm lưu luyến rồi đi.

Diêu Mẫn Thư sắc mặt dần dần trở nên tái nhợt, cho tới bây giờ không có một cái nam như thế không cho sắc mặt nàng, Diệp Văn là một cái!

"Mẫn thư tỷ, ngươi đừng nóng giận, hán loại này nam, cũng là cặn! Ngạch, cũng là tục xung Kê đòi bại!"

"Gặp so với hán bạn gái xinh đẹp hơn mẫn thư tỷ, liền đứng núi này trông núi nọ, sau đó gặp mẫn thư tỷ không phải hán có khả năng xứng với, liền nói si nhục!"

"Giống loại này Kê đòi bại, ta thấy rõ nhiều!"

"Ta không sinh khí, hán xứng sao?"

Diêu Mẫn Thư cười nhạt, ở bề ngoài không để ý chút nào, nhưng trong mắt hàn quang cực kỳ nồng nặc.

Nàng cũng không phải giống nàng từng nói, đối với Diệp Văn không để ý chút nào!

"Rất tốt, ta nhớ kỹ ngươi. . ."

Diêu Mẫn Thư trong mắt ánh sáng lạnh lóe lên.

...

Diệp Văn làm như vậy cũng không phải đứng núi này trông núi nọ, hán ở mới vừa rồi cùng Trương Tiểu Tuệ tán gẫu thời điểm, liền phát hiện Trương Tiểu Tuệ đã đối với hán có một ít hảo cảm.

Cái này, cũng không phải quan trọng nhất, trọng yếu là, Trương Tiểu Tuệ cũng không phải có thể cùng người khác cùng chung trọng phụ nữ tử.

Hơn nữa, ở ngôn ngữ nói chuyện bên trong, Trương Tiểu Tuệ cũng mang theo chút ngạo khí, tuy nhiên hai người đều là Bích Lạc thành, thế nhưng Trương Tiểu Tuệ phụ thân nhưng là một vị Vũ Tôn đỉnh phong.

Mà nàng Ngoại Tổ Phụ càng là một tên Vô Tông cường giả!

Hai người quan hệ cũng coi như là quen thuộc, hơn nữa, Diệp Văn ở Trương Tiểu Tuệ trên thân cũng không cảm giác được ác ý, cho nên, liền nói cho bản thân nàng chính là Bích Lạc thành người nhà họ Diệp.

Cũng chính là biết được đến điểm này, Trương Tiểu Tuệ đối với Diệp Văn thái độ liền càng ngày càng cao ngạo đứng lên, chẳng hạn như, nàng liền có chút kinh ngạc nói một câu.

"Vậy nói như thế, phụ thân ta không liền có thể lấy quét ngang các ngươi Diệp gia lạc?"

Diệp Văn nghe được câu này thời điểm, khỏi nói nhiều chán ngán, cho dù Diệp gia hán cũng không làm sao lưu ý, có thể người khác nói Diệp gia không được, vậy thì là không được!

Đạo lý này rất đơn giản, chính mình nhi tử có thể tùy tiện đánh, người khác liền không được!

"Ồ, đại ca ca, ngươi ở trong này a?"

Ở Diệp Văn trầm tư thời điểm, cùng nhau có chút một chút bối rối âm vang lên, Diệp Văn ngẩng đầu nhìn lên, thấy là cái kia bệnh ngoài da hình dáng giống như tái nhợt thiếu nữ.

"Há, là ngươi a! Ngươi ở đây. . ."

Diệp Văn khe khẽ mỉm cười, muốn hỏi thiếu nữ vì sao ở trong này.

Bất thành linh ——

"Diệp Văn, ngươi đang làm gì!"

Nghe được thanh âm này, Diệp Văn trong lòng nhất thời liền bất đắc dĩ, vốn tưởng rằng cùng Trương Tiểu Tuệ lại không liên quan, không nghĩ tới Trương Tiểu Tuệ nhanh như vậy hãy cùng lên.

Không sai, gọi Diệp Văn chính là Trương Tiểu Tuệ.

"Học Đệ, người nói chuyện làm sao không giữ lời? Nói tốt, muốn theo ta!"

Ở vừa nãy, Trương Tiểu Tuệ cũng nghĩ suốt, khả năng là chính mình ngữ khí không đúng lắm, lời nói, cũng đắc tội Diệp Văn, cho nên, Diệp Văn mới sẽ như vậy cùng này điều thư miễn nói chuyện.

"Ta cho rằng Học Tỷ sinh khí, liền không muốn ta."

Diệp Văn khô trung tác nhạc cười nói.

"Làm sao biết chứ?"

Trương Tiểu Tuệ điểm điểm nở nụ cười, ôn nhu như nước.

Diệp Văn không khỏi rung mình một cái.

Nhìn Diệp Văn rời đi, điện linh Linh Mục quang nhất thời âm đạm mấy phần. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 76 :Học Tỷ, cho ta sinh con khỉ đi!

"Đi rồi!"

Trương Tiểu Tuệ dùng sức kéo Diệp Văn, kéo hắn tiến vào hào hoa cấp bậc khu vực.

Mà Diệp Văn nhưng là một bộ cuộc đời không gì quyến luyến biểu tình.

"Học Đệ? Người làm sao?"

"Ta đau bụng!"

"Học Tỷ, xin lỗi, ta e sợ không thể cùng người."

Diệp Văn cười khan nói.

"Nơi đó có địa phương!"

"Há, không phải, ta khả năng sinh bệnh."

Trương Tiểu Tuệ không nói gì, nhưng là đưa tay sờ sờ Diệp Văn cái trán, sau đó, hờ hững mặt, cái gì cũng không nói.

"Được rồi, Học Tỷ ta sai!"

Diệp Văn cúi đầu.

Trương Tiểu Tuệ tức giận nói: "Người có phải là thật hay không không muốn theo ta? Muốn cùng vừa nãy này nữ cùng một chỗ?"

Nghe nói, Diệp Văn nhe nhe răng, "Học Tỷ nói giỡn, ta cùng nàng thực đều không có Học Tỷ người thực!"

"Thật?"

"So Học Tỷ sống lớn vẫn đúng là!"

"Người muốn chết a!"

Trương Tiểu Tuệ mạnh mẽ khẫu cắn ở Diệp Văn trên cánh tay.

"Đau!"

Diệp Văn không khỏi hét lớn.

"Thực xin lỗi nha, thực xin lỗi, người không sao chứ?"

Nhìn Trương Tiểu Tuệ đầy mặt vẻ lo lắng, Diệp Văn trong lòng âm áp, nói: "Không có chuyện gì."

"Không có chuyện gì, vậy người tên gì a? Người có phải là cố ý chơi ta! Chán ghét!"

Diệp Văn khòe mắt co giật không ngừng, nữ nhân Tâm Hải chậm, cổ nhân không lần được ta a!

Diệp Văn lộ roi đầy mặt.

Ở hai người nói giỡn lúc, hồn nhiên không chú ý tới bên trong góc hắc ảnh lóe lên.

"Trương Tiểu Tuệ, ta vốn tưởng rằng người là cái thanh thuần nghiêm túc nữ tử, không nghĩ tới lúc này mới một ngày cũng chưa tới, rồi cùng tiểu tử này đánh như thế hỏa nhiệt!"

"Xem ra, là ta xem trọng người! Đã như vậy, người cũng đừng trách ta tâm tàn nhẫn ác độc!"

Vũ Bất Phàm trong mắt chỗ sâu lóe qua một vết bạo lệ sắc thái.

...

"Học Đệ, tới khiêu vũ đi!"

Lúc này mọi người làm đến gần như, rất nhiều người đều tụ tập cùng một chỗ, lẫn nhau ôm lấy bạn nhảy khiêu vũ.

Nghe Trương Tiểu Tuệ lời nói, Diệp Văn nhếch miệng nở nụ cười, cười ngây ngô nói: "Học Tỷ, ta sẽ không!"

"Đều nói, người ta dạy người, tới mà!"

Trương Tiểu Tuệ dẫu môi, trực tiếp đem Diệp Văn kéo đến sân nhảy bên trong.

"A, như vậy, người muốn như vậy!"

"Hừm, ừm ục!"

Mọi người đều ở khiêu vũ, tuy nhiên bày đặt nhu hòa nhạc cổ điển, nhưng Diệp Văn cùng Trương Tiểu Tuệ gần trong gang tấc, cho nên. . .

"Học Đệ, người ở nuốt cái gì?"

"Không cái gì!"

Trương Tiểu Tuệ nghi hoặc xem Diệp Văn liếc một chút, không phát hiện cái gì, cũng tiếp theo giáo dục Diệp Văn.

Đột nhiên, nàng phát hiện Diệp Văn một đôi mắt hạt châu đều sắp rơi đến trước ngực khe bên trong. . .

"Học Đệ!"

Trương Tiểu Tuệ mạnh mẽ thanh hô to!

"A? Cái gì?"

Diệp Văn lau chùi miệng ngậm nước.

"Không muốn lại nhìn! !!"

Trương Tiểu Tuệ gần từng chữ một.

Tối tăm trong không gian, nàng trắng như tuyết cổ đỏ một đám lớn. . .

"Cố gắng!"

Diệp Văn cười hì hì, vui cười hơn hờ gật gù.

Kiểm! Xem nhiều như vậy cũng coi như kiểm! Lần này không uống công!

Thế nhưng là một người Lão tài xế, Diệp Văn sẽ liền đáp đáp như vậy giảng hoà sao?

Đương nhiên sẽ không!

Một lát sau.

"Học Đệ, ngươi làm gì thế ôm ta như vậy chặt? Ta đều không tốt dạy ngươi. Mau thả ta ra!"

Đơn thuần Học Tỷ còn chưa phát hiện Học Đệ dụng tâm hiểm ác.

"Khắc khắc! Học Tỷ, ta khả năng quá sốt sáng đi! Ta như vậy ôm ngươi, có thể sẽ buông lỏng một điểm."

"Ồ. . ."

Trương Tiểu Tuệ không lại nhiều lời, chính là, lập tức, nàng liền cảm nhận được không đúng.

Bởi vì, Diệp Văn thật giống ở cầm món đồ gì cần nàng này ngượng ngùng địa phương.

Ngay ở Diệp Văn chăm chú ôm lấy Trương Tiểu Tuệ thân thể mềm mại, ngồi trên người nàng xử nữ hương thơm thời gian, Diệp Văn rốt cuộc không nhịn được, nhưng hắn biết Trương Tiểu Tuệ là sẽ không dễ dàng đi vào khuôn khổ.

Nếu như liền như vậy từng điểm từng điểm trên chọc nàng, e sợ đến sau cùng hai người sẽ biến thành càng thêm ái muội không rõ.

Cho nên, Diệp Văn quyết định tới điểm tàn nhẫn!

"Học Đệ, ngươi làm gì thế duỗi tay tiến vào ta bên trong,

Mau chút đi ra!"

Trương Tiểu Tuệ cau.

Thế nhưng, Diệp Văn có thể không quản nhiều như vậy, trong lúc vô tình, hắn đã đem đơn thuần Học Tỷ mang tới u ám bên trong góc, nơi này không có bất kỳ người nào.

Diệp Văn có ý cười gần nói: "Học Tỷ, ngươi thật đẹp!"

"Phải không?"

Trương Tiểu Tuệ nghe Diệp Văn nói như vậy, cũng rất cao hứng, dù sao, nàng đối với Diệp Văn ấn tượng coi như không tệ, thế nhưng, lúc này Diệp Văn thật sự có điểm quá phận.

Nàng cảm giác được thân thể mình càng lúc càng mềm, dường như muốn luân hãm xuống.

Thế nhưng, Trương Tiểu Tuệ dù sao cũng là một cái Cửu Trọng Thiên Vũ Đồ, ý chí cũng coi như cường hãn, cho nên, nàng lúc này cắn chặt đầu lưỡi, mới khôi phục một tia thư thái.

"Học Đệ, van cầu ngươi không muốn như vậy, chúng ta còn không không phát triển nhanh như vậy, ta cũng không phải bạn gái ngươi, ngươi không có thể như thế đối với ta."

Diệp Văn giả vờ sắc, muốn xông tâm đạo: "Không được, cái này đều do Học Tỷ, ngươi quá đẹp, Học Tỷ, ngươi đáp ứng ta đi!"

Diệp Văn mạnh mẽ cuồng, hai người liền cùng nhau ngã xuống.

"Không được. . . A!"

Trương Tiểu Tuệ còn muốn nói tiếp cái gì, lại bị Diệp Văn ngăn chặn miệng, nàng ánh mắt dần dần mà mê ly lên, nguyên bản đặt ở Diệp Văn trước ngực, chống cự Diệp Văn hai tay, cũng biến thành ôm Diệp Văn cái cổ.

Diệp Văn có chút sững sờ, hắn cảm thấy cái này trạng thái không đúng vậy! Kịch bản tính sai!

Học Tỷ không phải nên ra sức chống cự, sau đó rời tay một bạt tai đánh tới! Từ nay hoàn toàn chán ghét chính hắn một hư ngụy Học Đệ?

Không được! Không thể còn tiếp tục như vậy!

Nhìn Trương Tiểu Tuệ dần dần say mê ở bên trong, liền vấy từ bên trong xâm phạm đều không có chống cự, Diệp Văn cũng có chút ý loạn tình mê!

"Khà khà, Học Tử, tới, cho ta sinh một cái con khi đi!"

Ở trong mắt Trương Tiểu Tuệ, Diệp Văn buông ra chính mình, hai tay ở thoát chính mình quần.

Mà Trương Tiểu Tuệ mê ly ánh mắt thì lại dần dần trở nên thư thái đứng lên.

"Người hỗn đản, mau thả ta ra!"

Trương Tiểu Tuệ dùng lực đẩy ra Diệp Văn, thuận tay cũng là một bạt tai đi qua.

Đùng!

Gặp bạt tai này đánh tới, Diệp Văn thực sự là lệ nóng doanh tròng a!

"Kịch bản rốt cuộc con bà nó đúng!"

Chỉ là, nhìn Trương Tiểu Tuệ rơi lệ mà đi, Diệp Văn đột nhiên cảm giác thấy chính mình có chút lòng dạ ác độc.

"Quên, đau dài không bằng đau ngắn, sau đó, người sẽ hiểu."

Trương Tiểu Tuệ là một cái chương không muốn rất mạnh nữ tử, mà hẳn Diệp Văn lại chủ định không thể chỉ có được một cái thê tử.

Chẳng lẽ, đây chính là Hữu Duyên Vô Phận?

Diệp Văn thôn thức than dài.

...

"Ô ô!"

Trương Tiểu Tuệ một người khóc rầm rầm, thiếu một chút, thiếu một chút liền bị Diệp Văn cho mạnh hơn!

Giờ khắc này Trương Tiểu Tuệ thật sự có điểm khóc không ra nước mắt, nàng không nghĩ tới chính mình sẽ dẫn Sói vào Nhà.

Nhưng nàng phát hiện, chính mình lại không có chút nào hận Diệp Văn.

Hơn nữa, Diệp Văn vừa nảy đối với nàng làm việc, cũng làm cho nàng có chút mê luyến.

Trương Tiểu Tuệ không khỏi sờ sờ mặt, phát hiện nóng bỏng nóng bỏng.

"Này, người có hay không nhìn thấy tiểu Tuệ?"

Vũ Bất Phàm lời kéo một cái người nữ phục vụ.

Người nữ phục vụ sắc mặt rất thấp thòm, cuối cùng lấy dũng khí nói: "Vũ Thiếu, người liền quên nàng đi, nàng không xứng với người!"

Ở vừa nãy, nàng nhìn thấy Trương Tiểu Tuệ đang cùng một người thiếu niên nhiệt liệt hôn lên, thật bị kinh ngạc đến ngây người!

Hơn nữa, xem Trương Tiểu Tuệ dáng dấp kia căn bản chính là tự nguyện!

Thực, nàng không biết lúc đó Trương Tiểu Tuệ đã bị Diệp Văn hôn động tình.

Thế nhưng, trong lòng nàng, Trương Tiểu Tuệ đã bị đánh thành hư hỏng nữ nhân nhân hiệu.

Mà Vũ Bất Phàm làm võ đạo thế gia thiếu gia, luôn luôn là nàng loại này "Cô Bé Lộ Lem" trong mộng Bạch Mã Vương Tử, cho nên, nàng mới sẽ nói Trương Tiểu Tuệ không xứng với hắn!

"Nói cho ta, nàng ở nơi nào!"

Gặp Vũ Bất Phàm kiên trì, người nữ phục vụ không thể làm gì khác hơn là nói cho hắn.

"Đáng thương, nếu như vũ công tử biết này Trương Tiểu Tuệ là này dạng nữ không biết nên sẽ có nhiều thương tâm. . ."

Người nữ phục vụ lắc lắc đầu, than thở một tiếng rồi đi.

Nơi cửa.

"Này, các ngươi đến sao?"

"Đến, Vũ Thiếu không cần dùng truyền tin phù!"

Ở Vũ Bất Phàm trước mặt đã đứng hai cái mỹ nhân, bên trong một cái là Hội Học Sinh Phó Hội Trưởng, Vương Diễm Phi.

Mà nàng nhưng là Trương Tiểu Tuệ tốt nhất bạn thân.

Ở bên cạnh nàng nhưng là một bộ bạch y cung trang mỹ nhân.

"Ngươi mục tiêu cũng là thiếu niên kia!"

"Nghĩ tất cả biện pháp để hắn lên giường với ngươi! Thành công chuyện gì cũng dễ nói, ngươi liền tự do!"

"Không, ta nghĩ cùng với hắn, dù sao, nếu như thành công, là ta hại hắn mất đi nữ nhân yêu mến."

Nhìn Bạch Y Thiếu Nữ đi xa, Vũ Bất Phàm hầu kết liền không tự chủ được trên dưới lẫn đứng lên.

"Vũ Thiếu, ngươi nếu muốn nàng, vì sao không trước đem nàng hưởng dụng một phen lại làm việc?"

"Từ trên trời nhân gian đi ra, không biết bị bao nhiêu người nam hưởng dụng quá, ta Vũ Bất Phàm không nữa có thể cũng không đến mức tìm một cái như vậy nữ nhân!"

Vương Diễm Phi cười khúc khích, thon dài ngón trỏ phát quá Vũ Bất Phàm làn môi, "Như vậy, ta cái này chỉ cùng một người đàn ông lên giường nữ nhân đây?"

Nhìn trước mặt diêm dúa lờ lợt cô gái quyến rũ, Vũ Bất Phàm hai mắt nhắm lại tới, nữ nhân này là Hội Học Sinh hội trưởng nữ nhân, có thể không tốt hơn a. . .

"Vũ Thiếu, ngươi chẳng lẽ sợ cái kia Hùng Hàm Từ?"

Vương Diễm Phi hài hước nhìn Vũ Bất Phàm.

Hùng Hàm Từ, Hùng Ứng Đàm, chính là Hội Học Sinh hội trưởng.

"Ta sẽ sợ hắn? Nói giỡn, chúng ta tốc chiến tốc thắng!"

Vũ Bất Phàm một cái ôm lấy Vương Diễm Phi.

"Sẽ không phải là Vũ Thiếu ngươi không được thôi?"

Vương Diễm Phi một tay chậm rãi hướng về Vũ Bất Phàm bụng dưới bên dưới tìm kiếm, một tay cởi bỏ Vũ Bất Phàm áo, hôn lên trước ngực hắn.

"Ngươi đây là chơi với lửa a!"

Vũ Bất Phàm nắm lên nàng đầu, quay về nàng làn môi hung hăng táp tới, Cuồng Bạo kéo dài nàng trắng như tuyết hai chân, tùy ý đập vào.

"A ~ "

Mê người mị hoặc giọng nói lại vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 77 :Ma Kha 3 chỉ! 2 chỉ Toái Tinh thần!

Trương Tiểu Tuệ nhìn đi tới tốt bạn thân, lén lút lau chùi nước mắt.

"Tiểu Tuệ, ngươi làm sao ở cái này a, tới, cùng ta đi chơi đi!"

Vương Diễm Phi không nói lời gì liền kéo Trương Tiểu Tuệ thủ chương.

"Ngươi bước đi làm sao trở nên kỳ quái như thế?"

Đột nhiên, Trương Tiểu Tuệ nghi hoặc hỏi.

Vương Diễm Phi không tự nhiên cười cười, "Không có chuyện gì!"

. . .

Diệp Văn lúc này ngồi ở một chỗ không người địa phương, đang ngồi luyện công.

Tuy nói có hệ thống tại người, có thể nhanh chóng thăng cấp, thế nhưng, Diệp Văn luôn cảm thấy lo lắng, vẫn là chính mình nỗ lực luyện công mới bảo hiểm một chút.

"Công tử, một mình ngươi sao?"

Cùng nhau khiếp nhọc giọng nói tiến vào Diệp Văn trong tai.

Diệp Văn mở mắt vừa nhìn, thấy là một người mặc quần dài trắng thiếu nữ.

"Làm sao?"

Diệp Văn nhất thời liền yên lòng, thiếu nữ này chỉ là một người bình thường, không có nửa điểm tu vi tại người.

"Không, không có chuyện gì! Ta là muốn mời ngươi uống một chén rượu."

Thiếu nữ nhu hòa cười cười, lóe qua một tia không tự nhiên thần sắc.

Nhìn chén rượu, Diệp Văn vừa định muốn uống xuống.

Đột nhiên ——

"Hệ thống nhắc nhở, rượu này nước bị dưới cường độ được vật, xin mời chủ ký sinh cẩn thận dùng!"

Diệp Văn nắm chén rượu tay nhất thời lay một cái, run rẩy không ngớt.

"Đây là loại thuốc nào?" Diệp Văn trong đầu hỏi hệ thống thanh âm đàm thoại đều mang theo một tia tiếng rung.

"Chủ ký sinh, ngươi hiểu được!"

Hệ thống cười hì hì.

Nghe nói, Diệp Văn ánh mắt nhất thời liền biến, nhìn Bạch Y Thiếu Nữ ánh mắt đều trở nên cổ quái đứng lên, hẳn cảm giác được thiếu nữ này là cái sò.

Thực xem nữ nhân có phải là sò, cũng rất đơn giản, vừa nhìn bước đi tư thế, nếu như nữ tử bấp đui bên trong khép lại không được lời nói, vậy dĩ nhiên là không phải cái sò.

Hai đây, quan sát nữ tử con mắt, xử nữ con mắt rất trong suốt, tạp chất rất ít.

Ba đây, cũng là trên cổ này cùng nhau đỏ ửng.

Diệp Văn cũng không rõ lắm, đây là hẳn kiếp trước nghe người khác nói được, hẳn cho rằng thiếu nữ này là cái sò căn cứ là, thiếu nữ trên thân phát ra xử nữ hương thơm.

Chỉ là, cô nương này bụng chén rượu này nước lại đây, đến là cái gì ý tứ?

Diệp Văn sờ sờ cằm, xem xét tỉ mỉ lên thiếu nữ này, nữ tử tướng mạo tinh trí, là cái hiếm có tiểu mỹ nhân.

Ở Diệp Văn đánh giá mục nga thời điểm, mục nga thấp thòm cúi đầu.

Trên mặt, trên cổ trướng lên đỏ ửng. . .

"Ai nha, còn thẹn thùng?"

Diệp Văn tuy nhiên không biết thiếu nữ này đến là cái gì ý tứ, nhưng cũng rõ ràng nàng khả năng là muốn muốn gây bất lợi cho chính mình.

Ngay ở Diệp Văn muốn động thủ đùa bỡn một phen, làm cho nàng rõ ràng chính mình không phải dễ chọc, để ức hiếp thời điểm, thiếu nữ này nhưng là bỗng nhiên hướng về Diệp Văn trong lòng ngã xuống.

"Này, ngươi làm sao?"

Diệp Văn nhát thời liền giật mình.

Đã thấy thiếu nữ này miệng sùi bọt mép, cả người co giật không ngớt.

"Hệ thống, chuyện gì thế này?"

"Đây là bị kinh phong phát tác, chủ ký sinh muốn anh hùng cứu mỹ, xin mời tiêu phí 10 ngàn EXP đổi lấy một lần Y Thần Hoa Đà Vô Thần phụ thể."

10 ngàn EXP nói nhiều không nhiều, nói ít không ít, dù sao, Diệp Văn hiện tại có hai mươi một Vạn Kinh nghiệm trị dòng dõi.

"Quên, đổi lấy đi! Cô nương này nhìn cũng lạ đáng thương!"

Diệp Văn tuy nhiên được gọi là quốc tế Nhất Sát thần, nhưng cũng không phải một kẻ cờ nào hung tàn gia hỏa, hấn giết đều là người đáng chết, hơn nữa, giết đại bộ phận đều là muốn xâm hại Đại Thiên Triều Địch Quốc người.

Chẳng hạn như bị Địch Quốc mượn dong binh đoàn, đặc công, binh vương, Siêu Cấp Chiến Sĩ vân vân.

Hiện tại nhìn thấy như thế một cái mềm mại nữ tử phát loại bệnh này, đương nhiên không nhẫn tâm.

Lúc này, hấn thực cũng không có cái gì hấn tâm tư, mượn một câu nói, nhân chi sơ tính bổn thiện.

Người bản tính đều là thiện lương, chỉ có số rất ít vô cùng hung ác người.

Phần lớn người tận mắt đến người khác thống khổ đáng đáp, đều sẽ cảm thấy không nhẫn tâm.

Đương nhiên, này không phải tuyệt đối, dù sao, cũng có rất lạnh lùng người.

Tuy nhiên, Diệp Văn cũng không phải một cái phi thường lạnh lùng người.

Tuy nhiên hấn không thể nói được người tốt, nhưng cũng không thể nói được là một cái người xấu.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh đổi lấy thành công!"

Theo hệ thống thanh âm đàm thoại hạ xuống, cùng nhau U Hồn phá không mà vào, lập tức liền tiến vào Diệp Văn trong cơ thể.

Vút!

Lúc này "Diệp Văn", cũng chính là Hoa Đà ở dùng một cây ngân châm sáp nhập mục nga trên ngực, đương nhiên, cái này bị áo trắng bao trùm, người khác không nhìn thấy cái kia ngân châm.

Tình cảnh này, lại vừa lúc bị Vương Diễm Phi có ý mang đến Trương Tiểu Tuệ nhìn thấy.

Chỉ thấy Trương Tiểu Tuệ há to mồm, con ngươi tròn vo, một bộ khó thở bộ dáng.

"Diệp Văn, ta hận ngươi!"

Trương Tiểu Tuệ hốc mắt ướt át, liền muốn khóc lên, một cái xoay người, bay nhanh chạy mất.

"Tuy nhiên, làm sao phát bệnh?"

"Quên, dù sao kết quả đều giống nhau!"

Wang Diem Phi nơi khoe miệng giờ lên một vệt nụ cười đắc ý.

"Bất phàm, sự tình làm tốt, ngươi đến làm sao khen thưởng người ta a ~ "

"Còn không cho ăn no ngươi sao? Ha ha, đã như vậy, ngươi liền nhiều tìm mấy cái Tráng Nam tới!"

"Chán ghét, người ta mới không phải loại kia tùy tiện nữ sinh!"

"Ngươi gấp gấp cái gì, cũng không phải cho ngươi tìm!"

"Ây. . ." Vương Diễm Phi đại nào có chút không biết biến chuyển tới, "Ngươi là nói, cho Trương Tiểu Tuệ tìm?"

"Không sai!"

"Ngươi không là thích tiểu Tuệ sao?"

"Đó là trước kia! Tiệp nhân này, dĩ nhiên công lấy ta cùng một cái mới tới Học Đệ tốt hơn! Ta nhất định phải đạt được nàng một lần! Không phải vậy, ta khí huyết không thông, con đường võ đạo khó có thể tiến lên!"

"Cho tới sau khi, ta muốn cho nàng trở thành một ai cũng có thể làm chồng kỹ nữ —— tử!"

Nghe đến đó, Vương Diễm Phi tâm hơi hơi phát lạnh, dù nói thế nào, Trương Tiểu Tuệ cũng là nàng bạn thân, Vũ Bất Phàm trên nàng cũng coi như, dù sao, Vũ Bất Phàm ở vẫn đuổi theo Trương Tiểu Tuệ.

Hơn nữa, hai người Yemen Đương Hộ đúng, cực kỳ thích hợp.

Có thể bây giờ nhìn lại căn bản là không phải như thế a!

Điều này làm cho Vương Diễm Phi trong lòng hoài nghi mình có phải là nhìn lầm người, tuy nhiên việc đã đến nước này, đã không còn đường quay đầu!

. . .

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh Hậu Cung một trong, Trương Tiểu Tuệ sắp có thể bị người khác cho chủ ký sinh cưỡng ép mang theo đỉnh đầu xanh môn môn mũ!"

Xanh môn môn mũ? Cái đệt! Đây không phải Nón Xanh sao!

Diệp Văn tại chỗ liên nổ, vội vàng mở ra Thiên Lý Nhãn, may là cái này hào hoa cấp bậc khu vực sân bãi tổng cộng đều không bao nhiêu mẫu, rất nhanh, Diệp Văn liền nhìn thấy Trương Tiểu Tuệ ở cùng một người xinh đẹp vũ mị thiếu nữ uống rượu.

Chưa khỏi mục nga sau, Diệp Văn ngay lập tức sẽ muốn co căng chạy, bỗng nhiên ——

"Không cần đi, ta rất sợ!"

Mục nga ôm chặt lấy Diệp Văn.

"Ngao, ngươi trước chờ ở cái này, có chuyện gì chờ ta trở lại lại nói được không? Ta hiện tại có việc gấp!"

Diệp Văn biết được bị kinh phong bệnh nhân chịu không nổi kích thích, càng quan trọng là mục nga loại bệnh này liền Y Thần Hoa Đà cũng không thể chữa khỏi.

Đương nhiên, nói đến vẫn là EXP vấn đề, trạng thái toàn thịnh dưới Hoa Đà ra tay, cái này tự nhiên là chút lòng thành.

Cho nên, hiện tại chỉ là trị ngọn không trị gốc, bị kích thích có tái phát khả năng.

Diệp Văn lúc này mới về mặt ôn hòa nói.

Hắn cũng không muốn vừa đem người chữa khỏi, liền lại khiến người ta bệnh phát.

"Tốt lắm, ta ở bực này ngươi, vẫn chờ ngươi!"

Mục nga kiên định nói.

Diệp Văn lúc này không có thời gian, tự nhiên không để ý thanh mục nga sau cùng bốn chữ hàm nghĩa chân chính.

. . .

"Tiểu Tuệ uống đi, uống say, vừa cảm giác đi qua, thống khổ gì đều không có!"

Sự tình cho tới bây giờ tình trạng này, đã không thể cứu vãn, cho nên, nàng Vương Diễm Phi chỉ có thể đâm lao phải theo lao.

"Ừng ục! Ủng ục!"

Đùng ——

Lại là một vò rượu lớn bị Trương Tiểu Tuệ uống cạn.

"Ồ!"

Trương Tiểu Tuệ trong dạ dày buồn nôn, không khỏi chạy đến bên ngoài phun đứng lên.

"Tiểu Tuệ thực xin lỗi!"

Vương Diễm Phi lấy ra một viên đan dược bỏ vào chén nước bên trong, nhất thời, viên thuốc liền tan ra.

"Tới, tiểu Tuệ, uống chén nước đi!"

Vương Diễm Phi khuyên.

Trương Tiểu Tuệ cũng khát nước, liền không do dự liền đem cái này chén nước uống cạn.

Nhìn Trương Tiểu Tuệ nửa hôn bất tỉnh nằm ở nơi đó.

Vương Diễm Phi lập tức lấy ra truyền tin phù.

"Vũ Thiếu, giải quyết!"

Một lát sau, Vũ Bất Phàm xuất hiện ở cửa.

"Vũ Thiếu, ta liền không quấy rầy ngươi."

Vũ Bất Phàm lại mỉm cười nói: "Đừng đi đi, chúng ta ba cùng nhau tới chơi!"

Vương Diễm Phi trên mặt nụ cười cứng đờ, "Cái này, không tốt sao?"

Cái này nếu như làm, này nàng cùng Trương Tiểu Tuệ thực sự là bằng hữu đều không phải làm

Dù sao, nàng hoàn toàn có thể nói là Vũ Bất Phàm đột nhiên xuất hiện, nếu như nàng cùng với Vũ Bất Phàm, như vậy ngu ngốc cũng đều biết xảy ra chuyện gì.

"Không tốt? Được rồi, chỉ là, ta người này luôn luôn yêu nói lời say, cái này nếu như không cẩn thận đem ngươi cùng chuyện của ta nói ra, như vậy liền ngại ngùng, rất lúng túng!"

"Đương nhiên, ta ngược lại thật ra không sao cả, Hùng Hàm Tử thực lực tuy nhiên mạnh hơn ta, nhưng hắn cũng không làm gì được ta."

"Chỉ là, đáng thương ngươi cái này đại mỹ nhân lạc, nếu như bị Hùng Hàm Tử cái này tánh khí táo bạo gia hỏa, biết ngươi cho hắn mang đỉnh đầu xanh môn môn mũi. . ."

"E sợ, hắn sẽ đem ngươi xé xác đi!"

Vũ Bất Phàm ngữ khí mau chóng, nhún nhún vai, đẩy mặt bất đắc dĩ nói.

"Vũ Thiếu, ta làm sao sẽ không muốn, ngươi nghe lầm."

Vương Diễm Phi trong lòng bi ai, rõ ràng mình đã trên sai Tặc Thuyền.

"Ha ha!"

Vũ Bất Phàm không tỏ rõ ý kiến cười cười, nhìn Trương Tiểu Tuệ, trong mắt hàn quang lóe lên.

"Tôi nay, ta muốn cho ngươi sống không bằng chết! Thân bại danh liệt!"

Nghe Vũ Bất Phàm cái này ác độc đến mức tận cùng lời nói, Vương Diễm Phi trong lòng hoàn toàn băng hàn tới hạ xuống.

"Àm!"

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn nổ lên, bị Vương Diễm Phi đóng lại đại môn lập tức bị nổ ra.

"Rất không tốt ý tứ, cái này e sợ chính là ngươi tối nay kết cục!"

Ngoài cửa thiếu niên hững hờ thưởng thức tay trái ông tay áo, ngữ khí bình thản mở miệng nói.

Chỉ là ở cái này bình thản thanh âm đàm thoại bên trong, e sợ bất luận người nào đều có thể nghe được ra ẩn chứa ở bên trong lạnh lẽo thấu xương!

"Là ngươi!"

Vũ Bất Phàm nhìn ngoài cửa thiếu niên, nhất thời hiện ra một vết nụ cười dữ tợn đi ra.

"Được! Được! Được! Thực sự là rất khỏe mạnh!"

"Nếu ngươi đã xuất hiện, như vậy tình ta sau đó lại tìm ngươi tính sổ!"

Dứt lời, Vũ Bất Phàm một tiếng rống to: "Chu Thiên Tinh Hà, duy ta Độc Tôn!"

Oanh long!

Trong phòng đột nhiên biến thành một vùng tăm tối, từng ngôi sao hư ảnh quay chung quanh ở Vũ Bất Phàm bên cạnh.

Bạch!

Tinh Thần lấy ngã xuống tư thế hướng về Diệp Văn cuồng đập xuống.

Hô lạp lạp!

Mà Diệp Văn nhưng là cả người áo bào tạo nên, trong mắt một tia sáng chói chớp tắt.

"Ma Kha Tam Chỉ! Hai chỉ Toái Tinh thần!"

Ps: Hôm nay ta càng bốn chương, chỉ ít 10 ngàn chữ

Xem ở ta như thế nỗ lực mức, cho cái khen thưởng chứ, khả khả. . .

Cầu cái khen thưởng, thử một chút xem, sẽ có hay không có một khối bát xuất hiện

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 78 :19 lôi kiếp

Sát sát sát. . .

Nhỏ bé giòn vang thanh đột Như Lai, liền gặp cùng nhau mang theo Từ Huy tinh quang sắc bén Chi Khí, lập tức liền đem những hư huyền đó Tinh Thần đều cho xuyên thủng!

Kèn kẹt ca!

Vô số Tinh Thần vỡ vụn!

"Oanh —— "

Sau đó, không chút ngoài ý muốn đụng vào Vũ Bất Phàm trên thân, phốc một tiếng, Vũ Bất Phàm trên thân chợt phun ra một cột máu!

"Vũ Sư! Ngươi là một tên Vũ Sư!"

Vũ Bất Phàm đột nhiên thét chói tai ra tiếng, đầy mặt vẻ sợ hãi, như thể một người tuổi còn trẻ Vũ Sư, không nói tự thân thực lực vượt xa hẳn Vũ Bất Phàm

E sợ tự thân bối cảnh cũng cách xa ở trên hắn a!

Nếu như Vũ Bất Phàm tâm tư bị Diệp Văn biết, Diệp Văn nói không chắc sẽ cười đến rụng răng, hắn có cọng lông bối cảnh a!

"Đáng chết! Đáng chết!"

"Sớm biết ngươi là một tên Vũ Sư, ta làm sao sẽ chọc cho ngươi! Ngươi muốn Trương Tiểu Tuệ ta như thế nào khả năng tranh với ngươi!"

"Thực sự là gặp quý!"

Thật là có ma, hán Vũ Bất Phàm bất luận làm sao cũng không nghĩ ra, ở cái này ngoại viện dĩ nhiên gặp được một tên Vũ Sư học viên!

Vũ Bất Phàm cơ hồ muốn nổi điên, ở đây sao tuổi trẻ liền đạt tới Vũ Sư cảnh giới, cơ hồ có thể cử đi học nội viện, có thể cái tên này không đi nội viện, dĩ nhiên tại ngoại viện giả làm heo ăn thịt hổ tới!

Đáng hận a! ——

Vũ Bất Phàm vẻ mặt nhăn nhó, đang cất lực suy nghĩ chạy trốn biện pháp, đáng tiếc, Diệp Văn nhưng sẽ không cho hắn thời gian suy nghĩ.

Vút!

Âm Bạo Sát!

Cơ hồ so sánh tốc độ âm thanh một luồng ánh kiếm cắt phá trời cao, mang ra bốn nhọn chói tai hô khiếu chi thanh, trong phút chốc, liền cắt ra liên tiếp huyết vụ!

Bang bang âm!

Đầy trời huyết dịch bắn toé, Vũ Bất Phàm mang theo một bộ không thể tin tưởng biểu tình ngã xuống.

Hắn đến chết đều còn không dám tin tưởng đây là thật.

"Ngạch? Còn có một cái đây?"

Diệp Văn ánh mắt quét qua, phát hiện cái kia nữ ở vừa nãy hắn cùng Vũ Bất Phàm tranh đấu lúc chạy mất.

"Ha ha, lần đi mừng một, tránh không khỏi mùi lăm, ta xem ngươi có thể trốn khi nào!"

Diệp Văn trong mắt hàn mang lóe lên.

Nếu như là Trương Tiểu Tuệ tự nguyện, như vậy hắn không lời nào để nói, chính là, tất cả những thứ này quá trình hắn đều dùng Thiên Lý Nhân nhìn ở trong mắt!

Cái kia nữ so Vũ Bất Phàm càng đáng chết! Kẻ phản bội, tội không thể tha thứ!

Bất cứ lúc nào, Kẻ phản bội đều so thù địch địch nhân đều muốn càng ghê tởm!

Bởi vì, bọn họ thường thường sẽ ở thời khắc mấu chốt làm cho người ta nhất kích trí mệnh!

Hiện tại, Diệp Văn tại tiền thế chấp hành nhiệm vụ thời điểm, thấu hiểu rất rõ.

"A ~ "

Bỗng nhiên cùng nhau rên, ngâm thanh từ Trương Tiểu Tuệ mê người làn môi bên trong truyền ra, Diệp Văn không khỏi âm thầm nuốt dưới từng ngụm từng ngụm nước.

Bởi vì, lúc này Trương Tiểu Tuệ chính đang lôi kéo trên người mình y phục, để Diệp Văn mở mang tầm mắt.

"Muốn ta! Van cầu ngươi muốn ta!"

"Không! Không được!"

Diệp Văn nghe được đều sững sờ, cái này đến là muốn? Vẫn là không muốn a?

Ngay ở Diệp Văn chần chờ thời gian, Trương Tiểu Tuệ bỗng nhiên đánh về phía Diệp Văn, Vương Diễm Phi cho nàng ăn đan dược thực có thể để người ta thần trí bảo trì tỉnh táo.

Nhưng thuốc này hiệu coi như là đại phái thánh nữ đến vậy khó có thể chống cự.

Cho nên, Trương Tiểu Tuệ mới sẽ nói ra "Muốn ta", "Không muốn" các loại từ.

Mềm thom Hoài Ngọc, Diệp Văn trên thân huyết dịch lập tức đều sôi trào lên.

Nhìn liên tục hôn lên chính mình Trương Tiểu Tuệ, Diệp Văn giờ khắc này chính đang gặp phải một cái trọng đại lựa chọn, ta là muốn làm một tên cảm thú

đây? Vẫn là làm không bằng cảm thú?

Hiện tại Diệp Văn đã không phải lúc trước Gà mờ, hệ thống khi đó căn bản chính là không muốn cho mình giải được!

Mà không phải là không thể hiểu biết!

"Hệ thống, ta muốn đòi lấy giải được!"

"Không có, xuân, thuốc không phải độc, xin thứ cho bản hệ thống không thể ra sức."

"Thả gười ạ chó má!"

"Chủ ký sinh si nhục bản hệ thống một lần, khấu trừ chủ ký sinh 10 ngàn EXP!"

Nhìn mình EXP quả nhiên thiếu 10 ngàn, Diệp Văn trong lòng cái kia hận a, cũng lạ chính mình miệng tiện.

"Hệ thống, ngươi chờ ta, chờ ta có một ngày thực lực vượt qua ngươi, ta phải đem ngươi đánh gọi ta ba ba!"

"Xét thấy chủ ký sinh đối bản hệ thống si nhục, hệ thống đặc biệt mở khái trừng phạt hình thức!"

"Trừng phạt hình thức?" Diệp Văn ngạc nhiên.

"Oanh long!"

Ngay ở Diệp Văn dứt lời thời gian, một tia chớp đột nhiên từ trong hư không đánh xuống.

"Hệ thống, ta thảo ngươi Lão Mẫu!"

Diệp Văn nhất thời liền giơ chân.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh dạy mãi không sửa, trừng phạt hình thức mở ra Nhất Cửu lôi kiếp!"

Ầm! Rầm rầm rầm!

Tổng cộng Cửu Đạo lôi đình điện quang đánh xuống.

Diệp Văn cũng không dám nữa nhục mạ hệ thống, trong lòng cay đắng đến cực điểm, quả thực ngọt ngào muốn khóc.

"Quy một đạo, "vạn pháp bất xâm!"

Oanh long!

Chỉ thấy Diệp Văn quanh người hư không nhất thời trở nên vạn vạn không ngớt, này Cửu Đạo lôi kiếp ở tiền vào Diệp Văn thân thể một thước trước, liền bị này hư không cũng cho biến thành vạn vạn.

"Ầm! Bang bang!"

Liên tiếp Cửu Đạo nổ vang tiếng vang lên.

Chỉ chớp lát sau, Diệp Văn một mặt chật vật, để hẳn có chút kinh ngạc là, Trương Tiểu Tuệ lại bình yên vô sự.

"Chúc mừng chủ ký sinh thành công vượt qua Nhất Cửu lôi kiếp, chủ ký sinh đã đạt tới đến thăng cấp trạng thái, xin hỏi chủ ký sinh thăng cấp hay không?"

Nghe hệ thống âm thanh, Diệp Văn mày kiếm vậy một cái, "Bị ngươi bỏ một lần, liền có thể thăng cấp?"

"Không, chủ ký sinh bản thân đã là Vũ Sư Cửu Trọng Thiên, mà vượt qua Nhất Cửu lôi kiếp sau, chủ ký sinh trong cơ thể quy một đạo đem Nhất Cửu lôi kiếp lực lượng luyện hóa một chút, cho nên, chủ ký sinh đã là Vũ Sư đỉnh phong tu vi."

"Mà Vũ Sư đến Vũ Tôn giai đoạn này là muốn độ lôi kiếp, bởi vì Vũ Tôn có thể nói đã hoàn toàn Siêu Việt Phạm Nhân."

"Tăng thọ năm trăm năm!"

"Cũng chính vì như thế, thiên đạo không cho, mới sẽ giáng hạ lôi kiếp!"

"Mà chủ ký sinh đã vượt qua Nhất Cửu lôi kiếp, cho nên bất cứ lúc nào có thể thăng cấp thành Vũ Tôn! Nếu như lần này chủ ký sinh không thăng cấp, lần sau thăng cấp lôi kiếp còn có thể giáng lâm!"

Diệp Văn vừa nhìn trong cơ thể mình tinh huống, phát hiện quả thể.

"Không thăng!"

Suy nghĩ một phen, Diệp Văn quyết định tạm thời không thăng cấp.

Diệp Văn là có suy xét, nếu như sau đó gặp phải không thể ngang hàng cường giả, lại như lúc đó Tiên Hoàng Khúc Vệ như thế, Diệp Văn trực tiếp thăng cấp, xem còn có ai dám tới giết hắn?

Không sợ bị lôi kiếp đánh chết?

Phải biết, lôi kiếp không phải tốt như vậy quá, mà Diệp Văn mặc dù có thể dễ dàng như vậy vượt qua, là bởi vì Diệp Văn ngộ chính là quy một nói.

Quy một đạo "vạn pháp bất xâm", thiên địa quy một.

Cái này không phải là nói giỡn, tuy nhiên vẫn không có Hợp Đạo, nhưng cũng không phải nhỏ nhỏ Nhất Cửu lôi kiếp có thể đánh bại.

Biết điểm ấy sau, Diệp Văn bị sét đánh ngọt ngào tâm tình cũng tiêu tan không gặp.

Bởi vì, trong cơ thể hắn tràn đầy một luồng bạo ngược, hủy diệt tính lôi đình khí tức.

Oanh ~!

Diệp Văn mạnh mẽ bàn tay, chỉ thấy trên từng đạo hồ quang điện nhảy lên!

"Chà chà, không sai!"

"Lão tử lại trở nên mạnh mẽ, thật con bà nó không phải bình thường tiến!"

Diệp Văn tự luyện một hồi, chuẩn bị đi tắm.

Chỉ là, nhìn Trương Tiểu Tuệ bộ dáng, Diệp Văn lại nhủ mày, đáng chết hệ thống, giờ trò quỷ gì? Không cho giải được đây là chuyện ra sao?

Hệ thống nếu có thể mô phỏng ra Thiên Kiếp đi ra, hắn thật là không tin hệ thống liên nho nhỏ này giải được đều không có.

"Cũng chớ có trách ta. . ."

Cuối cùng, Diệp Văn cúi người ở Trương Tiểu Tuệ bên tai bờ lẩm bẩm nói.

Trương Tiểu Tuệ bản năng ôm Diệp Văn cái cổ, đem môi hồng in vào.

Diệp Văn chỉ cảm thấy thể xác tinh thần đều ấm, trong lòng người ấy là tươi đẹp như vậy.

Cái này dạ, lại là cực kỳ dài lâu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 79 : Lão Đại, ta gọi Chân Anh Tuấn!

"A —— "

Cùng nhau mang theo đột phá chân trời Cuồng Nộ tiếng kêu vang vọng mà lên.

Diệp Văn quay đầu nhìn liếc một chút , trên mặt xuất hiện vẻ lúng túng sắc, lập tức lại chạy càng nhanh hơn.

Trên lầu.

Vút!

Một con guốc gỗ bị Trương Tiểu Tuệ bỏ lại tới, này mục tiêu chính là Diệp Văn.

Diệp Văn cũng không quay đầu lại quan sát, cổ tay nhất chuyển, Thiều Hoa thần kiếm trực tiếp đem guốc gỗ chém thành khối vụn.

"Học Đệ, ngươi đừng chạy, Học Tỷ sẽ không tìm ngươi phiền phức."

Trương Tiểu Tuệ từ trên lầu nhảy xuống, giọng nói cực kỳ mềm mại ôn hòa nói.

Diệp Văn nghe được tâm nhưng là thật lạnh thật lạnh, thông qua một đoạn chung sống thời gian, hẳn rõ ràng trạng thái này dưới Trương Tiểu Tuệ là cực kỳ nguy hiểm.

Bởi vì, điều này đại biểu nàng thật sinh khí.

"Học Tỷ, ta không chạy a, ta chỉ là đi được so sánh nhanh mà thôi!"

Diệp Văn vừa nói xong, liền khẽ quát một tiếng, "Gió!"

Hô!

Phurong xa mà tới khí lưu tụ tập ở Diệp Văn cặp chân dưới, trong nháy mắt, Diệp Văn tốc độ vừa nhanh khá nhiều.

"Học Đệ, ngươi dừng lại, chúng ta nói chuyện cẩn thận, Học Tỷ không trách ngươi."

Trương Tiểu Tuệ xem khước mắt giật một cái, trong lòng nàng nộ hỏa quả thực có thể trực tiếp đem Diệp Văn cho thiêu hủy đứng lên, thế nhưng , trên mặt nhưng là cười không ngớt, phi thường ôn nhu.

"Học Tỷ, ta không!"

Diệp Văn lại như là một cái phạm sai lầm hài tử.

"Vậy ngươi cũng là không muốn cố gắng đàm luận lạc?"

Trương Tiểu Tuệ tấn mãnh biến một cái sắc mặt, ngữ khí chìm xuống nói: "Ngươi chớ ép ta đem ta người trong nhà gọi tới!"

Diệp Văn nghe được được kêu là một cái lúng túng, dứt khoát nhắm mắt làm ngơ, tốc độ lại tăng cường mấy phần.

Nhưng sau đó, hẳn nhưng là đột nhiên nghe Trương Tiểu Tuệ tiếng khóc.

Diệp Văn cước bộ bỗng nhiên dừng lại.

Hắn đi trở về, nhìn Trương Tiểu Tuệ hai tay ớ lau nước mắt, bất đắc dĩ nói: "Học Tỷ, đừng khóc được không, việc này thật không trách ta, là ngươi nhào lên, ta mới không nhận được. . ."

"Ngươi vô si!"

Trương Tiểu Tuệ vô mệnh trụ Diệp Văn tay, sau đó hung hăng một cái cắn xuống.

Ngay sau đó, liền ngẩng đầu, dương dương tự đắc nhìn Diệp Văn, "Xem ngươi còn dám bắt nạt ta không?"

Diệp Văn nhưng là một mặt khuyên Page sắc, "Học Tỷ, ngươi biến sắc mặt tốc độ thật nhanh!"

"Ngươi muốn chết rồi? Dám nói thế với ta?"

Trương Tiểu Tuệ trừng mắt, liền muốn lại cắn một cái, bỗng nhiên nhìn thấy Diệp Văn tay máu tươi chảy ròng, không khỏi hoảng thần, "Ngươi chảy máu tại sao không nói?"

"Ta nói, Học Tỷ, sẽ tha thứ ta sao?"

"Ngươi đừng hòng!"

"Này không phải!"

Diệp Văn bất đắc dĩ than thở nói.

"Ngươi chờ một lát, ta cho ngươi tìm thuốc chữa thương."

Nói, Trương Tiểu Tuệ tìm tìm được trên người mình được phẩm.

"Tìm tới!"

Sau đó, Trương Tiểu Tuệ liền há hốc mồm, hỗn độn ở trong gió, bởi vì lúc này Diệp Văn đã cách Trương Tiểu Tuệ rất xa.

"Ta có đáng sợ như vậy sao!"

Trương Tiểu Tuệ khí đậm chân một cái.

...

"Rốt cuộc thoát khỏi! Thương thiên a! Đại địa a!"

Diệp Văn lệ rơi đầy mặt.

Ầm!

Đột nhiên, cùng nhau thân ảnh to lớn ném mạnh ở Diệp Văn trên thân.

"Cái đệt, tên khốn kiếp nào?"

Cho dù luyện Long Tượng Già Diệp Thế Diệp Văn, bị cái này cụ thân ảnh đè lên, cũng cảm nhận được một luồng áp lực cực lớn.

"Cút ngay cho ta!"

Oanh long!

Ngay sau đó, bóng người kia bị Diệp Văn chấn khai, sau khi, cùng nhau kinh thiên động địa tiếng nổ lớn nổ vang mà lên, đại địa đều bị chấn động lay động không ngớt.

Diệp Văn nhìn phương xa đạo kia thân ảnh to lớn, mạnh há to mồm, cảm đều sắp muốn rơi xuống bộ dáng.

"Ái chà chà! Thân ca, ngươi liền không thể nhẹ chút sao?"

Này to lớn tròn vo thân thể rốt cuộc hiển lộ ra thân hình, chỉ thấy đây là một cái phi thường mập mập bàn tử, còn có bao nhiêu phì, Diệp Văn hoàn toàn không dám tưởng tượng.

"Ta X!"

Tuy nhiên, sau đó, Diệp Văn liền nộ, như thế cái Đại Mập Mập đặt ở trên người mình? Cũng may mà là hẩn luyện Long Tượng Già Diệp Thế, bằng không đối một người, tối thiểu phải bị mập mập này cho đè chết!

"Bàn tử, ta cho ngươi biết, ngươi gây chuyện lớn rồi!"

Diệp Văn điên cuồng hét lên một tiếng.

Vọt mạnh đi qua, một trận quyền đấm cước đá, tàn ảnh tầng tầng.

"A! Đừng đánh! Đừng đánh!"

"Đừng đánh mặt!"

Mập mập kia nói tốt lâu, cuối cùng đem câu nói này cho nói xong, tuy nhiên, giờ khắc này Diệp Văn cũng đã có mệt mỏi.

"Ta nói, ngươi mập mập này có phải là luyện Hoành Luyện Huyền Công?"

Diệp Văn thở hồng hộc nói.

"Hừ! Ta không nói cho ngươi, ai bảo ngươi đánh ta!"

Bàn tử rất ngạo kiều, một chữ đều không nói.

"Mẹ, ngươi đừng tưởng rằng ta thật đối phó không ngươi!"

Diệp Văn cũng tới về quyết tâm, cân nhắc có phải là đến "Kiếm thương 72" các loại uy lực lớn chiêu số.

Mập mập kia gặp Diệp Văn thật sự có muốn động thủ ý tứ, sợ đến sắc mặt đều trắng bệch đứng lên.

"Ca, thân ca, đừng đánh! Ta nói, được không?"

"Ngươi cũng là bị coi thường!"

Diệp Văn một bộ "Ngươi không đánh không được" bộ dáng.

"Ta luyện là thao thiết thân công!"

"Đây chính là Thần Cấp Công Pháp!"

Diệp Văn da mặt vừa kéo, "Ngươi trâu ta đây?"

Thần Cấp Công Pháp cỡ nào quý giá, liền mập mạp này đức hạnh có thể có được sao?

Có người nói Thần Cấp Bí tịch đều là có linh tính, sẽ gây ra Thụ Linh.

Mà thần khí thì lại sẽ gây ra khí linh, Thần Trộn sinh ra trộn linh.

Đương nhiên, thực không ngừng thần khí, có chút được trời cao chăm sóc Nguyên Khí cũng có khí linh.

Nhưng không một đều là long Phượng sừng lân tồn tại.

Bản tử nghe nói, nhất thời lộ ra lúng túng nụ cười.

"Đây là một quyển tàn khuyết Thần Cấp Công Pháp. "

"Tàn khuyết?"

"Cũng là cái này bản!"

Bản tử thuận tay ném ra một quyển phong cách cổ xưa bí tịch đi ra.

"Tê —— "

"Đây chính là Thần Cấp Công Pháp, ngươi nhẹ chút!"

Diệp Văn đang muốn nói Thần Cấp Công Pháp rất trân quý, ngươi cho ta xem không sợ ta sát nhân đoạt bảo sao, nhưng mà, Diệp Văn chỉ là liếc mắt nhìn, liền đem cái này phong cách cổ xưa bí tịch ném trở lại.

"Thiết, thứ đồ gì nhỉ? Nếu muốn đại thành tựu đến liên tục ăn?"

"Sau cùng ăn một thể giới mới xem như là đạt tới Viên Mãn Cảnh Giới?"

"Giời ạ, cái này phá thư cái nào viết, còn có, bản tử ngươi cũng tin?"

Bản tử vô cùng đáng thương nói: "Lão Đại, ta chính là có tên tuổi, ta gọi Chân Anh Tuấn. . ."

"Phốc. . ."

Nghe nói, Diệp Văn cười không khép miệng được, "Không được, cái này quá đùa, trước hãy cho ta cười một hồi. . ."

"Chân Anh Tuấn ——" !

Diệp Văn nhìn hân liếc một chút, chỉ thấy trên mặt tên này cơ hồ đều bị thịt béo chất đầy, một đôi mắt rất bị ỏi híp lại.

"Khặc, liền ngươi hàng này gọi Chân Anh Tuấn?"

"Vậy ta như thế tiến chẳng phải là muốn đột phá chân trời?"

Diệp Văn tự luyện nói.

Chân Anh Tuấn giống khuê phòng quả phụ u oán nhìn Diệp Văn: "Lão Đại, ngươi có thể sỉ nhục ta người khác, nhưng không thể sỉ nhục tên ta!"

"Ta trước kia thật rất tuần tú! So ngươi tiến nhiều!"

Diệp Văn lúc này một cái bản tay vung tới, "Đừng gọi bậy, ta không phải là lão đại ngươi!"

Một tát này đánh cho Chân Anh Tuấn đó là không hề có cảm giác gì a.

Diệp Văn khắc sâu hoài nghi, coi như là dùng tứ giai Nguyên Khí đều không nhất định biết đánh nhau xuyên hấn này dày đặc một tầng mờ.

"Khà khà, đừng a, Lão Đại! Ngươi cũng là lão Đại ta!"

"Tiểu đệ có một hạng trọng bảo hiến cho Lão Đại!"

Chân Anh Tuấn cười hì hì, nói.

"Trọng bảo?"

Diệp Văn sùng sốt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 80 :Thông Thiên Tháp, Tiểu Kiếm tông, thiếu chủ

"Trọng bảo đây?"

Diệp Văn nhìn về phía trước tháp cao, nhướng nhướng mày, Bất Thiện hỏi.

"Lão Đại, ở bên trong đây!"

Chân Anh Tuấn cười bồi nói.

Toà kia tháp cao tổng cộng Ngũ Tầng bộ dáng, mỗi một tầng đều toả ra từng vòng tia sáng chói mắt.

"Àm!"

Bỗng nhiên chính giữa, từng vết hào quang màu máu nổi hiện, ngay tiếp đó, cùng nhau Bạch Mang ở nhị tầng sáng lên!

"Quá, có người tới nhị tầng!"

Ở Diệp Văn bên cạnh, mỗi người đều đang khiếp sợ hò hét, hiển nhiên, thông qua nhị tầng rất không dễ dàng.

"Chuyện gì thế này?"

Diệp Văn hiếu kỳ hỏi.

"Toà này tháp cao tên là Thông Thiên Tháp, thật là Đại Lục Trung Tâm Thông Thiên Tháp Phòng Chế Phẩm."

"Nhưng cũng có thể trắc thí ra Vũ Vương trở xuống cấp bậc Vũ Tu thiên phú, chiến lực chờ chút!"

"Đại lục? Thông Thiên Tháp?"

Diệp Văn trở nên càng thêm mê hoặc.

"Lão Đại, ngươi không sẽ liên điều này cũng không biết chứ?"

Chân Anh Tuấn một mặt vẻ khó tin.

"Chỉ cần là Võ Thần đại lục mọi người biết Thông Thiên Tháp, Thông Thiên Tháp tổng cộng có cửu tầng, lại cao đến vân tiêu."

"Truyền thuyết có khả năng thông qua Thông Thiên Tháp cửu tầng, như vậy liền có thể đến trong truyền thuyết Thần Giới, có thể lập tức thành thần!"

"Đương nhiên, mấy chục ngàn năm tới, đã không có một người có thể đến Thông Thiên Tháp cửu tầng, càng không cần phải nói Thập Tầng Thần Giới!"

Nghe những câu nói này, Diệp Văn trong lòng nhiên, nhưng ở bề ngoài lại làm bộ chẳng thèm ngó tới bộ dáng.

"Nói giỡn! Ta sẽ không biết! Ta đây là đang thăm dò người thường thức!"

Diệp Văn chừng chạc đang hoảng, hiên ngang lăm liết nghiêm túc nói.

Chân Anh Tuấn mặt lộ vẻ vẻ khinh bỉ, rõ ràng không tin.

", người đây là ánh mắt gì? Tìm đánh là không? Mau nói cho ta biết bảo bối ở nơi nào!"

Chân Anh Tuấn tuy nhiên da dầy thịt béo, nhưng cũng không phải Diệp Văn đối thủ, hấn chỉ là một cái nho nhỏ Vũ Đồ.

"Lão Đại, bảo bối ở Ngũ Tầng!"

Nói đến này bảo bối, Chân Anh Tuấn trên mặt nhất thời lộ ra vẻ cuồng nhiệt.

"Lão Đại, tin tưởng ta, vậy ít nhất là thần khí cấp bậc!"

"Thần khí cấp bậc?"

Diệp Văn sáng mắt lên.

"Không sai, đây là ta ở thao thiết thần công trên nhận được tin tức, truyền thuyết mỗi toà Thông Thiên Tháp tầng cao nhất chỉ ít đều bày đặt một cái thần khí!"

Nhưng mà, Diệp Văn nghe đến đó, nhưng là nghi hoặc nhìn sang toà kia Thông Thiên Tháp, làm sao cũng không tin chỗ đó sẽ thả một cái thần khí.

"Giời ạ, người đùa ta đây? Liền nơi này sẽ có thần khí?"

"Lão Đại, người nghe ta nói, ta đối với toà này Thông Thiên Tháp cảm ứng sẽ không sai! Bởi vì ta tu luyện thao thiết thần công, có thể hấp dẫn đến thao thiết thần công nhất định là cửu giai bên trên thần vật!"

Nghe Chân Anh Tuấn như thế một giảng, Diệp Văn cũng cảm thấy có chút đạo lý.

"Đã như vậy, người tại sao không lên đi lấy đi?"

"Lão Đại, ta cũng muốn a, chính là ta thiên tư không đủ, liền nhị tầng cũng không thể xông qua!"

"Ta đều chỉ ít thí hơn một nghìn thứ!"

Chân Anh Tuấn một bộ hoàn toàn Huyết Lệ Sứ bộ dáng.

"Đã như vậy, xông qua Thông Thiên Tháp Ngũ Tầng nhiệm vụ liền giao cho bản thiếu! Oa Cấp Cấp ha!"

Diệp Văn càn rỡ cười to nói, đáng đáp thật là hung hăng.

Có hệ thống ở tay, hấn vẫn đúng là không sợ cái gì khảo nghiệm, vừa nghĩ tới chính mình sắp đạt được một cái thần vật, Diệp Văn tâm tình cái kia đẹp, quả thực cùng gì kia dạng, không thể miêu tả.

"Chỉ bằng người? Hừ! Không biết tự lượng sức mình! E sợ liền nhị tầng cũng không thể thông qua đi!"

Cùng nhau tiếng hừ lạnh từ không xa mới truyền tới, chỉ thấy người đến tướng mạo tuấn lãng, eo treo một thanh trường kiếm, một bộ áo lam, có vẻ không ai bì nổi.

Thiếu niên mặc áo lam này mới vừa xuất hiện, lập tức dẫn tới vô số người tiếng kinh hô, rất nhiều người ánh mắt đều đi theo hấn đi tới Diệp Văn nơi này.

"Cái tên này lai lịch không nhỏ a. . ."

Nhìn thấy lần này tư thế, Diệp Văn tự nhiên biết người này không phải một cái vô danh chi bối.

"Lão Đại, cái tên này chính là Tiểu Kiếm tông, Túng Vân! Thực lực là nửa bước Vũ Tôn, không thể khinh thường a!"

Chân Anh Tuấn rất chân chó ở Diệp Văn bên cạnh nói nhỏ.

Tiểu Kiếm tông? Nửa bước Vũ Tôn?

Thú vị. . .

Tuy nhiên, ở trước mặt ta tìm đến tra,

Vậy cũng tìm lắm người!

Diệp Văn hí hai mắt, một tia hàn mang chớp tắt.

Nửa bước Vũ Tôn chỉ là một cái chân bước ra Vũ Sư, đi tới Vũ Tôn cảnh giới, e sợ người này cũng chính là còn kém lời kiếp không có vượt qua đi.

Không phải tất cả mọi người cũng có thể giống như Diệp Văn, dễ dàng vượt qua lời kiếp.

Phải biết, lời kiếp không qua được, mất đi chính là sinh mệnh.

Mà mệnh chỉ có một cái!

Hiển nhiên, đang không có niềm tin cực lớn bên dưới, không người nào dám dễ dàng độ lời kiếp.

Trừ phi là giống Diệp Văn như vậy lĩnh ngộ quy một đạo yêu nghiệt.

"Ta có thể hay không xông qua Ngũ Tầng, liên quan gì đến ngươi?"

"Giảng thô một điểm mà nói, lão tử coi như gây phân cũng phải ngươi hỏi đến sao?"

Rào!

Diệp Văn vừa nói, người chung quanh đều bị kinh sợ, như là xem đứa ngốc bình thường nhìn Diệp Văn.

Túng Vân được xưng Tiểu Kiếm tông, đó cũng không là có lỗi trống thì gió mới vào.

Đã từng có một vị Kiếm Tông đang cùng Túng Vân luận bàn lúc, nói Túng Vân kiếm thuật thực đã không thua gì hắn, so sánh với hắn cũng chỉ là tu vi thấp mà thôi.

Tuy nhiên, đợi một thời gian, nhất định có thể trở thành một tên Kiếm Tông!

Cũng chính là vị này Kiếm Tông lời nói, mới để Túng Vân danh tiếng vang lên.

Ở đại mục phủ, võ đạo vương giả chỉ có một vị, vậy thì là mục vương.

Mà ngoài ra, chính là Võ Tông thiên hạ.

Thế nhưng, ở đại mục phủ Võ Tông cũng không có mấy cái.

Nhưng mà, Túng Vân cùng vị kia Kiếm Tông quan hệ vô cùng tốt.

Cho nên, coi như là Vũ Tôn cường giả cũng không dám quá phận đắc tội Túng Vân, thế nhưng, giờ khắc này dường như thì có như thế tên tiểu tử không sợ chết?

Quả nhiên, Túng Vân nghe Diệp Văn lời nói, cả người kiếm khí tản ra!

Àm!

Tuy nhiên, Diệp Văn lại há lại là dễ ức hiếp, ở Túng Vân thả ra kiếm khí trong nháy mắt kia, Diệp Văn cũng không chút né tránh một bước bước ra!

Tiếng nổ lớn như AkaiJin cuộn cuộn!

Bạch!

Diệp Văn phóng ra kiếm khí xếp hàng ngang, mở ra Không Môn, trắng trợn nghênh tiếp Túng Vân.

"Cái này, là Vũ Sư viên mãn?"

"Người này thật mạnh, càng cùng công tử cảnh giới chỉ kém một cái tiểu đẳng cấp!"

"Trẻ tuổi như vậy Vũ Sư viên mãn, thực sự là chưa từng nghe thấy, đáng tiếc, hôm nay chỉ sợ sẽ bỏ mạng tại công tử dưới kiếm đi!"

Một chút vậy xem mọi người hô to gọi nhỏ đứng lên.

Vũ Sư viên mãn, cái này ở đại mục phủ cũng là hiếm có thiếu niên thiên tài a, luân lên thiên phú cũng là hạng nhất hạng nhì, trừ này mục trong vương phủ

thiếu chủ, e sợ không người có thể ngang hàng đi!

Mấy người không khò là Diệp Văn đáng tiếc đứng lên.

Thiên phú cường hãn không sai, nhưng bọn họ đều không cho là Diệp Văn chính là Tung Vân đối thủ.

Tung Vân bây giờ đã là đôi mươi chỉ số, so Diệp Văn đại tiếp cận một vòng số tuổi.

Chênh lệch này không chỉ có riêng là Võ Đạo Tu Vi, còn có kinh nghiệm kiến thức, thủ đoạn sát nhân, bại địch tuyệt sát kỹ năng!

Làm gia công tử, chắc chắn sẽ không thiếu Huyền Giai Công Pháp!

Thiên Địa Huyền Hoàng tứ giai, chúc Hoàng Giai Công Pháp nhất là hạ thấp, chính là ở Võ Thần trong đại lục, môn phái nghiêm khắc, cảm đoán công pháp truyền ra, bây giờ ở trên thị trường cũng là khó có thể nhìn thấy Hoàng Giai Công Pháp!

"Dừng tay!"

Bất thành linh, một cái áo trắng công tử bá một tiếng, chiết lên trong tay cái quạt.

"Hai vị có không nghe ta một lời?"

Áo trắng công tử vừa xuất hiện.

Mọi người cái trợn mắt lên.

"Thiếu chủ!"

"Thế tử!"

"Đại công tử!"

Mọi việc như thế tiếng kêu gào không ngừng vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81 :cái này con bà nó là muốn ta Đoàn Chiến?

Đại mục phủ thế tử?

Nghe người chung quanh tiếng kêu gào, Diệp Văn ánh mắt ngưng lại, người đến hiển nhiên là đại mục phủ chân chính thiên kiều, so Tiểu Kiếm tông Tung Vân chắc chắn mạnh hơn!

"Thế tử điện hạ!"

Tung Vân nhìn người đến cũng không dám thất lễ, vội vàng ôm quyền hành cá lễ.

"Ừm!"

Mục niệm nói nhàn nhạt ứng một chút, nhưng là đứng Diệp Văn mỉm cười nói: "Ngươi là một lần tới đại mục phủ, đúng không?"

Diệp Văn không nói gì, chỉ là tay phải mạnh nắm lên, gân xanh trên mu bàn tay nhảy một cái.

"Là ngươi!"

Nhìn mục niệm nói tương mạo, Diệp Văn làm sao cũng quên không, này chính là ở trong tửu lâu gặp khát cái!

"Làm sao? Công tử nhận thức ta?"

Mục niệm nói kỳ quái hỏi.

"Ngươi còn muốn Nữ giả Nam Trang sao?"

Diệp Văn cười lạnh một tiếng, thủ chương vung lên mà đi.

"Lớn mật!"

"Dừng tay!"

Trong nhất thời, mục niệm nói sau người bọn họ vệ đều kinh hoảng gọi to đứng lên, cho rằng Diệp Văn muốn đối với mục niệm nói bất lợi.

Diệp Văn ra tay thật sự quá nhanh, hơn nữa, mục niệm nói cũng không nghĩ tới Diệp Văn sẽ đối với nàng đột nhiên phát ra công kích.

Đùng!

Mục niệm nói nhất chương nghênh đón, trong phút chốc, oanh một tiếng, thế nhưng, Diệp Văn căn bản cũng không có phản kháng, mà chính là tùy ý mục niệm nói dấu bàn tay ở trên lồng ngực của hắn.

Tuy nhiên, Diệp Văn Long Tượng Giả Diệp Thê đã luyện đến Đồng Bì Thiết Cốt trên cảnh giới, một chương này, căn bản là đối với hắn hình thành không làm thương hại.

Ngược lại, Diệp Văn nhưng là bắt lấy mục niệm nói dây cột tóc trên, sau đó, mạnh mẽ kéo!

Diệp Văn tay xuyên qua một con đen nhánh tú lệ tóc dài. . .

Sợi tóc lay động, vô số người nhìn mục niệm nói, đều lộ ra kinh ngạc đến ngây người biểu tình, chỉ có, Diệp Văn vẫn là một mặt cười lạnh.

"Nhóc con, dám can đảm hư hỏng ta chuyện tốt!"

Mục niệm nói quá lời nặng giậm chân một cái, có Tiểu Nữ Nhi làm nũng tư thái, nhưng giờ khắc này không có ai cho rằng không thích hợp, bởi vì, mục niệm nói vốn là một cái nữ!

Đại mục phủ thiếu chủ là một cái nữ sợ rằng không ai dám tin chứ?

Nhưng giờ này khắc này, bọn họ đều tận mắt nhìn!

Oanh long!

Bị Diệp Văn nhìn thấu thân phận mục niệm nói nhất thời nổi giận, hung hãn ra tay.

"Lư Vân Chương!"

Song chương đánh ra, giống trên trời Lư Vân, có được vô cùng ảo diệu.

Mà Diệp Văn không uly kỳ tí nào, lạnh lùng châm chọc nói: "Nhanh như vậy liền quên ân nhân sao? Được lắm lấy Oán báo Ân bạch nhãn lang!"

"Hỗn đản! Ngươi đang nói cái gì! Ta căn bản là không quen biết ngươi!"

Lúc này, Diệp Văn nhưng là nhảy vọt tới, quát mắng, "Vậy ta liền đánh ngươi nhận thức ta!"

Thiên Vũ Băng Trùy!

Hàn Vũ Thần Quyết ở trong người lao nhanh không thôi, nhất thời, rào một tiếng, chỉ thấy Diệp Văn sau lưng trải ra mờ từng tầng từng tầng bằng cánh chim.

"Hô lạp lạp!"

Cánh chim cấp tốc đem Diệp Văn bao bọc ở bên trong, sau khi, mạnh kích phát ra đi, xì xì xì, vô số cây Băng Trùy bắn về phía mục niệm nói.

"Oanh —— oanh —— oanh ——!" Mục niệm nói bị Thiên Vũ Băng Trùy bắn từng bước rút lui, tuy nói tránh thoát cái này sát chiêu, thế nhưng, này cỗ hàn ý nhưng là ép thẳng tới ngực phổi nơi.

Mục niệm nói không dám tiếp tục dừng lại, vội vàng bay trở về mục vương phủ.

Nàng cảm giác được, chính mình tim phổi cơ hồ cũng bị chết cứng.

"Rào!"

Cùng lúc đó, rất nhiều người đều cùng nhau rút lui một bước, không dám nhìn Diệp Văn.

Người này chẳng lẽ là người điên không phải? Lại dám ra tay với thiếu chủ?

Này Túng Vân cũng là một bộ "Người chết chắc bộ dáng", lập tức xoay người tiến vào Thông Thiên Tháp bên trong.

Cũng không biết là khinh thường so đo với một người chết nhiều như vậy, vẫn là sợ Diệp Văn.

Nói chung không có ai biết, trừ Túng Vân chính mình.

"Lão Đại, người quá khỏe khoắn! Không được! Lão Đại, người vẫn là mau mau tiến vào Thông Thiên Tháp bên trong đi!"

"Bằng không các loại mục vương phủ cao thủ tới, người sẽ chết định!"

Chân Anh Tuấn lòng tốt nhắc nhở một câu, sau đó chuẩn bị, cũng không biết này thân hình khổng lồ làm sao sẽ làm ra, như vậy nhảy bén mạnh mẽ động tác.

"Dường như có chút. . . Không đúng lắm?"

Cùng mục niệm nói giao thủ một phen, Diệp Văn mới cảm giác được không đúng chỗ nào, lúc trước cái kia khát cái chỉ là một người bình thường a!

"Đệt! Lẽ nào thật sự lắm? Có thể tại sao có thể có như vậy tương tự người?"

Diệp Văn trăm mối không được hiểu biết,

Sau cùng hai tay thả lỏng sau lưng, thông dong đi vào Thông Thiên Tháp.

Bây giờ hửn, Độ Kiếp tùy ý, ai dám tới trêu chọc? Bảo quản khiến người ta có đi mà không có về!

...

Mục vương phủ.

Lúc này, một cái Bạch Y Thiếu Nữ chính cúi đầu quỳ gối một người đàn ông trung niên trước mặt.

"Mục niệm nói, người tốt to gan!"

Đột nhiên, trung niên nam tử mở hai mắt ra, chợt quát lên.

Không sai, Bạch Y Thiếu Nữ chính là mục niệm nói.

Nghe trung niên nam tử hét to thanh, mục niệm nói thân thể run lên, đầu thấp càng sâu.

"Vương giả, cái này không liên quan ngôn nhi sự tình, tất cả những thứ này đều là ta chủ ý! Người muốn trách thì trách ta đi! Muốn giết cũng giết ta đi!"

Một cái hình dáng đầy đà Mỹ Phụ từ một bên bên trong góc đi tới, khóc lóc sụt sùi nói.

Chưởng quân hơn trăm cái Đại Tiểu Thành Trì mục Vương Mục thừa, giờ khắc này đối mặt loại tình cảnh này cũng là mi tâm nhảy lên.

Hắn bất luận làm sao cũng không nghĩ ra con trai của chính mình lại đột nhiên biến thành nữ nhi! Vợ mình lại dám gạt chính mình nhiều như vậy năm!

"Được, người muốn chết, bốn vương sẽ tác thành người!"

Mục thừa nổi giận đạo, vô đạo vương giả giận dữ, xác chết trôi trăm vạn! Máu chảy thành sông!

Cái này không phải là nói giỡn!

Thiên hạ hôm nay, Võ Thần tuyệt tích, đại đế vô tung, thánh nhân không ra, cái thế hoàng giả ngủ đông, Võ Quân Văn Du tứ phương!

Có thể nói, cái này khuấy lên Thiên Hạ Phong Vân chính là Vũ Vương!

Loạn thế giang sơn! Vương giả tranh bá thiên hạ!

"Cha, không được!"

Mục niệm nói gấp phụ thân động sát cơ, vội vàng đau xót thanh khẩn cầu nói.

"Không muốn? Ha-Ha! Như vậy, ngươi để ta mất đi đại mục phủ thế tử thống khổ từ chỗ nào phát tiết? Ở trên thân ai phát tiết?"

Mục thừa dày đặc nói.

"Ngươi có biết, ta làm bồi dưỡng ngươi, tiêu phí bao nhiêu tinh lực tư nguyên, có thể ngươi. . ."

"Tuy nhiên là một giới thân con gái!"

"Các ngươi đoạn ta đại mục phủ truyền thừa a!"

Oanh long!

Cuồng Bạo Vũ Vương khí thế giáo Diệt Thiên Thượng Vân tầng, trong giây lát này, phong vân biến sắc, thiên địa một mảnh đen kịt, sấm sét vang dội.

"Mục vương nổi giận!"

Vô số người trong lòng sợ.

Làm một phủ chủ nhân, tuyệt đối không phải Trần Thủ Nhất Phương cương vực đơn giản như vậy, còn muốn bảo chứng chữa trị dưới bách tính an cư lạc nghiệp, mưa thuận gió hòa.

Mà mưa thuận gió hòa Cháp Hành Giả cũng là Vũ Vương.

Võ đạo vương giả, từ lâu siêu thoát ở trên phạm nhân, dưới một người, trên vạn người.

Nắm giữ võ đạo Huyền Công càng là Thông Thiên hoàn toàn, thực lực thâm bất khả trắc.

Giống dẫn dắt thiên địa này phạm vi nhỏ biến hóa, tự nhiên không thành vấn đề.

"Các ngươi đáng chết!"

Mục thừa giận dữ, lần nữa ác thanh tiếng nói.

Bởi vì, Võ Thần đại lục truyền thừa bình thường chỉ truyền thừa với nam tử, kế thừa gia nghiệp cũng là nam tử.

Nữ tử là không thể kế thừa đại mục phủ vương vị, nói cách khác, nếu như không có tìm tới người thừa kế lời nói, mục gia liền không thể xưng là Vương Hầu gia tộc.

Mục niệm nói trầm mặc.

Nàng có dự liệu được ngày này, thế nhưng, thật không nghĩ tới nhanh như vậy.

Tự nhiên, nàng cũng sớm nghĩ kỹ phương pháp ứng đối.

"Phụ thân, ngươi không là muốn tìm một cái người thừa kế sao?"

"Ngươi có thể mang nữ nhi gả, thông báo tuyển dụng một vị đến cửa con rể a!"

Nghe mục niệm nói lời nói, trung niên nam tử sáng mắt lên, lập tức lãnh đạm nói: "Ngươi cho rằng việc này rất đơn giản?"

"Nếu muốn kế thừa vương vị nhất định phải tiến đến Vương Thành đạt được đại vương tán thành, càng muốn trở thành một tên sư bång tiến lên 20 cường giả!"

"Nếu như là ngươi lời nói, ta không lo lắng, có thể ngươi là nữ tử, căn bản là không thể kế thừa vương vị, coi như trở thành sư bång tiến lên 20 cường giả cũng vô dụng!"

"Thế nhưng, trừ ngươi ở ngoài, cái này đại mục phủ còn có ai có thể trở thành sư bång hai mươi vị trí đầu?"

Ầm!

Mục thừa sinh khí giậm chân một cái, nhất thời, cả tòa phủ đệ đều rung động đứng lên.

"Có một cái!"

"Ai?"

"Cũng là hôm nay đem con trai của ngài biến thành nữ nhi tên khốn kia!"

"Thực lực của hần còn mạnh hơn ta!"

Nói, mục niệm nói cũng lại không chịu nổi này sợi băng hàn, trực tiếp phun ra một cái tụ huyết, huyết dịch này mới vừa phun ra, liền kết làm băng sương.

Mục thừa con mắt nhất thời nheo lại tới, "Hàn khí này, thật không bình thường a!"

Tim tới biện pháp giải quyết, mục thừa cũng không hy vọng mục niệm nói liền chết đi như thế.

Dù nói thế nào, cái này nữ nhi nàng cũng nuôi nhiều năm như vậy.

"Rống!"

Một trận tiếng rống ngâm vang lên, chỉ thấy mục thừa lấy chính mình Vũ Vương tu vi đem chân khí hóa thành một cái Mini Tiểu Long, chui vào mục niệm nói trong cơ thể, vì nàng bức ra Hàn Độc.

"Ngày cổ Hàn Băng Chân Khí phẩm chất dĩ nhiên đang vi phạm bên trên, thương tổn người đến là người phương nào?"

"Hơn nữa, ta quan người này rõ ràng đã thành công vượt qua lời kiếp, nhưng là áp chế tu vi đến Vũ Sư viên mãn."

"Xem ra, là Thiên Trụ ta đại mục phù a!"

"Ngôn nhi, nói mau người này là ai, hần ở đâu?"

Mục vương kích động nói.

Không trách hần, đánh trận sư băng, yêu cầu ngay ở nửa bước Vũ Sư cùng với Vũ Sư viên mãn chính giữa.

Có thể nói, Vũ Sư viên mãn cũng là sư băng trên cao cấp nhất chiến lực!

Chính là, sư băng trên còn có một chút hạn chế, vậy thì là không được vượt qua hai mươi tuổi!

Nghĩ tới đây, mục vương ngữ khí trở nên trầm thấp một chút, "Người này tuổi tác có hay không đạt tới 20?"

"Không!"

Mục thừa trong lòng lóe qua một tia tuyệt vọng, lập tức ánh mắt hơi hơi sáng ngời, "Có phải là vừa vặn 20?"

"Không!"

Nghe mục niệm nói lời nói, mục vương tâm hoàn toàn băng hàn đứng lên, thế nhưng ngay sau đó, hần liền nghe đến mục niệm nói có chứa một tia hận ý mềm mại giọng nói vang lên.

"Người này nhiều nhất mười tám tuổi!"

"Cái gì?"

Mục thừa lập tức liền chấn kinh, "Như thế tuổi trẻ một vị Viên Mãn Cảnh Giới Vũ Sư?"

"Không sai!"

Mục niệm nói cay đắng nở nụ cười, nghĩ tới chính mình thua ở so với mình thiếu ba tuổi thiếu niên trong tay, mục niệm Ngôn Tâm bên trong liền cảm thấy cảm giác khó chịu.

Hơn nữa, Xem ra. . .

Còn muốn gả cho hần. . .

Chỉ có ở rể đến bọn họ mục gia, mới có tư cách kế thừa vương vị.

Nghĩ tới đây, mục niệm nói trong mắt liền lóe qua một tia vẻ phức tạp.

Tất cả những thứ này đều là người này làm hại!

Đương nhiên, cũng có thể nói là giúp nàng mục gia một cái, bởi vì ngày hôm đó sau nếu như bị tuyệt Vực vương quốc Vương Thất biết lời nói, kết cục e sợ sẽ biến thành so mất đi vương vị càng thêm thê thảm!

Trong nhất thời, mục niệm nói đối với Diệp Văn lại là cảm kích lại là hận!

"A nợ!"

Đi vào Thông Thiên Tháp sau, Diệp Văn nhưng là đánh một cái hất xì.

", tên khốn kiếp nào đang mắng ta! Đừng làm cho nhà ngươi Diệp ba ba biết, bằng không đưa ngươi đánh ra một đồng Cheung đi ra!"

Diệp Văn một bộ Thiên Lão Đại, hần lão nhị đáng đáp.

Chỉ là, ở xem Thông Thiên Tháp liếc một chút sau, hần liền hoàn toàn há hốc mồm.

Bởi vì phía trước có 5 cụ Đẩu Sĩ khai giáp!

Diệp Văn cũng coi như là một tên thanh đồng giai cấp Đẩu Sĩ, tự nhiên biết trong lúc này đại biểu hàm nghĩa.

Giác Đẩu Sĩ trừ cá nhân đơn đả độc đấu ở ngoài, cũng có Đoàn Chiến loại hình.

Đoàn viên số lượng tổng cộng có 5 đến bảy cái không giống nhau.

Theo thứ tự là công kích Đẩu Sĩ, phòng ngự Đẩu Sĩ, trị liệu Đẩu Sĩ, phụ trợ Đẩu Sĩ, chỉ huy Đẩu Sĩ.

Ngoài ra, còn có thích khách Đẩu Sĩ, cùng với Thiên Tượng Đẩu Sĩ.

Nhìn cái này 5 cụ Đẩu Sĩ khai giáp, Diệp Văn thật muốn nổ một câu chửi bậy!

Giời ạ, cái này con bà nó chẳng lẽ là muốn ta Đoàn Chiến?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82 :được, xem ta!

Làm Diệp Văn đi vào cái này Thông Thiên Tháp một tầng sau, trước đó mới có bốn cụ Đẩu Sĩ khai giáp xoay người lại.

"Quá tốt! Người rút cuộc tập hợp!"

"Tập hợp là tập hợp, chỉ là hi vọng không phải cái chiến 5 cận bã kéo chúng ta chân sau!"

Trước tiên nói chuyện là một cái kiều tiểu khả ái thiếu nữ, nàng ăn mặc phụ trợ Đẩu Sĩ khai giáp.

Bộ này Đẩu Sĩ khai giáp cả người hiện ra màu đỏ tím, có được Nhất Giai Tử Mị thổ đầu khôi.

Mà ngay tiếp đó nói chuyện là một người mặc trường sam nam tử, người này mang theo công kích Đẩu Sĩ Nhị Giai tám màn đen lang đầu khôi.

Diệp Văn quét mắt một cái, trong lòng nhiên.

Đẩu Sĩ khai giáp đẳng cấp là căn cứ người sử dụng tu vi biến hóa, chẳng hạn như cô gái kia cũng là một tên Bát Trọng Thiên Vũ Đồ, mà nam tử kia nhưng là một tên Tam Trọng Thiên Vũ Sư.

"Tiểu quý, mau chút đến đây đi, chúng ta không có thời gian!"

Chỉ huy Đẩu Sĩ, hình tượng bất phàm, một thân Nhị Giai Sư Thửu khai giáp.

"Àm!"

Ngay sau đó, một bộ tầng tầng phòng ngự Đẩu Sĩ khai giáp rơi vào Diệp Văn trên thân.

Đây là huyền quy khai giáp.

Diệp Văn bữu môi, những người này là muốn hấn làm nhục thuần sao?

Nhìn ra Diệp Văn vẻ do dự, công kích Đẩu Sĩ tẩm màn đen sói một mặt khinh thường nói: "Người còn không muốn? Theo mấy người chúng ta, người là nhất định có thể đi vào nhị tầng Thông Thiên Tháp."

"Bằng không, chỉ bằng chính người một người còn phải luyện nữa mấy năm!"

Diệp Văn tu vi thật sự chính là Vũ Sư viên mãn, những người này tu vi so với hấn thấp, tự nhiên không nhìn ra Diệp Văn tu vi tại bọn họ bên trên.

"Đừng lo lắng, ta là một tên y sư, hơn nữa, còn ngưng tụ ra Hải Đường đấu phách."

"Ta là một tên Nhị Giai y sư, hơn nữa Hải Đường đấu phách, chỉ cần không có trong nháy mắt chết đi, Võ Tông trở xuống thương thế ta đều có thể trị hết!"

Trị liệu Đẩu Sĩ là một vị Bạch Y Thiếu Nữ, bên khoe miệng có một nốt ruồi mỹ nhân, hình tượng mềm mại đáng yêu, mang theo Nhị Giai hoa hải đường khải giáp.

"Đấu phách?"

Nghe nói, Diệp Văn hai mắt nheo lại tới, đấu phách thật là Giác Đẩu Sĩ mãnh liệt chiến ý ngưng tụ mà ra, đương nhiên, võ giả cũng có thể ngưng tụ ra đấu phách.

Thế nhưng, đấu phách không phải là tốt như vậy ngưng tụ ra, thường thường mà nói, đấu phách dễ dàng nhất ở Giác Đẩu Sĩ kịch liệt tranh đấu lúc ngưng tụ ra.

Đương nhiên, cũng có dùng phương pháp.

Chỉ là bức này trên quý phương pháp không phải là tầm thường thể lực có thể có được.

Một viên đấu phách chính là chỉ ít có khả năng đem Giác Đẩu Sĩ, võ giả chiến lực tăng cường gấp đôi trở lên.

Nữ tử này không đơn giản a. . .

Diệp Văn mặc vào huyền quy khải giáp.

Hoa hải đường đấu phách trị liệu năng lực cũng là khá mạnh hấn.

Đấu phách đẳng cấp tổng cộng chia làm là thanh đồng, hắc thiết, bạch ngân, hoàng kim, chí tôn các loại, cùng Giác Đẩu Sĩ đẳng cấp không có khác biệt.

Mà hoa hải đường ở đấu phách trung đẳng cấp bậc thuộc về hắc thiết cấp cao.

Diệp Văn cũng không lo lắng chính mình sau khi bị thương không ai chữa trị, không được nữa lời nói, không phải là có hệ thống sao?

Diệp Văn nhếch miệng lên.

Thực giống cái gì công kích Đẩu Sĩ, phòng ngự Đẩu Sĩ, trị liệu Đẩu Sĩ, phụ trợ Đẩu Sĩ, chỉ huy Đẩu Sĩ, thích khách Đẩu Sĩ, Thiên Tượng Đẩu Sĩ hấn đều có thể thăng nhậm.

Không có cái gì là hệ thống không bắt được, xuân, thuốc ngoại trừ. . .

Ở Giác Đẩu Sĩ Đoàn Chiến bên trong, chúc phòng ngự Đẩu Sĩ chịu đựng công kích mãnh liệt nhất, cái này cũng là vì sao bốn người đều không có tuyển huyền quy khải giáp nguyên nhân.

Diệp Văn một mặc vào huyền quy khải giáp, nhất thời, trong tay liền xuất hiện một mặt quy khiên, điều này làm cho Diệp Văn một hồi lâu không lời.

"Nhị Giai Đẩu Sĩ?"

"Người là Vũ Sư?"

Mấy người thấy rõ huyền quy khải giáp trên hai viên Tinh đều không bình tĩnh, thật sự là Diệp Văn quá tuổi trẻ, chỉ ít so với bọn họ kém vài tuổi.

Này Từ Mị thổ thiếu nữ càng là trợn mắt lên, "Người vài tuổi a?"

"Người muốn làm gì? Muốn làm vợ ta sao?"

Diệp Văn nói đùa.

Thiếu nữ lập tức nháo mặt đỏ, không tiếp tục để ý Diệp Văn.

"Lại nói, Thông Thiên Tháp một tầng khảo nghiệm đều là Giác Đấu Sĩ Đoàn Chiến sao?"

"Cũng không phải, ta lần trước tới vẫn là ở đánh chết hung thú, cái này Thông Thiên Tháp khảo nghiệm hẳn là tùy cơ chứ?"

Bạch Y Thiếu Nữ từ tốn nói.

"Từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy, bản thiếu gia không có thời gian!"

Tám màn đen sói thiếu kiên nhẫn quát.

"Vào đi thôi!"

Chỉ huy Đấu Sĩ chỉ vào đột nhiên xuất hiện hư huyền vụn vụn đại môn nói.

"Đây là Không Gian Chi Môn sao? Có người nói đây là chỉ có trận pháp đại sư mới có thể chế tạo Không Gian Môn a!"

Từ Mị thỏ thiếu nữ rất tò mò.

Ngay sau đó, năm người đều đi vào Không Gian Chi Môn.

Vù!

Mọi người chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, lập tức sáng mắt lên, liền xuất hiện ở hoàn toàn mộng lung vụn vụn hắc ám không gian bên trong.

Rào!

Cùng lúc đó, một cột sáng từ bên trên không trung đột nhiên hạ xuống.

"Song phương nhân viên đã tề tựu!"

Đột nhiên, Thông Thiên Tháp vang lên cùng nhau lạnh lùng thanh âm đàm thoại.

"Xin mời song phương nhân viên báo lên đội ngũ danh hào!"

"Đồ Long chiến đội!"

Đối diện bên trong, cùng nhau trầm thấp giọng nói rất nhanh vang lên, hiển nhiên đội ngũ này không phải một lần tham gia Thông Thiên Tháp Giác Đấu Sĩ Đoàn Chiến.

Mà Diệp Văn năm người nhưng là hai mặt nhìn nhau, bọn họ đều là một lần ở Thông Thiên Tháp gặp phải như vậy sự tình.

"Bằng không gọi Diệt Thần chứ?"

Công kích Đấu Sĩ tám màn đen sói rất nhiều Sát Thần chi tâm, chí cao hơn trời.

"Không được, cái này quá Trung Nhị!"

Diệp Văn lập tức phản bác, một mặt thâm trầm nói: "Ta cảm thấy phải gọi tịch diệt chiến đội!"

"Thiệt!"

Trong bốn người trừ Bạch Y Thiếu Nữ, mấy người đều dòn dập khinh bỉ Diệp Văn.

"Ta cảm thấy gọi Lưu Tinh chiến đội đi!"

"Dù sao, mấy người chúng ta là lâm thời tổ kiến đội ngũ, lộng lẫy nhất thời, âm u nhất thời."

Chỉ huy Đấu Sĩ vẫn có não tử.

Diệp Văn gật gù, đồng ý nói, ba người hẳn cũng không dùng ý kiến.

"Xin mời song phương đội trưởng bước ra khỏi hàng bắt tay hỏi thăm!"

Này lạnh lùng thanh âm đàm thoại lại vang lên.

Tùy theo, nhất đạo tu vườn người ảnh từ Đồ Long chiến đội bên trong đi ra, một luồng nguy nga cản trọng như núi uyên khí thế mạnh cản quét mà mở!

Đối mặt này cổ cường đại khí thế, Lưu Tinh chiến đội mấy người đều không tự chủ được rút lui vài bước.

"Thật mạnh! Luận đơn đã độc đấu, chúng ta e sợ không ai chính là đối thủ của hần!"

Chỉ huy Đấu Sĩ lời nói để ba người rất tán thành, chỉ có Diệp Văn không lưu tâm.

Vút!

Càng ghé tòm là, Thông Thiên Tháp giáng hạ một cột sáng, khiến Đồ Long chiến đội đội trưởng, cả người lo lắng ở không.

"Đồ Long chiến đội đội trưởng, Đồ Phu, Phong Thần Tông Chân truyền đệ tử, Vô Đạo Tu Vi, Vũ Sư viên mãn, Thiên Phong hoàng triều, sư báng một!"

"Thiên Vũ Giác Đấu Tràng thanh đồng Đấu Sĩ báng, bốn vị."

"Ừng ục! Ừng ục!"

Lưu Tinh chiến đội người trừ Diệp Văn, mấy người đều có đầu hàng chịu thua kích động, công kích Đấu Sĩ càng là cuồng nuốt nước miếng.

Thiên Phong hoàng triều! Đột, đây chính là Vô Thần đại lục tối đỉnh cấp thế lực! Chính là tứ đại hoàng triều một trong! Mà Phong Thần tông cũng là đại lục thiên hạ 5 tông một trong!

Người này là danh phó thực thiên chi kiêu tử!

Có thể nghĩ là biết, đội trưởng đều mạnh mẽ như vậy, mấy người khác cũng không phải vô danh chi bối!

"Xin mời Lưu Tinh chiến đội phái ra đội trưởng!"

Thông Thiên Tháp âm thanh lại vang lên.

"Cái kia, ta liền không làm đội trưởng, ta cảm thấy chỉ huy Đấu Sĩ người đến làm không sai, dù sao, người là hệ chỉ huy."

Tầm màn đen sói sáng suốt lùi bước.

Tuy nhiên cùng Đồ Phu bắt tay là một cái quang vinh sự tình, thế nhưng ai biết Đồ Phu có thể hay không tới trước cái hạ mã uy, trực tiếp đem người tay phê bỏ đi!

Đồ Long chiến đội.

Cùng nhau mỉa hoặc giọng nữ vang lên, "Khanh khách, bên kia tiểu gia hòa sợ là sợ đội trưởng đi!"

"Đó còn cần phải nói? Đội trưởng khí thế ngay cả ta cũng không dám mạnh mẽ chống đỡ, huống chi bọn họ!"

Cùng nhau cuồng ngạo giọng nói hừ lạnh một tiếng.

"Cái này đáng chết Thông Thiên Tháp, cũng Chân Vô tán gẫu, dĩ nhiên là tùy cơ, càng quá đáng là đánh vào một lần Gà mờ chiến đội!"

Có người bắt đầu dĩ nhiên.

"Chúng ta Đồ Long chiến đội chiến tích chính là linh phụ, Thông Thiên Tháp cho chúng ta lựa chọn đối thủ cũng không dễ dàng a, muốn tuyển chọn linh phân ra tới a!"

"Có thể như vậy đội ngũ toàn bộ Vô Thần đại lục đều không có mấy cái, trừ phi những tuyệt đại thiên kiêu đó tổ kiến một đội ngũ, mới có thể cùng chúng ta mạnh mẽ chống đỡ."

"Hơn nữa, cũng có thể giữ cho không bị bại chiến tích, còn lại cũng là những tay mơ này chiến đội, dù sao bọn họ cũng là linh phụ a!"

"Ha ha ha!"

Đồ Long chiến đội mọi người cười như điên.

Mà nghe bọn họ lời nói chỉ huy Đấu Sĩ càng là cúi đầu, trầm mặc một hồi, hốt nhiên đầu nhìn phía Diệp Văn.

"Phòng ngự Đấu Sĩ, xem người, dù sao, người là nhục thuần, hơn nữa, nói không chắc người ta Đồ Phu khinh thường đối với người giờ trò đây?"

Chỉ huy Đấu Sĩ cũng chính là vừa nói như vậy, cũng không có hi vọng Diệp Văn thật sẽ đáp ứng, nhưng mà, làm hần vạn vạn không nghĩ đến là ——

"Được, xem ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83 :lão tử muốn một v 5!

Chỉ huy Đẩu Sĩ nuốt chút nữa phun ra một cái lão huyết, tiểu tử này lại có thể thật đáp ứng?

Hắn chẳng qua là thuận miệng nói, cũng không hi vọng tiểu tử này có khả năng đáp ứng.

Gặp phải như thế một con cường đại đội ngũ, khẳng định là muốn chiết kích trầm sa.

Mấy người cũng đã làm tốt đầu hàng chuẩn bị, có thể gọi a. . .

Cái này ngốc, bức. . .

Chỉ huy Đẩu Sĩ "Ta cũng là một bộ tủy" bộ dáng.

Công kích Đẩu Sĩ khả khả cười một tiếng, nói: "Cái này ngốc, bức nếu muốn chiến, đợi lát nữa liền để hắn tới trước phát động công kích, dù sao, ta có thể không xung phong!"

Gặp phải như thế cường hãn đội ngũ, ngu ngốc mới đánh!

Vậy ai, ngươi không là thích ra vẻ ta đây sao? Ca liền để cho ngươi!

Công kích Đẩu Sĩ cũng là khinh thường cười cười, cả chúng ta cũng không dám đi tới cùng Đồ Phu bắt tay, liền ngươi có thể? Xả con bà nó trứng!

Ở hai người không có hảo ý dưới ánh mắt, Diệp Văn đi tới đội ngũ trước người, cùng lúc đó, một luồng sáng bay xuống.

"Lưu Tinh chiến đội trưởng, Diệp Văn! Tuyệt Vực vương quốc sư báng ba mươi sáu!"

"Võ Đạo Tu Vi, Vũ Sư viên mãn!"

"Thiên Vũ Giác Đẩu Tràng, thanh đồng Đẩu Sĩ báng một ngàn vị!"

Theo Thông Thiên Tháp thanh âm đàm thoại hạ xuống, hai con đội ngũ không có một người nói chuyện, đều ngo ngác nhìn Diệp Văn.

"Đây là thật, sư báng ba mươi sáu?"

"Làm sao có khả năng? Sư báng ba mươi sáu không phải Huyết Nhân đồ Dâm Tăng sao? Làm sao chính là hắn?"

Công kích Đẩu Sĩ tấm màn đen sói sừng sốt.

Tuyệt Vực vương quốc sư báng chính là trẻ tuổi yêu thích nhất chú ý một sự vật, bởi vì thượng diện tụ tập trẻ tuổi con cung cấp bậc nhân vật.

Hơn nữa, cách bọn họ gần nhất, chỉ cần là chưa đầy đôi mươi, mà đạt tới Vũ Sư chi cảnh liền có thể tham gia sư báng tranh giành.

Có thể nói, đứng hàng sư báng là công kích Đẩu Sĩ vẫn hướng tới sự tình, thế nhưng, hắn cũng rõ ràng, bằng hắn thực lực bây giờ, muốn ở sư báng trên cướp lấy một cái thứ tự là không thể sự tình!

Thế nhưng, hắn vẫn khinh bỉ cười nhạo tiểu tử, dĩ nhiên là sư báng ba mươi sáu?

Chuyện này thực sự có chút quá mức không thể tưởng tượng.

Như vậy thực lực chính là hoàn toàn có thể đủ miểu sát hắn a!

Như thế cường một người, lại có thể chịu đựng hắn lâu như vậy sỉ nhục? Người này tính cách quả thật bất đồng hướng ứng!

Chỉ huy Đẩu Sĩ, cũng là một mặt vẻ may mắn, may là chưa hề hoàn toàn đắc tội tiểu tử kia, không phải vậy, hậu quả khó liệu a.

Chỉ là, coi như là như vậy cũng không thể thắng, dù sao, đối thủ quá mạnh mẽ. . .

Căn bản, liền không thể thắng!

"Chà chà, tiểu tử này không sai a, dĩ nhiên là một cái Tiểu Vương Quốc con cưng, đứng hàng sư bång ba mươi sáu? Xem ra, lần này ngược lại có điểm như vậy ý tứ."

Mị hoặc giọng nữ mở miệng lần nữa.

"Sư bång ba mươi sáu? Cười chết người! Người nào không biết những nước nhỏ này sư bång hàm kim lượng là thấp nhất?"

"Bọn họ sư bång một, ta một cái tay liền có khả năng đối phó!"

"Hàm sa, ngươi cũng không muốn quá tự tin, những tiểu vương quốc này cũng là có thể so với chúng ta những này đại tông môn đệ tử thiên chi kiêu tử!"

"Tỷ như, này quân bång một, quân tiêu dao! Một giới tán tu, lại ép tới thiên hạ Võ Quân không người ở trước mặt hấn khoe oai!"

Hàm sa hừ lạnh một tiếng, không phục nói: "Bạch Hạc, ngươi cũng đừng cảm quân tiêu dao nói việc, cấp độ kia tuyệt đại thiên kiêu coi như là trăm nghìn năm cũng khó khăn ra một cái!"

"Hon nữa, tiểu tử này có thể cùng quân tiêu dao đánh đồng? Vậy cũng là Võ Quân đỉnh phong cấp bậc đại nhân vật!"

"Bây giờ cái thế hoàng giả ngủ đông ẩn nấp Tông Môn Thế Gia, trấn giữ hoàng triều, có thể nói, quân tiêu dao mới là chúng ta lâm vào nỗ lực phấn đấu đối tượng!"

"Bởi vì, hấn đã là thiên hạ một!"

"Ha ha, cái gì quân tiêu dao, chờ ta lên cấp Võ Quân, nào còn có hấn chuyện gì!"

"Mà tiểu tử này, ta một đầu ngón tay liền có thể bóp chết hấn!"

Lại là cùng nhau cuồng ngạo âm thanh vang lên, người này tên Jin Thiên Cương, chính là Phong Thần tông hạch tâm đệ tử.

Thiên phú kẻ vai Đồ Phu!

Ở Phong Thần tông, hạch tâm đệ tử lên cấp một là thực lực muốn đạt tới Vũ Vương, mà chính là thiên tư đạt tới vương giả cấp bậc!

Hiển nhiên, Jin Thiên Cương có được Vũ Vương tư, này thiên phú là ba người hấn so không!

"Khanh khách, Thiên Cương sư huynh ngữ khí cũng không nhỏ,

Không biết có thể đạt tới đến thanh đồng Đấu Sĩ? Tiểu tử kia chính là một vị thanh đồng Đấu Sĩ đây!"

Mị Ảnh cười khúc khích, Jin Thiên Cương cùng hấn huynh trưởng chính là quan hệ thù địch, Mị Ảnh tự nhiên không chịu nổi hấn cuồng ngạo như vậy.

Mà Jin Thiên Cương cùng nàng huynh trưởng kết thù chính là ở Thiên Vũ Giác Đấu Tràng!

Lúc trước, Jin Thiên Cương liền thắng chín tràng, lại cuối cùng thua ở Mị Ảnh huynh trưởng thủ hạ.

"Hừ! Bực này Tiểu Vương Quốc thanh đồng Đấu Sĩ lại có thể nào cùng Thiên Phong hoàng triều thanh đồng Đấu Sĩ đánh đồng!"

Jin Thiên Cương tăng tăng hừ lạnh một tiếng, việc này là hấn một cái sĩ nhục, Mị Ảnh tiện nhân kia thực sự là hết chuyện để nói!

"Lời tuy như thế, nhưng người ta tối thiểu bị Thiên Vũ Giác Đấu Tràng ghi lại trong danh sách chứ? Hấn chính là có thể hưởng thụ đến Thiên Vũ Giác Đấu Tràng các loại đặc quyền."

"Chẳng hạn như, ở Thiên Vũ Giác Đấu Tràng cử hành buổi đấu giá, hấn đấu giá đạt được đồ vật giống nhau chỉ cần phó chín phần giá tiền."

"Không biết, Thiên Cương sư huynh có thể có bực này bản lĩnh!"

Jin Thiên Cương giận dữ, liền muốn phát tác.

Lúc này, Bạch Hạc cảm một câu, "Đội trưởng phải quay về, các ngươi không muốn bị đội trưởng trừng phạt lời nói cứ tiếp tục."

Bạch Hạc lời nói, nhất thời để cho hai người trầm mặc xuống. Đồ Phu có thể trở thành là đội trưởng dựa vào không phải Phong Thần Tông Chân truyền đệ tử thân phận.

Mà chính là bản thân thực lực!

Đương nhiên, chỉ dựa vào chân truyền đệ tử thân phận, mấy người cũng không dám lỗ mãng, bởi vì, Đồ Phu sư tôn là một tên Vũ Hoàng!

Hơn nữa, Đồ Phu trong gia tộc càng có một tên Vũ Thánh lão tổ!

Đương nhiên, tên này Vũ Thánh thái thượng trưởng lão ở Phong Thần tông là không quản sự, trong ngày thường đều đang ngủ say bê quan, như không tất yếu, tuyệt không dễ dàng thức tỉnh.

Ở đây chờ đợi nhân vật trong lòng, chỉ có nhanh chóng đột phá đại để Quan Khẩu, mới là khẩn yếu nhất sự tình.

Ở mọi người ai cũng có mưu đồ riêng thời gian, Diệp Văn rút cuộc đi tới Đồ Phu đối diện.

"Phong Thần tông, Đồ Phu!"

Thiếu niên mặc áo đen ngũ khí trầm thấp, giọng nói có chút khàn khàn, lời vừa ra khỏi miệng, Diệp Văn nhất thời liền cảm nhận được một luồng Vô Tận Sát Khí phả vào mặt!

"Tuyệt Vực vương quốc, Diệp Văn!"

Diệp Văn nửa bước không lùi, trong mắt huyết quang lóe lên, không đếm được sát khí hung hãn cùng Đồ Phu trên thân này cổ sát khí đụng cùng một nơi.

"Àm! —— "

Tiếng nổ lớn nổ lên, hai người chu vi nổi lên một tia gọn sóng, bất kể là Đồ Long chiến đội mấy người vẫn là Lư Tinh chiến đội bốn người đều cùng nhau rút lui mở ra, không dám quá phận tới gần!

"Này cổ sát khí thật nồng nặc!"

"Luồng sát khí kia quả thực đạt được nhiều đáng sợ!"

Hai con trong đội ngũ trong lòng người đồng thời xuất hiện cái ý niệm này.

Đồ Phu trong mắt bỗng nhiên xuất hiện từng tia từng sợi hết sạch: "Người rất tốt, đáng giá ta ra tay!"

Diệp Văn cười nhạt, "Người cũng rất mạnh!"

Đồ Phu?

Hắn nhớ tới ở Thiên Vũ Giác Đấu Tràng đồ tiểu chủ, e sợ hai người là thống nhất cái gia tộc đi.

Tuy nhiên, chênh lệch này thật là lớn.

Diệp Văn tự nhiên cảm thụ được Đồ Phu đáng sợ, người này khó đối phó!

Nhưng mà, Diệp Văn ở Đồ Phu trong lòng làm sao không phải là như thế?

Hai người tu vi tương đương, nhưng đều hiểu lẫn nhau đáng sợ.

Đây là trực giác!

"Người cùng ta là thống nhất loại người!"

Đồ Phu bỗng nhiên nói.

"Nói thế nào?"

"Lấy sát chứng đạo! Người chẳng lẽ đi không phải Tu La Đạo?"

"Tu La Đạo?"

Diệp Văn nở nụ cười, Đồ Phu khả năng hiểu lầm, hắn giết người là nhiều, dù sao kiếp trước chính là quốc tế Nhất Sát thần!

Nhưng hắn xác thực đi không phải Tu La Đạo, e sợ Lãnh Nhục Thiên tiểu tử kia mới là đi.

Tự nhiên, Sát Phạt Chi Đạo cùng Tu La Đạo vẫn có bản chất khác nhau.

Tu La Đạo khuynh hướng âm u, hắc ám, Cuồng Bạo, giết tới làm người sợ!

Mà Sát Phạt Chi Đạo thì lại quang minh chính đại một chút, lấy giết chế giết! Giết tới không người dám xưng tôn!

Thế nhưng, Tu La Đạo biến hóa so Sát Phạt Chi Đạo nhiều, dù sao, Tu La Đạo cũng có thể nói là Sát Phạt Chi Đạo, mà Sát Phạt Chi Đạo lại không thể nói là Tu La Đạo.

Thế nhưng, mặc người Tu La Đạo, Sát Phạt Đạo như thế nào đi nữa lợi hại!

Đều muốn hết thấy bị ta quy một đạo trấn áp!

Diệp Văn nội tâm cuồng tiếu.

Song phương bắt tay lúc đều không có tổn nhiều khí lực làm những này mờ ám, dù sao, sau khi Đoàn Chiến có là cơ hội đánh!

Sau khi, Thông Thiên Tháp âm thanh vang lên.

"Xin mời song phương đội ngũ chuẩn bị sẵn sàng, Đoàn Chiến ở ba giây sau bắt đầu!"

"Ba, hai, một! Đoàn Chiến bắt đầu!"

"Ta chịu thua!"

Đột nhiên, công kích Đấu Sĩ âm thanh vang lên, ngay tiếp đó là chỉ huy Đấu Sĩ, sau đó, Tử Mị thò phụ trợ Đấu Sĩ cũng run lẩy bẩy chịu thua.

Dù sao, nàng chỉ là Vũ Đồ Bát Trọng Thiên.

Gặp bên ta có ba tên đồng đội chịu thua, trị liệu Đấu Sĩ Bạch Y Thiếu Nữ không nhịn được than thở một tiếng, sau cùng, bắt đắc dĩ chịu thua.

Mộ Dung Hải Đường vốn tưởng rằng sẽ bị Thông Thiên Tháp truyền tống đi ra ngoài, chính là không có, Mộ Dung Hải Đường không khỏi bị kinh ngạc.

Không đơn thuần là nàng, ba người hắc cũng giống như vậy, sau đó, bốn người đều ngơ ngác nhìn bọn họ "Đội trưởng" phòng ngự Đấu Sĩ —— Diệp Văn!

"Hắn làm sao còn không chịu thua?"

"Lẽ nào thật sự cho rằng Đồ Phu không giỏi trò là thiện lương người sao? Đây là muốn mạng người!"

Tám màn đen sói cùng chỉ huy Đấu Sĩ đều sắc mặt trắng bệch nhìn Diệp Văn.

Tiểu tử này, chẳng lẽ tinh tướng Trang quá mức? Trở nên âm mưu?

Tuy nói người là sư báng ba mươi sáu, cũng rất mạnh, có thể đây là muốn xem so với ai a!

Mộ Dung Hải Đường cũng giật mình nhìn chăm chú Diệp Văn, chẳng lẽ, người này thật là một không hơn không kém đứ ngựa?

"Chà chà, tiểu quý, người đồng đội đều chịu thua, người làm sao còn đứng ở trong này? Không nhận thua sao?"

Jin Thiên Cương cười âm hiểm một tiếng.

Ồ vừa nãy, bởi vì tiểu tử này, làm hại hắn bị Mị Ảnh cười nhạo một phen, lần này, người sẽ chờ chết đi! Tiểu quý!

"Muốn đánh liền đánh, đừng con bà nó lời thừa! Lão tử 1v5 các người, chẳng lẽ không được sao?!"

1v5?

Diên. . .

Lời này vừa ra, Lưu Tinh chiến đội bốn người chỉ có cái này một ý nghĩ.

Chương 84 :sát, hung phạm tàn. . .

"Ha-Ha, người tiểu tử này thực sự là so với ta còn cuồng vọng a!"

Jin Thiên Cương cười đắc ý, ngữ khí cực kỳ dày đặc nói, "Nếu người muốn tìm chết, như vậy nhưng là không trách người khác! Ca mấy cái cho hắn điểm màu sắc nhìn một cái!"

"Tình hân cho rằng ở một cái nho nhỏ vương quốc thành một tên thanh đồng Đẩu Sĩ, là có thể không coi ai ra gì!"

"Ngày hôm nay, nhất định phải để tiểu tử này, Tiểu Địa Phương đi ra Hai Lúa biết, bất luận thế nào thay đổi hân vĩnh viễn vẫn là một cái đê tiện người!"

Àm!

Công kích Đẩu Sĩ rỗng sét khai giáp, khiến cho Jin Thiên Cương khắp toàn thân đều trần đầy nhảy hồ quang điện.

Ngay sau đó, Jin Thiên Cương ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, liền gặp một cái thái cổ rỗng sét xé rách hư không sau, đáp xuống Jin Thiên Cương trên đỉnh đầu!

Đây là Jin Thiên Cương đầu phách!

Đăng cấp bạch ngân sơ cấp!

Hơn nữa, cái này điều thái cổ rỗng sét là thuộc về trưởng thành hình đầu phách, nói cách khác, chỉ cần có đầy đủ tư nguyên, cái này điều thái cổ rỗng sét hoàn toàn có thể trở thành hoàng kim cấp bậc đầu phách!

Bạch!

Thái cổ rỗng sét Cuồng Bạo nhất trào phách về phía Diệp Văn, xem Jin Thiên Cương dáng vẻ đó, là muốn đem Diệp Văn cho hoàn toàn nhất trào tử cho chụp chết!

"Hừ, dám coi thường ta? !"

Diệp Văn lãnh khốc nở nụ cười, khuyên khắc thời gian chân phải mạnh mẽ giảm, liền nghe oanh một tiếng vang thật lớn, kèn kẹt ca, liền tiếp âm bạo nổ lên.

Chỉ thấy Diệp Văn tay phải nhanh như tia chớp tìm tòi, trong chớp mắt, liền ngăn trở thái cổ rỗng sét này nhất trào!

Tình cảnh này, khiến cho rất nhiều người chấn động!

"Không thể! ! !"

Jin Thiên Cương Cuồng Nộ quát, hắn làm sao cũng không tin Diệp Văn một thân cây mạnh lại có thể lợi hại như vậy, có khả năng ngăn trở thái cổ rỗng sét nhất trào tử!

"Chết đi cho ta!"

Jin Thiên Cương hai tay mạnh kết ấn, chỉ thấy cái kia thái cổ rỗng sét ánh mắt mạnh mẽ sáng!

"Nghĩ ra tất sát kỹ? Hỏi qua ta ngoài ý muốn gặp chưa?"

Diệp Văn thân thể loáng một cái, thẳng đến Jin Thiên Cương mà đi.

"Khanh khách, tiểu đệ đệ thật lớn hỏa khí a, không bằng trước bởi tỷ tỷ vui đùa một chút, thế nào?"

Mị Ảnh thân thể trôi nổi ở Diệp Văn trước mặt.

"Vù!"

Trong phút chốc, cùng nhau mị hoặc ánh sáng tiến vào Diệp Văn trong mắt.

Sau đó, tất cả huyền tướng lộ ra.

Diệp Văn chỉ cảm thấy xuất hiện trước mặt Bắc Cung Đàn, Diệp xuôi, Chu Ly nhi, Mạch Mạt các loại nữ tử.

Sau khi, lại là Thư Tân Nhã, viên Hồng Tú hai nữ.

Rất nhiều mỹ nhân quay chung quanh ở bên cạnh hắn, tràng diện cực rõ ràng lớn mật, thế nhưng, Diệp Văn biết những thứ này đều là giả!

Không nói người khác, chỉ nói Thư Tân Nhã như thế nào sẽ như thế thuận hoà chính mình? Nàng sợ là muốn giết nhất người chết thì có hắn Diệp Văn đi!

"Tuy nhiên Hồng Phấn Khô Lâu mà thôi!"

"Phá cho ta!"

Oanh long!

Một tiếng vang thật lớn, mỹ nhân tất cả đều biến mất.

Sau khi, nhưng là vang lên một trận mi mi thanh âm, chỉ thấy Diệp Văn thân ở một toà xa hoa đến mức tận cùng cung điện bên trong.

Diệp Văn mở hai mắt ra, bên trái là vị tuyệt mỹ thiếu nữ tóc tím, chính trong miệng ngậm lấy bờ đào hướng Diệp Văn trong miệng đưa tới.

Diệp Văn có lòng muốn muốn cự tuyệt, lại phát hiện chính mình cả người vô lực, hơn nữa, còn cảm thấy một luồng cực kỳ tươi đẹp cảm giác từ bụng dưới phương vị nơi đó truyền tới.

Nguyên lai, lại một vị tóc trắng tuyệt sắc lãnh mỹ nhân từ Diệp Văn trước ngực vẫn hôn xuống hôn mà đi.

Lập tức, một luồng càng thêm mỹ diệu cảm giác truyền tới, chỉ chớp lát sau, này tóc trắng mỹ nhân đã ngồi ở Diệp Văn trên thân, chính là một trên một chút hết đợt này đến đợt khác, trong miệng truyền ra rung động lòng người Thiên Lại Chi Âm.

Bên trái, thiếu nữ tóc tím kia hai tay kéo Diệp Văn gò má, đưa lên chính mình cặp môi thơm, Diệp Văn biết rõ đây là hư vô huyền cảnh, chính là thân thể không nghe chính mình sai khiến, Diệp Văn cũng không thể làm sao.

Liền thiếu nữ tóc tím thoả thích cùng Diệp Văn trao đổi lẫn nhau trong miệng tình yêu.

Mà ở chỗ không xa phía trước, nhưng là một đám thân thể bại lộ thiếu nữ ở nhảy đẹp đẽ vũ đạo.

Đại sảnh hai bên trái phải, nhưng là một đám thiếu nữ xinh đẹp Nhạc Sư ở trình diễn làm người đọa lạc Nhạc Khúc.

Lúc này, Diệp Văn cũng không khỏi bị hai vị mỹ nhân tuyệt sắc chọc cười làm không thể tự thoát ra được, hận không thể dề thương lên ngựa.

Thế nhưng, hắn biết, chỉ cần làm như thế, kết cục chắc chắn vạn kiếp bất phục.

Trên đầu chữ sắc có cây đao, Diệp Văn rõ ràng rất,

Chỉ là cái này mê hoặc thật sự ít có người có thể gánh vác được.

Mỹ nhân hương, Anh Hùng Trưng.

Diệp Văn thùy chung thân hôn thủ một, Linh Đài bảo trì thư thái, chính là, thiếu nữ tóc tím kia lại không ngừng khiêu khích Diệp Văn, đầu tiên là hôn lên Diệp Văn vành tai, sau khi, cùng thiếu nữ tóc trắng hai người không ngừng trao đổi chiến trường.

...

Thiên Phong hoàng triều.

Công Chúa Phủ.

Một tên tuyệt sắc thiếu nữ tóc tím chính đang uyển chuyển nhảy múa, bỗng nhiên chính giữa, người ấy khẽ cau mày.

"Mị Ảnh, ngươi dám tính kế ta!"

Thiếu nữ tóc tím hai mắt nhắm nghiền đứng lên, sau đó, một cái Từ Diễm trường đao phá không mà đi! Chặt đứt Mị Ảnh cùng thiếu nữ tóc tím chính giữa liên hệ.

Băng Thánh Cung.

Chính đang khoanh chân ngồi tĩnh tọa thiếu nữ tóc trắng cũng mạnh mẽ mở hai mắt ra, tay phải nhéo cái lan hoa chỉ, nhất thời, vô số Hàn Lưu từ cung điện ở ngoài vọt tới, dập nát Bạch Y Thiếu Nữ trên thân vô số chuỗi nhân quả.

...

Tuyệt Vực vương quốc, đại mục phủ, Thông Thiên Tháp.

Mị Ảnh đột nhiên khẽ quát một tiếng, "Không được!"

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn, Mị Ảnh trong miệng phun mạnh ra một ngụm máu tươi.

"Xảy ra chuyện gì?"

Đồ Phu tiếp được Mị Ảnh.

"Là Thất Công Chúa, trên người nàng chuỗi nhân quả bị Tử Diễm thánh đạo chặt đứt, mà ta cũng bị vậy được Tử Diễm thánh đạo thông qua chuỗi nhân quả truyền ra ngoài thương tổn!"

Mị Ảnh cười lạnh nói, "Ngươi thật là ác độc a!"

Nàng Mị Ảnh tu đạo là ảo tưởng Tình Đạo, cái này đạo pháp thuộc về nhân quả đạo bên trong, có thể mang người kéo vào nàng bố trí trong ảo cảnh, mà không thể tự thoát ra được.

Thế nhưng, nếu muốn đạt tới tốt nhất hiệu quả, cần phải người sống trên thân khí tức.

Mị Ảnh cũng là thông qua đã lâu mới đạt được Thất Công Chúa một cái mái tóc, còn có băng Thánh Cung thánh nữ một cái quần áo.

Tự nhiên, đối với người trong cuộc không tạo thành thương tổn, có tới đa điểm buồn nôn thôi.

Thế nhưng, Thất Công Chúa nhưng là sử dụng Tử Diễm thánh đạo suýt chút nữa giết nàng!

Dù sao, vẫn là băng Thánh Cung thánh nữ so sánh nhân từ, chỉ là đập nát nàng chuỗi nhân quả mà thôi.

"Ngươi vẫn là đổi một cái đường đi, ảo tưởng Tình Đạo rất dễ dàng đắc tội người!"

Đồ Phu khuyên giải nói.

Mị Ảnh lắc lắc đầu, không có nhiều lời.

"Bạch Hạc!"

Ngay sau đó, Đồ Phu kêu lên, tu đạo là tự thân việc, hấn cũng là đưa ra kiến nghị mà thôi, cho tới có nghe hay không vậy coi như không liên quan việc khác.

Mị Ảnh nghiêm khắc nói tới chỉ là sự muội hấn thôi, cũng không lớn bao nhiêu quan hệ.

"Tuân lệnh, Lão Đại!"

Bạch Hạc ứng một tiếng, hấn là Đồ Long chiến đội trị liệu Đấu Sĩ.

Rào!

Theo thanh âm đàm thoại hạ xuống, từng con từng con Mini Bạch Hạc tiến vào Mị Ảnh trong cơ thể, thương thế dần dần chuyển biến tốt.

Nhưng lúc này!

Từng cây từng cây Băng Trùy đột nhiên bắn chết những Bạch Hạc đó!

Ba người ngạc nhiên, nhìn Diệp Văn, lộ ra giật mình thần sắc.

Đây là cái gì vô kỷ? Lại có thể mạnh mẽ như vậy? Đem Bạch Hạc toàn bộ đều bắn chết!

"Muốn chết!"

Hai người ra tay đối phó một cái, còn không làm gì được, điều này làm cho Đồ Long chiến đội hàm sa có chút được không, lúc này thoát thân mà đi.

"Gió Thiên Sa!"

Hàm sa quanh người đột nhiên hiện ra vô số hạt cát, cái này từng hột hạt cát lại như là giết người Bảo Đạo, cho Diệp Văn một loại trí mạng uy hiếp!

"Hệ thống, có thể hay không đem ta phía này quy khiến phòng ngự trạng thái tăng cường?"

Diệp Văn hỏi hệ thống, sau đó, Diệp Văn lại có chút ngậm bực, Đột , vừa nãy làm sao không biết từ hệ thống nơi này đòi lấy Tinh Tâm Chú các loại công pháp! !

"Có thể, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh lúc này phía này quy khiến chính là Nhị Giai Nguyên Khí, chủ ký sinh muốn ngăn trở gió Thiên Sa chỉ ít cần đem quy khiến lên tới Tứ Cấp trạng thái."

"Cộng cần 60 ngàn EXP."

"Tê, tam giai Nguyên Khí không ngăn được sao?"

Diệp Văn có chút đau lòng.

Nghe Diệp Văn lời nói, hệ thống trầm mặc, gấp như vậy, Diệp Văn cũng không muốn lãng phí thời gian, liền trực tiếp đòi lấy hạ xuống.

Ầm!

Diệp Văn cảm Huyền Quy Thuần che ở trước người, những hạt cát đó quả nhiên không có thương tổn được Diệp Văn mấy may, chỉ là ngay sau đó, cùng nhau mãnh liệt tiếng va chạm đột nhiên truyền tới!

Diệp Văn nhất thời chột lủi ra mấy chục bước, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Jin Thiên Cương tuyệt vọng nhìn về phía trước.

Cách đó không xa, một cái thái cổ rồng sét đang từ từ tiêu tan, cả người có va chạm dấu vết.

"Sát, như thế hung tàn, dĩ nhiên trực tiếp đụng vào!"

"May là, thăng cấp thành tứ giai Nguyên Khí! Không phải vậy, tam giai vẫn đúng là con bà nó không ngăn được!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85 : ta 1 đao tên thương tâm!

Cái gì!

Lưu Tinh chiến đội bốn người nhìn Diệp Văn lấy một địch ba, lại có thể ngăn trở Đồ Long chiến đội, nhất thời, mỗi người trở nên cực kỳ giật mình.

"Đáng chết! Đáng chết! Ta muốn giết ngươi!"

Jin Thiên Cương đầu phách bị hủy diệt, đối với Diệp Văn hận đến trong xương, lúc này, cước bộ thực sự động, giống như man hoang cự thú thực sự động gót sắt, hướng về Diệp Văn bên này đập vào mà tới!

Vút! Vút!

Cùng lúc đó, hàm Sa Dã đi theo Jin Thiên Cương sau lưng, tìm kiếm cơ hội ra tay.

"Dừng tay! Tất cả trở lại cho ta, các ngươi không phải đối thủ của hắn!"

Lúc này, Đồ Phu trong thời gian ngắn chuyển qua Jin Thiên Cương trước người, duỗi ra một cái tay, ngăn hắn.

"Đội trưởng? Ta không phải đối thủ của hắn? Mở —— "

Jin Thiên Cương nói được nửa câu, bỗng nhiên nhìn thấy Đồ Phu cau mày tới, liền, sáng suốt lựa chọn khép miệng không nói.

Gặp đội trưởng muốn ra tay, hàm sa từ lâu hai tay ôm ngực ở một bên cười lạnh nhìn chăm chú Diệp Văn, làn môi khẽ nhúc nhích.

Diệp Văn kiếp trước học được Khẩu Ngữ, tự nhiên rõ ràng hàm sa lời nói, "Tiêu tử ngươi, chết chắc!"

Hiển nhiên, ở hãm bệnh mất hột bên trong, Đồ Phu ra tay, Diệp Văn nhất định không ngăn được!

Sự thực, không chỉ là hãn, ở trong này mỗi người đều cho là như thế.

Tuy nhiên Lưu Tinh chiến đội bốn người cũng gạt mình Diệp Văn thực lực có chút cường hãn bất thường, thế nhưng, ở Đồ Phu trước mặt, mấy người rõ ràng không coi trọng Diệp Văn.

"Ân —— "

Ở Diệp Văn dưới ánh mắt, chỉ thấy Đồ Phu nhắm mắt, cả người tràn ngập nồng nặc huyết tinh sát khí, luồng hơi thở này khiến cho Đồ Long chiến đội bốn người liên tiếp lui về phía sau, căn bản không dám quá phận tới gần Đồ Phu.

Sau đó, từng vòng huyết sắc gọn sóng đẩy ra, không khỏi, Diệp Văn tại này cổ huyết tinh bên trong nhận biết được một luồng bi thương đến mức tận cùng khí tức.

...

Oành! Oành! Oành!

Da thịt ngăm đen non nót thiếu niên đang cố gắng vung lên trong tay đao phủ, một kích một kích chém trước mặt già nua cổ thụ.

"Làm gì ăn! Lâu như vậy còn không chém chơi? Tối nay ngươi liền không cần ăn cơm!"

Một cái tóc trắng xoá lão giả mạnh mẽ chân đá vào thiếu niên trên ngực, chỉ nghe ầm một tiếng vang trầm thấp, thiếu niên thân thể lập tức bay ngược ra ngoài.

"Khắc khắc. . ."

Khỏe miệng máu tươi không ngừng ho ra, lão giả thờ ơ không động lòng lạnh lùng rời đi.

Sắc trời dần dần mà muộn, thiếu niên biểu hiện vẫn là một mảnh hờ hững, chỉ là không ngừng vung lên trong tay đao phủ, bất tri bất giác, hãn vung đao tốc độ càng lúc càng nhanh, sau cùng, sinh ra từng tàn ảnh!

Răng rắc ——

Cổ thụ chém làm hai tiết.

Hồi lâu, thiếu niên mặc áo đen đều đang trầm mặc, một lát sau, mới đưa cao hơn mấy mét cổ thụ đeo trên người, đi lại tập tễnh hướng đi trong thôn.

"A Phong, ngươi nhanh về nhà xem một chút đi, ông ngoại ngươi nhanh không được."

Đi trên đường, một cái mộc mạc thanh lệ thiếu nữ vội vàng lôi kéo thiếu niên đi trở về đến trong nhà, quả nhiên, một cái tóc trắng xoá lão giả chính đang ngã trong vũng máu.

Phù phù!

Thiếu niên hai đầu gối mạnh quỳ trên mặt đất, con ngươi đỏ bùng.

"Bố chồng là ai? Là ai làm!"

"Thằng nhãi con, ngươi khóc cái gì khóc, lão gia tử đã sớm không muốn sống, tình nhìn thấy ngươi liền phiền lòng!"

"Ha-Ha, là ta!"

Lúc này, một cái bụng phệ Địa Chủ đi tới, sau lưng hãn theo một cái xinh đẹp thiếu nữ.

"Món đồ gì! Lão tử lúc trước cùng lão gia tử nhà ngươi định ra Oa Oa Thân là xem ở ngươi từ quý kia lão cha mức, vậy mà ngươi từ quý kia lão cha một đi không trở lại, mẹ, hại lão tử lãng phí nhiều thời gian như vậy!"

"Cái này đáng chết lão đầu tử, còn muốn để ta thực hiện hôn ước? Ta phi!"

"Cũng là, ngươi tính là thứ gì? Cũng muốn kết hôn ta? Hừ! Cóc Ghẻ mà đòi ăn thịt Thiên Nga!"

Xinh đẹp thiếu nữ lời nói ác độc đạo, "Ngươi đây là ánh mắt gì? Còn dám hung ta? Các ngươi đi cho ta đánh hãn chết!"

"Vâng, tiểu thư!"

Một đám người cao mã đại nô bộc đi tới thiếu niên đi qua.

Oành!

Một quyền lại một quyền, một chân lại một chân đánh vào người, nhưng thiếu niên không chút nào cảm thấy thống khổ bộ dáng, ánh mắt như cũ lạnh lùng nghiêm nghị, huyết tính!

"Không muốn, không muốn đánh!"

Thanh lệ thiếu nữ gào khóc hô, nhào vào trên người thiếu niên.

"Hả?"

Người địa chủ kia nhìn thấy thiếu nữ, ánh mắt sáng ngời.

"Đưa nàng cho ta mang đi!"

"Phải! Lão gia!"

"Không được!"

Vốn không có động tĩnh gì thiếu niên chợt bộc phát ra kinh thiên tiếng hò hét, đáng tiếc, thò ơ không động lòng, mấy người đánh cho càng thêm ngoan độc.

"Không muốn, van cầu ngươi, không muốn đánh a Phong ca ca, ta và các ngươi đi. . ."

Thiếu nữ khắp khuôn mặt là vẻ tuyệt vọng.

"Cũng được, tha cho ngươi một con chó mệnh!"

Địa Chủ cười ha ha một tiếng, mạnh ôm lấy thiếu nữ, "Tiểu mỹ nhân theo ta đi, ta bảo chứng để ngươi ăn ngon mặc đẹp!"

Nghe thiếu nữ thê lương tiếng la khóc, nhìn mọi người đi xa, thiếu niên một luồng bạo ngược đến mức tận cùng nộ hỏa mạnh bay lên.

Đời này trước giờ không như thế đau quá, thương tâm quá. . .

Vĩnh viễn cũng sẽ không quên. . .

Đồ Phu hai mắt dần dần mà mờ, đau đến cực hạn là chết lặng, chết lặng đến mức tận cùng là lạnh lùng, đối với sinh mạng lạnh lùng. . .

Ầm! Rầm rầm rầm!

Khí tức cuồng bạo tự Đồ Phu trên thân bay lên, ánh đao màu đỏ ngòm từ chân bên trong trào ra, bao phủ toàn thân.

Cái gì!

Làm sao lập tức trở nên mạnh như vậy!

Giờ khắc này Đồ Phu để Diệp Văn cảm thấy một luồng cực hạn nguy hiểm!

Coi như là lúc trước Tiến Hoàng cũng không có cho hắn quá như thế một loại cảm giác sợ hãi!

"Ngươi chuẩn bị kỹ càng sao?"

Đồ Phu âm thanh có chút trầm thấp khàn khàn.

"Ta muốn xuất đao!"

Đao? Đao ở đâu?

Diệp Văn nghi hoặc nhìn Đồ Phu, trên người hắn căn bản cũng không có đao!

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh nguy hiểm trị đạt tới hai trăm phần trăm, có tuyệt đối tỉ lệ tử vong!"

"Hệ thống nhắc nhở, kiến nghị chủ ký sinh đổi lấy hân băng Võ Thần Tsuru Thiên Lư "Độ không tuyệt đối", đây là Võ Thần lĩnh vực!"

"Độ không tuyệt đối tổng cộng có một đến mười cấp trạng thái, chủ ký sinh nếu muốn chống lại Đồ Phu đồ thần Tam Đao, nhất định phải thăng đến Ngũ Cấp trạng thái!"

"Tổng cộng cần EXP 50 vạn!"

50 vạn. . .

Diệp Văn khòe miệng liên tục co giật, hiển hiện tại thân gia tổng cộng chỉ có mười bốn vạn, cái này một đôi lấy tối thiểu đến nợ hệ thống ba mươi sáu Vạn Kinh nghiệm trị!

Đệt! Cái này đồ thần Tam Dao đến là cái gì quý? Lại có thể có thể so với Vũ Vương?

"Đồ thần Tam Dao chính là Đồ Phu có thể phá ba lần Tâm Kiếp, căn cứ Đồ Long Thiên Tôn sáng chế đồ long đao, linh ngộ mà ra, nhất đao tên thương tâm, nhất đao tên tuyệt vọng, nhất đao tên tử vong."

"Hãm hại tâm đao, sẽ cả ngày sa vào với thương cảm bi ai tâm tình, chỉ có Đồ Phu có thể hiểu biết."

"Bên trong tuyệt vọng đao, tâm hệ tuyệt vọng, một lòng muốn chết, không người có thể hiểu biết!"

"Bên trong tử vong đao, chắc chắn phải chết! Không người có thể hiểu biết!"

"Trừ phi hai người tu vi cách biệt quá lớn, bằng không bên trong đồ thần Tam Dao, xin mời làm tốt thương tâm, tuyệt vọng, tử vong chuẩn bị."

Diệp Văn nghe được đó là cả người sợ a, lúc này đôi lấy "Độ không tuyệt đối" Võ Thần linh vực.

Cùng lúc đó, Đồ Phu khàn khàn thanh âm lãnh lệ truyền tới.

"Ta có đồ thần đao pháp, nhất đao tên thương tâm, bên trong giả có thể hiểu biết, hai đao tên tuyệt vọng không người có thể hiểu biết."

"Nếu như ngươi không chắc chắn che ở hai đao lời nói, xin mời đứng lúc mở miệng, bằng không Vũ Thánh đến vậy không người có thể hiểu biết!"

Diệp Văn nghe được được kêu là một cái ước ao ghen tị, đây mới là bức cách a!

Cái gì kiếm thương 72 điều yếu nổ!

Đệt, lão tử hiện tại Võ Thần linh vực ở tay, còn sợ ngươi không thành?

Diệp Văn một bước bước ra, ngạo kiều nói: "Không cần nhiều lời thừa, ngươi cứ việc động thủ!"

Đồ Phu lông mày nhàn nhạt một khóa, lập tức, tay phải dò ra, hư không nắm chặt.

"Ta một trong đao tên thương tâm!"

Ps: Hiện tại sưu tầm 76 21, đến 10 ngàn thêm chương một chương, trừ phi ngày đó thân thể không thoải mái, không ở trạng thái, ạch, dù sao cũng phải mà nói cũng là không muốn Mã Tự.

Thế nhưng, ta sẽ nhớ kỹ, hai ngày trước mỗi một ngày đều càng hơn một vạn chữ, cho nên, mọi người không muốn hoài nghi thực lực ta

Tiến cử một quyển sách, thần đạo đan tôn hẳn quá phía trước chương 10, tuyệt đối là một bộ Thần Tác! Mọi người phải tin tưởng ta, không để nhìn tìm đến ta!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86 :1 Star Wars đội!

Ầm!

Cùng nhau dài hơn trượng đao mạng trong thời gian ngắn xuất hiện ở Đồ Phu trên tay phải, ngay tiếp đó, nhanh như tia chớp cắt phá trời cao, lập tức hướng về Diệp Văn bổ chặt mà đi.

"Độ không tuyệt đối!"

Hô lập lập!

Thông Thiên Tháp bên trong, hư huyền không gian lập tức trở nên vận vẹo đứng lên, không gian nhiệt độ đột nhiên hạ thấp xuống tới, kết thành nhỏ vụn vụn băng, cực kỳ băng lãnh Hàn Lư hướng về bốn phương tám hướng khoách tán ra đi.

Kèn kẹt kèn kẹt!

Liên tiếp tiếng nổ đột nhiên nổ lên, thương tâm đao biến thành thành đao mang lập tức liên bị đóng băng lại!

Võ Thần lĩnh vực! Bên trong lĩnh vực vô địch!

Trừ phi Hưu Tượng cùng cảnh giới Võ Thần mới có thể đánh vỡ lĩnh vực.

Diệp Văn độ không tuyệt đối coi như là ở Võ Thần bên trong cũng là đỉnh cấp lĩnh vực, tuy nhiên Diệp Văn bây giờ chỉ là một tên Vũ Sư viên mãn, nhưng muốn đánh vỡ Võ Thần lĩnh vực chỉ ít cần Võ Quân Lục Giai cường lực công kích.

Dù sao, độ không tuyệt đối chính là Ngũ Giai lĩnh vực.

Nói như vậy, Võ Thần bên dưới là không tạo thành lĩnh vực, nhưng hệ thống là cường đại cỡ nào, liên quan với điểm này tự nhiên là không thành vấn đề.

Tuyết hoa lay động, hạ xuống.

Từng tầng từng tầng băng tuyết bao trùm ở Đấu Chiến trên đài, Đồ Phu cũng bị đông thành một toà Băng Điều.

Răng rắc. . .

Băng khối ầm ầm vỡ vụn, ngay ở Đồ Long chiến đội người mừng rỡ bọn họ đội trưởng, liền bức này uy lực Huyền Công võ kỹ đều có thể phá nát mà ra thời điểm, Đồ Phu mạnh một gối rơi xuống đất, quỳ xuống tới.

Toàn thân hãn huyết dịch cơ hồ bị đóng băng!

"Đồ Long chiến đội v S Lư Tinh chiến đội, Lư Tinh chiến đội thắng lợi!"

"Xét thấy Lư Tinh chiến đội bốn người chủ động đầu hàng buông tha cho, này quan khảo hạch thất bại! Trục xuất Lư Tinh chiến đội!"

"Lư Tinh chiến đội đội trưởng Diệp Văn thông qua khảo hạch, tiến vào tầng tiếp theo Thông Thiên Tháp, chiến đội tích phân 10 ngàn! Tấn cấp Nhất Tinh chiến đội!"

Cái gì!

Song phương đội ngũ nhân mã đều kinh ngạc đến ngây người, song phương đội ngũ Đoàn Chiến, một phương thắng lợi lấy tình huống bình thường tới luận chỉ có thể thu được một cái tích phân.

Đương nhiên, đây là lĩnh vực đẳng cấp đội ngũ trận đấu, mà là tích phân là không.

Nếu như tích phân lớn hơn một trăm lời nói, như vậy thua một phương phải khấu trừ tự thân 50% tích phân.

Mà Nhất Tinh chiến đội thì lại chỉ cần khấu trừ tự thân 40%, lấy này tới luận tam tinh chiến đội nhưng là khấu trừ 30%.

Bọn họ Đồ Long chiến đội cũng là một con tam tinh đội ngũ, thế nhưng thực lực có thể so với bốn sao hoặc là yếu một ít Ngũ Tinh, dù sao, bọn họ đội trưởng cùng với Jin Thiên Cương thực lực đều không phải chuyện nhỏ.

Tuy nhiên, bọn họ tổ kiến đội ngũ thời gian cũng không lâu, liền chỉ hỗn cái tam tinh cấp bậc.

Thế nhưng, bọn họ chiến đội tích phân tuy nhiên là 10 vạn, nói cách khác Diệp Văn đạt được tích phân là ba ngàn, nhiều như vậy đi ra bảy ngàn?

Chẳng lẽ là hãn lấy một địch năm chiếm được?

Mọi người suy nghĩ cũng chỉ có khả năng này.

10 ngàn tích phân!

Tám màn đen sói cùng với chỉ huy Đấu Sĩ đều mặt hiện lên vẻ không cam lòng, sớm biết Diệp Văn như thế cường lời nói, như vậy bọn họ thì sẽ không đầu hàng chịu thua, có thể con bà nó, người tiêu tử này mạnh như vậy, lại có thể đều không nói?

Hai người trong lòng cái kia hận a! Cái kia hồi hận tâm tình quả thực căn bản không thể dùng lời nói miêu tả.

"10 ngàn tích phân? Nhất Tinh chiến đội?"

Diệp Văn sờ sờ cằm, chính cảm thấy nghi hoặc thời điểm, trên người hắn Huyền Vũ khái giáp bỗng nhiên biến thành một khối lệnh bài, hơn nữa thượng diện ghi chép Diệp Văn thân phận tin tức:

"Diệp Văn, mười bảy tuổi, Vũ Sư viên mãn."

"Lữ Tinh chiến đội đội trưởng, phòng ngự Đấu Sĩ."

"Chiến đội thành viên: Đội trưởng một người."

"Chiến đội đẳng cấp: Nhất Tinh."

"Chiến đội tích phân: 10 ngàn."

"Chú 1: Chiến đội thành viên còn thiếu bốn người, đội trưởng có được chọn, trực xuất thành viên quyền lợi."

"Chú 2: Tích phân có khả năng đến bất kỳ một toà Thiên Vũ Giác Đấu Trảng cùng với Thông Thiên Tháp đổi lấy Nguyên Thạch, Nguyên Khí, Đấu Sĩ khái giáp, đan dược, Thiên Tài Địa Bảo, hung thú nội hạch."

Thì ra là như vậy!

Diệp Văn hiểu được, nguyên lai tích phân còn có nhiều như vậy tác dụng.

Hơn nữa, hắn nhìn một chút, 10 ngàn tích phân lại có thể đổi lấy 1 vạn tệ thượng phẩm Nguyên Thạch!

Điều này làm cho Diệp Văn không khỏi cảm khái Thông Thiên Tháp hào phóng, thực, Diệp Văn không biết là, người bình thường nào có cái gì tư cách đạt được 10 ngàn tích phân.

Thông Thiên Tháp chiến đội lựa chọn mặc dù là tùy cơ chế, thế nhưng tình huống bình thường mà nói, xếp tới chiến đội chỉ biết cùng tự thân chiến đội thắng bại dẫn đầu gần như đội ngũ.

Huống chi, thua một hồi còn có thể lật úp tích phân.

Cho nên nói, muốn có được 10 ngàn tích phân là cực kỳ gian nan.

Đương nhiên, thực muốn nhanh chóng đạt được tích phân cũng có một loại biện pháp, vậy thì là Đồ Chiến, đề lên toàn bộ dòng dõi.

Muốn trăm phần trăm thắng lợi, chỉ cần mua chuộc đối diện chiến đội người là được rồi.

Tuy nhiên, ai cũng không phải người ngu, tích phân tầm quan trọng mọi người đều hiểu, sẽ không dễ dàng Đồ Chiến.

...

"Đội trưởng, cái kia người có thể hay không mời mấy người chúng ta gia nhập chiến đội?"

Đồ Long chiến đội người là thua một phương, từ lâu truyền tống rồi đi, chẳng biết vì sao, bốn người kia vẫn còn ở lại chỗ này.

Chỉ là, nghe công kích Đấu Sĩ lời nói, Diệp Văn liền rõ ràng, tích phân là thuộc về chiến đội, trước mắt mà nói, cái này tích phân là thuộc về Diệp Văn một người.

Nhưng mà, chỉ cần Diệp Văn mời bọn họ, vậy bọn họ cũng là chiến đội thành viên, có khả năng thu được 10% chiến đội tích phân quyền sử dụng.

Mà Phó Đội Trưởng càng là có thể có được 20% tích phân quyền sử dụng.

Cứ như vậy, Diệp Văn thì tương đương với nhường ra một nửa tích phân.

Bình thường mà nói, chiến đội tích phân là thuộc về chiến đội, mọi người đều sẽ không dùng linh tinh.

Nhưng mọi người là ích kỷ, trừ phi là thật tâm vì muốn tốt cho chiến đội loại người như vậy, đương nhiên, như vậy người bình thường là đội trưởng cùng với Phó Đội Trưởng.

Hơn người đều sẽ không chứa thù đoạn nào sử dụng chiến đội tích phân đổi lấy.

Cho nên, trừ quen biết người biết từng người phẩm tính, không có ai sẽ cùng người xa lạ tạo thành chiến đội.

Trừ Diệp Văn loại này làm thời chiến đội.

Tự nhiên, Diệp Văn cũng sẽ không ngốc nổi bong bóng, người khác nói muốn gia nhập, hấn liền thật phát ra mời.

Diệp Văn ha ha cười nói: "Dựa vào cái gì?"

Công kích Đấu Sĩ trong mắt phần nộ lóe lên, hiển nhiên liền muốn phát tác, này chỉ huy Đấu Sĩ nhưng là đứng ra nói: "Đội trưởng, ngươi hiện tại là lẻ loi một mình, chẳng lẽ không cần chiến đội thành viên sao?"

"Không nên nói chuyện lung tung, ta không phải các ngươi đội trưởng!"

Diệp Văn cười lạnh một tiếng.

"Được, Diệp đội trưởng, hôm nay ngươi có thể thắng lợi, chẳng lẽ không là dựa vào một phần vận khí?"

"Ngươi hôm nay cùng Đồ Long chiến đấu đã bị Thông Thiên Tháp phục chế chiến đấu hình ảnh, nếu như lần sau thù địch chiến đội mua hình ảnh này, cố ý bố trí ra tranh đấu với ngươi chiến thuật, như vậy, ngươi còn có thể thắng lợi sao?"

Chỉ huy Đấu Sĩ càng nói càng tự tin, khoe miệng giờ lên nụ cười đắc ý, hấn tin tưởng Diệp Văn nghe hấn lời nói, nhất định sẽ phát ra mời.

Kể từ đó, như vậy nhưng dù là bỗng dưng đạt được một ngàn tích phân a. . .

Chỉ huy Đấu Sĩ không khỏi tham lam liếm liếm làn môi, còn sau khi có thể hay không lui ra? Đó là tự nhiên! Ngu ngốc mới sẽ tiếp tục lưu lại nơi này chiến đội!

Gia nhập chiến đội cùng với lui ra chiến đội là cần Chính Phó Đội Trưởng đồng ý.

Tin tưởng Diệp Văn ở phát ra mời sau, nhất định sẽ lựa chọn trong bốn người bọn họ một cái làm Phó Đội Trưởng.

Chỉ huy Đấu Sĩ muốn là đẹp, cũng không biết Diệp Văn từ lâu nhìn thấu bọn họ tâm tư, Diệp Văn kiếp trước là một người quốc tế Nhất Sát thần, đó là sát thủ lão tổ tông!

Mà sát thủ là làm gì? Ám sát!

Người ám sát, tự nhiên tinh thông ám sát, phòng với ám sát.

Diệp Văn kiếp trước cũng là một cái danh nhân, tự nhiên cần cẩn thận người khác ám sát, cho nên, hấn bí mật học Tâm Lý Học.

Hấn học không phải là bình thường đại học Tâm Lý Học, mà chính là sư từ lúc đó quốc tế nhất tâm hiểu được đại sư.

Chỉ huy Đấu Sĩ bốn người tiểu tâm tư, bị Diệp Văn phán đoán một rõ hai ràng.

"Cút! Ta còn có thể hay không thể thắng lợi, đó là ta việc! Không cần các ngươi lo lắng!"

Diệp Văn lời nói khiến bốn người hoàn toàn biến sắc, này nhỏ nhắn xinh xắn thiếu nữ nổi giận đùng đùng nói: "Ngươi người này làm sao như vậy? Ta cùng Mộ Dung tỷ tỷ cũng không có đắc tội ngươi!"

Diệp Văn mặt lộ vẻ vẻ châm chọc, "Ngươi dám nói ngươi thật không biết hai người bọn họ điểm tiểu tâm tư kia?"

Từ Mị thỏ nhát thối á khẩu không trả lời được.

Nàng muốn là, chỉ cần công kích Đấu Sĩ hai người trước tiên lui ra, như vậy chiến đội cũng phế, nàng cùng Mộ Dung Hải Đường lui lại từ đây lời nói, tin tưởng Diệp Văn cũng sẽ không nói thêm cái gì.

Ác nhân không phải là mình làm, lại có chỗ tốt cảm, cho nên, nàng liền cùng Mộ Dung Hải Đường cam chịu.

Đáng tiếc, bị Diệp Văn nhìn thấu. . .

"Đồ đồ, chúng ta đi thôi, công tử, thực xin lỗi!"

Mộ Dung Hải Đường hướng về Diệp Văn nói lời xin lỗi, mang theo ban đầu đồ đồ rồi đi.

Diệp Văn cũng không lưu tâm, vốn hấn xem ở Mộ Dung Hải Đường ngưng tụ ra Hải Đường đấu phách mức, muốn mời đối phương gia nhập, tuy nhiên, phát sinh như vậy sự tình, Diệp Văn cũng sẽ không dẫn Sói vào Nhà.

Vù!

Đang chỉ huy Đấu Sĩ hai người không cam lòng dưới ánh mắt, Diệp Văn bị cùng nhau Bạch Mang bao phủ toàn thân, hóa thành một vệt sáng nhắm phía

Thông Thiên Tháp nhị tầng.

Cùng lúc đó, hai người này cùng Mộ Dung Hải Đường hai nữ hóa thành từng vệt hào quang màu máu biến mất. . .

Ở Thông Thiên Tháp vượt ải thất bại sẽ hóa thành hồng quang biến mất, mà chết thì lại sẽ bùng nổ ra chói mắt huyết quang.

Qua cửa thành công thì sẽ giống như Diệp Văn hóa thành cùng nhau lộn lầy Bạch Mang.

Thông Thiên Tháp ở ngoài.

"Oa, mọi người mau đến xem a, là Bạch Mang! Lại có người thông qua Thông Thiên Tháp một tầng!"

Rào.

Một câu Thạch Phá Thiên Kinh, mọi người ồ lên xoay người, nhìn qua cửa thất bại đi tới Mộ Dung Hải Đường bốn bốn người.

"Nói mau, nói mau! Đến là người nào thiên kiêu thông qua Thông Thiên Tháp một tầng?!"

Mọi người tới gần, khiến tám màn đen sói sắc mặt hai người trở nên tái nhợt một mảnh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87 :Diệp Văn, thanh đồng bảng 4?

"Cút ngay cho ta!"

Tám màn đen sói hét lớn một tiếng, Vũ Sư khí thế Cuồng Bạo phóng thích mà ra, khiến cho vây xem mọi người, đều từng bước từng bước thịch thịch thụt lùi phía sau.

Chỉ huy Đầu Sĩ cũng là mặt âm trầm, không nói một lời phất tay áo rời đi.

"Chánh cái gì mà chánh? Còn không phải thất bại giả! Sẽ chỉ ở trên thân chúng ta khoe oai, có gì tài ba!"

Gặp người đi xa, mới có thật nhiều Vũ Tu khinh bỉ phun một bãi nước miếng, ánh mắt khinh thường nhìn chăm chăm hai người bóng lưng.

Lúc này, mọi người mới đưa ánh mắt đặt ở Mộ Dung Hải Đường trên người của hai người.

Không chờ hần người mở miệng, Mộ Dung Hải Đường ánh mắt yên tĩnh mở miệng nói: "Tới Thông Thiên Tháp nhị tầng là một vị thiếu niên, tên là Diệp Văn, sư bảng ba mươi sáu, Vũ Sư Viên Mãn Cảnh Giới."

Trầm ngâm một hồi, Mộ Dung Hải Đường liền mang theo ban đầu đồ đồ chen tách đoàn người.

"Sư bảng ba mươi sáu? Đây không phải Huyết Nhân đồ Dâm Tăng sao? Làm sao biến thành một vị thiếu niên?"

Vây xem người nhận được tin tức sau, thần sắc không giống nhau, có kinh ngạc, có chấn kinh, có xem thường một cổ, trăm nghìn tư thái.

Tự nhiên, cũng không có người lại quần quít lấy Mộ Dung Hải Đường hai nữ.

"Mộ Dung tỷ tỷ, ngươi làm sao đem tên kia nói ra? Đây không phải để hần làm náo động sao?"

Mộ Dung Hải Đường lạnh nhạt nói: "Nếu như ta không nói, ngươi cho rằng bọn họ còn có thể tùy ý chúng ta rời đi sao?"

"Như vậy, ngươi vì sao không đem hần đánh bại Đồ Long chiến đội sự tình nói ra?"

"Ta nói ra sẽ có người tin tưởng sao? Đây chỉ là lãng phí thời gian, tăng cường chúng ta phiền não."

"Hơn nữa, nói không chắc Thiên Vũ Giác Đầu Tràng người đã sớm biết đây?"

Mộ Dung Hải Đường thăm thăm nói, trong mắt lóe lên Diệp Văn thân ảnh.

Thiếu niên này, xác thực bắt phàm . .

Như Mộ Dung Hải Đường từng nói, Thiên Vũ Giác Đấu Tràng người từ lâu biết Diệp Văn sự tình, không, nói cho đúng ở trận đấu hoàn thành bắt đầu từ giờ khắc đó, Thiên Vũ Giác Đấu Tràng thì có Diệp Văn tin tức.

Ở thời đại viễn cổ, Vô Thần đại lục man hoang phi thường, mọi người còn quá bộ lạc quần cư sinh hoạt, hơn nữa, cũng không có Hòa chủng.

Mỗi khi đến ban đêm, Vô Thần đại lục sẽ nằm ở trong một mảng bóng tối.

Thế nhưng, bỗng nhiên có một ngày, phía trên bầu trời hạ xuống mỗi một tòa tháp cao.

Cái này tháp cao có lớn có nhỏ, mà mỗi một toà trên tháp cao đều đứng thẳng một cái cao thâm mặt trắc thân ảnh, trên người mỗi một người tỏa ra khí tức, cũng làm cho Man Hoang Bộ Lạc cường giả cảm thấy run sợ.

Đây cũng là Thông Thiên Tháp, mà đứng ở trên cao tháp thân ảnh nhưng là Thần Giới cường giả, chân chính Vô Thần.

Viễn cổ man hoang, thế nhân căn bản là không hiểu được tu hành, chỉ dựa vào một thân cây mạnh, thế nhưng vào lúc này nhân khí máu phi thường dày đặc.

Có Đại Tộc bộ lạc cường giả huyết khí xông vân tiêu, có thể so với Vũ Đế đỉnh phong cường giả.

Cũng chính là những bộ lạc này cường giả hấp dẫn đến Thần Giới đại năng mang theo Thông Thiên Tháp, ở Vô Thần đại lục lưu lại Võ Đạo Truyền Thừa.

Khi đó Thông Thiên Tháp chỉ ít có Thập Tầng, tối cao lại có 100 tầng trở lên, có người nói có thể đến Thần Giới chỗ cao nhất địa phương, nơi đó là Thần Giới một người chỗ ở.

Đến tới đó thì lại sẽ bị thu làm đệ tử thân truyền, một bước lên trời . .

Ở Thông Thiên Tháp bên trong, gửi Thần Cấp Công Pháp, Thần Cấp võ kỹ, tự nhiên cũng có thần khí, nói chung, chỉ cần có năng lực, có thể thu được muốn hết thấy.

Mà Thiên Vũ Giác Đấu Tràng thật là Thông Thiên Tháp một chỗ cửa khẩu, có Thông Thiên Tháp, vừa tới Thập Tầng đều là Giác Đấu Tràng tranh đấu.

Tự nhiên, toà này Thông Thiên Tháp sở dĩ như thế, là bởi vì Thần Giới Võ Đạo Truyền Thừa bắt đồng.

Thần Giới, phong phú toàn diện, chủng tộc san sát, có loại tộc Võ Đạo Truyền Thừa liền cần giống Thiên Vũ Giác Đấu Tràng như vậy không đình chiến đấu.

Ở thời đại thượng cổ, Vô Thần đại lục đã sinh ra khá nhiều Vô Thần, thậm chí là có thể so với Thần Giới Đỉnh Cấp Đại Năng Vũ Tu.

Lúc đó Vô Thần đại lục một cường giả, bị thế nhân công nhận là Thần Đế, chẳng biết vì sao, rất nhiều năm đi qua, Thần Đế chỉ huy Vô Thần đại lục Vũ Tu quét ngang Thần Giới cường giả, phá hủy khá nhiều Thông Thiên Tháp.

Đến sau cùng, Thông Thiên Tháp trở nên tàn phá không ngớt, lúc này Thần Đế nhưng là thành lập dưới một toà Thiên Vũ Giác Đấu Tràng, cùng với lấy tự thân đạo hào làm tên Thông Thiên Tháp.

Sau khi, khá nhiều Vô Thần đại lục cường giả dồn dập xây dưới tự thân Thông Thiên Tháp,

Cùng với lưu lại cá nhân Võ Đạo Truyền Thừa.

...

Làm thượng cổ một người Thần Đế thành lập dưới Thiên Vũ Giác Đấu Tràng, không cần nhiều lời, thực lực tất nhiên là đáng sợ phi thường.

Bất luận từ xưa đến nay, bao nhiêu năm trôi qua, Thiên Vũ Giác Đấu Tràng lại như cũ hoàn hảo bảo tồn lại, từ một điểm này là có thể nhìn ra Thiên Vũ Giác Đấu Tràng chỗ cường đại.

Cũng chính vì như thế, Thiên Vũ Giác Đấu Tràng danh tiếng cũng không luận vô thần đại lục bây giờ mười lăm đại Đỉnh Cấp Thế Lực kém.

Vì vậy, coi như là ở đại mục Phủ Thiên Vũ Giác Đấu Tràng, mỗi ngày lượng người đi cũng vẫn là không thể khinh thường.

"Diệp công tử, chỉ cần ngươi đáp ứng gia nhập ta Thiên Vũ Giác Đấu Tràng, lấy ngươi thiên tư hơn nữa Thiên Vũ Giác Đấu Tràng tư nguyên, bản tọa có thể bảo đảm ngươi trong vòng mười năm trở thành một tên Vũ Vương!"

Ngoài phòng.

Một toà thác nước mạnh bay xuống, phát ra cùng nhau kinh thiên động địa tiếng nổ lớn.

Àm!

Bất thành linh, nhất đạo tu vượn người ảnh chống cự thác nước áp lực hung bạo đứng thẳng lên, lộ ra hoàn mỹ cường tráng thân thể.

Ngay tiếp đó, một người dáng dấp tuấn mỹ, khí chất bông bênh, giống như tiên giáng trần thiếu niên chân đạp mặt nước, từng bước từng bước đi tới.

Thiếu niên này cùng Diệp Vô Song hình tượng giống nhau đến bảy tám phần, chính là Diệp Vô Song.

"Vũ Vương? Ngươi nói là thật?"

"Tự nhiên!"

Trong phòng, một người mặc áo choàng đen lão giả vuốt cằm trên chòm râu, cười híp mắt nói.

Diệp Vô Song mày kiếm vẩy một cái, lời nói ngả ngón nói: "Thực, chính ta một người là có thể ở trong ba năm lên cấp Vũ Vương!"

Àm!

Vừa dứt lời, Diệp Vô Song quanh người đột nhiên phóng ra mấy đạo chùm sáng, đem trọn căn phòng đều cấp hiển phi, cho rằng trung tâm, từng vòng chùm sáng màu trắng hóa thành gợn sóng hướng bốn phương tám hướng đập dòn.

Cái gì!

Nhìn thấy một màn này, áo choàng đen lão giả nhất thời ngơ ngác thất thanh, chấn kinh không kèm chế được, dù sao, hắn cũng chỉ là một tên Vũ Vương mà thôi!

Mà giờ khắc này Diệp Vô Song trên thân phóng ra khí tức nhưng là Võ Tông Tứ Trọng Thiên!

Ba năm lên cấp Vũ Vương, lấy người bình thường mà nói, căn bản là không thể!

Chính là, hắn rõ ràng biết Diệp Vô Song số tuổi bây giờ lại bất mãn đôi mươi! Đây là thiên kiều, chân chính tuyệt đại thiên kiều!

...

Màu trắng cánh hoa đám rác, rơi vào trong suốt như Ngọc Tuyết Bạch trên da thịt, ở thùng nước chu vi nhưng là bốn, năm cái tướng mạo không tầm thường thiếu nữ xinh đẹp.

Nhưng mà, làm thùng nước bên trong thiếu nữ chậm rãi đứng dậy thời điểm, bốn thiếu nữ này lại biến thành Con vịt xấu xí.

Cô gái kia nhưng là so Thiên Nga Trắng còn muốn nước mỹ ngây thơ Tiên Nữ. . .

Cộc cộc, dồn dập tiếng bước chân vang lên.

"Thiên trưởng lão, Vô Song ca ca đáp ứng chưa?"

Cùng nhau khiếp nhược thanh âm đàm thoại từ thiếu nữ sáng bóng sáng chói lần môi bên trong truyền ra.

"Tiểu thư, tiểu nhân đáng chết! Làm việc bất lợi cầu tiểu thư ban thưởng ta vừa chết!"

Thiên trưởng lão nghe thiếu nữ lời nói, lập tức quỳ xuống, toàn thân sợ đến run lẩy bẩy.

Bên trong phòng tắm, thiếu nữ mở ra hai tay, tùy ý hất mấy người vì nàng ăn mặc trắng như tuyết trường bào.

"Ngươi hiện tại vẫn chưa thể chết lý, ngươi chết Vô Song ca ca sự tình nên làm gì a?"

Cửa gỗ mở ra, trong thiên địa màu sắc theo thiếu nữ đi ra, tựa hồ cũng sáng ngời một phần.

"Tuy nhiên, ngươi tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, sự tình tóm lại không có làm tốt, là bất luận làm sao đều phải bị trừng phạt, liền, đoạn ngươi nhất chỉ đi!"

Thiếu nữ sợ hãi âm thanh lại vang lên, tùy theo, một đạo hàn quang nhanh như tia chớp ra khỏi vò!

"A —— "

Leng keng!

Một vị thị nữ lạnh lùng rút về kiếm trong tay.

"Tạ tiểu thư ơn tha chết!"

Một tiếng hét thảm sau khi, lão giả rất nhanh sẽ nhện xuống thống khổ, sắc mặt trắng bệch nói.

Chỉ là, này "Tiểu thư" từ lâu đi xa.

Chỉ có áo choàng đen lão giả một thân một mình nằm nhòai trên sàn nhà.

"Cha, ngươi tại sao không phản kháng?"

Hồi lâu, một chàng thanh niên gào khóc nói.

"Phản kháng? Ngươi muốn chết sao?"

Đùng ——

Áo choàng đen lão giả đem thanh niên kia đánh bay ra ngoài, quát lạnh: "Đoạn ta một kiếm là Xuân Hạ Thu Đông bốn quân đông quân! Ngươi nếu là có bản lĩnh liền đi đem lão cha cứu cho báo!"

"Quân báng mười tám đông quân?"

Thanh niên sợ đến sắc mặt đều Bạch.

"Tiểu thư kia đến là thân phận gì?"

"Ngươi chỉ cần biết hần là trong sân chân chính đại nhân vật, còn có không muốn đắc tội hần! Không phải vậy, ta thân thủ giết ngươi!"

Áo choàng đen lão giả chỉ tiếc mải sát không nên kim đao, tiểu tử này nếu có thể có Diệp Vô Song một nửa bản lĩnh, cũng không cần cảm dỗ tiểu thư cấp bậc đại nhân vật, coi như là Xuân Hạ Thu Đông bốn quân bất luận cái nào cũng được!

Có thể tiểu tử này con bà nó cũng là tên rác rưởi!

...

"Vô Song ca ca, ngươi làm sao đến nơi này?"

Diệp Vô Song chính đang quan sát Thiên Vũ Giác Đấu Sĩ thanh đồng Bảng danh sách, nghe nói, lông mày nhàn nhạt nhăn lại tới.

"Uyển Nhi tiểu thư, có chuyện gì sao?"

Nhìn thấy Diệp Vô Song lãnh đạm, Uyển Nhi điềm điềm đáng yêu nói: "Vô Song ca ca tại sao đối với Uyển Nhi lạnh lùng như vậy? Chính là Uyển Nhi làm gì sai?"

Nàng nhẹ nhàng lôi kéo Diệp Vô Song ống tay áo, lã chã chực khóc bộ dáng.

"Ta liền không chịu nổi ngươi cái này khóc lóc sụt sướt bộ dáng!"

Xuân Hạ Thu Đông bốn người nhất thời tái người, người này đáng chết, ý vào tiểu thư sủng ái, dám sỉ nhục tiểu thư?

"Làm sao, các ngươi muốn động thủ?"

Diệp Vô Song hừ lạnh một tiếng.

"Ai bảo các ngươi đối với Vô Song ca ca vô lễ? Và mệnh!"

"Vâng, tiểu thư!"

Bốn người không cam tâm, cũng không dám phản kháng, liền, vang lên liên tiếp "Đùng đùng đùng" thanh!

"Đủ!"

Diệp Vô Song đi qua thanh đồng Bảng danh sách, bỗng nhiên ánh mắt ngưng lại.

"Diệp Văn, thanh đồng bảng bốn? !"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88 :sur bảng 1!

"Diệp Văn: Mười bảy tuổi, Lưu Tinh chiến đội đội trưởng."

"Võ Đạo Tu Vi: Vũ Sư viên mãn."

"Chiến đội đẳng cấp: Nhất Tinh."

"Chiến đội tích phân: 10 ngàn."

"Chú: Người này lấy một địch năm đánh bại Đồ Long chiến đội năm người, càng là đơn đấu toàn thắng Phong Thần Tông Chân truyền đệ tử Đồ Phu, thiên phú cao đạt bảy sao nửa!"

Đồ Phu thiên phú đẳng cấp cũng là bảy sao, đây là chỉ có nhất định hy vọng có thể lên cấp cái thể hoàng giả.

Mà Diệp Văn có khả năng đánh bại Đồ Phu, có bảy sao nửa ngày phú cũng chẳng có gì lạ.

"Chà chà, tiểu tử này muốn nghịch thiên a!"

"Tê —— "

"Bảy sao nửa ngày phú? Đây chính là có nhất định tỉ suất lên cấp thánh nhân a!"

"Ngoan ngoan không được, ta sợ đá ra quần, ta phải về nhà tìm mẹ. . ."

Nghe người chung quanh thanh âm đàm thoại, Diệp Vô Song mười ngón xương ngón tay nhéo răng rắc rung động!

"Diệp Văn —— "

Ngày đó bại bởi Diệp Văn, là hấn cả một đời si nhục, dù sao, hấn đời này trừ cùng Diệp Văn trận chiến đó vẫn đúng là không bị bại!

"Được! Ta đáp ứng! Nhưng tiền đề là ngươi muốn bảo chúng ta có thể trở thành là một tên Vũ Thánh!"

Vũ Thánh?

Người này điên!

Xuân Hạ Thu Đông bốn quân đều mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, nhưng mà, làm các nàng càng muốn không tới là, các nàng tiểu thư lại có thể đáp ứng!

"Không thành vấn đề."

Uyển Nhi lộ ra một tia khoan khoái nụ cười.

. . .

Ở Võ Thần đại lục, có trong thiên hạ tối thần bí hai nơi thể lực, một là Thiên Cơ Các! Một là thiên hạ nhìn qua!

Không có ai biết này biểu tượng Võ Thần đại lục cao cấp nhất võ lực Đạo Quán tên thật là cái gì.

Tuy nhiên, thể nhân tuy nhiên biết được Thiên Cơ Các, nhưng cũng không biết Thiên Cơ Các các chủ là ai, chỉ biết hiểu mỗi một mặc cho các chủ đều tự xưng Thiên Cơ Từ.

Đương nhiên, cũng có người phán đoán, cái này mỗi một mặc cho các chủ thực đều là cùng là một người, Thiên Cơ Từ!

Tuy nhiên, cái này phán đoán thật là làm cho người ta khủng bố thôi, không người nào dám thừa nhận. . .

Thiên Cơ Các cùng Thiên Vũ Giác Đấu Tràng giống nhau, Phân Các phổ biến toàn bộ đại lục.

Hôm nay, đại mục Phủ Thiên ký các có vẻ đặc biệt náo nhiệt, không khỏi thêm ra mấy trăm người.

Những người này đều là trong cùng một lúc, thống nhất cái phương hướng đi tới, có lưu ý người tự nhiên biết bọn họ đều là từ Thông Thiên Tháp mà tới.

"Nhanh, nhanh cho chúng ta xem mới nhất một kỳ sư bảng!"

Chính đang Thiên Cơ Các bán Bảng danh sách áo trắng nam tử trẻ tuổi nghe nói như thế, không khỏi há hốc mồm.

Hắn vốn cho rằng những người này lại đây là muốn mua Thánh Bảng.

Thánh Bảng trên ghi chép đương nhiên là Vũ Thánh, tuy nói thánh nhân không ra, chính là đến gia tộc sinh tử tồn vong thời gian còn có thể ra tay, chẳng hạn như, trước đây không lâu thì có hai vị Thánh Bảng cường giả ra tay đánh nhau.

Phen tranh đấu này tự nhiên là dẫn tới vô số người chú ý, sửa đổi biến Thánh Bảng trên một chút tương quan bài danh.

Nhưng mà, lệnh áo trắng nam tử trẻ tuổi không nghĩ tới là, bọn họ muốn chỉ là sư bảng? Các người xác định không lầm?

Tuy nhiên Thánh Bảng so sư bảng hơi đắt, nhưng cũng không có đắt hơn ít, dù sao, Thiên Cơ Các sắp hàng Bảng danh sách thời gian cũng không phải hi vọng cái này kiếm tiền.

"Đừng nói nhảm, người còn bán hay không!"

Một cái tính khí nóng nảy Vũ Tu lẩm lẩm liệt liệt quát mắng.

Hắn cũng không sợ Thiên Cơ Các, Thiên Cơ Các người coi trọng đạo pháp tự nhiên, siêu thoát hậu thế, tính cách khí chất so võ giả tầm thường cường đại hơn nhiều.

Quả nhiên, nam tử trẻ tuổi nghe nói chỉ là cười nhạt, "Các người mua sư bảng muốn xem là vị nào thiên kiều?"

Nói, đưa ra khá nhiều phân sư bảng.

"Diệp Văn!"

"Ồ? Diệp Văn là ai?"

Cái kia tính khí nóng nảy người đem sư bảng trải ra, chỉ vào thượng diện nói: "Chính người xem đi!"

Nam tử trẻ tuổi lập tức đọc nhanh như gió quét tới, hắn chính là Vũ Tôn cường giả, so sư bảng trên phần lớn người đều lợi hại nhiều, trừ sư bảng mười vị trí đầu, căn bản cũng không có mấy vị có thể đánh thắng được hắn!

Hắn chiếu Diệp Văn hai chữ tìm đi, bất thành linh sững sờ!

Không phải không tìm được, mà chính là ở trong nhất thời liền tìm đến!

Cái tên đó quá rõ ràng, ở một vị! Cũng chính là sư bảng một!

"Diệp Văn, Vũ Sư viên mãn. Thông Thiên Tháp Nhất Tinh chiến đội, Lưu Tinh chiến đội đội trưởng."

"Đại mục phủ Bích Lạc thành thành chủ."

"Chiến tích,

Chém giết Huyết Nhân đồ Dâm Tăng, thu được sư bảng ba mươi sáu tên thứ, sau khi Thông Thiên Tháp bên trong, lấy một địch năm chiến thắng Đồ Long chiến đội mấy người."

"Đồ Long chiến đội đội trưởng Đồ Phu chính là Thiên Phong hoàng triều sư bảng một, Phong Thần Tông Chân truyện đệ tử!"

"Có, Diệp Văn có thể đánh bại Đồ Long chiến đội làm liệt vào sư bảng một!"

Nam tử trẻ tuổi nắm sư bảng tay đều run rẩy lên.

Ở trên một kỳ sư bảng chính giữa, một tên vẫn là Cổ Trung Lưu Lưu Vân công tử, nhưng ai có thể tưởng 30 năm Hà Đông, 30 năm Hà Tây, phong thủy luân lưu chuyển, lập tức liền biến!

Sư bảng một! Cái này thật đúng là hoàn toàn nổi danh tuyệt Vực vương quốc!

Không, có lẽ hẳn so sánh chú ý tuyết Vực vương quốc quốc gia cũng biết Diệp Văn. . .

Vương Thành.

Trời còn tại hạ Blizzard , trên sự thực, Vương Thành một năm bốn mùa đều tại hạ tuyết.

Lúc này, một chàng thanh niên chính hoành đao mà đứng, Blizzard đem hẳn hóa thành một cái người tuyết, chỉ lộ ra một đôi ánh mắt như đao con mắt.

"Ai! Si Nhi! Người cái này lại là tội gì? Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, đạo lý này người đã sớm rõ ràng, có thể vì sao còn muốn rơi vào một cái hư danh chính giữa?"

Trắng như tuyết trên mái hiên nhà, một cái mắt đi hai chân Độc Tỉ lão nhân đang dùng còn sót lại tay phải đỡ một thanh trường đao, dùng để chống đỡ lấy thân thể mình.

Hắn cũng là tuyết Vực vương quốc nhất đao khách, Độc Tỉ Đao Vương.

"Ầm! !!"

Mạnh mẽ thanh nổ vang, thanh niên trên thân lớp tuyết lập tức nổ tung, hóa thành Vô Hình đao mạng Khí Kinh, Hoành Tảo Thiên Địa hết thấy.

"Phù phù!"

Thiếu niên hai đầu gối quỳ xuống tới, nặng thanh cầu khẩn nói: "Cầu lão sư dạy ta trăm đao pháp ta!"

"Si Nhi, Si Nhi, Si Nhi a!"

Độc Tỉ lão nhân liên tiếp ba tiếng thở dài, cuối cùng nói: "Không phải lão sư không chịu dạy người, có thể người biết trăm ta đao nguyên do?"

"Đó là lão sư bị diệt cả nhà, bị cừu gia truy sát thượng thiên không cửa, xuống đất không đường tuyệt vọng thời gian có thể phá một môn đả thương địch thù một ngàn, tự tổn tám trăm đao pháp!"

"Như thế nào trăm ta đao? Xuất đao tất trăm tự thân! Người làm sao Khô Học này môn đao pháp?"

"Chính là đệ tử thật sự không chắc chắn đối phó thiếu niên kia!"

"Khẩn cầu lão sư ban thưởng đao pháp ta!"

Oanh long!

Cổ Trung Lưu một con khải dưới, tuyết địa nhất thời vỡ vụn, lộ ra một cái đường kính là ba mét hố lớn.

Độc Tỉ lão nhân ngẩng đầu nhìn trời, khóe mắt hạ xuống một giọt giọt nước mắt.

"Được rồi, ta đem người cho rằng Thân Tử, bất luận người phải như thế nào, ta đều sẽ ủng hộ người, coi như người muốn giết ta ta đều sẽ đích thân cắt lấy đầu lâu cho người, hướng chi cái này chỉ là trăm đao pháp ta? !"

. . .

Thông Thiên Tháp nhị tầng.

Ào ào rào. . . , thê lương mưa to thanh đột nhiên vang lên, rơi vào Diệp Văn bên tai bên trong.

Vút!

Hào quang tán đi, Diệp Văn hai tay thả lỏng sau lưng, ngẩng đầu nhìn trời.

Tỉ tách. . .

Ầm một tiếng, hạt mưa tứ tán bắn toé, hóa thành một cơn mưa nước mưa tạo thành hung thú Cô Lang.

Cái này Cô Lang chính là Nhị Giai đỉnh phong yêu thú, có thể so với Vũ Sư viên mãn!

"Rống! !!"

Rít lên một tiếng vang lên theo, Nhị Giai Cô Lang mạnh tứ chi giẫm một cái, xông lên Diệp Văn!

"Muốn chết!"

Diệp Văn trong mắt hết sạch bùng lên, Thiều Hoa thần kiếm nhất thời rời khỏi tay, chém xuống này viên Cô Lang đầu lâu.

Vút!

Chém giết sau khi, Diệp Văn không có một chút nào buông lỏng, quả nhiên, trong chốc lát, một bóng người đang lẩy di động với tốc độ cao đi tới Diệp Văn sau lưng.

Nhìn này quen thuộc bóng lưng.

"Là người?"

Hắn bật thốt lên.

Diệp Văn nghe nói, lông mày nhàn nhạt một khóa, xoay người lại vừa nhìn, người này không phải Túng Vân thì là người nào?

"Àm!"

Thế nhưng, Túng Vân nhìn thấy Diệp Văn nhưng là không chút dừng lại lần nữa chạy vội ra ngoài, hơn nữa chém ra cùng nhau Vũ Tôn cấp bậc kiếm quang!

Rống! ! !

Cùng lúc đó, một con cực đại thân ảnh chạy như điên tới, ở màn mưa bên trong, Diệp Văn mơ hồ nhìn thấy một con tam giai Sur Hồ Thú.

Mưa rơi trở thành nhạt, chính là con kia do nước mưa tạo thành Sur Hồ Thú nhưng là ở trong mắt Diệp Văn trở nên càng thêm như có như không không ngớt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89 :Tiểu Tiệp tông!

"Kiếm thương 72!"

Nhìn Sur Hồ Thú đến, Diệp Văn liền rõ ràng Túng Vân là muốn lợi dụng chính mình bảm trụ này con mưa thú.

Thế nhưng, Diệp Văn sao có thể để hắn như nguyện?

Lúc này, quanh người kiếm khí hé mở, Diệp Văn hai tay cũng chỉ thành kiếm oanh một tiếng, đem đạo kia nửa bước Vũ Tôn cấp bậc kiếm quang hoàn toàn đánh nổ!

Hả? ——

Túng Vân cho dù ở tốc độ cao chạy như bay, tuy nhiên thời khắc ở cảm giác hậu phương tình hình, dù sao, Sur Hồ Thú là tam giai, thực lực có thể so với uy tín lâu năm Vũ Tôn, hắn cũng không dám bất cẩn.

Nhưng cũng bởi vì như thế, hắn mới nhìn thấy chính mình kiếm quang lại bị Diệp Văn một đạo kiếm khí đánh nổ, phải biết hắn chính là nửa bước Vũ Tôn, mà Diệp Văn lại dựa vào cái gì?

Tuy nhiên là một cái Vũ Sur viên mất thôi!

Vút!

Bóng người loáng một cái.

"Không được!"

Túng Vân đột nhiên hét lên một tiếng, nguyên lai, Diệp Văn thân thể hóa một luồng ánh kiếm hư ảnh, hung hãn hướng về Túng Vân chém qua đi.

"Người kiếm hợp làm một!"

Túng Vân mạnh hét lớn một tiếng, thân hình trong phút chốc trở nên hư huyền vặn vẹo đứng lên, ở hắc chỗ mi tâm có thể rõ ràng nhìn thấy nhất tôn cổ lão tang thương thân ảnh.

Oanh long!

Chỉ thấy vị này cổ lão thân ảnh từ Túng Vân chỗ mi tâm đi ra, từng bước từng bước đạp ở trong hư không, thân hình từ viên thuốc lớn nhỏ dần dần biến thành một bóng người cao lớn.

"Người kiếm hợp làm một!"

Cùng nhau tang thương thanh âm đàm thoại giống như Phật Môn phạn âm vang vọng ở mảnh này trong thiên địa, hồi âm không dứt, nhất thời, trong hư không giọt mưa thật giống thời gian đình chỉ bình thường dừng lại.

Bạch! Bạch! Bá ~! ! !

Lập tức, hạt mưa âm âm phá nát, hóa thành vô số đạo kiếm mang tập sát đi ra ngoài.

Cái gì!

Diệp Văn xem mi tâm nhất khiêu, khuyên khắc thời gian, thân hình trở nên hư huyền đứng lên, 72 đạo hư ảnh phổ biến ở trong trời đất, sau đó, ở cùng thời khắc đó giờ lên trong tay trường kiếm, hướng về những kiếm mang đó đối với trăm mà đi!

Ầm!

Cái này cường đại uy thế khiến hậu phương Sur Hồ Thú lập tức trợn mắt từ, sau khi, thân hình quay lại, muốn lập tức thoát đi ra ngoài, chính là, trên bầu trời bị đánh rơi kiếm quang đã bắn trúng thân thể hắn.

Phốc!

Diệp Văn miệng phun máu tươi.

Ầy mặt về ngạc nhiên, kiếm thương 72 lại có thể bại?

"Hảo Tiểu Tử, lại có thể buộc ta dừng ra bài, ngươi cho dù chết, cũng đủ để tự ngao!"

Túng Vân chỉ là sắc mặt biến đến tái nhợt một chút, cả người không có bất kỳ thương thế.

"Hừ, ngươi đây là đang nói chính mình sao?"

Diệp Văn nghe nói, nhưng chỉ là trợn mắt.

"Thấy cỏ cây mà tưởng là binh lính!"

Túng Vân trên mặt lóe qua một vết bạo ngược sắc, cũng không cùng Diệp Văn nói nhảm nhiều, bỗng nhiên hai tay mở ra, tóc dài đầy đầu phản khởi.

Khó mà tin nổi một màn xuất hiện!

Chỉ thấy cấp tốc hạ xuống giọt mưa ở Túng Vân trên đỉnh đầu dừng lại, sau khi, càng là lần nữa biến hóa trưởng thành thương, Bảo Dao, lợi kiếm mang rơi chờ chút thập bát ban vũ khí cùng nhau hướng về Diệp Văn đánh giết tới.

"Thảo!"

Diệp Văn tức giận mắng một tiếng, cái này một chiêu hắn nhìn ra uy lực không phải chuyện nhỏ, đoán chừng phải muốn điều động độ không tuyệt đối.

Bỗng nhiên ——

Diệp Văn Tâm Niệm nhất động, lấy ra gửi ở hệ thống bên trong màu xanh ngọc cây cung dài.

Cái này cây cung dài chính là Tiên Hoàng Khúc Vệ binh khí, ít nói cũng là Thất Giai Nguyên Khí, Diệp Văn liền không tin bắn không chết hắn!

"Vù ~ "

Khuấy động dây cung, Diệp Văn đang muốn bắn ra một mũi tên thời gian.

"Hệ thống nhắc nhở, này cung bị Thiệu Hoa thần kiếm đánh vỡ, chỉ có thể lại bắn ra ba mũi tên, xin mời chủ ký sinh cẩn thận sử dụng."

Nghe nói, Diệp Văn không chút dao động nội tâm, Nguyên Khí cướp tới là làm gì? Đương nhiên là dùng để làm a!

Bằng không, không phải lãng phí sao!

"Vút —— "

Một mũi tên bắn ra, kéo ra màu xanh ngọc đuôi ngọn lửa hồ quang, bén nhọn tiếng rít, đem tí tách mưa lạc thanh đều cho vui lấp!

Àm!

Lập tức, cùng nhau tiếng nổ nổ lên, chỉ thấy phía trước binh khí đều cho nổ thành bột phấn, một lần nữa hóa thành giọt mưa biến mất không còn tăm hơi.

"Làm sao có khả năng!"

Thấy cỏ cây mà tưởng là binh lính uy lực hẳn biết một rõ hai ràng, chỉ ít tương đương với Võ Tông đỉnh phong một đòn toàn lực, coi như là Vũ Vương muốn tiếp được, cũng không phải như vậy chuyện dễ dàng.

Chính là ——

Tiểu tử này có tài cán gì? Lại chỉ là bắn ra một mũi tên liền đập nát "Thấy cỏ cây mà tưởng là binh lính" ?

Không! Là này thanh cây cung dài vẫn đề! !

Túng Vân nhãn lực dù sao bắt phạm,

Dĩ nhiên lập tức liền nhìn thấu Diệp Văn thủ đoạn, chỉ là, lúc này hẳn cũng không thể ra sức, chỉ phải trơ mắt nhìn mũi tên quang xuyên thủng thân thể.

Túng Vân liền tránh né động tác cũng không kịp, liền bị mũi tên này cho bắn thành một chùm huyết vụ cho nổ tung!

Cùng lúc đó, cây cung dài trên thân quang mang cũng âm đậm một phần. . .

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng chủ ký sinh chém giết một tên nửa bước Vũ Tôn, khen thưởng 20 ngàn EXP!"

Nghe nói như thế, Diệp Văn tâm tình lập tức tăng vọt đứng lên, giết chết một tên nửa bước Vũ Tôn có thể đạt được 20 ngàn EXP cũng xem là tốt!

Dù sao, Túng Vân chỉ do với một cái quái thai, người kia kiếm hợp nhất, thấy cỏ cây mà tưởng là binh lính là người có thể có được sao?

Phổ thông nửa bước Vũ Tôn có thể có Túng Vân một phần năm chiến lực thế là tốt rồi, cái tên này, không hổ là được xưng Tiểu Tien tông nam nhân!

Không sai, ở trong mắt Diệp Văn hẳn cũng là một cái tiện nhân!

Phốc phốc phốc phốc, không biết qua bao lâu, hạt mưa lần nữa hạ xuống, hóa thành Nhị Giai cùng với yêu thú cấp ba, tam giai hung thú mặc dù đối với Diệp Văn tạo thành phiền phức, nhưng cũng không phải vấn đề lớn, kiếm thương 72 nhất thời xoạt xoạt xoạt bắn ra, quét ngang một đám lớn hung thú.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh chém giết yêu thú cấp ba bốn con, yêu thú cấp hai ba mươi con, khen thưởng EXP cộng 42 vạn. "

Nghe nói, Diệp Văn hít vào một ngụm khí lạnh.

Những này mưa Thú Kinh nghiệm trị thật là phong phú, phải biết bàn về chiến lực tới, vẫn là lúc trước Kiếm Linh của những Mãng Ngưu Hùng đó càng đáng sợ.

Thế nhưng, những Mãng Ngưu Hùng đó EXP cùng cái này mưa thú so ra cũng là một cái cặn bã!

Diệp Văn giờ khắc này trên thân tổng cộng có 44 Vạn Kinh nghiệm trị, đem nợ ba mươi sáu Vạn Kinh nghiệm trả hết nợ sau đó, còn sót lại 80 ngàn EXP.

Diệp Văn không có lưu giữ đứng lên dự định, dù sao, giờ khắc này ở Thông Thiên Tháp bên trong, không biết còn có bao nhiêu nguy hiểm.

"Hệ thống, ta phải đem Võ Thần lĩnh vực lại tăng cấp một!"

Diệp Văn tài đại khí thô nói.

"Hệ thống nhắc nhở, cần EXP hai mươi vạn, xin hỏi chủ ký sinh có hay không muốn Sỏ Nợ?"

Diệp Văn sắc mặt cấp tốc đem đen tới.

"Thảo! Làm sao như thế quý!"

"Võ Thần lĩnh vực coi như là bình thường Võ Thần cũng không có thể có được, tự nhiên là rất đắt, càng không cần phải nói vẫn là độ không tuyệt đối bậc này đỉnh cấp Võ Thần lĩnh vực."

Hệ thống khinh bỉ nói.

"Hệ thống nhắc nhở, kiến nghị chủ ký sinh đem Ngũ Cấp trạng thái Huyền Quy Thuần đổi lấy thành Ngũ Cấp trạng thái Huyền Vũ quy rắn khiên, là chính xác nhất lựa chọn."

"Huyền quy? Huyền Vũ có cái gì bất đồng sao?"

Diệp Văn hỏi.

"Huyền Vũ chính là huyền quy tối chung cực hình thái, lại như là rắn hóa mãng, mãng Hóa Giao, giao hóa long giống nhau."

"Hơn nữa, Huyền Quy Thuần chỉ có thể phòng ngự không thể công kích, thế nhưng Huyền Vũ quy rắn khiên nhưng có thể phát động Vũ Vương một đòn toàn lực, xin mời chủ ký sinh lựa chọn!"

Diệp Văn nhìn trên tay Huyền Vũ quy rắn khiên đều sắp muốn khóc, chỉ là đem Huyền Quy Thuần trao đổi thành Huyền Vũ Thuần liền cần 50 ngàn EXP.

Diệp Văn nhìn mình còn sót lại 3 vạn EXP, không khỏi than dài một tiếng: "Nhân sinh lên lên xuống xuống, thật con bà nó nhanh a!"

Ngắm lại mới vừa rồi còn là tay cầm hơn 40 vạn đại phú ông, hiện tại lập tức trở lại trước giải phóng, Diệp Văn thực sự là khóc không ra nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90 :tiền đặt cược, song bào thai tỷ muội, trong mưa Độ Kiếp

"Ai, mọi người nhanh mua định rồi tay a!"

"Hừm, đúng, nói cũng là nguoi, không muốn hết nhìn đông tới nhìn tây a!"

"Đi lâu lỏng cái gì!"

Lúc này, đại mục phủ sang trọng nhất xa xỉ một toà Đồ Quán bên trong, một cái thiếu niên mặc áo đen tầng tầng chụp được một con thô ráp thủ chương, một mặt phần nộ nhìn trước mặt một cái nam tử.

"Đệt! Nguoi đến muốn mua không mua?"

Nam tử kia một mặt oan ức nói: "Huyền ít, ta cũng không muốn a, chính là tiểu nhân thật không biết nên mua ai vậy!"

Tên là huyền thiếu thiếu niên mặc áo đen lông mày run run lên, một mặt ghét bỏ đáng ghét.

"Quên, bản thiếu chỉ điểm nguoi một chút, liền mua hẩn đi!"

Nam tử theo ánh mắt nhìn tới, thấy là một người thiếu niên, không khỏi thấp thòm hỏi thăm: "Huyền ít, tiểu tử này đáng tin sao?"

Người chung quanh cũng đều nhìn qua, huyền thiếu tên thật quá cách Quán Huyền, chính là toà này Đồ Quán Thiếu Đông Gia, cũng không thiếu tiền, cùng mọi người chỉ là chơi một chút, hơn nữa chưa bao giờ quỵt nợ.

Quan trọng nhất là, bất luận ở huyền thiếu trong tay thắng bao nhiêu, cũng đều sẽ không sau đó phải đi về, người khác nếu như muốn ăn cướp lời nói, nói cho huyền thiếu một tiếng, tới tập con lác đồng hồ bình.

Cho nên, càng ngày càng nhiều mọi người thích cùng huyền thiếu cùng một chỗ chơi đùa.

Không chỉ như vậy, chỉ cần huyền thiếu vừa mở tâm hoặc là không cao hứng thời điểm, thường thường đều sẽ tổng xuất sau cùng một cái sòng bạc tiền đặt cược, Mỹ Danh viết, để những nội khổ đó đều người thua hòa, có thể cảm một chút Lộ Phí về nhà. . .

Tuy nhiên tổng mà nói, mọi người vẫn thua nhiều thắng ít, có thể huyền thiếu chung quy lưu một chút hi vọng sống, hơn nữa, huyền thiếu thắng luôn những thế gia đó thiếu gia, đại phú hào tiền.

Càng quan trọng là, thường thường sẽ giống như vậy chỉ điểm một chút, để mọi người thắng tiền. . .

Cũng chính là như vậy, nghe huyền thiếu chỉ điểm, mọi người mới sẽ chăm chú nhìn qua.

"Huyền ít, tiểu tử này có lai lịch gì sao? Thật giống chưa từng nghe tới a?"

Một giờ thường tới đánh cược gia hỏa, cùng huyền thiếu cũng coi như là Lão Thực Nhân, lớn mạnh dũng khí liền hướng về huyền hoi ít hơn nói.

Quân Huyền cười hì hì, nói: "Các ngươi cũng chớ xem thường thiếu niên này, hán chính là năm nay sư bảng một!"

"Cái gì?"

"Sư bảng một?"

"Thật trẻ tuổi a!"

"Huyền thiếu sẽ không phải gạt chúng ta chứ?"

Người chung quanh đều hét lên kinh ngạc thanh, nam tử kia càng là nghi hoặc hỏi.

Đùng!

Quân Huyền không chút khách khí vỗ một cái nam tử cái trán, khinh thường nói: "Lừa các ngươi? Có cái gì đáng giá ta lừa?"

"Cũng là! Huyền thiếu lúc nào đã lừa gạt chúng ta a? Ta heo Đại Tráng mua!"

Ở Quân Huyền ánh mắt ra hiệu bên dưới, một cái mập mập đại hán mạnh quát to, đề lên "Toàn bộ" dòng dõi.

"Mọi người nghe huyền ít, tổng không có sai!"

Mọi người nhìn này một đồng Nguyên Thạch, đều lộ ra tham lam ánh mắt.

"Hừ hừ! Các ngươi hâm mộ chứ? Ai kêu các ngươi lần trước không nghe huyền thiếu lời nói?"

Heo Đại Tráng đắc ý cười, cả người thịt béo run lên một cái, rất có tiết tấu.

"Được! Ta mua!"

"Chúng ta cũng mua!"

Đùng đùng đùng!

Trong nhất thời, mọi người đem Nguyên Thạch đề lên thiếu niên kia, sư bảng một, Diệp Văn!

"Quân Huyền, cái tên nhà ngươi thật là không tiền đồ, lừa những quý nghèo này Nguyên Thạch!"

Bất thành linh, cùng nhau châm chọc tiếng cười lạnh vang lên, chỉ thấy một cái thanh niên mặc áo trắng mang theo hai vị thiếu nữ xinh đẹp ngạo nghễ đi tới.

"Vương Thành!"

"Đó là đại mục phủ công tử nhà họ Vương, có người nói, bây giờ đã là nửa bước Vũ Tôn!"

"Tê, thiên phú kinh người a!"

Chu vi dân cò bạc nhóm đều thất thanh hô, đại mục phủ Vương gia đối với bọn họ mà nói, tuyệt đối là thật chính "Đại nhân vật" !

"Vương Thành, ngươi hôm nay có phải là ăn cú? Miệng làm sao như vậy thú?"

"Muốn mua liền mua, không mua liền cho bản thiếu cú!"

"Quân Huyền, ngươi muốn tìm chết đúng không?"

Vương Thành khí hét lớn một tiếng.

Ầm!

Chính là, Quân Huyền chỉ là cười lạnh, sau khi, khá nhiều hắc y nhân bất tri bất giác liền đem Vương Thành cho vây lại.

Vương Thành sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, "Ngươi là muốn cùng ta Vương gia khai chiến không?"

"Ha ha, ở bản thiếu trên địa bàn cũng dám giương oai? Đến là ai chán sống oai?"

Quân Huyền lười biếng cười ha ha,

"Bản thiếu không công phu cùng ngươi mò mẫm trứng, không mua lời nói, cách bản thiếu xa một chút, tình vừa thấy được ngươi, bản thiếu đã nghĩ phun!"

Nghe Quân Huyền mấy câu nói, Vương Thành sắc mặt khí đỏ bừng, giận dữ cười nói: "Ta mua! Ép Tiểu Kiếm tông Tung Vân 10 vạn đồng trung phẩm Nguyên Thạch!"

Lạch cạch!

Vương Thành ném ra một cái trữ vật giới.

Trữ vật giới có một đến cửu giai, Vương Thành trữ vật giới là tam giai Nguyên Khí, không gian chứa đồ có thể thả xuống được ba đầu Mãng Ngưu, giá trị một khối thượng phẩm Nguyên Thạch, một triệu hạ phẩm Nguyên Thạch, một ngàn trung phẩm Nguyên Thạch.

10 vạn đồng trung phẩm Nguyên Thạch cũng tương đương với một trăm khối thượng phẩm Nguyên Thạch, tiền đặt cược này cũng không nhỏ a. . .

Quân Huyền mị mị hai mắt.

"Làm sao, đại danh鼎鼎 quân ít, chẳng lẽ không dám tiếp sao?"

"Chuyện cười, chỉ cần ngươi ra lên, bản thiếu liền dám tiếp!"

Lời này nói bá khí, căn bản là không đem đại mục phủ Vương gia để vào mắt.

Tất cả mọi người một bộ xem kịch vui bộ dáng, quá cách Đồ Quán ở bên ngoài thực lực cùng Vương gia gần như, chính là, xem huyền thiếu như vậy là ăn chắc Vương gia a.

"Hiện tại ngươi phải ý đi, chờ chút thì có ngươi khóc!"

Vương Thành trong lòng âm thầm cười lạnh.

Quân Huyền mở là lấy đại mục Phủ Thiên con cung có thể xông qua mấy tầng Thông Thiên Tháp làm tiền đặt cược.

Chẳng hạn như, Tiểu Kiếm tông Tung Vân hẳn là nửa bước Vũ Tôn thực lực, thông qua tam tầng, Quân Huyền muốn bồi tiền đặt cược gấp đôi, thông qua tứ tầng thì cần muốn bồi bốn lần.

"Công tử, lấy Tung Vân thực lực thông qua tam tầng là dễ dàng, ngươi cần gì tiếp được tiền đặt cược này, lão gia biết sẽ không cao hứng."

Ở quá cách Quân Huyền sau người, một ông già cong lưng nói.

"Bản thiếu cũng là nhìn hẳn rất khó chịu! Còn có, chỉ cần bản thiếu ta không muốn, ai bắt ta đồ vật, hẳn nhất định phải gấp mười lần phun ra!"

"Coi như để hẳn chiếm một lần tiện nghi làm sao? Sau khi, ta sẽ để hẳn đem Vương gia tư sản đều cho bại quang!"

Nghe đến đó, lão già mới không có nhiều lời, hẳn tin tưởng chính mình công tử thủ đoạn.

"A ——"

Đột nhiên, hai đạo kinh thiên động địa thê lương tiếng quát tháo vang lên, ở đại mục phủ mỗi người đều cơ hồ có thể nghe được thanh âm này bên trong bi thương, tuyệt vọng tâm tình.

Ầm! Ầm!

Phương xa, hai đạo Cuồng Bạo khí thế nhất thời hé mở mà ra, sau khi, biến mất không còn tăm hơi.

Nghe được thanh âm này, Quân Huyền lộ ra tựa như cười mà không phải cười, vừa nãy hai người, một là gia gia chủ, một là xem trọng Tung Vân vị kia

Kiểm đạo Tông Sư.

Giờ khắc này, hai người đồng thời nổi điên, vậy khẳng định là Tung Vân có chuyện.

"Không được!"

Vương Thành cũng vô ý thức lùi về sau một bước, trong lòng hoảng loạn đứng lên.

"Sự tình điều tra rõ ràng chưa?"

Thích thích!

Lúc này, một người áo đen hướng về Quân Huyền quỳ xuống tới.

"Về thiếu gia lời nói, theo người nhà nói, là bọn họ công tử Tung Vân thần hồn mệnh bài nát."

"Không thể!"

Vương Thành thất thanh hô, "Hắn chính là Tiểu Kiếm tông, làm sao sẽ chết?"

"Hắn là lúc nào chết? Là thông qua tam tầng sau, ở Thông Thiên Tháp tứ tầng chết sao?"

"Không, Tung Vân là ở Thông Thiên Tháp nhị tầng chết đi. Bị cái kia sư báng một, Diệp Văn giết chết!"

Nghe nói, Vương Thành con mắt trừng Lão Đại.

"Ngươi gạt ta! Cái này, làm sao có khả năng! Ngươi nhất định đang gạt ta! Muốn ngốn sạch ta Nguyên Thạch sao!"

"Đủ!"

Quân Huyền đột nhiên hét lớn một tiếng, "Vương Thành, đừng làm cho ta coi khinh ngươi! Ngươi không là có truyền tin phù sao? Đại khái có thể hỏi một chút, Vương gia ngươi người, xem có phải là ta người ở lừa ngươi!"

Vương Thành mạnh ngẩng đầu, hiểu được, nhất thời lấy ra truyền tin phù, chỉ chốc lát sau, Vương Thành tay trở nên run rẩy lên, a một tiếng hét lớn, đem truyền tin phù cho xé xác!

Hiển nhiên, hắn biết đáp án!

"Khà khà, ngươi Nguyên Thạch ta liền vui lòng nhận!"

Quân Huyền phát phát tay, thì có người tiến lên muốn đem cái này Nguyên Thạch cho lấy đi.

"Chậm đã!"

"Làm sao? Ngươi muốn đổi ý hay sao?"

"Không phải, ta muốn tiếp theo đánh cược!"

Vương Thành con ngươi đỏ bừng nói.

"Như vậy a, ngươi tùy ý, tuy nhiên, tiếp đó, ngươi muốn ép ai đó!"

"Ta muốn ép tiểu tử này, không thông qua Tứ Quan!"

Hắn góp ý là Diệp Văn!

"Há, không biết ngươi có cái gì tiền đặt cược?"

"Hai anh em sinh đôi này tỷ muội!"

Vương Thành chỉ vào Nha Bách Tử hai tỷ muội nói.

Quân Huyền nhìn, sau đó gật gù đầu nói: "Được rồi, lấy nàng nhóm sắc đẹp, ta coi như ngươi hai mươi vạn khối trung phẩm Nguyên Thạch!"

"Đây là không phải quá ít?"

"Ngươi có thể mang các nàng đưa đến Thiên Thượng Nhân Gian đi, xem sẽ có hay không có như thế giá cao!"

"Ta đây là xem ở các nàng vẫn còn thân xử tử, hơn nữa là song bào thai tỷ muội, có khả năng tu luyện đặc thù song tu công pháp, bằng không, hai cái nho nhỏ Vũ Đồ nữ tu có tài cán gì trị nhiều như vậy Nguyên Thạch?"

". . . Tốt lắm, thành giao!"

Nha Bách Tử hai tỷ muội lúc này vừa phản ứng kịp, biết được Vương Thành càng đem tự thân hai người xem là tiền đặt cược, nhất thời sợ đến bại liệt, may là hai người dựa vào nhau, mới không có xấu mặt.

"Tỷ, đều do ngươi! Đã sớm nói cho ngươi, hấn không phải người tốt!"

"Ai. . ."

Nghe muội muội Nha Yên Tử lời nói, Nha Bách Tử cay đắng than thở một tiếng, lúc trước, nàng như thế nào biết Vương Thành chính là một người như vậy cặn bã?

Thông Thiên Tháp nhị tầng.

Diệp Văn giờ khắc này nhưng là không có đem Huyền Vũ Thuần một lần nữa bỏ vào hệ thống bên trong.

Mà chính là liền như vậy cầm trong tay.

Oanh long!

Đột nhiên, phía trên bầu trời tầng mây lẫn lộn, điện quang ngang dọc.

Diệp Văn nghe tiếng nhìn lại, nhưng là nhìn thấy một con mưa giao đang tránh né này kinh người điện quang.

"Đây là ở đây. . . Độ Kiếp?"

Diệp Văn đầy mặt vẻ ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91 :người dám giết ta?

Vũ Tu Độ Kiếp tối thiểu muốn đạt tới Vũ Sư đỉnh phong, cũng chính là đột phá tới Vũ Tôn, thiên đạo mới sẽ giáng hạ lôi kiếp.

Cùng này đối ứng với nhau, hung thú đột phá tam giai cũng sẽ giáng hạ lôi kiếp.

Mà nơi này là Thông Thiên Tháp nhị tầng, có khả năng tới nơi đây đều là Vũ Sư người nổi bật, thậm chí còn có tu vi càng sâu Vũ Tôn, hoặc là Võ Tông cường giả đến.

Cho nên, Thông Thiên Tháp nhị tầng hung thú không có Nhị Giai, đại bộ phận đều là tam giai đỉnh phong.

Những này mưa thú tồn tại mục cũng là ngăn cản những thực lực đó nhỏ yếu, thiên tư không đủ Vũ Tu.

Mà thiên chi kiêu tử nhóm thực lực cường hãn, vượt cấp giết địch cũng không thành vấn đề, tam giai đỉnh phong mưa thú tự nhiên cũng ngăn cản không bọn họ cước bộ.

Vang ầm ầm!

Tiếng sấm càng lúc càng lớn, một cái nào đó thời khắc, thiên địa bỗng nhiên nổ lên một trận bùm bùm điện quang.

"Rống! ! !"

Chợt, hết đợt này đến đợt khác mưa thú gầm gào thanh cũng chấn động thiên địa.

Bạch! Bạch! Bạch!

Từng đạo bóng người thoáng hiện mà ra, nhìn những kia bị lôi kiếp bỏ thoi thóp hung thú nhóm, lẫn nhau đều lộ ra tham lam ánh mắt.

"Giết a! Chỉ cần giết chết một con tam giai đỉnh phong mưa thú, liền có thể thông qua nhị tầng khảo hạch!"

"Giết! Giết! Giết!"

"Giết sạch bọn họ!"

Rõ ràng không phải một lần đi tới Thông Thiên Tháp nhị tầng Lão bọn tài xế đều tức giận gào thét, cổ động càng ngày càng nhiều mọi người chém tới trước giết những mưa đó thú.

Ở Thông Thiên Tháp nhị tầng là tuyệt đối không có tứ giai hung thú tồn tại, cái này không phù hợp quy định, quy tắc không cho phép, tự nhiên cũng không có mưa thú năng đủ thành công vượt qua lôi kiếp.

Hơn nữa, những hung thú này thực lực là tam giai đỉnh phong, có thể so với Vũ Tôn viên mãn, coi như là tầm thường Vũ Tôn cũng không phải chúng nó đối thủ, cho nên, giờ khắc này là chém giết chúng nó thời cơ tốt nhất.

Đương nhiên, coi như như thế, cũng không thể khinh thường, cho nên những Lão đó bọn tài xế mới sẽ cổ động mới tới tiến lên giết chết những thú dữ kia, mà bọn họ thì lại vừa vận ngư ông đắc lợi. . .

Vút!

Thân hình liên tiêm, Diệp Văn mục tiêu là con kia khoảng cách gần hần mưa giao.

"Rống!"

Này con mưa giao tự nhiên chưa thành công vượt qua lôi kiếp, cả người bị điện quang bổ cháy đen không ngớt, thế nhưng, cho dù mưa giao đã trọng thương, nó cũng không hề từ bỏ sinh tồn cơ hội.

"Rống ~!"

Một tiếng gầm nhẹ, mưa giao mở ra miệng rộng, từ bên trong phun ra từng đạo cột nước.

"Đến rất đúng lúc!"

Diệp Văn trong mắt hết sạch lóe lên, Thiệu Hoa thần kiếm che ở trước người, sau khi, Hàn Vũ Thần Quyết ở trong lòng vận chuyển, tay trái liền phủ kín dày đặc một tầng băng sương.

"Ầm——"

Nhất chương nện đập đi ra ngoài, hàn khí hóa sương kết băng, đem này từng đạo cột nước đều cho đóng băng.

Thành thạch oanh!

Con kia mưa giao cả người bị Băng Chương bắn trúng, nhất thời, bị oanh lui ra mấy chục xa.

Diệp Văn nhưng là thừa cơ truy kích, giơ lên Thiệu Hoa thần kiếm liên tầng tầng chém đi qua.

Xi!

Vén vén chỉ là trong nháy mắt, này con mưa Giao Thân trên liền thêm ra hơn mười đạo kiếm ngân, cả người che kín miệng vết thương, hư huyền trong suốt chất lỏng tí tách hạ xuống.

Chỉ chớp lát sau, liền héo rút một nửa, trở nên uể oải không phản chấn.

"Mọi người mau nhìn! Tiểu tử kia sắp đem con kia mưa giao giết chết!"

Lúc này, cách Diệp Văn gần nhất một người hô, "Hắn sắp một cái tiến vào Thông Thiên Tháp tam tầng, Thông Thiên Tháp tam tầng bảo vật là cầm một cái thiếu một cái, chúng ta không thể để cho tiểu tử này dễ dàng vào trong!"

"Nói thật hay!"

Vút! Vút ~!

Dứt lời, một chàng thanh niên hét lớn một tiếng, thân thể hóa một luồng ánh kiếm hướng về con kia mưa giao chém tới.

"Đệt!"

Diệp Văn tức giận mắng một tiếng, chính mình cũng sắp đem này con mưa giao đánh chết, người này mới lại đây, là muốn bù nhát đao sao? Thực sự là không đem hấn Diệp Văn để vào mắt a!

Không nói này con mưa giao vẫn là Diệp Văn chính mình con mồi, liền như người kia từng nói, hấn Diệp Văn cũng không muốn người khác so với mình trước một bước tiến vào Thông Thiên Tháp tam tầng.

Cho nên, Diệp Văn trường kiếm vẩy một cái, thân hình vọt mạnh đi, bắn tia người thanh niên kia nam tử.

Àm!

Một tiếng vang thật lớn, kiếm quang phân hóa đi ra ngoài, chàng thanh niên hiện ra thân hình, phần nộ quát: "Ngươi muốn chết sao? Dám ngăn trở ta?"

"Ngốc, bức!"

Diệp Văn lạnh lùng châm chọc nói: "Cái này mưa giao rõ ràng là ta con mồi,

Đến ai con bà nó ngăn trở ai?"

"Thằng nhãi con, ngươi muốn chết! Ta chính là Vũ Tôn cường giả, ngươi thật muốn ngăn trở ta?"

Xèo xèo xèo, chàng thanh niên dưới chân chia bắn ra mấy đạo kiếm quang, đan dệt ở trước người, Vũ Tôn khí thế giương ra không bỏ sót.

"Đây là, mười năm trước sư bảng cường giả Thanh Vân Kiếm! Bây giờ đã là Vũ Tôn Tứ Trọng Thiên tu vi!"

"Có Thanh Vân Tiểu Kiếm vương tự xưng Khánh Vân Phi!"

"Thanh Vân Tiểu Kiếm vương?"

"Không sai, người này chính là Thanh Vân Kiếm tông tông chủ đệ tử thân truyền, bởi vì Thanh Vân Kiếm tông tông chủ đạo hào Thanh Vân Kiếm vương cho nên, là Thanh Vân Tiểu Kiếm vương!"

Người chung quanh không khỏi bắt đầu nghị luận, người nói chuyện ngữ khí cũng không khỏi mang theo hăm dọa ghen ghét.

Dù sao, một đời Kiếm Vương đệ tử thân truyền, thân phận này có thể so với một phù thiếu chủ.

Bởi vì, đại mục phủ Phủ Chủ cũng tuy nhiên là Vũ Vương cường giả.

Hơn nữa, vẫn không có Phong Hào Vũ Vương!

Căn bản là so không Thanh Vân Kiếm tông tông chủ! Bởi vì hấn chính là Phong Hào Kiếm Vương!

Có Phong Hào Kiếm Vương coi như là ở Vũ Vương bên trong cũng là tài năng xuất chúng, đỉnh phong.

Hướng chi, Thanh Vân Kiếm tông chính là Vương Thành Đinh Cấp Thế Lực.

Bây đại tông môn một trong!

Nghe người chung quanh tiếng bàn luận, Khánh Vân Phi lộ ra tự ngạo thần sắc, giả vờ lãnh ngạo nói: "Hiện tại, biết thân phận ta, ngươi còn không mau rút đi?!"

"Thanh Vân Tiểu Kiếm vương?"

"Không sai!"

Khánh Vân Phi hai tay thả lỏng sau lưng, cước bộ vì thực sự, oanh một tiếng, kiếm quang nhanh chóng bay nhảy lên tới, hóa thành đám Thanh Vân.

"Đây là Thanh Vân Kiếm ý?"

Người chung quanh lại là một tràng thốt lên.

"Không sai, xác thực đủ tiện, trắng trợn tới cướp đồ vật, ngươi không tiện ai tiện? Cái này Tiểu Tiệp vương xưng hào, danh phò thực a!"

Diệp Văn gật gù, chững chạc đang hoàng nói, đầy mặt nghiêm túc: "Ồ tiệp vương trước mặt, tiểu đệ cam bái hạ phong, thế nhưng, can hệ trọng đại, xin thứ cho tiểu đệ không thể nhường cho cái này điều mưa giao, tin tưởng lấy tiệp vương bản lĩnh!"

"Định có khả năng nhanh hơn tiểu đệ chém giết một cái mưa thú!"

"Ngươi dám sỉ nhục ta?"

Nghe lâu như vậy, Khánh Vân Phi còn tưởng rằng Diệp Văn thật đang hãi sợ chính mình, cho đến cuối cùng một câu nói, hắn mới rõ ràng Diệp Văn nói không phải cái kia kiếm! Là cái này tiện!

"Tiểu quý, đi chết đi cho ta!"

"Thanh Vân Kiếm ý!"

Àm!

Khánh Vân Phi cước bộ một bước, thân hình như lợi kiếm giống như bắn ra!

Tuy nhiên Diệp Văn không chút lo lắng cho mình, chính là giờ khắc này nhìn thấy Khánh Vân Phi công kích, sắc mặt cũng không khỏi hiện ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

Không hổ là bị phong hào Kiếm Vương thu làm đệ tử thân truyền gia hỏa, cái này một tay thật không đơn giản a!

Chỉ thấy, Khánh Vân Phi thân ảnh trở nên mờ lung như có như không đứng lên, giống từng đoá từng đoá Thanh Vân.

Cả người kiếm mang bay ngang, đem Vũ Tôn Tử Trọng Thiên tu vi thi triển đến mức tận cùng!

"Đệt, Đệt, đây là ngươi buộc ta!"

Diệp Văn hừ hừ nói thầm một tiếng, hung hãn lấy ra sau lưng Huyền Vũ quy răn khiên, vừa nẩy bởi vì ở đối phó trọng thương mưa giao, Diệp Văn khinh thường lấy ra Huyền Vũ Thuần, mới sẽ đem Huyền Vũ Thuần đặt ở sau lưng.

Thế nhưng, thời khắc này, lại cố không được nhiều như vậy, Diệp Văn cảm thuận chặn lại, chỉ nghe "Coong" một tiếng vang thật lớn!

"Oanh —— "

Khánh Vân Phi trường kiếm trong tay lập tức bị một luồng cự đại lực lượng bắn ngược cho va nát.

"Đây là. . . Cái gì quy khiên?"

Khánh Vân Phi nhìn trong tay nát kiếm, đều há hốc mồm.

"Đến trong địa phủ chính mình đoán đi!"

Nghe nói, Diệp Văn cười gằn một tiếng.

"Ngươi dám giết ta?"

Khánh Vân Phi có vẻ rất không thể tin tưởng, "Lão sư ta là Phong Hào Kiếm Vương! Thanh Vân Kiếm vương!"

"Đệt, muốn chết vẫn như thế nhiều lời!"

Diệp Văn căn bản không có nghe hắn nói chuyện, trực tiếp cầm lấy Huyền Vũ Thuần đập ầm ầm xuống.

Oanh long!

Khánh Vân Phi cả người đều bị đập vào trong mặt đất, chết không thể lại chết.

Thời khắc này, tất cả mọi người ngây ngốc nhìn Diệp Văn, mỗi người trên mặt đều là một bộ "Ngươi làm sao thật sự dám giết hắn?" Biểu hiện. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92 :các vị đang ngồi ở đây, đều là gà cay!

Thật giết. . .

Trong nháy mắt, Thông Thiên Tháp nhị tầng trở nên vô cùng yên tĩnh, mỗi người nhìn Diệp Văn hãy cùng xem người điên.

Thanh Vân Kiếm Tông Thân truyền đệ tử, người này lại còn nói giết liền giết?

Đây là hoàn toàn không đem Thanh Vân Kiếm tông đề vào mắt a!

"Tê —— "

Từng trận hít vào hơi lạnh tiếng hít thở không ngừng vang lên, mọi người chỉ cảm thấy thấy lạnh cả người từ chân vọt tới xương sống nơi, sau cùng tới đại não, khiến người cảm thấy trống rỗng.

Cùng lúc đó, một cái tướng mạo có chút giả dối nam tử chính lén lén lút lút lui về phía sau đi, hẳn chính là vừa nãy một cái phát hiện Diệp Văn sẽ phải giết chết một con mura giao gia hỏa.

Cũng chính là hẳn hết to, khiến cho Tiểu Kiếm Vương Trùng lại đây, có thể nói, Tiểu Kiếm vương chết, hẳn cũng có một nửa trách nhiệm.

Xông lón như vậy họa, hẳn hiện tại chỉ muốn lui ra Thông Thiên Tháp, xa xa thoát đi tuyệt Vực vương quốc.

"Đứng lại!"

Đột nhiên, cùng nhau tiếng hét lớn vang lên, sợ đến nam tử này cả người run lên, lập tức, nhưng là mạnh tăng nhanh tự thân tốc độ!

"Hiện tại muốn đi? Không cảm thấy trễ một chút sao?"

Diệp Văn cười lạnh một tiếng, mũi chân nhẹ chút, xèo xèo xèo, thân hình hẳn lại như là quỷ mị giống như vậy, phiêu dật đi tới sau lưng người kia, ngay tiếp đó, cùng nhau cương mãnh chương ấn đánh ra!

Ầm!

Không nghi ngờ chút nào, người kia căn bản không phải Diệp Văn đối thủ, không có một tia sức phản kháng, thế nhưng, ngay ở Diệp Văn nhất chương đem hẳn đánh gục thời điểm.

Xoạt xoạt xoạt, vang lên một mảnh tiếng xé gió, không đếm được kiếm quang, đao mang, quyền ảnh, hướng Diệp Văn trên thân đập tới.

Phốc!

Diệp Văn bởi vì căn bản cũng không có dự liệu được sẽ có nhiều như vậy người đánh lên hẳn, cho nên, hẳn ở trong nhất thời tuy nhiên né qua trên thân chỗ yếu, không có bị một kích miểu sát.

Có thể khắp toàn thân từ trên xuống dưới cũng vẫn là ai khá nhiều dưới, miệng vết thương phổ biến cả người, lít nha lít nhít, nhìn qua phi thường dọa người.

"Các người tại sao phải làm như vậy?"

Diệp Văn cắn răng nói, hẳn thật muốn không thông, dù sao, cũng không có oan không thù.

"Khà khà, tại sao? Người giết Tiểu Kiếm vương, người nói mọi người chúng ta nếu như giết người chết lời nói, lại đem người thi thể đưa cho Thanh Vân Kiếm tông, Thanh Vân Kiếm vương có thể hay không rất cao hứng?"

"Tiếp đó, triệu chúng ta tiến vào Thanh Vân Kiếm tông cũng không phải không thể, lại nói, coi như không phải như vậy, có thể chúng ta là Tiểu Kiếm vương báo thù, Thanh Vân Kiếm vương sẽ hẹp hòi sao?"

"Hơn nữa, chúng ta cũng không sợ quit nợ, dù sao, người ở đây cộng lại đều có hơn trăm cái! Liền không tin hẳn sẽ đem chúng ta những người này đều cho giết!"

Không cần Diệp Văn nói thêm nữa chút gì, những người này liền đem tiền căn hậu quả đều nói tới một rõ hai ràng.

Hơn nữa, hẳn rõ ràng đây đều là cố, nguyên nhân thực sự là Huyền Vũ quy rấn khiến, từ bọn họ tham lam trong ánh mắt, Diệp Văn liền biết hết thảy.

"Khà khà, các người lại là đánh không sai bản tính, thế nhưng, các người liền không suy tính một chút hậu quả sao?"

"Hậu quả? Hậu quả cũng là người tiểu tử này bị chúng ta vây công chỉ từ!"

Mấy người đều càn rỡ cười to lên, căn bản là không thèm để ý nhiều như vậy người vây công một cái phù không phù hợp đạo nghĩa.

Diệp Văn ánh mắt dần dần trở nên băng lãnh đứng lên, hẳn cùng những người này không phải là ở nói chuyện phiếm, Diệp Văn thừa dịp ở cùng bọn họ tán gẫu thời điểm, tiêu phí 3 vạn EXP đổi lấy một viên Đại Hoàn Đan.

Đại Hoàn Đan nuốt vào trong bụng, Diệp Văn thương thể dần dần khôi phục đứng lên.

Chỉ thấy Diệp Văn nửa quỳ thân thể chậm rãi đứng nghiêm đứng lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn những người này, ánh mắt của hắn thật giống như đang nhìn người chết!

"Xảy ra chuyện gì?"

"Hắn làm sao đứng lên? Cũng không có nhìn thấy hắn dùng Liệu Thương Đan Được a!"

Rất nhiều người đều kinh ngạc nhìn Diệp Văn, bọn họ cũng không biết Diệp Văn đổi lấy sau khi thành công, hệ thống trực tiếp đem đan dược bỏ vào Diệp Văn trong miệng.

"Không được! Nhìn hắn bộ dáng chính đang chậm rãi khôi phục lại, chậm thì sinh biến, vẫn là vội vàng đem tiểu tử này giải quyết đi đi!"

Có lão thành Vũ Tu khiếp đảm đứng lên, khởi động mọi người mau mau đem Diệp Văn giết chết.

"Ha-Ha, sợ cái gì, chúng ta có nhiều người như vậy còn có thể sợ hãi hắn tên tiểu tử này?"

"Coi như hắn là tuyệt đại thiên kiêu, giờ khắc này cũng chỉ có mặc chúng ta lăng nhục, đạp ở dưới chân!"

Có người ghen ghét Diệp Văn thiên tư,

Dù sao, Diệp Văn có khả năng giết chết Tiểu Kiếm vương đã chứng minh chính mình, không nói lấy Vũ Sư viên mãn vượt cấp chém giết một tên Vũ Tôn Tử Trọng Thiên.

Chỉ bằng như thế tuổi trẻ một cái Vũ Sư viên mãn, cũng là làm người cực kỳ hâm mộ a.

"Ha ha, ta không phải ở tranh đối với các ngươi bên trong một cái, ta nghĩ nói là, các vị đang ngồi ở đây, ở trong mắt ta, đều là gà cay!"

Lúc này, Diệp Văn lại đứng nghiêm, ánh mắt bề ngạo khinh thường, cuồng ngạo mở miệng nói, giọng nói kia cỡ nào một cái hung hăng đến!

Bầu không khí vắng lặng một hồi. . .

Hiển nhiên, không có ai dự liệu được Diệp Văn sẽ ở bức này bị mọi người vây quanh tình huống, nói ra bức này cần ăn đòn lời nói tới.

"Khà khà, tốt rất! Thực sự là anh hùng xuất thiếu niên a!"

"Chỉ là không biết, các hạ bản lĩnh có thể hay không như người miệng lưỡi giống nhau lợi hại. . ."

Vẫn không có mấy người nói xong, Diệp Văn nhưng là nhanh như tia chớp lao nhanh đi ra ngoài, ở dưới chân, có một đóa vân vụ sinh ra. . .

Vút!

Diệp Văn chân đạp Cân Đầu Vân, một cái nháy mắt liền vọt vào trong đám người.

"Đệt! Tiểu tử này quá kiêu ngạo, lại vẫn dám động thủ trước?"

Mọi người lập tức liền vỡ tổ, dồn dập sử dụng các loại chiêu số, rầm rầm rầm, trong nháy mắt, như sấm rền nổ vang thanh liên tiếp không ngừng vang lên.

"Các ngươi còn muốn vây công lão tử? Mở to hai mắt ngắm nghía cẩn thận đi!"

Quy một đạo!

Ở tất cả mọi người có lưu bài thời điểm, Diệp Văn nhưng là không chút khách khí toàn lực mở ra trong cơ thể đan điền khí hải, đem Long Tượng Già Diệp Thể cùng với quy một đạo vận chuyển tới cực hạn!

Oanh long!

Trả lại cùng nhau trước mặt, những công kích đó liền như trâu đất xuống biển giống như vậy, dồn dập chìm vào Diệp Văn trong cơ thể, không có cho Diệp Văn tạo thành nửa điểm thương thế!

". . . ? ?"

Tất cả mọi người xem ngốc, làm sao cũng không tin Diệp Văn ở đây sao Cuồng Bạo công kích Hạ Đô sẽ không mất một sợi tóc!

"Các chú nhóc! Hiện tại tới phiên Diệp ba ba đánh các người!"

Diệp Văn hét lớn một tiếng, toàn thân phóng ra tia sáng chói mắt, sau khi, phốc phốc phốc, không đếm được lưu quang lao ra trong cơ thể, hướng trong đám người đập ầm ầm đi!

"Không được, mọi người nhanh tản ra! Đây là chúng ta vừa nãy chiêu số!"

Có mắt sắc người xuyên thủng những này lưu quang.

Thế nhưng, Diệp Văn nhưng là mặc kệ chút nào, cũng không nhìn những công kích đó thương tổn được người không có, tự thân hóa thành một cái Man Long vọt vào trong đám người, tùy ý đầu đá lung tung!

Bang bang ầm!

Chỉ thấy từng đạo bóng người bị Diệp Văn va hướng trên trời, phương xa, mỗi một cái bị công kích được mọi người chỉ ít trọng thương bại liệt, nghiêm trọng đến đâu điểm đều trực tiếp chết đi!

Cùng lúc đó, hệ thống bên trong EXP đó là hung hăng ở tăng vọt a!

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng chủ ký sinh hoàn thành Bách Nhân Trảm, thu được 50 Vạn Kinh nghiệm trị!"

Nghe hệ thống thanh âm đàm thoại, Diệp Văn bỗng nhiên lập tức bình tĩnh lại, không có vừa bắt đầu bị vây đánh loại kia phần nộ.

Ngẫm lại cũng là, nếu là không có những người này chủ động công kích hắn, Diệp Văn muốn đến năm nào tháng nào mới có thể tích góp đủ 50 Vạn Kinh nghiệm trị a!

Đệt! Không mệt!

Diệp Văn trong lòng cảm khái, thuận tay diệt cái kia mưa giao.

"Vang ầm ầm —— "

Trên bầu trời, cùng nhau Bạch Mang bay xuống, bao phủ ở Diệp Văn trên thân, sau đó, lần nữa hóa thành một vệt sáng biến mất không còn tăm hơi. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93 :Âm Dương Kiếm Pháp

Thông Thiên Thập tam tầng.

Vút.

Chỉ thấy một vệt sáng bỗng nhiên bay xuống, ngay tiếp đó, oanh một tiếng vang thật lớn, tầng tầng sóng khí lan rộng, lộ ra một bộ thân ảnh đi ra.

Cái này, tự nhiên là Diệp Văn.

"Hoan nghênh đi tới, Thông Thiên Thập tam tầng."

Ở Diệp Văn còn đang quan sát nơi này thời điểm, một trận giòn vang kèn kẹt ca nỏ lên.

Oanh ——

Một bóng người chậm rãi đứng lên, dành cho Diệp Văn cường đại áp lực.

Diệp Văn ánh mắt quét tới, chỉ thấy người trước mặt tóc trắng như tuyết, là một cái tuổi già lão già.

Người lão già này thân hình cao lớn uy mãnh, hai tay cầm trường kiếm, ánh mắt như đao, lạnh lùng nghiêm nghị nhìn Diệp Văn.

"Tiểu gia hòa, ra tay đi, lão đầu tử đã rất lâu không có cùng người giao thủ."

Lão già tóc trắng chậm rãi đi lại đứng lên, nhìn như bình tĩnh phi thường, thế nhưng, khi này lão già một chân hạ xuống thời điểm, đại địa đều sẽ rung động một chút!

Đùng, đùng . .

Mỗi một bước đều giống như đạp ở Diệp Văn trong lòng, để Diệp Văn cảm nhận được một luồng áp lực cực lớn, Diệp Văn cái trán, trên cánh mũi mồ hôi lạnh không khô một giọt một giọt hạ xuống.

Đùng đất.

Mồ hôi ầm ầm vỡ tan, Diệp Văn nhưng là nhìn thấy vô số kiếm mang thoáng hiện mà ra, chu vi tràng cảnh đột nhiên biến hóa, chỉ thấy Diệp Văn đã đứng ở một chỗ giữa hồ.

Dưới chân hắn, có một tảng đá lớn đang chống đỡ thân thể.

"Thiếu niên, tiếp chiêu đi!"

Không gian lần nữa trở nên vụn vặt đứng lên, lão già tóc trắng cười ha ha một tiếng, hai tay trường kiếm giao nhau phi vũ, chém ra cùng nhau hung mãnh Thập Tự Kiếm quang!

Sát sát sát!

Chỉ thấy hồ nước bên trên cùng nhau thác nước nhất thời bị chém thành hai tiết, uy thế của một kiếm dĩ nhiên cường hãn đến thế.

Vút ~!

Trong phút chốc, Diệp Văn trong cơ thể biểu ra một điểm huyết châu, sau khi, ầm một tiếng nổ bể ra tới!

Ầm! ! !

Diệp Văn ngã xuống, ngã vào giữa hồ.

. . .

Diệp Văn chỉ cảm thấy chính mình chết đi, nhưng dường như lại không thể, bởi vì hắn còn có ý thức, chính là, hắn làm thế nào cũng động không, chỉ có thể mặc cho chính mình không nhúc nhích nằm trên mặt sông.

Độc ác ánh mắt trời, nhu hòa ánh trắng mỗi ngày đều chiếu rọi ở trên người hắn.

Khiến Diệp Văn da thịt cũng dần dần trở nên da bị nê đứng lên, càng làm cho Diệp Văn chật vật là, là đang bị chiếu rọi xuống cần thiết chịu đựng thống khổ.

Mà Long Tượng Già Diệp thể cũng ở trong quá trình này từng bước từng bước tan rã. . .

Trên mặt sông đột nhiên xuất hiện một đám lớn hắc ảnh, chỉ thấy vô số Thực Nhân Ngư cắn xé Diệp Văn da thịt, máu tươi nhuộm đỏ mặt nước.

Diệp Văn biểu tình dần dần trở nên vụn vặt thống khổ đứng lên.

Đây là, sống không bằng chết, so chết còn muốn thống khổ. . .

Nửa ngày sau khi.

Diệp Văn chỉ còn dư lại một bộ hài cốt, không có nửa điểm sinh khí, chỉ có tuyệt đối âm u hắc ám khí tức.

"Chẳng lẽ, liền chết đi như thế sao?"

Diệp Văn không cam lòng, cũng kỳ quái chính mình cũng biến thành như vậy vì sao còn có ý thức, càng làm cho hắn cảm thấy kỳ quái là, chính mình thần hồn thật giống đều trở nên mạnh mẽ khá nhiều.

Sau đó, Diệp Văn trong lòng tự giễu nở nụ cười, "Đều chịu đựng nhiều như vậy thống khổ, thần hồn không trở nên mạnh mẽ mới có quỷ đây!"

Chỉ là, hắn cũng không biết chính mình còn có thể hay không thể sống sót, hoặc là tử vong. . .

Có lúc, chết thật không đáng sợ, mà chính là đang chờ chết, không có kết quả chờ đợi là dài lâu, cũng là cô tịch. . .

Thái Ly Đồ Quán.

"Ha-Ha, quân thiếu đều lâu như vậy, vẫn không có tin tức, e sợ tiểu tử kia đã chết đi!"

Vương Thành lúc này là cao hứng phi thường, ngồi ở Thái Ly Quân Huyền đối diện, bắt chéo chân, dương dương tự đắc nhìn Thái Ly Quân Huyền.

Đã qua ba ngày, nói như vậy, xong Thông Thiên Tháp thời điểm thời gian dài nhất cũng sẽ không vượt qua khoảng thời gian này, trừ phi chết ở chỗ đó.

"Hắn thật chết sao? Là tên kia không?"

Diệp Văn? Sư bång một, để Nha Yên Tử có chút hoài nghi, chính là, Thiên Cơ Các phát hành tin tức, Diệp Văn chính là Bích Lạc thành người. . .

Nghĩ đến tên kia chết đi, Nha Yên Tử trong lòng không khỏi chật vật đứng lên.

"Chết không phải vừa vắn sao? Tôi thiếu chúng ta sẽ không bị xem là tiền đặt cược đưa ra ngoài."

Nha Bách Tử hé miệng, sau đó cười nói.

"Tỷ,

Ngươi cảm thấy chúng ta lưu lại nơi này kề cận bờ bên cạnh, sẽ tốt hơn sao?"

Nghe nói, Nha Yên Tử trợn trắng.

Nàng trầm mặc. . .

Khoảng thời gian này, Nha Bách Tử cũng rõ ràng Vương Thành làm người, chỉ là, hiện tại các nàng hai tỷ muội cùng phụ thân Chân Vô đường có thể đi.

"Gấp làm gì sao? Ngươi liền điểm ấy tính kiên nhẫn!"

Thái Ly Quân Huyền hừ lạnh một tiếng.

"Vậy ngươi phải chờ tới lúc nào?"

Vương Thành giờ khắc này nhưng là trí tuệ trong tay, trong lòng đã có dự tính bộ dáng, xác thực, thời gian dài như vậy đi qua, hoặc là tới trên một tầng, hoặc là cũng là thất bại lui ra, đương nhiên, cũng có khả năng ở vượt ải bên trong chết đi. . .

Hiện tại Diệp Văn không hề tin tức, hiển nhiên là ở Thông Thiên Tháp bên trong chết đi!

. . .

Ào ào ào!

Thác nước như thủy ngân hạ xuống, khúc xạ ra hào quang óng ánh.

Chỉ thấy trên hồ nước bộ kia khô lâu hốc mắt bên trong, đột nhiên lóe qua hai đạo tinh mang.

Một đám lửa nóng, một đoàn giá lạnh.

Sống hay chết. . .

Âm cùng dương. . .

Oanh long!

Đột nhiên, bộ kia chết đi từ lâu đã lâu khô lâu mạnh đứng lên!

Chỉ thấy cả người lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ mọc ra da thịt, cùng với tóc dài, còn có trở nên càng thêm quang hoa, càng thêm hoàn mỹ, như thoát thai hoán cốt!

Răng rắc!

Trong chớp mắt, Diệp Văn nhanh chóng hướng về hư không nổ ra một quyền!

Rống! !

Chỉ thấy một con Chân Long, Thần Tượng xuất hiện ở Diệp Văn trên đỉnh đầu, phát ra kinh người tiếng gầm gừ!

Long Tượng Già Diệp Thễ, phòng ngự Thòi Kiên như bàn thạch, thân thể như Già Diệp.

Công kích lúc, Long Tượng hám thiên, thần lực Vô Song!

Lúc ẩn lúc hiện chính giữa, Diệp Văn dường như lĩnh ngộ ra Long Tượng Già Diệp Thễ toàn bộ truyền thừa.

Tuy nhiên, Diệp Văn đạt được dù sao chỉ là Tàn Thiên, chỉ là tương đương với Địa Giai Cao Cấp Công Pháp.

"Quên, lần này, ta chiếm được chân chính chỗ tốt không phải là cái này!"

Diệp Văn khòe miệng hơi vênh lên.

"Vang ầm ầm——"

Cũng vào lúc này, bá một tiếng, một bóng người thoắt qua, ông lão tóc trắng kia xuất hiện lần nữa ở Diệp Văn trước mắt.

"Chúc mừng ngươi thiếu niên, ngươi rất tốt dĩ nhiên có thể phá một tia sinh tử huyền bí, cuối cùng được đến Âm Dương Kiếm Pháp."

"Ngươi thông qua Thông Thiên Tháp tam tầng."

"Đánh bại ta, ngươi liền có thể đi vào Thông Thiên Tháp Ngũ Tầng."

Lão già tóc trắng nói.

Diệp Văn cũng biết sự tình khởi nguyên trải qua, cái này Thông Thiên Tháp cũng không đều là khảo hạch cửa khẩu, cũng có khen thưởng, chẳng hạn như Diệp Văn thông qua nhị tầng.

Như vậy, Thông Thiên Tháp tam tầng sẽ dành cho khen thưởng.

Chỉ là, trước hết muốn cùng Thông Thiên Tháp tam tầng Thủ Quan người, cũng chính là ông lão tóc trắng này tranh tài một phen.

Nếu như có chuyện nhờ sinh, ý chí cường đại, như vậy sẽ không phải chết.

Có thể tự nhiên, cũng không có tam tầng khen thưởng.

Ngược lại, nếu như không có mãnh liệt cầu sinh, như vậy sau cùng cũng sẽ bị chết.

Mà cũng có người lại sẽ như lá Vãn như vậy lĩnh ngộ ra Âm Dương Kiếm Pháp.

Một cách tự nhiên liền thông qua Thông Thiên Tháp tam tầng.

Âm Dương Kiếm Pháp tên đầy đủ Âm Dương Sinh Tử băng hòa Vô Song Kiếm Pháp, bởi vì tên quá dài, liền lấy tên là Âm Dương Kiếm Pháp, hoặc là, sinh tử kiếm pháp, băng hòa kiếm pháp.

Nói chung, tên tùy ý.

"Thiếu niên, ngươi hiện tại là lui ra Thông Thiên Tháp, vẫn là tiếp theo chiến đấu với ta?"

"Chiến!"

Nghe nói, Diệp Văn không chút do dự lớn tiếng nói!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94 :người kia là ai?

Vút ~~~!!!

Thê lương tiếng kiếm rít đột nhiên nổ vang ở trên hư không.

Chỉ thấy hư không một trận vận vẹo không ngớt, muôn màu muôn vẻ, cuồng phong mang theo Thủ Quan người thân ảnh trong thời gian ngắn đi tới Diệp Văn trước mặt.

"Thật nhanh!"

Thời khắc này, Diệp Văn hai mắt híp lại đứng lên.

Thủ Quan người thân ảnh như muốn khắc thời gian biến hóa nhiều lần, căn bản là bắt giữ không tới di động quỹ tích.

Coong!

Đột nhiên, song kiếm giao kích, một mảnh tia lửa văng gập nơi.

"Oanh —— oanh —— oanh ——" Thủ Quan người hai tay cầm trường kiếm, thân thể hóa lưu quang, mạnh hướng về Diệp Văn đánh giết tới, song kiếm liên tiếp phi vũ chặt bỏ, tốc độ nhanh khó mà tin nổi.

"Hừ!"

Diệp Văn kêu rên một tiếng, toàn lực ứng phó chống cự, song trường hư không nắm chặt, bá một tiếng, cũng cầm lấy song kiếm.

Này đôi kiếm là do Âm Dương Nhị Khí tạo thành, cùng Diệp Văn tu vi giống nhau, chính là Nhị Giai đỉnh phong Nguyên Khí.

"Xi!"

Không chút do dự, Diệp Văn lúc này nghênh đón, chỉ là Thủ Quan người thực lực thật quá mức cường hãn, ngay từ đầu liền đem Diệp Văn đánh cho từng bước lùi về sau.

"Ngươi liền chút thực lực này sao?"

Bỗng nhiên, Thủ Quan người dừng lại, khinh thường nói: "Nếu như ngươi chỉ có chút thực lực này, như vậy rất không tốt ý tứ, ngươi bị nốc ao!"

"Âm Dương Kiếm Pháp, thập tự Phong Hỏa Luân!"

Ngay sau đó, Thủ Quan người khẽ quát một tiếng, hai tay chậm chậm giơ lên, nhưng cái này ở trong mắt Diệp Văn nhưng là phi thường nhanh, hơn nữa, có vô số đạo hư huyền tay ảnh xuất hiện.

"Ào ào ào!"

Cuồng phong gào thét, Thủ Quan nhân thủ trên một đôi trường kiếm ném mạnh đánh vào cùng nhau, phát ra leng keng một tiếng vang thật lớn, tùy theo, dấy lên mảng lớn hỏa diễm Quang Luân.

Thập tự Phong Hỏa Luân!

Trong tiếng quát khê, Thủ Quan người vội xông đi ra ngoài, chỉ thấy một áng lửa nhanh như tia chớp xẹt qua trời cao, oanh một tiếng, nện xuống ở Diệp Văn trước mặt.

Không sai, là nện xuống ở Diệp Văn trước mặt! Mà căn bản không thể tiến thêm một bước nữa!

Cái gì!

Thủ Quan người con mắt mắt rụt đứng lên, hóa thành to bằng lỗ kim, một mặt kinh hãi nhìn Diệp Văn trong tay khiên!

"Đây là đẳng cấp nào khiên?"

"Ngũ Giai Nguyên Khí, Huyền Vũ quy rấn khiên! Khả khà. . ."

Diệp Văn ngại ngùng cười cười.

"Không thể được sao?"

Diệp Văn một mặt thiên chân vô tà hỏi.

"Có thể!"

Thủ Quan nhân sinh trước cũng là một cường giả, giờ khắc này đối mặt Diệp Văn hỏi lại, sao được nói ra một chữ không. . .

"Tốt lắm, hiện tại tới phiên ta!"

Diệp Văn thân hình hốt nhiên lên ra, nhanh như chớp mà tin nổi, tàn ảnh gần bó xuyên.

"Thập tự Phong Hóa Luân!"

Vút!

Kiểm mang chợt lóe lên, Diệp Văn hai tay trên trường kiếm một cái cả người đều là hỏa diễm, một thanh kiếm trên thân tràn ngập cuồng phong.

Lập tức, đều là vọt lên, quay về Thủ Quan người bạo đập tới!

Không sai, dùng là đập!

Khóe miệng giật giật, Thủ Quan trong lòng người tự hỏi, chính mình thật như vậy làm người chán ghét sao?

Àm! Âm!

Sóng to gió lớn giống như tiếng nổ lớn vang vọng mà lên, xèo xèo xèo, chỉ thấy Thủ Quan người hai tay cấp tốc múa lên, một luồng nóng rực, một luồng giá lạnh khí huyết đổ xuống mà ra.

Rất nhanh, liền đem Diệp Văn công kích cho tan rã đi.

Quả nhiên, gừng càng già càng cay. . .

Diệp Văn trong lòng cảm khái.

"Âm Dương Kiếm Pháp, Âm Miện!"

Diệp Văn đột nhiên hét lớn một tiếng, hai cái trường kiếm trên bao trùm một tầng dày đặc băng sương, cực độ khí tức lạnh lẽo như băng tràn ngập.

"Cái gì? Âm Miện?"

Thủ Quan người con mắt đều sắp muốn xem tròng hạ xuống, nói thật ra, Thông Thiên Tháp ba, tứ tầng cũng là nơi truyền thừa.

Đem Âm Dương Kiếm Pháp cho truyền thừa xuống, dù sao đây là Thông Thiên Tháp, trong này khảo hạch đều là tìm kiếm thích hợp truyền nhân, kế thừa Thông Thiên Tháp chủ nhân Võ Đạo Truyền Thừa.

Có thể nói, đánh tới hiện tại Diệp Văn xem như thông qua cửa khẩu.

Thế nhưng. . .

Chính mình hiện tại đang bị động sát bên công kích, đột nhiên nói ra nguoi thẳng lời như vậy, có thể hay không có vẻ thật mất mặt?

Hơn nữa, tiểu tử này nói không chắc cho rằng lão phu sợ hấn đây. . .

Không được! Làm sao cũng phải đem hấn cho đè xuống đất đánh một phen mới được!

Nghĩ tới đây,

Thủ Quan mặt người trên liền lộ ra âm trầm nụ cười đi ra.

"Âm Dương Kiếm Pháp, Dương Miện!"

Rào.

Một tầng hỏa diễm bỗng nhiên dâng lên trường kiếm bên trên, lập tức, xèo xèo xèo, kiếm quang liên tiếp ra khỏi vỏ, ở trong hư không đâm ra cùng nhau hỏa nhiệt thái dương mũ miện đồ án.

Cùng lúc đó, Diệp Văn Âm Miện cũng hoàn thành.

Oanh long!

Một kiếm đâm ra, mang theo luồng bố âm hàn lực lượng, mà Thủ Quan người cũng không có lùi bước, hung hãn đập vào đi tới.

Phốc phốc phốc. . .

Băng hàn cùng hỏa nhiệt kiếm quang bốn phía bắn toé tán, cuối cùng Diệp Văn Âm Miện vẫn là không chống đối Thủ Quan người Dương Miện, bị cho toàn bộ thôn phệ.

Sau khi, Dương Miện làm như hóa thành cùng nhau thái dương kiếm quang hướng về Diệp Văn bên này xuyên thủng qua tới.

Vút!

Tiếng kiếm rít kinh người.

Nhưng mà, giờ khắc này đã thấy Diệp Văn thuận tay cầm lấy một mặt thuẫn bài, tầng tầng đem mặt trời kia kiếm quang cho đỡ được!

Sau đó, Diệp Văn gặp vẫn không có biến mất, càng là điên cuồng giơ lên thuẫn bài, chụp vỗ cái này Đạo Hỏa nóng kiếm quang.

Rầm rầm rầm. . .

Tuy nhiên một hồi thời gian, cái này hỏa hồng sắc kiếm quang rốt cuộc bị tiêu diệt.

Thế nhưng, Diệp Văn nhưng không có giảng hoà!

Ở Diệp Văn trong lòng, nếu muốn tới Ngũ Tầng Thông Thiên Tháp, bắt được thần vật, hẳn cho rằng, nhất định phải canh gác quan người cho đánh bại, hoặc là tiêu diệt!

"Huyền Vũ Quy Xà Thuần Chi Xà Mâu!"

An tĩnh bên trong không gian, bỗng nhiên vang lên Diệp Văn bình thần thanh âm đàm thoại, sau khi, chỉ thấy Huyền Vũ quy rắn khiên thượng diện rắn điều chậm chậm nhúc nhích đứng lên, sau cùng vút một tiếng!

Biến thành một cây lợi mâu xuyên qua hư không mà đi!

"Đây là vật gì?"

Thủ Quan người còn không rõ cái này Xà Mâu làm sao sẽ cho chính mình mang đến một luồng cảm giác sợ hãi, liền bị Xà Mâu bắn trúng, hóa thành lộn lầy tinh quang sụp đổ.

Sau cùng, chỉ có một khối kết tinh tiến vào Diệp Văn chỗ mi tâm.

"Đây là, Âm Dương Kiếm Pháp truyền thừa kết tinh?"

Chỉ chớp lát sau, Diệp Văn mở hai mắt ra, không nhẫn nại được trong lòng cuồng hí.

Vừa nãy Thủ Quan người thật là toà này Thông Thiên Tháp chủ nhân một tên Kiếm Thị, cũng tương đương với một nửa đệ tử các loại.

Lúc trước Thông Thiên Tháp chủ nhân đã đi tới Vũ Thần Chi Cảnh, tại sắp rời đi thời gian, liền chế tạo cái này một toà Thông Thiên Tháp.

Đáng tiếc, rất nhiều năm đi qua, cái này Thông Thiên Tháp cũng chỉ có Ngũ Tầng. . .

Đem này truyền thừa kết tinh tiêu hóa một chút sau, Diệp Văn tâm tình lần nữa kích động đứng lên, đánh bại Thủ Quan người có thể coi là thông qua Thông Thiên Tháp tứ tầng.

Ngũ Tầng cũng là tầng cuối cùng!

Nơi đó có Thần vật!

Oanh long!

Một vết sáng phá không mà đi. . .

Thái Ly Đồ Quán.

"Đã đến giờ!"

Vương Thành chợt đứng lên, khinh thường hừ lạnh một tiếng, "Huyền ít, hiện tại ngươi sẽ không phải nói cho ta còn muốn các loại chứ?"

Tuy nhiên rất không tình nguyện, nhưng Quân Huyền cũng biết sự tình nặng nhẹ, phá hư Thái Ly Đồ Quán danh dự là muốn không được. . .

"Cho hấn tính tiền!"

Thái Ly Quân Huyền phất tay áo đứng dậy.

"Xem ra là ta mất mùi, chỉ là không nghĩ tới sư bằng một hồi là này sao cái mặt hàng!"

Xông Thông Thiên Tháp thực không cần bao nhiêu cường thực lực, chỉ là xem thiên phú.

Dù sao, đây là truyền thừa tháp.

Sư bằng lần nữa nói thế nào, cũng là tuyệt Vực vương quốc một đời tuổi trẻ một người, tư chất đạt tới Vô Tông là dễ dàng việc, chính là, hiện tại nhưng liền từ tầng Thông Thiên Tháp đều không có bước chân. . .

"Cái gì!"

Đột nhiên, một cô gái tiếng kinh hô vang lên.

"Xảy ra chuyện gì?"

Ở thống nhất bàn đánh cược thiếu nữ xinh đẹp, phụ nhân hỏi.

Bởi vì là duyên mỹ nữ cố, cho nên hấp dẫn rất nhiều người chú ý.

"Đệ đệ ta vốn ở Thông Thiên Tháp nhị tầng, cùng hấn hơn một trăm người liên thủ đối phó một tên thiếu niên, không nghĩ tới thiếu niên kia thực lực xuất chúng, đem hơn một trăm người chém giết, trọng thương"

"Nói đùa sao?"

"Làm sao có khả năng?"

Hắn mấy vị mỹ nhân đều không tin, thực không ngừng các nàng, nghe việc này mỗi người đều không tin.

Trừ, Thái Ly Quân Huyền!

"Người kia là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95 : 9 Sư Thiên tôn? Liền người cái này sợ hàng?

"Diệp Văn!"

Làm Diệp Văn hai chữ tự thiếu nữ cái miệng anh đào nhỏ nhắn lúc phun ra đời, chính đang thu thập Nguyên Thạch Vương Thành đột nhiên sùng sốt.

Vút!

Tùy theo, lại là cùng nhau đình tai nhức óc tiếng xé gió chấn động vang lên.

"Xảy ra chuyện gì?"

Giờ khắc này, Thái Ly Quân Huyền hơi nhướn mày, lạnh lùng nghiêm nghị quát hỏi.

Thanh âm đàm thoại vừa rơi xuống, ngoài cửa, một người áo đen liền chạy như điên đi vào, tay áo bị diễm tẩu bùng bùng vang dội.

"Về công tử gia, có người thông qua Thông Thiên Tháp tam tầng!"

Ầm——

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy Vương Thành sắc mặt tái xanh bóp nát dưới trướng phù ghé dựa.

Thái Ly Quân Huyền nhếch miệng lên, "Thành ít, trên người ngươi Nguyên Thạch có phải là nên trả về?"

Nghe nói, Vương Thành hừ lạnh một tiếng, "Làm sao ngươi biết là tên tiểu tử kia, lại nói, coi như thông qua tam tầng thì lại làm sao?"

"Ta ép chính là hắn không thông qua tứ tầng!"

Vút!

Theo Vương Thành thanh âm đàm thoại hạ xuống, phương xa Thông Thiên Tháp nhưng là lần nữa truyền tới cùng nhau tiếng xé gió.

Cái gì!

Thời khắc này, tất cả ngồi không yên, mỗi người trên mặt đều mang theo vẻ hoảng sợ.

Đây là, có người liên tiếp xông qua hai quan a?

"Thành ít, lần này ngươi không lời nói chứ?"

"Không thể! ! !"

Vương Thành liều mạng phản bác, nếu như vên vẹn chỉ là Nha Bách Tử hai tỷ muội, này thua cũng thua.

Chính là, ở vừa nãy hắn chính là đề lên chính mình Tổ Truyền ngọc bội, ngọc bội kia chính là tứ giai Nguyên Khí, nếu như thua trận, hắn đều không dám tưởng tượng chính mình sẽ có bao nhiêu thâm lương kết cục!

"Thành ít, đây là thật, đệ đệ ta nói, ở Thông Thiên Tháp nhị tầng thời điểm, tiểu tử kia giết chết Thanh Vân Tiểu Kiếm vương, lúc này mới dẫn tới mọi người bao vây."

"Chỉ là. . ."

"Chỉ là, không nghĩ tới người này chiến lực Vô Song, càng có một phòng ngự cực cường quy khiến Nguyên Khí, có thể nói, tham gia Thông Thiên Tháp thiên kiều, đều bị người này ở nhị tầng thời điểm, đều bán cho đi ra."

"Dù sao, tất cả mọi người đắc tội hắn, coi như không chết cũng là không dám tiếp tục nữa. . ."

Ầm!

Nghe xong cô gái kia buổi nói chuyện, Vương Thành cả người đều trở nên thất hồn lạc phách đứng lên, hai mắt đại ra tối tăm.

"Ha-Ha! Không hổ là sư bá một!"

Thái Ly Quân Huyền nhất thời lại bắt đầu cười ha hả.

Hồn nhiên quên, vừa nãy hắn là làm sao ở trong bóng tối oán thầm Diệp Văn. . .

Thanh Vân Kiếm tông.

Ở một chỗ xanh biếc trúc lâm bên trong, có một toà tháp bé Trúc Ốc.

Ở Trúc Ốc trước mặt, là một cái nam tử mặc áo xanh, ước chừng chừng ba mươi bộ dáng.

Trung niên nam tử ngồi ở một gốc cây Thanh trúc trên khoanh chân ngồi tĩnh tọa.

Trong chớp mắt, nam tử thả nằm ở trên đầu gối tay phải đầu ngón tay cấp tốc rung động đứng lên.

Vù!

Hắn mở hai mắt ra, trong mắt lóe lên cùng nhau kinh người kiếm khí!

Tùy theo, là một luồng băng lãnh đến mức tận cùng nồng nặc hàn quang!

"A Phi!"

Hắn nhẹ giọng mở miệng.

Bạch!

Rầm rầm rầm!

Bên ngoài mây chực dậm, một bóng người mạnh nhảy lên tới, ở trong rừng trúc tùy ý ngang dọc, chỉ thấy người này như bướm xuyên hoa giống như vậy, bay nhanh ở trong rừng trúc ngao du, sau đó, đi tới nam tử mặc áo xanh trước mặt!

"Tông chủ!"

Nàng quỳ một chân trên đất, biểu hiện cung kính mở miệng hỏi đợi nói.

"Người tiểu sư đệ bị người giết, đi đại mục phủ báo thù cho hắn đi, sư phụ quên ra, hung thủ còn ở đại mục phủ Thông Thiên Tháp bên trong."

"Cẩn Tôn Sư tôn pháp chi."

Vũ Vương nói sao làm vậy, uy nghiêm không cho giảm đáp, là là pháp chi.

"Đi thôi . . "

Thanh Vân Kiếm vương phát phát tay, một lần nữa nhắm hai mắt, cả người giống như vạn năm Lão Tùng giống như vậy, kiên cố.

Bạch!

A Phi thân hình loáng một cái, đi tới bên ngoài trăm dặm, một chỗ trên thung lũng.

Vút!

Nàng đặt tay phải tiến vào sáng bóng môi hồng bên trong, thổi bay khẩu rít.

"Chiêm chiếp —— "

Chỉ chớp lát sau, một con cự đại Thanh Bằng chim từ trên bầu trời hạ xuống.

Cái này Thanh Bằng chim có được Kim Sí Đại Bằng chim cùng với Thanh Loan huyết mạch, có thể ngày đi ba nghìn dặm, chính là hiếm có tứ giai hung thú.

Ầm!

Tùy theo, A Phi thân thể hóa một luồng ánh kiếm đáp xuống Thanh Bằng thân chim trên.

Ở một tiếng bén nhọn tiếng huyết gió bên trong, A Phi liền đến đến bầu trời vạn dặm bên trên.

Sắc bén trận gió thổi tới, nàng vẫn là nhắm hai mắt, không có biểu tình, chỉ là này trận gió làm thế nào cũng tới gần không nàng, thủy chung bị một tầng Kiếm Cương chống đỡ.

Ngưng Khí Hóa Cương, chính là Tông Sư đặc thù dấu hiệu. . .

Thông Thiên Tháp Ngũ Tầng.

"Thảo, tại sao là người con chó này con? Ta thần vật đây?"

Đi vào Ngũ Tầng sau, Diệp Văn ánh mắt nhất thời sáng ngời, sau đó lại phát hiện nơi này trống rỗng, không cần nói bảo bối gì, lông chim đều không có. .

Tìm kiếm hồi lâu, Diệp Văn nhưng là lần nữa nhìn thấy này không đủ lòng bàn tay lớn nhỏ Cầu Tế Tử.

"Gâu! Người mới là Cầu Tế Tử! Cả nhà người đều là Cầu Tế Tử!"

"Bồn tọa chính là Cửu Sư Thiên Tôn! Lưng tròn! Thiên Tôn người biết không?"

"Một cái liền có thể cắn chết người! Bồn tọa mới không phải Cầu Tế Tử đây! Lưng tròn!"

Diệp Văn nghe được khoe miệng không ngừng co giật, rất là không lời, chó chết này con, vừa nói chính mình không phải Cầu Tế Tử, một bên rồi lại dùng sức kêu to. . .

"Ồ? Người đây là ánh mắt gì? Khinh bỉ bồn tọa sao? Gâu! Bồn tọa muốn cắn chết người!"

Vút!

Không thể không nói, con chó này con tốc độ cực kỳ nhanh, nhanh Diệp Văn căn bản là phản ứng không kịp nữa, chỉ là, sau đó, nhưng là truyền ra rằng rắc một tiếng vang thật lớn!

Cầu Tề Tử răng toàn bộ nát. . .

"Ồ ~~~! ! !"

Cầu Tề Tử đau nói không ra lời, hai mắt lưng tròng, khuôn mặt nhỏ nhắn đau vặn vẹo phi thường, nhìn qua phi thường ngốc manh.

"Đệt! Ngươi dám đánh lên ta?"

Diệp Văn nhưng là giận tím mặt, nếu như mình không phải ở Thông Thiên Tháp tứ tầng lúc, Long Tượng Già Diệp Thể tiến thêm một bước nữa lời nói, thân thể như Già Diệp, e sợ đến cũng bị chó chết bầm này cắn xuống một miếng thịt!

Ầm! Bang bang ầm!

Diệp Văn cảm lấy Cầu Tề Tử cũng là một hồi đánh toi bời!

"Ồ ô, đừng đánh! Đừng đánh!"

Cầu Tề Tử dùng sức kêu to, nhưng mà, căn bản chẳng thấm vào đâu, Diệp Văn là quyết tâm phải cho hắn một cái khắc sâu trí nhớ.

"Lão Đại, đừng đánh!"

"Ta cho ngươi biết một bí mật!"

"Ồ? Bí mật?"

Diệp Văn tay trái nhấc theo Cầu Tề Tử ngắn cái đuôi, nhiều hứng thú dùng tay phải sờ rờ cảm, nói: "Ngươi vừa nãy gọi ta cái gì?"

"Lão. . . Lão Đại!"

Cửu Sur Thiên Tôn răng toàn bộ nát, cho nên lúc này nói chuyện đều trở nên mơ hồ không rõ.

"Lão Đại? Danh xưng này không được, ngươi vẫn là đổi một cái đi, nói thí dụ như, chủ tử liền rất tốt. . ."

Diệp Văn hai mắt nhú lại, vui cười hơn hờ mỉm cười nói.

"Chủ tử? Không được! Không được! Ta chính là đường đường Cửu Sur Thiên Tôn làm sao có thể gọi ngươi cái này con kiến hôi làm chủ tử?"

"Con kiến hôi đúng không? Nhìn đến ai mới là con kiến hôi!"

Không cần nhiều lời, tất nhiên là lại một vòng hành hung.

"Tiểu quý, ngươi gây chuyện lớn rồi, có biết hay chưa? Dám cưỡng bức bổn tọa gọi ngươi chủ tử, ngươi chết chắc!"

"A!"

Diệp Văn cười lạnh, cũng bởi vì ngươi là Cửu Sur Thiên Tôn, Tiểu Gia mới sẽ như vậy không chừa thủ đoạn nào cưỡng bức ngươi, bằng không, ai hiếm có a? Sớm làm thịt ngươi hầm thịt chó ăn!

"Cửu Sur Thiên Tôn? Liên ngươi cái này sợ hàng?"

Nhưng ở bề ngoài, Diệp Văn nhưng là chẳng thêm ngó tới bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96 :ngươi đi bồi Diệp thiếu đi. . .

"Đây chính là ngươi nói bảo bồi?"

Trước mặt là một khối toàn thân tròn trịa Cự Đản, cái này trứng tối thiểu có cao hơn nửa người.

Diệp Văn trực tiếp xem há hốc mồm.

"Không sai, chủ tử, đây chính là Thần Giới đại năng lưu lại trứng, ta dám khẳng định, cái này trứng phụ mẫu, không thể so với ta nguyên lai kém bao nhiêu!"

Cửu Sur Thiên Tôn tin thề thần thần nói.

"Ngươi nói lời này thời điểm, có thể hay không đứng lên?"

Diệp Văn bĩu môi, cái tên này đã bị hấn đánh thành con rắn chết.

Đây vài cái đại đại bao thịt. . .

Nói ra cái này, Cửu Sur Thiên Tôn chính là đầy mặt oan ức sắc, vô tội nhìn Diệp Văn, đúng như này Tiểu Gia Bích Ngọc nữ tử lã chã chực khóc.

Diệp Văn nhưng là xem giật nảy mình rùng mình một cái.

"Đi! Đừng như thế buồn nôn nhìn ta!"

Lúc này, Diệp Văn liền một chân đem nó cho đá bay, nhưng không thể không nói là, chó chết bầm này sức chịu đòn, thật rất không kém. . .

Sau đó, Diệp Văn một tay kéo cằm, trầm tư đánh giá quả trứng lớn này.

"Chủ tử, chúng ta đem nó cho luộc ăn đi. . ."

Tuy nhiên một hồi, Cửu Sur Thiên Tôn liền lại hùng hục chạy tới, một mặt thêm nhỏ dãi sắc, khóe miệng mang theo trong suốt ngum nước. . .

Ngắm lại, Diệp Văn cảm thấy ý đồ này cũng không sai, trong chớp mắt!

Này viên Cự Đản nhưng là phóng ra một tia ánh sáng, tùy theo, cùng nhau Ấu Nhi Thai Thể thân ảnh chính là nổi lên. . .

"Đệt! Cái này đến là cái gì? Cái này quả trứng lại có thể ấp là người? Hệ thống, ngươi biết đây là cái gì ư?"

Diệp Văn Tâm Niệm nhất động, hỏi hệ thống.

"Không biết. . ." Hệ thống thần thờ âm thanh vang lên.

Diệp Văn thì lại chà chà ngợi khen, cồi đời này còn có hệ thống không biết? Bảo bồi! Nhất định là bảo bồi!

Diệp Văn kết luận.

"Chủ tử, ăn đi!"

Cửu Sur Thiên Tôn xuất hiện lần nữa, nhảy ở Diệp Văn trên bả vai, chừng chặc đảng hoàng nói.

"Đại Bỏ!"

"Ăn?"

"Không sai, khá bỏ! Chuyên chữa trị thận hư. . ."

Diệp Văn nghe khóe miệng rụt rụt, chuyên chữa trị thận hư? Làm sao cảm giác như vậy không đúng đây?

Đệt!

Sau khi, Diệp Văn phản ứng kịp, chó chết bầm này không phải đang nói chính mình thận hư sao?

"Ngạch, là khá bỏ!"

Diệp Văn phát tòm nhìn Cửu Sur Thiên Tôn.

"Chủ tử, ngươi muốn làm cái gì, tại sao ta cảm giác ngươi ánh mắt này rất không đúng đây?"

"Thịt chó khá bổ chứ?"

Diệp Văn chăm chú hỏi ngược lại.

". . ." Cửu Sur Thiên Tôn.

"Chủ tử, ta không phải Cầu Tế Tử! Ta là hỗn độn thân sư! Đạo hào Cửu Sur Thiên Tôn!"

"Chém gió!"

Diệp Văn lần nữa một chân đạp hất bay, "Bất hòa ngươi cãi cò, cái này trứng ta thu, ngươi sau đó có thể không cho phép đánh cái này trứng chủ ý!"

Diệp Văn đối với Cửu Sur Thiên Tôn nghiêm túc nói.

"Được rồi. . ." Cầu Tế Tử khá là đáng tiếc, chỉ là, này xám ngắt ánh mắt, thêm nhỏ dải ngưng nước là chuyện ra sao?

Diệp Văn nhận lấy Cửu Sur Thiên Tôn là có suy xét, một chó chết bầm này hiện nay mặc dù là tam giai hung thú, nhưng Diệp Văn cũng không sợ nó, hai đây, thu một con hỗn độn thân thú là tiểu đệ, chẳng lẽ không là một cái rất trâu bò sự tình sao?

Oa Cấp Cấp ha. . .

Diệp Văn càn rỡ cười to, để Cầu Tế Tử không khỏi lạnh cả tim, mới bái chủ tử đầu sẽ không rút chứ?

Nói thật, bái Diệp Văn làm chủ tử, Cửu Sur Thiên Tôn là 10 ngàn cái không vui, ai có thể để nó đánh không lại Diệp Văn đây?

Quan trọng nhất là nó bị Diệp Văn sợ. . .

"Cái này trứng thật con bà nó đại a!"

Diệp Văn đến gần, phát ra một tiếng cảm khái.

Đem trứng thu cẩn thận sau khi, Diệp Văn liền đi ra Thông Thiên Tháp.

Chỉ là, mới vừa vận đi ra, Diệp Văn liền bị người ngăn cản, đó là Thái Ly Quân Huyền.

"Ngươi là, Diệp thiếu Diệp công tử chứ?"

Diệp Văn nhìn trước mặt cái này tướng mạo anh tuấn nam tử, trợn trắng, ngươi cái này một bộ chắc chắc biểu tình, ca còn có thể nói không sao?

"Không sai, chính là bản thiếu!"

Diệp Văn hơi hơi ngang đầu, hồ hững nói.

"Ngươi có chuyện gì?"

Quân Huyền thần sắc ngẩn ra, cảm giác Diệp Văn rất không tốt chung sống bộ dáng, cẩn thận một chút mở miệng nói: "Tại hạ muốn mời Diệp thiếu ăn một bữa cơm,

Không biết Diệp thiếu ý như thế nào?"

"Ta không đi!"

Diệp Văn hồi đáp rất nhanh.

"Quả nhiên!"

"Thiên kiều hạng người, ngạo khí tất nhiên là không nhỏ."

Thái Ly Quân Huyền cũng lý giải, dù sao, hấn cũng là một vị nhân kiệt, tự nhiên có lòng bên trong ngạo khí.

"Diệp thiếu, tại hạ đính bữa tiệc là ở Thiên Hương Lâu, có người nói, hôm nay tứ đại Danh Cơ đều vẫn là nhân rồi."

"Thiên Hương Lâu?"

Diệp Văn nghĩ đến mục tam gia lời nói, không khỏi mở miệng hỏi: "Hôm nay thom lâu bên trong có thể có một người tên là Thái Minh nữ tử?"

"Thái Minh?"

Thái Ly Quân Huyền nghe nói, khẽ cau mày, tùy theo, một người áo đen ghé vào lỗ tai hắn nói vài câu.

"Có!"

Thái Ly Quân Huyền thần sắc cổ quái xem Diệp Văn liếc một chút, Thái Minh hắn vừa biết được, là hai mươi năm trước Thiên Hương Lâu tứ đại Danh Cơ một trong.

Chỉ là, như thế nào đi nữa đẹp, đều quá lâu như vậy, cũng Niên Lão Sắc Suy đứng lên đi?

Quả nhiên, thiên tài đều là có cổ quái. . .

"Tốt lắm, đi thôi!"

Diệp Văn ngạo kiều nhấc chân lên, ống tay áo nhẹ nhàng vung!

. . .

Thiên Hương Lâu, chính là có thể so với Thiên Thượng Nhân Gian đỉnh cấp quán rượu, một mực nhìn tới, tràn đầy xuân quang, sóng sửa dao động.

"Hoan nghênh công tử gia!"

Nơi cửa, hai hàng sắc đẹp thượng thừa các thiếu nữ giòn nhiều tiếng hô, không thể không nói, lon này ở trong lỗ tai, là rất lớn hưởng thụ.

"Ồ, người làm sao?"

Diệp Văn chợt phát hiện Thái Ly Quân Huyền gương mặt tuần tú ửng đỏ.

"Không, không có chuyện gì. "

Thái Ly Quân Huyền không tự nhiên nói.

"Người là một lần đến nơi như thế này chứ?"

"Diệp thiếu làm sao biết?"

Diệp Văn đắc ý hừ hừ nói: "Ta một lần lúc, cùng người giống nhau như đúc. . ."

"Ồ!"

Thái Ly Quân Huyền hiểu được, hóa ra là Lão tài xế a!

"Hai vị công tử, không biết yếu điểm tên nào mấy cô nương tiếp đón?"

Trong tửu lâu, một vị thành thực phụ nhân liên tục nháy mị nhãn, dùng sức đưa thu ba.

"Diệp thiếu?"

Thái Ly Quân Huyền ngẫm lại, vẫn là ngại ngùng thay thế Diệp Văn.

"Người lâu bên trong, có hay không gọi Thái Minh nữ tử?"

Diệp Văn nhưng là nghiêm túc mở miệng hỏi.

"Thái Minh?"

Tử Bà lơ mờ, hai mươi năm trước Thái Minh lại là tứ đại Danh Cơ một trong, chỉ là, hiện tại mà. . .

Tử Bà từ trên xuống dưới đánh giá sẽ Diệp Văn, bỗng nhiên cười quyền rũ nói: "Công tử gia cần gì tìm Thái Minh đây?"

"Này Thái Minh hai mươi năm trước lại là lâu bên trong có tiếng cô nương, hiện tại, nàng e sợ còn không bằng người ta lý!"

Tử Bà một trận cười duyên, trước ngực thịt run a run, thực sự là choáng váng Diệp Văn mắt!

Khóe miệng gật gật, Diệp Văn nhất thời giận dữ nói: "Người nghĩ gì thế? Ta tìm nàng là có việc!"

"Ta hiểu!"

Tú Bà một mặt "Ta rõ ràng" bộ dáng, "Ta vậy thì đi gọi nàng!"

"Vị công tử này gia, người đây?"

Lúc này, Tú Bà lại Hướng Thái cách Quân Huyền hỏi.

"Trước tùy tiện tìm một cái sạch sẽ một chút cô nương đến tiếp, ạch, cũng là sỗ, giá tiền không là vấn đề!"

Từ trên người Vương Thành thắng nhiều như vậy Nguyên Thạch, không tốn ra, Thái Ly Quân Huyền đều cảm giác có lỗi với Vương Thành!

"Xin mời hai vị gia chờ một chút. . ."

Rất nhanh, một cái trang phục xinh đẹp thiếu nữ liền tới đến trước mặt hai người, nhìn trên mặt thiếu nữ này dày đặc một tầng phấn trang, Quân Huyền lặng lẽ nói: "Người đi bồi Diệp thiếu đi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97 :Thần Quyền vô địch! Rung chuyển trời đất!

"Theo ta? Đây không phải người điểm sao?"

Diệp Văn nghi hoặc hỏi.

"Ahaha! Diệp thiếu, không cần để ý những chi tiết này!"

Thái Ly Quân Huyền cười ha ha, hẳn có thể nói cô nương này không phải hán món ăn, lúc này mới tặng cho Diệp Văn sao?

Diệp Văn nhưng là hồ nghi liếc mắt nhìn cô gái kia, chỉ thấy nữ tử này xinh đẹp đáng yêu, nhưng trên mặt bôi lên một tầng nùng trang, đây là không phải nàng chân thực tướng mạo, cũng vẫn khó nói. . .

"Người. . ."

Diệp Văn bản ý muốn gọi nàng rời đi, nhưng vừa nói một chữ, cô gái kia liền đứng lên, thay Diệp Văn ân cần rót một ly nước trà.

Thái Ly Quân Huyền chuyện đương nhiên duỗi ra chén trà, thiếu nữ không thèm đếm xỉa tới hần, xem Diệp Văn trong lòng vui mừng, ám đạo cô nương này rất có cá tính sao.

"Không cho ta ngã, ta tự mình tới!"

Thái Ly Quân Huyền trên mặt phần nộ lóe lên, lập tức tự mình động thủ đứng lên, chế giễu một câu, "Người cô nương này cũng là sẽ không buôn bán, lần này ta không điểm người, lần sau liền khó nói chắc đây?"

"Người này không phải hủy chính mình sinh ý sao?"

"Ta không làm người sinh ý!"

Thiếu nữ lãnh đạm nói.

"Người là cái thá gì! Tuy nhiên là cái kỹ nữ thôi! Đây là ta mời khách, người cút cho ta!"

Thái Ly Quân Huyền nộ.

Hốc mắt một đỏ, thiếu nữ nhưng là trầm mặc không lên tiếng đứng lên.

"Đừng đi a, nhìn một cái, người cái này đức hạnh, cùng tiểu cô nương có cái gì tốt tính toán?"

Diệp Văn đầu tiên là lời kéo thiếu nữ cổ tay, sau đó đối với Thái Ly Quân Huyền nói.

"Hừ!"

Thái Ly Quân Huyền hừ lạnh một tiếng, hấn ngược lại không cho tới là căn thanh lâu cô nương cùng Diệp Văn cãi nhau.

"Ta không làm hấn sinh ý. . ."

Cô gái kia vẫn còn ở cổ chấp.

"Tốt lắm, ngươi coi như ta."

Diệp Văn sững sờ, sau đó phản ứng kịp, lấy ra từ Bích Lạc trong thành mang đến Nguyên Thạch, hấn cũng không thấy, trực tiếp ở thiếu nữ trên lòng bàn tay nhét một khối trung phẩm Nguyên Thạch.

"Ta, ta không đáng nhiều như vậy. . ."

Do dự một hồi, thiếu nữ vẫn là cắn chặt môi dưới không cam lòng nói, tuy nhiên rất không muốn, nhưng đây là sự thật.

"Không sao, ngươi có thể ghi tạc lần sau trưởng trên. . ."

"Vậy ngươi lần sau còn điểm ta sao?"

"Ừm." Diệp Văn tùy ý đáp.

Hấn không có phát hiện thiếu nữ bỗng nhiên sáng lên nóng rực ánh mắt. . .

"Công tử, cầu nhi có thể xưng hô ngươi cái gì?"

Cầu nhi nhu nhược không xương tay nhỏ ở Diệp Văn trên đùi, nhẹ nhàng nhào nặn đứng lên.

"Thoải mái!"

Diệp Văn không tự chủ được bật thốt lên, lập tức mặt già đỏ ửng, lúng túng. . .

"Híc, ta gọi Diệp Văn."

"Diệp thiếu. . ."

Cầu nhi thấp giọng lặp lại một lần.

"Thật sự có như vậy thoải mái sao?"

Thái Ly Quân Huyền xem lại rất cảm giác khó chịu.

"Ngươi có thể lại gọi một cái a."

Diệp Văn nhún nhún vai, bất cần đời cười nói.

Thái Ly Quân Huyền khoe miệng vênh lên, bỗng nhiên sáng mắt lên, "Đang có ý này!"

Chỉ thấy phía trước đi tới một vị tiểu mỹ nữ, chỉ là, mỹ nhân này thần sắc lại rất khó nhìn, Thái Ly Quân Huyền đang muốn cùng hấn chào hỏi.

Không nghĩ tới, tiểu mỹ nhân trực tiếp xẹt qua hấn, đi tới Diệp Văn trước mặt.

"Là ngươi yếu điểm ta nương?"

Đùng!

Tiểu mỹ nhân nổi giận đùng đùng vỗ vỗ bàn, tiếng vang chấn thiên.

"Thái tiểu thư, xảy ra chuyện gì?"

Thái Ti Tình vừa xuất hiện, trong tửu lâu mọi người đều cùng đánh máu gà giống nhau.

Càng có người chạy đến Diệp Văn trước mặt, lạnh lùng quát nói: "Có phải là ngươi bắt nạt mới tiểu thư?"

Diệp Văn không có đề ý đến hấn, mà chính là đối với Thái Ti Tình hỏi thăm: "Tiểu Khất Cái?"

Thái Tử Tinh nhìn thấy Diệp Văn tướng mạo cũng bị kinh ngạc, sau đó giả vờ trấn định nói: "Ngươi nói cái gì? Bản tiểu thư căn bản là không quen biết ngươi!"

"Ngươi đang gạt ta!"

Diệp Văn từ tốn nói.

"Đệt!"

"Thái tiểu thư nói không quen biết ngươi, ngươi còn dám dây dưa? Ta phê ngươi!"

Nam tử kia nhất thời giật đờ, nhưng mà, ngay sau đó, hắn liền bị Diệp Văn một chân đá bay, ùng ục ùng ục lăn xuống cầu thang.

Lúc này, không còn người dám quản việc không đâu, bởi vì vừa nãy nam tử kia chính là Vũ Sư Thất Trọng Thiên,

Lại ở Diệp Văn trên tay không có sóng quá một hiệp!

"Lừa ngươi? Lừa ngươi, ta có ích lợi gì?"

Thái Tử Tinh thần sắc hoang mang, bỗng nhiên nhìn thấy Diệp Văn bên cạnh cầu nhi, trong mắt lóe lên một tia vẻ chán ghét, lập tức lạnh lùng xem Diệp Văn liếc một chút, liền xoay người bước đi.

Diệp Văn cũng không có truy, hắn chỉ là muốn hỏi một chút, nằng lúc trước vì sao ra đi không lời từ biệt, nếu, người khác không muốn nói, Diệp Văn cũng lười mặt nóng dán đất lạnh.

"Công tử, nhận thức Thái Đại Gia?"

Cầu nhi nhìn Thái Tử Tinh rồi đi bóng lưng, mơ hồ lóe qua một tia căm ghét sắc, bởi vì, Diệp Văn vừa nãy liên tục nhìn chăm chăm vào nằng xem. . .

Nhưng cầu nhi ở nói chuyện với Diệp Văn lúc, ngữ khí lại trở nên cực kỳ nhu hòa.

"Lúc trước cứu nằng một lần, hiện tại không tiếp thu ngươi, có lẽ, là ta nhìn nhầm cũng nói không chắc. . ."

Diệp Văn nhún nhún vai, cười nhạt nói, có vẻ không để ý chút nào.

"Há, là này dạng a. . ."

Cầu nhi trên mặt lộ ra một tia khoan khoái nụ cười.

Sau đó, Diệp Văn liền yên lặng uống rượu vào, chuẩn bị chờ một lúc, tự mình đi tìm Tú Bà, giúp Thái Minh chuộc thân việc, cũng coi như là hoàn thành mục tam gia một chuyện.

"Híc, cầu nhi, ngươi làm cái gì vậy?"

Bỗng nhiên, Diệp Văn mở miệng hỏi.

Chỉ thấy cầu nhi cấp tốc kéo về đại an toàn.

"Trời hơi nóng, cầu nhi lúc này mới không nhịn được, công tử xin lỗi, cầu nhi hiện tại đi tẩy một cái tắm."

"Nằng vừa nãy ở mê hoặc ngươi đúng hay không? Tốt đáng tiếc, ta không thấy! Nằng đại an toàn kéo quá nhanh!"

Thái Ly Quân Huyền ở một bên hồi hận nói: "Vốn ta nhìn nằng họa nùng trang, cho rằng nằng là một cái người quái dị, không nghĩ tới nhìn nhầm!"

"Như thế xinh đẹp đáng yêu, cũng họa nùng trang, thật hiểu không rõ nằng đang làm cái gì!"

. . .

"Diệp công tử. . ."

Tối tắm ánh nến chập chờn, phản chiếu ra nhất đạo tu cao dài chọn thân ảnh.

"Diệp công tử, a ~"

Cầu nhi tay phải sờ hươu về hai chân, phát ra cùng nhau mê người rên, ngâm thanh.

Nằng là một lần làm như vậy, mặc dù là một lần, thế nhưng bị bán ở nhà này lâu bên trong, nằng thể xác tinh thần từ lâu mục nát.

Một lát sau, cầu nhi bại liệt ngã xuống, vùi đầu thật sâu ở bên trong nước.

"Tiểu cầu nhi, đừng sợ, cha sẽ cố gắng thương ngươi."

"Ngươi không là ta cha!"

"Tiện nhân, ta nuôi mẹ ngươi hai nhiều năm như vậy, ngươi cũng hiện tại còn không chịu gọi ta cha?"

"Hôm nay, ta liền muốn ngươi trả giá thật lớn!"

"Nương, cứu cứu cầu nhi, không được!"

Ầm!

Tiểu cầu nhi cầm lấy một cái tiền đao, cắt vỡ nam nhân cổ.

"Tiểu tiện nhân, ngươi giết hân, dựa vào ai nuôi ta? Ngươi cái này tiểu tiện nhân, ta muốn bán ngươi!"

"Hô!"

Nàng chậm rãi từ trong thùng nước bò ra ngoài.

Khúc đoạn Linh Lung mỹ hảo, cả người tràn đầy mê hoặc khí tức. . .

Nước mắt không ngừng được dùng đất hạ xuống, Diệp Văn là một cái bảo vệ nàng người.

Nàng muốn cùng Diệp Văn làm, yêu.

Nàng nghe người khác nói làm chuyện như vậy rất vui vẻ, mà nàng rất thống khổ, nàng muốn tìm một cái người yêu làm, yêu.

. . .

"Công tử, đợi lâu!"

Nhìn lại xuất hiện cầu nhi, Diệp Văn ánh mắt hơi hơi sáng ngời, thiếu nữ rơi mắt nùng trang, họa cái tinh trí đồ trang sức trang nhã, thân mang một thân gọi cảm quang hoa lục sắc Cung Trang quần dài.

Nước mỹ đến có chút làm người nghẹt thở. . .

Thái Ly Quân Huyền nhưng là đầy mặt vẻ hối tiếc, vừa nãy làm sao đem bọc này mỹ nhân đẩy đưa đi ra ngoài?

Có mắt không trông, có mắt không trông a!

Thịch thịch!

Bỗng nhiên——

Một trận tiếng bước chân vang lên, chỉ thấy mới vừa cái kia bị Diệp Văn đánh chạy Hoa Phục nam tử, mạnh cười gần một tiếng, quát to: "Cũng là tiểu tử này, cho ta đánh chết hân!"

Ầm!

Dứt lời, cùng nhau khủng bố thân ảnh cực nhanh mà ra, nhất thời, đánh ra thế đại lực trầm nhất chưởng!

"Không cho thương tổn Diệp công tử!"

Giờ khắc này, cầu nhi nhưng là không chút suy nghĩ liền đứng ra.

"Tiểu cô nương ngươi muốn chết? Bản tôn sẽ tác thành ngươi!"

Rào.

Vô số người nghe nói, chấn kinh đứng dậy, hiển nhiên bị người đến cho hù sợ, dù sao, đây chính là một vị võ đạo Tôn Giả! Vũ Tôn!

"Trở về!"

Diệp Văn tuy nhiên nghĩ không ra cầu nhi vì sao làm như vậy, vẫn còn là đúng lúc đem cầu nhi một vùng, ôm vào trong ngực, lập tức, một quyền đột

nhiên nổ ra!

Rống! ! !

Long Tượng quyền! Thần Quyền vô địch! Rung chuyển trời đất!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98 :bánh bao

Oanh long!

Àm! Âm! Âm!

Người đến khuynh khắc thời gian liền bị Diệp Văn đánh bay ra ngoài, từng bước lùi về sau, cường đại trùng kích lực đều đem một bức tường cho va sụp, lộ ra cách vách người chấn kinh, ngơ ngác thần sắc.

Xảy ra chuyện gì? Ta cố gắng ở uống rượu, các người làm gì đem tường cho đánh sụp. . .

"Được! Cố gắng!"

"Bản tôn từ xuất đạo tới nay vẫn không có chặt vật như vậy quá, thực sự là hậu sinh khả úy a!"

Tên kia Vũ Tôn cường giả xoay xoay có chút cay cay cái cổ, thần sắc dữ tợn nhìn Diệp Văn.

"Tiểu bối, kế tiếp mới là bữa ăn chính, ta ngược lại muốn xem xem người cái này một thân cây mạnh có khả năng chống cự tới khi nào!"

"Cây mạnh sao?"

Diệp Văn nhưng là khẽ cười một tiếng, khoe miệng giương lên.

"Ta liền để người mò mẫm kiến thức một chút, cái gì mới thật sự là cây mạnh!"

Vút ~! !

Thê lương phá không tiếng rít nổ vang mà lên, chỉ nghe âm một tiếng vang thật lớn, Diệp Văn cước bộ mạnh mẽ giẫm, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh chạy vội ra ngoài.

"Thật là nhanh tốc độ!"

Vũ Tôn cường giả đôi mắt ngưng lại, sắc mặt trở nên khó xem lên.

"Ta liền không tin không làm gì được người nhỏ này Vũ Sư! Bản tôn liền để người biết võ đạo đẳng cấp là không thể vượt qua!"

Ca!

Tên này Vũ Tôn cường giả đột nhiên song quyền đụng chạm cùng một chỗ, lập tức, rít lên một tiếng chấn động mà lên, chỉ thấy một con cao đến ba mét hắc sắc Viên Hầu liền xuất hiện ở trong hư không!

"Đấu Phách, Thiết Tí Thương Viên?"

"Thanh đồng cấp cao đấu phách?"

Người chung quanh tiếng kinh hô vang lên, đấu phách là rất khó ngưng tụ, càng không cần phải nói thanh đồng cấp cao đấu phách, bởi vì, người bình thường ngưng tụ ra đấu phách chỉ có Thanh Đồng Cấp Bậc, thậm chí là không có đẳng cấp đấu phách!

Bởi vậy có thể thấy được, tên này Vũ Tôn có thể ngưng tụ ra đấu phách là bao nhiêu không nói!

"Đấu phách. . ."

Nhìn Thiết Tí Thương Viên, Diệp Văn trong mắt ngẩn ra, tự lẩm bẩm đứng lên.

Hô lạp lạp.

Lâu ở ngoài, Kinh Phong bay tới, sau đó, thể gió lớn lên trở thành cuồng phong.

"Cái này, làm sao?"

"Đó là thần linh sao?"

"Lại có thể treo lơ lửng giữa trời trôi nổi đứng lên!"

Rất nhiều người nghi hoặc không rõ nhìn Diệp Văn.

Chỉ thấy thời khắc này Diệp Văn cặp chân rời khỏi mặt đất, nhắm mắt mâu, mở ra hai tay.

"Oanh —— "

Một trận cuồng phong đột nhiên lan rộng, đem đám người xung quanh càn quét liêng xiêng.

Bang bang ầm . .

Vô số bóng người bay ngang đi ra ngoài.

"Đây là, muốn ngưng tụ ra đấu phách?"

Lúc này, tên kia Vũ Tôn cường giả trở nên ngờ ngạc, hắn một lần ngưng tụ ra đấu phách cũng là sinh ra di tượng.

Ngày đó hắn là ở một chỗ cổ lão bên trong vùng rừng rậm cùng người kích đấu, bỗng nhiên nhìn thấy Thiết Tí Thương Viên cùng bảy sao rắn điều tranh đấu hình ảnh, lúc này mới lĩnh ngộ ra đấu phách.

Đấu phách xuất hiện, trong nháy mắt liền để hắn khí lực tăng lớn gấp mấy lần, tự nhiên cũng đánh bại địch nhân.

"Không được, nhất định không thể để cho hắn thành công ngưng tụ ra đấu phách, bằng không, bằng hắn này sợi lực lượng không thuộc mình, ta nhất định không phải đối thủ của hắn!"

"Thiết Tí Thương Viên giết chết cho ta hắn!"

Vũ Tôn cường giả điên cuồng hò hét nói.

Gào! ! !

Trong hư không Thiết Tí Thương Viên nhất thời dòn dập chụp vỗ bộ ngực, tùy theo, ánh mắt hung ác nhìn chăm chú Diệp Văn.

Vút!

Thân hình từ không trung giáng xuống.

Địa Giai sơ cấp, Thái Sơn Áp Đỉnh!

Oanh long!

Thiết Tí Thương Viên mạnh duỗi ra hai cánh tay, hung hăng hướng về Diệp Văn đập xuống! Đây sợi mãnh liệt lực lượng đè ép hư không, càn là phát ra liên tiếp tiếng nổ!

"Chết đi!"

Vũ Tôn cường giả mặt lộ vẻ vẻ dữ tợn, điên cuồng cười to nói.

Có thanh đồng cấp cao Đấu Phách, Thiết Tí Thương Viên trợ giúp, hắn tự tin có thể cùng đỉnh phong Vũ Tôn nhất chiến!

"Chết!"

"Tên kia chết chắc!"

Chẳng biết lúc nào, trong đám người đứng thẳng một vị thướt tha thiếu nữ.

"Là tứ đại Danh Cơ một trong, Lê Hoa tiểu thư!"

Chu vi có người nhìn thấy thiếu nữ này, lập tức mừng rỡ hô, cái này vừa lên tiếng, rất nhiều người cũng nhìn sang.

Chỉ thấy thiếu nữ phờ phạc dựa vào ở một lương bên trên, một thân lụa mỏng xanh, quần dài lau nhà, thon dài trắng nõn thủ chương nhẹ nhàng vỗ vỗ hông diễm miêng nhỏ, lười biếng ngáp một cái.

"Làm sao mà biết?"

Cùng lúc đó, một bóng người xinh đẹp cũng từ trên lầu cây thang trên, nhắc theo quần dài chậm rãi đi xuống, chỉ thấy nữ tử này điệu dáng xinh đẹp, một đôi vũ mị đào hoa nhân, hấp dẫn rất nhiều người nhìn sang.

Giờ này khắc này, những người này cũng không biết nên xem đặc sắc tranh đấu, vẫn là quan sát lên hai đại Danh Cơ.

Không sai, cái này vũ mị thiếu nữ chính là Danh Cơ một trong, xuân hạnh tiểu thư.

"Vũ Tôn đối với Vũ Sư còn dùng nói sao? Huống chi, vị kia Vũ Tôn còn ngưng tụ ra đấu pháp."

"Mà là, thanh đồng cấp cao Thiết Tí Thương Viên."

Tứ đại Danh Cơ, chính là đại mục phủ phong vân nhân vật, một cái Vũ Tôn cũng không có bị Lê Hoa tiểu thư để vào trong mắt.

Dù sao, liền một chút Võ Đạo Tông Sư cũng muốn nhờ các nàng tiếp khách, thậm chí mục vương phủ Gia Yến cũng là xin các nàng tiến đến ca múa.

Phải biết, mục vương tuy nhiên không phải Phong Hào vương giả, có thể chung cuộc là bát đại vương phủ một trong chương khống giả, quyền cao chức trọng.

Đương nhiên, cái này chỉ là ở trên bàn rượu nói chuyện phiếm, cười đùa ẩm ỉ, cũng không có cái gì bất nhả cử động.

Thế nhưng, đang ở trong hoàn cảnh như thế này, bị người chiếm một chút lợi lộc cũng là khó tránh, trừ phi thủ đoạn cao minh.

Mà Thiết Tí Thương Viên thì lại lực lớn vô cùng, tính tình hung mãnh, tam giai Thiết Tí Thương Viên thậm chí có thể ở một chút tứ giai hung thú, hoặc là Võ Đạo Tông Sư trong tay mạng sống.

Cho nên, Lê Hoa tiểu thư không cho là một cái nhỏ nhỏ Vũ Sư có thể ở đây chờ nhân vật cường hãn thủ hạ mạng sống.

"Há, ta ngược lại thật ra không cho là như vậy. . ."

Xuân hạnh tiểu thư cười híp mắt, hai gò má xuất hiện một cái đáng yêu lúm đồng tiền.

Nàng nói như vậy cũng không phải cho rằng Diệp Văn có thể đánh bại Thiết Tí Thương Viên, chỉ là, hẳn cùng Lê Hoa luôn luôn bất hòa, chỉ cần Lê Hoa nói, như vậy nàng tuyệt đối là ở phần một mặt.

"Ha ha, cũng không biết ngươi cô nàng này vì sao như thế tin tưởng tiểu tử này, sẽ không phải coi trọng hắn chứ? Đáng tiếc, là cái đoán mệnh nhân vật. . ."

Lê Hoa mở ra bàn tay trái, dùng tay phải nhặt lên một viên hạt dưa chậm rãi gặm đứng lên.

"Tỷ tỷ chân ái nói giỡn, ta cũng không có tỷ tỷ bực này bản lĩnh, đem tứ đại công tử Trung Thiên Đạo công tử đều cho Mê Thần hồn điên đảo. . ."

Xuân hạnh cười hì hì nói.

Cái này tứ đại công tử không phải là trẻ tuổi, mà chính là mấy chục năm trước đại mục Phủ Thiên phú lớn nhất xuất chúng bốn cái thiên kiều, bây giờ chính là Tông Sư Cấp Bậc nhân vật.

Bị một cái đủ để có thể làm cha mình nam tử mê luyến, có thể nói, cái này cũng không phải đáng giá một cái hào quang sự tình, tối thiểu Lê Hoa tiểu thư chính mình là này sao cho rằng, bất luận người kia có phải là Võ Đạo Tông Sư.

"Phi!"

Lê Hoa hung hăng nhổ ra qua tử xác, cắn răng cắn lợi nhìn chăm chăm xuân hạnh.

"Tỷ tỷ, ngươi đừng nhìn ta như thế, ta rất sợ đó nha!"

Xuân hạnh vỗ vỗ chính mình phình bộ ngực, một trận cười duyên, dẫn tới hắn nam tử âm thầm nuốt nước miếng.

"Tiểu Hồ Ly Tinh!"

Lê Hoa thấp giọng mắng, lập tức ánh mắt nhìn về phía giữa trường giao chiến thiếu niên.

Giờ khắc này thiếu niên đã mở hai mắt ra, chỉ là không biết tại sao, đối với Thiết Tí Thương Viên công kích thủ đoạn, nhưng là có vẻ không để ý chút nào.

"Tự đại gia hỏa!"

Lê Hoa khinh thường mắng, sau đó chuyên tâm găm lên hạt dưa.

Đột nhiên!

Huyền não tiếng không gặp, lập tức trở nên vô cùng yên tĩnh.

Lê Hoa Mi khẽ nhú, nghi hoặc nhìn tới, chỉ thấy thiếu niên kia trên đỉnh đầu ngạo nghễ đứng thẳng một con cực đại Bạch Hồ!

Cái này Bạch Hồ dài đến ba trượng, hình thể to lớn không ngớt, uy thế凛 nhiên.

"Rống! !!"

Bạch Hồ mạnh mẽ thanh rít gào, vang vọng đất trời, xông lên tận chín tầng trời vân tiêu, tỏa ra vô tận hung uy!

Thiết Tí Thương Viên bỗng nhiên xuất hiện hoảng sợ đến mức tận cùng thần sắc, lập tức lại bị Bạch Hồ rống ra âm ba cho chấn vỡ, trở nên phá thành mảnh nhỏ.

"A, không!"

Thiết Tí Thương Viên chính là tên kia Vũ Tôn đấu phách, hiện tại Thiết Tí Thương Viên bị hủy đi, tên này Vũ Tôn cường giả tự nhiên thành trạng thái trọng thương.

"Cái này chỉ ít là hắc thiết cấp bậc đấu phách, thậm chí là bạch ngân! Bằng không thanh đồng cấp cao Thiết Tí Thương Viên sẽ không bị cùng nhau âm ba rống lên một tiếng chấn vỡ!"

Bất thành linh, có người thần sắc kích động lớn tiếng nói!

"Hắc thiết, bạch ngân. . ."

Lê Hoa thấp giọng lặp lại, trong con ngươi dần dần bốc cháy lên nóng rực quang mang.

Một tên thiếu niên Vũ Sư vốn là bất phàm, hiện tại hơn nữa bức này đẳng cấp đấu phách, tương lai thành tựu nhất định bất khả hạn lượng!

Phải biết một viên thanh đồng cấp cao đấu phách liền có thể tăng cường 50% chiến đấu lực, mà hắc thiết đẳng cấp đấu phách chỉ ít là trăm phần trăm!

Nói cách khác, hiện tại thiếu niên này cũng là một vị Vũ Tôn viên mãn cường giả!

Nếu như là bạch ngân, thì lại tăng cường hai trăm phần trăm chiến đấu lực công kích! Đó là Vô Tông viên mãn!

Vừa nghĩ như thế, Lê Hoa tâm liền nóng bỏng đứng lên, làm Thiên Hương Lâu tứ đại Danh Cơ, nàng tuyệt đối rõ ràng Thiên Hương Lâu khủng bố.

Trừ phi Tông Sư hoặc là Vũ Tôn ra tay, bằng không nàng cả một đời đều chỉ có thể trở thành Thiên Hương Lâu kiếm tiền công cụ, chỉ có dựa vào cường giả nàng mới có thể rời khỏi!

Mà thiếu niên này chính là lựa chọn tốt nhất. . .

Nàng Lê Hoa mới sẽ không theo một tên đù để khi nàng phụ thân nam nhân!

Người chung quanh đều bị trấn trụ, cho nên Lê Hoa rất dễ dàng liền đi tới Diệp Văn trước mặt.

"Nô gia Lê Hoa, bái kiến công tử."

Nàng cúi đầu cúi đầu, chỏ cổ áo Xuân Quang Sạ Tiết. . .

Chương 99 :đáng sợ Thiên Dao công tử

"Cái này sống. . . Thật lớn!"

Diệp Văn lông mày giương lên, thăm nói.

Nhìn cái này lựa mỏng xanh thiếu nữ lồi lõm chấp trùng đáng người, Diệp Văn nhìn xuống nội tâm xao động, dùng sức để cho mình giữ khí bình thản nói:
"Không biết tiểu thư có chuyện gì?"

Lê Hoa khẽ khúc khích cười một tiếng, đám đuôi đưa tình nhìn Diệp Văn, dịu dàng nói: "Tiểu nữ tử không biết ý tứ, chỉ là muốn cùng công tử chào hỏi, nói một hồi lời nói. . ."

"Tốt lắm, một hồi lời nói xong, người có thể đi."

Diệp Văn chừng chặc đang hoảng nói.

". . ." Lê Hoa giờ khắc này chỉ muốn chửi má nó, mụ nội nó, người cho rằng bản tiểu thư thật chỉ là muốn cùng người chào hỏi, nói một hồi lời nói mà thôi?

"Công tử thật hài hước ~ "

Lê Hoa che miệng cười duyên, cảnh hoa run rẩy.

"Ta là nói chăm chú!"

Diệp Văn gật gù, nói.

"Như vậy công tử vì sao liên tục nhìn chăm chăm vào Lê Hoa bộ ngực xem?"

"Khắc khắc, ạch. . . Có sao?"

Diệp Văn ngẩng đầu nhìn trời.

"Còn nói không. . ."

"Đủ!"

Cầu nhi từ Diệp Văn sau người đi ra, khó chịu mắng: "Tốt xấu người cũng là tứ đại Danh Cơ một trong, còn biết xấu hổ hay không?"

Nàng xem hai người vừa nói vừa cười, ghen ghét. . .

Lê Hoa trong mắt lộ ra một tia hàn mang, nhân nhạ hỏi thăm: "Người là ai? Nhưng lại biết Ta là ai?"

Nàng ở Diệp Văn trước mặt phần mềm mại nữ tử, nhưng lúc này trên thân khí thế lại làm cho người ta một loại kinh hãi cảm giác.

Người là ai? Có biết ta là ai?

Lời này nói thật hay tình huống, dù sao, Thiên Hương Lâu bên trong các cô nương cũng không có không biết tứ đại Danh Cơ.

Thành thật mà nói, dĩ vãng, giống bức này hạ cấp cô nương, là không xứng nàng Lê Hoa mở miệng hỏi tội, thế nhưng, hiện tại nữ nhân này nhưng là ở Diệp Văn bên cạnh.

Điều này làm cho nàng bay lên một tia cảnh giác? Chẳng lẽ nói, Diệp Văn thích như vậy loại hình nữ tử?

"Người. . ."

Lời này đối với cầu nhi Lục sát thương là cực đại, bởi vì tiềm thức cũng là cầu nhi không xứng cùng nàng Lê Hoa nói chuyện.

"Có lỗi với cô nương, ta không quen biết người, xin mời có việc nói việc, không có chuyện còn xin mời tản ra."

Tuy nhiên, vào lúc này, Diệp Văn bắt lấy cầu hơi nhỏ tay, biểu hiện lãnh đạm nói.

Hắn Diệp Văn cũng không có tự đại đến, cho rằng một vị khuyên thành cấp bậc đại mỹ nhân sẽ đối với hắn nhảy vào ôm ấp, cái này nếu là không có cái gì mục lời nói, đánh chết hắn Diệp Văn đều sẽ không tin tưởng.

"Ngạch. . ."

Lê Hoa bỗng nhiên ngẩn ra, cái tên này lại có thể đuổi nàng đi? Nàng là ai?

Đại mục phủ tử đại Danh Cơ một trong, tuy nhiên Võ Tông nhóm cường giả cùng với những kia quyền cao chức trọng gia hỏa chỉ là muốn đạt được thân thể nàng, coi nàng làm một cái đồ chơi.

Thế nhưng, nàng đem Thiên Dao công tử, thẩm đao Mê Thần hồn điên đảo là thật!

Phải biết, tên kia mỗi lần đến Thiên Hương Lâu, điểm đều là nàng.

Hơn nữa, tiểu tử này bây giờ tuy nhiên là một cái nhỏ nhỏ Vũ Sư viên mãn, có gì tư cách đuổi nàng đi? !

Như vậy tu vi võ giả, liền làm nàng ngồi trên tân cũng không đủ tư cách!

"Người đuổi ta đi?"

Lê Hoa thần sắc lạnh xuống tới.

"Tiểu thư, ta không có ý này. . ."

"Ta chỉ hỏi người, người có phải là muốn đuổi ta đi?"

Bị Lê Hoa như vậy hết hai tới ba ép hỏi, Diệp Văn trong lòng cũng không thích đứng lên, quát lạnh: "Phải thì sao?"

"Đừng đừng!"

Xuân hạnh đi tới, song chương nhẹ nhàng vỗ, "Lê Hoa tỷ tỷ, vị công tử này nhưng đối với người không cảm thấy hứng thú, người liền không muốn dây dưa nữa đi, đỡ phải hạ chúng ta tử đại Danh Cơ mặt."

"Được! Người tốt rất!"

Lê Hoa không nhìn thẳng xuân hạnh, bỗng nhiên lớn tiếng nói: "Ai giúp ta giết hắn! Tới nay có thể đến phòng ta tới!"

Àm!

Thật giống AkaiJin nổ vang, rất nhiều người đều bị lời này cho Jin trụ.

Tùy theo, cùng nhau tiếng cười lớn truyền tới, "Hi vọng Lê Hoa tiểu thư nói lời giữ lời, bản tôn hiện tại liền giúp người làm thịt cái này không hiểu phong tình tiểu tử!"

"Ha-Ha! Tiểu quý cho ta nạp mạng đi đi!"

Người này là Vũ Tôn Tử Trọng Thiên, luận tu vi so với vừa nãy tên kia Vũ Tôn cao hơn nữa, tự nhiên không sợ Diệp Văn, liền, thả người mà tới, một chân quay về Diệp Văn trên mặt giẫm đi!

Lê Hoa là hắn yêu mến cô nương, lấy hắn tu vi lại là có thể giúp Lê Hoa chuộc thân,

Chỉ là, Lê Hoa không muốn thôi!

Hiện tại, có cơ hội tốt như vậy, hắn làm sao có thể không nắm chặt trụ?

Nghĩ tới chỗ đắc ý, liền lộ ra ngây ngô cười ngớ ngẩn dung, ở trong lòng hắn, tiểu tử này tuyệt đối sẽ không là đối thủ mình!

"Muốn chết!"

Diệp Văn ánh mắt phát lạnh, giờ khắc này hắn ngưng tụ ra Bạch Hổ đầu phách, ít nhất phải đến hai trăm phần trăm chiến lực hỗ trợ, để tự thân tương đương với một tên Võ Tông đại viên mãn!

Hơn nữa, Diệp Văn khẳng định, cái này Bạch Hổ đầu phách tuyệt đối không chỉ bạch ngân cái này một cấp bậc.

Cho nên, hắn hiện tại chỉ muốn cố gắng tìm một cái phòng bế quan nghiên cứu một hồi.

Thế nhưng, làm này tràn đầy sỉ nhục tính một chân đá tới lúc, Diệp Văn nộ!

"Băng Cực quyền!"

Àm!

Chiến lực gia trì bên dưới, Diệp Văn đánh ra một con băng tuyết mãnh hổ, cái này Bạch Hổ vọt vào tên kia Vũ Tôn trong cơ thể, lập tức đem hắn chết cứng.

Một chiêu miểu sát Vũ Tôn!

Người chung quanh đều bị hù sợ.

"Trên người thiếu niên này chiến lực thực sự là khủng bố a. . ."

"Đúng, một tên Vũ Tôn đều đang không có ở trên tay hắn sống quá một hiệp!"

"Đây tuyệt đối là Phong Hào Vũ Tôn thực lực đi. . ."

Phong Hào Vũ Tôn!

Cái này bốn chữ vừa ra, nhất thời trở nên cực kỳ an tĩnh, có thể đạt được Phong Hào Vũ Tôn ở một lát nữa cấp bậc tuyệt đối là đứng đầu đứng.

Chính là, thiếu niên kia chỉ là một tên Vũ Sư viên mãn a!

Khá nhiều uy tín lâu năm Vũ Tôn đều xấu hổ muốn tự sát, cái này cao tuổi rồi thực sự là sống đến cái thân đi tới!

"Còn có ai?"

Lúc này, Diệp Văn hai tay thả lỏng sau lưng, lãnh đạm nói.

Vây xem đoàn người đều thu hồi ánh mắt, không dám nhìn Diệp Văn.

Một chiêu miểu sát uy tín lâu năm Vũ Tôn thiếu niên Vũ Sư, tuyệt đối là một cái nhân vật khủng bố!

Không có ai còn dám đứng ra.

"Hiện tại, ngươi muốn chết như thế nào?"

Rất cuộc, Diệp Văn mở miệng, không thể nghi ngờ, Lê Hoa cử động, để Diệp Văn hoàn toàn nổi giận lửa.

"Ngươi muốn giết ta?"

Không ngờ, Lê Hoa căn bản không có sợ hãi thần sắc, tổ chất thần kinh nô nộ cười.

"Tới a, động thủ!"

"Ngươi cho rằng, ta thật không dám giết ngươi?"

Một bước bước ra, Diệp Văn quát hỏi.

"Muốn giết cứ giết, ngươi vẫn là không phải người nam? Từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy?"

Lê Hoa lấy ra một hạt hạt dưa Hạp hạp, không nhịn được nói.

Sau đó đem qua tử xác khinh bỉ phun ở Diệp Văn trên thân.

Nàng là cô ý.

Làm không hẳn nữ nhân, chết ở trong tay hắn cũng được, dù sao cũng hơn cả một đời đều không cam lòng không tình nguyện bán rẻ tiếng cười tốt. . .

Nàng, một mối.

Nữ nhân này. . .

Nhưng Diệp Văn không biết, cho nên hắn nộ.

Hồ!

Đột nhiên, trong thiên địa xẹt qua cùng nhau lộng lẫy đao mang.

"Không được!"

Diệp Văn nhất thời cực kỳ hoảng sợ, này cổ đao mang đáng sợ đến cực điểm, quả thực không thể ngang hàng, phải biết, hắc hiện tại chính là tương đương với Vô Tông viên mãn!

Người đến hiển nhiên chỉ ít là một tên Vũ Vương!!

Chính là, đại mục trong phủ trừ mục vương còn có ai chính là Vũ Vương?

"Long Tượng Già Diệp Thể, thân thể như Già Diệp!"

Bang bang ầm!

Diệp Văn hai tay cách ở trước người, bị này sọi đáng sợ đao mang ép tới lâm vào dưới mặt đất nửa thước.

"Ai dám giết con gái của ta?!"

Rống!

Tùy theo, hét dài một tiếng, người đến là Thiên Dao công tử.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100 :bức hôn

Tỉ tách, tỉ tách. . .

Nhìn trên cánh tay lưu lạc dưới máu tươi, Diệp Văn có chút thất thần, từ khi luyện tập Long Tượng Già Diệp Thể, hắc lúc nào được quá thương tổn?

Nhưng mà, người này chỉ là cùng nhau đao mang liên phá hắc Già Diệp thân.

"Ha ha. . ."

Diệp Văn dùng mu bàn tay chà lau dưới khóe miệng vết máu, ánh mắt băng lãnh nhìn chăm chăm vị kia tướng mạo không tầm thường trung niên nam tử.

Hắc, một con màu xám đen tóc dài, trong mắt toát ra lạnh lẽo sát cơ.

Nhưng chỉ cần người này lại ra tay, Diệp Văn chắc chắn sẽ không bó tay chịu trời, hơn nữa, sẽ ở trong nhất thời lên cấp Vũ Tôn Chi Cảnh.

Lấy lời kiếp đánh giết hắc!

"Ngươi tại sao muốn ra tay?"

Lúc này, Lê Hoa đi tới Diệp Văn trước mặt, chất vấn trung niên nam tử kia.

"Ta là phụ thân ngươi. . ."

Thiên Dao công tử lời nói trầm thấp.

"Nói vớ nói vẩn!"

Lê Hoa sắc mặt trở nên hoảng loạn đứng lên, tùy theo lớn tiếng quát: "Ngươi mau mau rút cho ta! Cũng xin lỗi hắc!"

"Hắc đều muốn giết ngươi, ngươi còn muốn che chở hắc?"

Trầm Đào có vẻ rất không thể tin tưởng.

"Chuyện của ta không cần người quản!"

Thiên Đào công tử khước miệng rụt rụt, sau cùng lạnh lùng vọng Diệp Văn liếc một chút, đi tới cách đó không xa trên một cái bàn.

Chỉ là, Diệp Văn rõ ràng, vị này Thiên Đào công tử liên tục liên miên đều ở khóa chặt tự thân, nếu như mình vừa ra tay, e sợ cùng thời khắc đó, Thiên Đào công tử công kích thì sẽ giáng lâm.

Thực sự là ngày chó đây!

Diệp Văn giờ khắc này tâm tình nhưng là lưu manh rất, dứt khoát tại chỗ khoanh chân ngồi, sau đó, hai tay khoát lên trên đầu gối, bắt đầu tĩnh tọa.

"Rống. . ."

Một tiếng hổ gầm, chỉ thấy Diệp Văn chỗ mi tâm dần hiện ra một con Bạch Hổ đầu lâu, lập tức, Diệp Văn trên thân tự lại càng ngày càng nhiều khí lưu.

Những này khí lưu mặc dù là vô hình, nhưng Thiên Đào công tử tự nhiên năng đủ thấy rõ.

"Đây là. . . Phong Chi Ý Cảnh?"

Trầm Đào khẽ nhíu mày, cảm giác được Diệp Văn có khả năng ngưng tụ ra Bạch Hổ đầu phách cũng không phải ngẫu nhiên, dù sao, Phong Tòng Hồ, Văn tông Long.

"Kèn kẹt ca!"

Chỉ chớp lát sau, Diệp Văn trong cơ thể truyền ra liên tiếp giong vang thanh, hần xương cốt trong nháy mắt phá nát, sau khi lại lần nữa tổ hợp đứng lên, trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Diệp Văn mở hai mắt ra, một tia tinh mang chớp tắt.

"Hoa hoa, người thích tên tiểu tử này?"

Quan sát một hồi Diệp Văn, Trầm Đào trầm ngâm một hồi, liền hướng Lê Hoa hỏi.

"Đúng! Cho nên, người sau đó không nên tới quán quít lấy ta đây!"

Nói, Lê Hoa liền ôm chặt Diệp Văn cánh tay.

Mặc dù đối với hoa hoa danh xưng này rất phản cảm, nhưng người này còn xấu quên cứu nàng.

Cho dù, nàng nhìn ra Diệp Văn cũng không có đối với mình động sát cơ.

Diệp Văn bản năng muốn lấy ra, khước mắt dư quang nhìn thấy một bên mắt nhìn chằm chằm Trầm Đào, âm thầm nuốt một ngụm nước bọt, quyết định vẫn là quên.

Gặp Diệp Văn không có phản kháng, Lê Hoa trong lòng đắc ý, xem nhẹ liếc mắt nhìn cầu.

Chỉ là, cầu nhi trở nên trầm mặc, không có ai biết trong lòng nàng suy nghĩ.

"Vô đạo. . ."

Nàng hai ngón tay cốt nhéo trắng bệch!

"Được, nếu người thích tên tiểu tử này, liền kết hôn đi!"

Trầm Đào thực sự là lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi.

Nhất thời, đem Diệp Văn cho Jin kinh ngạc.

Trời? Hần nói cái gì?

Diệp Văn đã hoàn toàn mơ hồ.

"Người, người thực sự là cha ta?"

Giờ khắc này, Lê Hoa rốt cuộc phản ứng kịp, nếu như Trầm Đào yêu mến chính mình lời nói, làm sao sẽ nói ra lời như vậy tới?

Có manh mối, Lê Hoa mới nghĩ đến người này trước kia nhìn về phía mình ánh mắt không phải yêu say đắm, mà chính là hồi ức, thương tiếc, thương yêu.
..

"Không sai!"

"Là ta có lỗi với các ngươì nương hai!"

"Ngươi đồng ý không?"

"A. . ."

Lê Hoa nghe nói sững sờ, nhìn xuống Diệp Văn, chỉ thấy lúc này Diệp Văn bởi vì tu hành Bạch Hổ đầu phách nguyên nhân, mái tóc dài biến thành màu trắng bạc, có một luồng khí chất xuất trần.

"Ta, ta đồng ý. . ."

Nhẹ giọng ní non, nằng mặt đỏ bừng không ngớt, chỉ cảm thấy trái tim nhỏ phù phù phù phù nhảy. . .

"Được! Vậy cứ như thế đi!"

"Ta không đồng ý!"

Ở Trầm Đào thanh âm đàm thoại hạ xuống lúc,

Diệp Văn âm thanh cũng thuận theo vang lên.

"Ngươi không đồng ý?"

Trầm Đào tựa hồ nghe đến một cái chuyện cười lớn giống, nhất thời bắt đầu cười ha hả.

"Ngươi không thích con gái của ta?"

Vốn tưởng rằng Trầm Đào sẽ bảo nổi Diệp Văn, đột nhiên nghe như thế bình thân giọng nói, điều này làm cho Diệp Văn trong lòng cảm kích, là cái lý giải người tốt a!

Nhưng ngay ở một giây sau ——

"Ngươi dựa vào cái gì không thích?"

"Àm!"

Trầm Đào một bước hạ xuống, cả người có vô tận đao mang hé mở, bá đạo tuyệt luân.

Oành! Oành! Oành!

Chu vi hết thảy đều bị này cỗ khí thế đáng sợ nổ nát.

"Kính xin tiền bối thủ hạ lưu tình!"

Vút!

Bóng người loáng một cái, chỉ thấy một cái xinh đẹp phụ nhân xuất hiện, lập tức một mặt đau lòng nói.

"Cút ngay cho ta! Bằng không giết ngươi!"

Oanh long!

Một luồng sắc bén Khí Mãng quét ngang đi ra ngoài, phụ nhân kia sắc mặt đại biến, không nghĩ đến người này căn bản không cho mình một điểm mặt mũi.

Nếu như chỉ là một cái Võ Tông, như vậy nói cái gì cũng phải đem cái này cuồng đồ lưu lại, bất luận trả giá thế nào đại giới!

Thế nhưng, cái này rõ ràng không phải a!

Trả giá to lớn hơn nữa đại giới cũng không có tể với việc, sớm biết như thế, còn không bằng không ra!

Thiên Hương Lâu Lâu Chủ trong lòng ngọt ngọt than thở một tiếng.

Thời khắc này Trầm Đào một thân trường bào màu đen, ống tay áo không gió mà bay, trong tròng mắt hết sạch bản mệnh, hóa thành vô pháp ngang hàng đao mang.

"Ngươi nếu như còn dám nói một chữ "Không", bản tọa hiện tại liền giết ngươi!"

Mắt liếc thấy trên cổ một thanh trường đao, Diệp Văn mồ hôi lạnh trên trán thấm thấm hạ xuống, nội tâm nói, ai có thể nói cho ta, cây đao này là lúc nào đặt ở trên cổ ta?

"Tiền bối nói giỡn, Lê Hoa tiểu thư xinh đẹp như vậy, ta làm sao sẽ không đồng ý?"

Diệp Văn lộ ra một cái còn khó coi hơn khóc nụ cười.

"Tốt lắm, ngươi phát cái thẻ!"

Diệp Văn lần này là thật không có cách nào, đao ngay ở trên cổ hất, Diệp Văn là thật không dám đánh cược nhiều lần ai động tác càng nhanh hơn, e sợ lời kiêu còn không rơi xuống, chính mình sẽ chết với bỏ mạng.

"Hệ thống, nhanh nhắc nhớ a!"

Bị bức ép phát thẻ, Diệp Văn cũng không dám xằng bậy, thẻ giới này lời thẻ là không thẻ tùy tiện phát, bằng không không có dựa theo lời thẻ quy định tới, này thật sẽ chết rất thảm.

Trừ phi thực lực vượt qua Võ Thần đại lục thiên đạo.

Nhưng lấy hiện tại tới xem, tối thiểu muốn đạt tới Vũ Thần Chi Cảnh, Diệp Văn hiện tại không phải Võ Thần, tự nhiên không muốn bị bức phát ra lời thẻ.

"Ngươi phát không phát?"

Trầm Đào lần nữa dây đặc hỏi.

"Chờ đã a, ta phát!"

Hắn ở trong lòng rít gào: "Hệ thống, mau chút a! Ngươi kiến nghị đây! Ngươi hệ thống nhắc nhở đây! ! !"

"Keng, hệ thống nhắc nhở. . ."

Nghe cái này năm chữ, Diệp Văn suýt chút nữa kích động chảy xuống nước mắt, nhưng một giây sau, hắn liền trong nháy mắt giống như trời đánh ngũ lôi, lơ mơ. . .

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng chủ ký sinh lại là Hậu Cung hình thức tăng thêm một vị thành viên mới, thật đáng mừng, khen thưởng chủ ký sinh 50 ngàn EXP!"

"Vọng chủ ký sinh không ngừng cố gắng, đem thiên hạ mỹ nhân thu nhập trong phòng. . ."

Diệp Văn: "Ha ha. . ."

Bất đắc dĩ, Diệp Văn chỉ có thể gờ gắm hi vọng với Lê Hoa tiểu thư, chỉ là để hắn không nghĩ tới là, thậm Lê Hoa chính là một mặt cao ngạo nhìn mình.

Dáng dấp kia giống như là ——

"Tiểu Diệp Tử, ngoan ngoãn khúm núm ở bản nữ hoàng dưới váy đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101 :tại sao là ngươi?

Một đời người có tam đại hi sự, cấp ba trạng nguyên, con sinh lúc già, đêm động phòng hoa chúc.

Thế nhưng, đối với cái này hi sự, Diệp Văn lại chút nào cao hứng không nổi.

Thảm gia phù đệ.

Thiên Dao công tử Trầm Đào ở trên bàn đá giữa đầu uống cạn một chén Tiểu Tửu, bỗng nhiên than thở một tiếng.

"Giống, quá giống!"

Đối diện Trầm Lê Hoa không mặn không nhạt hỏi thăm: "Giống cái gì?"

"Người quá giống mẹ người thân."

Trầm Lê Hoa chỉ là trầm mặc.

"Ta dạy cho người Thiên Dao đi!"

Đột nhiên, hắn nói.

Vút!

Cũng không gặp Trầm Đào thì thế nào động tác, một cái màu xám đen trường đao liền xuất hiện ở trong tay hắn.

"Không có hứng thú."

Trầm Lê Hoa lạnh nhạt nói.

Đệt!

Ở trong một gian phòng ốc, bị trói thành một con Bánh Chung dạng Diệp Văn không nhìn được nổi một câu chữ bậy.

Giờ khắc này hắn chính trốn ở cửa sổ bên, lén lút quan sát.

Có câu nói, biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng, Trầm Đào muốn truyền dạy đao pháp, Diệp Văn nghe, tự nhiên là hưng phấn trong lòng, liền nằm nhào nơi này quan sát.

Nhưng mà, để hắn không nghĩ tới là, Trầm Lê Hoa dĩ nhiên cự tuyệt!

Đùng.

Cửa phòng bị mở ra, một thân lụa mỏng xanh Trầm Lê Hoa cười không ngớt nhìn Diệp Văn, "Tướng công, người đây là nhìn cái gì? Chẳng lẽ, là ở nhìn lén ta?"

Chánh chọe!

Diệp Văn khòe miệng rụt rụt, thế nhưng giờ khắc này, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu a.

Diệp Văn nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra một cái nanh trắng: "Nàng dâu, người giúp ta đem dây thừng cởi bỏ có được hay không?"

Hắn bị Trầm Đào che lại đan điền khí hải, trừ Long Tượng Già Diệp Thể một thân cây mạnh cùng với kiên cố phòng ngự còn ở ở ngoài, trở nên cùng người bình thường không có một chút nào phân biệt.

"Tốt!"

Diệp Văn vốn tưởng rằng Lê Hoa hội cự tuyệt, bây giờ nghe đáp ứng âm thanh, thực sự là vui mừng khôn xiết.

"Tuy nhiên, người muốn theo ta uống rượu."

Trầm Lê Hoa mỉm cười nói, lưng đưa về Diệp Văn, ở trong ly rượu thả một viên viên thuốc, vào nước tức hóa.

"Có thể!"

Nhìn Trầm Lê Hoa một mặt cô đơn biểu hiện, Diệp Văn cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ là đơn thuần cho rằng Trầm Lê Hoa không cao hứng thôi.

Rất nhanh, hắn cũng cảm giác được không đúng, hỏi thăm: "Người ở trong ly rượu thả cái gì?"

"Long Dương Đan. . ."

Trầm Lê Hoa cười híp mắt.

"Chuyện này. . . Là đàn được gì?"

Diệp Văn chỉ cảm thấy chính mình chỗ bụng dưới bốc cháy lên một đoàn lửa cháy hừng hực, đôi mắt toả ra nóng rực bạo lệ quang mang.

"Ngươi hiểu."

Trầm Lê Hoa dịu dàng nở nụ cười, xinh xắn nói, thuận tiện đem Diệp Văn dây thừng cho cởi bỏ.

"Rõng. . ."

Diệp Văn trầm thấp gầm rú một tiếng, lại như một con phát tình dã thú, mãnh tướng Trầm Lê Hoa ném đến trên giường.

Nàng thon dài hai chân đan xen vào nhau, làn váy giờ lên, lộ ra mông lớn xuân quang, bình tĩnh nhìn Diệp Văn, biểu hiện không nói ra được cô đơn, cô tịch.

"Đau quá. . ."

Bị Diệp Văn đè ở trên người, Trầm Lê Hoa nắm chặt ga trải giường, ngón tay trở nên trắng, sau cùng không nhịn được ở Diệp Văn trên bả vai cắn, hai tay sắc nhọn móng tay ở Diệp Văn phần lưng cắm ra từng đạo đỏ tươi dấu tay.

Ánh mắt dần dần trở nên mê ly, hai tay cũng biến thành ôm Diệp Văn cái cổ, ngây thơ phun ra cái lưỡi thom tho, chờ mong Diệp Văn ôn nhu.

. . .

Làm đại mục phủ một trong tứ đại công tử, danh tiếng ở đại mục phủ tự nhiên không cần nhiều lời, cho nên, làm Trầm Đào giả nữ tin tức một truyền ra thời điểm, liền chấn kinh đại mục phủ toàn cả thế gia.

"Nghe nói sao? Thiên Đào công tử phải giả nữ?"

"Cái này, tính là gì? Ngươi tin tức lạc đơn vị, ta còn biết, Thẩm gia Thiên Kim thật là Thiên Hương Lâu tứ đại Danh Cơ một trong Lê Hoa tiểu thư!"

"Cái gì!"

"Lừa người chứ?"

"Khà khà, còn có càn kinh ngạc đây!"

"Các ngươi có biết, lúc trước Thiên Đào công tử ở Thiên Hương Lâu bên trong ra tay đánh nhau, dẫn ra Thiên Hương Lâu Lâu Chủ, chính là đến sau cùng, Thiên Hương Lâu Lâu Chủ ngay cả rắm cũng không dám đánh một cái!"

"Thật giả? Quá kinh hãi chứ? Quả thực là làm người nghe kinh hãi a. . ."

Ở rất nhiều bà tám tuyên truyền cùng Thiên Đào công tử rộng phát thư mời bên dưới, khá nhiều thế gia công tử cơ hồ cũng nghe được tin tức này.

Khi bọn họ biết được Thẩm gia Cô Gia chỉ là từ một cái nhỏ nhỏ trong thành trì tới Hai Lúa, phỉ đều muốn tức điên.

Không nói Trầm Đào chính là đại mục phủ một trong tứ đại công tử, nói thật Bạch, là một trong bốn đại Tông sư, võ đạo thực lực cường hãn.

Lại nói, Trầm Lê Hoa làm Thiên Hương Lâu Danh Cơ, ca múa song tuyệt, cấp độ kia sắc đẹp cũng là bọn họ cũng cực kỳ hướng tới!

Chính là, hiện tại lại có thể tiện nghi một cái Tiểu Địa Phương đi ra Hai Lúa? Quả thực là há có hiểu được!

"Hừ, ta ngược lại muốn xem xem là ai có bức này bản lĩnh!"

Đại mục phủ, Tô gia.

Tô Nhân Kiệt hừ lạnh một tiếng.

"Cái này Trầm Lê Hoa là ta!"

Vương Thành nghĩ đến tộc trưởng nói với mình lời nói, chỉ cần có thể cưới được Trầm Lê Hoa, đem tứ giai Nguyên Khí một mình đánh cược thua trận việc liên chuyện xưa không truy.

Ngọc bội kia mặc dù là ban thưởng cho hắn, có thể chỉ có quyền sử dụng.

Cho nên, Vương Thành đối với Trầm Lê Hoa nhất định muốn lấy được!

Hắn muốn ở trước công chúng đánh bại cái kia Hai Lúa, để Thiên Dao công tử rõ ràng, chỉ có hắn Vương Thành xứng với Trầm Lê Hoa!

...

Ở rất nhiều thế gia công tử ai cũng có mưu đồ riêng thời gian, hôn ước ngày ở hai ngày đúng hạn mà tới.

"Đại mục phủ gia gia chủ đến!"

"Đại mục phủ, kiếm đạo Tông Sư kỳ Tông Sư đến!"

...

"Đại mục phủ chủ nhà họ Vương đến!"

"Đại mục phủ chủ nhà họ Tô đến!"

Từng vị đại mục phủ đại nhân vật ở Thẩm gia trước cửa phủ đệ vang lên, điều này làm cho Thẩm gia bọn nô bộc đều một trận tự hào!

Nhìn, chúng ta lão gia bao nhiêu uy phong! Có thể nhiều như vậy đại nhân vật tới trước!

Thực có một ít người là không mời mà tới, chẳng hạn như ngày đó thơm lâu xinh đẹp Lâu Chủ, cùng với đại mục phủ ở bên ngoài vô đạo vương giả, mục vương!

"Xin mời hai vị người mới!"

Không lâu lắm, bên trong đại sảnh ngồi đầy đoàn người, cầm đầu một vị chính là mục vương.

Ngày ấy, Thiên Dao công tử phóng ra khí tức càng để hắn đều cảm thấy một tia uy hiếp, hắn làm sao đều muốn không hiểu, cho nên không thể làm gì khác hơn là tới trước kiểm tra một phen.

Chỉ là, cái này vừa thấy mặt, liền bị giật mình, bởi vì, hắn hoàn toàn cũng không thấy rõ Trầm Dao.

Cái tên này, đến là lúc nào trở nên thần bí như vậy?

"Thẩm gia người, tại hạ có một câu nói không biết nên nói không nên nói?"

Lúc này, chủ nhà họ Vương kì kèo mè nheo, giả vờ có vẻ khó xử.

"Chuyện gì? Cứ nói đừng ngại."

"Tốt lắm, là này dạng, khuyến tử vẫn ngưỡng mộ Lệnh Thiên Kim, hiện tại Lệnh Thiên Kim cùng người sẽ phải thành hôn, cảm thấy rất đau lòng, cho nên, muốn cùng thiếu niên kia luận bàn một phen."

Vẫn ngưỡng mộ? Luận bàn một phen?

Lừa quỷ đây!

Rất nhiều người cười lạnh, Trầm Lê Hoa mấy ngày hôm trước mới vừa vận nhận Tổ quy Tông, người cái này khuyến tử liền vẫn ngưỡng mộ? Ngưỡng mộ tứ đại Danh Cơ Lê Hoa tiểu thư còn tạm được!

Mà không phải Trầm Lê Hoa!

Chính đang nhắm mắt dưỡng thần tô Nhân Kiệt vậy đột nhiên mở hai mắt ra, sắc mặt một trận tái nhợt, khá lắm, chuyện như vậy lại có thể con bà nó cũng có người cướp?

Vừa lúc lúc này, Diệp Văn hai người cũng từ bên trái đi tới.

Thấy rõ này thướt tha uyển chuyển bóng hình xinh đẹp, Vương Thành liếm liếm khô ráo làn môi, tứ đại Danh Cơ một trong Lê Hoa tiểu thư, hắn đương nhiên biết.

Đây chính là lấy thân hình nóng bỏng, một đôi đôi chân dài xung khí chất gọi cảm mỹ nhân.

Hắn hướng tới đã lâu, đáng tiếc, Trầm Lê Hoa chỉ nguyện ý lấy chồng, mà không phải làm cho người ta làm tiểu thiếp.

Hắn làm Vương gia dòng chính, đương nhiên sẽ không cưới một cái Thanh Lâu Nữ Tử, dù cho đó là một cái Danh Cơ.

"Hả? Tại sao là người?"

"Tại sao là người?"

Ở Vương Thành sau khi nói xong, ngay tiếp đó, lại là cùng nhau tiếng kinh hô vang lên, đó là tô Nhân Kiệt!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102 :truy sát mục vương!

Thực sự là gặp quỷ!

Tô Nhân Kiệt trong lòng chửi ầm lên, hắn không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy tiểu tử này, ngày ấy ở trong tù lâu bị hành hung một phen, quả thực là một đời si nhục a!

"Tuy nhiên Sĩ Biệt Tam Nhật, làm lau mắt mà nhìn, hôm nay, cái này hôn ta là cướp định!"

Vút!

Tô Nhân Kiệt bay vọt mà ra.

"Diệp công tử, không nghĩ tới chúng ta lại gặp mặt."

Tô Nhân Kiệt cảm vừa nhắc, ngao khí nói.

"Tô Nhân Kiệt, ngươi muốn làm gì? Tiểu tử này là ta!"

Bên kia Vương Thành không vui.

"Được, hắn là người, Lê Hoa tiểu thư là ta!"

"Muốn chết!"

Vương Thành cả giận nói.

Nhìn hai người ở cái này leo nha leo nhéo, Diệp Văn có một loại động thủ kích động.

"Khặc. . ."

Lúc này, Trầm Đào thấp giọng ho khan, trong phút chốc, Diệp Văn trong cơ thể cảm cố đan điền khí hải Đào Kính liền biến mất không còn tăm hơi.

"Được!"

Diệp Văn trong lòng vui mừng, thực lực bây giờ khôi phục, nào đến phiên hai nhà này hòa ở cái này hung hăng.

"Nói đủ chứ? Hai người muốn đánh liền cùng lên đi, bản đại gia có thể không công phu cùng các người đùa giỡn!"

Diệp Văn hung hăng nói.

"Thảm gia Cô Gia thật cuồng a!"

"Tô Nhân Kiệt cùng Vương Thành tốt xấu là đại mục phủ trẻ tuổi có tiếng cao thủ, Thảm gia Cô Gia dám lấy một địch hai?"

"Chà chà, lần này có trò vui xem!"

Các đại nhân vật đầy mặt vẻ khinh thường, căn bản không tin tưởng Diệp Văn có như vậy thực lực.

Chỉ thấy ngồi ở chủ vị mục vương khẽ nhủ thầm, phân phó nói: "Đi thăm dò Thảm gia Cô Gia lai lịch ra sao."

"Phải! Vương gia. . ."

Một người áo đen nhất thời biến mất không còn tăm hơi.

"Ha-Ha! Cùng tiến lên? Ngươi còn không tư cách này!"

Vương Thành tuy nhiên ngày đó ở Ngự Nha Thành nhìn thấy Diệp Văn đại triển thần uy, nhưng lúc này, hấn nhưng không có chút nào kính sợ.

"Bản thiếu một người liền có thể làm thịt ngươi!"

Vút!

Thanh âm đàm thoại hạ xuống, Vương Thành cước bộ khẽ dõn, nổ vang đâm ra nhất thương!

Vút! Vút! Vút! ! !

Địa Giai Công Pháp, Mị Ảnh tối tăm!

Chỉ thấy hắc ảnh lóe lên, lập tức nổ đâm ra hơn mười đạo hình xoắn ốc Khí Kinh!

Oanh long!

Nhất thương bắn mạnh mà ra, nổ vang không ngừng, tro bụi phún khởi.

"Khà khà!"

Vương Thành trong lòng cười lạnh, Địa Giai Công Pháp đủ để bù đắp chênh lệch cảnh giới, hấn không tin Diệp Văn xã này dưới đế nhũn có thể có được Địa Giai Vũ Kỹ Công Pháp!

Thậm chí ngay cả Huyền Giai đều không có!

Nhưng ngay ở Vương Thành mặt lộ vẻ cười lạnh thời gian, một vệt bóng đen đột nhiên đánh tới chớp nhoáng.

"Băng Cực quyền!"

Quát khê một tiếng truyền tới, bốn phía hư không đột nhiên trở nên băng lãnh cực kỳ, vút, lập tức, đạo nhân ảnh kia lần nữa gia tốc, càng là mạnh mẽ quyền đánh vào Vương Thành trên bụng!

Phốc ——

Ngục lớn máu tươi phun mạnh mà ra, Vương Thành bụng bị đánh cho ao hăm vào trong, cả người đều bay ngược ra ngoài, ngã xuống ở mặt đất, phát ra thình thịch trầm đục thanh.

Trong nhất thời, không khí ngọt ngào đáng sợ.

"A a! Tiểu bối, ngươi thật là ác độc tâm a!"

Chủ nhà họ Vương nổi giận gầm lên một tiếng, răng nhe muốn nứt ra, hai con mắt đỏ bừng không ngớt.

"Ngươi đi chết đi cho ta!"

Đùng! ! !

Chủ nhà họ Vương thả người bay đi, nhất chương giờ lên, thế phải đem Diệp Văn đá vụn vụn đoạn!

"Ta xem là ngươi tại tìm chết!"

Trầm Đào tầng tầng vỗ bàn một cái, cùng nhau cương mãnh Đào Cương liền rời khỏi tay.

"Thảm gia người, cần gì động giận dữ như vậy lửa?"

Lúc này, liền gặp mục Vương Vi cười đứng lên, thuận tay vương xuống rượu trong chén, nhất thời, xì một tiếng, hóa thành kiếm mang đem đạo kia Đào Cương đánh rơi!

"Àm!"

Cùng lúc đó, lại thấy hai vị Tông Sư Cấp Bậc cường giả hạ xuống, cùng chủ nhà họ Vương cùng nhau vây xem Diệp Văn.

"Gia gia chủ, kỳ Tông Sư! Mục vương! Các ngươi đây là ý gì!"

Vương gia vị kia ra tay cũng vẫn có thể thông cảm được, có thể các ngươi ba vị này đến là tại sao!

Trầm Đào làm sao cũng nghĩ không rõ lắm.

"Người này giết nhà ta kỳ lân tử, không đem tiểu tử này giết mỗi hận trong lòng của ta khó tiêu!"

Gia gia chủ mặt lộ vẻ vẻ dữ tợn.

Kỳ Tông Sư hừ lạnh một tiếng, "Chẳng lẽ không biết Tùng Vân cùng ta chính là cũng vừa là thầy vừa là bạn quan hệ?"

Mục vương thăm thăm nở nụ cười,

"Bọn họ cho ta không xuất thủ không được lợi ích."

"Được, được! 3 người các ngươi vị thực sự là tốt rất!"

"Ha-Ha! Đa tạ Thiên Đào công tử khích lệ, chúng ta hội vẫn tốt rất!"

Vương gia gia gia chủ cười lớn một tiếng, hiển nhiên là đã xem Diệp Văn xem thành một kẻ đã chết.

"Ha ha, các vị, các ngươi là không phải quên một chuyện?"

Nhưng vào lúc này, Diệp Văn tiếng cười khẽ vang lên.

"Thân thể như Già Diệp!"

Oanh long!

Chủ nhà họ Vương nhất chương đánh vào Diệp Văn trên thân, không có tạo thành bất kỳ thương thế.

Cái gì!

Chủ nhà họ Vương song đồng trùng lớn.

"Bản thiếu đã là Vũ Sư Viên Mãn Chi Cảnh, chẳng lẽ không biết ta có thể bất cứ lúc nào độ lôi kiếp?"

"Phá cho ta!"

Diệp Văn mạnh hét lớn một tiếng, chân khí trong cơ thể nhất thời lẫn lộn không ngớt.

Rầm rầm rầm . .

Cùng lúc đó, mây đen rơi xuống từ trên không, lập loè đáng sợ điện quang.

"Lôi kiếp?"

Sát!

Gia gia chủ cùng kỳ Tông Sư đều bị kinh ngạc đến ngây người, vội vội vàng vàng lui ra phía sau, lôi kiếp không phải là nói giỡn, chỉ cần ở lôi kiếp phạm vi, quần người là ai!

Hơn nữa, tu vi càng cao người, chịu đến lôi kiếp công kích cũng càng cường đại!

"Khà khà, các ngươi vừa này không phải rất hung hăng sao!"

Diệp Văn cuồng tiếu, thân hình loáng một cái, nhắm phía kỳ Tông Sư hai người.

Mẹ!

Đến là ai hung hăng a! Tiểu Nhân đắc chí!

Hai người ở trong lòng thăm mắng, dùng sức chạy như điên.

"Chết đi! Quy một đạo!"

Nhưng mà, Diệp Văn cũng không có cùng hai người mèo vờn chuột hứng thú, này đầy trời lôi đình đánh vào vào trong cơ thể, tùy theo, dần dần sinh ra một viên trần đầy bạo tạc tính Jin hạch!

"Chết!"

Ầm! ! !

Jin hình cung nhất thời từ trên người Diệp Văn bắn ngược đi ra, trở nên càng thêm Cuồng Bạo, sau đó rơi vào kỳ Tông Sư trên người hai người.

Bang bang ầm . .

Lúc này, kỳ Tông Sư hai người cả người bị lôi đình cho nổ cháy đen không ngớt, oanh một tiếng, ngã trên mặt đất cũng không bao giờ có thể tiếp tục nhúc nhích.

Chết!

Đại mục phủ hai vị Võ Đạo Tông Sư liền như vậy bị sét đánh chết!

Nhưng này thiếu niên làm sao còn chưa có chết!

Hơn nữa, cái này lôi kiếp phải tới lúc nào mới có thể xong?

Mọi người thấy Diệp Văn trên đỉnh đầu lôi đình điện quang, đều trở nên run rẩy bầy đứng lên, như thế khủng bố lôi điện chỉ cần một chút, bọn họ liền không chịu nổi!

Thế nhưng, thiếu niên này làm sao như vậy ngu bực?

Nhìn không ngừng hạ xuống lôi điện, mọi người trong lòng bay lên thấy lạnh cả người.

Bọn họ không nghĩ tới là, Diệp Văn ở chịu đựng lôi kiếp oanh kích thời gian, cũng mở ra Già Diệp thân, dùng này khủng bố lôi đình tu luyện Long Tượng Già Diệp Thể.

Còn có, đem những kia bị quy một đạo hấp thu lôi điện năng lượng, ở trong người hóa thành một viên nho nhỏ Jin hạch.

"Khà khà, mục vương!"

Lúc này, Diệp Văn mở hai mắt ra, cười lạnh nói.

Vừa nãy nếu không là này gia hỏa ngăn cản Trầm Dao, mấy người kia làm sao dám động thủ với hần?

Cho dù, hần hiện tại chẳng có chuyện gì!

Còn là cảm thấy khó chịu!

"Thiếu niên, chớ đừng sai lầm! Ta chính là đại mục phủ Phủ Chủ!"

Gặp lôi kiếp càng ngày khủng bố, đã sắp phải biến đổi là Nhị Cửu lôi kiếp, mục thừa không khỏi ghen ngào nói.

"Ăn thua gì đến chuyện của ta? !"

Tuy nhiên, đối với mục Vương Uy hiếp, Diệp Văn nhưng là bỏ mặc.

Vút!

Tùy theo, càng là nhắm phía mục vương.

"Đáng chết!"

Dù là tới Vũ Vương tu vị, mục thừa cũng không dám mạnh mẽ chống đỡ lôi kiếp, nhanh như chớp chạy như điên đi ra ngoài.

"Rầm rầm rầm!"

Mà Diệp Văn nhưng là mang theo Cuồng Bạo lôi kiếp một đường đuổi theo.

"Bái kiến mục vương đại nhân!"

"Đại nhân được!"

Một đường đi qua, không biết có bao nhiêu người quay về mục thừa hành lễ.

Vốn ở bình thường, hắn không cảm thấy cái gì, nhưng mà, giờ khắc này hắn lại sắp khóc!

Quả nhiên ——

"Mọi người mau nhìn a! Mục vương đại nhân lại bị một người thiếu niên đuổi theo chạy!"

Đáng chết!

Nếu không là này lời kiếp, bốn vương lật tay liền diệt này nhóc con miệng còn hôi sữa!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103 :ta chính là Thanh Vân Kiếm vương tọa dưới 2 đệ tử, A Phi!

Xi xi ~

Điện quang lóe ra, từng đạo hạ xuống, này sợi uy thế để Mục Vương xem sợ không ngớt.

Thế nhưng, cái này lời mang nhưng là căn bản là không thể gây tổn thương cho hại Diệp Văn mây may.

"Xin hỏi các hạ là ai? Theo ta được biết đại mục phủ cũng không có người bức này nhân vật danh hào?"

Phía trước chạy như bay Mục Vương cũng không quay đầu lại nói.

"Àm!"

Hồi đáp hắn chỉ là bị Diệp Văn dẫn dắt ra một tia điện.

Àm ——

Mục Vương thân hình lóe lên, chỉ thấy đạo kia điện quang đánh hụt, ở trên mặt đất bỏ ra một cái hố lớn.

Khóe mắt nhảy nhót, Mục Vương cảm thấy tiểu tử này rất không thể nói lý.

Nhưng Diệp Văn làm sao quản hắn nhiều như vậy?

Làm người chính là còn vui sướng hơn ân cừ, tiêu sái sống ở thế gian, nếu như bức tức, cho mình tự tìm phiền phức, Diệp Văn là không làm được.

Cho nên, hắn là có cừu báo cừu!

Mục Vương? Món đồ gì?

Nếu như Mục Vương biết Diệp Văn suy nghĩ, nhất định sẽ bị tức học máu, thế nhưng, giờ khắc này hắn lại nhận được thủ hạ dùng truyền tin phù phát tới tin tức.

"Bẩm báo Vương gia, thuộc hạ tra được Thâm gia Cô Gia chính là mấy ngày trước đi tới đại mục phủ, một ngày ở một chỗ trong tửu lâu cùng tó Nhân Kiệt các loại Mục Vương bên trong học viện viện học viên phát sinh xung đột."

"Sau khi, một người đem tó Nhân Kiệt một nhóm quét ngang, liền gia nhập Mục Vương Học Viện, trở thành một tên Ngoại Viện Đệ Tử, cùng Trương gia võ quán đại tiểu thư dây dưa không rõ. . ."

"Sau cùng tiến vào Thông Thiên Tháp, một người liên tiếp xông qua 5 quan, đạt tới Thông Thiên Tháp Ngũ Tầng."

"Cái gì!"

Mục Vương đều bị dọa sợ, "Hắn cũng là ngôn nhi nói tới cái kia thiên kiều?"

"Về Vương gia, không sai thế tử. . . Quận chúa nói tới cũng là người này."

"Không trách thiếu niên này mạnh mẽ như vậy, hóa ra là thông qua Thông Thiên Tháp Ngũ Tầng Ngoan Nhân. . ."

Mục Vương tự lẩm bẩm, bỗng nhiên chính giữa, lại thu tới tay dưới phát tới tin tức.

Chỉ thấy mặt trên viết đến:

"Diệp Văn mười bảy tuổi, Bích Lạc thành người, Vũ Sư viên mãn, sư bảng một, liên tiếp xông qua Thông Thiên Tháp tứ tầng. . ."

Sư bảng một?

Mục Vương trong lòng chỉ còn dư lại cái này một ý nghĩ, khá lẩm, cũng là người!

Mục Vương ngửa mặt lên trời cười to, bỗng nhiên, dừng chân lại, quyết định không chạy nữa, chính diện quay về Diệp Văn.

"Hiền Tề a, chúng ta có phải là có hiểu lầm gì đó a?"

Mục Thừa xoa xoa tay, ở trong mắt Diệp Văn rất là bỉ ổi, để Diệp Văn giật mình.

"Này Hey, lão gia hỏa, người cũng không nên nói lung tung, cái gì Hiền Tề!"

"Tiểu Gia có thể không có quan hệ gì với người, không muốn vọng tưởng làm thân thích, ta sẽ không đánh người!"

! Nếu như không phải lời kiếp, đến ai đánh ai vậy?

Mục Thừa trong lòng nghe được rất là không lời.

"Hiền Tề, lời này người liền nói đến không đúng, nhà ta tiểu nữ đẹp như tiên nữ, chính là đại mục phủ một mỹ nhân. . ."

Mục Thừa một trận khoe khoang, đem mục niệm nói Khoa Thiên trên ít có, mặt đất Vô Song, sau đó, chuyển đề tài:

"Hiền Tề a, ta ngày hôm qua chính là liền muốn đem mục niệm nói gả cho người, để cho các người vào hôm nay thành hôn, hơn nữa, tướng phủ người vị truyền cho người. . ."

"Chính là! Người để bản vương đau quá tâm a!"

"Người làm sao liền thành Thẩm gia Cô Gia đây!"

Diệp Văn nghe được nhưng là tám tắc lấy làm kỳ, khá lẩm, hắn gặp qua không biết xấu hổ, nhưng chưa từng thấy không biết xấu hổ như vậy, cái này da mặt hiển nhiên dày đến một cái trình độ!

"Ta cho người đánh 82 chia, còn lại 18 chia, lấy 666 tình thế phân phát người!"

"Cái gì?"

Mục Vương nghe nói, trong nháy mắt lờ mờ.

"Người cái này bức nguy trang đến mức rất lưu!"

"Khắc khắc, đa tạ. . ."

Mục Thừa tuy nhiên không hiểu ý tứ, nhưng rõ ràng Diệp Văn là đang khích lệ chính mình, liền hào phóng tiếp thu.

Diệp Văn dĩ nhiên là không lời nhỏ nước bọt.

"Nhưng mặc kệ thế nào, ta hay là muốn đánh người một hồi!"

Nói được là làm được, Diệp Văn tuyệt không hàm hồ, lần nữa nhắm phía Mục Thừa.

Gặp Diệp Văn vọt tới, Mục Thừa lúc này nhanh chân liền chạy, chạy còn nhanh hơn thỏ, chỉ là, lúc này liền nghe một tiếng vang ầm ầm nổ vang!

Đùng đùng đùng!

Vô số đạo thiểm điện hạ xuống, phát ra bùm bùm liên chuỗi nổ vang thanh.

Chỉ thấy Diệp Văn đem những điện quang đó đều cho hít vào trong cơ thể, sau đó. . . Một mảnh gió êm sóng lặng.

Ngàn dặm không mây.

Nhìn màu xanh thăm thẳm bầu trời, Mục Vương thăm thẳm thờ dài: "Hiền Tế, nguoi vừa nãy đang nói cái gì?"

"Dường như là muốn nói đánh ta một trận?"

Nói, Vũ Vương khí thế hé mở mà ra, xông thẳng lên trời, cơ hồ có thể lay động thương khung.

"Nhạc phụ đại nhân, nguoi vừa nãy nhất định là nghe lầm, Tiểu Tế làm sao hội lớn như vậy nghịch không ngờ?"

"Khà khà. . ."

Diệp Văn lúng túng nở nụ cười, cái trán nhỏ mồ hôi lạnh, đáng chết, làm sao sớm không kết thúc, muộn không kết thúc!

Diệp Văn trong lòng cái kia hận a!

Sớm một chút kết thúc hẳn liền khó nói chắc sẽ không truy sát Mục Vương, sớm một chút chạy mất, mà tối nay kết thúc, Mục Vương càng là không cần nhiều lời! Bị hắn đánh thành cận bã!

Thế nhưng hiện tại. . . Giờ ạ! Tốt lúng túng!

"Vậy thì tốt!"

Mục Vương rụt rè nở nụ cười, vươn tay phải ra, "Kính xin Hiền Tế theo ta cùng về nhà, cùng ngôn nhi sớm một chút thành hôn khỏe không?"

"Rất. . . Được!"

Diệp Văn cười còn khó coi hơn khóc. . .

Đại mục phủ.

Diệp Văn nhìn cả phòng hồng trang, tâm tình phi thường phiền muộn, kiếp trước kiếp này tính ra, nghiêm chỉnh mà nói, hẳn vẫn là một lần thành hôn.

Thế nhưng, hẳn liền Tân Nương Tử dài cái gì cũng không biết!

"Mẹ, sẽ không phải nữ nhi của hắn dung mạo rất khó coi, gập ca như thế anh tuần bát phạm, hào hiệp bát kham, là cái rể hiền, lúc này mới bức ca khi hắn con rể chứ?"

Diệp Văn nhìn một cái bên giường người ấy đáng người, cảm thấy nhưng không giống lắm, bất luận từ góc độ nào mà nói, đây đều là mỹ nhân chất liệu a. . .

Trừ Nhất Điểm! Ngực thái bình!

"Như thế tiểu. . . Danh phó thực Thái Bình Công Chúa a!"

Diệp Văn trong lòng phỏng đoán ác ý, sờ sờ cằm, thật là chết gia hỏa, nói cái gì để tránh xảy ra bất trắc, hết thầy giần lợc. . .

Ta phi!

Không phải là sợ Trầm Đào lão tiểu tử kia tìm đến phiền phức sao!

Diệp Văn nhìn ra được, Trầm Đào thực so cái này được xưng Mục Vương gia hỏa cường!

Trăng sáng sao thưa.

Diệp Văn kiến tân Nương Tử không nhúc nhích ngồi ngay ngắn ở đó tốt hơn một chút một chút, không khỏi hỏi thăm: "Như nguoi vậy không mệt mỏi sao?"

"Không. . . Mệt mỏi."

Mục niệm nói nhẹ giọng mở miệng.

Ồ? Thanh âm này làm sao như vậy quen tai?

Diệp Văn mạnh nhắc lên người ấy che đầu, chỉ thấy một cái Thiên Kiều Bách Mị thiếu nữ biểu hiện lạnh lạnh cúi đầu, hai tay căng thẳng trộn lẫn cùng một chỗ.

"Là người?"

Diệp Văn không khỏi liếm liếm khô ráo làn môi, phát hiện cái này càng là cái kia ở Thông Thiên Tháp ở ngoài được gọi là đại mục phủ thiếu chủ gia hỏa?

Sau, bị hấn nhìn thấu Nam giả Nữ Trang?

"Là ta."

Mục niệm nói ngẩng đầu nhìn chằm chằm Diệp Văn, ánh mắt có chút ai oán.

"Lần này người hài lòng không!"

Mục niệm nói cắn răng, không cam lòng nói.

"Cái gì? Cái này mắc mớ gì tới ta?"

Diệp Văn hai tay mở ra.

"Nếu như không phải là bị người nhìn thấu ta thân phận chân thật, ta như thế nào hội gả cho người!"

Phốc ——

Diệp Văn suýt nữa phun ra ngụm nước, "Cha người chẳng lẽ không biết người là nữ?"

Mục niệm nói gắt gù.

Diệp Văn lần này thực sự là không lời nào để nói, sau đó nói: "Người yên tâm, ta sẽ không chạm người."

Mục niệm nói trầm mặc.

"Chiêm chiếp —— "

Lúc này, cùng nhau to rõ tiếng thét dài vang lên, tùy theo, cùng nhau không mang theo cảm tình thanh âm lạnh như băng nói:

"Ta chính là Thanh Vân Kiếm vương tọa dưới Nhị Đệ Tử, A Phi, kính xin Mục Vương giao ra chém giết sư đệ ta hung thủ."

Một câu hạ xuống, như AkaiJin nổ vang.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104 :thiên hạ 1 đạo quan

Cái gì? Thanh Vân Kiếm vương!

Àm!

Mục Vương thân hình nhất thời bắn mạnh mà ra, nhìn trên bầu trời bồi hồi Thanh Bằng chim, không khỏi lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

"Xin hỏi có cái gì có thể chứng minh cô nương thân phận?"

A Phi thuận tay lấy ra một khối điêu khắc Thanh Vân Kiếm lệnh bài đi ra.

"Kính xin Mục Vương không để cho ta khó xử."

A Phi lạnh nhạt nói.

Giao ra Diệp Văn? Chuyện này thực sự là một cái lựa chọn khó khăn.

"Không biết cô nương có không thay bốn vương đưa một phong thư cho Gia Sư."

Thanh Vân Kiếm vương chính là Phong Hào Kiếm Vương, thực lực mạnh hơn hẳn ra không ít, hẳn cũng không dám không cho Thanh Vân Kiếm vương mặt mũi, liền nói: "Kính xin cô nương các loại Thanh Vân Kiếm vương nhìn qua phong thư này, lại xử trí Diệp tiểu tử làm sao?"

A Phi thần thò gật gù, nàng cũng không nghĩ tới hội dẫn ra một vị vô đạo vương giả, nhưng nếu một phủ chủ nhân cầu tình, nàng cũng không biết lão sư là có ý gì, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng trước hạ xuống.

—— Thanh Vân Kiếm Tông Ly đại mục phủ cực xa, bình thường truyền tin phủ căn bản vô dụng.

Đối với tin tức này, Diệp Văn là hai tay hai chân tán thành, ở một vị Vũ Vương dưới mí mắt chạy trốn còn có chút độ khó khăn, chính là Vô Tông sao?

Khà khà. . .

Ta cũng không sợ.

Vút!

Thanh Bằng chim lần nữa bay lên trời, chỉ là, lúc này thêm ra một người.

"Xin hỏi cô nương phương danh?"

Nhìn trước mặt thiếu nữ, Diệp Văn chẳng biết vì sao, trong lòng dĩ nhiên có chút cảm kích.

Nếu như không phải nàng, chính mình muốn từ Mục Vương bên cạnh chạy trốn, thực tại là có chút độ khó khăn.

Ngạch, nhất định là bởi vì như vậy!

"Đừng nói nhảm, không phải vậy giết người!"

Hắn mang lóe lên, A Phi kiếm liền chống đôi ở Diệp Văn trước mặt.

"Phốc —— "

Lập tức, nhưng là phun ra một ngụm máu tươi.

"Người bị thương? Không có sao chứ. . ."

Diệp Văn hỏi.

Nghe nói, A Phi ánh mắt chớp lên, lóe qua một tia nhu hòa sắc, nhưng trong miệng vẫn là lạnh như băng nói: "Không có chuyện gì."

"Không có chuyện gì? Ha-Ha! Tiểu mỹ nhân, bên trong ta Hạo Thiên Kiếm khí làm sao hội không có chuyện gì đây!"

Oanh long!

Cùng nhau tiếng cười lớn truyền tới, ngay tiếp đó, liền gặp một người mặc màu đen đạo bào lão giả ngự kiếm phi hành, Đạp Không mà tới.

Lão giả trong mắt lóe ra Dâm Tà quang mang, xoa bóp trên cằm râu dài, cười hì hì, nói: "Tiểu mỹ nhân, người hiện tại nhất định rất khó chịu chứ? Có phải là bị Hạo Thiên Kiếm khí dẫn vật khổ không thể tả?"

"Tiểu mỹ nhân, người liền từ lão phu đi, lão phu chính là Hạo Thiên quan đệ tử."

"Người cùng lão phu bảo chứng không mệt! Phải biết Hạo Thiên quan không chỉ là thiên hạ cùng nhau quan, càng là Đạo Môn vô thượng lãnh tụ, cầm chắc Trường Sinh Chi Pháp!"

"Chỉ cần người đi theo lão phu, lão phu liền ban thưởng người vô thượng cơ duyên!"

"Năm mơ!"

A Phi lạnh như băng nói, trên sự thực, nếu như không phải vì tránh né lão đạo sĩ này, nàng đã sớm có thể ở Thông Thiên Tháp bên ngoài ngăn chặn Diệp Văn.

Thế nhưng, hiện tại nàng bản thân bị trọng thương.

"Người vừa nãy lời nói đã cứu người nhất mệnh, chạy đi!"

A Phi vỗ vỗ dưới trướng Thanh Bằng chim, ra hiệu mang theo Diệp Văn cùng nhau chạy trốn.

"Một câu nói cứu ta nhất mệnh?"

Diệp Văn có chút sững sờ, lúc này chỉ thấy A Phi đã thân thể hóa cùng nhau thanh sắc lưu quang, cùng này huyền bào lão đạo chiến đấu cùng một chỗ, chỉ là trong nháy mắt, liền truyền tới leng keng leng keng Kiếm Kích thanh.

Thế nhưng, rất rõ ràng, A Phi cũng không phải lão đạo này đối thủ.

"Tiểu mỹ nhân, người vẫn là ngoan ngoãn bỏ tay chịu trói đi!"

"Àm!"

Không thể không nói, lão đạo này thực lực thật phi thường cường hãn, A Phi đã đạt tới người kiếm hợp làm một kiếm đạo một cấp bậc, vẫn còn là đánh không lại lão đạo này.

Chỉ thấy lão đạo kia khiến cho kiếm thuật phi thường huyền diệu, tuy nhiên một hồi thời gian ngay ở A Phi trên thân đâm ra mấy cái lỗ máu, tự nhiên, y phục trên người cũng dần dần phá nát, bộc lộ ra trắng như tuyết da thịt.

"Bôn Lôi Chưởng!"

Tuy nhiên, sẽ ở đó lão đạo sẽ phải bắt A Phi thời điểm, Diệp Văn hung hãn ra tay, chỉ thấy Diệp Văn tay phải bao bọc nhất đại đoàn hồ quang điện, tùy theo chảy ra đi ra ngoài!

"Hả? Muốn chết! Từ đâu tới tiểu quý!"

Huyền bào lão đạo dường như lúc này mới phát hiện Diệp Văn giống, lão đạo vừa thấy Diệp Văn chỉ có Vũ Sư viên mãn tu vi,

Không khỏi sững sờ, lập tức ha ha cười nói: "Chút tu vi ấy cũng dám ở lão đạo trước mặt khoe oai, thực sự là chán sống!"

"Cũng thế, để người nhìn một cái cái gì mới thật sự là lời kỹ!"

"Thượng Tiêu Thần Quân lời dẫn quyết!"

"Vút "

Một luồng ánh kiếm đột nhiên cắt qua bầu trời, tùy theo vang âm âm tiếng nổ lớn chính là đột Như Lai nổ lên, sau đó, ngàn dặm không mây trên bầu trời, đột nhiên đánh xuống từng đạo lôi đình điện quang!

Sát sát sát. . .

Lão đạo tay nâng Cỗ Mộc trường kiếm, dẫn dắt đáng sợ điện quang oanh kích Diệp Văn.

"Đi mau!"

Diệp Văn cảm nhận được này lôi đình đáng sợ, thuận tay đem A Phi đẩy xuống, Thanh Bằng chim nhất thời phát ra vui mừng tiếng húyết gió, đem A Phi mang đi.

"Tiểu quý cut ngay cho ta!"

Huyền bào lão đạo mặt lộ vẻ dữ tợn, lại là khế quát một tiếng, Âm! Lập tức, nhất đại đoàn hồ quang điện rơi vào Diệp Văn trên thân.

Đùng đùng đùng!

Hồ quang điện nháy lên, Diệp Văn cả người bị điện sét da tép thịt.

"Bôn Lôi Chưởng!"

Thế nhưng, Diệp Văn như cũ bất quân bất cổ đem lôi hình cung chưởng ấn đặt tại huyền bào lão đạo trên thân.

"Coi như gắng đón đỡ người một chiêu thì lại làm sao!"

Huyền bào lão đạo ngao ngễ nói.

"Phốc —— "

Đáng tiếc, huyền bào lão đạo mới vừa nói xong, liền phun ra một ngụm máu tươi.

"Hào Tiểu Tử, dĩ nhiên phá ta Hạo Thiên Đạo thể? Không thể để ngươi sống nữa!"

"Thượng Tiêu Thần Quân Thiên Hóa Diệt Thể!"

Theo lão đạo "Chết đi" hai chữ mở miệng trong nháy mắt, trên bầu trời, phong vân biến sắc, từng đạo hỏa diễm lưu quang bay xuống.

"Không được!"

Diệp Văn lập tức lấy ra huyền quy lệnh, nhất thời, Diệp Văn liền mặc vào huyền quy khai giáp, đương nhiên, Diệp Văn cầm trong tay chống cự là Huyền Vũ quy răn khiên!

Oanh long!

Chỉ nghe bang bang âm liên tiếp nổ vang, Tinh Hỏa tung toé, chỉ là trong chớp lát, Huyền Vũ quy răn khiên liền ngăn trở không xuống Thiên Đạo công kích.

"Rầm rầm rầm —— "

Tuy nhiên Diệp Văn ý vào Huyền Vũ quy răn khiên có thể so với Vũ Vương đỉnh phong, thậm chí Võ Quân kiên cố phòng ngự, còn là bị lão đạo công kích cho đặt xuống không trung, vô lực bay xuống dưới.

"Chết đi cho ta!"

Lão đạo gặp không A Phi thân ảnh, lập tức nổi giận đứng lên.

"Hạo Thiên Kiếm pháp, Đại Quang Minh kiếm thuật!"

Huyền bào lão đạo tốc độ nói bay nhanh, ở niệm xong khẩu quyết sau khi, trong tay hắc Mộc Kiếm càng là sáng lên một tầng khốc Huyền Quang mang.

"Muốn giết ta? Coi như ta chết cũng không cho ngươi tốt được!"

Diệp Văn trong mắt hàn mang lóe lên, "Xà Mâu!"

Xèo xèo xèo! ! !

Huyền Vũ quy răn khiên trên con rắn kia điều nhất thời phục sinh đứng lên, hóa thành một cây Xà Mâu hư ảnh, lấy cực kỳ tốc độ kinh người bay về phía huyền bào lão đạo.

"Đây là cái gì? Không được!"

"Tiểu quỷ này tại sao có thể có như thế khủng bố đại sát khí!"

"Tiểu bối, đừng có giết ta! Ta là Hạo Thiên Đạo đệ tử, ta ban thưởng ngươi cơ duyên, ta ban thưởng ngươi Trường Sinh Chi Pháp! Ngươi không muốn giết ta!"

Huyền bào lão đạo thê lương hô, tuy nhiên thủ đoạn hắc phi phạm, nhưng dù sao chỉ là một vị Võ Đạo Tông Sư, coi như là Võ Tông đỉnh phong tu vi cũng không ngăn được Xà Mâu một kích!

Đây chính là tương đương với Vũ Vương một đòn toàn lực!

Hơn nữa, căn cứ Diệp Văn dự đoán đây cơ hồ đủ để sánh ngang Phong Hào Vũ Vương.

Đương nhiên, hắn cũng chưa từng thấy Phong Hào Vũ Vương, cho nên cũng không rõ lắm.

"Mẹ, lão đạo này thật là khủng khiếp, tuy nhiên chỉ là Võ Đạo Tông Sư, có thể so với bình thường Vũ Vương cũng gần như thiếu đi!"

Diệp Văn khiếp đảm nói, ở trên tay hắn, Diệp Văn liền Âm Dương Kiếm Pháp cùng Bạch Hổ đấu pháp cũng không kịp thi triển.

"Ồ, đây là cái gì?"

Bỗng nhiên ——

Một viên thủy tinh cầu từ huyền bào lão đạo trên thi thể lăn ra khỏi tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105 :Diệp Thành Chủ vị hôn thê? Ta làm sao không biết

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng chủ ký sinh đạt được một viên Ngũ Giai truyền thừa thủy tinh, thu được EXP 50 vạn."

Ta đi!

Nghe hệ thống âm thanh, Diệp Văn giật mình, nho nhỏ này truyền thừa thủy tinh lại có thể như thế trị kinh nghiệm?

Diệp Văn không do dự nữa, vận chuyển trong cơ thể Huyền Công.

Ầm!

Vừa tiếp xúc với truyền thừa thủy tinh, nhất thời, một luồng xa lạ trí nhớ độ đến Diệp Văn thần hồn bên trong.

Trong phút chốc, Diệp Văn liền nhìn thấy một toà sừng sững ở cao sơn trên đỉnh núi đạo quan.

Cái này cao sơn chu vi mây mù nhiều, hiển nhiên là một toà lớn vô cùng sơn phong.

Sau khi, hình ảnh lóe lên, đi tới một chỗ Luyện Đan Phòng.

Chỉ thấy Luyện Đan Phòng là một ông già, người lão già này một thân bạch bào, tiên phong đạo cốt đáng đáp, biểu hiện cực kỳ chuyên chú nhìn chăm chú trước mặt một toà Đan Lô.

...

Chỉ chốc lát sau, Diệp Văn thân thể chấn động, hoàn toàn khôi phục lại, chỉ là, biểu hiện vẫn là khó nén vẻ khiếp sợ.

"Đây là Luyện Đan Chi Pháp?"

Làm Vũ Tu, tự nhiên không ly khai đan dược, hiện tại nhìn thấy đây là liên quan với Đan Đạo truyền thừa thủy tinh, Diệp Văn giật mình cũng sẽ không đủ là kỳ.

Bây giờ đây, hẳn chính là một vị võ đạo Tôn Giả, dĩ nhiên có tự bảo vệ mình thực lực, cái này thêm ra Đan Đạo truyền thừa, thực sự là niềm vui bất ngờ.

Liền, ở sau đó thời gian trong, Diệp Văn liền một bên tiêu hóa Đan Đạo tri thức, một bên chạy đi.

Rất nhanh, Diệp Văn trở về đến Bích Lạc trong thành.

"Giá! Giá!"

Từng đạo quát lớn thanh truyền tới.

"Mau rút đi! Các ngươi muốn chết phải không!"

Lối đi bộ, một đám ăn mặc hào hoa phú quý nam nữ nhóm hung hăng đầu đá lung tung, thường thường chém ra roi ngựa, đem phía trước người đi đường đánh sứt da té thịt, máu me đầm đìa.

"Thằng nhãi con, muốn chết phải không! Còn chưa rút đi!"

Lúc này, Diệp Văn hoàn toàn chìm đắm ở Đan Đạo trong truyền thừa, căn bản không có chú ý tới mặt sau mấy người, thiếu niên kia gặp Diệp Văn lại còn dám che ở trước mặt, thực sự là giặc dễ sợ!

Đùng!

Hắn vung lên trên tay roi ngựa, thề phải cho Diệp Văn một cái khó quên hồi ức.

"Tiểu Biểu Ca, cẩn thận!"

Vút!

Một bóng người lóe qua, sau đó vang lên cùng nhau thống khổ tiếng kêu rên.

"Tại sao là ngươi?"

Nhìn thấy là Trần Lâm Lâm đứng ở trước mặt hắn, Diệp Văn đầy mặt ngạc nhiên.

"Tiểu Biểu Ca, ngươi không sao chứ?"

Trần Lâm Lâm căng thẳng hỏi.

"Ôi, các ngươi đây thực sự là thật lớn mật a, xem ra là không đem bản thiếu để vào mắt chứ?!"

"Các ngươi mới là thật lớn mật! Các ngươi không phải phù thành chủ phụ ủng thế lực sao?"

"Đó là. . ."

Mấy người mặt lộ vẻ vẻ kiêu ngạo.

"Vậy các ngươi dám đối với thành chủ động thủ? Thực sự là chán sống!"

Trần Lâm Lâm đối với Diệp Văn ôn nhu, đối với mấy người này cũng không có khách khí thuyết pháp.

"Ha-Ha! Ngươi nói cái gì? Hắn là thành chủ?"

"Thực sự là cười roi bản thiếu Đại Nha!"

"Ta còn nói ta là đại mục phủ Phủ Chủ đây!"

Ở mấy người khinh thường nói đồng thời, một vị hình tượng không sai thiếu nữ bỗng nhiên mở miệng cười cợt nói: "Doanh Doanh, tiểu tử này nói là thành chủ đây?"

"Ngươi người thành chủ này vị hôn thê thấy thế nào?"

Cười ở sau cùng là một vị tướng mạo cao quý lãnh diễm thiếu nữ, nữ tử này phiết gặp Diệp Văn một thân phong trần mệt mỏi, chật vật đáng dáp, nhất thời khinh thường xì một tiếng:

"Tiểu tử, ngươi có biết giả mạo thành chủ là tội chết?"

"Ha-Ha! Liền Doanh Doanh đều nói như vậy, người này định là hàng giả, muốn giả mạo thành chủ? Thực sự là muốn chết!"

"Tới nha, bắt lại cho ta!"

Đầu lĩnh kia thiếu gia ra lệnh một tiếng, nhất thời một đám như hổ như sói tướng sĩ liền đều chạy đến, đem Diệp Văn hai người dồn dập vây nhốt.

"Dừng tay! Các ngươi tất cả dừng tay cho ta! Tiểu Biểu Ca thực sự là thành chủ!"

"Khà khà, tiểu cô nương, ngươi còn dám nói lung tung? Không biết đây là tội chết sao? Chờ bản thiếu bắt ngươi, cố gắng điều giáo một phen, để ngươi rõ ràng có mấy lời là không thể nói ra!"

Lại một vị đại thiếu căn rõ cười nói, thực lực của hắn không tầm thường, một chiêu liền đem Trần Lâm Lâm chế trụ.

"Muốn chết!"

Nhìn thấy một màn này, Diệp Văn nộ, Trần Lâm Lâm dù sao cũng là vì hắn ra mặt, Diệp Văn làm sao sẽ làm hắn bị người bắt.

"Àm!"

Nhanh như tia chớp một chân đem thiếu niên kia đá bay đi ra ngoài, Diệp Văn cái này một chân có thể tuyệt đối không nhẹ, đem thiếu niên kia đánh cho oa oa gọi.

"Đáng chết! Dân đen! Ngươi dám phản kháng?"

Tới trước cầm đầu tướng lĩnh sợ đến sắc mặt tái xanh, mới vừa rồi bị đánh vậy cũng là Bích Lạc thành công từ nhà họ Triệu, hiện tại ở hắn mí mắt dưới có

chuyện?

Triệu gia hội bỏ qua cho hần?

"Đem hần cho ta hung hăng đánh chết!"

Công tử nhà họ Triệu ác thanh tiếng nói.

Doanh Doanh bên cạnh thiếu nữ cũng lạnh lùng nói: "Doanh Doanh, ngươi có thể chiếm được cho nhà ta tiểu đệ làm chủ a!"

Doanh Doanh mắt phượng phát lạnh, những người này đều là nàng bằng hữu, nhưng thiếu niên này nhưng là nói đánh liền đánh, thực sự là muốn chết a!

"Đem hai người này tiện nhân băm cho chó ăn!"

"Vâng!"

Gặp Doanh Doanh mở miệng, này tướng lĩnh càng là không kiêng nể gì, cười gằn nhìn Diệp Văn.

"Tiểu tử ngoan ngoãn bó tay chịu trói đi, không phải vậy diệt ngươi cứu tộc!"

"Ồ? Diệt ta cứu tộc? Ta cũng muốn hỏi một chút ngươi là ai? Làm sao có cái quyền lợi này?"

Diệp Văn bình tĩnh lại.

Bích Lạc thành, hần cũng là trời!

Đương nhiên, thâm bất khả trắc Thiên Vũ Giác Đấu Tràng ngoại trừ!

"Thờ ra, hần quyền lợi là bản tiểu thư cho!"

Doanh Doanh ngạo nghễ nói.

"Ngươi là ai?"

"Tiểu tử, vấn đề này, do ta đến trả lời ngươi! Đây là thành chủ vị hôn thê! Doanh Doanh!"

Vị kia tướng lĩnh nịnh nọt nói, hần thiếu niên thiếu nữ thì lại cao ngạo ngẩng lai lịch đầu.

"Doanh Doanh? Ngươi là Kinh Phong muội muội?"

"Không sai, ngươi sợ chứ?"

Doanh Doanh cao ngạo nghênh lên trắng như tuyết cổ, lại như một con cao quý Thiên Nga Trắng.

Mà người khác nhưng là ám đạo không được, chẳng lẽ thiếu niên này nhận thức Đại Linh thành chủ?

"Coi như là Kinh Phong ở trước mặt ta cũng không dám lớn lối như vậy, ngươi lại xem như cái thứ gì!"

"Lớn mật!"

Mọi người hét lớn, liền muốn xông lên.

"Chậm đã, ta khuyên các ngươi một câu, động thủ, nhưng dù là không chết không ngừng!"

Diệp Văn ánh mắt híp lại.

"Mẹ, tiểu tử này thật cuồng, ta nhẫn không!"

Oanh long!

Bên trong một vị thiếu niên hét lớn một tiếng, chiêu thức còn chưa đánh ra, lại bị Diệp Văn một chân đạp ở mặt đất.

"A a, mau thả ta ra!"

"Tông thiếu!"

"Mau buông ra tông thiếu!"

"Thả?"

"Đứng! Buông ra tông thiếu hết thầy dễ thương lượng!"

Diệp Văn nhưng là khe khẽ mỉm cười, "Xem ra, các ngươi là đem ta lời nói xem là gió bên tai sao!"

"Ta nói, động thủ cũng là không chết không ngừng! Chết đi!"

Àm——

Tông thiếu sau đó hoàn toàn không sinh lợi.

"Ngươi dĩ nhiên thật sự dám giết tông thiếu? Bích Lạc thành trưng lại không ngươi nơi dừng chân!"

"Động thủ!" Tướng lĩnh hét lớn một tiếng.

"Chậm đã!"

"Làm sao, ngươi sợ hãi? Hiện tại muộn!"

"Không phải, ta chỉ là muốn hỏi một chút, các ngươi không phải phủ thành chủ bình sao? Làm sao nghe những người này lời nói?"

"Ha ha! Là nghe ta lời nói!"

Doanh Doanh khinh bỉ cười nói.

"Nàng có bản lĩnh gì để cho các ngươi nghe lệnh. . ."

"Hừ! Dân đen! Chỉ bằng ta ca là Đại Lĩnh thành chủ! Vị hôn phu ta là Diệp Thành Chủ!"

"Ta sao không biết?"

Diệp Văn bình tĩnh hỏi lại.

"Ngươi cái này điều dân biết cái gì ! !"

Một đám người cười to.

"Há, ta không biết? Kinh Phong, ngươi đến nói một chút ta biết hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106 :Doanh Doanh cùng Kinh Phong

Rống to thanh bỗng dừng nổ vang, cái này một tiếng ầm chứa Diệp Văn trong cơ thể Vũ Tôn khí, đủ khiến Bích Lạc trong thành mỗi người cũng nghe được.

"Đây là Diệp Văn?"

Phủ thành chủ.

Kinh Phong đột nhiên đứng lên, trong mắt hấn lóe qua cùng nhau nguy hiểm hàn mang, từ khi lên làm Đại Lĩnh thành chủ, hấn liền mê luyện quyền lợi.

Hắn hiện tại có một loại kích động, mệnh lệnh ra chúc giết chết Diệp Văn, thế nhưng, hấn nghĩ một lát thì, đây là không nghĩ ra.

Trước tiên không nói, hấn trung kỳ Văn âm dương phủ, sinh tử không khỏi mình, chỉ bằng hiện tại Diệp Văn cái này một tiếng Sư Tử Hống cũng không phải là mình có khả năng chống lại chứ?

Thừa Phong trong lòng đánh hàn ý, hần nghe Diệp Văn trong giọng nói phẫn nộ, không biết là ai dám chọc tên sát tinh này!

"Ha-Ha, Kinh Phong? Phi!"

"Người tiểu tử này liền thành chủ tính danh cũng dám gọi thẳng? Thực sự là chán sống!"

Người chung quanh tùy ý cười to, đều cho rằng Diệp Văn đã hoảng không lựa lời.

Doanh Doanh càng là khí thân thể phát run, "Người dám đối với ta ca lớn như vậy hô gọi nhỏ?"

"Có cái gì không được, hần vốn là ta một con chó!"

Diệp Văn hào hiệp nở nụ cười, những người này sẽ như vậy, còn không phải Kinh Phong nguyên nhân.

"Người trận chó thế!"

"Voi thống lĩnh, còn không mau đem tiểu tử này giết! Lóc từng miếng thịt!"

Nghe nói, Doanh Doanh xanh cả mặt, giận dữ hét.

"Vâng, tiểu thư!"

Thời khắc này, voi thống lĩnh không có nhiều lời, xông lên trước cầm một cái trường kích quay về Diệp Văn hung mãnh đâm mà đi.

Hồ!

Trường kích phá không, Diệp Văn nhưng là một mặt hồ hững, thờ ơ không động lòng.

"Ha! Ta còn tưởng rằng tiểu tử này như thế cần rờ, là có mấy phần bản lĩnh! Hóa ra là cái từ đầu đến đuôi rác rưởi!"

Cầm đầu thiếu niên cười ha ha.

"Dừng tay!"

Oanh long!

Một tiếng vang thật lớn, voi thống lĩnh bỗng nhiên kêu rên một tiếng, nhất thời rút lui đi ra ngoài, mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, cả kinh nói: "Thành chủ. . ."

"Câm miệng!"

Kinh Phong một cái tát chém ra đi, vào khoảng thống lĩnh gò má đều cho đánh sưng.

"Ca, người đánh như thế nào voi thống lĩnh, là này tiểu tử bắt nạt ta!"

Doanh Doanh ở một bên kiêu tích tích nói.

"Câm miệng!"

Gầm lên giận dữ, Kinh Phong đem tất cả mọi người bị dọa cho phát sợ, voi thống lĩnh vốn đang oan ức, hiện tại cũng là nói cái gì cũng không dám nói.

"Hơn nửa tháng không gặp, người cái này uy phong là càng lúc càng lớn sao?"

Diệp Văn khe khẽ mỉm cười.

"Tiểu quý, người hồ ngôn loạn ngữ cái gì? Dám đối với thành chủ nói như vậy?"

Đi theo Kinh Phong mặt sau một vị tướng quân quát to, rút ra một cái rộng lớn trường kiếm.

"Không nên nói nữa!"

"Đại nhân!"

"Câm miệng!"

"Vâng!"

Người tướng quân kia ánh mắt không cam lòng lùi về sau đi ra ngoài, hung tợn nhìn chằm chằm Diệp Văn.

"Kinh Phong, ta đối với người này rất khó chịu, chính ngươi nhìn làm đi!"

Diệp Văn hừ lạnh một tiếng.

"Đại nhân, có thể hay không cho ta một chút mặt mũi? Người này là ta trợ thủ đắc lực. . ."

Đại nhân? Mọi người nghe thấy Kinh Phong cung kính thanh âm đàm thoại đều lơ mờ, Kinh Phong là Đại Lĩnh thành chủ, ở Bích Lạc thành còn có ai cao hơn này quan chức sao?

Rất nhiều người tựa hồ cũng nghĩ đến, Doanh Doanh càng là sợ đến sắc mặt trắng bệch.

"Kinh Phong!"

Đột nhiên, Diệp Văn quát to một tiếng.

"Có mặt tướng!"

Kinh Phong khom người, ôm quyền nói.

"Ngươi có phải là quên cái gì?"

"Cái gì?"

"Quý xuống!"

Nghe quý xuống hai chữ, mọi người càng là sửng sò, chỉ thấy Kinh Phong cái trán nhỏ mồ hôi lạnh, trong mắt lóe qua một tia vẻ phức tạp, thân thể chậm rãi hạ thấp xuống.

"Thành chủ!"

"Thành chủ!"

Trong nhất thời, chu vi các tướng lĩnh cũng không dám tin tưởng giận dữ hết.

"Tiểu quý, ta muốn giết ngươi!"

Ầm!

Còn chưa các loại này tướng lĩnh có hành động, bất thành linh, một quyền đã nện ở hấn khuôn mặt bên trên.

Ầm——

Vị này tướng lĩnh lập tức ngã trên mặt đất, không tiếng động.

"Đại thống lĩnh! !"

Nhìn thấy người đến, rất nhiều người hét lên kinh ngạc thanh, chỉ thấy người đến là một cái uy vũ bất phàm trung niên nam tử.

Tại trong mắt mọi người kiêu ngạo dị thường, liền Kinh Phong đều không sợ chút nào đại thống lĩnh bỗng nhiên đối với thiếu niên kia quý xuống!

"Mặt tướng Thạch Trường Cung bái kiến thành chủ đại nhân!"

Ầm! !

Giống như sấm sét giữa trời quang, mọi người bị chấn kinh run rẩy không ngớt, tuy nhiên sớm có phán đoán, nhưng khi sự thật tiến đến thời điểm vẫn là như vậy làm người không dám tin tưởng.

"Mặt tướng phòng bất đồng bái kiến thành chủ đại nhân!"

"Mặt tướng dư A Tam bái kiến thành chủ đại nhân. . ."

". . ."

Đi theo Thạch Trường Cung mặt sau các tướng lĩnh cũng đều cung kính dị thường quý xuống.

Giờ khắc này, lại không người hoài nghi.

"Ha ha, ta còn tưởng rằng các ngươi cũng đã quên ta, không nghĩ tới Lão Thạch ngươi còn nhớ ta."

"Thành chủ đại nhân nói giỡn!"

Diệp Văn lắc đầu khẽ cười một tiếng, "Ta muốn hỏi, cái này Đại Lĩnh thành chủ là chuyện ra sao?"

"Báo cáo thành chủ! Ngày đó ngươi rời đi, Bích Lạc thành cùng Ngư Nha Thành quần long vô thù, ta không thể làm gì khác hơn là cùng Thạch thống lĩnh cùng nhau thiết lập. . ."

"Câm miệng! Nơi này có ngươi nói chuyện phân sao!"

"Phải! Là!"

Thạch Trường Cung vừa đến, hần lại không hai lòng.

"Ca, ngươi đừng nghe hần, tiểu tử kia là ai? Coi như là thành chủ, cũng không có ngươi trợ giúp hần có thể lên làm thành chủ sao! !"

Doanh Doanh khó chịu hô.

Đùng ——

"Ca, ngươi đánh ta?"

Bùm mặt trên đầu tay, Doanh Doanh thất kinh, luôn luôn thương nàng ca ca dĩ nhiên biết đánh nàng? Đây đều là tiểu tử kia làm hại!

"Ta muốn giết ngươi!"

"Muốn chết!"

"Thạch thống lĩnh thủ hạ lưu tình!"

Thế nhưng Thạch Trường Cung há lại là Kinh Phong có khả năng dạn dò.

Kinh Phong trong mắt loé ra cùng nhau phẫn nộ, hung hãn tiếp Thạch Trường Cung một quyền!

Ầm! Bang bang!

Lúc này, Kinh Phong lùi về sau khá nhiều bộ.

"Kinh Phong ngươi tốt gan! Dám ở trước mặt ta động thủ?"

Diệp Văn Tâm Niệm nhất động.

"A —— "

Kinh Phong trên thân Âm Dương Sinh Tử phù nhất thời phát tác, cả người trở nên co giật không ngớt, trên mặt biểu hiện thống khổ khó chịu.

"Ca! Ca!"

Kinh Phong không để ý đến, nức nở nói: "Cầu thành chủ lại cho tiểu nhân một cơ hội."

Diệp Văn hai tay thả lỏng sau lưng, nghênh đầu, chậm rãi nhắm mắt.

"Nể tình ngươi là một cái theo ta, lại cho ngươi một cơ hội, nhưng tuy nói việc tuy nhiên ba, ta vẫn là không hy vọng có lần sau."

"Đem này mấy cái đầu giết!"

Nhìn nằm trên đất Kinh Phong, mỗi người nhìn Diệp Văn bóng lưng đều trở nên hoảng sợ không ngớt, cái này đến là chiêu số gì, có thể để một cái thiết huyết nam biến thành như vậy.

"Ha ha, nhớ ngươi cũng là một nhân kiệt, chính là có một con heo giống nhau muối muối."

Thạch Trường Cung cười lớn một tiếng, lần này, Kinh Phong có thể nói là ngã xuống cốc, sau đó, Kinh Phong dùng hông đánh đồng với hần!

Trước kia xem ở Kinh Phong cùng Diệp Văn quan hệ tốt nhất, hần đang bệnh kinh phong trước mặt mới kẹ đuôi làm người, nhưng hiện tại sao ——

Thạch Trường Cung giẫm Kinh Phong thủ chương mà qua, bỗng nhiên ới một tiếng, cười nói: "Thành chủ, nha không! Tướng quân, thật ngại ngươi a!"

"Không sao."

Kính Phong lộ ra khó coi nụ cười.

Nhìn thấy bộ dáng này, Thạch Trường Cung trong lòng không khỏi rung mình một cái, chỉ cảm thấy bị một con rắn độc cho cắn mất vào.

"Trống quân, cái này mấy cái tiểu quỷ đều là nguoi nguoi, bọn tọa lo lắng nguoi sẽ đem cái này mấy cái tiểu quỷ thả, liền do bọn tọa thay nguoi giải quyết đi!"

"Giết bọn họ!"

"Phải! Đại thống lĩnh!"

"Không được! Đừng có giết ta! Ta là công tử nhà họ Triệu!"

"Cha ta là Bích Lạc thành thế gia gia chủ, các nguoi không thể giết ta!"

...

"Ca, thực xin lỗi!"

Doanh Doanh quỳ xuống tới.

"Một gia đình nói cái gì hai nhà lời nói?"

Kính Phong lộ ra ôn hòa nụ cười.

"Ca, nguoi thật tốt. . ."

Kính Phong trầm mặc, sau đó nói: "Đem tiểu thư đưa đến phủ thành chủ Phòng Ngủ bên trong."

"Ca. . . ?"

Doanh Doanh hoảng sợ nhìn hắn.

"Yên tâm đi, Diệp Thành Chủ là một cái trọng tình nghĩa nguoi, bằng không, lần này ta sẽ chết định, nhưng nguoi đắc tội hắn, ta không dám hứa chắc hắn lúc nào nghĩ đến, sau đó sẽ giết nguoi."

"Cho nên, chỉ có thể dựa vào chính nguoi đây. . ."

Kính Phong vỗ vỗ bả vai nàng.

Nhìn Kính Phong cô đơn thân ảnh, Doanh Doanh mới rõ ràng nàng đến làm gì sai, có lẽ, đại ca cả một đời tiền đồ liền như vậy hủy. . .

"Ca, ta sẽ không lại để nguoi thất vọng. . ."

"Nguoi không lại muốn theo ta."

Diệp Văn nhìn về phía Trần Lâm Lâm.

"Biểu ca, nguoi muốn làm sao mới có thể tha thứ ta?"

"Khê Nhi tha thứ nguoi lại nói. . ."

Diệp Văn lập tức trở về đến trong phủ thành chủ, tuy nhiên chốc lát, Kính Phong bỗng nhiên đi tới.

"Thành chủ, thuộc hạ quân giáo không nghiêm, lần này là tới nhận tội."

Kính Phong bụng tới một vò rượu.

"Sự tình như là đã phát sinh, như vậy ta hi vọng nguoi có khả năng quý trọng cơ hội lần này, không muốn lại phạm sai lầm."

Diệp Văn uống một hớp chỉ.

"Vâng, thành chủ!"

Kính Phong cúi đầu, trong mắt lóe qua một tia dị dạng quang mang.

Sau khi, Diệp Văn trở lại phòng ngủ, muốn lấy thêm ra thủy tinh cầu nghiên cứu một phen, chỉ là vừa ngồi vào trên giường.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy một bộ nóng bỏng nhu nhược thân thể dán sát lên, liên tục hôn lên chính mình làn môi, chỉ là, động tác có vẻ hơi ngốc.

"Chẳng lẽ là Khê Nhi biết ta phải quay về, phải cho ta một niềm vui bất ngờ?"

Diệp Văn mơ mơ màng màng, cảm giác mình dường như uống say, hơn nữa, hắn cũng không nghĩ ra trừ Khê Nhi còn có ai hội đối với mình nhảy vào ôm ấp.

Diệp Văn không có chú ý tới trong phòng ngủ có một sợi mùi thơm lạ lùng. . .

Không biết xảy ra chuyện gì, Diệp Văn cảm thấy hôm nay chính mình "Tinh" thú vị đặc biệt ngẩng cao, cũng không nghĩ nhiều, liền ôm trong lòng thân thể ngã xuống.

Hơn nữa, thuận thế cạy mở trong lòng người ấy hàm răng, Diệp Văn cho rằng là Khê Nhi, cho nên động tác đặc biệt ôn nhu.

Doanh Doanh tuy nhiên rất hận Diệp Văn, nhưng lúc này bị Diệp Văn hôn, cũng cảm thấy đầu não một mảnh mê muội, không kèm chế được.

"Không muốn. . ."

Nhận ra được Diệp Văn ở lời kéo chính mình vấy, Doanh Doanh bản năng cảm thấy một trận hoảng sợ, nhưng lúc này, trong phòng này sợi mùi thơm lạ lùng càng ngày càng dày đặc, Diệp Văn từ lâu thần trí mơ hồ.

Chỉ có thể giống như dã thú nằm nhòai Doanh Doanh trên thân. . .

"Tiểu muội, thực xin lỗi. . ."

Ngoài phòng.

Kính Phong trong ánh mắt lóe qua một tia vẻ thông khổ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107 :Trường Sinh Đạo pháp, 2 nguyên thần

Sáng sớm, một tia ánh mặt trời chiếu ở Diệp Văn trên mặt.

Ở Diệp Văn mở mắt ra đồng thời, này nén hương cũng hết cuộc thiêu đốt hầu như không còn.

"Ô ô. . ."

Bên tai, là trầm thấp nghẹn ngào tiếng nước nỏ.

Diệp Văn cảm thấy kỳ quái, thuận tay kéo chăn, bỗng nhiên cảm thấy một luồng mềm mại, không khỏi xoa bóp, trong nháy mắt, tiếng khóc biến mất.

Chỉ thấy một cô thiếu nữ sợ hãi nhìn Diệp Văn, cả người cứng ngắc.

"Xảy ra chuyện gì?"

Diệp Văn nhanh chóng rút về Doanh Doanh trước ngực tay phải, vò vò có chút đau nhức lông mày.

"Ngươi làm sao? Không thoải mái sao?"

Doanh Doanh cúi ra trắng nõn non mềm tay nhỏ sờ sờ Diệp Văn.

"Đừng đụng ta!"

Diệp Văn la lớn.

Gặp Diệp Văn ánh mắt trở nên hung ác đứng lên, Doanh Doanh cúi đầu, kéo qua chần ngăn trở bại lộ thân thể.

"Đừng giả bộ nữa đáng thương! Ta hỏi ngươi, ngươi là làm sao ở trên giường ta?"

Diệp Văn vỗ mạnh trụ Doanh Doanh cổ tay, lớn tiếng chất vấn.

"Ngươi làm đau ta ~ "

Doanh Doanh dịu dàng nói.

"Đừng nói nhảm, không phải vậy ta để ngươi càng đau!"

"Nói, xảy ra chuyện gì! Ngươi làm sao sẽ ở cái này!"

Nghe nói, Doanh Doanh nhưng là trở nên oan ức không ngớt, cắn môi dưới, điềm điềm đáng yêu nói: "Đây là phòng ta. . ."

"Hả?"

"Ngươi đi, ta ca liền đem cái này gian phòng tặng cho ta trụ, ta không biết đây là phòng ngươi."

"Ta cũng không rõ ràng xảy ra chuyện gì. . ."

Doanh Doanh chảy xuống nước mắt, run âm nói.

"Rào!"

Ở Doanh Doanh sau khi nói xong, Diệp Văn nhưng là đột nhiên nhấc lên Doanh Doanh chặn.

"Ngươi, ngươi muốn làm gì?"

Nhìn này sung đỏ địa phương, cùng với ga trải giường dưới huyết sắc Mai Hoa, Diệp Văn trong lòng này một tia may mắn rốt cuộc vô ảnh vô tung.

"Ta tin ngươi một lần!"

Diệp Văn cắn răng, nặng tiếng nói, lập tức lao ra ngoài cửa.

Nhìn Diệp Văn bóng lưng, Doanh Doanh ánh mắt trở nên bình tĩnh lại, sau đó sờ sờ bị Diệp Văn trao sung đỏ Thanh ú bộ ngực, cùng với thon dài trắng như tuyết.

"Diệp Khê Nhi. . ."

Sự thực, ở mới bắt đầu thời điểm, Diệp Văn đối với nàng cực kỳ ôn nhu, làm cho nàng có hay không hoài nghi đã đến thiên đường, chỉ là, sau, Diệp Văn dường như tỉnh lại.

Nàng dùng sức tất cả vốn liếng, để Diệp Văn dần dần nảy sinh, thế nhưng, bởi vì còn có một tia tình tảo duyên cớ, biết mình không phải Diệp Khê Nhi, động tác lại trở nên càng ngày càng thô lỗ đứng lên. . .

Thống khổ cùng tình yêu đan dệt, như mộng tựa ảo, một hồi thiên đường một hồi địa ngục.

Đem qua chuyện phát sinh đã trở nên ghi lòng tạc dạ. . .

"Tiểu thư, đây là công tử đưa tới thuốc, có thể tránh thai."

Một lát sau, một cái thị nữ nhỏ giọng nói.

"Cút!"

Thị nữ nhất thời giật mình, mau mau lưu lại viên thuốc.

"Thuốc?"

Doanh Doanh song móng tay trụ đan dược, bỗng nhiên sờ một cái, viên thuốc liền trở thành bột phấn.

Sắc mặt nàng vẫn là như vậy tái nhợt, trên cổ tràn đầy hôn ấn. . .

"Kính Phong!"

Lao ra ngoài cửa, Diệp Văn phát ra cùng nhau tiếng rống giận dữ.

"Thành chủ, không biết gọi tiểu nhân có chuyện gì?"

Àm!

Diệp Văn căn bản cũng không có lời thừa, một cái thuần di, đi tới Kinh Phong trước mặt, lập tức một chân hung hăng đá vào.

Àm——

Chén trà, bàn liền ghé nhất thời bị va vào đập nát.

"Đại nhân, không biết thuộc hạ phạm chuyện gì, muốn như thế đối xử tiểu nhân?"

Kinh Phong tăng hăng một cái, phun ra một ngụm máu tươi, ngữ khí tuy nhiên hoang mang nhưng ánh mắt nhưng là phi thường bình tĩnh, giống như một ao nước trong.

"Đừng!"

Diệp Văn mạnh chế trụ Kinh Phong cái cổ, đem hán hung bạo nhắc lên.

"Ngươi dám nói không biết?"

Diệp Văn gần từng chữ băng lãnh nói.

"Thuộc hạ không biết, kính xin đại nhân chỉ rõ."

Kinh Phong khoe miệng tràn ra vết máu, nhưng vẫn nhiên bảo trì trấn định, "Kính xin thành chủ đại nhân báo cho, bằng không tiểu tử không nhắm mắt!"

"Chết không nhắm mắt? Liên quan gì đến ta!"

"Không muốn —— "

Đột nhiên Doanh Doanh chạy đến, quỳ rạp xuống Diệp Văn trước mặt, hai tay ôm Diệp Văn chân phải.

"Van cầu người không muốn giết ta ca. . ."

"Ta không biết người tại sao sinh khí, nhưng nếu như người muốn phát hỏa lời nói xin mời nhắm về ta, không nên thương tổn ta ca, van cầu người!"

Doanh Doanh khóc rống thê lương hô.

"Thiếu gia người trở về! Chuyện gì thế này?"

Đột nhiên, Diệp Khê Nhi cùng Trần Thần cùng nhau đứng ở ngoài cửa, kinh ngạc nhìn tình cảnh này.

"Không, không có gì."

Diệp Văn lóe qua một tia không tự nhiên thần sắc, nói: "Chỉ là thuộc hạ phạm sai lầm, ta ở giáo huấn, hiện tại không có chuyện gì, các người rút đi!"

Diệp Văn thuận tay đem Kinh Phong ném ra.

"Tạ thành chủ đại nhân thủ hạ lưu tình!"

Kinh Phong sâu sắc cúi đầu, khoe miệng khê nhếch, sau đó mang theo Doanh Doanh rời đi.

"Thiếu gia, ta rất nhớ người!"

Diệp Khê Nhi khoan khoái đi tới Diệp Văn trước mặt, bỗng nhiên nhảy lên, ôm Diệp Văn cái cổ, hai chân quấn ở Diệp Văn bờ eo trên, hi hi cười đứng lên.

"Ta cũng rất nhớ người. . ."

Diệp Văn trên mặt lóe qua vẻ lúng túng sắc, vốn ở bình thường, Diệp Khê Nhi như thế thân mật nhảy lên, hán làm sao cũng phải kiếm một chút lợi lộc.

Nhưng hiện tại phát sinh như vậy việc, hán đã hoàn toàn không có tâm tình.

. . .

"Tiểu muội, ta nói không sai chứ?"

Kinh Phong tự ngạo nói: "Tuy nhiên hắc Diệp Văn thực lực cao cường, thiên phú bất phàm, trí tuệ Siêu Quần."

"Ca, phía trước hai điểm ta nhận đồng, trí tuệ Siêu Quần thấy thế nào?"

Doanh Doanh hỏi.

"Người cho rằng hắc thật không có nhìn ra sao? Không, hắc nhìn ra."

"Cái gì? Vậy hắc làm sao không giết chúng ta? Là bởi vì Diệp Khê Nhi. . ."

"Không! Hắc là một cái sát phạt quyết đoán người, hắc nếu muốn giết liền nhất định sẽ giết, Diệp Khê Nhi đến chỉ là ở trong lòng hắc vừa lúc lưu một cái cớ. . ."

"Quan trọng nhất là bởi vì người!"

"Ta?"

Doanh Doanh đuổi ra xanh nhạt ngón tay chỉ chỉ tự thân.

"Không sai, hắc người này cái gì cũng tốt, chính là có một cái trí mạng khuyết điểm!"

"Kết thân người thời nay quá yếu lòng. . ."

"Ngược lại, chỉ cần cùng hắc thù địch, bất kể là ai, hắc đều sẽ không khách khí!"

"Cho nên, ta Hảo Muội Muội! Người hiểu chưa?"

Kinh Phong hai tay khoát lên Doanh Doanh trên bả vai, sau đó cười lớn một tiếng rồi đi.

"Ca, người đến muốn làm gì. . ."

Sau đó mấy ngày, Diệp Văn đều cùng với Diệp Khê Nhi, sau khi chính là tĩnh tọa tu luyện, còn có học tập Đan Đạo.

"Vù!"

Ngày nào đó, thủy tinh cầu xuất hiện không còn là cái kia lão giả áo bào trắng, mà chính là một cái hư vô bóng người, đạo nhân ảnh này ở khoanh chân ngồi tĩnh tọa, chân khí trong cơ thể quỹ tích vận hành cũng đều một rõ hai ràng.

Đột nhiên!

Oanh một tiếng!

Chỉ thấy thủy tinh cầu trên xuất hiện bốn chữ lớn ——

《 Trường Sinh Đạo pháp 》

Trường Sinh Đạo pháp?

"Liền để ta nhìn người một chút cái này Trường Sinh Đạo pháp là thật hay không."

Diệp Văn hai tay khoát lên trên đầu gối, ngay tiếp đó, dựa theo thủy tinh cầu trên người ảnh động tác kia vận hành chân khí trong cơ thể.

"Ào ào rào "

Trong phút chốc, Diệp Văn chân khí trong cơ thể nhất thời liền trở nên nóng bỏng đứng lên.

Oanh ——

Hồi lâu, Diệp Văn trong cơ thể truyền ra cùng nhau giòn vang tiếng.

Bạch!

Lập tức, cùng nhau hư huyền thân ảnh từ Diệp Văn trong cơ thể chui ra.

"Nhị Nguyên thần?"

Diệp Văn bỗng nhiên mở hai mắt ra, lóe qua từng tia từng sợi lưu quang.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108 :Diệp Văn, người sao như thế vô sỉ!

Trường Sinh Đạo pháp trường sinh bí mật chính là tu ra Nhị Nguyên thần, sau khi, lại do Nhị Nguyên Thần Tu luyện ra Tam Nguyên thần, vẫn Tu đầy chín đại nguyên thần.

Sau cùng, chín chín trở về một trở thành không chết thần hồn, cứ như vậy là có thể phá tan hư không, tiến vào Thần Giới.

Đối ứng với nhau, tu ra cùng nhau nguyên thần chỉ có Vũ Đò cảnh giới, hai, Tam Nguyên thần cũng là Vũ Sư Vũ Tôn cảnh giới.

Cái này so với Nhục Thân Thành Thần chỗ tốt là có thể Thôn Phệ Thiên hư vô mờ mịt thần hồn, hơn nữa cũng có thể thôn phệ người sống hoặc là vừa chết đi thần hồn.

"Không trách cái này Hạo Thiên Đạo quan không người biết được chỗ ở, chỉ sợ bọn họ bí mật sớm đã bị trên đại lục cường giả biết được đi!"

Tuy nói làm thiên hạ cùng nhau quan, không cần e ngại bất kỳ thế lực, thế nhưng cái này có thể thôn phệ người sống thần hồn dùng để tu luyện, cái này có thể không được.

Có lẽ, chính là bởi vì như thế, Hạo Thiên Đạo quan mới hội Tị Thế.

Sau đó, Diệp Văn mãi đến tận đêm Nhị Nguyên thần cho cùng cố sau khi hoàn thành, lúc này mới xuất quan.

...

Nông thôn tiểu lộ, xuân quang vô hạn.

Ở một chỗ rộng lớn trạch cửa sân trước, Diệp Văn mới từ tuần mã trên đi xuống.

Nơi này chính là hấn lần này mục đích, nhất phẩm đan sư Phương Văn nơi ở.

Tuy nói, hấn đạt được Ngũ Giai truyền thừa thủy tinh cầu, tiếp thu một vị Đan Đạo vương giả giáo dục, thế nhưng, này dù sao cũng là hình ảnh, Diệp Văn trên đan đạo đường càng đi càng xa.

Có thể nói, bây giờ hấn, tuyệt đối có thể luyện chế một viên Ngũ Phẩm đan dược.

Tuy nhiên, Diệp Văn ở đan dược Lý Luận Tri Thức trên nhưng là một cái thuần túy Tiểu Bạch.

Cho nên, hấn nhất định phải hướng về một vị uy tín lâu năm đan sư thỉnh giáo một phen.

Đi vào bên trong trang viên, Diệp Văn nhìn chung quanh, bỗng nhiên nhìn thấy một vị Bạch Y Thiếu Nữ.

Nhìn nàng, chẳng biết vì sao, trong lòng nhưng là không khỏi bình thân hạ xuống.

Chỉ thấy cô gái kia ở thay một cây màu trắng tinh hoa tươi đỏ Thanh Thủy.

"A —— "

Đột nhiên, thiếu nữ một tiếng thở nhẹ, toát ra một tia vẻ hoảng sợ, hỏi thăm: "Người, người là ai? Làm sao sẽ ở nhà ta?"

"Cô nương, ta không có ác ý, ta là tới tìm Phương Văn. . . Àch, đại sư."

Vốn hấn chỉ là phải gọi Phương Văn, nhìn thấy thiếu nữ này, nhưng là đem đại sư hai chữ cũng nói ra khỏi miệng.

"Người tìm ta gia gia làm cái gì?"

Nghe Diệp Văn giải thích, thiếu nữ mới không lại trở nên như vậy sợ hãi, ánh mắt có chút hiếu kỳ nhìn Diệp Văn.

"Tô Tô, người làm sao?"

Lúc này, một ông già từ trong nhà chạy mau đi ra.

"Ồ? Thành chủ đại nhân tại sao là người? Người trở về?"

Phương Văn kinh ngạc nói, sau đó mới rõ ràng tự mình nói một câu lời thừa, mọi người đứng trước mặt, còn hỏi trở về, này không phải làm điều thừa sao.

"Hừm, ta trở về."

Diệp Văn mỉm cười nói.

Vốn Phương Văn không cảm thấy cái gì, đột vừa thấy được Diệp Văn nụ cười, trong lòng ám đạo cổ quái: "Tiểu tử này giết người không chớp mắt, làm sao đối với lão đầu tử như thế hòa ái?"

Lúc trước Diệp Văn liền không đem hán cái này nhất phẩm đan sư để vào mắt, hiện tại Diệp Văn trên thân khiến khí tức trở nên tăng thêm sự kinh khủng, làm sao ngược lại đối với hán như thế hòa ái?

Cổ quái!

Phương Văn đột nhiên trông thấy Diệp Văn chính đang si ngốc nhìn chính mình Bảo Bối Tôn Nữ, nhất thời hiểu được, hận đến cắn răng cắn lợi.

"Mụ nội nó, dám đánh ta Bảo Bối Tôn Nữ chủ ý? Hừ!"

Nghĩ tới đây, Phương Văn đối với Diệp Văn lập tức không sắc mặt tốt, giật lại mới Tô Tô trắng nõn tay nhỏ, trở lại nơi cửa, ngay tiếp đó nói: "Thành chủ đại nhân, ta cái này còn có việc, liền không phụng bồi!"

Àm——

Lập tức, Tướng Môn lập tức quan.

Diệp Văn lúc này mới lấy lại tinh thần, thấp giọng thở dài: "Đẹp quá Khả Nhân Nhi. . ."

Cô gái kia mỹ lệ, coi như là Diệp Văn kiến thức Bắc Cung Đàn cùng với Mạch Mạt các loại quốc sắc thiên hương, mừng một nhìn thấy mới Tô Tô cũng vẫn bị mê hoặc.

Có thể nghĩ là biết, mới Tô Tô là có cỡ nào nước mỹ.

Đã hoàn toàn siêu việt Bắc Cung Đàn các loại nữ tử.

Vốn Phương Văn dám đối với hán như vậy, Diệp Văn là sẽ trực tiếp xông vào, nhưng lúc này, hán lại hoàn toàn không tâm tư này.

"Oanh long!"

Đột một tiếng vang thật lớn, thiên hạ lên tí tách rả rích tiểu vũ, sau đó, biến thành mưa to mưa như trút nước mà xuống.

"Ào ào ào!"

Nước mưa rơi vào Diệp Văn sóng vai tóc dài trên.

Kéo kẹt.

Lúc này, đại môn lộ ra một cái khe, đã thấy mới Tô Tô lặng lẽ chạy ra ngoài, nhỏ giọng nói: "Cái này cho người."

Nàng đưa ra một cái cây dù, đi vào Diệp Văn, dùng chính mình cây dù che chắn Diệp Văn, sau đó nói: "Mau mở ra đi."

"Cảm ơn người. . ."

Diệp Văn khe khẽ mỉm cười.

"Không khách khí. . ." Mới Tô Tô khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, nói: "Người tìm ta gia gia là có chuyện gì không?"

"Ta nghĩ hướng về hán thỉnh giáo một chút Đan Đạo vấn đề."

"Híc, ngươi là đan sư sao?"

Mới Tô Tô đột nhiên mừng rỡ hỏi.

Nhìn nàng nụ cười, Diệp Văn lần nữa si ngốc nhìn chăm chăm nàng. . .

Mới Tô Tô trắng như tuyết cổ cũng đỏ đứng lên. . .

"Ngươi tại sao đáng đáp như vậy nhìn ta?"

Nghe nói, Diệp Văn lúng túng nở nụ cười, "Ngươi không biết không?"

"Không biết. . ."

Mới Tô Tô lắc lắc đầu, bởi vì nàng ở bật dù, cho nên ống tay áo hạ xuống, lộ ra trắng nõn cổ tay, tóc dài cũng thấm lấy một chút hạt mưa.

"Không có người khác cũng thấy như vậy ngươi sao?"

"Không có. . ."

Mới Tô Tô tròn to trong suốt con mắt, vô tội hỏi thăm: "Ngươi tại sao muốn nhìn ta như vậy?"

Diệp Văn nhất thời không biết làm sao hồi đáp, sau đó mới nói: "Ngươi rất đẹp, phi thường phi thường xinh đẹp. . ."

"Ồ. . ."

"Nhưng xinh đẹp là cái gì?"

Lần này tới phiên Diệp Văn kinh ngạc, "Ngươi không biết?"

"Không biết."

"Ta từ nhỏ cùng với gia gia, cũng chưa từng thấy người khác, gia gia cũng chưa từng nói ta xinh đẹp."

Đáng chết Phương lão đầu!

Diệp Văn nghe, chỉ muốn chửi má nó!

"Híc, ngươi vẫn không trả lời ta, ngươi có phải là đan sư a? Còn có, ngươi làm gì thế không bung dù. . ."

"Ta, ta mệt mỏi quá."

Mới Tô Tô xinh xắn le lưỡi, ngượng ngùng nói.

"Ta là một cái đan sư, còn có, ta vậy thì bung dù."

Diệp Văn tay phải lạng lẽ vượt qua một tia chân khí, đem dù cái giá cho hoàn toàn làm hỏng, cho nên, khi hắn vừa mở ra dù thời điểm, mới Tô Tô liền "A" một tiếng.

"Làm sao hư hỏng?"

"Thực xin lỗi a, ta bồi ngươi."

Diệp Văn người hiền lành cười nói.

"Không sao."

"Vậy dạng này đi, ta tới thay ngươi bung dù."

Diệp Văn thuận thế cầm mới Tô Tô tay phải, vốn cô gái tầm thường nhất định sẽ cảm thấy không thích hợp, nhưng Phương Văn chưa bao giờ cho mới Tô Tô nói qua phương diện này sự tình, cho nên, mới Tô Tô cũng không cảm thấy có vấn đề gì.

"Ta cũng là một cái đan sư, vẫn là một cái nhất phẩm đan sư nha, ngạch, còn có, ta có thể luyện chế nhất phẩm cấp cao đan dược."

Mới Tô Tô ngây thơ cười nói: "Ngươi có vấn đề gì liền hỏi ta, ta từ nhỏ đã theo gia gia học tập, nói không chắc, ta có thể trả lời ngươi vấn đề."

Diệp Văn. . . Cầu cũng không được.

Liền, Diệp Văn liền hướng mới Tô Tô thỉnh giáo một chút Lý Luận Tri Thức, không thể không nói, mới Tô Tô thật là một cái Đan Đạo cấp độ yêu nghiệt thiên tài, Diệp Văn hỏi vấn đề nàng đều có thể trả lời.

"Ồ? Tiểu Tô Tô làm sao không thấy? Không được!"

Phương Văn đột nhiên nhảy lên, quyết đoán chạy đến ngoài cửa, chỉ thấy Diệp Văn nắm mới Tô Tô tay phải, mà thiếu nữ tay nhưng là ở chống cây dù, hai người vừa nói vừa cười.

"Diệp Văn! —— "

Phương Văn phát ra cùng nhau tiếng rống giận dữ, "Không muốn vọng tưởng lừa gạt lão phu Bảo Bối Tôn Nữ, coi như ngươi là thành chủ đại nhân, ta cũng tha không ngươi!"

Àm!

Phương Văn đột nhiên vỗ tới một chưởng, Phương Văn biết lấy hấn Võ Đạo Tu Vi là không làm gì được Diệp Văn.

Nhưng Diệp Văn thực sự là quá phận quá đáng!

Hắn Bảo Bối Tôn Nữ tính cách đơn thuần, chưa bao giờ cùng hắn ở ngoài hai người tiếp xúc qua.

Hiện tại, Diệp Văn lại dám đánh nàng chủ ý thực sự là không thể tha thứ a!

Phốc ——

Ở trong mắt Phương Văn, Diệp Văn dĩ nhiên không trốn không né được một chưởng này.

Sau khi, Diệp Văn trong cơ thể truyền tới một luồng to lớn chân khí đem hắn chấn khai, không mất một sợi tóc.

Nhưng mà, lệnh Phương Văn vạn vạn không nghĩ đến là Diệp Văn dĩ nhiên vô sỉ phun ra một ngụm máu tươi!

"Mới đại sư, ngươi vì sao như thế đối với ta?"

Diệp Văn một bộ bị phản gằn chết, thoi thóp bộ dáng.

"Gia gia, ngươi tại sao muốn đả thương Diệp đại ca?"

Gặp Tô Tô đem Diệp Văn ôm vào trong ngực, gấp lại được Diệp Văn bởi vì bị mỹ nhân ôm vào trong ngực, lộ ra sắc sắc nụ cười sau khi.

Phương Văn chỉ muốn tát mình một cái!

Trộm gà không được còn mất nắm gạo a!

Còn có ——

Đệt! Diệp Văn, ngươi sao như thế vô sỉ!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109 :đan sư công hội

"Tiểu tử, ta cho ngươi biết, ngươi muốn những chuyện kia cũng không thể phát sinh!"

Bên trong trang viên, mới đại sư nói năng hùng hồn, chém đinh chặt sắt nói.

"Khắc, đầu tiên, ta sửa lại một điểm, ngươi phải gọi ta thành chủ!"

"Sau đó, làm sao ngươi biết ta nghĩ là những chuyện kia?"

"Sau cùng, nên tới chung quy tới, mới đại sư liền không nên nghĩ nhiều như vậy."

Diệp Văn nhún nhún vai, nói.

"Đánh rắm!"

Phương Văn mạnh quát to.

"Gia gia, ngươi không lại muốn đánh Diệp đại ca, Diệp đại ca chỉ là muốn thỉnh giáo Đan Đạo trên vấn đề, ngươi tại sao liền muốn đã thương Diệp đại ca đây?"

Mới Tô Tô từ trong phòng bếp đi ra, bưng tới một bát Đạm Thang.

"Diệp đại ca mau chút uống đi."

"Nóng!"

"Không nóng, Tô Tô giúp ngươi thổi thổi."

Gặp thiếu nữ nhẹ nhàng thổi trong chén Đạm Thang, Diệp Văn liền đặc ý liếc mắt nhìn Phương Văn.

"Oa nha nha! Tức chết ta vậy!"

Gặp Tô Tô bưng bát rời đi, Phương Văn cắn răng nói: "Thành chủ đại nhân ngươi đến muốn làm chi?"

"Không cái gì a."

Diệp Văn duỗi tay.

"Ngươi có phải là muốn học đan? Được, lão phu dạy ngươi!"

Nghe nói, Diệp Văn khinh thường nói: "Ta còn dùng đến ngươi giáo?"

"Thảo! Tiểu tử càn rỡ!"

Phương Văn nhất thời giận tím mặt, "Đã như vậy, chúng ta tới tỷ thí một chút ai Đan Đạo càng lợi hại!"

"Ngươi thắng, ta không ngăn trở nữa tha cho ngươi!"

"Ngược lại, nếu như lão phu thắng, kính xin thành chủ đại nhân từ đầu tới thì về đó!"

"Được! Một lời đã định!"

"Tứ mã nan truy!"

...

Đan Phòng.

"Gia gia, hai ngươi muốn Đấu Đan?"

Mới Tô Tô kinh ngạc hỏi.

"Tô Tô ngoan, đừng âm ỉ!"

Phương Văn nói.

"Hừm, chờ ta thắng cho Tô Tô mua đường ăn, được hay không?"

Diệp Văn nói.

"Thiết! Ngươi cho rằng Tô Tô vẫn là tiểu hài tử sao?"

Phương Văn lời mới vừa dứt, liền nghe Tô Tô cao hứng nói: "Tốt!"

Phốc ——

Phuong Văn suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết, cái này mặt đánh cho có muốn hay không quá nhanh a!

"Đừng nói nhảm, mau chút bắt đầu đi!"

"Được rồi, nếu ngươi muốn mau chút thua liền như ngươi mong muốn."

Phuong Văn sầm mặt lại, cái tên này, trận đấu đều còn chưa bắt đầu đây! Ngươi liền nói ta thua? Không muốn quá càn rỡ a!

Phuong Văn quyết định, nhất định phải lấy ra cuộc đời tốt nhất đan dược đi ra, xem tiểu tử này còn có thể hay không thể như vậy ngông cuồng!

Hô!

Lúc này, đã thấy Diệp Văn tùy ý vung tay lên, đem Đan Lô cái nắp chấn khai, ngay tiếp đó, liền hai tay kết ấn, không chế lửa nhiệt độ!

Ta X! Có muốn hay không nhanh như vậy!

Nhìn Diệp Văn nước chảy mây trôi động tác, Phuong Văn khóe miệng giật giật, lấy hán mấy chục năm luyện đan kinh nghiệm đều không làm được Diệp Văn như vậy tốc độ

Diệp Văn làm sao có khả năng hội như vậy nhanh?

Phuong Văn không nghĩ ra, sau cùng ra kết luận, Diệp Văn nhất định là xằng bậy!

Đáng thương Phuong Văn căn bản là không biết, Diệp Văn đang tiếp thu thủy tinh truyền thừa thời gian, cũng đem vị kia Đan Đạo vương giả trí nhớ cũng cho phục chế hạ xuống.

Vị kia Đan Đạo vương giả luyện đan tốc độ như thế nào có thể so với tuy nhiên Phuong Văn? Đó mới là có quỷ đây!

Tuy nhiên Phuong Văn cho rằng Diệp Văn là xằng bậy, nhưng vẫn là không dám lơ là thiếu cảnh giác, hết sức chăm chú nhìn chăm chăm Đan Lô, chỉ thấy đem từng cây từng cây dược tài ném vào.

Sắc mặt dần dần mà do nghiêm nghị hóa thành nhẹ nhõm.

Nhóc con, theo ta đâu! Lão phu cái này mấy chục năm không phải là sống uống phí!

Phuong Văn mặt hiện vẻ đắc ý nhìn Diệp Văn, đột nhiên sắc mặt đại biến!

"Đệt! Đều đang Hóa Dịch!"

Luyện đan tuy nhiên phức tạp, nhưng cơ bản nhất bước đi vẫn có, chẳng hạn như một bước chính là mở ra nắp lò, cũng không thể không mở ra Đan Lô liền trực tiếp luyện đan chứ?

Hai bước chính là khống chế dược tài số lượng cùng với chất lượng, bước đi này rất quan trọng, nếu là không có khống chế tốt lời nói, như vậy liền kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Ba bước chính là khống chế hỏa điểm nhiệt độ.

Tứ bộ cũng là Hóa Dịch.

Năm bước cũng là Kết Đan.

Cho nên, làm Phuong Văn nhìn thấy Diệp Văn trực tiếp Không Hóa thời điểm mới hội như vậy chấn kinh.

Bởi vì Diệp Văn bỏ đi hai bước!

Đáng tiếc,

Phuong Văn không có trực tiếp nhìn thấy Diệp Văn quá trình luyện đan.

Quá trình này cũng chỉ có duy nhất một cái Người đứng xem, mới Tô Tô mới có thể thấy rõ.

"Diệp đại ca hảo lợi hại a!"

Mới Tô Tô bụng miệng nhỏ.

Thực, Diệp Văn cũng không có bỏ đi hai bước, hán chi là đem Không Hóa cùng bắt bí dược tài bước đi đồng thời tiến hành mà thôi.

Diệp Văn cũng không phải hết sức như thế, đây là vị kia Đan Đạo vương giả luyện đan thói quen thôi.

Loại này thủ pháp luyện đan có một cái rất chuẩn xác tên, "Nhất tâm nhị dụng".

Nhất tâm nhị dụng nói khó cũng khó, nói đơn giản cũng đơn giản.

Đối với những thần hồn đó siêu cường người đến nói, cái này tự nhiên là chút lòng thành, chỉ cần luyện tập nhiều hơn liền có thể.

Chú ý, là đối với những thần hồn đó siêu cường, mà thần hồn phổ thông hoặc là chỉ lợi hại như vậy một chút, cũng không đạt tới nhất tâm nhị dụng trình độ.

Mà đối với những thần hồn đó mong manh người đến nói, cái này tự nhiên là rất khó khăn, coi như có thể bằng vào khắc khổ nỗ lực đạt tới nhất tâm nhị dụng thành tựu, cũng so những thần hồn đó Cường Nhân yếu.

Dù sao, đây là trời sinh.

Mà Diệp Văn thần hồn cường sao?

Đó là đương nhiên, Diệp Văn chính là kinh nghiệm nhị thế, càng không cần phải nói, Diệp Văn còn ngưng tụ ra Bạch Hổ đầu phách.

Điều này cũng làm cho hắn thần hồn trở nên mạnh mẽ khá nhiều.

Đạt tới một cái siêu cấp cường hãn trình độ!

Nhìn thấy Diệp Văn đã bắt đầu Hóa Dịch, Phương Văn nói không vội vã đó là một chuyện cười, vừa vừa gấp thì có ích lợi gì?

Hắn chỉ có thể ở trong lòng âm thầm ác độc cầu nguyện Diệp Văn Kết Đan không được, hoặc là nổ bếp lò!

Ào ào ào!

Phương Văn tức thì phóng đến từng đạo Khổng Hóa quyết, đem hỏa diễm nhiệt độ khống chế ở một cái trên độ cao.

Nhiệt độ thấp, hoá lỏng tốc độ liền chậm, nhưng nhiệt độ cao, khả năng trực tiếp đem nước thuốc bốc hơi sạch sành sanh.

"Mẹ, tại sao lão phu không có được một viên Hóa chủng!"

Phương Văn ở ngửi được Diệp Văn bên kia truyền tới mùi thuốc sau đều sắp khóc.

Hóa chủng có khả năng sinh ra thiên địa Nguyên Hỏa, thiên địa này Nguyên Hỏa có thể giúp đan sư trong nháy mắt bùng nổ ra siêu cường hỏa diễm năng lượng, mà nguồn năng lượng này nhưng có thể bảo chứng nước thuốc sẽ không bốc hơi.

Có thể nói, thiên địa Nguyên Hỏa là đan sư tốt nhất phụ trợ thủ đoạn.

"Đừng!"

Bất thành linh, Diệp Văn lần nữa vỗ một cái nắp lò, chỉ nghe oanh một tiếng!

Đan được thành hình!

Làm sao có khả năng!

Nhìn thấy một màn này, Phương Văn sắc mặt lập tức trở nên ngây dại ra.

"Ngươi làm sao không sử dụng Ngưng Đan quyết?"

Kết Đan cần phải Ngưng Đan quyết, không phải vậy sẽ không Kết Đan.

"Ha-Ha, ai nói ta không có sử dụng Ngưng Đan quyết?"

Diệp Văn khe khẽ mỉm cười, nói: "Mới đại sư, xin đừng nên bộc lộ ra ngươi cô lậu quả văn."

"Ngươi là lúc nào sử dụng Ngưng Đan quyết?"

Phương Văn ánh mắt nóng rực, phảng phất Sắc Trung Ác Quỷ ở nhìn một cái còi quần áo Tuyết Sắc Vu Vật.

"Cút cút cút!"

Diệp Văn phát phát tay, bữu môi nói: "Mới đại sư, xin đừng nên dùng như vậy ánh mắt nhìn ta! Ta hội không nhịn được động thủ kích động!"

"Tự gánh lấy hậu quả a!"

Phương Văn lúc này mới lấy lại tinh thần, nhưng vẫn là khổ sở cầu khẩn nói: "Thành chủ đại nhân, người liền nói cho ta đi!"

"Thành chủ đại nhân? Khả khả, vừa nãy là ai muốn đuổi ta đi ra ngoài?"

Diệp Văn một trận cười xấu xa, "Còn có, người nhanh luyện đan a, không phải gọi ta không muốn lời thừa sao? Người làm sao như vậy chậm a!"

Phương Văn lão kiếm vừa kéo, thực sự là thất sách a!

Ai có thể nghĩ tới tiểu tử này như vậy nghịch thiên! Thực sự là biết vậy chẳng làm a!

"Thành chủ đại nhân, là ta sai, nhưng ta cho người một phong đan sư công hội thư tiến cử thế nào?"

"Ồ? Đan sư công hội?"

Diệp Văn bắt động thanh sắc hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110 :bôi nhọ

"Không sai, đan sư công hội là đại lục đan sư thánh địa, bên trong tụ tập khá nhiều Đan Đạo đại sư, cùng với Đan Đạo vương giả."

"Có người nói ở đại lục công hội tổng bộ, có vài vị thánh giả đan sư tọa trấn."

Phương Văn chậm rãi mà nói.

"Tê —— "

Diệp Văn hít vào một ngụm khí lạnh, thánh giả đan sư nghe tên là biết nghĩa, chính là có khả năng luyện chế Bát Phẩm đan dược Đan Đạo đại sư.

"Khả khả, tâm động chứ? Nhưng rất không tốt ý tứ, đan sư công hội không phải ai đều có thể tiến vào, nhất định phải có một Phong Công sẽ trở thành viên thư tiến cử mới có thể đạt được tham gia đan sư công hội khảo hạch tư cách."

Phương Văn tiện tiện nở nụ cười.

"Tốt lắm, ta cho người biết, thực ta ở Không Hòa thời điểm, đem dược tài đồng thời để vào vào trong, sau đó chờ đợi dược tài hoá lỏng thời gian, cũng sử dụng Ngưng Đan quyết."

Cái gì!

"Không thể! Cái này nhất định phải đạt tới nhất tâm tam dụng, trừ phi là Đan Đạo Tông Sư Cấp Bậc, bằng không không có ai có thể nhất tâm tam dụng!"

"Chẳng lẽ. . ."

"Rất không tốt ý tứ, bị người đoán đúng!"

Diệp Văn cười ha ha, vỗ vỗ Phương Văn bờ vai sau, liền đưa tay trên thư tiến cử cho lấy tới.

"Không thể, không thể. . ."

Mà Phương Văn thì lại còn ở nằm ở thất kinh bên trong.

"Ồ, người đâu?"

Một lát sau, Phương Văn kinh dị hỏi.

"Gia gia, Diệp đại ca đã đi."

Mới Tô Tô ánh mắt thăm thẳm . .

Bích Lạc thành, đan sư công hội.

Diệp Văn hai tay đặt ở sau lưng, ngẩng đầu nhìn liếc một chút, cảm thấy cái này Bích Lạc thành đan sư công hội Phân Bộ dĩ nhiên so với hắn phủ thành chủ còn xa hoa.

"Không trách nhiều người như vậy muốn trở thành một tên đan sư!"

Nhìn chu vi lui tới đoàn người, Diệp Văn chà chà than thở.

"Đứng lại, ngươi là người phương nào?"

Ngay ở Diệp Văn muốn đi vào đan sư công hội lúc, một bóng người ngăn ở trước mặt hắn.

Diệp Văn tùy ý cười nói: "Ta là một tên đan sư."

"Đan sư? Liền ngươi!"

Trước mặt nam tử cười nhạo một tiếng, "Nếu như ngươi là đan sư, như vậy ta vẫn là Bích Lạc thành đan sư công hội hội trưởng đây!"

Người gác cổng cười ha ha, "Tiểu quý, mau mau rút đi! Bằng không ta có thể không khách khí!"

Diệp Văn ánh mắt chìm xuống, nói: "Ta cũng muốn nhìn một chút, ngươi làm sao cái không khách khí!"

"Muốn chết!"

Này người gác cổng giận dữ, chỉ lát nữa là phải một quyền đập tới, bất thành linh ——

"Dừng tay!"

Chỉ thấy một người mặc tử sắc quần dài, khoe miệng có một viên mỹ nhân chí (nốt ruồi duyên) vũ mị thiếu nữ, vạm vạm cao cái mũi, thướt tha đi tới.

"Xảy ra chuyện gì?"

Thiếu nữ nhẹ giọng mở miệng, sóng mắt lưu chuyển, nhiều hứng thú nhìn Diệp Văn.

"Mạc Tiểu Thư! Là này dạng, người này giả mạo đan sư!"

"Há, giả mạo đan sư? Cái này tội danh cũng không nhỏ lạc, nếu như là ở khác địa mới vậy còn được, có thể ngươi ở đan sư công hội giả mạo không phải muốn chết sao?"

Chớ âm cách thon dài ngón trở điểm ở Diệp Văn trên môi, sau đó, đi tới Diệp Văn sau người, nhẹ nhàng cắn vành tai, ôn nhu nói: "Ngươi nói, ta nên làm sao trừng phạt ngươi?"

"Xin mời tiểu thư tự trọng!"

Diệp Văn lặng lẽ chuyển đi cước bộ, ôm một cái quyền nói, nói giỡn, hắn Diệp Văn cũng sẽ không bụng đói vợ quàng, thiếu nữ này hành vi cử chỉ như thể Phóng Đãng . .

Nói không chắc cùng hắn nam tử cũng là này dạng, suy nghĩ một chút Diệp Văn liền cảm thấy buồn nôn.

Chớ âm cách ánh mắt lạnh lẽo, phát phát tay, đối với này người gác cổng nói: "Ngươi đi đi, hắn ta tới xử trí."

"Vâng, Mạc Tiểu Thư!"

Này người gác cổng cười trên sự đau khổ của người khác nhìn Diệp Văn, đắc tội Mạc Tiểu Thư, e sợ thực sự là đến chết cũng không biết xảy ra chuyện gì đi!

"Ha ha, ngươi rất có cá tính."

Chớ âm cách bỗng nhiên cười nói, "Làm sao, ngươi chứng mất ta sao?"

Nàng liếm liếm mê người làn môi, mị hoặc nói, tùy theo, nhẹ nhàng bắt lấy Diệp Văn tay phải, ngay tiếp đó, mãnh tướng Diệp Văn tay đặt ở tự thân trên ngực!

"Cứu mạng, cứu mạng a! Có người muốn bắt lịch sự ta!"

Chớ âm cách mềm mại thanh âm đàm thoại đột nhiên hô lên, trong nháy mắt, tôi chơi người đi đường đều dừng chân lại, sắc mặt kinh hãi nhìn Diệp Văn.

Người này lại dám ở đan sự công hội bất lịch sự Mạc Tiểu Thư?

"Lớn mật cuồng đồ,

Dám ở đan sự công hội bên trong giường oai, ta tha không ngươi!"

Đùng ——

Một bóng người mạnh nhún người nhảy lên, thon dài trắng nõn hai chân mang theo sắc bén kinh phong càn quét lại đây.

Diệp Văn hai mắt nhú lại, tay phải nhanh như tia chớp dò ra, oanh một tiếng, bắt giữ một cái chân dài.

"A, sắc lang, mau thả ta ra!"

Người đến hiển nhiên cũng không nghĩ tới Diệp Văn thực lực đã vậy còn quá cường hãn, nhất thời rít gào lên thanh.

"Mau buông ra Tần tiểu thư!"

Giờ khắc này, một vị khí chất phi phạm thiếu niên lao ra đoàn người, phần nộ quát.

"Thả? Dựa vào cái gì? Ai kêu nàng công kích ta?"

"Ngươi tên sắc lang này, ở trước công chúng, muốn đối với người mưu đồ gây rối, ta công kích ngươi có lỗi sao!"

Tần Suồng nhi khẽ kêu một tiếng, khuỷu tay phải đột nhiên trở về hung hăng va chạm!

Ca!

Đã thấy Diệp Văn cười lạnh một tiếng, tùy ý vỗ một cái, tùy theo, lần nữa chế trụ Tần Suồng nhi tay phải.

"Sắc lang, mau thả ta ra!"

"Sắc lang? Được! Sắc cho ngươi xem!"

Bị người bôi nhọ Diệp Văn cũng nhận, nhưng cô nàng này không hỏi phải trái đúng sai liền công kích cho hãn, quả thực là hỏa thượng kiêu du.

Đùng!

Diệp Văn tầng tầng vỗ một cái thiếu nữ cái mông.

"A —— "

Tần Suồng nhi đau kinh hô lên tiếng.

"Hỗn đản! Ngươi là tại tìm chết!"

Thiếu niên kia xem rằng nhẹ muốn nứt ra, nổi giận gầm lên một tiếng, không biết từ đâu tới vung ra một cây trường thương, quay về Diệp Văn hung hăng bạo bổ mà đi!

Oanh long!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, mọi người nhất thời đầy mặt khó mà tin nổi, chỉ thấy Diệp Văn song chỉ đem thanh trường thương kia cho kẹp chặt, mà tay trái thì lại còn đang khống chế Tần Suồng.

"Làm sao có khả năng!"

Hầu ngọn lửa đào con ngươi trùng Lão Đại, lập tức trong mắt loé ra cùng nhau sát cơ, hai tay buông ra trường thương, sau đó song chương bốc cháy lên một đoàn nóng rực hỏa diễm.

"Dừng tay!"

Lúc này, cùng nhau già nua thanh âm đàm thoại truyền tới.

"Hội trưởng! Hội trưởng!"

"Yến Đại sư!"

Mọi người vừa thấy, đều cung kính hô.

"Ly nhi, người sao lại ở đây?"

Ở Yến Vô Cực bên cạnh, một cái ông lão tóc đen kinh ngạc hỏi.

"Gia gia, hần, hần muốn giờ trò khiếm nhã người ta!"

Chớ âm cách dường như được thiên đại oan ức giống, nhào vào chẳng lẽ mình trong lòng, khóc lớn tiếng khóc.

"Cái gì!"

Chớ âm cách nhất thời nổi giận, "Tiểu tử thú, người thực sự là Phản Thiên đây!"

"Dám bất lịch sự ta chẳng lẽ tên tôn nữ!"

"Ai đem tiểu tử này giết, ta chẳng lẽ tên giúp luyện chế một viên Nhị Phẩm phá cơ đan!"

"Phá cơ đan?"

"Đây chính là chỉ ít có thể làm cho một tên Vũ Sư đột phá nhất trọng thiên!"

"Không có cái nào lớn hơn sư thật lớn thủ bút a!"

Mọi người kinh hô, chỉ chớp lát sau, một bóng người từ trên trời giáng xuống, cầm trong tay một cái đại Loan Dao ngạo nghễ sừng sững trong sân, hỏi thăm: "Phó Hội Trưởng Đại Nhân nói chính là thật?"

"Tự nhiên, ta chẳng lẽ tên còn không gì lạ chỉ là một viên phá cơ đan!"

Tê, trong lòng mọi người quất thẳng tới hơi lạnh, phá cơ đan quý giá bậc nào, nhưng ở chẳng lẽ tên trong miệng lại thành "Chỉ là" hai chữ!

"Ha-Ha! Được, ta mặt sẹo tiếp!"

"Chậm đã —— "

Đột nhiên, Diệp Văn đứng ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111 :8 Quái Hỏa Long chương

"Làm sao, hiện tại muốn cầu tha? Muộn!"

Chẳng lẽ tên ngữ khí dày đặc nói: "Từ lúc người bắt nạt nhà ta tôn nữ lúc liền nên nghĩ tới đây kết quả!"

"Ngu ngốc!"

Đối với cái này, Diệp Văn chỉ là nguyệt nguyệt.

"Muốn chết! Người dám si nhục không có cái nào lớn hơn sư!"

Ở chẳng lẽ tên sau người, một cái Vũ Sư cường giả nhảy ra, cười nham hiểm nói: "Dám ở đan sư công hội bên trong sĩ nhục không có cái nào lớn hơn sư, tiểu tử ngươi cũng là một nhân tài, đáng tiếc, ngươi kết cục sẽ rất thảm!"

Suất Bì Thủ!

Phốc ——

Chỉ thấy một dấu bàn tay chưa hình thành, người võ sư này liền bị Diệp Văn một chân đá ra đi.

"Tập chung!"

Lạnh lùng phun ra hai chữ, Diệp Văn mang theo mỉm cười nói: "Hôm nay ta không muốn động thủ, các ngươi tốt nhất chớ ép ta!"

Hắn hiện tại chỉ muốn nhìn một chút chính mình Đan Đạo tu vi thế nào, thuận tiện ở cái này lĩnh một viên đan sư Huy Chương.

Huy chương này cũng là chứng minh đan sư thân phận là thật hay không.

"Thiếu niên này làm sao mạnh mẽ như vậy?"

Vây xem trong đám người, rất nhiều người không khỏi nuốt dưới chính mình ngụm nước, đây là bị sợ đến.

Chớ âm cách cũng rụt rụt cổ, bị Diệp Văn cường hãn thực lực trấn trụ.

"Ta là tới khảo hạch đan sư, không phải tới đánh nhau, các ngươi tốt nhất vẫn là kiềm chế một chút, bằng không thì chết cũng đừng trách ta!"

Ta đi!

Mọi người lồi ngã, Diệp Văn chừng chạc đằng hoàng nói ra mạnh mẽ, thực sự là rất làm cho người ta không nói được lời nào.

Mỗi người trên mặt đều mang theo, "Cái này nhà ai tiểu tử a, thực sự là rất can rồ!" Thần sắc biểu tình.

"Mặt sẹo! Ngươi còn chưa động thủ!"

Chẳng lẽ tên nộ.

"Không có cái nào lớn hơn sư, xin bớt giận, có ta ra tay, tiểu tử này chắc chắn phải chết!"

"Hừ! Hắn là ta!"

Giờ khắc này lại là một người đứng ra, cầm trong tay trường thương thiếu niên sầm mặt lại, cả giận nói: "Ngươi mau buông ra Sương nhi!"

"Nàng sao?"

Diệp Văn duỗi ra ngón tay đạn đạn đạn Tần Sương nhi khuôn mặt, cười ha ha, "Cho ngươi lại có làm sao!"

Ầm!

La tạo nhất thời phi thân mà ra.

"Bát quái Hỏa Long chương!"

Một tiếng hét lớn, song chương liên tiếp đánh ra, mảng lớn hỏa diễm bao phủ mà ra.

"La sư huynh, giết cho ta hắn!"

Tần Sương nhi phần nộ quát to.

Tần Sương nhi lời mới vừa dứt, đã thấy Diệp Văn nhếch miệng lên, lập tức không thấy tăm hơi, nhìn kỹ mới phát hiện Diệp Văn đã đến bát quái Hỏa Long trước mặt.

Đây là một cái cổng lấy Bát Quái Trận đồ Hỏa Long.

"Bát quái Hỏa Long chương? Chẳng lẽ tuyệt Vực vương quốc bảy đại tông môn, bát quái tông tuyệt học?"

"Hi! Người này đến là thân phận như thế nào!"

"Bát quái Hỏa Long chương đứng hàng Địa Giai, chính là bát quái tông trấn tông tuyệt học một trong, Phổ Thông Đệ Tử không cần nói học tập, ngay cả

xem liếc một chút tư cách đều không có!"

"Có thể người này. . . Hiển nhiên, đã xem bát quái Hỏa Long chương luyện đến cảnh giới tiểu thành!"

Nghe mọi người tiếng bàn luận, La Tảo mặt lộ vẻ lãnh ngạo sắc, bát quái Hỏa Long chương cũng là hấn bài, làm Địa Giai vô kỹ, hấn không tin Diệp Văn có khả năng chống cự!

Thế nhưng, mọi việc đều có ngoại ý muốn, đã thấy Diệp Văn đứng bát quái Hỏa Long chương trước mặt, hai mắt nhú lại, sau đó, nhẹ nhàng nở ra một quyền!

"Thiết, cú đấm này mềm nhũn, vô lực đến cực điểm!"

"Không cần nói nhiều, ta đều có thể đối kháng!"

"Hừ, như vậy chiêu số ở bát quái Hỏa Long chương trước mặt không muốn quá yếu đuối a!"

Rất nhiều người lần nữa khinh thường nói.

Không có ai cho rằng, Diệp Văn có khả năng chống cự, dù sao, bảy đại tông môn cường đại đã căn thâm đế cố.

Chỉ có, này đan sư công hội hội trưởng, Yến Vô Cực một mặt hiếu kỳ nhìn Diệp Văn.

Hắn chắc chắn sẽ không tin tưởng Diệp Văn sẽ bị thua, bởi vì, Yến Vô Cực nhìn ra Diệp Văn là một tên võ đạo Tôn Giả!

Long Tượng quyền!

Bá, ngay sau đó, Diệp Văn hét lớn một tiếng, vốn mềm nhũn vô lực quyền đầu bỗng nhiên biến đổi, trở nên Cuồng Bạo cực kỳ, càng thêm kinh người là, Diệp Văn tu hành 《 Hàn Vũ Thần Quyết 》, khiến cho hấn cú đấm này đánh ra, để không gian nhiệt độ đều trở nên cực hàn lạnh!

Rống! ! !

Không chỉ như vậy, quyền ra Long Tượng đi theo, tam điều Cự Tượng Băng Long ầm ầm đánh vỡ bát quái Hỏa Long chương, lần nữa đem la tạo đánh thành trọng thương.

Ầm——

Một bóng người trên đất bật lên mấy lần,

Này la tạo đã sắc mặt như tro tàn.

"La sư huynh!"

Tần Sương nhi kinh hô kêu thảm thiết.

Tê, nhìn thấy một màn này, mọi người lần nữa kinh ngạc lên tiếng, bát quái tông Thiên Tài Đệ Tử liền bị như vậy đánh bại? Rất nhiều người cảm thấy không thể tin tưởng.

Tuy nhiên, giờ khắc này không còn người hiểu lạc hoảng mà chạy hai người, trong ánh mắt, chỉ có thiếu niên mặc áo đen kia —— Diệp Văn!

"Hiện tại a con mèo a chó bị ta đuổi đi, không biết nơi này ai làm chủ, ta có thể hay không ở cái này tiến hành đan sư khảo hạch?"

Diệp Văn vỗ vỗ hai tay, không để ý chút nào nói, dường như la tạo thực sự là một con a con mèo a chó.

Lúc này, mọi người đều là cực kỳ hâm mộ nhìn Diệp Văn, thiếu niên này càng không chút nào đem bát quái tông Thiên Tài Đệ Tử để vào mắt, tuy nhiên, ai bảo người ta có như vậy thực lực đây?

"Nơi này lão phu làm chủ!"

Cùng lúc đó, Yến Vô Cực một bước bước ra, hơi mỉm cười nói.

Vốn không có ai lưu ý Yến Vô Cực, chính là khi này một bước bước ra thời gian, mọi người ánh mắt lại đều rơi vào Yến Vô Cực trên thân.

"Người này thật cổ quái!"

Nhìn Yến Vô Cực, Diệp Văn hiện ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, Yến Vô Cực là một cái anh tuấn thanh niên tóc trắng nam tử, nhưng nói ra thanh âm đàm thoại lại cực kỳ già nua.

Nhưng để Diệp Văn cảm thấy đáng sợ là, hấn ở trên thân người này không cảm giác được một tia chân khí, có thể, Diệp Văn cảm thấy người này có khả

năng uy hiếp đến tính mạng của mình!

"Hội trưởng, tuyệt không có thể làm cho cái này phẩm đức bại hoại người ở trong này tiến hành đàn sư khảo hạch!"

"Đàn sư là cao quý cỡ nào, tại sao có thể để như thế một cái ti tiện người tiến hành đàn sư khảo hạch!"

Chớ âm ròi chỗ ngồi không được.

"Ly nhi, chớ đề nhiều lời!"

Lệnh Diệp Văn ngạc nhiên là, chẳng lẽ tên dĩ nhiên ngăn cản.

Diệp Văn không biết, Yến Vô Cực đã nói là làm, không có bất kỳ người nào có khả năng phản đối, chính là bởi vì chẳng lẽ tên rõ ràng biết điểm này, hấn mới hội ngăn cản.

Dù sao, chớ âm cách nói tới nhiều hơn nữa, cũng không thể ảnh hưởng Yến Vô Cực.

"Lão phu Yến Vô Cực, không biết tiểu huynh đệ xưng hô như thế nào?"

Quả nhiên, Yến Vô Cực căn bản cũng không có lưu ý chớ âm cách lời nói.

"Tại hạ Diệp Văn."

"Diệp Văn?"

Đột nhiên, trong đám người vang lên cùng nhau tiếng kinh hô.

"Làm sao?"

"Chúng ta thành chủ đại nhân không phải họ Diệp sao?"

"Đúng vậy, hơn nữa thành chủ đại nhân cũng gọi là Diệp Văn! Cái này rất trùng hợp a!"

"Không phải trùng hợp!"

"Lấy người này thực lực đủ để lên làm chúng ta thành chủ!"

Mọi người lại mồm năm miệng mười bắt đầu nghị luận.

Khi biết được Diệp Văn càng là Bích Lạc thành thành chủ lúc, chớ âm cách sắc mặt càng trở nên khó coi.

Người ta là Bích Lạc thành thành chủ, người dám không cho người ta tiến hành khảo hạch?

Có tin hay không, đưa người cái này công hội đều cho phong!

"Tiểu huynh đệ muốn tới đến đó tiến hành khảo hạch cũng không phải không được, chỉ là, cần Gia Sư một phong thư tiến cử."

"Hơn nữa, Gia Sư nhất định phải là công hội thành viên."

"Không biết tiểu huynh đệ lão sư là vị nào? Nếu như không có thư tiến cử lời nói, ta vậy thì phái người đi liên hệ hấn."

Yến Vô Cực sợ Diệp Văn không hiểu quy củ, lúc này mới hơi nói xong.

"Ta không có lão sư."

Diệp Văn nói.

"Vậy này liền khó làm . ."

Yến Vô Cực nhú mày.

"Nhưng ta có một lá thư tiến cử."

"Cái gì?!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112 :Hộ Tâm Đan

Xem xong trong thư dung sau, Yến Vô Cực trở nên giật mình không thôi, ánh mắt lộ ra một chút vẻ khiếp sợ.

"Người có thể luyện chế ra chân chính nhất phẩm đan dược?"

Thực chỉ cần có thể luyện chế ra một viên giả nhất phẩm đan dược, cũng có thể coi là nhất phẩm đan sư, giả nhất phẩm đan dược được hiệu so chân chính nhất phẩm đan dược thấp khá nhiều.

Tự nhiên, độ khó luyện chế đối ứng với nhau cũng sẽ thấp một chút, cho nên, khá nhiều cấp cao học đồ ở tới tham gia nhất phẩm đan sư khảo hạch thời điểm sẽ chọn giả nhất phẩm đan dược.

Thế nhưng, ở trong lá thư này, Phương Văn rõ ràng giảng giải Diệp Văn có thể luyện chế ra một viên nhất phẩm đan dược, Yến Vô Cực lúc này mới sẽ biến thành kinh ngạc.

Chuyện này thực sự là Diệp Văn quá tuổi trẻ.

"Ừm."

Diệp Văn cười nhạt, nhất phẩm đan dược? Văn đúng là không tính cái gì, hần tới nơi này chủ yếu nhất mục cũng là muốn nhìn một chút chính mình Đan Đạo cực hạn ở nơi nào.

Dựa theo trên lý thuyết mà nói, hần hiện tại có thể luyện chế ra một viên Ngũ Phẩm Vương cấp đan dược, thế nhưng, hần tu vi chỉ là Vũ Tôn nhất trọng thiên mà thôi.

Lấy như vậy tu vi không cần nói là Ngũ Phẩm đan dược, e sợ chính là tam phẩm cấp cao đan dược, Diệp Văn luyện chế cũng sẽ tương đương khó khăn, nói chung, hết thầy vẫn không có kết quả.

Trừ phi tự mình động thủ thí nghiệm một phen.

Căn cứ vào những này, Diệp Văn mới sẽ tới đan sư công hội bên trong tới tiến hành khảo hạch.

"Được rồi, người đã là Phương Văn giới thiệu tới, như vậy tự nhiên có thể tiến hành khảo hạch, chỉ là, người muốn luyện chế loại nào nhất phẩm đan dược?"

Một chút sau khi, Yến Vô Cực bình phục quyết tâm tình sau, mới hỏi.

Mà nghe hai người đối thoại Mặc gia ông cháu, thì lại liếc mắt nhìn nhau, đều cảm thấy một trận thiên phượng dạ đàm.

Nguyên lai, tiểu tử này nói muốn tiến hành đan sư khảo hạch là thật?

...

"Như thế tuổi trẻ một cái tiểu tử, ta là không tin hần có thể luyện chế thành công ra một viên đan dược đi ra, nhiều nhất chỉ có thể luyện ra giả đan!"

Một cái sắc mặt âm nhu trung niên nam tử nhìn trong phòng luyện đan Diệp Văn, trên mặt lộ ra ghen ghét sắc, vốn ở đan sư công hội bên trong, hần xem như so sánh tuổi trẻ, có thể cùng Diệp Văn so ra vậy thì là một cái cặn bã!

Không trách hội nguyên rửa Diệp Văn chỉ có thể luyện ra giả đan.

"Hội trưởng, ta cảm thấy tiểu tử này căn bản là không thể luyện chế ra nhất phẩm đan dược đi ra, cần gì tiến hành khảo hạch? Chuyện này căn bản là là lãng phí thời gian!"

Càng nghĩ càng giận, trung niên nam tử không nhịn được mở miệng nói.

Lông mày một khóa, Yến Vô Cực nói: "Tôn đan sư, người cũng biết đan sư công hội nguyên do?"

"Biết."

Gặp Yến Vô Cực nói ra cái này, tôn đan sư bất đắc dĩ than thở một tiếng, một đời đan sư công hội hội trưởng, đem công hội xây dựng ở Đại Lục Trung Tâm.

Mục cũng là hy vọng có thể trợ giúp thiên hạ đan sư, cùng với hi vọng đan sư nhóm giúp đỡ cho nhau, dù sao, lúc đó, đan sư địa vị phi thường mỏng manh, hơn nữa, số lượng cũng cực thừa thớt.

Yến Vô Cực lời này tiềm ý tứ cũng là bất luận Diệp Văn có thể thành công hay không, đều không chuẩn tướng người đuổi ra ngoài, bởi vì, đan sư công hội thành lập ban đầu mục chính là trợ giúp giống Diệp Văn như vậy tuổi trẻ đan sư.

Trong phòng luyện đan.

Diệp Văn chính đang luyện chế nhất phẩm Hộ Tâm Đan, Hộ Tâm Đan tác dụng chính là cứu chữa những trái tim đó bị đánh nát, hoặc là gặp sự cố Vũ Tu.

Loại đan dược này rất khó luyện chế.

"Thực sự là tuổi trẻ khinh cuồng a, nhớ lúc đầu lão phu ở khảo hạch nhất phẩm đan sư thời gian, sở luyện chế chẳng qua là tầm thường Chi Huyết Đan."

"Mà tiểu tử này, nhưng là luyện chế có thể so với Nhị Phẩm đan dược Hộ Tâm Đan, ha ha. . ."

Chẳng lẽ tên cười ha ha.

"Cái gì? Dĩ nhiên là Hộ Tâm Đan? Thực sự là lãng phí dược tài!"

Này tôn họ đan sư nhưng là một mặt vô cùng đau đớn.

"Thôi!"

Tôn đan sư lắc đầu than thở một tiếng, than dài rồi đi, dứt khoát đến mắt không thấy tâm không phiền.

Đồng đảo đan sư bên trong, chỉ có Yến Vô Cực ở chăm chú quan sát Diệp Văn thủ pháp luyện đan.

"Tại sao, người này thủ pháp luyện đan huyền diệu như vậy. . ."

Yến Vô Cực nội tâm thầm nói.

Hồ!

Chỉ thấy Diệp Văn hai tay khoanh xếp lên, đánh ra từng đạo phức tạp thủ ấn.

Trước mặt hỏa diễm thì lại một trận sáng tối chập chòn, theo thủ ấn đánh ra, hỏa diễm nhiệt độ cũng dần dần lên cao đứng lên.

Diệp Văn tay chân ẩn thực danh là "Hỏa Thần Quyết",

Chính là Hạo Thiên Đạo quan đỉnh cấp Khổng Hóa Pháp Quyết, tự nhiên huyền ảo phi thường.

Đùng——

Đột nhiên!

"Đây là nhất tâm nhị dụng!"

Rất nhiều đan sư nhìn Diệp Văn một tay Khổng Hóa, một tay cầm nắm bắt dược tài, cũng không nhận được kinh hô hô.

Nhất tâm nhị dụng nói đến đơn giản, nhưng thực tế thao tác đứng lên nhưng là phi thường khó khăn, không cần nói thần hồn cường độ vấn đề, chỉ cần ở quá trình luyện đan phân tâm liền không được!

Huống chi, còn muốn nhất tâm nhị dụng! Cái này không được nỗ lực!

Cho nên, có khả năng nhất tâm nhị dụng đan sư là phi thường không nổi.

"Khó mà tin nổi a, ta lần trước nhìn thấy này tám trăm cảnh vẫn là Vương Thành Giang đại sư ra tay thời điểm."

"Có thể ở trong mắt ta, tại sao Giang đại sư ngược lại không bằng người này đây?"

"Cái gì? Người nói đùa sao?"

"Vương Thành Giang đại sư chính là Ngũ Phẩm vương giả đại sư, người nói hần không bằng như thế một cái chưa dứt sữa tiểu tử?"

Chẳng lẽ tên quay về bên cạnh lão giả khinh thường xì một tiếng, hoàn toàn đều là xem thường.

"Đúng vậy, Giang đại sư chính là nhân vật bậc nào, vậy cũng là liên đại vương cũng phải bỏ Đạn Đạo vương giả, Lê lão đầu, người lời này có thể nói quá!"

Người chung quanh trừ Yến Vô Cực đều dồn dập khinh bỉ cười nói, tên tiểu tử này có khả năng sánh ngang Giang đại sư? Nói giỡn cũng không phải như thế mở a!

"Ai. . ."

Lê lão đầu một tiếng thở dài, tại sao nói thật ra liên không ai tin đây?

Tôn đại sư chính đang công hội lâu một bên trong, bỗng nhiên chính giữa, một cái học đồ chạy tới, hèn mọn nói: "Tôn đại sư, có một tuổi trẻ cô gái xinh đẹp chính đang cầu đan."

"Ồ? Dẫn ta đi nhìn."

Tôn đại sư nhếch miệng lên, cao ngạo nói, vốn trước đây rất lâu thời đại, căn bản là sẽ không có người bỏ đồ đan sư, bởi vì muốn cầu đan, người khác đều là cướp!

Có thể hiện tại bất đồng, đan sư công hội thành lập, người trong thiên hạ không có Vũ Tu dám như vậy giương oai.

Bởi vì tại trong đại lục tâm nơi công hội tổng bộ, có vài vị thánh giả đan sư tọa trấn!

Mà mỗi một vị thánh giả đan sư đều là quát tháo phong vân đại nhân vật, không nói bản thân thực lực là Thánh Nhân Cấp Bậc, bọn họ tùy từng càng là nhiều không kể xiết.

Tục truyền ngữ, liên Thánh Bảng trên xếp hạng thứ mười Thánh Vương cũng bị mời chào tiến vào đan sư công hội.

Vũ Thánh Chi Cảnh, vừa đến Tam Trọng Thiên được gọi là Tiểu Thánh, bốn bề giáp giới Lục Trọng Thiên được gọi là đại thánh, sau cùng bảy đến Cửu Trọng Thiên mới được gọi là Thánh Vương!

Có như thế nhân vật mạnh mẽ, còn có ai dám đối với đan sư công hội càn rỡ?

Lầu hai, Luyện Đan Phòng.

"Hô lạp lạp!"

Diệp Văn hai tay đặt ở trên lò luyện đan, thi triển Hạo Thiên Đạo quan vị kia Đan Đạo vương giả Ngưng Đan thủ pháp, Triền Tĩ Thủ!

Không sai, Diệp Văn giờ khắc này đã đi tới bước cuối cùng, Ngưng Đan!

Bước cuối cùng này quá trình rất là trọng yếu, bằng không cực kỳ khả năng kiểm cũi ba năm thiêu một giờ.

May là, Diệp Văn mặc dù là một lần luyện chế Hộ Tâm Đan, thế nhưng, hần Đan Đạo tu vi từ lâu vượt qua nhất phẩm!

"Ầm——"

Diệp Văn theo tay vung lên, nắp lò luyện đan tử chính là cuồng bay ra ngoài.

Cùng lúc đó, Yến Vô Cực các loại Lão Bồi đan sư đã không thể chờ đợi được nữa xông vào.

"Chuyện này. . .!"

Xông lên trước, một cái nhìn thấy trong lò luyện đan tình huống Yến Vô Cực đột nhiên sắc mặt đại biến!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113 : nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu

"Hội trưởng đại nhân làm sao?"

Sau xong tới một chút các lão đầu tử đều kinh ngạc hỏi, "Có phải là tiểu tử này thất bại?"

"Thở ra, thất bại hội trưởng đại nhân cũng sẽ không như vậy tử, khẳng định là này tiểu tử liền cấp cao đan dược đều không có luyện ra!"

"Hội trưởng đại nhân mới hội kinh ngạc như thế!"

Chẳng lẽ tên ở một bên cười lạnh nói.

"Đúng, khẳng định là như thế. . ."

"Ai, đáng tiếc a. . ."

Như vậy sự tình ở dĩ vãng không phải là không có đã xảy ra, một chút không có đạt tới nhất phẩm đan sư cấp cao học đồ, đều sẽ tới tìm vận may.

Đối với tình huống như vậy, bọn họ cũng bắt đầu dĩ, thật sự cho rằng nhất phẩm đan sư là tốt như vậy làm? Đang ngồi vị nào không phải làm mấy chục năm học đồ, mới chịu khổ đến nhất phẩm đan sư.

"Hiện tại tiểu gia hỏa thực sự là quá nóng nảy, người này luyện đan tốc độ thật rất nhanh, nhưng có tác dụng quái gì?"

Lại một vị đan sư thở dài nói, không khỏi có chút cười trên sự đau khổ của người khác tâm ý, nói giỡn, người tên mao đầu tiểu tử đều có thể trở thành một phẩm đan sư, làm cho chúng ta những này lão già khom ở chỗ nào?

"Câm miệng! Chính các ngươi tới xem!"

Yến Vô Cực hừ lạnh một tiếng, tránh ra vị trí.

"Cái...Cái gì!"

Bất thành linh, một vị đan sư chấn kinh thất thanh hô, đó là lê đan sư, ở đây cũng chỉ có hắn sẽ tin tưởng Diệp Văn có khả năng luyện chế thành công.

"Lê lão đầu làm sao?"

Một vị cùng Lê lão đầu không sai đan sư về phía trước quan sát liếc một chút, bỗng nhiên ——

"A ai nha, sao có thể có chuyện đó!"

Nghe hai vị uy tín lâu năm đan sư tiếng kinh hô, hơn người đều ngồi không yên, cùng nhau tiến lên, về phía trước quan sát trong lò luyện đan tràng cảnh.

Chỉ có chẳng lẽ Danh Chủ ý sừng mang theo cười lạnh, một tiểu tử chưa ráo máu đầu có khả năng luyện ra thật tốt đan dược? Phế phẩm thôi! Có cái gì tốt xem!

"Tê —— "

Thế nhưng, tuy nhiên một hồi, từng trận hít khí lạnh thanh đồng thời vang lên.

"Đan Văn, dĩ nhiên ngưng luyện ra Đan Văn?"

"Khó mà tin nổi, khó mà tin nổi a. . ."

"Lão đầu tử luyện cả một đời đan dược đều không có luyện ra Đan Văn, nhưng tên tiểu tử này. . . Chà chà!"

Trời, bọn họ đang nói cái gì?

Đan? Đan Văn? Khả năng sao!

Chẳng lẽ tên cũng không nhẫn nại được, chen tách đoàn người.

"Ai vậy? Chen cái gì chen? Chính mình sớm không tới xem!"

"Hóa ra là Phó Hội Trưởng Đại Nhân a. . ."

Người kia lộ ra ngại ngùng nụ cười, tuy nhiên đều là đan sư, thế nhưng ở đan sư trung đẳng cấp bậc chế độ cũng nhất là nghiêm khắc, chẳng lẽ tên chính là Nhị Phẩm uy tín lâu năm đan sư! Càng là công hội Phó Hội Trưởng Đại Nhân!

Hắn có thể đắc tội không nổi.

Nhưng chẳng lẽ tên không để ý đến người này, các loại nhìn thấy trong lò luyện đan, ba viên bày ra chính tề đan dược thời gian, đồng tử bỗng nhiên co rụt lại!

"Đan Vân? Thực sự là Đan Vân!"

Chẳng lẽ tên hô hấp dồn dập, hắn luyện cả một đời đan đều không có luyện ra Đan Vân đi ra.

Bởi vì, có khả năng luyện ra Đan Vân liền chứng minh viên đan dược kia đã bị luyện chế ra cực hạn!

Oanh long!

Lúc này, đột nhiên cùng nhau tiếng gầm rú bỗng dựng nổi lên.

"Không được! Là lỗi kiếp!"

"Mọi người mau tránh ra!"

Trong nháy mắt, mọi người cũng đều đi ra ngoài, liền ngay cả Yến Vô Cực cũng không ngoại lệ.

Giờ này khắc này, mọi người đưa mắt hướng về này trên người mặc thiếu niên mặc áo đen thời gian, sắc mặt biểu hiện đều một trận phức tạp.

Thiên Túng Kỳ Tài! Thiên Túng Kỳ Tài a! !

Chúng ta không bằng vậy! ! !

Từ đầu tới cuối Diệp Văn đều phi thường bình tĩnh, bởi vì hắn tự tin chính mình có thể luyện chế ra nhất phẩm đan dược, chỉ là trông thấy lỗi kiếp lúc, Diệp Văn mới lộ ra vẻ kinh ngạc sắc.

Sau đó, hắn mới hiểu được, chính mình luyện ra Đan Vân là muốn bị sét đánh!

Bởi vì này ba viên Hộ Tâm Đan đã bị Diệp Văn luyện đến mức tận cùng, hoàn mỹ! Thiên đạo không cho!

Thiên Diễn 50, đại đạo 49, thế gian vạn vật đều khuyết thiếu bỏ chạy một, lúc này mới phù hợp Thiên Đạo Bình Hành.

Nhưng thời khắc này, Hộ Tâm Đan bị Diệp Văn luyện đến hoàn mỹ, đã bù đắp bỏ chạy một, đánh vỡ Thiên Đạo Bình Hành, thiên đạo mới hội gắng hạ lỗi kiếp!

"Diệp tiểu hữu, nhanh cầm!"

Lúc này, Yến Vô Cực lấy ra một hạt châu đi ra.

"Diệp tiểu hữu, này châu chính là thượng cổ Bí Bảo Tị Lôi châu, có thể ngăn trở lỗi kiếp, hiện mượn ngươi dùng một chút!"

Diệp Văn lắc đầu,

Từ tốn nói: "Chỉ là nhất đạo lỗi kiếp, lại có gì e ngại?"

Chỉ là nhất đạo lỗi kiếp? Giời ạ, ngươi không tỉnh tướng sẽ chết sao!

Một đám uy tín lâu năm đan sư trong lòng quả thực có một vạn con con mẹ ngươi lao nhanh gào thét mà qua, trứng nát một chỗ. . .

Lỗi kiếp đáng sợ đến mức nào, căn bản không phải là sức người có khả năng chống đối, trừ phi những kia có đại khí vận thiên chi kiêu từ mới hội không sợ cái này lỗi kiếp.

"Hừ! Tự chịu diệt vong thôi!"

Chẳng lẽ tên rất không ưa Diệp Văn, trừ chớ âm cách này sự kiện, càng quan trọng là hắn hiện tại ghen ghét.

Không sai, Diệp Văn thật sự quá xuất sắc.

Đan Vân a. . .

Không biết đời ta có cơ hội hay không luyện ra. . .

Chẳng lẽ tên song quyền nắm chặt.

Nhưng lúc này, đã thấy Diệp Văn hăng hái cười dài một tiếng, vùng đan điền, lôi hạch cấp tốc vận chuyển, hung bạo kháng trụ một tia chớp điện quang!

Đùng đùng đùng!

Hồ quang điện ở Diệp Văn trên thân một trận nhảy, lập tức hút vào trong cơ thể.

Yến Vô Cực khoe miệng rụt rụt.

Chẳng lẽ tên da mặt một trận nhảy lên.

Lê lão đầu hai mắt tỏa sáng!

Đồng đảo uy tín lâu năm đan sư: ". . ."

"Khắc khắc, chư vị, ta cũng không phải đại mỹ nữ, các ngươi không cần nhìn ta như vậy chứ?"

Diệp Văn cười hắc hắc nói.

"Ha-Ha, Tiểu Hữu chính là Đan Đạo thiên kiêu, đầu cơ kiếm lợi, chúng ta tự nhiên là muốn xem thêm vài lần tích!"

Yến Vô Cực mặt dày mày dạn tiến đến Diệp Văn phía trước, trong tay cầm một khối Huy Chương, thấp thòm hỏi thăm: "Không biết Tiểu Hữu có không để ta xem xét tỉ mỉ một viên Hộ Tâm Đan?"

Nhìn Yến Vô Cực rất nhiều một bộ "Ngươi không cho ta, ta cũng không cho ngươi" thần sắc biểu tình, Diệp Văn dở khóc dở cười.

"Được rồi, dù sao ta có ba viên. . ."

Lâu một.

Tôn đan sư hai mắt phát sáng nhìn chăm chăm cô gái trước mặt, âm thầm nuốt dưới từng ngụm từng ngụm nước, khàn khàn nói: "Lần đầu gặp gỡ cô nương, ngươi muốn một viên Hộ Tâm Đan cũng không phải là không thể."

"Chi là, Hộ Tâm Đan mặc dù là nhất phẩm đan dược, có thể rất khó luyện chế, coi như ta là uy tín lâu năm nhất phẩm đan sư cũng cũng không đủ nắm chắc luyện chế thành công!"

"Huống chi, Hộ Tâm Đan dược tài ngươi cũng không thể cung cấp, cái này rất khó làm a. . ."

Như lần đầu gặp gỡ là một cái cà lăm thiếu nữ, nàng gián đoạn không liên tục khàn cầu nói: "Cầu tôn đại sư giúp đỡ, ta cha nhanh không được."

"Cầu ngài!"

Thình thịch!

Như lần đầu gặp gỡ dùng lực trên đất khải mấy cái đập đầu.

"Được rồi!"

Gặp như lần đầu gặp gỡ cầu xin sắc mặt, thực sự là ta thấy cũng thương a, tôn đan sư căn bản không có nửa điểm sức chống cự.

Tôn đan sư cố ý căn răng cắn lợi nói: "Tuy nhiên khó làm, nhưng cũng không phải không được, chỉ cần ngươi chịu đáp ứng làm nữ nhân ta!"

Nghe nói, như lần đầu gặp gỡ sắc mặt nhất thời trắng bệch, nhưng nghĩ đến thương yêu chiều cố cha mình, chỉ có thể vô lực chảy xuống hai hàng trong suốt nước mắt.

"Cố gắng!"

Tôn đan sư hô hấp thêm xúc, liền muốn nuốt thiếu nữ trắng nõn trắng nõn khuôn mặt.

Như lần đầu gặp gỡ hung hăng lùi về sau, hoảng sợ nói: "Ngươi vẫn không có cho ta Hộ Tâm Đan!"

Đáng chết!

Tôn đan sư tức giận mắng một tiếng, ám đạo cô nương này cũng không phải tốt như vậy lừa, vốn hán là muốn tay không bắt sói.

Thế nhưng, lúc này chỉ có thể hướng đi hội trường đại nhân cầu tình.

Nói thật, hần cũng không chắc chắn luyện chế Hộ Tâm Đan, cũng chính bởi vì điểm ấy, hần mới hội rất sớm rời đi, không lại quan sát Diệp Văn luyện đan.

Hần đều không thể luyện thành công, cái kia mao đầu tiểu tử làm sao đức hà năng? Không nên để cho bản đại sư cười đến rụng răng!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114 : đổi trắng thay đen, chỉ hươu bảo ngựa

Một lát sau.

Diệp Văn mày kiếm vẩy một cái, ánh mắt cổ quái nhìn một cái lên lên lút lút bóng người.

Này chính là tôn đan sư.

"Ta ngược lại muốn xem xem ngươi giờ trò quỷ gì!"

Diệp Văn bất động thanh sắc theo sau, vốn hần là sẽ không quản việc không đâu, ai có thể để tôn đan sư bắt hần Hộ Tâm Đan?

Không sai, vừa nãy Diệp Văn cùng Yến Vô Cực giao lưu một phen sau, liền ai đi đường này, đương nhiên, Diệp Văn cũng không có đem Hộ Tâm Đan cho lấy đi.

Hộ Tâm Đan được tài là đan sư công hội cung cấp, lưu lại một viên Diệp Văn cũng không ngại.

Nhưng nếu như bị người trộm đi, vậy cũng không được, chuyện này làm sao nói cũng là hần thành quả lao động.

"Khà khà, không nghĩ tới hội trường trong phòng vừa vặn bày ra một viên Hộ Tâm Đan, tuy nhiên không hỏi mà lấy là là trộm, nhưng ta nói thế nào cũng là nhất phẩm đan sư, tin tưởng hội trường sẽ không thái quá khó xử ta."

"Dù sao, một vị đan sư có thể so với Hộ Tâm Đan trân quý nhiều!"

Tôn đại sư cười ngao nghễ, bước nhẹ nhàng tốc độ tiếp tục đi, hồn nhiên không biết một bóng người quang minh chính đại đi theo sau lưng. . .

Một chân tùy ý đá văng ra đại môn, tôn đan sư ánh mắt lập tức trở nên nóng bỏng lên.

"Tiểu cô nương, bản đại sư đã bắt được Hộ Tâm Đan, ngươi liền từ ta đi!"

Tôn Lão Đầu cười lớn một tiếng, đem Hộ Tâm Đan vẫy vẫy, sau đó quay về Nhược Sơ Kiến Hồ Phác mà đi.

Ầm ——

Thế nhưng, tôn đan sư vừa động tác, liền bị một cái tát cho đánh bay đi ra ngoài, người đến tiếp lấy đề qua không trung Hộ Tâm Đan, khà khà cười cười, nói: "Ta còn tưởng rằng ngươi ông lão này trộm Hộ Tâm Đan làm gì chứ, hóa ra là muốn giả mà không kính. . ."

"Ngại ngại a, phá hư ngươi mộng đẹp."

Diệp Văn nhún nhún vai, tùy ý cười nói.

"Đáng chết! Ngươi, là ngươi tên tiểu tử này, ngươi tại sao lại ở đây? !"

Tôn đan sư quệt quệt mồ hôi trên vết máu, vừa giận vừa sợ hô.

"Há, ta là đi theo phía sau ngươi."

Diệp Văn nháy mắt mập mờ nói: "Ta còn nhìn thấy ngươi đi vào hội trường đại nhân trong phòng, lấy đi cái này Hộ Tâm Đan."

"Người gan cũng không nhỏ a!"

Hài hước nói một câu, Diệp Văn thuận tay đem Hộ Tâm Đan ném cho thiếu nữ kia, không để ý chút nào nói: "Sau đó đừng tiếp tục làm như vậy sự tình, nếu như bị thân nhân người biết, chỉ sợ bọn họ cũng không muốn người làm như vậy đi."

Tuy nhiên không có nhìn thấy toàn bộ quá trình, nhưng Diệp Văn nhưng là trong lòng rõ ràng, khẳng định là này thiếu nữ thân nhân trái tim bị thương, cần Hộ Tâm Đan, sau đó cầu đến Tôn Lão Đầu trên thân.

Quy tắc ngầm mà. . .

Hắn hiểu.

"Cảm ơn người, đại ca ca."

Nhược Sơ Kiến tiếp lấy Hộ Tâm Đan, đối với Diệp Văn cảm kích nói cảm ơn.

Diệp Văn bĩu môi, vốn cũng không thèm để ý, thế nhưng bỗng nhiên nhìn thấy thiếu nữ tướng mạo thời gian, không khỏi sáng mắt lên.

Cô nàng này. . . Rất đúng giờ!

Cho hắn một loại môi tình đầu vị đạo. . .

"Người tên là gì a?"

Không khỏi, Diệp Văn bật thốt lên hỏi, lập tức âm thầm hối hận, làm sao có thể như thế liều lĩnh? Nếu như dọa đến tiểu cô nương có thể làm sao bây giờ?

"Đại ca ca, ta gọi Nhược Sơ Kiến."

Thiếu nữ lại hữu hảo hồi đáp.

"Nhược Sơ Kiến? Nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu sao?"

Diệp Văn lẩm bẩm lặp lại một lần, lập tức phục hồi tinh thần lại, chà chà than thở: "Tên rất hay!"

"Ta gọi Diệp Văn."

"Diệp đại ca tốt. . ."

"Ngạch, ta rất khỏe!"

Tôn đan sư gặp hai người trò chuyện với nhau thật vui bộ dáng, quả thực phổi đều muốn tức điên!

"Nhóc con, an dám phá hỏng ta chuyện tốt? !"

Tuy nhiên hận không thể giết Diệp Văn, nhưng nghĩ đến vừa nãy mình bị thiếu niên này một chưởng vỗ bay, trong ánh mắt không khỏi xẹt qua một tia vẻ kiêng dè.

Thiếu niên này. . . Không thể khinh thường a.

Rõ ràng chính mình đánh không lại Diệp Văn, hơn nữa chuyện tốt Xem ra cũng bị nhờ, thực sự là càng nghĩ càng giận a, một cái độc kế bỗng nhiên mà sinh.

"Người đến a! Có người trộm lấy đan dược!"

Rống!

Cái này một tiếng xa xa truyền bá ra ngoài, trong nháy mắt, chính tề tiếng bước chân truyền tới.

Thình thịch oành!

Đại môn ầm ầm đập nát, một đoàn hắc y nhân mặt hiện sắc lạnh nhìn chăm chú trong phòng người.

Chờ nhìn thấy Tôn Lão Đầu thời gian, cảm đầu một cái hơn ba mươi tuổi trường bào nam tử nhất thời biến sắc mặt,

Gấp gáp hỏi thăm: "Tôn đại sư, xảy ra chuyện gì?"

"Ở công hội bên trong còn có ai dám ra tay với ngươi?"

Tôn đại sư mặt lộ vẻ vẻ dữ tợn, "Buổi trưa thống lĩnh ngươi tới vừa vặn, người này dám trộm lấy hội trưởng đại nhân Hộ Tâm Đan, bị ta phát hiện sau, còn ra tay đã thương ta!"

"Há, lại có việc này?"

Buổi trưa thống lĩnh trong mắt hiện ra dây đặc sát cơ: "Tiểu quỷ ngươi là muốn bó tay chịu trói chờ đợi hội trưởng đại nhân xử lý, vẫn là do ta động thủ tự mình giết ngươi?"

Buổi trưa thống lĩnh thực lực ở Diệp Văn trước mặt căn bản là không đáng chú ý, nhưng hiện tại Diệp Văn nhưng là không nghĩ ra tay, tựa như cười mà không phải cười nhìn tôn đại sư, từ tốn nói: "Ta tuyển một cái."

"Được, theo ta đi gặp hội trưởng!"

"Chậm đã —— "

Bất thành lĩnh, tôn đại sư hô, đối với buổi trưa thống lĩnh một trận nháy mắt mập mờ, cùng cái Đầu Kê Nhân giống.

Gặp này, buổi trưa thống lĩnh mới phát hiện sự tình có lẽ không phải đơn giản như vậy.

Hắn tăng háng một cái, "Ta vẫn là hiện tại giết ngươi đi, dù sao, như ngươi vậy cận bã sống thêm một giây cũng là lãng phí không khí!"

"Không muốn, chuyện này không có quan hệ gì với Diệp đại ca, là ta cầu tôn đại sư vì ta luyện chế một viên Hộ Tâm Đan."

"Chỉ là, tôn đại sư muốn ta làm hán nữ nhân, sau đó Diệp đại ca liền đến, nói là tôn đại sư cảm hội trưởng đại nhân Hộ Tâm Đan!"

Nhược Sơ Kiến ở một bên gấp gấp biện giải.

"Nói vớ nói vẩn!"

Tôn đại sư hừ lạnh một tiếng, "Rõ ràng là ngươi câu dẫn ta, ta không đồng ý! Sau đó ngươi mới câu dẫn tiểu tử này đi ăn cắp Hộ Tâm Đan, lúc này mới bị ta phát hiện!"

"Chẳng phải liễu, tiểu tử này dám ra tay với ta!"

"Không phải! Không phải như vậy từ!"

"Quên, lần đầu gặp gỡ, ngươi chẳng lẽ không có phát hiện bọn họ thật là một nhóm? Bất luận ngươi nói cái gì đều vô dụng!"

Diệp Văn lạnh nhạt nói.

"Nói như vậy, tiểu tử ngươi nhận tội? Chết cũng đừng trách ta!"

Buổi trưa thống lĩnh cười gằn một tiếng.

"Chờ đã —— "

"Làm sao, ngươi còn có di ngôn muốn nói sao?"

"Ta nghĩ nói là, ngươi là người này cận bã đắc tội ta là một cái không sáng suốt sự tình!"

"Hừ! Ta làm ngươi đắc tội tôn đại sư mới là một cái chân chính ngu xuẩn! Ít nói nhảm, chết đi!"

Oanh long!

Buổi trưa thống lĩnh hét lớn một tiếng, theo thân hình vội xông lại đây, trong hư không xuất hiện một thót Liệt Mã, cái này con ngựa khoẻ trên trán mọc ra một cái sừng.

"Long mã đầu phách? Không phải, chỉ là có long mã huyết mạch thanh đồng Liệt Mã."

Diệp Văn nhìn cái này con ngựa khoẻ, lầm bầm lầu bầu nói.

"Mãnh hổ hạ sơn!"

Trong chớp mắt, Diệp Văn hét dài một tiếng, Bạch Hổ đầu phách thoáng hiện mà ra, hai móng như lôi đình đánh ra!

Rầm rầm rầm ——

Thanh đồng Liệt Mã nhất thời bị đánh bay, mà buổi trưa thống lĩnh càng bị đánh phun máu tươi tung toé, cả người xương sườn đều đoạn tận mấy cái.

"Làm sao có khả năng mạnh như vậy! Ngươi vẫn là một cái đan sư học đồ sao?!"

Tôn đan sư xem trọn mắt há mồm, trở nên thất hồn lạc phách đứng lên.

"Võ, Vũ Tôn?"

Mà bị Diệp Văn đánh ngã buổi trưa thống lĩnh càng là kinh hãi thất thanh hô, thần sắc tràn đầy không thể tin tưởng.

Trẻ tuổi như vậy Vũ Tôn, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, ai tin?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1 15 :gan to bằng trời!

Vũ Tôn?

Nghe buổi trưa thống lĩnh lời nói, Tôn Lão Đầu nhất thời sợ đến run lên một cái.

Đan sư là tôn quý không giả, nhưng là một cái nhất phẩm đan sư có khả năng cùng một vị Vũ Tôn đánh đồng sao?

Hiển nhiên không thể!

Không cần nói nhất phẩm, coi như là Nhị Phẩm đan sư nếu như không thể luyện chế ra Vũ Tôn cấp bậc đan được đi ra, ở Vũ Tôn trước mặt địa vị cũng là hạ thấp vô cùng.

Trừ phi là đối ứng Vũ Tôn tam phẩm đan sư.

Chính là, theo hắn hiểu biết, Bích Lạc trong thành căn bản cũng không có tam phẩm đan sư!

"Tại sao có thể có như thế tuổi trẻ võ đạo Tôn Giả? Đáng chết! Lần này đá trúng thiết bản."

Tôn Lão Đầu tâm thật lạnh thật lạnh.

Thế nhưng, muốn nói đến hối hận nhất vẫn là buổi trưa thống lĩnh, chỉ cần nghĩ tới Diệp Văn lời vừa mới nói lời nói, hắn định khóc Vô Lệ.

Nãi Nãi! Ta quả nhiên là rất ngu! Càng làm một tên nhất phẩm đan sư đắc tội một vị võ đạo Tôn Giả! Thảo!

Nghĩ tới đây, buổi trưa thống lĩnh trong lòng liền không nhịn được chửi ầm lên, duy nhất để hắn vui mừng là này bên trong là đan sư công hội, không cho phép bắt luận người nào khiêu khích!

"Ngươi có phải là rất vui mừng chính mình còn ở tại đan sư công hội bên trong, cho rằng ta không làm gì được ngươi?"

Lúc này, Diệp Văn ngồi xổm xuống, vỗ vỗ buổi trưa thống lĩnh gò má.

"Đại nhân, tiểu nhân biết sai, kính xin buông tha tiểu nhân một con ngựa, dù sao, ta là đan sư công hội làm việc, ngươi giết ta cũng không tốt."

"Xảy ra chuyện gì?"

Vào thời khắc này, Yến Vô Cực mang theo chẳng lẽ tên các loại một đám uy tín lâu năm đan sư đi tới.

"Hội trưởng đại nhân, cứu ta! Cứu ta!"

Buổi trưa thống lĩnh thật giống như người chết đuối bắt được sau cùng một cái dây thừng, liều mạng hô hoán.

"Ngươi đến làm gì chuyện ngu xuẩn?"

Nhìn chung quanh một vòng sau, Yến Vô Cực trầm giọng quát hỏi.

"Là này dạng . . ."

Bất đắc dĩ, buổi trưa thống lĩnh đem chuyện đã xảy ra đều nói ra.

"Hội trưởng đại nhân, ta là tại vì tôn đan sư làm việc, kính xin ngươi cứu cứu ta."

Buổi trưa thống lĩnh khóc rầm rầm, đắc tội một vị võ đạo Tôn Giả, hẳn là thật sợ hãi.

"Tự gây nghiệt thì không thể sống! Ngươi có biết, Diệp tiểu hữu chính là ta đan sư công hội bên trong nhất phẩm đan sư!"

"Cái gì?"

Dường như cùng nhau sấm sét giữa trời quang nổ vang, buổi trưa thống lĩnh là hoàn toàn tuyệt vọng xuống, hẳn có biết hay chưa người có khả năng cứu cho hắn!

"Đều do ngươi! Ngươi người này căn bản! Nếu không là ngươi, ta làm sao hội rơi xuống kết quả như thế!"

Trong tuyệt vọng, buổi trưa thống lĩnh đối với tôn đan sư điên cuồng hô.

"Câm miệng! Đừng vội vội nhọ cho ta!"

"Rõ ràng là này tiểu tử lấy đi Hộ Tâm Đan! Ngươi kinh sợ Cường Quyền cũng thôi, vì sao còn muốn quật lại một bữa!"

Tôn đan sư nói chính khí凛凛, cũng không biết, hẳn ở trong mắt Diệp Văn chỉ là một cái vai hề thôi.

"Ai . . ."

Yến Vô Cực nhìn về phía tôn đan sư trong ánh mắt tràn đầy thất vọng, chậm rãi thở dài nói: "Ngươi nhưng có biết Hộ Tâm Đan là ai luyện chế?"

"Không phải hội trưởng đại nhân ngươi sao?"

Tôn đan sư chuyện đương nhiên một bộ bộ đáng, lập tức nịnh hót nói: "Trừ hội trưởng đại nhân ngươi, cũng chỉ có Phó Hội Trưởng các loại thâm niên đại sư mới có thể luyện chế ra Hộ Tâm Đan."

"Thôi! Diệp tiểu hữu, ngươi liền để hắn nhìn rõ ràng!"

Nghe nói, Diệp Văn cười hì hì, từ trong lòng lần nữa lấy ra hai viên Hộ Tâm Đan.

"Chuyện này. . . Ngươi làm sao còn có hai viên Hộ Tâm Đan? Ta rõ ràng chỉ lấy một viên a!"

"Rào."

Tôn đan sư lời mới vừa dứt, nhất thời dẫn tới mọi người ồ lên thanh, có người không nghĩ tới bên cạnh dĩ nhiên ra như thế một cái bại loại.

"Không đánh mà khai chứ? Ngươi nói, ngươi liền điểm ấy IQ, tại sao càng muốn học người ta làm người xấu đây?"

Diệp Văn hai tay mở ra, cân nhắc cười nói.

"Đem tôn đan sư dẫn đi!"

Yến Vô Cực chán ghét liếc mắt nhìn, sau đó phát phát tay, nói.

"Hội trưởng đại nhân, không!"

"Dẫn đi!"

Yến Vô Cực không có để ý.

"Yến Vô Cực, ngươi không có thể làm như vậy!"

"Ta gia nhập đan sư công hội mười mấy năm, coi như không có công lao cũng có khổ lao! Ngươi làm như vậy làm sao xứng đáng ta!"

"Tiểu tử kia coi như là Vũ Tôn cường giả vậy thì như thế nào? Hẳn là một cái nhất phẩm đan sư không sai,

Nhưng ta cũng là! Ngươi dựa vào cái gì vì hấn mà trừng phạt ta?"

"Hấn chỉ là người mới! Ta mới là công hội bên trong lão nhân! Công thần!"

Tôn đan sư liều mạng hò hét đạo, ánh mắt oán độc đến nhìn Yến Vô Cực, gặp Yến Vô Cực vẫn là thờ ơ không động lòng, tôn đan sư lần môi nhất động, chỉ có thể truyền âm cho mình mấy vị hảo hữu.

Kỳ gửi bọn họ giúp đỡ nói chuyện, ở trả giá thăm thổng đại giới sau khi, rốt cuộc có vài vị đan sư đứng ra.

"Chậm đã!"

Mấy người trăm miệng một lời nói.

"Hội trưởng đại nhân, như tôn đan sư từng nói, hấn không có công lao cũng có khổ lao."

"Hơn nữa, tôn đan sư tuy nhiên trộm Hộ Tâm Đan, nhưng Hộ Tâm Đan không trả có ở đây không? Diệp Đạo Hữu cũng không có tổn thất, sao không chuyện lớn hóa nhỏ?"

Một vị cả người tràn ngập mục nát khí tức uy tín lâu năm đan sư ra mặt nói, hấn là đan sư công hội già nhất tư cách một vị, mặt mũi lớn vô cùng.

Coi như là Yến Vô Cực đối mặt hấn cũng không thể không trịnh trọng nói: "Việc này vẫn cần xem Diệp Đạo Hữu ý tứ, dù sao, hấn cũng là công hội một thành viên."

"Ồ? Đã như vậy, tiểu bối, liền để tôn đạo hữu bồi thường ngươi một chút làm sao?"

"A, còn có, ngươi cũng có thể hướng về lão phu thỉnh giáo một chút Đan Thuật."

Lão giả bình thần nói, căn bản không nghĩ tới Diệp Văn hội cự tuyệt, dù sao, Đan Đạo tăng lên là rất khó khăn, trừ phi có cao nhân chỉ điểm.

Rất rõ ràng, trái ngược với Diệp Văn mà nói, lão giả đã đem chính mình đặt ở cao nhân mức.

Thế nhưng, Diệp Văn hội hiếm có sao?

"Ngươi xem như cái thứ gì, ta cần ngươi chỉ điểm?"

Oanh long ——

Diệp Văn lời nói thật giống AkaiJin cuộn cuộn, để ở đây mỗi một vị đan sư đều giật mình không thôi.

Mà tôn đan sư càng là cười xuân quang rực rỡ, lập tức lạnh lùng quát nói: "Tiểu bối càn rỡ!"

"Túc Lão chính là Nhị Phẩm đại sư, chỉ điểm ngươi giàu có dư dật, ngươi không cảm kích cũng thôi! Lại vẫn lố ra hại người! Thực sự là lẽ nào có lí đó!"

Không ngừng tôn đan sư, hơn người các loại cũng đều biểu hiện Bất Thiện nhìn Diệp Văn, túc Lão Đan Thuật là trừu tượng bên dưới một người, so với mấy vị Phó Hội Trưởng cao hơn nữa mình.

Quan trọng nhất là, ở đây vị nào không có được quá túc Lão chỉ điểm?

Có câu nói, càng già càng coi trọng mặt mũi, cái này đặt ở túc Lão Thân trên thực sự là ở thích hợp tuy nhiên, hấn khí cả người run rẩy, hận không thể ăn Diệp Văn trên thân thịt, uống Diệp Văn trong cơ thể máu.

"Hội trưởng, ta Lão túc hôm nay liền đem lời nói lược ở cái này, chỉ cần ngươi xử trí tôn đạo hữu, ta liền lui ra công hội!"

Yến Vô Cực ánh mắt phát lạnh, túc Lão Đan Thuật mặc dù không tệ, có thể đã không nhắc nhở giá trị, nhưng Diệp Văn bất đồng.

Hấn là một thiên tài! Hơn nữa còn là trẻ tuổi như thế một cái Đan Đạo thiên tài!

"Được, nếu ngươi muốn lui ra công hội, như vậy —— "

"Chậm đã!"

Lúc này, lại có khá nhiều vị đan sư đứng ra, bọn họ đều chiếm được quá túc Lão chỉ điểm, sờ dĩ đứng ra, là phát hiện Yến Vô Cực trong mắt hàn quang.

"Hội trưởng đại nhân, nếu như túc Lão lui ra, như vậy ta cũng lui ra!"

"Đúng, ta cũng lui ra!"

"Chúng ta đều lui ra!"

Nhìn thấy gần đây vượt quá bức vua thoát vị một đám người, Yến Vô Cực khí sắc mặt tái xanh, chính là cái này tụ tập công hội bên trong một nửa trời lên đan sư, cũng không thể đều khai trừ chứ?

"Ha-Ha! Các ngươi bức Yến hội trưởng để làm gì? Ta Diệp Văn muốn giết người vẫn không có ai có thể chống đỡ được!"

"Cần rồi!"

"Lớn mật!"

"Không tin sao?"

Diệp Văn cười gần một tiếng, lớn tiếng quát: "Tôn đại sư, đi chết đi! Chiều kiếm này là ngươi dặn dò buổi trưa thống lĩnh giết ta đại giới!"

Âm Dương Kiếm Pháp!

Vút!

Hai cái hư vô trường kiếm ảo tưởng hiện ra, một cây đuốc trường kiếm màu đỏ đậm hướng tôn đại sư, đem thiêu hủy mà chết, một cái băng hàn trường kiếm thì lại đậm hướng buổi trưa thống lĩnh, để hấn đóng băng chết đi!

Đối với muốn giết mình, Diệp Văn cũng sẽ không nương tay!

Không nghi ngờ chút nào, tình cảnh này đã chấn kinh mọi người!

"Người này lại dám ở đan sư công hội bên trong động thủ giết người!"

"Thực sự là gan to bằng trời a!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116 :Đấu Phách Quy 1, 0 Nhận Ăn Sắt!

Đan sư công hội bây giờ không so sánh với cổ thời đại, chính là chân chính quái vật khổng lồ, coi như chỉ là một cái Phân Bộ cũng không thể khinh thường.

Bởi vì Phân Bộ có chuyện là hội bảo báo Thượng Cấp, đến lúc đó tổng bộ phái ra thánh nhân, vậy thì thật là phạt chấn sát phạt, thần căn giết thần, trừ phi là có thể so với đan sư công hội Đình Cấp Thẻ Lực.

Nhưng, từ trước mắt tới xem, Diệp Văn tuy nhiên là một cái Đan Đạo thiên kiêu, có thể có bối cảnh gì?

Người này lại dám ở đan sư công hội bên trong giết người? Thực sự là chán sống!

"Xin mời hội trưởng đại nhân hạ lệnh đánh chết kẻ này!"

Từng vị đan sư trăm miệng một lời nói, nói thật, nếu như người này không có đắc tội tức Lão, bọn họ cũng sẽ không như vậy, nhưng hôm nay sao. . . Ngươi chết chắc!

Nghe rất nhiều đan sư thanh âm đàm thoại, Yến Vô Cực lòng mảy mòi sâu sắc một khóa, cảm thấy khó xử.

"Ai, Diệp Đạo Hữu ngươi mà chớ phản kháng, ta sẽ vì ngươi cầu tình."

Bất đắc dĩ, Yến Vô Cực chỉ có thể nói như thế.

Oanh long!

Theo Yến Vô Cực thanh âm đàm thoại hạ xuống, cùng nhau thân ảnh to lớn bỗng nhiên đánh tới chớp nhoáng, trực tiếp va nát một bức tường.

Chỉ thấy người này là một cái khôi ngô người đàn ông, bắp thịt cả người phồng lên, làm cho người ta một loại cực kỳ cảm giác nguy hiểm.

"Hội trưởng, muốn ta Lão Ngu giết ai?"

Yến Vô Cực nghe nói, trách mắng: "Không phải muốn ngươi giết ai, là bắt người."

"Hội trưởng, người này giết tôn đan sư lẽ ra một mạng đền một mạng!"

Túc Lão Lệ tiếng quát nói.

"Lão thất phu ngươi thật sự cho rằng ta không dám giết ngươi sao?"

Diệp Văn ánh mắt băng lãnh.

"Khà khà, tiểu gia hỏa muốn ở ta Lão Ngu trước mặt giết người, ngươi còn chưa đủ tư cách!"

Khôi ngô người đàn ông cười lạnh liên tục.

Túc vốn ban đầu tới nghe đến Diệp Văn uy hiếp, sợ đến không khỏi lùi về sau vài bước, lập tức phản ứng kịp, có Lão Ngu ở đây, Diệp Văn là không làm gì được hắn, không khỏi thẹn quá hóa giận: "Còn nhỏ tuổi thực sự là ác độc cực kỳ, cũng không biết cha mẹ ngươi đến là làm sao giáo!"

"Lão thất phu, ngươi muốn chết!"

Trong phút chốc, Diệp Văn thân hình chạy ra đi ra ngoài, hóa thành một đạo tàn ảnh.

"Ta nói, ở trước mặt ta ngươi đừng hòng giết người!"

Lão Ngu cười gằn liên tục, vang ầm ầm ném ra một quyền!

Bang bang ầm!

Khuynh khắc thời gian, Diệp Văn cũng không quay đầu lại vung ra một cái Long Tượng quyền!

"Oanh —— "

Song quyền đụng nhau, phát ra cùng nhau như sấm rền rống to thanh.

Lập tức, cùng nhau thân ảnh to lớn giống như điều đứt dây bay ngược ra ngoài.

"Làm sao có khả năng!"

Lão Ngu hí lên khàn khàn nói.

"Bò Tôn Già mau tới cứu ta!"

Mất thấy Diệp Văn thân ảnh cơ hồ tiến đến, túc Lão Thần tình nhất thời trở nên hoảng sợ cực kỳ.

"Không ai có thể cứu cho ngươi!"

Diệp Văn một tiếng cuồng tiếu, ánh mắt lạnh lùng.

"Thù hạ lưu tình!"

Yến Vô Cực không khỏi hò hét đạo, hắn đan sư cũng đều Cuồng Nộ: "Tặc tử, ngươi dám!"

"Ta có cái gì không dám!"

Diệp Văn khinh thường, nhẹ nhàng vỗ tới một chương, một chương này nhìn như mềm nhũn vô lực, nhưng ở đụng tới túc Lão Thân thể thời gian, lập tức bùng nổ ra một luồng năng lượng khổng lồ!

Ca!

Túc Lão cả người xương cốt gãy vỡ mà chết!

Nhìn thấy một màn này, chu vi đan sư nhóm đều rã nhe muốn nứt ra, Yến Vô Cực cũng là muốn nói lại thôi, sau cùng chỉ có thể thở thật dài một tiếng.

"Thằng nhãi con, ngươi rất có胆, dám ở trước mặt ta giết người!"

Bò Tôn Giả trừng mắt, sát khí trùng thiên.

"Bại tướng dưới tay, ngươi xem như cái thứ gì!"

Diệp Văn cười khẩy.

"Tiểu quý, ngươi muốn chết! Hiện tại liền để ngươi xem một chút đến là ai lực lượng càng mạnh mẽ!"

Àm——

Bò Tôn Giả cặp chân đạp ở trên sàn nhà, nhất thời vụn gỗ phản khởi, điên cuồng hét lên thét dài.

"Cuồng dã Tê Giác đi ra đi!"

Rống!

Rít lên một tiếng, từ trong hư không chui ra một con thân hình vô cùng to lớn, giống như một ngọn núi nhỏ cao khổng lồ Tê Giác.

Cuồng dã Tê Giác, Ngũ Giai Vương Cấp Hung Thú! Hắc thiết Sơ Giai đấu phách!

Có thể tăng cường tám mươi chín phần trăm chiến đấu lực!

Tốc độ tăng cường 30%, lực lượng tăng cường 40%, nhanh nhẹn độ tăng cường chín phần trăm!

"Ha-Ha, tiểu quý, hiện tại ngươi đi chết đi!"

"Đấu phách quy một!"

Vút,

Trong hư không cuồng dã Tê Giác dường như hòa tan vào bò Tôn Giả trong cơ thể, nhất thời, bò Tôn Giả thân thể phát sinh biến hóa long trời lở đất, chỉ thấy tứ chi trở nên tráng kiện cực kỳ, trên trán, mọc ra ba cái Tê Giác.

Vang ầm ầm!

Bò Tôn Giả thân thể đập vào lại đây, dường như một ngọn núi nhỏ đang di động, làm người nghe kinh hãi.

"Đấu phách quy một?"

"Nguyên lai đấu phách còn có thể như vậy dùng?"

Diệp Văn trong đầu linh quang nhất thời, nhưng rõ ràng giờ khắc này cản trước ngăn cản một trận.

Vân quý chi đạo, thiên biến vạn hóa, Hải Vân lăng!

Bạch!

Diệp Văn năm ngón tay dò ra, thương khung bên trên đám mây nhất thời nghiêng mà xuống, hóa thành thao thiên cự lăng nghiền ép trên bò Tôn Giả.

"Thực sự Phá Sơn Hà!"

Gặp này, bò Tôn Giả không có vẻ sợ hãi chút nào, trong ánh mắt xẹt qua một tia kinh người hung quang, hướng về tầng tầng Vân Hải đập vào đi qua.

Bang bang ầm!

Trong nháy mắt, dường như long trời lở đất, Đấu Chuyển Tinh Di.

"Cuồng dã Tê Giác không hổ là Vương Cấp Hung Thú, hắc thiết đấu phách."

Diệp Văn thầm giật mình, nỗ lực đem Bạch Hổ đấu phách ngưng tụ ở trong người, chỉ là, trong thân thể dường như có cái gì ở bài xích, vẫn luôn không thể thành công.

"Đệt! Xảy ra chuyện gì!"

Diệp Văn trên trán bốc lên chút chút mồ hôi lạnh, nhìn bò Tôn Giả đập vào tầng mây mà tới, cơ hồ sợ đến xoay người mà chạy, bò Tôn Giả bản thân liền là Vũ Tôn nhất trọng thiên, hiện tại càng là tăng cường tám mươi chín phần trăm chiến đấu lực, cơ hồ có thể kể vai Võ Đạo Tông Sư!

Hơn nữa, không phải bình thường Tông Sư!

"Đấu phách quy một, thế nào mới có thể đấu phách quy một?"

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh có thể quan sát bóng người hấn giống, có một đến cửu cấp trạng thái."

"Chủ ký sinh có hay không quan sát?"

Đột nhiên, trong đầu truyền tới hệ thống âm thanh, một lần, Diệp Văn cảm thấy hệ thống thật giống không phải chán ghét như vậy.

"Ồ, ta EXP làm sao biến thành 10 vạn?"

Diệp Văn kinh ngạc hỏi.

"Có lúc chủ ký sinh đánh bại hoặc là giết chết kẻ địch, hệ thống sẽ không nhắc nhở, nhưng EXP hội tương ứng tăng cường."

"Như vậy a. . ."

Diệp Văn quyết định, nói: "Cho ta Từ Cấp hình ảnh."

Hắn hiện tại là Vũ Tôn, quan sát Từ Cấp hình ảnh sẽ không có vấn đề lớn lao gì, cao lý giải không, thấp càng không được.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, đổi lấy thành công, khấu trừ chủ ký sinh 40 ngàn EXP."

Rào.

Trong nháy mắt, Diệp Văn liền nhìn thấy một vị Võ Đạo Tông Sư đấu phách quy một toàn bộ quá trình.

"Hóa ra là như vậy, đấu phách quy một, là muốn đem đấu phách đặt ở thần hồn bên trong."

Rõ ràng điểm ấy sau, Diệp Văn nhất thời trông mèo vẽ hổ, rất nhanh, đấu phách quy một hoàn thành!

Rống!

Diệp Văn phát ra cùng nhau khe khẽ, tóc đen gãy lát là Bạch, con người bỗng nhiên dựng thẳng đứng lên, Diệp Văn chỉ cảm thấy trong cơ thể tràn đầy vô cùng lực lượng!

"Bạch Hổ sát sát kỹ —— Thiên Nhận ấn sát!"

Xèo xèo xèo! ! !

Diệp Văn nhất trào về ra, vô số đạo màu trắng bạc lưỡi dao ánh bỗng nhiên thoáng hiện mà ra, hóa thành bạo phong đao nhận đem bỏ Tôn Giả bao vây tiêu trừ ở bên trong.

Xi xì xì!

Liên tiếp màu trắng bạc lưỡi dao ánh đụng vào bỏ Tôn Giả trên thân, mang ra mảng lớn huyết dịch, càng là khiến bỏ Tôn Giả phát ra kinh người tiếng kêu thảm thiết.

Thân thể ầm ầm một tiếng đổ xuống ở mặt đất!

"Đây là đẳng cấp nào Đấu Kỹ?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117 :nhảy vào ôm ấp

Đấu phách chính là chiến ý biến ảo mà thành, có được vô cùng ảo diệu, có thể là hung thú, có thể là Sơn Xuyên Thảo Mộc.

Hơn nữa, ngưng tụ ra đấu phách có lúc sẽ gây ra Đấu Kỹ, loại này Đấu Kỹ uy lực phi thường mạnh mẽ, chẳng hạn như đấu phách —— Thiết Tí Thương Viên Đấu Kỹ chính là Thái Sơn Áp Đỉnh.

Không nghi ngờ chút nào, Diệp Văn Bạch Hồ đấu phách Đấu Kỹ chính là cái này Thiên Nhận ẩn sát.

Tuy nhiên, Đấu Kỹ đẳng cấp nhưng không có phiền phức như vậy, chỉ là chia làm vừa tới Cửu Tinh.

Cho nên, Nguru Tôn Giả mới sẽ hỏi ra Diệp Văn Đấu Kỹ đẳng cấp.

"Ngươi muốn biết?"

Diệp Văn khe khẽ mỉm cười, hòa ái hỏi.

"Vâng!"

Tuy nhiên bị Diệp Văn đánh thành trọng thương, nhưng Nguru Tôn Giả không hiểu rõ xảy ra chuyện gì, là sẽ không cam lòng.

"Tốt lắm . ."

"Ta đáp án cũng là không nói cho ngươi, ngươi có thể chết không nhắm mắt? Ha ha. . ."

Diệp Văn cười lạnh một tiếng, nếu là địch nhân, cần gì để hắn chết đến thoải mái như vậy?

Còn có một chút cũng là, hắn cũng không hiểu Thiên Nhận ẩn sát đến là mấy sao.

Nguru Tôn Giả con mắt tròn to lớn, không cam lòng chết rồi, trong nhất thời lại trở nên lặng ngắt như tờ, người chung quanh đều một trận hải hùng khiếp vía, sợ không ngớt.

Thật đáng sợ, người này thật đáng sợ! Quả thực cũng là ma quỷ! Giết người không chớp mắt ma quỷ a!

"Hiện tại, còn có ai nếu muốn giết ta?"

Nhìn chung quanh một vòng sau, Diệp Văn tựa như cười mà không phải cười nhìn mọi người, dường như rất chờ mong có người nói ra muốn hắn chết các loại thanh âm đàm thoại.

Tuy nhiên, Diệp Văn chú định thất vọng, ở đây được Diệp Văn cường hãn chiến lực sau, nào còn có người dám lớn lối như vậy, không sợ lập tức bị Diệp Văn giết chết sao?

Đan sư cái này chức nghiệp tuy nhiên tôn quý, thế nhưng bản thân chiến lực nhưng cũng không cao, loại kia Đan Vũ song tu thiên tài rất hiếm thấy.

"Một đám cận bã!"

Diệp Văn càn rỡ nở nụ cười, để khá nhiều đan sư đều mặt lộ vẻ về giận dữ, làm thế nào cũng không có ai lại ra mặt.

Diệp Văn cảm thấy không thú vị, nhún nhún vai, liền muốn rời đi, bỗng nhiên, nhìn thấy Nhược Sơ Kiến còn ở bên cạnh, đầy mặt si ngốc bộ dáng, không khỏi cười nói: "Tiểu gặp gỡ, ngươi làm sao vẫn còn ở nơi này?"

"Là lo lắng ta sao?"

Diệp Văn cân nhắc cười nói.

"Ế? Ngạch!"

Nhược Sơ Kiến lúc này mới phản ứng được, khuôn mặt đỏ bừng, cả lăm nói: "Diệp đại ca, cảm ơn ngươi Hộ Tâm Đan!"

"Ta hội báo đáp ngươi!"

"Báo đáp ta?"

Nghe nói, Diệp Văn khẽ, chơi tâm nổi lên: "Ngươi lấy cái gì báo đáp ta? Lấy thân báo đáp sao?"

Nhược Sơ Kiến ngưng ngừng cúi đầu, một hồi lâu mới mồm miệng không rõ nói: "Nếu như Diệp đại ca không chê lời nói, ta. . . Ta nguyện ý."

Nhìn Nhược Sơ Kiến e thẹn đáng đáng, Diệp Văn trong lòng hơi động, suýt chút nữa sới tính đại phát.

Cô nàng này. . . Quả thực cũng là tình nhân trong mộng, mới tình đầu a.

Diệp Văn sờ sờ cảm, nói: "Quên, ngươi còn quá nhỏ, mau đi trở về đi, thân nhân ngươi đến lượt gấp."

Gặp Nhược Sơ Kiến muốn nói lại thôi bộ dáng, Diệp Văn hiểu kỳ hỏi thăm: "Ngươi làm sao, có lời muốn nói với ta sao?"

"Có. . . Không có."

"Đã có không có a!"

Diệp Văn bất đắc dĩ cười nói.

"Có, Diệp đại ca, ta nghĩ cầu ngươi một chuyện, van cầu ngươi nhất định phải đáp ứng ta!"

"Như thế nghiêm trọng a, nói một chút coi, đến làm sao?"

"Ta cha là bị người đã thương, ta sợ bọn họ còn có thể trở lại. . ."

Nhược Sơ Kiến gấp gấp nói.

"Tốt lắm, ta trước trở về với ngươi nhìn."

Trầm ngâm một hồi, Diệp Văn đáp đáp lại tới.

. . .

Một toà ven biển làng chài.

Sóng biển cuộn cuộn, truyền tới từng trận ào ào thanh, Diệp Văn rất là tò mò đánh giá.

"Nhà ngươi ở nơi này a?"

"Ừm!"

Gặp trong thôn gió êm sóng lặng bộ dáng, Nhược Sơ Kiến cũng yên lòng, có chút khoan khoái hồi đáp.

"Ồ, tiểu muội!"

Đột nhiên, Nhược Sơ Kiến cao hứng hô.

Chỉ thấy phía trước cách đó không xa trong nước biển đi tới một cái vóc người thon dài thiếu nữ, thiếu nữ này nghe tiếng kêu gào, lông mày nhẹ nhàng nhả lại tới, đi tới Nhược Sơ Kiến trước mặt, mới lãnh đạm nói một tiếng, "Tỷ, ngươi trở về."

Nàng nói xong cũng muốn xoay người bước đi,

Bỗng nhiên đặt ánh mắt ở Diệp Văn trên thân.

Diệp Văn lông mày giương lên, không biết thiếu nữ này có ý gì, cũng nhìn kỹ nàng liếc một chút, chỉ thấy thiếu nữ này da thịt so sánh với Sơ Kiến còn muốn Bạch, không hề có một chút huyết sắc.

Thân thể cực kỳ gầy yếu, nhưng một đôi chân nhưng là thon dài tinh trí, cả người có vẻ rất là cao gầy.

Gặp Diệp Văn nhìn chòng chọc đi qua, thiếu nữ lập tức thất kinh đứng lên, lập tức bay nhanh rời đi.

"Diệp đại ca ngươi không muốn chú ý a, ta, ta tiểu muội Nhược Bất Ly không thích nói chuyện với người lạ, nàng từ nhỏ đã như vậy, rất quái gở, trừ ta Nhị Nương lời nói, nàng ai cũng không nghe."

"Không sao."

Diệp Văn lắc đầu cười khẽ, cùng Nhược Sơ Kiến đi vào một gian chiếm đất rộng lớn trong phòng, chỉ là, ở cửa thời điểm, Diệp Văn cau mày tới, hần phát hiện cô gái kia trốn ở cách đó không xa cổ thụ trên, lặng lẽ nhìn hần.

"Đây là làm gì? Trên mặt ta có hoa sao?"

Diệp Văn mặt lộ vẻ vẻ cổ quái.

"Sơ Kiến, ngươi trở về, cầu đến Hộ Tâm Đan sao?"

Lúc này, một cái Phong Vận vẫn còn Mỹ Phụ từ bên trong đi ra, cầm lấy Nhược Sơ Kiến tay, căng thẳng hỏi.

"Nương, ta cầu đến, nhờ có Diệp đại ca giúp đỡ, ta mới có thể đạt được cái này Hộ Tâm Đan."

"Há, thật sao?"

Lan đình hồ nghi quan vọng Diệp Văn liếc một chút, chỉ thấy thiếu niên này cũng không có ba đầu sáu tay, làm sao có thể trợ giúp nữ nhi đạt được một viên Hộ Tâm Đan?

"Sơ Kiến, ngươi không cũng bị người lừa mới là a!"

Một người thiếu niên từ Mỹ Phụ mặt sau đi ra, mặt hiện nét nham hiểm nhìn chăm chăm Diệp Văn.

Trong chớp mắt này, Diệp Văn phảng phất cảm giác mình bị một cái ác độc cực kỳ Hải Xà nhìn chăm chăm.

"Không phải, Diệp đại ca mới không phải gạt từ! Hải ca, ngươi không muốn nói lung tung!"

Đối mặt Diệp Văn, Nhược Sơ Kiến còn có thể càm nhảm, nhưng gặp phải người quen sau, lại nói so với ai khác đều lưu loát.

"Được, được! Không muốn nói thêm nữa."

Lan đình nói: "Văn là mau mau đem Hộ Tâm Đan cho Khiếu Ca mới là a!"

Nhược Khiếu chính là chồng của nàng, Nhược Sơ Kiến phụ thân.

"Ừm! Ừm!"

Nhược Sơ Kiến cũng mau mau theo sát đi, nhưng ngay ở Diệp Văn muốn đi vào thời điểm, cá hải bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, đi tới Diệp Văn trước mặt: "Tiểu tử, ngươi cái này kẻ lừa đảo vẫn là đi xa chút được!"

Ầm——

Hắn đem đại môn một vùng, đem Diệp Văn cho ở lại bên ngoài.

"Thảo!"

Diệp Văn tức giận mắng một tiếng, cảm giác mình mệnh phạm tiểu nhân, làm sao đến chỗ nào đều có thể gặp phải loại này ngốc, bức.

Nhìn bóng đêm, Diệp Văn bỗng nhiên cảm thấy mình tối nay rất có thể đầu đường xó chợ.

"Quên, kiếp trước chấp hành nhiệm vụ thời điểm cũng không phải chưa từng làm như vậy sự tình!"

Diệp Văn nhún nhún vai, chuẩn bị tùy tiện tìm một chỗ ngủ đi.

"Hey. . ."

Đột nhiên, cùng nhau lạnh lạnh thanh âm đàm thoại truyền tới, Diệp Văn liền lần nữa nhìn thấy này thân hình cao gầy thiếu nữ.

"Ngươi gọi Nhược Bất Ly đi, ta nghe ngươi tỷ tỷ đã nói, có chuyện gì không?"

Diệp Văn cười hỏi.

"Ngươi tối nay có địa phương ngủ sao?"

Nhược Bất Ly hỏi lại.

"Tạm thời vẫn không có. . ."

Diệp Văn cười khổ một tiếng.

"Này đi theo ta!"

Nhược Bất Ly lôi kéo Diệp Văn tay, Diệp Văn do dự một hồi, cũng đã bị Nhược Bất Ly lôi đi vài bước, ngừng lại, Diệp Văn cũng không có rút về.

Hắn cảm thấy Nhược Bất Ly tay lạnh lạnh, nắm tại trong lòng bàn tay rất thoải mái.

"Đến!"

Nhược Bất Ly chỉ vào một gian thấp bé nhà cỏ.

Nhìn cái này chật hẹp nhà cò, Diệp Văn nhe nhe răng, hỏi thăm: "Mỹ nữ, tối nay ta ngủ nào?"

Nhược Bất Ly trước sau như một lãnh đạm: "Ta khẳng định là ngủ ở trên giường, người muốn ngủ trên giường ngủ trên đất, tùy tiện người."

"Ta đi trước tẩy một cái tắm."

Nói, Nhược Bất Ly đi tới vài mảnh mặt sau, không thể không nói, gian phòng này thật rất nhỏ, nhà bếp, phòng tắm ngủ cấm đầu mới đều cùng một chỗ.

Càng làm cho Diệp Văn phun máu là, này phòng tắm chỉ là bị một khối vài mảnh che lại, có thể rõ ràng nhìn thấy Nhược Bất Ly chính đang cời chính mình y phục.

Lúc này, Nhược Bất Ly không một mảnh vải đi ra, thần sắc bình thản hỏi thăm: "Người muốn cùng ta cùng nhau sao?"

"Tê ——"

Nhìn thấy một màn này, Diệp Văn hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó lộ ra nụ cười: "Ta còn có thể nói không sao?"

Diệp Văn cười hì hì, đem Nhược Bất Ly hung hăng ôm vào trong ngực, một cái hôn sâu sau khi, Diệp Văn hỏi thăm: "Ta có thể cảm giác được ra, người còn là một sò, người hiện tại phải hối hận vẫn tới kịp!"

"Ta làm cái gì phải hối hận? Ta đưa người từ bên cạnh tỷ tỷ đoạt tới, nàng nhất định rất đau lòng chứ?"

Nhược Bất Ly tổ chức thần kinh cười cười.

"Áy. . ."

Diệp Văn bị kiềm hãm, muốn nói ra mình cùng Nhược Sơ Kiến không phải người muốn loại kia quan hệ, nhưng lúc này, Nhược Bất Ly lại ngồi xổm xuống, liếm liếm môi hồng, nhân nhát hỏi thăm: "Ta nghe nói, các người nam đường như rất thích nữ nhân cho các người làm loại này chuyện buồn nôn?"

Diệp Văn nuốt nước miếng, nhìn Nhược Bất Ly lãnh diễm mặt lạnh, sâu sắc hô hấp một cái thở dài, run giọng nói: "Người, người muốn làm gì?"

"Người nói xem?"

Nhược Bất Ly Bạch liếc một chút, sau đó mở ra miệng nhỏ, một cái đem ngâm xuống đi!

Hí! Thật hấn nưong!

. . .

"Ồ, Hải ca, Diệp đại ca đây?"

Nghe Nhược Sơ Kiến như thế thân mật xưng hô Diệp Văn, cá trong Hải nhún lóc qua một tia ghen ghét sắc.

"Hắn đã đi."

"Làm sao có khả năng!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118 :khóc mù mắt

Nhược Sơ Kiến bay nhanh chạy đến ngoài cửa, quả thật không có nhìn thấy Diệp Văn , trên mặt không khỏi lóe qua một tia vẻ ảm đạm. . .

"Nguyên lai làm việc này lại có thể tu luyện nguyên thần?"

Một mặt khác, chật hẹp thấp bé nhà cò bên trong, Diệp Văn nhưng là vô cùng ngạc nhiên.

Hắn rõ ràng cảm giác được ra bản thân nguyên thần tăng lớn một chút, có lẽ, cũng có khả năng là đạt tới Vũ Tôn, cho nên hai đạo nguyên thần sắp sinh ra cũng không phải một cái không thể sự tình. . .

"Rào."

Diệp Văn trên mặt lộ ra một tia vẻ mừng như điên, lập tức, tay phải kết ấn, bức ra chính mình Nhị Nguyên thần.

"Rầm rầm rầm!"

Trong giây phút này, Diệp Văn Nhị Nguyên thần bỗng nhiên trở nên hư huyền đứng lên, mỗi một khắc, nhưng là chia ra làm hai, miễn cưỡng xé rách nửa dưới thân thể.

"Hừ!"

Phân liệt nguyên thần sinh ra thống khổ, cùng bản thể bị thương tổn không khác nhau chút nào.

Cho nên, Diệp Văn giờ khắc này cũng là phát ra cùng nhau thống khổ tiếng kêu rên.

Cũng may, thống khổ này quá trình phi thường ngắn ngủi, chỉ một lát sau sau khi, này hai đạo bị xé rách dưới nửa bên thân thể chính là lần nữa khôi phục lại.

"Ta ai ya, thật con bà nó đau a!"

Diệp Văn nhe nhe răng, Tam Nguyên thần sinh ra dĩ nhiên là từ Nhị Nguyên thần hung bạo lôi kéo hạ xuống, cái này ở trước đó, Diệp Văn là hoàn toàn không nghĩ tới.

Đột nhiên ——

Diệp Văn cảm nhận được một bộ nóng lên thân thể áp sát vào sau lưng, từng giọt nhiệt lệ không ngừng hoa trên bờ vai.

Diệp Văn không khỏi sững sờ, "Nhược Bất Ly, ngươi làm sao?"

"Gọi ta tiểu cách, ta nương là này dạng gọi ta."

Nhược Bất Ly thon dài ngón trò điểm ở Diệp Văn trên môi, nhẹ nhàng cắn Diệp Văn vành tai, bởi vì vừa tỉnh lại duyên cớ, tóc còn tán loạn, hơi có chút mờ lung vẻ đẹp.

"Tiểu cách. . ."

Diệp Văn kêu to một tiếng.

"Hey. . ."

Nhược Bất Ly nhẹ nhàng đáp lời, ánh mắt mê ly, tan rã, lộ ra nhớ lại sắc, đem Diệp Văn càng ôm càng chặt.

"Ngươi làm sao?"

"Ta nghĩ. . . Ta nương."

Nhược Bất Ly nhìn Diệp Văn con mắt, đột nhiên hỏi: "Ngươi hội không muốn ta sao?"

Nghe được câu này, Diệp Văn chỉ cảm thấy da đầu tê dại một hồi, hẳn cho rằng Nhược Bất Ly chỉ là muốn vui đùa một chút, dù sao, trước lúc này, nàng chính là nói muốn đem chính mình từ Nhược Sơ Kiến trong tay đoạt tới.

Đề Nhược Sơ Kiến đau lòng, nhưng hiện tại xem ra. . . Dường như cũng không phải đáng đáp như vậy a.

"Quả nhiên, nữ nhân đối với đoạt chính mình một lần nam nhân có một loại đặc thù cảm tình, cô nhân không lần được ta a!"

Diệp Văn lệ rơi đầy mặt, cảm giác mình rất bị coi thường.

Một mặt không muốn cùng người quá nhiều dây dưa, mặt khác rồi lại để người ta một lần cho đoạt. . .

Ai, chuyện này là sao a!

Diệp Văn lộ ra một tia cay đắng nụ cười.

"Ta sẽ không không muốn ngươi, trừ phi ngươi rời đi ta. . ."

Một lần, không chỉ là nữ nhân, khác nam nhân hẳn Diệp Văn không rõ ràng, nhưng Diệp Văn cũng hiểu được mình làm không tới. . .

Trừ phi, Nhược Bất Ly phản bội chính mình, bằng không, lại là một đoạn dây dưa không rõ nghiệt duyên. . .

"Ta sẽ không!"

Nhược Bất Ly kiên định nói: "Bọn họ đều không thích ta, ta cũng không thích bọn họ, ta cũng chỉ có một mình ngươì. . ."

"Chỉ có ngươì một cái đối với ta tốt như vậy, ta sẽ không rời đi ngươì. . ."

Nhược Bất Ly hôn lên Diệp Văn gò má.

"Ngươì giống tôi hôm qua như thế tốt với ta, có thể không?"

Diệp Văn nghe được trong lòng nóng lên, nhìn bên ngoài ánh mặt trời, sấp sấp nói: "Cái này không hay lắm chứ. . ."

Nhược Bất Ly không nói gì, chỉ là ngơ ngác nhìn chăm chăm Diệp Văn. . .

Nhìn này mê man Tiểu Nhân Thần, Diệp Văn trong lòng lóe qua một tia thương tiếc sắc, chậm rãi đem Nhược Bất Ly thân thể áp đi xuống. . .

Liên như vậy, lại là nửa ngày hoang đường.

Trong giây lát, lại đến hoàng hôn, trên bờ biển chân trời, là một mảnh hòa hồng sắc đám mây.

"Tiểu Diệp Diệp, mau nhìn, ta bắt được một con cá lớn!"

Cách đó không xa, Nhược Bất Ly từ trên mặt biển chui ra, nhìn Nhược Bất Ly mỹ diệu thân thể, Diệp Văn chép miệng một cái, bỗng nhiên tung ngườì nhảy vọt, mạnh từ phía sau ôm chặt thiếu nữ uyển chuyển thân thể.

"Ta cũng bắt được một con cá lớn.

"

"Nào có?"

Trên mặt xuất hiện một vết ửng đỏ màu sắc, Nhược Bất Ly ngây thơ hỏi.

"Cũng là ngươì a!"

"Ta mới không phải cá!"

"Như vậy xấu!"

"Ngươì là mỹ nhân ngư, không xấu. . ."

Diệp Văn trên dưới tay, đem Nhược Bất Ly làm cho mặt đỏ tai hồng.

"Hô ~ "

Nhược Bất Ly hô hấp thêm xúc đứng lên, mạnh xoay ngườì lại, cặp chân ôm lấy Diệp Văn bờ eo, dâng lên cặp môi thơm, hết thầy đều ở trong không nói. . .

Sau một hồi, bốn mảnh bờ môi tách ra.

"Ngươì thật sẽ không không muốn ta sao?"

Trải qua lâu như vậy nước * dung, Diệp Văn cũng đối với Nhược Bất Ly sinh ra một chút tình cảm, tuy nhiên hầu hết đều là trên.

"Vậy còn ngươì?"

Hai ngườì nằm ở nhọt nhọt trên bờ biển, Diệp Văn vuốt ve Nhược Bất Ly tinh trí khuôn mặt.

"Ngươì Nhược Bất Ly, ta liền không bỏ. . ."

"Ngươì Nhược Bất Ly, ta liền không bỏ, ngươì danh tự này là này dạng sao? Ai cười, có tài như vậy?"

"Ta nương. . ."

Nhược Bất Ly âm thanh mang theo vẻ đau thương, đột nói: "Ôm ta, chăm chú ôm ta."

Diệp Văn nghe theo, cảm giác được Nhược Bất Ly nhiệt độ đang tăng lên, không khỏi một trận cười xấu xa, hỏi thăm: "Ngươi có phải là còn muốn muốn?"

"Ừm . . "

"Tốt lắm "

"Chờ đã!"

"Làm sao?"

"Ngươi còn chưa nói, có muốn hay không ta. . ."

Nhược Bất Ly bỗng nhiên lập tức trở nên sốt sáng lên tới, "Ngươi không muốn ta, ta sẽ chết cho ngươi xem "

Diệp Văn tâm tình lập tức trầm trọng hạ xuống, "Ngươi nói cái gì lời nói càn đây?"

"Bọn họ đều không thích ta, ngươi cũng không muốn ta, vậy ta còn còn sống có ý gì?"

"Ngươi đến có muốn hay không ta!"

"Ngươi nói chuyện a!"

"Ngươi ở đâu, ta thấy thế nào không gặp ngươi! Ngươi ở đâu, có phải là không muốn ta. . ."

Nhìn Nhược Bất Ly chảy xuống Huyết Lệ, Diệp Văn nhất thời bối rối lên, "Ta ở nơi này, ở trong này a! Không có không muốn ngươi!"

"Vậy ngươi hôn ta. . ."

Diệp Văn cúi đầu, hôn lên dưới trên trán nàng.

"Ánh mắt ngươi làm sao?"

Diệp Văn đưa tay ra, ở trước mặt lắc lắc.

"Không có chuyện gì, cái này thật giống là trời sinh, không có gì lớn không, chỉ là có lúc hội không nhìn thấy. . ."

Nhược Bất Ly trong mắt dần dần có tiêu cự, chăm chú ôm Diệp Văn cái cổ, cũng không tiếp tục buông tay.

Diệp Văn lông mày nhưng là nhăn lại tới, Tâm Niệm nhất động, hỏi thăm: "Hệ thống, ngươi biết đây là chuyện ra sao sao?"

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, ta không phải chuyên nghiệp!"

"Chủ ký sinh chờ, ta cho ngươi liên hệ Y Thần Hoa Đà."

Trong nháy mắt, Diệp Văn chỉ cảm thấy xuất hiện trước mặt cùng nhau hư huyền thương lão thân ảnh, hẳn cảm giác được ra, thân ảnh ấy chỉ có mình có thể nhìn thấy.

"Là ngươi sao, Hoa Đà thần y?"

"Không muốn thần y thần y gọi ta, ta áp lực son đại!"

Hoa Đà sờ sờ chòm râu, nói: "Ngươi tiểu tử này, tại sao lại cảm dỗ một cái đây? Tuy nói nam nhân có thể tam thê tứ thiếp, nhưng ngươi cũng không thể chỉ tìm một chút có bệnh a!"

"Thần y nói giỡn, cái trước không có quan hệ gì với ta, cái này một cái mới là ta bạn gái."

Diệp Văn lúng túng nở nụ cười.

"Được rồi, ta cho ngươi xem xem, ồ, cái này thật giống là Di Truyền Tật Bệnh, không trị hết, trừ phi Hoán Huyết, cùng với móc xuống hai mắt, cho nàng đổi một đôi tốt con mắt."

"Di truyền?"

"Đúng! Đây là mắt nhanh một loại, hẳn là khóc nhiều dẫn tới, khả năng là mẫu thân nàng hoặc là phụ thân khóc nhiều, đem con mắt cho khóc hỏng, sau

đó sinh hạ nàng, lúc này mới hội lưu lại cái này mất nhanh."

"Tiểu tử, ta cho ngươi biết, ngươi cô gái này hữu mất nhanh đã đến bệnh tình nguy kịch trạng thái, chịu không nổi bi thương quá độ, nói cách khác không thể lại khóc, nếu không sẽ đem con mắt hoàn toàn khóc hồng, không cứu!"

"Cho nên, ngươi muốn cho ngươi bạn gái trải qua hải lòng một điểm, không muốn chật vật, tốt nhất không nên để cho nàng rơi lệ!"

Hoa Đà nói xong, liền biến mất không gặp.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh cùng Y Thần xây dựng lên hai mươi thân thiết trị . ."

Thế nhưng, Diệp Văn đối với có thanh âm này đã không để ý chút nào.

"Tiểu cách, ngươi kỳ vọng nhất một chuyện là cái gì?"

"Áy. . ., ta muốn đi hải phía bên kia nhìn."

"Tốt lắm, ta dẫn ngươi đi hải phía bên kia."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119 :không được! Điểm quan trọng (giọt) quá ngạnh, đâm tay!

"Cân Đầu Vân!"

Diệp Văn hét lớn một tiếng, dưới chân cấp tốc sinh ra một đám mây, lập tức, Diệp Văn ôm Nhược Bất Ly bay lên trời.

"Cái này, là thật sao?"

"Ta bay ở không trung . ."

Nhược Bất Ly vui vẻ nói.

"Là thật!"

Diệp Văn khe khẽ mỉm cười, nhìn Nhược Bất Ly, trong ánh mắt có một ít thương tiếc.

"Ào ào rào "

Lúc này, phương xa sóng biển đập mà tới, càng là sóng sau cao hơn sóng trước, cơ hồ phải đem Diệp Văn hai người cũng cùng nhau cho tiếp tục đánh.

"Xảy ra chuyện gì!"

Diệp Văn thân thể lóng một cái, lần nữa bay cao mấy dặm.

Bay tới trên bầu trời, Diệp Văn bỗng nhiên trông thấy từng cái từng cái dài trăm mét khổng lồ con mực, ở vùng lên xúc tu, đánh ra cự đại thủy triều.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, phát hiện con mực Vương Tộc bày, chủ ký sinh nguy hiểm trị cao đến bảy mươi sáu phần trăm, kiến nghị mau mau rời đi nơi này."

Diệp Văn sững sờ, không hiểu chính mình cũng bay như thế cao, tại sao còn sẽ có nguy hiểm, chỉ là, sau đó con mực Vương Tộc bày liền cẩn thận cho hấn học một lớp.

Vút!

Đột nhiên, một cái xúc tu hốt từ dưới mặt nước bay ra, thỉnh thoảng oành, trong nháy mắt, lại là mấy chục điều xúc tu phi vũ mà ra, xông thẳng Diệp Văn vị trí đó.

"Ta thảo!"

Diệp Văn tức giận mắng một tiếng, những này con mực đều nổi điên sao? Không thấy lão tử đều bay tới như thế cao điểm mới! Đến muốn ồ ào loại nào a!

"Tiểu cách, ngươi không sao chứ?"

Cảm nhận được trong lòng người ấy run lấy bầy, Diệp Văn mở miệng hỏi.

"Ta không có chuyện gì, cùng ngươi cùng chết đi vậy rất tốt."

Nhược Bất Ly khe khẽ mỉm cười, biểu hiện ôn hòa sờ sờ Diệp Văn gò má.

Diệp Văn bỗng ngẩn ra, hần bị cảm động đến.

Thế giới này có vài người nguyện ý cùng ngươi đi chết. . .

Diệp Văn nói không rõ ràng, bởi vì trước đây không có gặp phải tình huống như thế, thế nhưng, hiện tại gặp phải, hiện tại thì có một cái. . .

"Chúng ta sẽ không chết, tin tưởng ta!"

Diệp Văn trầm giọng nói.

"Ừm. . ."

Nhược Bất Ly gật gù, nàng hiện tại chỉ muốn cùng với Diệp Văn, nếu như nói ngày hôm qua chỉ là nhất thời kích động lời nói, nhưng hiện tại, coi như Diệp Văn gọi nàng đi chết, nàng cũng không oán không hối. . .

Bất luận Diệp Văn nói cái gì, nàng đều tin tưởng.

Vút!

Cân Đầu Văn lần nữa phát uy, tránh né những xúc tu đó, nhưng những này con mực mỗi một cái chỉ ít đều là Vương Cấp Hung Thú, coi như chỉ là tầm thường quật, Diệp Văn lần đi cũng rất là khó khăn.

"Âm Dương Kiếm Pháp!"

Không biết qua bao lâu, Diệp Văn Cuồng Nộ quát, xoạt xoạt xoạt, trong nháy mắt, kiếm quang giống như thủy triều giống như hướng bốn phương tám hướng lan rộng, dập dờn.

Oanh long!

Kinh thiên nổ vang tùy theo mà lên, những này con mực vương công kích tuy nhiên kinh người, nhưng phòng ngự rất yếu, liền, bị Âm Dương Kiếm Pháp bắn trúng xúc tu đều cắt thành hai tiết.

"Rống —— "

Bị chém đứt xúc tu con mực vương nhóm đều phần nộ gầm thét lên, dùng dùng dùng, từng cây từng cây xúc tu phóng lên cao, thế phải đem Diệp Văn chém giết.

Tuy nhiên, Diệp Văn mới vừa lại ở trong nhất thời liền lao ra, những con mực đó vương nhóm tự nhiên không chịu bỏ qua, từng cái từng cái bơi lội đi qua.

"Cái gì!"

Bất thành lĩnh, Diệp Văn phát ra chấn kinh tiếng kêu gào, nguyên lai ở phía trước là một toà cự đại Băng Sơn Phù Đảo, đã hoàn toàn ngăn cản Diệp Văn tiến đến đường.

"Đáng chết!"

Chính đang Diệp Văn không biết làm sao thời gian, này một đoàn con mực vương nhóm nhưng là chậm rãi chìm ở hải chỗ sâu.

"Diệp đại ca, không có chuyện gì."

Nhược Bất Ly nhìn thấy con mực Vương Tộc bầy thối lui, lộ ra cao hứng biểu hiện.

Diệp Văn cũng dài thở ra một hơi, nói: "Phải a, không có chuyện gì."

Tuy nhiên, ngay ở hai người lẫn nhau ôm ấp quan sát tà dương trời chiều thời gian, chỉ thấy ngày đó bên cạnh hòa hồng sắc ánh sáng nhưng là hướng Băng Đảo phía trên hạ xuống đi.

"Chuyện này. . ."

Diệp Văn hai người liếc mắt nhìn nhau, đều cảm thấy khó mà tin nổi.

. . .

Làng chài.

Nhược Khiếu chậm rãi mở hai mắt ra.

"Các ngươi đều ở cái này a. . ."

"Tiểu muội không có ở."

Nhược Sơ Kiến nhỏ giọng nói.

"Đề nàng làm gì?"

Người mỹ phụ lan đình quát lên.

Nhược Khiếu cũng không có để ý, chỉ có Nhược Sơ Kiến dường như hiểu ra cái gì. . .

"Không trách tiểu muội ngươi không cùng chúng ta ở cùng một chỗ. . ."

"Àm!"

Lúc này,

Cùng nhau cuồng phong từ ngoài cửa vọt tới, ngay tiếp đó, ầm một tiếng vang trầm thấp, chỉ thấy cá hải bị người đá đi vào.

"Ha, như thôn trưởng có khoẻ hay không a!"

Đó là một cái gò má gầy còm trung niên nam tử.

"Là ngươi, ngươi lại tới!"

Nhìn thấy trung niên nam tử này, mỗi người trên mặt đều mang theo phần nộ biểu tình.

"Hậu Thổ tông!"

Nhược Khiếu gần từng chữ một, trong giọng nói tràn đầy hận ý.

. . .

Xèo xèo xèo!

Diệp Văn cũng lấy Nhược Bất Ly ở trên băng đảo bên ba, bay nhanh hướng đỉnh đầu đi đến.

"Đứng lại!"

Đột nhiên, hai cái hắc y nhân từ một bên nhảy ra, một cái dưa méo táo nứt, gậy cùng cây gậy trúc giống nam tử cười hắc hắc nói: "Đường này là ta mở, cây này là ta trồng, nếu muốn qua đường này, lưu lại mua mệnh tài!"

Đùng ——

Một cái khác mập lùn nam tử một bạt tai tát đi qua, chỉ tiếc mài sắt không nên kim nói: "Gọi ngươi nhiều điểm thư, ngươi không nghe! Được kêu là đường này là ta đây, này Thụ là ta dòi, nếu muốn qua đường này, lưu lại mua đường tài!"

"Đại ca, chúng ta là lưu manh, nhiều thư làm gì a?"

Cao gầy nam tử oan ức nói.

"Đùng!"

Lại là một bạt tai tát đi qua, khá lắm, lần này cao gầy nam tử hai bên mặt đều sưng.

Mập lùn nam tử cắn giận mắng: "Luu manh không đáng sợ! Đáng sợ là có văn hóa luu manh!"

"Vì để người khác sợ chúng ta, cho nên muốn nhiều điểm thư a!"

Diệp Văn ở một bên nghe được khoe miệng liên tục co giật, bót thì giờ liếc mắt nhìn Nhược Bất Ly, phát hiện tiểu cô nương nhưng là không có biểu tình, một bộ cao lạnh bộ dáng.

"Ta nói, các ngươi là không phải muốn đánh cướp a?"

"Phải a!"

Hai người trấm miệng một lời nói.

"Đây con bà nó đừng nói nhảm, đầu vồ a!"

Diệp Văn bắt đắc dĩ, lập tức mạnh mẽ đạp, vung ra hai đòn roi chân.

Thình thịch oành!

Diệp Văn vốn đối với hai người này không để ý, chính là ngay sau đó, hắn liền phát hiện mình sai, công kích đánh vào trên người hai người này, này mập lùn nam tử bụng bự nạm cẳng là trực tiếp đem luồng sức mạnh kia bắn ngược!

Mà cao gầy nam tử thì lại thượng thân bị Diệp Văn bị đá Lão dài, liền giống như lò xo, sau đó, ầm một tiếng lại kéo về đi.

"Ta cái ai ya, đây là cái gì quái thai a?"

Diệp Văn xem đều há hốc mồm, mà này hai nam tử so với Diệp Văn còn muốn hoảng sợ.

Cao gầy nam tử nói: "Đại ca không được! Điểm quan trọng (giọt) quá ngạnh! Đâm tay! Ta không phải là đối thủ!"

"Biết là tốt rồi! Vậy còn không chạy mau!"

Mập lùn nam tử hú lên quái dị, cả người co rút thành một cục, giống Quả cầu tuyết dạng, càng lăn càng xa, hơn nữa, tốc độ còn không phải như bay nhanh.

Mà cao gầy nam tử nhưng là đối với Diệp Văn lộ ra một cái lấy lòng nụ cười, ngay tiếp đó, thân thể nhưng là kèn kẹt ca tăng trường đến mười mét trở lên, mỗi một bước bước ra đều vượt qua thật xa khoảng cách.

Tốc độ không thể so mập lùn nam tử chậm, thậm chí còn hơn lúc trước.

"Hai nhà này hòa đường như rất không tầm thường a. . ."

Diệp Văn sờ sờ cằm, nói.

"Vậy thì như thế nào, còn không phải Diệp đại ca đối thủ của ngươi!"

Nhược Bất Ly lạnh nhạt nói, trong ánh mắt có một tia dị thái, Diệp Văn là nàng nam nhân, Diệp Văn càng mạnh, nàng tự nhiên càng cao hứng, càng tự hào. . .

"Tất nhiên, cũng không nhìn một chút Ta là ai! Nàng dâu ngươi nói thật đúng!" Diệp Văn rầm thoỉ nói một câu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120 :người thần bí xuất hiện

Nghe Diệp Văn nói ra nàng dâu hai chữ, Nhược Bất Ly lộ ra nụ cười, đắm đuối đưa tình nhìn Diệp Văn. . .

Diệp Văn bị người ấy nhìn chăm chú, trong lòng cũng có chút rung động, nhưng vẫn là nói: "Vừa nãy Dị Tướng dường như rất không tầm thường, hơn nữa, ta cũng cảm giác được có thật nhiều người ở đi lên đỉnh núi chạy."

Nói tới chỗ này, Diệp Văn chính là than thở một tiếng, toà này Băng Đảo dường như có một cái tuyệt thế đại trận, hoặc là Thần Cấp cảm chế, bằng không Diệp Văn giờ khắc này từ lâu không chế Căn Đầu Văn đi tới đỉnh.

Phải biết, Căn Đầu Văn chính là thần thông, nếu không là Thần Cấp cảm chế, là ngăn cản không Căn Đầu Văn.

"Nàng dâu lên đây đi, sắp tới tướng công kiên cố rộng lớn trên lưng tôi!"

Diệp Văn cười chỉ chỉ chính mình.

"Ừm. . ."

Nhược Bất Ly thâm tình vọng Diệp Văn liếc một chút sau, liền xoay tới Diệp Văn trên lưng, cảm nhận được sau người mềm mại, Diệp Văn trong lòng không khỏi rung động, không khỏi chà chà khen: "Nàng dâu, người sống thật to lớn, ân, còn có người mỏng dính nhỏ cũng vững cao!"

Diệp Văn đặt ở Nhược Bất Ly cái mông bắt đầu không khỏi xoa bóp, sau đó lộ ra xấu xa nụ cười.

"Ừm. . ."

Nhược Bất Ly bị Diệp Văn nhéo một chút, không nhịn được nhẹ nhàng rên, ngâm một tiếng, sau đó gò má cấp tốc đỏ bừng đứng lên, tuy nhiên biết rõ Diệp Văn không nhìn thấy, nhưng vẫn là vui đầu ở Diệp Văn trên lưng, không dám giờ lên tới.

"Nàng dâu, đi thôi!"

Diệp Văn lần nữa vỗ một cái, sau đó cười hắc hắc nói, trong cơ thể Huyền Công vận chuyển, vút một tiếng, chỉ là trong nháy mắt, thân thể liền tới đến phương xa.

Àm!

Diệp Văn một bước hạ xuống, Đạp Tuyết Vô Ngân, có thể tưởng tượng tốc độ này là có cỡ nào nhanh.

. . .

Xèo xèo xèo!

Băng Đảo bên trên, lại không ngừng Diệp Văn hai người, ở mặt khác một chỗ, có rất nhiều nhân mã cũng đang nhanh chóng chạy như điên.

Những bóng người này đều trên người mặc thống nhất phục trang, cùng một màu hắc sắc Vũ Sĩ Trường bào, chỉ thấy một người cầm đầu là một cái cực kỳ đẹp trai nam tử.

Chàng thanh niên này nước mỹ tới trình độ nào? Có thể nói, nếu như không phải trên cổ hầu kết, chỉ sợ cũng sẽ trở thành một cái Tuyết Thế Vô Song khuyh quốc khuyh thành Mỹ Nhân.

"Kèn kệt!"

Ở nam tử này chu vi là từng cái từng cái tràn đầy nhân tính hóa huyền thiết đen xích, giống như âm lãnh rắn độc.

Vút!

Chỉ thấy một chút xích sắt nhanh như tia chớp xuyên thủng phía trước cự thạch, oanh một tiếng vang thật lớn sau! Huyền thiết xích thu lực một vùng, này cực kỳ đẹp trai hơn hai mươi tuổi chàng thanh niên liền dẫn trước người sau lưng.

Này khoảng cách, tối thiểu có hơn một nghìn mét xa.

"Bảo bối, gian khổ người."

Chàng thanh niên khe khẽ mỉm cười, nhìn xích sắt lại như là nhìn tâm ái nữ tử giống như vậy, biểu hiện cực kỳ ôn hòa, ngữ khí càng là nhu hòa, dường như sợ hãi hội dọa đến cái này xích sắt.

"Kèn kệt. . ."

Xích sắt như rắn leo núi ở trên thân nam tử, cùng mặt đối mặt nhìn chăm chú, tùy theo, xích sắt càng là cúi xuống một chút, đáng đáp thật là thân mật.

"Rầm rầm rầm!"

Trên trời hạ xuống tuyết hoa căn bản là không thể rơi vào chàng thanh niên trên thân, đều bị xích sắt cản quét đi ra ngoài, bên trong có một con tứ giai hung thú ở chạy nhanh trong quá trình, cũng bị quỹ dị này xích sắt dễ dàng giết chết.

...

Mênh mông vô bờ trên biển rộng, đột nhiên xuất hiện một toà thuyền nhỏ, cái này thuyền nhỏ vốn cách Băng Đảo chỉ ít có hơn vạn mét xa, chính là lập tức liền lại đến Băng Đảo trước mặt.

Ào ào!

Sóng biển dậy sóng, giống như Diệt Thế giống như từ trên trời giáng xuống, nhưng là căn bản là đánh rơi không thuyền nhỏ trên một vị thiếu niên mặc áo trắng, liền thiếu niên ông tay áo cũng không có thổi bay.

Oanh long!

Sóng lớn đánh vào trên người thiếu niên, thủy châu cũng theo thiếu niên đập vỡ trên cánh mũi hạ xuống, đối với tất cả những thứ này, thiếu niên như cũ phong khinh vân đạm.

Ngay sau đó, thiếu niên một bước bước ra, cùng lúc đó, xoạt xoạt xoạt, vô số đạo kiếm quang ầm ầm hé mở, ngang dọc chòng chéo, giống như một tấm dây đặc vồng.

...

"Oanh —— "

Chẳng biết lúc nào, cùng nhau du dương tiếng sấm vang lên.

Có thiếu nữ xinh đẹp tại vì một cái trục thế gia Văn Nhã Công Tử chống dù, không, nói đúng ra, đây là một cái Nữ giả Nam Trang thiếu nữ.

Hơn nữa, thiếu nữ này Dịch Dung Thuật cực kỳ vụng về, mang một đôi màu xám bạc xinh đẹp khuyên tai, bôi lên màu trắng son môi,

Khiến trên môi sáng bóng dị thường sáng ngời, càng không cần phải nói còn vẽ ra nhân nhạ tính trí trang dung.

Tất cả những thứ này, hoàn toàn bại lộ thiếu nữ thân phận chân thật.

Thế nhưng, đối với cái này, không có ai cảm thấy không thích hợp, người khác cũng là một bộ tập mãi thành quen bộ dáng.

"Tiểu thư, Băng Hỏa Đảo đến."

Lúc này, một cái tóc trắng xoá Lão Bà Bà khom người, ở một bên cung kính dị thường mở miệng nói.

"Ta biết, thôi Bà Bà."

Thiếu nữ công tử từ tốn nói, nhìn phía Băng Hỏa Đảo một đôi con người bỗng nhiên dần hiện ra một tia màu xám bạc quang mang.

"Đối diện cô nương nhìn qua, nhìn qua ~ "

"Nhìn qua a!"

Cùng nhau dừng cảm tiếng ca bỗng nhiên vang lên, Triều Tịch như cũ, nhưng ở cự thuyền bên cạnh bỗng nhiên thêm ra một cái cự đại hỏa hồng sắc hồ lô.

Cái này hồ lô cả người xăm lên văn vẹo hỏa diễm đồ án, mà ở trên hồ lô ngồi một cái tiếng ngáy vang động trời lão giả tóc trắng, mà ở lão giả bên cạnh nhưng là một người đáng đáp thanh lệ thiếu nữ.

Chẳng qua, thiếu nữ này lúc này động tác phi thường chương tai gai mắt, một tay gãi trắng nõn chân, một tay cầm một cái cù ở trên mặt biển nhanh chóng tuần hành hồ lô rệu bần thu nhỏ.

"A! Thật hấn nương thoải mái!"

Thiếu nữ lớn miệng nói, bỗng nhiên sáng mắt lên, la lớn: "Ai, phía trước vị kia Nữ giả Nam Trang gia hỏa, người thật xinh đẹp , ta nghĩ cùng người làm giữa nam nữ này không thể miêu tả sự tình, không biết người đáp ứng không?"

Cheng! Cheng! Cheng! Cheng!

Trong nháy mắt ——

"Muốn chết!"

"Đám đùa bốn tiểu thư nhà ta, hoạt thiếu kiên nhẫn sao?"

"Lớn mật!"

Cự thuyền trên Bạch Y Thiếu Nữ nhóm đều nũng nịu quát.

"Ai ai ai . . ."

Từ Tam Phong xoa xoa hai tay, ánh mắt hơi nóng, thật giống như một cái ngàn năm không gần nữ sắc Lão Sắc Quỷ lập tức chạy đến thanh lâu bên trong, gì kia cảm thụ!

"Oa . . ."

"Các muội muội, các người thật đáng yêu, cùng với ta làm này không thể miêu tả sự tình đi!"

Từ Tam Phong liếc mạng hô.

Tình cảnh này, để Hoa Như Ý khẽ nhíu mày, nếu như là một người đàn ông ở cái này hô to gọi nhỏ, nàng đã sớm phất người lấy tính mệnh của hắn, nhưng đùa bốn các nàng cũng là một thiếu nữ.

Hơn nữa, thiếu nữ này sắc đẹp cùng nàng không phân cao thấp, cái này nhưng là không dễ xử lý . . .

Cùng là nữ sinh, lời này nói ra không tính đùa bốn chứ?

Nhưng người cái này không mang đem gia hỏa, đến là muốn nháo loại nào a?

"Tiểu thư, đây là Phong Thần tông vị kia người điên."

Thôi Bà Bà giải thích.

"Là nàng? Từ Tam Phong?"

Hoa Như Ý trong lòng nhất thời nhiên, Phong Thần tông danh khí to lớn nhất hẳn là tử sĩ vị này vương bảng trên một cường giả, sau đó, chính là vị này Từ Tam Phong.

Từ Tam Phong là tử sĩ gái một, có tam đại không giống bình thường ham muốn, vui vẻ hoan nữ nhân, hai thích uống Khổ Tửu, ba một không cao hứng liền thích tự tàn.

Có thể nói, đây là một chân chính người điên.

"Nếu như đúng là hai vị này, nhưng là không dễ xử lý."

Hoa Như Ý mở ra trong tay Bảo Phiến, nhẹ nhàng lay động đứng lên, thôi Bà Bà tuy nhiên cũng là vương bảng trên cao thủ, nhưng làm sao là vương bảng một đối thủ?

. . .

"Đại sư, đến."

Ở Băng Hỏa Đảo khác một chỗ hải vực trên, một đoàn người ngựa từ Ngũ Giai hưng thú, Hỏa Liệt Điều trên lưng đi xuống.

Kẻ cầm đầu, là một vị ông lão tóc đen, trước ngực đeo một khối Huy Chương, huy chương này thượng diện là một toà Đan Đình, thượng diện thêu năm viên Tinh!

Đây là đan sư công hội Thân Phận Chứng Minh, một viên Tinh đại biểu nhất phẩm đan sư! Năm viên Tinh đại biểu Ngũ Phẩm đan sư!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121 :Xá La Cổ Đế

Oanh long!

Băng Hỏa Đảo chỗ cao nhất đỉnh, bỗng nhiên chính giữa, vang lên cùng nhau kinh thiên động địa nổ vang tiếng nổ lớn.

Àm! Âm! Âm!

Tùy theo, một đoàn mây hình nấm như ngọn lửa đột nhiên bay lên, ào ào rào, vô số hỏa diễm từ đỉnh chảy xuôi mà xuống, hóa thành biển lửa.

Kèn kẹt ca!

Ngay tiếp đó, liên tiếp giòn vang từ đỉnh trong biển lửa truyền ra, liền nhìn thấy một toà điêu khắc lửa đường vân quan tài lơ lửng ở trên đỉnh, bên trong rơi xuống nhiều bó hỏa diễm.

...

Ánh trắng như nước, nhưng ở Băng Hỏa Đảo chu vi nhưng là so ban ngày còn muốn sáng ngời, này từng cái từng cái do hỏa diễm tạo thành dòng nước từ bốn phương tám hướng hạ xuống.

Tự nhiên, Diệp Văn cũng thấy cảnh này.

"Đây là núi lửa bạo phát sao?"

Diệp Văn hít vào một ngụm khí lạnh.

Vút!

Nhưng ngay ở Diệp Văn nói xong câu đó sau, cùng nhau cả người quần quanh xích sắt bóng người bỗng nhiên hạ xuống.

"Này không phải núi lửa bạo phát, là Xá La Cổ Đế đại để hòm xuất thế."

Lúc này, này thanh niên anh tuấn trên thân xích sắt thị uy giống đối với Diệp Văn phát động công kích.

Àm!

Xích sắt ngang trời, ở trong hư không phát ra thê lương tiếng nổ, giống như Diệt Thế gây dài quay về Diệp Văn bạo đập mà xuống!

"Vút ~!"

Ở xích sắt công kích tới lâm thời gian, Diệp Văn hai mắt nhắm lại, hiểm lại càng hiểm né qua cái này đạo công kích.

Oanh long!

Đá vụn bay ngang.

Bạch!

Tuy nhiên, xích sắt kia vẫn là không bỏ qua, mong muốn lần nữa phát động công kích.

"Đủ, bảo bối! Tên tiểu tử này không phải là đối thủ của ngươi."

Thanh niên khe khẽ mỉm cười, lộ ra ôn hòa nụ cười, xích sắt nghe thanh âm đàm thoại, càng là nhân tính hóa gật gù, cả người toả ra ma tính quang huy.

"Tê —— "

Diệp Văn trong lòng tràn đầy chấn động, cái này xích sắt dường như là tự phát công kích hẳn, mà không phải là bị cái này thanh niên tuấn mỹ điều động? Đây là cái gì Nguyên Khí?

Diệp Văn giật mình không thôi.

"Ngươi muốn biết nó lai lịch?"

Dường như nhìn ra Diệp Văn hiếu kỳ, chàng thanh niên hòa ái hỏi.

"Ừm . . "

Diệp Văn gật gù.

Thời khắc này, Diệp Văn chợt phát hiện thanh niên sau lưng hắc y nhân tất cả đều lộ ra chấn động thần sắc, dường như chàng thanh niên nói chuyện với Diệp Văn, là một cái phi thường khó mà tin nổi sự tình.

"Chuyện xưa bắt đầu trước, xin cho phép ta làm cái tự giới thiệu, ta gọi mặc, là Mặc Gia cái cuối cùng hậu nhân."

"Mà Mặc Gia ngay lúc ấy nhưng là đại lục Nhất Đẳng thể lực, ở ta năm tuổi năm ấy, có một ngày Võ Thần đại lục thương khùng bên trên, hạ xuống một khối thiên thạch."

"Ngày đó, vô số thể lực xuất hiện, bên trong mười lăm đại Đình Cấp Thể Lực không thiếu một cái, Hạo Thiên Đạo quan lấy đi thiên thạch trên chủ yếu nhất một đoàn tinh hoa năng lượng."

"Dư thể lực cũng đạt được lẫn nhau không giống nhau chỗ tốt, mà ta Mặc Gia thì lại bắt được một khối nhỏ sắt vật chất."

"Cái này khối nhỏ vật chất không đủ to bằng móng tay, nhưng là dẫn tới hắc thể lực đối với ta Mặc Gia ra tay, dù sao, đây là Thiên Ngoại Vãn Thạch, Thiên Cơ Các chương môn nhân kết luận khối vãn thạch này bao hàm đột phá Võ Thần bí mật."

"Lúc đó thiên thạch trên đại bộ phận Vật Chất Năng Lượng đều bị mười lăm đại thể lực lấy đi, mà những Nhất Đẳng đó thể lực bá chủ tới chậm một bước, chẳng đạt được gì."

"Sau cùng, một cái bá chủ nhìn chăm chăm ta Mặc Gia, ta Mặc Gia tự nhiên không chịu giao ra, chỉ là, không nghĩ tới là, Mặc Gia ra một cái phản đồ."

"Ngày đó, máu vãi đầy trời, sắt vật chất đến trong tay ta, ta xem một chút chu vi đã toàn bộ chết đi tộc nhân, nhìn lại một chút người bá chủ kia, trong lòng biết chắc chắn phải chết, liền nuốt vào khối này sắt vật chất."

"Ở nuốt vào sắt vật chất sau, bên trong thân thể của ta huyết dịch cấp tốc bị thôn phệ, sau khi, sắt vật chất càng ngày càng dài, từ trong thân thể ta chui ra."

"Người bá chủ kia ở nhìn thấy ta thôn phệ sắt vật chất sau, khó thở đối với ta đánh ra nhất chương, này nhất chương uy lực thực sự là đại a, hóa thành vạn trọng lớn nhỏ. . ."

Thanh niên tuổi trẻ lộ ra lãnh đạm nụ cười, cực kỳ mê người.

"Đáng tiếc là, ta không chết."

"Nó dẫn ta vào lòng đất, càng chạy càng xa, rốt cuộc trốn ra được, sau lần đó, nó ngay ở bên trong thân thể của ta sinh trưởng, ta cũng không biết nó dài bao nhiêu, khả năng là bởi vì bản thân nó chính là Thiên Ngoại Vãn Thạch trên vật chất,

Cũng khả năng là hấp thu dòng máu của ta, nó có thể nghe hiểu ta lời nói."

Kèn kẹt ca, xích sắt bỗng nhiên từ thanh niên dưới chân khoách tán ra đi, sau khi, hóa thành dày đặc mạng nhện giống như vậy, ở thanh niên chu vi tạo thành một cái kết giới.

"Àm!"

Bỗng nhiên——

Một ánh kiếm từ thanh niên sau lưng thoáng hiện mà ra, cái này một chiêu góc độ cùng với công kích thời khắc thực sự là không chê vào đâu được, có thể coi là là này dạng, cũng vẫn bị thanh niên ngăn cản hạ xuống.

Không, nói cho đúng là bị cửu thiên huyền thiết cho ngăn trở.

Vút ~~~!

Thê lương tiếng rít lại vang lên, đùng đùng đùng, tùy theo, một cái Bạch Y Kiếm Khách từ dưới chân núi chạy như bay đến, mấy cái lóe ra liền đến đến trên đỉnh núi.

"Kiếm Hùng?"

Mặc nheo lại đẹp đẽ con người.

"Hừ!"

Kiếm Hùng một mặt Lãnh Nhiên, sau đó tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, nhắm mắt tĩnh tọa cái gì.

"Tối, tiểu huynh đệ, ta giới thiệu cho người một chút. . ."

"Ta gọi Diệp Văn."

Diệp Văn lạnh nhạt nói, sau đó lôi kéo Nhược Bất Ly tay, "Đây là nữ nhân ta, Nhược Bất Ly."

"Há, Đệ Muội được!"

Nhược Bất Ly căng thẳng ở Diệp Văn bên tai nhỏ giọng nói: "Hai bọn họ thật mạnh."

"Không muốn dùng tay chỉ ta!"

Đột nhiên, Kiếm Hùng mở hai mắt ra, trong mắt kiếm khí tung hoành, tùy theo, một chỉ điểm ra!

"Không được!"

Diệp Văn trong lòng nổi giận, lập tức đầu phách quy một, đem tự thân thực lực tăng lên tới Vũ Vương nhất trọng thiên dưới.

"Rống!"

Long Tượng quyền!

Năm cái Long Tượng đánh tan Chi Kiếm, càng là không ngừng không nghỉ hướng về Kiếm Hùng va chạm mà đi.

"Muốn chết!"

Kiếm Hùng ánh mắt phát lạnh, không nghĩ tới Diệp Văn còn dám phản kích.

Ầm! !

Kiếm khí cắt phá trời cao, dễ dàng giảo diệt năm cái phi vũ ở thượng khung Long Tượng.

Thế nhưng, cái này cũng không có kết thúc!

"Thiên Địa Vô Cực, một kiếm Truy Phong!"

"Kiếm Hùng, nhớ ngươi cũng là Thiên Địa Vô Cực Kiếm Tông trẻ tuổi đại sư huynh, sao được đối với một cái Vũ Tôn ra tay."

Mặc ôn hòa nở nụ cười.

Ngay sau đó, tay phải mạnh mẽ vung! Nhất thời, tam điều xích sắt quay về vô hình Truy Phong Kiếm Pháp hung hãn nghênh đụng vào.

Ầm! !

Sau một đòn, tam điều xích sắt không mất một sợi tóc, hơn nữa càng ngày càng dài, hướng về Kiếm Hùng lan tràn mà đi.

"Tác Diêm Vương, ngươi là muốn cùng ta Thiên Địa Vô Cực Kiếm Tông khai chiến hay sao?"

Kiếm Hùng ánh mắt âm trầm.

Luận tự thân thực lực hẳn cũng không sợ Tác Diêm Vương, thế nhưng, hán tình nguyện đối mặt Thập Điện Diêm La bài danh ở Tác Diêm Vương bên trên Thanh nhận diêm vương, cũng không muốn cùng Tác Diêm Vương đánh.

Vừa tới một kiếm chỉ là thăm dò, nhưng lúc này nhưng là phải quyết tâm, nếu như ngoại trừ cửu thiên huyền thiết, hẳn tự nhiên không sợ Tác Diêm Vương.

"Ngươi không động thủ, ta cũng không động thủ."

Mặc như gió xuân ấm áp cười nói.

Xiềng xích giống một con rắn như chậm chậm bò lại tới.

"Thằng nhãi con, ngươi dám cùng thập điện Diêm vương cấu kết cùng một chỗ? Bầu trời này dưới mặt đất lại không ngươi chỗ ẩn thân!"

"Long Tượng quyền!"

Nhưng mà, đối mặt Kiếm Hùng uy hiếp, Diệp Văn nhưng là lần nữa ném ra một quyền!

Gào! !

Long Tượng rít gào, nhưng lần này không giống lần trước!

Chỉ thấy một đôi Long Tượng là do lõi đình tạo thành, một đôi Long Tượng là do hàn băng tạo thành, một đôi Long Tượng là do cuồng phong tạo thành!

Ba đối với Long Tượng không kiêng dè chút nào hướng về Kiếm Hùng xông lên!

Đối với Diệp Văn đột Như Lai công kích, Kiếm Hùng trong lòng nổi giận, một cái Vũ Tôn dám động thủ với hắn?

Nếu như không phải Tác Diêm Vương, tiểu tử này đã sớm chết!

Kiếm Hùng hai mắt lóe qua một tia cực kỳ nồng nặc hàn mang.

"Cái gì, Truy Phong Kiếm Pháp?"

Đột nhiên, cùng nhau khó mà tin nổi chấn kinh thanh âm đàm thoại từ Kiếm Hùng trong miệng truyền ra!

Hắn là ai? Kiếm bên trong xung hùng! Vì sao thất thố như thế?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 122 :tiểu nhân hèn hạ

Tác Diêm Vương mặc hai mắt hơi hơi nheo lại.

Kiếm Hùng là Thiên Địa Vô Cực Kiếm Tông trẻ tuổi đại sư huynh, làm người cao ngạo tự phụ, thủ đoạn lãnh khốc vô tình, luôn luôn lòng cao hơn trời, nhưng lúc này, nho nhỏ này Vũ Tôn có thể để hắn ngỡ ngàng biến sắc?

Thật là có ý tứ a. . .

Cứ như vậy, Tác Diêm Vương liền hai tay ôm ngực, cân nhắc nhìn hai người.

"Àm!"

Lúc này, một cái tới Kiếm Hùng trước mặt là đôi kia cuồng phong Long Tượng, bên trong ẩn chứa sắc bén kiếm mang Khí Kinh.

Cũng chính là đạo kiếm mang này Khí Kinh mới để Kiếm Hùng sắc mặt đột biến, bởi vì, đối với Long Tượng là do Truy Phong Kiếm Pháp, cộng thêm Phong Chi Ý Cảnh tạo thành!

Truy Phong Kiếm Pháp, chính là Thiên Địa Vô Cực Kiếm Tông trấn tông tuyệt học, Nhất Thức kiếm pháp!

"Tiểu tử này làm sao sẽ! !"

Bởi chấn kinh, làm Truy Phong Kiếm Pháp công kích tới đến thời gian, Kiếm Hùng vội vàng bên dưới chỉ có thể nhắc tay chặn lại.

Phốc ——

Nhưng rất đáng tiếc, một cái miệng máu xuất hiện ở trên cánh tay hắn.

"Ghe tòm, ghe tòm! Một con giun dế thôi! An dám đã thương ta!"

Kiếm Hùng trong lòng đối với Diệp Văn hận ý đạt đến đỉnh điểm, lấy ở bề ngoài xem ra, Diệp Văn tuy nhiên là một cái nho nhỏ Vũ Tôn, mà hắn chính là thiếu niên vương giả.

Hắn bị Diệp Văn gây thương tích, chẳng phải là muốn bị thể nhân cười đến rụng răng? Có gì bộ mặt dám đương trẻ tuổi cái thể vương giả?

Như thế nào cái thể? Trần áp một thời đại!

Cái thời đại này Nhất Vương giả, chỉ có thể là hán Kiếm Hùng!

Nhưng mà, giờ khắc này lại bị một cái nho nhỏ Vũ Tôn gây thương tích? Thực sự là không thể tha thứ a!

Kiếm Hùng không biết là, Diệp Văn hiện tại là đầu phách quy một trạng thái, bản thân tổng hợp thực lực có thể so với Vũ Vương nhất trọng thiên!

Ngay ở Kiếm Hùng muốn ra sức chém giết Diệp Văn thời gian, hai đối với hàn băng Long Tượng giáng lâm, cái này một đường cực nhanh tiến tới đi qua, trong không khí hòa tinh nhất thời bị đóng băng, bởi Xá La Cổ Đế hòm dẫn dắt lên siêu cực nóng độ cũng trong thời gian ngắn biến hạ thấp tới.

"Sao có thể để người như nguyên!"

Kiếm Hùng trong mắt hàn mang lóe ra, lập tức tay phải vung lên, này thanh Ngũ Giai Nguyên Khí trường kiếm lập tức ở lòng bàn tay bên dưới, xoay tròn đứng lên.

"Hai thức, Đương Nguyệt Lâm Không!"

Ào ào ào!

Trường kiếm càng chuyển càng nhanh, sau cùng, Nguyệt Hoa vương vãi xuống, ở trên mũi kiếm hóa thành cùng nhau hư vô Loan Nguyệt, nhưng cái này bước ngọt thảng như cũ toả ra lạnh lạnh quang huy.

Thời khắc này, Kiếm Hùng như thân từ giống như vậy, ngạo nghễ lâm thế, chỉ chốc lát sau, sau người một vòng viên nguyệt chậm rãi bay lên.

"Vút ~~~!"

Thê lương tiếng kiếm rít âm âm mà lên, cùng hàn băng Long Tượng hai hai đụng nhau, không đếm được kiếm mang cùng Long Tượng đối kháng, theo thời gian trôi qua, Long Tượng thân ảnh càng lúc càng hư huyền, chỉ lát nữa là phải biến mất không còn tăm hơi lúc ——

"Oanh long" một tiếng nổ vang!

Ba đối với lõi đình Long Tượng nện ở Kiếm Hùng sau lưng viên nguyệt tiến lên!

Kèn kẹt ca. . .

Liên miên giòn vang liên tiếp nổ lên, chỉ thấy Kiếm Hùng sau lưng viên nguyệt bị ép cái nát bét, hoàn toàn hóa thành toái phiến bột biến biến mất ở trong vùng thiên địa này.

"Ta không tin!"

Gặp Đương Nguyệt Lâm Không cũng thua ở Diệp Văn trên tay, Kiếm Hùng răng nhe muốn nứt ra, bỗng nhiên trông thấy cách đó không xa Nhược Bất Ly, trong lòng sát cơ chợt lóe lên.

"Chết đi cho ta!"

Vút!

Bóng người lóe lên, Kiếm Hùng thẳng đến Nhược Bất Ly phương vị mà đi, kiếm quang Đột Thử, phía trước hư không dâng ra liên miên Nguyệt Luân gọn sóng.

"Người tại tìm chết!"

Nhìn thấy Kiếm Hùng hướng về Nhược Bất Ly giết tới, Diệp Văn hoàn toàn nộ, chỉ là, Diệp Văn hoàn toàn không nghĩ tới cái này một cái con cưng giống như Nhân Kiệt dĩ nhiên sẽ đối với một cái thể yếu nữ lưu ra tay.

Cho nên, hán muộn một bước!

"Àm —— "

Nặng nề tiếng va chạm truyền ra, Diệp Văn nhìn Nhược Bất Ly này gương mặt cách chính mình càng ngày càng xa, hơn nữa hướng đảo bên dưới rơi đi thời gian.

"Không!"

Diệp Văn gầm thét.

Trong nháy mắt, hán liền như thỏ chạy bình thường hướng về đảo bên dưới lao ra.

"Cơ hội tốt!"

Kiểm Hùng không chút do dự quay về Diệp Văn phần lưng đập nhất chuông, "Oanh long", một tiếng vang thật lớn sau, Diệp Văn lúc này phun ra một ngụm máu tươi, thân thể càng nhanh hơn hướng thâm uyên bên trong rơi xuống.

"Chà chà, không nghĩ tới nghe tên đại lục Kiểm Hùng đại sư huynh chính là như vậy một cái tiểu nhân hèn hạ."

Tác Diêm Vương ôn hòa cười cười,

Tựa hồ đối với Diệp Văn sinh tử hoàn toàn không có hứng thú bộ dáng, nhưng hắn vừa nảy tại sao ra tay?

Kiểm Hùng hừ lạnh một tiếng

"Ngươi không làm như vậy lời nói, sợ bị hắn đánh bại chứ? Ta nói không sai chứ?"

"Được làm vua thua làm giặc, một kẻ đã chết quan hệ gì tới ta?"

Kiểm Hùng hờ hững nói.

Coi như chuyện hôm nay truyền ra, hắn Kiểm Hùng cũng không sợ, bởi vì thập điện Diêm vương là chuột chạy qua đường, mỗi người gọi đánh mặt hàng, không có ai sẽ tin tưởng Tác Diêm Vương lời nói.

Huống chi, vậy còn là một kẻ đã chết, hắn Kiểm Hùng ở đại lục dương danh nhiều năm, ai sẽ tin tưởng hắn bị một cái vô danh tiểu tốt đánh bại quá?

"Còn có, ngươi Tác Diêm Vương cũng chó làm bộ người tốt lành gì! Mới vừa rồi cùng tiểu tử kia xưng huynh gọi đệ đáng đáp, nhưng ta đối với hắn nữ nhân hạ sát thủ lúc, ngươi không cũng không ngăn cản?"

"Đừng nói cho ta, ngươi ngăn cản không!"

Tác Diêm Vương ôn hòa như cũ, cũng không tức giận, chỉ là, trong đôi mắt có vô số xích sắt ngang dọc chồng chéo.

Ầm! !

Ngay sau đó, đại địa đột nhiên chui ra lên tới hàng ngàn, hàng vạn sợi xích sắt, lít nha lít nhít phổ biến ở phương viên mười dặm. . .

"Ta làm cái gì muốn ra tay? Ta nói chuyện cùng hắn, vì hắn ra một lần tay cũng là hứng thú bố trí, hắn cùng hắn nữ nhân chết sống quan hệ gì tới ta?"

"Tuy nhiên là một cái nhỏ nhỏ một kiếp Tồn Giả. "

Tác Diêm Vương ngữ khí hờ hững.

"Chỉ là, hắn có thể cho ngươi như thế khó chịu nổi, cũng là có chút thủ đoạn. . ."

"Chết, cũng đáng tiếc, tuy nhiên, làm một cô gái mà chết, người này chủ định không cái gì thành tựu!"

"Từ xưa đến nay, những hùng bá thiên hạ đó cường giả, đại nhân vật người nào không phải Tuyệt Tình Diệt Tính hạng người? Giống hắn như vậy thiên tài, chủ định hoạt không bao lâu."

"Cái này cũng là ta không ra tay nguyên nhân, vốn ta ngược lại thật ra muốn chiêu hắn tiến vào Tu La điện."

"Hiện tại, ha ha. . ."

Tuy nhiên, hai người này chủ định là muốn thất vọng, Diệp Văn giờ khắc này không có chết, hắn một tay ôm Nhược Bất Ly, một tay dùng Thiêu Hoa thần kiếm cầm ở băng hoạt trên vách núi.

"Diệp tử. . ."

Nhược Bất Ly thân mật la lên, "Buông ra ta đi, tiếp tục như vậy hai chúng ta đều sẽ chết."

"Nói cái gì lời nói càn đây?"

Cho dù mồ hôi đầm đìa, Diệp Văn vẫn là mỉm cười nói: "Yên tâm đi, chúng ta sẽ không chết."

Nhược Bất Ly nghi hoặc nhìn Diệp Văn, bỗng nhiên, một đôi đẹp đẽ con mắt trừng lớn đại.

Chỉ thấy Diệp Văn sau lưng bỗng nhiên phóng ra một đôi dài hơn trượng rộng lớn cánh chim, cái này cánh chim hư huyền trong suốt, hoàn toàn là do khí lưu tạo thành.

"Chuyện này. . ."

"Đây là ta lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh tạo thành."

Diệp Văn nói, sau đó hướng về dưới chân núi hạ xuống đi.

...

"Lão Tửu Quý, mau nhìn! Có một con Đại Điều!"

Một thiếu nữ âm thầm i i hô, nàng cười ở một cái sắc mặt hồng hào, tóc trắng phơ trên người lão già.

"Lão Tửu Quý, mau đưa con kia Đại Điều bán cho ta hạ xuống! Ta muốn ăn thịt nướng!"

Lão già lông mày giương lên, kỳ quái cái này Băng Hỏa Đảo khí hậu ác liệt tại sao có thể có loài chim? Liên, ngẩng đầu nhìn liếc một chút, không khỏi khóe miệng giật giật.

"Tiểu Tổ Tông hey, cái này không phải là chim, đó là sống sờ sờ người!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123 :khác phái chỉ là mà sống con khỉ, Đồng Tính mới là chân ái!

"Người?"

Tửu Tam Phong bỗng nhiên tròn mắt lên, "Có nữ nhân sao?"

Nhìn chính mình nữ nhi cuồng nhiệt biểu hiện, tửu si thờ dài thờ dài, nói: "Có!"

"Ồ ư!"

Tửu Tam Phong hai mắt lập tức toả sáng, mạnh ngẩng đầu nhìn lên, liền gặp một người thiếu niên trong lòng ôm một cái lãnh diễm thiếu nữ, sắc mặt nhất thời biến đổi!

Thật giống như này nữ nhân yêu mến bị bi ôi bi ôi tiểu nhân cho cướp đi!

"Khặc. . ."

Hạ xuống sau khi, một cái tụ huyết từ trong miệng phun ra, Diệp Văn sắc mặt trở nên tái nhợt đứng lên, thế nhưng, còn chưa phản quá thần trí, một trận làn gió thom thoả qua.

Chỉ thấy một cái nhỏ nhỏ xinh xinh thanh lệ thiếu nữ một mặt thềm nhỏ dãi nhìn Nhược Bất Ly. . .

Nhìn thiếu nữ khóe môi đọc thuộc lòng nước, Diệp Văn mí mắt giật lên.

Mụ nội nó, cái này sẽ không phải là Nam giả Nữ Trang sắc lang chứ? Làm sao như vậy sắc? Hơn nữa, vẫn là quay về một người phụ nữ?

Ai. . .

Cùng một cội sinh ra, đốt nhau sao quá gấp?

Chết bản đạo không chết đạo hữu, ta không xuống đất ngục, ai vào địa ngục?

Diệp Văn một mặt chính sắc đứng Nhược Bất Ly trước người, ngăn trở thanh lệ thiếu nữ.

"Này, ngươi làm gì? Tránh ra cho ta, không phải vậy, ta đánh ngươi a!"

Thiếu nữ dương dương thanh tú quyền đầu, trợn mắt lên, tức giận nhìn Diệp Văn.

"Ngươi đánh ta? Ha ha. . ."

Diệp Văn ngữ khí khôi nói có bao nhiêu khinh bỉ.

"Oa nha nha! Ngươi muốn chết!"

Àm!

Một quyền ném ra, hỏa điểm tàn phá tràn ngập, siêu cực nóng độ để Diệp Văn sắc mặt bỗng nhiên biến đổi!

"Không được!"

Thịch!

Diệp Văn cước bộ giẫm một cái, bay nhanh lùi về sau đi ra ngoài, thế nhưng, thiếu nữ giống như giò bọ trong xương giống như đi sát đằng sau Diệp Văn cước bộ.

Bang bang âm!

Chỉ là trong nháy mắt, hai người liền giao thủ hơn trăm dưới.

"Hí!"

Tuy nhiên một hồi, hai người liền tách ra, thanh lệ thiếu nữ một trận nhe răng nhếch miệng, nước mắt ròng ròng, oan ức cùng cực đáng đáp.

"Ngươi cái chết bại hoại, trên người ngươi da làm sao như vậy dày a?"

Diệp Văn bất động thanh sắc đặt tay ở sau lưng, cặp kia tay đã trở nên đỏ bầm cực kỳ, có chút sưng.

Đối với thiếu nữ chất vấn thanh, Diệp Văn lông mày nhảy một cái, không tỏ rõ ý kiến bộ dáng, Long Tượng Giả Diệp Thế đã bị huấn luyện đến thân thể như Giả Diệp cảnh giới.

Coi như là vạn năm huyền quy, ngàn năm Xuyên Sơn Giáp xác đều không có hấn da dày.

"Lão Từ Quý, có người bắt nạt ta!"

Gặp đánh không lại Diệp Văn, thiếu nữ vội vàng gào khóc nói.

Vù ——

Tiếng la khóc truyền ra, chu vi hỏa tinh phân tử nhất thời sôi trào lên, chỉ thấy hư không trở nên vạn vẹo không ngớt, càng là giống biển lửa giống như nhộn nhạo lên tới.

Nhìn ông lão tóc trắng kia đen nhánh sắc mặt, Diệp Văn cảm nhận được một luồng áp lực cực lớn, dùng sức nuốt từng ngụm từng ngụm nước, Diệp Văn nghẹn ngào nói: "Tiền bối, đã lâu không gặp."

Lấy hấn bây giờ thực lực, coi như là võ đạo vương giả hấn cũng không sợ, nhưng đối mặt cái này Bạch Phát Lão Nhân, Diệp Văn trong lòng truyền hình trực tiếp mao.

"Ha ha, là đã lâu không gặp a, tiểu gia hòa, lần trước đem ta tông Đồ gia con cháu đánh như vậy thảm, ngươi cũng là một nhân tài a!"

Từ si ngoài cười nhưng trong không cười đạo, lúc này, nhưng là hoàn toàn không ngoại giới đồn đãi như vậy, là cái Lão Ngoan Đồng.

"Không nên thương tổn Diệp tử!"

Gặp từ si tới gần Diệp Văn, Nhược Bất Ly đứng ra.

"Lão Từ Quý, ta muốn cái kia nữ!"

Thanh lệ thiếu nữ nhảy nhót nhót đứng lên.

"Được! Tiểu Tổ Tông, Lão Từ Quý vậy thì cho ngươi bắt tới!"

"Tiền bối, ngươi sẽ không phải lấy lớn lấn nhỏ chứ?"

"Liền lấy lớn lẫn nhỏ, ngươi có thể sao?"

Nghe từ si lời nói, Diệp Văn mồ hôi lạnh trên trán không ngừng bốc lên, gặp phải như thế một cái già mất nết, Cồn Đào Nhục hấn cũng bế tắc.

"Tiền bối, nếu như gặp phải như thế làm lời nói, xin thứ cho tiểu tử không khách khí!"

"Không khách khí? Ha-Ha, lão phu ngang dọc Vô Thần đại lục mấy trăm năm, vẫn là một lần sau khi nghe bối tiểu tử muốn đối với ta không khách khí!"

Àm! !

Từ si một bước bước ra, giẫm ra từng đạo hỏa diễm lưu quang, lập tức nhấc lên bên eo bầu rượu, uống một hớp rượu nước, sau đó chép miệng một cái, chà chà than thở: "Hào tử!"

"Tiểu tử,

Cũng đừng nói lão phu không cho ngươi cơ hội, chỉ cần ngươi có thể bức lão phu lui ra phía sau một bước, ta cũng không làm khó các ngươi!"

"Lão Tửu Quỷ ngươi đang giả bộ cái gì bức, nhanh đưa tiểu tử này cho đánh chạy!"

Sau đó, Tửu Tam Phong nhe nhe răng, càn rỡ cười to nói: "Ha-Ha, ta muốn đem vợ của ngươi cướp đi!"

Nói, Tửu Tam Phong thân hình loáng một cái, gặp này, Diệp Văn hơi nhượng mảy liền muốn ngăn cản, thế nhưng lúc này, lão già tóc trắng phun ra một ngụm rượu, nhất thời!

Oanh một tiếng vang thật lớn!

Kèn kẹt ca. . .

Hư không thiêu hủy đứng lên, vô số đạo cột lửa từ dưới đất chui ra, ngăn cản Diệp Văn bốn phương tám hướng.

"Ha, Lão Tửu Quỷ làm không sai!"

Tửu Tam Phong bắt lấy tay không tác giả lực lượng Nhược Bất Ly, cười hắc hắc nói: "Tiểu nương tử, ngươi theo ta đi! Ta bảo đảm ngươi ăn ngon mặc đẹp!"

"Phi, ngươi đừng hòng!"

Nhược Bất Ly chán ghét nói.

"Ai ai, ngươi vẫn là không hiểu, khác phái chỉ là mà sống con khi, Đồng Tính mới là chân ái a!"

Tửu Tam Phong nói, bỗng nhiên ôm chặt Nhược Bất Ly, quay về nàng lần môi hôn lên đi tới.

Vù ——

Cùng lúc đó, Diệp Văn chỉ cảm thấy đầu một trận mê muội, nội nó, cái này xem như xảy ra chuyện gì a? Chính mình nàng dâu bị người cho thân?

Có thể vì sao, ta không chút nào thương tâm?

Gặp Nhược Bất Ly bị thanh lệ thiếu nữ mò, thân ánh mắt mê ly, cả người nhũn ra, Diệp Văn xem liền một trận mê tít mắt.

Hai cái tuyệt sắc tiểu mỹ nhân ở làm này thẹn thẹn sự tình, Diệp Văn xem thì có chút ít kích động.

"Khắc khắc, ta nói, ngươi tiểu tử này còn muốn có gọi hay không?"

Từ si mặt xạm lại, hấn cũng biết chính mình bảo bối nữ nhi tuy nhiên vô căn cứ diễm, có thể hình tượng cũng là thanh lệ tuyệt luân, lần này cùng người, nha, không! Là cùng một cái khác tiểu nữ hài hôn môi, đối với một cái khí huyết dồi dào thiếu niên là bao nhiêu cự đại mê hoặc!

"Không đánh."

Diệp Văn khoát tay, một trận nhe răng nhếch miệng.

Gặp Diệp Văn ở nhìn mình chăm chăm, Nhược Bất Ly một chút liền tỉnh lại, vội vàng đẩy ra thanh lệ thiếu nữ, thất kinh nói: "Diệp tử, ta. . ."

"Ta không phải cố ý. . ."

"Là nàng. . ."

"Không sao!"

Gặp Diệp Văn một bộ thương tiếc đáng đáp, Nhược Bất Ly sững sờ, Tầm Tam Phong há hốc mồm.

"Người cái chết biến thái! Ta ở thân vợ của người ai, ta ở đối với người nàng dâu tấy máu tay chân a! Người làm sao không tức giận!"

Diệp Văn hỏi ngược lại: "Ta làm cái gì phải tức giận? Người lại không mang đem, không phải người nam!"

"Oa nha nha! Tức chết ta!"

Thanh lệ thiếu nữ khí nhảy lên.

"Àm!"

Lúc này, đã thấy Diệp Văn hét lớn một tiếng, "Độ không tuyệt đối!"

Oanh long!

Cột lửa lập tức bị Hàn Lưu băng tuyết che lại, Diệp Văn lúc này liền mang theo Nhược Bất Ly chạy như bay đi tới, khả năng là từng tới một lần, cho nên, lúc này Diệp Văn không có gặp phải Cẩm Bay Trần Pháp.

"Lão Tầm Quý, người làm sao đem bọn họ cho thả?!"

Tầm Tam Phong khí ở lão giả tóc trắng trên thân một trận quyền đâm cước đá.

Thế nhưng, tầm si như cũ thờ ơ không động lòng, chỉ là lẩm bẩm nói: "Làm sao có khả năng? Ta đây là Vũ Vương đại thế, Bỉ Ngạn Hoa."

"Từ phi đẳng cấp ở trên ta Vũ Vương đại thế mới có thể bài trừ, bằng không bằng vào ta Cửu Kiếp đỉnh phong Vũ Vương thực lực không người có thể phá!"

"Đại thế bên trên, là lĩnh vực! Chẳng lẽ người này chừng không một cái lĩnh vực?"

"Nhưng không thể!"

"Lĩnh vực chính là thánh nhân hoặc là đại đế trở lên Võ Thần cường giả mới có thể chừng không!"

"Không phải thánh nhân! Không lĩnh vực! Tiểu tử này làm sao có khả năng cảm chắc một cái lĩnh vực!!"

Lão giả tóc trắng nhìn Diệp Văn phương hướng rồi đi, ánh mắt thăm thẳm nói: "Tiểu Tử Tông đừng đánh, chúng ta đi truy bọn họ!"

"Ồ ư! Được! Đuổi theo bọn họ!"

Thanh lệ thiếu nữ lộ ra tà ác nụ cười, "Tiểu nương tử, ta tới! Tắm rửa sạch sẽ chờ ta đi!"

"Oa Cấp Cấp ha. . ."

Tiếng cười dị thường làm người ta sợ hãi, liền tầm si cái này siêu cấp cường giả cũng không khỏi đánh liên tục mấy run lập cập vì rét.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124 :gây như cái que nhân hòa lập tức

Đùng đùng đùng!

Tia lửa văng khắp nơi.

Oanh long!

Lúc này, liền gặp này Xá La Cổ Đế đại đế hòm răng rắc một tiếng, dòi hòm môn, lộ ra màu sắc Hối Minh u ám quang mang.

Giờ khắc này, trắng sáng lên cao, cả tòa Băng Hỏa Đảo trên tuyết động lập tức liền bị nóng rực hỏa diễm cho tan ra.

Vút! !

Không đếm được nham thạch từ biển lửa bộ hạ nổ bung, đá vụn bay loạn, các loại bại lộ ở trong không khí thời điểm, lần nữa một nổ, hình thành một cái hỏa diễm dòng nước.

Không biết qua bao lâu.

"Thời cơ đã đến! Chúng ta vào đi thôi!"

Tác Diêm Vương thân mật quay về ở trước mặt hấn lay động xích sắt nói.

"Kèn kẹt ca. . ."

Xích sắt nhân tính hóa gặt gù, đem Tác Diêm Vương toàn thân đều cho bao bọc vào trong.

Vút! Vút! Vút!

Tùy theo, Tác Diêm Vương sau người những người mặc áo đen kia cũng đều nhảy vào bên trong.

"Đây là đế lĩnh vực sao? Hoặc là do đại đế tuyệt thế thủ đoạn bố trí mà thành kết giới?"

Thiếu niên mặc áo trắng, Kiếm Hùng hai mắt nhú lại.

...

"Xá La Cổ Đế chính là thời kỳ thượng cổ Cửu Đế một trong, có người nói cũng là ở Xá La Cổ Đế này đoạn thời kỳ, Vô Thần tuyệt tích."

"Mà ở Xá La Cổ Đế sau khi, từ nay Vô Thần đại lục liền cũng không còn cấp bậc đại đế cường giả xuất hiện."

Ở một đám Bạch Y Thiếu Nữ bên trong, một vị mang theo màu xám bạc khuyên tai "Công tử ca" trong mắt lập lòe khác hào quang.

"Cổ Đế hòm, không biết sẽ hấp dẫn bao nhiêu Thiên Kiêu tới đây?"

Hoa Như Ý xoay người đối với thôi Bà Bà nói: "Lần này, liền xin nhờ Bà Bà."

"Tiểu thư đa tâm, lần này Lão Thân chắc chắn liều mạng già giúp đỡ tiểu thư."

Một nhóm người lần nữa biến mất không gặp. . .

Cộc cộc đất, một trận tiếng bước chân vang lên.

"Đại sư đến."

Có người cung kính nói.

Chỉ thấy một vị ở ngực mang Ngũ Tinh Đan Đình ông lão tóc đen không có biểu tình gặt gù.

...

"Tiểu nhân hèn hạ cho ta nạp mạng đi!"

Ầm——

Cùng nhau tiếng rống giận dữ bỗng nhiên từ Băng Hỏa Đảo bên dưới vách núi mới truyền ra, ngay tiếp đó, một người thiếu niên ôm ấp người ấy đứng thẳng trên vách núi, đầy mặt cẩn thận sắc, dường như sợ hãi có người muốn đối với mình hạ sát thủ.

"Ồ, người đâu?"

Thiếu niên thấy chung quanh không có một người, nhất thời lộ ra vẻ ngạc nhiên.

"Diệp tử, ngươi mau nhìn nơi đó!"

Lúc này, thiếu niên trong lòng người ấy chỉ vào hư không nói.

"Được! Ồ, đó là cái gì?"

Ánh mắt chạm đến giữa không trung đại đế hòm, Diệp Văn lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, hẳn có thể cảm nhận được bên trong có một sợi đáng sợ năng lượng.

Thành thật mà nói, có thể dễ dàng giết chết chính mình, cái này lập tức để Diệp Văn cả kinh.

Cái này Xá La Cổ Đế hòm thật sự có như thể đáng sợ sao?

"Chủ tử, mau thả ta đi ra!"

Cùng lúc đó, Diệp Văn trong đầu truyền ra một luồng sóng ý niệm.

"Cầu Tể Tử? Ngươi có chuyện gì không?"

"Chủ tử, nói bao nhiêu lần! Không cho phép gọi ta Cầu Tể Tử!"

"Ta gọi Cửu Sur Thiên Tôn, ngươi có thể gọi ta Tiểu Thiên tròi!"

Nó lộ ra cúc hoa giống như nụ cười.

"Được, Cầu Tể Tử!"

Diệp Văn nói.

". . ." Tiểu Thiên tròi.

Vút!

Sau khi, quang mang lóe lên, Diệp Văn đem Cầu Tể Tử từ hệ thống bên trong chứa đựng không gian cho thả ra.

"Oa Cáp Cáp, lão tử rút cuộc đi ra! Thoải mái!"

Tiểu Thiên tròi hai con móng chó cắn eo, đáng đáp thật là hung hăng.

Ầm!

Diệp Văn không chút khách khí ở trên đầu hắn lưu lại liên tiếp bao thịt.

"Chủ tử, làm gì đánh ta?"

Tiểu Thiên rất oan ức, lộ ra vô tội ánh mắt.

"Có việc nói việc!"

Diệp Văn lạnh nhạt nói.

"Cố gắng!" Tiểu Thiên nịnh nọt cười nói: "Chủ tử, ngươi xem cái này quan tài, đây chính là Xá La Cổ Đế hòm!"

Chần chờ một hồi, Tiểu Thiên cẩn thận dè dặt hỏi thăm: "Chủ tử, ngươi làm gì thể nhìn ta như vậy?"

"Ta biết!"

Diệp Văn mặt xạm lại, "Ngươi có thể đừng nói nhảm sao? Nói chính sự! Không phải vậy ta làm thịt ngươi ăn thịt chó!"

Cầu Tể Tử mặt một cái trên trán không tồn tại mồ hôi lạnh, nội tâm âm thầm cô: "Người chủ nhân này quá con bà nó hung tàn! Một lời không hợp muốn ăn trên người ta thịt a!"

"Chủ tử,

Xá La Cổ Đế là thời đại thượng cổ sau cùng xuất hiện một vị đại đế, bên trong không chỉ có bản thân hắn truyền thừa, có người nói còn có thành thần cơ hội ở bên trong này!"

"Cho nên, chủ tử ngươi nhất định phải vào trong a!"

Tiểu Thiên cuồng nhiệt nói, hai mắt liếc nhìn ngôi sao nhỏ.

"Thời đại thượng cổ vị cuối cùng đại đế? Như thế thú vị . ."

Diệp Văn sờ sờ cằm

Mà ở Diệp Văn suy nghĩ đồng thời, Tiểu Thiên bỗng nhiên nhìn thấy Nhược Bất Ly, nhất thời sáng mắt lên! Từ Diệp Văn trên vai, nhảy đến Nhược Bất Ly trong lòng.

Nhược Bất Ly cho rằng Cầu Tề Tử là Diệp Văn tiểu đồng bọn, sợ nó sẽ ngã xuống, liền bản năng tiếp được.

"Chủ Mẫu được!"

Tiểu Thiên rất không biết xấu hổ kêu lên, tròn to con ngươi, bản được mạnh.

Nhược Bất Ly bản tính quái gở, không để ý đến Cầu Tề Tử, chỉ là ngo ngác nhìn Diệp Văn.

Bị người ấy nóng rực ánh mắt nhìn chăm chú, Diệp Văn khẽ ngẩng đầu, bỗng nhiên trông thấy Cầu Tề Tử dựa lưng vào Nhược Bất Ly phình trên ngực, một mặt mừng thầm đáng đáp, nhất thời giận dữ sợ!

"Cầu Tề Tử, ta quyết định vào trong!"

"Này cảm tình tốt. . ."

Tuy nhiên, còn chưa các loại Cầu Tề Tử lời nói xong, nó liền bị Diệp Văn cho ném vào đại đế trong quan tài.

"Chó chết, cút vào cho ta đi!"

Thân thể vừa rời đi mỹ nhân ấm áp ôm ấp, Cầu Tề Tử cũng cảm giác được không ổn, gặp Diệp Văn là đứng chống ngược đứng, liền hiểu được, hấn càng là lộ ra oan ức cùng cực biểu tình.

"Chủ tử, đây là tại sao a!"

Bỗng nhiên cảm nhận được một luồng mãnh liệt hấp lực, nó rít gào lên hô:

"Ta còn có thể trở về!"

Một trận quang mang lóng lánh, Cầu Tề Tử liền không thấy tăm hơi.

"Nàng đâu, chúng ta cùng nhau vào đi thôi!"

Lúc này, Diệp Văn bất động thanh sắc ở Nhược Bất Ly trên ngực nhéo một cái, mới ôm nàng non mềm bờ eo mỉm cười nói.

Diệp Văn mờ ám tự nhiên không gạt được thiếu nữ, Nhược Bất Ly trắng nõn mặt lạnh trên lóe qua một tia ngượng ngùng sắc thái, lập tức liền đem vùi đầu tiến vào Diệp Văn trong lòng, chăm chú ôm Diệp Văn.

Oanh long!

Diệp Văn chân phải giẫm một cái, mang theo Nhược Bất Ly cùng nhau tiến vào Xá La Cổ Đế trong quan tài.

Tuy nhiên, cái này cũng không có kết thúc, theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều người tới Băng Hỏa Đảo trên, càng là tìm tới Xá La Cổ Đế hòm.

Mỗi người nhìn thấy cái này đại đế hòm đều lộ ra vẻ tham lam. . .

Ầm!

Đại địa đánh mạnh biểu đạt run lên, Diệp Văn đứng vững sau khi, chính là cấp tốc quét qua chu vi tràng cảnh, nhất thời ánh mắt ngưng lại ——

Chỉ thấy đây là một mảnh ngói vỡ tường đổ sân bãi, trong không khí tràn ngập, toả ra mùi máu tanh, cùng với không khỏi mùi hôi thối.

Tuy nhiên, lệnh Diệp Văn cảm thấy nghi hoặc là, nơi này tuy nhiên mùi máu tanh nồng nặc làm người làm ác, nhưng là không có nhìn thấy một bộ thi thể.

"Chuyện gì thế này?"

Nghi hoặc sau khi, Diệp Văn hai mắt bỗng nhiên lóe qua một tia tinh mang!

Thiên Lý Nhân! ——

Ở một mảnh xa lạ dẫn theo, không có so Thiên Lý Nhân càng tốt hơn điều tra thủ đoạn!

"Oanh —— "

Phương xa, là một đội thân thể méo mó khúc khúc binh lính, cái này đội binh lính đều cười cao to tuần mã, chỉ là, cái này lập tức không có một chút nào sinh khí, càng là gầy như cái que!

Không chỉ là lập tức! Liên người cũng là như thế! Gầy chỉ còn dư lại da bọc xương!

"Không được, chúng ta đi mau!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125 :không xin lỗi, người chết! Nhận lỗi, người cũng phải chết! !

Rống!

Một người cao lớn lại như thân tre giống như gậy yếu tướng sĩ bỗng nhiên phát ra cùng nhau tiếng gầm gừ, tiếng vang điếc tai nhức óc, một cái miệng bởi vì dùng lực duyên có trực tiếp hướng về hai bên xé mở tới, vẫn kéo dài tới bên tai bên cạnh, lộ ra sắc nhọn răng nanh cùng với cái miệng lớn như chậu máu.

"Rống rống rống ~~~!"

Sau lưng hấn bọn lính cũng gào thét liên tục.

Vút!

Chỉ thấy cầm đầu cái kia tướng sĩ nhắc theo một cái đại trường đao, không chế so với hấn còn nhỏ gấp đôi Sáu Mã, vượt qua đục ngầu khe suối hướng về Diệp Văn bên này xông lại!

Vang âm âm!

Gót sắt thực sự động, chấn động sơn hà.

Bạch!

Lúc này, liên gập này tướng sĩ nhếch miệng nở nụ cười, cười gần đối với Diệp Văn chém ra nhất đao.

"Oanh —— "

Tiếng phá hủy nổ lên.

Diệp Văn nhất thời kêu rên một tiếng, không thể tin tưởng nhìn cái này cầm đầu Thi Bình.

Ở đây sao cự ly gần dưới, Diệp Văn tự nhiên phát hiện cái này thực không phải người sống, là chết đi Thi Bình, không biết tại sao biến thành dáng đáp như vậy.

Kiến trường đao bị Diệp Văn ngăn trở, cầm đầu Thi Bình lộ ra huyết tinh tàn nhẫn ánh mắt.

"Âm Dương Kiếm Pháp!"

Nhưng mà, ở nó vẫn không có cử động thời gian, Diệp Văn nhưng là sử dụng Âm Dương Kiếm Pháp.

Dương Miện!

Vút, cùng nhau nhẹ nhỏ tiếng vang xuất hiện ở tướng sĩ trong tai, tùy theo, ào ào rào, vô số đạo quang tuyến hóa thành nóng rực hòa điểm kiếm quang, ầm ầm đụng vào con này Thi Bình trên thân.

Bang bang ầm!

Trong nháy mắt, con này Thi Bình liền đung vào sau lưng ngựa trên, cường đại trùng kích lực đem đám kia Thi Bình đều cho va vào liềng xiềng.

"Rống —— "

Nghe Thi Bình rống lên một tiếng, Diệp Văn lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, vốn nếu như người bình thường, khẳng định bị hấn chiêu kiếm này giết chết.

Nhưng, đầu kia Thi Bình lại là rất nhanh liền đứng lên, càng không thể tư nghị là, nó dĩ nhiên xoay người bước đi!

Phải biết, Diệp Văn tuy nhiên một kiếp Vũ Tôn, cũng chính là Vũ Tôn nhất trọng thiên, đến vô đạo Tôn Giả bước đi này có thể nói là đi ngược lên trời.

Bởi vì mỗi độ một kiếp là có thể tăng cường một trăm đến một ngàn năm không đợi thọ mệnh!

Mà con này cầm đầu Thi Bình lại chỉ ít là Nhị Kiếp Tông Sư, lấy trên lý thuyết tới xem, hẳn là Diệp Văn chạy trốn, nhưng sự thật cũng không phải như thế, con này thực lực cường hân Thi Bình dĩ nhiên đang cùng Diệp Văn đối với một chiêu sau liền chạy!

"Thi Bình? Cũng đúng, nếu là Thi Bình, như vậy nó khẳng định là kiêng kỵ dương kiếm pháp."

Diệp Văn trầm tư, bỗng nhiên nhìn thấy Nhược Bất Ly vẻ sợ hãi, Diệp Văn xin lỗi nói: "Không rồi, theo ta đi!"

Nhược Bất Ly chỉ là một người bình thường, hiện tại nhìn thấy cái này tướng mạo xấu xí thực lực mạnh mẽ Thi Bình tự nhiên sẽ sợ hãi.

"Ta, ta không sợ."

Nhược Bất Ly nỗ lực trấn định tâm thần.

"Thật?"

Diệp Văn nghi hoặc.

"Có người ở bên người, ta liền không sợ. . ."

Nhược Bất Ly nhỏ giọng nói.

Diệp Văn nghe trong lòng nóng lên, không kìm lòng được ở trắng như tuyết trên trán chuồn chuồn lướt nước giống như hôn một chút, cũng không thềm đề ý thiếu nữ đỏ bừng sắc mặt, lôi kéo Nhược Bất Ly liền chạy tới phía trước tàn phá nghiêm trọng trên tiểu trấn.

Ánh mắt quét qua, Diệp Văn rất nhanh sẽ tìm tới một cái tương đối an toàn Nhà Lầu.

"Không được! Thi nhân tới!"

Ngay ở Diệp Văn muốn phá cửa mà hợp thời đợi, lầu hai một cái nam tử bỗng nhiên hét lớn.

"Thi nhân ở đâu?"

Tuy nhiên một hồi.

Trên lầu hai xuất hiện khá nhiều cái đầu.

Vút ~~~!

Ngay tiếp đó, một mũi tên nhọn từ trên lầu hai phóng tới.

"Không nên động thủ, bọn họ không phải thi nhân!"

Đùng!

Nhất đao trăm đoạn mũi tên, ngay tiếp đó cầm đao Hắc Y Thiếu Nữ từ trên lầu hai nhảy xuống.

"Ngọc tỷ, nguy hiểm mau lên đây!"

Trên lầu mọi người ở hô.

Ngọc tỷ khoát tay, các loại nhìn thấy Diệp Văn hai người sau, mới hô: "Bọn họ không phải thi nhân, mau mở cửa ra!"

"Các người mệnh thật to lớn, mau vào đi thôi!"

Ngọc tỷ đánh giá một chút Nhược Bất Ly, thấy là một cái mỹ lệ phổ thông thiếu nữ, không khỏi mặt lộ vẻ vẻ cổ quái.

Cho tới Diệp Văn? Nàng cũng cho rằng chỉ là một người bình thường mà thôi, bởi vì nàng không có cảm nhận được Diệp Văn trên thân chân khí ba động quỹ tích vận hành.

Nàng nhưng lại không biết Diệp Văn thực lực cao hơn nàng,

Ngọc tỷ tự nhiên không thể ở Diệp Văn có ý ẩn giấu bên dưới biết Diệp Văn tu vi.

"Đừng —— "

Đại môn chậm chậm mở ra, từ bên trong đi ra nhất đại nhóm người, đại bộ phận đều là trẻ trung cường tráng nam tử, chỉ có số rất ít xem ra có hai cái bộ dáng

"Ai nha, mới tới?"

"Đầu, không phải ta nói nguoi, nhưng nhìn một chút người bình thường theo chúng ta làm gì?"

Một cái công lấy cây cung dài nam tử cân nhắc nói, bỗng nhiên, hô hấp thêm xúc, hung hăng nhìn chòng chọc Nhược Bất Ly, thực đầu chỉ là hấn?

Mỗi một người nam đều tham lam nhìn Nhược Bất Ly.

Mà những kia nữ tắc là tức giận bất bình, ghen ghét nhìn Nhược Bất Ly.

Nhìn thấy những này nam lộ ra Dâm Tà ánh sáng, đem Nhược Bất Ly sợ đến sắc mặt trắng bệch, Diệp Văn mi tâm nhất khiêu, giận dữ hét: "Nhìn cái gì vậy? Chưa từng thấy nữ nhân sao?"

Diệp Văn lời nói đột Như Lai, hơn nữa lớn vô cùng thanh, khiến mấy người đều hoảng sợ lờ mờ.

"Mẹ kiếp, lớn như vậy thanh làm gì? Xem nguoi nữ sao? Cũng không phải đưa nàng được!"

Cái kia công lấy cây cung dài nam tử hô lớn, khinh thường nhìn Diệp Văn, nếu như không phải có đầu ở đây, vậy coi như không phải xem đơn giản như vậy đây. . .

Vốn hấn còn không muốn Diệp Văn hai người gia nhập, nhưng hiện tại nhìn thấy như thế xinh đẹp một cô nương, làm sao có thể làm cho nàng chạy mất?

Khà khà. . .

Chính đang ý dâm cây cung dài nam tử bỗng nhiên cảm nhận được không đúng, chỉ cảm thấy cùng nhau băng lãnh ánh mắt nhìn chăm chú hấn, trong lòng phát lạnh, cây cung dài nam tử vô ý thức nắm chặt cung tên, quát to: "Nguoi muốn làm gì?"

Người khác cũng đều chú ý tới Diệp Văn không đúng, dồn dập vây quanh lên, Ngọc tỷ hơi nhướng mày, quát lên: "Làm gì? Các nguoi muốn làm gì?"

"Còn có, ngộ mắc nguoi lời mới vừa nói quá, hướng về vị cô nương này nhận lỗi!"

"Nhận lỗi? Dựa vào cái gì? Hai cái phế nhân!"

"Ta nói xin lỗi! Không được kêu người khác phế vật!"

"Đầu, nguoi đùa thật? Gọi ta hướng về hai người này người bình thường nhận lỗi?"

"Nói đùa gì vậy! Ở cái này thi nhân hoành hành trong tận thế, chúng ta Vũ Tu mới là người mình! Chỉ có chúng ta mới có thể giúp đỡ cho nhau sống sót!"

"Hai bọn họ người bình thường không phải phế nhân lại là cái gì?"

"Há, không đúng! Người nam này mới thật sự là phế vật, tiểu cô nương này mà, lại là có thể để cho chúng ta căng thẳng thời điểm để thở ra để thở ra. . ."

"Ha-Ha!"

"Đừng!"

"Đầu, không cần lo tiểu tử này, chúng ta cho phép bọn họ đi vào, thế nhưng, bọn họ nhất định phải là đoàn đội làm ra cống hiến! Ngộ mắc cho nói không sai. . ."

"Để tiểu cô nương bồi theo chúng ta! Chúng ta liền cho phép bọn họ vào trong, cho bọn họ thức ăn nước uống!"

Một đám người rốt cuộc xé mở giả dối bộ mặt, dữ tợn khả khả cười đến không ngấm miệng lại được, ánh mắt tùy ý ở Nhược Bất Ly bộ ngực, cái mông,

tỉnh trí mặt lạng thượng lưu liền quên về.

"Đủ! Các người không muốn quá phận quá đáng! Nơi này ta mới là đầu! Ta nói quên!"

"Thả bọn họ vào trong!"

Ngọc tỷ nổi giận nói.

Tuy nhiên rất không tình nguyện, nhưng hết cách rồi, nơi này Ngọc tỷ là mạnh nhất một nhóm người một trong, ngộ mặc cho âm thầm cắn răng, "Thúi ba tám, sớm muộn cũng có một ngày "Làm" chết người!"

Nói, hần liền muốn xoay người bước đi.

"Chậm đã!"

"Làm sao? Người là muốn đem người nữ nhân đưa cho ta để thử ra để thử ra sao?"

Ngô mặc cho khinh bỉ cười nói.

Diệp Văn nhưng chỉ là dùng bình tĩnh đến làm người ta trong lòng phát lạnh ngữ khí nói: "Nhận lỗi!"

"Nhận lỗi? Tiểu tử thúi người muốn chết đúng không?"

Ở trong lòng hần, Diệp Văn tuy nhiên là một người bình thường, cũng dám gọi hần nhận lỗi?

"Không xin lỗi, người liền đi chết đi!"

"Còn có, nhận lỗi người cũng phải chết!"

Diệp Văn bỗng nhiên cười gằn một tiếng, lộ ra bạo ngược sắc, cùng với hung tàn đến mức tận cùng ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126 :người không quá là cái 1 kiếp Tôn Giả

Ầm! ! !

Cảm nhận được Diệp Văn trên thân cường đại khí tức, Ngọc tỷ mạnh quát to một tiếng, "Không được! Các người mau lui!"

Ngô mặc cho cũng là sắc mặt trắng bệch, ở trong lòng hần, vẫn cho rằng tiểu tử này đều là một người bình thường, nhưng hiện tại người bình thường này lại tỏa ra còn mạnh mẽ hơn Ngọc tỷ khí tức, hần sợ đến hai chân nhũn ra!

Căn bản là không nhúc nhích!

Ầm——

Đấm ra một quyền, ngộ mặc cho lập tức phun máu tươi tung toé, thân thể ầm ầm ngã xuống đất.

Bang bang ầm!

Ngay tiếp đó, bóng người lẩn nữa loáng một cái, Diệp Văn nhảy vào trong đám người, đem vừa nãy những lối ra đó không kém mọi người bắn cho nằm nhoài!

Tĩnh!

Nhìn Diệp Văn lãnh khốc sắc mặt, mỗi người đều trong lòng phát lạnh, những kia bị đánh người càng là hoảng sợ cực kỳ, bọn họ không nghĩ tới, tuổi tác nhẹ nhàng tiểu tử lại có thể như thế lợi hại!

Sớm biết như thế, bọn họ tuyệt đối sẽ không nói ra nói như vậy a!

Trong lòng bọn hắn hối hận chết.

"Ngọc tỷ, cứu lấy chúng ta, chúng ta còn không muốn chết!"

"Đừng, Ngọc tỷ, chúng ta không muốn chết, chúng ta chỉ nói là vài câu mà thôi, hắn dựa vào cái gì muốn đánh chúng ta!"

"Cũng là! Cũng là! Hắn nữ nhân vừa không có chịu đến cái gì thực chất tính thương tổn!"

"Muốn nói ngô mặc cho chết chưa hết tội, ai kêu hắn bán cung bán vị tiểu huynh đệ này! Nhưng chúng ta đây! Chúng ta chẳng qua là nói vài câu mà thôi!"

Bị Diệp Văn đánh hơn người đều la to.

Ngọc tỷ sắc mặt cũng khó nhìn, chất vấn: "Ngươi quá đi! Ngô mặc cho cũng không phải cố ý muốn bán cung bán ngươi! Hơn nữa ngươi cũng chưa chết!"

"Ngươi làm sao có thể giết hắn!"

"Hắn sỉ nhục nữ nhân ta!"

"Nữ nhân ta sở dĩ không có chuyện gì, đó là thực lực của hắn không bằng ta! Cũng không bằng ngươi! Cho nên mới không có làm!"

"Cãi chày cãi cối!"

Ngọc tỷ hét lớn: "Cái này không đều là còn không chuyện phát sinh sao!"

"Ta chỉ là để phòng tình huống bất chợt!"

Diệp Văn thần sắc hờ hững, "Vô Thần đại lục, mạnh được yếu thua, ngươi dám nói ngươi chưa từng giết một người?"

"Ngươi Thái Chân!"

"Ngươi. . ."

Tuy nhiên cảm thấy Diệp Văn là nói vớ nói vẩn, có thể nàng vẫn đứng là tìm không ra nói cái gì tới phản bác Diệp Văn.

"Àm!"

Lúc này, đại địa một trận run rẩy, chỉ thấy một đám đội ngũ từ phương xa chạy tới, khiến người ta kinh hãi là, sau lưng bọn họ còn có mệnh mông vô bờ thi nhân!

"Rống ~!"

Trên người mặc khải giáp Thi Binh tướng sĩ, cùng phỏ thông thi nhân cùng với chết đi Vô Đạo Cao Thủ hỗn tạp cùng một chỗ, tạo thành không đếm được Thi Hải.

"Chạy mau! Nơi đó có một cái kết giới!"

Phương xa trong đám người, một cái áo trắng công tử bỗng nhiên hét lớn, tùy theo, một đám người đều hướng về Ngọc tỷ nơi này trong tử lâu chạy tới.

Nhìn này giống như hải dương vậy thi nhân, Ngọc tỷ nhất thời ngơ ngác biến sắc, hét lớn: "Hai ngươi còn không mau đi vào! Nơi này có trận pháp có thể ngăn trở Thi Triều!"

Nghe nói, Diệp Văn sững sờ, không nghĩ tới cái này Ngọc tỷ như thế thiện tâm, chính mình chính là giết nàng người a, tuy nhiên, nhìn vô biên vô hạn thi nhân, Diệp Văn cũng không dám kéo dài, mang theo Nhược Bất Ly đi vào trong tử lâu.

"Đừng đóng cửa! Chờ chúng ta một chút!"

Phương xa đội ngũ đều điên cuồng hò hét nói.

"Rống! !!"

Cùng lúc đó, liền gặp một con hai tầng lầu giống như cao to Thi Binh nổi giận gầm lên một tiếng, hướng về phía trước đuổi theo.

"Triều Tịch trận!"

Chỉ thấy Ngọc tỷ không chút do dự lấy ra một khối trận pháp lệnh bài.

Àm!

Trong phút chốc, cùng nhau thủy triều quay về Thi Hải và chạm mà đi, phốc phốc phốc, khá nhiều thi nhân đều bị Triều Tịch nghiền ép mà chết, giờ khắc này, đám người kia cũng đến đến trong tử lâu.

"Rốt cuộc được!"

Ngọc tỷ buông lỏng một hơi.

"Rống!"

Thế nhưng, bọn họ không có chú ý tới, con kia cao to Thi Tướng mạnh đuổi ra hai tay, đen nhánh móng vuốt lập loè một đoàn u quang!

"Mau vào đi!"

Bá, ở cái này bước ngoặt nguy hiểm, Diệp Văn rít gào một tiếng, giờ lên Huyền Vũ Thuần.

Àm! ! !

Cùng nhau kinh thiên động địa như sấm rền nổ vang thanh đột Như Lai, khiến cho rất nhiều người hướng về con kia Thi Tướng nhìn lại, nhất thời, mỗi người sắc mặt đều trở nên tái nhợt đứng lên!

Bởi vì đó là Ngũ Giai Thi Tướng!

Àm! ——

Sau một đòn,

Diệp Văn miệng mũi đều bị rung ra máu tươi đi ra.

"Mau trở lại!"

Ngọc tỷ cũng thấy rõ Diệp Văn thân ảnh, bị tình cảnh này chấn động đến, Diệp Văn dĩ nhiên vì các nàng, mà cùng con kia cường đại Thi Tướng chống cự?

"Vút!"

Truy Phong Kiếm Pháp!

Loé lên một cái, Diệp Văn đánh vỡ khá nhiều thi nhân, thân hình hóa thành Vô Hình Kiếm quang lần nữa đến đến trong tử lâu.

"Diệp tử. . ."

Nhược Bất Ly bỏ nhào đến Diệp Văn trong lòng, nàng sợ hãi! Nàng vừa nãy thật sợ hãi Diệp Văn sẽ vĩnh viễn không về được!

"Không có chuyện gì. . ."

Diệp Văn vuốt nàng tóc.

"Lão hủ tấn dài tư cảm ơn đạo hữu ân cứu mạng!"

Đúng vào lúc này, một vị ở ngực đeo Ngũ Tinh Đan Đình ông lão tóc đen đi ra, cung kính quay về Diệp Văn thi lễ.

"Cảm ơn đạo hữu ân cứu mạng!"

Ông lão tóc đen một đám người sau lưng cũng đều hô.

"Không ngại, không sao cả! Việc nhỏ mà thôi!"

Diệp Văn khoát tay, mỉm cười nói, hẳn luôn luôn là người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người, cứu bọn họ cũng là bởi vì đồng tộc, không muốn để cho bọn họ chết ở Thi Tướng trong tay.

"Thiệt, đương nhiên là việc nhỏ! Ta nếu là có trong tay người thuận bài, tự nhiên cũng có thể là mọi người ngăn cản con kia Thi Tướng!"

Vị kia áo trắng công tử khinh thường cười nói, nhìn Nhược Bất Ly Linh Lung đáng người, lóe qua một tia khó hiểu Dâm Tà ánh sáng.

"Nàng chân thật là đẹp mắt, vừa trắng vừa dài!"

Nhìn Nhược Bất Ly quần dài dưới bắp chân, áo trắng công tử liếm liếm khô ráo làn môi, nội tâm thầm nói.

"Thiệu Khang, không được vô lễ!"

Ở áo trắng công tử bên cạnh, một vị trung niên nam tử quát, phía sau bọn họ cũng có khá nhiều Bạch Y Nhân, nam khí chất bồng bênh, nữ thánh khiết cực kỳ.

Hiển nhiên, là mặt khác một nhóm thế lực.

"Bạch nhãn lang!"

Diệp Văn không chút khách khí lôi kéo Nhược Bất Ly đi tới trên một cái bàn.

Trung niên nam tử nhìn thấy một màn này, trong mắt mơ hồ lóe qua một tia phẫn nộ.

"Lớn mặt! Phụ thân ta chính là Tứ Kiếp Tông Sư! Trận pháp tứ giai đỉnh phong trận đạo Tông Sư!"

"Ngươi dám chửi phụ thân ta là bạch nhãn lang?"

Thiệu Khang nhất thời giận dữ nói.

"Ngu ngốc, ta mắng bạch nhãn lang là ngươi! Ngươi không có nghe rõ sao!"

"Đủ!"

Thiệu Đông Dương một bước bước ra, Tứ Kiếp Tông Sư khí thế bức bách mà ra.

"Tiểu tử!"

Giờ khắc này, ông lão tóc đen nhẹ giọng nói.

"Oanh long!"

Một cái cảm đao thiếu niên linh mệnh mà ra, đứng thẳng ở thiệu Đông Dương trước mặt, hẳn là một kiếp Tông Sư, là Diệp Văn chống cự thiệu Đông Dương khí thế áp bách.

"Ầm——"

Vô hình khí thế đầu một chút, chỉ thấy thiệu Đông Dương lui một bước, mà này cảm đao thiếu niên nhưng là lui tứ bộ!

Tê, chấn động!

Một vị một kiếp Tông Sư dĩ nhiên ngăn trở Tứ Kiếp Tông Sư khí thế áp bách? Thực sự là khó mà tin nổi a!

Thiệu Đông Dương sau người Bạch Y Thiếu Nữ nhóm trong đôi mắt đẹp dị dạng hào quang lóe ra không ngừng, ngượng ngùng nhìn này cảm đao thiếu niên.

Chỉ có như vậy thiếu niên thiên kiều mới xứng là các nàng hôn phu!

Thiệu Khang gặp này, lại sẽ ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm cảm đao thiếu niên!

Đáng chết! Dĩ nhiên câu dẫn hấn sư tỷ các sư muội! Không thể tha thứ a!

"Đây là vì sao?"

Thiệu Đông Dương khó chịu hỏi thăm: "Hấn nhục nhả con trai của ta, ta giáo huấn hấn một chút không quá phận chứ? Đại sư vì sao phải ngăn trở ta?"

Lão giả lắc đầu cười cười, dường như khinh thường nói chuyện cùng hấn.

"Ai, ngươi chắn trước mặt của ta làm gì? Ngươi đây là làm điều thừa, ta không sợ hấn!"

Diệp Văn lười biếng nói.

"Một kiếp Tôn Giả dĩ nhiên nói không sợ Tứ Kiếp Tông Sư? Ngươi thật là thích nói giỡn!"

Cầm đao thiếu niên, Đỗ Hành khinh bỉ cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127 :ai quỳ? Ai là cận bã?

"Ngươi có tin hay không chỉ bằng ta cái này một kiếp Tôn Giả liền có thể đem ngươi giết chết?"

Đối với Đỗ Hành khinh bỉ, Diệp Văn có vẻ rất bình tĩnh, ngữ khí hờ hững nói.

"Giết ta?"

Nghe nói, Đỗ Hành giữa hai lông mày lóe qua một tia bạo ngược sắc, "Ha-Ha! Thực sự là chuyện cười! Một mình ngươi một kiếp Tôn Giả dĩ nhiên nói có thể giết chết ta? Ta chính là Võ Đạo Tông Sư! Ngươi dựa vào cái gì? Có tư cách gì?"

"Ta xem đầu óc ngươi là không quá bình thường! Đến cần chữa trị một chữa trị!"

"Ta chấp ngươi một tay, có dám cùng ta sinh tử chiến? !"

"Câm miệng!"

Lúc này, tấn dài tư phần nộ quát: "Hưởng về vị đạo hữu này nhận lỗi!"

"Đại sư!"

Đỗ Hành nhất thời biến sắc, "Đại sư, ta thay hấn chắn vị tông sư này khí thế áp bách, có thể nói là đã bồi hoàn hấn vì chúng ta ngăn cản Thi Tướng ân tình, vì sao còn muốn ta nói khiếm?"

"Hấn tuy nhiên là cái nhỏ nhỏ một kiếp Tôn Giả!"

Đúng vậy!

Mọi người cũng cảm thấy khó mà tin nổi, để Tông Sư hưởng về Tôn Giả nhận lỗi? Nói giỡn cũng không phải như thế mở a!

"Ta nói, ngươi trợ giúp ở trong mắt ta không đáng giá nhắc tới!"

Một bên, Diệp Văn thông thả nói.

"Xi —— "

Ngay ở Diệp Văn dứt lời thời gian, những Bạch Y Thiếu Nữ đó nhóm đều lộ ra trào phúng ý cười, thiếu niên này thực sự là không biết trời cao đất rộng, hoặc là cho rằng đạt tới Tôn Giả là có thể không coi ai ra gì đúng không?

Các nàng sư thúc thiếu Đông Dương nếu như ra tay toàn lực, coi như là Cửu Kiếp đỉnh phong Võ Đạo Tông Sư cũng có thể nhốt lại! Hưởng chi ngươi cái nhỏ nhỏ một kiếp Tôn Giả?

Các thiếu nữ đều lộ ra chẳng thêm ngó tới nụ cười, lập tức, một cái diện mạng lụa mỏng Bạch Y Thiếu Nữ đứng ra, đối với Diệp Văn ra lệnh: "Hưởng về vị công tử này nhận lỗi!"

Nàng chỉ vào Đỗ Hành nói, trong lòng nàng, đây là một cái chuyện đương nhiên sự tình, nàng là các nàng tông môn một mỹ nhân, trong ngày thường không biết có bao nhiêu người muốn cùng nàng tiếp lời.

Thế nhưng, nàng chim đều mặc xác bọn họ, phải biết những có thể đó không thiếu bảy đến Cửu Kiếp cao cấp Tôn Giả!

Bây giờ đối với cái này một kiếp Tôn Giả nói chuyện, thuần túy là cho Đỗ Hành mặt mũi!

Nàng có thể đối với thiếu niên này nói chuyện, thực sự là người này thiên đại phúc khí!

Không thể không nói, nữ nhân này xác thực rất đẹp, cao quý ngạo mạn, lệnh nam nhân hận không thể đem cô gái này đặt ở dưới thân, hung hăng chà đạp một phen.

Thế nhưng Diệp Văn là ai?

Càng không cần phải nói, Nhưộc Bất Ly tướng mạo còn cao hơn nàng!

Hơn nữa, coi như ngươi là thiên hạ một mỹ nhân, hắn Diệp Văn nhất định phải chim nàng sao? Huống hồ, nữ tử này còn không phải! Hơn nữa cô gái này ngạo mạn, khiến Diệp Văn trong lòng càng chán ghét.

"Ngươi là cái thứ gì? Cũng xứng ra lệnh cho ta? Đừng tưởng rằng có mấy phần sắc đẹp, là có thể tùy tiện sai khiến người! Ở trong mắt ta, ngươi đều không xứng với vợ ta một cái đầu ngón chân!"

Àm!

Lâm Nhưộc phi nghe nói, sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt.

Diệp Văn lời nói, cũng làm cho những áo trắng đỏ nam tử đều lộ ra phần nộ thần sắc, vậy cũng là Lâm Nhưộc phi! Bọn họ trời tháng trận tông một mỹ nhân!

Tiểu tử này. . . Dám nói bọn họ sư muội không sánh được người khác một cái đầu ngón chân? Cái đệt!

Tuy nhiên nữ nhân ngươi cũng xác thực rất đẹp, có thể ngươi căn bản là chưa từng thấy Lâm sư muội tướng mạo! Ngươi dựa vào cái gì nói như vậy!

Những áo trắng đỏ nam tử đều nộ, tùy theo, một cái Vũ Tôn đình phong thanh niên dày đặc nói: "Tiểu quý, quý xuống cho ta sư muội nhận lỗi! Ta có thể cho ngươi thông khoái!"

"Chà chà. . ."

Diệp Văn lắc đầu thờ dài nói: "Các ngươi dường như quên một chuyện! Ta có thể ngăn cản Ngũ Giai Thi Tướng, vẫn chưa thể giết chết một mình ngươi chỉ là Vũ Tôn đình phong?"

"Coi như tiểu tử kia là một kiếp Tông Sư cũng không bị ta để vào mắt! Ngươi? Không thực lực là mỹ nữ ra mặt vẫn là lẩn xa điếm đi!"

Diệp Văn không chút khách khí nói.

"Tê, tiểu tử này là ta gặp qua lớn nhất hung hăng một vị Tôn Giả!"

"Hừm, không sai, rõ ràng chỉ là một kiếp, mà Cao Sư Huynh nhưng là Tôn Giả đình phong, hắn dám khiêu khích Cao Sư Huynh, lần này muốn chết cũng khó!"

"Cũng là, cho rằng dựa vào Nguyên Khí có thể ngăn cản Ngũ Giai Thi Tướng, liền thật cho rằng có thể cùng võ đạo vương giả chống lại? Dễ dàng giết chết Tôn Giả cùng Tông Sư?"

Trời tháng trận Tông Nhân đều cười hắc hắc nói.

Mà Lâm Nhưộc phi các loại cô nương xinh đẹp nhóm cũng cho rằng Diệp Văn là tự tìm đường chết.

"Lâm sư muội, ngươi đừng lo lắng, Cao Sư Huynh sẽ giúp ngươi hả giận!"

"Cũng là, ạch, vị kia tiểu tử sư huynh, Lâm sư muội vì ngươi ra mặt, ngươi chẳng lẽ không nên hướng về Lâm sư muội cảm ơn sao?"

"Không nên nói lung tung, tiểu tử sư huynh chính là Võ Đạo Tông Sư, căn bản là không sợ này tự đại gia hỏa!"

Lâm Nhưộc phi đối với Đỗ Hành lộ ra e thẹn biểu hiện.

Tuy nhiên không có nhìn thấy thiếu nữ khuynh thành dung nhan, nhưng Đỗ Hành nhìn ra được, bằng thiếu nữ này đáng người nhất định là cô gái đẹp, liền, Đỗ Hành ôm quyền nói cảm ơn: "Tuy nói, ta có thể dễ dàng giết chết tiểu tử kia, nhưng hay là muốn tạ ơn cô nương. . ."

"Cái này ngọc, bức từ định!"

Thiệu Khang cùng xem ngu ngốc giống nhìn Diệp Văn, rõ ràng chỉ là một kiếp Tôn Giả liền dám khiêu khích Tông Sư cùng với đình phong Tôn Giả, thực sự là hoạt thiếu kiên nhẫn!

Bỗng nhiên ——

Thiệu Khang nhìn thấy thềm mền sư muội càng cùng một cái nam tử xa lạ nói chuyện thật vui, trên mặt biểu hiện nhất thời hãy cùng ăn cứ giống như vậy,

cực kỳ khó coi.

Trong nhất thời, hận không thể Diệp Văn Vũ thần phụ thể đại sát rất giết, đem này Đỗ Hành giết chết!

...

Ở mọi người nghị luận đồng thời, Cao Sur Huỳnh sầm mặt lại lại trầm, mẹ, tiểu tử thói nguoi không hung hăng sẽ chết a! Như thế cần rồi!

Ta chính là Vũ Tôn đình phong, nguoi không quá là một kiếp Tôn Giả! Nguoi đến từ đâu tới khi!

"Nguoi chết chắc!"

Cao Sur Huỳnh Cuồng Nộ, quát lớn nói: "Hỗ pháo Sát Trận!"

Rống!

Mãnh Hỗ Gầm tiếng vang hoàn toàn mà lên, liền gặp Cao Sur Huỳnh hai tay đã mang theo một cây cái ngắn cò xí, những này cò xí đều không ngoại lệ đều thêu một con mãnh hổ!

"Hỗ pháo Sát Trận? Cao Sur Huỳnh dĩ nhiên sử dụng hỗ pháo Sát Trận? Xong! Tiểu tử kia xong đời!"

"Hỗ pháo Sát Trận chính là tam giai đình phong Sát Trận, uy lực không thể khinh thường, coi như là một kiếp Tông Sur cũng không phải như vậy dễ dàng có khả năng kháng trụ!"

"Tất nhiên, lần trước Cao Sur Huỳnh dùng hỗ pháo Sát Trận đánh ta rất thảm! Phải biết, ta chính là Nhị Kiếp Tôn Giả!"

"Thiết, Nhị Kiếp Tôn Giả không nổi sao? Ta chính là Thất Kiếp Tôn Giả! Ở Cao Sur Huỳnh trước mặt cũng đến quỳ, các nguoi những này cặn bã vậy còn không là càng thảm hại hơn!"

"Sur huynh nói giỡn, ta là nói cái kia một kiếp tiểu tử như thế hung hăng thật không được! Dù sao, ta Nhị Kiếp đều không hấn như vậy cần rồi!"

Người nói chuyện, vung tóc dài, tự nhận là rất tuấn tú bộ dáng.

"Hỗ pháo Sát Trận?"

Nhìn thấy từng con từng con mãnh hổ giống như như đạn pháo đập vào mà tới, Diệp Văn hiện ra một vết nụ cười dữ tợn.

Ngay sau đó ——

Rống! !

Diệp Văn mạnh cái miệng! So hỗ pháo Sát Trận càng thêm lớn tiếng rít gào nổ lên!

Vù!

Liền gặp mấy người trở nên đầu hoa mắt choáng, lại bình tĩnh lại khi đến đội, do hỗ pháo Sát Trận tạo thành mãnh hổ đều bị chấn động phá thành mảnh nhỏ! Hoàn toàn biến mất không còn tăm hơi!

Phù phù ——

Lập tức, bọn họ liền nhìn thấy Cao Sur Huỳnh hai đầu gối đột nhiên trở nên vô lực, lập tức bại liệt giống như quỳ xuống!

Điều này là bởi vì, những mãnh hổ đó không phải là huyền tượng, mà chính là chân thực tồn tại!

Nếu muốn bố trí hoàn thành hỗ pháo Sát Trận, chỉ ít cần tam giai sơ kỳ mãnh hổ hung thú thần hồn, nhưng hiện tại nát! Toàn bộ hung thú đều bị Diệp Văn gào vỡ!

"Xong, xong!"

Cao Sur Huỳnh khóc lớn tiếng hô, cả người trở nên thất hồn lạc phách.

Chương 128 : âm mưu

Nhìn Cao Sur Huỳnh ở này quỳ gào khóc, rất nhiều người đều hai mặt nhìn nhau, đều là không thể tiếp thu, cường đại như vậy Sát Trận lại có thể liên như thế bị phá?

Hơn nữa, càng ghê tởm là, chỉ là bị tiểu tử này cho rống phá?

Ngạch nhỏ thân a, tiểu tử này xác định là một cái một kiếp Tôn Giả? Mà không phải Tông Sư? Vương giả?

Đám người xung quanh sắc mặt một trận biến hóa, rất nhiều người đều rút lui ra vài bộ, không dám tới gần Diệp Văn.

Hồng một tiếng lực lượng dĩ nhiên phá tan tam giai đỉnh phong hỏa pháo Sát Trận, e sợ không có Tông Sư căn bản là không ngăn được hắn đi! Không, Tông Sư có lẽ cũng không thể bằng vào hồng một tiếng lực lượng giết chết hỏa pháo Sát Trận!

Tiểu tử này thực sự là một kiếp Tôn Giả sao?

Vừa nghĩ như thế, người chung quanh ánh mắt mơ hồ trở nên cổ quái đứng lên, tiểu tử này tuyệt đối không phải một kiếp Tôn Giả! Nhất định không phải!

Tầm thường một kiếp Tôn Giả con bà nó nào có mạnh như vậy! Coi như là thiên kiêu chiến đấu lực cũng không thể càn Bất Kiếp!

Cái này con bà nó quá khủng bố!

Trời thảng trận Tông Nhân dồn dập hạ định nghĩa, may là chưa từng có sớm là Lâm Nhược phi ra mặt, vốn bọn họ cho rằng giết chết Diệp Văn chỉ là chút lòng thành, không nghĩ tới a. . .

Cái này một kiếp Tôn Giả dĩ nhiên đem Cao Sur Huỳnh đều cho được!

Đệt! ! !

Cửu Kiếp đỉnh phong Tôn Giả đều bị đánh thảm như vậy, như vậy bọn họ đây? Quả nhiên a! Hồng Nhan Họa Thủy, cổ nhân không lừa được ta vậy!

Không ngừng trời thảng trận Tông Nhân lập tức, liền ngay cả Đỗ Hành cũng là híp lại hai mắt, trong mắt hàn quang lóe ra.

Nhìn thấy những người này biến hóa sắc mặt, Diệp Văn cũng nhìn ra, bọn họ là hiểu lầm!

Diệp Văn có khả năng bằng vào rống lên một tiếng phá tan hỏa pháo Sát Trận, này thuần túy là bởi vì Bạch Hổ đấu phách nguyên nhân!

Bạch Hổ chính là thượng cổ tứ đại thần thú, cùng thanh long, Chu Tước, Huyền Vũ đặt ngang hàng.

Hơn nữa, Bạch Hổ người sát phạt, này hồng một tiếng chính là ẩn chứa Bạch Hổ Vô Tận Sát Khí ở bên trong, tự nhiên, phá tan hỏa pháo Sát Trận cũng sẽ không tại thoại hạ!

Dù sao, nói cứng đứng lên lời nói, Bạch Hổ chính là những mãnh hổ đó lão tổ tông!

"Trời ạ, đây là làm sao?"

Lúc này, cùng nhau tiếng hét lớn vang lên.

Vốn bầu không khí là so sánh trầm trọng, rất có áp lực.

Tiếng quát này vừa vận hóa giải mọi người lúng túng, bởi vì từ trước mắt tới xem, Diệp Văn cũng không phải một cái dễ chọc người, thiệu Đông Dương các loại cũng không muốn ở Thi Triều vây quanh tình huống cùng một kẻ hung ác cứng đối cứng.

Tự nhiên, Đỗ Hành cũng là như thế.

Liền, mọi người đều nhìn chăm chăm người kia quan sát, chỉ là tùy ý mọi người tìm rất lâu đều không có tìm được.

"Trời ạ! Các ngươi đây là ở xem cái gì a? Trời ạ!"

Thịch thịch thịch!

Một trận tiếng bước chân đột ngột vang lên, mà mọi người cũng là rốt cuộc nhìn thấy người đến, chỉ thấy đây là một đứa con nít lớn nhỏ bốn mươi năm

mười tuổi trung niên nam tử, lưu cái đầu trọc.

"Cái này, đây là. . . ?"

Tất cả mọi người xem há hốc mồm, bao quát Diệp Văn cũng là như thế.

Đây là cái gì quý?

Mọi người thầm nói.

Chỉ nghe Ngọc tỷ lúng túng tăng hắng một cái, nói: "Đây là ta tam thúc, Ngọc tam gia."

"Tam gia?"

Thiệu Khang nhất thời cười nhạo nói: "Bằng cái này Tiểu Ái Tử cũng xứng chúng ta gọi hần tam gia?"

Nghe nói, Ngọc tỷ trong giọng nói mang chút tức giận, nói: "Mời các người tôn trọng ta tam thúc!"

"Turu lâu này là ta tam thúc!"

"Đúng, turu lâu này là ta! Ngọc ngọc tốt cháu gái, hần mắng ta Ái Tử! Người mau đưa hần cho đuổi ra ngoài!"

"Trời ạ, dám mắng ta Ái Tử!"

Ngọc tam gia giận tím mặt.

Nghe đến đó, Thiệu Khang sắc mặt lập tức liền biến, "Người dám?"

"Không phải có dám hay không vấn đề, là ta có muốn hay không làm! Người tốt nhất chó ép ta! Không nên gọi ta tam thúc Ái Tử!"

Ngọc ngọc lấy ra Triều Tịch trận lệnh bài, vù, chỉ thấy mặt trên lập lòe một trận quang mang, trong hư không nhất thời liền ngưng tụ ra một con do nước biến biến ảo mà thành đại thủ!

"Xin mời cô nương thủ hạ lưu tình!"

Thiệu Đông Dương cảm nhận được bên trong cường đại uy thế, sắc mặt sát na trắng bệch, lúc này nói.

"Lần sau không được!"

Ngọc ngọc hừ lạnh một tiếng, tình cảnh này bị mọi người nhìn thấy, rất nhiều người trong lòng nhảy một cái, bởi vì vừa nãy bàn tay lớn kia thật đáng sợ!

Tuyệt đối là Ngũ Giai lấy thượng cấp đừng trận pháp!

"Mẹ nó!"

Ngọc tam gia dương dương tự đắc bắt chéo hai chân.

Trong nhất thời, mọi người đều trở nên trầm mặc, bỗng nhiên ——

"Các người nơi này có hay không ăn? Ta thật đói!"

Đây là mới vừa rồi cùng trời thảng trận tông cùng với tấn dài tư cùng nhau đi vào một tên Vũ Tu, hần có Vũ Sư viên mãn tu vi.

"Đói? Một người vẫn là một tên Vũ Tu!"

Thiệu Khang lần nữa miệng tiện nói, để thiệu Đông Dương sắc mặt đều đem đen tối, chỉ là, Thiệu Khang vừa nói xong, bụng hần liền phát ra một trận cô lỗ lỗ tiếng kêu!

"Khà khà khà!"

Người võ sư kia viên mãn cười lạnh không ngừng, để Thiệu Khang sắc mặt trưởng đỏ bừng, sau cùng thẹn quá hóa giận nói: "Cười cái gì cười?"

"Có tin ta hay không làm thịt người!"

"Thật lớn uy phong a!"

Vừa nãy tiểu tử này đối với mình châm chọc khiêu khích, hiện tại Diệp Văn lập tức phản trào phúng.

Thiệu Khang đối với người võ sư kia dám hung hăng, giờ khắc này nhưng cũng không dám lại đối với Diệp Văn can rở, trừ phi hắn là thật không muốn sống!

"Trời ạ, Nương Tử nơi này!"

Cùng lúc đó, Ngọc tam gia hô, lập tức liền gặp một cái ngoài ba mươi phụ nhân bước con mèo bộ, mềm mại đi tới.

"Ừng ục ~ "

Thiệu Khang nhìn thấy phụ nhân này, nhất thời nơi khoe miệng liền chảy ra ngụm nước, lập tức tham lam nhìn phụ nhân sau lưng tròn trịa vênh cao cái mông.

"Đúng giờ! Thật con bà nó đúng giờ! Ta nhất định phải đạt được nàng!"

Đối với Thiệu Khang mà nói, người mỹ phụ này mê hoặc so Lâm Nhược phi cùng với Nhược Bất Ly mê hoặc còn muốn lớn hơn, dù sao, vào tuổi của hắn, thành thực lại tràn đầy phong tình vũ mị xinh đẹp thiếu phụ mới là hắn lớn nhất hướng tới ý dâm đối tượng.

"Ai ya, tiểu nương tử này thật đáng tiếc. . ."

"Hừm, dĩ nhiên gả cho một người như vậy!"

"Thực sự là một đóa hoa nhài cấm bãi cắt trâu a!"

Người chung quanh tuy nhiên không dám nói rõ, nhưng mỗi người đều rõ ràng biết, nói cũng là Ngọc tam gia.

Cái tên này, miệng đầy "Ta ngày" thô tục, hơn nữa vừa lùn vừa xấu, làm sao phối hợp như thế một cái giống như chín mọng đào mật giống như phụ nhân?

Đáng tiếc a!

Tuy nhiên, đồ háo sắc vẫn là không dám tùy ý làm bậy, dù sao, đây là người ta địa bàn, nếu như trêu đến người khác không cao hứng, ném ra ngoài này thì nhân thật là nhiều oan?

Này vũ mị thành thực xinh đẹp thiếu phụ nghe người chung quanh tiếng bàn luận, trên mặt biểu hiện không khỏi trở nên ai oán đứng lên, toát ra một tia hối tiếc sắc.

"Nhớ ta Ấu Nương cũng là xinh đẹp như hoa, làm sao gả cho một người như vậy!"

Trong lòng nàng buồn khổ, đi tới đi tới, bỗng nhiên chính giữa, liền sững sờ.

"Thiếu niên này thật tuấn a!"

Ấu Nương lén lút nhìn Diệp Văn, diện như hoa đào, lộ ra một tia xuân sắc.

Ngọc ngọc nghe người chung quanh tiếng bàn luận, trong lòng hối hận cứu bọn họ, sớm biết là này dạng mấy người, không bằng không cứu!

Có thể đã muộn, cũng may là Ngọc tam gia là người bình thường, không nghe thấy những Vũ Tu đó thanh âm đàm thoại.

Không phải vậy, cần phải tức điên không thể!

Nhưng mà, lúc này, ngọc ngọc liền nhìn thấy nàng Tam Thâm ở nhìn lên Diệp Văn, nhất thời liền ngậm bực đứng lên.

"Tam Thâm, ngươi đã là ta nhóm người nhà họ Ngọc, kính xin chú ý một chút!"

Ấu Nương nghe ngọc ngọc truyền âm thanh nhất thời liền trở nên trầm mặc.

. . .

Theo thời gian trôi qua đã đến ban đêm.

Nhìn Nhược Bất Ly đã ngủ say, Diệp Văn lộ ra vẻ mỉm cười, đang chuẩn bị tĩnh tọa luyện công, đột nhiên, truyền tới một tràng tiếng gõ cửa!

"Là người?"

Mở cửa, thấy là này vũ mị thiếu phụ, Diệp Văn bị kinh ngạc, không hiểu nàng muốn làm gì.

"Người đi theo ta, ta có kính hỉ cho người."

Thiếu phụ lôi kéo Diệp Văn tay liền hướng trong phòng nàng chạy, Diệp Văn một trận do dự, tùy theo cho phép do nàng lôi kéo, phụ nhân này tuy xinh

đẹp có thể chỉ là một người bình thường

Diệp Văn cũng không sợ nằng động cái gì ý đồ xấu.

Đùng ——

Ấu Nương đóng chặt cửa lại, chỉ vào thức ăn trên bàn, ôn hòa hỏi thăm "Ngươi còn không ăn đi?"

Nói, Ấu Nương liếm liếm đồ tươi làn môi, tùy ý nhìn Diệp Văn khuôn mặt, ánh mắt mê ly, tùy theo cảm quần áo đều toàn bộ thoát!

"Ngươi muốn làm gì?"

Diệp Văn kinh ngạc đến ngây người.

"Ngươi hiện tại rất đói chứ? Chỉ cần ngươi cùng ta được, nơi này rượu và thức ăn ngươi tùy ý ăn, hơn nữa muốn bao nhiêu có bấy nhiêu."

Ấu Nương dùng mê hoặc ngữ khí nói, đột nhiên trắng nõn non mềm tay nhỏ sờ về phía Diệp Văn đùi quần, sau đó quay về Diệp Văn làn môi thân đến.

"Hí."

Muốn hại bị tập kích, Diệp Văn hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó liền phản nộ!

"Ta tuy nhiên không ăn, nhưng ta không đói bụng! Cho nên, không cần ngươi rượu và thức ăn!"

Diệp Văn cắn răng nói, nơi này tuy nhiên rất dễ dàng khiến người ta cảm thấy nghèo đói, thế nhưng Diệp Văn có hệ thống đổi lấy Ích Cốc Đan!

Phụ nhân này dĩ nhiên muốn dùng rượu và thức ăn tới cưỡng bức hấn hiến thân? Đệt! Ca chính là thanh bạch! Lương gia phụ nam! !

"Ngươi làm gì thế phản nộ? Coi như ngươi không đói cũng không liên quan, chẳng lẽ ngươi không muốn cùng ta được không?"

Ấu Nương cầm lấy Diệp Văn đầu tay hướng mình no đủ bộ ngực, cắn nhẹ môi dưới, đem Thục Nữ phong thái giương ra không bỏ sót!

"Xà Tinh bệnh!"

Diệp Văn cắn giận chửi một câu, mau mau rút về tay, chạy khỏi nơi này.

Ấu Nương chỉ phải ngo ngác nhìn Diệp Văn bóng lưng.

"A ai nha!"

Đột nhiên, vũ mị phụ nhân bị người cho ôm ở trên giường, Ấu Nương lúc này liền nhìn thấy ban ngày vẫn lén lén lút lút nhìn chăm chăm nàng xem một người thanh niên.

Hiện tại, hấn cỡi ra y phục, cuồng nhiệt hôn lên chính mình môi hồng, trắng nõn cổ cùng với no đủ trên ngực một hạt anh đào.

"Ta thật hâm mộ, ta thật ghen tỵ tên tiểu tử kia!"

"A —— "

Ấu Nương không khỏi phát ra mê hoặc rên, ngâm thanh, "Ấy. . . , không liên quan, hiện tại ngươi không là đạt được ta sao? Muốn ta. . ."

"Có thể, tuy nhiên ngươi phải đáp ứng ta một điều kiện!"

Thiệu Khang lại khả khả cười đứng lên.

"Chán ghét, ta hiện tại cả người đều là ngươi, ngươi còn không thỏa mãn sao?"

Ấu Nương gất gọng.

Thiệu Khang nhưng là khả khả cười đến không ngâm miệng lại được, dùng sức tất cả vốn liếng, bóc lên Ấu Nương tình dục, làm thế nào cũng không chịu đề thương lên ngựa.

"Được rồi, oan gia, ngươi nói ~ "

Ấu Nương thở dốc nói.

"Ta muốn ngươi phối hợp ta vu hãm vừa mới cái kia tiểu tử, nói với người khác hấn muốn mạnh hơn ngươi!"

"Chuyện này. . . Không tốt sao?"

Ấu Nương chần chờ, nàng là thật thích Diệp Văn, so sánh với nhau, cái này Thiệu Khang chỉ là bốc lên nàng tình dục.

"Không tốt? Ai, ta bỗng nhiên không có hứng thú, người nói nên làm gì a?"

"Oan gia không nên như vậy mà, ta đáp ứng người cũng là ~ "

Tình dục để Ấu Nương đã điên cuồng, vũ mị thiếu phụ trắng nõn thon dài chăm chú quần quanh ở Thiệu Khang bờ eo trên, môi hồng nhẹ mở đầu, hàm răng hơi lộ ra, ánh mắt như nước mùa xuân giống như dập dòn rung động lòng người cùng cực.

"Như thế cực phẩm, cũng không biết tiểu tử kia nghĩ như thế nào, nhảy vào ôm ấp cũng không muốn? Mà ta lại chỉ có thể dùng loại này thủ đoạn?"

Nghĩ đến tâm ái phụ nhân đối với Diệp Văn nhảy vào ôm ấp, Thiệu Khang ghen ghét phát điên.

"Ta muốn giết chết người!"

Cũng không biết, vừa vận toại phụ nhân ý.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129 :hãm hại

"Cứu mạng a!"

Đột Như Lai tiếng thét chói tai đánh vỡ ban đêm bình an, kèn kẹt ca, trong nháy mắt, tiếng cửa mở liên miên vang lên, rất nhiều người đều hiếu kỳ đứng nơi cửa.

"Tam Thảm làm sao?"

Ngọc ngọc vội vàng chạy tới, gấp Ấu Nương xiêm áo trên người hỗn độn, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, "Tam Thảm chuyện gì thế này?"

"Mẹ nó!"

"Các người làm gì vây quanh ở nơi này a? Đây là phòng ta, các người vây quanh ở phòng ta chu vi, là muốn trộm đồ vật sao?"

"Mẹ nó!"

Ngọc tam gia phi thường cao điệu một đường mắng lại đây , trên mặt biểu hiện thật là hung hăng, tuy nhiên hẳn chỉ là người bình thường, nhưng từ lâu này là hẳn.

Muốn ở lại đây không bị thi nhân ngôn sạch, như vậy phải nghe hẳn, không nghe? Có thể, lẩn xa điếm!

Chỉ có Thiệu Khang ở một bên cười lạnh liên tục, Tiểu Ái Tử, để người lại hung hăng! Muốn đuổi lão tử đi ra ngoài? Lão tử trước đem người bà nương cho được!

"Híc, Nương Tử người sao?"

Gấp Ấu Nương nằm trên đất, khóc lóc suốt mướt đáng ghét, Ngọc tam gia hung hăng biểu tình nhất thời biến mất không còn tăm hơi, gấp gấp hỏi.

"Ô. . ."

Ấu Nương trong mắt loé ra một tia vẻ áy náy, lập tức nhưng là khóc càng lớn tiếng.

"Sao? Sao? Nương Tử xảy ra chuyện gì, người lại là nói một chút a! Là có người hay không bắt nạt người? Lão tử ta giúp người hả giận! Trời ạ!"

Nghe Ngọc tam gia mấy câu nói, Ấu Nương trong lòng có chút cảm động, sau đó nhìn thấy Ngọc tam gia Tam Thốn đỉnh thân hình cùng với xấu xí tướng

mạo, cảm động tình lập tức lại biến thành chán ghét!

"Ô ô ô!"

Nàng khóc càng lúc càng lớn thanh.

"Thúi ba tám, còn ở ghi nhớ tên tiểu tử kia a!"

Thiệu Khang gặp Âu Nương thật lâu không nói lời nào, trong lòng tức giận nàng không phối hợp, bất đắc dĩ, chỉ có thể tự mình đứng ra, trầm giọng nói: "Tam gia, Ngọc tiểu thư, tại hạ có một câu nói không biết nên không nên nói!"

"Ngươi nói rầm a! Lão tử chính phiền lắm! Trời ạ!"

"Tam thúc!"

Ngọc ngọc đưa tay ngăn cản Ngọc tam gia, lạnh lùng nói: "Ta hi vọng ngươi nói không phải lời thừa!"

Nhìn thanh ngọc ngọc băng lãnh ánh mắt, Thiệu Khang chỉ cảm thấy cả người lạnh ròn rợn, hẳn có một loại dự cảm, nếu như mình nói là lời thừa, e sợ cô nương này sẽ lập tức đem chính mình cho ném ra ngoài!

"Đương nhiên không phải lời thừa, đây là liên quan với Tam Thâm vì sao gào khóc nguyên nhân!"

Thiệu Khang già vờ dễ dàng đạo, sau đó dừng lại một chút, hẳn tự nhiên là hi vọng ngọc ngọc có khả năng cầu chính mình nói cho nguyên nhân, thế nhưng, Thiệu Khang thất vọng.

Ngọc ngọc chỉ là dùng lưỡi đao giống như ánh mắt lạnh lùng theo dõi hắn.

"Đệt! Đàn bà thúi!"

Thiệu Khang âm thầm chửi một câu, mới nói: "Vừa nãy, ta dường như nhìn thấy một người thiếu niên từ Tam Thâm trong phòng đi ra. . ."

"Cái gì!"

Thiệu Khang lời mới vừa dứt, không nghi ngờ chút nào, dẫn tới huyền nhiên sóng lớn, mọi người kinh hô, mà Ngọc tam gia càng là nổi giận, khí đỏ mặt tía tai: "Ngươi nói chính là thật?"

"Ngươi nếu như dám gạt ta lời nói, ngươi sẽ chết định!"

Ngọc tam gia lớn tiếng nói.

Nghe nói, Thiệu Khang cười lạnh, ngươi bà nương đều bị ta làm, để ngươi ba phần thì lại làm sao? Ngươi cái này ngu ngốc, nhất định phải bị ta trêu chọc hu hu gọi bậy!

Khà khà, còn có cái kia cuồng vọng tiểu tử, ngươi dám chửi ta bạch nhãn lang, ngươi chết chắc!

"Tự nhiên là thật! Không có nửa phần lời nói dối!"

Thiệu Khang chánh nghĩa lắm nên nói.

"Được! Tên kia là ai? Ngươi dẫn ta đi tìm hắn!"

Ngọc tam gia lửa giận ngút trời, "Trời ạ! Dám bắt nạt nhà ta Nương Tử, ta muốn cho hắn chết!"

Người sáng suốt đều nhìn ra, Âu Nương dường như khiến người ta cho gì kia. . .

"Ai, cái này Tam Thôn đình thật đáng thương, lại bị người cho mang đình đầu xanh môn môn mũi, khà khà. . ."

"Đây là chuyện đương nhiên a, tiểu nương tử này tuấn tú như vậy, không cần nói người khác, liền ngay cả ta cũng động tâm! Chỉ là không cái kia dám a. . ."

"Vậy còn cần ngươi nói, tiểu cô nương kia cầm chắc trong tửu lâu đại trận, có thể nói, ở bên trong trận pháp này, không có ai là nàng đối thủ!"

"Bắt nạt nàng Tam Thâm? Thực sự là hoạt thiếu kiên nhẫn! Còn thật là Sắc đảm ngập trời a! Chúng ta đi, nhìn là tên nào ăn gan hùm mật báo!"

Liền,

Một đám người hãy cùng Thiệu Khang đi đến, tự nhiên, mục đích chính là Diệp Văn căn phòng.

"Ồ, làm sao là này bên trong? Không thể nào? Thiếu niên này nữ nhân bộ dạng có thể xinh đẹp! Hắn không đến mức đi bỏ gần cầu xa, liều lĩnh nguy hiểm tánh mạng. . ."

Có người nói đến một nửa, lại bị một người khác cho ngăn cản.

"Chúng ta không cần nói nhiều, xem cuộc vui liền thành, người nghĩ, các loại tiểu tử kia chết, hẳn nữ nhân, chúng ta nói không chắc thì có phân!"

"Đúng vậy! Ta không nói nhiều! . . ."

Rất nhiều người đều quyết định chủ ý, thừa cơ hội này đánh chết Diệp Văn, sau đó sẽ nghĩ biện pháp đem Nhược Bất Ly cướp đi, coi như không thể một mình có được, theo đại gia hỏa đánh một pháo cũng là được.

Ngạch. . . Ý đồ này không sai!

Có mấy người nghĩ đến mỹ hảo nơi, đều cười không khép miệng.

Hê hê. . .

"Là này bên trong sao?"

Ngọc tam gia nhìn thấy Thiệu Khang dừng lại, nhất thời liền vén tay áo lên, hỏi.

"Vâng!"

Thiệu Khang khoe miệng giương lên, tự cho là rất cao thâm khó lường, thực làm cho người ta một loại muốn ăn đòn cảm giác.

"Trời ạ, dám bắt nạt tam gia Nương Tử! Muốn chết!"

Nói liền muốn phá cửa mà vào, bỗng nhiên ——

"Chờ đã!"

Ngọc ngọc kêu lên, nàng nghĩ đến đây là Diệp Văn căn phòng, kẻ này chính là giết người không chớp mắt mặt hàng, vừa nghĩ tới ngộ mặc cho kết cục, nàng quyết định hay là hỏi rõ ràng điếm lại nói.

"Người xác định là này gian phòng chủ nhân sao?"

Nàng hướng về Thiệu Khang hỏi.

"Phải! Cũng là gian phòng này!"

Thiệu Khang không nhận được nói, thậm chí nói, thái ba tám, dám hoài nghi nhà người khang ít, các loại tìm một cơ hội nhất định phải giết chết người!

Hắn ở trong lòng hung tợn nghĩ.

"Ngọc ngọc, đừng tiếp tục lãng phí thời gian, ta phải cho người Tam Thảm báo thù!"

Bang bang ầm!

Ngọc tam gia lấy ra một chiếc chùy sắt hung hăng gõ lên đại môn.

Chỉ chớp lát sau, oanh một tiếng vang thật lớn, ván cửa liền nát!

"Là ai!"

Trong phòng, cùng nhau khoanh chân ngồi thân ảnh, bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong tròng mắt lập loè lít nha lít nhít lói đỉnh điện quang.

"Oanh long!"

Một luồng cường đại khí thế từ trên người Diệp Văn lan rộng mà ra, đem xông tới mọi người ngăn cản.

Lúc này, Nhược Bất Ly tỉnh lại, nhìn thấy nhiều người như vậy, trên mặt toát ra một tia vẻ hoảng sợ.

Gặp Nhược Bất Ly sợ hãi, Diệp Văn nhất thời điên cuồng hét lên một tiếng: "Đều rút ra ngoài cho ta!"

Tiếng gào như lôi, tùy theo, trong phòng xuất hiện ba đối với lói đỉnh Long Tượng.

Phốc phốc phốc. . .

Long Tượng tàn phá lao nhanh, rất nhiều người đều bị đánh đuổi đi ra ngoài.

Thiệu Khang gặp này, giận quá hóa cười, bởi vì Ngọc tam gia chỉ là người bình thường, hắn bị lôi đình Long Tượng cho điện thành trọng thương!

"Là hắn! Nhất định cũng là hắn! Bằng không hắn sẽ không ra tay với chúng ta!"

Thiệu Khang cười to nói, lộ ra một tia vẻ dữ tợn, mà những kia bị Diệp Văn đánh ra tới Vũ Tu thì lại phi thường hiểu ngầm không nói gì! Bởi vì bọn họ đều bị Diệp Văn sợ!

Quá lợi hại!

Ở đây không phải là không có Tôn Giả, thậm chí ngay cả cấp cao Tôn Giả đều có! Có thể đồng dạng đều bị Diệp Văn bắn cho đi ra!

Tiểu tử này thực lực thực sự là nghịch thiên!

Chính vì như thế, cho nên những người này mới không có nói bậy bạ.

"Đúng, là hắn! Khẳng định là hắn!"

Ngược lại, những kia không có bị Diệp Văn đánh qua người thì lại hung hăng điên cuồng gọi bậy, bọn họ đều chờ đợi Diệp Văn bị Ngọc tỷ trấn áp! Sau đó, này tiểu mỹ nhân không phải là vật trong túi sao?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 130 :các người đều phải chết!

"Dừng tay!"

Rào, Diệp Văn phát tay tán đi lôi đình Long Tượng, mắt lạnh nhìn ngọc ngọc.

Nếu như không phải cô nàng này trong tay cầm Triều Tịch trận lệnh bài, hắn là sẽ không dừng tay.

"Ta muốn giết ngươi!"

Vừa thấy được Diệp Văn, Ngọc tam gia nổi điên giống kêu lên, sau đó nhắm phía Diệp Văn.

"Hừ!"

Diệp Văn tăng tăng hừ lạnh một tiếng, chân khí ngoại phóng, ngăn cản Ngọc tam gia tốc độ.

Tùy Tức Sâm Nhiên nói: "Các người phải cho ta một cái giải thích, tại sao xông tới?"

"Ngọc tỷ chó cùng tiểu tử này lời thừa, hắn bắt nạt Tam Thảm, mau mau giết hắn báo thù cho Tam Thảm!"

Chẳng biết vì sao, Thiệu Khang vừa nhìn thấy Diệp Văn, trong lòng liền phát lạnh, lúc này giục nói.

"Việc này, ta tự có đúng mực!"

Ngọc tỷ cau mày, nói.

"Ta hỏi ngươi, ngươi vừa nãy đang làm gì?"

"Tĩnh toạ luyện công!"

Diệp Văn mị mị hai mắt, sau đó ngữ khí băng lãnh hướng về Thiệu Khang hỏi thăm: "Ngươi mới vừa nói ta bắt nạt Tam Thảm? Ngươi có thể có chứng cứ? Bôi nhọ ta là muốn trả giá thật lớn!"

Oanh long!

Một tiếng nổ vang, chỉ thấy thiệu Đông Dương nhất thời lui ra phía sau một bước, thê lương hô: "Ngươi thật là ác độc độc tâm a! Lại muốn hủy diệt con trai của ta thần hồn!"

Cũng may là hắn đúng lúc phát hiện, bằng không, hậu quả khó mà lường được.

"Cái gì!"

Đám người xung quanh nghe thiệu Đông Dương lời nói cũng giật mình, hủy nhân thần hồn? Chẳng lẽ là hồn kỹ? Cũng chỉ có trong truyền thuyết trân quý cực kỳ hồn kỹ mới có thể làm đến hủy nhân thần hồn.

Tê, mọi người lộ ra tham lam ánh mắt, sau đó mỗi người quát to: "Nhất định là này tiểu tử, bằng không hắn tại sao muốn hủy nhân thần hồn! Hắn đây là muốn sát nhân diệt khẩu!"

"Giết! Giết hắn!"

"Tên tiểu súc sinh này bắt nạt cô gái yếu đuối cũng coi như, chuyện ập lên đầu còn dám động thủ trước? Quá kiêu ngạo!"

"Đúng! Giết hắn!"

Gặp này, Diệp Văn sắc mặt khế thay đổi, hắn vừa này nghe Thiệu Khang lời nói, hoài nghi này cùng Thiệu Khang có quan hệ, liền sử dụng Nhị Nguyên thần đi cướp bóc Thiệu Khang trí nhớ.

Không nghĩ tới, bị thiệu Đông Dương phát hiện, cho cản lại!

"Dừng tay!"

Lúc này, Nhược Bất Ly từ Diệp Văn sau người đi ra, gào khóc nói: "Các ngươi đây là muốn làm gì? Chẳng lẽ quên Diệp tử thay các ngươi ngăn cản Thi Tướng sao?"

Nhược Bất Ly lời nói để mấy người do dự một hồi, lập tức liền có người lớn tiếng nói: "Ai muốn hắn làm điều thừa? Chính chúng ta có thể làm được!"

"Cũng là! Nho nhỏ Thi Tướng mà thôi mà!"

"Ngươi, các ngươi vô sỉ!"

"Tiểu cô nương con có thể ăn bậy, không thể nói lung tung được, tới, thúc thúc dạy ngươi làm người đạo lý."

Một cái tướng mạo đường đường, nho nhã thư sinh trung niên khả khả cười quái dị nói.

"Àm!"

Chỉ là hắn lời còn chưa nói hết, liền bị Diệp Văn nhất chương cho chụp chết.

"Bắt nạt vợ ta? Các ngươi là chơi với lửa!"

Diệp Văn thần sắc lạnh lẽo.

"Âm Dương Kiếm Pháp!"

Vút, chỉ thấy Diệp Văn hai tay lập lòe hai đám quang mang, một đoàn là nóng rực hỏa diễm, một đoàn là giá lạnh Băng Phách, lập tức, quang mang hóa thành hai cái trường kiếm!

"Âm Miện! Dương Miện!"

Diệp Văn gào lên, xèo xèo xèo, kiếm quang như thủy triều đập dòn mà mờ, giết vào trong đám người.

Phốc phốc phốc. . .

Từng cái từng cái vỡ giả phun máu tươi tung toé, bị trong hư không âm dương song mã miện rơi xuống băng hỏa kiếm quang giết chết.

Chấn động!

Khá nhiều vẫn không có bị giết chết Vũ Tu nhóm đều dừng lại tốc độ, ục ục ục, ngậm nước nuốt thanh cũng hết đợt này đến đợt khác vang lên.

"Ngọc tiểu thư, còn không ra tay bắt hắn! !"

"Chúng ta đây là vì ngươi Tam Thảm a!"

Có người mặt dày vô sỉ lớn tiếng nói, rõ ràng là là cướp giật Diệp Văn trên thân hư vô mờ mịt hồn kỳ, cùng với lãnh diễm Nhược Bất Ly.

Nhưng là hiện ngang lăm liệt nói là là Áu Nương.

Thế nhưng, cái này xác thực thuyết phục Ngọc tỷ.

"Ngươi nhanh dừng tay cho ta!"

Diệp Văn cười lạnh: "Bọn họ làm sao không dừng tay?"

"Muốn để ta bị giết chết sao?"

"Ngươi si nhục ta Tam Thảm, chết cũng là có tội thì phải chịu!"

"Có thể có chứng cứ?"

Diệp Văn gần từng chữ một, ngữ khí băng hàn cực kỳ.

"Có người tận mắt nhìn!"

"Chuyện cười? Là ai? Có dám để hấn cùng ta đối chất?"

"Vút!"

Đột nhiên,

Một luồng ánh kiếm âm âm giết hướng về Diệp Văn.

"Diệp tử, cẩn thận!"

Phốc ——

Nhược Bất Ly thay Diệp Văn ngăn trở một kiếm, nơi khóe miệng chảy ra đỏ tươi vết máu.

"Tiểu cách! !"

Diệp Văn giận dữ hét: "Là ngươi, ngươi dám giết tiểu cách! Ta làm thịt ngươi! ! !"

Đánh lên Diệp Văn là một vị một kiếp Tông Sư, Đỗ Hành.

"Ha ha, một cái chỉ là Tôn Giả thôi, hơn nữa còn là một kiếp, cũng dám nói khoác mà không biết ngượng?"

Đỗ Hành cười lạnh, dùng vải trắng xóa đi trường kiếm máu tươi, tư thái tiêu sái cực kỳ.

"Chết đi cho ta!"

Hét lớn một tiếng sau, Diệp Văn dùng eo mang đem Nhược Bất Ly chăm chú cột vào sau lưng, con ngươi tỏa ra tinh hồng ánh sáng đỏ ngòm.

"Diệp tử, không cần lo ta, ném ta ở trong này, dù sao ta muốn chết, còn có không muốn báo thù cho ta, cái này không đáng. . ."

Nhược Bất Ly nói xong, đầu lâu vô lực ngã vào Diệp Văn trên vai.

"Không! ! !"

Diệp Văn hét dài một tiếng, lập tức quát lên: "Các ngươi đều phải chết! Một cái cũng đừng nghĩ chạy!"

Vút!

Lúc này, tán dài tư thân hình loáng một cái, ngăn ở Diệp Văn trước mặt.

"Đạo hữu, bớt giận, ta chính là Ngũ Phẩm Đan Vương! Nói không chắc có thể cứu chữa vị cô nương này!"

Diệp Văn bỗng nhiên nhếch miệng nở nụ cười, "Ngươi cùng hấn là một nhóm? Trước giết hấn trở lại nói với ta những này!"

"Cần rồi!"

Đỗ Hành cười to nói: "Ngươi cho rằng ngươi là ai?"

Tấn dài tư cũng vì chẳng lẽ: "Đạo hữu, Người chết không thể phục sinh, sao không chuyện lớn hóa nhỏ? Việc nhỏ hóa?"

"Chúng ta sẽ bồi thường ngươi, chỉ cần ra nơi này, ta bảo chứng chỉ ít đưa đạo hữu mười vị quốc sắc thiên hương mỹ nhân!"

Nhưng mà, đối với tất cả những thứ này, Diệp Văn chỉ có hai chữ: "Không giết? Cút cho ta! Bằng không liền ngươi cùng nhau làm thịt!"

"Tiểu tử này điên, dám đối với tấn Đan Vương nói lời như vậy?"

Đỗ Hành sau người một nhóm người đều khinh thường cười nói.

"Tấn thúc, ngươi không muốn xen vào ta, mà xem là ai giết ai!"

Đỗ Hành ở một bên lạnh lẽo cười nói.

"Cũng được, cho hắn chút dạy dỗ coi như, chớ để giết người, việc này ngươi làm không chân chính. . ."

Tấn dài tư đối với Diệp Văn cũng có phần nộ, hắn là ai? Ngũ Phẩm Đan Vương! Chính là Võ Thần đại lục có tiếng Đan Vương, lại bị một tên tiểu bối quát lớn, thực sự là lẽ nào có lý đó!

"Rống! !"

Gặp tấn dài Tư Ly đi, Diệp Văn tóc đen hóa Bạch, Bạch Hổ đầu phách thoáng hiện mà ra!

Đầu phách quy một!

Rầm rầm rầm!

Chỉ thấy Diệp Văn thực lực trong nháy mắt đi tới Vũ Vương nhất trọng thiên, lập tức nhanh như tia chớp lướt ra, nhất trào đem Đỗ Hành đập thành trọng thương!

"Không được! Đạo hữu, nhanh đi cứu hắn, hắn là cố nhân của ta con trai, cứu hắn trở về, ta miễn phí vì ngươi luyện chế một viên Ngũ Phẩm đan dược!"

Tấn dài tư đối với bên cạnh một vị Vũ Vương gấp gấp nói.

"Được! Việc rất nhỏ, tấn Đan Vương chớ để gấp gấp!"

Này Vũ Vương nghe nói, cười ha ha, hắn có thể thấy, Diệp Văn thực lực là một kiếp Vũ Vương, mà hắn nhưng là Tứ Kiếp Vũ Vương! Hắn tự nhiên không sợ Diệp Văn!

"Không bỏ Thần Chương!"

Hắn hét lớn một tiếng, song chương bỗng nhiên đánh ra!

"Oanh —— "

Trong hư không, hai con cự đại thủ chương từ trên trời giáng xuống, mang theo sức mạnh kinh khủng ầm ầm hạ xuống!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 131 :1 cái không để lại!

"Thiên Nhận ân sát!"

Diệp Văn màu trắng bạc con người dựng thẳng đứng lên, lạnh lùng quát.

Rống! ——

Nhất trào chụp, tùy theo cùng nhau Bạch Hồ hư ảnh ở sau lưng rít gào mà ra.

Đùng đùng đùng!

Thủ chương cùng móng ảnh đụng vào nhau, phát ra liên tiếp giòn vang, trong nháy mắt tiếp theo, tiếng xé gió vang lên, vô số đạo vô hình phong nhận cắn nát cự đại thủ chương!

"Không bờ Thần Chương bị phá?"

Tên kia Vũ Vương cường giả song đồng mắt rụt, vẫn không có phản ứng kịp, liền nhìn thấy một bóng người đập vào lại đây.

"Cái gì! Còn dám cùng ta Cận Thân Bác Sát?"

"Muốn chết!"

Ầm! ! !

Tên này Vũ Vương phần nộ phi thường, thân hình nhất động, hung hãn cùng Diệp Văn gần người bắt đầu chém giết.

Chỉ là, hắn không nghĩ tới, ở lúc mới bắt đầu đối, liền bị Diệp Văn ở trên người cảm ra mấy đạo vết thương!

"Thật là nhanh tốc độ!"

Trong lòng kinh ngạc, hắn lòng mảy thăm nhãn, Diệp Văn tốc độ thật sự quá nhanh, hắn căn bản là không nghĩ ra một cái một kiếp Vũ Vương tốc độ dĩ nhiên còn nhanh hơn hắn.

Phải biết, hắn chính là Tứ Kiếp Vũ Vương!

"Rống!"

Nhưng vào lúc này, Diệp Văn đột nhiên điên cuồng hét lên thét dài, tóc dài phất khởi, ánh mắt lóe lên, như lưỡi đao giống như băng lãnh.

"Leng keng, hệ thống nhắc nhở, phần nộ hình thức mở ra."

"Chủ ký sinh phần nộ trị chặt nich, có một lần Bạo Khí cơ hội, Bạo Khí hoàn tất, chủ ký sinh phát động công kích thương tổn đem lấy hai trăm phần trăm!"

"Thiên Nhận ần sát!"

Nghe hệ thống nhắc nhở, Diệp Văn không chút do dự Bạo Khí.

Oanh long!

Trong nháy mắt, Diệp Văn toàn thân khí thế hé mở, như vực sâu như ngục, không thể ngang hàng!

Thịch! Thịch! Thịch!

Rất nhiều người đều rút lui đi ra ngoài, thời khắc này Diệp Văn thực sự là thật đáng sợ, trong lòng mọi người sợ không ngớt.

"Chuyện này. . . Đây là Vũ Hoàng khí tức? Sao có thể có chuyện đó! !"

Tấn dài tư vị này Đan Đạo vương giả giờ khắc này, con người hóa thành to bằng mũi kim, ngo ngác biến sắc, trong lòng mơ hồ có một tia hồi hận trợ giúp Đồ Hành.

Mà Thiệu Khang cảm nhận được luồng hơi thở này cũng là trong nháy mắt kinh biến, phát ra vị đực giống như bén nhọn cuồng hống thanh: "Con thỏ nhỏ chết bầm này khí tức làm sao như thế cường hãn! Già, đây đều là già!"

Là thật hay giả, có thể nói cùng Diệp Văn đối chiến tên kia Vũ Vương rõ ràng nhất, hắn thê lương hô lớn: "Tấn dài tư, người cái này Lão Quỷ hại ta a!"

Nhìn thấy này một đám lớn phong nhận, người này lộ ra vẻ tuyệt vọng.

"Không bờ Thần Chương! !"

"Coi như ta chết, người cũng đừng hồng dễ chịu!"

Người này trên lồng ngực liên tiếp chụp vỗ đến mấy lần, bức ra trái tim tinh huyết, ánh mắt bên trong lóe qua một tia vẻ tàn nhẫn.

"Đùng——"

Một tiếng nổ vang sau, chỉ thấy hư không nhất thời trở nên hư huyền đứng lên, ào ào ào, thật giống có sóng biển ùng lên tiếng âm truyền tới.

"Chiêu này tên chân trời góc biển, là do ta toàn thân tinh huyết thi triển mà ra, hiện tại liền để ta xem một chút đến ai mạnh ai yếu!"

"Rầm rầm rầm——"

Thiên vạn đạo phong nhận cuối cùng cùng hư huyền sóng biển bắt đầu chém giết, sóng biển lẫn lộn, dường như muốn đem phong nhận nhấn chìm, thế nhưng, ai cũng không nghĩ tới là, Diệp Văn sau lưng Bạch Hổ bỗng nhiên chui ra!

Một chương vỡ nát cái này "Chân trời góc biển" Vũ Vương đại thế!

Bồng! !

Một vị võ đạo vương giả thân thể liền như vậy bị gió lưỡi dao xoắn thành cùng nhau huyết vụ.

Lập tức, trong thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, mọi người chết lặng đại ra, không ai từng nghĩ tới sau cùng chính là như vậy kết quả.

"Người chết đi cho ta!"

Một hồi đại chiến vừa kết thúc, rất nhiều người đều còn không tỉnh táo lắm, sau đó liền nghe đến Diệp Văn tiếng rống giận dữ!

"Không được!"

Tần dài tư che ở Diệp Văn trước mặt, lời nói ôn hòa nói: "Đạo hữu, thật không dám giấu, ta cũng là võ đạo vương giả, hiện tại người e sợ không phải đối thủ của ta, vẫn là liền như vậy quên đi, ta sẽ thay tiểu tử bồi thường người."

Cùng lúc đó, Lâm Nhục phi trong mắt lóe lên một tia dị thái.

"Nguyên lai Đồ công tử bối cảnh lớn như vậy."

Sau đó, nàng hướng về thiệu Đông Dương nói: "Sur thúc, chúng ta kết trời thảng đại trận, bảo hộ Đồ công tử đi, dù sao, đây chính là một vị Đan Đạo vương giả, nếu như chúng ta có thể có được tấn Đan Vương hữu nghị, chuyện này với chúng ta trời thảng trận tông chính là một chuyện tốt!"

"Đang có ý này!"

Lâm Nhục phi lời mới vừa dứt,

Thiệu Đông Dương lập tức vỗ tay nói.

"Kết trời thảng đại trận, bảo hộ Đồ công tử, tấn Đan Vương!"

Một mặt khác, Ngọc tam gia hô: "Tiểu Ngọc, người cũng không chế Triều Tịch trận pháp nhanh đưa hấn giết!"

"Chuyện này. . ."

Ngọc ngọc một trận do dự, cảm thấy có chút thảng mà không vẽ vang gì.

"Mau mau a! Tiểu Ngọc, tên kia chính là bất nạt người Tam Thảm!"

"Được rồi!"

Ngọc ngọc gật đầu, lập tức dữ tợn nói: "Triều Tịch trận pháp khái!"

Rào——

Cùng nhau thao thiên cự lăng hướng về Diệp Văn chụp vỗ mà đi.

"Chư vị, chúng ta cũng đi trợ giúp một tay đi!"

Có võ giả hô.

"Được!"

Trong nháy mắt tiếp theo, lại có khá nhiều võ giả ra tay, có thể nói, Diệp Văn bị nhà này quán rượu toàn bộ mọi người cho vây công!

"Đã như vậy, như vậy đều đi chết đi!"

Diệp Văn không sợ chút nào, ngửa mặt lên trời hét dài.

"Rống! ! !"

Giống như Mãnh Hồ Gầm thanh nổ lên, chỉ thấy trời thảng đại trận trận pháp chưa thành hình liền bị rỗng phá, mà những võ giả kia càng là thê thảm, lỗ tai đều bị chấn động điếc!

Thế nhưng, Diệp Văn không chút nào ngừng lại công kích nghĩ cách, những người này đều muốn giết hắn, hắn cũng sẽ không thủ hạ lưu tình!

"Àm——"

Cao hơn ba trượng Bạch Hổ theo Diệp Văn thủ chương chém ra, nhất thời, liền đem trời thảng trận tông một nhóm người đều cho chụp chết!

"Không!"

Thiệu Khang kêu to, trong lòng hắn cái kia hận a! Biết sớm thì không nên đắc tội Diệp Văn!

Đáng tiếc, không có nếu như, hắn theo Lâm Nhược phi cái này đại mỹ nhân cùng chết, trời thảng trận Tông Nhân cùng với những Vũ Tu đó không giữ lại ai! Toàn bộ tử vong! !

"Kèn kẹt ca!"

Mà tấn Đan Vương cũng không khá hơn chút nào, cả người xương cốt đều bị đập nát, may là, lúc này Triều Tịch trận pháp sóng lớn tiến đến, ngăn cản Bạch Hổ một hồi, nhưng chỉ là chỉ chốc lát sau, liền lại bị nổ nát!

"Chạy mau!"

Tấn Đan Vương gào thét, một tay tóm lấy sợ đến sắc mặt tái nhợt Đỗ Hành, liền muốn chạy trốn.

"Muốn đi?"

Gặp này, Diệp Văn trong mắt hàn mang lóe ra không ngừng, người khác có thể chạy! Chỉ có trọng thương Nhược Bất Ly Đỗ Hành đừng hòng đi!

Oanh long!

Diệp Văn theo tấn dài tư, phá tan quán rượu.

Cùng lúc đó, bên ngoài du đấu thi nhân vừa thấy Triều Tịch trận pháp bị phá, ngay lập tức sẽ vọt vào, đem rượu lâu đều bao phủ lại.

"Không được!"

Ngọc tam gia kêu to, hoảng sợ cực kỳ.

"Tại sao lại như vậy. . ."

Ngọc ngọc nhìn bị thi nhân giết chết một đám quán rượu tiểu nhị, đau lòng đến cực điểm.

"Tam Thâm, người nói cho ta đến là chuyện ra sao!"

Bỗng nhiên, nàng kêu to, nhìn thấy Diệp Văn là yêu mê nổi điên, nàng liền rõ ràng Diệp Văn tuyệt không là như thế người! Huống chi nàng nữ nhân hình tượng so Âu Nương xinh đẹp hơn!

Nhược Bất Ly khuyết thiếu chỉ là thiếu phụ thành thực phong tình mà thôi! Hắn hơn hẳn Âu Nương!

"Đừng, thực xin lỗi. . ."

Âu Nương bị thâm nộ nụ cười, "Các người đều hiểu lầm thiếu niên kia, không có quan hệ gì với hắn! Bất nạt ta là mang bọn người đi tìm thiếu niên kia căn phòng nam nhân."

Nói xong, nàng nhìn xông tới thi nhân, không chút do dự lấy ra một cây chùy thủ tự sát.

"Xong. . ."

Nhìn thấy thi nhân, ngọc ngọc cũng rõ ràng mình đã không có đường sống.

Nàng không biết nên hận ai, tam thức? Tam Thảm? Vẫn là thiếu niên kia?

Nàng bỗng nhiên thật hối hận, nếu như không có nghe Ngọc tam gia lời nói dùng Triều Tịch trận đi công kích Diệp Văn, nói không chắc kết quả sẽ không là này dạng. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132 :ngư ông đắc lợi

Àm! Âm!

Hai bóng người bỗng nhiên đáp xuống cả vùng đất.

Vút!

Lập tức, một bóng người sau khi hạ xuống, quay đầu nhìn liếc một chút, nhìn thấy người sau lưng theo sát không nghĩ, thần sắc không khỏi trở nên bối rối lên.

"Đáng chết!"

Ông lão tóc đen này tức giận mắng một tiếng, lập tức thi triển bí pháp, gia tốc cấp tốc chạy tốc độ.

"Rống! !"

Thế nhưng, bốn phương tám hướng đều là Thi Bình Thi Tướng, ngăn cản tấn Đan Vương tiến lên tốc độ.

"Lăn ra!"

Tấn Đan Vương gầm lên một tiếng, xoạt xoạt xoạt, thân hình hấn lay động, tàn ảnh tầng tầng, sử dụng Quỷ Mị Thân Pháp tránh né đến từ thi nhân công kích.

"Oanh long!"

Giữa lúc tấn dài tư phun ra một ngụm trọc khí lúc, cùng nhau tiếng phá hủy đột Như Lai.

Vút! Vút! Vút!

Chỉ thấy hậu phương thiếu niên kia cũng lấy một vị trọng thương sắp chết thiếu nữ, trường kiếm trong tay liên miên càn quét, đâm ra từng đạo âm ba kiếm quang.

Phốc phốc phốc. . .

Vền vền trong nháy mắt, thì có không đếm được thi nhân chết đi.

"Xảy ra chuyện gì? Hấn công kích làm sao lợi hại như vậy?"

Gặp Diệp Văn dễ dàng liền giết chết một chút thi nhân, tấn dài tư lộ ra vẻ ngạc nhiên, những này thi nhân tuy nhiên ngốc, nhưng tốc độ cùng lực lượng so phổ thông Vũ Tu cường nhiều.

Hướng chi, một chút Thi Tướng còn ăn mặc phòng ngự kiên cố khải giáp, loại này Thi Tướng rất khó giết chết, tấn dài tư căn bản là không dám cùng bọn họ quá nhiều dây dưa.

Nhưng mà, như vậy Thi Tướng đến Diệp Văn trước mặt, vẫn như cũ yếu đuối không thể tả.

Thực sự là gặp quý!

Đại danh đình đình tấn Đan Vương giờ khắc này sắc mặt phi thường không dễ nhìn, chỉ có thể tức giận mắng một tiếng, lúc này mang theo Đồ Hành lần

nữa chạy như bay đứng lên.

Đỗ Hành nhìn thấy liền một tên võ đạo vương giả ở Diệp Văn trước mặt cũng là giống như chó mất chủ giống như chạy mất , trong lòng không có hối hận là không thể.

Tấn Đan Vương tuy nhiên chủ tu Đan Đạo, nhưng dù gì cũng là một tên Vũ Vương, giờ này khắc này lại bị một vị Vũ Tôn truy sát, cái này nếu như truyền đi, thực sự là muốn cho người cười roi Đại Nha!

Nhưng mà, Đỗ Hành lại cười không nổi, ở thấy được một tên Tứ Kiếp Vũ Vương đều chết vào Diệp Văn tay lúc, Đỗ Hành hết sức lý giải tấn Đan Vương, không đánh mà chạy là bao nhiêu chính xác một chuyện a!

Bang bang ầm!

Chỉ thấy Diệp Văn cầm Thiệu Hoa thần kiếm, đem Thiệu Hoa thần kiếm xem là lưỡi búa tới chém, một chiêu đi qua, quét gãy không biết bao nhiêu viên thi nhân đầu.

"Kiếm thương 72!"

Xèo xèo xèo! ! !

Trong thiên địa, đột nhiên vang lên Diệp Văn lạnh lùng thanh âm đàm thoại, lập tức, 72 đạo hư ảnh phổ biến ở trên hư không, chém ra lít nha lít nhít kiếm quang.

"Tấn thúc, hấn công kích! Chạy mau!"

Đỗ Hành nhìn thấy một màn này, sắc mặt đều trắng bệch.

"Ta biết!"

Tấn dài tư gặp Diệp Văn hư ảnh vây quanh lên, ánh mắt nhất thời chìm xuống , trên mặt lóe qua một tia vẻ tàn nhẫn.

"Tiểu tử, chó nên trách lão phu, đây đều là nguoi tự tìm!"

"Bốn tọa không chịu đựng nổi, bằng không hai chúng ta đều phải chết ở tiểu tử này kiếm tiến lên!"

"Tấn thúc, nguoi đây là ý gì?"

Đỗ Hành hoảng sợ hỏi.

Tấn dài tư dày đặc nói: "Người không vì mình, Thiên Tru Địa Diệt, huống chi, cái này vốn là nguoi gặp phải sự tình!"

"Đạo hữu, tiếp theo!"

Tấn dài tư ồng tay áo vung lên, đem Đỗ Hành vút cho Diệp Văn.

"Không! Tấn Lão Quỷ! Nguoi làm sao dám làm như vậy! ! Phụ thân ta sẽ không bỏ qua nguoi!"

Đỗ Hành tuyệt vọng kêu lên thê lương thảm thiết nói.

Nhưng mà, tấn dài tư chỉ là khả khả cười lạnh nói: "Đừng quên, lão phu không chỉ là một tên Đan Đạo vương giả, càng là Vô Thần đại lục tấn gia nguoi, phụ thân nguoi có thể làm khó dễ được ta?"

Nói xong, tấn dài tư đối với Diệp Văn ôm quyền nói: "Thực sự là hậu sinh khả úy a, nhưng hôm nay truy sát mối thù, ngày sau tất làm báo đáp lớn! Cáo từ!"

Tấn dài tư tay phải vỗ một cái, từ bên hông trong túi chứa đồ lấy ra một tờ màu vàng nhật Đạo Phù đi ra.

"Đạo này phù tên súc địa thành thốn, có thể Thuận Tức Di Động ba nghìn dặm, chính là Vô Thần đại lục Lỗ Ban thế gia 5 Dương tử đại sư thân thủ làm, đứng hàng thất phẩm, hôm nay coi như nguoi là thật Chính Vũ Đạo Hoàng giả cũng đừng hòng lưu lại ta!"

"Từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy!"

Diệp Văn nửa điểm đều không mang theo do dự một kiếm chém ra, vút, trong phút chốc, một luồng ánh kiếm chính là dâng trào ra,

Lập tức đem Đỗ Hành thân thể chém làm hai nửa!

Đáng thương Đỗ Hành, vừa muốn nói van nài lời nói các loại, liền bị giết chết, liền mở miệng cơ hội đều không có.

"Tiểu bối, ngươi cho lão phu chờ!"

Cao ngạo như tấn dài tư cỡ nào được quá bức này nhục nhã, nhưng lúc này Diệp Văn cả người khí thế quả thực so đỉnh phong Vũ Vương còn kinh khủng hơn, tấn Đan Vương căn bản là không dám cùng Diệp Văn giao thủ.

"Súc địa thành thốn!"

Tấn dài tư nói xong, liền muốn vung Đạo Phù, bỗng nhiên ——

"Độ không tuyệt đối!"

Hồ! !

Một trận gió lạnh thổi qua, chu vi một dặm đều bị băng tuyết che phủ kín, tấn dài tư chung cuộc là muốn một bước, bị độ không tuyệt đối hoàn toàn cho đóng băng lại, hóa thành một toà Băng Điều.

Không chỉ như vậy, chu vi thi nhân cũng giống như vậy, nói chung ở độ không tuyệt đối trong phạm vi, trừ Diệp Văn cùng với Nhược Bất Ly, không có một cái còn sống sinh vật.

"Thất phẩm Đạo Phù? Thứ tốt! Quy ta!"

Diệp Văn thu hồi Đạo Phù, liền muốn nhếch miệng nở nụ cười, bỗng nhiên trông thấy Nhược Bất Ly chết ngất thân thể, chỉ phải hóa thành một tia cay đắng nụ cười.

"Ta sẽ không để cho ngươi chết. . ."

Diệp Văn ánh mắt kiên định, phát động Thiên Lý Nhân, liên tục liên miên đều đang tìm kiếm thiên tài địa bảo.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh phát hiện một cây Long Tiên Thảo, khen thưởng 10 vạn EXP."

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh phát hiện một cái phá nát để khí, khen thưởng 50 Vạn Kinh nghiệm trị. . ."

Nghe hệ thống nhắc nhở thanh, Diệp Văn không có nửa điểm cao hứng, bởi vì Nhược Bất Ly giờ khắc này cần là "Bi Ngạn Hoa".

Truyền thuyết Bi Ngạn Hoa sinh trưởng ở dưới hoàng tuyền, có cứu Người chết sống lại hiệu quả, không cần nói Nhược Bất Ly như vậy bị đâm phá trái tim trọng thương, coi như là chân chính người chết cũng có thể phục sinh.

Oanh long!

Ngay ở Diệp Văn gian khổ tìm kiếm Bi Ngạn Hoa thời gian, cách đó không xa mơ hồ truyền tới oanh long tiếng nổ lớn.

"Xảy ra chuyện gì?"

Diệp Văn không chế một thốt Vân sói, vọt tới phụ cận, cái này vừa xem thấy, không khỏi biến sắc mặt.

Chỉ thấy phía trước là bay múa đầy trời kiếm khí, cùng với ngang trời xuyên toa xiềng xích, càng phương xa là liệt điểm hùng hực cùng đám cánh hoa.

Nơi này chiến đấu cực kỳ khốc liệt, chỉ thấy này Tác Diêm Vương thuộc hạ cơ hồ toàn bộ chết hết, mà càng phương xa trên mặt đất cũng nằm khá nhiều chết đi Bạch Y Thiếu Nữ.

"Ha-Ha, tiểu nương tử, ngươi liền không muốn giãy dụa đi! Ngoan ngoãn từ bản tiểu thư đi!"

Cùng nhau mềm mại lạnh lạnh giọng nói vang lên.

"Hồ ngôn loạn ngữ!"

Một vị áo trắng công tử sắc mặt tái xanh nói.

Diệp Văn ánh mắt quét qua, quả nhiên nhìn thấy một vị nhỏ nhỏ xinh xinh thiếu nữ, còn có cách đó không xa cùng một vị Lão Bà Bà chiến đấu lão già tóc trắng.

"Là bọn họ?"

Nhìn thấy tử sĩ, Diệp Văn trong lòng cả kinh, lập tức cảm nhận được trong cơ thể mình mệnh môn lực lượng, ngay lập tức sẽ buông lỏng tâm tình.

Cái này phần nộ có thể duy trì một canh giờ, nói cách khác Diệp Văn có thể ở trong vòng một canh giờ có được một kiếp Vũ Hoàng thực lực.

"Rào —— "

Bỗng nhiên chính giữa, từng trận tối nghĩa không khỏi phạn âm ra tiếng hiện, ngay tiếp đó, một toà cùng núi lửa đỉnh đầu hư không giống nhau như đúc quan tài xuất hiện ở Diệp Văn trước mặt.

Nhưng giờ khắc này, cái này quan tài lại cùng bên ngoài hơi có chút bất đồng, chỉ thấy toà này Mộc Quan chu vi bông bênh từng đoá từng đoá ẩn chứa năng lượng mạnh mẽ màu xanh sẫm cánh hoa.

Ở những này cánh hoa trung tâm, phái trên quan tài, là một đoá cao hơn nửa người màu xanh sẫm cổ hoa.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, phát hiện đại đế bản nguyên một đoá, đại đế bản nguyên chính là Cổ Đế một thân Huyền Công tinh hoa chỗ đang ở, có chứa trị Sinh Mệnh Bốn Nguyên công hiệu."

"Kiến nghị chủ ký sinh bắt cái này đoá đại đế bản nguyên, lấy ra một mảnh cánh hoa liền có thể để chủ ký sinh nữ nhân khỏi hẳn."

Nghe hệ thống nhắc nhở thanh, Diệp Văn trước mắt nhất thời sáng ngời!

Bạch!

Hắn không chút do dự hướng về này đoá đại đế bản nguyên bay đi!

"Đều con bà nó đừng tay cho ta! Có người muốn cướp đi đại đế bản nguyên!"

Kiểm Hùng nhìn thấy một bóng người bay về phía đại đế bản nguyên, lập tức phần nộ gầm hét lên.

"Cái gì?!"

Mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, bọn họ ở cái này đánh chết đánh sống, dĩ nhiên có người muốn ngư ông đắc lợi?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133 :ngăn trở ta giết người, Thánh Vương chiếu đánh không lầm

Vút! Vút! Vút!

Từng đạo bóng người cơ hồ ở cùng thời khắc đó ngừng lại trong tay động tác, dồn dập hướng về Diệp Văn vây quanh lại đây.

"Ồ, là này tiểu tử?"

Từ si nhìn Diệp Văn, không khỏi bị kinh ngạc, lập tức cảm nhận được Diệp Văn trên thân cường hãn khí tức, càng là da mặt nhảy một cái.

Tuy nói hắn là Vũ Vương bảng trên bài danh một cường giả, có thể giết chết một chút tầm thường Võ Quân, nhưng dù sao tu vi không cao, cùng một vị võ đạo hoàng giả giao thủ, coi như là hắn cũng đến nghĩ kỹ rồi mới làm.

"Thiếu niên, ngươi nếu như dám động một chút đại đế bản nguyên hoa, Lão Thân bảo chứng để ngươi chết không có chỗ chôn!"

Hoa Như Ý bên cạnh thôi Bà Bà lời nói âm u nói.

"Xoạt!"

Diệp Văn khinh thường nở nụ cười, "Bằng ngươi? Còn non điểm!"

"Ngươi muốn chết! Đừng tưởng rằng ta không biết, ngươi cái này một thân cường hãn tu vi căn bản là chống đỡ không bao lâu! Chờ đến vào lúc ấy, Lão Thân sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là tuyệt vọng!"

"Bà Bà! —— "

Lúc này, Hoa Như Ý vung tay lên, ngăn cản thôi Bà Bà, ngữ khí ôn hòa nhu hòa nói: "Vị công tử này, chỉ cần ngươi đem đại đế bản nguyên giao cho ta, ta có thể làm chủ để ngươi kết hôn với một Bách Hoa Tông thánh nữ!"

"Bách Hoa Tông thánh nữ?"

Tác Diễm Vương cười nhạt, "Chẳng lẽ Hoa Công Tử là muốn đem chính mình gả cho vị tiểu huynh đệ này?"

"Không, ta nói là mặt khác một vị sư tỷ! Điều Tinh Thánh nữ!"

Hoa Như Ý biểu hiện bình thản.

Theo Hoa Như Ý lời nói này lối ra, mọi người tại đây sắc mặt đều hơi đổi, điều tinh chính là Bách Hoa Tông thánh nữ, diễm danh lan xa Vô Thần đại lục.

Tuổi còn nhỏ đã là một vị võ đạo vương giả không nói, càng quan trọng là làm Bách Hoa Tông thánh nữ, tinh thông Bách Hoa Tông trấn tông tuyệt học 《 độ nữ tâm kinh 》!

Môn công pháp này chỗ cường đại, ở chỗ cùng Bách Hoa Tông thánh nữ một lần song tu lúc, sẽ thu được nữ tử trong cơ thể Chí Hàn âm khí, do đó một lần đột phá hiện hữu cảnh giới!

Cái này Chí Hàn âm khí chỉ do với tiên thiên chi khí, bất luận tu vi mạnh mẽ bao nhiêu, chỉ cần đạt được Bách Hoa Tông thánh nữ một lần song tu cơ hội, liền có thể có một nửa tỉ suất đột phá hiện hữu cảnh giới!

Bất luận là Vũ Vương vẫn là Vũ Hoàng!

Nếu như đem 《 độ nữ tâm kinh 》 luyện tới đại thành, có người nói đối với Thánh Vương đều có hiệu quả, do đó một lần đột phá đại đế cảnh giới.

Bây giờ, chính là võ đạo Mạt Thế, đại đế vô tung, toàn bộ Vô Thần đại lục cơ hồ không tìm được một cái đại đế.

Bởi vậy biết được, môn công pháp này là mạnh mẽ đến mức nào, mà Bách Hoa Tông thánh nữ lại là bao nhiêu quý hiếm!

Nhưng mà, đối mặt cái này trần trụi mê hoặc, Diệp Văn nhưng là bình tĩnh nói: "Vậy thì như thế nào? Ta đã có tốt nhiều cái vị hôn thê, nhà ngươi thánh nữ ta không gì lạ!"

Tê, không nghĩ ngờ chút nào, Diệp Văn lời nói này lối ra, ở đây mọi người không bình tĩnh, Bách Hoa Tông thánh nữ bằng thanh ngọc khiết, nếu như không có bất ngờ, cả một đời đều sẽ không lấy chồng.

Hơn nữa, Xử Nữ chi Thân càng muộn phá dưa, này làm cho người ta chỗ tốt cũng sẽ tương ứng tăng lớn, đột phá cảnh giới tỉ suất cũng sẽ tăng nhanh, này điều Tinh Thánh nữ có người nói là mấy trăm năm Thuần Âm Chi Thân. . .

Một thân Chí Hàn âm khí nhiều có thể để cho một vị Quân giả đột phá đến Vũ Hoàng!

Có thể tiểu tử này lại còn nói không gì lạ?

"Hừ! Ngươi tiểu tử này là không biết nhà ta thánh nữ có bao nhiêu trân quý chứ?"

Thôi Bà Bà sắc mặt âm trầm.

"Không biết a, nhà ngươi thánh nữ liên quan gì đến ta?"

"Vô tri tiểu nhi!"

Thôi Bà Bà liền muốn cho Diệp Văn giải thích một phen, đột nhiên ——

"Còn nói cái rắm a! Tiểu tử kia sắp chạy!"

Từ si quát to một tiếng.

Mọi người ngạc nhiên, lập tức nhìn tới, chỉ thấy Diệp Văn ồng tay áo vung lên, dứt khoát đem đại đế bản nguyên cùng này Đế Quan cùng nhau vác sau lưng, lập tức cười lớn một tiếng: "Đa tạ chư vị đa tạ!"

Vù ——

Nhìn thấy một màn này, mọi người dồn dập biến sắc, tiểu tử kia tốc độ làm sao nhanh như vậy?

"Muốn đi! Lưu lại đại đế bản nguyên!"

Kiểm Hùng liên tục nhìn chăm chăm vào Diệp Văn, nhìn thấy Diệp Văn bay đi, lập tức gầm lên một tiếng.

"Thiên Địa Vô Cực. . ."

Kiểm Hùng lời nói còn chưa hạ xuống, liền bị Diệp Văn một cái đánh gãy: "Nói nhầm gì đó, ra chiêu liền ra chiêu!"

"Léo nha léo nhéo cái gì! Ế? Là nguoi!"

Diệp Văn vừa thấy Kiểm Hùng,

Nhất thời con nguoi đều đỏ đứng lên, "Nguoi cái này tiểu nhân hèn hạ, cho ta nạp mạng đi!"

Àm!

Diệp Văn móc ra vừa nảy nhát được phá nát để khí, để khí vừa ra, nhất thời phong vân biến sắc, đuổi theo phía sau tửu si cùng thời Bà Bà mấy người mỗi người sợ đến lùi về sau không ngớt.

Để khí đứng hàng cửu giai!

Ở bây giờ thời đại này, cửu giai để khí tuyệt đối là cao cấp nhất chiến lực, một cái để khí thậm chí có thể dễ dàng giết chết một vị Tiểu Thánh!

Mà Tiểu Thánh nếu như cầm để khí cũng có thể tàn sát Thánh Vương!

Kiểm Hùng vừa thấy Diệp Văn lấy ra để khí, sợ đến sắc mặt đều lục, con bà nó, thế thì còn đánh như thế nào?

"Nói ta bị ỏi vô sỉ, ta xem nguoi mới là Chân Tiểu Nhân! Có loại thả xuống để khí, chúng ta đơn đả độc đấu!"

Diệp Văn cười lạnh, "Đôi phó nguoi cái này chỉ dám bắt nạt vợ ta Thành Nhãi Con, ta luôn luôn là không có gì hay nhiều lời! Nguoi vẫn là cho ta chết sớm sớm siêu sinh đi!"

Nghe Diệp Văn sát cơ lẫn nhiên lời nói, Kiểm Hùng không dám do dự nữa, xoạt xoạt xoạt, hấn trường kiếm múa may, sau đó phun ra một ngụm tinh huyết!

"Xin mời tông chủ hiện thân, trợ đệ từ giúp một tay!"

Oanh long!

Cùng nhau lộng lẫy kiếm quang đột phá Xá La Cổ Đế bố trí kết giới, đi tới thương khung bên trên.

Tùy theo, mây đen dày đặc, chỉ thấy cùng nhau hư huyền thân ảnh đi tới mọi người bầu trời, phát ra uy nghiêm thanh âm đàm thoại: "Kiểm Hùng, vì chuyện gì?"

Vang âm âm!

Cái này hư huyền bóng người nói ra mỗi một chữ cũng giống như là như sét đánh, cả người tràn ngập cuộn cuộn Thánh Uy!

"Thiên Địa Vô Cực Kiếm Tông, tông chủ?"

Thôi Bà Bà ngơ ngác thất thanh.

Tác Diêm Vương cũng là một mặt giạt mình, không nghĩ tới tiểu bối tranh đấu, dĩ nhiên dẫn ra Kiếm Tông tông chủ! Đây chính là một vị đứng đầu cường giả!

Thánh Vương bàng trên nhân vật cường hãn!

"Oa Cáp Cáp! !"

Kiểm Hùng một trận can rờ cười to, lạnh lùng nghiêm nghị quát: "Coi như nguoi có để khí thì lại làm sao? Ta chính là Kiếm Tông tông chủ đệ tử thân truyền, nguoi giết không ta!"

Kiểm Hùng khoái trá cười, "Sur tôn, nguoi này cầm trên tay là một cái để khí!"

"Ế? —— "

Nghe Kiểm Hùng lời nói, Kiếm Tông tông chủ khẽ ồ lên một tiếng, như AkaiJin nổ vang, chấn động đầu nguoi choáng hoa mắt.

"Quả nhiên là một cái để khí, chỉ là phá nát, nhưng dù sao cũng hơn không có được!"

Để khí!

Thực sự là để khí!

Hoa Như Ý cùng tửu si đều kinh ngạc đến ngây người, bọn họ vốn đang không tin, nhưng hiện tại nhưng không được không tin, Kiếm Tông tông chủ nói chuyện còn có giả?

Bọn họ thậm chí đều muốn triệu hoán chính mình tông chủ tới trước cướp giết để khí!

Chỉ là, sau đó bọn họ đã nghĩ đến cái này không hiện thực, Kiếm Tông tông chủ thực lực Thông Thiên, trừ phi Tứ Hoàng, hoặc là ba tự chủ trì, cùng với hai am Am Chủ, nhìn qua Quan Chủ các loại đại năng ra tay!

Bằng không, không người nào có thể ngăn cản Kiếm Tông tông chủ!

Thiên Địa Vô Cực Kiếm Tông, bài danh 5 tông một, càng là Võ Thần đại lục vạn tông đứng đầu!

Tại bậc này nhân vật trước mặt, chỉ cần bọn họ tông chủ ý niệm mới vừa xuất hiện, cũng sẽ bị đánh tan!

Chính là bởi vì rõ ràng điểm này, cho nên không có ai làm điều thừa.

"Người cho rằng nhà ngươi tông chủ xuất hiện là có thể cứu cho người con chó này mệnh?"

Ở mọi người trong lòng lẽ ra tuyệt vọng Diệp Văn bỗng nhiên khinh thường cười nói, lập tức ngẩng đầu nhìn trời, ngữ khí lạnh lùng chất vấn: "Người muốn những tay?"

Hì! Hì! Hì! Hì!

Nghe nói, mọi người đầy mặt vẻ hoảng sợ, tiểu tử người có biết trước mặt người là ai? Dám nói như thế?

Kiểm Hùng cũng là điên cuồng cười to, cho rằng Diệp Văn bị dọa sợ, mới sẽ nói ra lời như vậy tới.

Chỉ có Kiếm Tông tông chủ trước sau như một cao lạnh, mang theo không có chút rung động nào ngữ khí nói: "Giao ra để khí, ban thưởng người vừa chết!"

"Ban thưởng cái đầu mẹ ngươi!"

"Lão Quỷ, dám ngăn trở ta! Ngươi biến mất cho ta đi!"

Ầm! ! !

Đang khi nói chuyện, Diệp Văn vùng lên trong tay nấp nổi hình dáng để khí hướng về Kiếm Tông tông chủ vị này đỉnh phong Thánh Vương đập tới!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134 :nữ nhân ta ai cũng mang không đi!

"Muốn chết!"

Kiểm Tông tông chủ mạnh mẽ tiếng quát đạo, vút, nhất thời, mây đen cuộn cuộn, ở sau lưng mơ hồ có thể nhìn thấy Kiếm Tông kỳ phong hiểm trở.

Hắn chính là thông qua Vô Thượng Huyền Công bí pháp, lấy ý niệm xuất hiện ở trước mặt mọi người, nhưng bản thể vẫn giữ ở Kiếm Tông trên ngọn núi.

Oanh long!

Kiểm Tông tông chủ hé miệng, thổi đi một tiếng, phun ra vạn đạo kiếm mang.

Rầm rầm rầm!

Diệp Văn không sợ chút nào nghênh thân thể mà lên, dùng này để khí che ở phía trước, lập tức liều mạng múa may, rất nhanh, liền đến đến Kiếm Hùng trước mặt, ở ngơ ngác ánh mắt bên dưới!

Trong tay kia nắp nôi sắp chết chết vỗ vào trên mặt đất!

Ầm một tiếng vang thật lớn, cũng không còn sinh lợi.

Trong nhất thời, không khí ngột ngạt đáng sợ, lưu ở nơi đây mỗi người đều ngừng thở, trong lòng chỉ có một ý nghĩ, kẻ này chết chắc!

Hắn lại dám ở một vị đình phong Thánh Vương trước mặt, giết chết hắn đệ tử thân truyền?

"Kèn kẹt ca!"

Thế nhưng, sự tình cũng không có như vậy kết thúc, tuy nhiên Diệp Văn giết chết Kiếm Hùng, tuy nhiên, điều này cũng dẫn đến để khí bị những kiếm mang đó đánh càng thêm phá nát, cả người linh quang ảm đạm.

Dường như, chỉ cần lại tiếp nhận một điểm ngoại lực, sẽ lập tức vỡ tan.

"Ngươi tốt hết sức! Ta ngược lại muốn xem xem ngươi cái này để khí có khả năng sử dụng nữa mấy lần!"

"Ta bảo chứng, giết ngươi sau, ta sẽ diệt ngươi cừu tộc!"

Kiếm Tông tông chủ cả người trở nên càng thêm hư huyền đứng lên, âm thanh như có như không trống rỗng.

"Ầm! —— "

Tại này cổ kiềm nén đến mức tận cùng bầu không khí dưới, hắn lại ra tay.

Xoạt!

Cùng nhau sắc bén kiếm khí từ trên ngón tay bắn mạnh mà ra, xuyên qua lẫn nhau chính giữa khoảng cách, này bay nhanh tốc độ cùng hư không kịch liệt ma sát đứng lên, mang theo từng trận nhảy lên hỏa tinh.

"Muốn giết ta? Diệt ta cừu tộc? Ngươi nằm mơ đi thôi!"

Diệp Văn châm biếm một tiếng, bá, hắn lấy ra này mở đầu thất phẩm Đạo Phù, lập tức tay phải vung, trong phút chốc, Diệp Văn thân hình chính là biến mất không còn tăm hơi!

"Ca —— "

Ở bên ngoài ba ngàn dặm một nơi, Diệp Văn thân hình xuất hiện, sắc mặt có chút tái nhợt, đây là bị kiếm kia tông tông chủ Thánh Uy cho áp chế tạo thành.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, Kiếm Tông tông chủ chính lấy Thánh Vương Chi Cảnh, câu thông thiên địa lực lượng, thôi diễn chủ ký sinh thân phận."

"Chủ ký sinh có hay không cần sử dụng EXP đổi lấy quấy nhiễu một lần thôi diễn cơ hội?"

"Không nghĩ tới một vị đường đường Thánh Vương dĩ nhiên thật muốn diệt ta cừu tộc, thực sự là tốt rất a!"

Nghe nói, Diệp Văn cười lạnh, trong mắt lóe qua một tia nồng nặc hàn quang.

"Đổi lấy!"

"Keng, hệ thống nhắc nhở, khấu trừ chủ ký sinh ba mươi vạn EXP!"

Tầng mây giống như như sóng biển kịch liệt quay cuồng lên.

"Ghe tòm! !"

Kiếm Tông tông chủ hét lớn một tiếng, "Là ai? Là ai đang trợ giúp tiểu tử kia quấy nhiễu bốn tọa thiên cơ thôi diễn?"

"Chẳng cần biết ngươi là ai, để bốn tọa biết được, ngươi cũng phải chết! —— "

Oanh long!

Thiên địa dị tượng nhất thời thối lui.

Chỉ để lại một đám trợn mắt há mồm đoàn người.

Tác Diêm Vương than nhẹ một tiếng. "Mặc ngươi lúc còn sống chính là tuyệt đỉnh thiên kiêu, có thể chết rồi còn không phải không người hỏi thăm, thực sự là thương đáng tiếc a!"

Tác Diêm Vương nhìn Kiếm Hùng chết đi thì thở, ánh mắt yên tĩnh nói: "Đã như vậy, ngươi liền làm gốc điện làm áo cưới đi!"

Trên người hắn xích sắt toả ra ma tính quang huy, vút, chỉ thấy một chút xích sắt đâm vào Kiếm Hùng ở ngực bên trong, giống ống hút giống, đem kiếm hùng trong cơ thể sinh cơ tinh huyết nuốt chửng lấy sạch sành sanh.

Hoa Như Ý nhàn nhạt trào phúng một câu: "Các ngươi thập điện Diêm vương thật không hổ là Vô Thần đại lục rác rưởi."

"Tử Nhân Yêu, quá khen!"

Tác Diêm Vương một bộ "Ngươi làm khó dễ được ta?" Tức chết người không đền mạng ngữ khí.

"Ngươi. . ."

Đừng!

Xa xôi khu vực, Diệp Văn đem Đế Quan đặt ở cả vùng đất, nhu hòa vuốt ve Nhược Bất Ly tinh trí mặt lạnh.

Ở vừa nãy, hắn đã lấy ra một mảnh đại đế bản nguyên hoa hoa cánh.

Nhưng mà, theo thời gian trôi qua, Nhược Bất Ly vẫn còn là không có tinh lại dấu hiệu.

"Hệ thống, chuyện này làm sao sự việc?"

Diệp Văn gấp gấp hỏi.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, bản hệ thống cũng không biết xảy ra chuyện gì,

Vẫn là mời chuyên nghiệp nhân sĩ tới đi!"

Cùng nhau U Hồn thoáng hiện mà ra, này chính là Hoa Đà thần y.

"Lần này lại làm sao?"

Nhìn thấy Diệp Văn, Hoa Đà rất bất đắc dĩ bộ dáng.

Ánh mắt của hắn quét qua, chợt phát hiện lẳng lặng nằm ở Đế Quan trên Nhược Bất Ly, không khỏi chắc lưỡi một cái, nói: "Khá lắm, lão phu để ngươi không muốn chọc giận nàng sinh khí, có thể ngươi ngược lại tốt, trực tiếp giết chết nàng!"

"Ngươi là muốn ta tới ché giễu sao?"

Diệp Văn lại lúng túng lại gấp gấp nói: "Tiền bối, đừng đùa, nhanh ngẫm lại có cách gì?"

"Nàng đã chết, không có cách nào."

Hoa Đà bất đắc dĩ nói.

"Làm sao có khả năng. . ."

"Tiền bối, ngươi gạt ta, đúng hay không? Nhất định có biện pháp?"

Diệp Văn thất hồn lạc phách nói.

Trầm ngâm hồi lâu, Hoa Đà mới nói: "Cũng không phải là không có biện pháp, nếu như ngươi có thể tìm tới hoàng tuyền bên dưới Bì Ngạn Hoa, vậy dĩ nhiên có thể mang cô gái này phục sinh."

"Còn có cũng là, đến trong địa phủ đi, tìm tới Minh Quân diêm vương vì nàng ở Sinh Tử Bạc trên tầng cường dương thọ, như vậy, cũng có thể tỉnh lại."

"Híc, trừ địa phủ, Thần Giới cũng có khá nhiều cứu sống người chết phương pháp, thường thấy nhất cũng là xin mời một vị linh ngộ được sinh tử ảo nghĩa quy tắc đại năng ra tay."

"Còn có một loại phương pháp cũng là, truyền thuyết ở tại thần giới có một điều do Nhược Thủy tạo thành dòng sông, ở dòng sông chỗ trung tâm có một Chủng Thần bí lực lượng có khả năng cứu sống người chết."

"Ta biết liền nhiều như vậy, tiểu tử, nên bi thương a. . ."

Hoa Đà thờ dài nói, cái này vài loại phương pháp, người nào cũng khó khăn như lên trời, căn bản là không phải hiện tại Diệp Văn có thể làm được.

Nếu muốn tới Thần Giới, chỉ có có thể phá Võ Đạo Chân Ý, một lần thành thần, lúc này mới có được Phá Toái Hư Không bản lĩnh.

Phá Toái Hư Không cùng qua sông Xuyên Toa Hư Không là không giống nhau, người trước nhất định phải có được Vũ Thần Chi Cảnh, người sau Xuyên Toa Hư Không thì lại chỉ cần Vũ Vương tu vi.

Mà địa phủ coi như là Võ Thần cường giả cũng không thể tùy ý tiến vào, huống chi để Minh Quân diêm vương làm một người đàn bà bình thường ở Sinh Tử Bạc trên tầng cường dương thọ.

"Tiểu tử, ngươi cũng không nên làm chuyện điên rồ, hoàng tuyền địa phủ chỉ có thể để người chết tiến vào, hơn nữa, chết rồi, mặc ngươi lúc còn sống cao bao nhiêu tu vi, chỉ cần không có trở thành Võ Thần, coi như ngươi là thánh nhân, cũng không phải bình thường Ngưu Đầu Mã Diện, Hắc Bạch Vô Thường đối thủ."

"Cho nên, không nên nghĩ không mở ra làm một tên quỷ Tu, Nhập cư trái phép hoàng tuyền, tìm kiếm Bì Ngạn Hoa, không cần nói Bì Ngạn Hoa sinh trưởng nơi liên ngay cả Minh Quân diêm vương đều không rõ ràng, huống hồ, sau khi ngươi chết, địa phủ Minh Quân sẽ lập tức phái tới một vị Câu hồn sứ giả."

"Ngươi căn bản là trốn không, nhất định sẽ bị Câu hồn sứ giả chop tới, cho nên, cố gắng tu hành đi! Sớm trở thành Võ Thần mới là phương pháp tốt nhất!"

"Sau cùng, xin khuyên ngươi một câu, bảo tồn thể từ ngươi nhục thân, bằng không ở ngươi đến Võ Thần thời gian, nòng nhục thân sẽ hư thối, vĩnh viễn cũng sẽ không phục sinh."

Dường như là đạt được hệ thống chỗ tốt gì, Hoa Đà hết sức chăm chú cẩn thận là Diệp Văn giải thích.

"Như vậy, thế nào có khả năng bảo tồn nhục thân?"

"Hàn Tùy Băng Phách!"

"Nghe tên là biết nghĩa, vật này chính là thiên địa linh vật, nhất định phải cực hạn hàn băng mới có thể luyện chế ra."

"Hơn nữa, ngươi không có thể làm cho bao bọc tiểu cô nương này Hàn Tùy Băng Phách hòa tan chút nào, bằng không đánh mất linh khí sau, sẽ làm thể từ ngươi nhục thân lập tức khô héo."

Nói xong, Hoa Đà liền hóa thành chút chút linh quang, không biết đi nơi nào.

Mà Diệp Văn nhưng là trở nên trầm mặc, hồi lâu ——

"Ta sẽ không để cho ngươi chết!"

Tuy nói lúc đó Nhược Bất Ly vì hấn đỡ kiếm hoàn toàn là làm điều thừa, nhưng bất kể nói thế nào đều là hấn mới sẽ biến thành như vậy.

Diệp Văn không làm được biết rõ có cứu sống Nhược Bất Ly phương pháp, mà không đi nỗ lực hoàn thành.

Huống hồ, Nhược Bất Ly vẫn là hấn nữ nhân!

"Nữ nhân ta ai cũng mạng không đi!"

Diệp Văn ánh mắt lóe lên, bá khí nói.

"Hàn Vũ Thần Quyết!"

Àm!

Trong nháy mắt, Diệp Văn chính là bức ra trong cơ thể Huyền Hàn chân khí, luyện chế Băng Phách Hàn Tùy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135 :Xá La Nữ Đế

"Rào —— "

Một đoàn nòng nặc băng hàn khí từ Diệp Văn trong cơ thể dâng trào ra, tùy theo, rơi vào Nhục Bất Ly trên thân, đưa nàng cao gầy gầy yếu thân thể chăm chú bao bọc.

Theo thời gian trôi qua, Diệp Văn sắc mặt càng lúc càng tái nhợt, cái trán to bằng cái đầu mồ hôi lạnh không ngừng hạ xuống.

Rất cuộc!

Một tầng hoàn hảo băng khối màng mỏng đem thiếu nữ thân thể từ đầu đến chân một tia không lọt cho che lại.

Cùng lúc đó, trên bầu trời, thêm ra khá nhiều cái vòng xoáy màu trắng.

Ca!

Cùng nhau Từ Lam sắc thêm điện xẹt qua trời cao.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, bởi vì chủ ký sinh lấy đi đại đế bản nguyên, hiện tại phía thế giới này không có năng lượng khởi nguồn, đã sắp muốn tan rã, xin mời chủ ký sinh làm tốt rồi đi chuẩn bị."

Nghe nói, Diệp Văn thân sắc cô đơn gập gù, hiện tại hấn đối với trở nên mạnh mẽ khát vọng càng ngày càng mạnh, hơn nữa cũng thật sự hiểu chính mình lâm vào nỗ lực phấn đấu mục tiêu.

Nhất định phải mau chóng trở thành Vô Thần! Cứu sống Nhục Bất Ly! Còn có. . . Tìm tới Lạc Tư Hi.

Diệp Văn thương tiếc vuốt ve một chút Nhục Bất Ly khuôn mặt, lập tức đem Đế Quan phong được, nhẹ nhàng vác sau lưng.

Hắn nhất định phải lấy trong cơ thể Hàn Vũ Thần Quyết sinh ra Chí Hàn âm khí, liên tục liên miên uẩn dưỡng Nhục Bất Ly nhục thân, phòng ngừa linh khí giải tỏa, do đó dễ nhục thân khô héo.

. . .

Kèn kẹt ca!

Thương khung xuất hiện lần nữa vài đạo thiểm điện, tùy theo, một cái vòng xoáy lôi kéo Diệp Văn thân thể tiến vào bên trong.

Băng Hỏa Đảo.

Diệp Văn nhìn chu vi tràng cảnh, không khỏi hơi thay đổi sắc mặt, hấn là vừa đi ra, lại phát hiện chính mình đang đứng ở trong biển lửa tâm nơi!

Sóng nhiệt từ phương xa phả vào mặt, này sợi siêu cực nóng độ hỏa điểm lập tức để Diệp Văn trong lòng ngơ ngác, nếu như hấn vẫn là một kiếp Vũ Hoàng thực lực, tự nhiên không sợ.

Có thể, thời gian đã đến!

Nên làm gì? Chẳng lẽ muốn chết ở chỗ này sao?

Diệp Văn sắc mặt khó coi.

Àm!

Đột nhiên, Diệp Văn trên thân phóng ra cùng nhau hào quang màu xanh sẫm, chỉ thấy, đại đế bản nguyên hoa từ trên người Diệp Văn lơ lửng mà ra.

Khó mà tin nổi một màn xuất hiện, ở đại đế bản nguyên hoa trước mặt, những kia sóng nhiệt bỗng nhiên từng cái từng cái lùi về sau đứng lên, chu vi phương viên một đậm xuất hiện một mảnh Chân Không Địa Đới.

"Chuyện này. . . ?"

Diệp Văn trên mặt biểu hiện có chút chấn động, loại thủ đoạn này thật sự là kinh người, để Diệp Văn giật mình không thôi.

"Không hổ là đại đế cổ đại! Vén vẹn cùng nhau đại đế bản nguyên thì có uy năng như thế, như vậy chân chính đại đế cổ đại, Xá La Cổ Đế trên đời, như vậy có được thể nào Thông Thiên bản lĩnh?"

Diệp Văn đôi mắt hơi nóng.

Hắn có chút rõ ràng một chút Vũ Tu là trở nên mạnh mẽ, trở thành một không từ thủ đoạn tiểu nhân.

Nếu như là trước kia, hắn thế nào cũng không nghĩ ra, nhưng hiện tại hắn hiểu, Bạo Khí để hắn ở trong vòng một canh giờ có được một kiếp Vũ Hoàng thực lực.

Ở này một canh giờ bên trong, hắn mới biết cái gì là cường giả, cường giả miệt thị thiên địa, đánh vỡ hết thảy quy củ! Không phục? Đánh tới ngươi phục!

Chính là bởi vì hắn có được Vũ Hoàng thực lực, cho nên đối mặt những người đó bồi nhỏ, hãm hại, hắn mới có thể thành thạo điều luyện, không sợ chút nào.

Đây chính là cường giả thực lực!

Một vị Vũ Hoàng liền có khả năng ở Võ Thần đại lục tiêu dao hoành hành, như vậy ở Vũ Hoàng bên trên thánh nhân đại đế, như vậy lại là thế nào một phen tình hình?

Vạn nhân cộng tôn, thiên hạ Vũ Tu nằm rạp ở dưới chân, quân lâm thiên hạ cũng không quá đáng chứ?

Ngay ở Diệp Văn suy nghĩ đồng thời, hồn nhiên không chú ý tới này chu vi sóng lửa nhất thời trở nên Cuồng Bạo đứng lên, sau đó, từng đạo cột lửa phóng lên cao, tựa hồ đang thủ hộ cái gì.

"Xảy ra chuyện gì?"

Diệp Văn hơi nheo mắt, hai con mắt mơ hồ lóe qua một tia tinh mang, Thiên Lý Nhân!

Vù!

Tầm mắt chạm tới này thủ hộ phương vị, liền gặp một đoàn ngọn lửa màu xanh sẫm lơ lửng ở không, đột nhiên!

Một đôi băng lãnh đến mức tận cùng con ngươi màu xanh mực mạnh xuất hiện!

Nếu như không phải Diệp Văn có được Thiên Lý Nhân, căn bản là phát hiện không đối với đồng tử, dù sao, ngọn lửa kia cũng là giống nhau màu sắc.

"Ngươi rút cuộc tới!"

Bỗng nhiên, cùng nhau tràn đầy Queen uy nghiêm biến ảo khôn lường cuồng hống tiếng vang lên.

"Cái gì!"

Ào ào rào!

Chỉ thấy đoàn kia ngọn lửa màu xanh sẫm dần dần hóa thành một cô thiếu nữ,

Trên mi tâm có cùng nhau ngọn lửa màu xanh sẫm đường vân, tướng mạo có trí mạng sức hấp dẫn.

Nàng hình dáng uyển chuyển, Phương Hoa ngàn vạn, lúc này càng là không được mảnh vải, chỉ có ở quan trọng nhất hai nơi địa phương có ngọn lửa màu xanh sẫm che lấp.

Nhưng như vậy nhưng là càng thêm khiến người ta mê muội.

Dù sao, có câu nói, không chiếm được tốt nhất. . .

Thiếu nữ này dáng dấp như thế, càng làm cho nhân tâm ngửa ngửa, ngược lại, nếu là toàn bộ bại lộ, e sợ ngược lại là không có hấp dẫn như vậy.

"Đem bản nguyên hoa cho ta!"

Tuyệt Sắc Thiếu Nữ mang theo không cho nghi ngờ ngữ khí, giống như khuynh đảo chúng sinh Queen.

Nhưng Diệp Văn nhưng là khẽ nhíu mày, bản nguyên hoa tuy nói không có phục sinh Nhược Bất Ly, nhưng tốt xấu không chế tiếp theo chuyển biến xấu hậu quả, huống hồ, bản nguyên hoa quý giá bậc nào, sao có thể nói cho liền cho?

"Dựa vào cái gì?"

Hắn hỏi như vậy.

"Bằng ta chính là bò La Đại đế!"

"Xá La Cỗ Đế? . . ."

Diệp Văn đồng tử kịch liệt co rút lại, thất thanh nói.

"Cỗ Đế cái gì ta không biết, nhưng ta thật là đại đế cường giả, Phong Hào bỏ la."

Tuyệt Sắc Thiếu Nữ chậm rãi nói, phiêu đến Diệp Văn trước người, biểu hiện bằng lãnh mở ra trắng nõn non mềm tay nhỏ, trong giọng nói mang theo một tia mệnh lệnh.

"Đem bản nguyên hoa cho ta!"

Nghe thiếu nữ lời nói, Diệp Văn nhưng là cười, "Ta không cho thì lại làm sao?"

"Ta giết ngươi!"

"Ngươi có như vậy thực lực sao?"

Diệp Văn cười lạnh lối ra, hẳn tuy nhiên ở đây Tuyệt Sắc Thiếu Nữ trong cơ thể cảm nhận được một luồng làm người ta sợ hãi lực lượng, nhưng cũng có thể thấy, nàng tựa hồ đang liều mạng áp chế cái gì.

"Ngươi . . .!"

Thiếu nữ luôn luôn bá đạo quán, nghe Diệp Văn lời nói mới hiểu được, chính mình bây giờ đã là này cô đơn trời chiều, không có ngày xưa hào quang

Một thân thực lực tang đi mười phần. . .

"Ngươi cho ta bản nguyên hoa, ta cái này một bộ da túi để ngươi thoải thích hưởng dụng!"

Thiếu nữ lạnh lùng nói, nhưng giữa hai lông mày mang theo dày đặc sát cơ, nàng mưu đồ trăm nghìn vạn năm lâu, không cam lòng liền như vậy đánh mất một lần "Trọng sinh" cơ hội.

Ở trước mặt đại đạo, cái này một bộ da túi trừ thì lại làm sao?

Tuy nhiên, nàng không phải dễ bắt nạt như vậy!

Cái này đóa bản nguyên hoa vốn là nàng, bây giờ lại bị người lấy đi, không chịu trả về tới, nàng có một loại thất sách cảm giác.

"Ngươi cái này thân thể Túi da để ta thoải thích hưởng dụng?"

Diệp Văn cười, nếu như là lúc trước, hẳn e sợ sẽ đáp ứng, dù sao, thiếu nữ này thật rất đẹp, hơn nữa, trời sinh mang theo một luồng nữ hoàng khí chất cao quý, khiến người ta rất muốn cười ở trên người nàng, chinh phục cái này con ngựa khỏe.

Thế nhưng ——

Nhược Bất Ly chết, hẳn rõ ràng thế gian này còn có so cá nước thân mật càng khiến người ta sung sướng sự tình, vậy thì là cùng tâm ái người hoan hảo.

Cùng trường tương tư thủ. . .

Cho nên, Diệp Văn nói: "Xin lỗi, tuy nhiên ngươi rất đẹp, nhưng ta chỉ cùng nữ nhân ta thân mật, cho nên, ngươi điều kiện đối với ta vô dụng!"

"Ngươi! ——"

Bỏ la trong lòng cái kia hận a, nàng mặc dù nói hời hợt, nhưng trong lòng cũng là cực kỳ thống khổ, bằng không lấy nàng cao ngạo, sao có thể như thế!

Thế nhưng, là bản nguyên hoa, nàng nhưng là không thể không như thế, bởi vì, nàng rõ ràng chính mình mê hoặc là lớn đến mức nào, chỉ cần gặp qua nàng tương mạo, bất kỳ nam nhân đều muốn trong nhất thời đạt được nàng.

Có thể, Diệp Văn cự tuyệt, cái này có chút để bỏ la lau mắt mà nhìn.

Nàng bao hàm thâm ý nói: "Là ta coi khinh ngươi, ta cho rằng ngươi cùng những kia nam không có khác nhau, cho nên mới phải nói ra như vậy ngay cả ta chính mình cũng buồn nôn nói ra tới. . ."

"Xin lỗi! Nhưng bản nguyên hoa, ta thể ở nhất định phải!"

"Ngươi muốn cái gì?"

"Không phải ta muốn cái gì, mà chính là ngươi có được cái gì."

Diệp Văn lạnh nhạt nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136 : để người chết nhẹ nhõm thêm khoái trá

"Ta có được cái gì? Hừ! Bồn tọa chính là đỉnh phong đại đế, khoảng cách Vô Thần cũng chỉ có cách một bước!"

"Hon nữa, bồn tọa vẫn là đan sư công hội ba Nhân hội trưởng, trong thiên hạ, còn có cái gì là bồn tọa không chiếm được?"

Xá La ngữ khí lãnh đạm, cao ngạo nhìn xuống Diệp Văn.

Diệp Văn nhưng là thăm thẳm thờ dài: "Đó là trước kia chứ? Bây giờ đây không phải là thượng cổ thời đại, bây giờ chính là võ đạo Mạt Thế, thánh giả làm đầu, đại đế căn bản là tìm không ra một cái!"

Vốn Diệp Văn cho rằng Xá La sẽ thẹn quá hóa giận, nghi hoặc không thôi, không nghĩ tới, Xá La nghe nói lời ấy, nhưng là ánh mắt yên tĩnh nói: "Bồn tọa biết, bằng không, bồn tọa cũng sẽ không ở thọ nguyên sắp hết thời gian, bỏ qua nhục thân, thần hồn phụ thể ở Sâm La lửa trên."

"Híc, bỏ qua nhục thân? Sâm La lửa?"

Diệp Văn một mặt lơ mờ.

"Vừa nãy nghe người nói, thượng cổ thời đại, các người là đem bồn tọa khi đó đại đế cường giả xưng là Cổ Đế đi, cho nên người mới sẽ xưng bồn tọa là Xá La Cổ Đế?"

"Hon nữa, bồn tọa vẫn là thời kỳ thượng cổ vị cuối cùng Cổ Đế? Đừng không, tiểu gia hỏa? !"

Nghe một cái so với mình còn nhỏ thiếu nữ xưng hô tự thân là tiểu gia hỏa, Diệp Văn khoe miệng không khỏi vừa kéo, tuy nhiên, sự thật như thế, hẳn cũng phản bác không được, chỉ phải hỏi thăm: "Chẳng lẽ, người biết nguyên nhân?"

Gặp Diệp Văn này tầm tùy ý bộ dáng, Xá La trong lòng tức giận, ở nàng này đoạn thời kỳ, nàng chính là duy nhất đại đế cường giả, Đả Biến Thiên Hạ Vô Địch Thủ, ai dám không tôn?

Có thể hiện tại, tiểu tử này. . .

Chờ ta khôi phục thực lực, nhất định phải để người tốt xem!

Thế nhưng, hiện tại bản nguyên tiêu vào Diệp Văn trên tay, Xá La chỉ có thể lòng tốt giải thích: "Ta bản ở một ngàn tuổi lúc liền trở thành đại đế, sau đó lại là đi qua năm trăm năm đạt tới đại đế đỉnh phong, theo lý thuyết, tuy nhiên mấy trăm năm thời gian, ta nhất định có thể đột phá Vô Thần."

"Tuy nhiên, sự thật không phải như thế, mãi đến tận ta thọ nguyên sắp hết vẫn không có đột phá, ta không cam lòng liền chết đi như thế, tìm kiếm hết thấy có quan hệ đột phá Vô Thần bí mật, sau cùng, bị ta tìm tới, không biết nguyên nhân gì, Vô Thần đại lục sớm tiến vào già yếu thời kỳ."

"Trên đại lục Bồn Nguyên Khí Tức căn bản là không đủ đại đế đỉnh phong cường giả tu hành đến Vũ Thần Chi Cảnh."

"Cái gì?"

Diệp Văn chấn kinh, không nghĩ tới đây chính là đại đế cường giả biến mất nguyên nhân, tuy nhiên, hẳn cũng rất nhanh sẽ hiểu được, Vô Thần đại lục lại như là tình cầu giống như vậy, có sơ sinh kỳ, già yếu kỳ.

Không nghi ngờ chút nào, Vô Thần đại lục trở thành già yếu kỳ, sau cùng e sợ sẽ hoàn toàn hủy diệt, trên đại lục hết thấy sinh linh đều sẽ tử vong Diệt Tuyệt.

"Người là nói, Vô Thần đại lục muốn sắp sụp đổ?"

Xá La cổ quái liếc mắt nhìn Diệp Văn, nói: "Người tâm tư cũng nhanh nhẹn, ta chẳng qua nói Vô Thần đại lục tiến vào già yếu kỳ, người liền suy đoán ra hẳn sẽ phải hủy diệt."

"Không sai, nếu như không ra ta dự liệu lời nói, Vô Thần đại lục nhiều nhất còn có mười ngàn năm sống sót kỳ, đến lúc đó, sơn băng địa liệt, sông cạn đá mòn, thương khung sụp đổ, sấm sét vang dội, núi lửa bạo phát, sẽ tạo thành các loại hủy diệt sinh linh dấu hiệu, sau cùng, Vô Thần đại lục sẽ lần nữa nghênh đón một lần tân sinh."

"Mà nhân loại chúng ta cùng hân chủng tộc đều muốn sẽ biến mất không còn tăm hơi!"

"Tê —— "

Diệp Văn kinh ngạc trong lòng, ánh mắt chuyển thành bội phục nhìn thiếu nữ, tự đáy lòng khâm phục nói: "Chẳng lẽ ngươi bỏ qua nhục thân, chính là vì nói cho chúng ta hậu nhân cái này trọng đại tin tức?"

Xi!

Xá La khinh thường nở nụ cười, "Đứa ngốc, ngươi vừa nãy không có nghe rõ sao, ta là là đột phá Vô Thần, vì ta chính mình! Cho tới các ngươi những hậu nhân này? Sau khi ta chết, quản nó Hồng Thủy Mãnh Thú?"

"Nếu như ngươi không có mang đến đại đế bản nguyên, ta sẽ cùng với Sâm La lửa vẫn ngủ say đi, các ngươi liền cùng ta cùng nhau bị Vô Thần đại lục hoàn toàn hủy diệt đi."

Diệp Văn khoe mắt nhảy nhót, rất có điểm minh bạch tại sao gọi lòng dạ đàn bà là độc ác nhất.

Con mụ này thật là tàn nhẫn a!

"Cái này Đạo Đại đế bản nguyên nếu là ngươi, tại sao chính ngươi không thể lấy đi?"

Lập tức, Diệp Văn hỏi.

"Ngươi là đứa ngốc sao? Đại đế bản nguyên là do ta nhục thân tinh hoa hình thành, ta chỉ còn dư lại cùng nhau thần hồn căn bản là không thể luyện hóa đại đế bản nguyên, chỉ có thể trước cùng Sâm La Hỏa Dung hợp."

"

"Mà vì phòng dừng lúc đó hân Thánh Vương Cường Giả mơ ước ta đại đế bản nguyên, ta chỉ có thể đem đại đế bản nguyên đặt ở Đế Quan bên trong, bố trí các loại thủ đoạn, phòng ngừa bọn họ đánh cắp."

"Ồ?" Nghe đến đó, Diệp Văn trở nên càng thêm nghi hoặc, "Chiếu ngươi nói như vậy, Đế Quan là không cho phép Thánh Vương Cường Giả xuất hiện, tại sao ta ở bên trong nhưng có thể đụng phải bây giờ Kiểm Tông tông chủ một vị Thánh Vương Cường Giả công kích?"

Xá La trợn mắt, rất không muốn hiểu Diệp Văn, nhưng đại đế bản nguyên lại ở Diệp Văn trên thân, không thể làm gì khác hơn là nói: "Đều qua một số năm a, ngươi kẻ ngu ngốc!"

Diệp Văn lúc này mặt xạm lại, "Này Hey, ngươi có còn muốn hay không phải lớn hơn đế bản nguyên?"

Xá La hai mắt nhú lại, mà nói sau ngữ nhu hòa ôn hòa làm nũng mị mị nói: "Ta Hảo Ca Ca, ngươi liền đem đại đế bản nguyên cho người ta đi ~ "

Hảo Ca Ca?

Diệp Văn cả người một cái giật mình, da gà lên một thân, nhìn vị này thượng cổ nữ hoàng bây giờ là đại đế bản nguyên, dĩ nhiên không biết xấu hổ gọi lên tình ca ca, hân cũng là có chút tụt. . .

"Được! Đại đế bản nguyên có thể cho ngươi, nhưng ngươi nhất định phải nói cho ta, ngươi ở áp chế cái gì?"

Hân liếc mắt là đã nhìn ra, Xá La Cổ Đế ở dừng tự thân tu vi phong ấn chuyện gì vật, bằng không lấy vị này nữ hoàng bá đạo, sẽ cùng hân nói nhảm nhiều như vậy?

Hơn nữa, trong những lời này, lộ ra một chút không muốn người biết trọng đại bí mật.

Nghe Diệp Văn lời nói, vị này tuyệt sắc Mỹ Nhân sắc mặt lập tức liền biến, sau cùng một trận do dự sau, rồi mới nói: "Ta ở phong ấn Sâm La Hỏa Linh trí!"

"Linh trí?"

"Không sai, Sâm La lửa chính là cửu giai đỉnh phong đế lửa, lúc trước ta ở cái này Băng Hỏa Đảo tìm tới là Sâm La lửa Hỏa chủng, vẫn không có biến thành thành thực trạng thái."

"Chỉ là, để ta không nghĩ tới là, cái này đáng chết Hỏa chủng dĩ nhiên rất sớm liền đản sinh Linh Trí!"

"Hại ta cùng nó giằng co nhiều năm như vậy, bằng không ta đã sớm luyện hóa Sâm La lửa, hóa thành Tiên Thiên Linh Thể!"

"Cứ như vậy, ta là có thể đạt được Sâm La lửa bản nguyên, chỉ cần một lần nữa tu đến đại đế đỉnh phong, liền có thể dễ dàng đột phá trở thành Võ Thần!"

Diệp Văn mí mắt giật lên, "Thực sự là thật lớn mưu kế a!"

"Nói như vậy, chỉ cần ngươi đạt được đại đế bản nguyên, liền có thể hoàn toàn phong ấn Sâm La Hỏa Linh trí?"

"Không sai!"

"Như vậy, ngươi một thân thực lực cũng khôi phục?"

"Đại khái có thể khôi phục lại một kiếp Vũ Vương thực lực. . ."

"Khà khà, một kiếp Vũ Vương? Có phải là có thể dễ dàng giết chết ta?"

"Đó là tự nhiên! Bằng vào ta lúc trước tu vi thủ đoạn, coi như ngươi là Võ Quân cường giả, ta cũng có thể bằng vào một thân bí thuật, để ngươi bị chết nhẹ nhõm thêm khoái trá!"

Xá La cao ngạo nói, bỗng nhiên nhìn thấy Diệp Văn lạnh như băng ánh mắt, mới phát hiện nói lỡ miệng, không khỏi lúng túng nở nụ cười.

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không giết ngươi!"

"Lấy ngươi Võ Đạo Chi Tâm phát thệ đi, bằng không, đại đế bản nguyên liền không nên nghĩ!"

Diệp Văn lười biếng nói.

Xá La vỗ trán một cái, ngảm bức chính mình miệng tiện, bằng không cái này đáng chết tiểu tử sẽ chết định! Dám dùng nàng đại đế bản nguyên tới uy hiếp chính mình?

Đáng tiếc a. . .

Xá La trong lòng than dài.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137 :thâm tình đối diện. . .

Ở Xá La phát xuống võ đạo lời thề sau khi, Diệp Văn nhưng là chỉ lấy ra một mảnh cánh hoa.

"Ngươi đây là ý gì?"

Xá La lập tức liền biến sắc.

"Không có gì, vì ngươi đối ý, trước cầm một mảnh cho ngươi tốt."

Đại đế bản nguyên hoa tổng cộng có chín mảnh cánh hoa, mà hắn đã đem một mảnh bản nguyên cánh hoa cho Nhược Bất Ly dùng. . .

Vì phòng chừng vị này nữ hoàng bạo tẩu, hắn chỉ có thể làm như vậy.

"Uổng ta cao hơn nữa xem ngươi một cái, không nghĩ tới ngươi là này dạng một cái tiểu nhân!"

Xá La oán hận nói, tiếp lấy cánh hoa sau khi cũng không nhìn Diệp Văn liếc một chút, tùy chỗ tìm một chỗ khoanh chân ngồi xuống.

Diệp Văn nhún nhún vai, nói: "Đừng như thế một bộ chặt vật bộ đáng đi, cũng không phải không cho ngươi."

Xá La không hề trả lời, đã lợi dụng Sâm La hóa lực luyện hóa cánh hoa kia.

Liền nhìn thấy một trận Huỳnh Quang Thiểm Thước, chân khí màu xanh sẫm tụ thiếu nữ trong cơ thể dâng trào ra, hóa thành kết giới Hộ Thể Cương Khí.

Ầm!

Đột một tiếng vang thật lớn truyền ra, đã thấy thiếu nữ trắng nõn khuôn mặt cấp tốc trương đỏ bừng.

Lập tức.

Phốc ——

Một ngụm máu tươi phun mạnh mẽ ra, sắc mặt trở nên tái nhợt cực kỳ, mạnh mẽ màu xanh sẫm con ngươi, tóc tai bù xù quất: "Nhanh lấy thêm một mảnh cánh hoa cho ta!"

"Sẽ cho, ngươi hung cái gì hung a."

Diệp Văn nói thầm một câu, tâm hồng lần nữa lấy ra một mảnh cánh hoa.

Xá La trong lòng quả thực hận chết Diệp Văn, bởi vì Bản Nguyên Lực Lượng không đủ, ở vừa nãy giao chiến bên trong, làm cho nàng thực lực từ một kiếp Vũ Vương trực tiếp trở thành một tên phổ thông thiếu nữ.

Nàng nhất định phải lần nữa dùng một mảnh bản nguyên cánh hoa, duy nhất tin tức tốt là, trải qua nhiều như vậy năm đối kháng, Sâm La Hóa Linh trí đã trở nên vô cùng suy yếu.

Chỉ cần lại dùng một mảnh cánh hoa là có thể đại công cáo thành, đây là Xá La trước kia không nghĩ tới, thực sự là niềm vui bất ngờ.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Từng đạo tiếng nổ lớn không ngừng nổ lên, thiếu nữ tựa hồ đang thiên nhân giao chiến giống như vậy, trên mặt biểu hiện nhất thời trở nên vặn vẹo không ngớt.

Oanh long!

Chỉ chớp lát sau, Xá La Cỗ Đế lần nữa phun ra một cái màu xanh sẫm tụ huyết, biểu hiện nhưng là trở nên cực kỳ bình tĩnh, nói: "Mang theo cái này để giới, ta phát thệ ta thức tỉnh lại sau sẽ không lại tìm ngươi phiền phức."

"Nếu như ngươi có thể lại vì ta tìm tới một chút có được Bản Nguyên Khí Tức năng lượng, ta thu ngươi làm đồ đệ."

"Thu đồ đệ liền không cần."

Diệp Văn ngượng ngập cười, "Ta sẽ giúp ngươi tìm"

Hắn có thể thấy, Xá La dường như là bởi vì Bản Nguyên Năng Lượng không đủ mới sẽ biến thành như vậy thê thảm đáng đáp, có thể nói, tất cả những thứ này đều là hắn làm hại. . .

"Được! Nếu như ngươi thật có thể tìm tới, giúp ta khôi phục thực lực, ta sẽ vì ngươi ra ba lần tay."

Nói xong, Xá La liền hóa thành cùng nhau màu xanh sẫm U Hồn quán quanh ở Diệp Văn ngón cái trên, nhìn qua, lại như là một cái chiếc nhẫn chứa đồ.

Chỉ là, chiếc nhẫn này hình dáng để Diệp Văn lộ ra một tia cay đắng nụ cười.

Cái này rõ ràng là Xá La giới chỉ, nữ nhân đeo.

"Đúng, quên nói, ta hiện tại rất suy yếu, cần bên trong cơ thể ngươi chân khí."

Nói xong.

Ầm!

Cũng không để ý Diệp Văn nghĩ cách, Xá La không chút khách khí thông qua Diệp Văn ngón cái hấp thụ Diệp Văn chân khí trong cơ thể.

Trong nháy mắt, Diệp Văn sắc mặt liền trở nên tái nhợt cực kỳ.

"Đệt! Bị hớ!"

Diệp Văn trong lòng chỉ có cái này một ý nghĩ, lúc này hắn liền muốn bắt chiếc nhẫn chứa đồ.

"Không muốn, cầu người. . ."

Thiếu nữ thông khổ suy yếu thành âm đàm thoại truyền tới.

Điều này làm cho Diệp Văn trong lòng hơi động, chung cuộc không nhẫn tâm, cười khổ nói: "Người Lão kiềm chế một chút a."

"Yên tâm, sẽ không đem người ép khô!"

Diệp Văn: ". . ."

Hồi lâu ——

"Ta muốn ngủ say, người có thể ở trong biển lửa này tu luyện, ta truyền cho người một phần 《Ngự Hỏa Chân Kinh》, hơn nữa ta ở trong nhẫn chứa đồ lưu một chút Sâm La lửa."

"Đây là cửu giai đỉnh phong đế lửa, người nếu như gặp phải bị người đuổi giết cái gì, có thể thi triển Ngự Hỏa Chân Kinh, thả Sâm La hỏa thiêu hấn!"

"Ta có thể không chế cửu giai đế lửa?"

Nghe nói, Diệp Văn sáng mắt lên.

"Không thể, những này Sâm La lửa là ta đồng ý cho người sử dụng,

Người còn muốn dùng, cầu bốn tạ a! Hừ hừ!"

Xá La ngạo kiều nói, lập tức hoàn toàn mê man đi qua.

"Đệt! Hó a!"

Diệp Văn tức giận mắng một tiếng.

Sau khi một ngày, Diệp Văn rốt cuộc đem Ngự Hỏa Chân Kinh cho nhập môn, tuy nói có hệ thống cái này đối trá thần khí tồn tại, nhưng cái này dù sao không phải là mình, để Diệp Văn có chút lo lắng.

Trong lòng hấn mơ hồ có một loại cảm giác, có thể không dùng hệ thống liên tục tận lực không cần hệ thống, nếu như hệ thống có một ngày không ở?

Diệp Văn có chút ý nghĩ hảo huyền nghĩ đến.

Tuy nhiên, ý nghĩ như vậy Diệp Văn cũng không có ngăn chặn, bởi vì, kiếp trước, hấn cũng là thông qua như vậy dự định trước nghĩ cách, tránh thoát rất nhiều lần ám sát, nguy cơ.

"Rào!"

Diệp Văn đứng trong biển lửa tâm noi, tùy ý bốn phía hỏa diễm tưới đổ thân thể, cuối cùng hoàn toàn nhàn chìm đầu lâu.

"Ừc ừc ừc ~ "

Nhất đại đóm lửa hải bọt khí bốc lên.

Lập tức ——

Ca một tiếng truyền ra! Dường như là Vô trướng vỡ tan âm thanh!

Chỉ thấy Diệp Văn cả người trở nên đỏ bừng đứng lên, cũng không biết qua bao lâu, ở Diệp Văn bờ eo trên nhưng là xuất hiện một cái Mini Tiểu Hỏa Long Charmander.

Cái này con rồng lửa nhỏ ngu xuẩn manh ngu xuẩn manh, sau cùng tròn to mắt ngo ngác nhìn Diệp Văn khuôn mặt, càng là lộ ra một tia dựa vào thần sắc.

"Ừc ừc —— "

Tiểu Hỏa Long Charmander trong bụng truyền tới tiếng kêu, điều này làm cho nó khuôn mặt nhỏ nhắn đều đặn lại tới, sau đó, trông thấy bốn phía biển lửa, một đôi hồng bảo thạch giống như mắt nhỏ quay tròn chuyển động đứng lên.

Sau đó, cười khằng khặc quái dị một tiếng, mở ra miệng nhỏ, ngửa đầu hút một cái!

Hô !!

Chỉ thấy chung quanh biển lửa càng là toàn bộ bị nó nuốt vào trong bụng!

Sau khi, Tiểu Hỏa Long Charmander đánh ợ, lười biếng híp hai mắt, dùng móng vuốt nhỏ vuốt ve chính mình phồng lớn tròn vo bụng.

Biển lửa vừa biến mất, Diệp Văn cũng rất nhanh sẽ cảm nhận được, khẽ nhú mảy, sau đó mở hai mắt ra.

Vù!

Liền, Diệp Văn liền cùng đôi chiều ở trên đỉnh đầu hấn Tiểu Hỏa Long Charmander đến thâm tình đối diện. . .

"Đệt! Cái này con rắn chết từ đâu tới!"

Diệp Văn lúc này liền cảm giác da đầu một nổ, sợ đến dùng tay đem Tiểu Hỏa Long Charmander bỏ qua xa xưa.

"Rống rống!"

Tiểu Hỏa Long Charmander thấp giọng gào thét, chỉ cảm thấy rất oan ức, hai mắt đầm lệ Vượng Vượng, tựa hồ đang nghi hoặc ba ba tại sao không muốn nó?

Nghe rống lên một tiếng, Diệp Văn liền rõ ràng này không phải rắn, mà chính là rồng!

Bởi vì nó phát ra là tiếng rồng ngâm!

"Ngươi là từ đâu tới?"

Diệp Văn không tự chủ được mở miệng, lập tức khóe miệng rụt rụt, thàm nói, cái này mặc dù là con rồng, nhưng có thể nghe rõ ràng hấn lời nói sao?

Nhưng khó mà tin nổi một màn xuất hiện, chỉ thấy con rồng này phun ra năm đạo gấn bó xuyên hỏa diễm, đáng dấp dường như một toà Tiểu Tháp, mà nó nhưng là cuộn mình đứng lên, đầu cùng đuôi liên kết, dường như như là một quả trứng?

"Ngươi, ngươi là này quả trứng?"

Diệp Văn kinh hô, Tâm Niệm nhất động, quả nhiên, hệ thống chứa đựng trong không gian này quả trứng không gặp.

"Rống rống!"

Tiểu Hỏa Long Charmander khoan khoái gọi dậy tới, một bộ cảm khái "Ba ba rốt cuộc nhận ra bản bảo bảo" bộ đáng, lại đôi chiều ở Diệp Văn trên đầu, lần nữa đến thâm tình đối diện. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138 : Hậu Thổ tông

"Hố cha a!"

Diệp Văn thật không biết nên nói như thế nào, không lời vô cùng.

Vừa nãy hấn ở tu hành Ngự Hỏa Chân Kinh, đã đột phá đến Nhị Kiếp đỉnh phong Vũ Tôn, chỉ cần lại có thêm như vậy một tia biển lửa năng lượng, hấn là có thể đột phá tới Tam Kiếp Tôn Giả.

Chính là. . .

Biển lửa dĩ nhiên không!

Đệt! ! !

Diệp Văn quả thực khóc không ra nước mắt.

Bất đắc dĩ, chỉ có thể công lấy Đế Quan đi ra nơi này, rất nhanh, Diệp Văn liền đạt tới Băng Hỏa Đảo đỉnh đầu.

Ánh mắt nhìn ra xa, chỉ thấy cách đó không xa trên biển rộng trôi nổi một cái cự đại hỏa hồng sắc bầu rượu, một cái thanh lệ thiếu nữ thì lại không có đứng đắn nằm ngủ, cả người hiện ra một cái "Đại" chữ.

Bên cạnh là một cái lão giả tóc trắng chính sừng nịch thủ hộ ở bên cạnh nàng.

Càng xa xăm, là một chiếc cự thuyền, một cái Nữ giả Nam Trang công tử ca đang dùng một cái quạt giấy, nhẹ nhàng phiến đứng lên, cả người có vẻ tiêu sái tùy ý.

Mà ở Băng Hỏa Đảo một mặt khác, một người mặc hắc sắc Võ Sĩ Phục nam tử chân đạp một loạt xích sắt, dễ dàng ở trên mặt biển hành tẩu.

Diệp Văn ánh mắt như mực, đen nhánh cực kỳ, trên cánh tay mang theo một cái giống rắn nho nhỏ Hỏa Long.

Dạ, trở nên càng thêm thâm trầm.

...

Làm Diệp Văn một lần nữa trở lại Nhược Bất Ly này nho nhỏ Mao Ốc thời điểm, có một loại dường như cách một thế hệ cảm giác.

Đùng——

Hắn mở ra Đế Quan, nhìn màu da tái nhợt Nhược Bất Ly, trong lòng hơi hơi vừa kéo, cảm thấy có chút buồn khổ, lập tức, liền hướng về hệ thống đối lấy một vò rượu lớn.

"Khắc khắc. . ."

Thế nhưng, rất rõ ràng, Diệp Văn tử lượng cũng không tốt.

"Vút!"

Vào lúc này, cùng nhau U Hồn thoáng hiện mà ra, chính là Xá La.

"Người lại là người si tình. . ."

"Si tình sao?"

Diệp Văn cười khổ, "Ta chỉ cầu chính mình không Lạm Tình, liền muốn cảm ơn trời đất."

"Người đi ra có chuyện gì không?"

Diệp Văn hỏi.

"Ta cần ở đại đế trong quan tài tu hành, dù sao, cái này cũng là một cái đề khí, bên trong có không ít Bồn Nguyên Khí Tức."

"Vậy ta nữ nhân làm sao bây giờ?"

Diệp Văn ngạc nhiên, trong mắt mơ hồ lóe qua một tia ánh sáng lạnh.

"Yên tâm, ta thay người dùng Huyền Hàn khí phong ấn nàng."

"Người nếu như không yên lòng, ta có thể phát cái thẻ, chuyện này đối với người cũng có chỗ tốt, không phải vậy lời nói, người công lấy nàng, phải tới lúc nào đột phá Thành Vũ thần cường giả?"

"Người biết nhất định phải trở thành Võ Thần mới có thể cứu hoạt nàng?"

Xá La trợn trắng, cái này nữ hoàng dường như rất yêu mắt trợn trắng.

"Người nếu như không đột phá Thành Vũ thần, các loại mười ngàn năm đi qua, coi như người đạt tới cấp bậc Đại đế thời cổ cũng đến cùng Võ Thần đại lục cùng chết!"

"Cho nên, người nhất định phải trở thành Võ Thần! Đương nhiên, ta chỉ nói là nói mà thôi, người nếu như không đồng ý cũng coi như."

"Dù sao ta tư chất cường hơn người, bây giờ càng là Tiên Thiên Linh Thể, không cần mười ngàn năm lâu như vậy cũng có thể trở thành là Võ Thần."

"Huống chi, ta đây là tương đương với lại đi một lần đường, chỉ cần tư nguyên đầy đủ, tu hành rất nhanh."

Xá La hững hờ nói.

Mà Diệp Văn nhưng là sắc mặt đều đêm đen tối, "Ngươi không nói thật sẽ chết a?"

"Xin lỗi, ta người này cũng là nhanh mồm nhanh miệng a!"

Thiếu nữ dường như rất thích xem Diệp Văn bị quất queo, cười khanh khách đứng lên, hoàn toàn không để ý nữ hoàng hình tượng.

"Được rồi, ta đồng ý! Tuy nhiên, ngươi đến ở trên địa bàn của ta tu hành, tự nguyên ta giúp ngươi tìm!"

"Dù sao, ngươi trạng thái này cũng không thể tùy ý đi loạn chứ?"

"Cũng đúng, nghe ngươi nói, cái này võ đạo Mật Thể cũng có Thánh Vương Cường Giả, cái này nếu như bị bọn họ phát hiện liền không tốt."

"Thế nhưng, ngươi địa bàn? Ngươi có sao?"

"Ha ha, chớ xem thường người, ta chính là thành chủ đại nhân!"

Diệp Văn hai tay ôm ngực, cười nói.

"Cũng không biết cái này có cái gì tốt đặc ý, bốn tọa lúc trước quần lâm thiên hạ cũng không có ngươi như thế càn rỡ!"

Thiếu nữ bĩu môi, đột nhiên nói: "Có người tới!"

Vút!

Nàng Nhị Nguyên thần tiến vào Đệ Quan chính giữa.

Diệp Văn cũng không có cảm thấy hiếm lạ, một vị đại đế cổ đại nếu là không có Nhị Nguyên thần đó mới là một cái hiếm lạ việc.

"Ha-Ha,

Ngươi chạy a, ngươi lại là chạy a!"

Mênh mông dưới bóng đêm, một vị xinh đẹp đáng yêu ngây thơ thiếu nữ chính là một mặt hoảng sợ nhìn người đến, trong tay cầm một cây chùy thủ, run giọng nói: "Đừng, đừng tới đây! Các ngươi đừng tới đây!"

"Khà khà, đừng tới đây? Tiểu cô nương, ngươi cho rằng khả năng sao?"

Hai cái nam tử mặc áo vàng bỉ ổi cười đứng lên, dựa vào đen nhánh bóng đêm, bất động thanh sắc chậm rãi nhích tới gần.

"Ha, ta bắt được ngươi!"

Một cái nam tử bỗng nhiên kinh hãi hô.

"A! Không được!"

Thất kinh thiếu nữ liều mạng gào lên.

"Gọi a, ngươi gọi a! Ngươi coi như là gọi rách cổ họng cũng không có ai tới cứu ngươi!"

Một cái khác nam tử cười hắc hắc nói.

"Há, phải không?"

Bỗng nhiên, truyền tới cùng nhau tiếng cười khẽ.

Hai cái nam tử mặc áo vàng sắc mặt lập tức biến đổi, "Ài? Là ài? Có giới liền cho bản đại gia lăn ra đây!"

"Ta không ngay trước mặt ngươi sao?"

Cái gì!

Một cái nam tử mặc áo vàng cẩn thận nhìn chằm chằm phía trước, cái này vừa nhìn, liền phát hiện mình ảo không phải vị kia xinh đẹp đáng yêu thiếu nữ, mà chính là một cái sắc mặt lạnh lùng thiếu niên!

"Ngươi là ai? !"

Hắn lạnh lùng quát nói.

"Nhà ngươi gia gia!"

Àm!

Diệp Văn mạnh chế trụ nam tử mặc áo vàng cánh tay, lập tức một cái dựa lưng ném qua vai, ầm một tiếng, đem nam tử mặc áo vàng đập ầm ầm đến trên mặt đất!

"Sur huynh!"

Một cái khác Hoàng Y Nhân tuy nhiên sợ hãi, nhưng vẫn là đánh run cầm cập nói: "Đừng, đừng tới đây! Ngươi đừng tới đây!"

"Ngươi biết hay không, chúng ta là ai? Chúng ta là Hậu Thổ Tông Nhân!"

"Ngươi nếu như tới nữa lời nói, ta liền gọi người a! Chờ ta sư thúc đến, ngươi sẽ chết định!"

Diệp Văn cân nhắc nở nụ cười, vui cười hơn hờ nói: "Ngươi gọi a, ngươi coi như là gọi rách cổ họng cũng không có ai tới cứu ngươi!"

Nghe Diệp Văn lời nói, nam tử mặc áo vàng sững sờ, lắp bắp nói: "Câu nói này làm sao như thế quen tai đây? Thật giống ở nơi nào nghe qua? !"

"Ngu ngốc!"

Diệp Văn không có chơi đùa với hấn nháo tâm tình, vút, thân hình nhất động, một chân liền đem hấn cho giẫm nát đi.

Đối với người như thế, Diệp Văn cũng sẽ không khách khí, thân là một tên Vũ Tu, nếu muốn nữ nhân thật sự là giản đơn hết sức, đừng không nói, ở Võ Thần đại lục tuyệt đối có bộ đồ phổ thông nữ tử.

Có thể hai người này, rõ ràng đã có người bình thường đều không có đặc quyền, có thể chơi ngán người khác mộng tưởng không tới nữ thần, giờ khắc này, vẫn còn ở làm như vậy bại loại sự tình.

"Là ngươi sao? Diệp đại ca!"

Đột nhiên, Nhược Sơ Kiến hướng về Diệp Văn bổ nhào qua, chăm chú ôm Diệp Văn.

Lúc này, một luồng làm người say mê đập dòn xử nữ hương thơm kéo tới, Diệp Văn lúng túng nở nụ cười, nhu hòa hỏi thăm: "Làm sao, ngươi chuyện gì thế này? Làm sao sẽ bị hai người kia truy?"

"Diệp đại ca, ngươi nhanh cứu cứu ta phụ thân, phụ thân ta nhanh không được!"

"Ô ô ~ "

Nói xong, Nhược Sơ Kiến liền khóc ồ lên.

"Ngươi dẫn ta đi!"

Diệp Văn không do dự nói, Nhược Sơ Kiến thật giống là Nhược Bất Ly tỷ tỷ, như vậy, cha nàng cũng chính là Nhược Bất Ly phụ thân, hấn tự nhiên không làm được thấy chết không cứu.

Ps: Đây là canh ba!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139 :ngươi làm sao không tới sớm một chút! ! !

"Àm!"

Trong phòng một bóng người đột nhiên bị người nện đập đi ra ngoài, trong không trung lộn mấy vòng, sau cùng chặt vật nằm trên đất.

Lập tức, một cái hai gò má gầy còm trung niên nam tử tăng tăng ở trên mặt đập xuống đi!

Ca!

Người này liền bị giẫm vào dưới đất hơn nửa thước thâm, chu vi bàn đá đều bị chấn động kể nức đứng lên.

"Như thôn trưởng, ngươi còn không giao ra đồng bò thạch tượng sao?"

Cùng nhau âm lãnh thanh âm đậm thoại vang lên.

"Khiếu Ca, ngươi, ngươi liền đem đồng bò thạch tượng cho hắn đi, tiếp tục như vậy, ngươi, ngươi sẽ chết!"

Một bên người mỹ phụ thể lương nói.

"Đứng, đứng vậy! Lão sư tiếp tục như vậy chúng ta đều sẽ chết!"

Bị đánh thành đầu heo cá hải cũng hoảng sợ hô.

"Câm miệng!"

Nhược Khiếu hét lớn, trong mắt huyết quang lóe ra không ngừng, đồng bò thạch tượng là hắn thật vất vả chiếm được, là hắn quật khỏi cơ hội, chỉ là, không nghĩ tới sẽ bị huynh đệ mình đưa ra bán.

Cuối cùng, bị Hậu Thổ Tông Nhân cho tìm tới cửa.

Hậu Thổ tông chính là Nhất Đẳng thể lực, là Võ Thần đại lực trừu danh Ngũ Hành Tông một trong, có người nói, mỗi một cái tông chủ đều là đại thánh, nhưng ngũ hành hợp nhất có thể tàn sát Thánh Vương!

Cho nên, Hậu Thổ tông mặc dù là Nhất Đẳng thể lực, có thể bình thường Đỉnh Cấp Thể Lực cũng không muốn trêu chọc Ngũ Hành Tông môn một trong.

Nhưng thật tốt không cam lòng a. . .

Chỉ thiếu một chút, hắn liền có thể phá giải ra đồng bò thạch tượng bí mật!

"Ha ha, không giao?"

Gầy còm trung niên nam tử liếm liếm khô héo làn môi, ánh mắt hốt biến thành Dâm Tà đứng lên.

"Cũng được, bổn tọa liền cho ngươi suy nghĩ cơ hội."

Tà tiếu một tiếng, gầy còm trung niên nam tử chậm rãi đi tới lan đình bên cạnh.

Nhe ——

Một trận xé cảm tiếng xé lụa vang lên, hắn nhanh chóng xé toang người mỹ phụ y phục.

"Khiếu Ca, cứu ta!"

Người mỹ phụ cực kỳ hoảng sợ thể lương hô.

"Hô —— "

Nhược Khiếu hô hấp tăng thêm đứng lên, con ngươi huyết tinh đỏ bừng, ánh mắt lóe ra không ngừng, lại cũng không có làm gì.

"Được! Được! Ta nhìn ngươi một chút có thể chống được khi nào, nhưng bổn tọa lòng tốt nhắc nhở ngươi một câu, ta sắp tiến vào thể tử ngươi trong cơ thể, hỏi một câu nữa, ngươi giao không giao?"

Nhược Khiếu mím môi thật chặt môi, một đôi mắt gắt gao theo dõi hắn.

"Khiếu Ca, cứu ta! Đem đồng bò thạch tượng cho hắn đi! Chẳng lẽ, ta ở trong lòng ngươi thật sự không sánh được này đồng bò thạch tượng sao?"

Lan đình kêu rên nói.

"Ngu xuẩn mất khôn!"

Gầy còm trung niên nam tử ánh mắt chìm xuống, lập tức eo nhất động.

"A!"

Lan đing hai tay thật chặt bịt miệng, ánh mắt dần dần trở nên tuyệt vọng đứng lên.

"Lấy tay ra!"

Gầy còm nam tử khiêu khích liếc mắt nhìn Nhược Khiếu, gắp tuy nhiên một mặt căm hận đáng dấp, nhưng vẫn không có nói ra đồng bò thạch tượng ý tứ, không khỏi hừ lạnh một tiếng!

"Được, vậy thì nhìn ai háo quá ai!"

Hắn cười hì hì, cúi người xuống, hôn người mỹ phụ lần môi.

"Tê —— "

Đột nhiên, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, "Tiện Phụ, ngươi dám cắn ta? !"

Đùng! !

Hắn nhanh tay nhanh mắt, đem lan đing xinh đẹp khuôn mặt đánh sưng đỏ không ngớt.

"Hé miệng!"

Lần này, lan đing rốt cuộc không dám phản kháng, bắt lực liếc mắt một cái Nhược Khiếu, gắp Nhược Khiếu thờ ơ không động lòng , trong nhãn thần tràn đầy tuyệt vọng.

Lập tức , trong mắt tàn khóc lóc lên!

Vũ mị cười nói: "Ca ca, ta biết đồng bò thạch tượng để ở nơi đâu, ngươi tha ta có được hay không?"

"Ngươi biết?"

Gầy còm nam tử ngần ra, sau đó cười hắc hắc nói: "Cũng không phải không được, nhưng ta đã đáng dấp như vậy, ngươi không có thể làm cho ta khó chịu chứ? Để ta thoải mái một chút, liền buông tha ngươi!"

Người mỹ phụ dịu dàng nở nụ cười, lộ ra hai cái nhọt nhạt lúm đồng tiền, đầu lưỡi xẹt qua cặp môi thơm, nhẹ nhàng dò ra tới, chung quanh mấp máy, sau đó một cái thâm ngâm xuống đi.

"Được!"

Hắn nắm lấy người mỹ phụ mái tóc, đem chăm chú chống đối tại hạ thân, một lát sau, hét lớn một tiếng!

"Vậy thì thả ngươi!"

Hắn kéo dài lan đing, chỉ thấy người mỹ phụ khoe miệng , trên mặt thêm ra một chút trong suốt chất lỏng. . .

Cá hải ở một bên đều xem kinh ngạc đến ngây người,

Hạ thân phồng lớn lớn, khuôn mặt đỏ bừng, gắp Nhược Khiếu vẫn là thờ ơ không động lòng, tâm là rét lạnh rét lạnh.

Hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi chính mình lão sư là một cái người nào!

"Tiểu tử, ngươi dường như nhìn ra rất thoải mái? Ngươi muốn chơi sư mẫu của ngươi?"

Gầy còm nam tử đột nhiên hỏi.

"Không. . ."

Gắp Nhược Khiếu hung tàn ánh mắt nhìn qua, hắn liền vội vàng lác đầu, có thể nhìn Sư Mẫu mỹ hảo đáng người, no đủ bộ ngực, vênh cao cái mông, trong nhất thời lại không thể tự mình, cảm thấy nằng cả người đều là mê hoặc!

"Nghĩ. . ."

Hắn tối nghĩa nói.

"Không sai! Trẻ con là dễ dạy!"

Gầy còm nam tử cân nhắc nở nụ cười, nói: "Như thôn trưởng, ngươi vẫn là không đáp ứng sao?"

Nghe nói, Nhược Khiếu nhắm mắt, xem ra là hoàn toàn buông tha cho thê tử.

Người nữ phụ tự giễu nở nụ cười, càng là không đợi gầy còm nam tử nói chuyện, một đôi um tùm ngọc thủ liền sờ về phía cá hải hạ thân.

"Sur Mẫu. . ."

Cá hải âm thanh đều khàn khàn.

"Đừng nói chuyện, Sur Mẫu cố gắng thương ngươi, ngươi cũng cố gắng đau Sur Mẫu. . ."

Nàng một trận hấp, liếm, mò, hàm , trên mặt tràn đầy vũ mị biểu hiện.

Cá hải gầm nhẹ một tiếng, mà sau sẽ người nữ phụ đặt ở dưới thân. . .

Lại là một vòng xuân quang vô hạn.

"Chà chà, được! Ngươi dẫn ta đi cầm đồng bò thạch tượng đi!"

Gầy còm nam tử buồn tẻ Vô Vị nói.

"Vâng!"

Lan đình mềm mại đáng yêu cười nói.

"Ngươi phải gọi ta Đại Lão công, gọi ngươi đồ đệ Tam Lão công,ahaha!"

Gầy còm nam tử một trận cười to.

"Chậm đã!"

Đột nhiên, Nhược Khiếu đối với lan đình gào lên, "Ngươi muốn phản bội ta?"

"Theo ngươi, xem như ta từ trước há hốc mồm! Ta tình nguyện ngươi liều chết một kháng, chúng ta làm cái bỏ mạng uyên ương, cũng không định đến ngươi là này dạng người!"

Lan đình giọng căm hận nói.

"Là chính ngươi ý chí không kiên, nếu như ngươi cắn lưỡi tự sát, như thế nào sẽ được như vậy si nhục?"

"Hơn nữa, cùng cá hải thời điểm, ngươi đừng tưởng rằng ta không biết ngươi là cam tâm tình nguyện!"

Nhược Khiếu oán độc hô.

"Theo ngươi nói thế nào. . ."

Người nữ phụ khẽ cười một tiếng.

"Quên, quên! Chính sự quan trọng! Trước đem đồng bò thạch tượng lấy ra!"

"Tiểu nương tử, ta vậy thì giải quyết hẳn đi, để ngươi cùng đồ đệ trải qua không biết xấu hổ sinh hoạt!"

"Đương nhiên, ngươi nếu như nhớ ta! Cũng có thể tới tìm ta! Ha-Ha!"

Gầy còm nam tử đi tới Nhược Khiếu trước mặt, cười ha ha, nói: "Ngươi a ngươi, sớm một chút đem đồng bò thạch tượng cho ta không là được sao?"

"Hiện tại ngươi xem một chút mình làm cái gì hỗn trướng việc! Đây, ngươi vẫn là chết quên đi!"

Gầy còm nam tử giơ chân lên, liền muốn một chân giẫm nổ Nhược Khiếu đầu!

"Dừng tay! —— "

Đột nhiên, cùng nhau tiếng hét lớn truyền tới.

Lập tức.

Ầm! ! !

Gầy còm nam tử bị người đến một chân đá bay đi ra ngoài, đều muốn một bức tường cho va nứt.

"Cha, ngươi không sao chứ?"

Nhược Sơ Kiến chạy tới, dịu đỡ Nhược Khiếu, gào khóc nói.

Tình cảnh này tới thật sự quá đột nhiên, lan đình sắc mặt trở nên trắng bệch, nếu như mình lại kiên định một hồi, chẳng phải là thì sẽ không phát sinh như vậy sự tình?

Trong lòng nàng thống khổ, hốt hướng người tới gầm hét lên: "Ngươi tại sao không tới sớm một chút! !!"

Nghe nói, Diệp Văn ngạc nhiên không ngớt, không hiểu xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1 40 :8 Bộ Tỏa Thiên Long

"Nương, ngươi không muốn trách Diệp đại ca, là Diệp đại ca đem ta từ Hậu Thổ tông đệ tử trong tay cứu ra, sau đó, Diệp đại ca biết sau chuyện này liền lập tức chạy tới, căn bản không kéo dài, đến xảy ra chuyện gì?"

"Nương, ngươi làm sao như thế chặt vật?"

Nhược Sơ Kiến đỏ mắt đỏ nói.

"Thiên ý như thế a!"

Lan đình tự giấu nỗi cười, nàng vốn cho rằng Nhược Khiếu là hoạt không, nàng muốn ở Nhược Khiếu trước khi chết trả thù hấn một phen, trách hấn là đồng bọn thạch tượng mà buông tha cho chính mình, sau cùng liền theo hấn chết đi.

Nhưng hiện tại, có người tới cứu nàng?

Trong lòng nàng hi vọng Diệp Văn là đánh không lại gầy còm nam tử, chính là hiện tại nữ nhi ở trong này, nàng không dám như vậy suy đoán xuống, bằng không nàng cái này mỹ lệ nữ nhi, kết cục có lẽ so với nàng còn thảm.

Lan đình hai mắt lưu lại trong suốt nước mắt, nước mắt nói: "Sơ Kiến, ngươi phải cố gắng còn sống, sau đó tìm nam nhân, con mắt nhất định phải sáng sủa như tuyết, a?"

Nói xong, lan đình khóe miệng liền xuất hiện một vết máu, cắn lưỡi tự sát.

Đối với nàng mà nói, vừa nãy chuyện phát sinh là cả một đời đều tẩy thoát không, hướng hồ nàng ủy thân cho hai nam tử, vốn là không có ý định còn sống.

Dù sao, đều là chết, hiện tại chết đi không phải càng tốt hơn? Đợi lát nữa, nếu như Diệp Văn đánh không lại này gầy còm nam tử, chẳng phải là còn phải xem nữ nhi bị giày vò?

"Mẹ! !!"

Nhược Sơ Kiến khóc lớn tiếng khóc không ra tiếng.

"Khắc khắc, tiểu huynh đệ, chắc hẳn cũng là ngươi lấy ra Hộ Tâm Đan cứu chữa ta chứ?"

Nhược Khiếu sát một chút khóe miệng vết máu, ngữ khí mang theo một chút oán giận, "Tiểu huynh đệ, nếu như ngươi không có rời khỏi, thật là tốt bao nhiêu?"

"Ai, ngươi nếu theo Sơ Kiến cùng nhau tới, vì sao phải một thân một mình rời đi?"

Nghe Nhược Khiếu câu hỏi, cá hải bản năng lùi về sau đứng lên, liền muốn xoay người chạy mất, lại nghe Diệp Văn ngữ khí lãnh đạm nói: "Là có người đóng cửa lại, không cho ta tiến vào, đã như vậy, ta cũng không tiện cố xông vào."

Diệp Văn trong lòng cũng là thôn thức không ngọt, nếu như lúc đó lan đình mời hắn cùng nhau vào trong, nói không chắc sự tình thật sẽ không như vậy, tuy nhiên, cứ như vậy, hắn rồi cùng Nhược Bất Ly không có Giao Tiếp. . .

Thực sự là lúc vậy, mệnh cũng a!

"Là ai?"

Nhược Khiếu răng nhe muốn nứt ra đạo, có thể nói, người này mới thật sự là kẻ cầm đầu a!

"Hắn —— "

Diệp Văn chỉ vào cá hải.

"Ngươi đáng chết!"

Àm!

Nhược Khiếu mặc dù trọng thương, nhưng còn có sức đánh một trận, vút một chút, chạy đến cá hải sau lưng, lập tức một chưởng vỗ nát cá hải đầu lâu.

Bồng! !

Huyết vụ đầy trời bắn toé, tràng diện huyết tinh vô cùng.

Điều này cũng không trách Nhược Khiếu, phải biết, cá hải kẻ này vừa nãy chính là bắt nạt vợ hắn.

Diệp Văn nhưng là xem ngẩn ra, dù sao, cá hải dù nói thế nào, cũng là đệ tử của hắn, nhưng hiện tại, Nhược Khiếu giết không chút nương tay?

Xem ra, nhất định phát sinh cái gì thú vị việc. . .

Diệp Văn lộ ra nụ cười nhân nhật.

"Ha ha, thực sự là tốt một bộ chó cắn chó hình ảnh a!"

Mà nhìn thấy một màn này, gầy còm nam tử thì lại cười gằn một tiếng, xoay xoay cái cổ, kèn kẹt ca, phát ra liên tiếp giòn vang.

"Thằng nhãi con, ngươi lại dám đánh lên ta, ngươi chết chắc!"

Gầy còm nam tử cho rằng nếu không là Diệp Văn đánh lên hắn, hắn nhất định sẽ không như thế chật vật.

"Nhị Kiếp đình phong Tôn Giả? Chà chà! Thực sự là thiếu niên thiên kiều a, đáng tiếc, ngươi không cai ta Hậu Thổ tông việc!"

Gầy còm nam tử dữ tợn nở nụ cười, "Bồn tọa đời này, thích làm nhất cũng là hành hạ đến chết như ngươi vậy thiếu niên thiên kiều!"

"Chết rồi, đến hoàng tuyền địa phủ, mà chó trách bồn tọa, tất cả những thứ này, đều là ngươi gieo gió gặt bão!"

"Quản việc không đâu gia hòa!"

"Bát Bộ khóa Thiên Long!"

Rống! !

Cùng nhau tiếng rống ngâm vang vọng mà lên, chỉ thấy gầy còm nam tử xiêm y võ vụn, lộ ra thượng thân đi ra, trên điều khắc một cái bị tám cái xích sắt khóa lại đen rỗng.

Lập tức, cái kia đen rỗng thẳng tới cao không, sắc mặt nhàn nhạt tàn bạo nhìn Diệp Văn.

"Bát Bộ khóa Thiên Long, chính là bản tông một vị thánh nhân sáng chế tuyệt học, uy lực vô cùng, không nói bồn tọa chính là Ngũ Kiếp Tôn Giả, bản thân tu vi nghiền ép cho ngươi!"

"Hơn nữa này môn Thiên Giai võ kỹ,

Ngươi đã xong! Ha-Ha!"

Gầy còm nam tử càn rỡ cười to.

Dứt lời, không chế xích sắt, khiến đen rồng hướng về Diệp Văn phát động công kích.

Àm!

Vẫy đuôi thốc!

Đen long thân thể rung lên, dài dài cái đuôi càn quét lại đây, nổ lên chói tai tiếng nổ.

Oanh long!

Nhưng mà, Diệp Văn không sợ chút nào, nghênh thân thể mà trên.

"Tiểu tử này ngốc? !"

Gậy còm nam tử sưng sò, sau đó chậm chọc cười nói.

Một mặt khác, Nhược Khiếu cũng là nhủu mày, cước bộ khẽ dôi, liền muốn buông tha cho Nhược Sơ Kiến, một thân một mình chạy trốn.

Nhưng, lúc này!

Bang bang âm!

Kinh thiên động địa tiếng va chạm vang lên lên!

Nhược Khiếu cùng gậy còm nam tử đồng thời nhìn tới, chỉ thấy Diệp Văn lại như là man hoang cự thú giống như vậy, cùng đen thịt rồng bác đứng lên.

"Cái này, làm sao có khả năng! ! !"

Gậy còm nam tử một mặt khó mà tin nổi.

Nhược Khiếu lúc đầu cũng là ngẩn ngơ, lập tức lộ ra mỉm cười, dù sao, Diệp Văn là cùng Nhược Sơ Kiến cùng nhau tới, hơn nữa, còn là Nhược Sơ Kiến lấy ra một viên trân quý Hộ Tâm Đan. . .

Xem ra, hai người quan hệ không ít a. . .

Nhược Khiếu hai mắt híp lại.

"Gào!"

Tuy nhiên chốc lát, đen rồng liền bị Diệp Văn đánh kêu thảm thiết đứng lên, dù sao, Diệp Văn tu hành Long Tượng Già Diệp thể, tuy nhiên Long Tượng Già Diệp thể hiện nay chỉ là Địa Giai Cao Cấp Công Pháp, thế nhưng Diệp Văn chính là luyện đến đại thành cảnh giới, thân thể như Già Diệp!

"Quy một đạo!"

Ở đen rồng không chịu nổi Diệp Văn nên đập thời điểm, phần nộ phun ra cùng nhau hùng hực ngọn lửa màu đen.

Thế nhưng, Diệp Văn chỉ là hai tay đặt ở trước người chống đối mà thôi! Liền hộ thể chân khí đều không có mở ra!

Nhưng trong cơ thể nhưng là vận chuyển lên quy một đạo!

Phốc phốc phốc. . .

Diệp Văn thân thể rung lên, đạo kia lửa đen ngay lập tức sẽ từ Diệp Văn trong cơ thể chui ra, hướng về đen rồng công tới!

Quy một đạo, lấy gậy ông đập lưng ông!

Rào.

Bên trong thuộc về tự thân công kích đen rồng, rất nhanh sẽ biến mất ở trong hư không.

Mà gậy còm nam tử thì lại sắc mặt hơi đỏ, phát ra vệt đực giống như bén nhọn giọng nói: "Người dám giết ta? Ta là Hậu Thổ tông ngoại môn trưởng lão!"

"Ta không dám giết người?"

Diệp Văn ngữ khí bình thản, nói là hỏi lại, nhưng nghe ở gậy còm nam tử trong tai nhưng là câu trần thuật.

"Tiểu huynh đệ, Đa Hổ không được chung vi hoạn a!"

Lúc này, Nhược Khiếu ở Diệp Văn bên tai nói nhỏ.

Diệp Văn chỉ là bình thân liếc hần một cái, nói: "Ta tự có chủ trương!"

Nhược Khiếu mờ ám che giấu người khác, nhưng không lừa gạt được hần.

Hần coi khinh Nhược Khiếu làm người, muốn chạy cũng được, đây là bản tính của con người, vong ân phụ nghĩa, Diệp Văn cũng thấy rõ nhiều, nhưng nếu Sơ Kiến chính là hần nữ nhi ruột thịt!

Cái tên này, muốn chạy cũng không mang đi chính mình cốt nhục, thực sự là cận bã. . .

"Được, người không giết ta, như vậy chuyện này liền đến đây là ngừng!"

Gầy còm nam tử khiếp đảm nói.

Thiếu niên này thực sự là quá mạnh, xem ra chưa đầy đôi mươi, thực tế cốt linh khả năng cũng không quá ba mươi, nhưng có như thế cường thực lực, thực sự là làm người nghe kinh hãi a!

Phải biết, hần xem ra mặc dù là một cái bốn mươi năm mươi tuổi trung niên nam tử, nhưng đã sớm hơn trăm tuổi, người tập võ sẽ bảo dưỡng cũng chẳng có gì lạ.

Cho nên, hần cho rằng Diệp Văn cũng là bảo dưỡng một chút, không phải thật không có hai mươi tuổi.

Dù sao, hai mươi tuổi không tới Tôn Giả, này thiên phú, so với bọn họ Hậu Thổ tông thánh tử mạnh hơn!

Gầy còm nam tử không biết là, Diệp Văn không chỉ không có hai mươi tuổi, thời gian tu hành càng là liền ba tháng cũng chưa tới!

Nếu như, biết điểm này lời nói, hần e sợ sẽ trực tiếp dọa ngất đi qua.

Nói xong, gầy còm nam tử trong lòng tà ác nghĩ đến, "Chỉ cần để ta chạy, ta nhất định mời cầu tông môn trợ giúp, trở về làm thịt người!"

Gầy còm nam tử muốn rất tốt đẹp, cười toe toét bước đi cước bộ.

Ở trong lòng hần, cũng không nhận ra Diệp Văn thật sự dám giết hần, dù sao, hần chính là Hậu Thổ tông ngoại môn trưởng lão!

Đáng tiếc Diệp Văn lại sau đó nói:

"Đứng lại!"

"Hả? —— "

Gầy còm nam tử đồng tử kịch liệt co rụt lại.

"Ta để người đi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141 :không sai, cũng là bốn tọa!

"Có ý gì?"

Gầy còm nam tử trong lòng nắc cạch một tiếng, ám đạo không ổn, toàn thân tinh khí thần ngưng tụ mà lên, để cho mình đi tới mạnh mẽ nhất trạng thái.

Gặp này, Diệp Văn khinh thường cười cười.

Oanh long!

Bất thành linh, Diệp Văn di chuyển hoán vị, thân hình loáng một cái, vung ra liên tiếp ảo ảnh, vọt hướng thiên không, lập tức cả người từ trên trời giáng xuống!

"Tuyệt Hồng Trần!"

Quát khê một tiếng truyền ra, Diệp Văn liền đứng chống ngược đứng lên, song chỉ chống đối ở trên đầu lâu.

Kèn kẹt ca!

Băng khối lan tràn, gầy còm nam tử sinh cơ cấp tốc biến mất, ầm ầm một tiếng, vô lực nằm trên đất.

"Cũng không tệ lắm!"

Lúc này, Diệp Văn cười nhạt, cái này Tuyệt Hồng Trần là hắc tử Bạch thị huynh muội, ca ca Bạch Yến Phi trên thân học trộm lại đây, nói cho đúng, không phải trộm, mà chính là quy một Đạo Phục chế lại đây. . .

Cách Diệp Văn rất xa Nhược Khiếu gấp gầy còm nam tử rốt cuộc chết đi, trên mặt biểu hiện không khỏi trở nên mừng rỡ đứng lên, sau đó, nhanh chóng chạy đến Diệp Văn bên cạnh, nói: "Tiểu huynh đệ, chúng ta đi nhanh đi, cái tên này là Hậu Thổ Tông Nhân, chúng ta không thể trì hoãn nữa!"

"Nếu như bị Hậu Thổ Tông Nhân tìm tới, vậy coi như không tốt."

Diệp Văn bĩu môi, muốn nói ta cùng ngươi không là một nhóm, tuy nhiên, nhìn thấy một bên ôm lan đình khóc thút thít Nhược Sơ Kiến, trong lòng không khỏi mềm nhũn.

"Tốt lắm, đi theo ta!"

"Cố gắng, tuy nhiên, tiểu huynh đệ, ngươi chờ ta một chút!"

Nhược Khiếu hoan hỉ nói, sau đó nhanh chóng chạy vào trong phòng, chờ hắc tử ra thời điểm, trên lưng đã thêm ra một cái phình Bao Phục.

"Sơ Kiến, đi nhanh đi, dù sao, người chết không thể phục sinh!"

"Cha, ngươi làm sao có thể nói như vậy, nương chết, ngươi làm sao không có chút nào thương tâm?"

Nghe nói, Nhược Khiếu trong lòng cười lạnh, để ta làm cái tiện phụ này thương tâm? Nói giỡn!

Thế nhưng, hắc tử biết Diệp Văn sẽ đến nơi này, thuần túy là bởi vì Nhược Sơ Kiến, nếu như là trước kia, Nhược Sơ Kiến dám đối với hắc tử nói như vậy, đã sớm một bạt tai quất tới!

Tuy nhiên, giờ khắc này Diệp Văn ở bên người, hắc tử không tốt làm như thế, dù sao, ở trong mắt hắc tử, Nhược Sơ Kiến là Diệp Văn nữ nhân, đánh Nhược Sơ Kiến, không phải đánh Diệp Văn mặt sao?

Cái này còn phải!

Tuy nhiên Diệp Văn chỉ là Nhị Kiếp đình phong Tôn Giả, nhưng không nhìn liền Ngũ Kiếp Hậu Thổ tông ngoại môn trưởng lão cũng không phải Diệp Văn đối thủ sao?

Một chiêu đó đóng băng thủ đoạn thực sự là khủng bố a!

Nghĩ tới, Diệp Văn sử dụng "Tuyệt Hồng Trần", trong lòng hắc tử liền giật nảy mình rung mình một cái!

"Sơ Kiến, ta không phải không thương tâm, chỉ là, ta rõ ràng, mẹ ngươi nếu như biết ngươi như thế thương tâm chặt vật bộ dáng, nàng cũng sẽ không cao hứng!"

"Ây. . ."

Nhược Sơ Kiến gật gù, nói: "Tốt lắm, chúng ta tìm một chỗ đem nương cố gắng an táng đi!"

"Cái gì!"

Nhược Khiếu hét rầm lên, "Còn muốn an táng? Một cây đuốc thiêu không phải!"

Nói xong, Nhược Khiếu liền đem Nhược Sơ Kiến kéo dài, há mồm phun một cái, từ trong miệng phun ra cùng nhau hỏa cầu, đem lan đình thi thể thiêu thành tro tàn.

"Cha! Ngươi làm sao có thể làm như vậy?"

Nhược Sơ Kiến oan ức khóc thút thít nói, sau đó nhào vào Diệp Văn trong lòng.

"Ta đây là vì phòng chừng Hậu Thổ Tông Nhân đuổi theo, ngươi nói là đi, hiền chất?"

Diệp Văn sâu sắc liếc hẩn một cái, vừa nẩy hẩn gọi mình tiểu huynh đệ, hiện tại gặp Nhược Sơ Kiến nhào lên, liền gọi lên hiền chất.

Tuy nói, như vậy không cái gì không thích hợp, dù sao, Diệp Văn cùng Nhược Sơ Kiến là Đồng Bối giao nhau, Nhược Khiếu làm Nhược Sơ Kiến phụ thân, gọi hẩn một tiếng hiền chất cũng không có cái gì.

Chỉ là, người này biến sắc mặt tốc độ, thật là khiến người ta hít khói a. . .

Nhìn lan đình hóa thành tro tàn, Diệp Văn cũng không có ý kiến gì, chỉ là đơn thuần cảm thấy đáng tiếc, nhớ lúc đầu hẩn đến cửa thời điểm, lan đình liền hẩn cái này đưa tới Hộ Tâm Đan ân công đều không ưa.

Có thể nói, một mặt là phẩm đức nguyên nhân, một mặt làm sao không phải là gấp gấp Nhược Khiếu thương thế?

. . .

Làm Diệp Văn một hàng ba người tới Bích Lạc thành thời điểm, đã là hai ngày buổi trưa.

"Thuộc hạ tham kiến thành chủ đại nhân!"

Phù thành chủ trước mặt, một loạt trên người mặc hắc giáp tướng sĩ cung kính quỳ xuống tới.

Trải qua lần trước sự tình,

Kinh Phong sợ hãi xuất hiện lần nữa người thủ hạ đắc tội Người lãnh đạo trực tiếp cầu huyết kịch tình, liền, dặn dò thuộc hạ đem Diệp Văn họa dán tại chính mình trên vách tường. . .

Tuy nói, không có một ngày ba bữa đều bái tế Diệp Văn, thế nhưng, chỉ cần đã tâm xuất hiện thời điểm, những tiểu binh này tiểu tướng sẽ điểm thom cung phụng Diệp Văn, hi vọng Diệp Văn người thành chủ này đại nhân có thể làm cho chính mình thăng quan phát tài. . .

Mà Thạch Trường Cung càng không cần phải nói, chính là bởi vì Kinh Phong xuống đài, hẩn mới sẽ trở thành Bích Lạc thành Nhị Bá Thủ, tự nhiên, sẽ không để cho thuộc hạ không có mắt đắc tội Diệp Văn.

Ngược lại, dán sát Diệp Văn đại họa hành động này, Kinh Phong vẫn là cùng Thạch Trường Cung học. . .

"Hiền chất, ngươi là này bên trong thành chủ đại nhân?"

Nhược Khiếu vừa mừng vừa sợ hỏi, sợ là Diệp Văn dĩ nhiên là một cái thành chủ, mừng là Diệp Văn cùng nữ nhi của hẩn quan hệ cũng không tệ lắm, dường như có muốn phát triển trở thành chính mình con rể ý tứ. . .

Nhược Khiếu nhìn Diệp Văn, thực sự là càng xem càng thoả mãn a, cái này con rể thật không tệ!

Còn nhỏ tuổi một thân thực lực xuất chúng không nói, lại còn là người đứng đầu một thành?

Thực sự là thiếu niên đầy hứa hẹn a!

Diệp Văn cảm nhận được Nhược Khiếu ánh mắt, trong lòng không khỏi sợ hãi đứng lên, con bà nó, lão này là cái gì ánh mắt? Làm sao kinh khủng như vậy bí ối lý. . .

Dù là lấy Diệp Văn Nhị Kiếp đỉnh phong Tôn Giả tu vi, đôi mắt Nhược Khiếu ánh mắt, cũng khá cảm không chịu nổi, nếu như lão này không phải Nhược Sơ Kiến phụ thân, hẩn thật muốn một cái tát quất tới!

. . .

"Bụng trà tới!"

Đại sảnh.

Dịu dàng một thân vai trần lục sắc quần dài, trắng như tuyết chân dài tùy ý bên cạnh thị nữ nhu hòa xoa bóp.

"Dịu dàng, ngươi chớ quá mức!"

Trần Thần hừ lạnh nói, "Ngươi biết hay không, Khê Nhi đã từng bị người chộp tới, Diệp Văn là Khê Nhi cơ hồ phát điên, ngươi hiện tại cử động nếu như bị Diệp Văn biết lời nói, ta bảo chứng, ngươi sẽ hối hận!"

"Thần Thần, không cần nói, ta bụng trà hầu hạ Thiếu Nãi Nãi là nên."

Diệp Khê Nhi nhẹ nhàng cắn môi dưới, trong con ngươi xinh đẹp lệ quang trong suốt, nàng không nghĩ tới, thiếu gia đã vậy còn quá nhanh liền tìm cái Thiếu Nãi Nãi.

"Không sai, nàng hầu hạ ta là nên, coi như thành chủ như thế nào đi nữa thương nàng, nàng vẫn là nhà ta thị nữ, ngươi lắm miệng cái gì?"

"Cheng!"

Trần Thần không phải là dễ chọc, nàng rút ra trường kiếm, "Ngươi có tin ta hay không giết ngươi?"

"Bằng ngươi?"

Dịu dàng Phụng Nhãn nhú lại.

Lập tức.

Àm! !

Nhất đại hỏa binh lính từ chung quanh vọt tới.

Dịu dàng để trần trắng nõn chân, đạp ở mặt đất, vừa tẩu biên nói: "Ngươi có gan liền thử một chút xem, nhìn là ai chết!"

Dịu dàng khinh thường nở nụ cười, đi tới Diệp Khê Nhi trước mặt, chà chà thờ dài, "Dung mạo cũng không tồi, đáng tiếc ái điểm, ngực cũng bình, ngươi nói thành chủ cố kỵ chủ tử tình, ta còn tin tưởng."

"Có thể ngươi muốn nói nàng là Diệp thiếu nữ nhân, ta nhưng là làm sao cũng không tin."

Dịu dàng từ tốn nói.

"Ta không chỉ muốn nàng hầu hạ ta, ta còn muốn đánh nàng đây!"

Đùng!

Trong nháy mắt, đã thấy cùng nhau bóng người màu xanh lục bay ngược ra ngoài.

"Là ai đánh ta? Dám đánh ta? Ngươi không muốn sống không?"

Dịu dàng nói xong, liền gặp Trần Thần nhìn về phía nàng ánh mắt đã mang theo nhàn nhạt châm chọc.

Nàng không khỏi sững sờ, đột nhiên ——

Chỉ thấy chung quanh binh lính cùng một thời gian quỳ xuống, cung cung kính kính chỉnh tề hô:

"Bái kiến thành chủ đại nhân!"

"Thành chủ đại nhân?"

Dịu dàng môi hồng khẽ nhếch.

"Không sai, cũng là bản tọa!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142 :dám chia sẻ nữ nhân ta? 1 Chương Phách chết ngươi!

"Thiếu gia!"

Nhìn thấy Diệp Văn, Diệp Khê Nhi liền đánh về phía Diệp Văn, đem đầu lâu chôn thật sâu ở Diệp Văn trong lòng, một đôi long lanh nước con ngươi ngo ngác nhìn Diệp Văn, dường như sợ hãi Diệp Văn sẽ lần nữa biến mất.

"Khê Nhi ngoan, không khóc."

Diệp Văn mỉm cười nói.

"Ta liền muốn khóc, ai kêu thiếu gia ngươi không dẫn ta đi."

Khê Nhi tùy hứng đứng lên, khóc càng là rầm rầm, dường như được rất lớn oan ức.

"Áy. . ."

Diệp Văn sững sờ, đôi mắt có chút tùy hứng tiểu thị nữ cũng không biết nên như thế nào cho phải, sau cùng con mắt hơi chuyển động, nói: "Khê Nhi, ngươi lại khóc liền không xinh đẹp."

"Thật?"

Diệp Văn chỉ là tùy tiện nói một chút, không nghĩ tới lại trực tiếp bắn trúng Diệp Khê Nhi mệnh huyết, để Khê Nhi tròn to con ngươi, hơi nhỏ câu người.

"Thật, so trên châu vẫn đúng là!"

Diệp Văn nghiêm túc một chút đầu nói.

"Vậy ta không khóc. . ."

Diệp Khê Nhi nghe nói, lau khô nước mắt, cũng không rời đi Diệp Văn, liền như vậy chăm chú ôm.

"Cũng còn tốt! Cũng còn tốt!"

Diệp Văn mặt đem trên trán không tồn tại mồ hôi lạnh.

Hắn nhưng lại không biết, ở Diệp Khê Nhi trong lòng, xinh đẹp dường như là nàng duy nhất tư bản, liền như dịu dàng từng nói, nàng bộ dáng thấp bé, sóng cũng không lớn. . .

Thật sự nếu không xinh đẹp, thiếu gia dựa vào cái gì thích nàng?

"Thờ ra. . ."

Lúc này, Trần Thần khẽ cười một tiếng, đi tới dịu dàng vừa nãy vị trí, nhẹ nhàng uống nước trà, ánh mắt kia phảng phất ở nói với dịu dàng, "Nhìn thấy sao? Khê Nhi ở Diệp Văn trong lòng phân lượng không phải ngươi có thể so sánh!"

Diệp Văn cũng nhìn thấy Trần Thần ánh mắt, liền quay đầu dán mắt vào dịu dàng, quát hỏi: "Xảy ra chuyện gì, ngươi tại sao muốn đánh Khê Nhi?"

Dịu dàng bụng bị đánh sưng đỏ tình trí mặt lạnh, nghe Diệp Văn chất vấn thanh, trong lòng phẫn nộ, hét lớn: "Tại sao? Ta tình nguyện không được sao? Nàng một cái thị nữ, ta đánh thì thế nào?"

"Ngươi dựa vào cái gì vì nàng đánh ta?"

"Ta tình nguyện!"

Diệp Văn hung ác nói, lấy Nhân chi Đạo, còn Chí Nhân thân.

Dịu dàng khóe miệng giật giật.

"Nhanh cho Khê Nhi nhận lỗi!"

"Nàng đừng hòng!"

Diệp Văn giận dữ, trực tiếp chế trụ cổ tay nàng, âm lãnh hỏi thăm: "Ngươi đến có nói xin lỗi hay không?"

"Thiếu gia quên đi, nàng dù nói thế nào cũng là Thiếu Nãi Nãi, thiếu gia nữ nhân ngươi, ngươi như thế đối với nàng không tốt. . ."

Diệp Khê Nhi nhỏ giọng nói.

"Nữ nhân ta?"

Diệp Văn sững sờ, sau đó mới nghĩ đến chuyện kia.

"Ngươi còn biết ta là nữ nhân ngươi a, ngươi dĩ nhiên làm một người thị nữ tới đánh ta? Ngươi tốt rất!"

Dịu dàng cười lạnh, tóc tai bù xù để trần trắng như tuyết chân trần đi ra ngoài.

"Thiếu gia, ngươi đuổi theo Thiếu Nãi Nãi đi, nàng hiện tại nhất định rất khó vượt qua."

Diệp Khê Nhi nhỏ giọng nói.

"Ai . . ."

Diệp Văn than thở một tiếng, không nghĩ tới Diệp Khê Nhi sẽ nói như vậy.

"Được rồi, được rồi! Ta đuổi theo nàng!"

Diệp Văn bất đắc dĩ nói.

. . .

"Đứng lại!"

Diệp Văn hô.

Àm!

Không được nghĩ, đi tới phía trước dịu dàng trực tiếp đóng chặt cửa lại!

Suýt chút nữa va vào Diệp Văn một mặt.

"Khá lắm!"

Diệp Văn sờ sờ lỗ mũi, lớn tiếng nói: "Ta cho ngươi ba giây đồng hồ thời gian, nếu như không mở cửa lời nói, tự gánh lấy hậu quả!"

Không có âm thanh.

Diệp Văn dứt khoát trực tiếp máy đạo: "Ba, hai!"

Àm, đếm tới hai thời điểm cửa mở.

Dịu dàng hai mắt sưng đỏ, có vẻ rất oan ức, trực tiếp ném tới trên giường, bắt lấy gối đem đầu chầm chú chôn ở bên dưới.

"Ai nha, ngươi hoàn cấp ta khỏi xuróng tính khí?"

Diệp Văn vui mừng, đi qua, vỗ vỗ nàng mông đít nhỏ.

"Đừng đụng ta!"

Dịu dàng la lớn.

"Ngươi gọi ta không động vào liền không động vào? Đây mắt mặt cỡ nào!"

Diệp Văn cười nói, "Ngươi không nữa đứng lên lời nói, ta liền bái quần áo ngươi!"

". . ." Vẫn không có âm thanh.

"Ai nha, ngươi còn tưởng rằng ta không dám a!"

Diệp Văn tà ác nở nụ cười, trực tiếp cời bỏ dịu dàng màu xanh biếc Đại lung,

Nhìn vền vẹn còn lại gọi cảm quần lót thiếu nữ, lại nhìn này một đôi bóng loáng như ngọc bắp chân.

Diệp Văn không tự nhiên nuốt nước miếng, hẳn cũng không muốn như vậy, nhưng cái này nhưng là thân thể hiểu được phản ứng, hơn nữa, hẳn vô lực trị so dịu dàng muốn cao, hưởng chi. . .

Cái này cô nam quả nữ, chung sống một chuyện, nếu như làm chút gì lời nói. . .

Dịu dàng căn bản là phản kháng không!

Loại kích thích này, mới sẽ làm Diệp Văn "Tĩnh thú vị" tăng vọt!

"Này, ta là chăm chú, ngươi không đứng lên lời nói, ta liền mò a. . ."

Diệp Văn lén lút liếc nhìn nàng một cái, không gặp phản ứng, liền lần nữa lén lút sờ một chút, sau đó cấp tốc rút về tay!

Tê, loại này lén lút cảm giác thật con bà nó kích thích!

Rất nhanh, Diệp Văn liền nhìn thấy dịu dàng thân thể run rẩy một chút, chỉ là, Diệp Văn khẽ nhủ này, hẳn cảm giác dịu dàng rất không đúng!

Vút!

Hắn kéo mạnh mờ thiếu nữ gối, chỉ thấy thiếu nữ lệ rơi đầy mặt, hai mắt sưng đỏ, ánh mắt đờ đẫn vô thần, một bộ thương tâm, oan ức đến tuyệt vọng bộ dáng.

Diệp Văn run lên trong lòng.

"Ngươi, làm sao?"

"Ngươi đánh ta!"

Dịu dàng giọng cảm hận nói.

Diệp Văn không lời, "Tuy nhiên là một bạt tai sự tình, ngươi cần thiết hay không?"

Dứt lời, không hề có một tiếng động.

Diệp Văn bất đắc dĩ than thở: "Ngươi nếu như còn khó chịu lời nói, ta để ngươi đánh trở về? Đừng cái này một bộ cuộc đời không gì quyền luyện bộ dáng, được không?"

Vẫn là trầm mặc. . .

Diệp Văn nộ, trực tiếp đã nắm nàng tay, lớn tiếng nói: "Đánh a! Ngươi không là rất oan ức, rất thương tâm sao?"

"Ta để ngươi đánh, ngươi làm sao không đánh? !"

Diệp Văn thờ dài, "Ngươi nói một câu, được không? Như ngươi vậy không nói lời nào, thật là khiến người ta thất vọng! Coi như ta cầu ngươi, được không?"

Dịu dàng lông mi run lên, thần sắc hơi hơi ba động một chút.

Diệp Văn nhìn thấy trên mặt nàng Hồng Hồng chướng ửng, không đành lòng, dù sao, mặc kệ như thế nào, liền nói với Khê Nhi, nàng đã là chính mình nữ nhân.

Mặc kệ có thể nào ân oán, mà, nàng đã chiếm được giáo huấn, còn có cũng là người là dễ quên, này một chuyện, quá lâu như vậy, Diệp Văn gần như cũng quên. . .

Dù sao, chính mình cũng không chịu thiệt, không phải sao?

Nhưng, quan trọng nhất một điểm là, nàng là hắn nữ nhân! !

Điểm ấy càng trọng yếu, chỉ cần không cho hắn Diệp Văn đội Nón Xanh, Diệp Văn vẫn là rất dễ nói chuyện, một đại nam nhân cùng một cô gái ọe khi làm cái gì?

Cho nên, nếu như không phải dịu dàng bắt nạt Diệp Khê Nhi, hẳn cũng sẽ không đánh người.

Diệp Văn nói với hệ thống: "Hệ thống, ta muốn đổi lấy tiêu trừ súng đỏ được vật."

"Không thành vấn đề, bản hệ thống có một phẩm thanh linh tảo, chỉ cần EXP một trăm."

"Nhị Phẩm đi Huyết Đan, bốn trăm!"

". . ."

"Ngũ Phẩm tuyền nhan cao, chỉ cần Cửu Cửu Cửu Cửu chín!"

Diệp Văn ngừng lại, vẫn là đổi lấy Ngũ Phẩm tuyền nhan đan, bởi vì trên người hắn có gần 70 Vạn Kinh nghiệm trị.

"Me, hệ thống tốt đen! Sau đó ta muốn chính mình luyện đan!"

Mặc dù là Ngũ Phẩm đan dược, nhưng tuy nhiên là một cái nước mỹ nhan đan dược, lại muốn Cừu Cừu Cừu Cừu chín? Đệt!

Diệp Văn dùng ngón tay dính mặt một chút thuốc mỡ, nhu hòa ở dịu dàng trên mặt bôi lên, rất nhanh, đạo kia Hồng Hồng chương ấn liền biến mất không còn tăm hơi.

"Tốt một chút sao?"

Diệp Văn nhu hòa hỏi, hần cũng không hi vọng dịu dàng hỏi đáp.

Thế nhưng, đang nói xong câu nói này thời điểm, thiếu nữ đột nhiên mở hai mắt ra, ngo ngắc xem Diệp Văn liếc một chút, lập tức hai tay vuốt Diệp Văn gò má, hung hăng hướng về Diệp Văn cắn đi qua!

Không sai, là thật ở cắn!

"Thành chủ đại nhân, ngài trở về? Vương Thành bên kia phái tới sử giả nói Phương Trình Thức giải thi đấu muốn mở ra!"

Cùng lúc đó, môn bị người đẩy ra, Kinh Phong cùng một người khác liền nhìn thấy tình cảnh này theo ý người ngoài hương diễm cực kỳ, kì thực Diệp Văn nội tâm khổ bức phi thường trắng cảnh!

"Ngại ngừng, đại nhân, tiểu vậy thì cáo lui!"

Kinh Phong vừa thấy Diệp Văn đang cùng muội muội mình thân mật, liền rõ ràng tới không phải lúc.

Nhưng vào lúc này, vị kia Vương Thành phái tới sử giả, một vị Vũ Sư đỉnh phong nam tử hốt sắc sắc nói: "Chậm đã! —— "

"Người, đem người nữ nhân đưa cho ta, bằng không các người Bích Lạc thành liền không cần tham gia Phương Trình Thức giải thi đấu!"

Hắn chỉ vào xiêm y bất chỉnh, bị Diệp Văn bắt nạt trở nên hơi diễm đam đáng yêu dịu dàng, lúc này càng là bởi vì động tình, nhìn qua vũ mị diễm dứa lồ lồ!

Nghe Vương Thành sử giả lời nói, Kinh Phong không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, lập tức suy nghĩ, Vương Thành người đến, tất nhiên thân phận bất phàm, có muốn hay không để muội muội theo vị này?

Không thể không nói, Kinh Phong tâm tư thật ác độc, thân muội muội ở trong mắt hắn chỉ là một cái kết giao quyền quý công cụ.

Nhưng mà, đang lúc này ——

"Dám chia sẻ nữ nhân ta? Đi chết đi cho ta!"

Ầm!

Diệp Văn nhất chương chém ra, chỉ thấy trong hư không xuất hiện một con cự đại chân khí thủ chương.

"Người, người dám động thù với ta?"

Đáng thương Vương Thành sử giả mới vừa nói xong, liền bị một chương vỡ chết!

Điều này làm cho Kinh Phong biến sắc mặt.

"Đại nhân, hần chính là Vương Thành sử giả!"

Ps: Quyền sách tuy nhiên hơi nhỏ ô, nhưng chắc chắn sẽ không xuất hiện chủ giác bị đội Nón Xanh, chủ giác nữ nhân phản bội cái gì, nhớ kỹ là chủ giác nữ nhân!

Cho nên, mọi người xin yên tâm quan sát, đây là một Sáng Văn

Còn có, mọi người cho điểm thời điểm không muốn đánh cho quá thấp a, từ vừa bắt đầu tám giờ chín phần, vẫn rơi xuống bảy giờ chín phần, đến sau cùng chẳng phải là sẽ biến thành một viên Tinh?

Tác Giả khuôn chịu không nổi tổn thương a

Chương 143 :Phương Trình Thức giải thi đấu

"Vương Thành sử giả như thế nào? Dám đối với ta nữ nhân động ý đồ xấu?"

Diệp Văn băng lãnh nói: "Làm thịt hán đều vẫn tính là nhẹ!"

Nghe cái này bá đạo ngữ khí, thị huynh muội tâm tư không giống nhau.

Kinh Phong nội tâm âm thầm suy đoán: "Cũng đúng, cái này mặc dù là Vương Thành sử giả, nhưng khẳng định ở Vương Thành không có bối cảnh gì thân phận, bằng không, cũng sẽ không bị phái tới làm lần này người chân chạy sự tình."

Mà dịu dàng trong lòng nhưng là có chút ngọt ngào, Diệp Văn vẫn là lưu ý nàng.

"Trống quân, người đi theo ta!"

Lúc này, Diệp Văn lạnh lùng nghiêm nghị nói.

Kinh Phong cả kinh, vội vàng cho dịu dàng nháy mắt, nhưng đáng tiếc là, dịu dàng đã chìm đắm ở tự mình say mê bên trong, không có nhìn thấy Kinh Phong nháy mắt.

Hắn cười khò một tiếng, chỉ có thể theo Diệp Văn đi tới bên ngoài.

"Không biết đại nhân có dặn dò gì?"

Diệp Văn lưng đưa về hắn, nhàn nhạt hỏi thăm: "Người nói Phương Trình Thức giải thi đấu là xảy ra chuyện gì?"

Diệp Văn trong lòng nhỏ nước bọt, chẳng lẽ là hiểu biết Nhị Nguyên một lần phương trình trận đấu?

"Đại nhân có biết trong thành Thiên Vũ Giác Đấu Tràng?"

Trầm ngâm một chút, Kinh Phong cũng mặc kệ Diệp Văn biết hay không, trực tiếp mở miệng nói tới: "Phương Trình Thức giải thi đấu thực tế cũng là Thiên Vũ Giác Đấu Tràng Giác Đấu trận đấu, chỉ là, Phương Trình Thức giải thi đấu là nước đồng minh quốc, địa phương cùng địa phương chính giữa trận đấu."

"Chẳng hạn như chúng ta tuyệt Vực vương quốc tổ chức Phương Trình Thức giải thi đấu là cùng hán vương quốc tranh đấu."

"Có người nói, người nào vương quốc đến một hồi thu được Đông Hải các loại Lục Cấp đại tông môn khen thưởng."

"Hơn nữa, ở Phương Trình Thức giải thi đấu bên trong, trận đấu xuất chúng tuyển thủ sẽ phải chịu Lục Cấp tông môn mời!"

"Hơn nữa Phương Trình Thức giải thi đấu cá nhân khiêu chiến tái quán quân, cùng với quán quân đội ngũ thu được khen thưởng đủ khiến một tên Vũ Vương cường giả đều âm thầm không ngừng hâm mộ!"

Nói tới chỗ này, Kinh Phong hoàn toàn một mặt hâm mộ.

"Lục Cấp tông môn? Đông Hải?"

Không biết sao, Diệp Văn chợt nhớ tới một người cao quý bên trong lộ ra một chút vũ mị Bạch Y Thiếu Nữ —— Thư Tân Nhã.

Nghĩ tới Thư Tân Nhã, Diệp Văn hô hấp liền thêm xúc động đứng lên, lập tức âm thầm cắn lưỡi, rõ ràng chính mình là được Thư Tân Nhã Mị Thuật ảnh hưởng.

"Đúng, đại nhân, tham gia Phương Trình Thức giải thi đấu là có hạn chế."

Giờ khắc này, Kinh Phong nói tiếp: "Dự thi tuyển thủ nhất định phải là hai mươi tuổi trở xuống người trẻ tuổi, có người nói, chân chính Phương Trình Thức giải thi đấu là ở Đông Hải cử hành."

"Chúng ta trong nước chỉ là Đấu loại trực tiếp."

"Há, vậy có tu vi hạn chế sao?"

"Thật giống không có, bởi vì thường thường mà nói, ở độ tuổi này giai đoạn hầu hết là Vũ Sư."

"Cho nên, cái này lại được xưng sư phụ cấp bậc Phương Trình Thức giải thi đấu."

"Như vậy a. . ."

Diệp Văn lộ ra bí ố nụ cười, không có tu vi hạn chế, vậy rất tốt a! Ca chính là Nhị Kiếp đỉnh phong Tôn Giả, ha ha. . .

"Tốt lắm! Ta muốn tham gia!"

Diệp Văn đạo, hần là là này đủ để khiến Vũ Vương cường giả đều rất hâm mộ tư nguyên.

"Thành chủ đại nhân, ngươi muốn tham gia?"

Kinh Phong ngần ngại.

"Làm sao, không được sao?"

Diệp Văn nhú nhú mày, hỏi.

"Hành! Hành!"

Vào lúc này, Kinh Phong mới phản ứng được, Diệp Văn cũng là một cái hai mươi tuổi cũng chưa tới người trẻ tuổi a! Hơn nữa còn là một tên Vũ Tôn!

Nghĩ tới đây, Kinh Phong càng là trợn mắt há mồm, bởi vì Diệp Văn là thành chủ duyên cớ, cho nên, hần sẽ vô ý thức quên Diệp Văn tuổi tác.

Nhưng hiện tại ti mi nghĩ lại, Diệp Văn thật đúng là không được!

Hai mươi tuổi không tới Vũ Tôn, đây là muốn nghịch thiên a. . .

Theo hần biết, toàn bộ tuyệt Vực vương quốc không có một người đạt tới như vậy thành tựu!

"Đại nhân, vậy này cái Vương Thành sử giả làm sao bây giờ? Nếu như không có con dấu lời nói, chúng ta Bích Lạc thành người là không tham ngộ thêm!"

Diệp Văn cười cười, nói: "Cái này còn không đơn giản?"

Hần ở cái này Vương Thành trên người người chết một trận lần mò, sau cùng tìm tới một cái Huy Chương đi ra, tại mặt này ấn một cái chữ tuyết!

Tuyết là tuyết Vực vương quốc Vương Thất họ!

"Cái này không phải?"

Diệp Văn lắc lắc trong tay Huy Chương, nói: "Mau mau, chúng ta trong thành có vài người tham gia?"

Kinh Phong nhưng là lúng túng,

Nói: "Một cái đều không có. . ."

Phốc ——

Diệp Văn phun ra ngoài, "Ngươi con bà nó ở đùa ta?"

"Tiểu nhân không dám!"

Kinh Phong sợ hãi nói, tuy nhiên hần có một tia dừng tâm tư, nhưng vẫn đúng là không dám ở Diệp Văn trước mặt can rờ, một ngày không có phá tan Diệp Văn ở trong cơ thể hần gieo xuống Sinh Tử Phù, hần một ngày cũng không dám phản bội Diệp Văn.

"Trong thành, tuy nhiên có hai mươi tuổi trở xuống Vũ Sư, nhưng đại bộ phận đều là dùng tư nguyên chất lên thành đồng, chiến lực không cao, chẳng hạn như dụ dàng, nặng cũng là như vậy. . ."

Kinh Phong đạo, nói xong có chút thấp thỏm, lấy nhà hần tư nguyên, tự nhiên không thể trợ giúp dụ dàng như thể đã sớm đột phá Vũ Sư, thể nhưng, phủ thành chủ có thể a. . .

May là là, dụ dàng hiện tại là Diệp Văn nữ nhân, hơn nữa, xem vừa nãy hai người thân mật đáng đáp, quan hệ không ít a, hần cũng không sợ bị Diệp Văn biết mình lấy công mưu cầu tư lợi, trợ giúp dụ dàng lên cấp Vũ Sư.

Nếu như Diệp Văn biết Kinh Phong nghĩ cách, nhất định sẽ lớn tiếng phản bác, người con nào Cầu Nhẫn nhìn thấy dụ dàng cùng hấn là ở thân mật? Chưa thấy này Phong Nữ Nhân là ở cần hấn sao?

Rất nhanh, Diệp Văn muốn đi tham gia Phương Trình Thức giải thi đấu tin tức liền bị mọi người biết.

"Thiếu gia, người có thể hay không mang ta cùng đi a?"

Đây là Diệp Khê Nhi.

"Diệp đại ca, ta có thể cùng người cùng nhau sao?"

Đây là Nhược Sơ Kiến.

"Ta thật giống cũng có thể tham gia?"

Sau cùng, Trần Thần hiểu kỳ hỏi, nàng cũng là hai mươi tuổi không tới Vũ Sư, hơn nữa, thực lực mạnh mẽ.

Phương Trình Thức giải thi đấu nghiêm khắc nói tới, chỉ cần hai mươi tuổi trở xuống mọi người có thể tham gia, tuy nhiên người bình thường không đến Vũ Sư là sẽ không đi tự rước nhục.

Dù sao, mọi người đều là Vũ Sư, một mình người Vũ Đồ đi tới làm gì? Đâu bức sao? Rõ ràng không phải ở một cái đẳng cấp a.

Nghe Trần Thần lời nói, Diệp Văn giả vờ tăng hắng một cái, nói: "Người vẫn là không muốn đi thôi, ở lại chỗ này không được sao?"

Trần Thần xem thường xem Diệp Văn liếc một chút, nói: "Người là muốn cho ta đợi ở chỗ này bảo hộ Khê Nhi chứ? Còn có, cái này người mới vừa tìm tới Thiếu Phu Nhân?"

Nhược Sơ Kiến Hồng Kiếm, nói: "Người không muốn nói lung tung a, ta cùng Diệp đại ca không phải người muốn đáng đáp kia. . ."

"Không phải? Vậy người mặt đỏ làm gì?"

"Có sao!"

Nhược Sơ Kiến kinh hô, vội vàng dùng hai tay che trắng nõn tinh trí khuôn mặt, cái này một bộ động tác biểu hiện thực sự là về rần thêm chân, khiến người ta muốn không hiểu lầm cũng khó khăn.

Diệp Văn than thở một tiếng, nói: "Người muốn thế nào mới bằng lòng giúp ta?"

Trần Thần bĩu môi, "Đừng nói như thế đáng thương, người nói trước đi phục Khê Nhi nói sau đi!"

"Ngạch, đúng, thiếu gia người muốn trước tiên nói phục Khê Nhi."

Diệp Khê Nhi lộ ra khoan khoái nụ cười, phun phun cái lưỡi thơm tho, nói: "Thiếu gia, ta cũng muốn đi, ta muốn theo thiếu gia người!"

"Ừ, còn có ta!"

Nhược Sơ Kiến ở một bên gà con mỏ thóc giống gât đầu.

"Không nên hồ nháo, rất nguy hiểm! Các người muốn để ta lo lắng sao?"

"A, này thiếu gia, ta, ta hay là không đi."

Diệp Văn vừa nói như vậy, đơn thuần Khê Nhi ngay lập tức sẽ chuyển biến Họa Phong.

Nhược Sơ Kiến cũng lấp bắp nói: "Ta, ta cũng không đi."

Thuyết phục Diệp Khê Nhi hai người, Diệp Văn lộ ra nụ cười, một mình một người bước lên hành trình. . .

Hồn nhiên không chú ý tới, ở trên đầu thành mới, có một cô gái áo xanh để trần trắng như tuyết đủ liền, thâm tình nhìn chăm chú tự mình công ảnh. . .

Nàng là, dụ dàng.

Chương 144 :hắn 1 định là đang mạo danh Diệp Văn!

"Ào ào ào! —— "

Cuồng phong tạp mang theo đại tuyết gào thét mà qua, khiến người cảm thấy thấu xương cảm giác mát.

"Năm nay mùa đông thực sự là đặc biệt lạnh a!"

Nơi này là tuyết Vực vương quốc, ở Vương Thành trên đường phố, một cái vai gánh hai cái gánh nặng thấp bé lão giả rung mình một cái nói.

"Tiểu huynh đệ, ngươi đừng nghe lão này ăn càn nói bậy!"

"Làm sao?"

Một cái thiếu niên mặc áo đen nhếch miệng nở nụ cười, hỏi.

Ở lão giả bên phải, là một cái cao tuổi Lão Bà Bà, nàng cười mắng: "Vương Thành có một ngày không lạnh? Còn mùa đông lạnh! Hừ hừ!"

"Ngươi Lão nói là. . ."

Thấp bé lão giả cười khổ một tiếng.

"Này! Phi!"

Lập tức, thấp bé lão giả phun ra một cục đờm đặc, bởi vì Phong Tuyết duyên cớ, hắn không có nhìn thấy phía trước đi tới một chàng thanh niên.

Liền, cái này cục đờm liền vút một chút dính đến chàng thanh niên này ống quần dưới.

"Hà? Lão gia hỏa ngươi muốn chết!"

Oanh long!

Đột nhiên, thanh niên kia nam tử một quyền đánh mạnh lại đây.

Ầm!

Nhưng mà, ở cái này nghìn cân treo sợi tóc chính giữa, một bóng người nhanh như tia chớp đứng lão nhân gia trước mặt, phát sau mà đến trước ném ra một quyền.

Ca ——

Xương cốt gãy vỡ giòn vang thanh tùy theo liên miên vang lên.

"A!"

Thanh niên kia nam tử kêu thảm thiết.

"Ngươi là ai, tại sao đánh ta?"

Đứng thấp bé lão giả trước mặt thiếu niên mặc áo đen lãnh đạm nói: "Lão nhân gia con mắt không được, hơn nữa bị gió tuyết mê hoặc, nhất thời không cẩn thận đem cục đờm phun ở ngươi ống quần trên, điều này cũng không có gì."

"Đại không, ngươi về nhà cầm nước xông cũng là, vì sao phải muốn giết chết lão nhân gia?"

Thiếu niên mặc áo đen ánh mắt lạnh lẽo, "Huống chi, cũng không phải phun ở trên làn da ngươi, ngươi nhưng phải hạ độc thủ, như vậy, cũng lạ không ta đánh ngươi!"

"Cố gắng! Tiểu tử, ngươi đủ gan, ngươi có biết bản công tử là ai? Ta là. . ."

"Đừng nói nhảm!"

"Ta không muốn nghe! Ta hiện tại cho ngươi hai cái lựa chọn, một, cho lão nhân gia nhận lỗi, hai, ta giúp ngươi quỳ xuống cho lão nhân gia nhận lỗi!"

"Ngươi muốn chọn cái nào?"

Thiếu niên mặc áo đen lạnh lùng nói.

"Ngươi đây là buộc ta, để ta cho một người bình thường nhận lỗi? Hừ đừng hòng! Nếu ngươi cố ý muốn tìm chết! Như vậy, ta sẽ tác thành ngươi!"

"Vút!"

Đang lúc này, chàng thanh niên này từ trong lòng móc ra một cái thùng thư đi ra, tùy theo nhỏ thượng diện Hóa Tuyền, oanh một tiếng, tại thiên không nổ bùng tới!

"Khà khà, đây là ta Đao Mộc thế gia khẩn cấp thư cầu cứu ông tre, không ra chốc lát, ta Đao Mộc thế gia người sẽ đem ngươi giải quyết rồi!"

"Tiểu quý, ngươi hiện tại cho ta quỳ xuống dập đầu ba cái, lại tự phế tu vi, ta tạm tha ngươi nhất mệnh!"

Đao Mộc quân ác độc nói.

Đã thấy thiếu niên mặc áo đen than nhẹ một tiếng: "Xem ra, ngươi vẫn không có làm rõ tình huống a!"

"Ngươi muốn phế ta tu vi? Tốt lắm, ta trước hết phế ngươi!"

Thiếu niên mặc áo đen thân hình nhất động.

"Không, ngươi không có thể làm như vậy! Ngươi đã có không nghe thấy ta lời nói, ta là Đao Mộc thế gia người, ta là Đao Mộc thế gia công tử!"

"Ngươi dám phế ta, ngươi sẽ chết định! Không chỉ như thế, thân nhân ngươi cũng đến cùng nhau cùng ngươi chết đi! Ngươi dám phế ta, ta liền tru ngươi cừ tộc!"

"Tru ta cừ tộc, ngươi cho rằng ngươi là đại vương sao?"

Thiếu niên mặc áo đen khinh thường nở nụ cười, sau đó, một chân đạp xuống, phế hán đan điền!

Đao Mộc quân chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, ánh mắt trở nên oán độc cực kỳ, lập tức bắt đầu cười ha ha.

"Xem ra, ngươi vẫn không có làm thanh ta Đao Mộc thế gia là cỡ nào thế lực, không, ngươi căn bản là không biết ta Đao Mộc gia ở tuyệt Vực vương quốc là một tay che trời tồn tại!"

Đao Mộc quân cười to lên, bạo ngược nói: "Tuyệt Vực vương quốc năm thế gia lớn, ngày thường tuy có ma sát, nhưng chung cuộc là một khối tồn tại!"

"Ta năm thế gia lớn liên thủ, coi như là đại vương cũng đến nhượng bộ lui binh! Huống chi là ngươi? Diệt ngươi cừ tộc như thế nào? Ha ha ha!"

Đao Mộc quân không có phát hiện, ở hán nói liền đại vương cũng đến nhượng bộ lui binh thời điểm, thấp bé lão già cùng Lão Bà Bà trong mắt đều lóe qua khiếp người hàn mang. . .

Chẳng qua, tình cảnh này cũng không có bị người phát hiện ra mà thôi.

"Xèo xèo xèo!"

Lúc này, từng đạo bóng người từ phương xa bay tới.

Oanh long!

Chỉ thấy một bóng người đột nhiên đáp xuống trên mặt tuyết, nhìn thấy Đao Mộc quân hình dạng, sắc mặt lập tức biến đổi.

"Tiểu đệ, ngươi, ngươi chuyện gì thế này? !"

"Tỷ, ngươi tới! Ngươi rút cuộc tới!"

Đao Mộc quân mừng cực như điên, đối với thiếu niên mặc áo đen quát: "Là hán, cũng là hán động thủ với ta, hán phế đan điền ta! Tỷ, ngươi phải giúp ta giết hán a!"

"Cái gì!" Đao Mộc huệ vừa giận vừa sợ, nàng tiểu đệ đan điền lại bị người cho phế?

"Được!"

Đoan Mộc huệ trong lòng nổi giận, âm lãnh nói: "Ngươi tự phế tu vi, lại quỳ trên mặt đất cho ta đệ đệ nhận lỗi!"

"Như vậy, ngươi liền tha ta một mạng?"

Thiếu niên mặc áo đen cười nhẹ nói.

"Không! Như vậy ta sẽ cho một mình ngươi thoải mái!"

"Chuyện cười, nếu ngươi không tha ta nhất mệnh, ta làm cái gì phải lạy? Ngươi cho rằng ngươi là ai? Huống chi tự phế tu vi! Ngươi là đứa ngốc sao!"

"Muốn chết!"

Đoan Mộc huệ một bước bước ra, quanh thân lập loè sắc bén kiếm quang, băng lãnh nói: "Chỉ bằng ta là Đoan Mộc huệ!"

"Đoan Mộc huệ? —— "

Cái này Tam Tự vừa ra, vây quanh ở bên cạnh xem kịch vui trong đám người đột nhiên truyền ra từng đạo tiếng kinh hô.

"Sur bảng bài danh Chương 34: Đoan Mộc huệ?"

"Thiếu niên này thâm, hắc dĩ nhiên đắc tội sur bảng Chương 34:!"

"Không, đắc tội sur bảng cường giả không đáng sợ, đáng sợ là hắc đắc tội Đoan Mộc thế gia!"

"Người nào không biết, năm thế gia lớn ở Vương Thành một tay che trời, liên hợp lại, liền ngay cả đại vương mệnh lệnh cũng dám không nghe!"

"Thiếu niên này biết hay không mình tới đắc tội một cái nhân vật gì a. . ."

Người chung quanh đều dùng thương hại ánh mắt nhìn thiếu niên mặc áo đen kia.

"Có nghe hay không, ta là sur bảng Chương 34:, ngươi còn không nghe ta dặn dò?"

Đoan Mộc huệ ngạo nghễ nói.

"Sur bảng Chương 34:?. Rất không nổi sao? Ta liền ba mươi sáu đều làm thịt quá, huống chi là ngươi?"

"Làm thịt quá sur bảng ba mươi sáu?"

Đoan Mộc huệ cả kinh, đám người xung quanh cũng bị thiếu niên mặc áo đen này lời nói hù sợ.

"Tục truyền ngữ, sur bảng ba mươi sáu chính là Huyết Nhân đồ Dâm Tăng, hắc thật giống bị sur bảng một cho làm thịt!"

"Không sai, sur bảng một thật giống là Bích Lạc thành một người thiếu niên thiên kiều, có người nói là gọi Diệp Văn?"

"Nói như vậy, tiểu tử này là Diệp Văn? Trời ạ! Thật trẻ tuổi!"

Mọi người nghị luận sôi nổi.

"Không thể! Sur bảng một làm sao cũng không thể so Lư Vân công tử còn trẻ!"

"Lư Vân công tử năm nay đã là hai mươi tuổi! Thực lực có khả năng so Lư Vân công tử còn cường sur bảng một, nhất định không phải như thế tuổi trẻ!"

Trong đám người, một cái nam tử rộng to.

"Không sai!"

Nghe thiếu niên mặc áo đen nói hắc cũng là sur bảng một, Diệp Văn thời điểm, Đoan Mộc huệ cũng là gạt mình, lập tức tâm niệm thay đổi thật nhanh, thiếu niên này nếu cùng hai cái ông già bình thường cùng một chỗ. . .

Thực lực nhất định không có cao bao nhiêu!

Hơn nữa, coi như là sur bảng một thì lại làm sao?

Đoan Mộc huệ nhìn ẩn giấu ở sau người một vị mi dài lão giả, trong lòng buông lỏng một hơi.

Đó là gia tộc thủ hộ trưởng lão, phái tới bảo hộ nàng vị này thực lực không sai Thiên Chi Kiều Nữ.

Có người nói, là nửa bước Vũ Tôn tu vi! Coi như thiếu niên mặc áo đen này thực sự là sư báng một thì lại làm sao?

"Hừ!"

Đoan Mộc huệ hừ lạnh một tiếng, hốt lớn tiếng nói: "Ta là sư báng Nhất Diệp công tử hồng nhan tri kỷ."

"Ta biết Diệp công tử, ta có thể khẳng định hẳn nhất định là giả mạo!"

"Hắn lại dám giả mạo bạn thân ta, Diệp công tử, hôm nay, ta liền thay Diệp công tử giết hắn!"

Đoan Mộc huệ quyết định mặc kệ trước mặt thiếu niên mặc áo đen có phải là sư báng một, hẳn đều phải chết!

Bởi vì, hắn đắc tội nàng Đoan Mộc huệ đệ đệ, liền điểm này là có thể phán người này tử hình!

Thiếu niên mặc áo đen nghe Đoan Mộc huệ lời nói, khoe miệng rụt rụt, một bộ khó mà tin nổi thần sắc, sững sờ, lập tức tự giấu nở nụ cười, "Nói thật ra làm sao liền không ai tin đây?"

"Còn có, tiện nhân kia làm sao liền như thế vô sỉ đây?"

"Ta thực sự là Diệp Văn a. . ." Diệp Văn thờ dài thờ dài.

Đáng tiếc, mặc kệ hắn nói cái gì, Đoan Mộc huệ đều không nghe lọt.

"Oanh —— "

Một kiếm đột nhiên chém ra.

"Băng Hà kiếm ý!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145 :trong thành phương pháp thâm, ta phải về nông thôn

Băng Hà kiếm ý, nghe tên là biết nghĩa.

Khi này một kiếm chém ra thời gian, trong phút chốc, từng đạo kiếm quang tùy theo bắn mạnh mà ra, những này kiếm quang dường như hóa thành giống như dải lụa, nhìn qua thật giống như là mềm nhũn hà thủy.

Phốc phốc phốc. . .

Vô số kiếm quang phá tan Phong Tuyết, nộ mà chém về phía Diệp Văn.

"Rào!"

Thời khắc này, Diệp Văn thần sắc hồ hững, trong mắt mơ hồ lóe qua một tia tinh mang.

"Thiên Vũ Băng Trùy!"

Oanh ——

Chỉ thấy Diệp Văn dưới chân bay lên hình hoa sen hình dạng băng lăng sân ga, ngay sau đó, oanh một tiếng vang thật lớn, liền gặp không đếm được Băng Trùy kèn kẹt ca bắn chết đi ra ngoài.

Những này Băng Trùy một phát bắn ra, trong không trung cấp tốc hóa thành chùng hạt gạo, cùng Băng Điểm không khác nhau chút nào.

Xi xì xì!

Ở Băng Hà kiếm ý sẽ phải che lại Diệp Văn thời điểm, chỉ thấy không đếm được Băng Điểm bất thành linh lớn lên, một lần nữa hóa thành Băng Trùy, hơn nữa, những này Băng Trùy đều chỉ ít so với ban đầu năm 3 bốn lần!

Liên nhìn thấy Băng Hà kiếm ý hình thành Băng Hà phong tỏa, ở những này thô to Băng Trùy trước mặt, thật giống như là yếu đuối trang giấy giống như vậy, căn bản là không ngăn được Thiên Vũ Băng Trùy công kích.

"Mi Lão, cứu ta!"

Nhìn thấy công kích tới lắm, Đoan Mộc huệ bản năng hô hoán đứng lên, mà nàng bản thân thì lại mang theo Đoan Mộc quân bay nhanh chạy nhảy lên tới.

"Tiểu thư, chớ sợ, lão phu vậy thì tới cứu ngươi!"

Mi dài lão giả quát.

"Tiểu bối, dừng lại cho ta đi!"

Hắn hét lớn một tiếng, hai tay một trận huy động, tạo thành một mảnh hư vô màn nước.

Rất đáng tiếc là, mảnh này màn nước cũng rất nhanh sẽ bị Thiên Vũ Băng Trùy cho xuyên thủng.

Làm Thiên Vũ Băng Trùy rơi xuống mi dài trên người lão giả lúc, ngay tiếp đó "Ca" một thanh âm vang lên lên, chỉ thấy được Băng Trùy dường như có cánh chim giống nhau, xèo xèo, bay nhanh xuyên thủng mi dài lão giả thân thể.

"Tỷ, Mi chết già! —— "

Đoan Mộc quân bị tỷ tỷ cầm trên tay, nhìn thấy mi dài lão giả chết đi sau, nhất thời run rẩy thanh âm đàm thoại nói.

Mi Lão chính là nửa bước Vũ Tôn, hắn làm sao sẽ bị kẻ này giết chết?

Chẳng lẽ tiểu tử này thực sự là sư báng một?

"Đừng nói chuyện, tình điểm khí lực chạy trốn chết đi, đầu gì cũng đừng quấy rầy ta!"

Đoan Mộc huệ phiền lòng nói.

Nàng không nghĩ tới Liên Mi Lão Đô không phải tiểu tử này đối thủ, thực sự là quá khó mà tin nổi.

Ầm!

Đột nhiên, đại địa chấn động, hóa ra là Diệp Văn cặp chân giẫm một cái, nhắm phía Đoan Mộc huệ.

"Ngự Hỏa Chân Kinh, [Viêm Long Trảm]!"

Diệp Văn khẽ quát một tiếng, hai tay cấp tốc hợp lại cùng nhau, sau đó kéo dài, ở hai tay không này một khoảng cách, có thể thấy rõ ràng, từng tia từng sợi hỏa điểm.

Ngự Hỏa Chân Kinh chính là đại đế tuyệt học, mà [Viêm Long Trảm] càng là bên trong sắc bén sát chiêu.

"Nhe rồi —— "

Diệp Văn hai mắt đột hết sạch bùng lên.

Lập tức.

Ầm! ! !

Một đám lớn hỏa điểm đao mang hướng về Đoan Mộc huệ bao phủ mà ra.

"A, không được!"

Đoan Mộc huệ kêu thảm một tiếng, bị [Viêm Long Trảm] trực tiếp chém thành hai nửa, mà đệ đệ của nàng càng là từ lâu trở thành một bồng huyết vụ.

"Chết, chết?"

Chu vi quan chiến đoàn người xem ngây dại không ngớt, cái này tự xưng là sư báng một nhà hỏa, thật giết chết Đoan Mộc tỷ đệ?

Chẳng lẽ nói, hấn thực sự là sư báng một?

Nhưng, người coi như là sư báng một, làm sao thật sự dám giết chết Đoan Mộc tỷ đệ? Lần này, Đoan Mộc thế gia là sẽ không giằng hoà.

Rất nhiều người vì thiếu niên này thiên kiều cảm thấy đáng tiếc, chọc năm thế gia lớn trừ phi là Vương Thất hoặc là bảy đại tông môn người, bằng không chắc chắn phải chết!

Mà sư báng một tin tức rất nhiều người cũng đều biết, hấn tuy nhiên là tới tự một cái nho nhỏ thành trì, Bích Lạc thành mà thôi!

. . .

"Nhanh! Nhanh!"

"Gia chủ có lệnh, ai có thể bắt được sư báng một, trực tiếp trở thành Gia Tộc Trưởng Lão!"

"Nếu như có thể giết Diệp Văn, ban thưởng một quyền Địa Giai võ kỹ!"

Chỉ chớp lát sau, trên vương thành trắng như tuyết trên đất, thêm ra khá nhiều đối với dấu chân, đó là binh lính, cùng với Đoan Mộc thế gia nhân mã.

Đoan Mộc thế gia trưởng lão, quyền cao chức trọng, rất nhiều người cũng có thể vọng mà không thể được.

Mà Địa Giai võ kỹ, tự nhiên cũng là trân quý cực kỳ.

Võ Thần đại lục,

Công pháp võ kỹ chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng, sau cùng còn có Đế Giai.

Bởi vậy có thể thấy được, một quyền Địa Giai võ kỹ là có cỡ nào trân quý.

Ở một gian ai cũng không nghĩ tới nhà lá bên trong.

Diệp Văn nhưng là không lo lắng chút nào ngồi ở chỗ này diện. . . Ăn Nồi Lẩu.

"Tới, Tiểu Diệp Tử, vừa nãy thực sự là đa tạ người, bằng không, nhà ta lão đầu tử không biết muốn như thế nào đây!"

"Không cần cảm ơn, chứ Bà Bà."

Diệp Văn trên miệng nói, nhưng không có chút đình ngại ngừng tiếp lấy một khối Nồi Lẩu thịt.

Đối với Lão Phu Thê, lão gia tử họ Mạc, tự nhiên, vợ hấn cũng liền theo gọi chứ Bà Bà.

Ba người là ở Vương Thành ở ngoài nhận thức, lúc đó đối với Lão Phu Thê chính đang chém tài, mà Diệp Văn nhưng là lạc đường, liền Diệp Văn hãy cùng bọn họ đi tới Vương Thành.

Chỉ là, không nghĩ tới sẽ tình cờ gặp như vậy sự tình.

"Ta trở về!"

Đang lúc này, từ ngoài cửa đi tới một cái kéo mái tóc mây thiếu nữ, lộ ra Thiên Nga Trắng giống như thon dài trắng nõn cổ, một đôi màu đỏ thắm con ngươi bỗng nhiên lạnh lùng nhìn chăm chú Diệp Văn.

"Hấn là ai?"

Chớ gia gia vui cười hớn hở giới thiệu: "Hấn là ta ân nhân cứu mạng, Diệp Văn."

"Đây là con gái của ta, chớ túy nghiên."

"Con gái người? —— "

Diệp Văn đột nhiên trợn mắt lên.

"Không sai."

Chớ gia gia cười híp mắt nói: "Làm sao, không tin đúng không? Chúng ta lúc trước cũng là không thể tin được, có thể đây chính là sự thật."

Nghe hai người đối thoại, chớ túy nghiên không vui đi tới, rất không thực nữ đuổi ra trùm vào dây đặc tất trắng bàn chân nhỏ, ở bên cạnh sườn ảm.

Rất không khéo là, nàng chỗ ngồi đặt chính là Diệp Văn đối diện, nàng đuổi ra bàn chân nhỏ cơ hồ muốn đến Diệp Văn trước mặt.

"Làm sao như thế không lớn không nhỏ! Còn không mau mang giày vào!"

Chớ Bà Bà nhẹ giọng quát lên.

"Liên không, đây là nhà ta, hấn nếu như không vui lời nói, có thể đi a!"

"Túy nghiên, nói như thế nào? Người ta là khách nhân, cứu người cha nhất mệnh!"

Chớ túy nghiên mắt liếc thấy một chút Diệp Văn, "Liên hấn? Như thế phổ thông một cái tiểu tử?"

"Hấn có thể cứu cha nhất mệnh? Ngạch, cứu cha nhất mệnh? Nương các người gặp phải nguy hiểm?"

Chớ túy nghiên kinh hoàng nói.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, nhờ có Tiểu Diệp Tử!"

Chớ gia gia cười ha ha.

"Này, thật là người cứu ta cha?"

Chớ túy nghiên nhìn lại đẹp đẽ khuôn mặt nhỏ, nói: "Không giống a, dung mạo người như thế phổ thông. . ."

Diệp Văn sờ sờ dịch dung quá mặt, than khê, bởi vì sợ bị Đoan Mộc thể gia người phát hiện, hấn mới dịch dung, cũng không phải sợ Đoan Mộc thể gia, mà chính là sợ hải phiền phức.

Cho nên, Diệp Văn mới sẽ dịch dung.

Bây giờ nghe chớ túy nghiên lời nói, rất muốn nói một câu, ta bộ dạng phổ thông chẳng lẽ liên không thể cứu người cha? Vẫn là nói, hình tượng liên có thể đại biểu một người bản lĩnh?

Đương nhiên, Diệp Văn cũng rõ ràng, cùng nhan điều khiến muội chỉ thảo luận những này, chỉ do là ăn no căng.

Liên, hấn cũng không có hỏi.

Đáng nhắc tới là, gặp phụ mẫu đối với Diệp Văn rất tốt bộ dáng, chớ túy nghiên cũng không dùng bàn chân nhỏ quay về Diệp Văn, mà chính là ở một bên, thực nữ cầm lấy một cái lược, soi gương chải lên chính mình một con đẹp đẽ màu đỏ thắm tóc dài.

"Này, cho ta khối thịt ăn!"

Chớ túy nghiên gặp Diệp Văn ăn rất thom bộ dáng, không khỏi khê kêu nói.

"Cho người!"

Diệp Văn cấp lên một miếng thịt.

"Này ta!"

Chớ túy nghiên liền một cái nhìn thẳng đều chưa cho Diệp Văn, còn ở chải lên tóc.

"Đừng lòng tham không đáy a, ta mới chẳng muốn hầu hạ người!"

Diệp Văn nói.

"Tốt, người có thể không làm, thế nhưng, chờ ta kéo quần áo hạ xuống lời nói, ta liền gọi bất lịch sự a?"

Chớ túy nghiên nhẹ nhàng lời kéo đai an toàn.

Gian nhà không lạnh như vậy, vừa nãy nàng liền đem ngoại y thoát.

Mà Diệp Văn nghe được câu này, mặt đều lục. . .

Chương 146 :nông thôn đường cũng hoạt, nhân tâm càng phức tạp

"Hừm, ăn ngon, lại cho ta một khối!"

Vì phòng dùng Mạc Túy Nghiên lại dùng mưu kế uy hiếp chính mình, Diệp Văn chỉ có thể lại này nọ một khối, tâm tình đó quả thực ngày chó, căn bản là không thể dùng lời nói miêu tả.

Mạc Túy Nghiên liếc mắt trừng Diệp Văn liếc một chút.

"Ngươi về mặt gì a, này bản cô nương ăn thịt ngươi còn không muốn!"

"Ồ trong học viện bao nhiêu thanh niên tài tuấn bỏ đờ ta, ta liền một cái nhìn thẳng đều không cho bọn hắn! Càng không cần phải nói, này ta ăn đồ ăn!"

"Nói tốt giống đã cho ta nhìn thẳng giống!"

Diệp Văn cười lạnh, "Ngươi đi tìm những kia bỏ đờ ngươi nam nhân đi a!"

"Ngươi. . ."

Mạc Túy Nghiên tức giận bất bình, "Tốt, ngươi dám như thế nói với ta được, ngươi xong! Ta cần chết ngươi!"

Vút!

Một bóng người phi phác tới.

Diệp Văn lúc này liền muốn né tránh, lại nghe Mạc Túy Nghiên nói: "Ngươi nếu như dám trốn, ta liền không mang theo ngươi đi học viện chúng ta, hơn nữa, ta cũng không giúp ngươi làm chứng minh!"

"Ngươi đừng hòng tham gia Phương Trình Thức giải thi đấu!"

Diệp Văn sắc mặt lập tức biến đổi.

"Tỷ, thân tỷ! Có chuyện cố gắng nói, không phải là để ngươi hà giận sao!"

"Ngươi muốn cắn nào? Miệng? Thí thi?"

"A a, ngươi muốn chết a! Ngươi còn dám đùa bỡn ta!"

Mạc Túy Nghiên giương nanh múa vuốt đánh về phía Diệp Văn, hai người cùng nhau ngã trên mặt đất, Mạc Túy Nghiên bắt quản bất cứ liền quay về Diệp Văn cái cổ tập tới.

"Ồ, túy nghiên, Tiểu Diệp, hai ngươi đang làm gì?"

Mạc Gia Gia mở cửa, nhìn thấy một màn này sững sờ, bên cạnh chó Bà Bà bên hông uốn một cái, sau đó cười nói: "Các ngươi tiếp theo a, coi như chúng ta trước giờ chưa từng tới!"

Mạc Gia Gia cũng phản ứng kịp, một mặt nghiêm túc nói: "Chúng ta chưa có tới, các ngươi tiếp theo, ân, vẫn là lên giường chơi đi, trời lạnh, nếu như đông hù hù nhưng là không tốt. . ."

Nói xong, lắc người một cái, hai người liền biến mất không còn tăm hơi, thực sự là tới vô ảnh, đi vô tung có thể so với quỷ thần tốc độ.

"A a, cha mẹ, không phải các ngươi muốn như thế, các ngươi nghe ta nói!"

Mạc Túy Nghiên đi ra ngoài, có thể nào có bóng người?

"Lên giường chơi? Ha ha. . ."

"Nếu không?"

Diệp Văn chừng chặc đang hoảng nói vớ nói vẩn.

"Ngươi muốn nước mỹ!"

Mạc Túy Nghiên lúc này liền cúi dưới chân bít tất hướng về Diệp Văn ném qua, Diệp Văn còn nằm trên đất, cũng không có nhìn thấy, hơn nữa cộng thêm không kịp phản ứng, này bít tất liền. . . Bao trùm ở Diệp Văn trên mặt.

Trong nháy mắt, không khí ngột ngạt đáng sợ.

Mạc Túy Nghiên dường như cũng ý thức được không đúng, rụt rụt cổ, mạnh miệng nói: "Cái này không thể trách ta! Ai bảo ngươi đùa bỡn ta, hơn nữa, ngươi không sẽ trốn sao?"

Trầm mặc. . .

Mạc Túy Nghiên rốt cuộc sợ hãi, lo lắng đề phòng, cái này nếu như bị Diệp Văn cho tiền đâm hậu sát, vậy coi như chết oan. . .

"Ta đáp ứng giúp ngươi làm Thân Phận Chứng Minh, lại dẫn ngươi đi học viện chúng ta, như vậy được không?"

Mạc Túy Nghiên cẩn thận dè dặt nói, miệng há hốc, dường như còn muốn nói gì nữa, đã thấy Diệp Văn nhanh chóng nói: "Được!"

"Bít tất trả ngươi!"

Lập tức, bít tất liền bị Diệp Văn một lần nữa ném vào Mạc Túy Nghiên Hồng Hồng trong cái miệng nhỏ, tình cảnh này hết sức chọc người. . .

Diệp Văn cười lớn một tiếng, "Ta trước hết đi một bước! Wodaw dát. . ."

Nếu như thượng thiên lại cho Mạc Túy Nghiên tới nữa một lần cơ hội, nàng nhất định sẽ nói với Diệp Văn năm chữ.

Yêu ngươi mười ngàn năm? Muốn nhiều, là, ta thảo bà nội ngươi. . .

Sau đó, dùng sức đem mấy ngày đều chưa có rửa bít tất nhét vào Diệp Văn trong miệng. . .

Nhìn thấy Mạc Túy Nghiên không có biểu tình đi ra, Diệp Văn trong lòng có chút thấp thỏm, nhét vớ tiền vào nữ hài tử trong miệng, đây là tội lỗi a. . .

Diệp Văn cũng cảm thấy chính mình có chút quá, nín nọt cười nói: "Đại tiểu thư, ngươi không sao chứ?"

Mạc Túy Nghiên liếc mắt vừa nhìn, phong tình vạn chủng, từ tốn nói: "Ta có thể có chuyện gì? Tiểu Diệp Tử, đi thôi!"

"Tốt nhé, tuân lệnh ~ "

Diệp Văn không biết là, Mạc Túy Nghiên đã ở trong lòng từ mắng Diệp Văn bắt đầu, vẫn mắng đến già Diệp gia mười tám đời tổ tông, hơn nữa thô tục, còn không mang theo một lần lặp lại!

"Chờ ta nhìn, chờ đến Học Viện đi, ta nhất định đùa chơi chết ngươi!"

Mạc Túy Nghiên trong lòng oán hận nói.

Giây lát, Diệp Văn liền cảm thấy hai đạo băng lãnh ánh mắt chết sức nhìn mình chằm chằm, Diệp Văn quay đầu nói thẳng nói: "Ngươi có phải là còn giận ta?"

"Nếu không, ngươi đánh ta hai cái chứ?"

Diệp Văn thành khẩn nói.

"Ngươi có tốt như vậy?"

Mạc Túy Nghiên hồ nghi liếc nhìn hắn, Diệp Văn nếu là có hào phóng như vậy, thì sẽ không đem bít tất ném vào trong miệng nàng.

Lúc này, đã thấy Diệp Văn người hiền lành nở nụ cười: "Ta da dày, luyện ngang thể Huyền Công, ngươi đánh ta càng nặng, lực bắn ngược đạo cũng càng nặng, thương tổn là chính ngươi. . ."

Nghe nói, Mạc Túy Nghiên khoe miệng rụt rụt, "Ta liền chưa từng thấy so ngươi càng Tiệp Nam đây!"

"Tuy nhiên ta đem bít tất vứt tại trên mặt ngươi, có thể ngươi không là ném trở về mà, hơn nữa, còn càng quá đáng, hiện tại, ngươi còn muốn tính kế ta, ngươi còn là một nam sao! !"

Diệp Văn nhún nhún vai, cười nói: "Ta là thành tâm, chỉ cần ngươi không khiến quá to lớn lực, khổ là ta, có thể ngươi muốn đánh cho chết, vậy thì ngại ngừng!"

Diệp Văn cười ha ha.

Trợn mắt, Mạc Túy Nghiên hai tay ôm ngực, một bộ người sống chờ lại gần cao lạnh nữ thần đáng đáp, mang theo Diệp Văn đi tới Vương Thành Norma Học Viện.

Norma Học Viện là một khu nhà phân viện, công, ở Võ Thần Đại Lục Trung Tâm nơi này Norma Học Viện là tổng viện, mà là Võ Thần đại lục học viện tốt nhất.

Tục truyền nghe nói, Norma Học Viện viện trưởng là một vị đỉnh phong Thánh Vương Cường Giả, thực lực mạnh đáng sợ.

Tuy nhiên, Norma Học Viện tôn chỉ không phải tranh cướp địa bàn, lớn mạnh thế lực, mà chính là là bồi dưỡng Võ Thần đại lục cường giả, bao nhiêu vạn năm đi qua, có thể nói, Norma Học Viện bồi dưỡng được cường giả tuyệt đối sẽ là một cái thùng bổ số liệu!

Tuy nhiên, cũng chính là bởi vì Norma Học Viện tôn chỉ, những cường giả này tuy nhiên có báo đáp chi tâm, bắt buộc dĩ Norma Học Viện chỉ là một cái giáo sách dạy người địa phương.

Cho nên, bọn họ đành phải thôi, có quy ân, rất nhiều vào tông môn hoàng triều thế lực, cũng có chính mình mở trường viện.

Đương nhiên, càng nhiều đếm là trở lại Norma Học Viện trở thành một Danh Đạo sư, dù sao, Norma Học Viện tư nguyên cũng là phi thường màu mỡ, bằng không cũng sẽ không bồi dưỡng được nhiều cường giả như vậy đi ra.

"Người muốn tham gia Phương Trình Thức giải thi đấu, nhất định phải có một thân phận chứng minh, có thể là tông môn đưa ra chứng minh, cũng có thể là Học Viện."

"Đương nhiên, đại bộ phận đều là chỗ đang ở thành thị đưa ra chứng minh, nếu người không có, như vậy không thể làm gì khác hơn là gia nhập Norma Học Viện."

"Đây là công Học Viện, bất luận tư chất người có bao nhiêu kém, cũng có thể ở trong này học tập."

Mạc Túy Nghiên hướng về Diệp Văn giải thích.

Diệp Văn trong lòng cười thầm, hẳn không phải là không có chứng minh, chỉ là, làm thịt Đoàn Mộc thế gia hai người, liền không tốt đưa ra Bích Lạc thành Thân Phận Chứng Minh.

Dù sao, Đoàn Mộc thế gia người cũng đã gặp qua hắn, hơn nữa cũng biết hắn đến từ Bích Lạc thành.

"Ai, lại nói, người muốn tham gia Phương Trình Thức giải thi đấu, như vậy là Vũ Sư tu vi?"

"Đúng vậy!"

"Khoác lác!"

Mạc Túy Nghiên bĩu môi, rõ ràng không tin, "Người cho rằng chính mình là này đoạn thời gian nháo sôi sùng sục sư báng một, Diệp Văn a?"

". . ." Diệp Văn.

"Nguyên lai, túy nghiên người ở trong này a, thật đúng là dễ ta dễ tìm!"

Lúc này, một cái cả người phun gay mũi mũi nước hoa công tử tuổi trẻ ca đi tới, sắc mặt hắn tái nhợt, hai mắt trống rỗng, cước bộ hư phù, vừa nhìn cũng là một mùi quá độ đáng đáp.

"Túy nghiên tới, theo ta đi, ta dẫn người đi trong thành đình cấp quán rượu ăn thật ngon."

Thiếu niên này nói liền muốn tới kéo Mạc Túy Nghiên tay nhỏ.

Mạc Túy Nghiên lập tức hét lên một tiếng, "Người đừng đụng ta!"

Nàng con mắt hơi chuyển động, hốt bỏ nhào vào Diệp Văn trong lòng, lớn tiếng nói: "Ta có bạn trai, người đi đi!"

Nhìn thiếu niên kia âm trầm sắc mặt, Diệp Văn cười khổ một tiếng, "Người làm như vậy thật tốt sao?"

Mạc Túy Nghiên ghé vào lỗ tai hắn nhẹ giọng mềm mại nói: "Người không là nói người là Vũ Sư sao, hẳn là Vũ Đồ Cửu Trọng Thiên, người không sẽ sợ hắn chứ?"

Mạc Túy Nghiên trong mắt lộ ra vẻ đắc ý sắc, hai người kia đều là nàng chán ghét, tốt nhất chó cắn chó!

"Đừng tưởng rằng ta không biết người tâm tư gì!"

Diệp Văn vỗ một cái Mạc Túy Nghiên mông đít nhỏ, hừ nói: "Các người người thành phố thật ghê tởm!"

Mạc Túy Nghiên tức giận Diệp Văn mò nằng thí thí, thế nhưng đây là bản thân nàng đưa lên cửa, cũng không tốt nói thêm cái gì, lập tức ngạo kiều nói: "Ta là nông thôn!"

"Đù!"

Thiếu niên kia gặp Mạc Túy Nghiên như thể thân mật cùng một cái nam tử xa lạ nói lặng lẽ lời nói, quả thực phổi đều muốn tức điên!

"Ngươi có biết ta là ai không? Thăng nhãi con, ngươi tốt nhất cách xa nàng điếm, nàng không phải ngươi có thể chia sẻ, bằng không, ta liền phế ngươi tam điều chân!"

"Lời này làm sao nghe như thể quen tai đây?"

Ánh mắt lạnh lẽo, Diệp Văn khoét khoét ráy tai, lập tức đem ráy tai đạn đến trên mặt thiếu niên kia, lười biếng hỏi thăm: "Ngươi là ai a?"

Tê, gặp Diệp Văn đem ráy tai cho tới trên thân thiếu niên kia, Mạc Túy Nghiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147 :mời ta ăn cơm

Tuy nhiên Diệp Văn nói là Vũ Sư tu vi, thế nhưng Mạc Túy Nghiên cũng không tin tưởng, như thể tuổi trẻ một cái Vũ Sư để ở nơi đâu đều là bánh bao.

Như thế nào sẽ khuyết thiếu giấy dự thi mình?

Dù sao, vị công tử này cho dù là Vũ Đồ Cửu Trọng Thiên tu vi, có thể gia cảnh dù sao bất phàm, chí ít cũng có Hoàng Giai Công Pháp võ kỹ tại người.

Mà Diệp Văn?

Theo Mạc Túy Nghiên, có khả năng có Vũ Đồ Thất Trọng Thiên tu vi liền không sai.

Dù sao, nghèo Văn phú Võ, một cái Hàn Môn Tử Đệ làm sao có thể đánh qua những thế gia đó con cháu?

Không nói tu vi, chỉ bằng tự thân nắm giữ công pháp võ kỹ tới xem, Diệp Văn cũng tuyệt không là người này đối thủ.

Bởi vì, nàng Mạc Túy Nghiên cho tới bây giờ mới thôi cũng tuy nhiên là có được một môn Hoàng giai trung cấp võ kỹ, hơn nữa, vẫn là Học Viện đạo sư giáo sư.

Nàng vốn cho rằng, Diệp Văn nhiều nhất bị giáo huấn một phen, có thể theo Diệp Văn cử động tất cả những thứ này đều biến.

Có ai có thể nhịn được như vậy si nhục?

Mạc Túy Nghiên trên mặt lóe qua một tia không đành sắc, "Ngươi vẫn là xin lỗi hắn đi, ngươi đánh không lại hắn."

"Nhận lỗi? Đánh không lại?"

Diệp Văn cười cười, không lên tiếng, sự thật sẽ chứng minh hết thảy, nhiều lời cũng vô ý nghĩa.

Thiếu niên kia nghe Mạc Túy Nghiên lời nói, nhất thời càn rỡ cười to nói: "Tiểu Nghiên, chỉ cần ngươi cầu tình ta liền buông tha hắn!"

"Đương nhiên, ngươi muốn theo ta ăn cơm tối, thế nào?"

Nghe nói, Mạc Túy Nghiên một trận do dự, dưới cái nhìn của nàng bồi ăn một bữa cơm cũng không có gì lớn không.

Nhìn thấy Mạc Túy Nghiên thần sắc, Diệp Văn âm thầm lắc đầu, nói: "Đừng tin hắn, ngươi thật cho rằng hắn chỉ là đơn thuần muốn cùng ngươi ăn một bữa cơm sao? Ta xem là Hoàng Thử Lang cho gà chúc tết, không có lòng tốt a. . ."

"Chỉ sợ người cái này vừa đi, là tiêu, cái này nếu như bị sát nhân diệt khẩu, hoặc là dùng để bợ đỡ người khác, đưa người khổng chế đứng lên, đưa cho người làm nô lệ, người đời này liền xong!"

Diệp Văn từ tốn nói.

"Cái gì!"

Mạc Túy Nghiên nhất thời bị giật mình, biểu hiện hoảng sợ, xem ra có một đoạn thời gian là sẽ không cùng nam tử cùng đi ra ngoài ăn cơm.

"Hào Tiểu Tử, người dám phá hỏng ta chuyện tốt!"

Công tử ca sắc mặt phát lạnh, sau đó ——

Ầm!

Một bước xông tới trước ra, hai chân mạnh nhảy lên, hướng về Diệp Văn Liên Hoàn Thích tới.

Đã thấy Diệp Văn lùi biếng giờ lên một cái tay, này tay một bộ cực kỳ yếu đuối bộ dáng.

"Hừ!"

Công tử ca khinh thường nở nụ cười, Thôi Thế đột nhiên biến đổi, đá ra cùng nhau nửa tháng hồ quang.

Ầm!

Nhưng mà lúc này Diệp Văn đầu lâu nhẹ nhàng một dõng, đạo kia hồ quang chính là dính sát vào Diệp Văn lỗ tai bay về phương xa.

"Chuyện này. . ."

Công tử ca vẫn không có phản ứng kịp, lập tức liền cảm thấy một nguồn sức mạnh truyền tới.

Hắn liếc mắt vừa nhìn, chỉ thấy Diệp Văn đã chế trụ chính mình cặp chân!

"Không được!"

Dứt lời.

Oanh một tiếng vang thật lớn!

Chỉ thấy Diệp Văn cầm lấy công tử ca hai chân, đột nhiên nổ lên!

Bang bang ầm!

Hắn đưa tay trên người hướng về đại địa một trận nổ vang loạn đập, tùy theo, một chân đá người này bay ra ngoài.

Vút, liền gặp một bóng người giống như Lưu Tinh giống như xẹt qua chân trời, lập tức không thấy tăm hơi.

Mạc Túy Nghiên xem tròn to tròn mắt tử, một bộ không thể tin tưởng dáng dấp.

"Người như thế cũng là thích ăn đòn, không đánh không được! Người đừng quán bọn họ, tốt nhất gặp một lần đánh một lần, bằng không bọn họ sẽ càng thêm hung hăng!"

"Đi thôi!"

Diệp Văn nhẹ như mây gió đạo, dường như làm một cái rất nhỏ bé sự tình, hãy cùng giẫm chết một con kiến đơn giản như vậy.

"Hung hăng? Còn có ai so người càng hung hăng sao?"

Mạc Túy Nghiên ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu, lúc này, không dám tiếp tục tùy ý đối với Diệp Văn hô to gọi nhỏ, bởi vì, từ trước mắt xem ra Diệp Văn thật sự có khả năng là một tên Vũ Sư!

Mà nàng Mạc Túy Nghiên tuy nhiên là một tên nho nhỏ Vũ Đồ Bát Trọng mà thôi. . .

"Ồ, người đi như thế nào như thế chậm?"

Một lát sau, Diệp Văn quay đầu nhìn Mạc Túy Nghiên liếc một chút, bỗng nhiên nở nụ cười, khoác tay ở trên vai, để Mạc Túy Nghiên một hồi lâu không dễ chịu, cũng không dám lộn xộn.

"Người muốn làm gì? Ta đối với người không có hứng thú, tuy nhiên thực lực người rất mạnh, có thể người không là ta món ăn!"

Mạc Túy Nghiên nói.

Diệp Văn cũng không lưu tâm, chỉ là hỏi thăm: "Người rất sợ ta?"

"Ai, ai sợ người!"

Mạc Túy Nghiên giả vờ khinh thường, mạnh miệng nói.

"Không sợ ta, vậy thì đi mau a!"

Diệp Văn thuận tay vỗ một cái nàng mông đít nhỏ.

"Rống. . ."

Mạc Túy Nghiên phấn nộ thấp giọng gào thét, giống như một con phát uy thú cái giống như.

"Đừng đụng ta! Bằng không không để yên cho người!"

. . .

Rất nhanh, Mạc Túy Nghiên liền mang theo Diệp Văn đi tới tân sinh chỗ ghi danh, quả nhiên, Norma Học Viện nơi này ai đến cũng không cự tuyệt, đem Diệp Văn tin tức đăng ký đi tới.

Chỉ là, khi biết Diệp Văn là một người thiếu niên Vũ Sư lúc, tên kia phụ trách đăng ký đạo sư không khỏi ngoài mức xem thêm Diệp Văn liếc một chút.

Như vậy tuổi trẻ một tên Vũ Sư thật sự hiếm thấy a. . .

Làm công việc thủ tục nhập học toàn bộ làm tốt thời điểm, Mạc Túy Nghiên dẫn gân cốt một cái, cho thấy cực kỳ mê người mỹ diệu đáng người.

Diệp Văn không khỏi nhìn nhiều, rất không khéo, cái này vừa lúc bị Mạc Túy Nghiên phát hiện.

"Ta đẹp mắt không?"

Mạc Túy Nghiên cười đắc ý, liền như một con cao ngạo Thiên Nga Trắng.

"Khắc, ngực nhỏ điểm, eo có chút thô, thí thí cũng không đủ rất!"

Diệp Văn chẳng chặc đang hoảng nói vớ nói vẩn.

Mạc Túy Nghiên ngực ở cái này số tuổi cũng không tính là nhỏ, hơn nữa, bờ eo so với bình thường thiếu nữ đều muốn gầy rất nhiều, là thân hình như rắn nước, cái mông càng là vĩnh kinh người. . .

Mạc Túy Nghiên nghe Diệp Văn lời nói, nghe nghe rằng, hận không thể nhào tới, cắn ròi Diệp Văn cái cổ, đương nhiên, nàng cũng rõ ràng chính mình không phải Diệp Văn đối thủ.

Chỉ có thể thị uy giống phát phát xuất sắc quyền, "Người ở nói vớ nói vẩn, ta liền đánh người nha!"

Diệp Văn một mặt vô tội, "Là người hỏi ta a, ta chỉ là đang nói lời nói thật!"

"Nói thật cũng không được sao?"

"Người nói mò cái gì lời nói thật!"

Mạc Túy Nghiên cắn môi dưới, nói: "Ta lòng tốt giúp người, người lại nói như vậy ta, người còn là một người đàn ông sao!"

"Không phải nam nhân?"

Diệp Văn chân mày cau lại, "Người có muốn tới hay không thử xem?"

"Người. . . Lưu manh!"

Mạc Túy Nghiên cả giận nói: "Ta phát hiện, người người này cũng là lưu manh! Cũng là người xấu!"

Diệp Văn cười cười, nói: "Cần thiết hay không? Ta chỉ là ở chỉ đùa một chút mà thôi!"

"Không cho phép người bắt ta thân hình nói giỡn!"

"Ta sinh khí!"

Diệp Văn bấu môi, sinh khí đã nổi giận, người cái này nói ra là mấy cái ý tứ.

Diệp Văn rất biết nói chuyện hỏi: "Vậy người thế nào mới không tức giận!"

Nghe nói, Mạc Túy Nghiên nhăn nhó sáng lên, bọn nàng : nàng chờ cũng là câu nói này!

"Ta đói, người mời ta ăn cơm, địa điểm ta tới chọn!"

Nàng cười híp hai mắt, khoe miệng cao hứng giờ lên, cùng cái âm mưu thực hiện được Tiểu Hồ Ly giống.

"Để người bắt nạt ta, ta muốn đem người ăn thành kẻ nghèo hèn!"

Vừa nghĩ tới Diệp Văn không Nguyên Thạch trả tiền, khiến người ta cho đặt ở nơi đó làm cu li, nàng liền mừng rỡ không thể chi.

"Hừ hừ, đây chính là người đắc tội bản tiểu thư kết cục!"

Nhưng mà, Diệp Văn là cỡ nào khôn khéo? Liếc mắt là đã nhìn ra tới Mạc Túy Nghiên mưu kế, hần cười cười, nói: "Tốt, ta mời ngài ăn cơm, địa điểm người tới chọn, ta chân ướt chân ráo đến, đối với Vương Thành cũng không quen."

Hần là Bích Lạc thành thành chủ, mấy ngày trước vừa vận đến phủ thành chủ cảm ngàn vạn hạ phẩm Nguyên Thạch, hướng chi, Ngự Nha Thành vẫn là hần tư nhân thành trì, mỗi tháng đều có tốt nhiều vạn nguyên Thạch Tiến món nợ.

Hướng hồ, không có Nguyên Thạch, không phải còn có hệ thống sao? EXP đủ, món đồ gì đổi lấy không?

"Này, làm sao không đi?"

Mạc Túy Nghiên bỗng nhiên quay đầu, nghi hoặc nhìn Diệp Văn, lập tức một mặt căng thẳng hỏi thăm: "Người sẽ không phải đổi ý chứ? Thật nhỏ mọn, xin mời nữ hài tử ăn cơm như thế nào? Ta đây là nể mặt người!"

"Người xem một chút, vừa mới cái kia gia hỏa mời ta ăn cơm, ta đều không đáp ứng!"

Mạc Túy Nghiên hai tay ôm ngực, nhẹ giọng hừ nói.

Sờ sờ Kinh Phong cho hần công việc Nguyên Thạch thế, Diệp Văn nở nụ cười, "Ta là như thế hẹp hòi người sao? Ta tuy nhiên chán ghét người, có thể người dù sao giúp ta, ta sẽ không keo kiệt một bữa cơm!"

Nguyên Thạch thế, là tiền trang phát hành, ở Võ Thần Đại Lục Trung Tâm nơi có một toà Thông Thần tiền trang.

Có người nói, trang chủ họ Thẩm.

Nghĩ tới đây, Diệp Văn không khỏi nghĩ đến ở Thiên Vũ Giác Đấu Trảng một cái tên, thâm trầm.

Không biết, hai người này có quan hệ gì.

Thông Thần tiền trang, nghe tên là biết nghĩa, tài có thể Thông Thần.

"Ta nghĩ chuyện này để làm gì?"

Tiền đà, Diệp Văn lắc đầu khẽ cười một tiếng, đuổi kịp Mạc Túy Nghiên tốc độ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148 :thuần khiết như nước

"Tiểu Nghiê!"

Chính đang ngã tư đường trên đường nhàn chán đi tới Diệp Văn, chợt nghe cùng nhau tiếng hò hét.

Ánh mắt quét tới, chỉ thấy ba nam hai nữ chính đi phía này.

"Là các ngườ a!"

Mạc Túy Nghiê cao hứng phát phát tay.

"Tiểu Nghiê, ngườ muốn đi nơi nào?"

Nói chuyện là một người mặc phục thiếu nữ, "Vị này chính là. . ."

Mạc Túy Nghiê vừa muốn nói chuyện, đã thấy một người cao lớn tuấn lãng thanh niên đi ra, như gió xuân ấm áp mỉm cười nói: "Tiểu Nghiê, thật là khéo a, dĩ nhiên lại ở chỗ này nhìn thấy ngườ."

"Thật. . . Thật là khéo a, hạo công tử."

Nhìn thấy cái này tuấn lãng thanh niên, Mạc Túy Nghiê khuôn mặt nhỏ hơi đỏ lên, ngượng ngùng cúi đầu.

Diệp Văn bữu môi, thầm nói, quả nhiên là nhan điều khiển.

"Hắn là ai? Tiểu Nghiê, hắn sẽ không phải là bạn trai của ngườ phải không? Ta sẽ ghen."

Tần Hạo thâm tình ngó nhìn Mạc Túy Nghiê.

"Không, không phải!"

Mạc Túy Nghiê vội vàng giải thích, "Hắn là ta một cái phương xa thân thích."

"Chúng ta không liên quan, đúng không? Diệp tử?"

Diệp Văn nhoen miệng cười, nói: "Phải a, ta là tiểu Nghiê thân thích, chúng ta đang ở chung. . ."

"Cái gì! Ở chung!"

Bạch Y Thiếu Nữ khoa trương kêu lên, "Tiểu Nghiê, không phải chứ? Ngườ cùng hắn ở chung? Liền người như vậy? Bộ dạng thật sự phổ thông, liền ngay cả a nguyên cũng tốt hơn hắn! Tôi thiếu a nguyên nhìn qua chân chất, rất đáng yêu!"

"Không phải, hắn chỉ là ở tại nhà ta, chúng ta không liên quan!"

Mạc Túy Nghiê vội vàng giải thích.

Lập tức, tròng Diệp Văn liếc một chút, tựa hồ đang quái Diệp Văn lắm miệng.

"Ta cứ nói đi, tiểu Nghiê dung mạo ngườ giống như Tố Tố xinh đẹp, làm sao sẽ cùng cái này phổ thông tiểu tử có hứng thú!"

Ở Tố Tố bên cạnh một người thanh niên, mặc hoa phục, nhìn Diệp Văn, đầy mặt khinh thường.

"Phùng ít, ngườ làm sao có thể nói như vậy, hắn dù như thế nào cũng là tiểu Nghiê bằng hữu a."

Cái cuối cùng thiếu nữ nói, một đôi mắt phi thường sáng ngời sạch sẽ, không chỉ như thế, nàng cả người cũng là sạch sẽ thuần khiết, khiến người liếc một chút nhìn lại, sẽ rất dễ dàng có ấn tượng tốt.

"Tiểu Đổ, ngườ là bên kia? Chúng ta mới là bằng hữu ngườ, tiểu tử này, ngườ không quá là một lần gặp mặt, làm sao thay hắn nói chuyện lên?" Phùng thiếu cả lợ phát phờ nói.

"Còn có, hắn là tiểu Nghiê bằng hữu? Tiểu Nghiê có như vậy bằng hữu sao?"

Mạc Túy Nghiê trên mặt lóe qua một vẻ bối rối sắc, do dự không quyết định.

Lúc này, Tần Hạo bước lên trước, ôn nhu hỏi: "Tiểu Nghiê, hắn thật là ngườ bằng hữu sao?"

Nói, dường như rất là thất vọng, ánh mắt kia dường như muốn phun ra lửa, ăn vô danh dấm.

"Không phải, không phải, hắn chỉ là ta thân thích!"

Mạc Túy Nghiên đạo, nhìn thấy Tần Hạo, nàng cả người tựa hồ cũng hoảng, tâm thần đều ở Tần Hạo trên thân.

Diệp Văn một mặt bình tĩnh, Mạc Túy Nghiên nói tới cùng hẳn thực sự là mới nhận thức nửa ngày, không tính là bằng hữu cũng là bình thường, chỉ là, nghe Mạc Túy Nghiên nói như vậy, trong mắt hắn vẫn là lóe qua vẻ thất vọng sắc.

"Đã như vậy, ta liền cáo từ, không quấy rầy các ngươi!"

Nói, Diệp Văn quay lưng lại.

Mạc Túy Nghiên nhìn Diệp Văn bóng lưng, trong lòng chua xót, tuy nhiên chỉ chung sống nửa ngày, nhưng Diệp Văn lại giúp nàng đuổi đi người công tử kia ca, nói tới cũng là bằng hữu. . .

Nhưng nàng. . .

Chỉ là, nghĩ tới Diệp Văn bình thường tướng mạo, sẽ cùng Tần Hạo này anh tuấn khuôn mặt so sánh, nàng cũng chậm chậm bình phục tâm tình.

Tần Hạo mới là nàng thích nam tử, anh tuấn cao to, hơn nữa ôn nhu lại có phong độ.

Diệp Văn đây?

Tướng mạo dung tục, hơn nữa trong lòng nàng, Diệp Văn còn rất tiện. . .

Nếu như nàng thừa nhận cùng Diệp Văn là bằng hữu, Tần Hạo e sợ sẽ không cao hứng chứ?

"Chậm đã!"

Làm Diệp Văn đi ra vài bước thời điểm, tên là a nguyên cường tráng nam tử ngăn cản Diệp Văn đường đi.

"A nguyên, ngươi muốn làm gì?"

Đỗ lưu đình có chút hoang mang nói, xem dáng dấp kia tựa hồ đang lo lắng a nguyên gây bất lợi cho Diệp Văn.

A nguyên giữa hai lông mày một tia nét nham hiểm xẹt qua, mặc dù biết đỗ lưu đình chỉ là thiện tâm lương, không có biệt ý tư, nhưng hắn vẫn là rất khó chịu!

"Không làm gì sao, tiểu Đình, hẳn dù sao cũng là tiểu Nghiên thân thích,

Ta sẽ không đối với hắn thế nào."

A nguyên chân chất nở nụ cười, hướng về Diệp Văn đưa tay ra, nói: "Ta gọi a nguyên, phùng thiếu không biệt ý tư, nếu như ngươi không khoái trả lời nói, ta đại phùng thiếu nhận lỗi với ngươi."

Phùng thiếu sững sờ, không hiểu a nguyên có ý gì.

"Yên tâm, chờ xem kịch vui đi! A nguyên ở ăn Tiểu Đỗ đám."

Lúc này, bên tai hắn truyền tới Tần Hạo truyền âm.

"A nguyên sẽ không giảng hoà. . ."

"Cũng đúng!"

Phùng thiếu khẽ cười một tiếng, đỗ lưu đình rất sạch sẽ thuần khiết, nếu như không phải hắn cùng phạm Tổ Tổ trước giao du, hẳn nhất định sẽ nghĩ biện pháp đem đỗ lưu đình đoạt tới tay.

Hơn nữa, coi như là hiện tại, hắn cũng đang tìm cơ hội tìm được nàng. . .

Nhìn đưa qua tới tay, Diệp Văn không có biểu tình nói: "Có việc nói việc!"

Hắn cùng những người này thật sự không có tốt đàm luận, vốn Mạc Túy Nghiên cho hắn giác quan cũng không tệ lắm, hiện tại. . . Ha ha.

Nhóm người này cũng cái kia sạch sẽ áo gai thiếu nữ mới không có làm cho người ta phản cảm.

Hơn nữa, thuần khiết như nước, để Diệp Văn hảo cảm dần sinh. . .

"Ta không biệt ý tư, chỉ là mọi người đều đang tìm địa phương ăn cơm, nếu ngươi cùng tiểu Nghiên là thân thích, như vậy liền cùng nhau đi, nắm cái tay không sao chứ?"

A nguyên chân chất nở nụ cười.

"Nhìn, a nguyên cái tên này lại sử dụng hấn này lừa dối tính chất phác nụ cười."

"Ha ha, cái tên này mới thật sự là xấu bụng, đem những nữ nhân kia đoạt tới tay sau, vậy thì thật là vào chỗ chết làm a! Không biết giết chết bao nhiêu cái nữ!"

"Giống người Tần thiếu là dùng bên ngoài phong độ tới câu dẫn những hoa đỏ si nữ nhân, mà ta phùng thiếu là thuần túy dùng tiền, dùng quyền lợi đập ra những nữ nhân kia hai chân!"

Tần Hạo không tỏ rõ ý kiến.

"Ai, đúng, Tần thiếu người đối với cái này Mạc Túy Nghiên là thật tâm sao?"

"Làm sao?"

"Cô nàng này thân hình khá tốt, chân cũng hoàn mỹ, ta nghĩ chơi nàng một đôi đôi chân dài, nếu như người là thật tâm, như vậy ta liền không làm nàng."

"Ha ha. . ."

Tần Hạo hai mắt nhíu lại, "Tuy nhiên là cái Hương Dã Thôn Cô thôi, ta cũng là nhìn nàng rất xinh đẹp, vui đùa một chút mà thôi, người muốn trên, ta không ngại."

"Tốt lắm, chờ sau đó lúc ăn cơm đợi, ta ở trong rượu thả một điểm đồ vật, người khuyên nàng uống xong này chén rượu. . ."

"Dễ bàn! Dễ bàn!"

Tần Hạo ôn tồn lễ độ nở nụ cười, làm cho người ta một loại nhẹ nhàng quân tử cảm giác.

Diệp Văn vốn là muốn đi, thế nhưng bỗng nhiên nghe Tần Hạo cùng phùng thiếu đối thoại, trong mắt hấn hàn mang lóe lên.

Mạc Túy Nghiên dù nói thế nào, cũng là Mạc Gia nữ nhi, hấn vẫn là không làm được làm như không thấy, nếu như không có nghe, này Mạc Túy Nghiên mặc kệ thế nào, cùng hấn cũng không liên quan.

Thế nhưng hiện tại, ai bảo hấn lên cấp Nhị Kiếp đình phong Tôn Giả, liền người khác truyền âm đều cho nghe?

Diệp Văn cảm a nguyên thô ráp thủ chương, cười nói: "Bất tay không liên quan, vậy thì đa tạ mời ta ăn cơm!"

"Chút lòng thành. . ."

A nguyên hai con mắt nhíu lại, lập loè chớp người hàn mang, lập tức, mạnh mẽ dùng lực!

Ngay sau đó, hấn liền cảm nhận được Diệp Văn tay hấn cùng một khối bàn ủi giống, cứng rắn cực kỳ.

Lúc này, hấn liền nhìn thấy Diệp Văn bỗng nhiên nhếch miệng nở nụ cười.

"Không được!"

Àm!

Một nguồn sức mạnh trong nháy mắt truyền tới, lập tức, a nguyên sắc mặt liền trở nên phi thường tái nhợt, cái trán to bằng cái đầu mồ hôi lạnh không ngừng hạ xuống!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149 :Tử Trì Nhục Lâm

Ca. . .

Chỉ nghe cùng nhau khó mà nhận ra giòng vang thanh truyền ra.

Lập tức, a nguyên sắc mặt cấp tốc trưởng đỏ bừng, con ngươi dường như muốn từ trong vành mắt trùng ra.

Nhìn thấy một màn này, Diệp Văn mới buông tay ra, tiểu tử này dám cùng hắn so khí lực, thực sự là tự tìm đường chết.

Long Tượng Già Diệp Thế đừng không nói, khí lực vậy tuyệt đối là gạch thẳng, huống chi, Diệp Văn tu vi còn ở đây người bên trên.

"Chà chà, tiểu tử này lực nhấn nại không sai a. . ."

Phùng thiếu nhìn Diệp Văn một mặt bình tĩnh sắc, tự đáy lòng thở dài nói, a nguyên tuy nhiên chỉ là Vũ Sư nhất trọng thiên, nhưng Thiên Sinh Thần Lực, liền ngay cả Tần Hạo cũng không muốn cùng a nguyên so đấu khí lực.

Ở phùng thiếu trong mắt, chỉ là một con giun dế Diệp Văn, vậy khẳng định là bị a nguyên giáo huấn rất thảm.

Mà dư ba nữ, trừ phạm Tổ Tổ ở ngoài, cũng không biết Diệp Văn cùng a nguyên âm thầm giao thủ.

Phạm Tổ Tổ khoe miệng ngậm lấy một vệt cười lạnh, Diệp Văn là tiểu Nghiên thân thích? Lời này nàng có thể không tin, như vậy cũng được, tiểu tử này bị a nguyên giáo huấn một phen, chỉ sợ cũng sẽ không lại đây đưa đến cùng Mạc Túy Nghiên chứ?

Nhưng mà, ngoài ý muốn là, ở mọi người đi ra vài bước thời gian, Diệp Văn cũng cùng lên đến.

Phạm Tổ Tổ không khỏi ngạc nhiên.

Tần Hạo cũng là hơi cau mày.

Phùng Thiếu Tướng ánh mắt đặt ở a nguyên trên thân, gặp một mặt thần thò, không khỏi truyền âm hỏi thăm: "Xảy ra chuyện gì?"

A nguyên nhất thời cả kinh, bất động thanh sắc đặt tay phải ở sau lưng, cái tay kia đã bị Diệp Văn nhéo không có chút hồng hào. . .

Nhưng a nguyên cũng không muốn để người ta biết, hắn chất phác truyền âm nói: "Hắn dù sao cũng là Mạc Túy Nghiên thân thích, ta nghĩ nghĩ, vẫn không có động thủ với hắn. . ."

Thốt ra lời này đi ra, căn bản che giấu không này phân ản giấu tâm hồng, chỉ là, phùng thiếu cũng không có suy nghĩ nhiều, hắn truyền âm nói: "Tần Hạo đối với Mạc Túy Nghiên cũng không phải thật lòng, tối nay giải quyết tiểu tử này, chúng ta tới một hồi bốn người được, thế nào?"

"Đúng, ta xem Tiểu Đổ cũng không sai, ta còn không chơi đùa nàng như vậy thanh thuần nữ tử, khả khả, ngươi hiểu. . ."

A Nguyên Nhất nghĩ đến khoảng thời gian này cùng đồ lưu đình chung sống thời điểm, rõ ràng nàng là một cái bảo thủ nữ tử, hơn nữa, tựa hồ đối với chính mình không thích.

Liền, cười lạnh một tiếng, "Tối nay nàng một lần quy ta, sau khi, ngươi cùng Tần thiếu tùy ý, tuy nhiên, ngươi phạm Tổ Tổ cũng phải nhường đi ra, cho chào mọi người chơi vui một chơi chứ?"

Phùng thiếu hơi hơi hơi trầm ngâm, nói: "Có thể, dù sao ta nghe nói nàng giao không ngừng ta một cái bạn trai, xem ra cũng không phải nơi."

"Nếu như là nơi, vậy làm sao bây giờ?"

A nguyên bĩ ổi nở nụ cười.

"Rau trộn thôi! Một người phụ nữ mà thôi!"

Nói xong lên trước đi đến, tuy nhiên một hồi.

"Oa! Đây là Vương Thành xa hoa nhất quán rượu!"

Phạm Tổ Tổ hét lớn, thần sắc rất khoa trương.

Mạc Túy Nghiên cũng là một mặt ước mơ, nàng vẫn là một lần đến nơi như thế này tới, chỉ có đồ lưu đình khê nhú lông mày, dường như rất câu nệ, không thích như thế nguy nga lộng lẫy địa phương.

"Phùng tuyền ngươi thực sự là quá tốt!"

Phạm Tổ Tổ hai mắt tỏa sáng nhìn mình bạn trai.

"Khắc khắc, lần này là Tần thiếu mời khách."

Phùng tuyền tùy ý nở nụ cười.

"Tần thiếu? Là là tiểu Nghiên chứ? !"

Phạm Tổ Tổ một mặt vẻ chột hiệu, sau đó nói với Mạc Túy Nghiên: "Tiểu Nghiên, ngươi xem Tần thiếu đối với ngươi thật tốt, rượu này tri Nhục Lâm là Vương Thành tốt nhất một chỗ quán rượu."

"Tần thiếu vì ngươi lại có thể xin mời chúng ta tới nơi này chơi, ai, nếu như ta là ngươi, ta đã sớm đáp ứng!"

"Ta. . ."

Mạc Túy Nghiên nắm bắt góc áo, sắc mặt ửng đỏ, Tần Hạo đối với nàng tốt nàng là biết, chỉ là, nàng cảm giác mình dường như không xứng với Tần Hạo, lúc này mới do dự không quyết định. . .

"Người nào đó lần này chính là dính Tần thiếu phúc khí a!"

Lúc này, phạm Tổ Tổ lại quái gở nói.

Diệp Văn lắc lắc đầu, một mặt bình tĩnh, khinh thường nói chuyện cùng nàng, nhưng cái này ở trong mắt mọi người xem ra là Diệp Văn tự ti biểu hiện.

Bởi vì, từ ăn mặc trên xem ra, Diệp Văn chỉ là so đồ lưu đình khá một chút.

Đồ lưu đình xuyên kém cõi nhất, một thân áo gai, nàng đi tới cái này xa hoa trong lầu, có vẻ rất câu nệ nao núng, mà tới đây, a nguyên cũng không có quần nàng.

Ánh mắt bốn quét, quan sát lui tới mặc hở hang thị nữ, cùng với bồi tiếp Quan to Quyền quý đến đó du ngoạn xinh đẹp quý phụ các tiểu thư.

Một đôi mắt hiền lộ hết Dâm Tà ánh sáng, ở cô gái xinh đẹp nhóm trên thân lưu luyến quên về. . .

Từ Tri Nhục Lâm, nghe tên là biết nghĩa, lên trên lầu chỗ sâu, mới nhìn thấy chiếm đất rộng lớn một chỗ nước ao, ở trong nước ao trồng vào một ít cây, cùng với có thể ở bên trong nước sinh trưởng cổ thụ.

Mà ở những cảnh cây này thượng diện thì lại mang theo sắc hương vị đầy đủ thịt nướng.

"Tần ít, ở trong này chơi một lần cần tiêu bao nhiêu Nguyên Thạch?"

A nguyên nhìn trong ao nước bồi tiếp khách nhân các cô nương mắt đều xem hoa.

Phạm Tổ Tổ nhưng là nhìn chăm chăm trong ao nước tuần tú nam tử, Mạc Túy Nghiên cũng đang len lén sờ sờ quan sát.

Chỉ có đồ lưu đình cũng còn tốt, cúi đầu căn bản không dám xem thêm.

"Không nhiều, một người 10 ngàn Nguyên Thạch mà thôi!"

"10 ngàn Nguyên Thạch mà thôi, chà chà, Tần thiếu thật là hào phóng!"

Phùng thiếu cười toe toét nói.

Tần Hạo khe khẽ mỉm cười, "Vốn ta là không thể hào phóng như vậy, mà khi gia phụ biết được ta muốn tham gia Phương Trình Thức giải thi đấu thời điểm, hẳn liền cấp thêm ta một chút tiêu vật."

"Phương Trình Thức giải thi đấu?"

Mạc Túy Nghiên cả kinh.

"Làm sao?"

Phạm Tổ Tổ hỏi.

"Không có gì. . ." Mạc Túy Nghiên lắc lắc đầu, chỉ là âm thầm xem Diệp Văn liếc một chút. . .

"Khẳng định là cảm khái Tần thiếu có thể tham gia Phương Trình Thức giải thi đấu a! Cái này bình thường đều là hai mươi tuổi trở xuống Vũ Tu tham gia! Giống ta, Vũ Đồ Cừ Trọng Thiên liền không được!"

"Ai, a nguyên, ngươi không cũng là Vũ Sư sao?"

Phùng thiếu hiếu kỳ hỏi.

Nghe nói, a nguyên hấn nhất thời cười khở một tiếng. "Ta tuy nhiên có thể đánh thắng được bình thường Vũ Sư nhất trọng thiên, nhưng cũng không phải Vũ Sư, chỉ là Vũ Đồ đình phong mà thôi, cùng phùng thiếu ngươì sai không bao nhiêu!"

"Ha-Ha, không liên quan, ta đây là tư nguyên chất lên thành đồng!"

"Không giống ngươì. . ."

Diệp Văn vẫn luôn ở mắt lạnh quan sát, trầm mặc không lên tiếng.

"Được, không cần nói nhiều, xuống chơi đùa đi!"

Tần Hạo mang theo một vết không dễ dàng phát giác ngạo khí, nói, sau khi cởi quần áo ra, lộ ra cơ bụng đi ra, dẫn tới phạm Tổ Tổ cùng với Mạc Túy Nghiên trong con ngươì xinh đẹp dị thái lão liên không ngừng.

"Các công tử tiểu thư được, xin hỏi cần phục vụ sao?"

Mới vừa gia nhập trong ao nước, một chút cái Tuấn Nam mỹ nữ liền tuôn đi qua.

"Phục vụ? Có cái gì phục vụ?"

Phùng thiếu cân nhắc cười nói.

"Có thể cho thiếu gia xoa bóp, bồi thiếu gia tán gẫu a!"

Một cái trước ngực khá đồ sộ mỹ nhân hướng về phùng thiếu bên tai nhẹ nhàng thổi ra ra một cái nhiệt khí.

Phùng thiếu cũng không để ý tới bên cạnh phạm Tổ Tổ, lập tức liền cùng vị này mỹ nhân ngoạn náo cười cọt đứng lên.

"Tiểu thư, ngươì cần sao?"

Một vị thanh niên anh tuấn hướng về Mạc Túy Nghiên hỏi.

Nhìn vị này tướng mạo chỉ so với Tần Hạo kém một tia chàng thanh niên, Mạc Túy Nghiên một trận do dự, lúc này, lại nghe Diệp Văn lãnh đạm âm thanh truyền tới: "Ngươi nếu như không muốn bị hấn chiếm tiện nghi, sau cùng làm cho không đau không ngứa muốn bị ngườì khiến cho mức độ, ngươì rồi cùng hấn đi."

"Ngươi nói cái gì? Xin đừng nên bôi nhọ ta!"

Ngườì kia thẹn quá hóa giận quát.

"Câm miệng! Nơi này có ngươì nói chuyện phân sao!"

Oanh long!

Diệp Văn một bước bước ra, sát cơ lẫm nhẫm, nhất thời để nam tử kia không dám nhiều hơn nữa lời nói.

Giờ khắc này, chỉ thấy Mạc Túy Nghiên một mặt lúng túng, không nghĩ ra Diệp Văn lại đột nhiên nói ra lời như vậy tới.

"Làm sao sẽ?"

Mạc Túy Nghiên hỏi.

Diệp Văn chỉ là nói: "Có tin hay không là tùy ngươì, ta chỉ là là Mạc Gia Gia."

Diệp Văn chỉ nói là ra nói thật, lại làm cho Mạc Túy Nghiên sắc mặt lập tức biến đổi, nàng cho rằng Diệp Văn ở dùng phụ mẫu uy hiếp nàng, lần này nàng thật không dám sẽ cùng nam tử kia du ngoạn mà đi.

Chỉ là, ở trong lòng oán hận lên Diệp Văn.

"Chuyện cười, đây là chính quy quán rượu, tiểu Nghiên, ngươì không muốn nghe hấn nói vớ nói vẩn!"

Phạm Tổ Tổ đạo, gặp Mạc Túy Nghiên trong lòng có kiêng kỵ, cũng sẽ không tốt nhiều nói, lập tức theo một vị cao to anh tuấn nam tử to con rời đi, tựa hồ đang trả thù phùng thiếu.

Mà a nguyên cùng với Tần thiếu hai cái nhưng là không biết tung tích.

Nhìn phạm Tổ Tổ rời đi, Diệp Văn khoe miệng treo lên một vết cao thâm mặt trắc nộ cười.

Như vậy sự tình hấn tại tiền thế không biết gặp bao nhiêu, hấn có thể bảo chứng, phạm Tổ Tổ nhất định sẽ bị này nam ăn no căng điều.

Chỉ là, phạm Tổ Tổ cùng hấn không quen không biết, hấn cũng không tình nguyện nhiều lời, nhìn một bên đối với mình sinh ra oán hận Mạc Túy Nghiên.

Diệp Văn trong lòng cười lạnh, rất nhanh, nàng sẽ thấy được phạm Tổ Tổ thâm đáng đáp!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150 :không biết tự lượng sức mình

"A, đừng đụng ta!"

Trong giây lát, cùng nhau bén nhọn giọng nữ vang lên.

Đùng ——

Ngay tiếp đó, dường như có người động thủ, chỉ thấy phía trước trong ao nước đoàn người nhảy lên động, một bộ não nhiệt bất phàm tràn cảnh.

"Là Tiểu Phạm âm thanh!"

Mạc Túy Nghiên kinh dị mở miệng, không hiểu xảy ra chuyện gì, nàng ánh mắt cẩn thận tìm kiếm, phát hiện trong ao nước có tốt hơn một chút Nam Nam Nữ Nữ làm này ngượng ngùng cảm ổ.

Càng làm cho Mạc Túy Nghiên đầu một mảnh mê muội là, hơi có chút nam tử thừa dịp hỗn loạn, ở một chút tuyệt đẹp chúng mỹ nữ trên thân lung tung chấm dứt, xem Mạc Túy Nghiên kinh hãi không thôi.

"Người có thể hay không mang ta tới nhìn?"

Mạc Túy Nghiên nói với Diệp Văn, mặc dù là hỏi câu, nhưng trong giọng nói mang theo không cho nghi ngờ mệnh lệnh.

Diệp Văn khẽ cau mày, lập tức hào hiệp nở nụ cười, "Người cầu người là này dạng ngữ khí sao?"

Mạc Túy Nghiên hơi thay đổi sắc mặt, bằng hữu có chuyện, nàng tự nhiên lo lắng, không nghĩ tới Diệp Văn lại tại mặt này tính toán chi li, để Mạc Túy Nghiên trong lòng một mảnh chán ghét, xem thường.

"Không nghĩ tới người là này dạng người! Ta nếu như xảy ra chuyện gì, ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua người!"

Mạc Túy Nghiên nản chí ngã lòng nói.

"Cũng được, ta liền giúp người lần này, chuyện này sau khi, ta cùng Mạc Gia Gia liền lại không liên quan, cũng coi như là báo hấn thu lưu ân."

Diệp Văn ánh mắt yên tĩnh, lãnh đạm nói.

Nghe nói, Mạc Túy Nghiên bị kiểm hãm, trong lòng khó chịu không thôi, dường như mất đi một cái phi thường trọng yếu đồ vật.

Nàng không khỏi nhìn kỹ một chút Diệp Văn, chỉ thấy Diệp Văn luôn là một bộ thái son băng vu trước mặt mà không trở nên lạnh nhạt khí chất, đó là đối với sinh mạng coi thường.

Không thể không nói, bộ dáng này Diệp Văn rất hấp dẫn người ta, nhưng mà, làm Mạc Túy Nghiên nhìn thấy Diệp Văn này Trương Bình dong, thậm chí có chút xấu xí tướng mạo, trong lòng không khỏi một trận phiền chán, dứt khoát nhắm mắt làm ngơ.

"Có thể mang theo ta sao?"

Lúc này, sau người truyền tới cùng nhau khiếp nhược thanh linh giọng nữ, Diệp Văn nhìn lại, thấy là được kêu là đồ lưu đình sạch sẽ thuần khiết thiếu nữ, liền nhoẻn miệng cười, nói: "Có thể a."

Không đề cập tới thiếu nữ trên thân này sợi làm người cảm thấy thân thiết hòa ái khí chất, lại nói, ở vừa này quán rượu ngoài cửa, nàng còn giúp quá Diệp Văn nói chuyện, Diệp Văn tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Chỉ là, hiếu kỳ hỏi thăm: "Tại sao?"

"Ta, ta sợ hãi, bọn họ ánh mắt thật là đáng sợ. . ."

Đỗ lưu đình biểu hiện toát ra một tia hoảng sợ, hồi hận chính mình theo mọi người tới tới đây, Diệp Văn nhìn xung quanh vọng, quả nhiên, liền nhìn thấy một chút nam tử ánh mắt tham lam mà lại tà ác.

Nếu như không phải cố kỵ là ở trước công chúng, e sợ lập tức thì có người về phía trước lột trần đồ lưu đình y phục.

"Tốt lắm, theo ta, không ai sẽ đối với ngươi thế nào."

Diệp Văn tự tin cười nói.

Mạc Túy Nghiên bĩu môi, "Tuy nhiên là một cái Vũ Sư, hạo công tử trong gia tộc chính là có một vị Tông Sư, hẳn đều không có giống như ngươi nông cuồng."

"Lưu đình a, ngươi cũng không nên bị người nào đó cho lừa. . ."

Gặp Diệp Văn đối với đỗ lưu đình như thế ôn hòa, trong lòng nàng liền Lão Đại một trận khó chịu, không biết từ lúc nào hai người quan hệ cũng đã xuất hiện ngăn cách. . .

Mạc Túy Nghiên cẩn thận ngẫm lại, thật giống là gặp phải hạo công tử một nhóm người thời điểm. . .

Nhưng này thì lại làm sao? Hẳn tuy nhiên là một cái Hàn Môn Tử Đệ? Cho dù là Vũ Sư thì thế nào? Tham gia Phương Trình Thức giải thi đấu? Hừ, có thể cùng hạo công tử so sánh với?

Hạo công tử chính là Vũ Sư Nhị Trọng Thiên, ở Phương Trình Thức giải thi đấu trên giành được thứ tự, nhất định sẽ so ghê tởm này tiểu tử cao!

Hơn nữa, hạo công tử vóc người không chỉ tiến, còn ôn nhu, há lại là tiểu tử này có thể so. . .

Mạc Túy Nghiên tâm trạng so sánh so sánh, nhất thời cảm thấy Diệp Văn tuy nhiên có mấy phần cậy mạnh thôi, hẳn không còn gì khác, muốn hình tượng không hình tượng, muốn bối cảnh không bối cảnh, làm sao phối hợp nàng?

"Ngươi muốn nhiều. . ."

Nghe Mạc Túy Nghiên có ý riêng, Diệp Văn lạnh nhạt nói.

Hắn không chỉ hỏi đáp Mạc Túy Nghiên trong giọng nói ám phúng, cũng nhìn ra Mạc Túy Nghiên tâm tư, lúc này mới có này nói chuyện.

Nhưng Mạc Túy Nghiên hiển nhiên không có nghe được Diệp Văn trong giọng nói ẩn giấu ý tứ.

Đỗ lưu đình lộ ra ngây thơ đơn thuần nụ cười, điểm điểm nói: "Ta tin tưởng Diệp đại ca sẽ không là này dạng người."

"

"Hơn nữa, chờ ở Diệp đại ca bên cạnh, ta sẽ cảm thấy một luồng cảm giác an toàn."

Mạc Túy Nghiên nhất thời bị kinh ngạc, nói: "Tiểu Đỗ, như ngươi vậy tâm lý là muốn không được, ngươi xem một chút hắn dung mạo ra sao!"

Nói xong, Mạc Túy Nghiên liền lúng túng, cho rằng Diệp Văn sẽ phát hỏa, nhưng mà Diệp Đại Thiếu tâm cảnh há lại là cái này thay đổi thất thường nữ tử có thể ba động?

Hắn cười nhạt, có vẻ không để ý chút nào.

"Hèn nhất!"

Tình cảnh này bị Mạc Túy Nghiên nhìn thấy, nàng không những không cảm kích, trong lòng càng là khinh thường, bên khóe miệng không khỏi lộ ra khinh bỉ nụ cười.

"Mạc tỷ tỷ, ta cảm thấy xem một người quan trọng nhất không phải xem bên ngoài, mà chính là nội tâm."

Nghe Mạc Túy Nghiên chế nhạo Diệp Văn lời nói, đỗ lưu đình lòng tốt thay Diệp Văn giải thích: "Người hình dáng là trời sinh, ai cũng thay đổi không, trừ phi có được những thiên tài địa bảo đó, cho nên, chúng ta không nên dùng một người bên ngoài, mà đánh giá hắn."

"Dù sao, có người bên ngoài hung tàn, nhưng hắn là một người tốt, có bên ngoài chất phác, thì lại thật là một cái người xấu."

"Người sẽ không phải nói là a nguyên chứ?"

"Tiểu Đổ, người làm sao có thể nói như vậy a nguyên, a nguyên đối với người tốt như vậy, người không tiếp thu cũng coi như, tại sao sau lưng sĩ nhục hân!"

"Còn có, hân có thể cùng a nguyên so?"

Liên đồ lưu đình cũng có thể nhìn ra được Mạc Túy Nghiên khinh bỉ tâm ý, Diệp Văn sao lại nghe không ra, Diệp Văn dày đặc nói: "Đừng cho mặt không biết xấu hổ, ta nương nhịn người là bởi vì cha mẹ người duyên có!"

"Có thể người đừng không biết tốt xấu, cho rằng ta là dễ ức hiếp!"

Mạc Túy Nghiên lạnh cả tim, mới nghĩ đến Diệp Văn giáo huấn người công tử kia ca sự tình, biết hân là một cái phi thường hung hăng nam nhân, nhất thời không dám nói thêm nữa.

"Ta không muốn người theo!"

Mạc Túy Nghiên hốt lớn tiếng nói, lập tức ánh mắt sáng ngời, "Hạo công tử! Hạo công tử!"

Nhưng mà, phương xa Tần Hạo nghe nàng âm thanh, nhưng là ôm một vị nửa thân trần thiếu nữ nhanh chóng rời khỏi.

Mạc Túy Nghiên xem trong lòng se lại, nàng cảm giác mình thật giống bị người cho lừa dối. . .

"Tiểu Nghiên, tiểu Nghiên, cứu ta!"

Đột nhiên, phạm Tổ Tổ âm thanh truyền tới, nguyên lai đã bắt tri bắt giác đến mục đích, chỉ thấy phạm Tổ Tổ bị một cái mập mạp xấu xí phụ nhân dẫn người vây lại.

Ở bên cạnh nàng là cái kia dẫn phạm Tổ Tổ du ngoạn tiếp khách nam tử.

Không thể không nói, hân bộ dạng thật sự khá tốt, này xem ra rất có quyền thế phụ nhân hiện tại lại chìm nhỏ nép vào người giống như tựa vào trong lòng hân, nhu hòa vuốt nam tử anh tuấn gò má, lập tức giận tím mặt.

"Tốt người kẻ tiện nhân, người dám đánh viên viên! Người không muốn sống không!"

Trong phút chốc, từ chung quanh trong ao nước đi ra tốt hơn một chút cái khí tức cường hãn nam tử to con, xem ra đều là Vũ Sư lấy thượng cấp đẳng cường giả.

Bên trong có một cái mặt sẹo càng là đạt tới một kiếp Tôn Giả.

"Ta, ta cũng không muốn a! Ai có thể gọi hân khinh bạc ta!"

Phạm Tổ Tổ lớn tiếng kêu lên.

"Nói vớ nói vẩn, rõ ràng là người câu dẫn ta! Ta chỉ là một cái tiếp khách mà thôi, sao lại dám ra tay với người động cước?"

Này anh tuấn nam tử có vẻ rất oan ức.

"Được, mặc kệ người có thể nào nguyên do, người đánh ta nam nhân, người nên chết! Cho ta hung hăng đánh!"

Đùng đùng đùng!

Cái kia một kiếp Tôn Giả về phía trước cũng là nhanh tay nhanh mắt, đưa nàng này mỹ lệ khuôn mặt đánh sưng đỏ không ngớt.

"Tiểu Nghiên, cứu ta!"

Cũng vào lúc này, hân nhìn thấy Mạc Túy Nghiên.

"Phạm Phạm, dừng tay!"

Mạc Túy Nghiên bỗng nhiên vọt vào.

Gặp này, Diệp Văn lắc đầu khẽ cười một tiếng, nữ nhân này vẫn đúng là ngốc, nàng ngược lại muốn xem xem cái này Mạc Túy Nghiên có cái gì khí dám vọt vào cứu người.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Nói nhảm nữa, làm thịt người

Đột nhiên nhìn thấy Mạc Túy Nghiên lao tới .

Béo phu nhân cười hắc hắc, thần sắc dần dần trở nên Băng Hàn đứng lên, "Người là ai ? Là muốn là tiện nhân kia xuất đầu sao?"

"Người mới là tiện nhân! Nàng là bằng hữu ta!"

"Lớn mật!"

Mặt thẹo hét lớn một tiếng, "Dám mắng phở An phu nhân, người thì không muốn sống nữa!"

Béo phu nhân phở cảnh nghe được Mạc Túy Nghiên cũng dám mắng nàng, cũng là sững sờ sững sờ, khóe môi nhếch lên đao phong vậy nụ cười lạnh lùng, "Bao nhiêu năm, người là người thứ nhất dám chính diện mắng ta, người tốt! Vì biểu đạt đến ta đối với người kính ý, ta sẽ đem đầu lưỡi của người một tiết một tiết cắt mất, sẽ đem người bán đi thanh lâu ở giữa đi!"

"Để cho người tương xứng một cái miễn phí gái lầu xanh, mỗi ngày bị lưu lạc dân F.A làm, cho đến chết mới thôi!"

Cái này ác độc nói khiến Mạc Túy Nghiên sắc mặt của trở nên tái nhợt, các loại nhìn thấy mặt thẹo hướng nàng đi lúc tới, càng là hoa dung thất sắc .

"Hạo công tử cứu ta!"

Mạc Túy Nghiên ở trong đám người nhìn thấy Tần Hạo, giống như là người chết chìm bắt được cuối cùng một cọng cỏ, liều mạng la lên: "Hạo công tử cứu ta! Nhân gia nguyện làm nô tỳ báo đáp người! Cứu ta! —— "

Mạc Túy Nghiên thực lực thấp, hơn nữa từ nhỏ hoàn cảnh sinh hoạt cũng khiến nàng cũng không biết cái này béo phụ thân phận của người, trong lòng hấn, Tần Hạo là nàng gặp qua có quyền thế nhất một người .

Bởi vì, Tần gia có võ đạo Tông Sư .

Nhưng mà, theo thiếu nữ vừa thốt lên xong, Tần Hạo người bên cạnh đàn nhưng lại như là tránh chỉ rần rết vậy, lập tức rời xa Tần Hạo, ngay cả Phùng thiếu cũng không ngoại lệ .

"Tiện nhân này!"

Thấy phở An phu nhân ánh mắt lạnh lùng nhìn sang, Tần Hạo trong lòng tức giận mắng, Mạc Túy Nghiên thực sự là tại tìm chết! Ghê tởm hơn chính là chết đã đến nơi còn muốn tha hấn hạ thủy!

Càng nghĩ càng kinh hãi, Tần Hạo sợ phở An phu nhân căn bản không hỏi xanh đỏ đen trắng liền phái người giết chết bản thân, vội vã hai đầu gối quỳ xuống, sắc mặt sợ hãi nói ra: "Phu nhân, ta không biết tiện nhân kia!"

"Há, thật sao?"

Phở An phu nhân khẽ cười một tiếng, rõ ràng không tin nói ra: "Người không biết nàng ? Như vậy Hạo công tử không phải người ni ?"

"Hạo công tử a, ta còn tưởng rằng là Vương Thành Tử đại công tử đây! Như thế một bộ không lo ngại gì đáng đáp, ta còn tưởng rằng người tiểu tiện nhân này là đại nhân vật gì tiểu tinh nhân!"

"Thì ra, người hay là chỗ dựa vững chắc, ở trước mặt ta bất quá là một cái chó Nhặt mà thôi!"

Phở An phu nhân lạnh lùng cười nói .

"Không, không phải! Phu nhân ta không phải là của nàng chỗ dựa vững chắc!"

Tần Hạo lại vội vàng giải thích .

Một màn này, khiến Mạc Túy Nghiên tâm hoàn toàn yên tĩnh lại .

Nhưng mà, đáng sợ hơn là còn ở phía sau ——

Phổ An phu nhân hướng Phạm Tổ Tổ hỏi "Người muốn sống hay không ?"

"Muốn!"

Phạm Tổ Tổ lập tức ngạc nhiên đáp trả, nàng vốn cho là mình chết chắc, bởi vì, ngay cả Tần Hạo ở trước mặt nàng đều giống một điều chó Nhật quỳ xuống, bản thân chẳng phải là thảm hại hơn ?

Nhưng mà hôm nay tựa hồ có cơ hội sống sót ?

"Người muốn sống rất đơn giản, đem tiện nhân kia đầu lưỡi cho ta cắt bỏ!"

Phổ An phu nhân giọng nói đột nhiên trở nên sắc bén, nàng chỉ vào Mạc Túy Nghiên nói rằng .

Cắt Mạc Túy Nghiên đầu lưỡi ?

Phạm Tổ Tổ sùng sốt .

"Ta cho người ba giây, không cắt, như vậy người giống như nàng chết chung đi!"

"Không, không, ta cắt!"

Phạm Tổ Tổ cuống quýt đáp .

Mạc Túy Nghiên nghe lạnh cả tim, bị thương nói ra: "Phạm Tổ Tổ, người làm sao có thể như vậy ? Ta là vì người mới đứng ra đối kháng của nàng a!"

Trong lòng nàng thương tâm đến mức tận cùng, miễn mộ nhân không để ý chút nào sống chết của nàng, thậm chí còn là tự bảo vệ mình, nói mình là tiện nhân! Muốn đánh muốn giết tùy ý!

Hiện nay, cái này tốt nhất khuê mật vậy...

Phải biết rằng, nàng đây hết thấy đều là Phạm Tổ Tổ! Nhưng mà, Phạm Tổ Tổ vì mình mạng sống, lại đợi tin báo phụ nhân muốn cắt mất đầu lưỡi của mình!

"Tiểu Nghiên, cái này không thể trách ta, ta cũng là vì tự bảo vệ mình, ta nếu là không cắt đầu lưỡi người mà nói, ta sẽ chết phải!"

"Người liền xin thương xót, để cho ta cắt đầu lưỡi của người đi!"

"Dù sao, không làm như vậy, ta sẽ chết! Tương đối mà nói, người chỉ là trừ đầu lưỡi!"

Hiện nay, Phạm Tổ Tổ chỉ có thể tận lực an ủi Mạc Túy Nghiên,

Còn như cắt đầu lưỡi phía sau, phổ An phu nhân còn muốn hay không giết chết Mạc Túy Nghiên ? Đây cũng không phải là nàng suy tính sự tình ...

Mạc Túy Nghiên có thể nói là nghe vừa sợ vừa giận, "Coi như ta mất mũi, tấn giao các người những thứ này vong ân phụ nghĩa, đạo mạo nghiêm trang trưng bằng câu hữu (bạn heo bạn chó)!"

"Người đã nói như vậy, như vậy, cũng đừng trách ta!"

Phạm Tổ Tổ ánh mắt phát lạnh .

"Muốn cắt mất ta đầu lưỡi, thì nhìn người có bản lĩnh này hay không!"

Mạc Túy Nghiên giọng căm hận nói rằng .

Cho tới giờ khắc này, Phạm Tổ Tổ mới phản ứng được, nàng đánh không lại Mạc Túy Nghiên .

Vì vậy, Phạm Tổ Tổ lúng túng nói: "Nàng là Vũ Đồ Bát Trọng Thiên, mà ta chỉ là Lục Trọng Thiên, phu nhân, ta đánh không lại nàng ."

"Đồ vô dụng, thẹo, trước cho ta phế nàng!"

"Dạ, phu nhân!"

Đạo Ba Kiếm Nanh cười một tiếng, hướng Mạc Túy Nghiên quát lên: "Người muốn ta tự mình động thủ ?"

Mạc Túy Nghiên tự gấu cười, mặt thẹo là một kiếp Tôn Giả, nàng cây bản liền không phải là đối thủ của hắn, để tránh đi chịu nhục, Mạc Túy Nghiên

trong mắt dần dần mọc lên một tia ngoan lệ ánh sáng!

Sau một khắc, chợt giờ lên một cây chùy thủ, nhưng nàng ám sát phương hướng không phải Đan Điền, mà là ngực nơi đó!

"Không được, nàng muốn tự sát ngăn lại nàng, đừng cho nàng dễ dàng như vậy chết đi!"

Phổ An phu nhân phát sinh bén nhọn chói tai tiếng nói .

"Tuân mệnh, phu nhân!"

Mặt thẹo lập tức biến sắc, hung ác nói ra: "Ồ trước mặt ta tự sát ? Nghĩ sướng vãi!"

Ầm!

Mặt thẹo trong mắt sát khí sinh sôi, bàn tay lộ ra, tựa hồ muốn một chương đem Mạc Túy Nghiên đánh trọng thương .

Nhưng mà, liền vào thời khắc này .

Ầm! ! !

Một bàn tay trắng nõn trước mặt mà lên, đem mặt thẹo vỗ bay rớt ra ngoài, trong miệng Tiên Huyết cuồng phun không ngừng .

Bạch!

Cùng lúc đó, người này cũng cướp đi Mạc Túy Nghiên đao găm!

Xem lên trước mặt cái này người tướng mạo bình thường thậm chí có chút xấu xí thiếu niên, Mạc Túy Nghiên không khỏi kinh hô 1 tiếng, "Diệp Từ ? !"

"Là ta!"

Diệp Văn hai tay thả lỏng phía sau, giọng nói khinh bạc nói ra: "Ta còn tưởng rằng ngươi có bài tẩy gì, không nghĩ tới cũng muốn dựa vào Hạo công tử!"

Diệp Văn liếc mắt nhìn quý dưới đất Tần Hạo, vẻ mặt khinh bỉ đạo: "Ngươi nghĩ trông cậy vào hấn đến giữ gìn ngươi, không thể không nói ngươi cái ý nghĩ này rất ngây thơ!"

Nghe được Diệp Văn làm thấp đi lời của mình, Tần Hạo mặc dù có chút sợ câu Diệp Văn vì sao có thể một chương đánh bại mặt thẹo, nhưng hấn cũng không sợ Diệp Văn!

Bởi vì, ở trong mắt hấn Diệp Văn đã là một người chết!

Ở Vương Thành đắc tội phổ An phu nhân, không có người có thể sống!

Huống chi, hấn ông tổ nhà họ Tần là võ đạo Tông Sư, sợ gì tiểu tử này ?

Tần Hạo càn rỡ cười to, hoàn toàn không có ngày xưa giữa nho nhã, chỉ có quân tử phong độ, hấn tranh cười gằn nói: "Ngươi hay nhất cho phổ An phu nhân xin lỗi, bằng không ngươi chết định! Vương Thành lại không ngươi chỗ dung thân!"

Lạnh lùng liếc hấn một cái, Diệp Văn trong thần sắc xuất hiện một phiến chán, thản nhiên nói: "Tiếng huyền nào!"

Hưu!

Đang khi nói chuyện, cong lại bắn ra, nhất đạo nồng nặc hỏa diễm chân khí nhất thời từ đầu ngón tay bạo xạ ra, trong chớp mắt, Tần Hạo thân thể liền bị đốt cháy hầu như không còn .

Tê ——

Thấy thiếu niên này sát nhân như làm thịt gà một dạng, có vẻ không thèm để ý chút nào, trong ao nước nhân không rõ cảm thấy một trận hơi lạnh thấu xương .

"Hay, hay! Thực sự là anh hùng xuất thiếu niên ở đâu!"

Lúc này, phổ An phu nhân vỗ tay nói ra: "Đáng tiếc là, cái gì đó Hạo công tử có một chút nói đúng, đánh người của ta, Vương Thành là lại không ngươi chỗ dung thân!"

Diệp Văn không có chút rung động nào, mí mắt nhẹ vén: "Ngươi lại phở một câu nói, ta liền làm thịt ngươi ."

Giọng nói bình thản, hãy cùng giết chết một con kiến đơn giản như vậy, nhưng mà mọi người nghe được Diệp Văn mà nói, người người trông mắt lại tựa như đều rơi đầy đất!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Người tại sao muốn gạt ta! ! !

Theo Diệp Văn câu kia càn rỡ tột cùng thanh âm đàm thoại hạ xuống, người quanh mình đàn nhất thời trở nên vô cùng an tĩnh, mỗi người ánh mắt đều dẫn nhìn Diệp Văn.

Lúc này, chỉ có nước ao hoa lạp lạp chảy xuôi thanh âm.

Phổ An phu nhân sắc mặt tức giận hắng giọng, nàng là thân phận bực nào? Nhưng mà, hôm nay lại bị người này như vậy vũ nhục, thực sự là không thể tha thứ a!

Phổ An phu nhân ánh mắt sát cơ nghiêm nghị, giọng nói băng hàn nói ra: "Người nào giết hấn, ta ban cho người nọ một người Tử tước!"

Àm!

Dứt lời, đoàn người hoàn toàn sôi trào.

Ở Tuyệt Vực Vương Quốc, cùng sở hữu Công Hầu Bá Tử Nam năm tước vị, ngoại trừ Nam Tước ở ngoài, còn lại bốn cái tước vị đều là thế tập chế, có thể nói, chỉ cần có một người Tử tước vị, đó là chân chính tạo phúc hậu thế a.

Chỉ cần không có phạm cái gì trọng sai lầm lớn, tước vị bình thường sẽ không bị thu hồi, có thể được vương quốc tiền trợ cấp, cùng với các loại đặc quyền.

Như vậy hấp dẫn cực lớn không chỉ có mặt thẹo tâm động, những người vây xem kia đàn cũng là mặt mang sát cơ đứng lên.

"Chết đi cho ta!"

Mặt thẹo nổi giận gầm lên một tiếng, trường đao trong tay thiếp trên mặt sông, trong nháy mắt, một chút hàn Quang Thiểm Thước, khiến cho người hoa cả mắt, cũng đúng lúc này.

"Oanh" một tiếng vang thật lớn! Uyển Như thạch phá thiên kinh vậy, đáng sợ Đao Mang từ không trung dừng thẳng bổ xuống, tựa hồ một đao này muốn đem Diệp Văn cho sanh sanh bổ ra.

"Đây là trong quân đội Trảm Mã Đao thuật, uy lực vĩ đại, tiểu tử này hết!"

Trong đám người, có người thì thào nói rằng.

"Trảm Mã Đao thuật? Chính là Quán Quân Hầu thống suất Hắc Kỳ quân, cái loại này trong quân Trảm Mã Đao thuật?"

"Không sai! Trảm Mã Đao thuật nghe nói là từ Quán Quân Hầu sáng chế, đã từng lấy cửa này Đao Thuật lấy ít thắng nhiều, đánh vài trăm trứ danh chiến địch!"

"Chiếu người nói như vậy, cái này mặt thẹo chính là Quán Quân Hầu thuộc hạ lạc~, như vậy phụ nhân này..."

Hai bên trái phải có người tiếp lời nói: "Nàng là Quán Quân Hầu vú em."

"Cái gì! Chỉ là một cái vú em là có thể ban cho một người Tử tước?"

"Hắc hắc, các người đây liền cô lậu quả văn, có người nói Quán Quân Hầu đạt được vương thất Cửu công chúa thân kém, lấy cửu thân phận của Công Chúa, một người Tử tước chút lòng thành..."

"Không phải, vì sao một cái vú em có lớn như vậy quyền thế?"

"Ngạch, hình như là Quán Quân Hầu thời kỳ thiếu niên nghèo rớt mùng tơi, là vị này vú em cứu tế hấn."

Trong ao nước tiếng nghị luận tuy là rất nhỏ, nhưng Diệp Văn cũng nghe rõ.

"Quán Quân Hầu sao?"

Diệp Văn khòe miệng giương lên, nếu là lúc trước, hẳn còn không dám làm quá mức, nhưng mà, tương xứng sản sinh Bạch Hổ đầu Phách một khắc kia trở đi, cái này biến .

Chỉ ít hai trăm phần trăm chiến lực thêm được, đủ để cho Diệp Văn từ Nhị kiếp Tôn Giả đi tới Vũ Vương Nhị Trọng Thiên .

Nếu như hơn nữa bạo nổ khí hình thức, hẳn lại có thể người tấn Địch Quốc!

Đương nhiên, bạo nổ tức giận sản sinh là cần tức giận hơn đáng giá, giai đoạn hiện nay căn bản cũng không có thể bạo nổ khí .

Thế nhưng, ở một cái Ngũ Cấp Vương Quốc trủng, cần vận dụng vô hoàng thực lực sao?

Nhị kiếp vương giả thật đủ sức để miệt thị cái gì đó Quán Quân Hầu, dù sao, hẳn chỉ là Hầu, mà không phải Công Tước Thân Vương, tối đa cũng chính là Tông Sư Đình Phong thôi, địch nhân như thế hẳn cũng không sợ .

Nếu như không phải điểm nộ khí không, hẳn càng thì không cần tránh né Đoan Mộc thế gia .

Xem ra, còn cần tích góp từng tí một điểm nộ khí a . . .

Diệp Văn trong lòng thở dài .

Mà giờ khắc này, chỉ thấy trong hư không xuất hiện một hư vô Hắc Mã, chỉ là, hắc mã này bộ dạng cực kỳ thảm liệt, ngực bụng trủng cắm một bả quân dụng trường đao .

Tê ——

Hắc Mã gào thét 1 tiếng, dáng dấp vô cùng thâm trầm, lập tức liền chấn động nổi bốn vó hướng Diệp Văn xông đụng tới .

Sau một khắc, ầm ầm 1 tiếng nổ lên, chỉ thấy khắp bầu trời huyết dịch tiên tán, thất dáng dấp thâm thiết Hắc Mã lập tức hóa thành nhất đạo Mặc Sắc Đao Mang!

Ầm ầm!

Đang lúc mọi người ánh mắt mong chờ hạ, chỉ thấy Diệp Văn khòe miệng giương lên .

Lập tức .

Ầm! ! !

Kiểm thương bảy mươi hai!

Một kiếm chém ra, kiếm vô hình quang hóa thành sóng triều vậy khuếch tán, ngay sau đó, ao nước đó là kịch liệt sôi trào .

Vết sẹo đao kia trên thể diện đột nhiên xuất hiện thần sắc kinh hãi .

Mọi người bất minh sở dĩ, đã thấy mặt thẹo cả người co quắp một trận không ngớt, sau đó .

Phốc phốc phốc . . .

Từng đạo miệng máu nổ tung,

Từ trong đó bay ra từng đạo kiếm khí .

Thì ra, mới vừa rồi, mặt thẹo cũng đã trủng kiếm tổn thương bảy mươi hai kiếm khí .

Ba ——

Một Từ Thi lơ lửng ở trên mặt nước .

Người chung quanh sắc mặt kịch biến .

"Hộ giá! Nhanh hộ giá!"

Có lẽ là cùng Cửu công chúa cùng một chỗ sinh hoạt quen, cái này đầy đặn xấu xí phụ người nhất thời lớn tiếng thét to .

giọng the thé phi thường chói tai, khiến người cực kỳ khó chịu .

Àm! Âm! Âm!

Từng đạo bóng người nhảy vào trên mặt nước, cước bộ thật nhanh đập động, văng lên mảng lớn bọt nước .

Đỗ lưu đình thấy vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức trắng nhợt, là Diệp Văn lo lắng .

Ấn dấu trong đám người A Nguyên lại là một bộ vừa sợ vừa khoái ý thần tình, hoảng sợ là Diệp Văn thực lực đã vậy còn quá mạnh hơn liền một cái Tôn Giả cũng có thể làm rơi .

Khoái ý chính là giết Quán Quân Hầu người, người này chắc chắn phải chết!

Mà Phùng chậm thì là thật sớm liền trốn xa, căn bản không ở nơi này, hẳn sợ Phạm Tổ Tổ ý lại vào bản thân, do đó chết không có chỗ chôn .

Lộc cộc đất .

Người càng ngày càng nhiều, bị giẫm đạp nước ao từ trên trời giáng xuống, giống như là nước mưa giông nhau bỏ ra .

Mạc Túy Nghiên cả người thất hồn lạc phách, ánh mắt đờ đẫn, hoàn toàn không có tinh khí thần .

Lúc này, nàng bỗng nhiên cảm thấy tay ý tứ ấm áp, thì ra thiếu niên tướng mạo bình thường đã cầm tay nàng, điều này làm cho nàng có một cô cảm giác an toàn .

Mạc Túy Nghiên tự giấu cười, ngay mới vừa rồi, nàng còn đang cười nhạo đỗ lưu đình đối với loại nam nhân này sản sinh cảm giác an toàn trong lòng là không được. . .

Không nghĩ tới, nhanh như vậy thì trở thành bản thân .

"Âm!"

Bỗng nhiên, nhất đạo bóng người cao lớn như một con voi to vậy tùy ý xông đụng tới, đem rất nhiều binh sĩ đánh bay, căn bản không cố sống chết của bọn họ .

Mà phở An phu nhân nhìn thấy người này cũng phách lối cười rộ lên .

"Con nuôi, ngươi cuối cùng cũng đến!"

"Can nương, hài nhi tới chậm, xin hãy giáng tội!"

Âm!

đầy đủ cao hơn ba mét người khổng lồ chột quỳ xuống, tựa như địa chấn một dạng, mặt nước bị chấn sôi trào không ngớt .

"Hướng người Tướng Quân!"

"Quán Quân Hầu anh em kết nghĩa! Viễn Cổ Cự Tượng tộc hậu duệ!"

Mọi người kinh hô nao động .

Diệp Văn hí hóp đôi mắt một cái .

Xem xét tỉ mỉ cái này hướng người Tướng Quân, chỉ thấy người này tứ chi trắng kiện, mặt như hung thần ác sát, bên mép có hai cây răng nanh lộ ra ngoài, hãy cùng voi răng một dạng, không chỉ có như vậy, hẳn còn có dài hơn một thước voi voi!

"Hài nhi nhanh mau đứng lên, ngươi không có tới trễ, ngươi tới vừa vặn!"

Phở An phu nhân thần tình vui sướng cười nói .

Nghe vậy, người khổng lồ này từ từ đứng lên, hung ác ánh mắt đảo qua, phát sinh như sét đánh rống to âm thanh: "Rốt cuộc là ai khi dễ mẹ nuôi ta, mau nhanh đứng ra, một quyền của ta đánh bẽ ngươi!"

"Nếu như không tự chủ nói, ta đem trên người ngươi đầu khớp xương từng cây một bóp vỡ! Lại giẫm chết ngươi!"

Hắn cũng không phải cố ý lớn tiếng nói, đây là hắn bình thường giọng nói, nhưng mà, coi như vậy, cũng đủ cho rất nhiều người sắc mặt trắng bệch, sợ đến lạnh run .

"Là ta!"

Diệp Văn bước ra một bước, thần tình thần nhiên nói .

"Cái gì!"

Đột nhiên ——

Trong đám người vang lên một tràng thốt lên âm thanh .

Mạc Túy Nghiên mau nhanh nhìn lại, chỉ thấy lưỡng người đã đang so liễu mạng khỏi khí thế, mà Diệp Văn đối mặt hướng người tướng quân áp lực, không khỏi Huyền Công toàn lực vận chuyển, cứ như vậy, thì không thể lần thứ hai duy trì địch dung tướng mạo .

Chính là Diệp Văn tướng mạo đột nhiên biến hóa mới khiến cho tiếng kinh hô của mọi người .

Nhìn Diệp Văn tấm kia gương mặt tuấn mỹ, Mạc Túy Nghiên bỗng nhiên cảm thấy rất buồn cười, trong lòng lại tràn ngập tuyệt vọng .

"Ngươi tại sao muốn gạt ta!"

Mạc Túy Nghiên thê lương khóc lớn tiếng khóc không ra tiếng .

Nếu như Diệp Văn sớm lộ ra này tấm so với Tần Hạo đẹp vô số lần tướng mạo, nàng làm sao ngừng ở đây ? Là Tần Hạo như vậy cạnh tranh đối với Diệp Văn ?

Thiếu nữ khóc phi thường thương tâm .

Mà Diệp Văn tòng thủy chí chung đều là một mảnh vẻ đạm nhiên .

"Ngươi thật là lòng dạ độc ác a . . ."

Mạc Túy Nghiên vô lực quỳ xuống, thất thanh khóc rống lên, nàng hận bản thân người quen không rõ, hận bản thân trông mặt mà bắt hình dong, càng hận hơn . . . Diệp Văn lừa dối .

...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Hối hận

Ừng ừng ——

Từ Trì Nhục Lâm trủng, cuồng bạo khí thế càn quét mở ra, đám người chung quanh đồng tử co rút lại, vội vàng nhảy ra nơi đây .

Lúc này, chỉ có Diệp Văn một người đối mặt với hướng người Tướng Quân, cùng với sau lưng chỉ ít trên trăm vị sĩ binh .

"Nhị kiếp Đinh Phong Tôn Giả ? Còn trẻ như vậy? Đáng tiếc, ngươi đắc tội mẹ nuôi ta, ngươi không có đường sống!"

Hướng người vội dãi cuốn một cái, lập tức trong cơ thể truyền đến nhất đạo nổ rất lớn âm thanh .

Sau một khắc, rầm rầm rầm!

Hùng hồn khí thế bộc phát ra, chỉ là, khiến hướng người không có nghĩ tới là, Diệp Văn đối mặt với tự thân khí thế cường hãn công kích, một bộ với động không trung thần tình .

Ngay sau đó, hần liền gặp được Diệp Văn hai mắt bỗng nhiên hiện lên một tia sáng chói .

"Àm!"

Diệp Văn cước bộ giẫm một cái, đứng là bôn tập đi ra ngoài .

"Muốn chết!"

Hướng người Tướng Quân gầm lên, bất khả tư nghị là, hần thân thể cao lớn sở phát huy ra tốc độ đúng là không có một chút chậm, thậm chí đều mang ra khỏi một loạt hư ảo tàn ảnh .

"Àm!"

Trong nháy mắt tiếp theo, Diệp Văn liền cùng hướng người Tướng Quân giao khởi thủ .

"Dám cùng ta đối quyền?"

Hướng người Tướng Quân nanh cười một tiếng, "Ta chính là Viễn Cổ Cự Tượng bộ tộc hậu duệ, Thiên Sinh Thần Lực, hôm nay Tông Sư Tam Kiếp, có thể kháng cự Thất Kiếp Tông Sư!"

"Ngươi cùng ta đối quyền, thực sự là tự tìm đường chết!"

Ken kết kết!

Tuy nhiên, ngay hướng người Tướng Quân dứt lời lúc, chỉ thấy hướng người Tướng Quân to hơn cả bắp chân người thường cánh tay bỗng nhiên truyền ra xương cốt gãy lìa giòn vang âm thanh .

"Làm sao có thể!"

Hướng người Tướng Quân mâu quang đông lại một cái .

"Ngươi cho rằng trên cái thế giới này chỉ mình ngươi khí lực lớn sao?"

Lúc này, đã thấy Diệp Văn nhếch miệng cười .

"Long tượng quyền!"

Rống!

Long Ngâm voi rống, Uyển Như rung sụp Chư Thiên, nghiền nát Tinh Hà .

Chỉ thấy Diệp Văn song quyền bỗng nhiên xuất hiện Long Tượng thân ảnh, ba ba ba, vền vền trong một sát na, Diệp Văn lại liên tục đánh ra trên trăm quyền .

Chỉ nghe "Đùng" nhất đạo muện hưởng âm thanh!

Hướng người Tướng Quân lập tức như điều đứt giấy bay rớt ra ngoài!

Phốc ——

Một ngụm máu tươi từ trong miệng phun ra, sau đó đầu người lệch một cái, hoàn toàn chết đi .

Gió thu ào ào, trong lòng mọi người không rõ mọc lên thấy lạnh cả người .

Bọn họ không rõ, Diệp Văn một cái Tôn Giả vì sao có thể giết chết một gã Tông Sư .

Chỉ thấy Diệp Văn nhìn song quyền, hai mắt nheo lại: "Long tượng quyền tiểu thành sao?"

Long Tượng Giả Diệp thể chính là Long Tượng Vũ Hoàng bộ dạng thiên quân truyền cho hắn, không chỉ có như vậy, vị này cái thể Hoàng Giả còn truyền cho Diệp Văn năm trăm năm công lực .

E rằng, chính là bởi vì Diệp Văn luyện hóa một tia bộ dạng thiên quân Huyền Công, long tượng quyền mới có thể bỗng nhiên tiểu thành .

Cái này chính là thượng cổ kỳ công, là một môn Tàn Thiên công pháp, nhưng mà, coi như như vậy, bên ngoài vẫn là đứng hàng Địa Giai công pháp cao cấp!

Bởi vậy có thể thấy được cửa này thượng cổ kỳ công là bất phàm cỡ nào!

Căn cứ, bộ dạng thiên quân ký ức pháp môn từng nói, long tượng quyền đại thành, có thể oanh phá sơn hà, người mang mười vạn cân lực, cả người giống như chân chính thượng cổ Long Tượng.

"Ngươi, ngươi giết hướng người!"

Cùng lúc đó, phở An phu nhân lớn tiếng mắng: "Ngươi cái này dân đen, ngươi chết định!"

"Hương người chính là triều đình tam phẩm Đại Tướng Quân! Ngươi dám giết hân ? Ngươi là đang gây hân với ta Tuyết Vực Vương Quốc, ngươi là đang gây hân với vương thất!"

"Trong lầu các vị, các ngươi còn không mau đem người này bắt!"

Phở An phu nhân quát .

Giờ này khắc này, đang đang quan sát trong lầu chủ nhân, khoe miệng treo lên một kiêu diễm nụ cười: "Các vị trưởng lão, còn không mau đi đem tiểu tử này bắt giao cho phở An phu nhân!"

Thiếu nữ này suy ngẫm cười nói: "Kiệt ca ca biết ta làm như vậy, sợ rằng sẽ thật cao hứng chứ ? Nói vậy hân cũng sẽ không cự tuyệt nữa cùng ta hẹn hò . . ."

"Tiểu Thư, người này có thể giết chết hương người, thực lực rất mạnh, khó đối phó a . . ."

"Hà tất là người quán quân kia Hầu cùng thiếu niên này đối nghịch!"

"Người quán quân kia Hầu cũng bắt quá là một cái chính là Tông Sư, lấy Tiểu Thư thân phận của ngài, cần gì phải để ý hân ? !"

Một lão già không giải thích được nói .

"Xin hãy Nhị Trưởng Lão không muốn nói kiệt ca ca nói vậy!"

Thiếu nữ nhún mày lại, trầm giọng nói .

"Đại Trưởng Lão, ngươi xem cái này ?"

Chỉ thấy một cái có mái tóc dài màu vàng óng lão giả thông thả mở miệng nói: "Tiểu Kiều,

Từ lâu này cũng không phải là ngươi Tổng gia, mà là trong lầu chúng huynh đệ sản nghiệp, ngươi muốn khiến trong lầu huynh đệ vì ngươi bán mạng, không nói ngươi không có tư cách này . . ."

"Hơn nữa, bắt người này đối với từ lâu chúng ta có gì chỗ tốt ? Chỉ là là lấy lòng người quán quân kia Hầu, ngươi kiệt ca ca ?"

"Nhị Tiểu Thư, ta không thể không nói một câu, ngươi đây là đang làm nhất kiện hoang đường sự tình!"

"Người quán quân kia Hầu tuy nói tiền đồ vô lượng, nhưng hân căn bản cũng không lưu ý ngươi! Ngươi đây là làm điều thừa! Hơn nữa, người này còn tuổi nhỏ thì có Nhị kiếp Đình Phong tôn giả tu vi, thể lực sau lưng cũng không đơn giản a . . ."

Chư vị trưởng lão cũng là cùng nhau gật đầu, có thể bồi dưỡng được bức này yêu nghiệt thể lực, nhất định không phải đơn giản mặt hàng .

"Thì tính sao ? Kiệt ca ca hôm nay thể nhưng Bát Kiếp Tông Sư, có người nói sắp đột phá, người này bắt quá là Tôn Giả, có thể cùng kiệt ca ca so sánh sao ?"

Đại Trưởng Lão cười ha ha, đạo: "Phòng kiệt năm nay một trăm hai mươi chín tuổi, vô tuổi tác có thể làm Nhị Tiểu Thư ngươi thúc thúc, tại bức này số tuổi có thể có gần Cửu Kiếp tông sư thực lực cũng xem là tốt . . ."

"Có thể Nhị Tiểu Thư, ngươi có biết hay không, phần dưới thiếu niên này tuổi tác tuy nhiên song thập số, cũng Nhị kiếp Đình Phong Tôn Giả, nếu không như vậy, càng có thể giết chết có thể Thất Kiếp tông sư hương người ."

"Ngươi nói của người nào thiên phú càng mạnh ?"

"Hai mươi tuổi không tới Tôn Giả!"

Ahhh, Tổng Tiểu Kiều hít một hơi lạnh khí, không dám tin tưởng, nhưng là mình bạch Đại Trưởng Lão chắc là sẽ không lừa nàng. Vì vậy trầm mặc, cũng không còn phải người đi ra ngoài giết chết Diệp Văn . . .

Nơi đây chuyện đã xảy ra Diệp Văn Tự Nhiên không biết, hân nhìn còn đang chờ đợi Từ Trì Nhục Lâm chủ nhân xuất thủ báo thù nhân, không khỏi cười lạnh nói: "Có giúp đỡ liền mau kêu đến, bằng không, hiện tại sẽ là của ngươi Từ Kỳ!"

"Ngươi dám giết ta ?"

Phở An phu nhân có vẻ rất bất khả tư nghị .

"Có gì không dám!"

Diệp Văn quát to .

Huu!

Sau một khắc, chỉ thấy được một đạo kiếm quang đột nhiên đâm ra, tùy theo phù một tiếng nhẹ - vang lên, liền gặp được một cái đầu người lặn dưới đất!

Đó là . . . Phở An phu nhân!

"A —— "

Có người ngẹn ngào gào lên, bị một màn này hù được .

Trong ao nước các tướng sĩ cũng là sắc mặt trắng bệch, không nghĩ tới Diệp Văn thực sự dám động thủ, lần này có thể thảm, Quán Quân Hầu đối với cái này vù em thật đúng là so với mẹ ruột còn thân hơn!

Thế nhưng, hiện tại . . . Phở An phu nhân chết!

Bọn họ có thể đoán trước đến Quán Quân Hầu sẽ có bao nhiêu nổi giận!

Nhưng mà, xem lên trước mặt thiếu niên, trong lòng bọn họ cũng cười khổ một hồi, bởi vì, bọn họ minh bạch, bất luận đi tới bao nhiêu người, kết quả chỉ có một —— chết!

Gặp người chết, Diệp Văn cảm giác mình đã bang Mạc Túy Nghiên một đại ân, sở dĩ, hắn trực tiếp mại động bước chân, chuẩn bị đi trước Norma học viện, nhìn khiêu chiến tái có phải hay không bắt đầu .

"Người tại sao muốn gạt ta ?"

Lúc này, Mạc Túy Nghiên đưa hai tay ra ngăn Diệp Văn, hai mắt sung đỏ, ánh mắt có hận ý, có hối hận .

"Lừa người ? Lừa người cái gì ?"

Diệp Văn không nhìn được nói .

"Người, tướng mạo của người a!" Mạc Túy Nghiên tức giận vô cùng, ở phía sau, Diệp Văn cư nhiên đã khôi qua loa, thực sự là ghê tởm!

"Há, đây là ta vốn có tướng mạo!"

Diệp Văn thân nhiên nói .

"Ta biết! Ta hỏi không phải vấn đề này, ta hỏi người, người tại sao muốn Dịch Dung!"

Mạc Túy Nghiên nghiêng răng nghiêng lợi .

"Vấn đề này hỏi thật hay, Mạc lão lương người biết, người có thể hỏi cha mẹ người ."

"Sở dĩ, hiện tại đừng cản ta!"

Đẩy ra Mạc Túy Nghiên thân thể mềm mại, Diệp Văn cũng không quay đầu lại rời đi .

Mạc Túy Nghiên lúc này cả người vô lực, trực tiếp bị Diệp Văn đổ lên trên mặt đất, trên mặt một mảnh thất lạc, kinh ngạc nhìn Diệp Văn bóng lưng rời đi . . .

Trong lòng nàng, rất hối hận .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Đã không phải là người nói toán, chọc ta, lưu lại 1

con thủ a !

Từ phương trình đại tài được cho biết mở ra phía sau, trong vương thành liền nhiều rất nhiều thanh niên nhân, những người này đều có một điểm giống nhau, đó chính là hai mươi tuổi trở xuống.

Còn có chính là, đại đa số đều là Vũ Sư trở lên thiếu niên Thiên Kiêu . . .

Lúc này Diệp Văn đã trở lại Norma học viện, học viện đạo sư rất nhanh thì mái chèo văn tin tức báo lên .

"Đây là của ngươi này đây số bài, muốn muốn tham gia Vương Quốc phương trình đại tài, ngươi nhất định phải ở trong học viện tiến cử tài đạt được một vị trí tốt ."

"Như vậy ngươi mới có thể thu được phải đạo sư cùng với các trưởng lão tán thành ."

Học viện một người trung niên đạo sư nói rằng .

"Híc, xin hỏi đạo sư, muốn đạt được cái gì thành tựu, mới được tán thành, có tiến cử tư cách ?"

Trầm ngâm một hồi, Diệp Văn mở miệng hỏi .

"Ngươi chí khí thật không nhỏ, bình thường nói đến, chỉ cần ngươi khiêu chiến tái tiến nhập Top 100 liền nhất định sẽ đạt được tư cách, tuy nhiên, nếu như học viện Trưởng Lão Viện không đồng ý, ngươi lại không được!"

"Trương phản, ngươi nếu như đạt được nhị vị trưởng lão trở lên tán thành, như vậy cái này tiến cử tái ngươi có thể không cần tham gia, trực tiếp tiến nhập vương thất cử hành đấu loại ."

Học viện đạo sư từ tốn nói, "Thanh niên nhân cũng không nên mơ mộng hảo huyền a, muốn làm đến nơi đến chốn chút tốt."

Trung niên đạo sư tên nghiêm khắc, hẳn là phái bảo thủ, không thích thanh niên nhân như vậy ngạo khí, ngay cả tiến cử cuộc so tài Đấu vòng loại đều còn không có tham gia, cái này giương mắt nhìn tiến cử tư cách .

Người như vậy, bình thường sẽ không ứng có thành tựu quá lớn .

"Đạo sư, ta không phải có chí khí, mà là khiêu chiến cuộc so tài quán quân, ta nhất định phải được!"

Diệp Văn tự tin nói rằng, hẳn sẽ tham gia khiêu chiến tái chính là vì đạt được quán quân có khả năng có tài nguyên .

Nghiêm khắc chau mày, "Ngươi nói là tiến cử cuộc so tài quán quân chứ ?"

Khóe miệng hắn nhắc lên vẻ khinh thường độ cung, "Như vậy, liền mong ước Nhĩ Hảo xa. . ."

Người này đã định trước không có có thành tựu quá lớn!

Nghiêm khắc trong lòng thâm nghĩ .

Nếu như nghiêm khắc biết Diệp Văn mục tiêu không phải Norma học viện tiến cử tái quán quân, mà là Đông Hải cử hành chung kết quyết tái quán quân, không biết lại sẽ nói cái gì đó ?

Diệp Văn nhún nhún vai, cũng không ở ý, thuận tay ném ném trong tay dây số bài, đột nhiên ——

Nheo mắt!

"Ta đi, 444 ? !"

Diệp Văn quả thực khóc không ra nước mắt .

"Lẽ nào ta theo tứ mấy cái chữ này thực sự có duyên như vậy?"

Diệp Văn sờ cảm một cái, bi thương than thở: "Đây không phải là một triệu chứng tốt a! Bắt đầu bắt lỗi, bắt đầu bắt lỗi a!"

Lúc này, xuất hiện một cái vẻ tinh trang thiếu nữ, nàng người xuyên học viện chế phục, không rõ nhiều hơn một loại mê hoặc, hai cái thon dài chân nhỏ ăn mặc quá gối tất, lắc hông hông đi tới .

"Học Trường, ta gọi trong vắt, mời đi theo ta, ta dẫn ngươi đi Hầu tái thất chờ ."

Thiếu nữ gắt gao dựa vào Diệp Văn, trước ngực một trận ba đào cuộn trào mãnh liệt, chèn ép Diệp Văn cánh tay của, như vậy tứ chi tiếp xúc khiến Diệp Văn sắc mặt trở nên hơi không tự nhiên lại .

Hắn phía sau lùi một bước, "Không cần tới gần như thế, người dẫn ta đi là được."

Trên mặt thiếu nữ hiện lên một chút mất mát, lập tức liền mềm mại cười nói: "Được."

Nàng thấy Diệp Văn không thích, cũng không có tới gần, đi ở phía trước, chỉ là mông eo vận vẹo biên độ lớn hơn nữa.

Diệp Văn mắt sáng lên, không nhìn nữa nổi phía trước.

"Ài, người đứng lại đó cho ta!"

Đột nhiên, nhất đạo hơi lộ ra phách lối tiếng hét lớn truyền đến.

"Gọi ta phải không?"

Diệp Văn ánh mắt híp một cái, bất động thanh sắc nhìn đi tới mấy người, tổng cộng có ba nam một nữ, ở hai nam từ trung gian mang theo một thiếu nữ.

Cô gái này cùng trong vắt giống nhau, thoát nhìn tỉ mỉ trang phục một phen, thời khắc này nàng xem ra sắc mặt ửng đỏ, cái miệng nhỏ nhắn khê nhếch, hô hấp rất là gấp.

Diệp Văn nhìn vói vào thiếu nữ chế phục bên trong bàn tay heo ăn mận, không khỏi cười lạnh một tiếng.

Àm!

Diệp Văn chợt bước về phía trước một bước, quát lên: "Buông nàng ra!"

Thiếu niên cảm đầu sững sờ, lập tức hèn mọn cười nói: "Người thích là nàng như vậy loại hình a, có thể, khiến bên cạnh người người tình nguyện đi ra."

"Ngược lại nàng, chúng ta cũng chơi chán."

Diệp Văn lần thứ hai quát lên: "Ta nói buông tha nàng!"

Thấy vậy,

Trong vắt biến sắc, thấp giọng ở Diệp Văn tai vừa nói: "Nàng là tự nguyện, người không cần phải xen vào nàng."

Tự nguyện?

Diệp Văn ngạc nhiên, nhìn kỹ lại, quả nhiên, cô gái kia bị bên người hai nam từ đùa bỡn, tuy là sắc mặt thần tình có điểm vận vẹo, nhưng không có chút nào không muốn về, cũng không phản kháng, yên lặng tùy ý hai người làm.

Thấy Diệp Văn ánh mắt nhìn sang, càng là cái lưỡi thom tho khê liếm môi dưới, mở làm ra một bộ mê người tư thế.

"Chúng ta là người tình nguyện, tự nguyện là tuyển thủ dự thi làm một việc, tỷ như dẫn đường, còn có thể bụng trà rót nước phụng dưỡng."

"Ngoại trừ dẫn đường chỉ đường là chức trách của chúng ta bên ngoài, những thứ khác phụng dưỡng, như là xoa bóp các loại là cần phải trả cho người tình nguyện nguyên thạch."

Diệp Văn hơi có chút chợt, "Nàng kia đây là?"

"Tự nguyện trao đổi, nàng đạt được ba người kia trả Nguyên Thạch, sở dĩ liền..."

Nghe nàng vừa nói như thế, thấy cô gái kia tao thái, Diệp Văn ánh mắt không khỏi trở nên chán ghét đứng lên, cũng không để ý tới nữa, xoay người rời đi.

"Chậm đã!"

Lúc này, ba nam từ miệng đồng thanh nói rằng, người cầm đầu hắc hắc cười lạnh nói: "Nàng lưu lại, người rút!"

Trong vắt thần tình bỗng nhiên trở nên hoảng sợ, "Ta không làm như vậy giao dịch!"

"Không làm? Cái này coi như không phải do người!"

"Các người không thể làm như vậy, ta sẽ đi Thẩm Phán sẽ nơi đó tố cáo người!"

Trong vắt sợ hãi đạo.

"Tố cáo? Hắc hắc, người tố cáo cái thử xem! Trước không nói anh ta là một vị Thẩm Phán viên."

"Nếu như ngươi dám tố cáo, ta tối đa bị phạt một ít Nguyên Thạch, sau đó nhốt mấy ngày mà thôi!"

"Thế nhưng! Chờ ta sau khi ra ngoài, ngươi liền thăm! Mấy ca sẽ đem ngươi luân gian, sau đó ném vào kỹ viện trong! Chính ngươi suy nghĩ thật kỹ hậu quả! Ngày hôm nay ngươi đem mấy ca hầu hạ được, Nguyên Thạch thiếu không ngươi!"

"Bằng không, tự gánh lấy hậu quả!"

Thiếu niên kia âm lãnh nói rằng .

"Không, các ngươi làm sao có thể như vậy!"

Trong vắt tuyệt vọng đạo .

"Muốn trách thì trách chính ngươi, hảo hảo ở tại lớp học đợi không sẽ không có chuyện như vậy ? Ngươi tương xứng người tình nguyện không phải là muốn kết giao một ít công tử ca, thế gia lớn nhỏ ?"

"Không được, liền kiếm lấy một ít Nguyên Thạch ? Bản thân tâm thuật bất chính, khắp nơi đi bộ, như vậy thì trách không được chúng ta muốn lên ngươi!"

Vừa nói, người này liền từng bước ép sát đi lên, bỗng nhiên nhìn thấy Diệp Văn còn ở một bên, không khỏi giận dữ: "Tiểu tử, ngươi còn chưa cút ?"

"Còn ngươi ma túy, đường này là ngươi mở ?"

Môi khẽ động, Diệp Văn tức chết người không đền mạng đáng đáp .

"Ngươi muốn chết!"

Thiếu niên kia giận dữ hét: "Phúc Vân chương!"

Phúc Vân chương, Huyền Giai cấp thấp!

Một chương vỗ ra, hư không nhất thời run lên, chỉ thấy bốn phía xuất hiện nhiều đóa mây mù, những thứ này đám mây trọng chồng lên nhau, cuối cùng hóa thành một cái bàn tay to lớn!

Ầm ầm!

Bàn tay hướng Diệp Văn đánh tới, một chiêu này tuyệt đối hạ tử thủ, không lưu tình chút nào .

Diệp Văn lạnh rên một tiếng, cước bộ khẽ dời, sau đó há to miệng .

"Ầm!"

Chỉ thấy ở Diệp Văn trước mặt mây mù bàn tay lập tức tiêu tán, mây mù khí độ đã bị Diệp Văn nuốt vào trong miệng .

"Cái gì!"

Ba người kia nhìn thấy một màn này, trong mắt lộ ra hoảng sợ thần tình, biết mình đã trúng thiết bản .

Chợt thấy Diệp Văn trong mắt hàn Quang Thiểm Thước .

Thiếu niên kia lúc này quát lên: "Anh ta là Thẩm Phán viên, ngươi không muốn gây phiền toái nói, lưu lại nữ nhân kia cút nhanh lên!"

Đến thời khắc này, hẳn đối với trong vắt còn không chịu bỏ qua, có khác hẳn với thường nhân chấp nhất .

Nếu như không nhìn trong mắt hân dâm tà quang mang, sợ rằng tùy ý một người đến đây, sẽ cho rằng đây chính là yêu đi!

"Đến bây giờ, đã không phải là ngươi nói toán ."

Diệp Văn đạm mạc nói ra: "Chọc ta, ngươi còn muốn An Hào ?"

"Lưu lại một cái tay đi."

Chương 155: Cực phẩm Bảo thức nha

"Muốn ta một tay ? Ha ha, các ngươi nghe được ? Tiểu tử này muốn ta một tay đấy, ta rất sợ đó nha."

Thiếu niên kia khuôn mặt vẻ chăm chọc .

"Ah, dám muốn hào ca ngươi một tay, hần thì không muốn ở học viện này hỗn đĩ!"

"Đúng vậy ! Người nào không biết hào ca đại ca ngươi là Thẩm Phán hội thành viên, tiểu tử này còn dám lớn lối như vậy, xem ra thật thì không muốn sống đĩ!"

Một người trong đó nam tử cười lạnh một tiếng, rút về thiếu nữ trong quần thủ, ngạo nghễ đi ra .

"Hào ca, chúng ta thay ngươi phế hần!"

Một lời hạ xuống, một người khác cũng cầm lại thiếu nữ trên ngực thủ, cười khẩy .

Mà gió kia tao thiếu nữ thấy hai người đi ra, liếm liếm môi đỏ mọng, trên mặt lại là một bộ ý do vị tấn thần thái .

Hần nhìn Diệp Văn bình thường tướng mạo, nhất thời không có hứng thú, thầm nghĩ hào ca bọn họ nhanh lên một chút đã phát điệu tiểu tử này .

Trở về đến Norma học viện thời điểm, Diệp Văn lại lần nữa biến thành bộ kia bình thường tướng mạo, bởi vì Dịch Dung Chi Thuật còn không quá quen luyện, hơn nữa hướng người cho áp lực của hần rất lớn, sở dĩ, hần mới có thể khôi phục vốn có tướng mạo .

Thế nhưng, đối phó ba tên này, như vậy thì rất đơn giản .

Thấy hai người kia từng bước bức lại, Diệp Văn lắc đầu .

"Người này có ý tứ ? Coi thường chúng ta sao?"

Hào ca hai cái người hầu nhất thời giận dữ, thế nhưng, liền sau đó một khác, bọn họ liền gặp được Diệp Văn thân hình dần dần trở nên hư ảo .

"Người đâu ?"

Hai người kinh hãi .

Ầm! !

Tiếng nổ lớn nổ lên, lưỡng thân thể của con người lập tức hăm xuống dưới đất nửa thước .

"Cái gì!"

Hào ca bởi vì ở phía sau, sở dĩ rõ ràng nhìn thấy Diệp Văn là ở hai người phía sau phát động công kích .

"Quá nhanh, tiểu tử này tốc độ quá nhanh, ta căn bản không phải đối thủ!"

Hào ca chấn động trong lòng, lập tức lập tức xoay người mà chạy .

"Muốn đi ? Ta nói lưu lại một cái tay, ngươi trốn không thoát đâu ."

Diệp Văn bình thần giọng nói xuyên ra .

Hưu!

Thân hình khẽ động, Diệp Văn xuất hiện ở hào ca trước mặt cửa, quỷ dị cười .

"Không, ngươi không thể phế tay của ta!"

Hào ca thấy Diệp Văn xuất hiện ở trước mặt, sợ hãi đến mức tận cùng, chợt trông thấy một bên kính ngạc đến ngây người phong tao thiếu nữ, lập tức đưa nàng đỏ lên Diệp Văn trong lòng .

Sau đó, lần thứ hai đào tẩu .

Cô gái kia hiển nhiên cũng biết hào ca tâm tư, nàng kiêu cười quyền rũ nói: "Học Trường, chúng ta tới vui đùa một chút đi."

Một cái ăn mặc quá gói tất thon dài chân trắng ôm lấy Diệp Văn hồng của chi, thiếu nữ Thiên Thiên ngọc thủ chậm rãi sờ về phía Diệp Văn dừng quần, mềm mại đáng yêu nói ra: "Học Trường không nên nổi giận lớn như vậy khí mà, khiến Nô nhi vì ngươi tiết hỏa đi."

Thiếu nữ nhẹ nhàng cắn Diệp Văn vành tai, vào bên trong ah nổi một hơi nóng rực khí tức, tuy là Diệp Văn tướng mạo phổ thông, nhưng không chịu nổi thực lực cường hãn a .

Vũ Thần đại lục, người mạnh là vua .

Không muốn nói Diệp Văn tướng mạo phổ thông, coi như là đệ nhất thiên hạ nam nhân xấu xí, chi cần có thực lực, làm theo có thể đùa bỡn thiên hạ mỹ nữ .

Nô nhi vốn có khinh thường Diệp Văn, nhưng bây giờ cũng thể xác và tinh thần khô nóng, rất muốn cùng Diệp Văn cộng phó .

Đáng tiếc, Diệp Văn đột nhiên đem thiếu nữ đẩy qua một bên, lãnh quát lên: "Cút!"

Lập tức, Diệp Văn nhìn viễn phương thoát đi hào ca, bỗng nhiên, cước bộ gãi một cái .

Thiên Vũ Băng Trùy!

Xôn xao ——

Từng cây một Băng Trùy bắn chết đi, đem hào ca một tay phế bỏ đi .

Viễn phương truyền đến nhất đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương!

Sau đó, hoàn toàn biến mất .

Thấy Diệp Văn dưới chân trong lúc bất chợt xuất hiện băng lăng sân ga, Nô nhi trong mắt lóe ra khác thường quang thái, thấy Diệp Văn xoay người lại, sửa sang một chút tán loạn mái tóc, ngón tay nhỏ nhắn lượn quanh khỏi bên tai một luồng tóc đen .

Nàng ngây thơ nói ra: "Hào ca ca, để cho ta dẫn ngươi đi Hào tái thất đi."

Nàng cả người lần thứ hai hướng Diệp Văn nhào qua .

Tuy nhiên, lúc này Diệp Văn sớm có chuẩn bị, nhanh chóng tránh thoát .

"Tiện nhân, ta lặp đi lặp lại nhiều lần nhường nhịn ngươi, là bởi vì ta không đá nữ người! Ngươi hay nhất đừng ép ta!"

"Tiện nhân . . ."

Nghe vậy, thiếu nữ nhanh chóng ngẩng đầu, cắn thật chặt môi dưới, môi đỏ mọng không chút máu, sắc mặt cũng biến thành tái nhợt, nhãn thần oán độc nhìn Diệp Văn, giận dữ hét: "Ngươi nghĩ rằng ta nguyện ý làm tiện nhân a! !"

Diệp Văn ngăn ra,

Lắc đầu đối với trong vắt nói ra: "Còn không mang ta đi Hào tái thất ."

"Ồ ."

Trong vắt đồng tình liếc nhìn nàng một cái, chỉ có nàng như vậy sinh hoạt tại Vũ Thần đại lục tầng dưới chót Vũ Tu nữ tử, mới hiểu được Nô nhi tình cảnh .

Là không bị người khi dễ, chỉ có tăng cường thực lực, mà tăng cường thực lực thì nhất định phải tài nguyên .

Thế nhưng, các nàng không có .

Chỉ có thể đi đút lót những thiên phú kia bắt phạm, hoặc là thực lực mạnh mẽ nam tử, bởi vì ... này loại người không phải thế gia công tử, chính là thiếu niên cường giả, thế nhưng, cũng sẽ không thiếu khuyết tu luyện tài nguyên .

Nói thí dụ như, thế gia công tử một tháng có Nguyên Thạch số lượng, rất có thể là các nàng cả đời đều tích góp từng tí một không tới .

"Ngươi làm sao ?"

Nhìn bên người thiếu nữ mê man biểu tình, Diệp Văn tò mò hỏi .

"Không có, không có gì, ta chỉ là đang nghĩ sự tình."

"Người biết nàng tại sao phải làm như vậy giao dịch sao?"

Trong vút bỗng nhiên lấy dũng khí nói rằng, cũng không để ý Diệp Văn có trả lời hay không.

"Ta biết nàng, nàng là lớp bên cạnh, hình như là bị người cho cưỡng gian, nàng trước đây không phải dạng này, nàng có một rất tốt bằng hữu khác phái, đáng tiếc, người nọ bán đứng nàng, đưa nàng cưỡng lừa gạt đến mưu sinh địa phương cho cưỡng..."

"Sau đó, đưa nàng giới thiệu cho bạn học khác, sau đó, nàng lấy lòng một cái thế gia thiếu gia, khiến cái này thế gia thiếu gia giết chết vị kia rất tốt bằng hữu khác phái."

"Mà vị thiếu gia kia đối với nàng cũng không phải là thật lòng, đưa nàng đưa cho bằng hữu, chơi chán, mới đem nàng thả. Đến cuối cùng, liền cam chịu, biến thành bộ dáng như vậy..."

Thiếu nữ bất đắc dĩ cười cười, hỏi "Người xảy ra bán bằng hữu sao?"

"Xin lỗi, để cho người nghe ta nói nhầm nhiều như vậy, đã đến."

Xem lên trước mặt Hầu tái thất, Diệp Văn do dự một hồi, thuận tay ném ra một túi Nguyên Thạch, mới đi vào.

"Nếu không nhiều như vậy."

Thiếu nữ sùng sốt.

"Sau đó không nên làm chuyện như vậy, nữ hài tử gia gia, hãy tìm cái nam nhân tốt gả đi."

Diệp Văn cất bước đi vào.

Nàng nhìn Diệp Văn bóng lưng rời đi, ngăn ra một cái, cúi đầu vừa nhìn, nhìn thấy số lượng kinh khủng Nguyên Thạch, không khỏi lấy tay che cái miệng nhỏ nhắn, nghẹn ngào không ngớt, trong mắt nước mắt lưng tròng lóe ra.

...

Đối với Diệp Văn mà nói, túi Nguyên Thạch thực sự không coi vào đâu, mà hắn sẽ làm như vậy, trong lòng cũng là đột nhiên có xúc động.

"Này, bạn thân, người suy nghĩ cái gì?"

Tiến nhập Hầu tái thất, Diệp Văn thì tùy tìm một chỗ ngồi xuống, đột nhiên, bên tai truyền đến nhất đạo âm cần thăm hỏi âm thanh.

Diệp Văn ngẩng đầu nhìn lên, suýt nữa phun ra ngoài, bởi vì câu hỏi nam tử toàn thân bị bao gồm nghiêm nghiêm thật thật, tầng kia tầng Uyển Như vô rùa phòng ngự Nguyên Khí đem tự thân bảo vệ rất kỹ đứng lên.

"Người làm cái gì vậy? Trận đấu không phải còn chưa có bắt đầu sao?"

"Hắc hắc..."

Người nọ nhếch miệng cười, lộ ra hai khỏa Đại răng hô, nói ra: "Ta sợ đến thời điểm tranh tài, còn chưa mở ra những thứ này phòng ngự Nguyên Khí đã bị người đánh bại."

"Những thứ này phòng ngự Nguyên Khí? Người cái này thân trang bị phải có bao nhiêu Nguyên Khí à?"

Diệp Văn cũng là say, người khác phòng ngự Nguyên Khí đều là từng món từng món, nhưng hắn khen ngược, trực tiếp là một ít!

"Không dưới mười cái đi, ta cũng không còn tí mị toán!"

"Ta gọi Bảo thúc nha, bạn thân người ni?"

"Bảo thúc nha?"

Diệp Văn nhìn một chút răng hô, trong lòng nhỏ nước bọt, thực sự là người cũng như tên a.

"Ta gọi Diệp Văn."

"Diệp huynh a, người có thể giúp ta một chuyện hay không à?"

Nghe vậy, Diệp Văn đánh tâm tư của người đều có, tình cảm người như thế cùng ta lôi kéo làm quen là có chuyện muốn nhờ à?

Người này cũng quá tự lai thực đi, hai người mới lần đầu tiên gặp mặt a .

Thực sự là cực phẩm .

Diệp Văn quặm mặt lại, đạo: "Nói một chút coi ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Buông ra người nữ kia Thần, để cho ta tới!

"Đội trận đấu lúc mới bắt đầu, Diệp huynh có thể hay không đối với ta thủ hạ lưu tình a ."

Bảo thúc nha xoa xoa hai tay, hắc hắc cười bi ối đạo .

"Đối thủ của ngươi là ta ?"

Nghe được Bảo thúc rằng nói, Diệp Văn ngạc nhiên .

"Không phải, không phải, Diệp huynh chẳng lẽ không biết phương trình tranh tài quy tắc ?"

Bảo thúc nha nghi hoặc nhìn Diệp Văn .

"Không biết a, nói một chút coi ."

Diệp Văn nhếch miệng cười .

"Phương trình đại tái chia làm khiêu chiến tái cùng với đoàn đội tái ."

"Mà khiêu chiến tái lại có hai người khiêu chiến tái, thám hiểm tái cùng với hỗn hợp tái ."

"Chúng ta cái này tiêu tổ gần sẽ tiến hành chính là hỗn hợp tái ."

"Hỗn hợp tái, như vậy bọn họ là được. . ."

Diệp Văn xem chung quanh một cái cao lớn vạm vỡ trắng hán, chỉ thấy bọn họ cười nhạt không ngớt, ngạo nghễ nhìn mình cùng Bảo thúc nha hai cái, ánh mắt kia hãy cùng xem hai gà thắng nhóc tựa như .

Đặc biệt khinh thị hai người . . .

"Không sai, ở nơi này gian Hầu tái thất đều là địch nhân!"

Bảo thúc nha gạt đầu, nháy nháy mắt nói ra: "Diệp huynh, ngươi thương lượng thôi!"

"Cái gì thương lượng ? Còn nữa, ngươi có thể không làm này dư thừa biểu tình chứ sao."

"Ta nhìn dạ dày rút ra . . ."

Diệp Văn sắc mặt nghiêm túc nói .

"Dạ dày rút ra ?"

Bảo thúc nha trực tiếp há hốc mồm, sau đó mới phản ứng được, u oán phiết liếc mắt Diệp Văn, đạo: "Ta Ca,, dạ dày rút ra không phải là muốn thổ sao?"

"Trả lời, ngươi thật thông minh!"

Diệp Văn cười nói .

Bảo thúc nha lật một cái liếc mắt .

Cùng lúc đó, một tiếng kẻo kẹt, chỉ thấy Hầu tái trong phòng duy nhất tắt gian phòng kia bị người mở ra .

Trong nháy mắt, mọi người huyền não tiếng huyền não dừng lại, vắng lai người nhìn lại .

Đát, đát .

Tiếng bước chân dần dần truyền đến, đâm đầu vào cũng một cô cao quý đẹp lạnh lùng khí chất .

Hí! Hí! Hí! Hí!

Thấy rõ người tới tướng mạo, Hầu tái trong phòng tuyên thủ ngoại trừ Diệp Văn mỗi người đều hít một hơi lãnh khí, nước bọt nuốt âm thanh không ngừng vang lên .

"Ta ai ya, người đạo sư này thật xinh đẹp a!"

Bảo thúc nha hai mắt sáng ngời .

Liền thấy người tới một thân khiêm tốn rồi lại không mất xa hoa Hắc ngắn quần mỏng, thon dài thẳng trên đùi phải xăm nhiều đóa hắc sắc cánh hoa, những thứ này cánh hoa gần bó xuyên, từ cổ chân chỗ vẫn kéo dài đến bắp đùi bộ phận .

Bên ngoài nhìn qua tuy nhiên hai mươi bảy hai mươi tám tuổi đáng vẻ chừng, toàn thân tràn ngập cảm dỗ trí mạng, rồi lại làm cho một loại cảm giác nguy hiểm .

Mái tóc dài màu đen ghim lên một cái đuôi ngựa, tùy ý để ở trước ngực, hơn nữa trên trán giữ lại một cái hơi nghiêng Lưu Hải, cũng không phải cùng một dạng nữ tử dạng, đồ cái khô mắt lộ ra cái sáng bóng cái trán .

Nàng trang phục như vậy thực sự là thành thực trùng lại lộ ra vài phần thanh xuân thuần mỹ, có thể nói là lên tới bốn năm mươi tuổi đại thúc trung niên, xuống đến mười tuổi hiểu rõ thiếu niên, không một không bị nàng hấp dẫn .

"Các ngươi khỏe, ta gọi Tư Đồ Charles, các ngươi có thể gọi Tư Đồ đạo sư, hoặc là hạ đạo sư ."

Người đến nói như vậy, giọng nói đậm nhiên, ánh mắt sắc bén đảo qua cái này Hầu tái thất chúng tuyên thủ .

Ánh mắt đảo qua, không một không bị nàng cường đại Ngự Tỳ khí tức trấn áp, Tư Đồ Charles thoả mãn gật đầu, đột nhiên ánh mắt lăm lệt!

Nàng phát hiện lại có một vị tuyên thủ không có cúi đầu, mà là một bộ cả nhõng đáng đáp, cảm nhận được mình ánh mắt, càng là môi khê động, khiêu khích tựa như làm một cái cần phải huýt sáo chùy hình!

Tư Đồ Charles ánh mắt nhất thời trầm xuống, nàng nhớ kỹ thiếu niên này!

Tiếp tục xem đi, đã thấy đến một cái lộ ra hai khóa Đại rằng hồ hèn mọn thiếu niên, chung quanh có hơn mười tầng phòng ngự Nguyên Khí sở tán ra Kết Giới quang mang!

Ta đi!

Tư Đồ Charles ánh mắt dờ dẩn, người cái tên này xác định là đến tham gia trận đấu sao ? Như thế sợ chết, làm sao không ở nhà đợi ?

Tuy nhiên, thiếu niên này tuy là đáng đáp có chút cái kia gì, hơn nữa, rất sợ chết, nhưng chung quy không có khiêu khích bản thân, khiến Tư Đồ Charles rất hài lòng!

Nàng vốn tưởng rằng cái này Hầu tái thất chỉ có một đầu đầu, nhưng mà, nàng phát hiện mình sai thái quá!

Từ bản thân vừa ra tới, hầu như từng học viên đều đứng lên, thế nhưng sau cùng cái này một vị, cũng Đại thiếu gia tư thế, hai chân tréo nguẩy,

Một bộ lười biếng đáng đáp .

Lập tức, càng là rót cho mình một ly nước trà, nhiều hứng thú đang nhìn mình người đạo sư này ?

Chửi thề một tiếng ! !

Người này dĩ nhiên so với chính mình còn lớn hơn phổ!

Tư Đồ Charles nộ!

"Ngươi đứng lên cho ta!"

"Ta sao ?"

Cái này ngồi ở trên ghế đại thiếu gia chính là Diệp Văn .

"Người dựa vào cái gì gọi đứng lên ?"

Diệp Văn ngồi rất thoải mái, cũng không muốn cho vị này đại mỹ nhân mặt mũi, nàng cho là nàng là ai à? Lại không phải là của mình nữ nhân, bằng dạn dò gì hân ?

Ở Diệp Văn bên người Bảo thúc nha nghe được một câu như vậy lý trực khí tráng nói, sắc mặt lúc này đại biến, truyền âm nói ra: "Nàng là cái tiểu tử này tổ trưởng, phụ trách chúng ta trận đấu, cũng tương đương với một cái tài phán, ta Ca., người thám ."

Trong khẩu khí lại có chút nhìn có chút hã hê .

Đkm! Xã dân không phải, làm sao không nói sớm ?

Diệp Văn lập tức đứng lên, lau đem trên trán không tồn tại mồ hôi lạnh, siểm cười quyến rũ nói: "Nhỏ Hạ tỷ tỷ, mời ngồi ."

Vừa nói, Diệp Văn hai tay liền khoát lên Tư Đồ Charles trên vai, kiên quyết nâng đỡ lên ghế trên, ôm ái ở nàng chân dài lên nhẹ nhàng xoa bóp .

Bởi một màn này tới quá mức đột nhiên, Tư Đồ Charles còn chưa kịp phản ứng, đã bị Diệp Văn cho đỡ lên chỗ ngồi .

Mà chung quanh một đám tuyển thủ dự thi cũng ánh mắt phun lửa chết nhìn chòng chọc Diệp Văn, con bà nó, cũng dám đụng chúng ta Norma học viện mỹ nữ đạo sư, người cái tên này thì không muốn sống đi!

Hầu như mỗi một người trên mặt đều mang sát cơ nồng nặc, hận không thể lấy thân thay thế, để cho mình vì cái này xen vào thành thực cùng thanh thuần giữa đại mỹ nhân xoa bóp .

Ahhh, tiểu tử này xoa bóp thật cái quái gì vậy biết chọn địa phương, dĩ nhiên là ở trên hai chân . . .

Chờ mới gặp lại Diệp Văn là ở Tư Đồ Charles một đôi lên xoa bóp, rất nhiều tuyển thủ dự thi đơn giản là hâm mộ và ghen ghét a, các loại tâm tình rất phức tạp lưu lạc ở trên mặt .

Đương nhiên, vẫn có tuyển thủ dự thi không có đối với Diệp Văn sinh ra sát cơ, một tự nhiên là Bảo thúc nha, hân bấy giờ ánh mắt nhìn Diệp Văn, quả thực hãy cùng xem Thần Nhân.

Đây chính là . . . Tư Đồ Charles a! Ta Ca., người có muốn hay không xấu như vậy bức a!

Ngoại trừ Bảo thúc nha, một người khác, cũng chính là đối với Tư Đồ Charles làm huyết sáo chùy hình cái vị kia anh tuấn công tử ca, cũng là vẻ mặt khuyh bội phục nhìn Diệp Văn .

"Người này là chúng ta chi mẫu a!"

Đường Thất nhân giữa dòng chảy nổi kích động màu sắc, phảng phất nhìn thấy Khai Sơn Tổ Sư một dạng kích động .

"Không được, tiểu tử này tán gái kỹ thuật nhất định vượt qua chúng ta, chúng ta lý nên hướng hân học tập a!"

Đường Thất toàn thân tựa hồ tản ra thần thánh quang huy .

"Đù, bắt đầu tranh tài!"

Không biết chuyện gì xảy ra, Tư Đồ Charles bị Diệp Văn xoa bóp, chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp đầu khớp xương đều bọ, điều này làm cho nàng sắc mặt đại biến, không muốn nói giáo huấn Diệp Văn, ngay cả đứng lên cũng không nổi!

Bất đắc dĩ, nàng chỉ có thể cắn đầu lưỡi một cái, để cho mình thanh tỉnh chỉ chốc lát, lúc này mới lớn tiếng nói .

Ầm!

Theo Tư Đồ Charles thanh thúy thanh âm đàm thoại hạ xuống .

Hầu tãi thất tựa hồ tiến nhập một cái hư vô trong không gian, ken kết kết, chỉ thấy phương viên trong vòng mười thước mọc lên từng đạo lôi đình Quang Trụ, tùy theo, một đoàn lôi đình hàng rào điện liên đám đông cho bao phủ lại .

Mà Diệp Văn không biết chuyện gì xảy ra đã đứng ở bên trong .

"Tiểu tử người rất trâu sao! Dám đối với nữ thân của chúng ta làm ra chuyện như vậy!"

Rất nhiều tuyến thủ dự thi gương mặt tàn bạo vẻ, nhe răng cười liên tục, trong nháy mắt, đã đem Diệp Văn cho bao vây lại .

Trong lúc nhất thời, bầu không khí yên tĩnh có chút đáng sợ .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Huyết Tích Tử

Thấy mọi người từng bước từng bước ép tới, Tư Đồ Charles khẽ cắn sáng bóng xinh đẹp môi đỏ mọng, sắc mặt một trận phức tạp .

"Cho tiểu gia hỏa này một chút giáo huấn, ai bảo hắn như thế không lớn không nhỏ!"

Cuối cùng, Tư Đồ Charles quyết định cho Diệp Văn một bài học, trong lòng nàng hơi giận Diệp Văn lại không để ý ý nguyện của mình, liền ở trên đùi của mình đầm bóp, điều này cũng làm cho a. . .

Thế nhưng, tiện nhân kia một đôi tay cũng sờ loạn lên . . .

Tư Đồ Charles ăn một cái ám khuy có thể nào đơn giản bỏ qua ?

Dựa theo quy củ cái này hỗn hợp tái là không thể xuất hiện hai người ở trên vây công, tuy nhiên, lúc này, Tư Đồ Charles cũng mở một con mắt nhắm một con nhãn, tùy ý sự tình phát triển . . .

Nàng tin tưởng, lấy thực lực của chính mình, đủ để khống chế quá trình hướng nghiêm trọng tình thế lên phát triển .

"Quý xuống cho Tư Đồ đạo sư nói áy náy, sau đó từ chúng ta dưới đài quần chui ra, chúng ta để lại người!"

Có thể nói, Hầu tể thất tuyến thủ hầu như hơn phân nửa ở trên đều vây quanh Diệp Văn .

Lúc này, mỗi người bọn họ trên mặt đều treo một nụ cười lạnh lùng, Tư Đồ đạo sư tiện nghi là tốt như vậy chiếm sao? Không đem người cái chân thứ ba cắt đứt, chúng ta đều ngại đi truy cầu Tư Đồ đạo sư!

"Các vị, mời các người ở làm một việc trước khi, cuối cùng suy tính một chút các người có phải hay không có thể gánh chịu hậu quả như thế . . ."

Diệp Văn sớm đã khai mở sự phân hình hình thức, biết nơi đây tu vi cao nhất vẫn là Bảo thúc nha, Vũ Sư Bát Trọng Thiên .

Kết quả này, khiến Diệp Văn cảm thấy kinh ngạc đồng thời cũng có chút buồn cười .

Thằng nhãi này tu vi rõ ràng cao như vậy, sợ chết cũng không tính, có thể người ở đây một đám so với người yếu đứng cạnh bà trước mặt, còn là một bộ sợ chết đáng ghét, như vậy thật sự là cực phẩm .

"Hậu quả ? Hắc hắc!"

"Tiểu tử, người theo chúng ta so với bối cảnh đúng không ? Ha ha! Người đây khả năng liền sai bàn tính!"

"Ồ phương trình đại tái trùng kết ân oán là không cho phép ngoại nhân nhúng tay, chỉ có thể từ kết thù kết oán đối phương một mình giải quyết, người cho rằng người là đối thủ của ta sao?"

Người đầu lĩnh là một đứa Trọng Thiên Vũ Sư, cảm thụ được Diệp Văn trên người không có nửa điểm khí tức, cho rằng Diệp Văn căn bản là ở cổ lộng huyền hư .

Bằng không, đến một bước này, hắn còn không phóng xuất ra tu vi, kinh sợ nhóm người mình ?

Phải biết rằng, người nơi này cộng lại... ít nhất ... Có hơn mười hai mươi, coi như Diệp Văn là cửu trọng thiên Vũ Sư, bọn họ cũng có thể ăn!

Trừ phi, Diệp Văn là một gã Tôn Giả!

Nhưng mà, điều này có thể sao ? Nhìn Diệp Văn hơi có chút ngây ngô non nớt khuôn mặt, bọn họ cũng không tin, dù sao, Diệp Văn nhìn qua thật sự là

tuổi quá trẻ .

Sờ dĩ, tổng hợp lại tất cả phân tích, chỉ có thể chứng minh Diệp Văn thực lực cũng không cường!

Đáng tiếc là, Diệp Văn đích thật là một gã Tôn Già, về điểm ấy, ngay cả Tư Đồ Charles đều không rõ ràng lắm, huống chi bọn họ ?

Diệp Văn hôm nay trên người thủ đoạn ẩn giấu có thể nói là bao quát xá la Cổ Đế, dù sao, xá la Cổ Đế ký thác với Diệp Văn trên người, nếu như ngoại nhân thần hồn đảo qua, xá la sao lại không thi triển thủ đoạn che giấu mình ? Tự Nhiên, tiện thể cũng biết che phủ lên Diệp Văn khí tức trên người .

Nói cách khác, bị một ít Thánh Nhân cấp bậc cường giả biết liền không được, nhất đạo Cổ Đế thần hồn đối với những Thánh Nhân đó thế nhưng đại bỏ a . . .

Hơn nữa, trong này lại bao hàm xá la trước đây đột phá Đại Đế lúc kinh nghiệm .

Kể từ đó, cảm dỗ này trở nên càng thêm vĩ đại!

Nghe được người kia tiếng cười to, Diệp Văn sắc mặt không thay đổi, "Là không phải là đối thủ của ngươi, phải đánh qua mới biết được!"

"Hừ! Khẩu khí thật là lớn!"

"Vốn có chỉ cần ngươi quý xuống cho Tư Đồ đạo sư nói áy náy, sau đó từ chúng ta dưới háng bò qua, như vậy thì bỏ qua ngươi, đáng tiếc, ngươi không biết tốt xấu, như vậy chỉ có thể phế ngươi á!"

"Khiến ngươi biết khinh bạc Tư Đồ đạo sư, là ngươi đời này đã làm ngu xuẩn nhất một việc!"

Người này rõ ràng là muốn nhục nhã Diệp Văn, lại nói rất hay như là cho Diệp Văn thiên đại ban ân một dạng, từ dưới háng bò ra ngoài, hẳn biết được Diệp Văn khẳng định sẽ không làm như vậy .

Nhưng trước nói lời như vậy, đợi được hẳn đem Diệp Văn cho phế, như vậy sẽ không có người sẽ quá nhiều đồng tình Diệp Văn, bởi vì, hẳn đã cho quá một cơ hội, là Diệp Văn không quý trọng!

Không thể không nói, người này tuy là đáng đáp thô lỗ một ít, nhưng tâm tế như phát,

Tùy ý là có thể nghĩ ra một cái ác độc kế sách .

Diệp Văn Tự Nhiên cũng biết điểm này, nhưng hẳn không thêm để ý chút nào .

Đây là hai người thực lực tu vi chênh lệch quá lớn, vô luận địch nhân có quý kế gì, Diệp Văn chỉ là đâm ra một quyền! Nếu như một quyền không được, vậy hai quyền!

"Các ngươi đã cố ý muốn tìm chết, như vậy ta cũng khuyên ngươi một câu, xuất thủ, nhưng là không còn có trở về dư địa!"

Diệp Văn hai mắt nhắm lại, hiện lên ty ty lỗ lỗ hàn mang, như Ngân Tinh vắng khắp nơi .

"Khẩu khí thật là lớn!"

Người này trùng điệp lạnh rên một tiếng, sau đó quát to: "Mọi người cùng nhau tiến lên!"

Đến bức này trên mặt nổi, hẳn chắc thắng tình trạng, người này nhưng vẫn là không chút nào qua loa, cổ động những người còn lại xuất thủ, có thể thấy được, người này đã có kiêu hùng chi chi phí .

Nhưng rất đáng tiếc là, hẳn gặp phải Diệp Văn .

"Không nên thương tổn Diệp lão đại!"

Vào thời khắc này, đột nhiên vang lên nhất đạo tiếng rống giận dữ .

Hưu hưu hưu!

Từng đạo quang mang tản ra, lập tức rầm rầm rầm rầm liên tiếp nổ, chỉ thấy chỉ ít hơn mười món phòng ngự Nguyên Khí bay lượn ra, cấu thành một cái lực phòng ngự siêu cường Kết Giới!

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy những người đó sờ đánh ra công kích đều bị Kết Giới ngăn cản ở bên ngoài .

"Wow, làm tốt lắm!"

Đột nhiên âm thanh ủng hộ khiến Diệp Văn cùng Bảo thức rằng đều dọa cho giật mình .

"Ngươi là ai à?"

Bảo thức nha sắc mặt tái nhợt hồi, cũng trong lúc đó thao túng hơn mười món Nguyên Khí, coi như hắn là Đinh Phong Vũ Sư đều ăn không tiêu, huống chi, hắn hiện tại chỉ là Bát Trọng Thiên Vũ Sư .

Sở dĩ, hắn nhìn thấy Đường Thất mới sẽ có câu hỏi như thế .

"Ta gọi Đường Thất, Đường Môn đệ thất!"

Công tử trẻ tuổi Ca, "Bá " 1 tiếng mở ra một bả phong tao tranh mỹ nữ phiến .

Cái này phiến tên mặc dù tốt nghe, nhưng là cái biến không bên trong trần trụi nam nữ quán quít thấp kém hình ảnh .

Nhưng vị này Đường Thất công tử không thôi là nhục, ngược lại cho là quang vinh, càng là mở làm ra một bộ tao bao đáng đáp, càn rỡ cười to nói: "Tiếp đó, liền xem ta đi!"

Đường Thất công tử nhếch miệng lên, nhìn tiền phương phát động công kích mọi người, khoe miệng lập tức nhắc lên vẻ khinh thường độ cung .

"Huyết Tích Từ!"

Huru, âm! ! !

Chỉ thấy Đường Thất công tử giữa năm ngón tay mang theo cái gì, sau đó ồng tay áo vung lên, tổng xuất từng viên huyết điểm tựa như ám khí .

"Cái này là cái quái gì ?"

"Ám khí ? Ha ha, có nhỏ như vậy ám khí sao?"

"Sợ rằng phía trên này độc cũng không đủ độc chết chúng ta a!"

"Không chỉ như vậy, tốc độ này còn chậm có thể! Liền cái này cũng gọi ám khí!"

Những người đó nhìn thông thả phi hành huyết điểm đều lộ ra nụ cười khinh miệt .

Bảo thức nha cũng là ngạc nhiên, gào lên: "Này Uy, ngươi có phải hay không tới quấy rối à?"

"Quấy rối ? Ngươi dĩ nhiên nói ta là tới quấy rối ? Ngay cả ngươi cũng cho là ta ám khí của Đường môn không thể giết người sao?"

Đường Thất công tử gầm hét lên .

"Đường, Đường Môn ? Ngươi nói là cái kia Đường Môn ? !"

"Nếu không... Đây, ngươi còn tưởng rằng Vũ Thần đại lục còn có người nào Đường Môn!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Báo thù

Đường Môn ám khí, Độc Bộ Thiên Hạ .

Đây là Diệp Văn đối với Đường Môn nhận thức, kể tiếp chuyện xảy ra, càng là chắc chắn Đường Môn ám khí đáng sợ .

Ở những người đó tùy ý cười nhạo lúc, chỉ thấy Huyết Tích Từ bỗng nhiên tăng tốc độ, lập tức, huru huru huru, mỗi một đạo Huyết Tích bỗng nhiên vỡ ra được, chỉ ít chia ra bốn đạo phân thân .

Xoát xoát xoát!

Mưa máu đầy trời, tưới roi vào những người đỏ trên người .

"A a a —— "

Thê lương tiếng kêu rên từ trong miệng của bọn hắc truyền ra, biểu tình trở nên vặn vẹo, quả thực sống không bằng chết, chỉ cần bị Huyết Tích đánh lên da thịt đều lập tức thối rữa ra .

"Dừng tay!"

Tư Đồ Charles cao quý đẹp lạnh lùng trên mặt toát ra nóng nảy màu sắc, sau một khắc, Tư Đồ Charles hai chân thon dài đan xen vào nhau, ngay sau đó, chỉ thấy nhiều đóa hắc sắc cánh hoa bay lượn ở dưới chân của nàng .

"Mạn Đà La, Từ Vong Trì Dũ!"

Ừ ừ ừ ——

Tư Đồ Charles mảnh khảnh ngón trở điểm ra, chỉ thấy của nàng ngón trở chỉ Giáp trở nên nước son đen như mực, sau đó từng đạo thất luyện Hắc Mang xuyên thủng ở những người đỏ trên người .

"A!"

Cũng trong lúc đó, những người đỏ phát sinh quỷ khóc sói tru tiếng kêu, sau đó hoàn toàn ngủ mê mạng .

"Ba người các ngươi!"

Tư Đồ Charles cắn răng nghiêng lợi nhìn Diệp Văn ba người, "Đầu vòng loại tấn cấp!"

"Hừ!"

Lập tức trùng điệp lạnh rên một tiếng, hiển nhiên là nhớ kỹ ba người, sau đó, Tư Đồ Charles liền khiến cho dùng Mạn Đà La cánh hoa đem này ngủ mê mạng người cho mang đi trị liệu .

"Cái này tấn cấp ? Ca, cũng còn không có xuất thủ đây?"

Diệp Văn ngạc nhiên .

"Hắc hắc, huynh đệ, ngươi cái này gọi là nằm thắng! Bản Công Tử lợi hại không ?"

Đường Thất giả vờ lãnh ngạo dùng chiết phiên nhẹ nhàng phiên vài cái, mắt liếc bỏ lại Bảo thúc nha .

Đáng tiếc, thanh kia tranh mỹ nữ phiên hoàn toàn phá hư hắc một thân lãnh ngạo khí chất . . .

"Lợi hại! Lợi hại!"

Bảo thúc nha như gà mổ thóc gật đầu, gương mặt khuyên bội phục vẻ, "Đường Môn ám khí, quả nhiên danh bất hư truyền, ngươi cái này Huyết Tích Từ quả thực lô-cốt!"

"Đồ là! Đồ là! Không nên như thế sùng bái Ca., Ca, chỉ là một truyền thuyết! Oa ha ha . . ."

Đường Thất nói vừa nói, liền đắc ý vênh vào kiêu ngạo cười ha hả .

"Ồi chào, ta nói ngươi không phải còn có ba người sao? Làm sao lại tấn cấp ?"

Diệp Văn hỏi.

Bảo thúc nha biết Diệp Văn đối với phương trình cuộc tranh tài quy tắc cũng không rõ ràng lắm, sợ để giải thích đạo: "Hỗn hợp cuộc so tài quy tắc là đã đến giờ, còn dư lại tuyển thủ dự thi là có thể tấn cấp, còn có chính là, giống Đường Thất như vậy đánh ra đại bộ phận tuyển thủ dự thi, chỉ để lại ba người ."

"Như vậy còn lại ba người liền tấn cấp, đáng nhắc tới chính là, thời gian không tới, như vậy thì chỉ có thể còn lại ba người trong vòng tuyển thủ, như vậy mới có thể kết thúc trận đấu, tấn cấp ."

"Như vậy a . . ."

Nghe Bảo thúc răng giải thích, Diệp Văn lúc này mới nhưng .

. . .

Thẩm Phán biết.

Ở một gian cao cấp Thẩm Phán viên trong phòng, hai người đàn ông đang hưởng thụ nỗi một thân áo bào trắng nữ tính Thẩm Phán viên chân đã xoa bóp .

Norma học viện Thẩm Phán sẽ phụ trách nỗi đạo sư hoặc là học viên tất cả vi quy vấn đề, cùng với tróc nã phạm tội đạo sư học viên, có thể nói là quyền cao chức trọng .

Hơn nữa, Thẩm Phán hội hội trưởng cùng với Phó Hội Trưởng đều là Trưởng Lão Viện thành viên .

Norma học viện là một cái học viện công lập, một dạng chuyển trọng đại đều là do Trưởng Lão Viện thành viên đầu phiếu quyết định, tỷ như nhận đuổi học viện viện trưởng, cùng với trưởng lão tuyển cử đều là thông qua những trưởng lão này viện thành viên đầu phiếu lựa chọn .

Có thể nói, ở Norma học viện có thể cùng viện trưởng chống lại cũng chỉ có Thẩm Phán hội hội trưởng, dù sao, Thẩm Phán hội thành viên thực lực cường hãn, hơn nữa phụ trách nỗi chấp pháp .

Ở Norma học viện, người đại lão không có chút mờ ám ? Tự Nhiên, những đại lão này đề phòng dùng chuyện bại lộ, không thể làm gì khác hơn là nịnh bợ Thẩm Phán hội hội trưởng .

Cứ như vậy, Thẩm Phán sẽ hội trưởng người ủng hộ càng ngày càng nhiều, nắm gần đây thanh thế hầu như cao hơn viện trưởng .

Mà làm Thẩm Phán hội thành viên cao cấp, tay kia trúng quyền lợi to lớn cũng là không thể khinh thường, dù sao thành viên cao cấp chỉ ít cần Tôn Giả đến đảm đương!

Ở Thẩm Phán bị trúng, chia làm thực tập thành viên, Sơ Cấp thành viên,

Trung Cấp thành viên, thành viên cao cấp .

Như vậy đẳng cấp thâm nghiêm chế độ, càng làm cho đỉnh kim tự tháp tiềm người trên cao cao tại thượng, Tự Nhiên, Kim Tự Tháp cơ tọa người sống phải càng phát ra hèn mọn .

"Ahhh, đập dùng sức chút a!"

Một cái to mập nam tử chột gào lên, thuận tay hướng về phía sau lưng áo bào trắng thiếu nữ đánh .

"Ba —— "

Tiếng vang thanh thúy vang dội, bị đánh cái kia áo bào trắng đầy mặt cô gái hoảng sợ nhìn mặt khác một trên giường cường tráng nam tử .

Ra bày Viêm nhướng mày, trọng âm thanh quát lên: "Người muốn chuyển chính thức, trở thành một tên chân chính Thẩm Phán sẽ Sơ Cấp thành viên liền cẩn thận hầu hạ thâm thiếu, bằng không, chuyện này người cũng đừng nghĩ!"

"Dạ, Viêm đại nhân ."

áo bào trắng thiếu nữ đầm đìa đáng yêu gât đầu, về mặt khiếp nhược lần thứ hai leo đến to mập nam tử phía sau, một đôi chân bó ở nơi này to mập nam tử phía sau trọng trọng thái đứng lên .

Thực tập thành viên chế phục là một thân tuyết bạch sắc trường bào rộng lớn, thế nhưng kích thước lưng áo rất nhỏ, rộng lớn địa phương là ở cổ áo tay áo lên, mà chế phục đồng bộ bất tất càng là từ hơi lộ ra trong suốt nhất giai mảnh thú Băng Tầm sở phun ra Tầm Tì sở chế tạo thành .

Mặc ở thiếu nữ trên chân, không rõ làm cho một loại mê hoặc cảm giác .

Ra bày Viêm cảm trước mặt thiếu nữ chân bó, chậm rãi đưa nó chuyển qua hạ thân . . .

Chính là không có so sánh liền không có tổn hại, ra bày Viêm cái này trên người thiếu nữ đáng đáp chỉ là hơi có tư sắc mà thôi, mà cái kia to mập nam tử trên lưng nữ tử dung mạo so với nàng đẹp nhiều.

Thế nhưng, nhưng bây giờ hầu hạ so với ra bày Viêm kém thật nhiều lần to mập nam tử . . .

Ra bày Viêm tướng mạo cũng không phải nhiều anh tuấn, nhưng dung mạo rất dương cương hùng vĩ, đối với người khác phái có lực hút vô hình, sở dĩ thiếu nữ này cũng không ghét ra bày Viêm, nàng ôn nhu cười, lộ ra nụ cười quyến rũ: "Viêm đại nhân . . ."

Đang vào thời khắc này, bảo vệ cửa đột nhiên bạch một cái bị người phá khai!

Nhất đạo máu me đầm đìa thân ảnh xông vào .

"Đại ca, người muốn báo thù cho ta a!"

Chỉ thấy người tới gương mặt vẻ thống khổ, cánh tay phải bị cái gì sắc bén sự vật chính tề chặt đứt, tuy là dùng chân khí che lại vết thương, nhưng vẫn là có huyết dịch không ngừng hạ xuống .

"A Hào, chuyện gì xảy ra ?"

Ra bày Viêm hai mắt đột nhiên oanh một tiếng, bắn ra luồng đạo thực chất hóa hòa diễm tinh mang .

Sắc mặt hần âm trầm không gì sánh được .

Cái này bị người chặt đứt tay phải chính là hào ca, hần về mặt thống khổ nói ra: "Đại ca, ta, ta thật thê thảm a! Ta không tham ngộ gia tăng tái!"

"Là ai làm ?"

Ra bày Viêm đề nén cực độ nổi giận .

Nghe vậy, Trương Hào hiện lên một luồng vẻ điên cuồng, giảo phá ngón trỏ, bức ra một giọt tinh huyết .

Ra bày Viêm nhìn nhướng mày, máu huyết không gì sánh được quý giá, nhưng hần biết, Trương Hào đây là mượn máu huyết hoàn nguyên tình cảnh lúc ấy .

"Oanh —— "

Một giọt tinh huyết chợt nổ lên, liền gặp được một màn kia màn tràng cảnh .

"Đại ca chính là hần!"

Trương Hào giọng căm hận nói .

"Được, ta đây liền cho người đi báo thù, Alan người tốt nhất chiếu cố đệ đệ ta, hầu hạ được, sự kiện kia là được."

Ra bày Viêm xin lỗi nói ra: "Sâm thiếu xin lỗi không tiếp được, ta muốn đi cho tiểu đệ của ta báo thù!"

"Không có việc gì, A Hào là đệ đệ của người, như vậy cũng chính là ta đệ đệ, ta ngược lại muốn nhìn một chút là ai dám đối với đệ đệ ta động thủ!"

Sâm thiếu một khuôn mặt phách lối nói .

"Vậy thì cảm ơn sâm thiếu!"

Ra bày Viêm thế nhưng biết cái này sâm thiếu, hần tuy là thực lực không làm sao, ở Thẩm Phán sẽ cũng chính là một cái bình thường thành viên, nhưng cha hần thế nhưng Thẩm Phán hội hội trường!

"Tiểu Hào, người nếu như thống khổ nói, trước hết hưởng dụng người nữ nhân này đi!"

Sâm thiếu chỉ vào a Đình nói rằng, "Tuy là nàng kỹ thuật không lớn, nhưng rất xinh đẹp ."

"Đa tạ sâm thiếu!"

A Hào sợ hãi đạo .

"Không có việc gì, ta cùng người ca cái này đi báo thù cho người! Ở Norma học viện, ta chính là thiên! Dám ra tay với người cái tên kia, hần chết định!"

Hai người tông cửa xông ra, Trương Hào đau muốn chết, đang muốn đi lên a Đình thiếu nữ xinh đẹp .

Bỗng nhiên, hần Ca, nữ nhân, được kêu là Alan nữ tử về mặt dịu dàng đáng yêu nhẹ nói đạo: "Hào thiếu, ta thay người băng bó một chút đi."

Vừa nói, tựa như trong lúc lơ đãng, nàng một thân rộng thùng thình trường bào bỗng nhiên rơi xuống, lộ ra ngạo nhân tuyết đi ra uổng .

Trương Hào nhìn nhân hơi nóng .

Alan đang là chuẩn bị câu dẫn tở này hào, hần nhìn ra được, Trương Hào chính là một sắc trùng ác quỷ, đối phó hần không muốn có thể nhiều, chỉ cần khiến Trương Hào bò lên trên giường của nàng, như vậy, Trương Hào muốn rời khỏi nàng liền khó!

Nàng dâng lên môi của mình .

Trương Hào trong lòng do dự, bỗng nhiên cảm thấy của quý của mình bị một đoàn ám áp bọc lại, một thời bất chấp cái gì, hướng về phía trong góc thiếu nữ uy hiếp nói: "Người sẽ không nói ra chứ ?"

"Không biết, không biết!"

A Đình kinh khủng nói rằng .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Oa kháo, Diệp lão đại tốt bạo lực!

Àm! Âm! Âm!

Norma học viện, bỗng nhiên, một đám thân mặc áo bào trắng Thẩm Phán viên nối đuôi nhau ra .

Chỉ thấy tại nơi trên đài cao, một cái có mái tóc dài màu đỏ rực cường tráng thanh niên gương mặt sát khí .

"Người đều đến đông đủ sao?"

"Đến đông đủ Viêm đại nhân!"

Phía dưới, chỉ ít hơn trăm cái Thẩm Phán viên miệng đồng thanh nói rằng, những thứ này Thẩm Phán viên nữ có nam có, duy nhất điểm giống nhau chính là phổ biến tuổi tác cũng không lớn .

"Tốt, đi với ta bắt người!"

Ra bày Viêm giữa hai lông mày hiện lên nghiêm nghị sát cơ, ở bên cạnh hắn là sâm thiếu, một gương mặt mập nhìn phía dưới bạch y tung bay nữ tính Thẩm Phán viên, không khỏi liếm liếm môi khô khốc .

"Viêm Đệ a, vì huynh thương lượng với người chuyện này như thế nào đây?"

Nghe vậy, ra bày Viêm sắc mặt hơi giận, hắn tự nhiên nhìn ra được người này đang đánh nổi cái gì chú ý, hắn tức giận không phải là bởi vì sâm thiếu nhớ dưới tay hắn nữ tính Thẩm Phán viên .

Mà là, đến lúc nào rồi, người này còn đang suy nghĩ những thứ này ?

Ra bày Viêm nỗ lực làm cho giọng của mình bình nhạt đi, cung kính nói: "Sâm thiếu, những nữ nhân này đều là thành viên chính thức, người cứng lại là không được, đương nhiên, chỉ cần là sâm thiếu coi trọng nữ nhân, tiểu đệ nhất định giúp sâm ít đến năng!"

"Ha ha, người hiểu ta ra bày Viêm cũng a! Cũng là người hiểu rõ ta!"

Sâm thiếu một đối với đậu xanh vậy đôi mắt nhỏ hơi nheo lại, lập tức nói ra: "Ta nhìn trúng chính là nàng, cái kia có điểm cô gái lạnh như băng!"

Sâm thiếu chỉ vào trong đám người nhất cá diện sắc lãnh đạm, tinh xảo phải như băng búp bê nhất thiếu nữ, thiếu nữ mũi quỳnh miệng đỏ, một đầu tuyết tóc dài màu trắng .

Là nàng!

Ra bày Viêm trong lòng hơi vừa kéo, cô gái này hắn cũng muốn, chỉ là còn chưa kịp động thủ thôi, hiện tại . . .

Toán! Nếu sâm thiếu nhìn trúng, như vậy cũng chỉ có thể tặng cho sâm thiếu!

Chỉ cần có quyền thế còn sợ không có nữ nhân sao ?

Huống chi, sâm thiếu chính là hội trưởng con, thân phận tôn quý, không phải hắn có thể được tội, gắng phải tranh, hắn cũng không tranh hơn, đã như vậy, không thể làm gì khác hơn là trợ giúp sâm ít đến cô gái này, bán cái nhân tình hắn . . .

"Không thành vấn đề!"

Ra bày Viêm trầm giọng nói ra: "Chỉ là xin hãy sấm thiêu giúp ta đề xuống trận!"

Thỉnh sấm thiêu áp trận không phải vì phòng ngừa Diệp Văn,

Mà là kinh sợ hấn ở học viện thế lực đối nghịch, lúc này đây, hấn chính là xuất động của mình toàn bộ nhân mã, chính là vì bố trí thiên la địa võng, phòng ngừa Diệp Văn đào tẩu!

"Đâu có, có ta ở đây, nhân Hấn là ai vậy, cũng không dám ngăn cản ngươi!"

Sấm thiêu khoe miệng giương lên, khinh miệt nói rằng, một bộ trong mắt không người xu thế, quả thực kiêu ngạo tột cùng .

. . .

"Tiếp đó, chúng ta phải làm gì ? Còn có trận đấu sao?"

Ở Hầu tái trong phòng, Diệp Văn hỏi.

"Không có trận đấu, tham gia phương trình cuộc tranh tài người có rất nhiều, cái này hỗn hợp tái sợ rằng sẽ đấu loại rất nhiều tuyển thủ, sau đó những đạo sư kia cùng với các trưởng lão sợ rằng sẽ một lần nữa an bài lịch trình ."

Bảo thúc nha đạo .

"Ừ, răng hô nói đúng!"

Đường Thất vừa nói, lập tức ngạo nghễ mở miệng nói: "Đi một chút, bạn thân, ngày hôm nay Bản Công Tử mời các ngươi hai đi Vương Thành lớn nhất . ."

"Đến từ lâu ăn ?"

Bảo thúc nha ánh mắt sáng ngời .

"Không không! Ngươi quá coi thường Bản Công Tử đẳng cấp, Xuân Hoa Lâu đi thôi!"

Đường Thất nhất mã đương tiên đi tới, đại đại liệt liệt nói rằng, chợt nhìn lại, kinh nghi hỏi: "Di, hai người các ngươi làm sao không đi ?"

Diệp Văn nghiêm trang nói: "Xuân Hoa Lâu là cái gì ? Bán hoa sao ?"

"Là thanh lâu!" Bảo thúc nha nghiêm túc nói .

"Cái gì ? !"

Diệp Văn một bộ "Khiếp sợ " đáng dấp, lăm bắm đối với Đường Thất hỏi "Ngươi rất cao thượng đẳng cấp chính là đi Xuân Hoa Lâu ?"

Lời vừa dứt hạ, Đường Thất cũng khinh bỉ nhìn hai người, "Hai người các ngươi nên sẽ không có đã đến thanh lâu chứ ?"

Mấy câu nói nói là vô cùng dùng hết khả năng khinh bỉ .

"Nói đùa ? Ta sẽ không có đi qua ?" Diệp Văn cùng Bảo thúc nha miệng đồng thanh nói rằng .

Nói xong, hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ .

"Tốt lắm, mấy ca đi thôi!"

Đường Thất bán ra bước tiến, nhưng mà tuy nhiên chỉ chốc lát, hấn cũng đi về tới, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Bản Công Tử toán một quẻ, hôm nay không dễ ra ngoài!"

"Ngươi vẫn là đợi ở chỗ này đi!"

"Ngươi nói mò gì, chẳng lẽ kinh sợ đi!"

Lần này Luân Đáo Bảo thúc nha đi ra ngoài .

Đường Thất ở một bên hắc hắc cười lạnh nói: "Diệp Tử, ngươi có tin ta hay không số ba cái, người này sẽ chạy trở lại ?"

"Ồ?"

Thấy Đường Thất có lòng tin như vậy xu thế, Diệp Văn rất cho mặt mũi đạo: "Ta không tin ."

"VẬY xem trọng!"

Đường Thất gõ ngón tay, lập tức đếm: "Một, hai, ba!"

Vừa mới nói xong, Bảo thúc nha xoa trên trán căn bản không tồn tại mồ hôi lạnh, đi về tới, từ tốn nói: "Ta bỗng nhiên cảm thấy thật là khát."

Hắn cầm bình trà lên rót một ly trà, uống đến mấy lần, chưa từng nuốt vào một miếng nước trà.

"Cái này là thể nào?"

Diệp Văn nghi ngờ nhìn hai người, sau đó bản thân mở cửa phòng, là lấy phòng ngừa vạn nhất, chỉ mở ra một cái khe hở, liếc mắt quét tới, chỉ thấy phía trước người cầm đầu, Diệp Văn cảm thấy nhìn rất quen mắt, ở nơi này nhóm người phía sau, là rậm rạp chằng chịt một đám áo bào trắng nam nữ.

Sơ bộ nhìn lại, có ít nhất Bách phu!

Chửi thề một tiếng! Đây là chuyện gì xảy ra? Diệp Văn nhìn tròn mắt đều phải ngã xuống.

"Tại nơi!"

Chợt hết lớn một tiếng vang lên, chỉ thấy ra bày Viêm ánh mắt ngoan lệ nhìn chăm chăm Diệp Văn.

"Diệp lão đại, thì ra bọn họ là tìm được người rồi? Người trâu vãi (!) a! Ta Ca,."

Bảo thúc nha ghé vào Diệp Văn phía trên nói rằng.

"A, không bị người đó là tài trí bình thường, Diệp Từ a, chứng kiến có nhiều người như vậy muốn đánh người, Bản Công Tử liền yên tâm! Cái này, chứng minh người là một thiên tài, hơn nữa, còn là một thiên tài tuyệt thế!"

Đường Thất ghé vào Bảo thúc răng phía trên, thần sắc khoa trương đạo.

Nghe vậy, Diệp Văn mặt đều đen.

"Hai người các người thật không nhìn ra, bọn họ là mang theo sát khí mà đến? Rõ ràng cho thấy muốn động thủ với ta tiết tấu a!"

"Các người hai cái này hỗn trưởng còn có tâm tình chế giễu ta?"

"Còn không mau đi! Tiết kiệm vạ lây người vô tội?"

Đối với hai cái này mới vừa quen người, Diệp Văn cũng không muốn bởi vì bản thân mà liên lụy đến bọn họ.

Dù sao, mới vừa rồi nhóm người kia vây công hắn thời điểm, hai người này không chút do dự tự ra thủ, Bảo thúc răng lý do còn đỡ.

Bởi vì, hắn yêu cầu Diệp Văn ở thời điểm tranh tài thủ hạ lưu tình, sau đó, liền định hai người liên thủ, tuy là Diệp Văn bị vây công, hắn vẫn là không có buông tha cái ý nghĩ này.

Chỉ có thể nói ngay thẳng có chút khả ái, nhưng Diệp Văn nhìn cái kia phó thô bỉ xu thế, làm sao cũng không tin hắn sẽ là một người như vậy...

Mà Đường đại công tử lý do càng là vô nghĩa, đúng là nói bởi vì mình hấp hối không hãi sợ, Phiên Thủ Vi Vân, Phúc Thủ Vi Vũ, hai ba lần đã đem Tư Đồ Charles đùa giỡn không muốn không muốn, loại thủ đoạn này trở nên khuynh bại phục, lúc này mới muốn bá sự học nghệ!

Làm tóc a!

Diệp Văn lúc đó thì có tát hắn xung động.

"Àm!"

Lúc này, chỉ thấy một đạo hóa điểm trường đao nghiêng nát đại môn.

Bảo thúc nha không chút do dự té xuất phòng ngự Nguyên Khí, nhìn chăm chăm một đám người đến, mà Đường Thất thiếu càng là tiêu sái chỉ cực lấy quý mị bộ pháp tránh thoát một kích này, tựa như trong nước trôi đi đến.

Mà Diệp Văn tránh cũng không có tránh!

Ầm ầm!

Diệp Văn tay trái tìm tòi, trực tiếp nắm ngọn lửa kia trường đao, sau đó hai tay chà một cái, đối người tới bạo phát đi.

Rầm rầm rầm!

Ngọn lửa này trường đao bay lượn trên không trung, nhất thời vang lên một trận tiếng rùng rợn!

Ngự Hòa Chân Kinh, [Viêm Long Trảm]!

"Oa kha! Diệp lão đại tốt bạo lực!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Diệp Văn phát cuồng, Sát Thần trạng thái: Thì tính sao ?

Phốc ——

Ra bầy Viêm từ trên vách tường rơi xuống, phun ra một búng máu, lập tức lấy sống bàn tay nhẹ nhàng sát lau vết máu ở khóe miệng, ánh mắt hơi lộ ra ngưng trọng nhìn Diệp Văn.

"Lên cho ta!"

"Bắt cái này còn đồ!"

Đột nhiên, ra bầy Viêm chợt quát lớn.

Dứt lời.

Ừm ừm!

Một trận đất rung núi chuyển, chỉ thấy những Thảm Phán đó viên chinh tề bán ra một bước, cả người vận chuyển chân khí, tản ra mông lung quang mang.

"Chậm đã!"

Vào thời khắc này, Đường Thất di chuyển đổi vị trí, đứng ở Diệp Văn trước mặt cửa, chất vấn: "Các ngươi là người phương nào! Dám đối với tuyển thủ dự thi động thủ!"

Đường Thất mà nói, khiến Thảm Phán sẽ trở thành viên một trận do dự.

"Chần chờ cái gì! Đều lên cho ta a! Gặp chuyện không may Bản Thiếu cản trở!"

Một tên mập dẹt thường phách lối nói, hẳn chính là sâm thiếu.

"Còn chưa động thủ!"

Có sâm thiếu những lời này, ra bầy Viêm Thần sắc vui vẻ, sau đó giận dữ hét.

"Àm!"

Rốt cục, Thảm Phán sẽ các thành viên đều không do dự nữa, mỗi người xông phóng qua đến.

"Diệp lão đại cẩn thận!"

Bảo thúc nha vội vàng quát, trong mắt lóe ra Bạo Lệ vẻ, "Dám khi dễ ta Diệp lão đại, đều đi chết đi cho ta!"

Thử ——

Bảo thúc nha chợt xé mở y phục của mình, chỉ thấy bên trong có ít nhất hơn mười món súc tiểu Nguyên Khí, giờ khắc này, Bảo thúc nha nhìn cũng chưa từng nhìn, ầm ầm 1 tiếng, trực tiếp đem trên người mình Nguyên Khí đều cho hất ra!

Rầm rầm rầm!

Kịch liệt tiếng va chạm vang lên khòì, không biết có bao nhiêu Thảm Phán sẽ trở thành viên chết đi, mà Bảo thúc nha cũng thật không dễ chịu, gần trong nháy mắt, hồn thân là hơn ra mấy đạo trí mạng vết thương .

"A! —— "

Bảo thúc nha kêu thảm thiết .

"Các ngươi tại tim chết!"

Bảo thúc răng tiếng kêu thảm thiết, khiến Diệp Văn hoàn toàn nổi giận .

Ầm ầm!

Diệp Văn vọt vào trong đám người, tùy ý đầu đá lung tung, chỉ thấy Diệp Văn hồn trên người hạ quần vòng quanh đếm không hết Long Tượng, hơn nữa, da thịt Uyển Như Bồ Đề Già Diệp vậy, không thể phá vỡ .

"Ầm!", "Ầm!", "Ầm!"

Diệp Văn song quyền liên tục vung ra, đem từng đạo bóng người đánh bay ra ngoài, nơi đi qua, căn bản không có người có thể ngăn trở chỉ chốc lát .

"Răng hô, chết cho ta mở!"

Diệp Văn la lớn .

"Tốt lắm! Diệp lão đại, ta không gọi răng hô! Ta gọi Bảo thúc nha!"

Bảo thúc nha nôn nóng, vừa nói, liền phun ra một ngụm tiên huyết .

Diệp Văn nhìn híp đôi mắt một cái, trong mắt lưu động hơi lạnh thấu xương .

"Diệp Tử, cẩn thận!"

Lúc này, Đường Thất thanh âm vang lên .

Ba ——

Một cái như sấm rền nổ nổ lên, chỉ thấy Đường Thất cả người như điều đứt giây bay rớt ra ngoài, oa một tiếng, phun ra máu đỏ tươi .

Máu này ở tại Diệp Văn trên mặt của, trong mắt, trong nháy mắt, Diệp Văn cảm thấy trên thế giới hết thấy đều trở nên u ám đứng lên, lập tức, Diệp Văn đồng tử cấp tốc trở nên Huyết tinh đỏ bùng .

"A, ta các ngươi phải đều đi chết!"

Diệp Văn hận thì cuồng, những người này rõ ràng cho thấy đến cạnh tranh đối với hắn, hắn thấy ra bầy Viêm mạo, liền nhớ lại đây nhất định cùng bị hắn phê một tay nam tử kia có quan hệ .

Nếu như, bọn họ đều cạnh tranh đối với mình, Diệp Văn còn không sẽ nổi giận như vậy, thế nhưng, bọn họ tổn thương Bảo thúc nha, cùng với Đường Thất, cái này lại không thể tha thứ!

"Chết đi! —— "

Diệp Văn chọt quát lên .

"Oanh —— "

Lúc này, Diệp Văn trong cơ thể truyền ra nhất đạo kịch liệt xương cốt tan vỡ thanh âm, ken két kết, tùy theo, liền lần thứ hai gây dựng lại đứng lên .

Tự Nhiên, cũng liền khôi phục vốn là tướng mạo!

"Ngọa tào, Diệp lão đại làm sao đẹp trai như vậy!"

Bảo thúc nha gương mặt hâm mộ và ghen ghét .

Đường Thất sờ sờ mặt mình, "Không phải không thừa nhận Diệp Tử tiểu tử này đáng đáp còn thật đẹp trai, đương nhiên, cùng Bản Công Tử so với còn kém như vậy một ít . . ."

Ngay hai người không mức độ nghị luận khởi Diệp Văn tướng mạo lúc .

Rống!

Diệp Văn cũng gào thét 1 tiếng, mâu quang Huyết tinh, cả người như nổi điên như dã thú kịch liệt gầm hét lên .

Bạch!

Trong điện quang hỏa thạch, Diệp Văn phá tan đoàn người, tay trái vung về phía trước một cái .

Cờ-rắc ~! ! !

Chỉ ít hơn mười người bị một trào này cho hoa thành trọng thương!

Àm! Âm! Âm!

Thẩm Phán sẽ còn thừa lại thành viên cũng không khỏi lui lại đứng lên,

Lúc này Diệp Văn thực sự thật đáng sợ, uyển như một vị ma thần, không!

So với Ma Thần còn đáng sợ hơn! Là Sát Thần!

Một thân huyết khí nồng nặc Uyển Như đại dương mệnh mông vậy , khiến cho người buồn nôn!

"Hắn, hắn rốt cuộc giết bao nhiêu cá nhân! Một nghìn, một vạn ? . . ."

Ra bày Viêm trong lòng sợ đứng lên, nếu như hắn sớm biết rằng phải đối phó là bực này hung tàn nhân vật, hắn căn bản cũng sẽ không đến báo thù!

Trương Hào, người hỗn tiểu tử này, cái hồ Ca, a!

Ra bày Viêm biểu hiện trên mặt vạn vẻ, khóc không ra nước mắt .

Thấy Diệp Văn vậy không mang chút nào tình cảm con người bỗng nhiên nhìn về phía hắn, ra bày Viêm trong lòng sợ hãi, hắn biết Diệp Văn theo dõi hắn, không là bởi vì mình dẫn người vây công hắn!

Cũng không là bởi vì mình đánh lên hắn!

Mà là người công tử kia Ca, bị bản thân trọng thương!

Ra bày Viêm rất xác định, chính là ở cái thời khắc kia, cái này Sát Thần mới có thể nổi điên!

Sớm biết rằng sẽ là một cái kết quả như vậy, hắn căn bản cũng sẽ không đã thương Đường Thất!

Không, có thể ngay cả đánh lên Diệp Văn, đến gây sự với Diệp Văn cũng không dám!

Đáng tiếc, trên đời này không có nếu như!

Khảo tiểu tử kia làm sao như vậy không khỏi đánh ? Ra bày Viêm lại ở trong lòng oán giận khỏi Đường Thất, hắn không biết Đường Thất chính là người của Đường môn .

Tuy là Đường Môn ám khí Độc Bộ Thiên Hạ, Đường Môn đệ tử cũng là dụng độc đích hảo thủ, nhưng bản thân vũ lực cũng không cao!

Sở dĩ, ra bày Viêm đã thương Đường Thất, như vậy hắn chỉ có thể một mình thừa nhận Diệp Văn lừa gạt!

Một mình ? Không!

Ra bày Viêm ánh mắt đảo qua, trông thấy xem ngậy ngô sâm thiếu, lập tức hét lớn: "Sâm thiếu cứu ta, ta không phải là đối thủ của hắn!"

Thấy Diệp Văn ở hơn trăm cái Thẩm Phán viên trùng thành thạo, đồng thời giết ngược hàng chục cá nhân, ra bày Viêm căn bản cũng không dám cùng Diệp Văn giao thủ!

một trào thực sự là quá kinh khủng! Quả thực phi nhân loại a!

Sâm thiếu thực lực bản thân cũng không cao, sở dĩ ra bày Viêm rất dễ dàng liền trốn được sau lưng của hắn, sâm thiếu trong lòng tức giận mắng, nhưng là mặt mũi cũng không tiện mặc kệ ra bày Viêm .

Dù sao, hắn là lại áp trận đấy!

Sâm thiếu tuy là khủng hoảng, nhưng còn nhớ mình thân phận, hấn đột nhiên hét lớn một tiếng: "Tiểu tử, ngươi muốn tạo phản phải không ? Quý xuống cho ta!"

"Hanh . . ."

Diệp Văn trầm thấp khàn khàn lại tràn ngập từ tính thanh âm đàm thoại truyền đến, "Ngươi vậy là cái gì địa vị ?"

"Hắc hắc, ngươi tiểu tử này rót đạo, biết Bản Thiếu thân phận bất phàm! Đã như vậy, Bản Thiếu cũng để cho ngươi tốt nhất mở mắt một chút! Dừng thẳng lên chó của ngươi lỗ tai, thật tốt nghe!"

"Bản Thiếu chính là . . ."

Hưu!

Trong lúc bất chợt, một vệt ánh sáng màu máu hoa phá trường không, sâm thiếu to lớn kia to mọng thân thể nhất thời ầm ầm đổ xuống trên mặt đất, con mắt trừng lớn lớn, thần tình trên mặt sợ hãi đến mức tận cùng!

Hắn đến chết cũng không hiểu Diệp Văn làm sao dám giết hắn ? Hắn làm sao dám! Lẽ nào ngươi cho rằng không cho ta nói ra thân phận của mình, ngươi có thể tùy ý làm bậy sao?

Ra bày Viêm, ngươi nói cho hắn biết thân phận của ta!

Sâm thiếu còn cất giữ một miếng cuối cùng khí, hấn ở trong lòng tức giận gầm hét lên .

"Oanh kết!"

Ra bày Viêm cũng bị Diệp Văn cử động hù dọa, hấn tựa hồ nghe được sâm thiếu không cam lòng tiếng reo hò, không gì sánh được hoảng sợ nói ra: "Hắn là con trai của Hội Trưởng Đại Nhân, ngươi, ngươi . . ."

Ra bày Viêm đã sợ hãi đến nói không ra lời .

"Thì tính sao ?"

Mà Diệp Văn cũng thấp giọng quát ầm lên, trong mắt huyết quang nồng nặc .

"Thì tính sao ? Ngươi cái tên này rốt cuộc biết không biết mình làm nhất kiện cái gì chuyện ngu xuẩn ? Hắn là Thảm Phán sẽ con trai của Hội Trưởng Đại Nhân!"

Diệp Văn vẫn là bình tĩnh nói ra: "Thì tính sao ? —— "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161 :gặp lại Bắc Cung Đàn

Thảm phán gặp gỡ dài thất.

Một cái hùng vĩ trung niên nam tử hốt mở hai mắt ra, oanh một tiếng, trên thân toả ra khủng bố vô biên khí tức.

"Là ai giết con trai của ta?"

Trung niên nam tử ồng tay áo không gió mà bay, cả người trở nên giận dữ không thôi, hấn chính là thảm phán gặp gỡ dài, trang màn trời.

Trang Sâm Nãi là con trai của hấn, làm trang sâm trong nhất thời chết đi, hấn liền biết, cái này không liên quan tới với tu vi, mà chính là huyết mạch liên hệ.

Rầm rầm rầm!

Trang màn trời mang theo Cuồng Bạo khí thế bay về phía không trung.

Cái này một đường quá, để Học Viện các đại lão đều giật mình không thôi, không hiểu trang màn trời làm sao.

"Đây là có đại sự phát sinh a!"

"Khẳng định là, không phải vậy, Lão Trang sẽ không như thế nổi giận!"

"Chư vị đoán xem, Lão Trang là tại sao nổi giận như vậy?"

Mấy vị Lão Đại lẫn nhau truyền âm nói.

"Không cần đoán, nhất định là vì hấn này Bảo Bối Nhi Tử! Nhất định là hấn Bảo Bối Nhi Tử có chuyện!"

Một vị Lão Đại rất khẳng định nói, dẫn tới rất nhiều Lão Đại dồn dập gật đầu.

Phòng viện trưởng.

Vị này Học Viện một cường giả khoanh chân ở trên giường, mỗi một khắc, nhận biết được trang màn trời nổi giận, trên mặt mang theo một tia nụ cười nhàn nhạt.

Trang màn trời là hấn đối thủ cũ, bộ dáng này trang màn trời cũng không thấy nhiều a, viện trưởng cừu chín thu tự nhiên cao hứng.

"Người điên, nguoi cũng là người điên!"

Trương Viêm thần sắc hoảng sợ nhìn Diệp Văn, trên mặt là một mảnh tro nguội tuyệt vọng sắc thái, bỗng nhiên ——

Trương Viêm nhìn thấy Diệp Văn đồng tử co rút lại, đại ra một hồi.

Trong lòng không khỏi vui mừng!

Thực sự là trời cũng giúp ta a!

Trương Viêm cơ hồ ngay lập tức sẽ muốn chạy trốn, lập tức liền hiểu được, lấy Diệp Văn thực lực là rất dễ dàng đuổi theo chính mình!

"Cái này điều kế sách không thể thực hiện được! Đáng chết, đến làm sao bây giờ!"

Trương Viêm trong lòng gấp gáp, theo Diệp Văn ánh mắt nhìn tới, liền nhìn thấy một cái băng Oa Oa giống như thiếu nữ.

Là nàng!

Trương Viêm gặp Diệp Văn ngờ ngác nhìn cô gái kia, trong lòng cuồng tiếu, ngay sau đó, vút, hấn mạnh chế trụ cô gái kia cái cổ!

"A —— "

Thiếu nữ thống khổ kêu rên một tiếng, cũng là ánh mắt mê ly nhìn chăm chú Diệp Văn.

"Diệp tử. . ."

"Bắc Cung Đàn? !"

Cho dù là ở Sát Thần trạng thái, đột nhiên nhìn thấy thiếu nữ này, Diệp Văn sắc mặt cũng là đại biến.

"Ha-Ha, các nguoi quả nhiên là nhận thức!"

Trương Viêm cuồng tiếu, hung hăng nói: "Thằng nhãi con, nguoi nếu như không muốn nàng chết lời nói, liền rút xa một chút cho ta!"

Nghe nói, Diệp Văn vốn hơi hơi bình tĩnh lại tâm tình nhất thời lại trở nên càng thêm Cuồng Bạo đứng lên.

Tuy nhiên trước mặt thiếu nữ có một con Tuyết Bạch Sắc tóc dài, tướng mạo cũng biến thành cay nghiệt lạnh lùng chút, nhưng thật là Bắc Cung Đàn không thể nghi ngờ!

Bắc Cung Đàn có thể nói là hấn chân chính về mặt ý nghĩa một người phụ nữ, hiện tại bị Trương Viêm đột nhiên cường ép, Diệp Văn tự nhiên nổi giận.

"Nguoi làm sao như thế đàn a!"

Nghĩ Bắc Cung Đàn dễ dàng liền bị tóm lấy, Diệp Văn không khỏi một trận nổi giận.

"Ta, ta đột nhiên nhìn thấy ngươi, tâm lý oan ức mà. . ."

Bắc Cung Đàn điềm đạ đáng yêu nhìn Diệp Văn, ánh mắt muốn nhiều vô tội thì có nhiều vô tội.

"Oan ức? Ngươi có cái gì tốt oan ức? . . ."

Nói, Diệp Văn đã nghĩ lên Bắc Cung Đàn đàn độn u mê liền bị chính mình cướp đi một lần khi đó trăng cảnh.

Lập tức nhìn thấy Bắc Cung Đàn này một bộ lã chả chực khóc bộ dáng, nhất thời đã bất cưỡng đứng lên, gắt gao cầm lấy chính mình mái tóc dài, Sát Thân trạng thái tự nhiên do với tâm cảnh bị phá, mà giải trừ.

Tuy nhiên, tin tức tốt là, Diệp Văn giờ khắc này nỗi giận trị đạt tới 80%.

"Hà? Biến trở về tới?"

Nhìn thấy Diệp Văn mái tóc dài màu đỏ ngòm biến mất không còn tăm hơi, Trương Viêm trong lòng mừng rỡ đồng thời cũng nheo lại hai con mắt.

Đúng, hắn sẽ mạnh như vậy, nhất định là sử dụng bí thuật gì! Mà bí thuật này là có thời gian hạn chế!

Trương Viêm tự cho là cho rằng đoán được chuyện đã xảy ra, ánh mắt không khỏi trở nên trở nên nguy hiểm.

"Thằng nhãi con, ngươi là sâm thiếu đền mạng đi!"

Àm!

Ngay sau đó, Trương Viêm thân hình nhất động.

"Huyền Giai cao cấp, hỏa diễm Cuồng Sur!"

Chỉ thấy Trương Viêm hai tay nhanh chóng kết ấn,

Ngay tiếp đó, một con Cuồng Bạo Hỏa Diễm Sur Từ liền xuất hiện ở Trương Viêm trong tay.

"Tiểu quý, cho ta nạp mạng đi đi! ——"

Àm!

Một quyền đánh ra, con kia hỏa diễm Cuồng Sur liền theo Trương Viêm cánh tay, hướng về Diệp Văn Du Long mà đi.

Trương Viêm chính là Tam Kiếp Tôn Giả, tu vi tuy nhiên mạnh hơn Diệp Văn như vậy một điểm, cho dù sử dụng Huyền Giai cao cấp võ kỹ cũng vẫn là chẳng thấm vào đâu!

"Băng Cực quyền!"

Diệp Văn khẽ quát một tiếng, trong đôi mắt có vô số Phong Tuyết gào thét, liền thấy phía trước hư không giống như bọt biển giống như vụn vụn đứng lên, nhìn kỹ lại, hãy cùng trên mặt biển thủy triều.

Oanh long!

Cái này một cái Băng Cực quyền nổ ra, ngay lập tức sẽ để con kia hỏa diễm Cuồng Sur hóa thành Băng Điều, tự nhiên cũng đem Trương Viêm cho dần dần đóng băng đứng lên.

"Làm sao. . . Khả năng?"

Trước khi chết, Trương Viêm không cam lòng gằm nhẹ nói.

"Phía trên thế giới này không có cái gì là không thể!"

Diệp Văn cười nhạt, đương nhiên sẽ không nói ra Băng Cực quyền đẳng cấp so với đối phương hỏa diễm Cuồng Sur cao, tự thân tu vi cũng là Nhị Kiếp đỉnh phong, chỉ so với đối phương thấp một tia?

Diệp Văn đương nhiên sẽ không nói ra lời như vậy tới.

"Ngươi không sao chứ?"

Nhìn trước mặt tên thiếu nữ này, Diệp Văn cũng cảm thấy có chút nhức đầu.

"Không có chuyện gì."

Bắc Cung Đàn lắc lắc đầu, tròn to mắt, "Diệp tử, thật là nguoi sao?"

"Là ta. . ."

Diệp Văn đạo, còn chưa nói xong, bỗng nhiên liền cảm thấy một bộ mềm mại lại băng lãnh thân thể dính sát, lập tức, thiếu nữ nhiệt độ dần dần lên cao đứng lên.

Diệp Văn bị Bắc Cung Đàn như vậy ôm, cũng rất không tự nhiên, hô hấp hơi hơi thêm xúc đứng lên, hai tay cũng đem Bắc Cung Đàn non mềm bờ eo hung hăng ôm chặt.

Bắc Cung Đàn thân thể run lên, lập tức vui đầu thật sâu ở Diệp Văn trong lòng, không dám nhìn Diệp Văn nóng rực ánh mắt.

"Hô ——"

Bỗng nhiên chính giữa, cùng nhau có chút nhu hòa bi thương tiếng tiêu vang lên.

"Nguoi làm gì?"

Diệp Văn hướng về Đường Thất hỏi.

Chỉ thấy vào lúc này Đường Thất hai tay phùng tiêu, giả vờ giả vịt thổi bay tới, nhưng không thể không nói, tiêu từ này thổi đến mức còn khá tốt.

Nghe nói, Đường Thất cười hi hi, nói: "Diệp tử, đây là vợ của nguoi a?"

"Ta ở vì nguoi hai thổi đánh một bài gấp lại khúc a!"

Trình diễn gấp lại khúc? Giời ạ, nguoi xác định này không phải là người chết trình diễn?

Diệp Văn Bất Thiện nhìn Đường Thất.

Mà Bắc Cung Đàn nghe Đường Thất lời nói, nhưng là càng thêm ngượng ngùng đứng lên, trắng nõn cổ đã đỏ một đám lớn.

Một mặt khác, Bảo Thúc Nha nhìn Bắc Cung Đàn, tự đáy lòng thở dài nói: "Đại tẩu thật xinh đẹp, đương nhiên, so với ta muội tới vẫn là kém như vậy một bậc!"

Coong!

Đường Thất nghe Bảo Thúc Nha lời nói, hai tay hơi hơi run lên, trong tay Ngọc Tiêu lập tức ngã xuống, nhưng lúc này hắn không quan tâm chút nào, run giọng hỏi thăm: "Răng hô, nguoi nói chính là thật? Muội muội nguoi so Diệp tử nàng dâu xinh đẹp hơn?"

"Đó là!"

Bảo Thúc Nha đạo, lập tức phản ứng kịp, giận dữ hét: "Nói bao nhiêu lần, ta không gọi răng hô, ta gọi Bảo Thúc Nha!"

"Tốt răng hô, nguoi có thể đem muội muội nguoi giới thiệu ta biết sao?"

Đường Thất lần nữa mở ra Cung Nữ Đồ phiền, làm cái tiêu sái tư thái.

"Nguoi đừng đùa, ta coi như đem ta muội giới thiệu cho Diệp lão đại cũng sẽ không giới thiệu cho nguoi!"

Diệp Văn nghe khoe miệng rụt rụt, hắn không biết Bảo Thúc Nha lời này là khen hắn, vẫn là tổn hại hắn. . .

Vang âm âm ——

Bất thành linh, một trận sấm sét vang dội, chỉ thấy một bóng người mang theo khí thế khủng bố từ trên trời giáng xuống, trực tiếp phá hủy đình, mặt hiện sát cơ, dày đặc hỏi thăm: "Là ai giết con trai của ta?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162 :Nguyên Hỏa bảng 3, Lôi Minh Thiên Hỏa!

Ầm! Ầm! Ầm!

Này cổ cuồng bạo cường đại khí thể đem Bắc Cung Đàn bọn người cho chấn động phun ra máu tươi, mỗi người sắc mặt trở nên trắng bệch không ngớt.

"Vũ Vương!"

"Vô đạo vương giả!"

Bảo Thúc Nha cùng Đường Thất mặt lộ vẻ kinh hãi sắc.

"Hừ!"

Đang lúc này, Diệp Văn hừ lạnh một tiếng, vừa sải bước ra, đứng trước mặt chúng nhân, thay mọi người ngăn trở này cổ Vũ Vương uy áp.

"Lão thất phu, là ta giết con trai của ngươi, có giới liền nhắm về ta!"

"Gan chó cùng mình!"

Oanh long!

Trang màn trời răng nhe muốn nứt ra, mặt lộ sát cơ sắc, "Ngươi đi chết đi cho ta! —— "

Đùng!

Nhất chương chém ra, chỉ thấy trang màn trời tay áo bỗng nhiên phồng lên đứng lên, giống như phong phú toàn diện.

Tùy theo, một luồng táo bạo năng lượng ba động từ giữa bao phủ mà ra.

Hô!

Gió, đây là gió!

Đùng đùng đùng!

Cuồng phong gào thét, đứng sau lưng Diệp Văn ba người đều không chịu nổi này cổ thể gió, bị thổi làm lão đảo xiêu vẹo, càng không cần phải nói, đang đứng ở phong bạo trung tâm Diệp Văn!

Nghĩ đến đây, Đường Thất sắc mặt hai người lập tức đại biến, mà Bắc Cung Đàn càng là hoa dung thất sắc, kêu thảm một tiếng, "Diệp tử —— "

"Ta không có chuyện gì!"

Diệp Văn bình tĩnh đến cực điểm âm thanh truyền tới, tuy nhiên biết rõ Diệp Văn không thể không có chuyện gì, nhưng ba người trong lòng không khỏi vẫn là buông lỏng một hơi.

Tuy nhiên , trên sự thực, Diệp Văn thật không có chuyện gì!

Diệp Văn lĩnh ngộ chính là Phong Chi Ý Cảnh, hơn nữa ngưng tụ ra Bạch Hổ đấu pháp cũng là đứng hàng Phong Thuộc Tính.

Tuy nhiên này cổ thể gió do Vũ Vương cường giả thi triển mà ra, đáng sợ đến mức tận cùng, thể nhưng, Diệp Văn thân hình nhưng là chậm rãi trở nên như có như không đứng lên, cả người dường như ẩn giấu ở trong gió!

"Dừng tay!"

Bất thành linh, cùng nhau khẽ kêu thanh truyền ra.

"Mạn Đà La, Hắc Âm Chi Quang!"

Vút! Vút! Vút!

Chỉ thấy phương xa đứng thẳng một cái đen ngấn vấy da thanh thuần nữ tử, nàng hai tay mười ngón bánh xe giống như nhúc nhích đứng lên, nhanh đến cực hạn, càng là mang ra liên tiếp hư huyền tàn ảnh.

Ầm! Ầm! Ầm!

Thời khắc này, Tư Đồ Charles cả người phóng ra chói mắt hắc mang, nồng nặc Hắc Ám Nguyên Tố phổ biến ở quanh người, giống như từng con từng con Hắc Hồ Điệp ở làn váy phi vũ.

Bạch!

Trong chớp mắt, sắc bén hắc mang bắn mạnh mà ra, này sợi hắc ám khí tức khiến người cảm thấy sợ.

Àm!

Một tiếng vang thật lớn nổ lên, thế gió ầm ầm mà phá, lộ ra Diệp Văn thân ảnh.

Vốn mọi người cho rằng hiện tại Diệp Văn khẳng định là thoi thóp, vết thương chồng chất, nhưng mà, vạn vạn không nghĩ đến là, Diệp Văn dĩ nhiên không có một chút nào tổn thương!

Mịa nó! Đây là gặp quỷ sao?

Bảo Thúc Nha cùng Đường Thất liếc mắt nhìn nhau, đều có thể nhìn thấy lẫn nhau trong mắt vẻ khiếp sợ.

"Làm sao có khả năng!"

Trang màn trời ngơ ngác biến sắc.

Mà Tư Đồ Charles cũng là khá kinh nghi nhìn Diệp Văn.

"Tư Đồ Charles! Ngươi đang làm gì!"

Gặp Diệp Văn không mất một sợi tóc, trang màn trời hướng về Tư Đồ Charles nổi giận nói, hắc cho rằng tất cả những thứ này đều là Tư Đồ Charles tạo thành, bằng không, bằng Diệp Văn sao có thể làm đến mức độ như thế?

Tư Đồ Charles ngơ ngác làm chuyện tốt!

Đổi mặt trang màn trời nổi giận thần sắc, Tư Đồ Charles không trả lời mà hỏi lại, này nhử lại: "Ta còn muốn muốn hỏi Trang hội trưởng là có ý gì!"

"Vì sao đối với dự thi học viên động thủ?"

Tư Đồ Charles không đề cập tới cái này cũng còn tốt, nhắc lên cái này trang màn trời mái tóc dài hốt tung chiếc đũa thẳng đứng lên, trong mắt phun lửa, này không phải so sánh, mà chính là đúng như này.

Trang màn trời làm võ đạo vương giả, tự nhiên năng làm được tình trạng này.

Làm một người nộ đến mức tận cùng, ngược lại, hắc nhưng là càng ngày càng bình tĩnh lại, giờ khắc này trang màn trời chính là như vậy.

Trang màn trời lời nói bình thản: "Hắn giết chết con trai của ta!"

"Cái gì?"

Tư Đồ Charles kinh hô lên tiếng, hoàn toàn bị chấn trụ, hắc thật không có nghĩ đến ở Norma trong học viện, dĩ nhiên có người dám giết chết thẩm phán sẽ con trai của hội trưởng.

Đây chính là có thể cùng viện trưởng đánh đồng Lão Đại a!

Tư Đồ Charles một trận do dự, mới vừa sắc mặt phức tạp nói: "Trong lúc này có phải là có hiểu lầm gì đó?"

"Hừ, có thể có hiểu lầm gì đó? Ta chỉ biết là hắn giết chết con trai của ta,

Hắn nhất định phải đền mạng!"

"Lão thất phu, ngươi muốn cho con trai của ngươi báo thù? Sợ ngươi đời này đều không có cơ hội!"

Diệp Văn cười lạnh nói.

"Ngươi câm miệng cho ta!"

Tư Đồ Charles hướng về Diệp Văn giận dữ hét, tiểu tử này, không biết trang màn trời đã là nổi giận đến mức tận cùng trạng thái sao?

Chỉ cần có một cái ngòi nổ, e sợ trang màn trời cái này võ đạo vương giả sẽ lập tức phát điên!

Nghe Tư Đồ Charles quát lớn thanh, Diệp Văn hơi nhướn mày, nhưng hẳn biết cái này mỹ lệ nữ đạo sư cũng là vì muốn tốt cho hắn.

Tuy nhiên trong lòng hơi hơi có chút không thích, nhưng vẫn không có nói cái gì.

"Tư Đồ đạo sư, người hiện tại tránh ra cho ta! Bằng không, ta liền người cùng nhau làm thịt!"

"Người dám?"

Tư Đồ Charles mắt đẹp trừng.

"Người xem ta có dám hay không?"

Trang màn trời từng bước từng bước tiến tới gần, một thân Vũ Vương khí thế hé mở mà ra, đùng đùng đùng, một trận bùm bùm giòn vang thanh nổ lên, chỉ thấy chung quanh hư không đều bị này cỗ cường đại khí thế cho đè ép biến hình đứng lên.

"Tư Đồ trở về đi."

Lúc này, trong hư không vang lên cùng nhau thanh âm già nua.

"Viện trưởng, chính là. . ."

Tư Đồ Charles do dự nói.

"Không cái gì chính là, người này xúc động Lão Trang Nghịch Lân, rồng có nghịch lân đụng vào tất chết! Giống nhau, năm đạo vương giả uy nghiêm cũng không thể xâm phạm! Người này nhất định phải cho Lão Trang một câu trả lời, hắn chỉ có chết mà thôi!"

Cừu chín thu lãnh đạm nói.

Gặp Tư Đồ Charles còn đang do dự, bỗng nhiên, đại thủ tìm tòi, cùng Tư Đồ Charles cùng đi xa. . .

"Ha-Ha! Tiểu tử người có phải là cảm thấy rất tuyệt vọng!"

Trang màn trời tà ác nở nụ cười, "Người cho rằng Tư Đồ Charles có khả năng bảo vệ được người? Cừu chín thu cái kia hư nguy lão gia hỏa sẽ giúp người chịu đựng ta nợ hóa?"

Diệp Văn lạnh nhạt nói: "Ta chưa từng có như thế nghĩ tới. "

"Ồ?"

Trang màn trời nghe Diệp Văn lời nói, ngược lại là không vội vã đứng lên, tốt chỉnh lấy choker, mắt lạnh nhìn Diệp Văn, "Ta ngược lại muốn xem xem người còn có bản lĩnh gì!"

"Như người mong muốn!"

Diệp Văn khẽ cười một tiếng, hai tay mười ngón quần giao cùng một chỗ.

Lập tức.

Hồ! ! !

Chỉ thấy nhất đại đoàn ngọn lửa màu xanh sẫm đột nhiên thoáng hiện mà ra, này khủng bố cực nóng đem hư không đều cho nhen lửa, đùng đùng đùng, ngọn lửa một trận nhảy lên, này màu xanh sẫm hỏa quang phản chiếu ở trang màn trời trên mặt, có vẻ đáng sợ cùng cực!

Trang màn trời thần sắc vận vẹo, ngơ ngác kinh hô thất thanh: "Thiên địa Nguyên Hóa?"

Àm!

Trang màn trời thanh âm đàm thoại hạ xuống, Đường Thất ba người sắc mặt đều biến, hết như thấy quỷ kinh hô: "Thiên địa Nguyên Hóa! Dĩ nhiên là thiên địa Nguyên Hóa!"

"Tục truyền, thiên địa Nguyên Hóa không phải cao cấp Luyện Đan Sư không thể nhận lấy!"

"Cho nên liền tạo thành thiên địa Nguyên Hóa là cao cấp Luyện Đan Sư riêng mình có thủ đoạn!"

"Cũng chính bởi vì vậy, Luyện Đan Sư quần thể mới sẽ không có vẻ trừ luyện đan lợi hại điểm, dư bao quát võ đạo thực lực đều không chịu nổi một kích!"

Võ Thần đại lục, Luyện Đan Sư bởi vì tâm hệ Đan Đạo, cho nên bình thường tu vi cùng với thực lực cũng không cao, đương nhiên, tuyệt đại đa số đều là

thực lực không mạnh.

Dù sao, tu vi không cao nếu muốn luyện chế cao cấp đan dược là một cái không thể việc.

Nhưng mà việc không có tuyệt đối, ở Vô Thần trong đại lục, một số chỉ định đặc biệt lĩnh vực trong hoàn cảnh, sẽ gây ra thiên địa Hỏa chủng, những này Hỏa chủng có là ở Lôi Trì sinh ra. . .

Có là ở Thâm Hải xuất hiện. . .

Cũng có là dưới núi lửa. . .

Nói chung, mấy ngày nay hỏa chủng chỉ cần thành thực, hóa thành chân chính thiên địa Nguyên Hỏa đều sẽ trở nên khủng bố cực kỳ!

Tương truyền, ở này Lôi Trì bên trong sinh ra Nguyên Hỏa bảng trên bài danh ba vị Lôi Minh Thiên Hỏa, có một vị thánh giả đi lấy, đều sẽ lập tức bị này quỷ dị điện lửa cho chết cháy!

Bởi vậy có thể thấy được, thiên địa Nguyên Hỏa đáng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 163 : Diệt lão đại, cầu người cứu cứu ta muội muội!

"Đây là cái gì Nguyên Hỏa?"

Nhìn này ngọn lửa màu xanh sẫm đều muốn hư không đều cho nhen lửa, trang màn trời trong giọng nói tràn đầy kinh hãi, không khỏi thất thanh hỏi.

"Này Nguyên Hỏa, tên Sâm La!"

Diệp Văn khòe miệng giương lên, hài hước nói: "Không biết Trang hội trưởng có còn nên thay con trai của người báo thù?"

Hồ!

Diệp Văn hai tay vỗ một cái, Sâm La lửa nhất thời tăng vọt chừng cao hơn nửa người, xem ra u sẫm lại khủng bố, giống như địa ngục ma trơi.

Xì xì xì ~

Nhìn Sâm La lửa này bên trong ẩn chứa sức mạnh kinh khủng, trang màn trời khòe miệng rụt rụt, trong lòng suy nghĩ cực tốc vận chuyển, lấy thực lực của hắn mà nói, hoàn toàn không cần thiết sợ Diệp Văn.

Thế nhưng, thiên địa Nguyên Hỏa uy danh quá lớn, coi như hắn là võ đạo vương giả cũng không dám lay dính có được thiên địa Nguyên Hỏa Luyện Đan Sư.

Chờ chút!

Trang màn trời dường như nghĩ đến cái gì, trong mắt lóe qua một tia sáng chói: "Thiên địa Nguyên Hỏa có người nói chỉ có cao cấp Luyện Đan Sư mới có thể thu, tiểu tử này làm sao sẽ nắm giữ được thiên địa Nguyên Hỏa?"

Trang màn trời trong lòng một trận hoài nghi, mối thù giết con không đội trời chung, hắn cũng không muốn dễ dàng buông tha, nhưng mà, cảm nhận được Diệp Văn trên tay ngọn lửa màu xanh sẫm, hắn liền một trận khiếp đảm.

Hắn không hoài nghi chút nào, đạo kia thiên địa Nguyên Hỏa có giết chết hắn năng lực.

Cao cấp Luyện Đan Sư, thiên địa Nguyên Hỏa. . .

Trang màn trời hai mắt Phong Vân tê tũn, lập tức hóa thành một cái đầm thâm bất khả trắc hồ nước.

"Xin hỏi Gia Sư là người phương nào?"

"É? . . ."

Diệp Văn sững sờ, không hiểu trang màn trời nổi con điên gì, lập tức liền hiểu được.

Hắn khẳng định là coi chính mình có thể đạt được Sâm La lửa, là có một chức cao cấp bậc Luyện Đan Sư trợ giúp.

Như vậy cũng tốt. . .

Diệp Văn cười cười, nói: "Vô danh đan quân."

Sờ dĩ không nói là vô danh Đan Thánh, là sợ trang màn trời căn bản là không tin, Diệp Văn hẳn vốn là không có Đan Đạo lão sư,

Đối với hắn mà nói, vô danh Đan Thánh cùng Đan Hoàng cũng không khác nhau lớn bao nhiêu.

Còn không bằng nói là đan quân càng tốt hơn một chút. . .

Thực, Diệp Văn đây là cẩn thận quá mức, coi như Diệp Văn sư phụ chỉ là một tên Đan Vương, trang màn trời cũng không dám lại báo mỗi thù giết con.

Đan Đạo vương giả, không nói có hay không để vô số cường giả là biến sắc thiên địa Nguyên Hóa, chỉ là Đan Vương nhân mạch quan hệ liền không phải trang màn trời có thể đắc tội.

Trang màn trời thực lực tuy mạnh, được xưng màn trời Vũ Vương, nhưng ở Phong Hào Vũ Vương bên trong cũng không phải vô địch.

Chẳng hạn như, ở tuyệt Vực vương quốc bên trong, tên kia Độc Tĩ Dao Vương là có thể giết chết hắn.

Mà hắn tin tưởng nếu như có một tên Đan Vương ở đây, nói muốn giết chết chính mình, Độc Tĩ Dao Vương nhất định sẽ thay tên kia Đan Vương ra tay.

Bởi vì trong thiên hạ, trừ y thuật Siêu Quần Thánh Thủ Nguyệt Hoa, cũng chỉ có những cao cấp đó Luyện Đan Sư có khả năng trợ giúp Độc Tĩ Dao Vương khôi phục gãy chi.

Trong lòng do dự hồi lâu, trang màn trời sắc mặt một trận biến hóa.

Mà Diệp Văn cũng không có thúc hấn ý tứ, với hắn mà nói, bất luận trang màn trời là hà quyết định, cũng không thể để hắn kinh sợ nửa phần, bởi vì trong tay hắn Sâm La lửa không phải là bình thường thiên địa Nguyên Hóa, mà chính là Đế Cấp đỉnh phong Nguyên Hóa.

Huống chi Sâm La lửa ở Nguyên Hóa bảng trên bài danh cũng cực kì cao, đứng hàng Nguyên Hóa bảng chín.

Tuy nhiên, tuy nhiên đứng hàng mười, nhưng e sợ liền trước ba ghế Nguyên Hóa cũng có thể chiến đấu nhất chiến, bởi vì Sâm La lửa sợ là thiên hạ hôm nay duy nhất tấn cấp đến Đế Cảnh đỉnh phong hòa diễm.

Càng không cần phải nói nó đã hóa thành Xá La Nữ Đế thân thể. . .

Một vị Cổ Đế hơn nửa đế lửa, này thiên hạ không người có thể ngăn.

Sờ dĩ không nói thắng dễ dàng trước ba ghế Nguyên Hóa, là bởi vì, bài danh ba Lôi Minh Thiên Hóa, có được lôi đình thần uy, chừng không vượt qua bản thân thực lực cấp một khủng bố lôi kiếp.

Nói thí dụ như, nếu như Lôi Minh Thiên Hóa đã là Thánh Cảnh tồn tại, như vậy hắn liền có thể cho gọi ra Đế Cảnh lôi kiếp. . .

Coi như Xá La khôi phục bản thân tu vi, hơn nửa Sâm La lửa biến thành Tiên Thiên Linh Thể cũng không dám dễ dàng độ Đế Cảnh lôi kiếp.

Mà bài danh đang vang rền Thiên Hóa bên trên hai đại Nguyên Hóa, chỉ biết mạnh hơn Lôi Minh Thiên Hóa. . .

Lại nói Sâm La lửa ở vào Nguyên Hóa bảng chín, cũng là có được một hạng đặc thù năng lực, vậy thì là đốt hết hư vô, là hết thấy Si Mị Vồng Lượng thiên địa.

Nhìn trang màn trời liên tục biến hóa sắc mặt, Bảo Thúc Nha cùng Đường Thất sắc mặt khỏi nói có bao nhiêu đặc sắc, hai người hai mặt nhìn nhau.

Hồi lâu ——

"Đại bổ tọa hướng về nhà ngươi sư vấn an, sau cùng xin khuyên ngươi một câu, người trẻ tuổi vẫn là không muốn quá mức hung hăng, bằng không, ngươi sớm muộn sẽ gặp phải bối cảnh thực lực còn cường hơn ngươi người!"

"Phải biết Vô Thần đại lực truyền thừa trăm nghìn năm thế gia cũng không ít. . ."

Trang màn trời thâm trầm nói.

Con trai của hắn tự nhiên bị Diệp Văn giết tự nhiên khó chịu, nhưng hắn không thể không như thế, một là kiêng kỵ Diệp Văn trong tay Sâm La lửa, hai tự nhiên là một vị Đan Vương không phải hắn có thể đắc tội.

Tuy nhiên Diệp Văn Lý hiểu biết trang màn trời tâm tình, nhưng hắn không phải là bị thiệt thòi người.

"Trang hội trường người là đang nói con trai của người sao?"

Vốn tâm tình khá tốt một chút trang màn trời theo Diệp Văn lời này vừa ra, sắc mặt hoàn toàn âm trầm xuống, nhưng hắn cũng phản bác không được.

Bởi vì, sự thật cũng là như thế.

Trang thâm thực lực không bằng Diệp Văn, hắn trang màn trời cũng không sánh bằng người ta lão sư. . .

Vút!

Trang màn trời đột nhiên tăng tốc rồi đi, hắn sợ chính mình không khống chế được, do đó ra tay với Diệp Văn.

Như vậy hậu quả, không phải là hắn có khả năng chịu đựng a. . .

"Diệp tử, người tốt ngu bức a!"

Đường Thất hiếu kỳ nhìn Diệp Văn trong tay sâm lạc lửa, không chỉ là hắn, Bắc Cung Đan hai người cũng vây quanh.

"Diệp tử, người nói cho hắn người Nguyên Hóa tên, không sợ cái này lão cầu tìm ra khắc chế người cái này Nguyên Hóa biện pháp?"

Đường Thất lo lắng hỏi.

"Hắn không tra được."

Diệp Văn cười nhạt, Sâm La lửa tuy nhiên đứng hàng Nguyên Hóa bảng chín, nhưng cái này không phải là mọi người đều biết tin tức.

Sâm La lửa từ khi cùng Xá La Cô Đế vẫn giằng co, liên lại chưa từng xuất hiện, phải biết vậy cũng là thời kỳ thượng cổ.

Đã nhiều năm như vậy, Nguyên Hóa bảng trên khá nhiều Nguyên Hóa đều không bị người biết hiểu.

Chẳng hạn như, thế nhân chỉ biết dễ dàng giết chết thánh nhân Lôi Minh Thiên Hóa, mà không biết bài danh một cùng hai ngày Địa Nguyên lửa.

Cái này hai anh em tồn tại thời đại có thể so với Sâm La lửa còn muốn lâu, có người nói bên trong một loại văn bị viễn cổ Man Hoang Bộ Lạc lãnh tụ, Viêm Đế Thần Nông Thị chương khống quá.

Hơn nữa, lúc đó nếu không là ở thánh nhân kia bên cạnh có một vị Đan Thánh, biết khá nhiều sách cổ, nhận ra Lôi Minh Thiên Hóa, e sợ liên Lôi Minh Thiên Hóa cũng không muốn người biết.

"Diệp tử, ta rất sợ. . ."

Bắc Cung Đan lần nữa đánh về phía Diệp Văn, vừa nẩy trang màn trời đến thật đúng là dọa hòng nàng.

May là Diệp Văn không có chuyện gì, bằng không nàng sẽ tuần tình. . .

"Diệp tử, ta cũng rất sợ!"

Đường Thất học Bắc Cung Đan mềm mại lạnh lạnh thanh âm đàm thoại, cười khằng khặc quái dị đứng lên, nói liền muốn về phía trước ôm Diệp Văn.

"Mịa nó, cút! Người muốn chiếm vợ ta tiện nghi là không?"

Diệp Văn một chân đá văng hắn.

"Diệp tử, người nói những gì đó, ta như là loại người như vậy sao? Vợ bạn không thể lừa gạt ta là biết! Người tâm tư quá tối tăm!"

Đường Thất vỗ vỗ trên thân tro bụi, chừng chặc đảng hoàng nói, dường như Hạo Nhiên Chính Khí tích trữ ở một thân, giống như Nho Đạo thánh nhân.

"Người không là giống, là vốn là!"

Diệp Văn xem thường nói.

"Mịa nó, người vậy thì vô vị, răng hô, người tới phân xử thử?"

Đường Thất lộ ra một bộ khinh thường nói chuyện với Diệp Văn bộ dáng.

Vậy mà Bảo Thúc Nha hiểu được điều nước Mỹ để ý đến hắn, dùng nóng rực ánh mắt nhìn Diệp Văn.

"Cái này, răng hô a, người không muốn đáng xấu hổ như vậy xem ta, người nếu như thật sự muốn nữ nhân lời nói, ta để chị dâu người giới thiệu một cái."

Diệp Văn trong lòng sợ hãi, bộ dáng này răng hô có chút khủng bố a.

"Lão Đại, người là đàn sư?"

"Không sai." Diệp Văn rụt rè nở nụ cười, cảm khái đàn sư cái này chức nghiệp quả thực là tính tướng khí lực.

"Lão Đại, người nhất định phải cứu cứu ta muối muối a!"

Bảo Thúc Nha nhăn nhó sáng lên, lập tức kích động bước lên trước bước ra, liền muốn cho Diệp Văn quỳ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164 :nổi giận

"Ai, răng hô người làm cái gì vậy!"

Diệp Văn đứng lúc bám trụ Bảo Thúc Nha quỳ xuống cử động.

"Diệp lão đại, người không đáp ứng đi cứu muối muối ta, ta liền không đứng lên!"

Bảo Thúc Nha quát cường nói.

Diệp Văn sắc mặt tối sầm lại, làm sao cho hắn dùng bài này?

"Được, người không đứng lên lời nói, như vậy ta cũng là sẽ không đi cứu người muối muối!"

Diệp Văn là nhân vật thế nào, vèn vẹn câu nói đầu tiên để Bảo Thúc Nha lúng túng đứng lên, thấp thỏm đứng lên, ngượng ngùng nói: "Lão Đại, lần này có thể đi cứu ta muối muối chứ?"

"Không thành vấn đề!"

"Tốt lắm, Lão Đại chúng ta đi nhanh đi!"

Nói, Bảo Thúc Nha liền kéo Diệp Văn tay, Diệp Văn bắt đầu nhún nhún vai, chỉ có thể theo Bảo Thúc Nha cùng đi đi.

Tự nhiên, Bắc Cung Đàn cùng Đường Thất cũng là theo đi.

Bảo Thúc Nha là Vương Thành người địa phương, hẳn chỗ ở mới nói tới cách Norma Học Viện cũng không xa, rất nhanh, mọi người liền đi tiến vào một cái cũ nát trong đường phố.

Đường Thất không khỏi sửng sốt, "Ta đi, răng hô, người chỗ ở mới liền ở ngay đây a?"

Không trách Đường Thất sẽ như thế, thật sự là bởi vì nơi này quá rách nát, cả con đường không có một toà hoàn hảo phòng ốc.

"Làm sao? Làm sao?"

Bảo Thúc Nha kêu lên: "Ta chỗ ở mới cũng là như thế nát, người có ý kiến a? Cũng không gọi người cùng đi theo!"

Đường Thất bĩu môi, "Người cái này nói, thật giống có thể ở tại nơi này là bao nhiêu một cái quang vinh sự tình giống."

"Nơi này là Vương Thành xóm nghèo chứ?"

Đang lúc này, Bắc Cung Đàn thanh linh giọng nói vang lên.

Nghe Bắc Cung Đàn lời nói, Bảo Thúc Nha hãy cùng sương đánh súp lơ giống, lập tức trở nên phờ phạc đứng lên, ừ ừ gật gù, nói: "Không sai, nơi này cũng là xóm nghèo."

"Toàn bộ Vương Thành lớn nhất nghèo khó hắc ám địa lạc địa phương."

Bảo Thúc Nha giữa hai lông mày bỗng nhiên thêm ra một chút nói không nên lời sắc thái,

"Nhưng cái này thì lại làm sao? Xóm nghèo liền xóm nghèo!"

"Ta Bảo Thúc Nha cũng không kém bất kì ai!"

Nghe Bảo Thúc Nha ngôn ngữ, Đường Thất lạ kỳ không có phản bác, bởi vì, Bảo Thúc Nha nói là sự thật, một cái hai mươi tuổi không tới Bát Trọng Thiên Vũ Sư, tuyệt đối có thể tính trên là thiên kiêu.

"Ai, không đúng vậy! Răng hô, lấy người mười mấy kiện phòng ngự Nguyên Khí dòng dõi làm sao sẽ mời không nổi đan sư đây? Muội muội người tới bệnh gì?"

Đường Thất lúc này có chút hiếu kỳ hỏi.

Diệp Văn cũng là giật mình ngẩn ra, bởi vì, Đường Thất nói không sai.

"Cái này đến là xảy ra chuyện gì?"

Diệp Văn hỏi.

"Muội muội ta phải là Bệnh Tự Kỳ, cùng với là người câm điếc, đi tìm đan sư xem, nói Bệnh Tự Kỳ không trị hết, chỉ có thể làm cho nàng tận lực hải lòng một điểm, tích cực ánh mặt trời một chút."

"Ta cũng không hy vọng xa vời tiểu muội Bệnh Tự Kỳ có thể được, chỉ hy vọng nàng câm điếc có khả năng chữa khỏi."

"Vị kia đan sư nói, ta tiểu muội sẽ câm điếc là bởi vì sơ sinh lúc, trong cơ thể một luồng tiên thiên chi khí ngăn chặn liên quan với lỗ tai cùng với lân môi Kinh Mạch Huyết Đạo."

"Nhất định phải lấy thiên địa Nguyên Hòa mở ra trong cơ thể bế tắc."

"Tại sao?"

Đường Thất trợn mắt lên hỏi.

"Bởi vì thiên địa Nguyên Hòa là thiên địa sinh ra Nguyên Hòa, có to lớn tiên thiên chi khí, chỉ có Chương Khổng Thiên Địa Nguyên Hòa người, mới có thể thu hồi ta tiểu muội trong cơ thể tiên thiên chi khí."

Nói tới chỗ này, Diệp Văn đã hoàn toàn rõ ràng.

"Đi thôi!"

Diệp Văn nói.

"Cảm ơn Diệp lão đại!"

Bảo Thúc Nha cảm kích xem Diệp Văn liếc một chút.

Bỗng nhiên ——

Diệp Văn lỗ tai khẽ động, nhận biết được có người đang gọi cứu mạng.

"Răng hô, người chờ chút đã, ta đi cứu một người!"

Oanh long!

Diệp Văn cước bộ một bước, lập tức bá một tiếng, hướng về một toà nhà chỉ có bốn bức tường trong nhà nhảy lên đi.

"Cái gì!"

Bảo Thúc Nha nhìn thấy Diệp Văn hướng này gian phòng phóng đi, nhất thời bị kinh ngạc.

"Làm sao?"

Đường Thất hỏi.

"Đó là nhà ta! Không được, tiểu muội!"

Vút!

Bảo Thúc Nha cũng gấp bận bịu xông lên.

"Dừng tay!"

Nhảy vào trong phòng, Diệp Văn quả nhiên nhìn thấy bốn, năm cái nam tử ở lối kéo một vị Bạch Y Thiếu Nữ y phục.

"Ngươi con bà nó là ai vậy? Dám quân ta hắc hổ ngũ sát sự tình?"

Một cái hung thần ác sát nam nhân quát.

"Ta nói thả nàng!"

Diệp Văn quát lạnh.

"Muốn chết, các anh em, các ngươi trước để thử ra!"

"Muốn chết là ngươi!"

Thấy người này không nghe khuyên bảo, Diệp Văn trong mắt một tia hàn quang hé mở.

"Hắc Hổ Đào Tâm!"

"Khoét cái đầu mẹ ngươi!"

Ầm!

Diệp Văn lúc này bay lên một chân, cũng là một giẫm, đem người này đá ngã ở mặt đất.

"Đi mau, lão đại đều không phải đối thủ của hán, chúng ta đi mau!"

Mặt khác bốn cái vội vội vàng vàng hô.

"Muốn đi? Muộn!"

Rầm rầm rầm!

Diệp Văn thân hình nhất động, vô số đạo Thối Ảnh thoáng hiện mà ra.

Ầm——

Bốn người này ngay lập tức sẽ bị Diệp Văn đá tiến vào tường bên trong.

"Ngươi không sao chứ?"

Lúc này, Diệp Văn mới đưa tay đưa về phía thiếu nữ mặc áo trắng kia.

Thiếu nữ há há mồm, muốn nói cái gì, lại một điểm âm thanh đều không có phát ra, cũng không hiểu Diệp Văn nói cái gì, tròn to thủy linh linh con mắt, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Ngay sau đó, nàng liền đánh về phía Diệp Văn, ôm chặt lấy Diệp Văn bờ eo.

"Tiểu muội! —— "

Cùng lúc đó, Bảo Thúc Nha ba người đều xông tới.

"Diệp lão đại xảy ra chuyện gì?"

Gặp tiểu muội một bộ quần áo đều bị xé không ra hình thù gì, Bảo Thúc Nha mắt ngay lập tức sẽ đỏ.

"Là các ngươi!"

Nhìn thấy mặt đất nằm người, Bảo Thúc Nha răng nhe muốn nứt ra nói: "Các người nằm cái lại dám đánh ta tiểu muội chủ ý? Ta các người phải chết!"

Ầm!

Bảo Thúc Nha mạnh mẽ quyền liền nện vào trên đầu lâu người kia, ầm!

Một chùm huyết vụ nổ bung!

Bang bang ầm!

Đem năm người đầu đều đánh nổ, Bảo Thúc Nha còn Bất Thiện thôi thôi.

"Thúc Nha, đủ!"

Đường Thất ngăn cản còn ở trên thân người chết phát tiết Bảo Thúc Nha, Bắc Cung Đàn sắc mặt cũng rất khó nhìn, tình cảnh này thật sự quá huyết tính.

Liền ngay cả Diệp Văn cũng không nghĩ tới, Bảo Thúc Nha sẽ có như vậy một mặt.

"Các người là không phải cảm thấy ta rất tàn nhẫn?"

Bảo Thúc Nha gặp ba người kinh ngạc đang nhìn mình, lập tức nói: "Các người căn bản là không biết cái này xóm nghèo đến là một nơi thế nào!"

"Hắn bản cùng lạc hậu, không có chính nghĩa, thiện lương!"

"Mỗi người đều ăn không đủ no, thường thường chịu đói, các người biết không?"

"Có thể liêm cũng không phải ta thân muội muội, nhưng nàng so với ta thân muội muội còn muốn thân!"

"Ta là cô nhi, ta là bị cha mẹ ta vứt bỏ cô nhi! Bọn họ cực đói, muốn ăn ta! Là có thể liêm cha, là ta nhóm cha cứu ta!"

"Thế nhưng, cha chết! Ta phát thệ, ta chắc chắn sẽ không để có thể liêm chịu đến chút đình oan ức, nhưng những này gia hỏa, bọn họ lại dám làm như vậy!"

Nhìn Bảo Thúc Nha dữ tợn sắc mặt, Đường Thất sững sờ sững sờ, đưa mắt hướng về Diệp Văn.

Diệp Văn hít sâu vào một hơi, nói: "Thúc Nha, mặc kệ như thế nào, bọn họ cũng đã chết!"

Chết?

Bảo Thúc Nha quay đầu nhìn lại, nhìn thấy chu vi thâm không nữa nhìn cảnh tượng sững sờ sững sờ, lập tức trở nên trầm mặc.

Hồi lâu ——

"Có thể liêm, ca trở về."

Bảo Thúc Nha nói nhỏ.

Úc có thể liêm lại vẫn là chôn ở Diệp Văn trong lòng, thân thể run lẩy bẩy, chăm chú ôm Diệp Văn.

Mà Diệp Văn tay cũng không biết đặt chỗ nào, ôm cũng không phải, không ôm cũng không phải, lúng túng cực.

"Chị dâu, Diệp lão đại vận đào hoa xem ra rất vượng a, người có thể chiếm được cần thận."

Đường Thất trêu ghẹo một câu, để Diệp Văn sắc mặt đều đêm đen tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165 :hương diễm trị liệu

Bắc Cung Đàn cong lên miệng nhỏ, ánh mắt u oán nhìn Diệp Văn.

"Này thì phải làm thế nào đây? Ai bảo ta là người khác."

Nghe Bắc Cung Đàn lời nói, Diệp Văn lúng túng nở nụ cười.

Đường Thất nhưng là "A" một tiếng, "Diệp lão đại, nguyên lai, các ngươi đã là lão phu Lão Thê a!"

"Này này, ngươi cái này một bộ vô cùng đau đớn biểu tình là có ý gì?"

Diệp Văn không vui.

"Không có gì, không có gì. . ."

Đường Thất ngượng ngập cười.

"Lão Đại, phiền phức ngươi trước chữa trị tốt muội muội ta nói sau đi."

Bảo Thúc Nha thăm thăm nói.

"A, được!"

Diệp Văn đáp lại tới, lập tức giơ bàn tay lên, vượt qua một tia chân khí ở ức có thể liêm trong cơ thể.

"Oanh —— "

Giống như Chân Long du đăng, này một tia chân khí lập tức lại chui về Diệp Văn trong tay.

Diệp Văn trong mắt hết sạch lóe ra, sau đó nhìn về phía Bảo Thúc Nha tràn đầy chờ mong ánh mắt, không khỏi cười khổ một tiếng, "Cái kia, trong cơ thể nàng tiên thiên chi khí bế tắc ở phi thường vi diệu địa phương."

"Ta không tốt ra tay a!"

"Phi thường vi diệu địa phương?"

Đường Thất xéch mi, dùng đầu tay sờ cằm, cười hi hi, hơi bí ối nói: "Diệp lão đại a, ngươi có phải là xem người ta tiểu muội muội xinh đẹp, ngươi liền dựa vào chữa bệnh có muốn chiếm người ta tiểu muội muội tiện nghi a!"

Đường Thất vừa nói, Bảo Thúc Nha cùng Bắc Cung Đàn đều hồ nghi nhìn Diệp Văn.

Cái này không trách ba người không tin nhiệm Diệp Văn, thật sự là ức có thể liêm như Bảo Thúc Nha nói như thế, bộ dạng thật sự phi thường xinh đẹp, làn da trắng tích như ngọc, tinh trí mịn nhẵn, so Bắc Cung Đàn cũng muốn giỏi hơn.

Hơn nữa, bộ dạng nhu nhu nhược nhược, sắc mặt tái nhợt, cả người giống như ốm yếu tây thi giống như, không cần nói Diệp Văn, liền ngay cả Bắc Cung Đàn đều muốn đem ức có thể liêm ôm vào trong ngực, cố gắng thương tiếc một phen.

Bởi vậy có thể thấy được, ức có thể liêm là có cỡ nào mê người.

"Ai,

Vậy các ngươi không tin ta, ta cũng không có cách nào! Các ngươi nhìn làm đi!"

Diệp Văn nhún nhún vai, hai tay mở ra, bắt đắc dĩ nói.

Bảo Thúc Nha ngại ngại nói: "Lão Đại xin lỗi, ta. . ."

"Không sao, ta lý giải."

Tuy nhiên Diệp Văn từ lâu thu những hoa đỏ tổn tâm tư, không dễ dàng trêu chọc nữ nhân, nhưng hẳn cũng không trách móc Bảo Thúc Nha.

Suy bụng ta ra bụng người, nếu như chính mình cũng có như thế một cái xinh đẹp muội muội, chính mình cũng sẽ không yên lòng.

Lập tức, Bảo Thúc Nha tới gần một chút, nhẹ nhàng đối với ức có thể liêm liền thủ mạng mệnh khoa tay nói: "Muội muội, Diệp lão đại là tới giúp ngươi chữa bệnh."

"Thế nhưng, bên trong cơ thể người tiên thiên chi khí, cũng chính là vì người thăm bệnh vị lão bá kia nói giống nhau, bế tắc ở bên trong cơ thể người Kinh Mạch Huyết Đạo bên trong."

"Diệp lão đại nói, đó là phi thường vi diệu địa phương, cho nên người đến phối hợp Diệp lão đại, nếu như người không đồng ý lời nói, như vậy chúng ta liền suy nghĩ thêm biện pháp."

Bảo Thúc Nha trong giọng nói mang theo một tia nghiêm nghị, biện pháp này cũng không phải tốt như vậy nghĩ.

May mà là, óc có thể liên ngẩng đầu, nước mắt rùng rùng con người ngờ ngác nhìn chăm chú Diệp Văn, sau đó gạt gù.

Đừng!

Đường Thất trong tay cái quạt Gỗ một chút cái trán, "Ta liền đoán được, tiểu cô nương có thể sẽ bị Lão Đại này vô căn cứ tướng mạo hấp dẫn, do đó đáp ứng cái này vô căn cứ yêu cầu."

Diệp Văn đang cùng Thẩm Phán Viên cùng với Trương Viêm tranh đấu trong quá trình, liền khôi phục vốn tướng mạo.

Nghe nói, Diệp Văn tức giận nói: "Ta xem khó tin cậy nhất người là người đi!"

Đường Thất cười ha ha, không tỏ rõ ý kiến, tóc dài tung bay, rất có trọc thể tốt Văn Nhã Công Tử phong phạm.

"Đường Thất người nếu như nói nhảm nữa, làm lỡ muối muối ta trị liệu, ta rồi cùng người liều!"

Bảo Thúc Nha hung tợn nói, làm cho Đường Thất nụ cười mạnh mẽ cương.

"Diệp lão đại, chúng ta ở trong này có được hay không?"

Lập tức, Bảo Thúc Nha hỏi.

"Không tiện đi. . ."

Trầm ngâm một hồi, Diệp Văn mở miệng nói.

"Xem đi, xem đi, Diệp lão đại rốt cuộc lộ ra răng nanh, răng hô, người phải cẩn thận muối muối người a, còn có, chị dâu người cũng là, đến phải cố gắng quán quán Diệp lão đại a!"

Bác Cung Đàn lấy không có biểu tình tới ứng đối.

Bảo Thúc Nha càng là trực tiếp, còi chính mình 42 mã giày liền muốn quay về Đường Thất 39 mã trên mặt súp đi.

"Cái đệ, răng hô, người cái này nếu như đóng sầm tới, ta rồi cùng người không dễ yên!"

Đường Thất bay nhanh thoát đi đi ra ngoài, rất nhanh, gian phòng này cũng chỉ có Diệp Văn cùng óc có thể liên hai người.

"Tối, người ngồi trước ở trên giường."

Diệp Văn nhu hòa nói, rất có một loại bị ổi đại thúc bắt cóc Tiểu La Ly cổ quái tâm lý.

Mà óc có thể liên nhưng là mê man xem Diệp Văn liếc một chút.

"Đừng!"

Diệp Văn bắt đắc dĩ vỗ vỗ cái trán, óc có thể liên hiện tại vẫn là người câm điếc, làm sao nghe hiểu được hắn nói chuyện?

Tuy nhiên, cái này cũng không thể làm khó Diệp Văn.

Kiếp trước, Diệp Văn làm một tên Sát Thần cùng với binh vương, làm một chút nhiệm vụ đặc thù, chẳng hạn như cùng người câm điếc câu thông, trước đó cũng là muốn làm chuẩn bị, học tập Thủ Ngữ.

Giờ khắc này, Diệp Văn chính là tùy ý khoa tay một chút.

Úc có thể liên tự nhiên hiểu được Thủ Ngữ, an an tĩnh tĩnh liền khoanh chân ngồi vào trên giường đi.

Diệp Văn ngồi vào đối diện nàng.

Sau đó, sâu sắc hô hấp một cái thở dài, nắm lên óc có thể liên hai tay, cùng nàng lòng bàn tay tương đối.

Úc có thể liên cũng không có phản kháng, nàng nhìn Diệp Văn, chỉ cảm thấy rất an tĩnh an lành, bị người bắt nạt bị thương hoảng sợ tâm lý cũng chậm

chậm biến mất không còn tăm hơi.

Nàng không chớp một cái nhìn chăm chăm Diệp Văn, trong suốt trong ánh mắt biểu lộ ra khá là hiếu kỳ.

Bởi vì cảm xúc duyên cớ, úc có thể liêm từ nhỏ không cùng người quá nhiều tiếp xúc, hơn nữa úc có thể liêm bộ dạng xinh đẹp như vậy, Bảo Thúc Nha cũng sẽ không để cho đừng khác phái tiếp cận nàng.

Cho nên, nghiêm khắc nói tới, úc có thể liêm đây là một lần nhìn thấy trừ Bảo Thúc Nha bên ngoài khác phái.

Nhưng nàng có thể rõ ràng cảm nhận được hai người bất đồng, làm Bảo Thúc Nha nắm nàng tay bước đi thòi điếm, úc có thể liêm chưa bao giờ quá nhiều cảm giác.

Thế nhưng, hiện tại cùng Diệp Văn lòng bàn tay tương đối, nàng nhưng là trong lòng một trận khô nóng, cũng cảm thấy mình khuôn mặt nhỏ bé đồ bưng đồ bưng.

Bỗng nhiên ——

Diệp Văn chú ý tới úc có thể liêm dị dạng ánh mắt, trong lòng cả kinh, sau đó mau mau nhắm mắt.

Àm! ! !

Một tiếng vang thật lớn, khuyên khác thời gian, úc có thể liêm trên thân áo trắng là được toái phiến.

Úc có thể liêm trong nháy mắt liền ngậy đại ra, miệng nhỏ giương thật to.

Tuy nhiên nàng là người cảm xúc, nhưng biết Nam Nữ Hữu Biệt, lần này thấy mình y phục trên người nát, trắng nõn cổ lập tức đỏ đứng lên, ngượng ngùng không ngớt.

Muốn dùng tay ngăn trở thân thể, mới phát hiện mình tay bị Diệp Văn dẫn dắt trụ, không thể động đây.

Duy nhất không để cho nàng lại cảm thấy lúng túng là, Diệp Văn nhắm mắt.

Cùng lúc đó, Diệp Văn cũng ở úc có thể liêm trong cơ thể, nhận ra được một luồng to lớn tiên thiên chi khí.

Này cỗ tiên thiên chi khí năng lượng dị thường Tinh Túy, vẹn vẹn hấp thụ một chút, Diệp Văn liền cảm thấy chính mình tu vi gần như tăng vọt lên.

Oanh long!

Tiếng nổ lớn nổ lên, Diệp Văn trên thân khí thể bỗng nhiên trở nên càng mạnh mẽ hơn đứng lên.

Tam Kiếp Tôn Giả!

Không nghi ngờ chút nào, Diệp Văn đã tăng lên một cái tiểu cảnh giới.

Nhưng mà, giờ khắc này úc có thể liêm trong cơ thể tiên thiên chi khí, chỉ là bị lấy ra một tia!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166 :trần trụi mê hoặc. . .

"Hô lạp lạp —— "

Chân khí lao nhanh, ở hai người trong cơ thể lẫn trốn, chỉ thấy Diệp Văn trên thân bao phủ một đoàn ngọn lửa màu xanh sẫm.

Cái này Đạo Hóa ngọn lửa u âm âm lãnh, đem chu vi hư không đều cho thiêu hủy bùng bùng vang dội.

Àm!

Bỗng nhiên chính giữa, Diệp Văn hai tay rút về, lập tức lần nữa nhanh như tia chớp dò ra.

Vút! Vút! Vút!

Diệp Văn hóa chương là chỉ, đột nhiên điểm ở ức có thể liêm bên tai hai bên.

Àm!

Theo thời gian trôi qua, Diệp Văn rút cuộc đem ức có thể liêm trong cơ thể sau cùng một tia tiên thiên chi khí rút ra.

Thông qua lần này trị liệu, Diệp Văn cũng thuận tiện đem cái này tiên thiên chi khí luyện hóa một chút.

Mà hần, cũng tới đến Tam Kiếp trung kỳ Tồn Giả chi cảnh!

Diệp Văn cũng không có quá nhiều luyện hóa, một lần tăng lên quá nhiều tu vi cảnh giới, cố nhiên sẽ thực lực tăng cường, nhưng cũng sẽ tạo thành căn cơ bất ổn.

"Ngươi không sao chứ?"

Úc có thể liêm gặp Diệp Văn cả người chảy mồ hôi, thử nhấp máy một chút làn môi, tối nghĩa nói.

Chỉ chốc lát sau, Diệp Văn mở hai mắt ra, nhìn ức có thể liêm Bệnh trạng giống như tái nhợt mặt lạng, khe khẽ mỉm cười, nói: "Không có chuyện gì, chỉ là hơi mệt."

Không thể không nói, ức có thể liêm trong cơ thể tiên thiên chi khí thật sự quá nhiều, nếu như không phải Diệp Văn tu hành Long Tượng Già Diệp Thế, còn thật sự không nhất định có khả năng chịu được.

"Tiểu muội, ngươi, ngươi tốt?"

Bảo Thúc Nha nghe ức có thể liêm lời nói, phá cửa mà vào, căng thẳng hỏi.

"Ca, ta tốt."

Úc có thể liêm tuy nhiên chưa bao giờ nói chuyện nhiều, nhưng nàng học được Thủ Ngữ, hơn nữa, Bảo Thúc Nha cũng dạy nàng thư biết chữ, thường thường cùng nàng nói chuyện.

Một chút cơ bản giao lưu vẫn là có thể.

Nhưng nhìn ra được, ức có thể liêm hiện tại vẫn là không quá nguyện ý nói chuyện.

Một tự nhiên là bởi vì còn không quá quen thuộc, hai, khả năng cũng có Bệnh Tự Kỷ nguyên nhân.

Nhưng tuy nhiên như thế, Bảo Thúc Nha cũng vẫn là thỏa mãn, đối với hần mà nói, chỉ cần muội muội có thể nghe âm thanh, cho dù lời nói ít một chút cũng không sao cả.

Có thể thấy, Bảo Thúc Nha rất kích động, Diệp Văn ba người cũng lý giải, hiểu ngầm lui ra.

Một chút sau khi, Bảo Thúc Nha một mình đi ra tới, mang theo cười bởi nịnh nọt biểu tình, "Lão Đại, muội muội ta muốn cùng ngươi nói một chút."

Diệp Văn giật mình ngẩn ra, cũng không cảm thấy có cái gì, liền đi vào trong.

Đường Thất cười hi hi, cô quái nói: "Răng hô, ngươi liền thật yên tâm Diệp lão đại cùng ngươi tiểu muội một chỗ một buồng sao?"

Bảo Thúc Nha xem thường đáp: "Chỉ cần không phải ngươi, ta liền tùy ý."

"Ồi, cái đệt! Ngươi đây là ý gì?"

Đường Thất vén tay áo lên, đem Cung Nữ Đồ phiến phóng tới sau đầu, rất nhiều một lời không hợp liền mở làm ý tứ, "Ngươi nhất định phải cho ta lời giải thích, bằng không ta không dễ yên cho ngươi!"

Bảo Thúc Nha trợn trắng, thực, hần là muốn cùng ức có thể liêm nhiều lời mấy lời, nhưng ức có thể liêm dường như cũng không có muốn cùng hần nhiều lời ý tứ.

Hần lúng túng bên dưới, tùy tiện tìm một cái đề tài, nói ra Diệp Văn lấy một địch một trăm vĩ đại sự tích, ức có thể liêm nghe đến đó, nhưng là con mắt sáng.

Sau khi nói xong, Bảo Thúc Nha gặp tiểu muội đối với Diệp Văn cảm thấy rất hứng thú bộ dáng, không khỏi hỏi, có muốn hay không cùng Diệp Văn trò

chuyện?

Tên kia Lão đan sư nói, Bệnh Tự Kỳ người muốn cùng nhiều người một chút câu thông, như vậy mới sẽ từ từ được, nhưng úc có thể liêm không muốn nhiều lời với hắn.

Hắn cũng hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là chuyển ra Diệp Văn đi ra, quả không phải vậy, úc có thể liêm lập tức đáp ứng, để Bảo Thúc Nha một hồi lâu thần thức không ngớt.

...

"Diệp đại ca, ngươi tới?"

Nhìn thấy Diệp Văn đi tới, úc có thể liêm lộ ra nhu nhu nhược nhược nụ cười, lúc này nàng mặc vào một thân mộc mạc Thanh Y, cho phép là bởi vì y phục tiểu chút, liền đưa nàng này uyển chuyển dáng người cho hoàn mỹ phác họa ra tới.

Nghĩ đến trong lúc lơ đãng nhìn thấy úc có thể liêm thân thể, Diệp Văn cũng là miệng đắng lưỡi khô, trong lòng toả nhiệt.

Úc có thể liêm là nàng gấp qua chỉ đứng sau mới Tô Tô mỹ nhân, hơn nữa, nàng còn có một loại không khỏi nhu nhược cảm, muốn ôm nàng vào trong lòng dùng sức che chở cô quá tâm lý.

"Ngươi tốt điểm sao?"

Diệp Văn thu hồi hỗn loạn tâm tư.

"Ừm!"

Úc có thể liêm khôn khéo gạt gù, nhẹ giọng đáp, tùy theo, lưng đưa về Diệp Văn, trái giương rất chỉnh lý một phen, ôn nhu mời nói: "Ngươi ngồi ở đây. ."

Nhìn thấy thiếu nữ tròn trịa, Diệp Văn trong lòng có một sợi kích động, lập tức Diệp Văn nhìn úc có thể liêm Chỉ Địa mới, lòng này nhảy một cái, không chế tâm thần, bất động thanh sắc lại ngồi xa mấy phần.

Úc có thể liêm gặp này, nhưng là theo đi sang ngồi, cùng Diệp Văn cánh tay lẫn nhau tiếp xúc.

"Ta có thể ôm ngươi sao?"

Bỗng nhiên, úc có thể liêm trọn to linh động màu xanh nhạt con ngươi hỏi.

Diệp Văn nhất thời không phản ứng kịp, thuận miệng nói: "Có thể."

Ngay sau đó, hắn liền cảm thấy hương thơm nức mũi, úc có thể liêm liền chui tiến vào ngực mình, giống một con Tiểu Thú, đối với Diệp Văn tràn đầy dựa vào.

Diệp Văn chưa bao giờ tự nhận là chính mình là một cái quân tử, làm cảm nhận được úc có thể liêm thân thể mỹ diệu thời gian, trong lòng một luồng tà niệm không thể ức chế dâng trào ra.

Tự nhiên, úc có thể liêm cũng cảm nhận được Diệp Văn ánh mắt, ánh mắt kia nóng rực, tràn đầy xâm chiếm áp bách tính, mơ hồ có bạo ngược sắc lóe qua.

Nàng thân thể run lên, nhưng vẫn không có từ trên người Diệp Văn rời đi, chăm chú ôm Diệp Văn, càng ôm càng chặt.

"Bang bang ầm!"

Lúc này, ngoài cửa vang lên một trận bình bình bång bång cái lộn thanh, Diệp Văn bỗng nhiên tỉnh lại, muốn đem úc có thể liêm y phục xé, hung hăng đặt ở trên người nàng bạo ngược suy nghĩ cũng biến mất không còn tăm hơi.

"Bên ngoài có việc phát sinh, ta đi trước nhìn."

Diệp Văn vội vàng lên thanh nói.

Úc có thể liêm há há mồm, nhỏ giọng nói: "Nếu như Diệp đại ca muốn lời nói, có thể liêm có thể cho Diệp đại ca."

Ầm!

Lúc này, Diệp Văn chỉ cảm thấy trong lòng mình tựa hồ bị một tia chớp bắn trúng, tràn đầy xao động, tùy theo, muốn đem úc có thể liêm đặt ở dưới thân tà ác suy nghĩ xuất hiện lần nữa.

Hắn rõ ràng đây là chuyện ra sao.

Sát Thần lại xuất hiện.

Kiếp trước hán mặc dù bị xưng là Sát Thần, một tự nhiên là hán đạt tới nhân thể cực hạn, cơ hồ cả thể gian vô địch, còn có một chút cũng là, hàng năm giết chóc, để hán có được Sát Thần niệm.

Sát Thần niệm để thực lực của hán lần nữa tăng vọt, nhưng cũng làm cho hán cơ hồ biến thành một cái chỉ biết giết chóc hình người thu gặt ky.

Để hán chỉ bằng bản năng làm việc, tùy tâm sở dục, giống một con dã thú giống như.

Trong nháy mắt tiếp theo, Diệp Văn trong lòng mặc niệm chiếm được Võ Đang Sơn Đạo Quán 《 Thanh Tâm sạch sẽ Thần Chú 》, này môn tâm kinh theo mặc niệm mà ra, Diệp Văn liền lần nữa khôi phục thư thái.

"Nữ hài thân thể rất quý giá, ngươi không có thể như vậy tùy tiện làm cho người ta."

Diệp Văn ánh mắt mơ hồ nói.

"Ta chỉ cho Diệp đại ca."

Úc có thể liêm kiên định nói.

"Ngươi bình tĩnh đi, khả năng ta cứu ngươi, ngươi mới sẽ có ý nghĩ như vậy, nhưng ngươi đây chỉ là cảm kích, là không thể cùng lời như vậy nói làm một."

"Sau đó ngươi liền sẽ rõ ràng, nói không chắc ngươi sẽ hối hận."

Diệp Văn thành khẩn nói.

"Ta không hối hận, có thể liêm là tự nguyện. . ."

Nghe nói, Diệp Văn chỉ cảm thấy da đầu một nổ, rõ ràng là nói không thông, không thể làm gì khác hơn là hoang mang thoát đi đi ra ngoài.

"Diệp đại ca, có phải là bởi vì tỷ tỷ kia? Ngươi không muốn lo lắng, ta có thể chỉ khi ngươi tỉnh nhân, sẽ không để cho tỷ tỷ kia biết."

"Diệp đại ca, ta cũng sẽ không cùng ta ca giảng. . ."

Úc có thể liêm mặt đỏ đỏ nói.

Dứt lời.

Phù phù một tiếng, Diệp Văn bị ngưỡng cửa cho ngăn trở, chập vọt ngã trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167 :áp chế

Chính đang ầu ẩu cầu xé dây dưa Bảo Thúc Nha cùng Đường Thất nghe tiếng nổ lớn, đồng thời ngoáy đầu lại đi, gặp Diệp Văn nằm trên mặt đất, trăm miệng một lời nói: "Lão Đại, ngươi làm sao?"

Bác Cung Đàn cũng là khẽ nhếch miệng nhỏ, hiếu kỳ nhìn Diệp Văn, không nghĩ ra Diệp Văn cái này liền võ đạo vương giả đều không sợ nam nhân, càng sẽ ngã chổng vó?

Đùng đùng!

Diệp Văn đứng lên, vỗ vỗ trên thân tro bụi, dùng tay cũng chải lên tóc dài, tùy ý nở nụ cười, "Ngựa có lúc trật vó, người có sai lầm đủ sao!"

"Cái này có cái gì đại không? Các ngươi nên làm gì liền làm gì đi!"

Diệp Văn nói.

Hắn sẽ nói mình là đang hãi sợ úc có thể liêm bé gái kia, cho nên mới phải ngã chống vó sao? Nói giỡn!

"Há, như vậy a!"

Bảo Thúc Nha gật gù, bỗng nhiên trừng mắt, đối với Đường Thất quát: "Ngươi vừa nãy ở học lời ta nói?"

"Mẹ, rõ ràng là ngươi ở học lời ta nói, được không?"

"Là ngươi!"

"Ồi nha thờ ra, ngươi còn không phục, còn muốn lại tìm đánh là không?"

"Chẳng lẽ lại sợ ngươi!"

Bang bang ầm!

Trong nháy mắt, hai người này lại đánh tới tới, Diệp Văn thì lại bình tĩnh cầm lấy Bắc Cung Đàn trước mặt chén trà, đem bên trong nước trà uống một hớp chỉ.

Bắc Cung Đàn mở đầu cái môi mọng, nói: "Cái này trà ta uống qua."

"Sợ cái gì, đều lão phu Lão Thê, ngươi còn thẹn thùng?"

Diệp Văn bất động thanh sắc néo một cái Bắc Cung Đàn ở ngực, đối với úc có thể liêm hắn không dám xằng bậy, nhưng Bắc Cung Đàn sẽ không có do dự nhiều như thế, điều này cũng bởi vì là ban ngày, bằng không. . . Hừ hừ!

Bắc Cung Đàn dẫu môi, u oán nhanh nhanh Diệp Văn rót một ly nước trà.

Rất nhanh, Bảo Thúc Nha cùng Đường Thất hai người mũi bấm mặt sung đi tới.

Đường Thất xoa bóp lỗ mũi, "Chị dâu, cho ta cũng tới một chén nước."

"Ồ. . ."

Đường Thất tiếp lấy nước trà,

Lập tức đổ ở trên tay, thanh tẩy một chút lỗ mũi, ánh mắt hung tợn nhìn chăm chăm Bảo Thúc Nha, cái tên này quá âm hiểm, càng con bà nó chuyên hướng ca như thế anh tuần trên mặt đánh!

Ngươi nhất định là tại ghen ghét! Đúng, nhất định là tại ghen ghét!

Đường Thất tức giận bất bình thâm nghĩ.

Mà Bảo Thúc Nha cũng không tốt hơn chỗ nào, đau đến thẳng lạnh rùng mình, cả người co giật không ngớt, làn môi đều đen đứng lên.

Diệp Văn nhìn không được, "Thất thiếu, ngươi cho hắn bỏ thuốc độc?"

"Tất nhiên, ai bảo cái tên này chuyên đánh lên mặt ta!"

Đường Thất thuận tay ném quá một chiếc lọ.

Bảo Thúc Nha vội vàng đưa tay tiếp lấy, mở ra chiếc lọ, đổ ra bên trong viên thuốc một cái nuốt vào, nhưng thân thể vẫn là co giật không ngớt.

"Làm sao không hiệu quả!"

Bảo Thúc Nha giận dữ.

"Ngu ngốc, dược hiệu còn không phát huy đây!"

Đường Thất khinh thường nói.

"Ngươi mới ngu ngốc!"

"Tìm đánh là không?"

"Ai sợ ai? !"

Gặp hai người này lại có một lời không hợp liền mở làm hình thức, Diệp Văn vội vàng khuyên nhủ, "Được, hôm nay trận đấu sắp bắt đầu đi?"

Diệp Văn cũng chỉ là thuận miệng nói, không nghĩ tới Đường Thất cùng Bảo Thúc Nha đồng thời giờ chân.

"Ồi, cái đệ! Lão Đại ngươi làm sao không nói sớm! Trận đấu lập tức sẽ bắt đầu!"

Diệp Văn không lời, hai người này đều do lên hân tởi.

...

Hôm nay, Norma Học Viện muốn tổ chức Lịch Trình là thám hiểm tái, cái này Lịch Trình chủng loại phong phú, đại khái quát cũng là dã ngoại sinh tồn, luật rừng mạnh được yếu thua. . .

"Tiếp đó, các vị học viên, các ngươi muốn làm cũng là lấy tốc độ nhanh nhất leo trên toà kia đỉnh cao!"

Ở Norma Học Viện một toà khổng lồ trong quảng trường, một cái vóc người nóng này nữ tử chính đang giải thích.

Chỉ thấy toà này quảng trường, người ta tập nập, liếc một chút nhìn lại, cũng là vô số đầu người.

Ở đây Địa Chính trung ương, là bảy cái Trường Lão Viện đại nhân vật, bọn họ một thân bạch bào, tuổi tác từ bốn mươi, năm mươi đến mấy trăm tuổi không giống nhau.

Lần này Lịch Trình, chính là do bọn họ phụ trách.

Bảy người này bên trong, quyền lợi to lớn nhất thuộc về là thẩm phán sẽ Phó Hội Trường, Khung Thương Thử, dư năm cái nhưng là mỗi cái phân viện đại nhân vật.

Chẳng hạn như, bên trong một vị chính là đan viện trưởng Lão, Tứ Phẩm Đan Tông, cứu như mặc.

Dư năm người cũng đều là Học Viện một phương cự đầu tồn tại, chỉ thấy bên trong một vị tuyệt đẹp thiếu phụ Kiều Đà Đà nói: "Nghe nói, mấy ngày trước đây, Quán Quân Hầu Kiền Nương bị người giết chết, không biết khung trưởng lão, ngươi biết hay không?"

Luận thân phân địa vị, thuộc về Tứ Phẩm Đan Tông cứu như mặc tối cao, chỉ là, vị này cự đầu luôn luôn cao lạnh quán, tuyệt đẹp thiếu phụ cũng không tốt bộ đỡ hân.

Tuyệt đẹp thiếu phụ cũng không có tức giận, thực, chỉ cần là cao cấp đan sư, đều là này tám ngạo khí trùng thiên, tài trí hơn người đáng đáp, nàng hứa củ ấu nương cũng gặp nhiều.

"Chó sữa không ăn, cứt!"

Một vị trung niên nữ tử bỗng nhiên cười lạnh nói.

Hơn người cũng đều rõ ràng xảy ra chuyện gì, vị này tuyệt đẹp thiếu phụ tuy nhiên cũng là Trường Lão Viện một thành viên, nhưng đều là bộ đỡ đỉnh phong cự đầu bên trên, cho tới bây giờ vị trí này, vẫn còn là muốn bộ đỡ ở đây quyền lợi tối cao khung trưởng lão.

Chó sữa không ăn, cứt, hình dung nàng cũng là chính xác.

Chỉ thấy khung Thương Thử hốt mí mắt giật lên, sắc mặt biến đến cổ quái vặn vẹo đứng lên, người trưởng lão này tịch là phạm vi một dặm bàn, dùng hắc sắc băng gạc ngăn cản.

Mà cũng chính bởi vì vậy, cho nên mới không có ai nhìn thấy tuyệt đẹp thiếu phụ tư chân đặt ở hân hạ thân, chậm rãi ma sát. . .

Tư vị này kích thích, sao một cái chưa thoải mái một từ có khả năng hình dung?

Khung Thương Thử cũng không nghĩ tới người trưởng lão này viện trên diễm danh lan xa yêu nị phụ nhân đã vậy còn quá lớn mật, ở trong loại hoàn cảnh này khiêu khích cho hân. . .

Thực sự là tội lỗi a. . .

"Trận đấu mở —— "

Cùng lúc đó, bên dưới có vóc dáng "hot" người nữ chủ trì chính là một phát tay cánh tay, lập tức lớn tiếng nói.

Chỉ thấy nơi xa, đỉnh cao dưới chân núi, mấy trăm tên dự thi học viên trông mong chờ đợi, đang đợi chờ đợi người nữ chủ trì thanh âm đàm thoại hạ xuống.

Nhưng mà, ngay ở thời khắc này!

"Chờ một chút! —— "

Cùng nhau tiếng gầm gừ chấn động mà lên, người nữ chủ trì sững sờ sững sờ, phương xa mấy trăm tên dự thi học viên thân thể chợt run lên, bọn họ đang đợi cái kia mệnh lệnh hạ xuống, chính là, người nữ chủ trì bỗng nhiên sững sờ!

Vút!

Có mấy người bởi vì phản lại không được, vọt thẳng đi ra ngoài, chờ phản ứng lại, mới biết trận đấu còn chưa có bắt đầu, nhìn người chung quanh một mặt vẻ trào phúng, sắc mặt đều đậm đen tới!

Bọn họ nổi giận đùng đùng nhìn chính đang từ Tái Đạo trên đi tới kẻ cầm đầu!

"Chúng ta không tới chậm chứ?"

Ở trước mắt bao người, Bảo Thúc Nha chân chất nở nụ cười.

"Ây. . ."

Nóng nảy người nữ chủ trì, Viêm Hồng phong sững sờ, theo lý thuyết đã đến giờ, hẳn là tới chậm, có thể bởi vì nàng vừa không có nói ra cái cuối cùng chữ. . .

Vậy thì lúng túng. . .

Viêm Hồng phong không khỏi đưa mắt hướng về trưởng lão chỗ ngồi đông đảo Lão Đại.

"Khung trưởng lão, ngươi thấy thế nào?"

Có Lão Đại hỏi.

Phương Trình Thức giải thi đấu có thể nói là này chút Phổ Thông Học Viên một bước lên trời cơ hội, hiện tại tình huống này, ai cũng không muốn nhúng tay, cho nên, ném vấn đề cho khung Thương Thử.

"Còn có thể làm sao, đương nhiên là! . . ."

Khung Thương Thử đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên, cùng nhau xa lạ giọng nói ở trong lòng hân vang lên.

"Trưởng lão kính xin cân nhắc, bằng không, ngươi cái này lão kiếm nhưng là không địa phương đặt."

"Ngươi có ý gì?"

Khung Thương Thử sắc mặt đại biến.

"Không có ý gì, ta chỉ là muốn nói cho trưởng lão ngươi một tiếng, ngươi ở dưới mặt bàn làm được những kia hoạt động bị ta phục chế hạ xuống, cho nên, trưởng lão kính xin để chúng ta dự thi!"

Nghe dự thi hai chữ, khung Thương Thử mãnh tướng ánh mắt chăm chú vào Diệp Văn ba người trên thân, sau cùng nhìn Diệp Văn.

Bởi vì, hai người bọn họ ở ánh mắt của hắn trông lại thời điểm, không tự chủ được rút lui đi ra ngoài!

Chỉ có Diệp Văn một bộ không kiêng nể gì nhìn mình, bên khóe miệng còn mang theo "Ngươi hiểu được" như vậy bỉ ổi nụ cười. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168 :Lão Đại, cái này đều có thể nhẫn?

"Tiểu tử này. . .!"

Khung Thương Thử trong lòng thầm hận, ngẫm lại, để cái này ba tiểu tử dự thi cũng không có gì, không phải vậy, mình cùng này yêu mị phụ nhân hứa lễ nương sự tình truyền ra. . .

Con bà nó, còn biết xấu hổ hay không!

Khung Thương Thử tiếp theo mới vừa lời nói, lớn tiếng nói: "Tự nhiên là muốn để bọn họ dự thi đây! Dù sao, người không phải Thánh Hiền, ai có thể không quá!"

"Cho tuổi trẻ tiểu tử nhóm một cơ hội a!"

Lời này vừa ra, nhất thời, để dư mấy vị Lão Đại hai mặt nhìn nhau, không hiểu ngày hôm nay khung Thương Thử làm sao, hắn sẽ tốt bụng như vậy?

Hiểu biết khung Thương Thử bản tính mọi người cảm thấy một trận khó mà tin nổi, mà không biết, nhưng là cảm khái khung Lão Đại tốt bụng a, nguyện ý cho người trẻ tuổi một cơ hội a Vân Vân. . .

"Lão Đại, ngươi cười như thế gian trá làm gì?"

Bảo Thúc Nha nhìn thấy Diệp Văn âm trầm nụ cười, không khỏi mở miệng hỏi.

Lúc này, Đường Thất linh cơ nhất động, nói: "Diệp lão đại, có phải là ngươi giờ trò?"

Diệp Văn cười ha ha, "Phật viết, không thể nói, không thể nói. . ."

Tùy tiện nói một tiếng, "A Di Đà Phật. . ."

Một bộ đắc đạo cao tăng dáng dấp.

Điều này làm cho Đường Thất hai người có một loại muốn động thủ kích động. . .

Sau đó, Diệp Văn ba người liền đứng ở toà kia cao sơn dưới chân núi.

Vốn những này dự thi học viên là muốn kháng nghị Diệp Văn ba người tham gia, tiện đà, nghĩ lại, Diệp Văn ba người nếu như tham gia, báo thù còn có thể càng sớm hơn báo, cố sao mà không làm đây?

Huống chi, kết quả này là khung Thương Thử tuyên bố, nếu như phản đối, nói không chắc sẽ làm vị này Lão Đại nhớ kỹ chính mình, đương nhiên, cái này cũng không phải một cái kết quả tốt. . .

"Hừ!"

Gặp Diệp Văn ba người đi tới, một cái tóc lục thiếu niên sắc mặt âm trầm đi tới, dày đặc nói: "Ta sẽ để các ngươi sống không bằng chết!"

Bởi vì Diệp Văn ba người duyên cớ, để vị kia người nữ chủ trì ít nói một chữ, tạo thành trận đấu còn chưa có bắt đầu, chính hắn liền lao ra, đưa tới yêu mến người cười nhạo, điều này làm cho hắn hận chết Diệp Văn ba người.

"Đây là nhà ai chó a,

Biết hay không đem hân như vậy loạn thả ra là rất nguy hiểm!"

Đường Thất bĩu môi, ánh mắt tràn đầy khinh thường.

"Ngươi muốn chết! ——"

Này tóc lục thiếu niên trong nháy mắt liền nổi giận, lại vào lúc này ——

"Dừng tay!"

Một cái sắc mặt hung ác nham hiểm, hình tượng thanh tú thiếu niên đi tới.

"Luân thiếu!"

Nhìn thấy người này, tóc lục thiếu niên hơi thay đổi sắc mặt, cung cung kính kính hướng người tới hành lễ nói.

Nhưng ngân luân lại cũng không thèm nhìn hân một cái, mà chính là hai mắt nhú lại, ngữ khí băng hàn đối với Đường Thất nói: "Có câu nói, Đả Cầu cũng phải xem chủ nhân đi, ngươi mắng ta người, phải bị tội gì?!"

Đường Thất lúc này liền cười đứng lên, trong tiếng cười hoàn toàn là khinh thường, đang muốn nói cái gì.

Viêm Hồng phong ánh mắt hướng bên này nhìn chăm chú, "Trận đấu muốn bắt đầu, xin mời các vị chuẩn bị sẵn sàng."

Ngạn luân thấy là Viêm Hồng phong, lúc này khe khẽ mỉm cười, nói: "Đã như vậy, ta liền cho Hồng Phong tiểu thư một bộ mặt."

"Ngươi cho rằng ngươi là ai a? Người ta cần ngươi nề tình?"

Đường Thất Cung Nữ Đồ phiến nhẹ nhàng vung lên tới, này phó không coi ai ra gì bộ dáng quả thực càn rỡ đến cực điểm.

Nghe nói, Viêm Hồng phong khẽ cau mày, Diệp Văn ba người nàng vốn là không thích, dù sao cũng là ba người này đến, mới sẽ làm nàng chủ trì công tác xuất hiện tí vết.

"Vị này ngạn công tử chính là tứ đại công tử bên dưới thiên kiều nhân vật, sư báng bài danh hai mươi ba, hơn nữa ở hỗn hợp tái bên trong, lấy tiểu tổ một thân phần tấn cấp."

"Không biết ngươi thì là người nào?"

Hồng Phong con mắt hơi chuyển động, lập tức nhẹ giọng cười nói.

"Sư báng hai mươi ba là cái gì cặn bã!"

Ngay ở Đường Thất hơi biến sắc mặt thời gian, Diệp Văn nhưng là đứng ra, một bộ trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn, không ai bì nổi hung hăng đáng đáp.

"Ta cho ngươi biết hai người này cặn bã, coi như là tứ đại công tử ở trước mặt ta cũng phải dựa vào bờ đứng, huống chi ngươi cái này chỉ là sư báng hai mươi ba?"

Àm!

Diệp Văn vừa dứt lời dưới, nhất thời dẫn tới huyền nhiên sóng lớn.

Đường Thất môi mấp máy một chút, tâm trạng âm thầm bội phục, Diệp Văn lời nói mặc dù hung hăng một điểm, nhưng lấy hấn quan sát tới xem, này tứ đại công tử ở Diệp Văn trước mặt, e sợ thật không đáng chú ý.

Thế nhưng, người khác thì lại không cho là như vậy, mỗi người đều nộ.

"Ngươi tiểu tử này xem như cái gì cặn bã? Dám sỉ nhục Hồng Phong tỷ?"

"Cũng là, ngươi là tại tìm chết sao? Cần ta tiễn ngươi một đoạn đường sao?"

"Buồn cười, ngươi cho rằng ngươi là ai, dám không đem tứ đại công tử để vào mắt, ngươi cho rằng chính mình là sư báng Nhất Diệp Văn sao?"

Mọi người nghị luận sôi nổi, vốn không đáng ghét Diệp Văn ba người một ít người nhóm cũng đều nộ.

Viêm Hồng phong chính là Vương Thành có tiếng mỹ nhân, chủ trì nhiều lần đại hình buổi đấu giá, cùng với giống như vậy đại hình trận đấu hoạt động.

Có thể nói, ở Vương Thành có được Siêu Cao Nhân Khí, mà tứ đại công tử càng là như thế, dù sao, phía trên thế giới này, cường giả vi tôn.

"Àm!"

Đột nhiên, cùng nhau tiếng nổ lớn nổ lên, chỉ thấy vừa mới cái kia quay về Diệp Văn nói, "Ngươi cho rằng chính mình là sư báng một" người kia, đột nhiên bị đánh bay ra ngoài.

Chỉ thấy một đám người áo xanh mặt hiện lãnh ngạo sắc đi tới gần, người cầm đầu trên thân tỏa ra khí thế càng là khủng bố kinh người.

"Đoan Mộc không bỏ?"

Bỗng nhiên chính giữa, trong đám người vang lên cùng nhau tiếng kinh hô.

Hí! Hí! Hí! Hí!

Từng trận hít vào hơi lạnh âm thanh vang lên, rất nhiều người nhìn Đoan Mộc không bỏ dần dần lộ ra vẻ sùng bái.

Nếu như nói, ở Vương Thành còn có cùng tứ đại công tử đánh đồng người, cũng chỉ có năm thế gia lớn, bảy đại tông môn người!

Àm——

Bỗng nhiên, người kia lần nữa bị Đoan Mộc thế gia một cái người áo xanh đá bay đi ra ngoài, không rõ sống chết.

Tùy theo, người áo xanh này mặt hiện vẻ chán ghét, băng hàn nói: "Ai đang nói Diệp Văn cái này đáng chết Cầu Táp Chung lời hay, người này cũng là tấm gương!"

"Cái gì?"

Có người không rõ nguyên do.

"Xảy ra chuyện gì?"

"Nghe nói là Diệp Văn làm thịt Đao Mộc thể gia hai cái dòng chính tộc nhân. . ."

"Tê —— "

"Sur bằng một quả nhiên có gan, liền Đao Mộc thể gia mọi người dám làm thịt!"

"Vậy thì như thế nào, bây giờ còn không phải là bị Đao Mộc thể gia người cho truy sát thượng thiên không cửa, xuống đất không đường, chỉ có thể giống một cái chó mất chủ giống khắp nơi loạn chạy!"

"Cũng đúng, bằng không hẳn sẽ không không đến tham gia khiêu chiến tái, mà thôi sur bằng một người danh khí, chỉ cần vừa đến tới cũng sẽ bị người phát hiện. . ."

"Đáng tiếc, đến hiện tại đều không có hân tin tức, e sợ bị Đao Mộc thể gia người cho làm thịt đi. . ."

Mọi người nghị luận sôi nổi, lần nữa cảm nhận được Đao Mộc thể gia cường đại.

Đường Thất cùng Bảo Thúc Nha nghe chu vi tiếng bàn luận, ánh mắt kinh ngạc nhìn Diệp Văn.

"Lão Đại, chẳng lẽ bọn họ nói là ngươi?"

Hai người truyền âm hỏi.

"Không sai. . ."

Diệp Văn cười nhạt.

"Lão Đại, cái này đều còn có thể chịu? Đổi lại là ta ta nhẫn không!"

Đường Thất chỉ sợ thiên hạ không nói lung tung nói.

Cùng lúc đó, đầu kia Mộc thể gia con cháu bỗng nhiên nhìn về phía Diệp Văn, cười lạnh nói: "Cái tên nhà ngươi khẩu khí thật là lớn, liền tứ đại công tử cũng không để vào mắt, ngươi cho rằng ngươi có thể cùng Thiếu chủ nhà ta đánh đồng sao?"

"Nhẫn không!"

Lúc này, Diệp Văn bỗng nhiên nhoẻn miệng cười.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169 :chết! ! !

Ầm!

Thanh âm đàm thoại rơi xuống, liền nghe oanh một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó, liền gặp một bóng người nhanh như tia chớp nhảy lên ra.

Ầm!

Một quyền ném ra, vang lên từng trận tiếng long ngâm, chỉ thấy cái kia Đao Mộc thể gia đệ tử bị Diệp Văn cú đấm này hung hăng đánh vào hơn nửa

thước thăm.

"Muốn chết!"

Đoan Mộc thế gia mọi người dồn dập biến sắc, mỗi người đều mang theo nỗi giận, vền vền trong nháy mắt, hơn mười đạo lưu quang liền vây quanh ở Diệp Văn bên cạnh.

"Người lại dám đánh ta Đoan Mộc thế gia người, người thực sự là tại tìm chết a!"

Có người âm trầm nói.

"Ta không chỉ muốn đánh các người, còn muốn giết các người."

Đã thấy Diệp Văn lộ ra người hiền lành nụ cười, lập tức giành trước động thủ.

"Long Tượng quyền!"

Diệp Văn đầu tiên là tùy ý những người đó đánh vào trên người mình, lấy quy một Đạo Hóa hiểu biết chính mình trình độ lớn nhất thương tổn, sau đó lại nhanh chóng nổ ra một quyền!

Cú đấm này là Diệp Văn lực cực hạn, chỉ thấy quyền qua nơi, hư không liền sinh ra kịch liệt tiếng cọ xát, chói tai cực kỳ.

Bang bang ầm!

Chỉ thấy Đoan Mộc thế gia người dồn dập bay ngược ra ngoài, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên.

"Muốn chết!"

Đoan Mộc không bờ quát lên một tiếng lớn, liền muốn động thủ, đã thấy ngân luân chạy đến Diệp Văn sau người, vô thanh vô tức.

"Lão Đại, cẩn thận!"

Đường Thất gào lên, mà lui về phía sau bộ đến trước mặt người kia, cười lạnh một tiếng, "Muốn đối phó lão Đại ta? Không có cửa đâu!"

"Lăn ra!"

Ngân luân trong mắt hung quang lóe lên, vừa sải bước ra, hai tay cùng bao bọc một đoàn chân khí cầu đoàn, cái này đoàn chân khí vừa nhìn liền ẩn chứa khủng bố năng lượng.

Gặp này, Đường Thất sắc mặt khê thay đổi.

"Chết đi!"

Ngân luân quát to.

Lập tức.

Ầm! ! !

Đã thấy ngân luân thân thể ngay lập tức sẽ cuồng bay ra ngoài.

"Ồi, răng hô, người ngón này tới không sai nha!"

Đường Thất thờ dãi nói.

"Tất nhiên, cũng không nhìn một chút Ta là ai!"

Bào Thúc Nha phát phát tay bên trong một cái hộ thuẫn Nguyên Khí, dương dương tự đắc nói.

"Luân thiếu!"

Này tóc lục thiếu niên nhìn thấy một màn này, lúc này giật mình, vội vàng đem luân thiếu nâng dậy tới.

"Cút!"

Được này Đại Nhục, luân thiếu có thể nào cam tâm?

"Nguyên Đức huynh, giúp ta một tay!"

Chỉ thấy ngân luân hướng về cách đó không xa một vị nam tử mặc áo trắng nói.

Nghe nói, nam tử mặc áo trắng gật gù, sau đó nhẹ giọng tụng niệm: "Loan Nguyệt ngân hoa như câu, trường kiếm hàn quang như tuyết."

Vang âm âm——

Một câu hạ xuống, liền gặp nam tử mặc áo trắng trên thân ông tay áo không gió mà bay, hóa thành một ngã rẽ thẳng, ngay tiếp đó, quang hoa rơi xuống, phốc phốc phốc, thành ngàn hơn trăm đạo kiếm khí âm âm dâng trào ra.

Ca! ——

Bảo Thúc Nha trong tay hộ thuẫn lập tức bị kiếm khí đâm nát, mà bản thân của hắn cũng là khuyhnh khắc thời gian liền thành trọng thương.

"Răng hô!"

Đường Thất con mắt đều đỏ.

"Các ngươi đều chết đi cho ta! —— "

"Bi Ngạn Hoa!"

Chỉ thấy Đường Thất hai tay vung, mười ngón múa, trong phút chốc, liền tạo thành một đóa Bi Ngạn Hoa, đóa hoa này là do tinh trí Tekkai (thiết khối) tạo thành.

"Không được! Nguy hiểm!"

Nam tử mặc áo trắng kia thất thanh nói.

Mỗi người đều rõ ràng cảm thụ thấy lạnh cả người, đó là đến từ cái này đóa bi ngạn hoa ám khí nguy hiểm.

"Dừng tay! Trận đấu bắt đầu! Các ngươi cũng không muốn đánh, bằng không, trực xuất trận đấu!"

Lúc này, đã thấy này Viêm Hồng phong "Vừa lúc đến đúng lúc" nói.

Àm! Âm! Âm!

Vài tiếng nổ vang, tất cả mọi người lui ra khá nhiều bộ, liền ngay cả Đoan Mộc không bỏ cũng là như thế.

Thế nhưng, Đường Thất trước mặt Bi Ngạn Hoa còn ở treo lơ lửng giữa trời, xì quay tít động.

Trong lòng ngực của hắn ôm Bảo Thúc Nha.

Vút!

Diệp Văn đi tới bên cạnh hai người, nhìn thấy Bảo Thúc Nha trảng cảnh, con mắt trong thời gian ngắn liền trở nên đỏ bừng đứng lên, âm thanh trầm thấp khàn khàn hỏi thăm: "Là ai làm? !" "

Viêm Hồng phong lập tức cả kinh, ngẫm bực Diệp Văn dám can đảm không nghe nài lời nói, lớn tiếng quát lớn nói: "Ngươi có còn muốn hay không muốn tham gia thi đấu? !" "

"Muốn lời nói liền cho ta thành thật một chút! Không muốn gây sự nữa!"

"Thúi ba tám, ngươi nếu như còn dám nói nhiều một câu, ta phế ngươi!"

Àm!

Cùng ồ lên, mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Diệp Văn lại dám đối với Viêm Hồng phong nói ra lời như vậy đi ra, không sợ nàng người theo đuổi trả thù sao?

Viêm Hồng phong giận dữ cười, nói: "Ta tuyên bố, ngươi đã bị đào thải!"

"Muốn chết!"

Oanh long!

Diệp Văn thân hình nhất động.

"Không được, hấn muốn đối với Hồng Phong tiểu thư động thủ! Nhanh ngăn hấn!"

Giờ khắc này, liền ngay cả Đoan Mộc không bờ cũng động đứng lên.

Nhưng mà, chung cuộc muộn một bước!

"Àm——"

Nổi giận dưới Diệp Văn, thủ đoạn phi thường dữ tợn, chỉ cần ngăn ở trước mặt hấn đều bị một quyền đập nát xương cốt toàn thân!

Kèn kẹt ca!

Xương cốt vỡ vụn giòn vang thanh rất có tiết tấu vang lên!

"A——" rất nhiều người kinh hô kêu thảm thiết.

Mà lúc này Diệp Văn cũng tới đến Viêm Hồng phong trước mặt!

"Ngươi muốn chết!"

Nóng nảy người nữ chủ trì giận dữ, "Phong Diệp giết!"

Ào ào ào!

Chỉ thấy chung quanh nàng bỗng nhiên xuất hiện từng mảng từng mảng Phong Diệp, tùy theo bốc cháy lên, hóa thành lửa nóng hùng hực.

"Quy một đạo!"

Diệp Văn như vào chỗ không người, ngọn lửa kia cũng toàn bộ bị Diệp Văn thôn phệ vào trong cơ thể.

Bạch!

Cùng lúc đó, Diệp Văn nắm Viêm Hồng phong trắng nõn cổ.

"Ta nói, ngươi nói nhảm nữa, ta liền phé ngươi!"

"Không, ngươi dám? !"

Viêm Hồng phong giãy dụa nói.

"Chưa từng có ta không dám làm sự tình, chỉ có ta có thể hay không!"

Àm!

Diệp Văn một quyền đột nhiên nện vào Viêm Hồng phong trong bụng.

Àm!

Tùy theo, Diệp Văn một chân đá hướng về nàng mỹ lệ khuôn mặt, giẫm nàng ở dưới chân!

"A! Dừng tay, mau thả ta ra nữ thần!"

Không chỉ dự thi tuyển thủ nộ, liền ngay cả quan sát trận đấu khán giả cũng đều nổi giận, càng có hơn mười người phá tan công tác nhân viên ngăn cản hướng về Diệp Văn bên này giết tới!

"Hấn dám bắt nạt nữ thần của chúng ta, giết chết hấn! ! !"

"Giết hấn!"

"Đem hấn lột da tróc thịt!"

Một đám người hò hét nói.

"Muốn giết lão Đại ta? Đều chết đi cho ta!"

"Bi Ngạn Hoa!"

Rầm rầm rầm!

Chỉ thấy Đường Thất tay phải phát một cái này do Tekkai (thiết khối) cấu tạo mà thành bông hoa, nhất thời, xèo xèo xèo, từ trong cánh hoa bắn ra vô số cây dài nhỏ châm cứu.

Phốc phốc phốc. . .

Máu tươi Bão Tát.

Vọt tới người toàn bộ chết đi.

"Lão Đại, xem người, người phải cho rằng hô báo thù a! Là cái kia áo trắng Tịch Nam trọng thương rằng hô!"

Đường Thất sắc mặt tái nhợt hò hét nói.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh phần nộ trị đạt tới trăm phần trăm, xin hỏi có hay không mở ra Bạo Khí hình thức?"

Nhìn Viêm Hồng phong nào tàn Fan tất cả bạo động đứng lên, Diệp Văn khước miệng giường lên, treo lên một tia lãnh khốc, dày đặc nụ cười.

"Mở ra. . ."

Ầm!

Trong nháy mắt, Diệp Văn liền cảm nhận được trong cơ thể mình tràn đầy vô cùng lực lượng.

Trong mắt, phóng ra một tia chói mắt hàn mang!

"Chết!"

Gặp Đường Thất "Bì Ngạn Hoa" giết chết nhiều người như vậy, còn có người dám vọt tới là Viêm Hồng phong báo thù, Diệp Văn hoàn toàn nộ!

"Ngự Hóa Chân Kinh, [Viêm Long Trảm]!"

Ngửa mặt lên trời gào thét, Diệp Văn trong mắt mang theo Huyết Lệ từ trên trời giáng xuống, hai tay liên tiếp chụp được!

Rầm rầm rầm! ! !

Từ vong hỏa diễm mạnh hé mở, đem những mục nát đó linh hồn đều cho thiêu sạch sành sanh.

Nhìn đầy đất đen nhánh tiêu cốt, đã không có ai còn dám xông lên.

Mà này áo trắng Tịch Nam càng là sợ đến hai chân phát run!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170 :Thanh Liên Kiếm Ca!

Mùi máu tanh tràn ngập ở trong không khí, mặt đất nằm khá nhiều trọng thương sắp chết người, cả người co giật, đáng dấp thê thảm cực kỳ.

Ầm!

Bỗng nhiên, liền gặp một bóng người từ trên đài cao bay ra, chợt quát lên: "Dừng tay!"

Nhìn thấy người đến, nam tử mặc áo trắng Nguyên Đức lộ ra vẻ mừng rỡ, hét lớn: "Su phụ, nhanh cứu ta!"

"Ai cũng cứu không người!"

Diệp Văn truy xuống tốc độ tăng nhanh đứng lên, hai tay chính giữa, hóa điểm đan dệt, chỉ thấy một cái Hỏa Long giống một thanh trường đao giống, xì linh lợi xoay tròn, đột nhiên chém về phía nam tử mặc áo trắng.

"Cần rồi!"

Phượng xa người đến lạnh lùng quát nói.

"Oanh —— "

Tùy theo một luồng khí tức cực lớn lan rộng mà ra, tràn đầy chính nghĩa.

"Hạo Nhiên Chính Khí! !"

"Đại Học Sĩ Lý ti mã!"

Mọi người kinh hô, sắc mặt kịch biến, Võ Thần đại lục lấy võ vi tôn, nhưng bởi Thiên Địa Nguyên Khí dị thường phong phú duyên cớ, thư người cũng có được quỷ thần khó đoán năng lực.

Chẳng hạn như, sinh viên thi tương đương với võ đạo vương giả!

Chỉ thấy Lý ti mã nhanh chóng tụng niệm "Tam xích Thanh Phong, trạc mà không yêu, lấy ta Đan Tâm, chém hết Sĩ Mị Vong Lược!"

"Thanh Liên Kiếm Ca!"

Nghe Lý ti mã tiếng ngâm nga, rất nhiều người sắc mặt lần nữa biến hóa.

Thanh Liên Kiếm Ca thuộc về thượng thừa Thơ Ca, tương đương với Địa Giai võ kỹ, uy lực đáng sợ.

Vút!

Lúc này, liền gặp Lý ti mã sau lưng bỗng nhiên lao ra từng đạo phong mang kiếm khí.

Cheng! Cheng! Cheng!

Lanh lạnh tiếng kiếm reo vang lên không ngừng, Thiên Địa Nguyên Khí cũng thuận theo trở nên Cuồng Bạo đứng lên.

Cùng lúc đó, một đóa yêu điểm thanh sắc Liên Hoa xuất hiện ở Lý ti mã trước mặt, ngay sau đó, cánh hoa hé mở, xèo xèo xèo, không đếm được kiếm quang bắn mạnh mà ra.

Vang ầm ầm——

Kinh thiên động địa tiếng nổ lớn đột nhiên nổ lên,

Chỉ thấy [Viêm Long Trảm] cùng Thanh Liên Kiếm quang tương kỳ mà tới, hai người lẫn nhau giằng co, tùy theo, liền gặp [Viêm Long Trảm] phá tan Thanh Liên Kiếm Khí phong tỏa!

"Không! !"

Lý ti mã hét lớn một tiếng, sắc mặt biến đến tái nhợt đứng lên, quả nhiên, liền nhìn thấy nam tử mặc áo trắng thân thể trong phút chốc liền bị [Viêm Long Trảm] thành hai tiết, ầm ầm ngã xuống đất thân thể cũng bị thiêu hủy đứng lên.

Xì xì xì ~

Nhìn bộ kia dần dần bị đốt thành hư vô tiêu cốt, mọi người lạnh cả tim.

Thanh Liên Kiếm Ca dĩ nhiên không địch lại cái kia Viêm Long?

Tiểu tử kia sử dụng chẳng lẽ là có thể so với Địa Giai võ kỹ?

Mọi người nhìn Diệp Văn sắc mặt đều biến, thực, bọn họ vẫn là đoán sai, Ngự Hỏa Chân Kinh chính là Xá La Cổ Đế truyền thụ cho Diệp Văn, chính là Đế Cấp tuyệt học.

Cái này [Viêm Long Trảm] cũng tuy nhiên là nhập môn chiêu, trái ngược với chính bản Ngự Hỏa Chân Kinh mà nói, quả thực không đáng nhắc đến.

May mà bọn họ không biết điểm này, nếu không sẽ bị hoảng sợ thảm.

Thời khắc này Đoan Mộc không bỏ nhưng là bất động thanh sắc lui ra, hần lông mày chìm xuống, Diệp Văn cường đại đã vượt qua hần tưởng tượng.

"Đức nhi!"

Lý ti mã bỗng nhiên kêu lên thê lương thảm thiết đạo, "Ngươi tại sao muốn giết đệ tử ta?"

Àm! Âm! Âm!

Vài đạo tiếng xé gió truyền tới.

Nhìn những người này, liền gặp bị Diệp Văn đạp ở dưới chân Hồng Phong mạnh hô: "Dur di, cứu ta!"

"Lão tổ!"

Ngạn luân cũng là hô.

Một vài đại nhân vật dắt tay nhau mà tới, tỏa ra khí thế khủng bố áp đảo gần như toàn bộ dự thi nhân viên.

"Thất thiếu, mang theo răng hô đến sau thân ta tới!"

Diệp Văn đối với Đường Thất nói.

"Vâng!"

Đường Thất gật gù, theo tay vung lên, thu hồi tinh trí ám khí, mang theo Bảo Thúc Nha đi tới Diệp Văn sau người.

"Buông ra tiểu phong!"

Nghe Viêm Hồng phong tiếng cầu cứu, một vị Mỹ Phụ bộ mặt mang sát âm lãnh nói.

"Dám đối với ta Nhan gia thiên kiều động thủ, ngươi là chán sống sao!"

Diệp Văn đối với Mỹ Phụ lời nói mắt diếc tai ngơ, gặp ngạn gia lão tổ nói chuyện, bỗng nhiên cười ha ha.

"Ngươi nói sai."

"Làm sao, các ngươi muốn chống chế đựng đến ta ngạn gia thiên kiều? Đã hối hận? Đáng tiếc, muộn!"

Ngạn gia lão tổ lãnh ngạo quát.

"Không, ta là nói, ta sẽ không đánh hấn, ta chỉ biết giết hấn!"

Vút, cùng nhau hư vô kiếm khí tự Diệp Văn trên thân dâng trào ra, phốc một tiếng lên, liền gặp ngạn luân chỗ mi tâm thêm một cái lỗ máu.

Àm, sau đó vô lực ngã xuống.

"Ngạn luân!"

Ngạn gia lão tổ thê lương hô, che kín sát cơ, "Thằng nhãi con, ta muốn ngươi chết!"

"Cũng cho ta gia Đức nhi nạp mạng đi đi!"

Lý Đại ti mã theo sát ngạn gia lão tổ.

Mỹ phụ kia càng không cần nhiều lời, dù sao, Viêm Hồng phong còn ở Diệp Văn dưới chân.

Gặp ba người thân hình vọt tới, Diệp Văn hừ lạnh một tiếng, song quyền đột nhiên nổ ra!

Bang bang âm!

Trong phút chốc, liền gặp ba bóng người cuồng bay ra ngoài.

"Làm sao có khả năng!"

Ba vị võ đạo vương giả kinh hãi, bọn họ cư nhiên bị cái này hậu sinh tiểu tử đánh lui?

Song quyền vừa ra, Diệp Văn đang muốn ngọt ngào ra đại chiêu, tới tuyệt sát bọn họ.

Xèo xèo xèo!

Lại vào lúc này, trưởng lão chỗ ngồi bảy vị Lão Đại dồn dập đập ở hư không, đạo bước mà tới.

"Ba vị, các ngươi đây là ý gì?"

Khung Thương Thử quát lớn nói.

"Có ý gì? Ngươi không có nhìn ra sao? !"

Dư di ghét hận nói: "Nhà ta Hồng Phong còn ở dưới chân hán đây!"

Bảy vị Lão Đại đồng thời đưa mắt nhìn hướng về Diệp Văn, trong lòng âm thầm ngạc nhiên, trên thân của tiểu tử này khí tức có thể nói khủng bố a, gặp lại được mới vừa Diệp Văn một kích đánh lui ba vị võ đạo vương giả.

Bảy vị Lão Đại ánh mắt dần dần trở nên bắt đầu kinh hãi.

Trong chỗ này càng chúc khung Thương Thử là nhất, vốn hán còn muốn trận đấu qua đi, để Diệp Văn giao ra phục chế hình ảnh sau, liền sát nhân diệt khẩu.

Bây giờ nhìn lại, chính mình có thể tính tướng không được ngược lại bị thảo a. . .

Nói không chắc mình bị người giết cho diệt khẩu.

Khung Thương Thử sợ đến làn môi hơi hơi trắng bệch.

Mà này yêu mị phụ nhân, hứa lê nương nhưng là sóng mắt lưu chuyển, đối với Diệp Văn ném mấy cái mị nhãn.

"Cái chết, ngươi còn muốn trâu già gặm cỏ non?"

Diệp Văn trong lòng một trận phát tím.

"Khung trưởng lão, người này chúng ta giết định!"

Giờ khắc này, Lý Đại ti mã giọng căm hận nói.

Nghe nói, khung Thương Thử sờ sờ râu dài, cười ha ha, nói: "Ba vị xin cứ tự nhiên, chúng ta cũng là xem cái náo nhiệt!"

"Ngươi! !"

Lý ti mã ba người thâm hận không ngớt, vừa nãy giao thủ, bọn họ đã biết Diệp Văn cường đại.

Cho nên, muốn mời cái này bảy vị Lão Đại cùng nhau bắt Diệp Văn, không nghĩ tới, khung Thương Thử dĩ nhiên không đáp ứng!

Thực, khung Thương Thử trong lòng cũng là từng có do dự, nhưng hán bí mật bị Diệp Văn biết, làm sao tốt ra tay?

Hán tin tưởng coi như là mười người liên thủ cũng không nhất định có khả năng Thuận Sát Diệp Văn, nếu như nếu không thể làm được điểm này, để Diệp Văn tuôn ra chính mình bí mật lời nói, có còn nên làm người?

Cái này mặt để chỗ nào?

"Chậm đã, khung trưởng lão!"

Chỉ thấy một vị trung niên nữ tử đi ra, chính là xem hứa lê nương rất khó chịu vị kia nữ tính trưởng lão, nàng hai mắt nheo lại, lại như một con rắn độc giống như nhìn chăm chăm Diệp Văn.

"Khung trưởng lão, người này là ta nhóm Norma Học Viện người, giúp hán cũng không sai, chỉ là, bảo vệ hán trước, có phải là phải đem hán trước không chế đứng lên?"

Mẹ! Ngươi muốn chết a! Tiện nhân!

Khung Thương Thử trong lòng nổi giận, xem Diệp Văn liếc một chút, gặp Diệp Văn cười lạnh không ngớt, trong lòng cả kinh, hướng về Diệp Văn truyền âm nói: "Tiểu Hữu, ta sẽ không ra tay với ngươi, ta cũng sẽ ngăn cản bọn họ."

"Không, ngươi không muốn ngăn cản nàng, ta cũng muốn nhìn một chút nàng đến phải làm gì!"

Diệp Văn dày đặc nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171 :Cừu 9 Thu Xuất Thủ!

Trung niên nữ tử tên Thiệu Mỗ, là Trưởng Lão Viện trên đại nhân vật, càng là viện trưởng Nhất Hệ nhân vật trọng yếu.

Nàng cười lạnh nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi nếu như muốn lấy được chúng ta bao che lời nói, liền chính mình đi tới."

"Lại hướng về Dư phu nhân quỳ xuống dập đầu nhận lỗi!"

"Tự nhiên, ngươi trước lúc này cũng đến đem Viêm Hồng phong thả, nàng là Học Viện thành viên, sư tỷ của ngươi, ngươi dám như thế đối với nàng?"

Nói, trung niên nữ tử vừa sải bước ra, ngữ khí âm trầm nói.

Ầm!

Cùng nhau Vũ Vương uy áp từ trên người người nọ phóng thích mà ra, trực tiếp hạ xuống Diệp Văn trên đỉnh đầu.

Ca ——

Cái này đạo uy áp như sóng biển lật úp, hướng về Diệp Văn bên này phương hướng bao phủ mà tới, uy lực cự đại.

Bảo Thúc Nha vốn là bị thương nặng, giờ khắc này đụng phải cái này đạo công kích, càng là trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

"Răng hô!"

Bảo Thúc Nha vốn là là Đường Thất mới sẽ bị người đánh thành trọng thương, lúc này, nhìn thấy Bảo Thúc Nha thảm trạng, lập tức liền nổi giận.

"Huyết Tích Tử! —— "

Xèo xèo xèo!

Đường Thất tay trái vung, nhất thời, không đếm được huyết tích quay về Thiệu Mỗ đánh tới.

"Hừm, dám động thủ với ta?"

Thiệu Mỗ ánh mắt một lẹ, lập tức giơ tay phải lên, vang ầm ầm, chỉ thấy một con cự đại chân khí thủ chưởng từ dưới bầu trời chụp.

Ầm!

Nhưng mà, ngay ở chân khí thủ chưởng phá nát Huyết Tích Tử, sẽ phải bắn trúng Đường Thất thời gian, cùng nhau ngang ngược thân ảnh bỗng nhiên bắn mạnh mà ra!

Long Tượng quyền!

Trầm thấp tiếng rỗng ngâm vang vọng mà lên, Diệp Văn song quyền trong nháy mắt liền nổ ra thành ngàn hơn trăm Đạo Hư ảo tượng quyền ảnh.

Oanh long!

Trung niên kia nữ tử hiển nhiên không nghĩ tới Diệp Văn sẽ bỗng nhiên đột nhiên gây khó khăn, phần nộ quát: "Ngươi muốn chết sao? Dám động thủ với ta?"

"Ta xem là ngươi tại tìm chết!"

Diệp Văn lần nữa truy đuổi về phía trước đi,

Từng bước ép sát.

"Càn rỡ!"

Ở một đám người trợn mắt há mồm thời gian, này Tứ Phẩm Đan Tông cứu như mặc bỗng nhiên chột quất lên.

"Người chính là Học Viện thành viên, dám đối với trưởng lão động thủ, người là ở tạo phản sao?"

"Lão thất phu, ngăn trở ta giết người, liền người cùng nhau làm thịt!"

Diệp Văn trong mắt hàn quang lóe lên.

"Ha-Ha, Tê Ngã? Ta ngược lại muốn xem xem người có thể làm sao giết ta?"

Cứu như mặc làm một tên Tứ Phẩm Đan Tông, vốn là thân phận siêu nhiên, khi nào được hơn người uy hiếp.

Nghe Diệp Văn thanh âm đàm thoại, càng là thân hình loáng một cái, hoàn toàn ngăn ở Diệp Văn tiến lên đường.

"Cơ hội tốt!"

Thiệu Mỗ lau khô miệng vết máu, sau đó hét lớn một tiếng.

"Đạo Mỗ Nguyên Quân!"

Ào ào rào ——

Theo trung niên nữ tử thanh âm đàm thoại hạ xuống, chỉ thấy chung quanh hư không bỗng nhiên trở nên vặn vẹo đứng lên, giống như lưu động mặt nước.

Ở trước người của nàng càng là xuất hiện nhất tôn toả ra ánh sáng thần thánh hư ảnh, vị này hư ảnh ba đầu sáu tay, mặc hồ hang, là nhất tôn thanh đồng nữ giống.

"Thanh đồng đầu phách?"

Diệp Văn ánh mắt ngưng lại, có được đầu phách võ giả phi thường thừa thốt, càng không cần phải nói vẫn là có được phẩm giai thanh đồng đầu phách.

Theo vị này Đạo Mỗ Nguyên Quân xuất hiện, này trung niên trên người cô gái khí tức liền tăng vọt lên.

Ào ào rào!

Chẳng biết lúc nào, ở cái này Đạo Mỗ Nguyên Quân bên cạnh xuất hiện một đoàn hư vô bọt biển, chu vi càng là có một từng cái từng cái dòng nước quay chung quanh.

"Giết!"

Ngay sau đó, trung niên nữ tử hét lớn một tiếng, cùng lúc đó, Đạo Mỗ Nguyên Quân bỗng nhiên mở hai mắt ra, 6 cái tay cánh tay dồn dập kết lên thủ ấn.

Ầm!

Lập tức, 6 cái tay cánh tay đột nhiên vỡ một cái.

Rầm rầm rầm ——

Liền gặp cùng nhau tay ảnh chém ra, sau đó lại có hay không mấy con tay ảnh từ đạo hư ảnh này tản ra, ùn ùn kéo đến giống như bao phủ đi ra ngoài.

"Lăn ra!"

Gặp công kích được tới, Diệp Văn không chút lưu tình một chân đem ngăn ở trước người Tứ Phẩm Đan Tông cứu như mặc đá bay đi ra ngoài.

"Kiếm thương 72!"

Vút!

Một đạo hàn quang đột nhiên phóng lên cao.

Lập tức.

Ầm! ! !

Không đếm được kiếm khí tự Thiệu Hoa thần kiếm trên bắn mạnh mà ra, rất nhanh, liền đem những kia tay ảnh cho đâm dập nát, mà đạo kia mỗ Nguyên Quân cũng biến mất theo không gặp.

Đạo Mẫu Nguyên Quân chính là viễn cổ Thiên Thần, là ở Viễn Cổ Thời Kỳ cùng Thần Giới cường giả cùng nhau bay xuống thần linh, tự nhiên lưu lại truyền thừa pháp tháp.

Hay bởi vì, Đạo Mẫu Nguyên Quân chính là ba đầu sáu tay, so với bình thường thần linh mạnh hơn nhiều, cho nên, có một ít có thể ngưng tụ ra đấu pháp Vũ Tu cố ý tới Quán Trưởng Đạo Mẫu Nguyên Quân tượng thần, dùng để ngưng tụ ra cường đại đấu pháp.

Chỉ là, rất đáng tiếc, coi như như thế, này trung niên nữ tử cũng thua ở Diệp Văn trên tay.

Bạch!

Diệp Văn nhắm phía Thiệu Mỗ.

"Chậm đã động thủ!"

Bỗng nhiên, cùng nhau thanh âm già nua truyền tới, Diệp Văn dừng mơ tới nữa, liền nghe ra đây là Norma Học Viện viện trưởng, cừu chín thu.

Nếu như ở trang màn trời động thủ với hán thời điểm, người viện trưởng này giúp đỡ Diệp Văn một chút, Diệp Văn tự nhiên sẽ cho khuôn mặt này.

Nhưng hiện tại sao, ha ha. . .

"Chết! ! !"

Diệp Văn hét lớn một tiếng, liền muốn hạ sát thủ, trong chớp mắt, Diệp Văn trước người trắng cảnh biến ảo, chỉ thấy đi tới một mảnh tràn đầy sắc thu Phong Lâm bên trong.

Thu Phong tức sát, thấu xương cảm giác mát.

Nhưng ở phía trước có một cái lão già tóc trắng, chính lưng đưa về Diệp Văn.

"Đây là địa phương nào?"

Diệp Văn hơi nhượng mảy.

"Đây là bốn tọa Vũ Vương đại thế, là tiếp cận Vực tồn tại, người trốn không ra!"

Lão già tóc trắng xoay người lại, cười nhẹ nói: "Nói thật, lão phu rất không hiểu người vì sao có khả năng từ trang màn trời trong tay sống sót, cho đến hôm nay mới rõ ràng. . ."

"Nói cho lão phu, thực lực người vì sao có khả năng tăng vọt?"

Cừu chín thu cấp thiết hỏi.

"Ha ha. . ."

Diệp Văn cười khẩy, "Này Lão Vu Bà đánh cho cũng là cái này chủ ý đi, người xem một chút năng, hiện tại làm sao?"

"Người cũng muốn sao?"

Diệp Văn cũng rõ ràng trung niên kia nữ tử vì sao ra tay với chính mình duyên cớ, cũng là, thực lực mình đột nhiên tăng vọt nhiều như vậy, cũng khó trách sẽ có người động tâm.

"Người cho rằng bốn tọa là năng sao? Bốn tọa nói cho người, coi như là Vũ Vương cũng có thực lực phân chia cao thấp."

"Bốn tọa chính là hổ thu Vũ Vương, Phong Hào Vũ Vương! Người đánh bại Thiệu Mỗ, chưa chắc là ta đối thủ!"

Lão già tóc trắng cừu chín thu cười ngạo nghễ.

"Phải không?"

Đã thấy Diệp Văn cười nhẹ một tiếng, hai mắt tinh mang lóe ra.

"Độ không tuyệt đối!"

Ầm! ! !

Cực hàn khí tức từ trên người Diệp Văn bỗng nhiên thổi quét bốn phương tám hướng mở ra, cái này Đạo Hàn lưu để cừu chín thu sắc mặt rất cuộc biến hóa.

"Đây là Vũ Vương đại thế? Không, người làm sao có được! Trừ phi người là thật Chính Vũ vương!"

"Nhưng bốn tọa nhìn ra được, người cái này thân thể thực lực cũng không phải chính mình!"

"Lão Quỷ, đến trong địa phủ suy nghĩ cái hiểu chưa!"

Diệp Văn cười lạnh.

Trong nháy mắt tiếp theo, lay động ở trong hư không tuyết hoa, bỗng nhiên hóa thành trường thương, chỉ thấy cái này mấy chục cây Băng Thương hướng về lão giả tóc trắng bắn chết đi qua.

"Rồng! ! !"

Đôi mắt Băng Thương công kích bất ngờ, cừu chín thu sắc mặt hơi đỏ, lập tức hé miệng hét lớn một tiếng.

Rào rạc tấp ~

Chỉ thấy mặt đất Khô Diệp bỗng nhiên biến thành từng con từng con hung ác mãnh hổ, lác đầu hướng về Diệp Văn cắn xé đi qua.

Phốc phốc phốc. . .

Tuy nhiên, rất đáng tiếc, chúng nó cũng không phải Băng Thương đối thủ, chỉ một lát sau thời gian liền toàn bộ chết đi, hơn nữa, trường thương này ở bắn mạnh trên đường, nhưng là càng ngày càng đại.

"Hảo thủ đoạn!"

Cừu chín thu sầm mặt lại, lập tức nhoen miệng cười, nói: "Rất đáng tiếc, người là không giết chết được ta, đây chỉ là ta cùng nhau phân thân. . ."

Lời còn chưa dứt, phốc một tiếng, liền bị cự đại Băng Thương đóng ở cổ thụ trên, cùng lúc đó, cái này mới bí cảnh cũng giống như phá nát thấu kính giống như phát ra kèn kẹt ca giong vang thanh. . .

Biến mất không còn tăm hơi.

Mà Diệp Văn cũng rút cuộc đi tới trung niên nữ tử trước mặt, lãnh đạm đâm ra một kiếm.

Phốc ——

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172 :vô pháp vô thiên Diệp Văn! Tiểu thuyết: Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Ph

Nghe già nua thanh âm đàm thoại, khung Thương Thử biểu hiện nhất thời trở nên không tự nhiên đứng lên, hẳn chính là thẩm phán gấp gờ dài bên này, tự nhiên không ưa viện trưởng.

Hơn nữa, hẳn cũng mong còn không được cái kia trung niên nữ tử chết đi.

Lý Đại ti mã ba người thì lại nhìn thấy Diệp Văn ở câu nói kia nói xong thời gian, cả người liền không thấy tăm hơi, lập tức liền hiểu được, Diệp Văn là bị cừu chín thu mang đi.

"Hai vị, bằng vào chúng ta đơn độc thể lực sợ là không thể bức bách cừu chín thu giao ra tiểu tử kia, không bằng chúng ta hợp lực đứng lên, thế nào?"

"Không thể tốt hơn!"

Dư di nâng dậy bị Diệp Văn đạp ở dưới chân Viêm Hồng phong, nhìn thấy nữ tử này hình dạng, lập tức phản nộ đáp.

Ngan gia lão tổ cũng là một mặt vẻ âm trầm, "Ta ngược lại thật ra Không ý kiến, chỉ sợ tiểu tử kia sẽ bị cừu chin thu giết chết."

Ngay ở ba người nghị luận đồng thời, đã thấy chu vi Hư Không Phá Toái đứng lên, sau đó liền nhìn thấy Diệp Văn thân ảnh thoáng hiện mà ra, còn chưa phản ứng kịp, liền nghe phốc một thanh âm vang lên.

Huyết dịch đầy trời tàn ra, trung niên nữ tử Thiệu Mỗ đầu người đã rơi xuống đất.

"Cái gì!"

Ba người rút cuộc phản ứng kịp, nhìn thấy một màn này, đều lộ ra không dám tin tưởng sắc mặt, Diệp Văn lại có thể dễ dàng như vậy liền đi ra?

Cừu chin thu chẳng lẽ không đối với hắn làm cái gì? Không thể a!

"Khá lắm..."

Khung Thương Thử khoe miệng rụt rụt, nhìn thấy đẳng cấp tương đương tồn tại, bị người giết chết, trong lòng không khỏi có loại mèo khóc chuột cảm giác.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh giết chết một tên võ đạo vương giả, khen thưởng 40 Vạn Kinh nghiệm trị."

Đột nhiên, hệ thống âm thanh ở Diệp Văn trong đầu vang lên.

Diệp Văn sững sờ sững sờ, mới phản ứng được, bởi vì là ở Bạo Khí hình thức hạ sát chết Thiệu Mỗ, cho nên EXP mới chỉ có 40 vạn, tuy nhiên, như vậy cũng đủ.

Bởi vì, hắn phát hiện mình EXP trong lúc bắt tri bắt giác dĩ nhiên sắp đạt tới hai triệu!

Nhìn người chung quanh mắt nhìn chăm chăm ánh mắt, Diệp Văn rõ ràng thời gian sắp đến, chính mình chống đỡ không bao lâu, không khỏi giờ lên trường kiểm chỉ phía xa ba người.

"Không được!"

Nhất thời ba người sắc mặt đại biến,

Lý Đại ti mã càng là vừa giận vừa sợ hô: "Ta chính là Mệnh Quan Triều Đình, ngươi dám đối với ta động sát cơ? Không sợ bị tru cừu tộc sao!"

"Ngươi đại khái có thể thử xem!"

Diệp Văn cười khẩy, ngữ khí hết sức khinh thường.

Lý Đại ti mã tuy nhiên khí cả người run rẩy tuy nhiên không có cách nào, bởi vì hắn biết, Diệp Văn nói không phải mạnh miệng, hắn thật sự dám làm như vậy!

"Chư vị, không bằng từng người dùng tay đi!"

Lúc này, khung Thương Thử nói với mọi người: "Các ngươi một cái chính là Mệnh Quan Triều Đình, một phương Lão Đại, còn có cũng là thiếu niên thiên kiều, cảm chắc bí thuật có thể đồ võ đạo vương giả!"

"Các ngươi đầu đứng lên chỉ biết lường bại câu thương a!"

Khung Thương Thử tận tình khuyên bảo nói.

"Hừ, bằng hắn cũng xứng!"

Mỹ phụ kia tăng tăng hừ lạnh một tiếng.

"Cũng là!"

"Hắn tính là thứ gì!"

Nghe nói, khung Thương Thử sắc mặt cũng lạnh xuống tới, thâm trầm nói: "Ba vị, các ngươi cẩn thận ngẫm lại, vị đạo hữu này như thế bất phàm, các ngươi xác định đắc tội lên sau lưng của hắn thế lực?"

Lời này vừa ra, ba người nhất thời trở nên trầm mặc, trước tiên không nói, Diệp Văn bản thân thực lực làm sao, nhưng hắn giết chết võ đạo vương giả là sự thật.

Cái này cố nhiên có này bí thuật nguyên nhân, chính là bọn họ cũng biết, nếu như bản thân không mạnh mẽ lời nói, làm sao có thể đủ tiếp nhận được khổng lồ như vậy lực lượng?

Gặp ba người trở nên trầm mặc, khung Thương Thử lập tức quay đầu, biến sắc, đối với Diệp Văn nhìn nọt cười nói: "Vị công tử này, ngươi xem việc này có phải là quên?"

"Lý Đại ti mã chính là Mệnh Quan Triều Đình, ngươi là không thể giết, mà hai vị này một cái là ngân gia lão tổ, một cái là Tỉu Trì Nhục Lâm Dư di, bối cảnh cũng không nhỏ, ngươi giết bọn họ là không có lợi."

"Ta không giết bọn họ cũng được."

Diệp Văn khoát tay, nói: "Nhưng bọn họ vừa nãy mắng ta lời nói cũng không thể quên!"

"Tiểu tử thói ngươi quá phẫn a!"

Dư di chán ghét nói: "Ngươi giết chúng ta nhiều người như vậy, không cùng ngươi liều mạng đã quên không sai, ngươi còn dám lòng tham không đáy..."

Đùng ——

Đang lúc này, Diệp Văn bỗng nhiên một cái bàn tay vung tới, này Dư di lập tức bị quét bay đi ra ngoài.

Ầm!

Ngay sau đó, Diệp Văn thân hình nhảy một cái, đáp ở vị này Mỹ Phụ trên thân, lãnh đạm nói: "Ngươi làm một điểm, ta không phải tới nói với ngươi đạo lý!"

Nói, Diệp Văn nhìn về phía hai người khác, còn có... Cứu như mặc.

"Ba người các ngươi từng người vả miệng mười lần, bằng không giết không tha!"

Diệp Văn băng lãnh nói, "Lập lại lần nữa, ta không phải cùng các ngươi giảng đạo lý, không tuân theo lời nói, ta sẽ để các ngươi hối hận —— "

Lúc này, Diệp Văn bỗng nhiên nở nụ cười, nụ cười vô hại đơn thuần.

Nhìn thấy bộ dáng này Diệp Văn, Lý Đại ti mã cùng ngân luân lão tổ đều trong lòng sợ hãi, vốn muốn chống cự, đột nhiên nhìn một bên chết thảm Thiệu Mộ.

Trong lòng đột nhiên minh bạch lại đây, đây là một giết người không chớp mắt người!

Bất đắc dĩ, chỉ có thể dùng dùng dùng đánh chính mình mười cái bạt tai.

Nhưng còn có một người không vâng theo!

Đó là cứu như mặc.

"Ngươi không đánh?"

Diệp Văn tùy ý đem Mỹ Phụ đá một bên.

Cách đó không xa Viêm Hồng phong dùng hết toàn lực mới tiếp được, dù sao giờ khắc này nàng đã bị Diệp Văn phế.

"Ngươi tại sao phải đối với ta như vậy?"

Không biết chân tướng còn tưởng rằng Diệp Văn đối với người ta Bội Tình Bạc Nghĩa.

"Tại sao? Ngươi ở vừa khai chiến thời điểm không kêu ngừng, mãi đến tận huynh đệ ta bị người trọng thương thời điểm mới kêu ngừng, ngươi thật sự cho rằng ta là dễ ức hiếp sao?"

Oanh ——

Diệp Văn bạo ngược khí tức hé mở mà ra, để Viêm Hồng phong sắc mặt đều bị dọa đến trắng bệch đứng lên, chỉ là, lúc này Diệp Văn tranh đối với không phải là nàng.

Diệp Văn đi tới cứu như mặc trước mặt, "Ngươi không đánh?"

"Thằng nhãi con ngươi cho rằng ngươi là ai?"

Cứu như mặc mũi vênh lên trời.

"Đạo hữu, mà Mặc Trùng động a, hần là đan viện viện trưởng, càng là đan sư công hội cao cấp đan sư, ngươi phải nghĩ lại sau đó làm a."

Khung Thương Thử lòng tốt nói, Diệp Văn để hán rất lau mắt mà nhìn, như thế tuổi trẻ một vị tiểu tử dĩ nhiên có thể giết chết Vũ Vương, thực sự là khó mà tin nổi a!

Cho nên, hán mới sẽ có này nói chuyện.

Chẳng phải lie, Diệp Văn cười nhạt, "Tứ Phẩm Đan Tông rất chánh sao?"

"Ngươi nếu như không nữa động thủ lời nói, ta liền giết ngươi, nói được là làm được!"

Diệp Văn sắc mặt hồ hững, duỗi ra một cái tay đè trụ cứu như mặc cái cổ.

"Tê —— "

Trên thánh phòng, còn có rất nhiều người, bọn họ nhìn thấy Diệp Văn lại dám như thế đối xử một vị Đan Tông, đều hết sức cảm thấy chấn kinh!

Liền dư mấy vị trưởng lão sắc mặt đều dần dập biến hóa, nhưng giờ khắc này, bọn họ vẫn đứng là không dám nói gì!

Bởi vì, ở trong mắt bọn họ, Diệp Văn giờ khắc này hãy cùng chỗ đền không có khác biệt gì! Gặp ai cần ai!

Ai cũng không muốn bị Diệp Văn cái này vô pháp vô thiên gia hóa nhìn chăm chăm!

Cảm nhận được khó thở, cứu như mặc trong lòng bức tức, oán độc nói: "Buông ra ta, ta đánh!"

Giờ này khắc này, hán có chút hối hận chính mình quản việc không đâu, đương nhiên, càng oán hận Diệp Văn dám can đảm như thế đối với hán!

Diệp Văn buông tay, mắt lạnh nói: "Còn chưa động thủ?"

Đừng! Đừng đừng đừng!

Mười cái bạt tai liên tiếp vang lên.

"Ta phát thệ, ta cứu như mặc nếu như không giết ngươi lời nói, ta thề không làm người!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173 :Lão Đại, cứu ta! Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạch N

Đối với cứu như mặc ánh mắt oán độc, Diệp Văn không lưu tâm, nếu người này nghe theo, Diệp Văn cũng không biết nói chuyện không giữ lời.

"Hiện tại có thể trận đấu chứ?"

Diệp Văn hướng về hệ thống đòi lấy hai viên Đại Hoàn Đan sau, liền hướng khung Thương Thử hỏi.

Đường Thất nhìn Đại Hoàn Đan cũng không có do dự, hán đầu tiên là cho Bảo Thúc Nha này một viên, sau đó sẽ nuốt vào.

"Oanh..."

Nuốt vào Đại Hoàn Đan sau khi, Đường Thất liền cảm nhận được một luồng to lớn năng lượng tràn vào tứ chi bách khe suối, dường như là trong nháy mắt, chính mình thương thế là tốt rồi.

Bảo Thúc Nha cũng là như thế.

"Lão Đại, còn nữa không?"

Liếm liếm làn môi, Bảo Thúc Nha hơi có chút dư vị.

Diệp Văn than thở một tiếng, cái này hai viên Đại Hoàn Đan cộng hoa hắc hai mươi vạn EXP, bằng không lời nói, Bảo Thúc Nha hai người làm sao nhanh như vậy liền khôi phục lại.

Diệp Văn lắc lắc đầu, nói: "Không có."

Bên kia, khung Thương Thử nhìn thấy một màn này nhưng là thầm giật mình, tiểu tử này thủ đoạn còn thật là, khi hắn nghe Diệp Văn lời nói sau, cười khổ một tiếng, nói: "Cuộc so tài này ngươi còn có tham gia cần phải sao?"

"Tại sao không có cần phải!"

Diệp Văn tròn trắng, mang theo Bảo Thúc Nha hai người đi tới trong đám người.

Rào ——

Đám người xung quanh lập tức tản ra, nhìn Diệp Văn hãy cùng xem Sát Nhân Cuồng Ma giống như vậy, giờ khắc này Đoan Mộc thế gia càng là không có ai không biết tốt xấu hướng về Diệp Văn báo thù.

"Như vậy, trận đấu liền bắt đầu đi!"

Khung Thương Thử nhìn thấy Viêm Hồng phong thảm trạng, trong lòng là mỹ nữ này cảm thấy bị ai đáng tiếc, nếu như không phải đắc tội Diệp Văn, nàng hôm nay sao lại thảm như vậy?

Hơn nữa, dựa vào tự thân mỹ nữ ưu thế, Viêm Hồng phong có rất lớn cơ hội bỏ đến Diệp Văn thiếu niên này vương giả trên giường đi, chỉ là, đáng tiếc...

Àm! Âm! Âm!

Theo khung Thương Thử thanh âm đàm thoại hạ xuống, trong đám người nhất thời bay ra vài đạo khí tức cường hãn thân ảnh.

Trong lúc này tự nhiên có Đoan Mộc không bờ,

Cùng với hắn mấy vị thiếu niên thiên kiều.

Đối với bọn hắn mà nói, Diệp Văn chỉ là một cái bất ngờ, coi như Diệp Văn đến một cũng không liên quan, bởi vì bọn họ chỉ cần tấn cấp là được rồi.

Cho tới còn lại hai tên, ba tên liền muốn bằng bản lĩnh của mình!

"Lão Đại, ngươi cũng không thể dối trá nha!"

Đường Thất cười khăng khặc quái dị một tiếng, ngay sau đó, giống như lông hồng giống như trong nháy mắt nhảy lên đi ra ngoài.

Diệp Văn cũng rõ ràng Đường Thất lời nói, tuy nhiên hắn vẫn đúng là không nghĩ muốn làm tệ, huống hồ, một canh giờ đã đến.

Oanh long!

Diệp Văn cước bộ mạnh mẽ giẫm, đi theo mọi người cùng nhau nhằm phía đỉnh núi.

"Lão Đại, chờ ta a!"

Bảo Thúc Nha la lớn.

...

Thời khắc này, xông vào một vị dĩ nhiên không phải tiếng tăm lừng lẫy Đoan Mộc không bờ, mà chính là một cái tóc dài tới gót chân nam tử mặc áo đen.

Hắn một mặt lạnh lùng sắc, sau lưng tóc dài càng là kết thành một cái lại dài vừa thô Bím tóc.

"Một tên thật nhanh a!"

Nhìn nam tử mặc áo đen càng chạy càng xa, Bảo Thúc Nha ở Diệp Văn bên cạnh nói.

Hai người đều là tu vi so với hơi cao, cho nên coi như là hững hờ chạy đi cũng vẫn là xếp hạng Trung Thượng Du hàng ngũ.

Tuy nhiên, bởi Diệp Văn hung uy, đã không người nào dám dựa qua đây.

Diệp Văn chợt nghe có người nghị luận.

"Có ai biết một tên? Chà chà, cái tên này thật mạnh, dĩ nhiên đem Đoan Mộc đều cho lác tại hậu phương!"

"Tên kia thật giống là trong quân người, ta đã thấy hắn mấy lần!"

Đột nhiên, có người cao giọng nói, để mấy người kinh hô không ngớt, cảm khái trong quân Vương Thất lực lượng quả nhiên không thể khinh thường.

"Lão Đại, người không dùng chờ ta, chính người đi lên trước đi!"

Đi có một đoạn lộ trình, Bảo Thúc Nha chăm chú nói với Diệp Văn.

"Ta không chờ người a, ta chỉ là không muốn quá cao điệu."

Diệp Văn nhún nhún vai, một mặt nghiêm túc.

"Ta ca, liền như người vậy còn không muốn quá cao điệu?"

"Này thế nào mới là cao điệu a! ?"

Nghĩ đến Diệp Văn liền Vũ Vương đều giết chết, Bảo Thúc Nha cái trán nhỏ mồ hôi lạnh.

"Này, hai người làm sao như thế chậm a!"

Đi ở phía trước, gần như là năm vị trí đầu ghé Đường Thất bỗng nhiên quay đầu nhìn hai người liếc một chút, một bộ "Ta thẹn với cùng bọn người làm bạn" bộ dáng, sau đó, chậm rãi cong lên cái miệng, chậm rãi vắn vẹo mấy lần...

Diệp Văn mặt xạm lại, cái tên này là đang gây hấn với hắn sao?

"Lão Đại, ta cảm thấy người rất tất yếu xông lên đem tên kia thu thập một hồi, người xem một chút, hắn đây là không coi người ra gì a!"

Bảo Thúc Nha giựt dây nói.

"Lão Đại, răng hô, các người thật muốn mau chút a, bản công tử đều phải nhanh tới Chung Điểm a!"

"Ai, cường giả nhân sinh thực sự là tịch mịch như tuyết, chỗ cao lạnh lẽo vô cùng a..."

Đường Thất một trận thổn thức không ngớt, đột nhiên nhìn thấy bên dưới đoàn người nụ cười cổ quái, nhất thời giật dử, xem thường hô: "Nhìn cái gì vậy, các người những này gà cay!"

"Ồi nha thờ ra, các người đây là ánh mắt gì a? Không phục vẫn là sao? Người ở ngó ngó xem, có tin hay không bản công tử moi hắn hạ xuống!"

"A ha ha ha! Các người những này gà cay!"

Đường Thất hung hăng cười to, lại sẽ cái miệng quay về những người đó xoay nữa.

"Muốn chết!"

"Cần rồi, mụ nội nó, đại gia từ lúc chào đời tới nay một lần nhìn thấy dĩ nhiên có người so với ta còn hung hăng! Tiểu tử này có dũng khí!"

Bên dưới người giận cực, dồn dập bị Đường Thất cử động khí bạo nổ, mỗi người găm thét, muốn đuổi kịp Đường Thất, đem hắn băm thành tám mảnh.

Diệp Văn xem cũng là hải hùng khiếp vía, lo lắng Đường Thất bị người ta tóm lấy cho Phân Thi, liền nói với Bảo Thúc Nha: "Ta đi lên trước a!"

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, Lão Đại người đuổi theo Đường Thất tên kia, nhất định phải giúp ta nhiều giẫm hắn hai chân a! Cái tên này quá ghê tởm!"

Nghe nói, Diệp Văn gật gù, rất tán thành, một lần cảm thấy Đường Thất hàng này rất tiện...

"Oa, Lão Đại, cứu mạng a!"

Đột nhiên, Đường Thất kêu lên thê lương thảm thiết thanh truyền tới.

Xảy ra chuyện gì?

Diệp Văn sử dụng Thiên Lý Nhân quan sát, phát hiện khoảng cách có chút xa.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh có hay không phải đem Thiên Lý Nhân lên tới nhị cấp trạng thái?"

"Vâng!"

"Đôi lấy thành công, khẩu trừ chủ ký sinh hai mươi vạn EXP..."

Dứt lời.

Diệp Văn liền cảm nhận được hai mắt truyền tới một trận cảm giác nóng rực, sau đó, phía trước tầm mắt trở nên rộng rãi đứng lên, cực kỳ sáng ngời.

Mà lúc này, Diệp Văn cũng rốt cuộc nhìn thấy, Đường Thất là bị năm vị trí đầu ghé một người ngăn chặn tiến đến đường, mới sẽ bị hậu phương người đuổi theo bao vây.

Diệp Văn ánh mắt lạnh lẽo.

"Thiên Địa Vô Cực kiếm pháp, Truy Phong!"

Hô!

Chỉ thấy Diệp Văn thân hình dần dần trở nên hư huyền đứng lên, ngay sau đó, oanh một tiếng vang thật lớn!

Diệp Văn liền thân thể Hóa Kiếm quang hướng về phía trước trên đỉnh núi chạy như điên đi tới.

Rầm rầm rầm!

Nhìn các thức hoa dạng Nguyên Khí hướng mình bất chuyển hạ xuống, Đường Thất trong nhất thời một mối ứng phó, trên trán nổi cả gân xanh, quay về phía trước một vị mong muốn rời đi áo hồng thiếu nữ hò hét nói: "Thảo bà nội ngươi, ngươi cái này thái ba tám tám âm ta!"

Hả?

Áo hồng thiếu nữ nghe Đường Thất lời nói, giữa hai lông mày lóe qua một tia dày đặc sát cơ.

Nàng sẽ ngăn chặn Đường Thất, thuần túy là bởi vì không hợp mắt Đường Thất hung hăng Thô Bi làm việc, lúc này mới muốn cho Đường Thất một bài học.

Thế nhưng, nàng hành động này rất có thể hại chết Đường Thất!

Ps: Canh bốn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 174 :cường thế đăng đỉnh! Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế T

Nhưng mà, đối với có thể sẽ hại chết Đường Thất điểm này, áo hồng thiếu nữ không rõ ràng, hơn nữa coi như rõ ràng, lấy nàng tính cách cũng sẽ không lưu ý.

Tuy nhiên, nghe Đường Thất tiếng chửi rửa, áo hồng thiếu nữ trên mặt sát cơ bắt đầu khởi động, "Muốn chết!"

Ầm!

Um tùm ngọc thủ nhất chương chém ra, nhất thời liền mang cho Đường Thất một luồng áp lực cực lớn.

Oanh...

Chỉ thấy Đường Thất trong mắt phản chiếu ra áo hồng thiếu nữ hư vô Chương Ảnh, sau đó cái này đạo chương ảnh lần nữa biến đổi, nơi lòng bàn tay mang theo một mảnh phần sắc vân vụ.

"Không được!"

Đường Thất kêu lên một tiếng, phát hiện chính mình ngồi được áo hồng thiếu nữ tủa ra phần sắc vân vụ khí tức, khuynh khắc thời gian liền cảm giác mình cả người mềm yếu vô lực.

Giờ khắc này, những nỗi giận đó Vũ Tu nhóm cũng không có dùng tay, dồn dập sử dụng sát chiêu, phải cho Đường Thất một cái đẹp đẽ.

"Cút ngay cho ta!"

Đường Thất nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay quạt giấy bỗng nhiên mở ra.

Vút! Vút! Vút!

Chỉ thấy quạt giấy bắn ra liên tiếp cốt thứ, leng keng leng keng, trong nhất thời, giong vang liên miên không dứt, rất nhiều người đều kêu thảm thiết lùi về sau.

"Ám khí!"

"Ám khí kia có độc, mọi người cẩn thận!"

Ầm!

Tuy nhiên, Đường Thất đánh đuổi những người này, nhưng không có năng lực đánh lui cô gái kia.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, Đường Thất nguy hiểm, kiến nghị chủ ký sinh đổi lấy 《 Phong Vân 》 bên trong Hùng Bá Tam Phân Quy Nguyên Khí."

Giờ khắc này, hệ thống âm thanh vang lên.

"Đổi lấy!"

Nhìn Đường Thất bị người vây công, Diệp Văn cũng nộ, lúc này gào lên.

"Đổi lấy thành công, khấu trừ chủ ký sinh một triệu EXP."

Ầm!

Diệp Văn nhảy vào trong đám người, giận dữ hét: "Tam Phân Quy Nguyên Khí!"

Oanh long!

Diệp Văn tay phải chậm chậm kéo ra, chỉ thấy ở gấp khúc nơi lòng bàn tay, ngưng tụ một đoàn hư vô trong suốt chân khí.

Tam Phân Quy Nguyên Khí! Thiên Hạ Hội Hùng Bá Thiên Giai võ học!

Vang ầm ầm——

Thủ chương kéo ra, này áo hồng thiếu nữ sắc mặt lập tức biến đổi, lập tức khuynh khắc thời gian liền bị Tam Phân Quy Nguyên Khí bắn trúng ở ngực, cả người học máu không ngừng.

Đùng đùng đùng!

Nhưng mà, Diệp Văn vẫn không có giáng hoà.

Thân thể nhất chuyển, quay về đám người xung quanh cười lạnh một tiếng, hai tay chậm chậm giờ lên.

Ba 〜〜!

Trong hư không Thiên Địa Nguyên Khí nhất thời tụ tập ở song chương, ngay sau đó, hai đám Nguyên Khí cầu đoàn ầm ầm rơi vào trong đám người, bang bang ầm!

Nổ vang thanh không ngừng, trong nhất thời, tụ ở Đường Thất người chung quanh đều tới dưới chân núi đổ tới.

"Thất thiếu, không có sao chứ?"

Diệp Văn hơi có điểm lo lắng.

"Không, không có chuyện gì..."

Đường Thất ánh mắt đờ đẫn, tùy theo, mông ngửa như nước thủy triều nịnh nọt cười nói: "Lão Đại, người chân uy Võ Bá khí!"

"Híc, đó là!"

Diệp Văn khe khẽ mỉm cười, Hùng Bá làm Thiên Địa Hội Lão Đại, thuộc hạ có Bộ Kinh Vân, Niếp Phong, Tần Sương bức này nhân vật.

Ba người này càng chúc Bộ Kinh Vân kiệt ngao bất thuận, Hùng Bá nếu là không có chút tài năng lời nói, làm sao không chế được Bộ Kinh Vân?

Huống hồ, ở Phong Vân Vị Diện bên trong, Hùng Bá càng là giết chết lúc đó Vô Song Thành Kiếm Thánh.

Nghĩ đến Kiếm Thánh, Diệp Văn trong lòng cả kinh, cảm thấy Phong Vân bên trong, Hùng Bá cùng với vô danh còn có Kiếm Thánh mấy người nên vượt qua phạm nhân chỉ cảnh, là trong truyền thuyết Võ Thần.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh gây ra chi nhánh nhiệm vụ, giải phong Võ Thần khiêu chiến hình thức."

"Chú, chủ ký sinh có thể tùy ý lựa chọn một vị Võ Thần tới khiêu chiến, dùng để ma luyện chính mình chiến đấu kinh nghiệm, cùng với có thể từ trên người Võ Thần học tập hần tất sát tuyệt chiêu các loại."

Hệ thống âm thanh truyền tới, để Diệp Văn sửng sò sửng sò, còn có cái này thứ tốt?

Rất nhanh, Diệp Văn liền cao hứng không nổi.

"Cái này thuộc về nhiệm vụ hàng ngày, cho nên xin mời chủ ký sinh cần phải ở mỗi ngày bên trong khiêu chiến Võ Thần ba lần, đương nhiên, cũng có thể lựa chọn đổi lấy EXP thủ tiêu mỗi một ngày lâu dài vụ."

"Xin mời chủ ký sinh chú ý, một ngày thủ tiêu chỉ biết khấu trừ 10 ngàn EXP, hai ngày 20 ngàn EXP, ba ngày 40 ngàn EXP..."

"Cứ thế mà suy ra..."

Mỗi ngày nhất định phải khiêu chiến ba lần, này không phải cũng bị máu ngược ba lần sao?

Diệp Văn cũng sẽ không cho là mình hiện tại có thể trải qua Võ Thần.

Hệ thống hô cha a!

Diệp Văn nhanh khóc,

Cảm chắc Tam Phân Quy Nguyên Khí sau, Diệp Văn mới phát hiện mỗi một cái Võ Thần đều không phải đơn giản như vậy.

Tỷ như, Hùng Bá, cho đến hôm nay, Diệp Văn mới rõ ràng hần lợi hại.

"Hô ——"

Diệp Văn dài dài thở phào nhẹ nhõm, tuy nhiên cảm giác mình có thể cũng bị máu ngược, nhưng cũng rất nhanh sẽ khôi phục lại.

Dù sao, hần nhưng là phải ở một trăm năm bên trong trở thành thiên hạ một nam nhân! ! !

Đương nhiên, quan trọng nhất là mau chóng trở thành Võ Thần, phục sinh Nhược Bất Ly, cùng với tìm tới Lạc Tư Hi!

Có như vậy mục tiêu, Diệp Văn cảm thấy hệ thống khiêu chiến Võ Thần hình thức cũng không lại như vậy hổ cha, dù sao, bất kể nói thế nào, đây đều là đối với mình có nhiều chỗ tốt sự tình.

Cùng Võ Thần đối luyện, trong thiên hạ ai có cái này ưu đãi? Chỉ có ta đại hệ thống một nhà!

Huống hồ, chính mình mặc kệ bị Võ Thần đánh cho thế nào, đều sẽ không chết đi, như vậy đãi ngộ quả thực cũng là ma luyện chính mình thời cơ tốt nhất a!

"Lão Đại, người làm sao?"

Đường Thất nhìn thấy Diệp Văn hai mắt bỗng nhiên bốc lên tia sáng, không khỏi hai tay ôm ngực, làm ra Tiểu Túc Phụ sẽ phải bị người bắt nạt bộ dáng, yếu yếu nói: "Lão Đại, ta không Gay..."

"Cút!"

Nghe Đường Thất lời nói, Diệp Văn mặt xạm lại.

Giời ạ, tiểu tử thúi này có ý chứ?

"Ta có việc gấp, đi lên trước a!"

Diệp Văn vỗ vỗ Đường Thất bờ vai, sau đó thân hình như kiếm, hướng về phía trước chỗ đỉnh núi phóng đi.

"Rầm rầm rầm!"

Diệp Văn tốc độ quả là nhanh kinh người, rất nhanh sẽ đem Đường Thất một nhóm người xa lắc tại sau lưng.

"Lão Đại đây là sao, cùng đánh máu gà giống?"

Bảo Thúc Nha không biết sử dụng thủ đoạn gì, càng là đi tới Đường Thất bên cạnh hỏi.

"Mịa nó, nguoi ai vậy? Ta đi, rằng hồ là nguoi, nguoi làm sao tới đây sao nhanh!"

"Vừa nãy không phải ở sườn núi dưới sao?"

Nhìn thấy Bảo Thúc Nha, Đường Thất giật mình.

"Tốc độ này, quả thực..."

"Ta tốc độ này không tính cái gì, Lão Đại mới là thật ngu bực a!"

Nhìn thấy Diệp Văn đã vượt qua Đoan Mộc không bờ, Bảo Thúc Nha tự đáy lòng thở dài nói.

"Ừ ần..."

Đường Thất gà con mồ thóc giống gật gù.

...

Cách đỉnh núi cách đó không xa, Đoan Mộc không bờ cách này một tên chỉ có rất ngắn khoảng cách, hai người chính đang lẫn nhau đấu sức, đột nhiên liền nhìn thấy một trận gió từ bên mình thổi qua!

Nhìn người tới thân ảnh, Đoan Mộc không bờ đồng tử co rút lại, không nhịn được tức miệng mắng to: "Mịa nó, nguoi còn biết xấu hổ hay không, dĩ nhiên đối trá!"

Nhìn thấy Diệp Văn, Đoan Mộc không bờ chuyển đương nhiên cho rằng kẻ này nhất định lại đang sử dụng loại kia có thể tăng vọt thực lực bí thuật, bằng không, kẻ này tốc độ không thể như vậy nhanh!

Diệp Văn tự nhiên nghe Đoan Mộc không bờ lời nói, thế nhưng, hần không thềm đếm xỉa tới hần.

Mà Diệp Văn mặc dù có thể chạy nhanh như vậy, Truy Phong Kiếm Pháp là một, tuy nhiên, quan trọng nhất vẫn là Phong Chi Ý Cảnh!

Ở cái này cực nhanh tiến tới trong quá trình, Diệp Văn dần dần mà lĩnh ngộ ra Phong Chi Ý Cảnh một tia công dụng.

Phong động!

Không sai, làm Diệp Văn đem thể gió dung hợp đến tự thân thời điểm, hần phát hiện thân thể mình trọng lượng biến mất không còn tăm hơi, cả người hóa thành Hư Vô Nhất giống như, chỉ là thân ảnh vẫn còn, hình dáng vẫn còn ở đó.

"Ầm!"

Diệp Văn lần nữa phát uy, rất nhanh sẽ đem này tóc dài nam tử bỏ lại đằng sau.

Cảm nhận được bên cạnh người dị dạng, Phá Quân sững sờ, lập tức liền phát hiện một cái tuổi tác không khác mình là mấy thiếu niên liền đi lên đỉnh núi!

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng chủ ký sinh lĩnh ngộ ra phong động cấp một trạng thái..."

Cùng lúc đó, bên dưới dự thi tuyển thủ cùng với khán giả đều kinh ngạc đến ngây người.

Trước đó, vẫn là Phá Quân dẫn trước, chính là ngăn ngắn trong nháy mắt, đỉnh núi cũng đã có người?

Mịa nó a!

Tiểu tử kia là ở giả làm heo ăn thịt hổ, tình huống a!

Rõ ràng thực lực mạnh như vậy, lại ở lúc mới bắt đầu đợi chậm rãi từ từ, mãi đến tận có người muốn đi lên đỉnh núi, mới phát lực, này không phải kéo cừu hận sao!

Đoan Mộc không bỏ cùng hai người khác đều hận chết Diệp Văn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 175 : mau thả ta ra, ngươi làm như vậy là không đúng... Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Th

"Một? Dĩ nhiên một?"

Rất nhiều người nhìn trên đỉnh núi Diệp Văn, đều dồn dập quái khiếu đứng lên.

"Quả nhiên, người không biết xấu hổ, thiên hạ vô địch!"

"Hắn rõ ràng có được có thể cùng võ đạo vương giả chống đỡ thực lực, dĩ nhiên lại tới tham gia cái này Phương Trình Thức giải thi đấu!"

"Càng vô liêm sỉ là hắn lại vẫn cầm một!"

Nghe người chung quanh tiếng bàn luận, khung Thương Thử tâm đó là thật lạnh thật lạnh, hắn đã sớm biết, để Diệp Văn dự thi chính là một kết quả như vậy.

"Àm ỉ cái gì thế, có bản lĩnh các ngươi cũng tới đi a!"

Đường Thất sau đó cũng đạt tới sơn phong Chung Điểm, cùng Diệp Văn hai người cùng đi xuống tới, thấy chung quanh người khó chịu hô, nhất thời châm biếm lên tiếng:

"Nhà ta lão đại là bằng bản lĩnh thật sự đăng đỉnh, các ngươi nếu là có khả năng chịu đựng cũng có thể a, ở cái này leo nha leo nhéo cái gì? Một đám gà cay!"

Bảo Thúc Nha không nhịn được nói: "Ngươi liên không thể đòi một cái từ?"

Đường Thất tùy ý đáp: "Một đám chó đất!"

Nghe nói, Diệp Văn khóe miệng giật giật, quả nhiên, liền nhìn thấy dự thi học viên cùng với trên thính phòng mọi người nổ tung, làm lộn tung lên trời.

"Chà chà, răng hô, ngươi xem cái này bày chó đất còn không phục lý!"

Đường Thất cười hi hi.

"Mẹ, hắn nói chúng ta là gà cay?"

"Không, nói chúng ta là chó đất!"

"Nói lời vô ích gì a! Giết chết này quan trọng!"

Nói, mọi người khí thế hung hung liền muốn xông lên, bỗng nhiên chính giữa, mỗi người hai mắt nhìn nhau.

"Các ngươi làm sao không lên?"

Mỗi người đều trâm miệng một lời hô.

"Giết a!"

Tuy nhiên, phía trên thế giới này vẫn có người thành thật, chỉ thấy một chút cái ngay thẳng nam hài chớp mắt liền lao ra xa xưa, chỉ là, càng chạy càng không đúng.

Bọn họ dường như phát hiện chỉ có mấy người lao ra,

Quay đầu liếc mắt một cái, thấy mọi người đều còn ngốc tại chỗ, mỗi người lệ rơi đầy mặt.

Nói tốt cùng tiến lên đây? !

Khung Thương Thử chợt phát hiện Đường Thất một mặt âm hiểm cười, vội vàng ngăn ở Diệp Văn ba người trước mặt, nói: "Ba vị như là đã tấn cấp, như vậy vẫn là rời đi thôi, ân, có người nói hần thi đấu cũng sắp kết thúc."

"Ba vị không ngại đi nơi nào cùng các vị thiên kiêu giao lưu một phen, đương nhiên, đoàn đội tái không có kết thúc, chư vị cũng có thể đi nơi đó nhìn một chút."

Khung Thương Thử tốc độ nói nói nhanh, hần thật sợ Diệp Văn ba người lần nữa làm lớn chuyện.

Chuyện này với hần cũng không có chỗ tốt, dù sao, hần là cái này thi đấu người phụ trách một trong.

"Đi thôi!"

Diệp Văn nhìn xong lại mấy người, đối với Bảo Thúc Nha, Đường Thất nói, sau đó hướng về bọn họ nhếch miệng nở nụ cười.

Thịch! Thịch! Thịch! Thịch!

Vừa thấy Diệp Văn nụ cười, những người kia sắc mặt kịch biến, phảng phất gặp phải phi thường chuyện kinh khủng.

Diệp Văn nụ cười cứng đờ, không khỏi sờ sờ mặt, lẩm bẩm nói: "Ta thật sự có như thế đáng sợ sao?"

Lắc lắc đầu, Diệp Văn cùng hai anh em đi ra thi đấu, đang muốn hướng Bắc Cung Đàn dừng chân địa phương đi đến, sau đó sẽ nhìn cái kia khiêu chiến Võ Thần hình thức đến là cái gì quỷ.

Không nghĩ tới, Đường Thất kẻ vai sát cánh lên, cười hắc hắc nói: "Diệp lão đại, chúng ta hiện tại là đi trước ăn cơm đây? Hay là đi nhìn chiến đội đoàn tái?"

Diệp Văn nói: "Ta còn có việc, liền không đi."

"Diệp lão đại, ngươi còn có thể có chuyện gì? Không phải là muốn chị dâu mà!"

Đường Thất một mặt vô cùng đau đớn nói: "Lão Đại, ngươi chớ để dọa lạc a!"

"Chúng ta vẫn là trước tiên ở bên ngoài lắng một trận lại trở về đi!"

Bảo Thúc Nha cũng gấp bện bện đáp: "Phải a, Lão Đại, đòi ta còn chưa từng xem chiến đội trận đấu đây!"

Diệp Văn trầm ngâm một chút, chính đang do dự.

Đường Thất rên sát khí còn nóng nói: "Lão Đại, ngươi có phải là coi khinh chúng ta a!"

"Làm sao sẽ?"

Đường Thất một mặt nghiêm túc, nói: "Nếu như không phải coi khinh chúng ta, ngươi làm sao liền không đáp ứng cùng chúng ta cùng đi!"

"Cũng là cũng là!"

Bảo Thúc Nha phụ họa nói.

Diệp Văn nhìn hai người đều không còn gì để nói, bất đắc dĩ nói: "Được rồi, ta và các ngươi đi."

"Lão Đại, nếu không, chúng ta mang theo chị dâu, cùng ta tiểu muội đi!"

Bảo Thúc Nha thấp thòm nói: "Ta muội có chút quái gở, luôn chờ ở trong phòng cũng không tốt."

"Em gái ngươi đó là Bệnh Tự Kỷ chứ? Không phải cái gì có chút quái gở..."

"Ai ai, răng hô, có chuyện cố gắng nói, đừng động thủ, ta không nói em gái ngươi nói vậy cũng là, ta câm miệng!"

Nhe ——

Đường Thất dùng tay phát một cái làn môi, thật giống như là muốn đem miệng cho che lại giống.

"Hừ!"

Bảo Thúc Nha lúc này mới buông tha Đường Thất, lạnh lùng nói: "Không cho nói ta muội nói bậy!"

"Được được được, ta không nói..."

Nếu như là lúc trước, Đường Thất tuyệt đối sẽ không nhanh như vậy nhận sợ, thế nhưng, hôm nay Bảo Thúc Nha vì hấn mà trọng thương, Đường Thất cũng không tiện sẽ cùng Bảo Thúc Nha chống.

Diệp Văn cười cười, sau đó liền cùng hai người cùng đi hướng bắc cung đàn căn phòng.

Bắc Cung Đàn cùng úc có thể liêm bây giờ ở một tòa trong khách sạn, này xóm nghèo thật sự quá nguy hiểm, Bảo Thúc Nha không dám tiếp tục đem úc có thể liêm một mình y người còn đang nơi đó.

Rất nhanh, từng từng từng!

Tiếng gõ cửa vang lên, Diệp Văn ba người đi tới Bắc Cung Đàn trước cửa, tuy nhiên chốc lát, Bắc Cung Đàn liền mở cửa.

"Chị dâu, ta muội đây?"

Bảo Thúc Nha đem đầu thăm dò vào trong tham, không có nhìn thấy úc có thể liêm, không khỏi lên tiếng hỏi.

"Nàng đang tắm "

Bắc Cung Đàn đạo, tránh ra thân thể, để Diệp Văn ba người vào trong.

"Các người trận đấu xong sao?"

"Xong! Chị dâu, Lão Đại vẫn là Đầu vòng loại một nha!"

Đường Thất dương dương tự đắc nói: "Ta Đường đại công tử đại ca cũng là như thế ngu ru bức!"

Phù phù ——

Bắc Cung Đàn bị Đường Thất đùa cười, nàng tuy nhiên có một con tóc trắng, nhưng tính cách cũng không lãnh lạnh, Diệp Văn ba người cũng nhìn ra, thật giống là bởi tính huyết cận kiệt nguyên nhân.

Diệp Văn hơi nhú mày, Bắc Cung Đàn là hấn nữ nhân, hấn hiện tại biến thành bộ dáng này, chính mình dĩ nhiên chưa từng có hỏi, thật không phải một cái nam nhân tốt a...

Trên mặt hiện ra vẻ lúng túng sắc, Diệp Văn quyết định tìm một cơ hội, cố gắng hỏi một chút Bắc Cung Đàn đến là chuyện ra sao.

"Hừ, Lão Đại cũng là ta đại ca!"

Bảo Thúc Nha không cam lòng yếu thế nói.

Biu môi, Đường Thất rất khinh thường Bảo Thúc Nha học hấn nói chuyện, gặp bầu không khí hơi trùng xuống tịch hạ xuống, Đường Thất cười ha ha nói: "Răng hô, người không là nói dối sao?"

"Đi, chúng ta đi tìm ăn!"

"A, ta có nói quá..."

Bảo Thúc Nha nói, bỗng nhiên gặp Đường Thất đối với mình nháy mắt mập mờ, ánh mắt khiến không ngừng, mới rõ ràng là muốn cho Lão Đại cùng chị dâu chế tạo cái hai người thế giới.

Liền, Bảo Thúc Nha nói tiếp: "Thật giống là, ta có nói quá ai..."

Hai người cùng nhau rời đi.

Diệp Văn tự nhiên nhìn ra hai người này tâm tư, nguyễn nguyễn, cũng không hề nói gì.

Chỉ có hai người, Bắc Cung Đàn bỗng nhiên nói: "Người đối chứ? Ta cũng đi chuẩn bị cho người ăn."

Vũ Tu tuy nhiên thực lực mạnh mẽ, có thể căn cứ tu vi tới kéo dài Ích Cốc thời gian, nhưng người bình thường rất ít làm như thế, dù sao, thực vật cũng là lực lượng khởi nguồn, có thể tăng cường huyết khí.

Thế nhưng, Diệp Văn rõ ràng Bắc Cung Đàn rời đi nguyên nhân chỉ là thẹn thùng, hai người tuy nhiên có quan hệ xác thật, nhưng ở cùng nhau thời gian

cũng không lâu, có thể nói là quen thuộc nhất người xa lạ.

"Đàn tỷ tỷ, y phục của ta quên cầm, người có thể giúp ta một chút không?"

Một gian khác trong phòng, truyền tới ừ có thể liềm mềm mại âm thanh.

Nhìn vươn ra trắng nõn cánh tay, Diệp Văn do dự một chút, liền cầm lấy đặt lên giường một bộ trường bào màu xanh nhạt.

"Đàn tỷ tỷ cảm ơn người."

Tiếp lấy y phục sau, ừ có thể liềm cảm ơn một câu, gấp ngoài cửa người trầm mặc không lên tiếng, liền nghỉ hoặc hỏi thăm: "Đàn tỷ tỷ, người làm sao? Ach, là Diệp đại ca!"

"Diệp đại ca người trở về!"

Nói, cửa phòng tắm bỗng nhiên liền bị mở ra, Diệp Văn liền nhìn thấy không một mảnh vải trắng nõn thân thể nhào vào ngực mình...

Cảm nhận được trong lòng thân thể mềm mại, Diệp Văn hấp hấp lỗ mũi, mới tối nghĩa nói: "Mau thả ta ra, người làm như vậy là không đúng..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1 76 :hóa thân cảm thú... Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạc

Nghe Diệp Văn lời nói, thiếu nữ nhưng chỉ là chớp chớp thủy linh linh con người, sau đó ngơ ngác nhìn Diệp Văn, nói cái gì cũng không nói.

Nhìn ừ có thể liềm bộ dáng này, Diệp Văn buồn rầu gỡ gỡ tóc, cái này nếu như bị Bảo Thúc Nha nhìn thấy lời nói, tên kia nhất định sẽ cùng chính mình liều mạng.

Ngẫm lại, Diệp Văn nhu hòa ôn hòa nói: "Người trước mặc quần áo vào, được không?"

"Tại sao?"

Thiếu nữ mở to hai mắt, dường như nhớ lại cái gì, trong mắt toát ra một tia vẻ hoảng sợ, nhưng vẫn là run giọng nói: "Này, một ngày kia năm người ở xé y phục của ta, không phải muốn nhìn ta thân thể sao?"

Ừ có thể liềm cắn chặt môi dưới, nói: "Ta nguyện ý cho Diệp đại ca xem..."

Nói, cúi đầu, "Chẳng lẽ Diệp đại ca không thích xem ta thân thể sao..."

Khóe miệng co rúm một chút, Diệp Văn phát hiện chính mình dường như có cũng bị cô nàng này liêu đến "Không thể thu thập" mức độ, hấn nỗ lực khiến chính mình nụ cười ôn hòa ánh mặt trời.

"Không phải không thích xem, mà chính là chúng ta không có quan hệ gì, người không có thể tùy tiện để ta xem người thân thể..."

"Này Diệp đại ca cười ta có được hay không?"

Ừ có thể liềm mạnh ngẩng đầu, mừng rỡ nói.

Hey! Người quá phận a! Còn càng lúc càng lòng tham không đáy!

Diệp Văn có muốn khóc kích động, "Ta đã có nữ nhân!"

"Người hiểu chưa?"

"Ta rõ ràng!"

"Vậy thì tốt..."

"Đàn tỷ tỷ làm Diệp đại ca Đại Lão Bà, ta làm Diệp đại ca Tiểu Lão Bà, được hay không?"

Phốc ——

Diệp Văn mạnh rút lui ra ba bước, tay phải che ở ngực, trên mặt bị phần gần chết, "Ta làm sao rồi cùng người nói không thông!"

"Được rồi! Chuyện đến nước này, ta phải phải nói cho người..."

Diệp Văn hai tay khoát lên thiếu nữ lộ ra trắng như tuyết vai trên, một mặt nghiêm túc nói: "Thực, ta không ngừng có một cô gái!"

"A?"

Có hi vọng!

Nghe thiếu nữ tiếng kinh hô,

Diệp Văn kiểm chế lại trong lòng xao động, vội vàng nói: "Đúng, người không đoán sai, thực ta là trong truyền thuyết Kê đòi bại!"

"Kê đòi bại? Không phải a, Diệp đại ca rất tốt."

Úc có thể liêm lĩnh động con người chớp chớp, nói: "Diệp đại ca nếu không ngừng có đàn tỷ tỷ một người phụ nữ, như vậy Diệp đại ca cũng đem ta thu đi."

"Phốc —— "

Diệp Văn ở ngực lần nữa bên trong một chi vô hình mũi tên, tay run run chi, không biết nên nói cái gì cho phải, chỉ có thể vô lực nằm dài trên giường, một bộ cuộc đời không gì quyến luyến biểu hiện.

Lúc này, thiếu nữ đã chậm rãi mặc vào trường bào màu xanh nhạt, sau đó thừa dịp Diệp Văn nhắm lại hai mắt, chậm rãi nằm đến Diệp Văn bên cạnh, hướng về Diệp Văn lần môi lén lén lút lút hôn lên đi qua.

Diệp Văn bỗng nhiên mở hai mắt ra, chỉ cảm thấy đôi môi một mảnh ướt át, trái tim không tự chủ được nhanh chóng nhảy lên, hắn chỉ cảm thấy có một sợi lửa nóng hùng hực, ở ngực bụng bên trong không thể ngăn chặn bốc cháy lên.

Àm!

Diệp Văn mãnh tượng thiếu nữ đặt ở dưới thân, hai tay cầm lấy trắng như tuyết cổ tay, âm thầm nuốt từng ngụm từng ngụm nước, con người toả ra ừng đỏ huyết tinh quang mang.

"Vù —— "

Diệp Văn lần nữa cảm nhận được một cái khác "Chính mình" tồn tại, hắn cũng là một cái dã thú, chỉ bằng bản năng làm việc, mà úc có thể liêm xử nữ hương thơm, không thể nghi ngờ là một liều mê hoặc "Hắn" độc được.

Úc có thể liêm gặp Diệp Văn con người toả ra huyết tinh quang mang, biểu hiện không khỏi giật mình ngăn ra, sau đó nhẹ giọng nói: "Diệp đại ca người nếu như muốn lời nói..."

"Có thể liêm không ngại..."

Àm! !

Thiếu nữ lời nói giống một thanh trọng chùy hung hăng nện đập ở Diệp Văn nội tâm bên trong, khiến "Hắn" trong mắt hồng mang lộng lẫy chói lóa mắt, lập tức một tay sờ về phía thiếu nữ trắng nõn hai chân, một tay bao trùm ở phình trước ngực.

Sau đó, đầu lâu hạ thấp, quay về thiếu nữ đôi môi hôn tới.

"Tê —— "

Đột nhiên, một giọt máu xuất hiện ở Diệp Văn nơi khóe miệng, trong phút chốc, Diệp Văn trở về quá thần trí.

Rồi đi úc có thể liêm môi hồng, từng ngụm từng ngụm thở hỗn hển.

"Có lỗi với Diệp đại ca, ta không phải cố ý muốn cắn người..."

Úc có thể liêm khuôn mặt Hồng Hồng, nơi khóe miệng có Diệp Văn lưu lại dưới vết máu, nàng ở mới vừa rồi bị Diệp Văn hôn lên động tình, không tự

chủ được liền đem Diệp Văn đầu lười cần phá.

Cũng chính bởi vì như vậy, mới sẽ làm Diệp Văn khôi phục chốc lát ——

"Àm!"

Diệp Văn đột nhiên ngồi dưới đất, hai tay khoát lên trên đầu gối, lập tức liên tiếp hướng về ở ngực điềm mấy lần.

Bang bang âm!

Trái tim nhảy lên dần dần trở nên chậm lại, trong mắt huyết tinh hồng mang cũng biến mất không còn tăm hơi.

Nhìn thiếu nữ lo lắng ánh mắt, Diệp Văn trong mắt loé ra một tia vẻ áy náy, hẳn thật không biết nên thế nào đối mặt úc có thể liêm, dứt khoát trực tiếp rời đi.

"Diệp đại ca, ngươi muốn đi đâu?"

Úc có thể liêm vốn là tâm hệ Diệp Văn, hiện tại lại bị Diệp Văn thật sâu hôn một cái, chỉ cảm thấy trong lòng ngọt ngào, lúc này, đột nhiên nhìn thấy Diệp Văn rời đi, chỉ cảm thấy có một sợi tăng tăng cảm giác mất mát.

Liền, nàng chăm chú ôm Diệp Văn phía sau lưng, không cho Diệp Văn rời đi.

Diệp Văn làn môi nhất động, muốn nói cái gì, lúc này, vành tai khẽ động, biến sắc.

"Bọn họ trở về, ngươi buông ra ta."

Úc có thể liêm một mặt oan ức buông ra Diệp Văn, vô tội nhìn Diệp Văn.

Diệp Văn tâm có không đành, muốn an ủi một chút, kéo kẹt ——

Môn đã mở.

"Lão Đại, chúng ta có hay không quấy rầy ngươi cùng chị dâu chuyện tốt chứ?"

Đường Thất ngó dáo dác chui vào, cười hắc hắc nói.

"Ai, chị dâu đây?"

"Ồ, tại sao là ngươi tiểu cô nương này? Hơn nữa ngươi mặt làm sao như thế đỏ."

Đường Thất kinh ngạc hỏi, bỗng nhiên một mặt "Chấn kinh", "Lão Đại, ngươi sẽ không phải thừa dịp rảnh rỗi cùng ta đi ra ngoài, liền cầm thú đến đối với hấn muội muội ra tay chứ?"

Hắn gặp úc có thể liêm khuôn mặt nhỏ Hồng Hồng, hai tay nắm bắt góc áo, đăm đăm đưa tình nhìn Diệp Văn, liền một câu kinh người nói.

"Ngươi nói vớ nói vẩn cái gì!"

Diệp Văn nghe Đường Thất nói tới nhất thời giật mình, hơi có chút hoang mang nói.

"Lão Đại, ta chỉ là chỉ đùa một chút, ngươi không dùng như thế căng thẳng đi!"

Đường Thất ngược ngạt cười.

"Ngươi cầm Bảo Thúc Nha muội muội nói giỡn, nhìn hấn sẽ sẽ không tìm ngươi liều mạng!"

Diệp Văn nhưng trong lòng là buông lỏng một hơi, hơi có chút có tật giật mình.

"Lão Đại, ngươi gọi ta à?"

Bảo Thúc Nha rất thần kỳ xuất hiện, trong miệng cắn một tảng lớn thịt, trên tay còn cầm một bao.

"Muội muội, đây là Gà ăn mày, khỏe ăn, ngươi mau thừa dịp ăn nóng đi!"

"Lão Đại, ngươi ăn sao?"

Diệp Văn còn chưa nói chuyện, úc có thể liêm đã đem mỡ bò giấy xé mở, đem Gà ăn mày đưa qua, ôn nhu nở nụ cười, nói: "Diệp đại ca, cho ngươi."

Lại vào lúc này, Bắc Cung Đàn đi tới, "Diệp tử, ta đã bảo tốt canh, cho ngươi..."

Bỗng nhiên sững sờ, bởi vì nàng nhìn thấy úc có thể liềm cũng ở chuyển một bao Gà ăn mảy cho Diệp Văn.

Diệp Văn nhìn hai người , trong lòng âm thầm chửi bậy, làm sao hai người va vào nhau, trước cầm Bắc Cung Đàn cũng không phải, bởi vì hắn biết úc có thể liềm nhất định sẽ thương tâm.

Trước cầm úc có thể liềm càng không phải, Bắc Cung Đàn mới là hắn thành thật nghiêm túc nàng dâu a!

Nhìn thấy Diệp Văn khó xử, Bắc Cung Đàn mỉm cười nói: "Canh còn rất nóng, đợi lát nữa lại uống đi."

Diệp Văn cười nói: "Tốt."

Trong lòng đối với Bắc Cung Đàn có một tia vẻ áy náy.

Nửa nén hương sau khi, Diệp Văn mới ăn uống no đủ, cùng mọi người cùng nhau hướng về Đoàn Chiến thi đấu đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 177 :mặt trời nóng bỏng quận chúa, 9 công chúa biểu muội tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất H

Phượng Trình Thức giải thi đấu trừ cá nhân khiêu chiến tái, còn có chiến đội đoàn tái.

Khiêu chiến tái nhưng là Đông Hải nhóm thế lực chọn lựa ra thiếu niên thiên kiều phượng thức.

Mà đoàn tái nhưng là so sánh hấp dẫn những chính thức đó thế lực, bởi vì đội ngũ Phối Hợp Năng Lực, thường thường có thể tăng cao thật nhiều lần thực lực, do đó cũng cũng có thể đánh chết địch thủ.

Ở Võ Thần đại lục, trừ hung thú ở ngoài, còn có nơi biển sâu đáng sợ Hải Thú, những này thực cũng là hung thú chủng loại, chỉ là sinh sống ở trong biển, cho nên, bị thể nhân xưng là Hải Thú.

Nếu muốn đánh chết Hải Thú, một người lực lượng là không Thái Hành, ngược lại, nếu như một cái chiến đội, thường thường có thể đạt tới làm nhiều công nhỏ hiệu quả.

Hơn nữa, ở Võ Thần đại lục trừ hung thú ở ngoài, nhân tộc còn có ma tộc, yêu tộc các loại kẻ địch đáng sợ.

Chính là bởi những nguyên nhân này, chiến đội sinh ra cũng sẽ không đủ là kỳ, ở Đông Hải những thế lực lớn kia cương vực bên trong, nghe nhiều nhất không phải cá nhân cường giả sự tích.

Mà chính là, trừ danh chiến đội!

Những này chiến đội có bao quát từ đội trưởng đến đội viên, mỗi một cái đều đáng sợ cực kỳ, thực lực mạnh mẽ, cũng có bao quát đội trưởng ở nội chiến đội thành viên thực lực thường thường, nhưng thông qua hợp tác, thường thường có thể đạt tới không tưởng tượng nổi hiệu quả.

Thậm chí, một chút đứng đầu cường giả cũng sẽ bị như vậy phối hợp hiểu ngầm chiến đội đánh chết.

Bởi tuyệt Vực vương quốc chính là thuộc về Đông Hải phụ thuộc thế lực, chiến đội chi phong cũng là khá thịnh hành.

Giờ khắc này, Diệp Văn cùng Bắc Cung Đàn, Đường Thất năm người đi tới chiến đội sân thi đấu, nhìn cái này rộng lớn cao to cung điện, Bảo Thúc Nha không khỏi phát ra cùng nhau tiếng kinh hô.

"Nơi này thật lớn a!"

Xác thực như thế, bước đầu nhìn lại, nơi này chỉ ít có hơn một nghìn mét bình phương, người đến người đi, náo động tiếng ồn ào không ngừng, thường thường cũng có thể nhìn thấy một toà cao to đấu trường thi đấu.

Ở phía trên kia có hai chi đội ngũ chính đang lẫn nhau đối kháng

"Thiết, Hai Lúa!"

Nghe Bảo Thúc Nha tiếng kinh hô, một hàng năm người từ Diệp Văn bên cạnh đi tới, cầm đầu là một cái thiếu niên mặc áo tím, nam tử này sắc mặt ngạo nghễ.

Đi tới Diệp Văn chỗ gần, bỗng nhiên trông thấy Bắc Cung Đàn cùng với úc có thể liêm, song đồng hơi hơi co rút lại, tâm đạo: "Đẹp quá Khả Nhân Nhi!"

Thiếu niên mặc áo tím này liêm liêm làn môi, trong mắt lóe lên Dâm Tà ánh sáng

Sau đó đối với Bắc Cung Đàn hai người nhu hòa cười nói: "Hai vị tiểu thư mạnh khỏe, tại hạ, khâu Từ Vân!"

Khâu Từ Vân hơi hơi khom lưng, đưa tay phải ra, làm cái Quý Tộc Lễ Nghi, cúi đầu, nơi khóe miệng mang theo ngạo nghễ nụ cười.

Hắn khâu Từ Vân không phải là người bình thường, hắn tin tưởng hai vị này tiểu mỹ nhân nghe chính mình đại danh, nhất định sẽ lộ ra hưng phấn thần sắc.

Đáng tiếc, Bắc Cung Đàn không có biểu tình nhìn hắn, hãy cùng xem một con chán ghét con ruồi giống như, mà úc có thể liêm càng là liền một cái nhìn thẳng đều không cho hắn.

Thiếu nữ thể xác tinh thần vẫn luôn đặt ở Diệp Văn trên thân, e sợ liền không khỏi thêm ra tới mấy người cũng không biết.

Lâu không gặp hồi phục, khâu Từ Vân trong mắt hơi hơi phát lạnh, đang muốn đứng dậy thời điểm, cùng nhau tiếng vui mừng âm truyền tới: "Khâu công tử là ở nói chuyện với ta sao?"

Ngẩng đầu, khâu Từ Vân gặp Diệp Văn một nhóm người đều đi xa, đứng trước mặt một vị trên người mặc váy ngắn, chỗ cổ áo lỏng lỏng lẻo lẻo, lộ ra thâm thúy sự nghiệp sợi nùng trang nữ tử.

Khâu Từ Vân cau mày, một tia vẻ chán ghét xẹt qua, đột nhiên, sống mũi rất động, ngửi được thiếu nữ xử nữ hương thơm mới sắc mặt hơi hoãn.

Cười nhạt, tiếp lấy thiếu nữ mềm mại không xương tay nhỏ, nhẹ nhàng ở trên mu bàn tay hôn một chút, mới nói: "Mỹ lệ tiểu thư, rất hân hạnh được biết người!"

"Khâu công tử thực sự là ở nói chuyện với ta!"

Này nùng trang thiếu nữ một bộ hưng phấn thần sắc, kích động không thôi.

"Thiết, có cái gì không nói, nàng cần thiết hay không!"

Đường Thất bữu môi, nói.

"Không cho người sĩ nhục Khâu công tử!"

Chẳng phải liễu, này nùng trang nữ tử tai nhọn rất, nghe Đường Thất thanh âm đàm thoại, trực tiếp ngăn cản Diệp Văn mấy người đường đi.

"Cái tên nhà người biết cái gì, Khâu công tử chính là Từ Vân chiến đội đội trưởng! Tích phân đạt tới chừng một ngàn, là chiến đội bảng tiến lên trăm tên cao cấp chiến đội!"

"Há lại là người cái này cặn bã có thể tùy tiện sỉ nhục! Ta lệnh cho người hướng về Khâu công tử nhận lỗi!"

Nùng trang thiếu nữ chán ghét nói.

"Cũng là, ta Từ Vân chiến đội chính là cao cấp chiến đội, các người dĩ nhiên không quen biết, thực sự là mất mặt!"

Ở khâu Từ Vân bên cạnh, một cái cao gầy thiếu niên khinh bỉ nói.

Tựa hồ đang chế nhạo, Bắc Cung Đàn cùng úc có thể liêm Thúc Nhân Bất Minh? Liền Từ Vân chiến đội đội trưởng đứng ở chỗ này, các người cũng không nhận ra, còn theo một cái xem ra làm như nông thôn đế nhũ thiếu niên.

Mịa nó, các người cùng hắn áp sát như thế, liền không sợ bị hắn này mùi mò hôi xông cũng sao?

Cao gầy thiếu niên thần sắc một mảnh chán ghét.

"Mất mặt?"

Đường Thất trong tay quạt giấy dồn sức đánh mở, thượng diện nam nữ bại lộ ở mọi người mí mắt dưới, này nùng trang thiếu nữ nhất thời hét lên một tiếng, "Người cái sắc này bên trong ác quỷ, ô ánh mắt ta, người là muốn muốn chết sao!"

"Dân đen!"

Thiếu nữ ác độc thanh âm đàm thoại không cần tiền hung hăng biểu ra, Đường Thất thiếu biểu hiện trên mặt dần dần trở nên khó xem lên, sau đó nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Ngươi là Luyện Kiếm sao?"

"Híc, làm sao ngươi biết?"

Nùng trang nữ tử ngừng lại tiếng quát mắng, có chút ngạc nhiên nhìn Đường Thất.

"Cái này rất đơn giản, bởi vì ngươi là tiện nhân sao!"

Đường Thất nhún nhún vai, cười ha ha nói.

"Phốc —— "

Bảo Thúc Nha cũng phun ra ngoài, "Thất thiếu ngươi con bà nó quá có tài!"

"Khắc khắc, Thúc Nha huynh khách khí!"

Đường Thất ôm một cái quyền, chừng chặc đàng hoàng nói, ở trước mặt người ngoài, hẳn vẫn là rất cho Bảo Thúc Nha mặt mũi, cũng không có gọi hắn ngoại hiệu.

"Dân đen, ngươi muốn chết!"

Đường Thất lời nói hoàn toàn chọc giận cô gái này, nàng hét lên một tiếng, sau đó giơ lên bôi lên đồ tươi son móng lợi chỉ, mạnh hướng về Đường Thất trong mắt đâm ra!

Dường như là muốn đem Đường Thất con ngươi cho đào móc ra!

"Thất thiếu, cẩn thận rồi!"

Bảo Thúc Nha nhắc nhở.

"Yên tâm, bằng nàng cái này tiện hóa còn thương tổn không ta!"

Đường Thất trong mắt tàn khốc lóe lên, ngay sau đó, vút, liền gặp Đường Thất quý mị thân ảnh nhảy lên ra, sau đó trở lại tại chỗ.

"Ha-Ha, ngươi liền chút bản lĩnh này a!"

Từ Vân chiến đội cao gầy thiếu niên phát ra chói tai khinh bỉ tiếng cười.

Dứt lời.

Đã thấy này nùng trang thiếu nữ sắc mặt bỗng nhiên trở nên thống khổ vận vẹo đứng lên, sau đó ầm một tiếng vang thật lớn, cả người liền hướng phương xa bay ngược ra ngoài.

"Ầm —— "

Bóng người đổ xuống ở mặt đất, lần nữa phát ra cùng nhau tiếng nổ lớn, này nùng trang thiếu nữ bén nhọn giọng nói kêu rên vang lên: "Ngươi dám đánh ta!"

"Ngươi dám đánh ta! Ngươi chết chắc!"

"Bản cung chính là mặt trời nóng bỏng quận chúa! Bản cung có thể nói cho ngươi, ngươi sẽ chờ bị tru cửu tộc đi!"

Mặt trời nóng bỏng quận chúa?

Cái này bốn chữ vang lên, để lui tới đoàn người đều giật mình, khá nhiều người nhiều chuyện càng là dừng lại tốc độ, chờ đợi một hồi giông bão sắp tới.

Giờ khắc này, liền ngay cả khâu Từ Vân cũng không nghĩ tới, cái này nhan sắc bình thường thiếu nữ dĩ nhiên chính là một vị quận chúa.

Chờ chút, mặt trời nóng bỏng quận chúa?

Khâu Từ Vân dường như nghĩ đến cái gì.

Cùng lúc đó, trong đám người truyền tới cùng nhau tiếng kinh hô, "Mặt trời nóng bỏng quận chúa không phải Cửu Công người biểu muội sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178 :Đường 7 thiếu thần bí thân phận tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả:

"Tại sao luôn có thể gặp phải các người những này ngốc, bức?"

Đường Thất than dài một tiếng, nói: "Người cho rằng chính mình là quận chúa, ta cũng không dám đánh người sao?"

"Người dám?"

Mặt trời nóng bỏng quận chúa lạnh lùng quát nói.

"Tiểu cô nương người vẫn là quá ngây thơ!"

"Ta vậy thì đánh cho người xem!"

Trong nháy mắt quang lóe lên, Đường Thất đã làm tốt động thủ chuẩn bị, lại vào lúc này.

Oanh...

Cùng nhau thế đại lực trầm tiếng xé gió truyền tới.

Đùng ——

Đường Thất vội vàng dùng Cung Nữ Đồ phiến ngăn trở, còn là bị này cổ cường đại lực lượng chấn động từng bước lùi về sau, trên đường càng là giẫm nứt dưới chân bóng loáng cục gạch.

"Là người!"

Nhìn người xuất thủ, Đường Thất sắc mặt chìm xuống.

"Không sai, là ta!"

Khâu Tử Vân cười ngạo nghễ, nói: "Người gan cũng không nhỏ, dám đối với mặt trời nóng bỏng quận chúa động thủ."

"Động thủ thì thế nào?"

Giờ khắc này, Diệp Văn đứng Đường Thất trước mặt, ngữ khí từ tốn nói.

"Thế nào? Xem ra người thật là một Hai Lúa, cũng thế, bản thiếu rồi cùng người nói một chút."

"Mặt trời nóng bỏng quận chúa thân phận tôn quý, chính là Hách Liên Thân Vương Tiểu Nữ Nhi, các người can đảm dám đối với quận chúa động thủ, Vương Thành lại không các người dung thân vị trí, các người chết chắc!"

Khâu Tử Vân ồng tay áo vung, Tà Mị nở nụ cười.

"Đương nhiên, nếu như các người gia nhập ta Tử Vân Tông lời nói, vậy thì không có chuyện gì!"

"Khâu thiếu!"

Hách Liên mặt trời nóng bỏng chấn kinh nhìn thiếu niên mặc áo tím.

"Như các người chứng kiến, bản thiếu chính là Tử Vân Tông Đích Truyền Đệ Tử, mà Tử Vân Tông chính là tuyệt Vực vương quốc bảy đại tông môn một trong, không cần nói một cái nhỏ nhỏ Thân Vương, coi như là..."

"Các người hiểu được,

Ta Từ Vân Tông hà e ngại quá bất luận người nào?"

"Há, chiếu nói như ngươi vậy, chúng ta chỉ có gia nhập ngươi Từ Vân Tông mới có thể sống?"

"Không, không phải ngươi, ngươi là cái thá gì!"

Khâu Từ Vân tăng tăng hừ lạnh một tiếng.

"Con bà nó, dám sỉ nhục Lão Đại, ngươi chết chắc!"

Nói, Đường Thất hai người liền muốn xông lên.

Diệp Văn phát phát tay, ngăn cản bọn họ.

"Coi như ngươi biết điều!"

Khâu Từ Vân cao ngạo hất cằm lên, đối với Bắc Cung Đàn cùng với úc có thể liêm nhu hòa nói: "Hai vị tiểu thư, các ngươi bằng hữu đắc tội mặt trời nóng bỏng quận chúa, đã không đường sống, không ngại gia nhập ta Từ Vân Tông đi."

"Trở thành Từ Vân Tông người, ta bảo chứng không người nào dám tới tìm các ngươi phiền phức!"

Khâu Từ Vân lời nói này nói là không chút nào đem mặt trời nóng bỏng quận chúa để vào mắt, nằng khí sắc mặt tái xanh, mới rõ ràng cái này cao ngạo gia hỏa trong mắt căn bản không có chính mình.

Buồn cười! Chính mình vì hắn dĩ nhiên trở mặt với người! Còn hạ lớn như vậy gương mặt!

Nghĩ tới phụ thân nếu như biết mình ném Hách Liên vương phủ gương mặt lời nói, nằng thân thể liền từng trận run rẩy.

Trở thành Từ Vân Tông người? Là trở thành nữ nhân ngươi đi!

Mọi người ở đây đều hiểu khâu Từ Vân ẩn giấu ý tứ, người chung quanh ánh mắt thương hại nhìn Diệp Văn, ở trong mắt bọn họ, Diệp Văn mấy người đắc tội mặt trời nóng bỏng quận chúa, dường như cũng chỉ có cái biện pháp này mới có thể sống!

Không, không phải cái này ba cái thiếu niên, mà chính là này hai cái cô nương xinh đẹp mới có thể sống sót!

"Cút!"

Thấy người này không biết sống chết có ý xấu đến trên thân nữ nhân mình, Diệp Văn dày đặc quát.

"Lăn? !" "

"Ha-Ha, ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi gọi chúng ta cút thì cút? Ngươi đáng là gì?"

Cao gầy thiếu niên châm chọc cười nói: "Nói thiệt cho các ngươi biết, giao ra này hai cái nữ tài là các ngươi duy nhất cơ hội, không phải vậy, các ngươi nhất định sẽ chết rất thảm!"

Hắn không phải là thuận tâm là trợ giúp Diệp Văn, chỉ cần hai người này nữ theo bọn họ đi, cái này ba cái cặn bã chết sống quan bọn họ chuyện gì?

"Các ngươi lập đi lập lại nhiều lần khiêu khích ta, các ngươi đã không có cơ hội!"

Ầm!

Diệp Văn trên thân khí thế hé mở mà ra, sáu cái Long Tượng Bôn Đằng ở chung quanh.

Nơi đây người trên mặt biểu hiện một trận biến hóa, trở nên ngờ ngác không ngớt, liền ngay cả Từ Vân chiến đội mấy người cũng là hải hùng khiếp vía, không nghĩ tới Diệp Văn khí thế mạnh như vậy.

"Trong sân đấu không được động thủ!"

Đang lúc này, cùng nhau khom người thân ảnh thoáng hiện mà ra.

"Phó Viện Trưởng!"

Nhìn thấy người này, trong đám người lại là tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi.

"Phó Viện Trưởng đại nhân!"

Cao ngạo như khâu Từ Vân cũng là cung cung kính kính thi lễ.

"Đều tán đi đi, có chuyện gì đi ra bên ngoài giải quyết, bồn tọa chỉ có một yêu cầu, trong sân đấu không nên quá nhiều dự thi tuyển thủ."

Phó Viện Trưởng hơi thâm ý xem Diệp Văn liếc một chút, sau đó thân hình dần dần biến mất.

"Hừ, coi như các ngươi gặp may!"

Cao gầy thiếu niên cười lớn một tiếng, cao cao tại thượng nói: "Các ngươi thật nên cảm tạ Phó Viện Trưởng đại nhân đúng lúc xuất hiện, không phải vậy các ngươi nhất định sẽ nằm ở trong này!"

Khâu Tử Văn cũng là một bộ các ngươi gặp may bộ dáng, mang theo hai người khác rời đi, mà Tử Văn chiến đội duy nhất một nữ tính thành viên, nhưng là đối với Diệp Văn mấy người chế nhạo nói: "Đặc tội Tử Văn đại nhân, các ngươi vẫn là sớm một chút tự sát đi, còn có các ngươi hai cái, Tử Văn đại nhân coi trọng hai người, là các ngươi phúc khí, dám im phăng phát cự tuyệt..."

"Chà chà, thực sự là ngao a! Tuy nhiên các ngươi nhất định sẽ hối hận! Bộp bộp bộp..."

Thiếu nữ này mang theo liên tiếp tiếng cười duyên rời đi.

"Thứ đồ gì nhi, nếu như không phải thật là chết lão gia hóa xuất hiện, các ngươi còn có cơ hội ở trước mặt chúng ta hung hăng!"

Đường Thất tức giận bất bình nói.

"Lão Đại, ngươi vừa nãy tại sao không ra tay a?"

Diệp Văn mí mắt nháy nhót, hẳn có thể nói chính mình không có phần nợ trị, không thể lên cấp đến Vũ Hoàng? Lúc này mới không thể động thủ?

Diệp Văn thực cũng có suy xét, vừa mới cái kia lão già hẳn có thể không sợ, chỉ là một kiếp đình phong Vũ Vương thôi, thế nhưng Norma Học Viện viện trưởng là Phong Hào Vũ Vương, không phần nợ trị, hẳn không nhất định là cừu chin thu đối thủ.

Hắn biết, ở cái này trong sân đấu động thủ, nhất định sẽ quấy lớn chuyện, Diệp Văn một người đương nhiên là không sợ, thế nhưng hắn cũng không dám bảo chứng Đường Thất bốn người có thể không mất một sợi tóc.

Chính là bởi vì có loại này suy xét, Diệp Văn mới không hề động thủ, cái này không đáng.

"Mịa nó, thất thiếu, ngươi cho rằng lão đại là Võ Thần a? Ngươi không biết Lão Đại này bí thuật là không thể tùy tiện sử dụng sao?"

Bảo Thúc Nha đầy vẻ khinh bỉ nói.

"Cái này, thực xin lỗi, ta quên..."

Đường Thất lúng túng gãi gãi đầu, lúc này mới nghĩ đến, có thể tăng cường thực lực bí thuật sử dụng là có đại giới, càng không cần phải nói theo võ sư tăng vọt đến có khả năng cùng Vũ Vương đối kháng thực lực.

Đường Thất bọn họ cũng không biết Diệp Văn tu vi thật sự chính là Tam Kiếp Tôn Giả.

"Không có chuyện gì. "

Diệp Văn không có vấn đề nói.

Sau đó, mọi người liền hướng số một thi đấu đi đến, số một thi đấu là trong sân đấu đình phong chiến đội trận đấu địa phương, nếu muốn tiến vào số một thi đấu quan sát là muốn mua vé vào cửa.

Vào lúc này, Đường Thất đem mọi người về vào cửa cho bao, để Bảo Thúc Nha có một loại muốn đánh cướp thổ hào kích động, này môn phiếu mỗi một mở đầu đều có giá trị không nhỏ.

Huống chi năm tám, cái này cộng lại tuyệt đối là một cái để Tiểu Thế Gia thiếu gia đều sẽ run rẩy con số khủng bố, mà Đường Thất mắt đều không chớp lên phò.

Diệp Văn mới nghĩ đến Đường Thất thân phận không đơn giản a.

Đường Môn bảy...

Đây là chỉ thân phận mà, hoặc là hẳn cái gì? Chế tác ám khí bảy? Sử dụng ám khí bảy?

Diệp Văn nhất thời không nghĩ ra, cũng sẽ không nghĩ, bởi vì bất luận thế nào, Đường Thất đều là hẳn hảo huynh đệ.

Diệp Văn noi khóe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 179 :giải phong Võ Thần, chiến Nhật Bản cổ đại kiếm đạo đại sư! Tiểu thuyết: Thiê

Số một thi đấu.

Làm Diệp Văn một hàng năm người hoàn toàn đi vào trong này, mới phát hiện chiến đội chi phong nóng nảy trình độ.

Liếc mắt nhìn qua, chỗ này khán giả nhân số chỉ ít là khiêu chiến tái vài lần trở lên.

"Ta ai ya, nơi này nóng quá nháo a!"

Từng trận như sóng biển hoan hô tiếng hò hét truyền tới, Đường Thất không khỏi chép miệng một cái.

Diệp Văn nhìn chu vi là chính mình chiến đội cổ lên mà điên cuồng gọi to Nam Nam Nữ Nữ nhóm, cũng là bị giật mình, trình độ này thực sự là so kiếp trước những đại minh tinh đó bắt đầu diễn xướng hội hoàn cuồng bạo hơn mấy phần a.

Đương nhiên, cái này một là bởi vì Võ Thần đại lục nhân tộc số đếm lớn, còn có một chút cũng là, bất luận già trẻ trai gái đều yêu thích quan sát chiến đội trận đấu.

Ở điểm ấy, kiếp trước ca nhạc hội là so không, coi như là Thiên Vương Cự Tinh cũng có người không thích, mà nơi này lại không tồn tại hỏi như vậy đề.

"Tất nhiên, mấy người các ngươi là mới tới đi!"

Diệp Văn mấy người đứng hành lang hành lang trên, lúc này, một cái Hồng Y Thiếu Nữ ném ném trong tay kẹo, sau đó chuẩn xác đem kẹo cắn ở trong miệng, nhai nhai, mơ hồ không rõ nói.

"Tốt đúng giờ!"

Nhìn cái này một thân hỏa hồng sắc thiếu nữ, Đường Thất cùng Bảo Thúc Nha đồng thời ở trong lòng nói.

Thiếu nữ này một con hỏa diễm giống như tóc dài, con ngươi giống như long lấp hồng bảo thạch, ăn mặc một thân thon dài quần, hai tay cầm ở trong túi, có vẻ hững hờ.

"Cô nương dùng cái gì nhìn ra?"

Đường Thất bất động thanh sắc tới gần mấy phần, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chằm chằm thiếu nữ tuyệt sắc dung nhan.

"Ai, đình chỉ!"

Hồng Y Thiếu Nữ chút chút Đường Thất ở ngực, cân nhắc cười nói: "Ngươi cách ta xa một chút."

"Khắc khục..."

Đường Thất lúng túng cười cười, cùng lúc đó, Bảo Thúc Nha ở phía sau mạnh mẽ túm Đường Thất, chính mình chen đến thiếu nữ trước mặt, chân chất cười nói: "Xin hỏi cô nương phương danh?"

Nhìn Đường Thất hai người một bộ Heo Ca tương, Diệp Văn bắt đầu dĩ vãng cái trán.

"Hai ngươi, sau đó đừng nói với người là theo ta hỗn a!"

Bắc Cung Đàn hé miệng cười khẽ.

Úc có thể liêm nhưng là ở một góc âm u lôi kéo Diệp Văn góc áo, sợ hãi Diệp Văn bị cái này mới tới hồ ly tinh câu đi.

Cái này mới tới nữ tử dung mạo khá không tầm thường, cùng úc có thể liêm, Bắc Cung Đàn hai nữ cơ hồ không phân cao thấp, càng quan trọng là trước ngực son phong khá đồ sộ, cũng là tròn trịa vĩnh cao.

Hơn nữa này mị hoặc hồng bảo thạch giống như đôi mắt, càng là có một phân biệt dạng mị lực, Đường Thất hai người nhất thời không kềm chế được cũng là bình thường.

Thực đầu chi là hai bọn họ?

Chu vi nam tử cũng đều dồn dập nhìn lên cái này Hồng Y Thiếu Nữ.

"Ta gọi Phượng Vũ, các ngươi có thể gọi ta Tiểu Vũ tỷ!"

Thiếu nữ tuổi tác không lớn, lại tỏa ra đại tỷ lớn khí tức, xem Diệp Văn mấy người liếc một chút, mới nói: "Mới tới mấy vị, theo tỷ, tỷ mang bọn ngươi đi lãng!"

"Tốt! Tốt!"

Đường Thất Bảo Thúc Nha hai cái lập tức đáp ứng nói, lại như hai cái Tiểu Cân Ban giống cùng sau lưng Phượng Vũ.

Diệp Văn nhún nhún vai, chỉ có thể mang theo hai nữ theo sau.

Đi chỉ chốc lát sau, Phượng Vũ mới tìm được một cái hơi hơi hẻo lánh Thính Phòng ngồi xuống.

"Liên nơi này đi, ta thích an tĩnh một điểm."

Phượng Vũ vỗ vỗ chu vi không chỗ ngồi, cười dài mà nói: "Hai vị muội muội thật là đẹp a, các ngươi tên gì?"

Bắc Cung Đàn dịu dàng nói: "Bắc Cung Đàn, ngươi tốt, Phượng Vũ."

"Phải gọi ta Tiểu Vũ tỷ nha!"

Phượng Vũ nắm Bắc Cung Đàn tay nhỏ, gãi gãi mỹ nhân lòng bàn tay, để Bắc Cung Đàn lúng túng không thôi, vội vội vàng vàng rút về tay phải.

"Này này, như ngươi vậy đùa bốn vợ ta thật tốt sao?"

Diệp Văn nhìn không được.

"Khắc khắc, Lão Đại, cái này có quan hệ gì mà, Tiểu Vũ cũng là nữ, không cần tính toán nhiều như vậy chứ?"

Bảo Thúc Nha không biết từ đâu làm đến đến một cái bầu rượu, đưa nó cung cung kính kính đưa cho Phượng Vũ.

"Thất thiếu, ngươi cũng là này sao cho rằng sao?"

Nhìn Đường Thất một mặt nhận đồng biểu hiện, Diệp Văn tức giận hỏi.

"Ha ha, cái này mà, nếu như là hán nam, không dùng hết đại ngài nhiều lời, tiểu đệ nhất định chém hán thành mười tám khối!"

"Thế nhưng, Tiểu Vũ coi như đi..."

Đường Thất cười hi hi, mở ra quạt giấy thay Phượng Vũ nhu hòa phiền quạt gió.

Phượng Vũ cười híp mắt nói: "Ta còn tưởng rằng vợ của ngươi là cái kia vẫn cầm lấy ngươi góc áo tiểu muội muội đây."

"Nàng xem ra mới như là ngươi Tiểu Túc Phụ, vị muội muội này sao? Ân, cùng ta rất xứng mà!"

Phốc ——

Đang uống nước Bảo Thúc Nha một cái phun ra ngoài, rất không khéo, phun ở Đường Thất trên mặt, nhưng Đường Thất cũng không để ý tới chút nào Bảo Thúc Nha, cả người lộ ra cuộc đời không gì quyến luyến sắc.

Ngay sau đó, cùng Bảo Thúc Nha liếc mắt nhìn nhau, lộ ra giống nhau ý tứ.

"Giời ạ, cái này Tuyệt Sắc Vưu Vật dĩ nhiên là Nữ Đồng? Thực sự là lãng phí tư nguyên a!"

Ở Phượng Vũ nói xong câu nói kia sau, Đường Thất cũng không thay Phượng Vũ quạt gió, Bảo Thúc Nha cũng không lấy lòng.

Diệp Văn nhìn Phượng Vũ trong mắt giáo hoạt sắc, mới rõ ràng cái này vưu vật là nói giỡn, đáng tiếc, Đường Thất hai người tin là thật.

Diệp Văn cũng chưa nói cho bọn hần biết chân tướng, ai bảo hai người này vừa thấy được mỹ nữ, liền ngay cả Lão Đại lời nói cũng không nghe?

Hừ hừ! Đáng bị!

Diệp Văn cũng tìm một chỗ ngồi xuống, nhắm mắt, ở câu thông hệ thống.

Tự nhiên, óc có thể liên cũng theo Diệp Văn cùng nhau ngồi ở bên cạnh hần, Bắc Cung Đàn cũng nghĩ tới đi, lại bị Phụng Vũ giữ chặt.

"Hào Muội Muội, bọn họ đều không để ý ta, ngươi không sẽ cũng không để ý tới ta chứ?"

Bắc Cung Đàn nhìn Phụng Vũ một mặt oan ức sắc, trong lòng mềm nhũn không thể làm gì khác hơn là ngồi ở bên cạnh nàng cùng nàng nói chuyện.

...

"Hệ thống, ta muốn bắt đầu hôm nay nhiệm vụ hàng ngày!"

Diệp Văn ở trong đầu nói.

"Hệ thống nhắc nhở, Võ Thần giải phong, nhiệm vụ hàng ngày bắt đầu, xin mời chủ ký sinh lựa chọn Võ Thần tiến hành khiêu chiến."

Àm!

Trong nháy mắt, Diệp Văn chu vi liền xuất hiện từng vị khí tức khủng bố thân ảnh.

Diệp Văn liếc một chút nhìn sang, đầu tiên nhìn thấy là một người mặc đạo bào lão giả tóc trắng.

Vù——

Cùng lúc đó, Diệp Văn trong mắt liên tiếp số liệu lóe qua.

"Trương Tam Phong, Võ Đang Phái khai sơn tổ sư."

"Am hiểu Thái Cực Kiếm, Thái Cực Quyền, Thái Cực Chuông, Cứu dương thân công."

"Chú, này đại năng bây giờ chính là Thần Giới Thái Cực Cung Tổ Sư."

"Ta đi!"

Biết trước mất cái này đạo thương lão thân ảnh cũng là Trương Tam Phong, Diệp Văn thật sự có một loại ngứa cảm giác.

Vị này bây giờ cũng là Võ Thần?

Diệp Văn ngừng lại, quyết định trước tiên ở nhìn kỹ hần nói, tiếp đó, Diệp Văn nhìn thấy là một cái cả người toả ra hắc vụ nam nhân, đây là một trung niên nam tử, cầm trong tay Song Phù.

Rất nhanh, người này tin tức xuất hiện lần nữa ở Diệp Văn thần hồn bên trong.

"Xi Vưu, Viễn Cổ Ma Thần, bây giờ chính là Ma giới cự đầu một trong, thiện khiến Song Giao Thần Phù."

Diệp Văn phục hồi tinh thần lại, khoe miệng gật gật, "Mịa nó, hệ thống ngươi quá trâu bò, vị này to lớn to lớn dĩ nhiên cũng bị ngươi làm tới?"

Hệ thống cười đắc ý: "Chủ ký sinh ngươi mong ngựa với ta mà nói là vô dụng, ta sẽ không nói cho ngươi một lần nếu như đánh bại Võ Thần lời nói, sẽ thu được không tương tượng nổi chỗ tốt!"

"Ta càng sẽ không nói cho ngươi, lựa chọn Nhật Bản cổ đại kiếm đạo đại sư Ban Cưu, vị này yếu nỗ Võ Thần, có 60% tỉ suất có thể thắng được một lần chiến đấu!"

"Hệ thống, ngươi là người tốt a!"

Diệp Văn cảm động đến rơi nước mắt, lập tức rống to: "Không sai, cũng là hần!"

"Nhật Bản cổ đại kiếm đạo đại sư Ban Cưu!"

Hệ thống: "..."

Nó mới rõ ràng mình tới làm một cái cái gì chuyện ngu xuẩn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180 : Diệp đại ca, người rất hận ta? Tiểu thuyết: Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đ

Ào ào ào ~~

Theo thanh âm đàm thoại hạ xuống, Diệp Văn thần hồn bỗng nhiên chính giữa đi tới một chỗ thấp bé bình trong phòng.

Ở gian phòng này, có một thân mặc màu đen Võ Sĩ Phục thiếu niên, trên trán mang một khối vải trắng, khối này bày lên diện có một cái chữ lớn màu đỏ quạch —— cư.

"Cũng còn tốt, không phải chân chính Võ Thần!"

Đi tới nơi này, Diệp Văn phát hiện trước mặt thiếu niên dường như cùng mình nằm ở giống nhau cảnh giới.

Như vậy cũng được, nếu như là thật Chính Vũ thần này so cũng không cần so, Diệp Văn nhất định sẽ bị đánh thành tro.

"Người là ai?"

Ban Cưu đột nhiên nhìn thấy trong phòng xuất hiện thân ảnh, lập tức giật mình.

Ngay sau đó, tay phải vung lên, liền thêm ra một cái trường kiếm, cái này kiếm độ cong có chút loan, hoàn toàn có thể làm trường đao Sứ giả.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, khiêu chiến bắt đầu."

Lỗ tai khẽ nhúc nhích, nghe hệ thống lời nói, Diệp Văn không có quá nhiều do dự.

Vút!

Thiếu Hoa thần kiếm lập tức bắn mạnh mà ra, mang ra cùng nhau lộng lẫy dải lụa.

"Tới được!"

Ban Cưu cũng không có quá nhiều do dự, trực tiếp hướng về Diệp Văn vội xông lại đây.

Oanh...

Song kiếm tấn công, leng keng leng keng, vền vền trong nháy mắt, hai người liền giao thủ hơn trăm lần.

Bạch! Bạch! Bạch!

Trong phòng, hai người hư huyền tàn ảnh liên tục lập loè.

Đùng ——

Một tiếng vang giòn nổ lên, hai người cùng lúc dừng lại động tác.

"Thực lực người không sai, đáng tiếc, so với ta còn yếu điểm, ta chính là trẻ tuổi một kiếm khách!"

Ban Cưu ngao ngễ nói.

Khẽ cười một tiếng, Diệp Văn trường kiếm trong tay ở lòng bàn tay chuyển động, nhếch miệng nở nụ cười, nói: "Người có thể gọi ta là làm mất mặt hộ chuyên nghiệp!"

"Tại hạ bất tài,

Chuyên đánh người như vậy một!"

Vũ ——

Thiếu niên mặc áo đen trong mắt vô số kiếm khí chìm nổi, trên mặt bao phủ một tầng hư huyền ánh sáng.

"Muốn bại ta, ngươi còn chưa đủ tư cách!"

Àm!

Một bộ bước ra, Ban Cưu lập tức hét lớn một tiếng, "Vô Song Kiếm thuật, xích Ban Cưu!"

Liền gặp thời khắc này thiếu niên mặc áo đen sau lưng bỗng nhiên chui ra một con hỏa diễm Đại Điều.

Kiểm quang múa, theo thân kiếm du tẩu, nhất thời, đùng đùng đùng, Tinh Hỏa tung toé, từng con từng con Ban Cưu chìm mang theo nóng rực hỏa diễm thoáng hiện mà ra.

"Không được!"

Diệp Văn biến sắc mặt, những này Ban Cưu chìm không phải khó dây dưa nhất, khó chơi là trên thân hỏa diễm.

Đối mặt cái này một chiêu "Xích Ban Cưu", Diệp Văn cảm thấy dường như muốn bại.

"Hệ thống nói, ta có 60% tỷ lệ thắng, nhất định sẽ không sai."

"Vậy ta nên thế nào phá tan kiếm thuật này?"

Diệp Văn hai mắt nheo lại, suy nghĩ giống như điện quang chuyển qua.

"Hắn là thiếu niên Vô Thần, nói không chắc kiếm thuật này cũng là hắn ngày sau lĩnh ngộ ra Thần Cấp Kiếm Kỹ, trên người ta duy nhất Thần Cấp Công Pháp, dường như cũng chính là Hàn Vũ Thần Quyết chứ?"

"Chỉ có thể dựa vào nó!"

Kèn kẹt ca!

Chỉ chớp lát sau, Diệp Văn trong cơ thể truyền ra liên miên giòn vang thanh.

Oanh ——

Lập tức, liền nhìn thấy một đám lớn Hàn Lưu băng tuyết từ Diệp Văn trong cơ thể bao phủ mà ra.

"Độ không tuyết đối!"

Diệp Văn gào lên.

Phốc phốc phốc...

Hào quang chói mắt, hỏa diễm kiếm mang kéo không đếm được Ban Cưu chìm bay hướng về Diệp Văn.

Mà Diệp Văn khắp toàn thân nhưng là chảy xuôi trí mạng hàn khí, sau đó, những này hàn khí liền hóa thành mũi tên, ở trong hư không biến thành một tấm võng lớn, bao phủ xuống!

Àm ——

Liệt diễm Ban Cưu chìm trong cùng một lúc hóa thành hư vô.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh đánh bại Thiếu Niên Thời Kỳ Ban Cưu Kiếm Thần, thu được thần thông Kiếm Kỹ sơ bản, xích Ban Cưu."

"Chú, xích Ban Cưu chính là thần thông Kiếm Kỹ Phần Thiên Chữ Hải nguyên hình, là do chủ nhân ở bây giờ núi Phú Sĩ quan vọng thái dương, trải qua chín chín tám mươi một ngày lĩnh ngộ mà thành."

"Như thế ngư bức?"

Diệp Văn trợn mắt lên, cùng một thời gian, xích Ban Cưu Kiếm Kỹ liền tiến vào Diệp Văn trong đầu.

Vút, một tia hỏa diễm tinh mang từ Diệp Văn trong mắt lóe lên liền qua.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, hai lần khiêu chiến bắt đầu."

Dứt lời.

Thiếu niên mặc áo đen cũng từ băng trong lưới tránh ra, cả người toả ra lửa kiếm khí.

"Rất tốt, người dĩ nhiên ngăn trở xích Ban Cưu, như vậy kế tiếp ta muốn quyết tâm đến!"

Nghe cái này có chút Trung Nhị đối với Bạch, Diệp Văn trong lòng vô lực nhỏ nước bọt, ở trong mắt hắn, đây chỉ là NPC thôi, lại như là Võng Du, Game Mobile bên trong đối với tân thủ phát hành nhiệm vụ như thế.

Chỉ biết vài câu đối với Bạch mà thôi, cho nên, Diệp Văn cũng không có nói nhiều với hắn ý tứ.

Àm!

Trong nháy mắt tiếp theo, hai người lần nữa va chạm đứng lên, chỉ là, lúc này Diệp Văn nhưng không có dễ chịu như thế.

Mãi đến bây giờ, hắn mới biết thiếu niên này Vô Thần chỗ kinh khủng, lúc này, Ban Cưu từng bước ép sát, căn bản là không cho Diệp Văn thi triển lĩnh vực cơ hội.

Xèo xèo xèo!

Liên tiếp kiếm ảnh từ trước mặt xẹt qua, Diệp Văn hiểm lại càng hiểm tránh thoát.

Rào!

Nhưng mà, lúc này, cùng nhau sắc bén kiếm khí đột nhiên đâm tới.

Àm!

Diệp Văn chỉ có thể chặt vật ngã xuống, sau đó mạnh đứng lên, cái trán là dày đặc mồ hôi.

Quả không phải vậy, một lần thắng hắn thực sự là may mắn a.

Cùng thiếu niên này so đấu kiếm thuật, Diệp Văn thật là không có có một chút hi vọng.

Đương nhiên, ở trong quá trình này Diệp Văn tiến bộ cũng là cự đại...

...

"Này, các người nói Từ Vân chiến đội cùng cuồng tê chiến đội ai có thể thắng?"

Phượng Vũ nhai nhai trong miệng kẹo, tùy ý hỏi.

"Đương nhiên là cuồng tê chiến đội a!"

Đường Thất, Bảo Thúc Nha hai người căn bản không chút do dự nói.

"Tại sao a?"

"Nhìn hắn khó chịu!"

"Ồ..."

Phượng Vũ gật gù, nàng chỉ là tùy ý hỏi một chút.

"Không, ta ngược lại thật ra cho rằng Từ Vân chiến đội có thể thắng lợi!"

Đột nhiên, cùng nhau tràn đầy từ tính giọng nói truyền tới.

Cái này đột Như Lai thanh âm đàm thoại, để ba người đều sửng sốt, sau đó xoay người lại nhìn lại, chỉ thấy được một cái mang kính mắt âm nhu thiếu niên.

Thiếu niên này hình tượng tuấn mỹ, chỉ là mang theo nhẹ nhàng âm khí.

Nhưng Đường Thất hai người có thể khẳng định người này thật là một cái nam tử!

Bảo Thúc Nha gặp người này tiến rút mảnh vụn, rất khó chịu hỏi thăm "Người ai vậy?"

"Tại hạ Lâm Tiêu!"

Âm nhu thiếu niên đẩy đẩy kính mắt, sau đó chừng chặc đàng hoàng phân tích nói: "Tư Vân chiến đội chính thể thực lực là không bằng cường tề chiến đội."

"Thế nhưng, bọn họ lại đem nhịp điệu chiến đấu chặt chẽ cầm chắc ở tư mới trong tay."

"Hơn nữa, bọn họ đội trưởng thực lực cũng không sai..."

"Ài, chờ chút, ngươi nói cái gì, nhịp điệu chiến đấu? Đây là cái gì ý tứ?"

Đường Thất một mặt lơ mờ.

Lúc này, Diệp Văn cũng chậm rãi mở mắt ra, chỉ là nhưng là bị giật mình, bởi vì, úc có thể liêm ở hôn nhẹ hôn trộm môi hắn.

"Diệp đại ca, ngươi tỉnh?"

Thiếu nữ hai tay đỡ Diệp Văn gò má, mặt kề mặt, dựa vào quá gần, hai người xem ra đặc biệt thân mật.

"Ngươi mau tránh ra..."

Diệp Văn nhìn chu vi, phát hiện không có ai chú ý tới nơi này, nhất thời buông lỏng một hơi, đối với úc có thể liêm nói.

Thiếu nữ ngồi ở Diệp Văn trên đùi, để Diệp Văn hết sức không chịu nổi.

"Diệp đại ca hôn ta một chút, ta liền đi mờ."

Úc có thể liêm nhưng là vô cùng đáng thương nói, ngồi ở Diệp Văn trên đùi, không chút nào rời đi nghĩ cách, càng là yêu cầu lên Diệp Văn.

Diệp Văn nhìn thiếu nữ trong mắt hơi uy hiếp ánh mắt, trong lòng hơi hơi phát lạnh, rõ ràng úc có thể liêm cũng không phải ở bề ngoài xem đơn thuần như vậy.

Hắn biết nếu như mình nói không lời nói, một giây sau, hai người cái này thân mật tư thái thì sẽ bị Bảo Thúc Nha cùng với Bắc Cung Đàn biết được.

Nói không chắc, lần trước "Diệp Văn" suýt nữa ngành trên nàng sự tình cũng sẽ bị nàng nói ra.

Diệp Văn trong mắt lộ ra một tia vẻ chán ghét, hắn hận nhất người khác áp chế chính mình.

"Được, ta hôn ngươi một cái."

Diệp Văn chuồn chuồn lướt nước giống như ở trên gò má nàng hôn lên một chút.

"Diệp đại ca, ta nói là ngươi giống như lần trước hôn ta."

Thiếu nữ ngượng ngừng nói, lập tức nắm lên Diệp Văn đầu tay hướng mình bộ ngực, môi hồng khê nhếch, nhắm mắt.

Diệp Văn cắn răng, hắn rõ ràng tự mình nhìn nhầm người, trong lòng có chút hối hận cứu úc có thể liêm, nhưng hiện tại cười hổ khó xuống, dứt khoát đâm lao phải theo lao...

Diệp Văn đem thiếu nữ áp đảo ở dưới thân, vuốt ngực nàng, lập tức cùng úc có thể liêm hôn lên, lần này, Diệp Văn hoàn toàn không có nhiều suy nghĩ cái gì, coi như úc có thể liêm bị chính mình hư thân, hắn cũng sẽ không có chút hổ thẹn!

"Tê ——"

Thế nhưng, tuy nhiên một hồi, đầu lưỡi lần nữa truyền tới một luồng cảm giác đau đớn, này cổ thống khổ để hắn khôi phục thư thái.

"Diệp đại ca thực xin lỗi, ta không phải cố ý, không biết xảy ra chuyện gì, ta là không nhận được..."

Thiếu nữ cắn chặt môi dưới, thấp thòm nói.

Nhìn úc có thể liêm một con tán loạn mái tóc, xiêm y bất chỉnh, Diệp Văn âm thầm vui mừng, may là, úc có thể liêm cắn chính mình, bằng không, hắn thật sẽ làm thiếu nữ này!

Thấy chung quanh người không có nhìn thấy nơi này, Diệp Văn trong lòng lại có một loại không nói ra được kích thích cảm, lắc lắc đầu, mới nhỏ giọng nói: "Hiện tại có thể không!"

"Diệp đại ca, ngươi rất hận ta?"

Nghe ra Diệp Văn trong giọng nói chán ghét, úc có thể liềm giật mình ngẩn ra , trong mắt hiện ra sương khói mờ lung.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 181 :tổ kiến chiến đội tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạ

Nhìn úc có thể liềm là chà chực khóc bộ dáng, Diệp Văn ánh mắt lờ lờ, nói: "Người suy nghĩ nhiều..."

Gặp Diệp Văn thần sắc phiền chán nằm ở nơi đó, úc có thể liềm há há mồm, sau cùng không hề nói gì.

Cùng lúc đó, Lâm Tiêu nhưng là thông thả ung dung nói: "Nhịp điệu chiến đấu cũng là không chế địch nhân cước bộ, giẫm vào chính mình tí mĩ sách lược trong bầy rập."

"Mọi người xem, Từ Văn chiến đội đội trưởng thực lực thực so cường tề chiến đội đội trưởng cao, có thể mọi người biết tại sao, Từ Văn chiến đội đội trưởng không trước đem cường tề chiến đội đội trưởng cho đào thải ra khỏi cục?"

Lâm Tiêu xem người chung quanh liếc một chút.

"Bán cái gì cái nút a! Có rầm mau thả!"

Đối với cái này nhan trị thắng chính mình khá nhiều lần nam tử, Bảo Thúc Nha tức giận nói.

Lâm Tiêu cũng không thêm để ý, chỉ là khe khẽ mỉm cười, "Điều này là bởi vì trả giá thật lớn sẽ khá nặng nề."

"Nói thí dụ như, nếu như khâu Từ Văn muốn đối với cường tề chiến đội đội trưởng phát động mãnh liệt thế công lời nói, khiến đào thải ra khỏi cục, như vậy cường tề chiến đội người khác là sẽ không làm nhìn."

"Cho nên, chỉ có thể trước đem tiết tấu không chế tốt, đội trưởng đối với đội trưởng, thế nhưng, cường tề chiến đội người khác thực lực nhưng không có bọn họ đội trưởng mạnh mẽ như vậy."

"Như vậy, sự tình liền dễ làm, cường tề chiến đội mọi người cơ hồ là cường công hệ các loại, phòng ngự tuy nhiên cũng khá mạnh hãn, thế nhưng trị liệu cùng với phụ trợ không được, như vậy..."

"Từ Văn chiến đội người chỉ cần tận lực trì hoãn trận đấu thời gian, như vậy thắng lợi Thiên Bình sẽ hướng về bọn họ nghiêng, hơn nữa, trả giá thật lớn cũng không phải rất nặng."

"Thiết, nói nhiều như vậy, không đều là người đoán sao!"

Bảo Thúc Nha Khẩu Khẩu lỗ mũi.

"Như vậy, liền mọi mắt mong chờ đi..."

Cười nhẹ nói, Lâm Tiêu khước miệng gương lên, tràn đầy tự tin.

Diệp Văn mày kiếm vẩy một cái, không biết tại sao, hần luôn cảm thấy người này nói chuyện rất đúng...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bỗng nhiên ——

"Từ Văn chiến đội thắng lợi!"

Một cái trọng tài mạnh cao giọng nói.

Quả nhiên,

Bị Lâm Tiêu nói đúng! Mọi người liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn thấy lẫn nhau trong mắt ngơ ngác.

"Ồ —— "

"Thắng, Từ Vân chiến đội thắng!"

"Khâu công tử rất đẹp trai!"

"Vân Thiều rất đẹp trai, ta nên vì người sinh con khi!"

Trên thánh phòng, một chút mê luyến Khâu Từ Vân các nữ sĩ đều cao giọng hò hét, để Đường Thất Bảo Thúc Nha hai người cảm thấy rất cảm giác khó chịu.

"Lão Đại, chúng ta có phải là cũng đi tổ kiến một cái chiến đội vui đùa một chút? Mẹ, cái này tốt làm nao động a!"

Đường Thất một mặt về hăm mộ.

"Đúng vậy, thắng một cuộc tranh tài, tốt nhiều cô nương xinh đẹp đều đối với thắng con kia đội ngũ thành viên nói I love You, hoặc là ta phải cho người sinh con khi!"

Bảo Thúc Nha giống nhau, cũng là một mặt ước ao ghen tị.

"Há, hẳn là lão đại các người sao?"

Lâm Tiêu có chút hiếu kỳ nhìn Diệp Văn, đưa tay ra, nói: "Xin chào, ta gọi Lâm Tiêu."

"Diệp Văn."

Cười nhạt, Diệp Văn cùng Lâm Tiêu nắm một chút tay.

"Mấy vị có ý nguyện tổ kiến một con đội ngũ sao? Ta cũng muốn gia nhập, không biết Diệp lão đại ý như thế nào?"

Lâm Tiêu mở cửa gặp núi nói.

"Lão Đại, tổ kiến một cái chiến đội vui đùa một chút đi!"

Đường Thất thúc giục.

"Híc, Lão Đại, người đáp ứng đi!"

Bảo Thúc Nha ngay tiếp đó nói.

Diệp Văn trầm ngâm một hồi, lập tức nhìn về phía hai người, "Chúng ta không phải tham gia khiêu chiến tái sao, cái này nếu như nặng tái vậy thì không tốt."

"Lão Đại không liên quan, chỉ là vui đùa một chút mà thôi, đại không, chúng ta bỏ quyền thôi!"

Đường Thất nhún vai, tùy ý nói.

Bảo Thúc Nha cũng là một mặt không để ý thần sắc.

"Đến lúc đó, nếu như chúng ta đánh vào Chung Kết, mà ta cũng đến khiêu chiến tái trận chung kết, như vậy lại nên làm thế nào cho phải?"

Diệp Văn lời này vừa ra, chợt phát hiện một nhóm người đều nhìn chính mình, không khỏi hỏi, "Làm sao?"

"Làm sao?"

Phượng Vũ cười ha ha, trước ngực một trận Ba Đào Hung Dũng, sau đó vỗ ngực một cái, nói năng lộn xộn nói: "Không được, ta không được, người này quá đùa."

"Này, người hiện tại liên tuyết Vực vương quốc Đấu loại trực tiếp đều không tiến vào, hiện tại suy xét những này có phải là nghĩ quá nhiều?"

"Đúng vậy, Lão Đại, chỉ là vui đùa một chút, người đừng như vậy chăm chú sao!"

Lâm Tiêu cũng là mỉm cười nói: "Diệp lão đại lo lắng không phải không có lý, nếu như thật cho đến lúc này, Diệp lão đại có thể đi tham gia khiêu chiến tái trận chung kết, hoàn toàn không cần lo lắng chúng ta."

"Cái này chiến đội mọi người chỉ là tổ kiến chơi."

"Chơi?"

Diệp Văn nhủ nhủ mày, hơi có thâm ý nhìn về phía Lâm Tiêu, nói: "Ta không tin loại người như ngươi tiến vào chiến đội chỉ là là vui đùa một chút mà thôi, ngươi không nhầm chán như vậy."

"Bị Diệp lão đại nhìn ra a, thật ngại ngùng."

Lâm Tiêu đẩy đẩy kính mắt, cười híp mắt nói: "Thực, ta là muốn thông qua này con chiến đội tới mà luyện chính mình phân tích kỹ thuật."

"Há, chi giáo cho?"

Tất cả mọi người một mặt hiếu kỳ nhìn Lâm Tiêu.

Trầm mặc một hồi, Lâm Tiêu mới nói nói: "Ta từ nhỏ nguyện vọng cũng là trở thành một Danh Chiến thuật đại sư, ạch, chức nghiệp!"

"Chiến Thuật Đại Sư?"

Đột nhiên, Phượng Vũ kinh hô một tiếng.

"Này, mỹ nữ, ngươi làm sao?"

Đường Thất ngả ngón hỏi.

"Không có gì, ta chẳng qua là cảm thấy Lâm Tiêu nguyện vọng này thật là khó thực hiện."

"Khó sao?"

Bảo Thúc Nha hỏi, "Có bao nhiêu khó?"

"Rất khó! Rất khó!"

Phượng Vũ trịnh trọng việc, nhìn Lâm Tiêu ánh mắt đều có chút khuynh bội, sau đó mới nói nói: "Mọi người biết trong quân tham mưu sao?"

"Biết a, nói tiếp."

"Híc, như vậy mà nói đi, trong quân tham mưu không nhất định là Chiến Thuật Đại Sư, nhưng Chiến Thuật Đại Sư nhất định là cái tham mưu cao cấp."

"Tham mưu cao cấp thường thường là một đội quân thủ lĩnh, cũng là bày mưu tính kế, quyết thắng từ ngoài ngàn dặm như thế nhân vật."

"Chiến Thuật Đại Sư thì tương đương với cái này."

"Oa, nghe tới tốt ngưu bức a!"

Bảo Thúc Nha há to mồm, Đường Thất cũng là một mặt giống nhau biểu tình.

"Như vậy, mấy vị là quyết định muốn tổ kiến chiến đội?"

Lâm Tiêu vui cười hơn hờ hời.

"Hai chúng ta liền không cần phải nói."

Đường Thất cùng Bảo Thúc Nha kè vai sát cánh, một bộ bạn bè tốt bộ dáng.

"Như vậy, Phượng Vũ tiểu thư đây?"

"Ta cũng gia nhập, tham gia chiến đội trận đấu, cũng rất có ý tứ mà!"

"Tốt lắm, chúng ta đi đăng ký chiến đội đi!"

"Chậm đã —— "

Đột nhiên, Diệp Văn nói.

"Lão Đại, ngươi sẽ không phải không đồng ý chứ?"

Bảo Thúc Nha cùng Đường Thất hai người khở gương mặt.

Lâm Tiêu biểu tình cũng là ngưng trệ hạ xuống.

"Không phải, ta là nói, ta thật giống ở Thông Thiên Tháp bên trong có một cái chiến đội, cái này còn cần đăng ký sao?"

"Cái gì, ngươi có một cái chiến đội?"

Phượng Vũ kinh ngạc hỏi.

Lâm Tiêu đôi mắt cũng là hơi hơi co rụt lại.

"Làm sao? Không thể được sao?"

"Có thể!"

Lâm Tiêu gật gù, "Chỉ là, ngươi chiến đội còn có mặt khác thành viên sao?"

"Không có, chỉ một mình ta người cô đơn!"

Diệp Văn nhếch miệng nở nụ cười.

"Thuận tiện hỏi một chút, chiến đội tổng cộng có thể có được mấy người?"

"Ây..."

Lâm Tiêu nghĩ một lát thì, nhân tiện nói: "Nói như vậy, chiến đội thành viên năm người đủ để, tuy nhiên, trận đấu khó tránh xảy ra bất trắc, cho nên cũng có chiến đội sẽ tìm một chút Dự Bị thành viên."

"Mà Dự Bị thành viên nhiều nhất không vượt qua tám cái."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 182 :thừa dịp người không ở đây, ngủ vợ của người tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ T

"Như vậy a..."

Diệp Văn gật gù, biểu thị nhiên, lập tức lấy ra một khối có khắc Ô Quy Yêu Bài, cái này không chỉ là Huyền Vũ khải giáp áp súc hình thái, bên trong là có Lưu Tinh chiến đội thân phận tin tức.

"Keng, Lưu Tinh chiến đội đội trưởng Diệp Văn hướng về các người phát ra mời, xin hỏi các người có hay không gia nhập?"

Ở Yêu Bài trên tùy ý ba động mấy lần, cùng nhau không mang theo chút nào cảm tiếng khen hay âm vang lên.

Bảo Thúc Nha tròn mắt lên, "Lão Đại, cái này rất cao cấp a!"

Diệp Văn chỉ là ha ha cười cười.

"Keng, đội viên Lâm Tiêu gia nhập chiến đội, xin mời lựa chọn chiến đội vị trí."

"Keng, đội viên Phượng Vũ gia nhập chiến đội..."

"Đội viên Đường Thất gia nhập chiến đội..."

Rất nhanh, bốn người đều đồng ý.

"Nàng dâu, người cũng tới."

Diệp Văn hướng bắc cung đàn thét to một câu.

"Người không phải đây sao?"

Bắc Cung Đàn nghi ngờ nói.

"Người làm Dự Bị, ạch, nhân viên hậu cần!"

Diệp Văn nhếch miệng nở nụ cười.

"Há, như vậy a..."

Bắc Cung Đàn môi hồng vi đỏ, đề Diệp Văn hận không thể ở mặt trên hôn một cái.

"Tốt lắm, kế tiếp cũng là chiến đội vị trí sự tinh."

"Các người làm sao tuyền?"

Diệp Văn nhìn chung quanh một vòng, hỏi.

"Ta tuyền cường công hệ!"

Phượng Vũ lập tức nói, "Không phải vậy ta không được!"

"Mỹ nữ người có thể được không? Cường công ai!"

Đường Thất ngả ngón huýt gió một cái.

"Hừ,

Liên như người vậy, ta biết đánh nhau mười cái!"

Phượng Vũ khinh thường cười cười.

"Người..."

Lâm Tiêu không đợi Đường Thất lời nói xong, nhân tiện nói: "Ta lựa chọn hệ chỉ huy đi, đương nhiên, hết thảy quyết định vẫn là Diệp lão đại làm chủ."

"Ta Không ý kiến."

Diệp Văn không có vấn đề nói.

"Ta lựa chọn phòng ngự." Bảo Thúc Nha cười toe toét nói: "Tiếp đó, mọi người vấn đề an toàn liền giao cho ta!"

"Dựa vào người, cảm giác không quá đáng tin a..."

Phượng Vũ sờ sờ cằm, phi thường hoài nghi Bảo Thúc Nha năng lực.

"Ta? Thích khách, cộng thêm mẫn công!"

Đường Thất bắt chéo chân.

"Cái này không sai, người vừa nhìn cũng là loại kia âm u giả dối tiện nhân!"

"Ta đi, đừng tưởng rằng người là mỹ nữ, ta liền không đánh người a?" Đường Thất mặt đều đen.

"Đánh ta? Hừ hừ, tới a, cho rằng lão nương chẳng lẽ lại sợ người!"

Phượng Vũ chân dài khoát lên chỗ ngồi, bễ nghễ Đường Thất, vút, ngay sau đó, thân hình nhất động, liền hướng về phía Đường Thất mà đi, cơ hồ là trong cùng một lúc, ầm một tiếng vang thật lớn nổ lên.

Đường Thất liền hạ bay thật xa, ôm bụng, thống khổ kêu rên nói: "Mẹ, người dĩ nhiên đánh lên ta!"

"Đánh lên người? Chỉ bằng người cái này cặn bã?"

Ầm!

Phượng Vũ trên thân bốc cháy lên một tầng nóng rực hỏa diễm, um tùm ngọc thủ thương thức hai đám hỏa cầu.

"Vũ Sư đình phong!"

Lâm Tiêu biến sắc, kinh hãi nói: "Tứ đại công tử cũng tuy nhiên là cùng người giống nhau tu vi a!"

Nghe nói, Đường Thất khoe miệng không khỏi Ma Quỷ, không nghĩ tới cái này vu vật thực lực đã vậy còn quá cường hãn.

Lúc này, hắn đã bò lên, Phượng Vũ cũng không có dưới nặng tay, hắn gặp tuy nhiên là bị thương ngoài da mà thôi.

Nhưng mà, hiện tại Đường Thất nhưng cũng không dám lại tùy ý khiêu khích Phượng Vũ, không phải nói, Đường Thất không địch lại hắn, mà chính là Đường đại công tử một thân bản lãnh lớn nhiều tại ám khí, Độc Công trên thân.

Hai thứ này đều là trí mạng, căn bản không thích hợp dùng ở trên thân người mình.

Bảo Thúc Nha sắc mặt cũng là lần lượt biến đổi, hắn đã biết Phượng Vũ là ở cùng Bắc Cung Đàn nói giỡn, căn bản là không phải Nữ Đồng, tuy nhiên, hiện tại, hắn cũng không dám lại có thêm dư thừa nghĩ cách.

Cái này vu vật quá bu ru hãn, căn bản không phải là mình có khả năng hàng phục lại.

Bảo Thúc Nha không khỏi đặt ánh mắt ở Diệp Văn trên thân, chỉ có Lão Đại cái này Ngoan Nhân mới có thể chế trụ cái này vu vật a!

Lão Đại, xem người đến! Tiểu đệ xem trọng người nha!

Đường Thất nghĩ cách cùng Bảo Thúc Nha giống nhau, đều ánh mắt lấp lánh nhìn Diệp Văn.

"Này này, hai người đây là ánh mắt gì a?"

Diệp Văn bị xem sợ hãi, "Thất thiếu, người không là muốn cho ta giúp người báo thù chứ? Ta có thể không đánh nữ người!"

Nghe Diệp Văn lời nói, lại nghĩ lên Diệp Văn đem Viêm Hồng phong đập ở dưới chân lúc trăng cảnh, Đường Thất hai người chỉ cảm thấy không nói ra được quái dị.

Đệt! Liền người cái này còn không đánh nữ người, này cái gì mới gọi đánh nữ người!

Ca thư ít, có thể đừng gât ta...

"Há, đánh ta?"

Phượng Vũ vận vẹo một chút như rắn nước bờ eo, đem tự thân nóng bỏng thân hình hoàn hảo bày ra, để Đường Thất hai người âm thầm nuốt một chút ngụm nước.

Lập tức, thon dài mười ngón lẫn nhau khoát lên cùng nhau, sau đó ấn xuống dưới, phát ra liên tiếp tiếng răng rắc.

"Người lời này nói tốt giống ta không phải đối thủ của người giống, tới, Diệp tiểu tử, để tỷ tỷ tới lĩnh giáo người biện pháp hay!"

Thiếu nữ câu lên ngón tay, khiêu khích mười phần nhìn Diệp Văn, cái lưỡi thơn tho khẽ liếm môi hồng, dường như ăn chắc Diệp Văn.

"Không cần đi, mọi người đều là đội viên, như vậy đánh đánh giết giết không tốt."

Diệp Văn lui ra phía sau một bước, đối mặt cái này vu vật, hắn cũng có chút sợ hãi.

Hắn tu hành Ngự Hỏa Chân Kinh, rõ ràng cảm nhận được Phượng Vũ trong cơ thể ẩn chứa một luồng to lớn Hỏa Thuộc Tính năng lượng.

Nguồn năng lượng này ba động, không thể chỉ Vũ Sư đình phong đơn giản như vậy...

"Cũng là, Diệp lão đại nói đúng, Tiểu Vũ tỷ ngồi xuống đi!"

Lâm Tiêu cũng cười ha ha cười nói, hắn cũng không nghĩ tới như thế nước mỹ một cô nương, thực lực cường hãn như thế, hơn nữa, dường như còn có bạo lực khuynh hướng?

Lâm Tiêu luôn cảm giác, từ này về sau ngày không tốt lắm a...

"Coi như người biết điều!"

Phượng Vũ ngạo kiều nở nụ cười, sau đó quay về Bắc Cung Đàn khuôn mặt hôn một cái, dẫn tới Bắc Cung Đàn tiếng kinh hô, lập tức mau mau ngồi vào Diệp Văn bên cạnh tới.

"Mẹ trứng, người có thể hay không đừng luôn đùa bốn vợ ta?"

Diệp Văn mí mắt nháy nhót, mặt xạm lại nói.

"Thế nào, nguoi cần ta a?"

Phượng Vũ hì hì nở nụ cười, nhai trong miệng kẹo, có vẻ không để ý chút nào.

"Lão Đại, cần nàg!"

"Đúng, cần nàg!"

Đường Thất hai người chỉ sợ thiên hạ không loạn thúc giục.

Riêng là Đường Thất, gọi đặc biệt gắng sức, phi thường hi vọng Diệp Văn có khả năng lấy thủ đoạn lôi đình trấn áp Phượng Vũ, để con mụ này biết, ta ca mấy cái không phải dễ ức hiếp!

Nguoi lại hả hê một chút thử xem!

Diệp Văn lắc lắc đầu, sau đó nghiêm túc nói với mọi người: "Các vị, ta cái này chiến đội có một vạn tích phân, cho nên , ta nghĩ để Bắc Cung tới đảm nhiệm Phó Đội Trưởng, mọi người có vấn đề gì không?"

Tê ——

10 ngàn tích phân!

Tất cả mọi người há hốc mồm.

"Mịa nó, Lão Đại nguoi đây là so này cái gì Tử Văn chiến đội đều muốn nguoi bức nhiều a!"

Đường Thất thổi một cái huyết sáo, hưng phấn dị thường.

"Ta đồng ý!" Đường Thất kích động vỗ vỗ bắp đùi.

"Ta không thành vấn đề, ta cùng Bắc Cung muội muội, ai với ai a!"

Mà Phượng Vũ nhưng là thuận thế ngồi ở Bắc Cung Đàn bên cạnh, môi hồng nhẹ nhàng cắn tinh trí vành tai, hướng bên trong thở ra một cái nóng rực khí tức, nói.

Cùng lúc đó, Đường Thất ba người nhất trí cúi đầu, sợ hãi sinh ra cái gì không nhớ quá pháp, Bắc Cung Đàn là Diệp Văn nàg dâu, cho nên ba người không hề nghĩ ngợi.

Sợ là Phượng Vũ tên yêu nghiệt này a, nếu như bị nàg biết mình trong lòng đối với nàg sinh ra không nhớ quá pháp...

Tê ——

Bảo Thúc Nha cùng Lâm Tiêu đồng thời ngẩng đầu vọng Đường Thất liếc một chút, lập tức hiểu ngầm cúi đầu.

Giời ạ! Hai nguoi cái này Tiểu Nhãn Thần để lộ ra là mấy cái ý tứ a!

Đường Thất hết sức khó chịu.

Diệp Văn giờ khắc này cũng là không lời, gặp không ai phản đối, cũng như vậy đồng ý hạ xuống, nhân tiện nói: "Lâm Tiêu, cái này chiến đội sự tình liền do nguoi tới xử lý thế nào?"

"Không thành vấn đề, Diệp lão đại!"

"Tốt lắm, liền như vậy, có việc đến chúng ta chỗ ở mới tìm ta!"

Diệp Văn báo ra khách sạn địa danh.

Lâm Tiêu gật gù, mang theo mọi người thân phận tin tức xoay người bước đi.

Không có ai biết, nhìn mọi người ở này bàn luận trên trời dưới biển, ức có thể liêm bởi cùng Diệp Văn thân mật một phen vui mừng biểu hiện dần dần trở nên âm trầm xuống.

Nàng cũng muốn gia nhập Diệp Văn chiến đội, nhưng nàng là một người bình thường.

Ức có thể liêm trong mắt loé ra một tia thâm trầm hàn quang, liếm liếm Diệp Văn lưu lại ở khóe miệng vết máu, sắc mặt tái nhợt dần dần trở nên hồng hào

đứng lên.

Bỗng nhiên chính giữa, trong mắt nàng lóe qua cùng nhau tia sáng kỳ dị, liếc mắt nhìn chu vi, gấp không có ai chú ý tới nơi này, mới cúi người xuống thân thể, nhấc lên một viên Đan Châu kích cỡ thủy tinh cầu...

Ở thiếu nữ đựng chạm trong phút chốc, ức có thể liên biểu hiện khẽ biến, lóe qua một tia vẻ thống khổ, ngay tiếp đó, thủy tinh cầu liền toả ra một trận tia sáng chói mắt.

Ức có thể liên vội vàng đem nó giấu ở trên thân, sau đó mới như vô sự ngồi ở Diệp Văn bên cạnh, chăm chú ôm Diệp Văn cánh tay.

Thương nghị hiểu chiến đội sự tình, Diệp Văn nhìn thời gian, phát hiện khiêu chiến tái cũng sắp bắt đầu.

Liền nói với Bắc Cung Đan: "Người... Nhóm hai cái mau trở về đi thôi."

Nhìn thấy ức có thể liên ôm cánh tay mình, Diệp Văn bất động thanh sắc rút trở về, mới phát hiện cái này nhu nhu nhược nhược thiếu nữ, liền thêm một cái nhóm.

"Còn có ta lý, Bắc Cung muội muội, ta muốn cùng người cùng nhau trở lại."

"Người đi làm cái gì?" Diệp Văn hiểu kỳ hỏi.

"Thừa dịp người không ở đây, ngủ vợ của người a!" Phượng Vũ chuyện đương nhiên nói.

Diệp Văn: "..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183 : Xà Hạc Mỹ Nhân tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạch Na

Nửa ngày sau khi, Diệp Văn chính là một lần nữa trở lại khiêu chiến tái thi đấu.

Thời khắc này, Đường Thất cùng Bảo Thúc Nha cũng không có cùng hấn đứng cùng nhau.

Lần này tiến hành là 3 bánh Lịch Trình.

Đến thời khắc này, tiến cử tái Lịch Trình cũng gần như hoàn thành, chỉ cần quá cửa ải này, cơ bản liền có thể đạt được tiến cử tư cách.

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Diệp Văn thân ảnh ở một tòa tuyết trắng mênh mang u sâm trong rừng rậm xuyên toa, tên này tuyết Vực vong Lâm, ở trong lúc này sinh tồn khá nhiều viên cô Băng Hà thời kỳ hung thú hậu nhân.

Không chỉ như vậy, những Băng Hà đó thời kỳ hung thú phần lớn đều bị đóng băng lại, có người nói, có chút Siêu Cấp Hung Thú cũng chưa hề hoàn toàn chết đi.

Ở 300 năm trước, tuyết Vực vong trong rừng liền bị phát hiện một con viên cô Mãnh 犴 Cự Tượng, đây là chỉ voi ma mút hoàng, thực lực có thể so với nhân tộc Vũ Hoàng.

May là là, bởi bị đóng băng, này con voi ma mút hoàng dễ dàng liền bị lúc đó tuyết Vực Vương Quốc Cường giả cộng đồng đánh gục.

Mà Diệp Văn lần này chính là phải ở chỗ này nỗ lực sống sót, vẫn chờ đến chỉ còn ba mươi sáu người mới thôi.

Đây là Norma Học Viện nắm giữ tiến cử tư cách danh ngạch, mà cùng Diệp Văn cùng nhau tiến vào nơi này thì có mấy trăm tên trở lên Vũ Tu.

Có thể nói, nhất định phải tự giết lẫn nhau đến ba mươi sáu người trong vòng.

Tuy nhiên, kỳ trước tử vong nhân số chết nhiều nhất là chết ở tuyệt Vực vong trong rừng bao hàm nguy cơ...

Bởi cùng Đường Thất Bảo Thúc Nha hai người tách ra, Diệp Văn vẫn luôn ở hướng bốn phía tìm kiếm hai người, Diệp Văn lo lắng cũng không phải chính mình.

Hắn bây giờ chính là Tam Kiếp Tôn Giả, chỉ cần cẩn thận một điểm, không muốn quá nhiều thâm nhập tuyệt Vực vong Lâm, như vậy trên căn bản sẽ không gặp nguy hiểm.

Nhưng Đường Thất hai người thì lại khác, ở trong các người này, bọn họ tu vi cũng không phải tối cao...

"Cứu mạng a —— "

Lại vào lúc này, cùng nhau cao vút tiếng cầu cứu vang vọng mà lên, Diệp Văn ánh mắt ngưng lại, lập tức nhảy ở một gốc cây cao to cổ thụ trên, hướng tiếng cầu cứu cái hướng kia nhìn ra xa.

Chỉ thấy ở một đám nam nữ bên trong, có một con trắng như tuyết cao to viễn cổ Băng Hà kiếm hồ hậu nhân.

Băng Hà kiếm hồ nghe tên là biết nghĩa,

Là viễn cổ Băng Hà thời kỳ hưng thú, trên đại lục bá chủ một trong, nhưng mà, Băng Hà kiếm hồ nhưng cũng có thể đến một chút biến cạn sản bắt.

Diệp Văn chỉ là liếc mắt nhìn, liền âm thầm cau mày đứng lên, này con Băng Hà kiếm hồ đẳng cấp cũng không cao, nhưng cao to cực kỳ, hơn nữa có hai cái trường thương giống như sắc bén răng nanh, Lực sát thương rất lớn.

Ngược lại, những Vũ Tu đó tuy nhiên đều là Vũ Sư trở lên "Thiếu niên thiên kiều", mà nhân số đông đảo, nhưng cũng không phải này con Băng Hà kiếm hồ đối thủ.

"Chạy a! Này con hưng thú quá lợi hại, chúng ta căn bản là không phải là đối thủ!"

Trong đám người có người hô.

"Không cho chạy, nó chết nhanh! Nếu như chúng ta hiện tại chạy trốn, đó mới là thật tại tìm chết!"

Lập tức, một cái nữ tử áo trắng tàn nhẫn hô, nhìn phía chạy trốn mấy người, ánh mắt mang theo lẫn nhiên sát cơ, "Đều đi chết đi cho ta!"

Vút ~~~!!

Nữ tử áo trắng trường kiếm trong tay vung lên, nhất thời, phát ra chói tai tiếng rít.

Phốc phốc phốc...

Mà này chạy trốn mấy người hiển nhiên không nghĩ tới nữ tử áo trắng sẽ đối với bọn họ hạ tử thủ, trong nhất thời không kịp phản ứng, chỉ có thể oán độc gào lên: "Đơn thuần nhi, ta nguyện rửa ngươi không đến chết tử tế!"

Ầm!

Dứt lòi, mấy người hoàn toàn ngã xuống, còn sống mấy người đều trong lòng phát lạnh đứng lên.

Nhưng xác thực không có ai lại chạy trốn, ở lại chỗ này nói không chắc còn có còn sống một tia cơ hội, nếu như xoay người mà chạy, như vậy thì lại sẽ hoàn toàn chết đi.

"Thuần nhi, ngươi thủ đoạn này có chút tàn nhẫn a..."

Cùng đơn thuần nhi cùng nhau chém giết Băng Hà kiếm hồ một cái anh tuấn nam tử mặt hiện không thích nói.

Nghe nói, đơn thuần nhi trong mắt hàn mang lóe lên, sau đó nũng nịu nói: "Trương sư huynh, ta cũng không muốn a, nhưng nếu như mỗi người đều giống như bọn hắn chạy trốn, chỉ đề lại chúng ta đối phó này con Băng Hà kiếm hồ, ngươi cho rằng, chúng ta có còn sống khả năng sao?"

Trương sư huynh sắc mặt khế thay đổi, liền không có nói thêm nữa chút gì.

Đơn thuần nhi khoe miệng giương lên, khinh bỉ cười cười, nhưng cũng không có phát ra âm thanh.

Theo thời gian trôi qua, con kia Băng Hà kiếm hồ thương thế trên người càng ngày càng nặng, trong mắt lập lòe một vết Cuồng Bạo sắc thái.

Mà đơn thuần nhi mấy người cũng là một mặt nghiêm nghị, cả người thêm ra lít nha lít nhít vết thương.

"Rống!"

Lúc này, Băng Hà kiếm hồ phát ra tiếng gầm gừ tức giận, mạnh mẽ ra cái miệng lớn như chậu máu, lộ ra hai cái trường thương giống như sắc bén răng nanh, vù, tại mặt này ngưng tụ một đoàn càn lúc càn sáng ngời quang mang.

"Không được, nó muốn liều mạng một lần! Mọi người chạy mau!"

Có người cao giọng hò hét đạo, trong giọng nói tràn đầy vẻ sợ hãi, ngay sau đó, đoàn người giống như thủy triều tán đi.

"A —— "

Đột nhiên, chỉ thấy này Trương sư huynh phát ra thống khổ tiếng kêu thảm thiết, "Đơn thuần nhi, ngươi tại sao muốn như vậy đối với ta?"

Diệp Văn ở mặt trên thấy rõ ràng Sở, nguyên lai, thiếu nữ mặc áo trắng kia đem trường kiếm đâm vào này Trương sư huynh trong cơ thể, sau đó liền đem ném Băng Hà kiếm hồ khẩu bên trong.

Răng rắc ——

Trương sư huynh bị Băng Hà kiếm hồ nuốt vào trong miệng, đơn thuần nhi bên cạnh mấy người lập tức hoàn toàn biến sắc, dòn dập thoát đi bên cạnh nàng.

Nhưng thiếu nữ mặc áo trắng này trên mặt một tia vẻ ngoan lệ lóe qua, cắn phá ngón trỏ, bức ra một giọt tinh huyết đi ra.

Rào!

Lập tức, đơn thuần nhi trường kiếm vùng lên, vút, nhất thời giống như mũi tên rời cung đâm hướng ba người khác, bang bang ầm, ba người này cố chạy trời chết, rất nhanh sẽ bị trường kiếm gần bó một chuỗi.

"Thôi đi —— "

Cùng lúc đó, đơn thuần nhi khẽ quát một tiếng, "Huyết Động!"

Vút! ! !

Liền gặp thanh trường kiếm kia đem ba người khác thân thể chấn động thành phần vụn, mang ra một chùm huyết vụ đi tới đơn thuần nhi dưới chân, trong nháy mắt tiếp theo, chính là cuồng bay ra ngoài.

Ca!

Băng Hà kiếm Hồ Huyết bồn miệng lớn vừa cắn xuống, nhưng rất đáng tiếc muộn một bước, bị cái này Xà Hạt Mỹ Nhân cho chạy trốn.

"Rống ~~!"

Băng Hà kiếm hồ thấp giọng gầm thét lên, có thể thấy, đại chiến một phen sau, nó cả người vô cùng suy yếu.

Sau đó, này con Băng Hà kiếm hồ chạy đến người chết bên cạnh, chậm rãi gặm cắn đứng lên.

Tình cảnh này, để trốn ở trên cây Diệp Văn ánh mắt nhú lại , trên mặt toát ra khiếp người hàn mang.

"Ồ trước mặt ta ăn ta đồng bào? Hừ hừ!"

Diệp Văn cười lạnh, rút ra trên lưng Thiêu Hoa thần kiếm

"Nghịch Súc, chết đi cho ta!"

Ầm!

Diệp Văn từ trên trời giáng xuống, vừa vịn một kiếm đâm thủng này con Băng Hà kiếm hồ trái tim.

Phốc ——

Huyết dịch bắn toé tán, Băng Hà kiếm hồ ầm ầm ngã xuống đất, hoàn toàn chết đi.

Giết chết Băng Hà kiếm hồ sau, Diệp Văn hai mắt nhú lại, nhìn chu vi một đám thi thể, cảm thấy nơi này nhất định có cái gì không được đồ vật.

Bằng không, những người này lại dám tăng thêm can đảm bao vây tiểu trừ cái này viễn cổ hung thú hậu nhân?

"Rống —— "

Ngay ở Diệp Văn tùy ý đi lại, bỗng nhiên, cùng nhau hồ gầm vang lên, chỉ thấy từ này Băng Hà kiếm hồ trên thi thể chui ra cùng nhau U Hồn.

"Nguyên thần? Không! Thần hồn!"

Diệp Văn rất nhanh sẽ hiểu được, Vũ Tu chỉ có đạt tới Vũ Vương cảnh trở lên mới sẽ gây ra nguyên thần.

Đến cấp bậc này, khá nhiều võ kỹ chỉ có thể phối hợp nguyên thần mới có thể phát huy ra cự đại hiệu quả.

Đối ứng với nhau, hung thủ cũng là nhất định phải đạt tới Ngũ Giai, mới sẽ gây ra nguyên thần!

Rất rõ ràng, đạo hư ảnh này chỉ là Băng Hà kiếm Hồ Thần hồn, muốn thừa dịp Diệp Văn bất cẩn, thôn phệ Diệp Văn thần hồn, sau đó chiếm cứ Diệp Văn nhục thân.

"Bàn tính như ý đánh cho không sai, đáng tiếc, người gặp phải ta."

Diệp Văn cười lạnh một tiếng.

"Nhị Nguyên thần!"

"Tam Nguyên thần!"

Theo Diệp Văn lạnh lùng nghiêm nghị tiếng quát vang lên, hai đạo hư huyền thân ảnh nhất thời từ trên người Diệp Văn chui ra, sau đó, hung hăng một cái cắn xuống Băng Hà kiếm hồ hư ảnh.

Kèn kẹt ca!

Hai đạo nguyên thần đem Băng Hà kiếm hồ nuốt chửng lấy không còn sót lại một chút cặn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184 : tiền bối , ta muốn... Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Tr

Hai đại nguyên thần là Diệp Văn căn cứ Hạo Thiên Đạo quán trường sinh bí pháp tu luyện mà ra.

Bản thân hiệu quả cũng là thôn phệ thần hồn dùng để bổ dưỡng tự thân tu luyện, có thể nói, Băng Hà kiếm hồ hoàn toàn là lấy trứng chọi đá.

Một chút sau khi, Diệp Văn đem hai đại nguyên thần thu hồi trong cơ thể, giờ khắc này, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được bởi nuốt Băng Hà kiếm Hồ Thần hồn, hai đại nguyên thần mơ hồ truyền tới một luồng khát vọng cảm giác.

Dường như là hận không thể hấp thụ nhiều một chút thần hồn.

Cùng lúc đó, Diệp Văn cũng cảm nhận được một luồng sung sướng cảm giác, đó là thần hồn trên sung sướng, là tinh thần trên tẩy lễ.

"Oanh..."

Chân khí trong cơ thể lưu động tốc độ tăng nhanh, dường như là tiêu hóa Băng Hà kiếm Hồ Thần hồn, khiến cho tự thân tu vi tăng cường một chút.

Kèn kẹt ca!

Diệp Văn từ trên mặt đất vươn người đứng dậy, cả người xương cốt nổ vang , trong mắt hết sạch lóa ra.

Tùy theo, Diệp Văn phát động Thiên Lý Nhân bốn phía quan sát tìm kiếm, hắn muốn làm thanh đến là cái gì hấp dẫn nhóm người này cùng Băng Hà kiếm hồ chém giết độ sức.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, mở ra quét hình hình thức."

Bỗng nhiên chính giữa, Diệp Văn trong mắt lập loè vô số số tử phù hào, thật giống như là một cái dụng cụ tinh vi ở thăm dò không biết sự vật.

Ong ong ong.

Nhìn thấy trước mắt hết thấy trắng cảnh bỗng nhiên đều trở nên hư huyền đứng lên, trong hư không có một từng cái từng cái lít nha lít nhít giải mã giải mã ADN xích đang lảng vảng.

Một cái nào đó thời khắc, ở một chỗ toả ra âm lãnh hàn khí trên mặt hồ khóa chặt.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, phát hiện một chỗ di tích thời thượng cổ, mở ra tâm bảo hình thức, bắt đầu từ bây giờ, chủ ký sinh hết thấy quét hình cũng không có thường cung cấp."

"Tốt như vậy?"

Diệp Văn mày kiếm vẩy một cái, cảm thấy hệ thống sẽ không có tốt bụng như vậy.

"Hệ thống, người nào gân đáp sai? Làm sao đột nhiên trở nên hào phóng như vậy?"

Tùy theo, Diệp Văn rõ ràng nghe một trận tiếng tranh cãi âm, "Chủ ký sinh si nhục bản hệ thống một lần, đặc biệt mở khai trường phạt hình thức."

Oanh long!

Thanh âm đàm thoại vừa hạ xuống,

Từng tia chớp đột nhiên xuất hiện ở Diệp Văn trên đỉnh đầu.

"Đệt, hệ thống người có muốn hay không như thế hẹp hòi a!"

Diệp Văn vội vàng vận chuyển trong cơ thể này viên Jin hạch, đem bức ra tới.

Àm! Âm! Âm!

Thiểm điện Phách Đà ở Diệp Văn trên thân, phát ra một trận bùm bùm tiếng vang.

Nhưng mà, đáng sợ sự tình còn chưa kết thúc, chỉ thấy trên bầu trời ba động đột nhiên lớn lên, mười tám đạo lôi đình điện quang như ẩn như hiện.

"Nhị Cửu lôi kiếp?"

Diệp Văn trong lòng nhảy một cái.

"Đệt! Đệt! Dựa vào dựa vào đệt!"

"Người cái chết hệ thống, không phải là mắng người một chút không, người cho tới như thế quá phận sao!"

"Hừ!"

Hệ thống ngạo kiều nở nụ cười, cũng không nói cái gì, thế nhưng, trên bầu trời mười tám tia chớp bỗng nhiên liên tiếp dày đặc hạ xuống.

Rầm rầm rầm!

Diệp Văn gặp này, biến sắc, vội vàng gào lên: "Long Tượng Già Diệp Thê!"

Vù ——

Trong phút chốc, Diệp Văn trên thân đột nhiên hiện ra một mảnh nhẹ như lông hồng bé nhỏ Bồ Đề Già Diệp, mảnh này Già Diệp rất nhỏ, liền Diệp Văn một đầu ngón tay cũng không thể bảo vệ.

Tuy nhiên, làm lôi đình nện xuống ở Diệp Văn trên thân thời gian.

Ầm ——

Từng đạo lôi đình đều bị mảnh này Già Diệp cho nuốt vào đi, còn sót lại hai đạo tiến vào Jin hạch hạch tâm bên trong.

Thấy mình không mất một sợi tóc, liền quy một đạo đều không có vận chuyển liền ngăn trở cái này Nhị Cửu lôi kiếp, Diệp Văn một trận can rờ cười to: "Nhóc con! Hệ thống, người cũng là cái này!"

Diệp Văn đem ngón cái dựng thẳng đứng lên.

Ầm! ! !

Nhưng, nhưng vào lúc này, cùng nhau chỉ ít to bằng cái bát thô lồi đình bỗng nhiên đánh vào Diệp Văn trên thân!

Bang bang ầm!

Hồ quang điện ở Diệp Văn trên thân nhảy lên, đem Diệp Văn một con sóng vai tóc dài đều cho bỏ dựng thẳng đứng lên.

"Phi —— "

Diệp Văn trong miệng phun ra một cái điện quang, âm thầm cắn răng nói, "Con bà nó, nguoi điên rồi!"

Cái này đạo lôi đình tuy nhiên có thể so với Tam Cửu lôi kiếp, nhưng hệ thống nắm chắc rất có chừng mực, căn bản sẽ không trọng thương Diệp Văn, sẽ chỉ làm Diệp Văn cảm thấy đau đớn mà thôi.

Lập tức, Diệp Văn trên đất khoanh chân ngồi, thổ nạp bắt đầu tĩnh tọa.

Một lát sau ——

"Ái!"

Diệp Văn đột nhiên hét lớn một tiếng, hai mắt mở, liền nhìn thấy một cái Bạch Y Thiếu Nữ chính đang len lén lút lút đi tới, trường kiếm trong tay chảy xuống đỏ tươi huyết dịch.

"Trước, tiền bối..."

Bị Diệp Văn phát hiện, thiếu nữ mặc áo trắng này bài trừ một tia còn khó coi hơn khóc nụ cười.

"Tiền bối?"

Diệp Văn ánh mắt cổ quái, lập tức mới nhận ra được chính mình một thân khí tức đã trở nên hỗn loạn không thể tả, Tam Kiếp Tôn Giả tu vi lộ rõ.

"Nguoi tới, là muốn giết ta?"

Sau đó Diệp Văn nhìn thiếu nữ mặc áo trắng này, hai mắt nheo lại, hàn quang lóe ra.

Thiếu nữ này chính là đơn thuần.

"Tiền bối nói giỡn, tiểu nữ tử đã trọng thương sắp chết, nào dám đối với tiền bối động thủ?"

Đơn thuần nhi ngưng ngáp cười.

"Hừ!"

"Nguoi cho rằng ta tin tưởng nguoi chuyện ma quỷ? Không có chuyện gì lời nói liền dứt cho ta!"

Đối với cái này Xà Hạt Mỹ Nhân, Diệp Văn cũng không có sát ý, dù sao nàng giết những người đó với hấn nửa xu quan hệ đều không có, hấn mới chẳng muốn quản việc không đâu, nói ra thay trời hành đạo các loại lời nói.

Nếu như nói, hấn sẽ phun.

Sát Thần không phải là người tốt, ngược lại, chính là những Biện Sĩ đó, Bạch Liên Hoa hàng đầu đã kích đối tượng.

Đương nhiên, hấn đối với cái này Xà Hạt Mỹ Nhân cũng là mang trong lòng chán ghét.

Nghe Diệp Văn lời nói, đơn thuần nhi giữa hai lông mày lóe qua một tia vẻ âm trầm, nàng đơn thuần nhi bộ dạng xinh đẹp như hoa, không biết có bao nhiêu thanh niên tài tử bợ đỡ nàng.

Bây giờ lại bị Diệp Văn đối xử như thế, trong lòng nộ khí đằng đằng tăng lên!

Tuy nhiên, nàng cũng biết chính mình cũng không phải Diệp Văn đối thủ, chỉ phải nhu nhu nhược nhược, hơi một chút nịnh nọt sắc, cười bời nói: "Tiền bối, tiểu nữ tử trên thân Liệu Thương Đan Dược đã dùng hết, khăn cầu tiền bối ban thưởng ta một chút."

"Ban thưởng nguoi một chút? Nguoi cho rằng nguoi là ai a!"

Diệp Văn trợn trắng, hừ lạnh nói.

"Ngươi..."

Bỗng dưng, đơn thuần nhi cắn chặt môi dưới, không nghĩ tới lần này gặp phải nam tử căn bản là không hiểu thương hương tiếc ngọc, nhìn Diệp Văn "Xấu xí" tướng mạo, nhất thời ở trong lòng ác độc nói: "Như thế xấu, nhất định không có nữ nhân với hắn!"

"Hơn nữa, tính khí vẫn như thế thôi! Ta một cái lớn như vậy mà nữ tử đứng trước mặt ngươi, ngươi không lấy lòng ta cũng coi như, ngay cả ta cầu ngươi một chút đan dược ngươi cũng không chịu, đáng bị ngươi cả một đời làm một cái độc thân cầu!"

Đơn thuần nhi lúc này suy yếu rất, căn bản là không dám đối với Diệp Văn ngạnh tới, hơn nữa, nhìn Diệp Văn trên thân cường hãn khí tức, hắn dự đoán mình coi như là trạng thái toàn thịnh, cũng không phải Diệp Văn đối thủ.

Dù sao, đây là một vị Tam Kiếp Tôn Giả!

"Tiền bối, ta có một Trương Tam cấp bậc Đạo Phù, uy lực có thể so với đỉnh phong Tôn Giả một đòn toàn lực, hiện tại muốn cùng ngươi trao đổi một chút Liệu Thương Đan Dược, chẳng biết có được không?"

Đơn thuần nhi yếu yếu nói, trong lòng nàng hồi hận chết, sớm biết như thế, ở cùng Băng Hà kiếm hồ tranh đấu thời điểm liền nên ném ra cái này Trương Đạo phù.

Thế nhưng, đạo phù này quá mức trân quý, nàng căn bản không nỡ.

Hiện tại ngược lại tốt, trong cơ thể sinh cơ chính đang cấp tốc biến mất, nổi buồn cũng đến bờ, dù sao, mệnh đều muốn không, cho dù tốt đồ vật ở trong tay thì có ích lợi gì?

"Tiền bối?"

Nghe nói, Diệp Văn hơi nhướng mày, "Ta rất già sao?"

Thảo, ca kiếp trước kiếp này cộng lại đều không 50 tuổi đây!

Đơn thuần nhi rất muốn nói, ngươi người quái dị Trang cái gì non a!

Trong lòng nàng, một cái Tam Kiếp Tôn Giả, chỉ ít cũng là bảy tám chục tuổi "Tiền bối".

Dù sao, Tôn Giả lời kiếp không phải tốt như vậy độ, chỉ có những thiên kiều đó mới sẽ ở rất trẻ trung thời điểm trở thành Tôn Giả.

Mà ở đơn thuần nhi trong mắt, Diệp Văn căn bản là không thể là một cái thiên kiều!

Nhưng hiện tại tình thế bức người...

A...

Đơn thuần nhi trong lòng than dài một tiếng, chỉ phải khuất nhục, dùng một loại mỉa mai hoặc nhu hòa giọng nói điềm điềm kêu lên: "Vị đại ca này, ta muốn..."

"Ngươi, cùng ta trao đổi một chút Liệu Thương Đan Dược, khỏe không?"

Đơn thuần nhi ngượng ngùng nở nụ cười, cố ý ở "Ta muốn ngươi" bốn chữ này tăng thêm khẩu âm.

Mà theo lời này vừa ra, hai người đều giật nảy mình rung mình một cái.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 185 :chân chính di tích thời thượng cổ tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả:

Không biết xấu hổ!

Diệp Văn xem thường nhìn đơn thuần nhi, cùng hệ thống đôi lấy một viên Tiểu Hoàn Đan sau liền tùy ý ném đi qua, chẳng muốn lại nhìn đơn thuần nhi, chậm rãi nhắm mắt.

Thiếu nữ tiếp lấy Tiểu Hoàn Đan, nhìn thấy Diệp Văn phái Khiếu Hóa Từ giống biểu hiện, trong lòng hết sức khó chịu, thật muốn cùng Diệp Văn liều.

"Bình tĩnh! Đơn thuần nhi, ngươi nhất định phải bình tĩnh!"

Thiếu nữ sâu sắc hô hấp mấy hơi thở, nuốt vào Tiểu Hoàn Đan sau, liền ngay tiếp đó bắt đầu tĩnh tọa.

Trăng sáng sao thưa, hung thú qua lại, tiếng gầm gào giận dữ liền tiếp không ngừng vang lên.

Một trận gió lạnh thổi qua, chen lẫn tanh tươi mùi tanh, xông vào mũi, đơn thuần nhi mạnh mẽ hai mắt ra, nhìn cách đó không xa một con cao to Băng Hùng, mặt lạnh nhất thời trở nên trắng bệch.

Đơn thuần nhi hai tay ôm ngực, run lấy bầy, hàm răng liên tục run lấy bầy, một nửa là lạnh, một nửa là sợ hãi.

"Rống!"

Con kia Băng Hùng gặp đơn thuần nhi tĩnh lại, lúc này liền hóa thành cùng nhau cuồng phong nhào về phía trước.

"A —— "

Đơn thuần nhi hét lên một tiếng, vội vàng trốn ở Diệp Văn sau lưng, run giọng hô: "Tiền bối tĩnh lại, tĩnh lại! Có hung thú!"

"Rống —— "

Băng Hùng rít gào một tiếng, vượt phải mang theo Phong Tuyết mạnh hướng về Diệp Văn tước đi qua.

"Muốn chết!"

Bất thành linh, Diệp Văn mở hai mắt ra, lạnh như băng nhìn này con Băng Hùng.

Vút!

Không chút nào dây dưa dài dòng, Diệp Văn rút ra trên lưng Thiêu Hoa thần kiếm, khẽ quát một tiếng, "Xích Ban Cưu!"

Ầm!

Trường kiếm phá không mà đi, mang ra cùng nhau hư huyền hỏa diễm thân ảnh, đó là một con hình thể cực đại, chiều dài mỏ nhọn hỏa diễm Quái Điều.

"Hô! !"

Băng Hùng cũng không cam lòng yếu thế, mở ra miệng rộng, lập tức phun ra một mảnh Băng Tuyết Phong Bạo.

Kèn kẹt ca!

Hàn Lưu dần dần đem Ban Cưu chìm đóng băng lại,

Nhưng mà, ngay sau đó, liền gặp một bóng người đột nhiên thoáng hiện mà ra.

Bạch!

Chân phải đá ra!

"Gặp, cái này ngu xuẩn!"

Đơn thuần nhi ở một bên xem hải hùng khiếp vía, này con băng tuyết nàng nhận ra, chính là Vương Cấp Hung Thú hậu nhân —— phá băng Cự Hùng!

Phá băng Cự Hùng lực lớn vô cùng, da dày thịt béo, Diệp Văn lấy chân sau đá nó thật sự là tự tìm đường chết!

Đơn thuần nhi lấy ra một tờ Đạo Phù đi ra, trong mắt lóe qua một tia đau lòng sắc, nàng thực lực bây giờ căn bản không khôi phục bao nhiêu, mà lấy ra đạo bùa này nhất định phải đại lượng chân khí.

Nàng chỉ có thể hi vọng Diệp Văn cái này nhất cước sau khi không có bị lập tức giết chết, sau đó nàng tốt đem Đạo Phù ném cho Diệp Văn.

Đừng có hiểu lầm, nàng đơn thuần nhi cũng không có tốt bụng như vậy, nếu như Diệp Văn chết, lấy nàng hiện tại trạng thái đối mặt phá băng Cự Hùng cũng chết đường một cái.

"Àm! —— "

Nhưng mà, để đơn thuần nhì gạt mình một màn xuất hiện, chỉ thấy Diệp Văn cúi phải đá trúng phá băng Cự Hùng Nảo phải, ngay sau đó, liền nghe ca một tiếng vang thật lớn, phá băng Cự Hùng phát ra âm thanh tiếng rống giận dữ.

Àm ——

Thân hình khổng lồ nện xuống đang bị lớp tuyết bao bọc trên mặt đất, trong nhất thời, phá băng Cự Hùng càng là không thể kiếm ghim lên tới.

"Làm sao có khả năng!"

Đơn thuần nhì đôi mắt co rút lại, nghẹn ngào gào lên nói.

Phá băng Cự Hùng lực phòng ngự cơ hồ có thể so với đẳng cấp tương đương huyền quy, nhưng mà, coi như thế, cũng không ngăn được Diệp Văn một chân.

Cái này tiền bối lực lượng đã có nhiều khủng bố?

Tê ——

Đang quan sát đến Diệp Văn đá trúng phá băng Cự Hùng sau, chân phải không chút nào cảm thấy khó chịu, đơn thuần nhì trong lòng càng chấn kinh.

Nàng có thể khẳng định, coi như mình toàn thịnh thời kỳ cũng không làm được trình độ này, nếu như không có Huyết Động bí thuật, hoặc là Đạo Phù, nàng e sẽ táng thân ở này con phá băng Cự Hùng móng vuốt dưới!

Nhưng hiện tại ——

Nó lại bị Diệp Văn cho một chân đá cho trọng thương!

Đây chính là Tôn Giả thực lực sao?

Không, Tôn Giả nàng đơn thuần nhì cũng đã gặp không ít, nhưng ở Ngũ Kiếp Tôn Giả trở xuống căn bản không có ai làm được trình độ này!

Nói cách khác, trước mắt cái này Tam Kiếp Tôn Giả thật là có thể vượt cấp khiêu chiến thiên tài!

Nghĩ đến đây, đơn thuần nhì khoe miệng liền Ma Quỷ, ở vừa nãy, nàng đều còn cho rằng Diệp Văn căn bản không thể là một cái thiên kiều...

Àm!

Tuy nhiên, Diệp Văn cũng không có dừng bước lại, thừa dịp nó bệnh muốn nó mệnh!

Đây là Diệp Văn đối xử địch nhân nhất quán hành sự chuẩn tắc, nhân từ đối với kẻ địch, cũng là đối với mình thủ đoạn độc ác!

Điểm này, Diệp Văn tại tiền thế lý giải phi thường rõ ràng.

Vút!

Trường kiếm nhanh như tia chớp đâm ra, phốc phốc phốc, trong nháy mắt, phá băng Cự Hùng trên thân liền thêm ra mấy chục đạo vết thương trí mệnh khâu!

Kiểm thương 72!

Không nghi ngờ chút nào, có thể ở đây sao trong thời gian ngắn, tạo thành nhiều như vậy thương thế cũng chỉ có kiếm thương 72 mới có thể làm đến trình độ này.

"Gào..."

Phá băng Cự Hùng vô lực kêu rên một tiếng, sau đó dần dần mất đi sức sống.

Tuy nhiên, Diệp Văn cũng không hề rời đi, hần xem ra là ở lưu tâm phá băng Cự Hùng đã có không có chân chính chết đi, thực, trong giây phút này, Diệp Văn tam đại nguyên thần đồng thời xuất khiếu, thôn phệ phá băng Cự Hùng thần hồn.

Một chút sau khi, Diệp Văn cảm nhận được chỉ cần lại có thể thôn phệ một chút Nhị Giai trở lên hung thú, hần liền có thể sinh ra Tứ Nguyên thần!

Tứ Nguyên thần đây chính là tương đương với Võ Đạo Tông Sư a!

Chỉ cần có thần hồn kỹ, Diệp Văn là có thể thông qua Tứ Nguyên thần phát huy ra chân chính Tông Sư oai!

"Đa tạ tiền bối ân cứu mạng!"

Lúc này, đơn thuần nhi phản ứng kịp, cực kỳ cung kính hướng về Diệp Văn cúi đầu một cái, cúi đầu, lộ ra trước ngực một vết trắng như tuyết.

Diệp Văn hơi hơi ghé mắt, châm chọc nói: "Ngươi tiểu tâm tư cho ta thu lại, ta đối với ngươi như vậy nữ nhân có thể không có hứng thú!"

"Cách ta xa một chút!"

Diệp Văn khẽ quát một tiếng.

Đơn thuần nhi nhất thời mặt lạnh trắng bệch, nếu như rời đi Diệp Văn, lấy nàng như vậy trạng thái làm sao có thể đủ ở cái này tuyết Vực vọng Lâm sống sót?

"Tiền bối, ta biết nơi này có một cái bí mật lớn!"

Chỉ chốc lát sau, đơn thuần nhi giả vờ thần bí nói.

"Đại bí mật? Ngươi muốn nói là bên cạnh bên dưới hồ nước di tích thời thượng cổ?"

Diệp Văn tựa như cười mà không phải cười nhìn đơn thuần.

"Tiền bối làm sao biết!"

Đơn thuần nhi bật thốt lên, lập tức một mặt vẻ khiếp sợ, cái này di tích thời thượng cổ là nàng một vị lão tổ tông di lưu ở đây.

Diệp Văn là làm sao mà biết?

Đơn thuần nhi trầm mồm không được hiểu biết.

"Vậy thì không cần ngươi đa tâm!"

Diệp Văn hừ lạnh một tiếng, "Hiện tại cứ cho ta, không cho phép vào vào hồ nước này ba dặm bên trong!"

Nghe nói, đơn thuần nhi hoa dung thất sắc, cắn chặt môi dưới, đằm đằm đáng yêu đáng đáp.

"Tiền bối, cái này di tích thời thượng cổ thật là ta ông tổ nhà họ Thiện di lưu ở đây, ngươi đuổi ta đi có phải là không rất thích hợp?"

"Thiếu cho ta nói những này có hay không, bằng không, đừng trách ta tâm tàn nhẫn ác độc!"

"Đưa ngươi tiền dâm hậu sát!"

Thịch!

Đơn thuần nhi cảm nhận được Diệp Văn trên thân nồng nặc sát khí, nhất thời bị dọa đến lùi về sau một bước, trầm mặc một hồi, mới chăm chú nói: "Tiền bối muốn ta lời nói, thuần nhi có thể hiện tại liền cho tiền bối, chỉ hy vọng tiền bối mang ta cùng nhau xuống."

Lần này tới phiên Diệp Văn không có cách nào, hẳn chỉ là tùy tiện nói chuyện, không nghĩ tới nữ nhân này thật sự coi chính mình đối với nàng cảm thấy hứng thú, quả nhiên, càng xinh đẹp nữ nhân phần lớn càng tự luyện, tổng cho rằng thiên hạ nam đều yêu thích chính mình, thậm chí chính mình.

Bất đắc dĩ, Diệp Văn chuyển động Thiệu Hoa thần kiếm, khí thế trở nên bắt đầu ác liệt.

"Cho ngươi thời gian ba cái hô hấp rút ra khỏi nơi này, đừng trách dưới kiếm của ta vô tình!"

Đơn thuần nhi một mặt oan ức sắc, trong lòng nàng, cái này xấu xí nam tử thực sự là ghê tởm cực, nơi đây di tích chính là nàng ông tổ nhà họ Thiện lưu lại, hiện tại nhưng phải bị cái này xấu xí nam tử đuổi ra nơi này!

Thực sự là ghê tởm a!

Đơn thuần nhi trong mắt sát cơ nồng nặc, trắng nõn móng tay đem lòng bàn tay thịt đều cho đâm phá, cắn chặt môi dưới cũng lưu lại đỏ tươi huyết châu.

"Tiền bối, nếu như ngươi muốn đạt được nhà ta lão tổ chân chính di tích, nhất định phải muốn dẫn ta xuống, không phải vậy ngươi nhất định phải không tới!"

"Bởi vì ngươi không là ta người nhà họ Thiện!"

"Chân chính di tích?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 186 :người tốt, người xấu, nếu như phải... Nữ nhân ta tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất H

Diệp Văn nghi hoặc nhìn đơn thuần nhi, hơi nhưng mảy, lạnh lùng nghiêm nghị quát: "Nói rõ một chút!"

Gặp Diệp Văn đem chính mình lời nói nghe vào, đơn thuần nhi trên mặt mừng rỡ tình chợt lóe lên, sâu sắc hô hấp một cái thở dài, liền nói: "Ồ hồ nước này dưới cũng không chỉ một cái di tích."

"Vậy có mấy cái?"

Diệp Văn không chút khách khí hỏi.

Đơn thuần nhi da mặt vừa kéo, Diệp Văn như vậy thái độ quả thực làm cho nàng muốn cùng Diệp Văn liều mạng.

Thế nhưng, nàng biết làm như vậy hậu quả, chỉ có thể là mình bị giết, không có hấn khả năng.

Đơn thuần nhi cắn răng cắn lợi nói: "Hai cái, bên trong một cái là giả."

"Giả? Đệt! Di tích còn có giả, ngươi gạt ta? Không muốn sống sao?"

Diệp Văn tay phải chụp vỗ đơn thuần nhi má phải.

Một luồng cảm giác nhục nhã từ trong lòng bay lên, đơn thuần nhi nghẹn tiếng nói: "Xin tiền bối tự trọng!"

Nói, liền muốn rút lui đi ra ngoài, ai biết, Diệp Văn lại tay phải cản lại, ôm chặt đơn thuần nhi bờ eo, tay phải nắm bắt đơn thuần nhi tinh trí cảm, đưa nó hơi hơi giơ lên, tà ác cười nói: "Ta liền không tự trọng, sao, ngươi cản ta a?"

Thiếu nữ trong mắt hiện ra một tầng sương khói mông lung, nỗ lực khiến ánh mắt không lại trở nên như vậy cừu thị, trên mặt biểu hiện bỗng nhiên trở nên vũ mị đứng lên, mềm mại sáng giọng: "Không thể nào, thuần nhi nói, chỉ cần tiền bối muốn, thuần nhi cũng là tiền bối."

Nói ra lời này thời điểm, nàng hai ngón tay cốt nhéo trắng bệch, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chăm chăm Diệp Văn, tựa hồ đang nhìn tình nhân giống như vậy, nhưng chỉ có đơn thuần nhi trong lòng mình rõ ràng, nàng ở nhớ kỹ Diệp Văn xấu xí tướng mạo!

"Chỉ cần có cơ hội, ta nhất định đem ta chịu đến khuất nhục, ở trên thân thể ngươi trả lại mười lần!"

Trong mắt hận ý ẩn tàng không được, đơn thuần nhi bỗng nhiên thuận thế cũng ôm chặt Diệp Văn, nhẹ nhàng tựa đầu ở Diệp Văn trên bả vai, đem huyết tinh đỏ bùng con ngươi chậm rãi nhắm lại tới.

Cảm nhận được trong lòng người ấy mềm mại thân thể, thom nức xử nữ khí tức, Diệp Văn nhất thời không khỏi trở nên miệng đắng lưỡi khô đứng lên, mãnh tướng đơn thuần nhi đẩy lên trên đất.

Đơn thuần nhi sững sờ, không nghĩ tới Diệp Văn dĩ nhiên cự tuyệt nàng.

"Phi! Tiện nhân! Lòng dạ quả nhiên đủ ngoan độc, tính cách cũng không sai, hiểu được chịu nhục, tham sống sợ chết!"

Lúc này,

Diệp Văn cười lạnh, "Nếu ngươi như thế muốn vào trong, đừng nói bốn tạ không cho ngươi cơ hội."

"Chứng minh chính ngươi có gì giá trị, bốn tạ liền mang theo ngươi cùng nhau vào trong!"

Diệp Văn tự nhiên rõ ràng đơn thuần nhi tuyệt đối không phải nàng ở bề ngoài nói tới như vậy nghe lời, nhưng này thì lại làm sao? Giữa hai người chênh lệch, đủ khiến đơn thuần nhi biết cái gì gọi là tuyệt vọng.

Này không phải tự đại, mà chính là sự thật.

"Ta nói, ta là ông tổ nhà họ Thiện hậu nhân, chỉ bằng điểm này liền chứng minh ta giá trị!"

"Còn có, không có ta lời nói, người cũng không tìm được chân chính di tích, ta mới vừa nói giả di tích cũng không phải ở lừa người, mà chính là cái kia di tích giá trị cùng thật di tích so ra, quả thực là khác nhau một trời một vực."

"Nói nó là giả di tích, cũng không phải ở lừa người!"

Diệp Văn cân nhắc nở nụ cười, "Nói như vậy, lại là ta hiểu lầm người?"

"Không dám, tiền bối cũng là cẩn thận làm việc, chính là nhân chi thường tình."

Đơn thuần nhi biết vâng lời, hiểu ý ôn hòa nói.

Lần nữa ngồi xổm ở thiếu nữ trước mặt, Diệp Văn khe khẽ mỉm cười, "Nếu như không phải nhìn thấy người dùng đồng bọn mệnh, chỉ là là cho Băng Hà kiếm hồ chế tạo một cái nho nhỏ trở ngại."

"Nói không chắc ta sẽ tin đây!"

Nghe Diệp Văn lời nói, đơn thuần nhi bỗng nhiên ngừng đầu, không dám tin tưởng Diệp Văn nhìn thấy vừa nãy một màn kia, dù sao, cùng nàng tới trước người cơ hồ đều bị chết ở Băng Hà kiếm hồ khẩu dưới.

Cái này người quái dị đến là từ chỗ nào biết được? Trừ phi...

"Rốt cuộc nghĩ đến? Không sai, ta sẽ ở đó cây cỏ thụ trên."

Diệp Văn chỉ chỉ phương xa đại thụ, cười híp mắt nói: "Lại nói, bên cạnh người cái kia, ta thật giống nghe người gọi hấn Trương sư huynh chứ?"

"Hấn đối với người rất không sai, làm sao ném hấn tiến vào Băng Hà kiếm hồ khẩu bên trong?"

"Ta thật tò mò."

"Tiền bối, ta có thể không nói sao?" Đơn thuần nhi cay đắng nói.

"Người nói xem?"

Diệp Văn hỏi lại.

"Một, ta tự nhiên là là bảo mệnh, hấn nói cái gì đều là hư, hai, ta hại chết nhiều người như vậy, bị sư môn biết, ta tuyệt đối so với chết còn thảm"

"Cho nên, không cần nói hấn, không gặp tất cả mọi người đều bị ta giết? Hoặc là bị Băng Hà kiếm Hồ Sát?"

"Ta xem này Trương sư huynh đối với người rất si tình, chắc hấn sẽ không nói ra chứ? Cần gì giết hấn?"

"Ta không dám hứa chắc hấn sẽ sẽ không nói ra đi, nhưng chắc hấn nói cho sư môn độ khả thi chiếm đa số, tuy nhiên hấn thăm đến ta, nhưng chúng ta dù sao không phải song tu đạo lữ quan hệ, hấn không cần thiết vì ta bảo thủ bí mật."

"Ta không thích hấn, cũng không muốn nợ hấn nhân tình, đương nhiên, quan trọng nhất là, lúc đó, ta không làm như vậy lời nói, chết là ta."

"Cho nên, không thể làm gì khác hơn là hấn chết."

Đơn thuần nhi không thêm đề ý cười cười, ngón tay ngọc quần quanh bên tai thanh ti, không thể không nói, dung mạo của nàng xác thực thanh thuần duy mỹ, là tuyệt đại đa số nam tử tình nhân trong mộng.

Nhưng sợ là chẳng ai nghĩ tới như thế một cái Khả Nhân Nhi, tính cách càng là so Xà Hạc còn độc.

"Cô nhân không lần được ta, thanh xà Trúc nhi khẩu, độc châm của con ong vàng, độc nhất vẫn là phụ nhân tâm a."

Diệp Văn chà chà thờ dài, dựng thẳng lên tay phải ngón cái, thờ dài nói: "Vẫn là người tàn nhẫn!"

Đơn thuần nhi lúng túng nở nụ cười, trong nụ cười mang theo một tia cứng ngắc, cúi đầu, nói cái gì đều không nói, lông mi dài chớp chớp chớp chớp, dường như một cái hàng xóm thiếu nữ.

Diệp Văn vào lúc này nhưng là tìm đập thỉnh thịch .

Điều này làm cho hấn cảm thấy khó mà tin nổi, dĩ nhiên sẽ đối với một cái ác độc nữ nhân lên một tia lòng trắc ẩn.

"Đi thôi!"

"Chờ đã!"

"Như thế nào?"

"Thực lực ta còn không khôi phục, chân khí chỉ có một tia, căn bản chống cự không trong ao hồ này hàn khí."

"Vậy trước tiên nghỉ ngơi một chút đi."

Diệp Văn tùy ý nói.

"Ngươi công ta đi!"

Bỗng nhiên, đơn thuần nhi nói, để Diệp Văn hơi nhướng mày.

"Ta không biệt ý tư, chỉ là một lúc sau, sợ là sẽ phải bị người khác phát hiện."

Diệp Văn âm thầm trầm tư, cảm thấy cái này ác độc người phụ nữ nói cũng có đạo lý, nhân tiện nói: "Ta công ngươi xuống, ngươi tốt nhất đừng giờ trò gì a!"

Diệp Văn lưng đưa về thiếu nữ, chậm chậm ngồi xổm xuống.

Đơn thuần nhi trong tay nắm bắt này Trương Đạo phù, sắc mặt một trận âm tình bất định, nàng đang nói dối, giờ khắc này nàng thực lực đã khôi phục hơn một nửa, có năng lực hơn lấy ra này Trương Uy lực cự đại Đạo Phù.

"Ngươi tại ngay từ đầu thời điểm tại sao không giết ta?"

Đây là đơn thuần nhi làm sao cũng không nghĩ ra, suy bụng ta ra bụng người, nếu như là nàng phát hiện một cái di tích, gặp phải một người, căn bản là sẽ không nhiều lời trực tiếp giết người việc." Đơn thuần nhi đột nhiên hỏi.

"Ngươi cho rằng ta là người a? Như thế tàn nhẫn!"

"Từ đâu tới nhiều như vậy tại sao, ngươi giết những người đó cùng ta nửa xu quan hệ đều không có, ta nếu như nhiều như vậy lo chuyện bao đồng lời nói, chẳng phải là muốn một chết ta, còn không bằng không tu luyện!"

"Vừa nãy hỏi ngươi những câu nói kia cũng là hiểu kì, không có ý gì."

"Lại nói, dung mạo ngươi xinh đẹp như vậy thanh thuần, làm sao như vậy tàn nhẫn a?"

"Nếu như ngươi thích người đối với ngươi rất tốt rất tốt, nhưng nàng nhưng là một cái đại người xấu, Đại Ác Nhân, khắp thiên hạ mọi người nếu muốn giết nàng, người kia liền đứng trước mặt ngươi, không có sức phản kháng, ngươi sẽ làm thế nào?"

Đơn thuần nhi không trả lời mà hỏi lại.

"Ngươi sẽ không phải nói là chính ngươi đi, yên tâm, ta là mắt mù đều sẽ không thích như ngươi vậy ác độc nữ nhân tích!"

Đơn thuần nhi nắm bắt Đạo Phù này mở đầu tay thật muốn chém ra đi, nhưng không biết tại sao nàng không có làm như vậy, mà chính là chứng chặc đang hoàng hồi thẩm: "Ta là nói, nếu như, nếu như, ngươi hiểu không?"

"Nếu như là ta nữ nhân..."

"Ô, như thế phiền phức vấn đề, nhưng mặc kệ như thế nào, ta sẽ không giết nàng, còn có, muốn giết nàng người, đều phải từ trên thi thể của ta nhảy tới!"

"Ngươi có nghe hay không thanh ta vấn đề, nhanh như vậy phải trả lời, nàng là kẻ ác, ạch, thiên hạ to lớn nhất ác nhân, Đồ Thành diệt quốc, không hề nhân tính..."

"Nói chung, cũng là ghê tởm nhất loại kia!"

Diệp Văn trầm mặc hồi lâu, mới gần từng chữ nói: "Nếu như là ta nữ nhân, như vậy ta sẽ ngăn cản nàng tiếp theo làm ác, trước kia nàng làm chuyện xấu do ta tới vì nàng chuộc tội, nếu như không được lời nói, ta sẽ thay nàng đi chết."

"Nói chung, vẫn là câu nói kia, muốn giết nàng, trước hết giết chết ta!"

"Ngươi đây là theo người làm ác, ngươi biết không?"

"Sẽ lưu lại Thiên Cổ bêu danh!"

"Vậy thì như thế nào? Ai kêu nàng đối với ta rất tốt? Là ta nữ nhân?"

Diệp Văn nhếch miệng nở nụ cười.

Đon thuần nhi hấp háp lỗ mũi, nói: "Ta nhận lỗi với ngươi."

"Làm gì?"

"Ta cho rằng giống như ngươi Sừ Nam người là không tìm được nàng dâu, hiện tại, ta phát hiện ta sai, vẫn sẽ có Sôa Nữ Nhân thích như ngươi vậy xấu xí nam nhân."

Đon thuần nhi thu tay về nửa đường phù, tùy ý Diệp Văn công lấy chính mình từng bước từng bước hướng đi băng lãnh bên trong hồ nước.

Dưới ánh trăng.

Đon thuần nhi nói nhỏ: "Ngươi là người tốt..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187 :Bạch Đế cung tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạch Nam

Trên hồ nước toả ra từng trận hàn khí, bên bờ sừng sững một gốc cây trắng như tuyết Thụ, dài nhô cành thùy đánh vào trên mặt hồ, dâng ra ngọn sóng sóng gợn.

Diệp Văn nhìn bình tĩnh này mặt hồ , trong lòng hơi cảm thấy lo lắng, nhưng việc đã đến nước này, Diệp Văn cũng không muốn lùi bước.

Hít một hơi thật sâu, Diệp Văn trầm giọng hỏi thăm "Ngươi, chuẩn bị kỹ càng sao?"

"Chuẩn bị kỹ càng."

Đon thuần nhi nhẹ giọng đáp, vẩy dưới trăng nồn hai chân liền kẹp chặt Diệp Văn bờ eo, trước ngực no đủ cũng không khỏi dính sát vào Diệp Văn phần lưng.

Điều này làm cho Diệp Văn cảm thấy một luồng dị dạng, đứt khoát dao sắc chặt đay rồi, không suy nghĩ lung tung, ngay sau đó, Diệp Văn trực tiếp nhảy lên mặt hồ bên trong.

Ầm!

Một bóng người nện ở dưới mặt nước, lấy bay nhanh tốc độ rơi xuống.

"Ục ục ục ~ "

Không đếm được bọt khí bốc lên.

Đột nhiên ——

Cực băng lãnh trong nước, có lên tới hàng ngàn, hàng vạn chỉ Tuyết Bạch Sắc Lưu Ly cá nhỏ mạnh mẽ hai mắt ra , trong mắt để lộ ra một tia tàn bạo sắc.

"Oanh", bọn cá đồng loạt hướng về Diệp Văn du đãng đi qua, sắc bén cá răng liên tục Trương Hạp, kèn kẹt ca, phát ra liên miên giòn vang thanh.

"Thực Nhân Ngư!"

Đon thuần nhi vừa định nói chuyện, mới ý thức tới ở bên trong nước, vội vàng im lặng, có thể đã muộn, miệng mũi bên trong rớt vào khá nhiều băng lãnh hồ nước.

"Khắc khục..."

Nàng không ngừng ho khan, cơ hồ muốn cảm thấy nghẹt thở, khó chịu cực, một tấm mặt lạnh cũng không khỏi trở nên vặn vẹo đứng lên.

Diệp Văn hơi nhướn mày, ý thức được không nữa cứu nàng, cái này đơn thuần chỉ liền thật muốn chết, hai tay một kéo đơn thuần chỉ vênh cao, lập tức một tay ôm thiếu nữ bờ eo, đột nhiên truyền âm chợt quát lên: "Ôm chặt ta!"

Đơn thuần chỉ còn bảo lưu một tia ý thức, biết giờ khắc này chỉ có dựa vào Diệp Văn, nếu như không nghe Diệp Văn lời nói, e sợ sẽ lập tức chết đi, liền thuận theo đuổi ra hai tay, ôm ngược Diệp Văn.

Àm!

Cùng lúc đó, những Thực Nhân Ngự đó cũng phát động công kích,

Từng con từng con đánh về phía Diệp Văn.

"Lăn ra!"

Diệp Văn ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, lập tức trường kiếm quét qua, đâm ra cùng nhau băng hàn kiếm quang, xèo xèo xèo, nhất thời, trong hồ nước thêm ra đỏ tươi huyết dịch, chỉ ít chết đi trên trăm con Thực Nhân Ngự.

Giờ khắc này, Thực Nhân Ngự bày ngừng đến không trước.

Ngay sau đó, Diệp Văn lại cúi đầu, hôn đơn thuần chỉ tươi đẹp làn môi.

Một giọt giọt nước mắt từ thiếu nữ nơi khóe mắt, theo tình trí khuôn mặt biểu lộ mà xuống, nhìn trước mặt bình thường, ở trong mắt nàng rất xấu xí Diệp Văn, đơn thuần chỉ trong lòng cảm thấy rất oan ức.

Không nghĩ tới chính mình nụ hôn đầu dĩ nhiên sẽ ở dưới tình huống này, cho như vậy một cái nam tử.

Giận dữ và xấu hổ dưới, thiếu nữ nhắm mắt, tùy ý Diệp Văn khuấy lên chính mình gấn bó lưỡi, đem hồ nước mút vào tiến vào trong miệng mình, ở trong quá trình này, tự nhiên cũng đem đơn thuần chỉ cái lưỡi thơm tho mút vào trụ.

Tiếp xúc trong phút chốc, đơn thuần chỉ trên mặt lóe qua một tia vẻ thống khổ, tuy nhiên nàng rất không tình nguyện cùng Diệp Văn như vậy tiếp xúc, nhưng ở đầu lưỡi bị Diệp Văn mút vào trụ thời điểm, nàng vẫn là cảm thấy một luồng dị dạng.

Lập tức, đơn thuần chỉ không an phận mà sát chính mình trắng như tuyết thon dài hai chân, nàng cảm thấy rất khô nóng, muốn Diệp Văn tiếp theo hôn lên chính mình, cho nên khi Diệp Văn đem tự thân trong miệng hồ nước mút vào sạch sẽ thời điểm.

Nàng không khỏi đuổi ra một cái tay ôm lấy Diệp Văn cái cổ, không cho Diệp Văn rời đi.

Đương nhiên, đây chỉ là thiếu nữ bản năng động tình phản ứng, không quan hệ đơn thuần chỉ suy nghĩ trong lòng.

Mà Diệp Văn nhận ra được tình cảnh này, sắc mặt biến đến cổ quái đứng lên, hốt nhiên thấy thiếu nữ khóe mắt giọt nước mắt, nhất thời hiểu được, nàng không phải tự nguyện.

Diệp Văn hừ lạnh một tiếng, giống như AkaiJin giống như nổ vang ở đơn thuần chỉ trong lòng, đơn thuần chỉ trong mắt mê ly sắc biến mất không còn tăm hơi, đã khôi phục lại.

Nghĩ đến Diệp Văn hôn việc của mình tình, thực sự là vừa thẹn vừa cáu, gấp giọt nước mắt ở trong đôi mắt lớn tròn.

"Ngươi còn oan ức? Ca cũng rất khó chịu đây! Dĩ nhiên cùng ngươi cái này ác độc nữ nhân hôn môi!"

"Nếu không là ngươi đối với này di tích thời thượng cô còn có tác dụng nơi, ngươi cho rằng ta muốn hôn ngươi? Ngươi chết tốt nhất!"

Diệp Văn đối với đơn thuần chỉ truyền âm nói, ngữ khí hết sức khó chịu.

Thế nhưng, đơn thuần chỉ nhưng là lắc lắc đầu, nói rõ không tin, gấp này, Diệp Văn muốn nói thích tin hay không, đột nhiên nhìn thấy đơn thuần chỉ thân thể hơi hơi rời đi một tia, sau đó dùng đầu gối nhẹ nhàng đỉnh đỉnh chính mình hạ thân.

"Cái chết!"

Nhìn thấy "Nộ khí đằng đằng", trưởng "Cực đại không ngờ" tiểu huynh đệ, Diệp Văn mặt già đỏ ửng, không khỏi cảm thấy một luồng nhục nhã cảm!

Con bà nó, ngươi thực sự là ném ca mặt a!

Diệp Văn lệ rơi đầy mặt, lập tức đối với đơn thuần chỉ thấp thỏm truyền âm nói: "Cái này không thể trách ta, bản năng phản ứng, ạch, lại như ngươi vừa

nãy như thế, hiểu?"

Đơn thuần nhi trầm mặc không lên tiếng chỉ là nhìn chăm chăm Diệp Văn hai mắt, nàng ánh mắt có oán hận, có cảm kích, có lãnh đạm, có hỏa nhiệt, nói chung rất phức tạp.

Diệp Văn bị nàng xem trong lòng sợ hãi, quay đầu lại, đôi mắt đã tạo thành vòng vây Thực Nhân Ngư bấy.

Nhỏ nhỏ nói thầm nói: "Ai bảo ngươi mặc ít như thế, hơn nữa y phục vẫn như thế Bạch, bị nước ngâm vào, đều ướt, trong suốt..."

"Ca coi như là tên bại liệt mặt cũng không chịu nổi như ngươi vậy mê hoặc a!"

"Tuy nhiên ta cũng chán ghét ngươi, nhưng cái này thật không phải là người là có thể không chế a..."

"Ngươi vô sỉ...!"

Đơn thuần nhi bức ra trong cơ thể mình còn lại chân khí, đối với Diệp Văn truyền âm, trong giọng nói tràn đầy phẫn hận.

"Vô sỉ?"

Diệp Văn mày kiếm vẩy một cái, lập tức cười lạnh: "Ta sẽ không sỉ cho ngươi xem, ngươi yên tâm!"

Nhìn chu vi Thực Nhân Ngư bấy, Diệp Văn rút cuộc tìm được nộ hỏa phát tiết.

"Ôm chặt ta, ta mang ngươi giết ra ngoài!"

Truyền âm xong, Diệp Văn cũng không nhìn đơn thuần nhi thế nào, chuyển động Thiêu Hoa thần kiếm.

Vút ~!

Diệp Văn trong cơ thể Hàn Vũ Thần Quyết vận chuyển, sinh ra băng hàn chân khí, lập tức quán triệt đến trên trường kiếm.

Ầm——

Từng đạo băng hàn kiếm quang dâng trào ra, chém giết chỉ ít mấy trăm con Thực Nhân Ngư, nhìn thấy chu vi đồng bạn thảm trạng, còn lại Thực Nhân Ngư bấy nào dám lại dừng lại công kích Diệp Văn, chỉ chốc lát sau liền dồn dập tán đi.

Diệp Văn cũng không có đắc ý, những này Thực Nhân Ngư bấy hầu hết là không có giai cấp, chỉ có một một số nhỏ là Nhất Giai, Nhị Giai càng là thừa thớt, chỉ có liêu liêu mấy cái, căn bản là không phải Diệp Văn đối thủ.

Giải quyết những này bấy cá, Diệp Văn cũng không có muốn cùng đơn thuần nhi nói chuyện ý tứ, phát động Thiên Lý Nhãn, tìm kiếm di tích thời thượng cổ.

Rất nhanh, Diệp Văn ngay ở hồ nước dưới thấp nhất nhìn thấy một chỗ không quá tầm thường ba động, đi tới nơi này, Diệp Văn trực tiếp đâm ra một kiếm.

Nhe rồi——

Giống như xé cảm xé vài tiếng vang lên.

Phía trước Thủy Vực bỗng nhiên tản ra, lộ ra một cái hình người thông đạo.

Đi vào sau khi, Diệp Văn sáng mắt lên, lập tức càng là cảm thấy chấn kinh, bởi vì, trước mặt là một toà như thủy tinh cự đại cung điện, hơn nữa, nơi này còn có không khí, không có bất kỳ thủy châu.

Nhìn phía trên lưu động mặt nước, cùng với lui tới du tẩu bấy cá, Diệp Văn hít vào một ngụm khí lạnh, cung điện này chủ nhân đến là phương nào đại năng, dĩ nhiên có loại thủ đoạn này!

Thực sự là thâm bất khả trắc a!

"Bạch Đế cung!"

Nhìn thấy trước mắt cự đại cung điện, đơn thuần nhi bỗng nhiên thất thanh hô.

Chương 188 :ma tộc 2 thánh đem: Người 1 định là ta Lão Sứ gia bé con! Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nh

"Người biết tòa cung điện này?"

Diệp Văn ngẩng đầu nhìn liếc một chút, gặp tòa này Thủy Tinh Cung cũng không có khác ra "Bạch Đế" hai chữ.

Liền, Diệp Văn liền hướng về đơn thuần nhi hỏi.

"Tự nhiên, cái này Thủy Tinh Cung, chính là nhà ta xuất sắc nhất lão tổ Bạch Đế lưu lại!"

Thiếu nữ ngữ khí không khỏi trở nên ngạo kiều tự hào khá nhiều.

Phảng phất Bạch Đế nói là bản thân nàng, mà không phải ông tổ nhà họ Thiện.

Diệp Văn bĩu môi, nói: "Nhà người lão tổ khẩu khí thật là không nhỏ, dĩ nhiên được xưng Bạch Đế, hẳn là đại đế cường giả sao?!"

Đơn thuần nhi hơi đỏ mặt, lập tức giải thích: "Nhà ta lão tổ tuy nhiên không phải đại đế tu vi, có thể một thân thực lực cùng đại đế cổ đại không kém bao nhiêu."

"Tự nhiên làm được cái này một xưng hào."

"Người đùa ta đây?"

Diệp Văn nghe đến đó trực tiếp cười ra tiếng, khinh thường lắc lắc đầu, nếu như đơn thuần nhi lão tổ là đại đế cổ đại, như vậy Thiện gia cũng là Cổ Đế thế gia.

Mà từ đơn thuần nhi ở trên người hân hoan lấy Liệt Thương Đan Dược tới xem, đơn thuần nhi căn bản là không phải đến từ Cổ Đế thế gia.

Diệp Văn khinh bỉ tiếng cười chọc giận đơn thuần nhi, nhưng đơn thuần nhi không có trực tiếp chứng cứ chứng minh, không thể làm gì khác hơn là buồn rầu than thở một tiếng.

Đến gần Thủy Tinh Cung, Diệp Văn nhất thời cảm giác được tự thân nhỏ bé, hơn nữa, ở trong này, Diệp Văn còn cảm nhận được một luồng mệnh mông tang thương khí tức.

Dường như, tòa này Thủy Tinh Cung tồn tại rất xa xưa.

"Này, người biết hay không nơi này làm sao vào trong?"

Nhìn tòa này đại môn căn bản chưa hề đem tay các loại, Diệp Văn không thể làm gì khác hơn là hướng về đơn thuần nhi hỏi.

"Tự nhiên là có!"

Thiếu nữ khoe miệng hơi lên, dương dương đắc ý nói: "Thấy không, nếu như người không mang ta hạ xuống, người e sợ liền vào trong tư cách đều không có!"

"Nói nhảm gì đó, làm chính sự quan trọng!"

Diệp Văn không chút khách khí ở nàng trên đập nhất chương, nhất thời, một luồng kinh người co dẫn truyền tới, đem Diệp Văn tay đều cho chấn khai.

"Chà chà,

Co dẫn không sai a!"

Diệp Văn sờ sờ cằm, từ trên xuống dưới đánh giá thiếu nữ lời lờ mờ đáng người.

"Người vô sỉ!"

Đơn thuần nhi trong mắt phun lửa.

"Ta là vô sĩ, sao?"

Diệp Văn cười hi hi, vừa nãy hẳn chỉ là lừa đơn thuần thôi, căn bản không có cái gì không nhớ quá pháp, lại bị đơn thuần nói vô sĩ, tốt lắm, ca liền vô sĩ cho người xem xem!

"Ta không đi!"

Đơn thuần bị Diệp Văn khí phổi đều muốn nổ.

"Người không đi? Không liên quan, nhưng người cần phải biết rằng, gạt ta đại giới, người xác định mình có thể chịu đựng lên?"

Diệp Văn trong mắt hàn quang lóe ra, trường kiếm bốc lên đơn thuần tinh trí cảm.

Cảm nhận được trường kiếm truyền lên đưa qua nghiêm khắc hàn khí, đơn thuần trong lòng rung mình, đương nhiên, nàng sợ nhất là Diệp Văn sẽ cường nạng.

Như thế, nàng đến chết đều sẽ không nhắm mắt, như vậy một cái người quái dị, làm sao có thể đủ xứng với chính mình?

Nàng cắn môi dưới, không nói một lời đi ở đại môn trước mặt.

"Cái này Bạch Đế cung là ta ông tổ nhà họ Thiện hành cung, nhất định phải là lão tổ dòng chính hậu nhân mới có thể mở ra toà này đại môn."

"Đương nhiên, ngành mở cũng là có thể được, nhưng bằng người rõ ràng là không đủ tư cách."

Đơn thuần cười lạnh, châm chọc nhìn Diệp Văn, tựa hồ đang trả thù vừa nãy Diệp Văn đùa bốn nàng việc, Diệp Văn cũng không thèm để ý, chỉ cần có thể đạt được chỗ tốt, bị nói vài câu thì lại làm sao, hần da mặt luôn luôn rất dày.

Chỉ thấy đơn thuần cần phá ngón trở, sau đó đem huyết châu nhỏ tại đại môn bên trên.

"Oanh —— "

Nhất thời, cùng nhau du dương tiếng nổ lớn nổ vang mà lên.

Ngay sau đó, ngay ở Diệp Văn hai người muốn đẩy cửa mà vào thời điểm, cùng nhau tiếng cười lớn đột nhiên vang lên.

"Oa Cáp Cáp ha! Thực sự là được đến thì chẳng mất công chi a! Lão phu kế sách quả nhiên có thể được, lão phu thực sự là thông minh tuyệt đỉnh a!"

Ào ào ào.

Đã thấy chu vi hư không nổi lên gợn sóng ba động, giống như gợn nước giống như lan rộng đứng lên, lập tức, liền gặp một người mặc áo choàng đen lão giả đầu trọc một bước bước ra tới!

"Người là ai? —— "

Nhìn thấy người lão giả này, đơn thuần sắc mặt đại biến.

"Ta là ai? Khả khả, được không thay tên, ngồi không đổi họ, mà tộc mười hai Thánh Vương một trong, xấu Hận Thiên là vậy!"

Àm!

Dứt lời, lão giả đầu trọc áo choàng đen giờ lên, dường như có vô số đầu ma bò đang lao nhanh gào thét!

"Cái gì!"

Nghe nói, đơn thuần sắc mặt nhất thời trở nên trắng bệch: "Ma tộc Nhị Thánh tướng, Ngũ Thánh Vương Cao tay!"

"Xấu Hận Thiên? ! !"

"Không sai, Tiểu Nữ Oa rất có nhãn lực mà, khả khả..."

Xấu Hận Thiên hê hê cười đến không ngậm miệng lại được.

"Nhị Thánh đem? Ngũ Thánh Vương Cao tay? Cái gì quý? !"

Nhưng mà, Diệp Văn nhưng là một mặt lơ mờ.

"Hả? Người dĩ nhiên chưa từng nghe nói ta?"

Xấu Hận Thiên ánh mắt hung ác nhìn Diệp Văn, bỗng nhiên chính giữa , trên mặt biểu hiện đột biến, hai tay trong nháy mắt khoát lên Diệp Văn trên vai, run giọng nói: "Người, người..."

"Làm sao?"

Tuy nhiên bị vị này ma tộc cường giả gần người, Diệp Văn trái tim nhỏ có chút run rẩy, nhưng nhìn xấu Hận Thiên một mặt trịnh trọng việc, vẫn là không khỏi lên tiếng hỏi.

"Người tốt xấu a!"

Nói ba cái người chứ, xấu Hận Thiên rốt cuộc nói xong, nhưng mà, Diệp Văn sắc mặt nhưng là trực tiếp đem đen tới.

Giời ạ, người muốn nói cũng là cái này?

Diệp Văn giật mình, sát trên trán không tồn tại mồ hôi lạnh, bài trừ một tia còn khó coi hơn khóc nộ cười.

"Tiền bối, ta cái này gọi là bình thường, ân, quần chúng mặt, không coi là bao nhiêu xấu!"

"Nhiều lắm chính là có như vậy ném đi mất mặt! Tiền bối, người hiểu?"

"Không không không!"

Xấu Hận Thiên liên tiếp nói ba cái chữ không, mới chăm chú nghiêm túc nói: "Người cười một cái cho ta nhìn một chút."

Đối mặt vị này vừa nhìn cũng là siêu cấp cao thủ đại nhân vật, Diệp Văn còn có thể nói không sao? Huống chi, nghe đơn thuần nhĩ lại nói, tên trọc đầu này lão giả dường như vẫn là ma tộc!

Ngạch cái nương ai, dọa chết bảo bảo...

Nhân Ma bắt lưỡng lập Diệp Văn vẫn là biết, vì phòng vị này siêu cấp đại cao thủ giống làm thịt con gà nhỏ giống nhau làm thịt chính mình, Diệp Văn quyết định vẫn là thành thật một chút tốt.

Liên, hấn cười...

"Quả nhiên!"

Nhìn thấy Diệp Văn cười, xấu Hận Thiên nhất thời kích động đứng lên, "Người quả nhiên là xấu nhất!"

"Nói, người có phải là ta Lão Sưu gia bé con! !"

Xấu Hận Thiên giờ khắc này biểu hiện lại như là cách vách Lão Vương giống như vậy, gât gao nhìn chăm chăm nhà hàng xóm xinh đẹp con trai của thiếu phụ.

Hơn nữa, mặc dù là đang câu hỏi, nhưng này ngữ khí rõ ràng là khẳng định cùng với nhất định! Không hoài nghi nữa!

Diệp Văn gian nan nuốt một chút nước bọt, miệng mở đầu đến đại đại, hãy cùng ngốc.

Em gái người nha!

Ta là loài người, người là ma tộc! Ta chính là lão gia ngài xấu gia con sao!

"Tiền bối, đây là không phải có một ít hiểu lầm."

Diệp Văn một mặt thành khẩn, sau đó cắn răng nói, "Ta là loài người ai..."

Nói tới chỗ này, Diệp Văn nịnh nọt nở nụ cười, nói: "Làm sao sẽ có được tiền bối ngài cao quý như vậy Ma Tộc Huyết Thống?"

Nghe nói, xấu Hận Thiên nhưng là bắt đầu cười ha hả, mang theo khẳng định ngữ khí nói: "Vừa nãy ta còn có hoài nghi, nhưng người hiện tại nở nụ cười, cười quả thực so với ta còn xấu! Ta liền hoàn toàn không hoài nghi!"

"Người quả nhiên là ta Lão Sưu gia con!"

"Một xấu quả nhiên còn thắng một xấu, Trường Giang Sóng sau đê Sóng trước, trước lăng chết ở..."

"Khắc khắc!"

"Không sai, nói một chút, người gọi xấu cái gì? Không cần thẹn thùng, không cần sợ! Lão phu nhất định là người trường bối, nói không chắc người vẫn là

lão phu nhiều năm trước ở nhân tộc trên người cô gái, bả gieo hạt tử!"

Xấu Hận Thiên một mặt mừng rỡ nhìn Diệp Văn, lại như tìm tới thất lạc nhiều năm Huyết Duyên thân thích.

Mà Diệp Văn... Khóc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189 :nghe Lão Tổ Gia Gia lời nói, người cái này nàng dâu không dễ nhìn, huhu! Tiểu thuyết:

Một bên đơn thuần nhi xem cũng là lông mày nhảy một cái, khoe miệng co giật không ngớt, người tình tường này cũng nhìn ra được sự tình, đến vị này ma tộc Nhị Thánh đem trong mắt, nhưng là trở nên như thế kỳ hoa.

Chẳng lẽ thiên hạ xấu xí gia hỏa, đều là cái tên nhà người thân thích?

Đương nhiên, lời này nàng cũng không dám nói.

"Cố gắng, hậu sinh tiểu tử, bộ dạng đủ khỏe mạnh a!"

Xấu Hận Thiên nhìn Diệp Văn nhưng là càng xem càng thoả mãn, cái này không, hiện tại liền một quyền lời ở Diệp Văn trên lồng ngực, phát ra ầm một tiếng vang trầm thấp.

Cũng may là Diệp Văn tu hành Long Tượng Già Diệp Thế, không phải vậy, bằng vào Thánh Vương cường đại, ai cú đấm này, Diệp Văn không chết cũng phải trọng thương, nhưng mà coi như thế, Diệp Văn cũng là một bộ khó chịu không thôi bộ dáng.

"Tiểu hỏa tử, ta thực sự là càng lúc càng xem trọng ngươi, không cần nhiều lời, người nhất định là ta Lão Sư gia con, các loại chuyện lần này xong xuôi, ngươi rồi cùng ta hồi ma tộc đi thôi!"

"Lão phu truyền cho ngươi cây Thiên Ma bò thần công!"

"Cây Thiên Ma bò thần công?"

Diệp Văn một bộ ngây ngốc bộ dáng.

"Ai ai, ngươi vậy thì không tưởng nổi, thân là Lão Sư gia một thành viên, dĩ nhiên không biết Lão Sư gia dùng chân căn bản, ta... Ai!"

Xấu Hận Thiên chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhìn Diệp Văn.

Làm mao a! Ta cũng không phải ngươi xấu người nhà, tất yếu nhận thức cái này cây Thiên Ma bò thần công sao?

Đương nhiên, lời này Diệp Văn chỉ là ở trong lòng ngấm lại, là tuyệt đối sẽ không nói ra, nói cho đúng là không dám, hiện tại vị này ma tộc Nhị Thánh đem như thế hòa khí đối xử chính mình.

Khẳng định là coi chính mình là hán Lão Sư gia lưu lạc tại ngoại bé con, nếu để cho hán biết chân tướng, nói không chắc sẽ lập tức giết hai người.

Ông trời phù hộ, đám lao phải theo lao đi...

Diệp Văn dài dài hít một hơi, ánh mắt trở nên kiên định hạ xuống, bỗng nhiên nạt đầu liền bái, lời nói thê lương nói: "Lão tổ tông ai, ta cũng không muốn a..."

"Có thể con trải qua rất thảm a!"

Diệp Văn hai tay che khuôn mặt, khóc ròng ròng, các loại lần nữa mở mắt nhìn xấu Hận Thiên thời điểm, đầy mặt "Nước mắt", ánh mắt mê man bên trong lộ ra bất lực, bất lực bên trong lộ ra mê man...

Sao một cái chua xót đến!

Lúc này,

Xấu Hận Thiên run lên trong lòng, hai tay vội vội vàng vàng nâng dậy Diệp Văn, chân tình biểu lộ, nghẹn ngào nói: "Tề đừng thương tâm, người có thể trở về gia, các loại lần này việc, lão tổ liền mang người về nhà!"

Lập tức, xấu Hận Thiên một mặt trịnh trọng từ trong lòng móc ra một quyển phong cách cổ xưa hắc sắc bí tịch, quyển bí tịch này thư xác ở ngoài thành linh vẽ ra một con vô pháp vô thiên Hắc Ma bò!

Chính là cây Thiên Ma bò thần công!

Tề ——

Diệp Văn hít vào một ngụm khí lạnh, chán kinh nhìn xấu Hận Thiên, "Chẳng lẽ, chẳng lẽ?"

"Không sai, đây cũng là Lão Sư gia trấn tộc công pháp, cây Thiên Ma bò thần công."

Diệp Văn háp háp lỗ mũi, hẳn không thể tin được vị này Thánh Vương Cường Giả thật đem bực này thần công truyền cho chính mình.

Có thể tưởng tượng, làm Thánh Vương thế gia trấn tộc công pháp, cái này cây Thiên Ma bò thần công nhất định sẽ không kém.

Nhưng hiện tại...

Hạnh phúc tới quá đột nhiên, Diệp Văn đều có chút không thể tin được, tuy nhiên, quan trọng nhất một điểm là đến sau cùng, làm sao từ cái này áo choàng đen lão giả trong tay chạy ra.

"Đa tạ lão tổ ban thưởng thần công! Tề nhất định sẽ không phụ lòng lão tổ hi vọng!"

Liền gặp Diệp Văn một mặt thành kính tiếp lấy cái này cây Thiên Ma bò thần công, sau đó hướng về xấu Hận Thiên sâu sắc cúi đầu!

Thượng thân cùng nửa người dưới hiện ra trắng tấp chín mươi độ!

Bái được kêu là một cái đoan trang nghiêm túc! Để xấu Hận Thiên càng ngày càng tán thưởng nhìn Diệp Văn, cảm thấy trong tộc những kia thô người đàn ông căn bản là không thể cùng Diệp Văn đánh đồng!

Nhìn một cái, đây mới là văn bối nên có tư thái mà!

Trong tộc tiểu tử tử môn chờ, các loại lão tổ trở lại nhất định cố gắng huấn huấn các người cái gì mới gọi là tôn kính trưởng bối!

Diệp Văn cũng không biết, bởi lần này nguyên nhân, làm hại xấu gia liên quan thiên kiều nhóm bị xấu Hận Thiên huấn rất thâm rất thâm, càng là trong tương lai cho mình tăng thêm một chút không lớn không nhỏ phiền phức.

Đương nhiên, đây là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Từ khi Diệp Văn nhận lấy cây Thiên Ma bò thần công sau, xấu Hận Thiên liền vẫn cười không khép miệng được, đột nhiên trông thấy một bên đơn thuần nhi, đối với Diệp Văn nhếch miệng nở nụ cười.

"Diệp con, đây là vợ của người a?"

Nghe Diệp con ba chữ sau, Diệp Văn mặt đều đen, nhưng ai bảo người ta là Thánh Vương Cường Giả đây, Diệp Văn chỉ có thể ngượng ngáp cười, "Phải a, đúng đây!"

Bởi không biết xấu Hận Thiên đối với hơn người tộc thái độ thế nào, vì bảo vệ đơn thuần nhi, Diệp Văn chỉ có thể đáp ứng.

Diệp Văn cũng biết, ở xấu Hận Thiên trong mắt, chính mình căn bản không phải một nhân tộc, mà chính là hẳn Lão Sư gia gốc rễ cũng đồ bé con...

"Làm sao như vậy không dễ nhìn! Không nên không nên, tề a, người cái gì đều tốt, cũng là nhân quang không được a!"

"Nhìn, nhìn! Cô nàng này cái miệng không phi, sóng cũng không lớn! Môi cũng không dày, con mắt cũng không nhỏ, làm sao xứng với người a!"

Xấu Hận Thiên một bộ vô cùng đau đớn đáng đáp, "Hừ! Hừ!"

"Tề, như thế khó coi không muốn cũng thế! Các loại trở lại trong tộc, Lão Tổ Gia Gia nhất định cho người tìm miệng lớn, làn môi dày, con mắt nho nhỏ cái đẹp mắt cô nương!"

Xấu Hận Thiên lời nói thâm thía vỗ vỗ Diệp Văn bờ vai, "Tề ngoan! Nghe Lão Tổ Gia Gia lời nói, đưa nàng hừ đi!"

Nhìn bên cạnh run lấy bầy, làm ra ta thấy cũng thương tư thái đơn thuần nhi, lại ảo tưởng một chút xấu Hận Thiên miêu tả như thế cao lớn vạm vỡ, mắt nhỏ, phì cái mũi, đầy lạp xương nữ tử...

Diệp Văn trong lòng một trận chán ngán, lúc này nhìn đơn thuần nhi ánh mắt cũng không lại như vậy chán ghét.

Cùng như thế nữ tử so ra, đơn thuần nhi quả thực cũng là Thiên Tiên a!

Diệp Văn trong lòng đều có chút đồng tình xấu gia tiểu đồng bọn nhóm, thật không biết đối mặt như thế nàng dâu bọn họ đến là làm sao hạ thủ được!

"Ha-Ha, tề tuy nhiên cô nàng này người hưu định, nhưng nàng dường như xem ra là này Bạch Đế hậu nhân, tạm thời lưu nàng nhất mệnh, người mang theo nàng theo Lão Tổ Gia Gia cùng nhau đi vào!"

"Cái này Bạch Đế cung chính là hiếm có địa phương tốt a! Hừ hừ!"

"Nếu không là Bản Lão Tổ cơ trí đem nơi này địa đồ phát tán ra, e sợ cũng hấp dẫn không tới Bạch Đế hậu nhân, ạch, tề, cũng là người cái này Tiểu Tứ Phụ tới trước!"

"Oa Cấp Cấp, Bản Lão Tổ thực sự là tuyệt đỉnh thông minh a!"

Xấu Hận Thiên sờ sờ chính mình đầu trực, Long Hành Hồ Bộ, không ai bì nổi đi vào!

"Tới, tề theo Lão Tổ Gia Gia, bảo chứng người có lợi ích không lỗ!"

Nhìn thấy xấu Hận Thiên thật đi vào, Diệp Văn không khỏi buông lỏng một hơi, đơn thuần nhi càng là bại liệt giống như ngã xuống.

Đối mặt một vị đỉnh phong Thánh Vương, không phải là một chuyện dễ dàng sự tình.

Diệp Văn cũng lý giải đơn thuần nhi, nếu như không phải lão này phát cái gì thần kinh, nhất định phải cho là mình là hán tộc nhân lời nói, Diệp Văn mặc dù sẽ so đơn thuần nhi khá hơn một chút.

Nhưng khẳng định không bằng như vậy tiêu sái.

"Này, người mới vừa nói cái này người điên là ma tộc Nhị Thánh tướng, Ngũ Cường giả là có ý gì?"

Diệp Văn nâng dậy đơn thuần nhi, thuận tiện hỏi nói.

"Ma tộc tổng cộng có mười hai đại thánh tướng, mỗi một vị thánh đem đều là Thánh Vương Cấp Bạc cự đầu, ngoài ra, ở thánh đem trên, càng có tứ đại Thánh Hoàng."

"Cùng với một vị ma đế!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 190 :Câu hồn sứ giả, Ngưu Đầu Mã Diện, Tỏa Hồn Liên tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ

"Ma đế?"

Diệp Văn lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Không sai, nhưng khẳng định là, hán không phải chân chính đại đế, tuy nhiên, có khả năng thống lĩnh ma tộc mười hai thánh tướng, cùng với tứ đại Thánh Hoàng, có thể thấy được vị này ma đế bản lĩnh."

Đơn thuần nhi lạnh nhạt nói.

Diệp Văn giờ mới hiểu được lại đây, nhất thời cảm thấy vị kia cách xa ở ma vực cường giả nhất định là so kiếm tông tông chủ còn lợi hại hơn siêu cấp

cường giả.

"Tiểu tử tể, làm sao còn không tiến vào? Lão Tổ Gia Gia đi trước một bước!"

"Tốt nhéch!" Diệp Văn chân chó giống cao giọng đáp.

Nghe tiếng, đơn thuần nhi lập tức xem thường vọng Diệp Văn liếc một chút, cảm thấy cái tên này thật vô liêm sỉ không biết xấu hổ, đối mặt chính mình là bao nhiêu vênh váo hung hăng không ai bì nổi.

Nhưng hiện tại...

Quả thực cũng là cái chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, hỗn đản vô sỉ tiểu nhân!

Diệp Văn tự nhiên cũng cảm nhận được thiếu nữ xem thường ánh mắt, nhưng hắn không để ý chút nào, chỉ là nhún nhún vai, liền hướng về Thủy Tinh Cung bên trong đi đến.

Hô!

Theo hai người vừa bước vào ngưỡng cửa thời điểm, Diệp Văn nhất thời liền cảm nhận được một luồng băng lãnh Phong Tuyết nghênh diện đập vào mà tới.

Đùng đùng đùng!

Tuyết hoa tinh thể thổi rơi vào Diệp Văn trên thân, lại như là đao giáo giống như vậy, ở Diệp Văn trên da cắt ra từng đạo màu trắng đao ngân.

"Không được!"

Diệp Văn tuy nhiên có Long Tượng Già Diệp Thế, sẽ không bị thương, nhưng đơn thuần nhi đây?

Cơ hồ ở cùng thời khắc đó, hắn liền che ở đơn thuần nhi trước mặt.

Đơn thuần nhi nhìn thấy Diệp Văn dĩ nhiên không chút do dự liền che ở tự thân trước mặt, trên mặt biểu hiện nhất thời lóe qua một tia vẻ cảm động.

"Độ không tuyệt đối!"

Một luồng băng lãnh Hàn Lưu từ trên người Diệp Văn khuếch tán bốn phía đi ra ngoài, đem những tuyết hoa đó tinh thể cũng thổi ra xa xưa, nhưng theo thâm nhập.

Hai người lại cảm nhận được một luồng thâm nhập Cốt Tủy hàn ý.

Kèn kẹt ca!

Đơn thuần nhi hàm răng liên tục run lấy bầy run,

Sắc mặt trắng bệch lợi hại.

Nhìn đơn thuần nhi thảm trạng, Diệp Văn không lời, liền như vậy thực lực, sợ là còn chưa tới thu hoạch thời điểm, cô nàng này thì phải chết đi.

"Hiện tại ngươi vẫn chưa thể chết, ta giúp ngươi một tay!"

Nói xong, Diệp Văn đem hơn nửa linh vực đều đặt ở đơn thuần nhi trên thân.

Linh vực phạm vi bao phủ càng nhỏ, như vậy, phòng ngự giá lạnh hiệu quả thì sẽ càng lớn, cho nên, Diệp Văn tướng linh Vực cơ hồ đều đặt ở đơn thuần nhi trên thân.

"Ngươi đi mau! Ta sắp không chống đỡ nổi nữa!"

Diệp Văn cảm nhận được chân khí trong cơ thể trôi qua, lập tức hướng về đơn thuần nhi quát.

"VẬY CÒN NGƯỜI..."

Không biết tại sao, đơn thuần nhi rất có lương tâm hỏi một câu, điều này làm cho trong lòng nàng cả kinh, nàng trước kia không phải là như vậy, người khác chết sống mặc mớ gì nàng.

Nàng chỉ quan tâm chính mình.

Diệp Văn cũng là hơi sững sờ, lập tức cười lạnh nói: "Chỉ là giá lạnh Phong Tuyết còn không làm gì được ta!"

Nhìn thấy Diệp Văn này tấm rầm thối bộ dáng, đơn thuần nhì da mặt rút vừa kéo, sau đó mau mau chạy về phía trước ra.

Nhìn thấy đơn thuần nhì không thấy tấm hơi, Diệp Văn trong lòng không khỏi buông lỏng một hơi.

Sau đó toàn lực chống cự này cổ giá lạnh.

Thời gian giống như đầu ngón tay Đồng Hồ Cát trôi qua...

Diệp Văn không biết chính mình đi bao lâu, chỉ biết là mỗi một bước đều bước rất gian nan, cũng giống đơn thuần nhì giống nhau, bắt đầu đánh tới chiến tranh lạnh.

Thời khắc này Diệp Văn, làn môi bị đông cứng đến trắng bệch, khắp toàn thân không một chút hồng hào.

Rốt cuộc, Diệp Văn nhìn thấy một mảnh không có bị gió tuyết che phủ kín cục gạch, nhìn còn có khoảng cách một bước, Diệp Văn lộ ra nụ cười.

Nhưng mà, ngay ở Diệp Văn muốn bước đi cước bộ thời điểm, hần lại ngờ ngạc phát hiện mình đã hư thoát, không chút nào khí lực.

"Không được!"

Àm!

Ngay sau đó, Diệp Văn cả người liền bị đông cứng thành một toà pho tượng, chỉ có con ngươi còn ở chuyển động một chút, lập tức sinh cơ dần dần biến mất.

"Không!"

Diệp Văn trong lòng găm thét, hần muốn phá tan tầng này băng màng, lại phát hiện liền đan điền cũng bị đóng băng.

"Chẳng lẽ, thật muốn chết ở chỗ này sao?"

Không biết qua bao lâu, Diệp Văn đột nhiên nghe leng keng leng keng giòn vang thanh.

Đùng, đùng, đùng...

Tùy theo, từng trận nặng nề tiếng bước chân truyền tới, từ âm thanh này có thể nghe được người phi thường cao to.

"Thảo, con bà nó, cái tên này chết sớm không chết, hại lão tử sắp thắng bài thời điểm mới chết, lão tử nhất định phải ở đi địa phủ Hoàng Tuyền Lộ trên hung hăng quát chết hần!"

Một trận rầm mát gió lạnh thổi qua, chỉ thấy một cái Nguru Đầu Nhân Thân cao to cự nhân, vai gánh dài hơn trượng đen nhánh xiềng xích đứng Diệp Văn trước mặt.

"Khà khà, Nguru Đầu, đây là ý trời như thế a! Khà khà..."

Ở bên cạnh hần, một cái Mã Diện Nhân Thân gia hóa khà khà cười quái dị nói, tương tự như thế, trên tay hần cũng cầm một cái xiềng xích.

"Động thủ đi, ta đã khát khao khó nhịn!"

Nguru Đầu trong mắt hung quang lóe lên, lập tức vung ra xiềng xích bọc tại Diệp Văn trên thân, kỳ quái là, ổ khóa này cũng không có ôm lấy Diệp Văn thân thể, mà chính là bọc tại một cái hư vô thân ảnh thượng diện.

"Vút —— "

Ngay sau đó, mã diện xiềng xích trực tiếp bọc tại Diệp Văn hư huyền trên cổ, sau đó kéo mạnh, đem Diệp Văn thân hồn từ nhục thân trên lôi ra tới!

"Xảy ra chuyện gì?"

Lúc này, Diệp Văn hư vô thân ảnh mở hai mắt ra, bỗng nhiên gặp mặt trước hai người, kinh hô: "Nguru Đầu Mã Diện?"

"Ồ, ngươi tiểu tử này nhãn lực không tệ sao, dĩ nhiên nhận ra hai anh em chúng ta?"

Mã diện có chút hiếu kỳ nhìn chăm chăm Diệp Văn.

"Mã diện cùng hần nói nhảm gì đó, trước hết để cho ta hung hăng quát hần mấy lần lại nói, ngươi Tỏa Hồn Liên khóa kỹ chưa?" Nguru Đầu hung tợn nói.

"Yên tâm, khẳng định làm tốt, lại là ngươi, có thể đừng thật bắt hần cho Rút Hồn bay phách tán a, bằng không Phán Quan trước mặt không tốt bàn giao..."

Mã diện căn dặn một câu.

"Ta có chừng mực, cũng không phải một lần làm chuyện loại này!"

"Các ngươi muốn động hình phạt riêng?"

Mà lúc này, Diệp Văn cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi lại đây.

"Không sợ bị diêm vương Minh Quân trách móc sao!"

"Ồi nha thờ ra, ngươi còn hiểu đến rất nhiều a, đáng tiếc, ngươi hai điểm đều nói sai, một, không phải chúng ta, là Lão Ngưu thua bài, muốn ở trên thân thể ngươi trút cơn giận, khả khả..."

"Hai, giống ngươi như vậy phổ thông quỷ hồn, bình thường là giao do thôi Phán Quan xử lý, căn bản là không thấy được diêm vương Minh Quân."

"Sau đó thì sao, ngươi muốn ở Phán Quan trước mặt đánh Lão Ngưu báo cáo là không thể..."

Mã diện hài hước nhìn Diệp Văn.

"Không sai, ở dẫn ngươi đến thôi Phán Quan trước mặt thăm phán thời điểm, ta Lão Ngưu sẽ trước đem ngươi đầu lưỡi cho xóa sạch!"

Ngưu Đầu cười gằn một tiếng, cao mấy trượng thân thể nhìn qua là không lồ như vậy.

"Àm!"

Tùy ý một bước, cơ hồ đều làm cho người ta một loại sơn băng địa liệt cảm giác.

Gặp này, Diệp Văn ánh mắt ngưng lại, "Vũ Vương! Chỉ ít là Vũ Vương tu vi!"

"Tiểu quỷ, nhãn lực không tệ mà!"

Mã diện tùy ý nói: "Làm Câu hồn sứ giả, muốn tới hướng cõi âm cùng dương gian, không có Vũ Vương tu vi dẫn ra Thiên Địa Đại Thế, muốn thu quỷ hồn là một cái rất khó khăn sự tình."

"Hơn nữa, các ngươi nhân tộc cường giả đông đảo, có lúc còn sống vẫn là Võ Quân trở lên cường giả, tu vi so với chúng ta phổ thông Ngưu Đầu Mã Diện đều cao."

"Thế nhưng, ở Tòa Hồn Liên trước mặt, mặc ngươi lúc còn sống cao bao nhiêu tu vi, chỉ cần không có tới Võ Thần, ngươi đều sẽ bị Tòa Hồn Liên ăn gât gao!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 191 :quy về Trường Sinh Thiên, ban thưởng ngươi trường sinh bất tử

"Khả khả!"

Ngưu Đầu cũng cười nhẹ một tiếng, không có hảo ý nhìn Diệp Văn, ngay sau đó, dương động trong tay Tòa Hồn Liên, hướng về Diệp Văn nhắm đánh tới.

Đùng ——

Tòa Hồn Liên cùng hư không sinh ra kịch liệt tiếng cộ xát.

"Thịch!"

Đôi mắt ỏ khóa này hồn xích, Diệp Văn bản năng rút lui một bước, sắc mặt một trận âm tình bất định.

Từ ỏ khóa này hồn xích trên thân, hẳn cảm nhận được một luồng rất lớn nguy hiểm, dường như tự thân hồn phách thiên nhiên bị ỏ khóa này hồn xích khắc chế.

"Người tiểu quý này, cũng là vận khí không được, đuổi kịp Nguru Đại gia sinh khí thời điểm, khả khả, cố gắng hưởng thụ đi!"

Đùng đùng đùng!

Nguru Đầu cười gằn một tiếng, lập tức cổ tay lần nữa run lên.

Vút! Vút! Vút!

Chỉ thấy Tòa Hồn Liên thân thể loáng một cái, sau đó đánh ra vô số đạo hư huyền tàn ảnh đi ra.

Nếu như Diệp Văn ai bên trong lời nói, không nói hồn phi phách tán, cũng là nằm ở trọng thương giai đoạn.

Nhưng mà, ngay ở ỏ khóa này hồn xích chặn đánh trung kỳ Văn thời điểm, Diệp Văn sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, lộ ra vẻ mừng rỡ.

"Tam đại nguyên thần đi ra cho ta!"

Diệp Văn đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Ba đạo hư vô nguyên thần từ trên người Diệp Văn thoáng hiện mà ra, nhìn kỹ lại, mỗi một đạo nguyên thần dáng dấp đều cùng Diệp Văn không có một chút nào phân biệt.

Chỉ là, cái này ba đạo nguyên thần biểu tình rất thần thù, tuy nhiên, làm Tòa Hồn Liên đi tới trước mặt bọn họ thời điểm, nhất thời, lộ ra cuồng nhiệt vẻ tham lam!

"Ca —— "

Ba đạo nguyên thần đồng thời điều động, dồn dập mở ra đầy miệng nanh trắng nhanh chóng đem Tòa Hồn Liên cho cắn thành Tam Đoạn, dường như sợ hãi mặt khác hai đạo nguyên thần cướp roi trong miệng mình Tòa Hồn Liên giống.

Rống!

Rất nhanh, Tòa Hồn Liên bị nguyên thần nhóm thôn phệ hầu như không còn, thời khắc này, bọn họ đặt ánh mắt ở Nguru Đầu Mã Diện trên thân.

"Đây là quái vật gì!"

Mã diện một mặt đại ra sắc.

"Không được, Lão Nguru chạy mau, bọn họ muốn đuổi tới!"

Mã diện lập tức cảm nhận được không ổn, "Oa" hú lên quái dị, cả người trốn vào đến địa trung.

"Vút!"

Thế nhưng, cùng nhau nguyên thần mất sắc nhanh chóng liền cắn chặt Tòa Hồn Liên.

"Không muốn cắn ta, ta cho người!"

Mã diện bị sợ mất mặt, vội vàng ném ra Tòa Hồn Liên, sau đó hoàn toàn biến mất.

"Người nhát gan!"

Nguru Đầu khinh thường nở nụ cười, tuy nhiên nhìn thấy Tòa Hồn Liên bị nuốt, có chút chán kinh.

Tuy nhiên, Nguru Đầu cũng không có đem Diệp Văn để vào mắt, tiểu tử này tuy nhiên là một cái Tôn Giả thôi!

"Ồ —— "

Cùng nhau du dương bỏ tiếng gào vang vọng mà lên, bang bang ầm, chỉ thấy Nguru Đầu biến thành một con cao mấy trượng lớn nhỏ đen bò, tứ chi thực sự động, phát ra liên tiếp trầm đục thanh.

"Chết đi!"

Ngư Đầu trong mắt hung quang lập loè, tuy nhiên xử từ một con quỷ hồn, bị Phán Quan biết, coi như là hấn cũng sẽ bị đánh vào A Tị Địa Ngục bên trong.

Nhưng tiền đề là bị Phán Quan biết!

Hấn hoàn toàn có thể cường bức một địa phủ Trung Tiểu lâu la, thay hấn đeo cái nôi đen này.

Nghĩ tới đây, Ngư Đầu nhìn Diệp Văn hầy cùng xem giống như người chết.

"Tiểu quỷ, dám nuốt ta Tòa Hồn Liên, ta muốn ngươi hồn phi phách tán!"

"Ồ! —— "

Ngư Đầu lần nữa ngửa đầu gào thét.

Oanh long!

Sau đó, hấn lại như một ngọn núi nhỏ giống như hướng về Diệp Văn bên kia phương vị thực sự động tới đi, gió lên một cơn móng trước, hung hăng đập xuống đi!

Diệp Văn hơi thay đổi sắc mặt.

Cơ hồ trong cùng một lúc, cùng nhau nguyên thần nhưng là nhanh như tia chớp sừng sững ở Diệp Văn trước người, nhếch miệng nở nụ cười, mở ra miệng rộng.

Khó mà tin nổi một màn xuất hiện, chỉ thấy cái này Đạo Nguyên thần miệng nứt Lão Đại, chiếm cứ toàn bộ thân hình, đem con kia Ngư Đầu nuốt vào đi!

"Không!"

Ngư Đầu kêu thảm một tiếng, thần sắc ngơ ngác.

"Làm sao có khả năng! Làm sao có khả năng! Làm sao có khả năng!"

"Ta không tin!"

"Ồ —— "

Này con Câu hồn sứ giả phát ra không cam lòng tuyệt vọng tiếng kêu thảm thiết sau, liền ầm ầm ngã xuống.

"Cạc cạc cạc!"

Mặt khác hai đạo nguyên thần cũng nuốt xong Tòa Hồn Liên, nhìn thấy tự gia huynh đệ giết chết một con lớn như vậy con mối, nhất thời cười không khép miệng được, đối với đạo kia nguyên thần dựng thẳng cái ngón cái sau, liền nhắm phía Ngư Đầu!

Cùng nhau nguyên thần từ đầu cắn lên, một đạo khác nguyên thần từ chân ấn lên!

Cùng nhau nguyên thần lơ mờ, sau đó hướng về Diệp Văn oa oa kêu to lên, tựa hồ đang khiêu tố mặt khác hai đạo nguyên thần vô si!

Lập tức, cũng là một cơn vọt vào, phân biệt đánh lên mặt khác hai đạo nguyên thần, ném bọn hấn ra xa xưa.

"Rống rống —— "

Hai bọn họ đương nhiên sẽ không giảng hoà, cùng nhau nhắm phía đạo kia nguyên thần, một hồi đánh no đòn sau, ba người tài nhạc ầm ập, giống huynh đệ tốt giống thôn phệ lên này con Câu hồn sứ giả.

Rất nhanh, ba đạo nguyên thần liền đem Ngư Đầu thôn phệ hoàn tất, dung hợp tiến vào Diệp Văn thần hồn bên trong.

"Àm!"

Tiến vào trong phút chốc, Diệp Văn liền cảm nhận được một luồng như biển to lớn lực lượng.

Dù sao, đây là một con Vũ Vương cấp bậc Câu hồn sứ giả!

Diệp Văn phát giác được, dường như không bao lâu nữa, bốn đạo nguyên thần sẽ sinh ra mà ra!

Sau cùng, Diệp Văn thần hồn cũng cùng chính mình nhục thân hòa hợp cùng nhau, chỉ là ở tiến vào trong phút chốc, Diệp Văn dường như nhìn thấy cùng nhau âm dương trao đổi khí tức.

Cái này Đạo Khí tức khá huyền diệu, Diệp Văn thần hồn không cảm thấy bị hấp dẫn, mông mông lung lung, Diệp Văn cảm giác mình đi tới một mảnh xa lạ địa phương.

Bên tai bên trong vang lên cùng nhau tang thương cổ lão âm thanh:

"Tu sĩ con kiến hô đi ngược lên trời, là là nào giống như? Không ngoài theo đuổi đại đạo, gây nên trường sinh bất tử. . ."

"Quy về Trường Sinh Thiên, ban thưởng ngươi trường sinh bất tử, ban thưởng ngươi vô thượng đại đạo, ban thưởng ngươi vĩnh viễn luân hồi Bát Hù. . ."

"Sinh sinh tử tử bất diệt, tiêu dao chúng sinh bên trên. . ."

"Tại sao là ta?"

Diệp Văn bật thốt lên.

"Quy về Trường Sinh Thiên, ban thưởng ngươi trường sinh bất tử. . ."

Nhưng mà, bên tai bên trong tang thương thanh âm đàm thoại chỉ là hung hăng lặp lại "Quy về Trường Sinh Thiên, ban thưởng ngươi trường sinh bất tử. . ."

Diệp Văn thần hồn dần dần tăng lên, chu vi lạnh lẽo đã không ảnh hưởng tới hắn, không biết qua bao lâu, Diệp Văn chỉ thấy được trước mắt lơ lửng từng ngọn núi cao, thành trì. . .

Sau đó, từng đạo Sinh Mệnh Bồn Nguyên khí tức tiến vào trong cơ thể.

"Hỏi lại ngươi một câu, có thể nguyện quy về Trường Sinh Thiên?"

"Bây giờ ngươi đã hiểu, Trường Sinh Thiên có được ban thưởng ngươi trường sinh bất tử năng lực. . ."

Tang thương thanh âm đàm thoại lại vang lên.

Nhìn chu vi thiên địa chỉ có những lơ lửng đó cao sơn thành trì, nhưng không có một bóng người, Diệp Văn chỉ cảm thấy sờn cả tóc gáy.

Cái này Trường Sinh Thiên dường như không có một người?

"Ngươi là ai?"

Diệp Văn mạnh lớn tiếng hỏi.

"Ta là Trường Sinh Thiên, Trường Sinh Thiên tức là ta. . ."

"Có thể nguyện quy về Trường Sinh Thiên. . ."

"Không tình nguyện!"

Diệp Văn như đinh chém sắt nói, dù cho có thể trường sinh không chết vậy thì như thế nào?

Diệp Văn biết, tiến vào Trường Sinh Thiên không phải mỗi người cũng có thể, không phải vậy, cái này toàn bộ đất trời vì sao không thấy được một người?

Hơn nữa, coi như Trường Sinh Thiên đồng ý chính mình mang mấy cái nàng dâu, huynh đệ bằng hữu, thân thích vào trong, Diệp Văn cũng không đồng ý.

Bởi vì nơi này quá quý dị, đương nhiên, quan trọng nhất là cô đơn, cả thế gian mênh mông, khi này trong thiên địa chỉ có mười mấy người mà thôi, có thể trường sinh không chết, thiên hạ vô địch, vậy thì như thế nào?

Này không phải Diệp Văn muốn, cho nên Diệp Văn cự tuyệt!

"Quy về Trường Sinh Thiên, ban thưởng ngươi trường sinh bất tử. . ."

Diệp Văn cự tuyệt sau, tang thương lời nói lại không ngừng lặp lại.

Tuy nhiên, thời khắc này, Diệp Văn cảm giác được mình cùng nhục thân đã dung hợp được!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1 92 :Phong Tuyết ảo nghĩa tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạ

Ào ào ào!

Phong Tuyết như cũ rít gào, dùng sức diễn tấu, dần dần mà đem Diệp Văn biến thành làm Băng Điều bao phủ lại.

Đột nhiên, Diệp Văn nhắm chặt hai mắt trong giây lát mở , trong mắt tinh mang lóe ra.

"Tuy nhiên thần hồn quy về bản thể, nhưng không giải quyết này cổ giá lạnh..."

"Như vậy liền không thể bước ra bước cuối cùng này..."

Diệp Văn ý niệm trong lòng như gương sáng giống như rõ ràng.

"Cái này nếu là ông tổ nhà họ Thiện lưu lại dưới di tích, như vậy, nơi đây truyền thừa nhất định là truyền cho Thiện gia hậu nhân, thế nhưng, lấy đơn thuần nhi tu vì tới xem..."

"Nếu như không phải là mình, năng liền nơi đây đều không qua được, như vậy, cái này vừa qua đạo, khẳng định không phải xông vào!"

Điện quang lóe ra, Diệp Văn trong ánh mắt quang mang dần dần toả sáng, ngạnh tới không được, như vậy chỉ có tìm kiếm cái này hành lang Phong Tuyết bên trong bí mật.

Lập tức, Diệp Văn trong mắt xuất hiện liên tiếp số liệu, không nghi ngờ chút nào, Diệp Văn tại lúc này mở ra quét hình hình thức.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, nơi đây tên là Phong Tuyết hành lang, là thượng cổ đại năng Bạch Đế bố trí thủ đoạn, dùng để ma luyện Thiện gia hậu nhân băng tuyết công pháp."

"Hệ thống nhắc nhở, chỉ có có thể xé gió Yubashiri hiền Phong Tuyết ảo nghĩa, chủ ký sinh mới có thể an toàn thông qua."

"Phá giải Phong Tuyết ảo nghĩa, cần 40 Vạn Kinh nghiệm trị, chủ ký sinh có hay không đổi lấy?"

"40 vạn, người con bà nó còn không bằng đi cướp!"

Diệp Văn nghe hệ thống nhắc nhở thanh, lập tức bạo tẩu , trong lòng thầm hận, hệ thống thật sẽ mượn gió bẻ măng.

Đương nhiên, còn có một chút cũng là, Diệp Văn muốn bằng vào tự thân tới phá giải Phong Tuyết ảo nghĩa.

Tuy nhiên sử dụng EXP có thể trực tiếp cùng hệ thống giao dịch, nhưng Diệp Văn cũng không quá muốn như thế đi, trước kia nhỏ yếu cũng coi như...

Hiện tại, Diệp Văn chỉ muốn dựa vào chính mình, bằng không đối với hệ thống sinh ra tính ý lại liền không tốt.

Bằng không, hệ thống nếu như biến mất lời nói, như vậy chính mình một thân bản lĩnh không phải phế sao?

Cái này có thể tính không ra.

Chỉ có tự thân cường đại, coi như hệ thống muốn thu hồi trên người mình bản lĩnh,

Vậy cũng sẽ biến thành một cái không thể việc.

Đương nhiên, lấy trước mắt mà nói, hệ thống căn bản sẽ không hại chính mình, ý nghĩ như vậy thuần túy là dư thừa.

Hơn nữa, coi như mình không được, sau cùng lại đổi lấy cũng không giống nhau sao?

Căn cứ vào những nguyên nhân này, Diệp Văn hiện nay chỉ muốn dựa vào năng lực chính mình, phá giải cái này Phong Tuyết hành lang.

Có quét hình hình thức tham chiếm lấy tin tức, Diệp Văn mục tiêu liền dần dần rõ ràng đứng lên, vậy thì là phá giải Phong Tuyết ảo nghĩa.

Ý Cảnh bên trên chính là đại thể, đại thể bên trên chính là ảo nghĩa, ảo nghĩa trên mới là lĩnh vực.

Có thể nói, Diệp Văn cảm chắc "Độ không tuyệt đối", trở lại phá giải cái này Phong Tuyết ảo nghĩa, là một chuyện lần công nửa sự tình.

Dù sao, độ không tuyệt đối là lĩnh vực.

Giờ khắc này, Diệp Văn đang muốn nỗ lực khôi phục chân khí bản thân thời điểm, bỗng nhiên nhận ra được vùng đan điền, thêm ra từng đạo sinh cơ bùng bùng Bốn Nguyên Khí Tức.

"Đây là Sinh Mệnh Bốn Nguyên?"

Diệp Văn trong lòng cả kinh, thần hồn tỉ mỉ điều tra vùng đan điền tình huống.

Ở nơi đó chỉ ít tụ tập không đếm được Sinh Mệnh Bốn Nguyên khí tức.

"Chuyện này... Là Trường Sinh Thiên!"

Rất nhanh, Diệp Văn đã nghĩ lên này tang thương thanh âm đàm thoại.

"Quy về Trường Sinh Thiên, ban thưởng người trường sinh bất tử" cũng không phải dọa người lời nói.

"Thật là không có nghĩ đến, ta chỉ là Thần Hồn Xuất Khiếu, ở Trường Sinh Thiên vèn vèn chờ một hồi, liền thêm ra nhiều như vậy Sinh Mệnh Bốn Nguyên, nếu như ta vẫn chờ ở Trường Sinh Thiên, chẳng lẽ có thể chân chính trường sinh bất tử?"

Diệp Văn nghĩ tới đây, mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, này Trường Sinh Thiên đến là một nơi thế nào?

Diệp Văn có thể khẳng định, trên người mình những sinh mạng này bản nguyên đủ khiến chính mình chỉ ít sống quá mười vạn năm, thậm chí nhiều hơn!

Hắn vừa liền luyện hóa một tia Sinh Mệnh Bốn Nguyên, liền lập tức thêm ra mấy chục năm thọ mệnh!

Tê ——

Diệp Văn hít vào một ngụm khí lạnh, thực sự là Họa Phúc Tương Y a, lần này, chính mình nếu là không có tu hành Hạo Thiên Đạo quan nguyên thần bí pháp, như vậy sẽ chết định!

Thậm chí, còn có thể bị Ngưu Đầu Mã Diện chinh hồn phi phách tán, vĩnh viễn không được siêu sinh.

Nhưng mà, tình huống bây giờ nhưng là để Diệp Văn nằm mơ đều muốn cười tỉnh lại.

Đem một tia Sinh Mệnh Bốn Nguyên luyện hóa sau, Diệp Văn nhất thời liền phát hiện đến chính mình chân khí đã khôi phục lại, đủ để lần nữa thi triển một lần lĩnh vực.

"Oanh —— "

Băng Điều bên trong Diệp Văn trong mắt hiện ra một vệt trắng như tuyết sắc, lập tức, cùng nhau băng tầng lấy Diệp Văn làm trung tâm hướng về bốn phương tám hướng lan rộng mà ra.

Kèn kẹt ca ——

Trên hành lang Phong Tuyết cũng bị đóng băng một chút, chỉ là, chỉ chốc lát sau, lay động ở trong hư không tuyết hoa hóa thành từng thanh trường đao sắc bén, đột nhiên bổ về phía bao phủ tới băng tầng.

Oanh long!

Đao quang lóe ra, trong nhất thời, hai người giằng co không xong.

"Cũng là hiện tại!"

Diệp Văn trong lòng quát lên một tiếng lớn, xem xét tỉ mỉ tuyết hoa hóa thành trường đao quá trình.

Ở cái này chuyển hóa chính giữa, Diệp Văn rõ ràng cảm nhận được một luồng không giống bình thường năng lượng ba động.

Ảo nghĩa!

Không sai, chỉ có ảo nghĩa mới có thể làm đến trình độ này.

Phong Tuyết hóa đao, đem Diệp Văn đồng thành một toà Băng Điều, tuyệt không là phổ thông Ý Cảnh có thể làm được.

"Ca —— "

Bỗng nhiên, Diệp Văn thừa dịp Phong Tuyết chuyển hóa chính giữa, lĩnh vực bao bọc tự thân, liền muốn bước ra bước cuối cùng!

Ầm! ! !

Nhưng mà, một luồng so với trước càng mạnh mẽ hơn Phong Tuyết ném mạnh đánh vào Diệp Văn trên thân.

Phốc ——

Một ngụm máu tươi phun ra sau, Diệp Văn mới biết tự mình nghĩ sai, bằng vào cái này Ngũ Cấp lĩnh vực căn bản là không thể đi ra Phong Tuyết hành lang.

Đơn thuần nhi chỉ là một cái bất ngờ, bởi vì hắn là Bạch Đế cung chủ người hậu nhân.

Tòa cung điện này sẽ không thái quá khó xử đơn thuần.

Nhưng mà, Diệp Văn liền không giống, bởi vì, Diệp Văn cùng Bạch Đế cung chủ người không có một chút nào quan hệ.

Cho nên, chỉ có thể giống hệ thống nói như thế, có thể xé gió tuyết ảo nghĩa!

Nhìn lĩnh vực bị dần dần tan rã, Diệp Văn tâm một chút chìm xuống, dựa theo như vậy tình huống phát triển tới xem, dùng không bao lâu, chính mình sẽ một lần nữa biến thành một toà Băng Điều.

"Liều!"

Gặp đã không có đường lui, Diệp Văn âm thầm cắn răng, dứt khoát triệt hồi lĩnh vực.

Ầm, ầm, ầm..

Đao quang thiết chém vào Diệp Văn trên thân, để Diệp Văn có bị lãng trí ảo giác, hắn chỉ có nhắm mắt, nỗ lực thăm dò Phong Tuyết ảo nghĩa.

Ào ào ào!

Lạnh lùng gió lạnh lại hây hây, Diệp Văn trên mặt đã không có một chút hồng hào, làn môi trắng bệch lợi hại.

"Ý Cảnh bên trên là đại thế, đại thế bên trên là ảo nghĩa, ta hiện tại không phải Vũ Vương, căn bản không có đại thế. Hơn nữa cũng chỉ lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh."

"Mà đây là gió cùng tuyết hợp thành ảo nghĩa hành lang."

"Ta nhất định phải lại lĩnh ngộ ra tuyết tâm ý cảnh."

Diệp Văn trong lòng từng bước từng bước phân tích.

"Tuyết..."

Diệp Văn cau mày, nỗ lực suy nghĩ chính mình lần trước lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh lúc tròng cảnh, bỗng nhiên sắc mặt biến đến cổ quái đứng lên, bởi vì, thời khắc kia chính mình là bị Cát Đại Lực truy sát, mới ngộ ra Phong Chi Ý Cảnh.

Có rất lớn vận khí thành phần.

Cảm nhận được trong cơ thể suy yếu, Diệp Văn do buồn bức dần dần trở nên bình tĩnh lại, hắn biết bất kỳ dư thừa tâm tình đều là không có tác dụng, chỉ có khiến chính mình tĩnh táo lại, mới là chính xác nhất lựa chọn.

Theo thời gian trôi qua...

Chỉ thấy Diệp Văn khắp toàn thân từ trên xuống dưới lần nữa bị đóng băng đứng lên, chỉ có con mắt còn lộ ở bên ngoài thời điểm, có thể tưởng tượng tình huống đến thế nào nguy cấp mức độ.

"Tuyết, tuyết, tuyết!"

Diệp Văn trong đầu tất cả là trong suốt tuyết.

Hắn thần hồn cũng nằm ở đây trời tuyết địa bên trong.

Ở nơi đó, Diệp Văn không biết ngồi bất động bao lâu, chỉ thấy trên bầu trời không ngừng hạ xuống tuyết hoa, do trọng sinh đến tan rã, do hủy diệt đến trọng sinh...

Vòng đi vòng lại.

Bắt thành linh, cùng nhau sấm sét giữa trời quang bỗng dưng nổ lên!

Vang âm âm ——

"Tuyệt tâm ý cảnh!"

Phảng phất là nước chảy thành sông giống như, Diệp Văn tiếng rống to đột nhiên truyền ra!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193 : tình chủng tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạch Nam

Rống!

Rít lên một tiếng sau, Diệp Văn lòng bàn tay trái nơi có vô hình khí toàn, tay phải nhưng là một đoàn băng tuyết.

Phong Tuyết Ý Cảnh!

Đến thời khắc này, Diệp Văn chỉ có liều mạng.

Oanh long!

Diệp Văn đem hai đại Ý Cảnh trực tiếp nhu hợp cùng một chỗ, cũng không để ý sẽ gây ra thế nào hậu quả, sau đó trực tiếp nuốt vào đi!

Thời gian thật sự quá gấp, Diệp Văn căn bản không có bao nhiêu thời gian tới lĩnh ngộ, chỉ có thể dùng như vậy đàn biện pháp.

"Hừ!"

Diệp Văn phát ra cùng nhau trầm thấp tiếng kêu rên, thần sắc hơi có chút thống khổ vụn vụn.

Hắn muốn lợi dụng quy một đạo tới trực tiếp tiêu hóa cái này hai đại Ý Cảnh.

Cái này cũng không phải mù quáng, từ khi bị gió tuyết ảo nghĩa biến thành trường đao chém trúng từ sau lưng, Diệp Văn liền vận chuyển quy một đạo chống cự cái này Phong Tuyết ảo nghĩa.

Đáng tiếc là, quy một đạo cũng không thể hoàn toàn phục chế hạ xuống, liền Diệp Văn thì có ý nghĩ này.

Trong cơ thể Phong Tuyết tràn ngập, hóa thành đao quang đường như phải đem trong cơ thể phế phù cắt nát, nhưng mà, Diệp Văn cũng sẽ không như vậy ngồi chờ chết.

Xi xì xì ——

Jin trầm duyệt uy, kích phát ra không đếm được thiểm điện cùng Phong Tuyết Ý Cảnh lẫn nhau chống cự.

Lập tức, một mảnh bé nhỏ Diệp tử bỗng nhiên rơi xuống.

Oanh ——

Diệp tử hạ xuống, trực tiếp nghiền nát Phong Tuyết biến thành đao quang, sau đó hướng về cái này hai đám Ý Cảnh tầng tầng trấn áp xuống.

Ầm!

Mảnh này Diệp tử đem Phong Tuyết Ý Cảnh cho hoàn toàn không chế lại, tuy nhiên còn có dư vậy toả ra, nhưng cũng không thể đối với Diệp Văn tạo thành tổn thương gì.

Chỉ thấy kích phát ra Phong Tuyết năng lượng dần dần bị Diệp Văn nuốt chửng lấy.

"Thêm ít sức mạnh!"

Diệp Văn cái trán gân xanh nhảy một cái.

Chỉ thấy trong mắt hiện ra đại đạo phù hào,

Đây là Diệp Văn ngộ ra quy một đạo, giờ này khắc này, những này đại đạo phù hào đang lấy một cái tốc độ kinh người phân giải tổ hợp.

"Thành!"

Đột nhiên, Diệp Văn mừng rỡ như điên.

"Phong Tuyết ảo nghĩa!"

Vút, Diệp Văn trong mắt đại đạo phù hào biến mất không còn tăm hơi, cướp rồi thay thế là gió cùng tuyết!

Mắt trái là cuồng phong, mắt phải là Blizzard!

Phong Tuyết ảo nghĩa!

Diệp Văn khẽ quát một tiếng, hai tay trên dưới thả lỏng, chảy ra một cái bóng đá lớn nhỏ không gian.

Rầm rầm rầm ——

Chỉ gặp qua trên đường Phong Tuyết nhất thời bị Diệp Văn hấp thu ở giữa đôi tay, không biết qua bao lâu, trên hành lang đã không có Phong Tuyết.

Diệp Văn cũng không cảm giác được chút nào lạnh lẽo!

Nhìn trong tay bóng đá lớn nhỏ Phong Tuyết, Diệp Văn lộ ra nụ cười nhàn nhạt, đây là trên hành lang toàn bộ Phong Tuyết ảo nghĩa, hiện tại lại tiện nghi hẳn!

Diệp Văn có thể nào không cao hứng?

Rất nhanh, cái này đoàn ảo nghĩa liền bị Diệp Văn nuốt cái không còn một mống...

"Vang ầm ầm —— "

Đột nhiên, cùng nhau tiếng nổ lớn từ nơi không xa truyền tới, lập tức đá vụn lán lộn, một trận vùng núi vậy động.

"Xảy ra chuyện gì?"

Diệp Văn trong mắt lộ ra vẻ kinh nghi.

Bạch!

Ngay sau đó, liền hóa thành một đạo tàn ảnh lao ra!

Từ Kiếp Tôn Giả!

Không sai, ở luyện hóa đoàn kia Phong Tuyết ảo nghĩa sau, Diệp Văn tu vi liền đạt tới Từ Kiếp đỉnh phong Tôn Giả cảnh giới, chỉ kém chút nào là có thể đột phá làm Ngũ Kiếp Tôn Giả!

Bang bang ầm!

Phía trước có đếm không hết nam thạch ở bốn phía va chạm, Diệp Văn cũng lần đi rất chật vật.

"A —— "

Lập tức, lại là cùng nhau tiếng kêu thảm thiết truyền tới!

"Đơn thuần nhĩ?"

Diệp Văn ánh mắt ngưng lại.

"Phong động!"

Chỉ thấy Diệp Văn thân hình dần dần trở nên hư huyền đứng lên, sau đó vút đến một chút liền biến mất không còn tăm hơi, đi tới một chỗ sôi trào nước ao bên cạnh.

Chờ thấy ở đây trăng cảnh thời điểm, Diệp Văn nhưng là trợn mắt lên, một bộ vẻ khó tin.

Bởi vì, ở trong nước ao tâm nơi, có một cái Xà Nữ, cái này Xà Nữ lộ ra nửa người trên, trước ngực trắng như tuyết run run rẩy rẩy, mà xuống nửa người nhưng là cự đại đuôi rắn ở nện đập sôi trào mặt nước.

"Cái này, cái này, chuyện này..."

Diệp Văn đều xem ngốc, ở nơi đó điên cuồng không ngớt Xà Nữ chính là đơn thuần nữ, nàng chỗ mi tâm có một đoàn Bạch Xà ánh sáng, như ẩn như hiện, xem ra tựa hồ đang tiếp thu truyền thừa.

Rào!

Một cái nào đó thời khắc, ao nước bỗng nhiên tách ra hai bên, chui ra một toà cự đại xà hình pho tượng, pho tượng kia chỉ ít có hơn một nghìn mét.

Vút!

Đơn thuần nữ bay tới bên cạnh nó, cùng pho tượng kia hai mắt đối diện, một chén trà công phu sau, pho tượng trong mắt quang mang hoàn toàn âm đạm đi.

Mà đơn thuần nữ cũng khôi phục vốn đáng dấp, không một mảnh vải ngã xuống, trời nổi ở trên mặt hồ, hôn mê bất tỉnh.

"Ta đi, sẽ không phải chết đi?"

Nghĩ tới đây, Diệp Văn cảm thấy có chút thiệt thòi lớn, chính mình liều sống liều chết đưa nàng đi vào, nếu như liền như vậy treo, Diệp Văn thật sẽ khóc chết...

Lập tức, Diệp Văn cỡi thượng thân y phục, nhảy vọt vào trong ao.

"Tê —— "

Vừa mới tiến vào, một luồng lạnh lẽo thấu xương lần nữa kéo tới, may là, Diệp Văn có được một tia Phong Tuyết ảo nghĩa quy tắc, cho nên, tuy nhiên cảm thấy lạnh, nhưng Diệp Văn cũng không có bị thương.

Nhìn không một mảnh vải thiếu nữ, Diệp Văn âm thầm Thôn Thôn nước bọt, thành thật mà nói, hấn đối với cái này ác độc nữ nhân cũng không có hảo cảm, thậm chí có chút chán ghét, nhưng mà, nhìn thấy thiếu nữ mỹ lệ thân thể...

Diệp Văn vẫn còn là cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, chỗ bụng dưới bay lên một đoàn nóng rực hỏa diễm.

Không tự chủ được, Diệp Văn dẫu tay hướng về thiếu nữ khuôn mặt, thời khắc này đơn thuần nữ trên mặt mang theo một tia vẻ hoảng sợ, hơn nữa thanh thuần duy mỹ tinh trí mặt lạnh, chỉ muốn khiến người ta cố gắng ôm vào trong ngực thương tiếc một phen.

Mà Diệp Văn cũng là này dạng làm...

"Có tiện nghi không chiếm vương bát đản!"

Diệp Văn trong lòng hung tợn nghĩ, "Huống chi, ca còn cứu người đây!"

Người nào đó quay về hôn mê thiếu nữ trên dưới tay, không chút nào cảm thấy ngại ngùng..

Mà, càng lúc càng làm trầm trọng thêm.

Chỉ thấy Diệp Văn đào mở thiếu nữ hai chân, để đôi kia chân dài quấn quanh ở tự thân bờ eo trên, liền muốn đem đơn thuần nữ hoàn toàn ăn luôn thời điểm

Đơn thuần nữ đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt lập loè một trận tia sáng kỳ dị.

"Mau thả ta ra! Người là ai?!"

Àm!

Thiếu nữ chém ra một cái con dao liền muốn chém vào Diệp Văn trên cổ.

"Ca —— "

Nhưng Diệp Văn dễ dàng liền không chế đơn thuần nhi, càng làm cho đơn thuần nhi lưng đưa về chính mình.

Thiếu nữ cảm nhận được Diệp Văn này chúc Nhân Hòa nóng chỗ, lại nghĩ từ bản thân hiện tại cái này ngượng ngùng tư thái lúc , trên mặt sát cơ lóe lên.

"Ngươi muốn chết!"

Chỉ thấy đơn thuần nhi tay phải lấy một cái căn bản không thể nào làm được độ cong, hướng về Diệp Văn cái cổ hung hăng chém đi qua.

"Cái chết, ngươi cũng là như thế đối xử ân nhân cứu mạng sao?"

Lúc này, Diệp Văn hoàn toàn không có cách nào tránh né, chỉ có thể lớn tiếng trách cứ.

Nghe nói, đơn thuần nhi tay có chút dừng lại, dùng khó mà tin nổi ngữ khí hỏi thăm: "Ngươi là Diệp Văn?"

"Ngươi nói xem! Lấy Oán báo Ân gia hòa!"

Diệp Văn tức giận nói.

"Thật là ngươi?"

Đơn thuần nhi một trận kinh nghi bất định , trong mắt quang mang dần dần biến mất.

"Ồ, nguyên lai ngươi là dịch dung?"

"Ừm..."

Diệp Văn lạnh nhạt nói.

"Ngươi biến trở về vốn bộ dáng đi..." Đơn thuần nhi con mắt hơi chuyển động, bỗng nhiên nói.

"Làm gì?" Diệp Văn hồ nghi liếc nhìn nàng một cái, nhưng vẫn là khôi phục vốn tướng mạo.

"Ngươi bộ dáng này thật là đẹp mắt..."

Chỉ thấy thiếu nữ khoe mắt hàm xuân, sắc mặt ửng đỏ nói.

"Tất nhiên, ồ, ngươi muốn làm gì?"

Diệp Văn dương dương tự đắc nói, đột nhiên, chần chừ nhìn đơn thuần.

"Ngươi vừa nãy tại sao muốn phản đầu quên mình cứu ta?"

Đơn thuần nhi cắn môi dưới , trong mắt mang theo một tia mê ly sắc hỏi.

Nàng hiện tại không một mảnh vải, càng bị Diệp Văn chăm chú ôm bờ eo, lấy một cái ngượng ngùng tư thế đối mặt Diệp Văn, nhưng cũng không có phản kháng.

"Từ đâu tới nhiều như vậy tại sao!" Diệp Văn không để ý chút nào nói: "Ngươi là cái này di tích chủ nhân đời sau, ta nếu muốn đạt được chân chính chỗ tốt, chỉ có thể dựa vào ngươi."

"Cho nên, ngươi vẫn chưa thể chết."

Đơn thuần nhi trong mắt lóe ra vẻ thất vọng sắc, lập tức cười dài nhìn Diệp Văn.

"Chính là, nơi này tốt đẹp nhất nơi đã bị ta chiếm được, ngươi có muốn hay không muốn? Ta chia ngươi một chút thế nào?"

"Được!"

Diệp Văn lập tức đáp ứng, nhìn đơn thuần nhi ửng đỏ sắc mặt, nhìn lại một chút ôm cổ mình một đôi cánh tay ngọc.

Hơi nhướn mày, hỏi thăm: "Ngươi làm cái gì?"

"Nơi này tốt đẹp nhất nơi chính là đại đế bản nguyên, nhưng ta chỉ có thể thông qua song tu biện pháp tới truyền cho ngươi..."

Thiếu nữ nhẹ nhàng cắn Diệp Văn vành tai, ánh mắt mê ly nhìn Diệp Văn, nàng không nghĩ tới Diệp Văn là dịch dung, lại nghĩ lên cùng Diệp Văn hôn môi lúc trăng sáng.

Nàng nhịp tim đập càng là tăng nhanh đứng lên.

"Song, song tu?"

Diệp Văn lần nữa tròn mắt lên, "Ta không được!"

"Oan gia, người Chân Hư giả, vừa nãy không phải còn đang suy nghĩ thừa dịp người ta ngủ thời điểm ăn Nô gia, hiện tại làm sao không muốn?"

Đơn thuần nhi bỗng nhiên một cái cắn ở Diệp Văn trên cổ, trong miệng một viên Hồ Nha đột nhiên lớn lên một chút, nhìn qua rồi cùng độc rắn răng.

Lập tức, từng giọt nọc độc hạ xuống, tiến vào Diệp Văn cái cổ mạch máu bên trong.

"Người đối với ta làm gì?"

Diệp Văn bụng trên cổ vết cắn, vừa giận vừa sợ hỏi.

"Không có gì, chỉ là đối với người dưới Bạch Đế một mạch tình chủng mà thôi."

"Tình chủng? Người điên! Cái này không ngừng đối với ta một người có quan hệ chứ? !"

"Không sai, bên trong tình chủng hai người, bất luận cái nào cũng không thể phản bội đối phương, nếu không sẽ lập tức trái tim khô héo mà chết."

Đơn thuần nhi cười dài xem Diệp Văn liếc một chút, phong tình vạn chủng, sau đó hướng về ao nước bên dưới bơi đi, dường như khẳng định Diệp Văn sẽ đuổi tới.

Diệp Văn nhìn không nhúc nhích, thần hồn thăm dò này tình chủng, nhưng Diệp Văn ngờ ngạc phát hiện, nơi tim chẳng biết lúc nào nhiều một cái Bạch Xà đáng dấp đồ vật.

Cái này con bạch xà, cho hắn một loại rất quen thuộc cảm giác, dường như đúng là mình.

Đột nhiên, Bạch Xà động, phảng phất phát tình giống như vậy, không ngừng lê lưỡi rắn.

Cùng lúc đó, Diệp Văn chợt phát hiện chính mình trái tim "Thịch thịch" nhanh chóng nhảy lên đứng lên, trong nháy mắt trở nên miệng đắng lưỡi khô, không khỏi nghĩ đến đơn thuần...

Càng muốn "Ăn" nàng...

"Oan gia, người làm sao còn chưa tới?"

Cách đó không xa, thiếu nữ lộ ra một đoạn trắng nõn cánh tay, xảo tiểu yên nhiên.

"Thịch thịch thịch!"

Nhìn thấy đơn thuần nhi, trái tim nhảy lên trở nên càng nhanh hơn, dòng máu khắp người cơ hồ đều muốn thiêu đốt sôi trào lên.

"Rống!"

Diệp Văn thấp giọng gào thét, đôi mắt đỏ bừng, lại như phát tình như dã thú đánh về phía đơn thuần.

Thiếu nữ không có một chút nào phản kháng, nghĩ đến Diệp Văn phần đầu quên mình che ở trước mặt mình, trong mắt tình ý càng thêm nồng nặc, nhu thuận tùy ý Diệp Văn thế nào hành sự.

Một đóa huyết sắc Mai Hoa đột nhiên ở trên mặt nước hé mở mà ra...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194 :thượng cổ Long Tượng tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Tr

Đơn thuần nhi đi.

Làm Diệp Văn mở mắt ra lúc, không có nhìn thấy bất luận người nào, trống rỗng làm người ta sợ hãi.

Hơn nữa, Diệp Văn cũng đột nhiên phát hiện mình trên thân Thiệu Hoa thần kiếm không cánh mà bay, nói cho đúng là chặn mền thuần nhi lấy đi.

Ở trong nước ao tâm nơi, toà kia không lồ rắn điều trên có khắc một hàng chữ nhỏ: "Nhớ ta liền đến Đông Hải tìm đến ta, ta có thể sẽ ở Cổ Hà tông, cũng có thể sẽ không ở đây..."

"Nói chung, trên người người có ta tình chủng, có thể ở Đông Hải dễ dàng tìm tới ta."

"Người này thanh màu xanh thăm thẳm trường kiếm ta lấy đi, rất đẹp, cho rằng người đưa cho ta Tín Vật đỉnh ước, ta cũng cho người lưu một khối ngọc bội..."

"Bởi vì người bên trong ta tình chủng, chúng ta chờ cùng một chỗ, sẽ lẫn nhau mê hoặc hấp dẫn, nhưng ta xem người không là rất thích ta, ta liền đi, thế nhưng cái này trị ngọn không trị gốc, thời gian dài, người nhất định phải tìm đến ta..."

"Đơn thuần nhi lưu."

Nhìn hàng chữ này tích, Diệp Văn sắc mặt một trận âm tình bất định, hắn cũng không rõ ràng nữ nhân này đến biết hay không "Thiệu Hoa" là thanh thần kiếm, do đó cố ý lấy đi.

Nhưng nhìn nàng lưu địa chỉ, chỉ sợ là thật sự coi làm Tín Vật đỉnh ước...

Diệp Văn nắm trên ngực một khối ngọc bội, phát hiện thượng diện điều khắc một cái hết sức Tiểu Bạch Xà, dường như vẫn là một con mẫu...

"Mẹ trứng! Một cái thần khí liền như thế không!"

Diệp Văn nghe rằng, cũng còn tốt là Kiếm Linh ở não hải hồn trong ao ngủ say, chỉ cần có Kiếm Linh ở đây, thần kiếm sớm muộn cũng sẽ vật quy nguyên chủ.

"Rầm rầm rầm——"

Đang lúc này, cùng nhau tiếng nổ lớn ầm ầm nổ lên.

Bang bang ầm——

Dưới chân đại địa nhất thời lay động đứng lên.

Oanh long!

Chỉ thấy cùng nhau bóng người màu đen bỗng nhiên từ ngoài tường đập vào đi vào.

"Rống!"

Ngay tiếp đó, một con đầu rồng thân voi hung thú xuất hiện ở Diệp Văn trước mặt.

"Xấu Hận Thiên?"

Diệp Văn trong lòng cả kinh,

Vội vàng thu liễm tự thân tinh khí thần, trốn ở không lồ pho tượng sau đầu.

"Nghịch Súc, người đừng vội buộc ta!"

Xấu Hận Thiên hướng về con kia Long Tượng nổi giận quát.

Đáng tiếc, này con hung thú chỉ là cao ngạo ngẩng đầu lên, đối với xấu Hận Thiên lời nói chẳng thêm ngó tới.

"Rống——"

Ngay sau đó, nó càng là thân hình nhất động, trong phút chốc, ngang đầu gào thét, không đếm được Long Tượng thân ảnh chìm nổi ở trong thiên địa.

"Muốn chết!"

Xấu Hận Thiên đại thủ vỗ một cái.

Vang ầm ầm——

Liên gặp từng con từng con đen nhánh ma bò thoát hiện mà ra, cùng những Long Tượng đó lẫn nhau đối kháng.

"Cây Thiên Ma bò!"

Đột nhiên, xấu Hận Thiên quát to.

Ồ——

Một con cao to ma bò cuồng ngạo đứng xấu Hận Thiên trước mặt, cùng đột Như Lai Long Tượng ầm ầm đụng cùng một nơi.

Ầm——

Chỉ thấy hư không run lên, vô hình sóng xung kích hướng bốn phía dập dòn, bang bang ầm, trong thiên địa tựa hồ cũng vận vẹo đứng lên.

Ca!

Toà kia khổng lồ pho tượng cũng chịu đựng không được này cổ sóng xung kích, răng rắc một tiếng, cả người đều nát, hóa thành một lớp bụi.

"Chuyện này..."

Diệp Văn gặp Long Tượng mạnh dán mắt vào chính mình, nhất thời lệ rơi đầy mặt.

"Các ngươi tiếp theo, ca đi trước một bước a..."

Rống rống!

Nhưng mà, con kia Long Tượng đột nhiên hướng về Diệp Văn cực nhanh tiến tới mà đi, dường như là muốn ngón sạch Diệp Văn, bỏ sung năng lượng.

Mẹ trứng a!

Ca chỉ là đi ngang qua a, ngươi có muốn hay không như thế tàn nhẫn!

Diệp Văn hú lên quái dị.

"Tiểu tử, đi mau! Lão Tổ Gia Gia thay ngươi ngăn trở nó!"

Ầm!

Đã thấy xấu Hận Thiên thay Diệp Văn ngăn trở Long Tượng, tuy nhiên, hấn tự thân cũng là bị thương thật nặng, máu tươi chảy lênh láng.

Diệp Văn cước bộ nhất thời dừng lại.

"Đi a, bé con, ngươi đi mau! —— "

Xấu Hận Thiên còn đang kêu to.

Có thể cho dù xấu Hận Thiên thế nào kêu to, Diệp Văn cũng vẫn là không đi, bởi vì hấn không làm được, nếu như chính mình đi, bằng xấu Hận Thiên như vậy trạng thái đối với con kia Long Tượng, chẳng phải là chắc chắn phải chết?

"Rống —— "

Phảng phất nhìn thấy xấu Hận Thiên bắt đắc dĩ, con kia Long Tượng nứt ra miệng rộng, tùy ý cười nhạo xấu Hận Thiên.

"Ta có biện pháp đối phó con kia Long Tượng."

Nhìn ra Diệp Văn bắt đắc dĩ, bỗng nhiên, giới chỉ truyền lên ra Xá La âm thanh.

"Ngươi có biện pháp? Vậy còn không mau mau, thật muốn chờ ta chết ngươi tài cao hưng sao!"

Diệp Văn cắn chặt răng.

"Ngươi chết Bản Đế tuy nhiên cao hứng, có thể dù sao cũng phải mà nói đối với ta là không có lợi, cho nên, ta cũng là không quá hi vọng ngươi chết, chỉ

cần người cho ta một chút đại đế bản nguyên, ta liền thay người ra một lần tay."

"Đại đế bản nguyên?"

Diệp Văn ngạc nhiên, ngẫm lại, cảm giác mình trong cơ thể đã có Bạch Đế một nửa bản nguyên, cho Xá La một mảnh bản nguyên cánh hoa cũng không có gì.

Liền, Diệp Văn đáp ứng, mà này đóa đại đế hoa còn sót lại sáu mảnh cánh hoa.

"Hô!"

Nhất thời, Diệp Văn liền nhận ra được một luồng hủy thiên diệt địa bản năng lượng ba động từ trong nhãn truyền ra.

"Người mau chút đi, ta chỉ có thể kiên trì một cái hô hấp thời gian, người nhất định phải một kích bắn trúng, bằng không liền thảm."

Xá La trong giọng nói mang theo một tia suy yếu.

"Rõ ràng!"

Diệp Văn gật đầu, tuy nhiên chỉ có một cái hô hấp thời gian, nhưng đối phó với này con Long Tượng Diệp Văn vẫn rất có nắm chắc.

"Lớn con, có bản lĩnh liền nhắm vào ta a!"

Diệp Văn ngoắc ngoắc ngón tay, hướng về con kia Long Tượng khiêu khích.

"Rống!"

Chỉ thấy con kia Long Tượng trong mắt nhảy lên phần nộ hỏa diễm, không hiểu người này tộc con kiến hôi có cái gì can đảm dám khiêu khích chính mình, thực sự là hoạt thiếu kiên nhẫn sao?

Chết! ! !

Àm——

Này con Long Tượng giờ lên một cái chân, chỉ lát nữa là phải đem Diệp Văn giẫm thành bánh thịt.

Gặp này, bị thương nặng xấu Hận Thiên càng là khó thở công tâm, chính mình lòng tốt thay người tiểu tử này chấn một chút, người không chạy cũng coi như, con bà nó còn khiêu khích này con Long Tượng?

Thảo bà nội người! !

Lão tử là đỉnh phong Thánh Vương đều không đánh được trong đạo này cổ cừu giai hung thú lưu lại dưới cùng nhau Tinh Hồn, người tiểu tử này hung hăng cái gì sức a!

Đường đường đỉnh phong Thánh Vương, ma tộc Nhị Thánh tướng, xấu Hận Thiên hung bạo bị Diệp Văn cho tức đến ngất đi.

Không biết nên nói là Diệp Văn vinh hạnh, vẫn là xấu Hận Thiên bi ai?

Xấu Hận Thiên đã hôn mê tình hình bị Diệp Văn nhìn thấy, để Diệp Văn tưởng lầm là này con Long Tượng nguyên nhân, trong lòng càng là nổi giận.

"Sâm La lừa!"

Hô!

Diệp Văn tay phải cuộn lên nhất đại đoàn lạnh lẽo hỏa diễm, trong phút chốc, mạnh hóa thành một nắm đấm, hướng về Long Tượng chân lớn đập tới!

Này con Long Tượng trong mắt lộ ra một tia vẻ trào phúng, bằng người cái này con kiến hôi cũng muốn thương tổn ta? Không lượng sức mình!

Nó không có tránh đi Sâm La lừa, càng là không chút do dự đập xuống đi!

Liền... Long Tượng bị kích.

Xi xi——

Sâm La lừa trực tiếp đem này con Long Tượng tứ chi thiếu hủy hư vô, lập tức lan tràn mà đi, chỉ lát nữa là phải hoàn toàn hủy diệt nó thời điểm.

Xá La đột nhiên nói: "Lưu lại nó bản mệnh Tinh Hồn, chuyện này đối với người tu hành Long Tượng Già Diệp Thể mới có lợi."

Nghe nói, Diệp Văn sững sờ, sau đó đem một đoàn nho nhỏ Long Tượng Tinh Hồn để vào hệ thống không gian chứa đồ bên trong.

Vào lúc này, không phải là tu luyện thời cơ tốt.

Liếc mắt nhìn nằm trên đất xấu Hận Thiên, Diệp Văn lần nữa tiêu phí mấy trăm ngàn EXP đổi lấy một viên thượng phẩm Đại Hoàn Đan, lập tức, đem cái này viên Đại Hoàn Đan cho xấu Hận Thiên nuốt vào đi.

Bất kể nói thế nào, xấu Hận Thiên chung cuộc là thay hẳn ai một chút, Diệp Văn không làm được thấy chết không cứu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195 :bên hồ thiên kiều, mật thất Đan Hoàng tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Gi

Vút! Vút! Vút!

Chỉ thấy lần lượt từng bóng người đột nhiên ở hồ nước bên trên xuất hiện, cầm đầu là một cái nam tử mặc áo xanh, chính là Đoan Mộc không bờ.

"Ha ha, Đoan Mộc huynh thật là nhanh tốc độ a!"

Giờ khắc này, lại là một bóng người đạo bước mà ra, nhưng là một cái Hồng Y thiếu niên.

"Sur bâng chín, Viêm Hồng y!"

Nhìn thấy thiếu niên này, gấp gáp đoàn người đột nhiên kinh hô.

"Đây là trong lầu kia đỉnh cấp công tử ca a!"

Tất cả mọi người đều biết, Na Lâu chỉ là "Tửu Trì Nhục Lâm", tửu lâu này không phải người kia hoặc là một cái nào đó gia tộc đơn độc sản nghiệp.

Mà chính là, mười mấy vị huynh đệ cộng đồng tạo thành sản nghiệp.

Bên trong lấy Lâu Chủ Tổng gia cùng với Viêm gia cầm đầu.

Cái này Viêm Hồng y có thể nói là Tửu Trì Nhục Lâm Thiếu Đường Gia một trong!

Thân phận bối cảnh kinh người không nói, tự thân võ đạo thực lực cũng cường hãn, quả thực cũng là nhân sinh doanh gia a.

Những kia vây xem ở trong này các thiếu nữ đều sắc mặt đỏ bừng nhìn Viêm Hồng y, hận không thể nhào vào Viêm Hồng y trên thân, ăn sổng nuốt tươi vị thiếu niên này công tử.

"Ha-Ha, hai vị cũng đã đi tới a!"

Bạch!

Bất thành linh, tiếng cười lớn vang lên, ngay tiếp đó, một bóng người từ phương xa mà tới, xèo xèo xèo, cái này bóng người tốc độ nhanh kinh người, xẹt qua từng cây từng cây cỏ thụ, đi tới bên hồ trước mặt.

"Cuồng công tử, Jin ngao!"

Nhìn thấy người đến, rất nhiều người càng là mặt lộ vẻ vẻ kinh hãi.

"Liên cuồng công tử đều tới sao?"

Có người cười khở một tiếng, lập tức rời đi.

Nhưng không có ai cười nhạo hấn , trên sự thực, nhìn thấy cuồng công tử sau, đại đa số người đều rút lui.

Bởi vì, cuồng công tử phát điên, lực thần bất nhận, giết người như ngóe!

Không có ai dám tới gần cuồng công tử, trừ những thực lực đó không sai người.

"Đoan Mộc không bờ,

Ăn ta nhất đao!"

Oanh long!

Cuồng công tử cười lớn một tiếng.

Rầm rầm rầm ——

Lập tức, tay phải trường đao mạnh hướng về Đoan Mộc không bờ, chặn ngang chém tới.

Mấy đao dài hơn trượng đao mang mang theo kinh người sát khí!

Ầm ——

Nhưng mà, Đoan Mộc không bờ đối mặt những này đao mang, khóe miệng khẽ nhếch, ngậm lấy một vết khinh thường nụ cười.

Vút! !

Liên gặp Đoan Mộc không bờ thân hình nhất động, lập tức liên tiếp ảo ảnh thoáng hiện mà ra, những đao mang đó mạnh tước tới, nhưng là bỏ vào cả vùng đất.

Ầm!

Bụi mù cuộn cuộn, Đoan Mộc không bờ lại không mất một sợi tóc, cẳng là khoanh tay đứng, dáng người tiêu sái Xuất Trần.

"Người quả nhiên vẫn là ở trước sau như một hư nguy, rõ ràng muốn giết ta, vẫn còn là một bộ không để ý chút nào bộ dáng, chà chà..."

Cuồng công tử nhếch miệng nở nụ cười, ánh mắt nhìn về phía chu vi, bỗng nhiên nói:

"Đáng tiếc, Thất điện hạ là sẽ không coi trọng người."

Nghe nói, Đoan Mộc không bờ sầm mặt lại.

"Hứa giám nhiên lo tốt người miệng!"

Ngay sau đó, một trận mềm mại tiếng bước chân vang lên, chỉ thấy một cái cung trang thiếu nữ chậm rãi mà tới, mi mục như họa, trắng như tuyết cảm hơi hơi ngẩng lên, dường như tài trí hơn người giống.

"Thất Công Chúa!"

Nhìn thấy người đến, bất kể là Viêm Hồng y vẫn là Đoan Mộc không bờ bức này thiên kiều, hoặc là vây xem bình thường Vũ Tu đều đối với vị này thiếu nữ cung cung kính kính thi lễ.

Người đến rõ ràng là Vương Thất Thất Công Chúa, tuyết bọt bay.

"Bọt bay người tới..." Đoan Mộc không bờ mỉm cười nói, biểu hiện một mảnh nhu hòa, si ngốc nhìn tuyết bọt bay.

Thiếu nữ khẽ cau mày, đạm mạc nói: "Xin mời không bờ công tử xưng hô ta tên đầy đủ, hoặc là gọi ta Thất điện hạ."

Đoan Mộc không bờ cay đắng nở nụ cười.

"Các vị có phát hiện gì? Ta nghe nói nơi này dường như có rất lớn động tĩnh?"

Tuyết bọt bay chậm rãi hỏi.

"Bầm điện hạ, lần này mới dường như có một toà Thủy Tinh Cung, hư hư thực thực thượng cổ đồ vật."

Viêm Hồng y hai con mắt hỏa quang nhảy lên, lập tức từ tốn nói.

"Ly Hóa viêm đồng?"

Cuồng công tử mang theo một tia âm mộ ngữ khí, nói: "Hồng Y thực sự là thiên phú dị bẩm a."

"Nếu người phát hiện, cần gì phải nói ra, đợi lát nữa cùng với ta xuống không phải?"

Viêm Hồng y chỉ là cười nhạt, nếu như có thể lời nói, hẳn thật muốn một người vào trong, nhưng đây là không thể.

Dứt khoát nói ra, hơn nữa...

"Điện hạ, phía dưới này có Thực Nhân Ngư, e sợ còn phải nhiều hơn một chút nhân thủ a."

Viêm Hồng y ý tứ sâu xa cười nói.

"Đã như vậy, lớn như vậy gia liền cùng nhau đi xuống đi."

Tuyệt bọ bay mắt sáng lên, phối hợp nói.

Đoan Mộc không bờ tự nhiên biết trong lúc này thâm ý, nói tốt nghe, cũng là những người này xuống cùng mấy người bọn hắn cùng nhau tầm bảo.

Nhưng kì thực là pháo hôi mà thôi, coi như thật tìm tới vật gì tốt, những người này tranh chấp quá mấy người bọn hắn sao?

Tuy nhiên, chuyện này với hắn Đoan Mộc không bờ cũng có chỗ tốt, hắn đương nhiên sẽ không ngu đến mức nói ra bên trong thâm ý.

Chỉ là...

Nhìn Viêm Hồng y cùng tuyệt bọ bay vừa nói vừa cười, vẫn để cho người cảm thấy khó chịu a...

Đoan Mộc không bờ hai mắt nhú lại, hốt mở miệng nói: "Công tử áo đỏ, không biết Phong tiểu thư thương thế làm sao?"

Tĩnh!

Đoan Mộc không bờ lời này vừa ra, trong nháy mắt, chu vi trở nên cực kỳ an tĩnh.

Người nào không biết, trước đó vài ngày Viêm Hồng phong bị một người thiếu niên phế tu vi, càn bị đập ở dưới chân, bộ mặt mất hết...

Hiện tại Đoan Mộc không bờ nhắc lên việc này, không phải là ở bóc Viêm Hồng phong vết sẹo sao?

Huống hồ, Viêm Hồng y cũng là Viêm Hồng phong thân đệ, ở trước mặt hắn nói câu nói này...

Quả nhiên, Viêm Hồng y sắc mặt lập tức lạnh xuống, lạnh lùng nói: "Không tổn sức Đoan Mộc công tử bận tâm, gia tỷ rất khỏe mạnh!"

Ca ——

Bất thành linh, một cây đại thụ bị đánh bay ra ngoài.

Cuồng công tử dày đặc nói: "Dám đánh Phong nhi tên kia, ta hứa giám nhiên ở cái này phát thế nhất định phải đem hắn bầm thây vạn đoạn!"

Mọi người đều biết, cuồng công tử yêu mến Viêm Hồng phong.

Đoan Mộc không bờ khinh thường cười cười, Diệp Văn thủ đoạn liền Vũ Vương đều có thể trảm, hắn có thể không tin cuồng công tử có khả năng đem Diệp Văn bầm thây vạn đoạn.

Ngày ấy sự tình, việc quan hệ mấy vị Lão Đại bộ mặt, cho nên cụ thể trải qua cũng không có lưu truyền đi ra ngoài..

Tuyệt bọ bay trong lòng âm thầm lắc đầu, nàng rõ ràng Đoan Mộc không bờ đây là muốn mượn đao giết bò, nhưng hắn cũng không nhận ra thiếu niên kia có khả năng đánh bại cuồng công tử.

Viêm Hồng phong dù sao cũng là một cái người chủ trì, võ đạo thực lực cũng không phải mạnh mẽ như vậy...

Cùng lúc đó, Diệp Văn thì lại ở một cái bên trong thạch thất luyện đan dược.

Vốn, ở cho xấu Hận Thiên một viên thượng phẩm Đại Hoàn Đan sau khi, Diệp Văn liền chuẩn bị rời đi.

Nhưng mà, hắn lại không cẩn thận phát hiện cái này mật thất.

Trong mật thất này diện có một bộ xương khô, ở trước người có một toà Đan Lô, hai bên trái phải bày đặt một tờ dày đặc thư tịch.

Diệp Văn đang quan sát một quyển sách sau, liền biết trước mặt bộ xương khô này lúc còn sống là một cái đan sư.

Hơn nữa tên này đan sư cấp bậc còn không thấp, là một cái thất phẩm cao cấp đan sư.

Tương đương với một vị Đan Đạo hoàng giả, Đan Hoàng.

Theo sách vở ghi chép, ở một lần ngẫu nhiên cơ hội dưới, tên này tên là Triệu Đạt đan sư phát hiện toà này Thủy Tinh Cung, mời mấy vị võ đạo hoàng giả, cùng với một vị hạ cấp thánh nhân tìm kiếm tòa cung điện này.

Không nghĩ tới, sau cùng lại bị cấm chế vây ở trong căn mật thất này.

Hắn mấy người cũng chết chết, chạy chạy.

"Hữu duyên nhân, nếu như ngươi phát hiện nơi này, hơn nữa có bản lĩnh chạy đi, ta hi vọng ngươi ở tu hành những này Đan Thuật sau, có khả năng chăm sóc một chút Cô Đồ hoàng triều Triệu gia."

"Nếu như ngươi không có Đan Đạo thiên phú, thì lại có thể dùng ta ở trước khi chết luyện chế một viên thất phẩm mây đen đan, viên thuốc này vốn là dùng để đánh vỡ cấm chế..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196 :giết, thì thế nào? Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạch

"Đáng tiếc, cấm chế quá mạnh mẽ, cái này mây đen đan căn bản vô dụng..."

Nhìn đến đây, Diệp Văn trong lòng thổn thức không ngớt, toà này Thủy Tinh Cung chính là Bạch Đế lưu lại, bên trong bố trí cấm chế tự nhiên là cường hãn không ngớt.

Nếu như không phải nơi đây căn bản nhất truyền thừa đã chặn mền thuần nhĩ chiếm được, e sợ Diệp Văn cũng tới không tới nơi này.

Đương nhiên, nếu như mật thất cấm chế bởi vì thời gian trôi qua mà biến mất, này lại là một chuyện khác.

Tùy theo, Diệp Văn đọc nhanh như gió, đem những sách này tịch toàn bộ quét một lần, sau đó tiêu phí một chút EXP đem những sách này tịch phóng tới hệ thống chứa đựng trong không gian.

Diệp Văn cầm lấy Triệu Đạt chiếc nhẫn chứa đồ, có lẽ là này tên Đan Hoàng biết mình chắc chắn phải chết, cho nên, giới chỉ cũng không có cấm chế, Diệp Văn rất dễ dàng ngay ở chiếc nhẫn này bên trong tìm tới một chút bình bình lon lon.

Rất nhanh, Diệp Văn liền từ tốt một viên tinh trí bình nhỏ bên trong tìm tới một viên mây đen đan.

"Quả nhiên không hổ là thất phẩm đan dược!"

Cái này mây đen đan cả người tỏa ra nhỏ bé Jin hình cung, trên thân có một luồng mùi thuốc nồng nặc.

"Mùi thuốc? Chờ chút!"

Diệp Văn bất thành linh nghĩ đến cái gì, liền muốn đem cái này mây đen đan đặt ở trong lòng.

Àm!

Lại vào lúc này, mật thất đại môn lập tức bị người đập bẻ.

Bạch! Bạch! Bạch! Bạch!

Mỗi một ánh mắt chiếu vào, tràn đầy tham lam tâm ý, ngoài cửa mọi người thấy cái này một chỗ đan dược, cũng không nhịn được âm thầm nuốt một chút tự thân nước bọt.

"Mây đen đan?"

Bỗng nhiên, trong đám người cùng nhau kinh ngạc cùng cực âm thanh vang vọng mà lên.

"Người nói cái gì?"

Cường công tử lập tức cầm lấy người kia, chợt quát lên.

"Cường công tử, ta nói đây là một viên mây đen đan, nhưng ta cũng không biết đây là đẳng cấp nào mây đen đan..."

Người kia bị hứa giám nhiên cầm lấy, lập tức run giọng nói, cường công tử a, hắn có thể đắc tội không nổi...

"Mây đen đan? Được được được!"

Hứa giám nhiên nghe nói nhưng là cười to ba tiếng.

Hắn chính là hệ sét võ giả, cái này mây đen đan quả thực là vì hắn lượng Thân mà làm a...

Hơn nữa, hứa giám đúng vậy khẳng định viên thuốc này tuyệt đối sẽ không thấp hơn tam phẩm!

Tuy nhiên, vậy thì đủ!

Bởi vì, bản thân hắn cũng là Vũ Sư Cửu Trọng Thiên thôi, nếu như phẩm giai cao, nói không chắc còn có thể bị chống.

"Đem mây đen đan giao ra đây, tha người một mạng!"

Hứa giám nhiên cuồng ngạo nói, căn bản không đem Diệp Văn để vào mắt.

"Chậm đã! —— "

Lúc này, đã thấy Viêm Hồng y đứng ra, một mặt sát cơ nhìn Diệp Văn.

"Hồng Y làm sao?"

Đối với Viêm Hồng y, hứa giám nhiên hơi chút thu liễm một chút.

"Người này, cũng là phế nhà ta tỷ đan điền hung thù!"

Àm!

Giống như sấm sét giữa trời quang nổ vang ở trong lòng mọi người, chu vi Vũ Tu nhóm từng trận kinh hô không ngớt.

"Cái gì!"

"Dĩ nhiên là hắn?"

"Cũng là như thế một cái thiếu niên bình thường?"

"Hắn đến dựa vào cái gì, dám phế Phong nhi tiểu thư!"

"Thực sự là muốn chết a..."

Mọi người nghị luận sôi nổi, cũng không dám tin tưởng trước mặt cái này tướng mạo bình thường gia hỏa, dĩ nhiên như thế gan to bằng trời, Viêm Hồng phong đan điền nói phế liền phế!

Hơn nữa, ở trước công chúng, đem chân thối đạp ở Viêm Hồng phong trên mặt!

Mịa nó a!

Người làm sao liền bỏ được? ! !

Khá nhiều võ giả đều căm thù nhìn Diệp Văn, dù sao, Viêm Hồng phong có thể nói là bọn họ thâm mến nữ thần, nhưng mà, lại bị Diệp Văn Phế Đan điền không nói, còn đem nữ thần đạp ở dưới chân!

Thực sự là có thể nhẫn, còn gì không có thể nhẫn!

Thúc thúc có thể chịu, thăm thăm cũng không thể nhẫn nhịn! !

Tiểu tử chết đi! ! !

Trong lòng mọi người rít gào, liền muốn về phía trước đem Diệp Văn bầm thối, cuồng công tử hứa giám nhiên nhưng là so bất luận người nào đều phải nhanh một bước.

"Cũng là người phé Phong nhi đàn điền?"

Nghe Viêm Hồng y lời nói, hứa giám nhiên nhất thời trở nên Cuồng Bạo không ngớt, quay về Diệp Văn phẫn nộ quát.

"Phải thì làm sao?"

Đối mặt phát điên hứa giám nhiên, Diệp Văn nhưng là cười nhạt, có vẻ không để ý chút nào.

"Lớn mật!"

Giờ khắc này, đã thấy một cái thanh xuân thiếu nữ lớn tiếng quát lên, một mặt chán ghét nhìn Diệp Văn.

"Lớn mật điều dân, ngươi có biết không tội!"

Tuyết bọ bay vừa lên tới liền cho Diệp Văn định ra tội danh.

"Biết tội? !"

Diệp Văn thần sắc đột nhiên lạnh xuống tới, kinh thường nói: "Ngươi cái này thái ba tám là ai? Dám định ta tội danh?"

Ba tám? Thái ba tám?

Mỗi người trên mặt đều mang theo kinh ngạc đến ngây người biểu tình, thật sự là quá khó mà tin nổi, ở tuyết Vực vương quốc bên trong, lại có thể có người dám mắng Vương Thất Thất Công Chúa là thái ba tám?

Hí! Hí! Hí! Hí!

Từng trận hít khí lạnh âm thanh vang lên, mọi người hoàn toàn đại ra.

Mà Thất Công Chúa tuyết bọ bay càng là khí sắc mặt tái xanh, thân thể run rẩy không ngớt.

"Cần rồi! —— "

Bỗng nhiên, Đoan Mộc không bờ hét lớn một tiếng, giống như Cự Linh Thần giống như quát.

"Ngươi có biết ở trước mặt ngươi người là ai? !"

"Là Vương Thất Thất Công Chúa, ngươi dám đối với Thất điện hạ nói ra lớn như vậy nghịch không ngờ lời nói, ngươi thực sự là tại tìm chết! !"

Nghe Đoan Mộc không bờ lời nói, Diệp Văn nhưng là ha ha cười cười, không để ý chút nào nói: "Xong sao? Không để yên tiếp theo!"

Đối mặt Diệp Văn như vậy Cỗn Đao Nhục, luôn luôn tự tin Đoan Mộc không bờ cũng là hơi hơi sùng sốt.

"Xem ra ngươi nói xong, như vậy liền tới phiên ta nói, ta cũng muốn muốn hỏi một chút vị này Thất điện hạ, ta đến phạm chuyện gì?"

"Ngươi vừa lên tới liền muốn nói với ta có biết không tội?"

Thời khắc này, tuyết bọ bay rút cuộc phản ứng kịp, ngữ khí dày đặc nói: "Trong vương thành không được tự mình động võ, ngươi không biết không? Người vi phạm hủy bỏ tu vi, hoặc là tại chỗ đánh gục!"

"Huống chi, ngươi còn không phải một mình động võ đơn giản như vậy, ngươi còn đem đường đường Viêm gia đại tiểu thư đàn điền cho phé!"

"Ngươi nói, ngươi phạm tội gì!"

Tuyết bọ bay lạnh lùng quát nói.

"Vô tội..."

Diệp Văn nhưng là cười nhạt.

"Vô tội?"

"Hắn lại dám nói mình vô tội?"

"Cái đệt, tiểu tử này thật con bà nó dám nói!"

Mọi người khòe miệng rụt rụt.

"Tại sao vô tội? Quả thực là lời nói vô căn cứ!"

Tuyết bọ bay chán ghét xem Diệp Văn liếc một chút, "Chẳng lẽ ngươi dám làm cũng không dám làm sao? Ngươi vẫn là không phải một cái nam!"

"Không phải! Tiểu tử này làm sao chính là một cái nam! Liên một người phụ nữ đều động thủ gia hỏa, làm sao xứng là nam!"

"Đúng, tiểu tử này nhất định không phải nam! Liên hắn? Hừ hừ! Giết chết cái này cặn bã!"

"Đúng, giết chết cái này cặn bã!"

Trong đám người có người cười ha ha, cực hạn có khả năng khinh bỉ Diệp Văn, bọn họ tuy nhiên cùng Diệp Văn không cừ, thế nhưng, nếu như mắng trên Diệp Văn vài câu, liền có thể cùng Viêm gia cài đặt quan hệ, có sao mà không làm?

Nghe nói, Diệp Văn ánh mắt phát lạnh, lập tức, đại thủ vỗ một cái.

Oanh long!

Một con cự đại thủ chương bỗng dung biến ảo mà ra, càng là đem này mấy cái mạng khó nghe nhất, nói muốn giết chết Diệp Văn gia hỏa hết thảy đập thành thịt nát!

Chấn động!

Tình cảnh này thật sự quá mức chấn động, nhìn những người kia thảm trạng, rất nhiều người đều sắc mặt trắng bệch, thậm chí trực tiếp phun!

Tuyết bọ bay cũng là thuộc về nồn mưa bên trong một cái, nàng làm Vương Thất Thất Công Chúa, khi nào gặp qua như thế huyết tinh hình ảnh?

Nàng phần nộ gầm hét lên: "Ngươi tốt lớn mặt, lại dám ở trước mặt bản cung giết người? !"

"Giết thì thế nào?"

Diệp Văn hỏi hột nói.

Nghe vào trong tai mọi người, đâu chỉ một cái hung hăng cuồng vọng?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 197 :Tuyết Long Phong bị diệt tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế T

Đám người xung quanh con ngươi đều muốn rơi một chỗ, Diệp Văn lời nói không ngừng hung hăng, càng là ở đánh Thất Công Chúa mặt a!

Tuyết bọ bay làm sao có thể nhẫn?

Quả nhiên, cái này cung trang thiếu nữ một mặt vẻ âm trầm, lạnh như băng nói: "Thế nào? Vậy thì do ta tới nói cho ngươi, giết người chính là tội chết!"

"Đúng! Giết người chính là tội chết!"

Càng có một chút chửi bới quá Diệp Văn người, dồn dập kêu lên, bọn họ thật sự là quá sợ hãi, Diệp Văn nói giết người liền giết người, hoàn toàn không để ý quy củ.

Bọn họ hoảng sợ Diệp Văn lại tìm tị thân phiền phức, liền có mấy người liếc mắt nhìn nhau sau, bỗng nhiên, nhắm phía Diệp Văn!

"Chết đi!" Có người dừ tợn cười to nói.

Ầm!

Đã thấy Diệp Văn bất thành linh vượn người đứng dậy, song quyền vung lên.

Bang bang ầm!

Vền vền trong nháy mắt, công kích Diệp Văn mọi người bị đánh bay ra ngoài!

Tê ——

Mọi người lần nữa kinh ngạc đến ngây người.

Những người kia tuy nhiên không phải lợi hại cỡ nào, nhưng cũng có Vũ Sư bảy, tám giống nhau tử, chính là, lại bị Diệp Văn một quyền cho hết thấy oanh lui?

Mẹ trứng, không muốn quá yêu nghiệt a!

Có người dừng lại tốc độ, không dám lại nhắm phía Diệp Văn, dồn dập trốn ở mấy vị thiên kiều sau lưng, hi vọng tuyết bọt bay mấy người có khả năng trấn áp cái này Sát Nhân Cuồng Ma!

"Người, người..."

Nhưng mà, tuyết bọt bay nhưng là cũng bị tức điên, tiểu tử này thực sự là hung hăng a, liền bản công chúa lời nói cũng dám không nghe? Hơn nữa, còn tiếp theo giết người?

"Giết cho ta hần!"

Tuyết bọt bay không thể ngăn chặn giận dữ hết.

"Tuần mệnh, Thất Công Chúa!"

Trong nhất thời, lại nháy ra rất nhiều người, người sáng suốt đều nhìn ra được là Vương Thất người.

"Chậm đã!"

Lại vào lúc này,

Này hứa giám nhiên nháy ra, cuồng ngạo cười nói: "Người này là ta, các người ai cũng chó cùng ta cướp!"

"Ta muốn hần chết! !"

Oanh long!

Chỉ thấy hứa giám mặc dù trên Vô Hình đao mang tỏa ra, khắp toàn thân tràn đầy Cuồng Bạo hồ quang điện.

Cuồng công tử có hệ sét căn cốt, thiên phú bất phàm!

"Jin ảnh điện quang thiểm!"

Vút!

Cơ hồ là ở dứt lời cùng một thời gian, cuồng công tử thân hình chính là chảy ra mà ra.

Ầm! Ầm! Ầm!

Dọc theo đường đi, Cuồng Bạo khí thế đập vụn khá nhiều liễng xiềng cự thạch.

Rào ——

Lập tức, từng đạo Lôi Đình Đao mang tụ tập ở cuồng công tử trường đao trong tay bên trên!

"Chết chắc!"

Nhìn thấy Diệp Văn ở như thế bước ngoặt vẫn không có phản ứng kịp, có người mừng rỡ hô.

Giờ này khắc này, mọi người đều là một trận xem thường nhìn Diệp Văn, nguyên lai kẻ này cũng chỉ đến như thế...

Tuyết bột bay cũng là thờ ra một hơi thật dài, trong mắt vẻ khinh bỉ chợt lóe lên, cho rằng Diệp Văn tuy nhiên là súng "dòm", trông khá mà không dùng được mặt hàng...

Chỉ có Đoan Mộc không bò trên mặt mang theo một vết cao thâm mặt trắc nộ cười.

Diệp Văn sẽ như vậy dễ dàng liền bị giết chết? Nói giỡn, làm Thiệu Mỗ cái này võ đạo vương giả là ăn cơm khô sao!

Liền Norma học viện trưởng Lão Viện cự đầu đều chết ở Diệp Văn trên tay, Đoan Mộc không bò cũng không nhận ra hứa giám nhiên có khả năng giết chết Diệp Văn.

"Không được!"

Nhìn thấy Đoan Mộc không bò trên mặt kỳ quái nộ cười, Viêm Hồng y hơi nhướng mày, hai mắt bốc cháy lên lửa nóng hùng hục.

Oanh ——

Chỉ thấy ở Viêm Hồng y trong mắt, Diệp Văn đã nắm chặt quyền đầu.

"Mau lui! !"

Viêm Hồng y đồ đồng co rút lại, vội vàng sợ hô.

"Cái gì?"

Hứa giám nhiên thất thanh hỏi.

Nhưng đã không kịp, trong tay hắc Lôi Đình Dao mạng đã toàn bộ bỏ chặt đi ra ngoài.

Diệp Văn cười lạnh một tiếng, càn là buông ra trên thân phòng ngự, tùy ý đao mạng liền tiếp bỏ vào trên thân.

Đùng đùng đùng!

Hồ quang điện một trận nhảy lên, nhưng mà làm người trợn mắt há mồm tình cảnh xuất hiện, chỉ thấy Diệp Văn khắp toàn thân từ trên xuống dưới không mất một sợi tóc!

"Cái gì! !!"

Mọi người một mặt dấu chấm than, biểu đạt ra mãnh liệt vẻ khó tin, bất luận làm sao cũng không nghĩ ra cuồng công tử dĩ nhiên không có ở trên thân của tiểu tử này, lưu lại bất kỳ cùng nhau đao ngăn!

"Không thể! —— "

Hứa giám nhiên như phát điên hô.

Đã thấy Diệp Văn trong mắt lộ ra châm chọc nộ cười.

Lập tức ——

Chấn động toàn thân.

Vang ầm ầm ——

AkaiJin cuộn cuộn, hơn mười đạo hồ quang điện tự Diệp Văn trên thân bộc phát ra, trong nháy mắt tiếp theo, dồn dập bắn ra ở hứa giám mặc dù trên.

"A —— "

Chỉ thấy hứa giám nhiên kêu thảm một tiếng, bị điện khắp toàn thân cháy đen không ngớt, lộ ra máu chảy đầm đìa bạch cốt âm u, chết không thể lại chết.

Tê ——

Mọi người trong lòng cũng hít lạnh khí.

Tiểu tử này luyện là công pháp gì?

Thật đáng sợ!

Lại có thể đem cuồng công tử phát động công kích bắn ngược trở lại? Đây là cá nhân sao?

Quả thực cũng là thần linh thủ đoạn a!

Mọi người thấy một trận mê tít mắt, nhưng ai cũng không có hành động thiếu suy nghĩ.

Này không phải lời thừa sao? Diệp Văn mạnh mẽ như vậy, liên cuồng công tử đều chớp nhoáng giết hết, bọn họ những người này lại tính là gì? Tap Ngư sao?

Quả thực cũng là pháo hôi!

Không có ai là ngốc, gặp lại biết đến Diệp Văn như thế cường đại sau, không chỉ là vậy xem phổ thông Vũ Tu nhóm, liền cùng hứa giám nhiên quan hệ luôn luôn cũng không tệ Viêm Hồng y cũng đều trở nên trầm mặc.

Diệp Văn thật sự là quá mạnh mẽ! Cường đại làm người tuyệt vọng!

Giờ khắc này, tuyết bột bay trong mắt nhưng là một trận dị thái liên tục, bên trong đôi mắt đẹp, thu ba lưu chuyển, rất là tò mò nhìn Diệp Văn.

Cái này tướng mạo phổ thông thiếu niên bình thường vì sao kinh người như vậy?

Trên người hắn đã có bí mật gì?

Cùng người khác bất đồng, Đoan Mộc không hề sớm thấy được Diệp Văn lợi hại, tuy nhiên, tại lúc này, như vậy cảm thụ nhưng là càng sâu thối.

Cuồng công tử so với hắn, cũng tuy nhiên là chia bốn sáu mà thôi, đương nhiên đây là hắn cho rằng, ngoại giới vẫn đồn đãi hai người là ngang tài ngang sức.

Nhưng mặc kệ thế nào, hắn Đoan Mộc không hề tuyệt đối không làm được miêu sát cuồng công tử!

"Hắn giết cuồng công tử, cái này, chuyện này..."

Hồi lâu qua đi, đột nhiên lại có người hoảng sợ nói, thật giống phản ứng dây chuyền giống, lập tức, lại có rất nhiều người sắc mặt trở nên trắng bệch không ngớt.

"Hắn chết chắc!"

Người kia có kết luận.

"Đừng đừng! Tiểu tử này nhất định sẽ chết!"

Lại có người phụ họa, mang theo cười trên sự đau khổ của người khác, Diệp Văn mạnh mẽ như vậy, thực sự là muốn không khiến người ta ghen ghét cũng khó khăn.

"Hứa gia chính là năm thế gia lớn một trong, mà hứa giám nhiên càng là Hứa gia người thừa kế một trong, tiểu tử này coi như lợi hại đến đâu, chết no cũng một cái Tôn Giả mà thôi!"

"Làm sao có thể đủ cùng Hứa gia bậc này thế gia đánh đồng?"

"Năm thế gia lớn, Tôn Giả nhiều như chó, Tông Sư đầy đất đi, cái này không chỉ có riêng là nói một chút mà thôi!"

Sau cơn kinh hãi, mọi người nhưng là bình tĩnh lại, bởi vì bọn họ cho rằng, Diệp Văn nhất định chắc chắn phải chết!

Không có ai đắc tội năm thế gia lớn vẫn có thể sống sót!

"Ngu xuẩn!"

Mà Đoan Mộc không hề nhưng là ở trong lòng cười lạnh một tiếng, không cần nói chỉ là hứa giám nhiên, coi như là chân chính Hứa gia thiếu chủ bị Diệp Văn giết.

Hắn tin tưởng Hứa gia cũng không dám dễ dàng cùng Diệp Văn khai chiến.

Dù sao, Diệp Văn là giết chết vương giả cường hãn nghịch thiên nhân vật!

Huống chi, ai biết hắn sư môn lại là thế nào cường đại?

Có thể nuôi dưỡng được Diệp Văn bậc này yêu nghiệt thể lực, nhất định phi thường to lớn!

Tuyệt không là năm thế gia lớn có thể so sánh với! Bằng không, năm thế gia lớn đã sớm tiêu diệt Vương Thất, cướp rồi thay thế!

"Diệp Văn, là người sao?"

Đột nhiên, vây xem trong đám người, chui ra một cái đầu mặt mặt sẹo nữ nhân, nàng một thân quần dài màu đỏ.

"Chu Ly nhi?"

Đột nhiên nhìn thấy thiếu nữ này, Diệp Văn vô cùng ngạc nhiên sắc.

"Diệp tử, Tuyết Long Phong bị diệt!"

"Cái gì! !!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198 :Ngụy Đại Quân Thống tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Tr

Ầm!

Nhìn Diệp Văn trên thân đột nhiên bùng nổ ra cường đại khí thế, tuyết bột bay đám người sắc mặt nhất thời biến đổi lớn.

Thịch! Thịch! Thịch! Thịch!

Này cổ Cuồng Bạo khí thế chấn động rất nhiều người đều rút lui đứng lên, mỗi người kinh hãi không ngớt.

Kèn kẹt ca ——

Chỉ thấy Diệp Văn hai tay nắm chặt thành nắm đấm, kiềm nén âm thanh, trầm thấp hỏi thăm: "Này mạch bột thế nào?"

"Không biết, ta thật giống nhìn thấy nàng bị Phong Chủ mang đi, thế nhưng, cây cung dài khúc người nhà cũng ở đuổi theo các nàng."

Chu Ly nhi bị thương nói.

"Cây cung dài khúc gia?"

Diệp Văn ánh mắt lạnh lẽo.

Bỗng nhiên chính giữa, Diệp Văn một cái xoay người lại, tay phải đột nhiên phóng ra.

Long Tượng quyền!

Ầm! ! !

Liên nhìn thấy Viêm Hồng y chặt vật ngã nhào trên đất, sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ nhìn Diệp Văn.

Nguyên lai, ở vừa nãy, Viêm Hồng y thừa dịp Diệp Văn cùng Chu Ly nhi nói chuyện, bắt đầu từ phía sau lưng đánh lên Diệp Văn, đáng tiếc, lại bị Diệp Văn phản đánh thành trọng thương.

"Người muốn chết!"

Trong cơn giận dữ, Diệp Văn từng bước từng bước tới gần Viêm Hồng y, Tuyết Long Phong bị diệt, mạch bột không biết tung tích, hiện tại cái này Viêm Hồng y còn dám đánh lên hắn, thực sự là không biết sống chết.

"Người muốn giết ta? Người có gan này sao! Đừng quên, người đã giết hứa giám nhân, đắc tội Hứa gia, ta không tin người còn dám giết ta!"

Viêm Hồng y chăm chọc nhìn Diệp Văn.

"Không dám sao?"

Diệp Văn tự lẩm bầm.

Lúc này, tuyết bột bay nhưng là nói: "Người tốt nhất không nên giết hấn, bằng không, chúng ta cũng sẽ không lại tùy ý người làm bừa."

"Buồn cười..."

Diệp Văn than nhẹ một tiếng.

"Không được!"

Nghe Diệp Văn tiếng thở dài,

Viêm Hồng y hoảng sợ đến mức tận cùng.

Oanh một tiếng nổ vang.

Cả người liền hóa thành cùng nhau hóa điểm lưu quang chạy nhảy lên mà ra.

"Ở trước mặt ta chạy trốn sao?"

Diệp Văn một bước bước ra, phảng phất có vô số đạo thân ảnh thoáng hiện mà ra, giống như một cái thẳng tắp dây dài chuyển đến đến Viêm Hồng y trước mặt.

Sau đó, nhất chương nhẹ nhàng đánh ra.

Rầm rầm rầm..

Chương Ảnh biến ảo, Viêm Hồng y không biết bên trong bao nhiêu chiêu, sắc mặt lúc này trắng đờ bầm, một ngụm máu tươi phun ra: "Tứ Kiếp Tôn Giả!"

Cực độ chấn kinh thanh âm đàm thoại hạ xuống, lập tức cả người vô lực bại liệt xuống.

"Tứ Kiếp Tôn Giả?"

"Không thể nào! Có như thể tuổi trẻ Tôn Giả sao?"

"Nói không chắc, không phải vậy thực lực của hấn sẽ không mạnh như vậy."

Viêm Hồng y lăm người ta giật mình không ngớt, nhưng không có ai sẽ cho rằng Viêm Hồng y đang nói dối.

Bởi vì loại này lời nói dối thật sự không có cái gì tốt nói, rất dễ dàng bị vạch trần.

"Trời ạ, dĩ nhiên là Tứ Kiếp Tôn Giả!"

Tuyết bột bay miệng nhỏ khẽ nhếch, trong mắt mang theo một chút khác quang mang nhìn phía Diệp Văn.

Gặp này, Đoan Mộc không bờ chỉ có liên tục cười khổ.

Diệp Văn quá mạnh, cường độ hấn hoàn toàn không có so sánh tâm tư.

"Chúng ta đi!"

Tuy nhiên, Diệp Văn nhưng là không để ý đến bọn họ, trực tiếp lôi kéo Chu Ly nhi tay, bơi qua băng lãnh hồ nước, đi thẳng tới trên bờ.

"Xèo xèo xèo!"

Diệp Văn cũng lấy Chu Ly nhi, bay nhanh ở tuyết Vực vong trong rừng chạy như bay.

"Người làm sao sẽ biến thành dáng dấp như vậy?"

Diệp Văn ngữ khí băng lãnh hỏi.

"Ta... Không liên quan, người không dùng quân..." Chu Ly nhi ngữ khí hoang mang, biểu hiện mơ hồ.

"Ngươi là ta nữ nhân, ta mặc kệ ngươi ai quản ngươi? !"'

Cổ thụ bên trên, Diệp Văn đem Chu Ly nhi buông ra, lớn tiếng nói.

"Nói cho ta, là ai! Ta làm thịt hân!"

"Không được! —— "

Chu Ly nhi bỏ nhào ở Diệp Văn trong lòng, hai mắt đầm lệ mông lung khóc thút thít nói: " quên đi, ngươi đâu không lại hân..."

"Không đâu một trận, làm sao biết ta đâu không lại hân?"

Trong mắt loé ra một tia bạo ngược sắc, Diệp Văn nhẹ nhàng ôm Chu Ly.

"Nữ nhân ta ai cũng không thể bắt nạt, Thiên Vương Lão Tử cũng không được!"

"Diệp tử..."

Chu Ly nhi trong lòng một mảnh cảm động, làn môi nhất động, nói ra người kia tên.

Tâm đạo: "Đại không, chúng ta cùng chết..."

Ở Vương Thành Tây Bắc ngã tư đường, có một tòa sâm nghiêm phủ đệ.

Mọi người đều biết, đây là Ngụy Đại Quân Thống phủ đệ.

Vương Thành chính là tuyệt Vực vương quốc kinh đô, là quốc nặng thành, bên trong binh lực đương nhiên sẽ không thiếu.

Mà Đại Quân Thống mặc dù là tam phẩm Võ Quan, nhưng là trực tiếp quy đại vương quản lý, quyền cao chức trọng, coi như là nhất phẩm đại quan cũng không dám dễ dàng đắc tội Quân Thống chức vị này.

"Quản gia, cái kia nữ làm sao vẫn không có tìm tới?"

Ngụy gia đại thiếu, Ngụy tử khi âm lãnh nói.

"Đại thiếu, cô gái kia dường như cùng Nhị Công Chúa có quan hệ, chúng ta người bị ngăn cản."

Một cái giữ lại chòm râu dê khôn khéo lão giả khom người thân thể, nói.

Trong mắt mang theo một tia nhân nhật xem thường.

Ngụy Quân Thống nhân vật bậc nào, dĩ nhiên có người như thế cái bao cò nhĩ tử...

"Nhị Công Chúa..."

Nghĩ đến Nhị Công Chúa mỹ mạo, Ngụy tử khi trong lòng nóng lên, mắng: "Tiện nhân một cái, sớm muộn cũng có một ngày giết chết ngươi!"

"Dám che chở ta nhìn trộm nữ nhân!"

"Đại thiếu, không thể nói thể được a ~ "

"Bị người nghe thấy, chính là mất đầu tội a..."

Lão quản gia vội vàng nói.

Ngụy tử khi hừ lạnh một tiếng, "Đây là ta Ngụy gia phủ đệ, làm sao bị người nghe?"

"Hiện tại bên cạnh ta chỉ có người một cái, chẳng lẽ, người sẽ nói ra đi không?"

Ngụy tử khi nổi giận nói: "Quản gia đừng nói ta không nể mặt ngươi, ba ngày sau, ngươi nếu như không còn dẫn cô gái kia đến trước mặt của ta, gia pháp hầu hạ!"

"Chuyện này..."

Lão quản gia trong lòng giận dữ, lập tức cay đắng nở nụ cười.

"Đại thiếu, cái này rất khó khăn a..."

"Không cần khó xử! Chúng ta đã tới!"

Bạch!

Bất thành linh, một vệt bóng đen lướt về phía không trung, ngay tiếp đó lao xuống, thẳng đến Ngụy từ khi mà đi.

"Đại thiếu, nguy hiểm, mau lui!"

Lão quản gia khom người thân thể đột nhiên thẳng lên, oanh, ngay sau đó, hai tay giơ lên, đối người tới bỏ tới.

Àm——

Lập tức, liền nhìn thấy cùng nhau khom người thân thể giống như điều đứt dây giống như, bay ngược ra ngoài.

"Lão quản gia!"

Nhìn thấy lão già thảm trạng, Ngụy từ khi hoảng sợ hô, hẳn chính là rõ ràng lão già này chính là một vị đỉnh phong Tôn Giả, nhưng mà, bây giờ lại bị người đánh thành như vậy?

"Là ai! Dám đối với ta người nhà họ Ngụy động thủ, ngươi là không muốn sống sao?"

"Là ta!"

Tro bụi tán đi, chỉ thấy một cái Bạch Phát Thiếu Niên mặt hiện vẻ ác lạnh mà tới, sau lưng hắn theo một cái đầy mặt mặt sẹo thiếu nữ.

"Là ngươi tiện nhân này, ngươi lại dám câu dẫn một cái đã nam nhân đến nhà ta tới giương oai!"

Ngụy từ khi nhìn thấy Chu Ly nhi, nội hỏa đó là hồi hồi tăng lên a.

"Đến hiện tại tình trạng này, ngươi còn dám mắng người? Thực sự là không biết sống chết!"

Diệp Văn cười lạnh, đối với nam tử này ghét cay ghét đắng, bởi vì chính là người này làm hại Chu Ly nhi tự hoa khuôn mặt, biến thành bộ dạng này.

"Ngươi đáng chết!"

Diệp Văn ngữ khí trầm thấp nói.

"Đại thiếu đi mau!"

Oanh long!

Trong chớp mắt, lão quản gia đột nhiên nhảy lên, cặp chân tăng tăng một bước, chân vờ ra phương viên đường kính làm một mét cự đại hồ tròn.

"Nếu muốn giết thiếu gia nhà ta, ngươi đừng hòng!"

Lão quản gia chợt quát lên: "Thiên Nguyên Tinh Hỏa chương!"

Thiên Nguyên Tinh Hỏa chương, Huyền Giai cao cấp!

Chỉ thấy râu dê lão già quanh thân bỗng nhiên bốc cháy lên từng tầng từng tầng nóng rực hỏa diễm, những ngọn lửa này mang theo chút chút tinh quang, cuối cùng, hóa thành hai con cự đại thủ chương, ép hướng về Diệp Văn.

Àm!

Đã thấy Diệp Văn cũng là một bước bước ra, thân hình liền thiểm, ngay sau đó, càn là đột phá Thiên Nguyên Tinh Hỏa chương phong tỏa, trực tiếp va về phía lão già.

Rống!

Long Tượng bốc lên.

Không nghi ngờ chút nào, chính là Long Tượng Già Diệp Thế!

Phốc——

Râu dê lão già ở cái này va chạm dưới, trong miệng máu tươi chảy lênh láng không ngớt, trong lòng rất là không cam lòng, hẳn dĩ nhiên là cái này bao có thiếu gia mà chết trận?

Đáng tiếc, hắn không thể không làm như vậy.

"Chết!"

Nhưng mà, Diệp Văn mục tiêu không phải người lão giả này, đánh bay người này sau, trong nháy mắt đáp trụ Ngụy từ khi hai vai.

"Người muốn làm gì? Cha ta sẽ không bỏ qua người!"

Ngụy từ khi trong lòng hối hận không thôi, sớm biết cô gái kia có như thể cường đại nam nhân, hắn làm sao trên chọc?

"Sẽ không bỏ qua ta? Vậy thì chờ coi, nhưng hiện tại, người là chắc chắn phải chết!"

Kèn kẹt ca!

Diệp Văn hai tay rung lên, đột nhiên chấn vỡ Ngụy từ khi hai vai.

"A! Cha, cứu ta!"

Oanh long!

Một bóng người đột nhiên từ phủ đệ chỗ sâu vọt tới trên hư không, giận dữ hét: "Mau thả ta ra nhì!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 199 :khó mà tin nổi tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạch Nam

Trên hư không, một vị trung niên nam tử đầy mặt vẻ giận dữ, ánh mắt âm trầm trầm nhìn chăm chăm Diệp Văn.

"Buông ra con trai của ta, lưu một mình người toàn thân, không phải vậy tru người cừu tộc!"

"Người kẻ ngu ngốc!"

Đối với Ngụy Quân Thống lời nói, Diệp Văn chỉ là nhún nhún vai, có vẻ không để ý chút nào.

Ánh mắt chuyển hướng Ngụy từ khi, trong mắt lưỡi đao giống như quang mang lóe lên một cái rồi biến mất.

"Chết!"

Diệp Văn hai tay bỗng nhiên dùng lực vỗ một cái, một luồng bá đạo chân khí nhất thời tiến vào Ngụy từ khi trong cơ thể, sau đó lại sẽ Ngụy từ khi ném ra xa xưa.

Nhìn thấy Ngụy từ khi ánh mắt đờ đẫn vô thần, đã hoàn toàn chết đi, Ngụy Quân Thống nhất thời đồng tử co rút lại.

"Hỗn trướng!"

Ngụy Quân Thống từ trên trời giáng xuống, hai tay cầm một cái Xà Mâu, bá một tiếng, hướng về Diệp Văn hung mãnh đâm mà đi.

Vút!

Liên tiếp tàn ảnh xẹt qua.

"Thiên Vũ Băng Trùy!"

Đối mặt Ngụy Quân Thống công kích, Diệp Văn mấy cái ngang dọc, rồi đi người này một khoảng cách.

Lập tức, dưới chân bay lên vô số cây Băng Trùy, trong nháy mắt tiếp theo, những này Băng Trùy liền hướng Ngụy Quân Thống liền tiếp vọt tới.

Vút! Vút! Vút!

Tiếng xé gió vang không ngừng.

"Chút tài mọn, đom đóm ánh sáng cũng dám khoe oai?"

Ngụy Quân Thống cười nhạo một câu, trên mặt lóe qua cùng nhau thanh sắc: "Cho con trai của ta đền mạng đi!"

"Cửu Âm liền giết!"

Ngụy Quân Thống gầm lên một tiếng, trên tay Xà Mâu quét đi một lần sóng tấn công tới Băng Trùy sau, cùng nhau chiều dài Cửu Đầu Cự Đại Mãng Xà tái hiện ra.

Cửu Đầu Quái! Chúc Cửu Âm!

"Rống —— "

Chúc Cửu Âm gầm nhẹ một tiếng, dáng người múa đứng lên, đi theo Ngụy Quân Thống trên tay trường mâu cùng nhau hướng về Diệp Văn ám sát đi qua.

"Àm!"

Nhưng mà,

Diệp Văn nhưng là đã sớm đi tới trước mặt người này, hai tay đột nhiên bốc lên kiếm quyết.

Đại Quang Minh kiếm thuật!

Cái này Đại Quang Minh kiếm thuật chính là Hạo Thiên Đạo quan bất truyền chỉ bí, lại bị lão đạo kia cho mạng ra một cái truyền thừa thủy tinh, tiện nghi Diệp Văn.

Tuy nhiên, cái này Đại Quang Minh kiếm thuật thực sự là khó học, Diệp Văn mãi đến bây giờ mới học được.

Rầm rầm rầm ——

Từng tầng từng tầng toả ra quang minh khí tức kiếm quyền cần quét mà ra, đem cái này Cửu Đầu mãng xà đều cho tịnh hóa.

Thế nhưng, Diệp Văn vẫn không có ngừng lại công kích.

Vút!

Diệp Văn nhất chỉ đột nhiên điểm ra.

Ma Kha Tam Chi, Phá Sơn Hà!

Chỉ thấy mỗi một ngọn núi bờ sông hết đợt này đến đợt khác, một tiếng vang ầm ầm sau khi, cùng cùng nhau sắc bén chỉ quang cùng nhau hướng về Ngụy Quân Thống tập sát mà đi.

"Không!"

Bây giờ nhất chỉ Phá Sơn Hà, uy lực cỡ nào cự đại, đã bị Diệp Văn luyện đến cảnh giới đại thành, hơn nữa Diệp Văn đấu phách hợp nhất lúc, là Vũ Vương tu vi.

Cái này Ngụy Quân Thống làm sao vẫn có thể ở cái này nhất chỉ dưới mạng sống?

Rất nhanh, Ngụy Quân Thống liền bị sắc bén chỉ quang xuyên thủng, cả người đều hóa thành toái phiến, biến mất ở trong thiên địa.

Tê ——

Gặp này, Chu Ly nhĩ trợn mắt lên, làm sao cũng không nghĩ đến, cùng Diệp Văn tách ra như thế trong thời gian ngắn, chính mình nam nhân liền trở nên mạnh mẽ như vậy?

Chu Ly nhĩ trong lòng trở nên kích động, muốn ôm Diệp Văn hôn lên, lập tức nghĩ tới chính mình một mặt mặt sẹo, ánh mắt nhất thời âm đạm đi.

Di chuyển tốc độ cũng dần ngừng lại hạ xuống.

Nhưng Diệp Văn nhưng là không quản nhiều như vậy, trực tiếp đem Chu Ly nhi ôm vào trong ngực, cắn nhẹ người ấy tinh trí vành tai, nhu hòa nói: "Ta rất nhớ ngươi..."

Nghe nói, Chu Ly nhi trong lòng đập dồn, ánh mắt trở nên mê ly lên, nhưng cảm nhận được Diệp Văn khinh bạc cử động sau, nhưng là đẩy ra Diệp Văn.

"Không, không nên đụng ta, ta như thế xấu, ngươi hay là đi tìm người khác đi..."

Chu Ly nhi từng bước lùi về sau, trong mắt lóe qua một tia vẻ thống khổ, sau đó xoay người rời đi, chỉ là, đi chưa được mấy bước, liền lại bị Diệp Văn ôm vào trong ngực.

Một cái hôn sâu sau khi...

Diệp Văn thờ hồn hể, nhìn chăm chăm Chu Ly nhi hai mắt, thành khẩn nói: "Ngươi không xấu, ngươi là thiên hạ đẹp nhất!"

"Đây mạch bọt đây?"

Chu Ly nhi nhìn thấy Diệp Văn bộ dáng này sau, mới rõ ràng Diệp Văn cũng không có ghét bỏ chính mình, trong lòng một trận cảm động.

"Híc, cái này..."

"Các ngươi đều là xinh đẹp nhất!"

Diệp Văn gãi gãi đầu, lúng túng nói.

"Phải không?"

Chu Ly nhi nhàn tình sáng lên, mạch bọt bây giờ có thể so với nàng xinh đẹp nhiều.

"Oanh long!"

Ngay ở Diệp Văn còn muốn nói nữa lúc nào, một người mặc cung bào âm nhu lão giả nhưng là đột nhiên xuất hiện ở Diệp Văn trước mặt.

"Phụng đại vương lệnh, Ngụy Quân Thống bị giết, liền do ngươi để thay thế Quân Thống chức, ngươi vi phạm, giết chết không cần luận tội!"

"Khẩu khí thật là lớn!"

Diệp Văn ánh mắt nhất thời băng lãnh hạ xuống, cả người sát cơ dạt dào.

"Người trẻ tuổi, bốn tọa có được hay không cho rằng ngươi đã cự tuyệt đại vương ban ơn?"

Này Lão Thái Giám thâm trầm nói.

Đang khi nói chuyện, mở ra hai tay, tụ tập một luồng cường đại khí thế.

"Ngươi có thể như thế..."

Diệp Văn "Cho rằng" hai chữ vẫn chưa nói hết, liền bị Chu Ly nhi bịt miệng.

Cười bồi nói: "Công Công bót giận, Diệp tử đã đáp ứng..."

"Vậy thì tốt."

Cái này Lão Thái Giám mắt sáng lên, lập tức ha ha cười nói, chuyện này là đại vương dặn dò, hắn cũng không muốn phá rồi, đắc tội đại vương, cái này thật đúng là rơi đầu đại sự.

"Ngươi đây là ý gì?"

Diệp Văn lấy ra Chu Ly nhi tay, cau mày hỏi.

"Tuyệt sự tỷ đối với ta có ân cứu mạng, nàng là Nhị Công Chúa Vương Thất người, ta không hy vọng ngươi cùng nàng phụ vương phát sinh tranh đấu, coi như ta cầu ngươi, được không?"

Diệp Văn trong lòng mềm nhũn, nói: "Đều là một gia đình, cầu cái gì."

Tuy nhiên, cái này dường như cũng là một chuyện tốt?

"Keng, chúc mừng chủ ký sinh hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ, trở thành một tên Đại Quân Thống, nhưng vượt qua nhiệm vụ thời hạn, cho nên, không có

khen thưởng."

Đột nhiên, hệ thống nhắc nhở tiếng vang lên.

, chỗ tốt cũng không...

Diệp Văn cười khỏ.

"Diệp tử, ta nghĩ đi đôi với Tuyết sư tỷ cáo biệt, có thể không?"

"Đi thôi đi thôi..."

Diệp Văn một hồi, lập tức mỉm cười nói.

Hắn quyết định ở Chu Ly nhi rời đi trong khoảng thời gian này, luyện chế một viên nước mỹ nhan đan.

Nước mỹ nhan đan mặc dù là tam phẩm đan dược, thế nhưng dược tài rất khó tìm đến.

Diệp Văn quyết định đi đi ra bên ngoài nhìn.

Rốt cuộc, Diệp Văn hỏi thăm được, ở Vương Thành một nhà đại hình phòng đấu giá trên, có nước mỹ nhan đan dược tài.

Liền, Diệp Văn liền đến nhà này tên là vạn vật hành buổi đấu giá đến cửa khẩu.

"Đứng lại!"

Khi đi tới cửa, hai vị người gác cổng một mặt vẻ nghiêm túc, "Xin lấy ra thiệp mời."

"Há, còn có thiệp mời?"

Diệp Văn bị kinh ngạc.

"Ha-Ha, đây là đâu tới đồ nhà quê a, thậm chí ngay cả vạn vật hành buổi đấu giá cần thiệp mời cũng không biết?"

"Vẫn là đâu tới thì về chỗ đó đi!"

Lúc này, nhất đại nhóm người đi tới gần, một cái cảm y nam tử một mặt vẻ khinh thường, nhìn Diệp Văn hãy cùng xem một đồng phân.

Trong ánh mắt tràn đầy khinh bỉ.

"Cũng là, cũng là, cũng không nhìn một chút chính mình là thứ đồ gì nhi, liền người tên nhà quê này dạng, cũng muốn vào phòng đấu giá? Làm sao, cũng trước tiên cần phải phỏng đoán tiền mình túi nhìn có đủ hay không a! Khanh khách..."

Ở cảm y bên người nam tử, một cái nùng trang nữ tử cười khanh khách đạo, cả người tràn đầy gay mũi mùi nước hoa, một bộ tài trí hơn người đáng đáp.

"Hừ, đồ nhà quê, chúng ta trước hết vào trong a! Ha-Ha..."

Một nhóm người nói liền muốn cười to rời đi.

Lại vào lúc này, một cái diện mang lụa mỏng xanh Bạch Y Thiếu Nữ đi tới, đối với Diệp Văn tử tôn nói: "Người muốn vào buổi đấu giá, hãy cùng ta tới đi."

Nhìn thấy thiếu nữ này, cảm y nam tử cùng này nùng trang thiếu nữ đều lộ ra khó mà tin nổi thần sắc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 200 :1 cái yếm tại họa tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ

Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạch

"Tiểu tử kia đến cùng Thiên Hà thánh nữ là quan hệ gì!"

Nhìn thấy hai người đi vào hội trường sau, công tử áo gấm mới phục hồi tinh thần lại, nhìn Diệp Văn bóng lưng, trên mặt tràn đầy nồng đậm ghen ghét sắc.

Phía này mang lụa mỏng xanh nữ tử chính là tuyết Vực vương quốc, bảy đại tông môn một trong, Thiên Hà tông thánh nữ.

Được xưng Thiên Hà thánh nữ, thiên phú thực lực cường hãn không nói, càng là khuynh thành tư.

Bây giờ, nhìn thấy xã này ba lão đáng đáp đồ nhà quê cùng Thiên Hà thánh nữ cùng đi tiến vào hội trường, hấn làm sao có thể đủ trấn định hạ xuống?

"Tôi đây, sẽ không có người ngăn cản ngươi."

Ở vạn vật trong phòng đấu giá, một gian rộng lớn lầu các bên trong.

Thiên Hà thánh nữ từ tốn nói.

"Ngươi đừng suy nghĩ nhiều, ta mang ngươi đi vào chỉ là dễ như ăn cháo, ngươi cũng không nên nghĩ báo đáp ta cái gì..."

Nói xong, Thiên Hà thánh nữ kéo sau lưng quần dài lụa mỏng rời đi, không có xem thêm Diệp Văn liếc một chút, dường như Diệp Văn ở trong mắt nàng, thực sự là một cái lại bình thường hết mức người.

Diệp Văn ngưng cười, lắc lắc đầu, cùng Thiên Hà thánh nữ lưng đưa về mà đi, với hấn mà nói, tiến vào vạn vật hành chỉ là một bữa ăn sáng, Thiên Hà thánh nữ thuần túy là làm điều thừa.

Chỉ là, người ta cũng là tốt bụng, Diệp Văn cũng sẽ không nói thêm cái gì.

Diệp Văn đi tới một cái khác lối vào, mới phát hiện đây là một cái trưng tự kết quả phòng đấu giá.

Vừa đi vừa nhìn, loại hình gì mọi người có, lão già, thanh niên, tuổi trẻ thiếu phụ, bán lão từ nương...

Diêm dúa lòe loẹt Mỹ Nhân, Văn Nhã Công Tử...

"Đạo hữu, xin dừng bước!"

Ngay ở Diệp Văn lung tung đánh giá nơi này thời điểm, cùng nhau dị thường kinh điển thanh âm đàm thoại truyền vào Diệp Văn trong tai.

Nghe nói, Diệp Văn lông tơ đều dựng thẳng đứng lên, ở Phong Thần Bảng bên trong, Thân Công Báo lời này vừa ra, quả thực cũng là Sát Nhân Lợi Khí.

Gọi ai ai chết a!

Diệp Văn trong lòng cũng rút một cái hơi lạnh, nhìn người đến.

Chỉ thấy người này là một cái bụng phê Tiểu Đạo Sĩ, lấm la lấm lét, thấy thế nào làm sao bỉ ổi, lại một mực ra vẻ Đạo Môn chân nhân,

Một bộ tiên phong đạo cốt đáng đáp.

"Vô Lượng Thiên Tôn."

Tiểu Đạo Sĩ đầu tiên là hành lễ thăm hỏi, lập tức nói: "Thật không dám giấu, tiểu đạo đã quan sát đạo hữu rất lâu..."

"Ta không Gay!"

Diệp Văn nghiêm túc mặt.

Phốc ——

Lời còn chưa dứt, đột nhiên nghe Diệp Văn lời nói, Vô Lượng suýt nữa phun ra.

"Đạo hữu chân ái nói giỡn, tiểu đạo cũng không phải như thế người, ngươi hiểu lầm ta."

Đạo sĩ bất lương thấp giọng tụng niệm, "Vô Lượng Thiên Tôn, tiểu đạo muốn nói là, đạo hữu ở cái này đi đạo lung tung, là một lần tới đây chứ?"

"Vậy còn cần ngươi nói? Người sáng suốt đều nhìn ra, được rồi?"

Diệp Văn nguyệt nguyệt.

"Đạo hữu nếu như tin được tiểu đạo lời nói, không ngại nói cho tiểu đạo, vì chuyện gì tới đây? Tiểu đạo đừng không dám nói, cái này vạn vật hành nhưng là không có tiểu đạo chưa quen thuộc đồ vật!"

"Ồ?"

Diệp Văn kinh ngạc liếc nhìn hắn, lập tức hiếu kỳ hỏi thăm: "Ngươi tri đạo trường cây xanh rễ sao? Hoặc là Thiên Lan Hoa?"

"Cái gì? Đây là cái gì ý tứ?"

Đạo sĩ bắt lương một mặt lơ mờ.

Nhìn hắn bộ dạng này, Diệp Văn cũng không đứng hắn ôm hi vọng, dứt khoát tìm một chỗ, cố gắng chờ đợi buổi đầu giá bắt đầu.

"Ai, đạo hữu đừng đi a, lại cho tiểu đạo một cơ hội."

Đạo sĩ bắt lương theo sát không nghỉ.

Giờ khắc này.

Cùng nhau khẽ kêu thanh đột nhiên vang lên: "Tên khốn kiếp kia ở cái này!"

Bạch! Bạch! Bạch!

Trong nháy mắt, vô số đạo ánh mắt tụ vào mà tới.

Sợ đến Diệp Văn mau mau giơ hai tay lên, "Cái này không liên quan ta việc..."

Gặp nhất đại nhóm người càng ngày càng gần, đạo sĩ bắt lương sợ đến hai chân nhũn ra, vẫn còn là một mặt "Vô cùng đau đớn" nói với Diệp Văn: "Đại ca, ngươi làm sao có thể như vậy đối với ta a, ta làm tất cả những thứ này không phải là ngươi gọi ta làm gì?"

Cảm nhận được nhất đại sợi sát khí đối diện chính mình, Diệp Văn trong lòng rung mình, nổi giận nói: "Ngươi cái Tiểu Mập Mập nói vớ nói vẩn cái gì, ta căn bản là không quen biết ngươi!"

"Lão Đại, không cần nhiều lời, ta biết, ngươi không cũng là muốn nuốt một mình sao, được, ta cho ngươi!"

Vô Lương vội vàng vàng ở Diệp Văn trên tay nhét món đồ gì, sau đó nhất thời quát to một tiếng, "Hà đại tiểu thư, cái này không liên quan ta việc a, tất cả những thứ này đều là lão Đại ta gọi ta làm, đồ vật ngay ở chỗ của hắn!"

Oanh ——

Chỉ thấy đạo sĩ bắt lương thân hình nhất động, chạy còn nhanh hơn thỏ, trong nháy mắt, liền không thấy tăm hơi.

Này nhất đại nhóm người gặp đuổi không kịp Tiểu Mập Mập, nhất thời đem phần nộ ánh mắt nhắm ngay Diệp Văn.

Chỉ thấy cảm đầu một cái làn da trắng tích nhẫn nhục thiếu nữ càng là cắn răng cắn lợi nhìn Diệp Văn, khẽ kêu nói: "Đưa ngươi vật trên tay lấy tới!"

"Cái gì?"

Diệp Văn một mặt mê man, sau đó giơ lên trong tay đồ vật, vô ý thức nói: "Cái này sao?"

"A a a! Ta muốn giết ngươi!"

Gặp Diệp Văn đem một mảnh phần hồng sắc bố bại lộ ở trước công chúng, cô gái kia lập tức liền giống như một con phần nộ báo cái giống như đánh về phía Diệp Văn.

"Cái chết!"

Nâng tay lên, Diệp Văn cũng nhìn thấy trong tay đồ vật, đó là thiếu nữ... Cái yếm

Không trách cái này Tiểu La Ly sẽ như vậy phần nộ.

Diệp Văn nhảy lên, la lớn: "Cái này không liên quan ta việc a!"

"Đều là mập mập kia cố gắng nhét cho ta!"

Diệp Văn thật không có nghĩ đến, này Tiểu Mập Mập dĩ nhiên đem người ta Tiểu La Ly cái yếm đều cho lên ra tới, cái này cần có bao nhiêu bỉ ổi a!

Tuy nhiên, ca thích!

Có thể ngươi con bà nó hãm hại ta liền không đúng!

Diệp Văn quét hình hình thức mở ra, quả nhiên liền nhìn thấy này Tiểu Mập Mập không có đi xa, ở cái này nhìn trò vui, lộ ra tiện cười bỉ ổi dung.

"Bàn tử, ngươi gây chuyện lớn rồi!"

Diệp Văn gầm lên một tiếng, đại thủ tìm tòi, nhất thời đem này Tiểu Mập Mập giam cầm lại, hung hăng bỏ vào Tiểu La Ly trước mặt.

"Bàn tử, ngươi tốt nhất ăn ngay nói thật!"

Diệp Văn hai tay bốc lên, phát ra răng rắc giòn vang.

Vô Lương rụt rụt cổ, nhưng nhìn hà cong cong một mặt sát khí, hấp hấp lỗ mũi, hốt ôm chặt hà cong cong ống quần, một cái nước mũi một đồng lệ gào khóc nói: "Cái này thật không liên quan ta việc a!"

"Đây đều là lão Đại ta chủ ý! Hấn thăm mền Hà đại tiểu thư ngươi rất lâu, nhưng cái này không tiền đồ đồ vật, không dám cùng ngươi biểu lộ, lại... Lại cường bức để ta làm cái này mất mặt sự tình!"

"Ta thực sự là oan uổng a!"

Hấn khóc được kêu là một cái người nghe được thương tâm, người nghe roi lệ, rất thâm.

Hà cong cong miệng nhỏ khê nhếch, càng là tin Vô Lương mấy câu nói, nhất thời đem nộ hỏa chuyển đến Diệp Văn trước mặt, "Ngươi cái bỉ ổi gia hỏa, không nghĩ tới ngươi xem ra đáng vẻ đường đường, nhưng là một người như vậy!"

"Ngươi lại dám gọi người đến trộm ta..."

"Nói chung, ngươi chết chắc!"

Cái này nội dung cốt truyện ngược nhanh chóng, coi như là Diệp Văn đều sùng sốt, nhìn thấy Tiểu Mập Mập ở trong bóng tối khả khả cười không ngừng, khiêu khích nhìn mình, nhất thời giận dữ sợ.

"Ngươi kẻ tiện nhân, ta cùng ngươi có cái gì cừu, ngươi lại muốn như thế hại ta?"

"Đạo hữu không biết Từ Đạo Hữu, Bất Từ Bàn Đạo sao? , lão huynh đắc tội, sau đó, nhất định có bồi thường!"

"Khà khà khà..." Đạo sĩ bất lương cười bỉ ổi không ngừng.

"Giời ạ, ngươi đi chết đi!"

Diệp Văn giận dữ, cũng chỉ thành kiếm, chém ra mấy đạo kiếm khí.

"Oan uổng a, Lão Đại cái này rõ ràng là ngươi gọi ta làm việc a..."

Liền gặp giờ khắc này đạo sĩ bất lương một mặt oan ức nhìn Diệp Văn, căn bản không có chống cự ý tứ, bởi vì hắn biết có người sẽ che chở hắn.

Quả nhiên ——

"Dừng tay! Ngươi muốn bị tra tấn phải nhận bừa sao?"

Oanh, ở hà cong cong bên cạnh, một chàng thanh niên che ở đạo sĩ bất lương trước mặt, theo tay vung lên, chấn vỡ Diệp Văn kiếm khí.

Hai tay thả lỏng sau lưng, một mặt vẻ ngạo nghễ, khinh bỉ cùng cực nhìn Diệp Văn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201 : Vũ Cơ, nghệ Thái Nhi

Gặp chàng thanh niên này đứng ra, hà cong cong Mi vừa nhú, ngấm lại, đứng ở một bên, tùy ý tình thế phát triển.

"Ha ha, nguoi cái này cận bã, dám phái người ăn cắp cong cong cái yếm, thực sự là không biết sống chết!"

Chàng thanh niên suy bụng ta ra bụng người, ở trong mắt hắn, hà cong cong quả thực nước mỹ đến nỗi bong bóng, trộm cái yếm chuyện như vậy, để hắn muốn làm lại không dám làm.

Hiện tại nhìn thấy có người cầm trong lòng nữ thần cái yếm, hắn khí phổi đều muốn nổ.

"Nguoi cái cận bã, còn không mau đem cái yếm đưa cho ta!"

"Há, nguoi muốn?"

Diệp Văn ném ném vật trong tay, ha ha cười nói.

"Đương nhiên. . . Không muốn!"

"Phi! Ta nói là đem cái yếm cho ta, do ta tới trao trả cho cong cong."

"Cong cong, không thành vấn đề chứ? Ta sợ hãi cái này cận bã sẽ ra tay với nguoi."

Nghe nói, hà cong cong chán ghét nói: "Có vấn đề, nguoi đừng đụng ta thiếp thân nội y!"

"Chuyện này. . ."

"Cái này cái gì cái này, nguoi không là nói hắn cũng là cái cận bã sao? Thì lại làm sao chính là đối thủ của ta?"

Hà cong cong bước con mèo bộ, tốc độ ưu nhã đi ra, khẩu khí cực kỳ ghét bỏ nói: "Dâm Tặc, còn không đem ta đồ vật hoàn cấp ta?"

Dâm Tặc?

Diệp Văn sắc mặt nhất thời chìm xuống, nữ tử này không phân tốt xấu liền nhận định hắn là Dâm Tặc, thực sự là ghê tởm.

Diệp Văn quyết định cho nàng cái giáo huấn.

"Nguoi nói vật này là nguoi? Nguoi có chứng cứ sao?"

"Khà khà. . ."

Diệp Văn đem phần hồng sắc cái yếm đặt ở chóp mũi, hung hăng ngửi mấy cái, giả vờ một mặt tham lam, trong mắt lập loè Dâm Tà ánh sáng.

Lập tức, từ trên xuống dưới đánh giá cái này thanh xuân mỹ thiếu nữ, nha không, là Tiểu La Ly.

Sau cùng, sờ sờ cằm, khà khà cười bỉ ổi không ngừng, khiến hà cong cong da gà đều nhô ra.

"Muốn chết!"

Gặp Diệp Văn làm ra lần này cử động,

Chàng thanh niên so hà cong cong còn muốn tức giận, dù sao, hắn chính là đem hà cong cong coi là chính mình Cẩm Vật, ai cũng không thể chạm vào.

Nhưng hiện tại, Diệp Văn trắng trợn đùa bỡn chính mình nữ thần, hắn nào vẫn có thể nhịn được?

"Àm!"

Chàng thanh niên rút ra bên eo trường kiếm, nhanh như nhanh như tia chớp xông lên Diệp Văn.

Nhưng mà, liền gặp Diệp Văn cười lạnh một tiếng, cũng không thèm nhìn tới, trực tiếp một chân đá ra.

Àm——

Sắc mặt nhất thời biến đổi, chàng thanh niên vội vàng rút về trường kiếm, làm phòng ngự tư thái, thế nhưng không nghĩ ngờ chút nào, chỉ là trong nháy mắt, hắn liền bị Diệp Văn một chân hung hăng đá bay đi ra ngoài.

Tùng tùng tùng. . .

Gặp chàng thanh niên liên tục lẫn lộn đi ra ngoài, hà cong cong gương mặt trắng bệch, hoàn toàn không nghĩ tới Diệp Văn mạnh mẽ như vậy.

"Động thủ với ta? Đến là ai chẳng biết chết sống!"

Diệp Văn cười lạnh một tiếng, chậm rãi đi vào hà cong cong, bên cạnh nàng hạ nhân muốn tiến lên, lại đều bị Diệp Văn băng lãnh ánh mắt hù sợ.

"Ngươi, ngươi muốn làm gì?"

Hà cong cong không kim lòng được lui ra phía sau vài bước.

"Ta nghĩ làm gì?"

Diệp Văn Tà Mị nở nụ cười, "Ngươi nói xem?"

Hắn nắm thiếu nữ tinh trí cảm, ngữ khí dần dần băng hàn: "Ta chỉ muốn phải nói cho ngươi một điểm, ta nếu như nhớ ngươi lời nói, chỉ biết trực tiếp lột quần áo ngươi!"

"Cùng ngươi đến trên giường bàn luận cuộc sống, mà không phải trộm ngươi nội y!"

Đến trên giường đàm luận nhân sinh? Có chuyện gì đáng nói? Rõ ràng là làm loại chuyện đó đi!

Có biết hà cong cong thân phận người, đều bị Diệp Văn lời nói này, những này cử động hù sợ.

Mà Diệp Văn nhưng là trực tiếp đem cái yếm lác tại thiếu nữ trên thân, muốn tìm này đạo sĩ bắt lương tính sổ, lại phát hiện kẻ này chạy trốn tốc độ thật không phải che, đã sớm chuồn đi.

Sau cùng, Diệp Văn tùy tiện tìm chỗ ngồi xuống.

Một bên, hà cong cong nhìn Diệp Văn, trong mắt sắp phun ra lửa, nàng từ nhỏ đến lớn khi nào được quá như vậy nhục nhã?

"Chúng ta đi, đi tìm tỷ tỷ!"

Hà cong cong cắn chặt môi dưới, phát thệ phải cho Diệp Văn một cái đẹp để!

Đến hiện tại, nàng cũng rõ ràng Diệp Văn là bị vây nhốt hại, nhưng này thì lại làm sao? Hiện tại đã không đơn thuần là bị trộm cái yếm chuyện này đơn giản như vậy. . .

Theo thời gian trôi qua, rốt cuộc đến buổi đầu giá lúc bắt đầu đợi.

Chu vi ánh đèn lập tức ảm đạm đi, tùy theo, từng hàng mỹ lệ Vũ Nữ từ hai bên nổi đuôi nhau ra.

Ánh đèn chỉ tụ tập ở những này Vũ Nữ trên thân.

"Đây cũng là vạn vật hành Khai Mạc lễ chứ? Ha ha, đều nhìn chán, làm sao vẫn là cái trò này!"

Diệp Văn bên cạnh, một cái mặt ra trung niên nam tử chẳng thềm ngó tới nói.

Ngay tiếp đó, lại có người nói: "Hôm nay có thể không giống nhau, nghe nói xin mời Vương Thành nghe tên Vũ Cơ, nghe Thái Nhi tới trước."

"Há, nghe Thái Nhi? Thật sao? Nghe nói nàng Xuất Trạng Phí cũng không ít. . ."

Trung niên nam tử nhất thời tới tinh thần.

Không chỉ là hắn, bên cạnh mấy cái cũng đều vành tai lên, nhất là cho Diệp Văn không lời là một cái nửa người đều muốn chôn thổ lão gia hỏa, đều ghi nhớ này nghệ Thái Nhi.

Diệp Văn sờ sờ cằm, tâm đạo, cái này nghệ Thái Nhi mị lực thật không nhỏ a. . .

Rào ——

Trong chớp mắt, màu tay áo tung bay.

Chỉ thấy một cái mạng lụa mỏng nữ tử bước chậm đi ra, nàng dáng người mỹ hảo, dẫn tới người không kịp nhìn, hơn nữa, nàng khiêu vũ đạo cũng làm cho người quyến luyến không muốn về.

Diệp Văn cũng bị nàng hấp dẫn lấy, hắn chỉ cảm thấy cô gái này có một loại không nói ra được mị lực, khiến người vừa nhìn, sẽ cảm thấy tâm động.

Một khúc chung thối, nghệ Thái Nhi khom lưng hành lễ, rất nhiều người đều vội vàng la lớn, trở lại một lần, hoặc là cao giọng nói "I love You loại này lời nói".

"An tĩnh!"

Vang âm âm——

Cùng nhau tiếng hét lớn đột nhiên vang lên, chỉ thấy một cái hơn ba mươi tuổi bạch bào nam tử đứng lên, người này nhìn qua ngược lại có một chút mị lực.

Nhìn thấy người này, vốn còn muốn oán giận mọi người vội vàng vàng khép miệng.

Hiển nhiên, người đến thân phận không nhỏ.

Hơn nữa, Diệp Văn cũng chú ý tới, bằng người này vừa nảy thanh thế, sợ là Vô Đạo Tu Vi cũng không yếu, chỉ ít đi tới Tông Sư Chi Cảnh.

"Thái Nhi tiểu thư, Bản Quan. . . Bồn tọa muốn nạp người làm thiếp, không biết ý của người như thế nào?"

Quả nhiên!

Nghe cái này, mọi người lộ ra nhiên sắc, trong lòng xem thường.

"Thực xin lỗi, Thái Nhi. . ."

Nghệ Thái Nhi nói ra có lỗi với này ba chữ sau, trung niên nam tử kia sắc mặt nhất thời chìm xuống, lời nói mang theo uy hiếp nói: "Kính xin Thái Nhi tiểu thư nghĩ kỹ rồi mới làm. . ."

"Hôn trưởng, Thái Nhi tiểu thư không muốn, chẳng lẽ người còn dám cưỡng bức nàng hay sao?"

Lúc này, một người thư sinh dáng dấp thanh niên phần nộ đứng lên.

"Câm miệng, đại nhân nói nào có người nói leo chỗ trống?"

Oanh long!

Cùng lúc đó, một người mặc hắc giáp, khôi ngô bất phàm nam tử to con lạnh lùng quát đạo, ngay sau đó, rút ra trường đao, quay về phương xa này thư sinh đột nhiên chém đi qua.

Bạch!

Một vệt ánh đao bỗng ngang trời, ở mọi người còn chưa khi phản ứng lại, liền chặt dưới này thư sinh đầu.

"A!"

Tiếng thét chói tai liên tiếp vang lên, đám vũ nữ thất kinh, hoảng sợ nhìn này bạch bào nam tử.

Nhưng giờ này khắc này, cũng không có người dám nhiều lời, bởi vì, tráng hán kia vừa nhìn cũng là trong quân người, mà trung niên nam tử này lại là bị hán gọi là đại nhân, thân phận lai lịch tất nhiên không nhỏ.

Không người nào dám dễ dàng đắc tội bực này đại nhân vật. . .

Bạch bào nam tử vuốt ve ngón cái trên bàn chỉ, cười ha ha, "Không biết Thái Nhi tiểu thư suy xét làm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202 : leo ra đi, tạm tha người 1 mệnh tiểu thuyết: Thiên

Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồ

"Đương nhiên là cự tuyệt!"

Chỉ thấy Diệp Văn nhàn nhã đi tới, ngữ khí hết sức khinh bỉ nói: "Người cũng không nhìn một chút chính mình bao lớn già đầu, cũng muốn trâu già gặm cỏ non, ta đều thay người e lệ!"

Rào ——

Một viên đá dấy lên ngàn con sóng, rất nhiều người nhìn Diệp Văn hãy cùng xem một đứa ngốc gần như.

Không nhìn thấy vừa mới cái kia thư sinh kết cục bị thảm sao?

Đạo này, không thực lực lời nói vẫn là không muốn thay người ra mặt, nếu không sẽ chết rất thảm!

"Muốn chết!"

Ở bạch bào bên người nam tử Hắc Giáp Quân người, sắc mặt nhất thời chìm xuống, oanh, một bước bước ra, cùng bao bọc vạn quân lực đạo, hướng về Diệp Văn nghiền ép mà tới.

Vang ầm ầm!

Một quyền giống như Thạch Phá Thiên Kinh giống như, đã thấy Diệp Văn khước miệng giương lên, đối mặt cái này thế tới hung hăng một quyền, không lùi mà tiến tới, trong nháy mắt tiếp theo.

Ầm ——

Song quyền đối chạm, vô hình sóng xung kích hướng về bốn phương tám hướng như mặt nước đập dòn lan rộng.

Răng rắc!

Chỉ nghe một tiếng vang giòn sau, này Hắc Giáp Quân người sắc mặt đại biến, cước bộ "Thịch thịch" rút lui vài bộ, mới vừa dừng lại thân hình.

"Thật là đáng sợ lực lượng!"

Cảm nhận được hai người đối chạm khí thế, rất nhiều người sắc mặt rung mình, đều cảm thấy khó mà tin nổi.

Như thế tuổi trẻ một cái tiểu tử, hấn lực lượng vì sao kinh khủng như thế?

Bạch bào nam tử hai mắt nhíu lại, duỗi ra một cái tay, ngăn cản mong muốn lại ra tay trắng hán.

"Không biết tiểu huynh đệ xưng hô như thế nào? Tại hạ, mới thúy an."

"Mới thúy an?"

"Càng là mới thúy an?"

"Hóa ra là mới Quân Thống!"

"Không trách, ở bên cạnh hấn sợ là quân bộ tướng lĩnh đi!"

Mọi người nghị luận sôi nổi.

"Làm sao,

Muốn báo thù sao?"

Diệp Văn mày kiếm vẩy một cái, cân nhắc cười nói: "Tiểu Gia được không thay tên, làm không thay đổi họ, Diệp Văn là vậy!"

"Diệp Văn? Diệp Văn là ai?"

"Vương Thành có Diệp gia sao?"

"Không có chứ!"

"Vậy này tiểu tử đến tại sao tự tin dám khiêu khích mới Quân Thống?"

Nghe Diệp Văn hai chữ, mới thấy an sắc mặt cũng là dần dần âm trầm xuống, nếu như là năm thế gia lớn con cháu, hẳn còn có thể e ngại một, hai.

Nhưng Diệp gia sao? Ha ha...

Cảm nhận được mới thấy an thân trên sắc bén khí thế, Diệp Văn nhún nhún vai, ha ha cười nói: "Nếu như ngươi không muốn chết lời nói liền động thủ."

Khẩu khí thật là lớn!

Nghe Diệp Văn lời nói, không chỉ mới thấy an vầng trán âm trầm, liền ngay cả vậy xem mọi người cũng là khóe miệng co giật không ngớt, dưới cái nhìn của bọn họ, tiểu tử này quả thực có bệnh.

Mọi người ở đây vốn tưởng rằng bão táp sắp tới thời điểm, cùng nhau giả nua thanh âm đàm thoại đột ngột vang lên: "Xin mời các vị ngồi xuống, an tĩnh lại, buổi đầu giả chính thức bắt đầu."

Oanh ——

Một luồng cường đại khí thế từ trên đài cao càn quét mà tới.

Chỉ thấy được trên đài cao, một cái bàn bên cạnh, ngồi một cái cao gầy lão nhân, lão nhân mắt tam giác, vừa nhìn cũng là không dễ trêu gia hỏa.

"Nay R B toà hãy cùng vạn vật hành một bộ mặt, Hừ!"

Mới thấy an tầng tầng hừ lạnh một tiếng, vung lên ống tay áo, thật sâu xem Diệp Văn liếc một chút, lúc này mới rời đi.

Wuông vẫn thấy an đi xa, nghe Thái Nhi vỗ vỗ phình bộ ngực, lòng còn sợ hãi nói với Diệp Văn: "Thực sự là đa tạ công tử, bằng không, hậu quả khó mà lường được a."

"Không có chuyện gì, ngươi nếu như muốn cảm ơn ta lời nói liền lấy thân báo đáp đi..."

"A?" Nghe Thái Nhi giọng mạnh nhìn Diệp Văn.

Không được, bại lộ trong lòng chân chính nghĩ cách...

Diệp Văn nhe nhe răng, cười nói: "Ta nói là ngươi nếu như cảm thấy hổ thẹn lời nói, liền đem trên đầu ngươi hoa cho ta đi."

Không sai, Diệp Văn sẽ xuất thủ giúp đỡ chính là vì nghe Thái Nhi trên đầu Thiên Lan Hoa.

Đây là luyện chế nước mỹ nhan đan chủ yếu dược tài một trong.

"Tay hoa sao?"

Thế nhưng nghe Thái Nhi cũng không biết hôm nay tay hoa giá trị, chỉ là cho rằng đây là phổ thông tay hoa mà thôi, nhìn Diệp Văn chăm chú biểu hiện.

Nghe Thái Nhi mặt trở nên đỏ bừng, hiển nhiên, nàng hiểu lầm Diệp Văn.

"Vậy cũng tốt, đưa ngươi..."

Nghe Thái Nhi gỡ xuống trên mái tóc đẹp Thiên Lan Hoa, đưa cho Diệp Văn, biểu hiện ngượng ngùng.

"Đệt! Thái Nhi tiểu thư thật đem tay hoa đưa cho tiểu tử kia!"

Trong đám người, có người tức giận bất bình.

"Nén bi thương đi, hẳn có dũng khí đối kháng mới Quân Thống, ngươi có sao?"

"Cũng là, ngươi nếu có thể đối kháng mới Quân Thống, tin tưởng Thái Nhi tiểu thư cũng sẽ đối với ngươi lau mắt mà nhìn."

"Hừ, ghen ghét cái gì sức, tiểu tử này đắc tội Quân Thống đại nhân, chắc chắn phải chết, có cái gì tốt ghen ghét!"

"Cũng là cũng là..."

Diệp Văn sờ sờ lỗ mũi, cảm thấy nghe Thái Nhi khả năng là hiểu lầm chính mình đối với nàng thú vị, mới sẽ lộ ra như vậy ngượng ngùng biểu tình, nhưng việc này căn bản là giảng không rõ.

Diệp Văn chỉ phải cười khổ một tiếng, liền muốn rời đi.

"Công tử chờ chút, ngươi vì ta đắc tội phía kia thấy an, chỉ sợ hẳn sẽ không dễ dàng buông tha ngươi, ngươi cùng ta cùng đi đi, ta cùng Nhị Công Chúa là hảo bằng hữu."

"Tiếp ta trở lại là Nhị Công Chúa quý phủ người, mới thấy an không dám động thủ..."

Nghê Thái Nhi giữ chặt Diệp Văn góc áo, thành khẩn nói.

"Nhị Công Chúa?"

Diệp Văn nhú nhú mày, Chu Ly nhi hiện tại không phải là ở Nhị Công Chúa quý phủ sao?

Ngắm lại, Diệp Văn nói: "Vây cũng tốt, tuy nhiên, ta còn phải đấu giá mấy thứ đồ."

Thiên Lan Hoa có, như vậy còn lại cũng là Trường Thanh Thụ rể, cùng với hần mấy vị tương đối phổ thông được tài.

"Há, vậy ta chờ người."

Nghê Thái Nhi gật gù, nhẹ giọng nói, hai tay nắm bắt góc áo.

"Các người đi về trước đi."

Nàng rời hướng những Vũ Nữ đó nhóm nói.

"Vâng, tiểu thư."

Một đám các cô nương mang theo về kinh hoàng rồi đi, hôm nay sự tình, đối với các nàng mà nói, thực sự là đáng sợ phi thường.

Diệp Văn cũng không có suy nghĩ nhiều, cho rằng nghe Thái Nhi là ở báo đáp chính mình, liền, mang theo nàng đi tới nguyên lai vị trí.

Lúc này, Diệp Văn chu vi mấy người đều cách đến Diệp Văn xa xa, hiện tại Diệp Văn không có chuyện gì, không có nghĩa là ra buổi đấu giá không có chuyện gì.

Đám đặc tội một vị Quân Thống thực sự là ăn gan hùm mật báo!

Nhưng mà, bọn họ nhưng lại không biết, Diệp Văn từ đầu tới cuối đều không có đem phía kia thúy sắp đặt ở trong mắt.

Không biết, bọn họ nếu như biết điểm này sau, lại là làm cảm tưởng gì?

"Tỷ, cũng là hần!"

Đột nhiên, hà công công mang theo một cái Bạch Y Thiếu Nữ đi tới Diệp Văn trước mặt, tức giận nói.

"Là người?"

Nhìn thấy cô gái mặc áo trắng này, Diệp Văn cùng hà Diệu Diệu trăm miệng một lời nói.

Trước mặt cô gái mặc áo trắng này chính là Thiên Hà thánh nữ.

"Cũng là người trộm muối muối ta đồ vật?"

Thiên Hà thánh nữ cau mày, chán ghét nói: "Không nghĩ tới người là này dạng người này, sớm biết liền không nên mang theo người đi vào."

"Tỷ, hần là người mang vào?"

Hà công công nghe đến đó, trong mắt lộ mang lóe lên, nàng vốn tưởng rằng Diệp Văn có tốt như vậy thân thủ, thân phận nhất định bất phàm, không nghĩ tới Diệp Văn tiến vào buổi đấu giá này vẫn là dựa vào nàng tỷ tỷ quan hệ!

"Ta nói, người có phải là hiểu lầm cái gì?"

Diệp Văn bình tĩnh nói.

"Hiểu lầm, có cái gì tốt hiểu lầm? Rõ ràng cũng là người trộm ta nội y!"

Hà công công mắt sáng lên, lập tức quát lên, chỉ có như vậy, tỷ tỷ nàng mới sẽ hung hăng giáo huấn Diệp Văn.

"Ta lặp lại lần nữa, không phải ta được! Có tin hay không là tùy người!"

"Người..."

Hà công công khí thân thể run rẩy.

Mà Thiên Hà thánh nữ nhưng là suy nghĩ một hồi, bỗng nhiên trông thấy một cái Vũ Nữ chính đang y ôi tại Diệp Văn bên cạnh, nhất thời băng lãnh nói: "Cho ta muội muội quỳ xuống dập đầu nhận lỗi, lại leo ra đi, ta tạm tha ngươi nhất mệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 203 :người có tiền không đem tiền làm tiền tiêu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác G

"Tha ta nhất mệnh?"

Diệp Văn cười, "Không biết ngươi có gì tư cách dám nói ra bức này mạnh mẽ?"

"Mạnh mẽ? Ta tỷ muốn giết ngươi là dễ như trở bàn tay, tại sao mạnh mẽ nói chuyện?"

Gặp Diệp Văn đầy mặt vẻ khinh thường, hà cong cong quả thực lại như là ăn con ruồi bình thường buồn nôn, lập tức phản bác.

"Ha ha..."

Diệp Văn ngẩng đầu nhìn liếc một chút Thiên Hà thánh nữ, lắc lắc đầu, này biểu đạt ý tứ rõ ràng hơn hết.

Ngươi căn bản cũng không có tư cách làm đối thủ của ta!

"Ngươi nếu như muốn chết lời nói, Bản Thánh nữ sẽ tác thành ngươi!"

Hà Diệu Diệu mắt phượng hàn mang lóe lên, chỉ lát nữa là phải ra tay với Diệp Văn thời gian.

Cùng nhau tiếng hét lớn đột nhiên nổ lên: "Người phương nào ở đây nào động?"

Vang âm âm ——

Theo mắt tam giác kia lão giả đứng lên, chung quanh hân hỷ không nhất thời trận run rẩy, dường như muốn bị ép sập giống.

"Vũ Vương!"

Diệp Văn trong lòng rung mình.

"Tiểu tử lại là ngươi, ngươi có phải là không đem lão phu để vào mắt?"

Mắt tam giác lão giả trong mắt hàn mang lưu động.

"Tiền bối nói giỡn, cái này không phải là ta việc, là các nàng tìm đến tra."

Diệp Văn bắt đầu dĩ duỗi tay.

"Là này dạng sao?"

Hắn nhìn về phía Hà gia hai tỷ muội.

Hà cong cong biến sắc, không kim lòng được rút lui ra vài bước, chỉ có Thiên Hà thánh nữ một mặt bình tĩnh sắc.

"Lần này là ta nhóm tỷ muội không đúng, mong rằng tiền bối bao dung."

Nói, hà Diệu Diệu lấy ra một khối có khắc "Thiên Hà" hai chữ lệnh bài đi ra.

"Thiên Hà lệnh?"

Mắt tam giác lão già đồng tử co rụt lại,

Mang theo vài phần về kiềng dè, lập tức nói: "Lần sau không được!"

"Còn có người tiểu tử này, tốt nhất chú ý một chút!"

Diệp Văn nhún nhún vai, mắt tam giác lão già lời nói đối với hắn mà nói lại như là đánh rắm giống nhau, có gì e ngại?

"Người chờ ta!"

Hà cong cong hừ lạnh một tiếng, thả một câu lời hung ác sau, mới theo hà Diệu Diệu đi tới một mặt khác, khoảng cách cùng Diệp Văn không xa lắm.

Diệp Văn đương nhiên biết, các nàng đây là chờ buổi đấu giá kết thúc tìm chính mình tính sổ.

Xem đã tựa vào trên vai mình ngủ nghe Thái Nhi, Diệp Văn có chút không lời, càng có loại vạch trần nàng khăn che mặt kích động.

"Buổi đấu giá quy củ chắc hẳn mọi người đều biết đi, như vậy Nô gia cũng không nói nhiều cái gì, trên hôm nay một cái món đồ bán đấu giá."

Ở trên đài cao, chẳng biết lúc nào đã đứng thẳng một cái cao gầy nữ tử, nữ tử này hình tượng xinh đẹp tuyệt trần, rất hợp nam nhân khẩu vị, thanh âm đàm thoại càng là xộp tồ điềm điềm, làm người dư vị.

Cùng lúc đó, một cái mặc hở hang thiếu nữ bụng một cái món ăn chậm rãi bước đi tới, có thể thấy, chuyên môn luyện qua tốc độ, đi rất có một phiên phong tình.

"Cái này một cái đấu giá chính là tam phẩm Nguyên Khí, thích hợp kiếm tu Thiên Lang kiếm."

"Kiếm này chính là Nguyệt Nha tử đại sư trước kia đặc ý chi tác, giá khởi đầu 10 vạn hạ phẩm Nguyên Thạch."

Cái giá này là có chút thấp, nhưng sau cùng khẳng định không ngừng cái giá này, bởi vì đây là đang đấu giá, nếu là có vài cá nhân thích, thường thường sẽ vì một hơi, báo ra vượt qua bản thân giá trị gấp mấy lần Nguyên Thạch.

Còn có một chút cũng là, món món đồ này đương nhiên phải đến khai môn hồng, không hy vọng lưu phách, tuy nhiên khả năng này rất nhỏ.

"Nguyệt Nha tử đại sư?"

Tùy theo, rất nhiều người đều kinh hô lên.

"Nguyệt Nha tử đại sư đã nhiều năm chưa từng ra tay, mấy năm nay tại ngoại lưu truyền là nàng trước kia chi tác, xem ra, cái kia lời đồn là thật!"

Lời đồn?

Diệp Văn có chút hiếu kỳ, nhưng lúc này không cần hắn hỏi, đã sớm có người nói ra.

"Phải a, lời đồn Nguyệt Nha tử đại sư đang lúc bế quan luyện chế một cái Lục Giai Nguyên Khí, rất nhiều năm cũng không từng luyện chế Nguyên Khí, mà bởi vì cái này lục phẩm Nguyên Khí tài liệu giá trị lại không ít..."

"Chỉ có thể đem trước kia đặc ý chi tác đấu giá mà ra..."

"Ta ra ba mươi vạn hạ phẩm Nguyên Thạch!"

Bỗng nhiên chính giữa, cùng nhau tràn đầy ngạo khí âm thanh truyền tới.

Diệp Văn tìm theo tiếng nhìn lại, liền nhìn thấy bên trái có một cái cầm y nam tử, giơ lên trong tay thẻ bài, báo ra cái giá này.

Hào xảo bất hảo là, nam tử này chính là ở cửa lớn chế nhạo Diệp Văn người kia, ở bên cạnh hắn, cái kia nùng trang thiếu nữ cũng ở đây.

"Thực sự là oan gia ngõ hẹp a..."

Diệp Văn khả khả cười nhẹ một tiếng, vốn hắn là không có ra tay ý tứ, dù sao tuy nhiên thiếu một cái Bội Kiếm, nhưng tam phẩm Nguyên Khí đã có chút không phù hợp hắn bây giờ thực lực.

Bởi vì Bạch Hồ đấu phách nguyên nhân, khiến cho hắn chỉ ít tăng cường 20% chiến đấu lực, đi tới Tứ Kiếp Võ Vương Cảnh Giới.

Tam phẩm Nguyên Khí thật là cận kề, nhưng hiện tại...

"50 vạn lần phẩm Nguyên Thạch!"

Làm Bích Lạc thành thành chủ, Bích Lạc thành thu thuế có thật lớn một phần đều rơi vào trong túi áo hần, 50 vạn nguyên thạch đối với bây giờ Diệp Văn đông dôi thực sự là chút lòng thành.

Huống chi, Ngụy Quân Thống chiếc nhẫn chứa đồ đã bị hần phá giải, chỗ đó chỉ ít có mấy ngàn vạn hạ phẩm Nguyên Thạch...

"50 vạn!"

"Tê, đây là đâu cái bại gia tử a!"

"Thảo, những người có tiền này thật không cảm tiền làm tiền!"

Lại có người nói: "Đừng nói như vậy mà, lấy Nguyệt Nha tử đại sư công, hôm nay Lang Kiếm vẫn là trị 50 vạn lần phẩm Nguyên Thạch."

Tuy nhiên, cái này có thể làm khó này cảm y nam tử, hần hoàn toàn không nghĩ tới có người dĩ nhiên xảy ra 50 vạn lần phẩm Nguyên Thạch mua tam phẩm Nguyên Khí.

"Ghê tởm!"

"Vốn coi chính mình ra ba mươi vạn đã đủ cao, không nghĩ tới..."

"Là ai!"

Cảm y nam tử sắc mặt dữ tợn, quét về phía từng dãy chu vi, sau cùng nhìn thấy một cái đối diện chính mình mỉm cười người trẻ tuổi.

Nhìn thấy người này, cảm y nam tử khí huyết chút nữa thì nổi điên, bởi vì người này vừa ngay ở nơi cửa bị chính mình trào phúng!

Mẹ trứng a! Được lắm giả làm heo ăn thịt hổ con đi nhỏ! Ca nhớ kỹ người!

Nếu như là người khác, cảm y nam tử cũng nhẫn, nhưng hiện tại...

"Ồ, Ngũ Ca là cái kia đồ nhà quê ai!"

Lúc này, y ôi tại trong lòng bạn gái một mặt kinh ngạc nói: "Không nghĩ tới tên nhà quê này dĩ nhiên có 50 vạn lần phẩm Nguyên Thạch!"

Đệt! Không thể nhẫn nhịn!

Nghe bạn gái đều nói như vậy, cảm y nam tử nhất thời giận dữ, hô: "60 vạn lần phẩm Nguyên Thạch!"

"70 vạn!"

Diệp Văn mắt cũng không mang chớp.

"800 ngàn!"

Cảm y nam tử cảm giác mình trái tim đều đang chảy máu.

"Một triệu!"

Diệp Văn trực tiếp đến tàn nhẫn, chẳng muốn cùng tiểu tử này lại chơi.

Hi! Hi! Hi!

Mọi người cũng hít lạnh khí, đều cảm giác Diệp Văn điên, một cái tam phẩm Nguyên Khí dĩ nhiên đấu giá một triệu Nguyên Thạch, này không phải người điên là cái gì!

Oanh...

Diệp Văn lời nói lại như một cái AkaiJin đánh vào cảm y nam tử trong đầu, để hần hai mắt đỏ bừng.

Bại! Hần không nghĩ tới tiểu tử kia như thế giàu có, càng không có nghĩ tới chính mình bại như thế hoàn toàn!

Trong lòng ngực của hần nùng trang thiếu nữ nhưng là hô hấp hơi hơi thêm xúc, liếm liếm môi hồng, âm thầm ở trong lòng cân nhắc, dựa vào bản thân sắc đẹp đi câu dẫn tên nhà quê này, sợ là sẽ phải bắt vào tay chứ?

Nghĩ tới đây, trong lòng nàng liền một trận hưng phấn, cảm y nam tử gia thế tuy được, nhưng hiện tại xem ra hoàn toàn không bằng tên nhà quê này đi!

Nha không, hiện tại không phải đồ nhà quê, hần là một cái nhà triệu phú!

Một triệu! Chà chà, mắt cũng không mang chớp! Nhìn hấn đáng đáp kia căn bản là không đau lòng!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204 :tranh phong tương đối tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạ

Diệp Văn xa hoa thật là khiến người ta kinh ngạc đến ngây người, hoa một triệu hạ phẩm Nguyên Thạch dĩ nhiên chỉ mua một thanh tam giai Nguyên Khí, trừ nói bại gia tử ở ngoài, vẫn đúng là không tìm được hấn hình dung từ.

"Hừ, tuy nhiên là một triệu hạ phẩm Nguyên Thạch, bản tiểu thư cũng lấy ra!"

Cách đó không xa, hà cong cong hừ lạnh một tiếng, phi thường coi khinh Diệp Văn.

"Cái này ngọc Khuết thực sự là nhiều tiền không địa phương hoa, thật không biết nếu như bị nhà hấn người biết, có thể hay không lột hấn da!"

"Xem ra lại là ta quản việc không đâu, tuy nhiên, ngươi thật không nên đắc tội muội muội ta!"

Thiên Hà thánh nữ ánh mắt băng lãnh.

"Hà?"

Một mặt khác, mới thúy an cũng là bị kinh ngạc, không nghĩ tới tên tiểu tử này như thế giàu có.

Rất nhanh, Diệp Văn liền bắt được chuôi này Thiên Lang kiếm, cái này Kiếm Thủ chuôi nơi vẫn còn có một vàng trắng rằm, Xem ra là này Nguyệt Nha tử đại sư dấu hiệu.

"Về ngoài cũng không tệ lắm..."

Diệp Văn đem Thiên Lang kiếm bỏ vào không gian chứa đồ bên trong, đối với hấn mà nói, kiếm không phải tuyệt đối.

Một cái chân chính kiếm đạo cường giả, nhất định phải làm được coi như là sử dụng một cái sắt vụn, cũng có thể bằng vào cái này sắt vụn chém hết cường địch.

Một cái kiếm đạo mọi người, kiếm đẳng cấp đã không trọng yếu.

"Công tử, đây là ta truyền tin phù hào."

Lúc này, đưa tới trường kiếm nữ tử hơi hơi khom lưng, lộ ra trước ngực một vệt trắng như tuyết, đem một tờ giấy đưa cho Diệp Văn, xấu hổ rời đi, ý kia không gì minh hiển hơn.

Diệp Văn nhú nhú mày, tuy nhiên hấn đối với cô gái này không có hứng thú, nhưng khoan hãy nói, thật sự có điểm mừng thầm.

Một thanh tam giai Nguyên Khí liền bán một triệu hạ phẩm Nguyên Thạch, người bán đầu giá kia rất hài lòng, nàng sắc đẹp lại là thượng thừa, cho Diệp Văn mấy cái mị nhãn, để Diệp Văn có chút không chịu nổi.

"Công tử, Nô gia ở đây. .. Các loại người nha."

Trong nhất thời, chỉ ít có mười mấy giọng nữ tiến vào Diệp Văn trong tai, ngữ khí mị hoặc, ngầm chứa khiêu khích tâm ý.

"Chà chà, xem ra, đến chỗ nào đều có coi trọng tiền bạc nữ nhân a..."

Diệp Văn khả khả cười nhẹ.

Đầu giá lại tiếp tục.

"Sau đó phải đấu giá là một cây Linh Dược, kinh với Bản Hành đan sư giám định, đây là tam phẩm Linh Dược, Trường Thanh Thụ rễ."

"Có nước mỹ nhan hiệu quả, đương nhiên, càng quan trọng là vật này là luyện chế nước mỹ nhan đan tài liệu chính."

"Hiện giá khởi đầu hai mươi vạn hạ phẩm Nguyên Thạch."

Đối với Trường Thanh Thụ rễ so Thiên Lang kiếm giá khởi đầu còn cao hơn, Diệp Văn không tỏ rõ ý kiến.

Cái này Trường Thanh Thụ rễ có nước mỹ nhan hiệu quả, rất được nữ tu yêu thích, giá khởi đầu cao thấp cũng là bình thường.

Quả nhiên, không tới một hồi.

"Hai mươi lăm vạn lần phẩm Nguyên Thạch!"

Cách Diệp Văn bên trái ba hàng một cái thanh tú nữ tử đôi mắt sáng ngời, lập tức hô, giọng lên trong tay hào mã bài.

Diệp Văn hiểu kỳ nhìn lại, cô gái kia trong lòng có cảm ứng cũng hướng về Diệp Văn nhìn qua, trong nhất thời, hai người ánh mắt lẫn nhau đụng chạm, cô gái kia ngại ngùng cúi đầu, nhưng vẫn là lén lén lút lút nhìn Diệp Văn.

Hiển nhiên, Diệp Văn dẫn tới nàng chú ý...

Diệp Văn buồn cười lắc lắc đầu, phòng đấu giá này ngược lại có ý tứ, không thiết trí bao sương, khiến người ta ở trước công chúng đấu giá, nhưng không thể không nói, làm như vậy pháp vẫn là rất dễ dàng khiến người ta thỏa mãn lòng hư vinh.

Nhưng mà, cái này cây Trường Thanh Thụ rễ Diệp Văn nhất định muốn lấy được.

"50 vạn lần phẩm Nguyên Thạch!"

Diệp Văn giọng lên hào mã bài.

"Số bốn mươi bốn ra giá 50 vạn lần phẩm Nguyên Thạch, có còn hay không càng cao hơn?"

Người nữ chủ trì nhãn tình sáng lên, la lớn, nhìn Diệp Văn ánh mắt càng ngày càng vũ mị...

Nhưng Diệp Văn nhưng là sững sờ, nhìn thẻ bài, quả nhiên nhìn thấy "44" con số này.

"Ồi, ta đi..."

Diệp Văn nội tâm bất đắc dĩ rên, ngâm, chỉ cảm thấy mình và bốn con số này đặc biệt hữu duyên.

"55 vạn?"

Cảm y nam tử khước miệng gương lên, hần nghe được ra Diệp Văn đối với cái này Trường Thanh Thụ rễ nhất định muốn lấy được ngữ khí.

Hiện tại, hần sao có thể để Diệp Văn như nguyện?

"70 vạn!"

Cảm y nam tử đặc ý xem Diệp Văn liếc một chút, phảng phất lại nói "Có bản lĩnh ngươi lại gọi cái một triệu!"

Nghe cảm y nam tử lời nói, Diệp Văn sắc mặt nhất thời chìm xuống nếu như là bình thường đấu giá Diệp Văn vẫn sẽ không như thế nộ, nhưng hiện tại, cái này cảm y nam tử rõ ràng là gây chuyện!

Bởi vì Trường Thanh Thụ rễ tuy nhiên có nước mỹ nhan hiệu quả, nhưng cái này hiệu quả cũng không lớn, chỉ có luyện chế thành nước mỹ nhan đan, mới có loại kia loại kỳ hiệu.

Thế nhưng, cái này nước mỹ nhan đan còn có một loại khan hiếm dược tài, vậy thì là Thiên Lan Hoa.

Diệp Văn không tin, cái này cảm y nam tử cũng có Thiên Lan Hoa luyện chế!

Hơn nữa, luyện chế nước mỹ nhan đan ít nhất phải tam phẩm đan sư!

"Muốn chết!"

Diệp Văn thần sắc lạnh lẽo, nguyên thần xuất khiếu.

Àm!

Trong phút chốc, chính là áp bách cái kia cảm y nam tử.

Nói thật, Diệp Văn cũng không muốn động thủ, người này nhục mạ hắn, Diệp Văn cũng chưa chắc sẽ như vậy sinh khí, nhưng việc này quan Chu Ly nhi việc, như vậy, cũng đừng trách hắn thủ đoạn độc ác!

Phốc ——

Này cảm y nam tử chịu đến Diệp Văn nguyên thần áp bách. Nhất thời trở nên hoảng hoảng hốt hốt đứng lên, nói bừa nói: "Thực xin lỗi, ta không nhiều như vậy Nguyên Thạch, ta là đùa giỡn..."

"Đùa giỡn? Hừ!"

Ngồi ở đài cao bên cạnh, bảo hộ món đồ bán đấu giá mất tam giác lập tức hừ lạnh một tiếng.

Ầm!

Này cảm y nam tử thân thể đột nhiên nổ tung, hóa thành một đạo huyết vụ biến mất không còn tăm hơi.

"Lại có thêm báo cáo láo giả cả người, người này cũng là tầm gương!"

Mất tam giác lão giả đứng dậy liếc nhìn mọi người một vòng sau, lúc này mới ngồi xuống.

Những thực lực đó thấp người dám nộ không dám nói, mà cùng là võ đạo vương giả mấy vị càng là không đem người lão giả này lời nói nghe vào trong tai.

Đương nhiên, lấy bọn họ thân phận cũng không có cần thiết báo cáo láo giả cả.

"Đấu giá tiếp theo, số 44 báo giá 50 vạn lần phẩm Nguyên Thạch, có còn hay không càng cao hơn!"

"Một triệu!"

Cùng nhau ngang ngược giọng nữ truyền tới, chính là hà cong cong, nàng khinh thường xem Diệp Văn liếc một chút, phảng phất lại nói, "Một triệu có cái gì không nổi?"

Đối với hà cong cong, Diệp Văn nộ hỏa không có lớn như vậy, nữ tử yêu thích Trương Thanh Thụ rõ ràng cũng không có cái gì, huống hồ, lấy Thiên Hà thánh nữ thân phận xin mời một vị tam phẩm đan sư luyện chế nước mỹ nhan đan, tự nhiên không thành vấn đề.

Tuy nhiên, một triệu liền muốn lấy đi Trương Thanh Thụ rõ ràng sao!

"Hai triệu!"

Diệp Văn lần nữa tăng giá.

Rào ——

Giờ khắc này, rất nhiều người đều đứng lên, quan sát Diệp Văn.

"Cái này đến là cái nào quyền quý bại gia tử a!"

"Hai triệu dĩ nhiên mua một cây chỉ có thể luyện chế tam phẩm đan dược được tài, hơn nữa còn là nước mỹ nhan đan loại đan dược này."

Rất nhiều người đều không hiểu nhìn Diệp Văn, bởi vì hai triệu hạ phẩm Nguyên Thạch, đã đầy đủ mua được vài viên nước mỹ nhan đan.

Đương nhiên, nước mỹ nhan đan luôn luôn cung không đủ cầu, có tiền cũng không thể mua được, hiện tại trên thị trường căn bản là không thấy được một viên nước mỹ nhan đan.

"Thú vị..."

Mới thùy an uống uống chén bên trong nước trà, hai mắt nhú lại, đến hiện tại, hắn tự nhiên cũng biết Diệp Văn đối với cái này cây Trương Thanh Thụ rõ ràng nhất định muốn lấy được.

"Ba triệu hạ phẩm Nguyên Thạch!"

Oanh long!

Một câu Thạch Phá Thiên Kinh.

"Điện, điện! Vẫn còn có người ra ba triệu!"

"Nguyên lai phía trên thế giới này người có tiền đều là người điên!"

"Xuyt, cẩn thận một chút a, vậy cũng là mới Quân Thống..."

"Đúng, mới Quân Thống ra tay có thể thông cảm được, là là trả thù tiểu tử này."

"Tiểu tử kia mới thật sự là người điên a! Làm một vũ nữ lại dám đắc tội mới Quân Thống!"

Mới thúy an nghe mọi người nghị luận, không để ý chút nào, hướng về Diệp Văn cười nhẹ nói: "Không biết Diệp tiểu hữu có dám tiếp theo?"

Hắn một bộ ngơ ngác dám tặng giá ta liền dám tiếp theo gài ngơ ngác bộ dáng, khiến người ta thực tại cảm tức.

"Đại nhân, chuyện này... Tiểu tử này nếu như không tặng giá nữa làm sao bây giờ?"

Cường tráng người đàn ông thấp thỏm hỏi.

"Chỉ là ba triệu hạ phẩm Nguyên Thạch lại tính được là cái gì, đương nhiên, ta mới thúy an Nguyên Thạch cũng không phải tốt như vậy hử, hắn dám không tặng giá, sau đó, ta sẽ để hắn trả giá thảm thối gấp mười lần đại giới!"

Mới thúy an một bộ ăn chắc Diệp Văn bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205 :ma nô tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạch Nam

Răng rắc ——

Một tiếng vang giòn truyền ra, Diệp Văn mới buông ra nắm chặt tay.

Gặp Diệp Văn sắc mặt tái xanh, mới thúy an cười ha ha, "Tiểu tử, không chơi nổi cũng đừng chơi sao, cần gì như thế sinh khí!"

Mọi người cũng nhìn thấy Diệp Văn sắc mặt một mảnh tái nhợt, không khỏi mang theo thương hại ánh mắt nhìn Diệp Văn.

Đối với mới thúy an mà nói, ba triệu Nguyên Thạch thật không tính cái gì, nhưng đối với tiểu tử này...

Có thể lấy ra một triệu không có nghĩa là có thể lấy ra ba triệu chứ? Huống chi, người này lúc trước liền hoa một triệu, coi như gia đại nghiệp đại, như thế chơi, cũng đến lo lắng tới hậu quả chứ?

Nhưng mà, bọn họ không biết là, Diệp Văn sinh khí không phải là bởi vì Nguyên Thạch, mà chính là phần nợ mới thúy an dám chơi hắn.

"Rất tốt, muốn chơi đúng không, vậy thì tới..."

Sâu sắc thở ra một cái thở dài, nhìn mới thúy an hài hước ý cười, Diệp Văn biểu hiện vô cùng bình tĩnh, hờ hững nói: "Bốn trăm vạn!"

"Cẩn câu!"

Mới thúy an cười ha ha, mắt lóe qua một tia vẻ khinh bỉ.

"Năm triệu!"

"Bảy triệu!"

Chỉ thấy Diệp Văn trên mặt "Vẻ ngoan lệ" chợt lóe lên.

Đến bảy triệu con số này, mới thấy an sắc mặt rút cuộc thay đổi sắc mặt, tuy nhiên, hắn cảm thấy bảy triệu còn không phải Diệp Văn cực hạn.

Liền, khe khẽ mỉm cười, "Tám triệu!"

"Lão thất phu, nguoi thật muốn đối lập với ta không được!"

Àm!

Đột nhiên, Diệp Văn vươn người đứng dậy, nộ vô bàn.

"Cần rồi!"

Mất tam giác lão già âm lãnh quát.

"Người trẻ tuổi, không có tư bản liền không muốn chơi sao, cẩn thận khí hư hỏng thân thể nha." Mới thấy an "Lòng tốt" nhắc nhở.

Kèn kẹt ca ——

Liền gặp Diệp Văn "Suy nghĩ" hồi lâu, cái trán nhỏ mồ hôi lạnh, móc ra một tấm giá trị 20 triệu hạ phẩm Nguyên Thạch Thông Thần tiền trang chế tạo định tạp phiền, tối nghĩa nói: "Chín triệu Nguyên Thạch!"

Hí! Hí! Hí!

Từng trận hít khí lạnh thanh lại vang lên, liền ngay cả Thiên Hà thánh nữ ánh mắt cũng hơi hơi thay đổi sắc mặt.

"Khá lắm, nguyên lai nguoi có nhiều như vậy Nguyên Thạch, lần này không đem nguoi toàn bộ hổ vào trong, lão phu tên liền ngược lại viết!"

Mới thấy an cười gằn, lập tức lớn tiếng nói: "Ngàn vạn!"

Chấn động!

Trước đó ai cũng không nghĩ tới, một cây nho nhỏ Trường Thanh Thụ rễ, lại có thể đánh ra ngàn vạn hạ phẩm Nguyên Thạch giá trên trời.

"Khó mà tin nổi a..."

"Đánh đến quá ác đi!"

"Cũng không biết này Trường Thanh Thụ rễ đối với tiểu tử kia đã có trọng yếu bao nhiêu..."

"Tê, chư vị, các nguoi cân nhắc qua không có, nếu như tiểu tử này không cùng, vậy làm sao bây giờ?"

"Không thể nào, xem tiểu tử kia đối với Trường Thanh Thụ rễ nhất định muốn lấy được bộ dáng, nói không chắc Trường Thanh Thụ rễ có cái gì chúng ta chỗ nào không hiểu."

"Chẳng hạn như, có thể cứu một loại bệnh nan y..."

"Khó nói, bằng không không đạo lý, dù sao, liền chân chính nước mỹ nhan đàn đều không đáng cái giá này..."

Mới thấy an cũng nghe những người đó tiếng bàn luận, hắn mạnh mẽ gạt mình, nguyên lai, bất tri bất giác dĩ nhiên đến ngàn vạn, đây chính là hắn trước đó không nghĩ tới.

Đến thời khắc này, liền mới thấy An Đô có chút hoảng sợ, hắn thật sợ Diệp Văn không cùng, dù sao, ngàn vạn đối với hắn mà nói, đã bị tổn thương gân động cốt...

"Đáng chết!"

Dù là lấy hắn Đại Quân Thống tính cách, giờ khắc này cũng là trái tim liên tục nhảy lên, cái này con bà nó quá kích thích!

May là, hắn nhìn thấy Diệp Văn lần mới nhất động, nói là: "Quân Thống đại nhân quả nhiên tốt bá lực, một cây nho nhỏ Trường Thanh Thụ rễ dĩ nhiên tiêu phí ngàn vạn Nguyên Thạch..."

Theo Diệp Văn tiếng nói vang lên, mới thấy an sắc mặt dần dần âm trầm lại.

Quả nhiên, sau cùng Diệp Văn nói: "Đã như vậy, ta không cùng, buông tha cho đầu giá!"

Diệp Văn khước miệng gương lên, cân nhắc nhìn mới thấy an, trên mặt càng là vẻ khinh bỉ.

Nhóc con, theo ta đầu, chơi không chết nguoi!

Diệp Văn rất rõ ràng, Trường Thanh Thụ rõ bị mới thúy an dùng ngàn vạn đập trở lại, lão thất phu này nhất định rất đau lòng.

Vương Thành không thể so Tiểu Địa Phương, nếu như mới thúy an dám quá phận bóc lột lời nói, nhất định có người cáo ngự trạng.

Hơn nữa, mới thúy an làm một tên Quân Thống, thủ hạ phải nuôi người cũng không nhỏ.

Cho nên, ngàn vạn Nguyên Thạch với hắn mà nói cũng là nhất bút không nhỏ đại giới!

"Đừng —— "

Mới thúy an chén trà trong tay bị nhéo dập nát, sắc mặt tái xanh, giống như thảng chập trời đông giá rét, so lúc trước Diệp Văn sắc mặt còn muốn đáng sợ.

Hắn giận dữ hét: "Tiểu tử, ngươi chơi ta? !"

Nhìn thấy mới thúy an bây giờ giống như Phong Ma kết cục, Diệp Văn trong lòng không nói ra được sáng khoái, cười nhạt, "Chơi ngươi thì thế nào?"

"Còn có ngươi cũng đừng nói có hay không, hai ta tuy nhiên là đại ca cùng nhị ca thôi, cũng vậy."

"Ha ha, nếu như ngươi không tranh giành với ta lời nói, lại như thế nào như thế!"

Diệp Văn cười lớn một tiếng, không nói ra được hăng hái.

Cùng so sánh với là mới thúy an bằng hàn cực kỳ âm lãnh thần sắc.

"Chỉ là ngàn vạn mà thôi, lại tính được là cái gì!"

Cho tới bây giờ tình trạng này, chỉ có thua người không thua trận, mới thúy an cắn răng nói.

"Mới Đại Quân Thống quả nhiên tài đại khí thô, tiểu tử bội phục!"

Diệp Văn khoe miệng giương lên.

Nhìn thấy Diệp Văn đem một phương Lão Đại đều trêu chọc xoay quanh, mọi người ngậm chứa yêu nghiệt.

"Tiểu tử này, Xem ra là chán sống oai! Mới Quân Thống, coi như là Hà gia chúng ta cũng không dám quá phận trêu chọc."

"Dù sao, sau lưng của hắn chính là Đại Vương Tử a..."

Hà công công cười lạnh một tiếng.

Thiên Hà thánh nữ cũng nhắm mắt, Diệp Văn, tuy nhiên một giới mạng phu mà thôi, nàng thuận tay có thể giết, không đáng để lo...

"Diệp đại ca, chúng ta đi nhanh đi, mới Quân Thống sau lưng là Đại Vương Tử, ngươi hăm hại hắn thảm như vậy, hắn nhất định sẽ không giảng hoà."

"Nói không chắc sẽ mời ra Đại Vương Tử đi Nhị Công Chúa quý phủ bắt chẹt nhân, chúng ta nhanh thương lượng với Nhị Công Chúa một chút đi."

Nghê Thái Nhi bỗng nhiên rời đi Diệp Văn bờ vai, gấp gấp nói.

"Ngươi không ngủ?"

Diệp Văn ngạc nhiên.

"Diệp đại ca ta..." Nghe Thái Nhi mặt ửng hồng lên, nàng ở Diệp Văn trên thân cảm nhận được một luồng chưa bao giờ có cảm giác an toàn, cho nên, liền nằm nhào Diệp Văn trên thân ngủ, ạch, Diệp đại ca trên thân khí tức cũng rất dễ chịu...

"Ai nha, Diệp đại ca hiện tại không phải quan tâm ta có ngủ hay không vấn đề..."

Nghê Thái Nhi phản ứng kịp, "A..."

Nhìn thấy Diệp Văn một ngón tay ngăn chặn chính mình lần môi, nghe Thái Nhi biểu hiện hoảng loạn, ngượng ngùng cúi đầu.

Diệp Văn lại không nhìn được ở nàng non mềm trên môi "Đùa bỡn", cách một tầng lụa mỏng, luồn vào thiếu nữ trong miệng...

Nghê Thái Nhi mắt đẹp đột nhiên trừng lớn đại.

"Rống!"

Lúc này, cùng nhau tiếng gầm gừ tức giận đột nhiên vang lên, chỉ thấy trên đài cao kia, chẳng biết lúc nào thêm ra một bóng người, đó là một cái chỉ ít cao đến ba mét cự nhân, cả người toả ra hung ác khí tức.

"Ma tộc!"

Nhìn thấy người này, mọi người dưới đài vang lên từng trận tiếng kinh hô.

"Không sai, mọi người không có nhìn lầm, đây là người của Ma tộc, tuy nhiên chỉ là Vũ Sư tu vi, lại lực lớn vô cùng, có thể cùng bình thường Tông Sư so sánh khí lực."

"Đương nhiên, đây chỉ là ở phương diện lực lượng trên, toàn diện so sánh lời nói, có thể cùng một cái Nhị Kiếp Tôn Giả đánh đồng, hiện đã bị chúng ta chế phục."

"Cái này ma nô giá khởi đầu một triệu hạ phẩm Nguyên Thạch!"

"Diệp đại ca, van cầu người chụp được hấn có được hay không?"

Đột nhiên, nghe Thái Nhi cầu xin nói, sau đó đem Diệp Văn ngón tay ngâm xuống đi...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206 :chiến Giác Xà trưởng lão! Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Ph

"Đừng!"

Diệp Văn vội vàng kêu lên, còn là muộn một bước, trong giây lát này, Diệp Văn hoàn toàn hoàn toàn sững sờ, nhìn nghe Thái Nhi môi hồng, nhất thời cũng không biết làm sao.

Thiếu nữ lông mi dài run lên một cái, sau đó mới mở ra miệng nhỏ, ở Diệp Văn bên tai nói: "Cầu Diệp đại ca giúp một chút ta..."

"Ta nguyện ý giao mình cho Diệp đại ca..."

Nghe lời như vậy, Diệp Văn giật nảy mình phục hồi tinh thần lại, trong nhất thời cảm thấy không phải tâm mừng, mà chính là một luồng không khỏi ghen ghét!

"Hắn là ai?" Diệp Văn bật thốt lên.

"Hắn gọi tiểu rất, là ta đệ đệ..." Nghe Thái Nhi bi thương nói.

"Người... Đệ đệ?"

Diệp Văn đứng lúc phanh lại xe, dùng rất nhỏ giọng tin tức nói.

"Ừm!"

Thiếu nữ nhẹ nhàng gật gù.

Mà Diệp Văn chỉ cảm thấy khó mà tin nổi, cái này lớn con dĩ nhiên là nghe Thái Nhi đệ đệ? Thấy thế nào đều không giống a!

Đột nhiên!

Diệp Văn ý thức được cái gì, kinh nghi hỏi thăm: "Người là ma tộc?"

Nghe Thái Nhi thần sắc lập tức trở nên kinh hoảng đứng lên, há há mồm, nói năng lộn xộn nói: "Diệp đại ca, ta... Ta mặc dù là ma tộc, nhưng không có

hại quá một kẻ loài người, người, người phải tin tưởng ta..."

Nghê Thái Nhi nắm chặt Diệp Văn hai tay, chỉ lo Diệp Văn không tin, lập tức lôi kéo Diệp Văn một cái tay sờ về phía bộ ngực mình.

"Người nghe, ta tâm nhảy thanh không có tăng nhanh, ta không có nói lão..."

"Ừng ục —— "

Nắm thiếu nữ trước ngực mềm mại, Diệp Văn có một loại kích động, đôi mắt khó mà nhận ra đỏ đứng lên, hô hấp tăng thêm.

"Diệp đại ca, người nếu như muốn lời nói, Thái Nhi có thể cho người..."

Thiếu nữ mạnh kéo lụa mỏng, bởi vì quá dụng lực Đại Duyên cổ, một con thanh ti cũng xõa xuống, cũng không biết là cố ý hay là vô ý, nghe Thái Nhi cắn nhẹ môi dưới, tốt một bộ ta thấy cũng thương! Quốc sắc thiên hương!

Sau cùng, càng là nhào vào Diệp Văn trên thân.

"Đừng, đừng như vậy..."

Diệp Văn hoảng, vội vàng nói: "Ta đáp ứng người cũng là!"

"Cảm ơn Diệp đại ca."

Nghê Thái Nhi lộ ra khoan khoái nụ cười, nhất tiểu khuynh thành.

Thấy hấn người mạnh nhìn chăm chăm nghe Thái Nhi xem, Diệp Văn trong lòng lòng đỏ kị không khỏi nổi lên tới, một lần nữa đem lụa mỏng đeo tại nghe Thái Nhi trên mặt.

"Không cho tùy tiện tiện cho người khác xem người bộ dáng."

Diệp Văn ma xui quỷ khiến ôm nghe Thái Nhi.

"Ta nghe Diệp đại ca, không có Diệp đại ca mệnh lệnh, ta vĩnh viễn cũng sẽ không lại kéo xuống tới."

Gặp Diệp Văn ôm chặt chính mình, thiếu nữ nhẹ nhàng tựa đầu ở Diệp Văn trên bả vai, đầy mặt hạnh phúc sắc.

"Hai triệu hạ phẩm Nguyên Thạch!"

Rất nhanh, thì có người báo giá khởi điểm cách.

Cái này rất bình thường, nghe rất không phải một cái phổ thông ma tộc, hấn Thiên Sinh Thần Lực, có một phu làm quan vạn người không thể - khai thông dừng.

"Năm triệu!"

Thời khắc này, báo giá là mới thúy an.

Xem ra, này ngàn vạn hạ phẩm Nguyên Thạch tuy nhiên để hấn thương tổn gân động cốt, nhưng cũng không có đạt tới Nguyên Khí đại thương hiệu quả.

"Ngàn vạn!"

Cùng lúc đó, cùng nhau tiếng hét lớn vang lên, đó là Diệp Văn!

Ca! Ca! Ca!

Rất nhiều người cũng không khỏi bóp nát trên tay cái chén, khó mà tin nổi nhìn Diệp Văn.

Ngàn vạn hạ phẩm Nguyên Thạch cũng có thể mua được một tên chân chính Tôn Giả Khán Gia Hộ Viện!

Dùng nhiều như vậy Nguyên Thạch mua một cái ma tộc Vũ Sư, thật sự tính không ra, cho dù cái này ma tộc Vũ Sư Thiên Sinh Thần Lực!

"Ghe tởm, lại là người tiểu vương bát đản này!"

Mới thúy an khí đỏ mặt tía tai, hấn cảm giác Diệp Văn hãy cùng hấn khắc tỉnh giống, như thế nào đều muốn tìm chính mình phiền phức.

"11 triệu!"

Ầm!

Mới thúy an tăng tăng vỗ bàn một cái, giận dữ hét.

"15 triệu!"

Diệp Văn mày cũng không nhần chút nào.

"Tê —— "

Lúc này, liền mới thúy an sau lưng Hắc Giáp Quân mọi người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Nghe thủ hạ hấp khí thanh, mới thúy an lập tức tỉnh lại, nhìn Diệp Văn trong lòng nghề Thái Nhi, một mặt gấp gấp nhìn trên đài ma nô.

Mới thúy an lộ ra đăm chiêu biểu tình, lúc này, hẳn có thể khẳng định nghề Thái Nhi nhất định cùng này ma tộc nam tử có quan hệ gì.

"20 triệu!"

Chỉ là chốc lát, mới thúy an liền quyết định ra đến.

"Lại là hai vị này!"

"Mới Quân Thống liền không sợ bị tiểu tử kia lại hớ một lần sao?"

"Chà chà, người ta có tiền tùy hứng a..."

Mọi người nhất thời giữ vững tinh thần, cảm giác lại là một hồi Long tranh Hổ đấu.

"30 triệu!"

Diệp Văn lãnh đạm nói, phảng phất 30 triệu ở trong mắt hẳn chỉ là một đồng số tự, mà không phải Nguyên Thạch.

"Rào —— "

Lúc này, mọi người đều chết lặng.

Này xinh đẹp vũ mị người nữ chủ trì càng là kích động hô: "Có còn hay không càng cao hơn? 30 triệu một lần!"

"30 triệu hai lần!"

"Chậm đã! —— "

Đột nhiên, mới thúy an đứng lên.

"Người có chuyện gì?"

Trên đài cao, mắt tam giác lão giả ánh mắt chìm xuống, băng lãnh nói.

"Xin tiền bồi chờ, ta chỉ là muốn hỏi một chút vị tiểu huynh đệ này đã có không có 30 triệu Nguyên Thạch!"

Mới thúy an ổng tay áo vung, khinh thường nhìn Diệp Văn, hẳn vừa nãy nhìn thấy Diệp Văn mò chỉ toàn thân, lấy ra chỉ là một nắm 20 triệu nguyên phiếu, nhất thời liền kết luận Diệp Văn không có 20 triệu Nguyên Thạch!

Dù sao, trước đó, hẳn đã nảo tàn mua một cái một triệu tam giai Nguyên Khí!

Không sai, ở mới thúy an trong mắt, dùng một triệu Nguyên Thạch mua một cái tam giai Nguyên Khí, cử chỉ này cỡ nào nảo tàn, quả thực cũng là ngốc, bức.

Đương nhiên, hẳn là tuyệt đối sẽ không thừa nhận chính mình hoa ngàn vạn mua Trường Thanh Thụ rễ chỉ là cùng Diệp Văn giận dữ, do đó bị Diệp Văn hớ cái này canh một thêm hành vi nảo tàn.

Mà theo mới thúy an thanh âm đàm thoại hạ xuống, lập tức liền dẫn tới mọi người nảo động thanh, dù sao, bọn họ cũng giống mới thúy an giống nhau hoài nghi, Diệp Văn đã có không có 30 triệu Nguyên Thạch.

"An tĩnh!"

Mắt tam giác lão giả hét lớn một tiếng, trấn áp lại nảo động thanh, hẳn cũng là một mặt âm trầm nhìn Diệp Văn.

"Tiểu tử, báo cáo lão giá cả chỉ có một cái kết quả, vậy thì là chết!"

Vang âm âm!

Hắn đại thủ tìm tòi, chỉ lát nữa là phải hướng về Diệp Văn chụp được tới.

"Cần rồi!"

Diệp Văn sầm mặt lại, phần nộ quát: "Người làm sao sẽ biết ta không có 30 triệu Nguyên Thạch?"

"Chẳng lẽ người là này cái gì mới Quân Thống một con chó sao, hắn nói cái gì chính là cái đó? !" "

Rào! Rào! Rào!

Mọi người hoàn toàn đại ra hạ xuống, hoàn toàn không nghĩ tới Diệp Văn sẽ như vậy nói.

Hắn lại dám mắng vạn vật hành vô đạo vương giả, Giác Xà trưởng lão là chó săn?

Thực sự là không muốn sống sao!

"Tiểu Vương Bát Đản, người là tại tìm chết!"

Giác Xà trưởng lão hoàn toàn nộ.

Oanh một tiếng nổ vang, liền gặp cùng nhau Quyền Cương chảy ra mà tới, chỉ lát nữa là phải nện trúng Diệp Văn thời điểm.

Mới thúy an khoái ý cười, không nghĩ tới tiểu tử này tự tìm đường chết, hiện tại được, căn bản là không cần tự mình động thủ, hắn sẽ chết ở Giác Xà trưởng lão thủ hạ.

"Lão thất phu, chó có cho là ta thật rất dễ bắt nạt phụ không phải? !" "

Diệp Văn sầm mặt lại, trong lòng sát ý tăng vọt.

"Đấu phách quy một!"

Diệp Văn hai tay tạo thành chữ thập, đôi mắt nhất thời dựng thẳng đứng lên, mái tóc dài hốt biến thành màu trắng bạc.

"Ma Kha Tam Chỉ, nhất chỉ Phá Sơn Hà!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 207 :làm sao, người coi khinh ta? Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế

Vút!

Thê lương tiếng xé gió vang lên theo.

Xi!

Liền gặp cùng nhau phong mang Khí Kinh tự Diệp Văn đầu ngón tay bắn mạnh mà ra!

Âm——

Trong hư không nhắc lên một trận khí bạo thanh, Quyền Cương khuynh khắc thời gian liền bị xuyên thủng cái dập nát.

"Cái gì!"

Giác Xà trường lão biến sắc, lập tức giận dữ hét.

"Bát Giác vô lượng Thần Quyền!"

Vang ầm ầm!

Giác Xà trường lão song quyền không ngừng nổ ra, bang bang ầm, trong nháy mắt, đánh ra đầy trời Quyền Cuồng, ngay sau đó, một con Hưởng Vĩ Xà xuất hiện ở mắt tam giác lão giả sau người.

"Hô gầm!"

Đối mặt này con Hưởng Vĩ Xà, Diệp Văn hét dài một tiếng, vô hình âm ba trong giây lát trùng kích đi ra ngoài.

Bạch!

Thời khắc này, Giác Xà trường lão đột nhiên cặp chân giẫm một cái, hướng về Diệp Văn bắn mạnh lại đây.

"Đến rất đúng lúc!"

Trong mắt loé ra cùng nhau vẻ ngoan lệ, Diệp Văn cước bộ nhẹ chút, giống như Đại Bàng Triển Sí giống như, tốc độ cực nhanh, mang ra liên tiếp hư huyền thân ảnh.

"Chết! !"

Giác Xà trường lão dữ tợn quát, tay phải nhanh như tia chớp dò ra, xì xì xì, chỉ thấy tay phải hấn lại như là một con Hưởng Vĩ Xà giống như, không ngừng lung lay thượng thân, khiến người nhận biết không ra hấn muốn mục tiêu công kích.

Nhưng mà, Diệp Văn lại bất động như núi, hấn mạnh mẽ hấn mạnh, Thanh Phong phát Sơn Cuồng, Hấn hoành mặc Hấn hoành, minh nguyệt chiếu Đại Giang.

"Ầm!"

Lúc này, Diệp Văn ánh mắt như điện, một đạo hàn quang đột nhiên tung ra, xèo xèo xèo, khuyếch khắc thời gian, thì có 72 đạo kiếm khí nện đập ở Giác Xà trên người trường lão.

"Kiếm thương 72!"

Đối mặt cái này 72 đạo sắc bén kiếm khí, Giác Xà trường lão biểu hiện đột nhiên trở nên cực kỳ bắt đầu sợ hãi.

Hắn có thể khẳng định,

Mình nhất định tránh không khỏi những này kiếm khí, mà tránh không khỏi đại giới nhất định phải chết!

"Dừng tay!"

Nghìn cân treo sợi tóc, cùng nhau lạnh lạnh giọng nữ đột nhiên vang lên.

Tuy nhiên, Diệp Văn lại cũng không thêm nhìn tới nàng, chỉ lát nữa là phải hạ sát thủ lúc, đạo kia giọng nữ lại vang lên.

"Công tử nếu như ngươi giết sừng trường lão, như vậy liền cùng ta vạn vật được không chết không nghi, nếu như dưới tay ngươi lưu tình lời nói, bản tiểu thư định đương hậu báo!"

Ầm! Ầm! Ầm!

Theo giọng nữ kia hạ xuống, chỉ ít hơn mười đạo thân ảnh bao vây lại đây.

Hơn nữa, ở trong lúc này mấy bóng người chỉ ít cũng là Tông Sư Đỉnh Phong cảnh giới!

Suy nghĩ một phen nhi, Diệp Văn lúc này mới hừ lạnh một tiếng, thu hồi giữa bầu trời kiếm khí.

Ầm, cùng lúc đó, Giác Xà trường lão cước bộ mạnh mẽ giẫm, rồi xa Diệp Văn, trên mặt còn mang theo vẻ hoảng sợ.

"Vũ Vương!"

Thời khắc này, mọi người mới rõ ràng cảm nhận được Diệp Văn cường hãn, cũng rõ ràng Diệp Văn vì sao có khả năng đánh bại mạnh như Giác Xà bực này vô đạo vương giả.

Nguyên lai, hắn cũng là Vũ Vương!

Àm!

Mới thấy an sắc mặt cũng là đột nhiên trở nên cực kỳ hoảng sợ, bởi quá mức sợ hãi, cặp chân đều lâm vào dưới mặt đất một thước đều còn không tự biết.

"Đa tạ công tử thủ hạ lưu tình!"

Yên tĩnh trong không gian, cùng nhau uyển chuyển thân ảnh dời bước đến Diệp Văn trước mặt, nhưng là một cái sắc đẹp thượng thừa thành thực phụ nhân.

"Đại tiểu thư!"

Nhìn thấy vị này Mỹ Phụ, Giác Xà trưởng lão thì lại cung cung kính kính chào một tiếng, nếu như là trước kia, hắn vẫn sẽ không bộ này bộ dáng, nhưng hôm nay, nếu như không phải vị này Mỹ Phụ, hắn sợ là đã tang với Diệp Văn dưới kiếm!

Nghĩ đến đây, Giác Xà trưởng lão chính là cảm hận nhìn mới thấy an, nếu như không phải tiện nhân kia, hắn lại như thế nào như thế!

Bực này thiếu niên Tông Sư vương giả, sao lại không có ngàn vạn hạ phẩm Nguyên Thạch!

Coi như là ngàn vạn trung phẩm Nguyên Thạch cũng đều không xứng với thiếu niên vương giả thân phận!

Cảm nhận được Giác Xà trưởng lão cảm hận ánh mắt, mới thấy an cười khổ một tiếng, nếu như hắn sớm biết Diệp Văn lợi hại như vậy, hắn như thế nào sẽ cùng bực này cường giả đối phó?

"Bây giờ chỉ có Đại Vương Tử mới có thể cứu ta..."

Mới thấy an hai tay luồn vào trong tay áo, tùy theo tay phải bắt bí một tấm truyền tin phù, tay trái ở mặt trên phác hoạ mấy lần, oanh, một đạo quang mang xẹt qua.

Mới thấy an trên mặt biểu hiện nhất thời biến thành cuồng hỉ.

Lần này có cứu!

"Chỗ tốt đây?"

Diệp Văn đối với Mỹ Phụ lời khách khí nhưng là chả thèm để ý, trực tiếp nói.

Ngay ở vừa nãy, Xá La truyền âm cho hắn, giống loại này đại hình phòng đầu giá nhất định có thật nhiều Thiên Tài Địa Bảo.

Mà hiện tại, Xá La cần chính là một chút kéo dài thọ mệnh dược tài, bởi vì, loại dược liệu này bình thường đều đựng một chút Sinh Mệnh Bản Nguyên.

Thực, Diệp Văn trong cơ thể Sinh Mệnh Bản Nguyên có rất nhiều, thế nhưng, Xá La cùng hắn chỉ là giao dịch quan hệ, hắn sẽ không đem chính mình thọ mệnh cho nàng.

"Chỗ tốt? Không biết công tử muốn cái gì..."

Mỹ Phụ nhất thời sửng sốt, sau đó mới phản ứng được, trong mắt hàn mang lóe lên, lập tức cười híp mắt nói.

"Lấy ra một chút kéo dài thọ mệnh Thiên Tài Địa Bảo đi ra, việc này liền coi như thôi, bằng không..."

"Bằng không thế nào? Người cộng lòng đều không dài Tề gia hỏa, khẩu khí thật không nhỏ, có phải là chán sống oai!"

"Nếu như muốn chết lời nói, bản đại gia sẽ tác thành người!"

Sau lưng Mỹ Phụ, một cái tánh khí táo bạo nam tử hung tợn nói.

"Bằng không, chết!"

Àm!

Dứt lời, Diệp Văn thân hình liền lao ra, cơ hồ là trong cùng một lúc, cùng nhau nổ vang chính là nổ lên.

Phốc ——

Một bóng người cụt hứng ngã xuống đất, phun ra một ngụm máu tươi sau, hoàn toàn đã hôn mê.

Chính là đối với Diệp Văn ăn nói ngông cuồng gia hỏa.

"Ngươi..."

Mỹ Phụ đuổi ra một ngón tay chỉ vào Diệp Văn, run giọng nói: "Ngươi tại sao giết người? Thiên Tài Địa Bảo ta cũng không phải nói không cho ngươi!"

Diệp Văn lạnh nhạt nói: "Ta giết người có sao ngươi hỏi đến?"

"Muốn chiến lời nói, bốn tọa phụng bồi!"

Rào ——

Diệp Văn lời nói để phụ nhân bên cạnh bọn thủ hạ đều nổi giận đứng lên.

"Hừ!"

Lúc này, góc kia rắn trường lão tăng tăng hừ lạnh một tiếng, "Hắn chết chưa hết tội!"

"Dám đối với một vị Vũ Vương nói ra bức này đại nghịch bất đạo lời nói!"

Vũ Vương?

Tê, mọi người không hề có một tiếng động cũng hít lạnh khí, mới biết trước mặt là đáng sợ đến mức nào tồn tại.

Huống hồ, kẻ này còn đánh bại Giác Xà trường lão!

Giác Xà trường lão chính là một vị Ngũ Kiếp vương giả!

Chẳng lẽ, tiểu tử này là Lục Kiếp, Thất Kiếp vương giả?

Rất nhiều người nhìn cũng hỏi không ánh mắt đều biến, trở nên hoảng sợ cực kỳ, dồn dập rút lui đi ra ngoài, không dám quá phận tới gần Diệp Văn.

Diệp Văn sờ sờ lỗ mũi, tâm đạo, "Ta đáng sợ như thế sao?"

Giờ này khắc này, người mỹ phụ kia cuối cùng đã rõ ràng rồi, lấy hiện tại nhân mã là không ngăn được Diệp Văn, than dài một tiếng, dứt khoát nói: "Đi đem quý giá nhất vài loại kéo dài thọ mệnh được tài lấy ra."

"Vâng, tiểu thư!"

Mấy bóng người nhanh chóng rời đi.

"Chậm đã!"

"Tiền bối, còn có chuyện gì..."

Mỹ Phụ biến sắc, kinh hoàng nói.

Gặp một cái lớn hơn mình người gọi mình tiền bối, Diệp Văn sắc mặt trở nên phi thường cổ quái, thế nhưng hắn cũng biết cường giả vi tôn, cái này thế đạo cũng là như thế.

Mà người mỹ phụ gặp Diệp Văn sắc mặt một trận âm tình bất định, cho rằng Diệp Văn là muốn giờ công phu sư tử ngoạm, một trái tim dần dần chìm xuống.

Hồi lâu ——

"Ta ra 30 triệu hạ phẩm Nguyên Thạch đầu giá cái kia lớn con, các ngươi là không phải nên giao hắn cho ta?"

"Hả, là này dạng a, có thể, có thể."

"Cái này ma nô coi như chúng ta vạn vật hành đưa cho tiền bối bồi tội lễ vật, không muốn tiền bối Nguyên Thạch."

Nghe Diệp Văn lời nói, Mỹ Phụ mới buông lỏng một hơi, vội vàng nói.

"Làm sao, ngươi coi khinh ta sao?"

Diệp Văn lại hừ lạnh một tiếng.

Lời vừa nói ra, mọi người sắc mặt đại biến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 208 :người là tỷ phu sao? Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạc

"Tiền bối, đây là ý gì?"

Vạn vật Hành đại tiểu thư, tô khuynh nguyên hơi biến sắc mặt, thấp giọng quát nói.

Trong mắt một tia hàn quang lóe lên...

Nàng không muốn cùng Diệp Văn tranh đấu, đó là bởi vì trả giá thật lớn chịu đựng không nổi, mà không phải đối phó không Diệp Văn.

Phải biết, làm Vương Thành to lớn nhất phòng đấu giá, chính là có một vị đỉnh phong Vũ Vương tọa trấn.

Nàng không tin, trước mặt tiểu tử có khả năng đối phó được vị kia cự đầu.

Nếu như, Diệp Văn khinh người quá đáng lời nói, nàng không ngại cho gọi ra vị kia cự đầu...

"Ý gì?"

Diệp Văn hừ lạnh một tiếng, nói: "Chớ đem ta nghĩ quá mức khó chịu nổi, chỉ là 30 triệu hạ phẩm Nguyên Thạch, lại tính được là cái gì!"

"Tình người người còn tưởng rằng ta ở báo cáo lão giả cả!"

Ngay sau đó, Diệp Văn cong lại bắn ra, một tấm thanh đồng tạp phiến chính là rơi vào xấp khuynh nguyên trên tay.

"Thanh đồng tạp phiến?"

Đám người xung quanh, có người kinh hô lên tiếng.

Thanh đồng tạp phiến là Thông Thần tiền trang chế tạo làm tạp phiến, nhất định phải có vượt qua 100 triệu hạ phẩm Nguyên Thạch ở Thông Thần tiền trang chứa đựng, mới có thể có được.

Đây là thân phận địa vị biểu tượng.

Nhìn thấy tấm tạp phiến này, Giác Xà trưởng lão là nóng hừng hực, hắn sẽ ra tay đối phó Diệp Văn, cũng là không tin như thế tuổi trẻ một cái tiểu tử dĩ nhiên có được 30 triệu Nguyên Thạch.

Phải biết, cái này không phải là số lượng nhỏ, nhưng đến Diệp Văn trong miệng, nhưng là thành chỉ là hai chữ.

Giác Xà trưởng lão biểu hiện không khỏi trở nên bắt đầu kinh hãi.

"Báo cáo lão giả cả?"

Xấp khuynh nguyên Mi vừa nhíu, hỏi thăm: "Cái này đến là chuyện ra sao?"

Giác Xà trưởng lão cười khổ một tiếng, chỉ có thể nói cho sự tình nguyên bản trải qua.

"Trưởng lão, người, ài!"

Xấp khuynh nguyên chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhìn Giác Xà trưởng lão, sau cùng đối với Diệp Văn bởi tội nói: "Xin tiền bối yên tâm,

Lần này Bản Hành chắc chắn cho tiền bối một câu trả lời."

"Đây là nho nhỏ tâm ý, kính xin tiền bối nhận lấy..."

Mỹ Phụ cong lại mê người thân thể, đưa ra một tấm màu đen tạp phiến.

"Cái này chẳng lẽ nhất định phải lưu giữ đến một tỷ hạ phẩm Nguyên Thạch hắc thiết tạp phiến?"

Vây xem mọi người từng cái từng cái há to mồm, nhìn Diệp Văn ánh mắt đều tràn đầy hâm mộ.

"Còn có, tiền bối ngày sau đi tới Bán Hành, món đồ bán đấu giá giống nhau giảm 7 phần."

Người mỹ phụ lần nữa ném ra một điều kiện.

Cái điều kiện này liền ngay cả Diệp Văn cũng hơi hơi thay đổi sắc mặt, bởi vì, trước đó, từng xuất hiện một quyển Địa Giai Công Pháp, bị mấy vị Vũ Vương vồ tới giá trên trời.

Nếu như giảm 7 phần, vậy sau này cùng người cạnh tranh nhưng là tương đương với bỗng dưng nhiều ba phần năm chắc.

Đương nhiên, cái này phải muốn đến vạn vật đi tới đấu giá.

"Lần này sự tình xoá bỏ toàn bộ, ta không hy vọng có lần sau!"

Diệp Văn mắt sáng lên, nhận lấy hắc thiết tạp phiến, đây chỉ là một tín hiệu, trên sự thực, một tỷ Nguyên Thạch với hắn mà nói cũng không tính cái gì.

Hắn từng ở Cổ Đế hòm giết chết một vị Đan Vương, tên kia liền ngay cả thượng phẩm Nguyên Thạch đều có vài vạn khối, hạ phẩm Nguyên Thạch càng là nhiều không kể xiết.

Có thể nói, bây giờ Nguyên Thạch, ở trong mắt Diệp Văn thực sự là một đồng sở tự.

"Vậy thì đa tạ tiền bối lượng giải..."

Xếp khuynh mềm buông lỏng một hơi, mỉm cười nói.

"Tiểu thư, lần này là lão phu không đúng, trong nghề tổn thất do lão phu một mình gánh chịu!"

Cùng lúc đó, Giác Xà trưởng lão truyền âm nói.

"Trưởng lão cái này nói là nói cái gì, ngài cũng là làm gốc hành suy nghĩ, đương nhiên, phạt cũng là muốn phạt, chụp roi lão gia ngài tháng này một nửa bổng lộc làm sao?"

"Tiểu thư nói quên, coi như toàn phạt, lão phu cũng không có câu oán hận."

Giác Xà trưởng lão cười khò một tiếng, đưa cho Diệp Văn những dược liệu kia giá trị thật quá to lớn.

Tuy nhiên, ở xếp khuynh nguyên nhưng trong lòng là không cho là đúng, phía trên thế giới này cái gì quan trọng nhất? Nhân tài!

Một cái võ đạo vương giả còn so không vài cây dược tài sao?

...

Một mặt khác, Diệp Văn đã mang theo nghề Thái Nhi đi tới vị kia ma nô trước mặt.

"Đệ đệ!"

Nghề Thái Nhi quỳ gối nghề rất bên cạnh, vuốt ve nghề rất khuôn mặt.

Đương nhiên, trước lúc này Diệp Văn đã bố trí một cái kết giới, phòng ngừa người khác dò xét.

"Tỷ, tỷ tỷ, là người sao?"

Trên thân xiềng xích bị Diệp Văn cởi bỏ, nghề rất nhìn bên cạnh thiếu nữ, nhất thời nức nở nói.

"Tỷ tỷ, tiểu rất tốt nhớ người a..."

Nghề rất cũng khóc rống lên, một cái nước mũi một đồng nước mắt.

Mà Diệp Văn nhưng là nghe lòng mảy may một cái, tiểu rất? Liền như người vậy hình thể, gọi tiểu rất danh tự này thật tốt sao? Sẽ không cảm thấy ngại ngừng sao?

"Được, tiểu rất không có chuyện gì, không khóc a."

"Được, tỷ tỷ ta không khóc."

Nghê rất khịt khịt, bỗng nhiên nhìn thấy Diệp Văn, nhất thời tàn bạo nói: "Ngươi là ai? Có phải là muốn gây bất lợi cho tỷ tỷ? Ta xé ngươi!"

Nghê nghe rất lời nói, Diệp Văn trong lòng không còn gì để nói.

"Này này, như ngươi vậy thật tốt sao? Là ta thay ngươi cởi bỏ trên thân gông xiềng a! !"

"Ta mặc kệ, ai muốn là muốn bắt nạt tỷ tỷ ta, ta liền đánh ai!"

Nghê rất phát phát cực đại quyền đầu, hung tợn nói.

"Tiểu rất, không nên như vậy tử, Diệp đại ca là ngươi ân nhân cứu mạng, cũng là tỷ tỷ ân nhân cứu mạng, ngươi không có thể hung hãn."

Nghê Thái Nhi nhẹ nhàng ở nghe rất trên trán gõ một chút.

"Tỷ tỷ, đau quá..."

Diệp Văn khoe miệng giật giật, hân vận đúng là không quen như thế một cái đại gia hòa ra về đáng iu, hình ảnh này nói như thế nào đây, nước mỹ nhỏ vô cùng...

"Diệp đại ca thực xin lỗi a, đệ đệ ta, hân..."

Thiếu nữ ánh mắt âm đạm sờ sờ lớn con đầu.

"Hóa ra là như vậy a!"

Diệp Văn thâm nói, không trách.

"Không có chuyện gì."

Diệp Văn vừa nói xong, lớn con liền lập tức hiếu kỳ hỏi thăm: "Ngươi là tỷ phu sao?"

Oanh...

AkaiJin cuộn cuộn.

Diệp Văn ha ha cười cười, đáp cũng không phải, không đáp cũng không phải.

May là ——

"Tiểu rất, ngươi không muốn nói lung tung."

"Diệp đại ca ngươi không muốn lưu ý a..." Nghe Thái Nhi sợ hãi Diệp Văn sinh khí, vội vàng nói.

"Ta không để ý..."

Diệp Văn lúng túng cười cười, sát trên trán căn bản không tồn tại mồ hôi lạnh, nói: "Các ngươi tán gẫu..."

Nhìn Diệp Văn bóng lưng, nghe Thái Nhi lông mi chớp chớp, xinh đẹp mi mắt buông xuống, ánh mắt trở nên âm đạm mấy phần...

"Tỷ tỷ, ngươi làm sao? Có phải là tỷ phu bắt nạt ngươi, tiểu rất giúp tỷ tỷ đánh tỷ phu!"

Nghê rất nhăn quang lần nữa trở nên hung ác đứng lên.

"Ngươi không muốn Lão nói đánh Diệp đại ca, không phải vậy, tỷ tỷ không để ý tới ngươi..."

Chẳng biết vì sao, nghe Thái Nhi không có lần nữa ngăn cản nghe rất gọi Diệp Văn là tỷ phu.

"Còn có, Diệp đại ca hảo lợi hại, ngươi đánh không lại Diệp đại ca!" Thiếu nữ chăm chú nói.

"Hừ, ta không tin!"

Nghê rất cười khẩy, hồi tưởng lại Diệp Văn này gây yếu thân thể, khinh thường bĩu môi.

"Tỷ tỷ, tiểu rất chính là rất lợi hại!"

Nghê Thái Nhi lắc lắc đầu, không tiếp tục nói.

...

Gặp Diệp Văn bố trí kết giới, mới thấy an cả người nhất thời bại liệt xuống, may là, bên cạnh thủ hạ đỡ hấn, mới không có chặt vật té xuống đi.

"Mau đỡ ta đi!"

Mới thấy an vội vàng hô, hấn hiện tại sợ cực Diệp Văn!

Hắc Giáp Quân người cũng lý giải mới thấy an giờ khắc này tâm tình, ánh mắt cũng mang theo thương hại mấy phần, chính mình Lão Đại vẫn đúng là gặp xui, chỉ là của ghê mà thôi, dĩ nhiên suýt chút nữa đánh mất tính mạng của mình.

Càng khoa trương là, đặc tội người kia vẫn là một người thiếu niên vương giả, cái này nói ra, con bà nó ai tin? Có như thế tuổi trẻ Vũ Vương sao!

"Các người hiện tại muốn đi, không cảm thấy trễ một chút sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209 :người cái này da thật dày, đánh ta tay đều đau tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thố

Bất thành linh, mới thấy an nghe câu này âm thanh , trên mặt "Bá" một tiếng liền Bạch, cho dù thủ hạ còn đỡ chính mình, thân thể như cũ vô lực ngã trên mặt đất.

"Người, người còn muốn như thế nào nữa? !"

Thời khắc này, mới thấy an hoảng sợ đến cực điểm.

"Còn muốn như thế nào nữa?"

Diệp Văn tà khí nở nụ cười, "Người vừa này không phải rất ngông cuồng sao? Làm sao đến hiện tại nhưng là như vậy một bộ không xứng bộ đáng?"

"Người, người chớ để khinh người quá đáng!"

Mới thấy an giận dữ hét.

"Ta khinh người quá đáng? Ha ha!"

Diệp Văn trong mắt hàn quang lóe lên, "Trước tiên không nói người đối với ta hùng hổ dọa người, người quyền cao chức trọng, dĩ nhiên đối với một cái phổ thông Vũ Nữ ra tay, liền như người vậy mặt hàng, cũng xứng nói ta?"

"Nàng không phải là phổ thông Vũ Nữ, nàng là Vương Thành Danh Cơ một trong!"

"Có khác nhau sao?"

Mới thấy an vắng lặng, cũng là, coi như nghe Thái Nhi là Danh Cơ, nhưng này thì lại làm sao? Còn không phải một người bình thường? Nếu như không phải Diệp Văn đột nhiên nhúng tay, cái này nước mỹ cơ hiện tại đã quỳ gối dưới hông hấn!

"Tiện nhân, người còn dám đánh ý đồ xấu!"

Àm——

Diệp Văn đột nhiên một chân đá ra, vút, liền gặp cùng nhau Thối Ảnh nện trúng mới thấy an, người này lập tức ùng ục ùng ục lộn ngã đi ra ngoài, chặt vật không chịu nổi.

"Ta hận a!"

Mới thúy an tâm bên trong thống khổ, không nghĩ tới chính mình chỉ là ý dân một chút nghe Thái Nhi, liền bị tiểu tử này đá một chân.

"Quân tử báo thù mười năm không muộn! Tiểu nhân báo thù, thề không cách đêm! Ngươi chờ ta!"

Mới thúy an cúi đầu, trong mắt hàn mang lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng hấn nhưng là như vậy nói với Diệp Văn: "Đại nhân, là tiểu nhân không đúng, xin mời đại nhân tha thứ..."

Nói tới chỗ này, mới thúy an mắt sáng lên, nghĩ đến Diệp Văn giúp nghe Thái Nhi ra mặt lúc trăng cánh, câu chuyện lập tức nhất chuyển, nịnh nọt cười nói:

"Chỉ cần đại nhân tha ta, chờ ta trở lại quý phủ, chỉ ít hiến cho đại nhân mười cái xinh đẹp như hoa Vũ Nữ."

Hấn vốn tưởng rằng Diệp Văn sẽ vui vẻ tiếp thu.

Thế nhưng, Diệp Văn ánh mắt nhưng là phát lạnh, chán ghét quát: "Biến, ngươi cho rằng ta là ngươi?"

"Đem Trường Thanh Thụ rể giao ra đây, chỉ cần Thái Nhi tha thứ ngươi, tha ngươi một mạng lại có làm sao! !"

Đối với Diệp Văn mà nói, giết người tuy nhiên đầu điểm địa, chỉ cần người này biết điều, hấn không ngại buông tha người này một con ngựa.

Đương nhiên, trước đó, hấn nhất định phải cầu được nghe Thái Nhi tha thứ...

Lúc này, nghe Thái Nhi mang theo nghe rất đi ra, mới thúy dàn xếp lúc gào khóc nói: "Cầu tiểu thư tha ta nhất mệnh, ta cũng không phải cố ý, chỉ là quá thích tiểu thư..."

Hấn nói liền muốn nhào vào nghe Thái Nhi dưới chân, nhưng Diệp Văn lại sao có thể để hấn như nguyên.

Bang bang ầm!

Diệp Văn 3 chân liên tiếp đá ra, phía kia thúy an không khỏi "Oa" một tiếng phun ra một cái đỏ tươi máu, cả người xương sườn đều đoạn còn mấy cây.

"Chó sủa không ăn, cắt, lại xằng bậy, làm thịt ngươi!"

Nghe ra Diệp Văn trong giọng nói băng hàn tâm ý, mới thúy an lại như một con chó giống cuộn mình trên đất, run lẩy bẩy.

"Cầu xin đại nhân tha mạng."

Ầm! Ầm! Ầm!

Mới thúy an khải ba cái tầng tầng dập đầu, tùy theo lấy ra Trường Thanh Thụ rể.

"Thái Nhi, ngươi nói thế nào, hấn là chết hay sống, cũng là ngươi một câu nói sự tình, ngươi muốn hấn chết, hấn thì phải chết!"

Diệp Văn tiếp lấy Trường Thanh Thụ rể, bá khí nói.

Lúc này, Diệp Văn trên thân Vũ Vương khí thế hé mở mà ra, trấn áp mới thúy an không thể động dậy, liền nghe rất đều cảm nhận được một luồng cường đại áp lực.

Thời khắc này, hấn mới rõ ràng chính mình tỷ tỷ nói không phải lời nói dối, cái này tỷ phu thật có thể đánh bại chính mình!

Trong nhất thời, nghe rất há to mồm, mục trừng "Chó" ngốc.

"Cầu, nghe tiểu thư tha ta nhất mệnh..."

Mới thúy an trong mắt lộ ra đáng thương sắc.

"Diệp, Diệp đại ca quên đi, hấn cũng lạ đáng thương, hơn nữa, ta cũng không có chuyện gì..."

Nghe Thái Nhi do dự một hồi, mới nói nói.

Nghe nói, Diệp Văn lông mày không khỏi vừa nhíu, hấn vốn tưởng rằng nghe Thái Nhi hận không thể giết chết người này, không nghĩ tới nghe Thái Nhi sẽ nói ra lời như vậy đi ra.

Diệp Văn than thở một tiếng, nói: "Thái Nhi, ngươi thật thiện lương..."

"Phải không?"

Nghe Diệp Văn nói mình thiện lương,

Nghê Thái Nhi lộ ra vẻ mặt vui cười, chỉ là Diệp Văn câu nói tiếp theo, liền để nàng ngọt ngào đứng lên.

Bởi vì, Diệp Văn nói là: "Như ngươi vậy sẽ bị thiệt thòi..."

"Bị thiệt thòi là phúc..."

Một lát sau, nghe Thái Nhi điểm điểm nở nụ cười, nói.

"Tốt lắm, tha cho hần nhất mệnh, ngươi rút đi!"

Diệp Văn đối phương thùy an quát.

"Đa tạ đại nhân ơn tha chết..."

Mới thùy an nằm trên mặt đất, không ngừng dập đầu, nhưng hai mắt nhưng là híp lại đứng lên, lóe qua nháy người mà cần quang mang.

Đi ra cửa ở ngoài sau, mới thùy an không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, "Diệp Văn, ta muốn ngươi chết không nơi táng thân!"

"A —— "

Mới thùy an phát tiết giống hét dài một tiếng, một chút sau khi , trên mặt vô cùng bình tĩnh, lãnh đạm.

Hắc Giáp Quân người không khỏi nuốt nuốt nước miếng một cái, từ khi hần cùng mới thùy an sau, khi nào nhìn thấy vị này Quân Thống đại nhân như thế chật vật quá?

Ở Diệp Văn trước mặt lại như một con chó!

Mới thùy an coi như ở Đại Vương Tử trước mặt cũng chưa từng như thế hèn mọn.

"Đại nhân, chúng ta bây giờ đi đâu bên trong?"

Hắc Giáp Quân người thấp thỏm hỏi.

"Đại Vương Tử phủ đệ!"

"Tốt lắm, thuộc hạ vậy thì đi gọi chiếc xe ngựa..."

"Không cần!"

"Tại sao?" Hần bật thốt lên.

"Bởi vì, ngươi đã chết!"

Ầm!

Mới thùy an nhanh như tia chớp dò ra nhất chương, trực tiếp vỗ vào người này xương sọ trên.

Kèn kẹt ca ——

Xương cốt chỉ nát.

Hắc Giáp Quân người không cam lòng hỏi thăm: "Đại nhân, tại sao? Tiểu nhân đối với ngài trung thành tuyệt đối a..."

"Bởi vì ngươi nhìn thấy vừa nãy một màn kia!"

Mới thùy an hừ lạnh một tiếng, trong lòng bàn tay lan truyền ra một luồng chân khí, nhất thời, Hắc Giáp Quân người cả người dường như muốn nứt ra giống, phóng ra vô tận quang mang.

Lập tức.

Ầm! ! !

Hóa thành vô số toái phiến...

Nhị Công Chúa phủ đệ.

"Tỷ tỷ, nơi này thật lớn a!"

Nghê rất khoa trương kêu lên.

"Hừm, là thật lớn!"

Nghê Thái Nhi nín thở nhìn quanh, trong ánh mắt lưu lạc ra một tia hướng tới, hâm mộ.

Nàng là ma tộc nữ tử, từ nhỏ đã bị bán được Nơi ăn chơi, may là học một thân không tầm thường tài múa, mới không có bị hư thân, làm này để tiện nhất nữ tử.

Càng có hạnh kết bạn đến Nhị Công Chúa bực này đại nhân vật làm bằng hữu.

Nhưng, bằng hữu là bằng hữu, căn bản thay đổi không chính mình cái gì, chỉ có người yêu đồ vật mới sẽ biến thành chính mình.

Nghê Thái Nhi thăm thăm xem Diệp Văn liếc một chút...

"Ai nha, Thái Nhi tiểu thư trở về, thật không khéo, công chúa tuy nhiên xuất quan, nhưng hiện tại không có thời gian, người vẫn là ngày khác trở lại đi!"

Lúc này, một vị thị nữ vênh vác tự đắc nói, ánh mắt khinh bỉ, hết sức xem thường nghê Thái Nhi giống..

"Ta nói, người cũng chỉ là một cái Vũ Nữ, tiện tỷ, chúng ta công chúa thân phận cỡ nào, người vẫn là không muốn vọng tưởng những kia không thiết thực đồ vật."

"Người dám mắng tỷ tỷ ta là tiện tỷ? Ta xé người!"

Nghê rất giận dữ hét.

"Ai nha, ta có thể không nói, là tự người nói..."

"Người..."

"Tiểu rất, không được!"

Nghê Thái Nhi chăm chú lôi kéo nghê rất trắng kiện cánh tay, lã chã chực khóc, nhưng vẫn là nỗ lực khắc chế chính mình không rơi lệ.

"Làm sao, người còn muốn đánh ta? Chà chà, người đánh cho sao?"

"Tuy nhiên ta chỉ là Công Chúa Phủ bên trong một tên thị nữ, nhưng Tể Tướng trước cửa quan tam phẩm, hưởng chi Công Chúa Phủ?"

"Các người a, vẫn là từ đâu tới thì về đó đi!"

"Một đám dân đen, đánh ta? Các người dám sao!"

Đùng ——

Cùng nhau lạnh lạnh bạt tai thanh đột nhiên vang lên.

"Hi!"

Thị nữ kia đau quát thẳng tới một cái hơi lạnh, bùng phát mặt sưng trướng, đối diện trước thiếu niên nổi giận mắng: "Dân đen, người dĩ nhiên thật sự dám đánh ta?"

"Đánh người, thì thế nào?"

Diệp Văn vẫy vẫy tay, cố ý nói: "Ôi, người cái này da thật dày, đánh ta tay đều đau, người nói, người nên làm sao bồi thường ta?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210 :thắng thắn được khoan hồng, kháng cự bị nghiêm trị tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất H

Bồi thường? Ngươi đánh ta lại vẫn muốn ta bồi thường ngươi?

Ngươi con bà nó điên không phải!

Thị nữ này cơ hồ cũng bị Diệp Văn khí ngốc.

"Cứu mạng a! Giết người! Có người muốn ở Công Chúa Phủ trước giết người!"

Con nít hơi chuyển động, thị nữ bỗng nhiên tàn nhẫn nói.

Àm! Âm! Âm! Âm!

Theo thị nữ này thanh âm đàm thoại hạ xuống, một đoàn binh lính từ trong phủ nhảy lên đi ra, chỉ thấy cầm đầu là một vị thanh niên tướng lĩnh.

"Người nào dám ở Công Chúa Phủ trước giương oai? Không muốn sống sao!"

Thanh niên tướng lĩnh hét lớn một tiếng.

Vang âm âm——

Cuồng Bạo sóng âm điếc màng nhĩ người vang lên ong ong, đau đớn khó nhịn.

Àm!

Cùng lúc đó, Diệp Văn một bước bước ra, giẫm ra một mảnh chân khí kết giới, thay nghe Thái Nhi hai người ngăn trở sóng âm công kích.

"Hừm, có bản lĩnh!"

Thanh niên tướng lĩnh khoác tay bên hông trường kiếm trên.

"Tướng quân, bọn họ muốn giết ta, ngươi nhìn ta một chút mặt đều bị hấn đánh sưng!"

Thị nữ kia điềm đậm đáng yêu nói.

Thanh niên tướng lĩnh thần sắc một mảnh phiền chán, vốn không muốn hiểu, thế nhưng, đột nhiên trông thấy nghe Thái Nhi, trước mắt nhất thời sáng ngời!

Nghe Thái Nhi tuy nhiên mang khăn che mặt, nhưng là không che lấp được Linh Lung vóc dáng "hot", riêng là này một đôi đôi chân dài, càng làm cho thanh niên tướng lĩnh trong lòng nóng lên.

Thiếu nữ thân hình cao gầy, bởi vì nhiều năm Luyện Vũ duyên cớ, một đôi thẳng tắp chân dài càng là rèn luyện dài nhỏ mượt mà, bảo dưỡng tốt vô cùng.

Tinh trí trắng nõn như ngọc...

"Lớn mật, ở Công Chúa Phủ trước giết người là tội chết! Mau mau bỏ tay chịu trói, bằng không giết chết không cần luận tội!"

Lúc này, thanh niên tướng lĩnh một cái kẻ sách sinh ra, mãnh liệt tiếng quát nói.

Cheng! Cheng! Cheng! Cheng!

Hấn một cái rút ra bên eo trường kiếm,

Sau người bọn thủ hạ cũng theo sát trên.

Liền, liền tiếp giong vang rất có tiết tấu nổ lên.

"Khoảnh khắc người nam! Dám đánh Công Chúa Phủ người, chết!"

Thanh niên tướng lĩnh gầm lên một tiếng, mang theo sau người binh lính hướng về Diệp Văn đánh giết tới.

Hắn tâm tư Diệp Văn tự nhiên biết rõ, Diệp Văn ánh mắt lạnh lùng, nhìn những người này vọt tới, thờ ơ không động lòng.

"Ha-Ha, tiểu tử chết đi!"

Nhìn thấy Diệp Văn hầy cùng dọa sợ giống đứng ở nơi đó, thanh niên tướng lĩnh trong mắt loé ra cùng nhau về khinh bỉ, lập tức quát to.

Oanh long!

Nhưng mà, ngay ở thanh niên tướng lĩnh trường kiếm muốn đâm vào Diệp Văn trên thân lúc, Diệp Văn động.

Vút!

Hắn duỗi ra hai ngón tay, kẹp chặt trường kiếm, châm chọc nở nụ cười, "Ngươi liền chút bản lĩnh này sao?"

"Muốn chết!"

Giờ khắc này, thanh niên tướng lĩnh là thật nộ, quát lên một tiếng lớn, gia tăng hai tay bên trong khí lực, đột nhiên đánh xuống.

Đáng tiếc, trường kiếm kia như cũ bất động, thậm chí, bởi vì thanh niên tướng lĩnh quá mức dùng lực duyên cớ, trực tiếp "Leng keng" một tiếng, nát!

Ầm!

Lập tức, Diệp Văn tay phải vỗ một cái, đem thanh niên tướng lĩnh đánh bay đứng lên.

Bạch!

Ngay sau đó, liền nắm người này cái cổ.

"Dừng tay!"

Trong chớp mắt, cùng nhau lạnh lạnh giọng nữ vang lên, chỉ thấy hai cô gái đứng thẳng tại cửa, một vị một bộ quần áo đỏ, đầy mặt mặt sẹo.

Một vị khác, toàn thân áo trắng, quần dài lau nhà, để trần tình trí Ngọc Túc, mỗi một cái ngón chân đều tinh thông nhuận như ngọc, bóng loáng đến mức tận cùng, hơn nữa móng chân tô vẽ sáng bóng son móng, mang theo một chút hư đồn, vũ mị.

Nhưng thiếu nữ biểu hiện nhưng là hoàn toàn lạnh lẽo, hờ hững, có một con tuyết sắc tóc dài.

"Là người?"

Nhìn thấy thiếu nữ này, Diệp Văn lộ ra ngạc nhiên thần sắc, nữ tử này thanh lĩnh chính là Tuyết Vân Tiêu.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh chi nhánh nhiệm vụ hoàn thành, nhưng vượt qua thời hạn, không có khen thưởng."

"Là người?"

Tuyết Vân Tiêu nhìn thấy Diệp Văn, cũng là phát ra cùng Diệp Văn giống nhau nghi hoặc thanh, lập tức dường như nghĩ đến cái gì, trắng nõn khuôn mặt thêm ra một vết đỏ bừng.

"Công chúa điện hạ, cứu ta!"

Lúc này, thanh niên tướng lĩnh hô hấp gian nan nói.

Mà Tuyết Vân Tiêu thấy là người này bị Diệp Văn bóp chặt cái cổ, sắc mặt lập tức trở nên khó xem lên, không khỏi nói: "Ngươi mau thả hắn ra!"

"Tại sao?"

Diệp Văn sắc mặt khê biến thành trầm, chẳng lẽ Tuyết Vân Tiêu cùng người này có quan hệ gì hay sao?

Diệp Văn trong lòng một luồng vô danh dấm hỏa phần nổi lên tới.

Trong tay lực đạo không tự chủ được tăng thêm một chút.

Đau thanh niên tướng lĩnh nhe răng nhếch miệng, một bộ thống khổ không thể tả bộ dáng.

"Hắn là Vương Thành hộ rông vệ con trai của đại thống lĩnh, ngươi đối với hắn như vậy, đại thống lĩnh sẽ không giảng hoà."

"Đây đại thống lĩnh chính là võ đạo vương giả, càng là Phong Hào Vũ Vương!"

"Cái gì?"

Diệp Văn hơi thay đổi sắc mặt, giờ mới hiểu được Tuyết Vân Tiêu là vì muốn tốt cho hắn, một cái Phong Hào Vũ Vương từ lý luận căn bản là không phải là mình có khả năng đối phó.

Sau đó, Tuyết Vân Tiêu nói tới càng là chứng thật Diệp Văn phán đoán.

"Điền Chân, Diệp tử là ta hảo bằng hữu, hắn sẽ đối ngươi như vậy cũng là bất đắc dĩ, chuyện này liền như vậy quên, làm sao?"

Nghe Nhị Công Chúa là Diệp Văn cầu tình, Điền đại công tử trong lòng thật giống bị đao nhỏ cắt giống như vậy, không có ai biết, hắn thầm mến Tuyết Vân Tiêu.

Tuy nhiên, hắn cũng rõ ràng lấy Nhị Công Chúa thân phận không phải là mình có khả năng xứng với, tuy nhiên cha hắn là Phong Hào Vũ Vương, nhưng hắn nhưng là một cái võ đạo cận kề...

Không cần nói, Nhị Công Chúa coi trọng hắn, coi như thực sự là như vậy, đại vương cũng sẽ không đồng ý.

Nhưng hiện tại, Tuyết Vân Tiêu là Diệp Văn cầu tình, đây là hắn không thể nhẫn nhịn, dựa vào cái gì?

Tên tiểu tử này dựa vào cái gì đáng giá ngươi xin tha cho hắn?

Nếu như Tuyết Vân Tiêu không nói, Điền đại công tử có lẽ vẫn sẽ không tức giận như vậy, nhưng hiện tại ——

"Không thể! Ta muốn hắn chết!"

Điền Chân phẫn nộ gào lên.

"Muốn ta chết? Được, vậy thì nhìn đến là ai chết trước!"

"Không được!"

Tuyết Vân Tiêu vội vàng ngăn cản.

Đáng tiếc, muộn một bước!

Răng rắc ——

Một tiếng vang giòn truyền ra, Điền đại công tử cái cổ lệch đi, hoàn toàn chết đi.

"Ngại ngừng, ta kích động, cho ngươi gây phiền toái đi, việc này chính ta gánh chịu."

Diệp Văn hướng về Tuyết Vân Tiêu xin lỗi, trong giọng nói cất giấu ngại ngừng, nhưng trên mặt biểu hiện nhưng là không để ý chút nào.

"Ai, phía bên ta cũng không phải sợ, trọng yếu là ngươi, ngươi giết hắn, hộ rỗng vệ đại thống lĩnh nhất định sẽ tìm ngươi báo thù, đem ngươi băm thây vạn đoạn, ngươi vẫn là mau mau chạy đi!"

"Việc này ta nhất định sẽ giúp ngươi tận lực gạt!"

Tuyết Vân Tiêu liếc nhìn chu vi một vòng, băng lãnh quát: "Việc này, các ngươi ai cũng không cho phép truyền đi!"

"Vâng, điện hạ!"

Một đám người đều cung kính hô, trừ một cái, vậy thì là bị Diệp Văn đánh một cái tát người thị nữ kia, trong mắt nàng cất giấu ghi lòng tạc dạ hận ý!

Gặp Tuyết Vân Tiêu như thế quan tâm Diệp Văn, nghe Thái Nhi ánh mắt âm thầm, rõ ràng nếu như Tuyết Vân Tiêu cũng thích Diệp Văn lời nói, như vậy chính mình không hề cơ hội.

Bởi vì, mình và vị công chúa này điện hạ hoàn toàn không thể so sánh.

Luận dung mạo, không có Tuyết Vân Tiêu xinh đẹp, luận bối cảnh cũng không có vị công chúa này điện hạ thâm hậu...

Ở nghe Thái Nhi suy nghĩ lung tung thời điểm, Chu Ly nhi nhưng là trực tiếp hỏi: "Tuyết muội muội, ngươi cùng ta gia Diệp tử đến là quan hệ gì? Làm sao như thế quan tâm hắn?"

Chu Ly nhi một bộ tựa như cười mà không phải cười bộ dáng.

Tuyết Vân Tiêu ngần ra, nói không ra lời, Chu Ly nhi chỉ có thể hướng về Diệp Văn hỏi thăm: "Thành thật mà nói, ngươi cùng Tuyết muội muội đến là quan hệ gì? Chẳng thán được khoan hồng, kháng cự bị nghiêm trị, thành thật khai báo, ngươi còn có đường sống nha!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211 :mưa gió sắp tới tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạch Na

"Ha ha..."

Diệp Văn lúng túng nở nụ cười, cười ha ha, nói: "Các người tán gẫu, ta đi giúp người luyện chế nước mỹ nhan đan."

"Nước mỹ nhan đan?"

Tuyết Văn Tiêu cùng Chu Ly nhi đồng thời kinh hô.

"Luyện chế đan dược, Diệp tử hửn là đan sư sao? Hơn nữa, nước mỹ nhan đan vẫn là tam phẩm, không phải tam phẩm đan sư không thể luyện chế, nói cách khác, Diệp tử chỉ ít là tam phẩm đẳng cấp đan sư?"

Tuyết Văn Tiêu miệng nhỏ khẽ nhếch, nhìn về phía Chu Ly nhi hỏi.

"Ta cũng không biết..."

Chu Ly nhi cũng là một bộ đại ra thần sắc, trong lòng càng có cảm động, hửn biết Diệp Văn luyện chế nước mỹ nhan đan là vì nàng..

Cùng một thời gian.

Vương Thành giàu có nhất ngã tư đường, nơi này là vương công quý tộc lãnh địa, nơi trung tâm nhất là xa hoa Vương Cung, hai bên trái phải nhưng là vương tử long tôn Cư Trụ Địa.

Bên trái, một toà cự đại phủ đệ, nơi này chính là tể vương phủ.

"Thuộc hạ mới thụy an bái kiến Đại Vương Tử!"

Rào ——

Pủ đệ bên trong, một cái bạch bào nam tử khom người, hướng về thủ vị trên thanh niên cung kính hành lễ.

Cái này bạch bào trung niên nam tử chính là mới thụy an.

Mà ở này thủ vị bên trên, nhưng là tuyết Vực vương quốc Đại Vương Tử, tể vương, tuyết Nhạc.

Tuyết Nhạc giữa hai lông mày toả ra một luồng sắc bén khí tức, cương trực công chính, nhưng ánh mắt nhưng là phi thường âm lãnh, ở hai bên hửn, dựa sát vào hai cái Thiên Kiều Bách Mị đại mỹ nhân.

Bên trái một cái mi tâm một điểm mực đỏ, điểm dứa lờ lợ vũ mị, trong miệng ngậm lấy một viên tinh trí trái cây đưa cho tuyết Nhạc, cùng lúc đó, hai người như không có người kích hôn đứng lên.

Bên phải một cái, nhưng là một vị ung dung hoa quý Đoan Trang Phụ Nhân, thân hình đầy đặn, nhưng bờ eo bé nhỏ, đứng thẳng trước ngực cự đại son phong, khoe miệng hàm xuân, chính nhiều hứng thú nhìn mới thụy an.

Mới thụy an cúi đầu, nơi khoe miệng chảy một tia nước dãi, trái tim chính nhanh chóng nhảy lên, nỗ lực khắc chế chính mình xao động tâm tình.

Bên trái cái kia đang cùng tuyết Nhạc kích hôn nữ tử, mới thụy an cũng không quá rõ ràng nữ tử này lai lịch,

Chỉ biết là được xưng là Hoan Hi Phật ngồi xuống truyền thừa đại đệ tử, hoan hi nương nương, Phát trần.

Hơi hơi tay nhắc chân đều toả ra một luồng mị hoặc khí tức, có thể thấy được một thân Mị Thuật bất phàm.

Mà bên phải cái kia nhưng là Đại Vương Tử tuyết Nhạc chính cung phụ nhân, tể Vương Phi, đại tướng quân an xa khang gái một, an trang bờ sông.

Nhìn ung dung hoa quý, không thể xâm phạm bộ dáng, làm người nhưng là lang thang không thể tả, trai lơ vô số, không nói biết, liền ngay cả hán mới thúy an chính mình cũng là dưới váy nàng thân.

Đương nhiên, việc này tuyết Nhạc tự nhiên cũng là rõ ràng, nhưng nàng chính là đại tướng quân gái một, mà tuyết Nhạc cạnh tranh vương vị to lớn nhất dựa vào chính là đại tướng quân.

Liền, chỉ có thể mặc cho nàng như thế.

"Phương đại nhân, hôm nay tới bãi kiến Đại Vương Tử, chính là có chuyện gì?"

An trang bờ sông dịu dàng cười nói, trong con người xinh đẹp mang theo mơ hồ nóng rực, dường như muốn đem mới thúy an một cái nuốt vào giống.

"Ừng ục —— "

Lúc này, tuyết Nhạc cùng vị kia Phát trần nương nương rốt cuộc ngừng lại kích hôn, Đại Vương Tử trên mặt tái nhợt mấy phần.

Mà Phát trần nương nương nhưng là sắc mặt hồng hào, nơi khoe miệng mang theo một tia nước dãi.

Rất rõ ràng, đây là vị yêu nữ, tình thông Thái Dương Bồ Âm thuật.

Tuyết Nhạc tự nhiên cũng biết, nhưng hán thật sự không nở bực này vu vật, hơn nữa, bị lấy một chút dương khí hán tự nhận là cũng không có cái gì đại không.

Căn bản là không biết, lúc này hư hao tự thân căn cơ.

"Có rắm mau thả, đừng quấy rầy Bản Vương Tử chuyện tốt!"

Tuyết Nhạc thiếu kiên nhẫn quát.

Nghe nói, mới thúy an trên mặt mơ hồ lóe qua một tia phẫn nộ, lập tức nhìn an trang bờ sông gương mặt khuôn mặt, một luồng tà hỏa nhưng là áp đi xuống.

"Đối với ta hô to gọi nhỏ, tôi nay ta liền theo đuôi vợ của người!"

Mới thúy an tâm bên trong bất chấp, tuy nhiên tuyết Nhạc biết an trang bờ sông cuộc sống riêng hỗn loạn không thể tả, nhưng không biết nàng cùng cái nào nam tử có quan hệ.

Chẳng hạn như, hán liền cùng vị Vương phi này ở tuyết Nhạc trên giường càn rỡ nhiều lần, buồn cười vị này Đại Vương Tử đều không tự biết.

Hơn nữa, hán khẳng định vị này lang thang Vương Phi nhất định sẽ không cự tuyệt chính mình, cái này tiện hóa ngày ngày đều chinh này không no giống, chính mình chủ động yêu cầu trên nàng, an trang bờ sông lại như thế nào cự tuyệt?

Vừa nghĩ như thế, hán đối với tuyết Nhạc quát mắng cũng không thêm đề ý.

"Về điện hạ, hôm nay ta đến vạn vật hành đầu giá, lại gặp phải một người thiếu niên, người này năm lần bảy lượt ăn nói ngông cuồng sỉ nhục điện hạ, tiểu nhân thật sự không nhịn được, quát lớn hán vài câu, lại không được muốn thiếu niên này đem ta thủ hạ đặc lực cho giết chết!"

"Xin mời điện hạ là thuộc hạ làm chủ!"

Không thể không nói mới thúy an vô sỉ, hán thuộc hạ là chính mình giết chết, giả họa cho Diệp Văn không nói, còn bỗng dựng bịa đặt Diệp Văn sỉ nhục tuyết Nhạc.

"Thật có chuyện này ư? Còn có, người chẳng lẽ lão hồ đồ, một người thiếu niên có như thể thực lực cường đại?"

Tuyết Nhạc Minh hiện ra không tin.

"Điện hạ bình tĩnh đừng nóng, Phương đại nhân sẽ nói như vậy, nhất định sẽ không có lỗ trống thì gió mới vào."

An trang bờ sông ở tuyết Nhạc bên tai nhẹ nhàng thổi ra nhiệt khí, hơi thở như hoa lan nói, thon thả ngón tay điểm ở tuyết Nhạc hai chân.

Mặc dù biết chuyện này căn bản là là vị tiện hóa , trong lòng chán ghét, nhưng cũng không dám quá phận xa cách nàng, cho nên, làm an trang bờ sông làm những này cử chỉ thân mật, hán cũng không tiện cự tuyệt, dĩ nhiên là bị câu lên một chút tà hỏa.

Hán không thể lập tức đặt ở người mỹ phụ này trên thân...

"Điện hạ muốn lời nói, trước nghe một chút Phương đại nhân từng nói, các loại Phương đại nhân rồi đi, chúng ta..."

An trang bờ sông ôn nhu nói.

Vị kia Phất trần nương nương nhưng là ánh mắt khinh bỉ nhìn vị này phụ nhân, nếu như muốn tranh sủng lời nói, mười cái nàng cũng không phải là mình đối thủ.

Chỉ là, quá phận hấp thụ tuyết Nhạc trên thân dương khí, không mấy ngày tuyết Nhạc cũng sẽ bị ép thành xác ướp, nàng còn muốn muốn dựa vào tuyết Nhạc thân phận làm một chuyện, tự nhiên không muốn tạt ao bắt cá.

Gặp Vương Phi Nương Nương vì chính mình nói chuyện, mới thấy an trọng mắt loé ra vẻ đắc ý sắc, gặp tuyết Nhạc Thần sắc càng ngày càng thiếu kiên nhẫn đứng lên, mới nói:

"Thuộc hạ từng nói, những câu là thật! Vị thiếu niên kia không biết là sử dụng bí pháp, vẫn là bản thân cảnh giới, nhưng một thân thực lực tu vi rõ ràng là vô đạo vương giả!"

"Liên ngay cả vạn vật hành Giác Xà trường lão cũng không phải người này đối thủ!"

"Cái gì! Lại có việc này?"

"Thiên tài như thế, nên làm việc cho ta a..."

Mới thấy An Thần sắc đột biến, con mắt hơi chuyển động, lập tức cười khổ nói: "Điện hạ, đáng tiếc người này sợ là không thể là điện hạ sử dụng, ta quan hán lời nói và việc làm, tựa hồ đối với điện hạ phi thường cảm hận, sợ là những kia... Hậu nhân a."

Mới thấy an nói, để tuyết Nhạc ánh mắt hoàn toàn băng lãnh hạ xuống, hán giết người quá nhiều, tiểu tử này không phải không thể nào là chính mình cừu nhân cá lọt lưới.

"Nếu không thể là bản thân ta sử dụng, như vậy, Đại Cung Phụng người liền đi đem hán cho giết!"

Tuyết Nhạc lãnh đạm nói, lập tức lại hỏi: "Hán ở đâu?"

Mới thấy an từ lâu dò nghe, biết Diệp Văn cùng Nhị Công Chúa có chút quan hệ, liền cố ý có vẻ khó xử: "Hán khả năng là Nhị Công Chúa người..."

"Nhị Muội? Không ngại, Đại Cung Phụng, người cầm ta lệnh bài tiến đến bắt chẹt nhân!"

"Tuân mệnh, điện hạ!"

Bên trong góc, một bóng người hòa nhập trong bóng tối...

Mới thấy an khoe miệng giương lên, trong mắt lóe qua âm mưu thực hiện được vẻ đắc ý...

Cùng một thời gian, hộ rỗng vệ Huấn Luyện Doanh tới một cái khách không mời mà đến.

"Đứng lại, này là cấm địa, kẻ tự tiện đi vào giết không tha!"

Một người cao lớn uy mãnh, xấu xí không thể tả, lộ ra ở ngực rậm rạp lông tóc binh lính ngăn cản cái này Công Chúa Phủ thị nữ.

"Đại ca, ta là có chuyện quan trọng bẩm báo đại thống lĩnh a!"

"Người liền để ta vào đi thôi!"

Nàng khổ sở cầu khẩn nói, trong lòng nhưng là hung phấn không thôi, cho là mình đem Diên Chân bị giết chết tin tức, nói cho này đại thống lĩnh nhất định sẽ đạt được ban thưởng.

Đương nhiên, nàng còn có một cái kế hoạch, vậy thì là giả vờ là Diên Chân nữ nhân, Diên Chân đã chết, chết vô đối chứng, nhưng hán trước khi chết chính là bảo vệ mình.

Cái này Công Chúa Phủ người đều là biết!

"Đại thống lĩnh, há lại là người nói gặp liền có thể gặp?"

"Đại ca, vậy người muốn như thế nào mới có thể thả ta vào trong?"

Sắc mặt nàng biến đổi.

"Khà khà, cái này liền muốn xem người biểu hiện..."

Binh lính thô to cánh tay một phát bắt được thị nữ này cái móng, hung hăng nhào nặn, thị nữ này ở trong phủ công chúa làm việc, bộ dạng khá tốt, có mấy phần sắc đẹp, bên khoe miệng một nốt ruồi càng là tăng thêm mấy phần vũ mị sắc.

Dẫn tới binh lính ngón trở rục rịch, thở hổn hển, nói: "Chỉ cần ngươi cẩn thận hầu hạ ta, thả ngươi vào trong thì lại làm sao?"

"Nhưng ngươi có thể muốn nghe lời nói, ta gọi ngươi làm cái gì, ngươi phải làm cái gì, dù sao, ta làm như vậy chính là mắt đầu đại tội!"

"Chính mình quý xuống, hé miệng đi!"

Thị nữ này quả thực khóc không ra nước mắt, có thể nàng rõ ràng thời khắc này, nếu như cự tuyệt người này, nói không chắc sẽ bị tiền dâm hậu sát.

Cứ như vậy, nàng nhưng là chết oan.

"Ngươi chờ ta, chờ ta nhìn thấy đại thống lĩnh, cũng là ngươi tử kỳ!"

...

Nhưng mà, làm cho nàng không nghĩ tới là, các loại nhìn thấy đại thống lĩnh sau, nhưng là bị một đám như hổ như sói các tướng sĩ lôi đi ra ngoài.

"Tiện nhân, ngươi hại chết con trai của ta, còn muốn muốn trở thành ta Điền gia nàng dâu? Nằm mơ đi thôi!"

"Cho ta hung hăng giết chết nàng!"

Điền đại thống lĩnh tiếng gầm gừ tức giận vang lên, "Người đến, điểm tề binh mã, theo ta đến trong công chúa phủ đi!"

Oanh long!

Một tia chớp đột nhiên xẹt qua bầu trời.

Mưa gió sắp tới...

Mà đối với tất cả những thứ này, Diệp Văn hiển nhiên là không biết chuyện, giờ khắc này, trước mặt hắn đứng thẳng một vị trên người mặc đàn bào lão giả.

"Liên ngươi cái này Tiểu Vương Bát Đan còn luyện đàn? Ta phi!"

Nghe nói, Diệp Văn ánh mắt lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212 :ai có thể ngăn trở ta! ! ! Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế

"Làm sao, ta nói ngươi, ngươi còn không phục?"

Người lão giả này, một thân phong cách cổ xưa hắc sắc đàn bào, mặt trắng không râu, cũng có vẻ tiêu sái mấy phần, chỉ là, nói ra lời nói, cực kỳ khiến người ta chán ghét.

"Ngươi cho rằng luyện đàn là cá nhân liền có thể luyện? Cái này không chỉ coi trọng thiên phú, càng muốn tư lịch, một mình ngươi chưa đủ lòng đủ cánh gia hỏa, còn muốn luyện đàn?"

"Không nên cười roi lão phu Đại Nha!"

"Đủ!"

Giờ khắc này, Diệp Văn rốt cuộc không nhịn được, sắc mặt chìm xuống.

"Không phải là cướp ngươi một gian Luyện Đàn Thất sao, cũng không phải không cho ngươi, chờ ta luyện xong, hoàn cấp ngươi cũng là, cần gì huyền não không ngừng!"

Hư đan sư hừ lạnh một tiếng, cực kỳ xem thường nói: "Chờ ngươi, ngươi cho rằng ngươi là ai? Bỏn tọa tại sao phải đợi ngươi!"

"Phân biệt đối xử ngươi so qua ta?"

"Thức thời một chút liền lẫn xa điếm, không nên chọc lão phu sinh khí, bằng không, hậu quả rất nghiêm trọng!"

Diệp Văn lãnh đạm nói: "Ta cũng cũng giống như thế, cút!"

Cái cuối cùng chữ, Diệp Văn sử dụng toàn thân Khí Lực, mạnh hô lên.

Àm!

Nhất thời, ở trong hư không nhắc lên một trận khí bạo thanh, đem người lão giả này cho đánh bay ra ngoài.

"Ngươi!"

Tuy nhiên không có bị thương, nhưng hư đan sư vẫn là tức giận không thôi, lập tức tăng tăng hừ lạnh nói: "Ngươi dám động thủ với ta? Hảo Tiểu Tử, có gan, chờ coi!"

Gặp vị lão giả này rồi đi, Diệp Văn chỉ là lắc lắc đầu, có vẻ không để ý chút nào.

Hắn sẽ cùng vị lão giả này phát sinh xung đột thuần túy là bởi vì Luyện Đan Thất.

Hai người hảo hảo bắt hảo chọn lựa cùng một thời gian luyện đan, là tranh cướp cái này Luyện Đan Thất, tự nhiên phát sinh xung đột.

Đi vào Luyện Đan Thất sau, Diệp Văn nhìn thấy chỉ có một cái Đan Lô, lò luyện đan này là cố định, phía dưới thiêu đốt chạm đất lửa.

Địa Hòa nghe tên là biết nghĩa, là đại địa sinh ra tiên thiên hỏa diễm, so với bình thường chân khí hỏa diễm còn tốt hơn.

Tự nhiên, là không sánh bằng thiên địa Nguyên Hỏa.

Mà Diệp Văn cũng sẽ không làm chuyện như thế đi ra.

Trên tay hắn thiên địa Nguyên Hỏa, cũng chỉ có Xá La cho mình "Sâm La" hỏa diễm, món đồ này dùng một điểm ít một chút, Diệp Văn cũng sẽ không hảo phóng đến dùng Sâm La Hỏa Luyện đan.

Luyện chế nước mỹ nhan đan phụ trợ dược tài, Diệp Văn từ lâu thu thập tốt.

Liếc nhìn một vòng sau, Diệp Văn mới ngồi vào Đan Lô trước mặt, nơi đó có một cái bồ đoàn.

Rào ——

Tùy theo, Diệp Văn vung tay lên, Trường Thanh Thụ rễ, Thiên Lan Hoa chờ chút dược tài hết mức phi vũ mà ra.

...

Cùng lúc đó.

Àm! Âm! Âm! Âm! Âm! Âm!

Vương Thành trên đường phố đột nhiên thêm ra khá nhiều Đạo Nhân lập tức.

"Lăn ra!"

Người cầm đầu, là một vị lưng hùm vai gấu trung niên nam tử, lái xe một con cự đại Thanh Lang, đầu đá lung tung.

"Mịa nó, người kia là ai a, đã vậy còn quá hung hăng?"

"Cũng là cũng là, như thế xằng bậy xây ra mạng người!"

"Hắn là hộ rông vệ đại thống lĩnh..."

Người nào đó bỗng nhiên thăm thăm nói một câu, nhất thời để những người này câm miệng.

Rất nhanh, hộ rông vệ liền đến đến Công Chúa Phủ trước mặt.

"Đứng lại, nơi này là Công Chúa Phủ, các ngươi muốn làm gì?"

Lúc này, một cái trung niên Tướng Lĩnh mang theo một đám người đi ra, sắc mặt âm trầm quát hỏi.

"Bồn tọa hộ rỗng vệ đại thống lĩnh, là Điền Chân phụ!"

"Con trai của ta Điền Chân chết ở Công Chúa Phủ bên trong, xin hỏi điện hạ có phải là nên cho ta một câu trả lời?"

"Công chúa có chuyện quan trọng, không thể tiếp khách. Kính xin đại thống lĩnh thông cảm nhiều hơn, ngày khác trở lại đi."

"Hả? —— "

Tanaka đôi mắt bắn ra băng lãnh ánh mắt, sát cơ lẫn nhiên.

"Lăn ra! Ai cũng không cho ngăn cản Bản Thống Lĩnh báo thù!"

Ầm ——

Hắn nhất chưởng chém ra, trung niên nam tử kia lập tức bay ngược ra ngoài, trong miệng máu tươi chảy lênh láng.

"Ai chống đỡ bồn tọa, bồn tọa giết ai!"

Trong nhất thời, Công Chúa Phủ mọi người cảm như hén.

Thịch! Thịch! Thịch!

Không có ai ngăn cản, Tanaka rất dễ dàng liền đến đến trong đại sảnh, ở trong này, chỉ thấy được ba cái thiếu nữ, một cái chất phác lớn con.

Cái này lớn con tự nhiên là nghe rất.

"Đại thống lĩnh thật lớn uy phong a!"

Gặp Tanaka khí thế hung hung xông tới, thế phải đem Diệp Văn bầm thây vụn đoạn bộ đáng, Chu Ly nhi hơi thay đổi sắc mặt, lập tức chế nhạo nói.

"Ầm!"

Đột nhiên, Tanaka đưa tay phải ra, chế trụ Chu Ly nhi cái cổ.

"Điện tiền bồn tọa, có người nói chuyện phân? !"

Bang bang ầm!

Hắn thuận tay ném đi, Chu Ly nhi liền hướng trên vách tường đánh tới, dọc theo đường đi, khá nhiều bàn liền ghé đều bị va nát.

Tuyết Vân Tiêu sắc mặt âm trầm, quát lớn nói: "Đại thống lĩnh, nơi này là Công Chúa Phủ!"

"Hạ quan bái kiến điện hạ!"

Tanaka tùy ý nói, căn bản là không hành lễ.

"Càn rỡ!"

"Xin mời công chúa điện hạ kiến lượng, bồn tọa hôm nay đánh mất ái tử, nhất thời chỗ thất lễ mong rằng chớ trách!"

Tanaka thần sắc âm lãnh, lập tức ép hỏi: "Điện hạ, giết chết con trai của ta Điền Chân tên tiểu tử kia ở nơi nào?"

Ánh mắt của hắn liếc nhìn toàn trường, bỗng nhiên trông thấy nghe Thái Nhi, đôi mắt nhất thời sáng ngời, căn cứ thị nữ kia từng nói, nghe Thái Nhi cùng Diệp Văn quan hệ rất thân mật.

Hắn là Diệp Văn nữ nhân, nếu nữ nhân này ở đây, như vậy sự tình liền dễ làm nhiều.

"Nói mau, tiểu tử kia ở nơi nào!"

Ầm!

Ai cũng không thấy rõ Tanaka động tác, ngay sau đó, hắn cũng đã bay nhảy lên đi ra ngoài.

"Cho ta ngăn lại hắn!"

"Vâng, điện hạ!"

Vút!

Bên trong góc, một bóng người bắn mạnh mà ra, lập tức, xoạt xoạt xoạt, quét ra một đám lớn kiếm mang.

Ầm!

Nhưng mà, Tanaka mặt không đổi sắc, hai tay bỗng nhiên hợp lại, càng là kẹp chặt người đến trường kiếm.

"Mai phu nhân?"

"Chính là Lão Thân!"

Đánh lên Tanaka là một cái tóc trắng xoá Lão Bà Bà, nơi khoe mắt, có một đóa Mai Hoa.

"Bằng ngươi, còn không ngăn được ta!"

Oanh long!

Bát Nhã Long Trảo Thủ!

Phật Môn có thư, 《Bát Nhã mật tâm kinh》, như vậy như Long Trảo Thủ chính là thoát thai từ Phật Môn Thánh Kinh, càng là diễn luyện Phật Môn hộ pháp kim long móng thức.

Bang bang ầm——

Tanaka hóa chương thành chớp, trong nháy mắt, hai móng cùng xuất hiện, xé rách trời cao, chấn hưng ra chói tai phá không tiếng rít.

Vút——

Thê lương tiếng huyết gió, để Mai phu nhân hoàn toàn biến sắc, vội vàng quát khẽ.

"Mai Hoa Cửu Kiếm!"

Rào! Rào! Rào! Rào! Rào! Rào!

Trong chớp mắt, Cửu Đạo kiếm ảnh lóe lên một cái rồi biến mất, tùy theo, xuyên thành từng đoá từng đoá hư vô Mai Hoa.

Rầm rầm rầm!

Cánh hoa cùng nhau bắn ra, hóa thành sắc bén kiếm mang, uy thế kinh người, ngay sau đó, đã thấy Tanaka hai móng, biến ảo ra một cái kim long!

Cái này con rồng vàng hai mắt như thái dương giống như chói mắt, nhất trào dò ra, oanh một tiếng nổ vang, hư không dĩ nhiên giống như vỡ tan thấu kính giống như rắc rắc một chút liên nát.

Giờ khắc này, một con cự đại kim long móng ảnh từ trên trời giáng xuống!

"Không được!"

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Mai phu nhân vốn muốn tránh né, còn là chưa thành công, Bát Nhã Long Trảo Thủ đem Mai Hoa Cửu Kiếm bài trừ sau, mạnh trấn áp mà xuống!

Vang ầm ầm!

Liên gặp trên vách tường thêm ra một bóng người, chính là Mai phu nhân.

"Ai có thể ngăn trở ta! ! !"

Tanaka ngửa đầu gào thét thét dài, ánh mắt bề nghệ khinh thường.

Tình cảnh này, hoàn toàn chấn động trụ mọi người.

Như từng nói, ai có thể ngăn trở hấn?

Hí! Hí! Hí! Hí!

Xông tới bọn lính nhìn thấy giống như cái thể ma vương giống như Tanaka, dồn dập hít vào một ngụm khí lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 213 :Đại Cung Phụng, Hắc Vô Thường tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đ

Ào ào ào!

Luyện Đan Thất bên trong, Diệp Văn song chưởng cùng xuất hiện, từng đạo chưởng phong Kính Khí bắn vào Đan Lô bên dưới trong ngọn lửa.

Vù!

Trong phút chốc, hỏa diễm tăng vọt, vang lên một trận đùng đùng đùng giòn vang thanh, Tinh Hỏa tung toé.

Àm!

Ngay sau đó, một luồng cường đại trùng kích lực đạo bỗng nhiên sinh ra, trực tiếp đem Đan Lô cái nắp đều cho đánh bay.

Đan Thành!

Chỉ thấy trong lò luyện đan thỉnh thoảng xuất hiện mấy viên đen nhánh đan dược, những đan dược này tỏa ra nồng nặc hương khí, cả người có lít nha lít nhít Đan Văn.

Đan Văn bên dưới chính là Đan Văn, Diệp Văn thuận tay luyện chế liền có thể luyện chế ra có được Đan Văn nước mỹ nhan đan, có thể thấy được một thân Đan Đạo bất phàm.

...

Nhìn thấy Tanaka dữ tợn khủng bố, bá đạo hung tàn bộ dáng, không ngừng những binh sĩ kia bị chấn động trụ, liền nghe rất cái này không biết trời cao đất rộng tiểu tử cũng là âm thầm nuốt mấy cái nước bọt.

Người này, thật là đáng sợ!

"Không hổ là Phong Hào Vũ Vương!"

Mai phu nhân cắn răng cắn lợi nói: "Lão Thân nhận cấm!"

"Hừ!"

Đối với Mai phu nhân yếu thế thanh âm đàm thoại, Tanaka không để ý chút nào, một đôi mắt to như chuông đồng hạt châu hung hăng nhìn chăm chăm nghe Thái Nhi, lập tức, liền gặp thiếu nữ bỗng dưng trời nổi đứng lên.

Đi thẳng tới Tanaka trước mặt.

"Tỷ!"

Gặp này, nghe rất không khỏi giận dữ hét: "Mau thả ta ra tỷ, không phải vậy liều mạng với người!"

Àm!

Nghe rất một quyền ném ra, sức mạnh kinh khủng đập hư không vang lên ơng ơng.

Đáng tiếc, hấn đối mặt chính là một vị Phong Hào Vũ Vương, Tanaka nhìn thấy cú đấm này tiến đến, tuy nhiên cảm thấy kinh ngạc nghe rất một cái nhỏ nhỏ Vũ Sư vì sao có khả năng bùng nổ ra Tông Sư lực lượng.

Nhưng vẫn là chẳng thêm ngó tới.

"Con kiến hôi một cái,

Cũng muốn ra tay với Bàn Thống Lĩnh?"

Tanaka Ngưu Nhân trừng, cười gằn một tiếng, Bò Phiến to bằng tay trực tiếp cầm lấy nghề Man Quyền đầu, sau đó dùng sức một túm.

Răng rắc ——

Xương cốt gãy vỡ!

"A —— "

Nghê rất không khỏi đau la lên.

"Cút!"

Tuy nhiên, Tanaka lần này mục tiêu là Diệp Văn, còn khinh thường giết chết nghề rất, bởi vì nghề rất ở trong mắt hắn, tuy nhiên là một con giun dế mà thôi.

"Đệ đệ!"

Nghê Thái Nhi đôi mắt sưng đỏ.

"Giết chết con trai của ta tiểu tử còn không ra sao?"

"Không ra đúng không? Được, ta trước hết làm thịt người nữ nhân!"

Tanaka trong mắt huyết quang lóe lên, ngay tiếp đó vút lên nghề Thái Nhi, lập tức liền muốn một quyền tàn nhẫn đánh về nghề Thái Nhi trong bụng.

Ầm!

Một tia chớp giống như tiếng nổ lớn nhưng là bỗng dưng nổ lên.

Chỉ thấy phía trước chẳng biết lúc nào thêm ra một người thiếu niên, hơn nữa, một nắm đấm vừa vịn chống lại công kích mình.

"Diệp đại ca!"

Nghê Thái Nhi thất thanh hô.

"Người trước trốn được đi sang một bên..."

Diệp Văn thương tiếc xem nghề Thái Nhi liếc một chút, tội lỗi nghề Thái Nhi bởi vì chính mình mà suýt chút nữa bị hại chết.

"Thực xin lỗi..."

Nghê Thái Nhi run lên trong lòng, lập tức lắc lắc đầu, nói: "Diệp đại ca không liên quan, ta không trách người..."

"Tỷ tỷ, ta đau quá, người có tỷ phụ liền mặc kệ tiểu rất sao!"

Một bên, nghề rất oan ức gọi dậy tới.

"Đệ đệ..."

Nghê Thái Nhi kinh hô một tiếng, vội vàng đem nghề rất nâng dậy tới, cẩn thận chăm sóc.

"Người cũng là giết chết con trai của ta hung thủ?"

Tanaka nhìn thấy Diệp Văn, nộ hỏa tăng vọt, cắn răng hỏi.

"Không sai!"

"Người biết hay không hắn là con trai của ta?"

"Không biết, coi như biết cũng sẽ không lưu thủ, bởi vì, ta sẽ không bỏ qua muốn giết ta người!"

"Muốn chết!"

Đang khi nói chuyện, Tanaka cả người rung lên, quyền đầu bên trên, thêm ra cùng nhau kim mang, mờ hồ nhìn lại, chính là một con cực đại kim long

móng vuốt.

Bát Nhã Long Trảo Thủ!

Diệp Văn đôi mắt ngưng lại, không lùi mà tiến tới, khẽ quát một tiếng.

Song quyền sát na nổ ra!

Long Trượng quyền!

Ầm!

Hấp thu Long Trượng Tinh Hồn sau, Diệp Văn quyền thế trở nên càng mạnh mẽ hơn, quyền đầu chỗ đi qua, hư không dĩ nhiên từng khúc phá nát đứng lên, có thể thấy được nguồn sức mạnh này là mạnh mẽ đến mức nào.

"Ầm!"

Kim long móng vuốt cùng Long Trượng hư ảnh đột nhiên đối chạm cùng một chỗ, vô hình sóng xung kích hướng về tứ phương lan tràn.

Bang bang ầm!

Chu vi hết thảy cơ hồ đều tại này cổ khí thế dưới hoàn toàn trở thành đập nát.

"Thật mạnh!"

Nhìn thấy Diệp Văn lại có thể cùng Tanaka vị này Phong Hào Vũ Vương đối đầu, hơn nữa cảm cự được, Mai phu nhân một mặt vẻ kinh hãi.

Hả? !

Tanaka mắt thấy Diệp Văn lại có thể cùng mình đánh không chia cao thấp, giật mình trong lòng, cảm thấy không thể tưởng tượng được đồng thời, càng là quát lên một tiếng lớn.

"Hộ pháp kim long!"

Rống!

Một cái kim long đột nhiên xé rách hư không, dò ra thân hình, lơ lửng ở trên đỉnh đầu.

"Vũ Vương đại thế?"

Mai phu nhân chấn kinh hô.

"Không sai, cái này chính là bản tọa Vũ Vương đại thế, hộ pháp kim long!"

"Chết đi cho ta!"

Theo Tanaka thanh âm đàm thoại hạ xuống, một luồng đáng sợ áp lực nhất thời giống như mệnh mông thủy triều hướng về Diệp Văn lật úp mà xuống.

"Rống rống rống ~ " "

Trầm thấp tiếng rống ngấm vang vọng mà lên, liền gặp cái kia kim long thân thể đột nhiên trở nên càng thêm hư huyền đứng lên, ngay tiếp đó, từ giữa phân liệt ra từng đạo kim long thân ảnh.

Ầm! Ầm! Ầm!

Chín chín tám mười một con rồng vàng hình thành Tanaka Vũ Vương đại thế, cái này tám mười một con rồng vàng quay chung quanh ở trong ruộng bên cạnh, càng làm cho hấn xem ra bất phàm, giống như một cái vô thượng Đế Hoàng giống như.

Gặp này, Diệp Văn hơi thay đổi sắc mặt, không tự chủ được rút lui vài bước.

"Muốn đi? Hừ!"

Tanaka lập tức tăng tăng hừ lạnh một tiếng, một luồng so lúc trước càng thêm đáng sợ áp lực đột nhiên bao phủ mà ra, kèn kẹt ca, Diệp Văn trong cơ thể phát ra liên tiếp giòn vang.

Cả người xương cốt đều muốn nổ bung!

Lúc này Diệp Văn bị đè ép cả người đều là máu tươi, xem ra thâm không thể tả.

"Diệp đại ca!"

Cùng lúc đó, Tuyết Vân Tiêu, nghe Thái Nhi ba nữ đồng thời lo lắng hô.

Tanaka thật sự quá mạnh, không hổ là Phong Hào Vũ Vương, hơn nữa ra tay không kiêng dè chút nào, là phải cho nhi tử báo thù, tuyệt đối không có lưu một tia khí lực!

"Độ không tuyệt đối!"

Nguy hiểm bên dưới, Diệp Văn liều mạng chống cự này sơi trọng lực, sau đó hò hét một tiếng, không để ý thương thế tăng thêm, sử dụng độ không tuyệt đối!

Oanh long ——

Đáng sợ băng hàn càn quét mà ra, tuyết hoa phi vũ, chú tạo ra một cái băng tuyết thiên địa.

"Không!"

Tanaka cũng là hoàn toàn không nghĩ tới Diệp Văn vẫn còn có lực hoàn thủ, nhìn chín chín tám mươi một con rồng vàng bị đóng băng lại, nhất thời lộ ra vẻ tuyệt vọng.

"Vút!"

Nhưng mà, ngay ở Tanaka lộ ra vẻ tuyệt vọng sau, cùng nhau cực hạn thế lương phá không tiếng rít đột nhiên vang vọng mà lên.

Ầm!

Hàn quang lóe lên, mang ra liên tiếp huyết châu, bắn toé tán trời cao, lập tức.

Ầm! ! !

Một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy Diệp Văn thân hình ầm ầm ngã xuống đất!

Máu, rải đầy một chỗ...

Ở Diệp Văn trước mặt, đứng thẳng một người áo đen, thân hình mờ mờ ảo ảo, hư huyền vô thường, giống như một cái quỷ mị.

Người này thần sắc âm lãnh, khắp toàn thân toả ra nồng nặc hắc ám khí tức.

Hiển nhiên, chính là người này đột hạ sát thủ, mới để Diệp Văn trọng thương ngã xuống đất.

"Ngươi là ai?"

Diệp Văn không cam lòng giận dữ hết, hẳn hoàn toàn không nghĩ tới, vẫn còn có một vị đỉnh phong Vũ Vương ẩn nấp trong bóng tối, đối với hắn phát động nhất kích trí mệnh.

"Đại Cung Phụng, Hắc Vô Thường!"

Nhìn thấy người này, Tuyết Vân Tiêu tiếng kinh hô vang lên, lập tức một mặt căm hận sắc.

"Ngươi không là đại ca người sao? Ngươi đây là muốn làm gì? !"

Tuyết Vân Tiêu phẫn nộ quát.

Hắc Vô Thường nhưng là cười gằn, liếm liếm trường kiếm trên huyết châu, mới nói: "Nhị Công Chúa, người này chính là Đại Vương Tử mệnh ta giết."

Cái gì!

Hắc Vô Thường lời nói, để ba nữ ngờ ngác biến sắc, nhưng là để Tanaka lộ ra vẻ vui thích.

Người này thực lực không thua hắn, hơn nữa này xuất thần nhập hóa thuật ám sát.

Hai đại đỉnh phong Vũ Vương liên thủ, tiểu tử này, chắc chắn phải chết!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 214 :Hàng Ma Xử tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống

Tác Giả: Đồi Phế Trạch Nam

"Ngươi là tại tìm chết!"

Ngay ở Tanaka ảo tưởng Diệp Văn chắc chắn phải chết thời điểm, cùng nhau Cuồng Bạo nộ tiếng kêu tiến vào trong lỗ tai hắn, hơn nữa, cái này đạo nổi giận âm thanh tạp mang theo vô tận sát cơ!

"Chết!"

Ầm!

Nằm trên đất Diệp Văn đột nhiên nổi lên, thạch thạch thạch, cặp chân liên tiếp thực sự động, tay phải nắm chặt thành nắm đấm, ở Hắc Vô Thường khó mà tin nổi dưới ánh mắt, ầm ầm ném tới!

Ầm——

Máu tươi Bảo Tát, trung kỳ Văn một quyền Hắc Vô Thường, lập tức giống như điều đứt dây giống như, vẫn hướng về phương xa bay ngược mà đi.

"Làm sao có khả năng!"

Nhìn thấy Diệp Văn sống sờ sờ đứng lên, Tanaka ngờ ngác đồng thời, càng là cảm thấy một luồng khiếp đảm.

Chiêu kiếm đó uy lực không thể khinh thường, coi như Diệp Văn không chết, làm sao cũng đến bị thương thật nặng, nhưng hiện thực nhưng là Diệp Văn thừa dịp Hắc Vô Thường bất cẩn thời điểm trực tiếp phản đánh lên trở lại!

"Tại sao ngươi không có chuyện gì?" Tanaka bật thốt lên hỏi.

Hắc Vô Thường lúc này sắc mặt tái nhợt, cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Diệp Văn, tại sao được nặng như vậy thương tổn, cũng còn không có chuyện gì?

Cái này không hợp lý!

"Hừ!"

Diệp Văn hừ lạnh một tiếng, hắn đương nhiên sẽ không nói cho hai người nguyên nhân thực sự.

Hắn sờ dĩ không có chuyện gì, là bởi vì quy một Đạo Hóa hiểu biết Hắc Vô Thường đại bộ phận Công Kích Lực Đạo.

"Ngươi dám đánh lên ta? Rất tốt, ngươi chết chắc!"

Diệp Văn âm thanh trầm thấp, mang theo dày đặc sát khí.

Vèo! Vèo! Vèo! Vèo! Vèo!

Trong chớp mắt, Diệp Văn thân hình nhất động, hơn mười đạo hư huyền thân ảnh thoáng hiện mà ra.

Kiểm thương 72!

"Chúng ta cùng tiến lên!"

Nhìn thấy Diệp Văn Sinh Long Hoạt Hồ bộ dáng, Hắc Vô Thường cùng Tanaka trầm miệng một lời hô, hai người đều có liên thủ ý tứ.

Đứt lời.

Vèo! Vèo!

Hai bóng người từ hai bên trái phải hai bên hướng về Diệp Văn tập sát mà đi.

"Bát Nhã Long Trảo Thủ!"

"Chiêu hồn!"

Tanaka Bát Nhã Long Trảo Thủ Diệp Văn sớm có lĩnh giáo, cho nên giờ khắc này hẳn là nhìn chăm chăm Hắc Vô Thường xem.

Chỉ thấy Hắc Vô Thường kiểm trong tay trong nháy mắt đâm ra hơn trăm lần, lập tức rào một tiếng, trên mặt đất khắc hoạ ra một cái Chiêu Hồn trận.

"Ồ ~! !"

Một tiếng vang ầm ầm nổ vang sau, hắc vụ lan rộng mà ra, cùng lúc đó, Hắc Vô Thường trước mặt đã thêm ra không đếm được lệ quỷ U Hồn.

Xi! Xi! Xi!

Diệp Văn trường kiếm cần quét, chỉ một lát sau thời gian, liền tiêu diệt khá nhiều quỷ hồn, nhưng mà, tuy nhiên một hồi, liền lại có không đếm được lệ quỷ từ Hắc Vô Thường dưới chân Chiêu Hồn trận chui ra.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh đạt tới Thiên Nhân Trảm, thu được EXP 50 vạn."

"Hệ thống nhắc nhở, chủ ký sinh có thể có trở xuống lựa chọn tới ứng phó lúc này cảnh khôn khó."

"Tham khảo phương pháp một, đối lấy Tây Lăng tự Thiên Giai võ kỹ, Tây Thiên Tịnh Thổ."

"Tham khảo phương pháp hai, đối lấy thần thông tuyệt học, Hàng Ma Xử."

"Tây Thiên Tịnh Thổ tiêu phí EXP cần một triệu, Hàng Ma Xử tiêu phí EXP cần 250 vạn."

"Xin mời chủ ký sinh lựa chọn đối lấy."

Diệp Văn nhìn xuống chính mình EXP, nhìn thấy vừa vặn chỉ còn lại 250 Vạn Kinh nghiệm trị, không khỏi bật thốt lên, nói: "Lựa chọn Hàng Ma Xử."

"Keng, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng chủ ký sinh thu được thần thông tuyệt học, Hàng Ma Xử, bản hệ thống rất khen thưởng chủ ký sinh một cái tiêu phí xưng hào, đồ ngọc..."

"Cút!"

Diệp Văn chẳng muốn cùng nó cãi cọ.

Ngay sau đó, nhận biết được tự thân đã cảm thấy Hàng Ma Xử sau, Diệp Văn hai mắt lóe qua một tia tinh mang.

"Hàng Ma Xử!"

Diệp Văn hét lớn một tiếng, chân phải mạnh mẽ giẫm.

Oanh long!

Nhất thời, cặp chân xuống mặt đất từng trận run rẩy, ào ào rào, chỉ ít hơn mười đạo cột sáng vọt mạnh trời mà lên.

Hàng ma cột sáng!

Ong ong ong!

Những kia muốn công kích Diệp Văn quỷ hồn, bị những này cột sáng vây lại, khuynh khắc thời gian, phát ra thê lương cùng cực tiếng kêu thảm thiết.

"A a a ——"

Một trận gào khóc thảm thiết.

"Làm sao có khả năng!"

Nhìn thấy những quỷ này hồn biến mất cái vô ảnh vô tung, Hắc Vô Thường đầy mặt đại ra sắc, cảm thấy khó mà tin nổi.

"Chuyện này... Không được!"

Gặp Diệp Văn trấn áp lại những quỷ hồn kia, này Tanaka lập tức phát ra kinh hãi đến mức tận cùng tiếng kêu rên.

Hắn biết, lấy giờ khắc này Diệp Văn trạng thái, chính mình là tuyệt đối không thể đối phó được.

Trừ phi, Hắc Vô Thường liên thủ với chính mình, nhưng mà, giờ khắc này Hắc Vô Thường một bộ gặp quỷ thần sắc, quả thực cùng nhìn thấy Cha giống, chỉ lát nữa là phải quỷ...

Hắn tâm liền dần dần chìm xuống dưới xuống.

Đi hắn nương!

Ông đây mặc kệ!

Tanaka biết rõ lưu Thanh Sơn ở đây, không sợ không tài thiếu đạo lý, chỉ có trước bảo trụ tính mạng mình, như vậy, không sợ không có cơ hội báo thù.

Bằng không, hết thầy đều xong!

"Đi!"

Tanaka đi rất tán mẫn, không có nửa điểm lưu luyến, cũng chính là có như vậy quyết đoán tính cách, Tanaka mới sẽ trở thành được người kính ngưỡng Phong Hào Vũ Vương!

"Àm!"

Nhưng mà, Tanaka chạy rất nhanh không sai, nhưng Diệp Văn còn nhanh hơn hắn.

Vút!

Diệp Văn mũi chân nhẹ chút mặt đất, giống như Phù Quang Lược Ảnh giống như, cả người hóa thành cùng nhau sắc bén kiếm mang.

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn sau, Diệp Văn biến thành kiếm mang trực tiếp xuyên thủng Tanaka thân thể.

"Cái gì!"

Hắc Vô Thường nhìn thấy một màn này, hoàn toàn bị kinh sợ, Tanaka thực lực và hắn không phân cao thấp, thậm chí so với hắn còn lợi hại hơn, dù sao, hắn am hiểu chính là ám sát.

Quang minh chính đại quyết đấu, tuyệt đối sẽ không là Tanaka đối thủ.

Mà hiện tại, tự thân đã ám sát một lần, địch nhân tinh thần thời khắc bảo trì ở diễn phong trạng thái, muốn lại đánh lên một lần, là không thể.

Có thể, triệu hoán tới đây chút lệ quỷ lại bị trấn áp lại, chính mình phải làm gì?

Chạy?

Không thể!

Nhìn thấy Diệp Văn này khó mà tin nổi tốc độ, lập tức liền đem Tanaka giải quyết, Hắc Vô Thường sẽ không có nghĩ tới lại chạy.

"Chỉ có thể phá hư những này cột sáng!"

Hắc Vô Thường trong mắt vẻ ngoan lệ lóe qua, trong nháy mắt tiếp theo, chỉ ít hơn mười đạo kiếm khí màu đen quét ngang mà ra, mắt thấy đã phá hủy những cột sáng đó sau.

Hắc Vô Thường trên mặt biểu hiện nhất thời trở nên cuồng hỉ.

Muốn thắng!

Àm, nhưng lúc này, Diệp Văn khoe miệng giương lên, khinh bỉ nhìn Hắc Vô Thường, cặp chân lần nữa hung hăng đạp xuống.

Rầm rầm rầm!

Từng đạo cột sáng gần bó thẳng tắp, lấy Diệp Văn làm trung tâm hướng về bốn phương tám hướng lan rộng mà ra.

Kèn kẹt ca ——

Trên mặt đất, cột sáng không ngừng trào ra, tạo thành từng cái từng cái thể thâm không nở nhìn khe hở, xem ra hãy cùng Cự Đại Tri Chu võng.

"Không!"

Giờ khắc này, Diệp Văn không có nửa điểm lưu thủ, hung hãn đem Chiêu Hồn trận đều làm hỏng, cho nên, làm những quý hồn kia bị tiêu diệt sau, Hắc Vô Thường thực sự là tuyệt vọng đến mức tận cùng.

"Ảnh Độn!"

Nghìn cân treo sợi tóc, Hắc Vô Thường thần sắc hoảng sợ liếc nhìn chu vi, lập tức vội vàng chạy trốn tới góc tối bên trong, thân hình bị một tầng tấm màn đen bao phủ.

"Đại Quang Minh kiếm thuật!"

Gặp Hắc Vô Thường muốn chạy trốn, Diệp Văn cười nhạo một tiếng, song đồng hiện ra hai đám hào quang màu vàng thái dương.

Oanh...

Hào quang hé mở, liền nhìn thấy không đếm được quang minh kiếm khí từng vòng hướng về Hắc Vô Thường đánh tới.

Quang minh đến, hết thấy đều hóa thành hư vô...

"Không —— "

"Người không có thể giết ta, bằng không, muội muội ta Bạch Vô Thường nhất định sẽ báo thù cho ta!"

Tuyệt vọng tiếng kêu thảm thiết lại vang lên: "Tuyệt Nhạc, ta thành quý đều sẽ không bỏ qua người!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Độc Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 215 :người là lừa người! Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Tr

Nếu như không phải tuyệt Nhạc mệnh lệnh, hắc Hắc Vô Thường như thế nào sẽ đến ám sát Diệp Văn, do đó bị Diệp Văn giết chết?

Hắn hận Diệp Văn, càng hận tuyệt Nhạc.

Tuy nhiên, hắn biết, chờ hắn muội muội Bạch Vô Thường rõ ràng những này sau, một người cũng đừng nghĩ hoạt!

Muội muội của hắn thực lực cao hơn hắn, thiên phú càng cường hơn hắn!

...

Cái này đột Như Lai biến hóa, để lo lắng Diệp Văn mọi người buông lỏng một hơi, ở gần gũi trong quá trình, có thể nói là biến đổi bất ngờ.

Từ Diệp Văn một cái nho nhỏ Vũ Tôn, có thể đánh bại Tanaka cái này Phong Hào Vũ Vương thời điểm, Chu Ly nhi các loại liền không nhận được giật mình đứng lên.

Sau khi, Đại Vương Từ phủ phụng dĩ nhiên trốn ở một bên, giống như Thần Trợ hướng về Diệp Văn đâm một kiếm, vào lúc này, không có ai tin tưởng Diệp Văn sẽ tiếp tục sống.

Sau cùng, Diệp Văn nhưng là bỗng nhiên nổi lên, chém liên tục hai đại Vũ Vương cường giả, mãi đến bây giờ mọi người vẫn chưa hoàn toàn phản ứng kịp.

Mọi người đều còn dừng lại ở đại ra thần sắc.

"Tha mạng a!"

"Cầu xin đại nhân tha tiểu nhóm đi..."

"Chúng ta đều là bị bức ép!"

"Đứng đứng..."

Cùng lúc đó, theo Tanaka mà tới hộ rỗng vệ môn đều dồn dập quỳ, hướng về Diệp Văn khóc kể lể.

Bọn họ sợ bị Diệp Văn giết chết, cứ như vậy nhưng là không có thứ gì, so sánh như vậy, quỳ xuống van nài, ném chỉ là tôn nghiêm mà thôi.

Hơn nữa, ở những kia da mặt phi thường dày trong mắt người, bọn họ càng là không cảm thấy có cái gì, là mạng sống, tôn nghiêm là cái gì?

Tiết tháo lại là cái gì?

Nhìn những người này bộ dáng, Diệp Văn hừ lạnh một tiếng.

"Điện hạ cứu lấy chúng ta đi!"

"Phải a, điện hạ đại thống lĩnh ra lệnh cho chúng ta không dám không nghe!"

"Ngài biết, chúng ta phản kháng à không!"

Nghe Diệp Văn tiếng hừ lạnh,

Những này hộ rỗng vệ cho rằng Diệp Văn sẽ phải giết chết bọn họ, trong nhất thời, dồn dập chuyển hướng mục tiêu, hướng về Tuyết Vân Tiêu cầu xin tha thứ.

"Diệp tử, tha cho bọn hần đi!"

Những này hộ rỗng vệ nói tới, chung cuộc là thay bọn họ Tuyết gia làm việc, cho nên, Tuyết Vân Tiêu cũng không muốn bọn họ chết.

"A, tha cho bọn hần cũng không phải không được, chỉ là, không biết ta công chúa điện hạ có thể cho tiểu cái gì ban thưởng a?"

Diệp Văn sờ sờ cằm, một trận cười xấu xa.

Nghe Diệp Văn lời nói, Tuyết Vân Tiêu trắng nõn cổ chậm rãi đồ đứng lên, cúi đầu, hai tay nắm bắt góc áo không biết nên nói cái gì.

Gặp Tuyết Vân Tiêu dĩ nhiên cũng có này tám Tiểu Nữ Nhi tư thái, Diệp Văn là thật chính rõ ràng, nữ nhân này là ngoại Lãnh nội Nhiệt loại hình.

Nghĩ tới đây, Diệp Văn trong lòng nóng lên, không khỏi chờ mong lên Tuyết Vân Tiêu ở trên giường sẽ là như thế nào một phen tình hình...

"Khắc khắc, tướng công, ngươi ở trước mặt tức phụ đùa bốn mặt khác nữ hài tử, làm như vậy thật tốt sao?"

Chu Ly nhi giả vờ giả vịt ho khan một chút, ở Diệp Văn bên eo một vận, đầu Diệp Văn nghe răng nhếch miệng.

"Hừ, không cho ngươi bắt nạt tỷ phụ!"

Đột nhiên, nghe rất che ở Diệp Văn trước mặt, đối với Chu Ly nhi, Tuyết Vân Tiêu hai người hung tợn nói: "Tỷ phụ là tỷ tỷ, các ngươi những này Đại Yêu Tinh không muốn vọng tưởng câu dẫn tỷ phụ!"

"Tỷ phụ?"

Chu Ly nhi sắc mặt cổ quái, phiết Diệp Văn liếc một chút.

"Ngươi cái này hoa tâm Đại La Bạc đã có bao nhiêu cô gái a?"

"Khắc khắc khục..."

Diệp Văn một trận ho khan, muốn giải thích, bỗng nhiên trông thấy nghe Thái Nhi này u oán hỏi tiếc ánh mắt, trong lòng không khỏi vừa kéo, chỉ phải lúng túng nói sang chuyện khác.

"Ta nước mỹ nhan đan luyện tốt, ngươi có muốn hay không ném thử?"

"Thật sao?"

Chu Ly nhi vừa nghe có nước mỹ nhan đan, cao hứng ôm chặt Diệp Văn.

"Hừ! Tiểu cô nương, ngươi cũng không nên bị hần lừa!"

Đột nhiên, hẻo lánh một bên bên trong, đi ra một thân đàn bà lão già.

"Hư đại sư!"

Nhìn thấy vị lão già này nói Diệp Văn là lừa người, Tuyết Vân Tiêu trong nhất thời cũng không khỏi hồ nghi đứng lên.

Bởi vì, Diệp Văn thật sự quá tuổi trẻ, hơn nữa còn là một cái võ đạo thiên tài, làm sao cũng không thể ở Đan Đạo phương diện này trên cũng là Đại Sư Cấp Bạc chứ?

"Lừa người?"

Diệp Văn khoe miệng giờ lên một vết châm chọc nụ cười, "Không biết người dựa vào cái gì nói như vậy?"

"Ta nói cái này nước mỹ nhan đàn già cũng là già!"

"Xi, người là ai a? Ngụ ngốc!"

Diệp Văn khinh thường nói.

"Người, người dám mắng ta ngu ngốc?"

Hư đại sư tay run run chỉ.

"Ngu ngốc! Ngu ngốc! Ngu ngốc!"

Diệp Văn một hơi nói liên tục ba tiếng ngu ngốc, lập tức cân nhắc nhìn vị lão già này.

"Hiện tại, người hài lòng không?"

"Người, người! Công chúa điện hạ, người nói cho cái này cuồng vọng tiêu tử, lão phu là ai!"

Tuyết Vân Tiêu gặp hai người một bộ bạt kiếm nô mở đầu bộ dáng, không khỏi cảm thấy nhức đầu, nhưng người lão già này hỏi, cũng không rất nói, liền nói với Diệp Văn:

"Vị này chính là hư đại sư, Tứ Phẩm cao cấp Đan Tông, Đan Đạo ở vương quốc bên trong xếp hạng thứ ba, trừ đan sư công hội vị kia, không người nào dám nói Đan Đạo ở hư đại sư bên trên."

"Hừ hừ!"

Gặp Tuyết Vân Tiêu giới thiệu xong thân phận mình, hư đại sư ngao kiêu hát cầm lên, đan sư chế độ đẳng cấp thâm nghiêm, dưới cái nhìn của hắn.

Tiểu tử này là bởi vì không biết chính mình là ai, cho nên mới như thế không coi ai ra gì.

Hiện tại, lão phu ngược lại muốn xem xem người còn làm sao hung hăng!

Hư đại sư vốn tưởng rằng Diệp Văn sẽ lập tức nạp đầu liền bái, có thể vạn vạn không nghĩ đến, Diệp Văn chỉ là tựa như cười mà không phải cười nhìn mình, sau đó nói: "Cho nên?"

Cho nên em gái người nha!

Người tiểu tử này không phải nên lập tức đối với lão phu quỳ xuống, hoặc là khom lưng hành lễ sao?

Mẹ trứng! Lão phu là Tứ Phẩm cao cấp Đan Tông, người có hiểu hay không a?

"Người đến có phải là cái luyện đan!"

Hư đại sư bật thốt lên, hỏi.

"Không phải..." Diệp Văn lắc lắc đầu.

Phốc ——

Nghe Diệp Văn lời nói, trong nhất thời, hư đại sư phảng phất ở ngực trúng tên giống như vậy, cước bộ "Thịch thịch" thụt lùi phía sau vài bước.

Giời ạ? Cảm tình người không là cái luyện đan? Vậy hắn chẳng phải là ở Đan gây tai Trâu?

"Người trêu chọc lão phu?"

Lập tức, hư đại sư một mặt dữ tợn, nếu không phải luyện đan, vì sao cùng lão phu tranh cướp Đan Thất?

Cái này ở hư đại sư xem ra, là không thể nhẫn nhịn!

"Người gấp cái gì a, đều cao tuổi rồi, đều còn giống cái thanh niên, ta lời nói đều chưa nói xong, người chỗ miệng vào a!"

Diệp Văn thiếu kiên nhẫn nói.

Đến! Lại bị giáo huấn!

Hư đại sư khí cả người run rẩy, tốt xấu hắn cũng là một phương cự đầu, hiện tại, lại bị có thể làm cháu mình, Tăng Tôn tiểu gia hóa mắng thanh niên?

Nghĩ đến đây, hắn liền mặt già đỏ ửng.

Nhưng hiện tại, Diệp Văn nhưng là không có để ý đến hắn, trực tiếp nói: "Ta là một cái Vũ Tu, không thể xem như một cái chân chính luyện đan, luyện đan chỉ là ta Nghê Phụ, người hiểu?"

Nghe nói, Tuyết Vân Tiêu vỗ vỗ cái trán, càng ngày càng tâm hồng đứng lên, cảm thấy Diệp Văn phi thường vô căn cứ.

Cái tuổi này, không nói một tên chân chính đan sư cũng không có thể luyện chế nước mỹ nhan đan, người cái Nghê Phụ dĩ nhiên nói mình có thể luyện chế? Lừa quỷ đâu? Không phải!

Hư đại sư cùng Tuyết Vân Tiêu cũng là giống nhau nghĩ cách.

"Hừ, Nghê Phụ? Aha, thực sự là chết cười lão phu, người cũng không thể xem như một tên chân chính đan sư, cũng dám nói mò luyện chế thành nước mỹ nhan đan?"

"Lão phu nói người là lừa người, có lỗi?"

Lúc này, hư đại sư lại đắc ý nhếch lên cái đuôi.

"Ta có hay không lừa người, thử một lần liền biết, ta cho tới lừa người sao?"

"Này nói không chừng, có lẽ người là muốn ở trước mặt công chúa tăng cao chính người địa vị?"

Hư đại sư khinh thường nói, một bộ "Ta từ lâu nhìn thấu người" bộ dáng.

"Báo, điện hạ, bên ngoài tới một nhóm người, bảo là muốn tìm Diệp công tử!"

Đột nhiên, ngoài cửa truyền tới cùng nhau thanh âm cung kính.

"Tìm ta?"

Diệp Văn ngạc nhiên.

"Vâng, Diệp công tử!"

Thị vệ kia cả người run lên, Diệp Văn cường hãn, hắn chính là biết rành mạch rõ ràng a, vừa nghĩ tới chính mình lại có thể cùng giết chết hai vị đỉnh phong Vũ Vương tồn tại nói chuyện, trong lòng hắn liền trở nên kích động!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 216 :Lão Đại, người bị lột trù khiêu chiến tái tư cách dự thi! Tiểu thuyết: Thiên Hạ

"Aha, Lão Đại nghe nói ngươi cùng Vương Thành một mỹ nhân, Nhị Công Chúa điện hạ có không thể cho ai biết quan hệ, có phải là thật hay không a?"

"Hừm, có phải là loại kia không thể miêu tả quan hệ?"

Người chưa đến, thanh đã đến.

Một cái nói chuyện, ngữ khí ngả ngón, theo sát một cái trong giọng nói nhưng là lộ ra một luồng không nói rõ được cũng không tả rõ được bí ối.

Chỉ chốc lát sau, nhất đại nhóm người liền đi đi vào, chỉ thấy cảm đầu một cái một thân đại hồng y bảo, mang theo một mặt xấu xa nụ cười, không phải Đường đại công tử thì là người nào?

Theo sát sau lưng hắn là một cái trên mặt có một chút tàn nhang thiếu niên, trong miệng lộ ra hai viên đại đại răng hô, khả khả cười nhẹ, không nói ra được bí ối.

Sau đó, liền nhìn thấy một cái có chút âm nhu thiếu niên, ở hắn bên phải là một cái hùng hùng hổ hổ nữ tử, sau cùng hai cái tự nhiên là úc có thể liêm cùng với Bắc Cung Đàn.

Nhìn thấy những nữ nhân này, Diệp Văn chỉ cảm thấy da đầu đều muốn nổ tung, khá lắm lần này đều đến đủ, có thể có không có suy nghĩ qua hắn cảm thụ?

"Diệp đại ca!"

Úc có thể liêm nhìn thấy Diệp Văn, không có nửa điểm do dự, trực tiếp nhào lên, để Diệp Văn khéo mắt giật một cái, quả nhiên liền nhìn thấy Bắc Cung Đàn miệng nhỏ khê khê.

Không hiểu úc có thể liêm tại sao cùng Diệp Văn thân mật như vậy, mà Tuyết Vân Tiêu nhưng là mi mắt buông xuống, Chu Ly thì một bộ không cảm thấy kinh ngạc bộ dáng, nghe Thái Nhi ánh mắt u oán.

Nghe rất nhìn thấy nhiều như vậy nữ nhân, hít vào một ngụm khí lạnh, quát hỏi: "Tỷ phu, ngươi tại sao có nhiều như vậy nữ nhân?"

"Ngươi đem ta tỷ tỷ đặt chỗ nào?"

Lời này vừa nói ra, mọi người đều biến sắc.

Nghe Thái Nhi lời kéo nghe rất tay, khê quát một tiếng.

"Đệ đệ, ngươi không muốn nói lung tung..."

Phượng Vũ cười ha ha, nói: "Ta không phải là hắn nữ nhân, ngốc đại cá tử, ngươi cũng không nên nói bậy bạ nha."

Nói, ngồi vào Tuyết Vân Tiêu bên cạnh, bất động thanh sắc để tay trái đến mỹ lệ trên đùi, nhẹ nhàng ma sát, tay phải thì lại cầm một cái trái cây bỏ vào trong miệng, hi hi cười nói: "Ăn ngon thật!"

Thực, trong lòng nàng nói là, thật hắn nương thoải mái!

Cùng lúc đó, Tuyết Vân Tiêu nhưng là bốc lên cả người nổi da gà,

Tuy nhiên, xem ở Phượng Vũ đồng dạng là nữ nhân mức, Tuyết Vân Tiêu liền kiềm chế lại động thủ kích động.

Một mặt khác, Bảo Thúc Nha cũng là vội vàng đem úc có thể liêm kéo qua đi.

"Đây là ta Đại Túc Phụ."

Diệp Văn cứng đầu, giữ chặt Bắc Cung Đàn tay nhỏ, hướng về mấy người giải thích.

"Diệp đại tẩu được!"

Nghe Thái Nhi trong giọng nói mang theo một tia hâm mộ.

Tuyết Vân Tiêu thì lại không nhẹ không nhạt nha một tiếng, ý tứ sâu xa, để Diệp Văn cảm thấy một trận sờn cả tóc gáy.

"Đại tỷ được!"

Đây là Chu Ly.

"Đại tỷ?"

Bắc Cung Đàn nhìn Chu Ly thì đầy mặt mặt sẹo, có chút kinh ngạc.

"Ngạch, đây là hai nàng dâu."

Diệp Văn lúng túng nói.

"Hai nàng dâu..."

Mọi người một trận hô khẽ.

Chỉ có Tuyết Vân Tiêu một mặt bình tĩnh sắc, nàng gặp qua Chu Ly nhi chưa huỷ dung tướng mạo.

Dù là lấy Chu Ly nhi không có tim không có phổi bộ dáng, nghe đến mấy cái này mang theo nghi vấn ngữ khí, nụ cười cũng là lập tức cứng đờ.

"Hừ!"

Lúc này, hư đại sư bỗng nhiên đứng ra, chỉ vào Diệp Văn nói: "Chư vị, ta phải nói cho các ngươi một cái không tốt tin tức, bởi vì các ngươi nam nhân, huynh đệ bằng hữu là một cái kẻ lừa đảo!"

"Kẻ lừa đảo?!"

"Không sai! Người này tự xưng là Đan Đạo đại sư, chắc hẳn các ngươi cũng bởi như thế mới sẽ làm hấn nữ nhân, huynh đệ bằng hữu chứ?"

"Nhưng ta không thể không nói cho các ngươi, hấn không phải đan sư! Hấn cũng là một cái kẻ lừa đảo!"

Hư đại sư khẳng định nói, phảng phất đã nhìn thấy Diệp Văn Thê ly Tử tán tình cảnh, nghĩ tới đây, không khỏi nhếch miệng nở nụ cười, nhưng mà, nụ cười bỗng nhiên lập tức cứng đờ.

"Ta thảo ngươi Lão Mẫu, trước tiên không nói lão đại là không phải đan sư, coi như không phải thì lại làm sao? Ngươi coi chúng ta là người nào?"

Đường Thất đứng hư đại sư trước mặt, chửi ầm lên.

"Cũng là, cũng là!"

Mọi người phụ họa, để hư đại sư sắc mặt trở nên tái nhợt.

"Ta thảo, ngươi nói ta là giả, tốt lắm, ca liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, ta đến có phải là giả!"

Nhìn thấy Chu Ly nhi âm trầm sắc mặt, Diệp Văn từ lâu không nhận được làm cho nàng thử một chút nước mỹ nhan đan dược hiệu, lúc này, cái này hư đại sư lại đang nghi vấn chính mình, càng làm cho Diệp Văn hết sức khó chịu!

"Ngươi ăn cái này..."

Diệp Văn lấy ra đan dược, đối với Chu Ly nhi nói.

"Ồ..."

Chu Ly nhi không có hoài nghi Diệp Văn, bởi vì coi như Diệp Văn lừa nàng cũng không có quan hệ, chính mình biến thành bộ dáng này, Diệp Văn không có ghét bỏ chính mình, đã để Chu Ly nhi rất cảm động.

Cho nên, làm tiếp lấy đan dược sau, Chu Ly nhi không chút do dự, trực tiếp một cái nuốt vào đi.

"Thật nuốt?"

Hư đại sư khinh thường nở nụ cười.

Nhưng mà, để hư đại sư chấn kinh sự tình phát sinh, bởi vì, Chu Ly nhi ở nuốt vào đan dược này sau, trên mặt mặt sọc lập tức bóc ra.

Hơn nữa, ở mặt sọc bên trong da thịt không phải máu chảy đầm đìa, xấu xí không thể tả, mà chính là giống như tân sinh nhi da thịt như vậy bóng loáng trắng nõn non mềm, vô cùng mịn màng.

Rào ——

Nhìn thấy Chu Ly nhi biến tốt sau.

Hư đại sư quát lên một tiếng lớn, "Làm sao có khả năng?"

Lập tức cả người trở nên thất hồn lạc phách đứng lên.

Giờ khắc này, nghe Thái Nhi kinh hô một tiếng

"Chu tỷ tỷ, nguyên lai người như thế xinh đẹp a!"

"Cầm thú a, cầm thú! Lão Đại, người quá cầm thú!"

Đường Thất cùng Bảo Thúc Nha đồng thời kêu lên, cảm thấy thiên hạ tốt cái trắng đều bị Diệp Văn con lợn này cho cùng.

"Thật tốt sao?"

Chu Ly nhi kích động hỏi.

Lập tức, không thể chờ đợi được nữa lấy ra một chiếc gương, Diệp Văn cũng không cảm thấy kỳ quái, nữ hài tử sao, bên người mang theo cái gương cũng là rất bình thường một chuyện.

"Được! Thật tốt!"

Nhìn thấy trong gương chính mình, tướng mạo không chỉ khôi phục, hơn nữa da thịt so trước kia càng thêm bóng loáng non mềm sau, Chu Ly nhi có một Chủng Nhân họa được phúc ảo giác.

"Cảm ơn người, Diệp tử..."

Chu Ly nhi kích động ôm chặt Diệp Văn.

Diệp Văn trong lòng hơi động, nhìn thấy hiện trường nhiều người như vậy, cũng không tốt kể tai nói nhỏ nói chuyện, chỉ phải truyền âm hướng về Chu Ly nhi nói: "Nếu như thật muốn cảm ơn ta lời nói, buổi tối, cố gắng biểu hiện..."

Cố gắng biểu hiện?

Chu Ly nhi sững sờ, lập tức nhìn thấy Diệp Văn nhìn mình chăm chăm môi hồng không rời mắt, nghĩ tới chính mình dùng miệng giúp Diệp Văn... Sự tình, nhất thời xấu hổ nện Diệp Văn một quyền!

Căm giận mắng: "Đại Sắc Lang!"

"Ồ ô, sắc lang!"

Đường Thất khả khả cười bí ối, "Lão Đại, người đối với Nhị Tẩu tử nói cái gì người không nhận ra việc a?"

Thấy chung quanh mọi người cơ hồ đều một mặt xem thường nhìn mình, Diệp Văn quả thực khóc không ra nước mắt, hần rõ ràng cái gì đều còn chưa khô có được hay không?

"Khặc khặc, Diệp lão đại, ta có việc muốn nói!"

Lúc này, Lâm Tiêu giờ tay lên.

"Nói!"

Diệp Văn không thể chờ đợi được nữa nói.

Đây mới là tốt nhất hảo huynh đệ a!

Nhìn Lâm Tiêu hoàn toàn di chuyển mọi người chú ý lực, Diệp Văn ở trong lòng đối với Lâm Tiêu dựng thẳng cái ngón cái!

Thực sự là quá ra sức!

"Ngạch, chiến đội sự tình đã làm tốt, buổi chiều cũng là chúng ta một lần trận đấu, cho nên, chúng ta hiện tại có phải là nên đi sân thi đấu chuẩn bị một chút, sau đó chờ đợi trận đấu bắt đầu?"

"Được! Đi!"

Là không hề bị đến mọi người xem thường ánh mắt, cho nên Diệp Văn trực tiếp quyết định ra đến.

"Chờ đã!"

Đột nhiên, Đường Thất nói.

"Làm sao?"

Diệp Văn nghi hoặc nhìn hấn.

"Lão Đại, người có phải là ở cử hành khiêu chiến tái thời điểm, trực tiếp rời đi tuyết Vực vong Lâm?"

"Há, thật giống là có chuyện như thế!"

"Như vậy xem ra là thật lạ!"

Đường Thất nhìn thấy Diệp Văn nghi hoặc ánh mắt, liền nói: "Lão Đại, bởi vì người ở trong thi đấu đường đi thời điểm, rời đi Sân Thi Đấu, cho nên, Lão Đại, người bị lột trừ khiêu chiến tái tư cách dự thi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217 :hấn đại gia cô nãi nãi... Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Ph

"Cái gì!"

Chu Ly nghi thất thanh hô, lập tức một mặt hồ thẹn.

"Diệp tử, đều do ta, nếu như không phải ta lời nói..."

Diệp Văn đánh gãy Chu Ly nghi lời nói, nhún nhún vai, nhẹ nhõm nở nụ cười.

"Bóc lột tư cách liền bóc lột chứ, có cái gì đại không, ta lại không gì lạ."

"Diệp tử..."

Chu Ly nghi cảm động hai mắt đầm lệ mông lung.

"Ngạch, thực điều này cũng không phải chuyện xấu..."

Đột nhiên, Lâm Tiêu nói.

"Ở Đông Hải, cá nhân thực lực cường hấn tuy nhiên cũng so sánh bị coi trọng, nhưng coi trọng nhất vẫn là đoàn đội phối hợp."

"Bởi vì, ở Đông Hải, thường thường sẽ bạo phát sóng biển nguy cơ."

"Sóng biển nguy cơ?"

Tất cả mọi người nghi hoặc nhìn Lâm Tiêu.

Lâm Tiêu giải thích nói: "Đông Hải, nghe tên là biết nghĩa, thực đây là một vùng biển, Đông Hải nhóm thế lực tông môn vùng núi chỉ đại bộ phận đều là xây dựng ở hải vực trên."

"Cứ như vậy, các loại thủy triều phát sinh thời điểm, vậy thì không được, bởi vì, thủy triều sẽ mang theo khá nhiều Hải Thú, những này Hải Thú thực lực không chỉ so với trên đất bằng sinh vật cao."

"Hơn nữa, đại bộ phận đều là quần cư, hơn nữa Đông Hải đại bộ phận đều là hải vực, là bọn họ địa bàn, chúng ta nhân tộc ở nơi đó thật là rất nguy hiểm."

"Đã như vậy, tại sao còn muốn đem tông môn địa chỉ xây dựng ở trên hòn đảo, hoặc là ven biển địa phương?"

Bảo Thúc Nha bật thốt lên hỏi.

"Bởi vì nơi đó Thiên Địa Nguyên Khí so với hấn địa phương phong phú nhiều, đối với tu hành có rất lớn bổ ích, không chỉ có thể tăng nhanh tu hành, càng

là tăng cao đột phá tỉ suất."

"Làm sao ngươi biết?"

Đường Thất không phục lắm hỏi, Nãi Nãi, Lâm Tiêu cái tên này ra thật lớn một cái danh tiếng a!

Đường Thất thiếu rất khó chịu.

"Những này thực thư bên trên có, hơn nữa, bởi vì ta muốn tham gia chiến đội duyên cớ, cho nên, ta cố ý tìm một chút liên quan với Đông Hải thư tịch quan sát."

Lâm Tiêu nói.

Đường Thất không lời, hắn còn có thể nói cái gì? Cái tên này rõ ràng là muốn vọt vào Đông Hải sức mạnh, không phải vậy, tại sao xem những sách này tịch?

"Ai, ngươi đến hiện tại đều vẫn không có giảng rõ ràng cái này tại sao không phải một cái chuyện xấu?"

Chu Ly nghi hỏi.

"Ây..."

"Này đối với Diệp lão đại mấy người bọn hắn mà nói, vừa muốn tham gia khiêu chiến tái lại muốn tham gia đoàn tái, là rất lớn gánh nặng, không chỉ muốn trả giá gấp hai tinh lực, áp lực cũng là cao hơn người thường."

"Mà đối với chúng ta mà nói, nếu như Diệp lão đại không có tham gia khiêu chiến tái, chúng ta không chỉ có thể đạt được Diệp lão đại toàn lực trợ giúp, còn có thể huấn luyện phối hợp, tăng cường càng cao hơn hiểu ngầm độ."

"Nói không sai!"

Diệp Văn khen, thậm chí nói, Lâm Tiêu tiểu tử này là một nhân tài.

Lập tức, Bảo Thúc Nha nhú nhú mày, hỏi thăm: "Ngươi nói hiểu ngầm độ lại là có chuyện gì?"

"Hiểu ngầm độ tự nhiên là đoàn đội phối hợp a, nếu như không nhiều hơn huấn luyện phối hợp, làm sao trải qua được chiến đội? Ngu ngốc!"

Đường Thất ngao kiêu nói.

Tốt thoải mái! Danh tiếng tốt cuộc ở ta cái này!

Tuy nhiên, Đường Thất bộ dáng này, để Bảo Thúc Nha rất có động thủ kích động.

"Nói xong sao? Có thể đi thôi? Ta không thể chờ đợi được nữa muốn làm roi những tên kia!"

"Ai, ta bị tước đoạt tư cách, vậy các ngươi hai cái làm sao bây giờ a?"

Diệp Văn gọi lại Đường Thất.

"Chúng ta? Khi biết Lão Đại ngươi bị tước đoạt tư cách sau, ta cùng răng hô hai cái cũng đều tự động bỏ quyền, không tham gia nữa khiêu chiến tái."

Đường Thất từ tốn nói.

"Hảo huynh đệ!"

Diệp Văn hơi nhỏ cảm động.

"Lão Đại, ngươi nếu như thật cảm động lời nói, liền cho ta mấy viên chi dâu dùng loại kia đan dược chứ?"

Bảo Thúc Nha chẳng biết xấu hổ đứng lên tới, dường như đã sớm chờ đợi thời khắc này, để Đường Thất khinh thường cùng làm bạn bộ dáng.

"Ta cũng không biết hữu hiệu không hiệu, cho ngươi!"

Diệp Văn tổng cộng luyện chế ra năm viên nước mỹ nhan đan, Chu Ly nhai nuốt một viên, còn còn lại bốn viên.

Cho nên, Diệp Văn không chút keo kiệt lần nữa ném ra một viên, không cần nói là thừa bao nhiêu, coi như không có dư thừa, Diệp Văn cũng sẽ là Bảo Thúc Nha lại luyện một viên.

Ba người tuy nhiên chung sống gần gũi, cũng đã từng có mệnh giao tình.

Bảo Thúc Nha tiếp lấy đan dược, không thể chờ đợi được nữa nuốt vào, đáng tiếc, chỉ là chữa khỏi trên mặt tàn nhang, răng hô như cũ giữ lại.

Đề Bảo Thúc Nha một hồi lâu thần thức.

"Răng hô, xem ra nguoi cái ngoại hiệu này là làm định a!"

Đường Thất cười lớn một tiếng, lập tức một lần khởi đi ra ngoài, bởi vì, Bảo Thúc Nha chính đang mặt sau truy đuổi, khí thế hung hung, hiển nhiên là muốn cùng Đường Thất đánh nhau một trận, bằng không sẽ không giảng hoà.

"Chúng ta cũng đi thôi!"

Diệp Văn lắc đầu nở nụ cười, quay về sau người mấy người nói.

Rất nhanh, Diệp Văn một đám người liền đến đến trong sân đấu.

Nơi này như cũ người ta tập nập, huyền nháo âm ỉ, chen vai thích cánh.

Mỗi một toà trên võ đài, chỉ ít có hai con đội ngũ lẫn nhau đối kháng, trên sân nhiệt huyết thường thường chiếu vào dưới đài, càng là dẫn tới một trận điên cuồng tiếng gào thét.

"Lão Đại, ta đi trước lĩnh đội ngũ hào mã bài."

Lâm Tiêu cười nói, lập tức hướng về cách đó không xa quầy hàng đi đến, nơi đó có vài cái dài dài đội ngũ, khá nhiều lĩnh đội đều ở nơi đó xếp hàng lĩnh tham chiến hào mã bài.

"Chúng ta đi nơi đó nghỉ ngơi một chút đi!"

Phượng Vũ chỉ vào bên cạnh Ghế dựa nói, vò vò tay chân, lười biếng nói: "Hôm nay, ta tới Đại Di Mộ, hơi mệt!"

Phượng Vũ lời nói để Diệp Văn mấy người trên trán đều bốc lên hắc tuyến,, cô nàng này quá buru hân!

"Này, nguoi làm gì? Chỗ ngồi này là ta trước nhìn thấy?"

Phượng Vũ chỉ vào đột nhiên ngồi xuống một cái hơi có điểm hơi đầu trung niên nam tử nói.

"Khà khà, tiểu muội muội, cái này cũng không có cái gì thứ tự đến trước và sau, nguoi nếu như muốn ngồi, ca ca cũng không ngại, tới, ngồi vào ca ca bấp đùi..."

"Ồ! —— "

Cùng nhau tiếng kêu thảm thiết vang lên theo, chỉ thấy Phượng Vũ một chân đem trung niên nam tử này đá văng, không khách khí quát: "Ngồi nãi nãi của nguoi cái đầu, bản tiểu thư tiện nghi cũng dám chiếm?"

"Nguoi hoạt thiếu kiên nhẫn sao?"

Hì! Hì! Hì!

Nhìn thấy trung niên nam tử bụng đũng quần nhảy không ngừng, thần sắc vận vẹo thống khổ, Diệp Văn các loại mới rõ ràng Phượng Vũ bị đá là nơi nào, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Tàn nhẫn! Quá ác!

Đường Thất không khỏi rụt rụt bờ vai, chậm chậm nói: "Sau đó, vẫn là thiếu đùa bốn cái này Đại Ma Nữ..."

"Ừ!"

Bảo Thúc Nha rất tán thành gật gù.

"Hoạt thiếu kiên nhẫn? Ta xem là nguoi mới đúng! Có bản lĩnh nói cho bản đại gia nguoi là cái nào chiến đội? Bất chính chết nguoi, bản đại gia liền quý xuống gọi nguoi ba tiếng cô nãi nãi!"

Trung niên nam tử này là dò ra Phượng Vũ nhỏ, không tiếc thả ra lời hung ác.

Mà Phượng Vũ quả nhiên không có tim không có phổi trúng chiêu.

"Tốt, cô nãi nãi là Lưu Tinh chiến đội, sẽ chờ nguoi đến chinh, không hại chết cô nãi nãi, nguoi liền muốn quý trên mặt đất gọi ba tiếng cô nãi nãi a? !" "

Phượng Vũ khinh thường nói.

"Lão Đại, nàng nói cái gì? Ta làm sao nghe không hiểu đây?"

Bảo Thúc Nha một mặt lơ mờ.

"Người chỉ cần biết, hần là này đại gia cô nãi nãi cũng là!"

Diệp Văn bình tĩnh nói.

"Hần đại gia cô nãi nãi? Quan hệ này thật là phức tạp a!"

Đối với Bảo Thúc Nha cái này Đan Tế Bảo Sinh Vật mà nói, cái này thật là làm người khác khó chịu một chuyện...

"Tuyệt muội muội a, người thấy, hần muốn hại chết ta nhếch, người ta rất sợ đó nha, người là công chúa điện hạ, người giúp một chút ta có được hay không?"

Đột nhiên, Phượng Vũ làm thiếp cô nương hình, hướng về Tuyệt Vân Tiêu làm nũng nói.

Phốc ——

Nhìn thấy một màn này, Diệp Văn ba người đều phun, ụ ụ, người vừa nãy lớn lối như vậy, làm hại cả mấy cái cho rằng người có đòn sát thủ gì.

Nguyên lai, người dựa vào là công chúa điện hạ a!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 218 :cuồng vọng! Hung hăng! Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Tr

Nghe nói, Tuyệt Vân Tiêu khoe miệng giật giật, gặp phải Phượng Vũ cái này nữ hán tử, nàng cũng không biết nên nói cái gì đây, rụt rè gật gù, xem như đáp ứng.

Ở Diệp Văn mấy người tùy ý ngồi xuống thời điểm, đã thấy Lâm Tiêu mang theo một mặt vẻ âm trầm đi tới.

"Làm sao?"

Diệp Văn ngạc nhiên hỏi.

"Chúng ta chiến đội hào mã bài bị kẹp lại, không hào mã bài, là không thể lên sân khấu trận đấu."

"Kẹp lại?"

Đường Thất nhìn Phượng Vũ, lập tức sờ sờ cằm, cười hi hi.

"Sẽ không phải trùng hợp như vậy chứ?"

"Người biết chuyện ra sao?"

Lâm Tiêu nghi hoặc hỏi.

"Người không biết không?"

Đường Thất hỏi ngược lại.

"Bọn họ nói thẳng là không cho thông qua, liền bốn chữ này, bất luận ta nói thế nào, bọn họ đều là dùng bốn chữ này hỏi phục ta."

Lâm Tiêu bắt đầu thả buông hai tay, nghĩ đến công việc hào mã bài mảy người, hẳn liền một trận nổi giận, quá làm người tức giận, căn bản là không cho hắn giải thích cơ hội.

Nói cho đúng, là căn bản không muốn nghe.

"Cái này, ngươi phải hỏi Tiểu Vũ tỷ..."

Đường Thất tay phải chống cằm, ngón tay trái chỉ Phượng Vũ.

"Không thể nào, sự tình sẽ không như thế xáo chú? Cái kia Lão Sắc Quỷ dĩ nhiên có lớn như vậy khả năng chịu đựng?"

Phượng Vũ kinh ngạc nói.

"Đi xem một chút liền biết!"

Diệp Văn mặt âm trầm sắc, xông lên trước đi đến, giờ khắc này, công việc hào mã bài mọi người đang chờ đợi, nhìn thấy Diệp Văn dĩ nhiên trực tiếp đi ở phía trước, không khỏi kêu lên.

"Này, các ngươi muốn làm gì? Chen ngang sao?"

"Thảo, con bà nó cho lão tử lăn xuống tới, không phải vậy liền phế các ngươi!"

"Cho các ngươi ba cái hô hấp thời gian,

Bằng không tự gánh lấy hậu quả!"

Cái này tiếp theo cái kia âm thanh vang lên, mà một cái so một cái hung hăng.

Lâm Tiêu hơi thay đổi sắc mặt, giải thích: "Các ngươi nghe ta nói, ta nguyên lai ngay ở các ngươi phía trước, là bởi vì thủ tục bị kẹt lại..."

"Tiểu tử thái cực! Bản đại gia không muốn nghe, chỉ biết là các ngươi hiện tại là muốn chen ngang!"

"Cho tới, ngươi nói vừa nãy thì ở phía trước, ai biết được?"

"Cũng là, ta còn nói, ta ngày hôm qua liền ở ngay đây xếp hạng một vị, chỉ là có chuyện rồi đi."

"Ngươi hiện tại đi hỏi vừa hỏi, nhìn một cái đến có nhường hay không vị trí? !"

"Không cho!"

Một vị trí người rất nể tình nói, khí Lâm Tiêu sắc mặt tái xanh cực kỳ.

"Nhiều lời với bọn họ cái gì!"

Ầm!

Phượng Vũ đột nhiên đứng ra, cả người tỏa ra nồng nặc hỏa diễm, đùng đùng đùng, những ngọn lửa này phát ra liên tiếp giong vang thanh, nhiệt độ nóng rực kinh người.

"Vũ Sư đại viên mãn!"

Có mắt sắc người kinh hô lên tiếng hô.

Rào ——

Một viên đá dấy lên ngàn con sóng, những kia nhục mạ Lâm Tiêu bọn người bị hoàn toàn hù sợ, mỗi người sắc mặt đều trở nên tái nhợt cực kỳ.

"Hừ, làm sao, ngươi muốn bằng vào võ lực chen ngang sao? Các anh em, các ngươi có đáp ứng hay không?"

Này tự xưng đại gia nhân thần sắc âm lãnh đối với đám người xung quanh hô.

Quả nhiên ——

"Không đáp ứng!"

"Đúng, không đáp ứng! Dựa vào cái gì ngươi có thể chen ngang? Vũ Sư đại viên mãn là rất không nổi, nhưng chúng ta những người này đội viên cũng không phải không có Vũ Sư đại viên mãn!"

"Cũng là, không nên ép chúng ta đem chính mình đội trưởng cho tìm ra!"

Phượng Vũ không đứng ra, vừa đứng đi ra liền bị cái kia đại gia bắt lấy lỗ hồng, hung hăng đá kích.

Người khác cũng là bỏ đá xuống giếng.

"Câm miệng! Các ngươi muốn chết phải không!"

Đột nhiên, Diệp Văn quát to, thanh như kinh lôi, vang âm âm nổ vang ở màng nhĩ mọi người bên trong.

Chỉ thấy giờ khắc này Diệp Văn cười gằn nói: "Các ngươi không phục, liền đi đem chính mình đội trưởng tìm tới, có bao nhiêu ta tiếp bao nhiêu!"

Cuồng!

Nghe Diệp Văn lời nói, mỗi người đều cảm thấy một luồng cơ hồ nhào tới trước mặt cuồng ý.

Tiểu tử này quá ngông cuồng, quá kiêu ngạo!

Bọn họ hận không thể lập tức đi đem chính mình đội trưởng tìm tới, chỉ là, lý trí nói cho bọn họ biết, đây là một cái cực kỳ nguy hiểm sự tình!

Không làm được! Bằng không hậu quả khó liệu!

Đây là một luồng bản năng, động vật hung thú đối xử nguy hiểm bản năng, mà Vũ Tu cũng có, càng cường đại người càng rõ ràng cảm nhận được Diệp Văn đáng sợ!

Dù sao, Diệp Văn chính là Tứ Kiếp Tôn Giả!

Không đề cập tới những biến thái đó nghịch thiên thực lực, chỉ cần Vũ Vương tu vi liền đủ để miêu sát những này căn bản!

Có Diệp Văn xung phong, đã không có ai còn dám nói lời dèm pha, liền, một nhóm người đi thẳng tới quầy hàng trước mặt.

Lúc trước cái kia xếp hạng một nhà hóa, lúc này lại là cúi đầu khom lưng giống như một con chó xù giống như đứng sau lưng Diệp Văn.

"Làm hào mã bài, xếp hàng chờ đợi! Không được chen ngang!"

Trước mặt quý viên lười biếng nói.

"Hừ!"

Lâm Tiêu đứng ra, quát: "Ngươi nhìn rõ ràng, là ta!"

"Không sai, cũng là ngươi, ta liền không cho các ngươi chiến đội làm hào mã bài làm sao!"

Cái này quý viên là một cái lớn tuổi thanh niên, tiếp cận ba mươi tuổi, tuy nhiên, hắn cũng không sợ Lâm Tiêu các loại.

Bởi vì, hắn là một cái Tôn Giả!

Bằng chừng ấy tuổi Tôn Giả, coi như là ở được xưng thiên kiêu như mây trong vương thành, cũng có một vị trí!

"Không làm? Ngươi chắc chắn chứ?"

Diệp Văn ngăn cản phát hỏa Lâm Tiêu, trầm thấp hỏi.

"Nói không làm cũng là không làm! Ngươi léo nha léo nhéo cái gì? Lại sáo một câu, ta liền cáo ngươi gây trở ngại ta làm việc, cẩn thận lão tử giết ngươi!"

"Ai, các ngươi đắc tội người bề trên, chúng ta cũng không dám cho các ngươi chiến đội công việc hào mã bài, các ngươi hay là đi cho vị đại nhân vật kia chịu nhận lỗi đi."

Cùng lúc đó, mặt khác một vị quý viên lòng tốt cho Diệp Văn truyền âm nói.

Nàng là một cái thanh lệ thiếu nữ, càng cũng là một tên Tôn Giả, để Diệp Văn lau mắt mà nhìn mấy phần.

"Tiểu tử, ngươi nhìn lung tung cái gì?"

Àm!

Này lớn tuổi thanh niên gặp Diệp Văn nhìn chăm chăm bên cạnh sư muội quan sát, nhất thời giận tím mặt, vỗ bàn một cái.

Oanh long!

Tôn Giả oai mạnh hé mở mà ra, thề phải bức bách Diệp Văn quỳ xuống!

Răng rắc ——

Nhưng mà, để hấn không nghĩ tới là, trước mặt thiếu niên bỗng nhiên đá ra một chân.

Ầm!

Khi này một chân đá tới, hấn liền rõ ràng tiểu tử này căn bản cũng không có chịu đến chính mình Tôn Giả uy áp áp bách.

"Không được!"

Lớn tuổi thanh niên vội vàng giơ lên hai tay, muốn đón đỡ Diệp Văn công kích, đáng tiếc, Diệp Văn cái này một chân trực tiếp mang theo người này hai tay, đập vào cằm.

Oanh một tiếng nổ vang sau, một chân liền đem người này đá bay xa xưa.

"Cái gì!"

Mọi người kinh hô, này nữ Tôn Giả cũng là kinh sợ đứng lên.

Đây chính là một vị Tôn Giả a!

Dĩ nhiên liền như thế bị một chân đá bay?

"Thiên Sinh Thần Lực!"

Bỗng nhiên, có người ra vẻ thông minh nói: "Cũng chỉ có Thiên Sinh Thần Lực mới có thể thuần túy lấy Nhục Thân Lực Lượng, lấy một cái Vũ Sư tu vi cảnh giới, đánh bại một tên Tôn Giả!"

"Đúng, cũng là như vậy!"

Người này lời nói dẫn tới tương đương một nhóm người tán thành.

"Tiểu muội muội đừng sợ, ta sẽ không làm thương tổn ngươi, chỉ cần ngươi cho chúng ta chiến đội công việc hào mã bài sau, chúng ta sẽ đi."

Này nữ Tôn Giả rất muốn khóc, nàng tuổi tác vừa nhìn liền so Diệp Văn lớn, lại bị Diệp Văn gọi là tiểu muội muội?

Đương nhiên, này không phải trọng điểm, trọng điểm là nàng thật không dám cho Diệp Văn làm hào mã bài a!

"Công tử, ngươi tạm tha ta đi, không có thượng diện đại nhân dặn dò, ta là không dám cho các ngươi Lưu Tinh chiến đội công việc hào mã bài!"

"Lưu Tinh chiến đội? Làm sao ngươi biết ta chiến đội tên? Chẳng lẽ..."

Diệp Văn dường như nghĩ đến cái gì.

"Không sai, chính là ta dặn dò người nói cho các nàng biết!"

Lúc này, một cái có chút hói đầu trung niên nam tử một mặt hung hăng đi ra, sau lưng hấn theo hai cái thực lực mạnh mẽ Võ Tông cấp bậc cường giả.

"Đem con mụ này bắt lại, ta muốn hại chết nàng!"

Nghe nói, Phụng Vũ sắc mặt khuyển khắc thời gian liền Bạch Khởi tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219 :Quán Quân Hầu đến! Tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Trạc

Ở hai vị Võ Đạo Tông Sư trước mặt, nàng còn có phản kháng chỗ trống sao?

"Tuân mệnh!"

Một cái thanh sam nam tử từ phía sau đứng ra, cước bộ vừa di động, bóng loáng cục gạch chính là kèn kẹt ca bị giẫm cái dập nát.

Oanh ——

Tông Sư oai!

Tông Sư như rồng!

Àm! !

Thanh sam nam tử giống như một phát như đạn pháo, mạnh bắn mạnh mà ra, ánh mắt sắc bén, tay phải đã nhanh như tia chớp dò ra, chỉ lát nữa là phải bắt giữ Phượng Vũ thời điểm.

Vút!

Một bóng người quý mị nhảy lên ra, đối mặt vị tông sư này, nhẹ như mây gió đánh ra nhất chương.

Vang âm âm!

Một chương này thật giống Cự Linh Thần đại thủ, từ trên trời giáng xuống, bất luận người lớn bao nhiêu bản lĩnh, chỉ lấy Nhất Lực Hàng Thập Hội.

Trần áp hết thầy!

Hả?

Thanh sam nam tử ánh mắt ngưng lại, cảm thụ cái này một tay đáng sợ, lúc này biến hóa thân hình, cặp chân giống như cái đinh giống như, chắc chắn đứng thẳng trên đất.

"Àm!"

Ngay sau đó, thanh sam nam tử cũng là một chương vỗ ra, nhưng mà, tuy nhiên chốc lát, hần liền cảm nhận được một luồng to lớn lực lượng từ bàn tay kia truyền tới.

Hần rõ ràng biết một chương này không phải có thể chính mình mạnh mẽ chống đỡ.

"Không được!"

Thanh sam nam tử khẽ quát một tiếng, "Bá" một chút, cái tay còn lại cũng là khuynh ép mà lên, lấy hai địch một ngăn cản một lát sau, lập tức cặp chân bay về phía sau tốc thực sự động.

Àm! Âm! Âm!

Mỗi một chân hạ xuống, đều giẫm ra lít nha lít nhít không bỏ khe hở đi ra.

Cái gì!

Nhìn thấy một màn này, mọi người không hề có một tiếng động kinh hô.

Một vị Võ Đạo Tông Sư lại bị người oanh lui?

Vậy là ai?

Mỗi một ánh mắt nhìn chăm chú ở trước mặt thiếu nữ nhân thân trên,

Chỉ thấy được đây là một cái thiếu niên mặc áo đen, ánh mắt giống như tinh thần đại hải giống như thâm thúy, cả người khí thế凛 nhiên, giống một cái phong mang tất lộ thần binh lợi kiếm.

"Người là ai?"

Thanh sam nam tử không khỏi quát hỏi.

"Nhà ngươi Tiểu Gia được không thay tên, ngồi không đổi họ, Diệp Văn là vậy!"

"Diệp Văn?"

Thanh sam nam tử lặp lại, tự lẩm bẩm, giờ khắc này, trung niên nam tử kia nhưng là tức miệng mắng to: "Nói với hắn cái gì nói nhảm a, giết chết tiểu tử này quan trọng, ngươi cũng cùng tiến lên!"

Mặt khác một vị trường bào Tông Sư, lông mày hơi trầm xuống, nhưng vẫn là một bước đứng ra, khẽ nâng ống quần, quát: "Xin mời!"

Trên người hắn quần rồi cùng nữ tử áo dài giống như vậy, tay phải phát một cái, nhìn qua tiêu sái cực kỳ.

"Àm!"

Ngay sau đó, cùng nhau khí thế đáng sợ hé mở mà ra, cho thấy Võ Đạo Tông Sư siêu cảnh giới cao.

"Thanh long vẩy đuôi thức!"

Oanh long!

Trường bào này Tông Sư thượng thân hốt ngửa về phía sau, cặp chân đá mạnh ra, bang bang âm, trong nháy mắt, chỉ ít đá ra hơn trăm lần, lập tức, lại như là thanh long vẩy đuôi giống như vậy, hướng về Diệp Văn va đập mà tới!

"Hảo thủ đoạn!"

Diệp Văn thấp tán một tiếng, trong mắt hiện ra liên tiếp số liệu.

"Keng, hệ thống nhắc nhở, quét hình hình thức thăng cấp."

"Mở ra quét hình hình thức, Từ Trường Thanh, Võ Tông đại viên mãn, thực lực có thể so với nửa bước Vũ Vương."

"Am hiểu thanh long Tam Thức, làm người trung hậu thành thật, là thuộc hạ người được chọn tốt nhất, kiến nghị chủ ký sinh thu phục người này."

"Thanh long vẩy đuôi thức kê hờ, ở chỗ hai chân tính liên quán, kiến nghị chủ ký sinh bắn trúng Từ Trường Thanh phần eo, thanh long vẩy đuôi thức dễ dàng có thể phá."

"Như vậy mà..."

Diệp Văn khòe miệng giương lên.

Mà Diệp Văn ngu ngơ chốc lát, khiến cho mọi người cho rằng Diệp Văn bị hù sợ.

"Hắn đang làm gì? Hoảng sợ lơ mờ sao?"

"Có thể, dù sao đây là một vị Võ Tông cường giả ra tay với hắn."

"Không nhất định đi, lúc trước hắn chính là nhất chương liền đánh lui một cái khác Võ Tông a?"

"Vận khí, là vận khí!"

"Đúng..."

Àm!

Nhưng nhưng vào lúc này, Diệp Văn động.

Ma Kha Tam Chi, hai chỉ, Toái Tinh thần!

Àm!

Diệp Văn song chỉ quán quanh lộng lẫy tinh quang, đột nhiên chính giữa, hư lặc một chiêu, tránh né thanh long vẩy đuôi thức, lập tức, nhanh Quang Điện thiêm bắn trúng Từ Trường Thanh bờ eo!

Khuynh khắc thời gian, Từ Trường Thanh lại như là bị lôi đình bắn trúng giống như vậy, cả người trở nên tê dại đứng lên, sắc bén thể công lập tức tán đi, đại ra vô thần nhìn Diệp Văn.

"Làm sao có khả năng? Thanh long vẩy đuôi thức bị phá..."

Ừng ục!

Cùng lúc đó, mặt khác một vị Võ Đạo Tông Sư nhưng là âm thầm nuốt một chút nước bọt, Từ Trường Thanh thực lực còn cường hơn hẳn, nhưng bây giờ lại bị Diệp Văn đánh bại?

Thực sự là thật đáng sợ!

"Đánh a! Các ngươi làm sao không đánh!"

"Phế vật, các ngươi toàn con bà nó đều là phế vật!"

Giờ khắc này, trung niên nam tử kia như phát điên một chân đá vào Từ Trường Thanh trên thân, lập tức, lại vung quyền đánh tới mặt khác một vị Tông Sư.

Đáng thương hai người thực lực cao cường, trong nháy mắt liền có thể miểu sát cái này cận bã, nhưng hiện tại chỉ có thể bị bức này con kiến hôi đánh đập.

"Dừng tay, ở trước mặt ta cũng dám đánh người, ai cho ngươi gan này!"

Àm——

Trung niên nam tử kia bị Diệp Văn kinh khí vô hình đánh bay ra ngoài, oa một tiếng phun ra một ngụm máu tươi.

"Ngươi biết ta là ai không? Ngươi lại dám đánh ta?"

"Đánh ngươi thì thế nào?"

Diệp Văn cười lạnh một tiếng, chân phải mạnh mẽ giẫm, vang ầm ầm, đại địa lập tức liên miên trùng điệp, cùng nhau chân khí ánh kiếm vọt mạnh phá mặt đất, liền muốn chém xuống người này mái tóc dài.

"Lớn mặt!"

Lúc này, cùng nhau tiếng rống giận dữ vang lên, Diệp Văn chân khí ánh kiếm bị người đến thuận tay bài trừ.

Chỉ thấy người đến một thân Quân Phục, khí vũ bất phàm, hiện ngang sừng sừng, quả thực là một cái hùng vĩ mỹ nam tử.

"Quán Quân Hầu!"

Nhìn thấy người này, trong đám người từng trận tiếng kinh hô vang lên.

"Ngươi dám đánh ta thúc phụ, đến là ai cho ngươi gan!"

Quán Quân Hầu bước lên trước bước ra, lớn tiếng chất vấn.

"Hi! Nguyên lai trung niên nam tử này càng là Quán Quân Hầu thúc phụ!"

"Không trách như thế hung hăng!"

"Hey, không đúng sao, Quán Quân Hầu cũng là Võ Đạo Tông Sư, làm sao có thể mời tới hai vị Tông Sư vì hắn thúc phụ chống đỡ?"

"Ngươi đây thì có không biết đi, Quán Quân Hầu có người nói đã là nửa bước Vũ Vương, hoặc là chân chính một tên Vũ Vương!"

"Đương nhiên, lấy bây giờ Quán Quân Hầu phủ kính xin không tới hai vị Tông Sư, hai người này hẳn là Cửu Công người trong phủ người đi..."

"Không trách! Tuy nhiên lời như vậy tiểu tử kia sẽ chết định!"

"Ai nói không phải đây! Bây giờ Quán Quân Hầu danh tiếng lên cao, lại đạt được Cửu Công người thân liếc, ta bảo chứng tiểu tử này không chết cũng phải tàn!"

Có người khẳng định nói.

"Ồ?"

Đường Thất tới hứng thú, xúm lại, nói: "Chúng ta đánh cuộc làm sao?"

"Đánh cược, đánh cuộc gì?"

"Ta đánh cược Quán Quân Hầu không làm gì được người này!"

"Xi —— "

Đường Thất lời nói dẫn tới mọi người nhất trí xem thường.

"Các người không tin? Đây đánh cược a!"

"Lời đồn, Vô Thần đại lục có phản lão hoàn đồng công pháp võ kỹ, người sẽ không phải xem tiểu tử này rất trẻ trung, liền cho rằng hắn là không xuất thế võ đạo thiên tài?"

"Người đoán đây?"

Đường Thất hấp háy mắt, lập tức có ý nói: "Người sẽ không phải không dám đánh cược chứ?"

"Thiết, nói giỡn! Đánh cược!"

"Còn có ta!"

"Đúng, thêm ta một cái!"

Rất nhiều người ôm có tiện nghi không chiếm vương bát đản nghĩ cách, dồn dập đứng lên tới cùng Đường Thất đánh cược.

Đường Thất cười hì hì, lộ ra gian kế thực hiện được bí ối nụ cười...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 220 :người không có tư cách tiểu thuyết: Thiên Hạ Nhất Hệ Thống Tác Giả: Đồi Phế Tr

Trong sân đấu, theo Quán Quân Hầu đến, bầu không khí bỗng nhiên yên tĩnh lại, trở nên vô cùng yên tĩnh, kiềm nén vô cùng.

Chỉ thấy Quán Quân Hầu ngực thấu lại như là ống bễ giống như trên dưới chập trùng cái không chắc , trên mặt vẻ dữ tợn chợt lóe lên, mạnh chợt quát lên: "Quy xuống!"

Ầm!

Hắn một bước bước ra, Vô Đạo Tông Sư khí thế nhất thời như cuồng phong càn quét, tùy theo một tiếng hô gầm nổ lên, chỉ thấy quanh thân có một cơn hắc hồ thoáng hiện mà ra.

Phục Hổ Địa Sát công!

Đã thấy Diệp Văn bất động như núi, tùy ý cuồng phong đập vào mặt, hai tay thả lỏng sau lưng, cho thấy cường hãn tu vi, lại như là thành danh đã lâu Đại Tông Sư.

Đột ngột nhìn thấy Diệp Văn trực diện Quán Quân Hầu mà không rơi xuống hạ phong, mọi người hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, bọn họ không thể tin được Diệp Văn như thế tuổi trẻ chính là một cái Vô Tòng cường giả.

Nhưng mà, trước mặt tròng cảnh thì lại làm sao giải thích?

"Chẳng lẽ tiểu tử này dĩ nhiên có thể đánh bại Quán Quân Hầu?"

"Khó mà tin nổi a..."

"Nhưng từ trước mắt tình cảnh tới xem cũng không phải không thể!"

Nghe người chung quanh tiếng bàn luận, Quán Quân Hầu trong mắt sát cơ càng ngày càng nóng nực, lần nữa giận dữ hét: "Bản Hầu gọi người quỳ xuống, người không nghe sao?"

Oanh long!

Quán Quân Hầu từng bước từng bước ra, vô hình nửa bước Vũ Vương uy áp ép về phía Diệp Văn.

Ầm!

Quán Quân Hầu mỗi đi một bước, đều có một người phun máu tươi tung toé, không thể tả tiếp nhận được cường hãn uy áp.

Ầm! Ầm! Ầm!

Theo Quán Quân Hầu tiếng bước chân càng ngày càng gấp rút, càng ngày càng nhiều người không thể không dồn dập lùi về sau đi ra ngoài, lúc này, liền ngay cả này Từ Trường Thanh hai vị Tông Sư cũng là mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ.

Thanh sam Tông Sư quát lên: "Quán Quân Hầu, vì sao đem ta cũng bao phủ ở người uy thế dưới?"

Người này đã có thương tích thể, hơn nữa Quán Quân Hầu uy áp bức bách, đã biến thành trọng thương.

Cho nên, hãn tự nhiên rất bất mãn Quán Quân Hầu phen này thành tựu.

Từ Trường Thanh tuy nhiên không nói,

Nhưng lông mày cũng là chăm chú nhìn.

"Hai cái phế vật!"

Nhưng mà, Quán Quân Hầu nhưng là âm lãnh nói, đối với hai người không để ý chút nào.

"Chà chà, người ta tốt xấu là vì người làm việc, đâu chỉ với tàn nhẫn như vậy?"

Diệp Văn khẽ cười một tiếng, tay phải tùy ý vung lên, lập tức thu vang lên một trận ào ào tiếng gió, Quán Quân Hầu khí thế áp bách bị Diệp Văn khuyh khắc thời gian bài trừ.

"Đa tạ công tử giúp đỡ!"

Thanh sam Tông Sư hướng về Diệp Văn ôm quyền nói.

Từ Trường Thanh thì lại trực tiếp khá nhiều, hốt quỳ một chân trên đất, cung kính nói: "Công tử cứu ta nhất mệnh, từ nay về sau, Từ Trường Thanh cái mạng này cũng là công tử, bái kiến chúa công!"

Hí! Hí! Hí!

Từng trận hít khí lạnh âm thanh vang lên, vạn vạn không nghĩ đến, một cái Tông Sư đại viên mãn cường giả liền như vậy bị dễ dàng thu phục?

Rất nhiều người đều hâm mộ nhìn Diệp Văn.

Thanh sam Tông Sư biến sắc mặt, hãn tự nhiên cảm kích Diệp Văn, số là tuyệt đối không thể phụng Diệp Văn làm chủ tử, bởi vì Diệp Văn quá tuổi trẻ, hơn nữa, hãn cũng không cảm thấy Diệp Văn có cái gì đáng giá hãn làm nô tư cách.

Tuy nhiên, hiện nay hãn đánh không lại Diệp Văn, thế nhưng làm một tên Võ Tông cường giả hãn có hãn ngạo khí.

Gặp Từ Trường Thanh bởi vì chính mình duyên có nương nhờ địch nhân, Quán Quân Hầu khí hai tay nắm chặt, xương ngón tay nhéo trắng bệch, sắc mặt tái xanh một mảnh.

"Các người tốt rất! Đều đi chết đi cho ta!"

Quán Quân Hầu song quyền chém ra, trong chớp mắt, từng đạo Quyền Cương gần bó trắng tấp giống như, hướng về Diệp Văn đánh tung mà đi.

Phục Hồ Quyền!

"Bằng người, còn chưa đủ tư cách!"

Nhưng thấy Diệp Văn cười lạnh một tiếng, tay phải mạnh mẽ đập bên eo, vút! Nhất thời, Diệp Văn tay phải đã nắm lên Thiên Lang kiếm.

Ầm!

Cùng nhau Thiên Lang hù ảnh hốt lóe lên liền qua.

Trong hù không nhắc lên một trận khí bạo thanh, Cuồng Bạo khí thế thủy triều khiến cho Quán Quân Hào không khỏi "Thịch thịch thịch" thực sự sau vài bước.

"Làm sao có khả năng!"

Quán Quân Hào trên mặt lấy làm kinh ngạc sắc, kinh sợ hô: "Người kiếm hợp làm một?"

Người kiếm hợp làm một? !

Quán Quân Hào lời nói lại như là kinh lời giống như nổ vang ở trong lòng mọi người.

Mọi người hô hấp cũng không khỏi thêm xúc động lên.

Người kiếm hợp làm một đây chính là kiếm tu nhóm lớn nhất hướng tới một loại cảnh giới!

Diệp Văn có khả năng người kiếm hợp làm một có thể nào không khiến người ta ước ao ghen tị?

"Tại sao không phải ta!"

Mỗi người đều ở trong lòng hồ hê.

Mà Diệp Văn cũng là sững sờ.

Hắn vừa nảy hoàn toàn là bằng vào bản năng chém ra một kiếm, làm sao cũng không nghĩ ra dĩ nhiên đạt tới người kiếm hợp làm một cảnh giới.

Mặc dù nói, hắn có Phong Chi Ý Cảnh, nhưng có khả năng lại cảm chắc người kiếm hợp làm một chẳng phải là càng tốt hơn?

Thuận tay vẫn đóa xinh đẹp kiếm hoa, Diệp Văn cười ha ha, nói: "Ta nói, bằng ngươi còn chưa đủ tư cách để ta đi chết!"

"Vậy ta đây?"

Rào ——

Đoàn người bỗng nhiên chính giữa tán ra, cùng nhau ngấm chứa hận ý giọng nữ vang lên, chỉ thấy một đám binh lính ở phía trước mở đường, hai bên trái phải từng người đứng thẳng một ông lão.

Mà ở lão giả chỗ trung tâm nhưng là một cái thiếu nữ xinh đẹp, giờ khắc này sắc mặt nàng Bất Thiện, hướng về Diệp Văn lạnh như băng nói: "Không biết ta có hay không tư cách cho ngươi đi chết?"

"Bái kiến Cửu Điện dưới!"

Nhìn thấy người đến, Quán Quân Hào hướng về nữ tử này ôm một cái quyền nói.

Oanh long!

Mà Quán Quân Hào lời nói nhưng là khiến người ta cảm thấy chấn kinh.

Người đến dĩ nhiên là Cửu Công người?

Ào ào rào!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người quỳ xuống lạy, trừ Diệp Văn một nhóm người.

Mà những kia Đường Thất đánh cược gia hóa càng là cao hứng nói: "Liên Cửu Công người đều ra tay, người kia nhất định sẽ chết, hiện tại ngươi có phải là nên bồi thường tiền đặt cược a?"

Không trách bọn họ gấp gáp như vậy, lấy ở bề ngoài tới xem, Diệp Văn chắc chắn phải chết, cho nên, bọn họ đem toàn bộ dòng dõi đều đặt ở Quán Quân Hào trên thân.

"Đừng nóng vội sao..."

Đường Thất lời còn chưa nói hết, liền bị người đánh gãy.

"Ta nói, ngươi có phải là nghĩ trượng a?"

"Đúng, nếu như ngươi dám quit nợ, chúng ta nhiều như vậy huynh đệ cũng sẽ không buông tha ngươi!"

Bọn họ cho rằng Đường Thất muốn quit nợ, dồn dập mở miệng uy hiếp nói.

Đường Thất khinh thường nở nụ cười, "Ta sẽ quit nợ? Đùng đùa được không? Chờ hấn chết, ta tự nhiên sẽ bồi thường tiền đặt cược, nhưng hấn không phải còn chưa có chết sao?"

"Hừ, chưa thấy quan tài chưa rơi lệ! Cừu Công người đều ra tay, hấn còn không chết sao?"

"Cũng là, người không thấy Cừu Công người bên cạnh hai cái cung đình Đại Nội Thị Vệ sao?"

"Có người nói hai vị này là nửa bước Vũ Vương tồn tại, liên thủ tương đương với Vũ Vương Nhị Trọng Thiên."

"Coi như tiểu tử này là phản lão hoàn đồng trăm năm Lão Quái cũng phải chết!"

"Trừ phi hấn là Tam Kiếp Vũ Vương!"

"Không sai, bằng không không có đường sống, nhất định sẽ chết!"

Những này dân cờ bạc nhóm lời nói để Đường Thất dè bii, Diệp Văn cường hấn hấn chính là từng trải qua, căn bản là không sợ những người này, hơn nữa, hôm nay cũng còn có một vị công chúa điện hạ đây...

Quả nhiên ——

Ở Cừu Công Chủ Thuý ra "Không biết ta có hay không tư cách cho người đi chết" lời nói này sau, diêm tinh ngồi ở một bên Tuyết Vân Tiêu rút cuộc chậm rãi đứng lên.

Theo Tuyết Vân Tiêu tinh trí Ngọc Túc di chuyển, chỉ thấy mỗi người trên mặt đều chậm rãi hiện ra nòng đậm kinh diễm sắc!

Tại sao thiên hạ có như thế mỹ nữ người? !

"Người không có tư cách!"

Đi tới Diệp Văn trước mặt, Tuyết Vân Tiêu quay đầu nhìn về phía Cừu Công người lạnh nhạt nói.

Lời nói tuy nhẹ, lại mang theo không cho nghi ngờ ngữ khí.

"Cần rõ, người là người phương nào? Can đảm dám đối với Cừu Điện dưới nói như thế?" Một cái Quán Quân Hầu nhân mã mạnh lớn tiếng chất vấn.

Đùng ——

Nhưng mà, hấn còn chưa có nói xong, liền bị Cừu Công người một cái tát vỗ bay ra ngoài.

Hấn không rõ, đã thấy đến Cừu Công người lộ ra còn khó coi hơn khóc nụ cười.

"Nhị tỷ tốt..."

Nhị tỷ? Chẳng lẽ? Hỉ...

"Nhị Công Chúa! —— "

Trong đám người cùng nhau tiếng kinh hô đột nhiên nổ vang mà lên, rút cuộc đem vị này khuynh thành mỹ nhân thân phận công bố, tùy theo mọi người trong đầu "Ong ong ong" vang lên không ngừng, hoàn toàn đại ra hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hạ Đệ Nhất Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.